

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

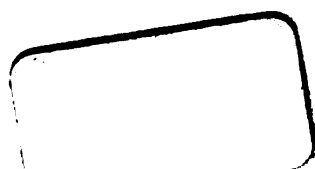
About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

NYPL RESEARCH LIBRARIES

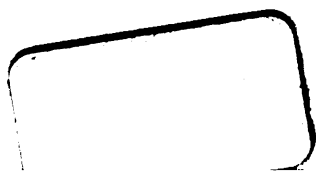

3 3433 00046774 0

KAC

Strobel

KAC

Strabur

STRABONIS

TABULÆ

PARISIIS. — EXCUBEANT FIRMIN-DIDOT, VIA JACOB, 56.

Shabo

STRABONIS GEOGRAPHICORUM

TABULÆ XV

INSTRUXIT

CAROLUS MÜLLERUS

PARISIIS
EDITORE AMBROSIO FIRMIN-DIDOT
INSTITUTI FRANCÆ TYPOGRAPHO

VIA JACOB, 56

M DCCC LXXVII

Droit de reproduction réservé

677

TABULÆ

IN

STRABONIS GEOGRAPHICA.

- I. ORBIS TERRARUM SEC. ERATOSTHENEM.
- II. ORBIS TERRARUM SEC. STRABONEM.
- III. HISPANIA.
- IV. GALLIA TRANSALPINA ET CISALPINA.
- V. ITALIA. SICILIA.
- VI. GERMANIA. SARMATIA. ILLYRIA. THRACIA.
- VII. MACEDONIA. EPIRUS. THESSALIA.
- VIII. HELLAS. PELOPONNESUS. CRETA.
- IX. ELIS. MEGARA. ATTICA. BOEOTIA.
- X. ÆOLIS. IONIA.
- XI. ASIA MINOR.
- XII. COELESYRIA. ARMENIA.
- XIII. ASIA ORIENTALIS ET AUSTRALIS.
- XIV. ÆGYPTUS ET ÆTHIOPIA.
- XV. LIBYA SEPTENTRIONALIS.

PRÆFATIO.

Mirari subit qui fiat ut minora quædam scripta geographica sæpius sint tabulis explicata, illud vero quod omnium maximum hujus generis opus habemus, ejusmodi auxilio nemo hucusque intruxerit. Nam quæ in Falconeriana Strabonis editione tabulæ vel potius tabularum simulacra exstant, in censum venire nequeunt; ceteri autem editores aut omnem hanc provinciam defugerunt, aut in orbis terrarum imagine ad mentem Eratosthenis et Strabonis summis lineolis adumbranda acquieverunt. Et tamen ita res habet ut ad penitiorem Strabonianæ geographiæ intelligentiam et ad criticam in corruptissimo scriptore recte exercendam vix ullum sit commodatius instrumentum quam tabulæ rite constructæ. Igitur FRAMINUS DIDOT, sua ipsius comoda indefesso de literis bene merendi studio postponens, eâ quam omnes novimus liberalitate principe viro dignâ et nostro ævo in turpe lucrum unice intento nunquam satis laudandâ, universum Strabonis opus in tabulas expandendum curavit, quas nos, optimis usi auxiliis; quam fieri poterat diligentissime delineavimus; delineatas autem arte sua illustrarunt JAGOBUS et DALMONIUS, sculptores in hac urbe celeberrimi, quorum ille imagines terrarum, hic nomina æri commiserunt.

Bertius quidem (Theatr. Mundi, præf.) ipsum Strabonem πίνakas operi suo adjunxisse censuit: id vero tantum abest ut concedamus, ut Strabo haud credidisse nobis videatur fore ut ali quando existat qui suis Geographicorum libris innitens figuras regionum et fines provinciarum oppidorumque situs delineare suscepturus sit. Permulta enim eorum quæ in tali negotio magni momenti sunt, vel de industria Noster prorsus negligit vel levi brachio tetigisse satis habet, tum quod orbis terrarum descriptio χολοσουργία quædam est in qua τὸ καθ' ἑκαστον ἀκριβὲς negligere licet, tum vero quod istam

exactæ et minutæ doctrinæ austeritatem a se alienam esse auctor existimavit, qui non geometris et pinacographis scripsit, sed hoc maxime sibi proposuit ut κοινὸν σύγγραμμα καὶ πολιτικὸν καὶ δημοφιλὲς sui ævi lectoribus ingenuis in manus traderet (p. 11, 21). Idem disertis verbis proficitur (p. 147, 21): "Ὅσα μὲν φυσικῶς διώρισταί, δεῖ λέγειν τὸν γεωγράφον καὶ ὅσα ἔθνικῶς, ἦταν ἢ καὶ μνήμης ἄξια· ὅσα δ' οἱ ἡγεμόνες πρὸς τοὺς καιροὺς πολιτευόμενοι διατάττουσι ποικίλως, ἀρκεῖ καὶ ἐν κεφαλῇ τις εἴπη, τοῦ δ' ἀκριβοῦς ἄλλοις παραχωρητέον. Unde facile intelligitur in quantas angustias incidat si quis provinciarum limites e Strabone elicere studuerit. Huc accedit quod Strabo sua e variis fontibus colligens interdum non animadvertit verbis se jungere quæ tabularum lineis jungi nequeant (*).

Inter tabulas a Strabone adhibitæ præter antiquiores illas, quæ Alexandrinis debebantur, fuisse etiam Agrippæ orbem pictum, verisimilis est virorum doctorum sententia (**), cujus probabilitatem iis maxime corroborari puto quæ p. 230, 27 de insulis Liparæis ex Chorographo traduntur. Hæc enim quum falsissima sint, adeo ut verba Strabonis corrupta nec ulla medicina sananda esse Kramerus existimaverit, tam egregie cum iis quæ in Tabula Peutingeriana delineata habes, concinunt, ut orbem Agrippæ communem his subesse fontem haud dubitemus.

Ceterum non multum hinc proficimus; majoris autem in nostram rem momenti est quod easdem tabulas, quibus Straboni uti licebat, Ptolemæus quoque adhibuit. Quantacunque enim fuerint quæ Ptolemæus in melius mutaverit,

(*) Recte Rennellius (*Topography of the plain of Troy* p. 22): "It appears clearly that he (Strabo) was not in habit of subjecting his written Geography to the test of tabular construction; whence, in some cases, its accuracy and consistency were never put to the proof."

(**) Præ ceteris v. Petersen in *Rhein. Mus.* tom. 8. p. 402 sqq.

usque Belgica sua ipsius ætate pertinuerit subindicat.

Plurimas Galliæ gentes ita Noster recenset ut sedes singularum accuratius non definiat. Quare si nomina earum secundum disertiores scriptores disposui, vim Straboni intulisse vix accusabor. Gentes quidem inter Rhenum et Sequanam degentes ipse auctor aliquomodo disposuit (p. 161), sed tam perfunctorie, ut in his quoque ordinandis de meo aliquid addendum esse putaverim. In rudiori tabula Straboniana res in hunc modum adornanda foret :

O c e a n u s.					
Sequana F.	Cale- ti.	Sues- siones.	Ambi- ani.	Bello- vacii.	Mori- ni.
				Eburones.	Nervii.
				Atrebatii.	Ubi.
				Remi.	
				Senones.	Treviri.
				Mediomatrici.	
				Tribocci.	
					Rhenus F.

De Vadiciis, quos juxta Lingones collocavi, vid. Ind. var. lect. ad p. 154, 34. Alesiam urbem cum hodierno vico *Alaise* composui. Hinc corrigenda sunt quæ dixi in Indice nominum s. v. *Alesia*, ubi eam sententiam secutus sum quæ olim obtinebat quamque etiam nunc sunt qui tueri studeant. — In Helvetia Toygenos (modo ita scribendum sit) in hodierna *Zug* regione collocavi. Sin recte conjeci (v. var. lect. ad p. 260) eosdem esse cum iis qui p. 260 *Tolviot* vocantur, ad Brigantium potius lacum ponendi sunt.

Inter Galliæ Transpadanæ oppida fortasse poni debebat Bergomum. Vid. Index var. lect. ad p. 177, 29.

In Tab. V monendum erat Lunam, Etruriæ oppidum, a Strabone (p. 185, 9) perperam poni ab occasu Macræ fluvii, adeo ut oppidum a portus loco non distinguatur. Idem etiam eo indicatur, quod a Pisa ad Lunam 400 stadia expuntantur. — In eadem Etruria legitur *Falerii seu Phalisci*; at e Strabonis mente inter Falerios et Phaliscos distinguendum videtur. V. Ind. var. lect. ad p. 188, 26. — In Umbria pro *Otriculum*, *Ocridi* lege *Otriculum*, *Ocricli*. Ibidem *Larolum* nomen deleri velim. V. Ind. v. l. ad p. 189, 32. — In Latio ad Melpidis fluvii initia Atinam oppidum addendum esse censeo. V. Ind. v. l. ad

p. 197, 47. — *Festorum* locus, Romæ urbi proximus, vereor ne librariorum sphalmati debeat. V. Ind. v. l. ad p. 191, 46. — Ne mireris *Veregin* fluvium qui e Prænestino agro in Trerum (*Tolerum* legendum puto) incidit, vide Ind. v. l. ad p. 199, 19. — Casu factum, ut omissa sit linea qua via Latina cum Labicana ad Pictas conjungenda est. — Pithecussæ insulæ mons dicebatur *Epopeus*, non vero, ut codd. Strab. habent, *Epomeus*. — Pro *Fanum Junonis Argivæ* (ad Silarum fl.) legas *Fanum Junonis Areicæ*. V. Ind. v. l. ad p. 209, 40. In Samnio Ebutiana oppidum (hodie *Elano*) addendum fuerit. V. Ind. v. l. ad p. 208, 8.

Siciliæ fluviis adde *Pataciam*, cujus mentio latet in loco corrupto p. 222, 21, ubi vid. not. Ammemanus fl. per ipsam Catanam urbem ducendus erat. — Mazaram opp. in tabula habes e Cluverii conjectura. Strabonem non hoc, sed Imagarum opp. commemorasse mihi videtur. V. Index ad p. 228, 35. — Gelæ mentio debetur *Krameri* conjecturæ, quam sequi non debebam. Vid. Ind. ad p. 221, 22.

In Tab. VI non satis indicare potui istam Strabonis opinionem, ex qua Corcoras fl. in Savum influit, Savus in Dravum, Dravus prope Segesticam in Noarum, Noarus autem (qui etiam Calapin excipit) boream versus fluens in Danubium incidit. — In Thracia desiderantur locus *Thasiorum capita* dictus (p. 282, 13) et Scæorum populus, et Scæus fl. et Σκαίων ποταμός, de quorum situ non liquet. — Ab oriente Borysthenis ponendum est *Hylæum mare*, si quidem recte conjeci mentionem ejus inesse corruptis illis quæ leguntur p. 256, 33, ubi vide. — In delineanda Chersonesi Tauricæ parte occidentali secutus sum Paulum Beckerum Odessenum (*Die Herakleotische Halbinsel. Leipzig, 1856*).

Tab. VII. — In Macedonia Axius fluvius sec. Strabonis opinionem in Thermæum sinum incidit eo loco ubi reapse Haliacmon exit; in Axium vero a borea fluens Pellamque urbem a sinistra relinquens influit Erigon. V. Ind. ad p. 277, 4. — *Agrianes* nomen, quod ad fontes Erigonis fluvii in Pæonia posui, delendum fuerit; contra in Pelagonia addendum puto : *Pelagones Triclari*. V. Ind. ad p. 277, 3. — In Illyria pro *Desarethii* lege *Dasaretii*. — In Epiro pro *Blatria* (apud Cassopæos) lege *Elatria*. — In Thessalia neque Helice, oppidum ex uno Hesiodo notum, neque

Messeis fons, qui prope Helladem urbem fuisse dicitur, locum invenire potuerunt. Thessaliotidis fines boreales prope Pindum montem paullo magis versus septentriones removendi sunt, Athamanum vero fines meridionales magis versus austrum proferendi, adeo ut tangant fines Thessaliotidis. V. Strabo p. 374, 19.

Tab. VIII. In Phocide Crissam urbem posui ubi ponenda est in mediterraneis; secundum Strabonem (cum quo facit Ptolemæus 3, 14 p. 230, 7 ed. Wilb.) Crissa in ora maritima inter Cirrham et Anticyram quærenda foret. Simili errore Abarum urbem Strabo (p. 363, 8) non longe ab ora maritima distare putat. In Eubœa desiderantur Elarius specus (p. 363, 20) et Bovis aula, quæ erat alia situs incerti spelunca in litore mari Ægæo obverso. Quas in Ithacæ insulæ isthmo notavi Alalcomenas, Apollodorus nescio quo pacto in Asteridis insulæ isthmo fuisse dicit. — In Argolide omissum est signum quo situs Hermionis urbis in ora maritima indicandus erat. — Verba *Hermionicus sinus* non modo suo in loco habes, sed etiam in sinus Argolici parte boreali. Ita enim res adornanda erat, siquidem sec. ea quæ in Strabonis editionibus exhibentur, initium sinus Hermionici prope Asinen ponendum est. Id tamen non dixisse Strabonem, sed viros doctos in auctorem nostrum intulisse censeo. Vide Ind. ad p. 317, 12, ubi pro ἈΝῆς quod codices præbent, non Ἀσίνης, sed Ἀλίας vel Ἀλικῆς scribendum esse dixi. Reapse enim sinus, cui Hermione adjacet, a proximo Haliæ promontorio, *Cap Mylonas*, usque ad hod. *Cap Scyli* (Scyllæum pr.) pertinet. Strabo autem Scyllæum nomen perperam ad *Cap Mylonas* transtulit, oramque quæ inde est usque ad Methanam peninsulam versus ortum procurrare opinatus est. Patet id ex verbis hisce (p. 316, 24) : Ὁ μὲν (Ἀργολικὸς κόλπος) μέχρι τοῦ Σκυλλαίου πλείοντι ὥς πρὸς τὸν βλεπόντων καὶ πρὸς τὰς Κυκλάδας, ὃ δὲ Ἑρμιονικὸς κόλπος) ἑωθινώτερος τούτου μέχρι πρὸς Αἴγιναν καὶ τὴν Ἐπιδαυρίαν, cum quibus concinit quod p. 49, 27 legimus Μεθώνην τὴν ἐν τῷ Ἑρμιονικῷ κόλπῳ, quod attrahere non debebam. Errorem Strabonis explicare licet collatâ tabulâ Ptolemæi, in qua Hermionicus sinus memoratur nullus, sed sinus Argolicus usque ad Scyllæum promontorium (*Scyli*) extenditur. Jam si Strabo quoque acceperat Argolicum sinum pertingere usque ad Scyllæum pr., post quod sit Methana peninsula, simul vero apud

alios legerat post Argolicum sinum (cujus ad Haliæ sit initium) deinceps sequi sinum Hermionicum : facile intelligitur quomodo ex his male conflatis ea quam Strabo exhibet opinio nasci potuerit. Quodsi p. 321, 13 legitur : τὸ Σκυλλαίων ἐν τῇ Ἑρμιόνη, hoc quoque loco Scyllæum de hodierno *Cap Mylonas* intelligi debet; idque etiam inde colligas quod sec. Scylacem et Pausaniam Hermionicæ ditionis termini ad Scyllæum (*Scyli*) minime pertinent, sed ad medium sinum Hermionicum (prope *Cap Thermisi*) collocandi sunt. Strabonem fortasse pervetustum aliquem rerum statum referre conjecit Curtius (*Pelop. A. 2, p. 455*), quod ipse quoque Scyllæum Strabonis ad hod. *Scyli* referens olim putabam. Igitur his ita constitutis, in tabula nostra delenda sunt verba *Hermionicus sinus* quæ leguntur in sinus Argolici parte; deinde ad hod. *Cap Mylonas* adscribendum : *Scyllæum pr. sec. Strabonem*; denique Hermionicæ fines, quum e Strabone constitui non possint, e Scylace et Pausania assumi velim.

In Argolico sinu pro *Eion* lege *Eiones*. Locum hunc oppidulo assignavit Curtius collato Strabone p. 321, 17; Bobleyius cum eoque Kiepertus Eiones ponunt ad sinum Hermionicum haud procul a *Cap Scyli*, quo loco nunc est *Phurkoria*; eique sententiæ aliquatenus favet Strabo p. 323, 21. Ego nescio an locus qui ἡίονες vocabatur, quærendus sit in tenui illa oræ tænia quæ a *Cap Thermisi* ortum versus extenditur. — Desideratur in Argolide locus *Pharygæ* dictus (p. 366, 15), qui ubi fuerit nescitur. — In distantiarum notis Tænaro promontorio adscriptis pro (750) lege (950), coll. Ind. ad p. 312, 8.

Laconiæ et Messeniæ confinia haud uno modo indicavi, quum Strabo diversa male misceat. Messeniæ paraplum κατακολπίζοντι esse dicit (p. 311, 17) stadiorum 800; hæc a Neda fluvio juxta oram metienti pertinent usque ad Chœrum fluvium Gereniæ proximum, quem fuisse terminum Messeniæ e Pausania novimus. At Strabo Messeniæ adscribit totam fere Messeniaci sinus oram orientalem quæ est usque ad Thyrides; has enim p. 309, 14 dicit ὁμόρους τῇ νῦν Λακωνικῇ. Idem ex eo intelligitur quod, si stadia ista 800 e Strabonis mente usque ad Chœrum fl. sive ad Gereniam computanda essent, sequens oræ tractus, qui hinc est ad Thyrides, nulla apud Strabonem mensura definiretur. Itaque diversa Strabo confundit, nisi

forte putaveris p. 311, 18 pro κατακολπίζοντι legendum esse οὐ κατακολπίζοντι. Tertium Messeniæ limitem notavi ad Pamisum fluvium. Dixerat de hoc termino Euripides, qui eo nomine a Strabone reprehenditur. Dubium autem vix est quin idem terminus fuerit ipsius Strabonis ævo; nam quum Augustus Thuriæ regionem Laconicæ adjecisset, Thuriæ autem propinquus sit magnus Pamisus fluvius, hunc ipsum Messeniam a Laconia tunc diremissee consentaneum est. Hunc vero rerum statum Strabo quoque nescius prodit eo quod Nedontem, qui non longe a Thuria abest, per Laconiam fluere dicit (p. 309, 27). Ceterum regio, quæ inter Taygetum et Pamisum interjacet, jam anno 182 a. C. a Messenia separata est, urbesque ejus, Abia, Thuria et Pharæ, tamquam sui juris civitates, in fœdus Achaicum receptæ sunt (Polyb. 25, 1), nec improbable est regionem istam vetusto Mesolæ nomine designatam fuisse, quod ex ipso colligas Strabone, qui p. 309, 38 de Hiræ Homericæ situ varias sententias afferens inter alia etiam hæc habet : οἱ δὲ τὴν νῦν Μεσολαν οὕτω καλεῖσθαι φασὶ καθήκουσαν εἰς τὸν μεταξὺ κόλπον τοῦ Ταῦγέτου καὶ τῆς Μεσσηνίας. Quæ e grammatico Homérico qui post an. 182 scripsit desumpta esse conjicio.

In Cretæ tabula Cisamum pr. cum hod. *Cap de la Soude* composui, Ptolemæi rationes secutus. Veri similis tamen est indicari hodiernum *C. Spada*, sive illud promontorium in quo Dictynnæum erat. V. Ind. ad p. 407, 40. — Distantia quæ inter Gortynem et Prasum notatur, esse debet stadiorum 180 (non 130).

Tab. IX. Loca situs incerti, quos in tabula frustra quæris, hæc sunt : in Bœotia Helos et Hilesium (p. 349, 9), Narcissi Sigeli monumentum (p. 346, 46), in Helicone antrum nympharum Libethridum, Glechon oppidum Bœotiæ vel Phocidis ad Cephissum fl. (p. 364, 13), Æanin fontem in Locride Opuntia (p. 365, 28), in Attica Olympium (p. 347, 14) et Hestiazensium et Eretriensium pagi (382, 45). Meliten et Colyttum pagos Athenis proximos ne consignaremus, spatiorum angustis impediēbamur. Larissa Attica, quæ p. 382, 45 memoratur, librariorum errori accepta refertur. In Elide locum non invenerunt neque Helos Homericum neque Aloria palus quædam, neque antra nympharum Anigriadum et Atlantidum, neque Jonæum Erycydeumque —

In Attica Myrrhinus, quem pagum cum hod. *Merenda* componendum esse inscriptionum fide constat, a Strabone (p. 342, 36) perperam ponitur inter Halas Araphenidas et Probalinthum. — In Megaride delendum est nomen *Ægosthenæ*; contra vero Phocidis *Ægosthenas* a Strabone commemoratas fuisse in Ind. ad p. 363, 4 conjecimus, ubi addas urbis ejus apud Ptolemæum quoque (3, 14) mentionem fieri.

In Elide situm Hyrminea, Cyllenes, Ephyræ, Lasionis indicavi ex sententia Ernesti Curtii (*Pelop.* t. 2, cap. 1). Idem vir doctus de aliis nonnullis aliter quam ante fieri solebat statuit, de quibus minus nobis persuasit. Neque largiri debebam quod ille de Peneo olim a borea Chelonatæ promontorii in mare egresso conjecit. Ejus enim conjecturæ argumentum præcipuum, quum in Strabonis Ptolemæique de hac re consensu positum sit, pondere caret, quoniam de aliis erroribus quam plurimis in Græciæ Macedoniæque Tabula cum Strabone Ptolemæus conspirat.

Pylum Triphylia non ponendum esse ubi posuerunt Leakius et Kiepertus (ad *Tzornatzi* in extremitate occidentali *Alvena* montis) et Curtius (ad hodiernam *Piscini*), sed oppidum hoc Samico proximum fuisse ideoque magis boream versus removendum esse, dixi in Ind. nomen s. v. *Pylus*. Ipse in tabula Pylum cum hod. *Xerochoroi* composui, dubitanter tamen, quum ne hoc quidem verbis Strabonis satis conveniat. Iterum rem perpendiculari Pylus Samico vicinus, sed Samico paullo borealior, uni ex fluviois qui boream versus in Selinum et per hunc in Alpheum incidunt, appositus fuisse videtur. Nam Strabo quamvis Pylum et Samicum Triphylia eadem 400 stadiorum distantia a Pylo Messeniæ abesse dicat (p. 299, 6. 302, 4), tamen p. 301, 49 in locorum recensione a borea meridiem versus pergens Pylum memorat ante Samicum; deinde vero (idque majoris faciendum est) verba : παραβρέοντος (sc. τὸν Πύλον) ποταμοῦ πρὸς ἄρκτον Ἀμάθου καλουμένου πρότερον, δὲ νῦν Μάματος καλεῖται (p. 295, 41), simplicissime ita intelliguntur ut urbem præterlabens Amathus versus boream fluat, non vero ita, ut borealem urbis partem præterfluat (quo sensu haud dubie Strabo πρὸς ἄρκτου dixisset). Consequitur Amathum fuisse unum fluviorum qui versus Alpheum labuntur, deinde autem Minthem montem, utpote Pylo

proximum (p. 295, 51), non esse hodiernum *Alvena*, ut cum Leakio Curtius statuit et ego in tabula posui, sed altiorum illum et septentrionaliore, qui hodie *Smerna* vocatur, ut recte censent Bobleyius et Kiepertus. Jam quem ego Mamaum nominavi, is esse debet Acidon fluvius qui ab Anigro versus occasum erat et Chaam urbem Chæsis petris subjacentem atque Jardanis tumulum præterfluebat in planitie quam pratum Jardanis appellabant (p. 298, 36. 299, 13).

Hæc quum sponte e Strabonis verbis colligi videantur, dubitatio suborta est ex eo quod Pylus cum *Lepreo* componitur (p. 299, 6), itemque Chaa urbs *Lepreo* vicina esse dicitur (299, 13). Attamen quum Strabo p. 296, 22 Lepreum a meridie Pyli esse et a Samico 100 stadia distare dicat rectissime, idem vero (p. 299, 6. 302, 4) sibi contradicat, a Pylo Messeniæ ad Pylum Triphylæ et *Samicum* et *Lepreum* eandem 400 stadiorum distantiam esse aiens: facile patet cum hoc errore manifesto cohærere etiam illud quod de Leprei et Pyli vicinitate traditur. Cum falsis istis conferre licet Ptolemæi tabulas, in quibus

Lepreum a borea Minthæ montis situm est in eodem parallelo in quo sunt ostia Alphei.

Tab. XI. In Mysia Teuthraniam non regionis nomen ponere debebam, sed urbis, ut feci in tab. IX. Cf. Index nom. s. v.—Tarnen, Lydiæ urbem, quam ex Homero Strabo memorat (p. 335, 5) et schol. ad Hom. ipsas Sardes dici autumat, de conjectura cum Thybarnis, quas Diodorus vocat (14, 80), et cum hodierno *Durgudlu-kassaba* composui; quod in Ind. nom. monendum erat.

In Caria Suangela, locus situs incerti, non apparet. In Lycia Chimæræ *φάραξ* in Cragi montis regione ob tabulæ angustias notari non potuit. In Galatia apud Tolistobogios alicubi ponenda sunt Blucium (*Luceium* Cic.) et Peium castella. In Syria prope Antiochiam ap. Strabonem memorantur Labotas fl. et Meleagri Charax et Trapezus collis, de quorum situ certioris nihil constat.

Tab. XII. In Armenia Syspiritin et Tigranocerta notavi tum ubi revera sita fuisse videntur, tum in iis locis quibus a Strabone assignantur. V. Index ad p. 456, 3.

μειαν διακατέργασε τοσούτον χρόνον πολιορκούμενος ὑπὸ δυεῖν στρατοπέδων μεγάλων Ῥωμαϊκῶν, ὥστ' οὐ πρότερον εἰς τὴν ἔξουσίαν ἦκε, πρὶν ἐκὼν ἐνεχέρισεν ἑαυτὸν, ἐφ' οἷς ἐδεδοῦλτο· καὶ γὰρ τὴν στρατιάν ὁ ἀπέτρεφεν ἡ χώρα καὶ συμμαχῶν εὐπόροι τῶν πλησίον φυλάρχων, ἐχόντων εὐερκῇ χωρία· ὧν ἴσoti καὶ ἡ Λυσιῆς, ὑπὲρ τῆς λίμνης κειμένη τῆς πρὸς Ἀπαμεία, καὶ Ἀρέθουσα ἡ Σαμψικεράμου καὶ Ἰαμβλίχου, τοῦ ἐκείνου παιδός, φυλάρχων τοῦ Ἑμισσηνῶν ἔθνους· οὐ πόρρω δ' οὐδ' Ἠλιούπολις καὶ Χαλκίς ἡ ὑπὸ Πτολεμαίῳ τῷ Μενναίου, τῷ τὸν Μασσύαν κατέχοντι καὶ τὴν Ἰτουραίων ὀρεινήν. τῶν δὲ συμμαχοῦντων τῷ Βάσσῳ ἦν καὶ Ἀλχαΐδαιμος, ὁ τῶν Ῥαμβαδίων βασιλεὺς τῶν ἐντὸς τοῦ Εὐφράτου νομάδων· ἦν δὲ φίλος Ῥωμαίων, ἀδελφὸς αἰσῆται δὲ νομίσας ὑπὸ τῶν ἡγεμόνων, ἐκπεσὼν εἰς τὴν Μεσοποταμίαν ἐμισθοφόροι τότε τῷ Βάσσῳ. ἐνέσθεν δ' ἐστὶ Ποσειδώνιος ὁ Στωϊκός, ἀνὴρ τῶν καθ' ἡμᾶς φιλοσόφων πολυμαθέστατος.

11. Ὁμορος δ' ἐστὶ τῇ Ἀπαμείῳ πρὸς ἑω μὲν ἡ τῶν φυλάρχων Ἀράδων καλουμένη Παραποταμία καὶ ἡ Χαλκιδικὴ ἀπὸ τοῦ Μασσίου καθήκουσα καὶ πᾶσα ἡ πρὸς νότον τοῖς Ἀπαμεῦσιν, ἀνδρῶν Σκηνιτῶν τὸ πλεόν· παραπλησίοι δ' εἰσὶ τοῖς ἐν τῇ Μεσοποταμίᾳ νομάσιν· αἱ δ' οἱ πλησιαίτεροι τοῖς Σύροις ἡμερώτεροι καὶ ἤττον· ἡ Ἀραβία δὲ Σκηνίται, ἡγεμονίας ἔχοντες συντεταγμένης μάλλον, καθάπερ ἡ Σαμψικεράμου Ἀρέθουσα καὶ ἡ Γαμβάρου καὶ ἡ Θέμελλα καὶ ἄλλων τοιούτων.

12. Τοιαύτη μὲν ἡ μεσόγαια τῆς Σελευκίδος ὁ δὲ παράπλους ὁ λοιπὸς ἀπὸ τῆς Λαοδικείας ἐστὶ τοιούτος· τῇ γὰρ Λαοδικεῖᾳ πλησιάζει πολίχνη, τό τε Ποσειδῶν καὶ τὸ Ἡράκλειον καὶ τὰ Γάβαλα· εἴτ' ἡδὴ ἡ τῶν Ἀραδίων παραλία, Πάλτος καὶ Βαλαναία καὶ Κάρνος, τὸ ἐπίνειον τῆς Ἀράδου λιμένιον ἔχον· εἴτ' Ἐνυδρα καὶ Μάραθος, πόλις Φοινίκων ἀρχαία κατεσπασμένη. τὴν δὲ χώραν Ἀράδιοι κατεκληρούχησαν καὶ τὰ Σίμυρα τὸ ἐφεξῆς χωρίον· τούτοις δ' ἡ Ὀρθωσία συνεχής ἐστὶ καὶ ὁ Ἐλευθέρος ὁ πλησίον ποταμός, ὃν περ ὄριον ποιοῦνται τινες Σελευκίδας πρὸς τὴν Φοινίκην καὶ τὴν Κοίλην Συρίαν.

13. Πρόκειται δ' ἡ Ἀραδὸς βασιλεύδους τινὸς καὶ ἀλιμένου παραλίας, μεταξὺ τοῦ τε ἐπίνειου αὐτῆς μάλιστα καὶ τῆς Μάραθου, διέχουσα τῆς γῆς σταδίους εἴκοσιν. ἐστὶ δὲ πέτρα περίκλυτος, ὅσον ἐπὶ τὸν κύκλον σταδίων, πλήρης κατοικίας· τοσαύτη δ' εὐανδρὶά χέρεται· μέχρι καὶ νῦν, ὥστε πολυπόρους οἰκοῦσι τὰς οἰκίας. ἐκτίσαν δ' αὐτὴν φυγάδες, ὡς φασιν, ἐκ Σιδόνης· τὴν δ' ὀδρεῖαν τὴν μὲν ἐκ τῶν ὁμβρίων καὶ λακκαίων ὑδάτων ἔχουσι, τὴν δ' ἐκ τῆς περαιᾶς· ἐν δὲ τοῖς πολέμοις ἐκ τοῦ πόρου μικρὸν πρὸ τῆς πόλεως ὑδρεύονται, πηγήν· ἔχοντος ἀφθόνου ὕδατος· εἰς ἣν περικαταστρέφεται κλίβανος, καθέως ἀπὸ τοῦ ὑδρευομένου σκάφους, μοιβῆς, εὐρύστομος, εἰς πυθμένα συνηγμένος στενόν, ἔχοντα τρῆμα μέτριον· τῷ δὲ πυθμένι περιέσφιγεται σὺλῃ σκύτινος, εἴτε ἀσκωμα δεῖ λέγειν, ὁ δεχόμενος

obstinate duorum Romanorum exercituum obsidionem sustinuit, ut non prius in illorum potestatem deveniret, quam, impetratis, quas ipse volebat, conditionibus, ultro se dederet. Nam ei exercitum regio alebat, et socios habebat permultos regulos, qui loca munita in proximo tenebant; e quibus erat Lysias ultra lacum sita, qui juxta Apameam est, et Arethusa, castellum Sampsicerami et Iamblichi, ejus filii, qui reguli genti Emisene imperabant; nec longe disita erat etiam Heliopolis et Chalcis, quam in potestate habebat Ptolemæus Mennæ filius, qui Massyam (seu Marsyam) et Ituræorum montana obtinebat. Bassi socius fuit etiam Alchædamnus (Alcaudonius Dio Cass.), Rhambæorum rex, qui Nomades intra Euphratem habitant. Is Romanorum amicus fuerat, sed quum se injuria affectum ab eorum præfectis existimaret, egressus in Mesopotamiam, sub Basso stipendia meruit. Ex Apameæ urbe est Posidonius Stoicus, vir philosophorum nostri temporis eruditissimus.

11. Apamensium regioni versus ortum finitima est regulorum ditto Arabum, quæ Parapotamia dicitur, et Chalcidica a Massya descendens, et tota ea quæ Apamensibus ad austrum jacet, hominum magna ex parte Scenitarum, qui Mesopotamiæ Nomadibus sunt persimiles. Quo Syris magis magisque appropinquant, eo mitiores sunt, et minus Arabes et Scenitæ, ac melius constitutas habent dominationes, ut Sampsicerami Arethusa, et quæ Gambari est, et quæ Themellæ et id genus aliorum.

12. Talis ergo est Seleucensis mediterranea. Reliquum litus a Laodicea ita habet. Laodiceæ propinqua sunt oppidula, Posidium et Heracleum et Gabala; inde maritima Aradiorum jam regio, Paltus et Balanæa et Carnus, Aradiorum navale cum portu exiguo; postea Enydra et Marathus, antiqua Phœnicum urbs nunc diruta, cujus agrum sorte divisum Aradii tenent, sicuti Simyra, qui deinceps locus sequitur. His vero contigua est Orthosia et propinquus ei fluvius Eleutherus, quem quidam Seleucidis terminum faciunt, Phœnicen et Cœlesyriam versus.

13. Ante jugum quoddam et importuosum litus Aradus jacet, inter suum navale, quod diximus, et Marathum, distans a terra stadiis viginti. Est autem saxum a mari circumfusus, septem fere stadiorum ambitu, habitationibus plenum; tantamque hominum habet multitudinem ad hoc usque tempus, ut domus inhabitent multis instructas tabulatis. Atunt a Sidoniis quibusdam exsilibus conditam. Aquantur partim e cisternis et foveis, partim ex opposita continente. In bello autem e freto paulo ante urbem aquam petunt; abundantem aqua id habet fontem, in quem clibanus inversus e scaphia aquaria demittitur, plumbeus, ore lato, in angustum fundo coacto. Is fundus mediocre foramen habet, cui fistula ex corio (sive utriculum dicere malumus) adstricta est, quæ aquam e fonte

τὸ ἀναθλιβόμενον ἐκ τῆς πηγῆς διὰ τοῦ κλιδάνου ὕδωρ. τὸ μὲν οὖν πρῶτον ἀναθλιβὲν τὸ τῆς θαλάττης ἐστί· περιμέναντες δὲ τὴν τοῦ καθαροῦ καὶ ποτίμου ὕδατος ῥύσιν, ὑπολαμβάνουσιν εἰς ἀγγεῖα παρεσκευασμένα, ὅσον ἂν δέῃ, καὶ πορθεύουσιν εἰς τὴν πόλιν.

14. Τὸ παλαιὸν μὲν οὖν οἱ Ἀράδιοι καθ' αὐτοὺς ἐβασιλεύοντο παραπλησίως ὥσπερ καὶ τῶν ἄλλων ἐκάστη πόλεων τῶν Φοινικίδων· ἔπειτα τὰ μὲν οἱ Πέρσαι, τὰ δ' οἱ Μακεδόνες, τὰ δὲ νῦν Ῥωμαῖοι μετέθηκαν εἰς τὴν παρούσαν τάξιν. οἱ δ' οὖν Ἀράδιοι μετὰ τῶν ἄλλων Φοινικῶν ὑπῆκουον τῶν Συριακῶν βασιλέων, ἅτε φίλων· ἔπειτα στασιασάντων ἀδελφῶν δυεῖν, τοῦ τε Καλλινίκου Σελεύκου καὶ Ἀντιόχου τοῦ Ἰέρακος προσαγορευθέντος, προσθήμενοι τῷ Καλλινίκῳ ποιοῦνται συμβάσεις, ὥστ' ἔξιναι δέχεσθαι τοὺς καταφεύγοντας ἐκ τῆς βασιλείας παρ' αὐτοῦς, καὶ μὴ ἐκδιδοῖν ἀκοντάς· μὴ μέντοι μὴδ' ἐκπλεῖν ἔξω ἀνευ τοῦ ἐπιτρέψαι βασιλέα. συνέβη δὲ ἐκ τούτου μεγάλα αὐτοῖς πλεονεκτήματα· οἱ γὰρ καταφεύγοντες ἐπ' αὐτοὺς οὐχ οἱ τυχόντες ἦσαν, ἀλλ' οἱ τὰ μέγιστα ἡμισυτευμένοι καὶ περὶ τῶν μεγίστων δεδιότες· ἐπιζηνοῦμενοι δ' αὐτοῖς εὐεργέτας ἡγοῦντο καὶ σωτήρας τοὺς ὑποδεξαμένους, ἀπεμνημόνεον τὴν χάριν, καὶ μάλιστα ἐπανελθόντες εἰς τὴν οἰκίαν· ὥστ' ἐκ τούτου χώραν τε ἐκτήσαντο τῆς περὶ αὐτὴν πολλήν, ἧς τὴν πλείστην ἔχουσι καὶ νῦν, καὶ τᾶλλα εὐθύνουν. προσέθεσαν δὲ τῇ εὐτυχίᾳ ταύτῃ καὶ πρόνοιαν καὶ φιλοπονίαν πρὸς τὴν θαλαττουργίαν· ὁρῶντες τε τοὺς γειτονεύοντας Κίλικας τὰ πειρατήρια συνισταμένους οὐδ' ἄπαξ ἐκοινωνῶν αὐτοῖς τῆς τοιαύτης ἐπιτηδεύσεως.

15. Μετὰ δὲ Ὀρθωσίαν ἐστί καὶ τὸν Ἐλεύθερον Τρίπολιν, ἀπὸ τοῦ συμβεβηκότος τὴν ἐπὶ κλησὶν εἰληφύια· τριῶν γάρ ἐστι πόλεων κτίσμα, Τύρου, Σιδόνης, Ἀράδου· τῇ δὲ Τριπόλει συνεχές ἐστί τὸ τοῦ Θεοῦ πρόσωπον, εἰς δὲ τελευταῖα δὲ Λίβανος τὸ ὄρος· μεταξὺ δὲ Τριήρης, χωρίον τι.

16. Δύο δὲ ταῦτ' ἐστὶν ὄρη τὰ ποιοῦντα τὴν Κοίλην καλουμένην Συρίαν, ὡς ἂν παράλληλα, ὃ τε Λίβανος καὶ ὁ Ἀντιλίβανος, μικρὸν ὑπερθεῖν τῆς θαλάττης ἀρχόμενα ἄμφω· ὁ μὲν Λίβανος τῆς κατὰ Τρίπολιν, κατὰ τὸ τοῦ Θεοῦ μάλιστα πρόσωπον, ὁ δ' Ἀντιλίβανος τῆς κατὰ Σιδόνα· τελευταῖα δ' ἐγγύς πως τῶν Ἀραβίων ὁρῶν τῶν ὑπὲρ τῆς Δαμασκηνῆς καὶ τῶν Τραχώνων ἐκεῖ λεγομένων εἰς ἄλλα ὄρη γειώλοφα καὶ καλλίκαρπα. ἀπολείπεται δὲ μεταξὺ πεδίων κοίλων· πλάτος μὲν τὸ ἐπὶ τῇ θαλάττῃ διακοσίων σταδίων, μῆκος δὲ τὸ ἀπὸ τῆς θαλάττης εἰς τὴν μεσόγειαν ὁμοῦ τι διπλάσιον. διακρίνεται δὲ ποταμοῖς ἀρόδουσι χώραν εὐδαίμονα καὶ πάμπορον, μεγίστω δὲ τῷ Ἰορδάνῃ. ἔχει δὲ καὶ λίμνην, ἣ φέρει τὴν ἀρωματὶν σχοῖνον καὶ κάλαμον, ὡς δ' αὖτως καὶ ἑλὴ· καλεῖται δ' ἡ λίμνη Γεννησαρίτις· φέρει δὲ καὶ βάλαμον. τῶν δὲ ποταμῶν ὁ μὲν Χρυσόρροας, ἀρξάμενος ἀπὸ τῆς Δαμασκηνῶν πόλεως καὶ χώρας, εἰς τὰς ὀρεῖας ἀναλίσκεται σχεδόν τι πολλὴν

per clibanum elisam excipit. Primo quæ exhauritur aqua, salsa est; expectantes vero puræ et dulcis aquæ cursum, in vasis ad id paratis excipiunt quantum satis, atque in urbem deferunt.

14. Olim Aradii peculiare sibi reges habebant, ut ceteræ Phœnicum civitates; postea partim Persæ, partim Macedones, partim Romani res eorum in præsentem statum redegerunt. Aradii itaque cum cetera Phœnicia Syriis regibus, utpote amicis, obtemperabant; postea, duobus fratribus dissidentibus, Callinico Seleuco et Antiocho, qui Hierax cognominatus est, Callinico adherentes, pacti hoc sunt, ut ad se ex regno confugientes recipere liceret, nec tradere invitos, sed nec etiam injussu regis enavigare permittere. Inde amplissima eis commoda obtigerunt. Confugiebant enim ad eos non vulgares homines, sed quibus maximæ res creditæ fuerant, et qui extrema timebant. Hi suscepti beneficium id putabant, ac Aradios qui exceperant servatores agnoscebant, et gratiam his referebant, maxime quum in patriam revertissent. Hinc magnam oppositæ continentis regionem adepti sunt, atque majorem ejus partem etiam nunc tenent, et ceteris in rebus usi sunt successibus prosperis. Huic vero felicitati et providentiam addiderunt et studium rei navalis; ac quum viderent vicinos Cilices piraticam exercere, nunquam cum eis societatem instituti hujus iniverunt.

15. Post Orthosiam et Eleutherum est Tripolis, quæ nomen a re ipsa accepit; est enim condita e tribus urbibus, Tyro, Sidone, et Arado. Tripoli continuum est Theu prosopon (i. e. *Dei facies*), in quod Libanus mons desinit. In medio est Trieres castellum.

16. Porro duo montes sunt, qui Cælen sive Cavam quam vocant Syriam includunt, æqualibus fere inter se dissiti spatiis, Libanus et Antilibanus, paulo supra mare incipientes ambo, Libanus prope Tripolim et Dei faciem, Antilibanus prope Sidonem; desinunt autem prope Arabiæ montes, qui sunt supra Damascus et eos qui ibi Trachones dicuntur, in alios quosdam montes, qui glebosos atque frugiferos colles habent. In medio concavitatem planam relinquunt, cujus latitudo ad mare est stadiorum ducentorum, longitudo a mari in mediterraneam fere dupla. Irrigatur autem fluvii per regionem fecundam et omnium rerum feracem delabentibus, quorum maximus est Jordanes; lacum quoque habet, qui aromaticum juncum et calamum fert; paludes item habet; lacus vocatur Gennesaritis; gignit etiam balsamum. De omnibus Chrysorroas ab urbe et regione Damascenorum incipiens, totus fere in rivos consumitur; multos enim agros et profundos irrigat; per Ly-

γὰρ ἐπέρει καὶ βαθεῖαν σφόδρα· τὸν δὲ Λύκον καὶ τὸν Ἰορδάνην ἀναπλῶνσι φορτίους, Ἀράδιοι δὲ μάλιστα.

17. Τῶν δὲ πεδίων τὸ μὲν πρῶτον, τὸ ἀπὸ τῆς θαλάττης, Μάκρας καλεῖται καὶ Μάκρα πεδίων· ἐν τούτῳ δὲ Ποσειδώνιος ἱστορεῖ τὸν δράκοντα πεπτακότα δραθῆναι νεκρόν, μήκος σχεδόν τι καὶ κλεθριαῖον, πάχος δ', ὥστ' ἱππέας ἐκατέρωθεν παραστάντας ἀλλήλους μὴ καθορᾶν, χάσμα δέ, ὥστ' ἐριππον δέξασθαι, τῆς δὲ φολίδος λεπίδα ἐκάστην ὑπεραίρουσαν θυρεοῦ.

18. Μετὰ δὲ τὸν Μάκραν ἐστὶν ὁ Μασσῦας, ἔχων τινὰ καὶ ὀρεινά, ἐν οἷς ἡ Χαλκίς, ὥσπερ ἀκρόπολις τοῦ Μασσῦου· ἀρχὴ δ' αὐτοῦ Λαοδίκεια ἢ πρὸς Λιβάνῳ. τὰ μὲν οὖν ὀρεινά ἔχουσι πάντα Ἰτουραῖοι τε καὶ Ἀραβες, κακοῦργοι πάντες, οἱ δ' ἐν τοῖς πεδίοις γεωργοὶ καχοῦμενοι δ' ὑπ' ἐκείνων ἄλλοτε ἄλλης βοηθείας δεύονται. ὀρμητηρίοις δ' ἐρυμνῆς χρώνται, καθάπερ οἱ τὸν Λιβάνον ἔχοντες ἄνω μὲν ἐν τῷ ὄρει Σιννᾶν καὶ Βόρραμα καὶ ἄλλα τοιαῦτα ἔχουσι τείχη, κάτω δὲ Βότρυν καὶ Γίγαρτον καὶ τὰ ἐπὶ τῆς θαλάττης σπήλαια καὶ τὸ ἐπὶ τῷ Θεοῦ προσώπῳ φρούριον ἐπιτεθέν, ἃ κατέσπασε Πομπήιος, ἀπ' ὧν τὴν τε Βύβλον κατέτρεχον καὶ τὴν ἐφεξῆς ταύτῃ Βηρυτόν, αἱ μεταξὺ κεῖνται Σιδόνης καὶ τοῦ Θεοῦ προσώπου. ἡ μὲν οὖν Βύβλος, τὸ τοῦ Κινύρου βασιλεῖον, ἱερά ἐστι τοῦ Ἀδώνιδος· ἣν τυραννομένην ἡλευθέρωσε Πομπήιος πελεκίσας ἐκείνον· καί τ' ἐφ' ὕψους τινὸς μικρὸν ἄπωθεν τῆς θαλάττης.

19. Ἔττα μετὰ ταύτην Ἀδωνίς ποταμὸς καὶ ὄρος Κλίμαξ καὶ Παλαΐθυλος· εἴθ' ὁ Λύκος ποταμὸς καὶ Βηρυτός· αὕτη δὲ κατεσπάσθη μὲν ὑπὸ Τρύφωνος, ἀνελήφθη δὲ νῦν ὑπὸ Ῥωμαίων, δεξαμένη δύο τάγματα, ἃ ἔδρυσεν Ἀγρίππας ἐνταῦθα, προσθεὶς καὶ τοῦ Μασσῦου πολλὴν μέχρι καὶ τῶν τοῦ Ὀρόντου πηγῶν, αἱ πλησίον τοῦ τε Λιβάνου καὶ τοῦ Παραδείσου καὶ τοῦ Αἰγυπτίου τείχους περὶ τὴν Ἀπαμείων γῆν εἰσι. ταῦτα μὲν οὖν τὰ ἐπὶ θαλάττῃ.

20. Ὑπὲρ δὲ τοῦ Μασσῦου ἐστὶν ὁ καλούμενος Αὐλὸν βασιλικὸς καὶ ἡ Διαμασκητὴ χώρα, διαφερόντως ἐπαινουμένη· ἐστὶ δὲ καὶ ἡ Διαμασκὸς πόλις ἀξιολογός, σχεδόν τι καὶ ἐπιφανεστάτη τῶν ταύτῃ κατὰ τὰ Περσικά· ὑπέρκεινται δ' αὐτῆς δύο λεγόμενοι Τράχωνες· ἐπεὶ πρὸς τὰ Ἀράβων μέρη καὶ τῶν Ἰτουραίων ἀναμιξὲς ὄρη δύσβατα (ἦν), ἐν οἷς καὶ σπήλαια βαθύστομα, ὧν ἐν καὶ τετραχισηλίδους ἀνθρώπους δέξασθαι δυνάμενον ἐν καταδρομαῖς, αἱ τοῖς Διαμασκηνοῖς γίνονται πολλαχόθεν. τὸ μέντοι πλεόν τοὺς ἀπὸ τῆς εὐδαίμονος Ἀραβίας ἐμπόρους λεηλατοῦσιν οἱ βάρβαροι· ἤττον δὲ συμβαίνει καταλυθέντων νυνὶ τῶν περὶ Ζηνόδωρον λεγόντων διὰ τὴν ἐκ τῶν Ῥωμαίων εὐνομίαν καὶ διὰ τὴν ἐκ τῶν στρατιωτῶν ἀσφάλειαν τῶν ἐν τῇ Συρίᾳ τρεφομένων.

21. Ἀπασα μὲν οὖν ἡ ὑπὲρ τῆς Σελευκίδος ὡς ἐπὶ τὴν Αἰγυπτὸν καὶ τὴν Ἀραβίαν ἀνίσχουσα χώρα Κοίλη Συρία καλεῖται, ἰδίως δ' ἡ τῷ Λιβάνῳ καὶ τῷ Ἀντιλίβανῳ ἀφωρισμένη. τῆς δὲ λοιπῆς ἡ μὲν ἀπὸ Ὀρθωσίας μέχρι Πηλουσίου παραλία Φοινίκη καλεῖται,

cum et Jordanem oneratis navibus adverso alveo subvehuntur, praesertim Aradii.

17. Pars camporum prima a mari Macras vocatur et Macra campus, in quo Posidonius scribit visum fuisse serpentem mortuum jugeri fere longitudine, crassitudine tanta, ut equites ex utraque parte adstantes alter alterum videre nequirent; rictu eo, qui hominem equo insidentem reciperet; exuvii aquamam quamlibet clypeo majorem.

18. Post Macram est Massyas, habens montana quaedam, in quibus est Chalcis tanquam Massyæ arx. Ejus initium est Laodicea, quæ ad Libanum est. Montianam regionem universam Ituræi et Arabes habent, malefici omnes; qui vero campos habitant, ii agros colunt, et a ceteris infestati sæpe alias aliorum indigent auxilio. Receptaculis utebantur munitissimis prædones, quemadmodum qui Libanum incolunt superne quidem in monte Sinnan et Borrama et alias hujusmodi munitiones, infra autem Botryn, Gigartum et speluncas ad mare sitas et castellum in Dei facie impositum habebant; quæ omnia Pompeius evertit. Ab his Byblum et huic proximam Berytum, quæ inter Sidonem et Dei faciem jacent, excursionibus infestabant. Byblus, Cinyræ regia, Adonidi sacra est, quam, tyranno securi percusso, Pompeius liberavit. Jacet in excelsa quodam loco, non procul a mari.

19. Post hanc est Adonis fluvius et mons Climax et Palæbyblus; postea Lycus fluvius et Berytus; hæc a Tryphone diruta, nunc vero a Romanis instaurata est, duabus legionibus ibi ab Agrippa collocatis, multaque regione Massyæ adjecta usque ad Orontis fontes, qui prope Libanum sunt et Paradisum et Ægyptium murum Apameensi agro proximi. Atque hæc quidem ad mare sunt.

20. Post Massyam succedit ea quæ Convallis regia dicitur, et Damascenus ager apprime nobilitatus. Urbs quoque Damascus est insignis, et Persarum tempore omnium fere quæ ibi sunt nobilissima. Supra eam sunt duo colles (δύο λόφοι), qui Trachomes appellantur; deinde Arabiam et Ituræam versus sunt promiscue montes asperi, et altis insignes speluncis, quarum una quattuor hominum millia recipere possit in incursionibus, quæ undique in Damascenos fiunt. Frequentius tamen latrones isti barbari in Felicis Arabiæ mercatores grassantur; quamquam id nunc minus fit, latronibus qui sub Zenodoro erant sublati, quum Romani legum auctoritatem restituerint, et milites qui in Syria aluntur, securitatem præbeant.

21. Tota quidem regio quæ supra Seleucidem versus Ægyptum et Arabiam pertinet, Colesyria appellatur, proprie autem nonnisi ea, quæ Libano definitur et Antilibano. Reliqua regionis ora ab Orthosia usque ad Pelusium, Phœni-

στενή τις καὶ ἀλιτανής· ἡ δ' ὑπὲρ ταύτης μεσόγαια μέχρι τῶν Ἀράβων ἢ μεταξὺ Γάζης καὶ Ἀντιλιβάνου Ἰουδαία λέγεται.

22. Ἐπεὶ οὖν τὴν ἰδίως λεγομένην Κόλην Συρίαν ἐπεληλύθαμεν, ἐπὶ τὴν Φοινίκην μέτιμεν· ταύτης δὲ τὰ μὲν ἀπὸ Ὀρθωσίας μέχρι Βηρυτοῦ λόγου τετύχηκε. μετὰ δὲ Βηρυτόν ἐστι Σιδὼν ὅσον ἐν τετρακοσίοις σταδίοις· μεταξὺ δὲ ὁ Ταμύρας ποταμὸς καὶ τὸ τοῦ Ἀσκληπιοῦ ἄλσος καὶ Λεόντων πόλις. μετὰ δὲ Σιδόνα μεγίστη τῶν Φοινίκων καὶ ἀρχαιοτάτη [πόλις] Τύρος ἐστίν (ἢ) ἐνάμιλλος αὐτῇ κατὰ τὴν μέγεθος καὶ κατὰ τὴν ἐπιφάνειαν καὶ τὴν ἀρχαιότητα ἐκ πολλῶν μύθων παραδεδομένην. οἱ μὲν οὖν ποιηταὶ τὴν Σιδόνα τεθρυλῆκασιν μᾶλλον (Ὅμηρος δὲ οὐδὲ μέμνηται τῆς Τύρου), αἱ δ' εἰς τὴν Λιδύην καὶ τὴν Ἰβηρίαν ἀποικίαι μέχρι καὶ ἔξω Στηλῶν τὴν Τύρον πλέον ἐξυμνοῦσι (μᾶλλον). ἀμφοτέραι δ' οὖν ἐνδοξοὶ καὶ λαμπραὶ καὶ πάλαι καὶ νῦν· ὑποτέραν δ' ἂν τις εἴποι μητρόπολιν Φοινίκων, ἔρις ἐν ἀμφοτέραις ἐστίν. ἡ μὲν οὖν Σιδὼν ἐπὶ εὐφύῃ λιμένι τῆς ἡπείρου τὴν Ἰδρυσιν ἔχει.

23. Τύρος δ' ἐστὶν ὅλη νῆσος σχεδὸν τι συνωκισμένη παραπηλείως, ὥσπερ ἡ Ἀραδος, συνήπτται δὲ χώματι πρὸς τὴν ἡπείρον, ὃ κατεσκευάσε πολιορκῶν Ἀλέξανδρος· δύο δ' ἔχει λιμένας, τὸν μὲν κλειστόν, τὸν δ' ἀνεῖρον, ὃν Αἰγύπτιον καλοῦσιν. ἐνταῦθα δὲ φασὶ πολλοστέγους τὰς οἰκίας * ὥστε καὶ τῶν ἐν Ῥώμῃ μᾶλλον διὸ καὶ σεισμοὺς γενομένους ἀπολιπεῖν μικρὸν τοῦ ἄρδην ἀφανίσαι τὴν πόλιν. ἡτύχησε δὲ καὶ ὑπ' Ἀλεξάνδρου πολιορκία ληφθεῖσα· ἀλλὰ τῶν τοιούτων συμφορῶν κατέστη κρείττων, καὶ ἀνέλαβεν αὐτὴν τῇ τε ναυτιλίᾳ, καὶ ἦν ἀπάντων τῶν αἰεὶ κρείττους εἰς κοινῇ Φοινίκης, καὶ τοῖς πορφυρείοις· πολλὴ γὰρ ἐξήτασται πασῶν ἡ Τυρία καλλίστη πορφύρα· καὶ ἡ θήρα πλησίον καὶ ἄλλα εὐπόρα τὰ πρὸς βαφὴν ἐπιτήδεια· καὶ δυσδιάγωγον μὲν ποιεῖ τὴν πόλιν ἡ πολυπληθία τῶν βαφείων, πλουσίαν δὲ διὰ τὴν τοιαύτην ἀνδρείαν. οὐχ ὑπὸ τῶν βασιλέων δ' ἐκρίθησαν αὐτόνομοι μόνον, ἀλλὰ καὶ ὑπὸ τῶν Ῥωμαίων, μικρὰ ἀναλώσαντες, βεβαιωσάντων τὴν ἐκείνων γνώμην. τιμᾶται δὲ καὶ ὑπερβολὴν Ἡρακλῆς ὑπ' αὐτῶν. τῆς δὲ περὶ τὰς ναυστολίας δυνάμεως τὸ πλεῖθος καὶ τὸ μέγεθος τῶν ἀποικίδων ἐστὶ πόλεων τεκμήριον· οὗτοι μὲν οὖν τοιοῦτοι.

24. Σιδόνιοι δὲ πολύτεχνοί τινες παραδέδονται καὶ καλλιτέχνοι, καθάπερ καὶ ὁ ποιητὴς δηλοῖ· πρὸς δὲ καὶ φιλόσοφοι περὶ τε ἀστρονομίαν καὶ ἀριθμητικὴν, ἀπὸ τῆς λογιστικῆς ἀρξάμενοι καὶ τῆς νυκτιπλοίας· ἐμπορικὸν γὰρ καὶ ναυκληρικὸν ἑκάτερον· καθάπερ καὶ τῶν Αἰγυπτίων εὖρεμα γεωμετρίαν φασὶν ἀπὸ τῆς χωρομετρίας, ἣν ὁ Νεῖλος ἀπεργάζεται, συγχέων τοὺς ὅρους κατὰ τὰς ἀναβάσεις. τοῦτο μὲν οὖν παρ' Αἰγυπτίων ἦκειν εἰς τοὺς Ἕλληνας πεπιστεύκασιν, ἀστρονομίαν δὲ καὶ ἀριθμητικὴν παρὰ Φοινίκων· νυνὶ δὲ πάσης καὶ τῆς ἄλλης φιλοσοφίας εὐπορίαν πολλὴν πλείστην λαβεῖν ἐστὶν ἐκ τούτων τῶν πόλεων· εἰ δὲ δεῖ Προσειδωνίω

ria vocatur, angusta ac maritimis obnoxia aestibus; quæ vero supra hanc est mediterranea regio usque ad Arabes, inter Gazam et Antilibanum, Judæa nominatur.

22. Jam Cœlesyria quæ proprie dicitur peragrata, in Phœniciam transimus. Hujus eam partem quæ ab Orthosia Berytum usque pertendit, jam descripsimus. Post Berytum vero est Sidon ducentis (σ') fere stadiis ab ea distans; in medio est Tamyras flumen et Æsculapii lucus et Leonum urbs. Post Sidonem maxima et antiquissima urbs Phœnicum est Tyrus, æquiparanda Sidoni et magnitudine et celebritate et antiquitate multis fabulis tradita. Poetæ quidem magis Sidonem celebrant (Homerus ne meminit quidem Tyri), sed coloniæ in Africam et Hispaniam usque ad loca extra columnas deductæ Tyrum magis cœlebrent. Ergo ambæ et nunc et antiquitus claræ illustresque; controversum vero in utraque est, utra earum Phœnicum metropolis dici debeat. Ceterum Sidon ad elegantem continentis portum sita est.

23. Tyrus tota fere insula est, ac simili modo habitata quo Aradus; ad continentem aggeri annectitur, quem Alexander, quum obsideret, extruxit. Portus duos habet, alterum clausum, alterum apertum, quem Ægyptium vocant. Dicunt in ea domos multas habere contignationes, adeo ut vel Romæ urbis domibus altiores sint; ideo etiam parum absuit aliquando, quin tota urbs terræ motibus delectetur. Cladem etiam accepit ab Alexandro expugnata; has tamen calamitates omnes superavit, et se recollegit, quum navigationibus, qua re Phœnices semper aliis præstiteret, tum officinis purpurariis. Tyria enim purpura omnium longe optima esse censetur, ac purpurarum venatio in propinquo fit et cetera cuncta, quæ ad tingendas vestes pertinent, in promptu sunt. Quodsi minus jucunda ob officinarum tinctoriarum multitudinem commorantibus urbs est, attamen divitem reddit ista industria. Porro Tyrii non solum a regibus liberi sui juris esse permisi sunt, sed a Romanis etiam libertate donati sunt, quum parvo sumptu ab iis Tyrii impetrassent ut regum decretum ratum haberent atque confirmarent. Colitur apud eos Hercules majorem in modum. Quantum classe potuerint, argumento evidenti est multitudo et magnitudo coloniarum ab iis deductarum. Dictum est de Tyriis.

24. Sidonii quum multarum tum elegantium artium magistri perlubentur, quod etiam Homerus innuit; ad hæc astronomiæ et arithmetici periti, a ratiocinationibus et nocturna navigatione ducto initio; utrumque enim mercatorum est et nauclerorum; simili ratione Ægyptiorum inventum geometriam aiunt ab agrorum dimensione, qua opus est, quum Nilus auctus terminos confundat. Hanc igitur disciplinam ab Ægyptiis ad Græcos propagatam esse pro certo habent, a Phœnicibus vero astronomiam et arithmetica; nunc vero omnis etiam reliquæ philosophiæ copia maxima ex his civitatibus peti potest. Quodsi Po-

πιστεύσει, καὶ τὸ περὶ τῶν ἀτόμων δόγμα παλαιὸν
 ἔστιν ἀνδρὸς Σιδωνίου Μῶχου πρὸ τῶν Τρωικῶν χρό-
 νων γεγονότος. τὰ μὲν οὖν παλαιὰ ἐάσθω· καθ' ἡμέ-
 ρα δὲ ἐκ Σιδόνας μὲν ἑνδοξοὶ φιλόσοφοι γεγονάσι Βοηθός
 5 τε, ὃ συνεπιφίλοσοφῆσαμεν ἡμεῖς τὰ Ἀριστοτέλεια, καὶ
 Διόδωτος, ἀδελφὸς αὐτοῦ· ἐκ Τύρου δὲ Ἀντίπατρος,
 καὶ μικρὸν πρὸ ἡμῶν Ἀπαλλώνιος ὁ τὸν πίνακα ἐκθεὶς
 τῶν ἀπὸ Ζήνωνος φιλοσόφων καὶ τῶν βιβλίων. διέχει
 δὲ τῆς Σιδόνας ἡ Τύρος οὐ πλείους τῶν διακοσίων στα-
 10 δίων· ἐν δὲ τῇ μεταξὺ πόλιν, Ὀρνίθων πόλις λεγο-
 μένη· εἴτα πρὸς Τύρῳ ποταμὸς ἐξίησι· μετὰ δὲ τὴν
 Τύρον ἡ Παλαιτύρος ἐν τριάκοντα σταδίοις.

25. Εἴθ' ἡ Πτολεμαῖς ἔστι μεγάλη πόλις, ἣν Ἀκην
 ὠνόμαζον πρότερον· ἥ ἐχρῶντο ὁρμητηρίῳ πρὸς τὴν
 15 Αἰγύπτου οἱ Πέρσαι. μεταξὺ δὲ τῆς Ἀκῆς καὶ Τύρου
 θινώδης αἰγιαλὸς ἔστιν ὃ φέρων τὴν θαλῆτιν ἄμμον·
 ἐνταῦθα μὲν οὖν φασὶ μὴ χεῖσθαι, κομισθεῖσαν εἰς Σι-
 δόνα δὲ τὴν χυνοῖαν δέχεσθαι· τινὲς δὲ καὶ τοῖς Σιδο-
 νίοις εἶναι τὴν θαλῆτιν ψάμμον ἐπιτηδεῖαν εἰς γύσιν, οἱ
 20 δὲ πᾶσαν πανταχοῦ χεῖσθαι φασιν. ἤκουσα δ' ἐν τῇ
 Ἀλεξανδρείᾳ παρὰ τῶν θαλαουργῶν, εἶναι τινα καὶ κατ'
 Αἰγύπτου θαλῆτιν γῆν, ἥς χωρὶς οὐχ οἶόν τε τὰς πολυ-
 χρούους καὶ πολυτελεῖς κατασκευὰς ἀποτελεσθῆναι, κα-
 θάπερ καὶ ἄλλοις ἄλλων μιγμάτων δεῖν· καὶ ἐν Ρώμῃ
 25 δὲ πολλὰ παρειρίσκεσθαι φασὶ καὶ πρὸς τὰς χροῶς καὶ
 πρὸς τὴν ῥαστώνην τῆς κατασκευῆς, καθάπερ ἐπὶ τῶν
 χρυσταλλοφανῶν· οἷου γε καὶ τρυβλίον χαλκοῦ πρία-
 σθαι καὶ ἐκπομάτιον ἔστιν.

26. Ἱστορεῖται δὲ παράδοξον πάθος τῶν πάντων σα-
 30 νίων, κατὰ τὸν αἰγιαλὸν τοῦτον τὸν μεταξὺ τῆς τε Τύρου
 καὶ τῆς Πτολεμαίδος. καθ' ὃν γὰρ καιρὸν οἱ Πτολε-
 μαεῖς, μάχην συνάψαντες πρὸς Σαρπηδόνα τὸν στρα-
 τηγόν, ἐλείφθησαν ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ, τροπῆς γενομένης
 λαμπρῆς, ἐπέκλυσεν ἐκ τοῦ πελάγους κύμα τοὺς φεύ-
 35 γοντας ὅμοιον πλημμυρίδι, καὶ τοὺς μὲν εἰς τὸ πέλαγος
 ἀφῆρπασε καὶ διέφθειρεν, οἱ δ' ἐν τοῖς κοίλοις τόποις
 ἔμειναν νεκροί· διαδεξαμένη δὲ ἡ ἄμπετις πάλιν ἀνα-
 κάλυψε καὶ εἶδει τὰ σώματα τῶν κειμένων ἀναμῖξ ἐν
 νεκροῖς ἰχθύσι. τοιαῦτα δὲ καὶ περὶ τὸ Κάσιον συμβαί-
 40 νει τὸ πρὸς Αἰγύπτῳ, σπασμῷ τινι ὀξεῖ καὶ ἀπλῶ πε-
 ριπιπτούσης τῆς γῆς καὶ εἰς ἐκάτερον μεταβαλλομένης
 ἀπαξ· ὅστε τὸ μὲν μετεωρισθὲν αὐτῆς μέρος ἐπαγαγεῖν
 τὴν θάλατταν, τὸ δὲ συνιζήσαν δέξασθαι, τραπομένης
 δὲ τὴν ἀρχαίαν πάλιν εἶδραν ἀπολαθεῖν τὸν τόπον,
 45 τότε μὲν οὖν καὶ ἐξαλλάξῃς τις γενομένης, τότε δ' οὐ,
 τάχα καὶ περιόδοις τισὶν ἐνδεδεμένων τῶν τοιούτων
 παθῶν ἀδῆλοις ἡμῖν, καθάπερ τοῦτο καὶ ἐπὶ τῶν κατὰ
 τὸν Νεῖλον ἀναβάσεων λέγεται διαφόρων γινεμένων,
 ἀδῆλον δὲ τὴν τάξιν ἔχουσιν.

27. Μετὰ δὲ τὴν Ἀκην Στράτωνος πύργος, πρόσ-
 50 ορμον ἔχων, μεταξὺ δὲ ὁ τε Κάρμηλος τὸ ὄρος καὶ
 πολυχρίων ὀνόματα, πλέον δ' οὐδέν, Συκαμίνων πόλις,
 Βουκόλων καὶ Κροκοδείλων πόλις καὶ ἄλλα τοιαῦτα·
 εἴτε ὁρμὸς μέγας τε.

Sidonio credimus, etiam de atomis dogma antiquum est
 viri Sidonii, Mochi scilicet, qui ante Trojani belli tempus
 vixit. Sed missa faciamus antiqua; nostra autem antate
 Sidon philosophos nobiles tulit Boethum, quo nos in Ari-
 stotelea philosophia discenda socio uisum, et Diodotum,
 ejus fratrem; Tyrius fuit Antipater, et paulo ante nos
 Apollonius, qui librorum et philosophorum a Zenone pro-
 fectorum tabulam edidit. Distat Tyrus a Sidone stadiis
 ducentis, non amplius; in medio est oppidum, nomine
 Ornithon sive gallinarum urbs; tum apud Tyrum fluvius
 exit; post Tyrum vero est Palestyrus, triginta stadiis di-
 stans.

25. Inde Ptolemais, magna urbs, prius Ace nominata;
 hac Persae receptaculo adversus Aegyptum utebantur.
 Inter Acan et Tyrum est litus arenae tumulis obsitum, qui
 vitrariam arenam ferunt; eam dicunt hoc in loco non fun-
 di, quum vero Sidonem delata sit, fusioni obnoxiam fieri.
 Sunt qui dicant, Sidonios quoque vitrariam arenam habere
 fusioni aptam; quidam autem omnem ubique fundi contem-
 dunt. Ego a vitrariis Alexandriae audiui, quandam terram
 vitrariam esse etiam in Aegypto, sine qua sumptuosa
 illa et multorum colorum opera perfici nequirent, quem-
 admodum etiam alia aliis mixturis indigerent; Romae
 quoque multa et ad colores et ad operum facilitatem in-
 veniri, quemadmodum in vitro crystalli modo pellucido;
 siquidem catinum et poculum semissi emere liceat.

26. Memoriae proditum est mirum quippiam et ex his
 quae raro contingunt, in litore accidisse inter Tyrum ac
 Ptolemaidem. Quo enim tempore Ptolemaenses proelio
 cum Serpedone imperatore commisso victi sunt in hoc
 loco, fuga insigni facta, e pelago aquae moles ut in fluxu as-
 surgens fugientes obruit, atque alios in pelagus abrupuit,
 alios in locis concavis mortuos reliquit; subsecutus deinde
 refluxus corpora detexit atque ostendit inter pisces mor-
 tuos promiscue jacentia. Tale quid circa Casium quoque
 apud Aegyptum accidit, ubi terra convulsione quadam co-
 leri atque simplici mutatur et in contrarium semel inver-
 titur, adeo ut pars ejus in sublime elevata mare impellat,
 pars subidens id recipiat, deinde inverso motu pristinam
 rursus sedem locus recipiat, et interdum etiam permutatio
 quaedam fiat, nonnunquam nulla; fieri etiam potest ut
 motus hi ignotis quibusdam conversionum circuitionibus
 ac vicibus sint devincti, acuti idem contendunt de Nili
 incrementis, quae quum varia sint, tamen certum quandam
 sed ignotum nobis ordinem habeant.

27. Post Acam est Stratonis turris, ad quam appellere
 naves possunt. In medio Carmelus est mons et oppidula,
 quorum praeter nomina nihil novimus, ut Sycaminorum
 urbs et Bubulcorum et Crocodilorum et hujusmodi alia.
 Sequitur ingens silva.

28. Ἔττα Ἰόπη, καθ' ἣν ἡ ἀπὸ τῆς Αἰγύπτου παρα-
 λία σημειωδῶς ἐπὶ τὴν ἀρκτον κάμπτεται, πρότερον
 ἐπὶ τὴν βω τεταμένη. ἐνταῦθα δὲ μυθεύουσι τινες τὴν
 Ἀνδρομέδαν ἐκτεθῆναι τῷ κήτει· ἐν ὕψει γάρ ἐστιν
 6 ἱκανῶς τὸ χωρίον, ὥστ' ἀφορᾶσθαι φασιν ἀπ' αὐτοῦ
 τὰ Ἱεροσόλυμα, τὴν τῶν Ἰουδαίων μητρόπολιν· καὶ
 δὴ καὶ ἐπινείη τούτῃ κέχρηται καταβάντες μέγρι
 θαλάττης οἱ Ἰουδαῖοι· τὰ δ' ἐπινεία τῶν ληστῶν ληστή-
 ρια δηλονότι ἐστί. τούτων δὲ καὶ ὁ Κάρμηλος ὑπῆρξε
 10 καὶ ὁ δρυμός· καὶ δὴ καὶ εὐάνδρησεν οὗτος ὁ τόπος,
 ὥστ' ἐκ τῆς πλησίον κώμης Ἰαμνείας καὶ τῶν κατοι-
 κίων τῶν κύκλῳ τέτταρας μυριάδας ὀπλίζεσθαι. εἰσι
 δ' ἐντεῦθεν εἰς τὸ Κάσιον τὸ πρὸς Πηλουσίῳ μικρῷ
 15 πλείους ἢ χίλιοι στάδιοι, τριακόσιοι δ' ἄλλοι πρὸς αὐτὸ
 τὸ Πηλούσιον.

29. Ἐν δὲ τῷ μεταξὺ καὶ ἡ Γαδαρίς ἐστιν, ἣν καὶ
 αὐτὴν ἐξειδιάσαντο οἱ Ἰουδαῖοι· εἴτ' Ἀζωτὸς καὶ Ἀσκά-
 λων. ἀπὸ δὲ Ἰαμνείας εἰς Ἀζωτὸν καὶ Ἀσκαλῶνα
 εἰσιν ὅσον διακόσιοι στάδιοι. κρομμύων τ' ἀγαθός
 20 ἐστὶν ἡ χώρα τῶν Ἀσκαλωνιτῶν, πόλισμα δὲ μικρόν.
 ἐντεῦθεν ἦν Ἀντίοχος ὁ φιλόσοφος, μικρὸν πρὸ ἡμῶν
 γεγόνως. ἐκ δὲ τῶν Γαδάρων Φιλόδημος τε ὁ Ἐπι-
 κούρειος καὶ Μελέαγρος καὶ Μένιππος ὁ σπουδογέλοιος
 καὶ Θεόδωρος ὁ καθ' ἡμᾶς ῥήτωρ.

30. Ἐἴθ' ὁ τῶν Γαζαίων λιμὴν πλησίον· ὑπέρκειται
 δὲ καὶ ἡ πόλις ἐν ἑπτὰ σταδίοις, ἐνδοξὸς ποτε γενομέ-
 νη, κατεσπασμένη δ' ὑπὸ Ἀλεξάνδρου καὶ μόνουσα
 ἔρημος. ἐντεῦθεν δ' ὑπέρβασις λέγεται χιλίων διακο-
 30 σίων ἐξήκοντα σταδίων εἰς Αἴλαν πόλιν ἐπὶ τῷ μυγῷ
 τοῦ Ἀραβίου κόλπου κειμένη· διττὸς δ' ἐστίν· ὁ μὲν
 ἔχων εἰς τὸ πρὸς τῇ Ἀραβίᾳ καὶ τῇ Γάζῃ μέρος, ὃν
 Αἰλανίτην προσαγορεύουσιν ἀπὸ τῆς ἐν αὐτῷ πόλεως,
 ὁ δ' εἰς τὸ πρὸς Αἰγύπτῳ κατὰ τὴν Ἡρώων πόλιν, εἰς
 35 ὃν ἐκ Πηλουσίου ἡ ὑπέρβασις ἐπιτομωτέρα· δι' ἐρήμων
 δὲ καὶ ἀμμουδῶν χωρίων αἱ ὑπερβάσεις ἐπὶ καμήλων
 πολλὴ δὲ καὶ τὸ τῶν ἐρπετῶν ἐν αὐταῖς πλῆθος.

31. Μετὰ δὲ Γάζαν Ῥαφία, ἐν ἡμέτῃ συνέβη Πτο-
 λεμαῖον τε τῷ τετάρτῳ καὶ Ἀντίῳ τῷ Μεγάλῳ.
 εἴτα Ῥινοκόρουρα, ἀπὸ τῶν εἰσχωσιμένων ἐκεῖ τὸ πα-
 40 λαῖον ἀνθρώπων ἡκρωτηριασμένων τὰς ῥίνας οὕτω κα-
 λουμένη· τῶν γὰρ Αἰθίοπων τις, ἐπελθὼν ἐπὶ τὴν Αἰ-
 γύπτον, ἀντὶ τοῦ ἀναιρεῖν τοὺς κακούργους ἀποτέμνων
 τὰς ῥίνας ἐνταῦθα κατώκιζεν, ὥς οὐκ ἂν ἐτι τολμήσον-
 τας κακούργειν διὰ τὴν αἰσχύνην τῆς ὀφείας.

32. Καὶ αὕτη μὲν οὖν ἡ ἀπὸ Γάζης λυπρὰ πᾶσα
 [καὶ] ἀμμουδής· ἐτι δὲ ἄλλον τοιαύτη ἡ ἐφεξῆς ὑπερ-
 45 κειμένη, ἔχουσα τὴν Σιρβωνίδα λίμνην παράλληλόν
 πους τῇ θαλάττῃ μικρὰν διόδον ἀπολείπουσαν μεταξὺ
 τοῦ Ἐκρήγματος καλουμένου, μῆκος ὅσον δια-
 50 κοσίων σταδίων, πλάτος δὲ τὸ μέγιστον πεντήκοντα· τὸ
 δ' Ἐκρήγμα συγχέωσται. εἴτα συνεχὲς ἄλλη τοιαύ-
 τη ἡ ἐπὶ τὸ Κάσιον, κακείθεν ἐπὶ τὸ Πηλούσιον.

33. Ἔστι δὲ τὸ Κάσιον θινώδης τις λόφος ἀκρωτη-
 ριάζων ἀνυδρὸς, ὅπου τὸ Πομπηίου τοῦ Μάγνου σῶμα

28. Postea Iope, juxta quam Ægypti litus, antea ver-
 sum ortum solis porrectum, ad septentrionem notabilem
 in modum deflectitur. Ibi quidam Andromedam ceto
 expositam fabulati sunt. Locus satis editus est, ita ut
 inde tradant Hierosolyma conspici, Judæorum metropo-
 lim; ac sane portu hoc utuntur Judæi usque ad mare per-
 tinentes; portus vero latronum patet esse etiam latronum
 receptacula. Judæorum autem fuere etiam Carmelus et
 silva; atque adeo hic locus hominibus abundavit, ut ex
 Iamnia, proximo vico, et circum vicinis habitationibus
 quadraginta hominum millia armarentur. Inde ad Casium
 Pelusio propinquum montem distantia est mille stadiorum
 et paulo amplius, hinc alia trecenta usque ad ipsum Pe-
 lusium.

29. Interjacet Gadaris, quam ipsam quoque Judæi suam
 fecerunt; postea Azotus et Ascalon. Iamnia Azoto et
 Ascalone distat ducentis fere stadiis. Ascalonensium ager
 hortus ceparum est egregius; urbs ipsa non est magna, ex
 qua oriundus erat Antiochus philosophus, qui nos paulu-
 lum ætate antecessit. Gadarensis fuit Philodemus Epicu-
 reus et Meleager et Menippus seria jocose solitus exprimere,
 et Theodorus orator, qui ætate nostra floruit.

30. Mox sequitur Gazæorum portus, cui etiam urbs su-
 perjacet septem stadiorum intervallo, quæ olim illustis
 fuit, ab Alexandro autem diruta deserta manet. Ex hoc
 loco dicitur esse mille ducentorum stadiorum transcensus
 ad urbem Ælan (Ælana) sitam in Arabici sinus inti-
 mo recessu. Duplex hic est, alter juxta Arabiam versus
 Gazam tendens, quem Ælaniticum appellant ab urbe quæ
 in eo est; alter juxta Ægyptum ad Heroum urbem tendens,
 in quem compendiosius iter est a Pelusio; ceterum transi-
 tus sunt in camelis per loca deserta et arenosa; magna est
 etiam his in locis serpentum multitudo.

31. Gazam sequitur Raphia, ubi Ptolemæus quartus cum
 Antiocho Magno depugnavit. Postea sunt Rhinocorura, ab
 his dicta, qui nares truncati olim eo fuere translati; nam
 Æthiopum quidam rex, qui Ægyptum invaserat, non nece,
 sed nasi mutilatione maleficos puniens ibi collocavit, quod
 propter oris deformitatem redire domum non ausuri fo-
 rent.

32. Ceterum tota hæc, quæ est inde a Gaza regio, steri-
 lis est et arenosa, sed magis etiam ea, quæ deinceps su-
 perjacet, lacum habens Sirbonidem, mari fere parallelum,
 parvumque in medio relinquens transitum usque ad locum,
 cui ab eruptione Ecregma nomen; longitudo lacus est du-
 centorum fere stadiorum, maxima latitudo quinquaginta;
 Ceterum Ecregma illud sive Eruptio nunc obturata est.
 Sequitur deinceps alia ejus generis regio ad Casium atque
 inde usque ad Pelusium.

33. Casius est collis ex arenarum cumulis constans, pro-
 montorii speciem præbens, aqua destitutus, ubi Magni

κεῖται καὶ Διὸς ἐστὶν ἱερὸν Κασίου· πλησὺν δὲ καὶ ἐσφάγη ὁ Μάγνος, δολοφονηθεὶς ὑπὸ τῶν Αἰγυπτίων. εἴθ' ἡ ἐπὶ Πηλούσιον ὁδὸς, ἐν ἣ τὰ Γέρρα καὶ ὁ Χαβρίου λεγόμενος χάραξ καὶ τὰ πρὸς τῷ Πηλούσιον βά-
 ρεθρα, ἃ ποιεῖ παρέκχέμενος ὁ Νεῖλος, φύσει κοίλων καὶ ἐλωδῶν ὄντων τῶν τόπων. τοιαύτη μὲν ἡ Φοινίκη. φησὶ δ' Ἀρτεμίδωρος εἰς τὸ Πηλούσιον ἐκ μὲν Ὀρθωσίας εἶναι σταδίους τρισχιλίους ἑξακοσίους πεντή-
 110 κοντα κατακολπίζοντι· ἐκ δὲ Μελαίνων ἢ Μελανίων τῆς Κιλικίας καὶ Συρίας χιλίους καὶ ἑννακοσίους· ἐντεῦθεν δ' ἐπὶ τὸν Ὀρόντην πεντακοσίους εἰκοσιν· εἴτ' ἐπὶ Ὀρθωσίαν χιλίους ἑκατὸν τριάκοντα.

34. Τῆς δ' Ἰουδαίας τὰ μὲν ἐσπέρια ἄκρα τὰ πρὸς
 15 τῷ Κασίῳ κατέχουσιν Ἰδουμαῖοι τε καὶ ἡ λίμνη. Ναβαταῖοι δ' εἰσὶν οἱ Ἰδουμαῖοι· κατὰ στάσιν δ' ἐκπεσόν-
 τες ἐκεῖθεν προσεχώρησαν τοῖς Ἰουδαίοις καὶ τῶν νομί-
 μων τῶν αὐτῶν ἐκείνοις ἐκοινώνησαν· πρὸς θαλάττη δὲ ἡ Σιρβωνίς τὰ πολλὰ κατέχει καὶ ἡ συνεχὴς μέχρι
 20 Ἱεροσολύμων· καὶ γὰρ ταῦτα πρὸς θαλάττη ἐστὶν· ἀπὸ γὰρ τοῦ ἐπινείου τῆς Ἰόπης εἰρηται ὅτι ἐστὶν ἐν ὄψει. ταῦτα μὲν προσάρκτια· τὰ πολλὰ δ' ὡς ἑκαστὰ εἰσὶν ὑπὸ φύλων οἰκούμενα μικτῶν ἐκ τε Αἰγυπτίων ἔθνων καὶ Ἀραβίων καὶ Φοινίκων· τοιοῦτοι γὰρ οἱ τὴν Γαλι-
 25 λαίαν ἔχοντες καὶ τὸν Ἱερικεῦντα καὶ τὴν Φιλαδελφίαν καὶ Σαμάρειαν, ἣν Ἡρώδης Σεβαστὴν ἐπωνόμασεν. οὕτω δ' ὄντων μιγάδων, ἡ κρατούσα μάλιστα φήμη τῶν περὶ τὸ ἱερὸν τὸ ἐν τοῖς Ἱεροσολύμοις πιστευομέ-
 30 νων Αἰγυπτίους ἀποφαίνει τοὺς προγόνους τῶν νῦν Ἰου-
 δαίων λεγομένων.

35. Μωσὴς γὰρ τις τῶν Αἰγυπτίων ἱερέων, ἔχων τι μέρος τῆς [κάτω] καλουμένης χώρας, ἀπῆρεν ἐκεῖσε ἐνθένδε, δυσχεράνας τὰ καθεστῶτα, καὶ συνεζήραν αὐ-
 τῷ πολλοὶ τιμῶντες τὸ θεῖον. ἔφη γὰρ ἐκείνος καὶ
 35 εἰδόμενος, ὡς οὐκ ὀρθῶς φρονοῖεν οἱ Αἰγύπτιοι θηρίους εἰκάζοντες καὶ βοσκήμασι τὸ θεῖον, οὐδ' οἱ Αἰθίορες οὐκ εὖ δὲ οὐδ' οἱ Ἕλληνες, ἀνθρωπομόρφους τυποῦντες· εἴη γὰρ ἐν τούτῳ μόνον θεὸς τὸ περιέχον ἡμᾶς ἅπαντας καὶ γῆν καὶ θάλατταν, ὃ καλοῦμεν οὐρανὸν καὶ κόσμον καὶ τὴν
 40 τῶν ὄντων φύσιν. τούτου δὴ τίς ἂν εἰκόνα πλάττειν θαρρήσειε νοῦν ἔχων ὁμοίαν τινὶ τῶν παρ' ἡμῖν; ἀλλ' εἰδὼν δὲ πᾶσαν ξοανοποιίαν, τέμενος [δ'] ἀφορίσαντας καὶ σηκὸν ἀξιόλογον τιμᾶν ἔδους χωρίς. ἐγκοιμᾶσθαι δὲ καὶ αὐτοὺς ὑπὲρ ἑαυτῶν καὶ ὑπὲρ τῶν ἄλλων ἄλλους
 45 τοὺς εὐνοεῖρους· καὶ προσδοκᾶν δεῖν ἀγαθὸν παρὰ τοῦ θεοῦ καὶ δῶρον δεῖ τι καὶ σημεῖον τοὺς σωφρόνως ζῶντας καὶ μετὰ δικαιοσύνης, τοὺς δ' ἄλλους μὴ προσδοκᾶν.

36. Ἐκεῖνος μὲν οὖν τοιαῦτα λέγων ἐπεισεν εὐγνώ-
 50 μονας ἀνδρας οὐκ ὀλίγους καὶ ἀπήγαγεν ἐπὶ τὸν τόπον τούτον, ὅπου νῦν ἐστὶ τὸ ἐν τοῖς Ἱεροσολύμοις κτίσμα. ἐπείχε δὲ βαδίως, οὐκ ἐπίφθορον δὲ τὸ χωρίον, οὐδ' ἡπύρην οὐκ ἄν τις ἐσπουδασμένους μάχισαίτο· ἐστὶ γὰρ πετρώδες, αὐτὸ μὲν εὐδρόν, τὴν δὲ κύκλῳ χώραν ἔχον λυτράν καὶ ἀνυδρόν, τὴν δ' ἐντὸς ἐξήκοντα σταδίων

Pompeii corpus jacet, et Jovis Casii est templum; nec procul inde Magnus jugulatus fuit, Ægyptiorum dolo circum-
 ventus. Deinde est via Pelusium ducens, in qua sunt Gerrha et Chabris, quod vocatur, vallum atque voragines Pelusio proximæ, Nili effusionibus factæ, quum ea loca cava et palustria sint. Talis igitur est Phœnicia. Artemidorus ait ab Orthosia Pelusium esse stadia ter mille sex-
 340 centa quinquaginta, si quis sinus intret; a Melæniis vero sive Melaniis quæ in Cilicia ad Celenderim sunt, usque ad Ciliciæ et Syriæ confinia, stadia mille et nonaginta; hinc vero ad Orontem quingenta viginti; tum ad Orthosiam usque mille centum triginta.

34. Judææ extrema occidentalia, Casio proxima, Idumæi occupant et lacus. Idumæi quidem Nabatæi sunt, qui per seditionem patria ejecti Judæis se adjunxerunt, et eorum leges amplexi sunt. Ad mare autem majorem partem occupat Sirbonis lacus et continua regio usque ad Hierosolyma; nam Hierosolyma quoque ad mare jacent; jam ante enim docuimus, hanc a navali Ioppes conspici. Atque hæc quidem versus septentrionem sunt; plurimæ vero singulis suis partibus a gentibus habitantur mixtis ex Ægyptiis, Arabibus et Phœnicibus; nam tales sunt qui Galilæam habent, et Hiericuntem et Philadelphiam et Samariam, quam Herodes Sebastam, id est Augustam, nominavit. Quum autem sic sint convenæ, fama, quæ plurimum obtinet de his, quæ de templo Hierosolymitano jactata fidem inveniunt, perhibet, ab Ægyptiis fuisse prognatos eos, qui nunc Judæi appellantur.

35. Nam Moses unus ex Ægyptiis sacerdotibus, quum partem quandam Ægypti inferioris haberet, ac moleste ferret præsentem statum, inde huc commigravit, multis eum comitantibus, quibus divina curæ erant. Affirmabat enim docebatque, Ægyptios non recte sentire, qui bestiarum ac pecorum imagines deo tribuerent, itemque neque Afros, non recte item Græcos, qui diis hominum figuram affingerent. Id vero solum esse deum, quod nos omnes et terram ac mare continet, quod cælum et mundum et rerum omnium naturam appellamus. Hujus vero quisnam sanæ mentis effingere ausit imaginem alicujus earum rerum, quæ penes nos sunt, similem? Proinde omni simulacrorum effictione repudiata, dignum ei templum ac delubrum constituendum ac sine aliquo simulacro colendum; debere vero etiam incubare in templo tum ipsos pro se tum pro aliis alios bona somnia videntes; semper bonum aliquid sive donum sive signum a deo expectare debere viros caste et cum justitia viventes, ceteris vero nihil esse sperandum.

36. Talia Moses dicens hominibus rectæ mentis haud paucis fidem fecit, inque eam regionem deduxit, ubi nunc condita sunt Hierosolyma; quam facile obtinuit, quum non invidendus esset locus neque dignus de quo pertinaciter aliquis contenderet; est enim saxosus, aquis ipse quidem abundans, sed circumvicinam regionem habens sterilem et siccam et

καὶ ὑπόπετρον. ἅμα δ' ἀντὶ τῶν σπλυν τὰ ἱερὰ προῦ-
βάλλετο καὶ τὸ θεῖον, ἔδρουσιν τούτου ζητεῖν ἀξιώων, καὶ
παραδῶσειν ὑπισχνούμενος τοιοῦτον σεβασμὸν καὶ
τοιαύτην ἱεροποιάν, ἥτις οὔτε δαπάναις ὀχλήσει τοὺς
5 χρωμένους οὔτε θεοφορίαις οὔτε ἀλλαις πραγματαίαις
ἀτόποις. οὗτος μὲν οὖν εὐδοκιμήσας τούτοις συνεσπῆ-
σατο ἀρχὴν οὗ τὴν τυχοῦσαν, ἀπάντων προσχωφῆσάν-
των βεβήως τῶν κύκλῳ διὰ τὴν ὁμιλίαν καὶ τὰ προτει-
νόμενα.

10 37. Οἱ δὲ διαδεξάμενοι χρόνους μὲν τινὰς ἐν τοῖς
αὐτοῖς διέμενον δικαιοπραγοῦντες καὶ θεοσεβεῖς ὡς ἀλη-
θῶς ὄντες· ἐπειτ' ἐφισταμένων ἐπὶ τὴν ἱερωσύνην τὸ
μὲν πρῶτον δεισιδαιμόνων, ἐπειτα τυραννικῶν ἀνθρώ-
πων, ἐκ μὲν τῆς δεισιδαιμονίας αἱ τῶν βρωμάτων
15 ἀποσχέσεις, ὥνπερ καὶ νῦν ἔθος ἐστὶν αὐτοῖς ἀπέχε-
σθαι, καὶ [αἱ] περιτομαὶ καὶ αἱ ἐκτομαὶ καὶ εἴ τινα
τοιαῦτα ἐνομήσθη, ἐκ δὲ τῶν τυραννίδων τὰ ληστήρια.
οἱ μὲν γὰρ ἀφιστάμενοι τὴν χώραν ἐκάκουον καὶ αὐτὴν
καὶ τὴν γειτονίῳσαν, οἱ δὲ συμπράττοντες τοῖς ἀρχουσι
20 καθήρπαζον τὰ ἀλλότρια καὶ τῆς Συρίας κατεστρέφον-
το καὶ τῆς Φοινίκης πολλήν. ἦν δ' ὁμῶς εὐπρέπειά
τις περὶ τὴν ἀκρόπολιν αὐτῶν, οὐχ ὡς τυραννεῖον βε-
λυττομένων, ἀλλ' ὡς ἱερὸν σεμνυνόντων καὶ σεβομένων.

38. Πέφυκε γὰρ οὕτω, καὶ κοινόν ἐστι τοῦτο καὶ τοῖς
25 Ἑλλήσι καὶ τοῖς βαρβάροις. πολιτικοὶ γὰρ ὄντες ἀπὸ
προστάγματος κοινοῦ ζῶσιν· ἄλλως γὰρ οὐχ ὅσον τε τοὺς
πολλοὺς ἐν τι καὶ ταῦτο ποιεῖν ἡρμοσμένως ἀλλήλοις,
ὅπερ ἦν τὸ πολιτεύεσθαι, καὶ ἄλλως πως νέμειν βίον
κοινόν. τὸ δὲ πρόσταγμα διττόν· ἢ γὰρ παρὰ θεῶν ἢ πα-
30 ρὰ ἀνθρώπων· καὶ οἱ γὰρ ἀρχαῖοι τὸ παρὰ τῶν θεῶν ἐπρέ-
σβευον μᾶλλον καὶ ἐσέμνυνον, καὶ διὰ τοῦτο καὶ ὁ χρη-
στηριαζόμενος ἦν τότε πολλὺς καὶ τρέχων εἰς μὲν Δω-
δώνην, ὅπως

ἐκ δρυὸς ὑψικόμοιο Διὸς βουλὴν ἐπακούσῃ,
35 συμβούλῳ τῷ Διὶ χρώμενος, εἰς δὲ Δελφοὺς,
τὸν ἐκτεθέντα παῖδα μαστεύων μαθεῖν,
εἰ μήκετ' εἴη·
αὐτὸς δ' ὁ παῖς

ἔσται τε τοὺς τεκόντας ἐκμαθεῖν θέλων
40 πρὸς δῶμα Φοῖβου.

καὶ ὁ Μίνως παρὰ τοῖς Κρησίν

ἐννέωρος βασιλεὺς Διὸς μεγάλου βασιστῆς·

δι' ἐννέα ἐτῶν, ὡς φησι Πλάτων, ἀναβαίνων ἐπὶ τὸ
ἀντρον τοῦ Διὸς καὶ παρ' ἐκείνου τὰ προστάγματα λαμ-
45 βάνων καὶ παρανομίζων εἰς τοὺς ἀνθρώπους. τὰ
δ' ὅμοια ἐποιεῖ καὶ Λυκοῦργος ὁ ζηλωτὴς αὐτοῦ· πυκνὰ
γάρ, ὡς ἔοικεν, ἀποδημῶν ἐπυνθάνετο παρὰ τῆς Πυ-
θίας, ἃ προσῆκεν παραγγέλλειν τοῖς Λακεδαιμονίοις.

39. Ταῦτα γὰρ ὅπως ποτὲ ἀληθείας ἔχει, παρὰ γὰρ
50 τοῖς ἀνθρώποις ἐπεπίστευτο καὶ ἐνενόμιστο, καὶ διὰ
τοῦτο καὶ οἱ μάντιες ἐτιμῶντο, ὥστε καὶ βασιλείας
ἀξιοῦσθαι, ὡς τὰ παρὰ τῶν θεῶν ἡμῖν ἐκφέροντες

intra stadia sexaginta etiam lapideosam. Simul autem loco
armorum sacra et deum prætendebat, cui se dicebat sedem
querere, et ejusmodi cultum et sacrificia traditurum pol-
licebatur, quæ nec impensa nec immensis divinitus furoribus
neque re ulla absurda cultores perturbarent. Hæc ille quum
suis probasset, non contemnendum est adeptus imperium :
facile enim gentes omnes finitimæ tanta proposita spe,
et hujusmodi consuetudine ductæ se adjunxerunt.

37. Successores aliquamdiu in iisdem institutis perman-
sere, justî et vere religiosi; post quum sacerdotium occu-
passent primum quidem superstitiosi homines, deinde etiam
tyrannici, superstittio inexit abstinentiam a cibis quibus-
dam, quam etiamnum retinent, et circumcisiones et exci-
siones et si qua sunt hujusmodi alla; tyrannis autem latro-
cinia. Qui enim deficiebant, simul et suam regionem et
vicinam vexabant; at qui principum res agebant, ii aliena
diripiebant, et Syriæ ac Phœniciæ non pauca subigebant.
Honor nihilominus arci eorum habebatur; quam non ut
sedem tyrannorum aversarentur homines, sed honorarent
et venerarentur ut templum.

38. Sic enim a natura est hominibus comparatum, et
communi hoc Græcis et barbaris, ut qui civitatem consti-
tuunt, commune præcepto atque instituto vivant; aliter
enim multi nec in unum coire, et convenienter idem agere
(quod est civiliter degere), neque alia ratione societatem
vilæ servare possunt. Præceptum vero duplex est, aut
divinum, aut humanum. Et antiqui quidem divina majore
in honore et veneratione habebant, itaque multi tunc
oracula consulebant et Dodonam adibant (*Od.* 14, 328) :

ut e quercu alte comata Jovis consilium audirent

Jove consillario utentes : alii Delphos, ut ille (*Eurip.*
Phœn. 36),

querens cognoscere expositus filius
an non amplius esset superstes ;

ipse vero filius (*ib.* 34)

parentes explorare volens ibat
ad domum Phœbi.

Et Minos apud Cretenses (*Od.* 19, 179)

regnabat novenis annis Jovis magni confabulator,

id est, nono quoque anno, ut Plato (*Min.* II, p. 319) di-
cit, in Jovis antrum descendit, et ab illo præcepta accepit,
quæ ad homines afferret. Eodem modo Lycurgus, ejus
imitator, egit; nam sæpe, ut videtur, peregrinans, ea ex
Pythia sciscitabatur quænam oporteret imperare Lacedæ-
monis.

39. Hæc igitur quamcunque habeant veritatis rationem,
apud homines certe credebantur et pro veris recipiebantur
et propterea divinatores in pretio erant tanto, ut etiam
imperio digni judicarentur, scilicet qui divina nobis præ-

παραγγέλματα καὶ ἐπανορθώματα καὶ ζῶντες καὶ ἀπο-
θνήσκοντες· καθάπερ καὶ ὁ Τειρεσίας,

τῷ καὶ πθνήσκει νόον πόρε Περσεφόνηα
οἶον πεπνυσθαι· τοὶ δὲ σκαὶ ἀίσουσιν.

6 τοιοῦτος δὲ [καὶ] ὁ Ἀμφιάρεως καὶ ὁ Τροφώνιος καὶ
[δ] Ὀρφεὺς καὶ ὁ Μουσαῖος καὶ ὁ παρὰ τοῖς Ἰταίς
θεός, τὸ μὲν παλαιὸν Ζάμολξις, Πυθαγόρειός τις, καθ'
ἡμᾶς δὲ ὁ τῷ Βυρεβίστῃ θεσπίζων, Δεκαίνεος· παρὰ
δὲ τοῖς Βοσπορηνοῖς Ἀχαΐκαρος, παρὰ δὲ τοῖς Ἰνδοῖς
10 οἱ γυμνοσοφισταί, παρὰ δὲ τοῖς Πέρσαις οἱ Μάγοι καὶ
νεκυομάντιες καὶ ἐτι οἱ λεγόμενοι λεκανομάντιες καὶ
υδρομάντιες, παρὰ δὲ τοῖς Ἀσσυριοῖς οἱ Χαλδαῖοι, πα-
ρὰ δὲ τοῖς Ῥωμαίοις οἱ Τυρρηνικοὶ † ὠροσκόποι.
τοιοῦτος δὲ τις ἦν καὶ ὁ Μωσῆς καὶ οἱ διαδεξάμενοι
15 αὐτὸν, τὰς μὲν ἀρχὰς λαβόντες οὐ φάυλας, ἐκτραπό-
μενοι δ' ἐπὶ τὸ χεῖρον.

40. Ἦδη δ' οὖν φανερώς τυραννομένης τῆς Ἰου-
δαίας, πρῶτος ἀνθ' ἱερέως ἀνέδειξεν ἑαυτὸν βασιλέα
Ἀλέξανδρος· τούτου δ' ἦσαν υἱοὶ Ὑρκανός τε καὶ Ἀρι-
στόβουλος· διαφερομένων δὲ περὶ τῆς ἀρχῆς, ἐπῆλθε
Πομπήσιος καὶ κατέλυσε αὐτοὺς καὶ τὰ ἐρύματα αὐτῶν
κατέσπασε καὶ αὐτὰ ἐν πρώτοις τὰ Ἱεροσόλυμα βία
καταλαβὼν· ἦν γὰρ πετρώδης καὶ εὐερκὲς ἔρυμα, ἐντὸς
μὲν εὐδρον, ἐκτὸς δὲ παντελῶς διηληρόν, τάφρον λατο-
μητὴν ἔχον βάθος μὲν ἑξήκοντα ποδῶν, πλάτος δὲ πεν-
τήκοντα καὶ διακοσίων· ἐκ δὲ τοῦ λίθου τοῦ λατομη-
θέντος ἐπεπύργωτο τὸ ταίχος τοῦ ἱεροῦ. καταλάβετο
δ', ὥς φασι, τῆρσας τὴν τῆς νηστείας ἡμέραν, ἡνίκα
ἐπείχοντο οἱ Ἰουδαῖοι παντὸς ἔργου, πληρώσας τὴν
20 τάφρον καὶ ἐπιβαλὼν τὰς διαβάθρας· κατασπάσαι δ' οὖν
ἐκέλευσε τὰ τεῖχη πάντα καὶ ἀνέλεν εἰς δύναμιν τὰ
ληστῆρια καὶ τὰ γαστροφάγια τῶν τυράννων. ἦν δὲ οὗο
μὲν τὰ ταῖς εἰσβολαῖς ἐπικείμενα τοῦ Ἱερικοῦντος Θρήξ
τε καὶ Ταῦρος, ἄλλα δὲ Ἀλεξάνδριόν τε καὶ Ὑρκανίον
30 καὶ Μαχαιροῦς καὶ Λυσίας καὶ τὰ περὶ τὴν Φιλαδελφίαν
καὶ ἡ περὶ Γαλιλαίαν Σκυθόπολις.

41. Ἱερικοῦς δ' ἐστὶ πεδίον κύκλῳ περιεχόμενον
ὄρεινῃ τινι καὶ που καὶ θεατροειδῶς πρὸς αὐτὸ κεκλι-
μένη· ἐνταῦθα δ' ἐστὶν ὁ φοινικῶν, μεμιγμένην ἔχων καὶ
40 ἄλλην ἕλην ἡμερον καὶ εὐκαρπον, πλεονάζων δὲ τῷ
φοινίκι, ἐπὶ μήκους σταδίων ἑκατόν, διάρρυτος ἄπας καὶ
μεστὸς κατοικίων· ἐστὶ δ' αὐτοῦ καὶ βασιλείον καὶ ὁ τοῦ
βασιλείου παράδεισος· ἐστὶ δὲ τὸ φυτὸν θαμνῶδες, κυ-
τίσῃ ὁικὸς καὶ ταρμίνθῃ, ἀρωματίζον· οὗ τὸν φλοιὸν
45 ἐπισχίσαντες ὑπολαμβάνουσιν ἀγγεῖοις τὸν ὀπὸν, γλί-
σχω γάλακτι παραπλήσιον· ἀναληφθεὶς δ' εἰς κογχά-
ριε λαμβάνει πῆξιν· λύει δὲ κεφαλαλγίας θαυμαστῶς
καὶ ὑποχύσεις ἀρχομένας καὶ ἀμδλυωπίας· τίμιος οὖν
ἐστὶ, καὶ διότι ἐνταῦθα μόνον γεννᾶται· καὶ ὁ φοινικῶν
50 οἱ τοιοῦτος, ἔχων τὸν καρποτὸν φοινίκα ἐνταῦθα μόν-
ον, κλῆν τοῦ Βαβυλωνίου καὶ τοῦ ἐπέκεινα πρὸς τὴν
ἐν· μεγάλη οὖν ἀπ' αὐτῶν ἡ πρόσδοδος· καὶ τῷ ξυλο-
βαλάμῳ δὲ ὥς ἀρώματι χρῶνται.

42. Ἡ δὲ Σιρβωνὶς λίμνη πολλὴ μὲν ἐστὶ· καὶ γὰρ

cepta ac monitus exponerent et vivi et mortui, quemadmo-
dum Tiresias (Od. 494) :

cui etiam mortuo mentem praeiit Proserpina,
solus ut sapiat, dum reliqui ut umbræ volitant.

Talis fuit etiam Amphiarus et Trophonius et Orpheus et
Musaeus et apud Getas deus, olim Zamolxis Pythagoreus
quidam, ætate nostra Byrebitæ vaticinans Decæneus, et
apud Bosporanos Achaïcarus, apud Indos Gymnosophilæus,
apud Persas Magi, et qui Necyomantici et Locanomantici
et Hydromantici appellantur, apud Assyrios Chaldæi, apud
Romanos Etrusci haruspices (ὠροσκόποι?). Talis erat
etiam Moses et successores ejus, qui ab initiis non malis
postea degeneraverunt.

40. Quum vero palam jam Judæa tyrannide premere-
tur, primus pro sacerdote se regem fecit Alexander, cujus
filios Hyrcanum et Aristobulum de imperio disceptantes
Pompeius superveniens dejecit, atque eorum munitiones
evertit, et ipsa in primis Hierosolyma vi capta sunt. Erat
enim saxosum et bene cinctum munimentum, intus aquis
abundans, exterius omnino sicca, fossam habens saxis
incisam sexaginta pedum profunditate, latitudine ducen-
torum quinquaginta. E lapide autem exciso educta erant
templi mœnia. Pompeius cepit, observato jejunii die, quo
ab omni opere Judæi abstinent, impleta fossa et admotis
scalis; jussit mœnia omnia convelli, ac, quantum potuit,
latronum receptacula diruit, et loca ubi gaza tyrannorum
recondita erat : quorum duo erant Threx atque Taurus in
Hiericulis ingressu sita, alia autem Alexandrium et
Hyrcanium et Machærus et Lysias et quæ circa Philadel-
phiam erant, item Scythopolis Galilææ proxima.

41. Hiericus est planities montano tractu circumdata,
qui ferè in theatri speciem ad ipsam declinat. Ibi est pal-
metum, mixtam habens silvam mitiorem et bene frugi-
feram, palmis vero abundans, longitudine stadiorum
centum, totus irriguus et habitationibus plenus. Ibi et
regia est, et balsami hortus, quæ planta aromatica est fru-
ticiosa, cytiso et terebintho persimilis; hujus corticem
scindentes, succum in vasis suscipiunt, tenaci lacti persimi-
lem; susceptus autem in conchis coagulatur; capitis dolo-
res et suffusiones oculorum incipientes et hebetudinem visus
mirifice sanat; quare in pretio est, eo quoque quod hic
solum nascitur. Palmelum quoque quod palmam caryo-
tam fert, alibi nullum est, excepto Babylonio et eo qui
ulterius est orientem versus. Magnus igitur ex his plantis
proventus est. Præterea ligno quoque balsami pro aromate
utuntur.

42. Sirbonis lacus magnus quidem est; nam ambitum

χιλίων σταδίων εἰρήκασί τινες τὸν κύκλον· τῇ μέντοι παραλίᾳ παρεκτετάται μικρῶ τι πλεόν τῶν διακοσίων σταδίων μῆκος ἐπιλαμβάνουσα, ἀγχιβαθής, βαρύτερον ἔχουσα ὕδωρ, ὥστε μὴ δεῖν κολύμβου, ἀλλὰ τὸν ἐμβάντα καὶ μέχρις ὀμφαλοῦ προβάντα εὐθὺς ἐξαίρεσθαι· μεστὴ δ' ἐστὶν ἀσφάλτου· αὕτη (τοῦτο) δὲ ἀναφυσᾷται κατὰ καιροὺς ἀτάκτους ἐκ μέσου τοῦ βάθους μετὰ πομφολύγων, ὡς ἂν ζέοντος ὕδατος· κυρτουμένη δ' ἡ ἐπιφάνεια λόφου φαντασίαν παρέχει· συναναφέρεται δὲ καὶ ἀσβολος πολλή, καπνώδης μὲν, πρὸς δὲ τὴν ὕψιν ἄδηλος, ὑφ' ἧς κατιοῦται καὶ χαλκὸς καὶ ἄργυρος καὶ πᾶν τὸ στιλπνὸν μέχρι καὶ χρυσοῦ· ἀπὸ δὲ τοῦ κατιοῦσθαι τὰ σκευὴ γινώσκουσιν οἱ περιοικοῦντες ἀρχομένην τὴν ἀναβολὴν τοῦ ἀσφάλτου, καὶ παρασκευάζονται πρὸς τὴν μεταλλείαν αὐτοῦ, ποιησάμενοι σχεδίας καλαμινας. ἔστι δ' ἡ ἀσφαλτος γῆς βῶλος, ὑγραινομένη μὲν ὑπὸ θερμοῦ καὶ ἀναφυσωμένη καὶ διαχομένη, πάλιν δὲ μεταβάλλουσα εἰς πάγον ἰσχυρὸν ὑπὸ τοῦ ψυχροῦ ὕδατος, οἷον ἐστὶ τὸ τῆς λίμνης ὕδωρ, ὥστε τομῆς καὶ κοπῆς δεῖσθαι· εἴτ' ἐπιπολάζουσα διὰ τὴν φύσιν τοῦ ὕδατος, καθ' ἣν ἔφαμεν μὴδὲ κολύμβου δεῖσθαι, μὴδὲ βαπτίζεσθαι τὸν ἐμβάντα, ἀλλ' ἐξαίρεσθαι· προσπλεύσαντες δὲ ταῖς σχεδίαις κόπτουσι καὶ φέρονται τῆς ἀσφάλτου ὅσον ἕκαστος δύναται.

43. Τὸ μὲν οὖν συμβαίνειν τοιοῦτον· γόητας δὲ ὄντας σκήπτεσθαι φησὶν ἐπωδᾶς ὁ Ποσειδώνιος τοὺς ἀνθρώπους καὶ οὖρα καὶ ἄλλα δυσώδη ὑγρά, ἀ περικαταχέαντας καὶ ἐκπιάσαντας πῆττειν τὴν ἀσφαλτον, ἔτα τέμνειν· εἰ μὴ τίς ἐστὶν ἐπιτηδεύτης τῶν οὐρῶν τοιαύτη, καθάπερ καὶ ἐν ταῖς κύστεσι τῶν λιθίωντων, καὶ ἐκ τῶν παιδικῶν οὐρῶν ἡ χρυσόκαλλα συνίσταται· ἐν μέσῃ δὲ τῇ λίμνῃ τὸ πάθος συμβαίνειν εὐλογον, ὅτι καὶ ἡ πηγὴ τοῦ πυρὸς καὶ τῆς ἀσφάλτου κατὰ μέσον ἐστὶ καὶ τὸ πλῆθος· ἄτακτος δὲ ἡ ἀναφύσσις, ὅτι καὶ ἡ τοῦ πυρὸς κίνησις οὐκ ἔχει τάξιν ἡμῖν φανεράν, ὥσπερ καὶ ἄλλων πνευμάτων πολλῶν. τοιαῦτα δὲ καὶ τὰ ἐν Ἀπολλωνίᾳ τῇ Ἡπειρωτίδι.

44. Τοῦ δ' ἔμπυρον τὴν χώραν εἶναι καὶ ἄλλα τεκμήρια φέρουσι πολλὰ· καὶ γὰρ πέτρας τινὰς ἐπιτεκνυμένας δεικνύουσι τραχείας περὶ Μοασάδα καὶ σήραγας πολλαχοῦ καὶ γῆν τεφρώδη, σταγόνας τε πίσεως ἐκ λισσάδων λειβομένας καὶ δυσώδεις πόρρωθεν ποταμοὺς ζέοντας, κατοικίας τε ἀνατετραμμένας σποράδην· ὥστε πιστεύειν τοῖς θρυλουμένοις ὑπὸ τῶν ἑγχωρίων, ὡς ἄρα ὥκοῦντό ποτε τρισκαίδεκα πόλεις ἐνταῦθα, ὧν τῆς μητροπόλεως Σοδόμων σῶζοιτο κύκλος ἐξήκοντά που σταδίων· ὅπῃ δὲ σεισμῶν καὶ ἀναφυσημάτων πυρὸς καὶ θερμῶν ὑδάτων ἀσφαλτωδῶν τε καὶ θειωδῶν ἡ λίμνη προπέσει καὶ πέτραι πυρίληπτοι γίνοντο, αἱ τε πόλεις αἱ μὲν καταποθεῖν, ἃς δ' ἐκλίπειν οἱ δυνάμενοι φυγεῖν. Ἐρατοσθένης δὲ φησὶ τάναντία, λιμναζούσης τῆς χώρας, ἐκρήγμασιν ἀνακαλυφθῆναι τὴν πλείστην, καθάπερ τὴν † θάλατταν.

45. Ἔστι δὲ καὶ ἐν τῇ Γαδαρίδι ὕδωρ μοχθηρὸν

nonnulli mille stadiorum tradiderunt; præter maritimam vero oram non multum ultra ducenta stadia longitudine extenditur; statim a litore profundus est et aquam habet gravissimam, adeo ut urinatores in eo locum non habeant; nam vel qui umbilico tenuis in eum procedit, statim extollitur; plenus est bitumine, quod e medio fundo temporibus non certis cum bullis quasi ferventis aquæ efflatur, ac tum superficies paludis curvata collis speciem præbet; simul vero etiam fuligo multa emittitur, fumosa illa quidem, sed visum fallens, a qua æri et argento et nitidis omnibus et ipsi etiam auro rubigo inducitur. Ex eo autem quod vasa æruginem contrahunt, accolæ intelligunt bituminis eruptionem appetere, ac sese arundineis ratibus ad id inquirendum accingunt. Bitumen est terræ gleba, quæ calore liquefacta efflatur atque diffunditur, rursumque in solidum corpus in aqua frigida coit, qualis est lacuum aqua: unde et sectione et incisione opus habet. Deinde in summo fluitat, propter aquæ naturam, quam diximus ingredientem nec urinare nec immergi posse, sed attolli. Ratibus autem adnavigantes, bitumen contundunt et quantum ejus quisque potest, auferunt.

43. Res ipsa igitur ita se habet. Posidonius vero narrat præstigiis deditos homines incantationibus uti, et lotia et alios hujusmodi foetidos humores inspergere atque exprimere, quibus bitumen coaguletur; postea incidere; nisi forte aliqua lotii vis est, qualis in vesica calculo laborantium, ex quo sicut ex puerorum lotio chrysocolla conflatur. In medio autem lacus ista evenire consentaneum rationi est, quoniam ignis ac bituminis fons et copia in medio est; non statim autem efflatur tempore, quia ignis quoque motus, sicuti aliorum multorum flatuum ordinem non habet nobis manifestum. Ceterum similia etiam apud Apolloniæm Epiroticam eveniunt.

44. Esse autem ignem in solo ejus regionis, multis etiam aliis signis docent; nam et petras asperas exustas circa Moasada ostendunt, et multis in locis fissuras et terram cinerulentam et picis guttas e petris destillantes, et quæ foctorem in longinquum emittunt flumina ferventia, et habitationes passim eversas: ut iis fides haberi posse videatur, quæ ab indigenis prædicantur, in hoc loco tredecim urbes olim habitatas fuisse, quarum caput Sodoma adhuc sexaginta stadiorum habeat superstitem ambitum; terræ autem tremoribus et ignis aquarumque calidarum et bituminosarum ac sulphurearum eruptione exstitisse lacum, et saxa ignem concepisse, et urbium alias absorptas, alias ab iis, quicunque fugere potuissent, derelictas esse. Eratosthenes contra sentit, regionem olim stagnasse, eruptionibus autem factum esse, ut maxima ejus pars retegeretur, sicuti in Thessalia (τὴν Θεσσαλίαν).

45. In agro etiam Gadareno est aqua quædam pessima

λιμανιον, ὃ τὰ γευσάμενα κτήνη τρίχας καὶ ὀπλὰς καὶ
κέρατα ἀποβάλλει. ἐν δὲ ταῖς καλούμεναις Ταριχείαις
ἡ λίμνη μὲν ταριχείας ἰχθύων ἀσταίας παρῆχει, φύει
δὲ ἀνύρα καρποφόρα, μηλείας ἐμπερὶ· χρώνται δ' Αἰ-

6 γύπτιοι τῇ ἀσφάλτῳ πρὸς τὰς ταριχείας τῶν νεκρῶν.
46. Πομπήσιος μὲν οὖν περικόψας τινὰ τῶν ἐξειδιασθέν-
των ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων κατὰ βίαν ἀπέδειξεν † Ἡρώδην
τὴν ἱερωσύνην· τῶν δ' ἀπὸ γένους τῆς ἑσπερον Ἡρώδης,
ἀνὴρ ἐπιχώριος, παραδὸς εἰς τὴν ἱερωσύνην, τοσούτον
10 διήνεγκε τῶν πρὸ αὐτοῦ, καὶ μάλιστα τῇ πρὸς Ῥω-
μαίους ὁμιλίᾳ καὶ πολιτείᾳ, ὥστε καὶ βασιλεὺς ἐχρη-
μάτισε, δόντος τὸ μὲν πρῶτον Ἀντωνίου τὴν ἐξουσίαν,
ἔσπερον δὲ καὶ Καίσαρος τοῦ Σεβαστοῦ· τῶν δ' υἱῶν
τοὺς μὲν αὐτὸς ἀνείλεν, ὡς ἐπιβουλευσάντας αὐτῷ, τοὺς
15 δὲ τελευτῶν διαδόχους ἀπέλιπε, μερίδας αὐτοῖς ἀπο-
δούς. Καῖσαρ δὲ καὶ τοὺς υἱοὺς ἐτίμησε τοῦ Ἡρώδου
καὶ τὴν ἀδελφὴν Σαλώμην καὶ τὴν ταύτης θυγατέρα
Βερενίκην· οὐ μέντοι εὐτύχησαν οἱ παῖδες, ἀλλ' ἐν
αἰτίας ἐγένοντο, καὶ ὁ μὲν ἐν φυγῇ διετέλει, παρὰ τοῖς
Ἀλλόδοριζι Γαλάταις λαβὼν οἴκησιν, οἱ δὲ θεραπείᾳ
πολλῇ μόλις εὗροντο καθόδον, τετραρχίας ἀποδειγθεῖ-
σης ἑκατέρω.

ΚΕΦ. Γ'.

Ὑπέρκειται δὲ τῆς Ἰουδαίας καὶ τῆς Κοίλης Συρίας
μέχρι Βαβυλωνίας καὶ τῆς τοῦ Εὐφράτου ποταμίας
1 πρὸς νότον Ἀραβία πᾶσα χωρὶς τῶν ἐν τῇ Μεσοποτα-
μίᾳ Σκηνιτῶν. περὶ μὲν οὖν τῆς Μεσοποταμίας καὶ
τῶν νεομένων αὐτὴν ἐθνῶν εἰρηται· τὰ δὲ πέραν τοῦ
Εὐφράτου τὰ μὲν πρὸς ταῖς ἐκβολαῖς αὐτοῦ νέμονται
Βαβυλώνιοι καὶ τὸ τῶν Χαλδαίων ἔθνος (εἰρηται δὲ
20 [καὶ] περὶ τούτων), τὰ δ' ἐξῆς τῆς Μεσοποταμίας μέ-
χρι Κοίλης Συρίας, τὸ μὲν πλησιάζον τῷ ποταμῷ †
καὶ τὴν Μεσοποταμίαν Σκηνίται κατέχουσιν Ἀραβες,
δυναστείας ἀποταγμέναι μικρὰς ἐν λυπροῖς χωρίοις
διὰ τὰς ἀνυδρίας, γεωργοῦντες μὲν ἢ οὐδὲν ἢ μικρά,
30 νομάς δὲ ἔχοντες παντοδαπῶν θρεμμάτων, καὶ μάλιστα
καμήλων· ὑπὲρ δὲ τούτων ἔρημός ἐστι πολλή· τὰ δὲ
τούτων ἔτι νοτιώτερα ἔχουσιν οἱ τὴν εὐδαίμονα καλου-
μένην Ἀραβίαν οἰκοῦντες. ταύτης δὲ τὸ μὲν προσάρ-
κτιον πλευρὸν ἡ λεγθεῖσά ἐστιν ἔρημος, τὸ δ' ἐῶν
40 ὁ Περσικὸς κόλπος, τὸ δὲ ἐσπέριον ὁ Ἀράβιος, τὸ δὲ
νότιον ἡ μεγάλη θάλαττα ἡ ἔξω τῶν κόλπων ἀμφοῖν, ἣν
ἔπασαν Ἐρυθρὰν καλοῦσιν.

2. Ὁ μὲν οὖν Περσικὸς κόλπος λέγεται καὶ ἡ κατὰ
Πέρσας θάλαττα. φησὶ δὲ περὶ αὐτῆς Ἐρατοσθένης
10 οὕτως, ὅτι τὸ μὲν στόμα φησὶ εἶναι στενὸν οὕτως,
ὥστ' ἔξ Ἀρμόζων, τοῦ τῆς Καρμανίας ἀκρωτηρίου, τῆς
Ἀραβίας ἀφορᾶται τὸ ἐν Μάκαι· ἀπὸ δὲ τοῦ στόματος
ἡ ἐν δεξιᾷ παραλία περιφερὴς οὖσα κατ' ἀρχὰς μὲν
ἀπὸ τῆς Καρμανίας πρὸς ἑω μικρόν, εἴτα πρὸς ἀρκτον
50 νείει, καὶ μετὰ ταῦτα πρὸς τὴν ἐσπέραν μέχρι Τερη-
δῶνος καὶ τῆς ἐκβολῆς τοῦ Εὐφράτου· περιέχει δὲ τὴν
καρμανίων παραλίαν καὶ τὴν Περσῶν καὶ Σουσίων

in lacu, qua degustata, pecora pilos, ungues et cornua
amittunt. Apud Taricheas quas vocant, est lacus, qui
optima salsamenta præbet; gignit etiam arbores fructiferas
malis similes. Egyptii bitumine ad mortuorum conditu-
ras utuntur.

46. Pompeius regionibus quibusdam, quas Judæi sibi
violenter asciverant, resectis, Hyrcanum (Ἡρκανῶ) præfe-
cit sacerdotio. Postmodum ex ea gente ortus Herodes in
dignitatem istam irrepsit, tantum prædecessoribus, fami-
liaritate maxime Romanorum suæque erga eos agendi ra-
tione, præstitit ut rex quoque fuerit appellatus, Antonio
primum, postea Cæsare Augusto potestatem ei concedente.
De filiis alios ipse, ut eorum impetitus insidiis, interemit,
alios moriens, assignata cuique portione, successores reli-
quit. Cæsar vero et Herodis filios, et sororem Salomen
et Berenicen, ejus filiam, honore prosecutus est; attamen
filiis res non feliciter cesserunt, qui rei facti, alter in exsi-
lio apud Gallos Allobroges vitam exegit, reliqui ægre mul-
tis obsequiis reditum impetrarunt, et suam uterque tetrar-
chiam.

CAP. III.

Supra Judæam et Cœlesyriam usque ad Babyloniam et
fluvialē Euphratis regionem austrum versus tota est Ara-
bia, exceptis Scenitis, qui sunt in Mesopotamia. De Me-
sopotamia quidem et gentibus, quæ eam incolunt, jam
dictum est; quæ vero trans Euphratem est regio, pro-
pe ostia fluvii a Babyloniis incolitur et Chaldæorum gente
(de quibus item jam diximus); quæ vero Mesopotamiæ
succedunt usque in Cœlesyriam, ubi flumini et Mesopotamiæ
(τῇ Μ.) propinqua sunt, Arabes Scenitæ obtinent, in par-
vas divisi ditiones in locis propter aquarum inopiam steri-
libus; agros aut nullos aut exiguos colentes, sed greges
alentes omne genus pecoris, præsertim camelorum; ultra
hos vero solitudo est multa; quæ vero his etiam magis
versus austrum sunt, ab iis tenentur, qui felicem Arabiam
incolunt. Cujus septentrionale latus faciunt jam dicta
deserta, orientale Persicus sinus, occidentale Arabicus, au-
strinum mare magnum, quod extra utrumque sinum est,
quodque totum mare Rubrum vocatur.

2. Persicus itaque sinus etiam Persicum mare appella-
tur; de quo Eratosthenes ita narrat: ostium aut adeo an-
gustum esse, ut ex Harmozis, Carmaniae promontorio,
Arabiae conspiciatur promontorium quod est apud Macas.
A faucibus autem ora, quæ a dextris est, quum curva sit,
principio quidem a Carmania paululum orientem versus,
postea ad septentrionem vergit, hinc versus occidentem
usque ad Teredonem et Euphratis ostia; complectitur au-
tem et Carmaniorum oram et Persarum et Susianorum et

καὶ Βαβυλωνίων ἀπὸ μέρους, ὅσον μυρίων οὖσα στα-
δίων· περὶ ὧν καὶ ἡμεῖς εἰρήκαμεν· τὸ δ' ἐντεῦθεν ἔξῃς
ἐπὶ τὸ στόμα πάλιν ἄλλοι τοσούτοι, καθάπερ καὶ Ἀν-
δρостθένης λέγειν φησὶ τὸν Θάσιον, τὸν καὶ Νεάρχῳ
συμπλεύσαντα † καθ' αὐτόν· ὥστε δῆλον ἐκ τούτων
εἶναι, διότι μικρὸν ἀπολείπεται τῷ μεγέθει τῆς κατὰ
τὸν Εὐξείνου θαλάττης αὐτῇ ἢ θάλαττα· λέγειν δέ φησιν
ἐκείνου περιπεπλευκότα στόλῳ τὸν κόλπον, ὅτι ἀπὸ
Τερηδόνης ἔξῃς ἐν δεξιᾷ ἔχοντι τὴν ἡπειρὸν δὲ παράπλους
10 ἔχει προκειμένην νῆσον Ἰκαρον, καὶ ἱερὸν Ἀπολλωνος
ἄγιον ἐν αὐτῇ καὶ μαντεῖον Ταυροπόλου.

3. Παραπλεύσαντι δὲ τῆς Ἀραβίας εἰς δισχιλίους
καὶ τετρακοσίους σταδίους ἐν βαθεῖ κόλῳ καίται πόλις
Γέρρα, Χαλδαίων φυγάδων ἐκ Βαβυλῶνος οἰκούστων
15 γῆν ἄλμυρῖδα καὶ ἐχόντων ἀλίνας τὰς οἰκίας, ἃς,
ἐπειδὴ λεπίδες τῶν ἄλῶν ἀφιστάμεναι κατὰ τὴν ἐπί-
καισιν τὴν ἐκ τῶν ἡλίων συνεχεῖς ἀποκίπτουσι, καταρ-
ραίνοντες ὕδασι πυκνὰ τοὺς τοίχους συνέχουσι· διέχει
δὲ τῆς θαλάττης διακοσίους σταδίους ἢ πόλιν· πεζέμπο-
20 ροὶ δ' εἰσὶν οἱ Γερραῖοι τὸ πλεόν τῶν Ἀραβίων φορτίων
καὶ ἀρωμάτων. Ἀριστόβουλος δὲ τοῦναντίον φησὶ
τοὺς Γερραίους τὰ πολλὰ σχεδία εἰς τὴν Βαβυλωνίαν
ἐμπορεῦσθαι, ἐκεῖθεν δὲ τῷ Εὐφράτῃ τὰ φορτία ἀνα-
πλεῖν εἰς Θάψακον, εἴτα πεζῇ κομίζεσθαι πάντη.

4. Πλεύσαντι δ' ἐπὶ πλεόν ἄλλαι νῆσοι, Τύρος καὶ
Ἀραδος, εἰσὶν, ἱερὰ ἔχουσαι τοῖς Φοινικικοῖς ὅμοιαι·
καὶ φασὶ γὰρ οἱ ἐν αὐταῖς οἰκοῦντες τὰς ὁμωνύμους τῶν
Φοινίκων νήσους καὶ πόλεις ἀποίκους ἑαυτῶν. διέ-
χουσι δὲ αἱ νῆσοι αὗται Τερηδόνης μὲν δεξιήμερον
30 πλοῦν, τῆς δὲ κατὰ τὸ στόμα ἄκρας τῆς ἐν Μάκαις
ἡμερήσιον.

5. Ἀπὸ δὲ τῆς Καρμανίας εἰρήκασι καὶ Νεάρχος
καὶ Ὀρθαγόρας νῆσον Ὠγυριν καίσθαι πρὸς νότον πε-
λαγίαν ἐν δισχιλίῳ σταδίῳ, ἐν ᾗ τάφος Ἐρύθρα δει-
35 κνυται, χῶμα μέγα ἀγρίοις φοινίξιν κατὰφυτον· τοῦτον δὲ
βασιλεῦσαι τῶν τόπων καὶ ἀπ' αὐτοῦ τὴν θάλατταν
ἐπώνυμον καταλιπεῖν· δηλώσαι δὲ ταῦτά φησιν αὐτοῖς
Μιθρωπάστην τὸν Ἀρηνίου τοῦ Φρυγίας σατράπου,
φυγόντα μὲν Δαρεῖον, διατρίψαντα δ' ἐν τῇ νήσῳ, συμ-
40 μίξαντα δὲ αὐτοῖς καταχθεῖσιν εἰς τὸν Περσικὸν κόλ-
πον καὶ ζητοῦντα κάθοδον δι' αὐτῶν εἰς τὴν οἰκίαν.

6. Καθ' ὅλην δὲ τὴν τῆς Ἐρυθρᾶς παραλίαν κατὰ
βυθοῦ φύεται δένδρα ὅμοια δάφνῃ καὶ ἑλαίᾳ, ταῖς μὲν
ἀμπώτισιν ὅλα ὑπερφανῇ γιγνόμενα, ταῖς δὲ πλημμυ-
45 ρίσιν ἔσθ' ὅτε ὅλα καλυπτόμενα, καὶ ταῦτα τῆς ὑπερ-
κειμένης γῆς ἀδένδρου οὕσης, ὥστε ἐπιτείνεσθαι τὸ πα-
ράδοξον. περὶ μὲν οὖν τῆς κατὰ Πέρσας θαλάττης,
ἣν ἑώαν πλευρὰν ἔφαμεν εἶναι τῆς εὐδαίμονος Ἀραβίας,
τοιαῦτα εἰρηκεν Ἐρατοσθένης.

7. Φησὶ δ' ὁ Νεάρχος τὸν Μιθρωπάστην ἐντυχεῖν
αὐτοῖς μετὰ Μαζήνου· τὸν δὲ Μαζήνην ἐπάρχειν νήσου
τινὸς τῶν ἐν τῷ Περσικῷ κόλῳ· καλεῖσθαι δὲ τὴν νῆ-
50 σον Δωράκτα· εἰς ταύτην δὲ τὸν Μιθρωπάστην κατα-
φυγόντα ξενίας τυχεῖν κατὰ τὴν ἐξ Ὠγύριος γενομένην

Babyloniz ex parte, adeo ut sit decies fere mille stadiorum,
de quibus nos quoque diximus (15, 2, 14). Hinc protinus
usque ad os alla totidem stadia sunt, sicut etiam Androsthe-
nem Thasium tradere dicit, qui et cum Nearcho navigavit, et
Arabicam oram præternavigavit [καὶ τὴν Ἀράβων παρα-
λίαν παραπλεύσαντα] pro se seorsum, ut perspicuum ex
his sit mare hoc magnitudine non multum superari a mari
Euxino. Porro tradere ait Thasium illum, cum classe si-
nus oram circumvectum, a Tere done naviganti, ac
deinceps continentem a dextris habenti, insulam Icarum
(Icarium *codd.*) orae projectam apparere, et Apollinis
templum in ea sanctum atque oraculum *Dianæ* Tauropolæ.

3. Ubi oram Arabiæ legeris ad bis mille et quadringenta
stadia, in profundo sinu urbs jacet nomine Gerrha, quam
Chaldaei tenent, e Babylonia extorres, loca sales et domos
ex sale factas habitantes; has, quum salis aquam pro-
pter solis ardorem abscedentes continue cadant, crebro
aquis adspargunt, atque eo pacto continuitatem parietum
tutantur. Hæc urbs stadiis ducentis a mari distat. Ger-
rhæi negotiatione ut plurimum terrestri tractant Arabum
merces et aromata. Aristobulus contra ait Gerrhæos mer-
ces plurimas in Babyloniā ratibus importare, hinc vero
per Euphratem usque ad Thapsacum vehere, postea quo
libeat pedestri itinere eas ferri.

4. Naviganti ulterius sunt aliæ insulæ, Tyrus et Aradus,
quæ templa Phœnicis similia habent; quodsi incolas ea-
rum audias, insulæ et urbes, quæ Phœnices eodem no-
mine habent, ipsorum forent coloniæ. Distant hæ insulæ
a Tere done decem dierum navigatione, a promontorio
vero, quod est in ore apud Macas, unius.

5. Nearchus et Orthogoras perhibent, Ogyrin (Tyrinen
codd.) insulam in alto mari versus austrum jacere, duo-
bus millibus stadiorum a Carmania distantem, in qua
Erythræ sepulcrum ostenditur, magnus tumulus silvestri-
bus palmis consitus; hunc vero in his locis regnasse, et de
se mari nomen reliquisse; atque hæc sibi a Mithropasta,
Arsitæ (Ἀρσίτου) filio, satrapæ Phrygiæ, patefacta, qui
Darium fugiens, in ea insula degisset, et cum ipsis con-
gressus in Persicum sinum delatis, redditum in patriam
opera ipsorum ambivisset.

6. In tota Rubri maris ora arbores in profundo nascun-
tur, lauro et oleæ adsimiles, quæ, quum resorbetur mare,
totæ deteguntur, eo affluente nonnunquam totæ obrun-
tur, quod eo sit mirandum magis, quia tota superjacens
regio arboribus caret. De Persico itaque mari, quod nos
orientale latus felici Arabiæ diximus, talia Eratosthenes
tradidit.

7. Nearchus ait Mithropastem ipsis cum Mazena occur-
risse; Mazenam vero insulæ cuidam in Persico sinu præ-
fuisse; vocari insulam Doracta (*Doractia* s. *Oaractia* ?);
ac Mithropastem ex Ogyri discedentem in hanc insulam
confugisse ibique hospitio acceptum fuisse atque sic Maze-

ἄφοδον, καὶ ὁ καὶ συναλθεῖν τῷ Μαζήνῃ συσταθῆσόμενον τοῖς ἐν τῷ στόλῳ Μακεδόσι, τὸν δὲ Μαζήνην καὶ καθηγεμόνα τοῦ πλοῦ γενέσθαι. λέγει δὲ καὶ ἐν ἀρχῇ τοῦ Περσικοῦ παραπλοῦ νῆσον, ἐν ᾗ μαργαρίτης πολὺς καὶ πολυτίμητός ἐστιν, ἐν ἄλλαις δὲ ψῆφοι τῶν διαγῶν καὶ λαμπρῶν· ἐν δὲ ταῖς πρὸ τοῦ Εὐφράτου νήσοις δένδρα φύεσθαι λιθόανου πνέοντα, ὧν τὰς ρίζας κλωμένων ὁπὸν ρεῖν παγούρων δὲ καὶ ἐρίων μεγέθη, ὅπερ κοινὸν ἐν πάσῃ τῇ ἔξω θαλάττῃ· τοὺς μὲν γὰρ εἶναι μείζους 10 καυσίων, τοὺς δὲ καὶ δικουλόους· ἐποκειλαν δὲ κῆτος ἰδεῖν πενήκοντα πηχῶν.

ΚΕΦ. Δ'.

Ἀρχὴ δὲ τῆς Ἀραβίας ἀπὸ τῆς Βαβυλωνίας ἐστὶν ἡ Μαικηνή· πρόκειται δὲ ταύτης τῇ μὲν ἡ ἔρημος τῶν Ἀράβων, τῇ δὲ τὰ ἔλη τὰ κατὰ Χαλδαίους, ἃ ποιεῖ 15 παραχεόμενος ὁ Εὐφράτης, τῇ δὲ ἡ κατὰ Πέρσας θάλαττα, δυσάερος [δὲ] οὕσα καὶ ὀμιχλώδης καὶ ἐπομβρος ἅμα καὶ καυματηρά, καλλίκαρπος (δέ) ἐστὶν ὁμῶς· ἡ δ' ἄμπελος ἐν ἔλεσι φύεται, καλαμίναις ῥιπὴν ἐπιβαλλομένης γῆς, ὅση δέξαιτ' ἂν τὸ φυτόν, ὥστε 10 φορητὴν γίνεσθαι πολλάκις, εἴτα κοντοῖς ἀπωθεῖσθαι πάλιν εἰς τὴν οἰκίαν ἔδραν.

2. Ἐπάνειμι δὲ ἐπὶ τὰς Ἐρατοσθένους ἀποφάσεις, ἃς ἐξῆς περὶ τῆς Ἀραβίας ἐκτίθεται. φησὶ δὲ περὶ τῆς προσαρктиοῦ καὶ ἐρήμης, ἥτις ἐστὶ μεταξὺ τῆς τε 25 εὐδαίμονος Ἀραβίας καὶ τῆς Κουλοσύρων καὶ τῶν Ἰουδαίων, μέχρι τοῦ μυχοῦ τοῦ Ἀραβίου κόλπου, διότι ἀπὸ Ἡρώων πόλεως, ἥτις ἐστὶ πρὸς τῷ Νείλῳ μυχὸς τοῦ Ἀραβίου κόλπου, πρὸς μὲν τὴν Ναβαταίων Πέτραν εἰς Βαβυλῶνα πεντακισχίλιοι ἐξακόσιοι, πᾶσα μὲν πρὸς 30 ἀνατολὰς θερινάς, διὰ δὲ τῶν παρακειμένων Ἀραβίων ἡνῶν Ναβαταίων τε καὶ Χαυλοταίων καὶ Ἀγραίων· ὑπὲρ δὲ τούτων ἡ Εὐδαίμων ἐστίν, ἐπὶ μυρίους καὶ δισχιλίους ἐκκειμένη σταδίους πρὸς νότον μέχρι τοῦ Ἀτλαντικοῦ πελάγους. ἔχουσι δ' αὐτὴν οἱ μὲν πρῶτοι 35 μετὰ τοὺς Σύρους καὶ τοὺς Ἰουδαίους ἄνθρωποι γεωργοί· μετὰ δὲ τούτους διάμμος ἐστὶ γῆ καὶ λυπρά, φοινίκας ἔχουσα ὀλίγους καὶ ἄκανθαν καὶ μυρίκην καὶ ὀρυκτὰ ὕδατα, καθάπερ καὶ ἡ Γεδρωσία· σκηνίται δ' ἔχουσιν αὐτὴν Ἀραβες καὶ καμηλοδοσχοί. τὰ 40 δ' ἔσχατα πρὸς νότον καὶ ἀνταίροντα τῇ Αἰθιοπίᾳ βρέχεται τε θερινοῖς ὁμβροῖς καὶ διαπορεῖται παραπλησίως τῇ Ἰνδικῇ, ποταμοὺς δ' ἔχει καταναλισκομένους εἰς πεδία καὶ λίμνας, εὐκαρπία δ' ἐστὶν ἡ τε ἄλλη καὶ μελιτουργεῖα δαψιλῇ, βοσκημάτων τε ἀφθονία πλὴν 45 ὕππων καὶ ἡμιόνων καὶ ὠν, ὄρεα τε παντοῖα πλὴν χιτῶν καὶ ἀλεκτορίδων. κατοικεῖ δὲ τὰ μέγιστα τέτταρα ἔθνη τὴν ἐσχάτην λεγθεῖσαν χώραν· Μιναῖοι μὲν ἐν τῇ πρὸς τὴν Ἐρυθρὰν μέρει, πόλις δ' αὐτῶν ἡ μέγιστη Κάρνα ἢ Κάρνανα· ἐχόμενοι δὲ τούτων Σαυδαῖοι, μητρόπολις δ' αὐτῶν Μαρίαβα· τρίτοι δὲ Καταβανεῖς, καθήκοντες πρὸς τὰ στενὰ καὶ τὴν διάβασιν

nam convenisse, ut ab eo commendaretur Macedonicæ classis; ipsum vero Mazenam etiam ducem navigationis fuisse. Dicit etiam in Persicæ oræ initio insulam esse, in qua multi et pretiosi uniones gignantur, dum in aliis reperiantur clari et pellucidi lapilli; in insulis autem quæ sint ante Euphratem, arbores tus redolentes nasci, quarum radices fractæ succum effundant, item miras pagurorum atque echinorum magnitudines, quod omni exteriori mari commune est; hos enim pileis esse majores, illos duorum acetabulorum; vidisse etiam cetum in oram impactum quinquaginta cubitorum.

CAP. IV.

Arabiae initium a Babylonia est regio *Mæsenæ*. Ante hanc jacent ab una parte Arabum deserta, ab altera Chaldæorum paludes, quas Euphrates effusus facit, a tertia parte mare Persicum. Ea etiam gravem ac nebulosum aerem habet, simulque pluviosa est et æstuosa, fructus tamen optimos producit. Vitis in paludibus nascitur, terra in arundineis cratibus imposita, quanta stirpem recipiat: ut sæpe etiam ab aqua deferatur, et rursus in pristinam sedem contis propellatur.

2. Sed redeo ad ea, quæ deinceps Eratosthenes de Arabia commemorat. Tradit enim de parte septentrionali ejus et deserta, quæ inter felicem Arabiam et Cœlesyriam ac Judæam est usque ad Arabici sinus recessum: ab Heroum urbe, qua parte alter est ad Nilum recessus Arabici sinus, per Petram Nabatæorum usque ad Babylonem, stadia esse quinquies mille et sexcenta, tota hac linea versus ortum æstivum tendente per adjacentes Arabum gentes, Nabatæos scilicet et Chaulotæos et Agræos; supra hos, inquit, felix Arabia, ad duodecim millia stadiorum ad austrum porrigitur usque ad Atlanticum pelagus. Incolunt eam primi post Syros et Judæos homines agricolæ. Post hos regio est arenosa et sterilis, quæ palmas habet non multas, et spinam et myricam et fossiles aquas, quemadmodum Gedrosia. Eam Arabes Scenitæ et camelorum pastores habitant. Ultima vero austrum versus et Æthiopie opposita æstivis imbris rigantur, et bis seruntur, quemadmodum India. Habent etiam flumina, quæ in campos et lacus absumuntur; tum ceterorum fructuum, tum etiam mellificii abundantia est; pecorum quoque omnis generis copia, exceptis equis, mulis et porcis, avium etiam variarum præter anseres et gallinas. Ac ultimam hanc, quam modo dixi, regionem quattuor maximæ nationes inhabitant: Minæi in parte ad Rubrum mare sita; maxima eorum civitas Carna vel Carnana; his contigui Sabæi, quorum metropolis est Mariaba; tertii sunt Cattabanenses, qui ad angustias et Arabici sinus transitum pertinent, et quorum.

τοῦ Ἀραβίου κόλπου, τὸ δὲ βασιλεῖον αὐτῶν Τάμνα καλεῖται πρὸς ἑω δὲ μάλιστα Χατραμωτίται, πόλιν δ' ἔχουσι Σάβαταν.

3. Μοναρχοῦνται δὲ πᾶσαι καὶ εἰσιν εὐδαίμονες, κα-
6 τεσκευασμένοι καλῶς ἱεροῖς τε καὶ βασιλείαις· αἱ τε οἰκίαι ταῖς Αἰγυπτίαις εἰκόσιν κατὰ τὴν τῶν ξύλων ἐνδεσιν· χώραν δ' ἐπέχουσιν οἱ τέτταρες νομοὶ μείζω τοῦ κατ' Αἴγυπτον Δέλτα· διαδέχεται δὲ τὴν βασιλείαν οὐ παῖς παρὰ πατρός, ἀλλ' ὅς ἂν πρῶτος γεννηθῇ τινι
10 τῶν ἐπιφανῶν πατρὶς μετὰ τὴν κατάστασιν τοῦ βασιλέως· ἅμα γὰρ τῷ κατασταθῆναι τινα εἰς τὴν ἀρχὴν ἀναγράφονται τὰς ἐγκύους γυναῖκας τῶν ἐπιφανῶν ἀνδρῶν, καὶ ἐφιστᾶσι φύλακας ἧτις [δ'] ἂν πρώτη τέκη, τὸν ταύτης υἱὸν νόμος ἐστὶν ἀναληφθέντα τρέφεσθαι βασι-
15 λικῶς, ὡς διαδεξόμενον.

4. Φέρει δὲ λιθανωτὸν μὲν ἡ Κατταθανία, σμύρναν δὲ ἡ Χατραμωτίτις· καὶ ταῦτα δὲ καὶ τὰ ἄλλα ἀρώ-
ματα μεταβάλλονται τοῖς ἐμπορίαις. ἔρχονται δὲ πρὸς αὐτοὺς ἐξ Αἰθίων μὲν εἰς Μιναιάν ἐν ἐβδομήκοντα
20 ἡμέραις· ἔστι δ' ἡ Αἰλινα πόλις ἐν θατέρῳ μυγῷ τοῦ Ἀραβίου κόλπου, τῷ κατὰ Γάζαν τῷ Αἰλιανίτῃ καλουμένῳ, καθάπερ εἰρήκαμεν Γερραῖοι δ' εἰς τὴν Χατραμωτίτιν ἐν τετταράκοντα ἡμέραις ἀφικνοῦνται. τοῦ δ' Ἀραβίου κόλπου τὸ μὲν παρὰ τὴν Ἀραβίαν πλευρὸν
25 ἀρχομένοις ἀπὸ τοῦ Αἰλιανίτου μυγοῦ, καθάπερ οἱ περὶ Ἀλέξανδρον ἀνέγραψαν καὶ Ἀναξικράτης, μυρίων καὶ τετρακισχιλίων σταδίων ἐστίν· εἰρηται δὲ ἐπὶ πλέον. τὸ δὲ κατὰ τὴν Τρωγλοδυτικὴν, ὅπερ ἐστὶν ἐν δεξιᾷ ἀποπλεύουσιν ἀπὸ Ἡρώων πόλεως, μέχρι μὲν Πτολε-
30 μαίδος καὶ τῆς τῶν ἐλεφάντων θήρας, ἐννακισχιλίοι πρὸς μεσημβρίαν σταδίοι καὶ μικρὸν ἐπὶ τὴν ἑω· ἐν-
τεῦθεν δὲ μέχρι τῶν στενῶν, ὡς τετρακισχιλίοι καὶ πεντακόσιοι πρὸς τὴν ἑω μάλλον. ποιεῖ δὲ ἄκρα τὰ στενά πρὸς τὴν Αἰθιοπίαν, Δειρὴ καλουμένη, καὶ πο-
35 λίσχινον διωκυμένην αὐτῇ· κατοικοῦσι δὲ Ἰχθυοφάγοι. καὶ φασιν ἐνταῦθα στήλην εἶναι Σεσώστριος τοῦ Αἰγυπτίου, μηνύουσιν ἱεροῖς γράμμασι τὴν διάβασιν αὐτοῦ. φαίνεται γὰρ τὴν Αἰθιοπίδα καὶ τὴν Τρωγλοδυτικὴν πρῶτος καταστρεφάμενος οὗτος, εἴτα διαβάς
40 εἰς τὴν Ἀραβίαν, κἀντεῦθεν τὴν Ἀσίαν ἐπελθὼν τὴν σύμπασαν· διὸ δὴ πολλὰ καὶ Σεσώστριος χάρακας προσ-
αγορεύονται, καὶ ἀφιδρύματα ἐστὶν Αἰγυπτίων θεῶν ἱερῶν. τὰ δὲ κατὰ Δειρὴν στενά συνάγεται εἰς στα-
δίους ἐξήκοντα· οὐ μὴν ταῦτά γε καλεῖται νυνὶ στενά,
45 ἀλλὰ προσπλεύσασιν ἀπωτέρω, καθὼς τὸ μὲν διάρμα ἐστὶ τὸ μεταξὺ τῶν ἡπείρων διακοσίων ποταμίων, ἐξ δὲ νῆσοι συνεχεῖς ἀλλήλαις τὸ διάρμα ἐκπληροῦσαι στενοὺς τελέως διαπλοῦς ἀπολείπουσι, δι' ὧν σχεδαίαι τὰ φορτία κομίζουσι δεῦρο κἀκεῖσε, καὶ λέγουσι ταῦτα
50 στενά. μετὰ δὲ τὰς νήσους ὁ ἐξῆς πλοῦς ἐστὶν ἐγκολ-
πίζουσι παρὰ τὴν σμυρνοπόρον ἐπὶ τὴν μεσημβρίαν ἅμα καὶ τὴν ἑω μέχρι πρὸς τὴν τὸ κιννάμομον φέρουσαν, ὅσον πεντακισχιλίων σταδίων· πέρα δὲ ταύτης οὐδένα ἀφίχθαι ὄρεσι μέχρι νῦν. πόλεις δ' ἐν μὲν τῇ

regio dicitur Tamna; denique ad orientem maxime sunt Chatramotitæ, urbem Sabatam (Σαβάτανον codd.) habentes.

3. Urbes singulæ uni suo principi parent, et felices sunt, templaque ac regias optime exstructa habent; domicilia vero lignorum compage Ægyptiis similia; regionem autem occupant quattuor nomi seu præfecturæ istæ majorem quæque quam Ægyptiorum Delta. Succedit apud eos in regno non filius patri, sed qui primus e nobili genere post constitutum regem nascitur. Nam simul atque rex creatus est, omnes nobilium virorum uxores prægnantes conscribuntur, et custodes apponuntur, qui observent; quæ prima pepererit, ejus filius legis jussu assumitur, et ad regni successionem regaliter educatur.

4. Cattabania tus gignit, myrrham vero Chatramotitis; et tum hæc tum alia aromata mercatoribus permutatione dantur, qui ad eos ex Ælanis Minæam veniunt itinere dierum septuaginta (Ælana urbs est in altero recessu Arabici sinus, qui versus Gazam est nomine Ælanites, quemadmodum jam diximus); Gerrhæi (Γερραῖοι codd.) vero in Chatramotiticam diebus quadraginta perveniunt. Arabici sinus latus, quod præter Arabiam est, ab Ælanite recessu sumpto initio, (ut Alexander nec non Anaxicrates scripserunt) quatuordecim millia stadiorum comprehendit; nimum vero dicitur. Quod autem Troglodyticam versus est, in dextera parte navigantibus, ab Heroum urbe usque ad Elephantum venationem et Ptolemaidem, stadiorum novem millia ad meridiem et paululum ad orientem. Hinc usque ad angustias circiter quattuor millia et quingenta, magis ad orientem. Angustiae Æthiopiam versus a promontorio fiunt, quod Dira nominatur et oppidum eodem nomine habet; incolæ sunt Ichthyophagi. Narrant ibi Sesostris Ægyptii columnam esse, quæ sacris literis transitum ejus significet. Is enim primus videtur Æthiopiam Troglodyticamque subegisse, postea in Arabiam transgressus, inde Asiam omnem peragrasse; quapropter multis in locis Sesostris valla appellantur, et Ægyptiorum deorum templa inveniuntur ab eo constructa. Angustiae Diræ proximæ ad sexaginta stadia contrahuntur; ceterum hodie non hæ dicuntur angustiae, sed ulterius naviganti, ubi trajectus est inter continentes ducentorum fere stadiorum, sex autem insulae inter se continuæ transitum implentes valde angustas navigationes relinquunt, per quas merces ultro citroque ratibus transvectantur: has angustias vocant. Post insulas deinceps in sinum se inferenti est navigatio præter Myrrhiferam regionem ad meridiem atque auroram, usque ad Cinnamomiferam, stadiorum fere quinquies mille; ulterius negant quemquam adhuc profectum. Urbes in ora quidem esse non multas, in mediterranea

παραλία μὴ πολλὰς εἶναι, κατὰ δὲ τὴν μεσόγειαν πολλὰς οὐκαμένους καλεῖς. τὰ μὲν δὴ τοῦ Ἐρατοσθένους περί τῆς Ἀραβίας τοιαῦτα· προσθεῖναι δὲ καὶ τὰ παρὰ τῶν ἄλλων.

5 ε. Φησὶ δ' Ἀρτεμίδωρος τὸ ἀντικείμενον ἐκ τῆς Ἀραβίας ἀκρωτήριον τῇ Δειρῇ καλεῖσθαι Ἀχιλῆαν· τοὺς δὲ περὶ τὴν Δειρὴν κολοβούς εἶναι τὰς βαλάνους. ἀπὸ δὲ Ἡρώων πόλεως πλείους κατὰ τὴν Τρωγλοδυτικὴν πόλιν εἶναι Φιλωτέραν ἀπὸ τῆς ἀδελφῆς τοῦ δευτέρου
10 Πτολεμαίου προσαγορευθεῖσαν, Σατύρου κτίσμα τοῦ πεμφθέντος ἐπὶ τὴν διερεύνησιν τῆς τῶν ἐλεφάντων θήρας καὶ τῆς Τρωγλοδυτικῆς· εἴτα ἄλλην πόλιν Ἀρσινόην· εἴτα θερμῶν ὕδατων ἐκβολὰς πικροὶν καὶ ἀλμυροῖν, κατὰ πέτρας τινὸς ἱψηλῆς ἐκιδόντων εἰς τὴν θά-
15 λατταν, καὶ πλησίον ὅρος ἐστὶν ἐν πεδίῳ μιλιῶδες· εἴτα Μυὸς ὄρμον, ὃν καὶ Ἀφροδίτης ὄρμον καλεῖσθαι, λιμένα μέγαν, τὸν εἰσπλουν ἔχοντα σκολιόν· προκεῖσθαι δὲ νήσους τρεῖς, δύο μὲν ἐλαίαις κατασκήους, μίαν δ' ἕττον κατάσκιον, μελεαγρίδων μεστήν· εἴθ' ἐξῆς
20 τὸν Ἀκάθαρτον κόλπον, καὶ αὐτὸν κατὰ τὴν Θηβαίδα κείμενον, καθάπερ τὸν Μυὸς ὄρμον, ὥντως δὲ ἀκάθαρτον· καὶ γὰρ ὑφάλις χοιράσι καὶ βραχίαις ἐκτετράχυνται καὶ πνοαῖς καταγιγισαῖς τὸ πλεόν. ἐνταῦθα δὲ ἰδρῦσθαι Βερενίκην πόλιν ἐν βάθει τοῦ κόλπου.

25 6. Μετὰ δὲ τὸν κόλπον ἡ Ὀφιδὴς καλουμένη νῆσος ἀπὸ τοῦ συμβεβηκότος, ἣν ἡλευθέρωσε τῶν ἐρπετῶν δ βασιλεύς, ἅμα καὶ διὰ τὰς φθορὰς τῶν προσορμιζομένων ἀνθρώπων τὰς ἐκ τῶν θηρίων καὶ διὰ τὰ τοπάζια. λίθος δὲ ἐστὶ διαφανὴς χρυσοειδὲς ἀποστειλῶν φέγγος,
30 ὅσον μεθ' ἡμέραν μὲν οὐ βράδιον ἰδεῖν ἐστὶ (περιαυγεῖται γάρ), νύκτωρ δ' ὀρώσιν οἱ συλλέγοντες· περικαθάψαντες δὲ ἀγγεῖον σημείου χάριν μεθ' ἡμέραν ἀνορύττουσι· καὶ τὴν σύστημα ἀνθρώπων ἀποδεδειγμένον εἰς τὴν φυλακὴν τῆς λιθείας ταύτης καὶ τὴν συναγωγὴν, σιταρχούμενον
35 ὑπὸ τῶν τῆς Αἰγύπτου βασιλέων.

7. Μετὰ δὲ τὴν νῆσον ταύτην πολλὰ ἐστὶν Ἰχθυο-
ζάγων γένη καὶ Νομάδων· εἴθ' ὁ τῆς Σωτείρας λιμήν, ὃν ἐκ κινδύνων μεγάλων τινὲς σωθέντες τῶν ἡγεμόνων ἀπὸ τοῦ συμβεβηκότος οὕτως ἐκάλεσαν. μετὰ δὲ ταῦτα
40 ἐξάλλαξις πολλὴ τῆς παραλίας καὶ τοῦ κόλπου· τὸν γὰρ παράπλου οὐκέτι συμβαίνει τραχὺν εἶναι, συνάπτειν τέ πως τῇ Ἀραβίᾳ, καὶ τὸ πέλαγος ταπεινὸν εἶναι σχεδὸν τι καὶ ἐπὶ δύο ὀργυιάς, ποάζειν τε τὴν ἐπιπράνειαν διαφανομένου τοῦ μνίου καὶ τοῦ φύκου,
45 ὅπερ πλεονάζει κατὰ τὸν πόρον· ὅπου γὰρ καὶ δένδρα ζύεται καθ' ὕδατος παρὰ τοῖς ἐνταῦθα· ἔχει δὲ καὶ κυνῶν πλῆθος τῶν θαλαττίων ὁ πόρος· εἴθ' οἱ Ταῦροι, δύο ὄρη τύπον τινὰ πόρρωθεν δεκνύντα τοῖς ζώοις ὁμοιον· εἴτ' ἄλλο ὄρος ἱερὸν ἔχον τῆς Ἰσιδος, Σισώ-
50 στριος ἀφιδρυμα· εἴτα νῆσος ἐλαία κατάφυτος ἐπικλυζομένη· μεθ' ἣν ἡ Πτολεμαῖς πρὸς τῇ θήρᾳ τῶν ἐλεφάντων, κτίσμα Εὐμηδους τοῦ πεμφθέντος ἐπὶ τὴν θήραν ὑπὸ Φιλαδέλφου, λάθρα περιεχλομένου χερρονήσῳ τινὶ τάφρῳ καὶ περίβολῳ, εἴτ' ἐκθεραπεύσαντος τοὺς κυ-

vero multas et optime habitatas. Talia ergo sunt, quæ de Arabia ab Eratosthene dicuntur. His sunt addenda, quæ ceteri tradiderunt.

5. Artemidorus scribit Arabicum promontorium Diræ oppositum Acilam vocari; circa Diram qui habitant, eos glandibus mutilatos esse. Ab Heroum urbe juxta Troglodyticam naviganti urbem Philoteram esse a sorore secundi Ptolemæi appellatam, Satyri opus, qui ad Troglodyticam et elephantum venationem perscrutandam missus fuerit; deinde aliam urbem Arsinoen; hinc calidarum aquarum in mare exitus, quæ amaræ ac salæ ab excelsa quadam petra prolabantur; non procul esse montem in campo situm, qui minii colorem referat; deinde Myoshorum seu Muris stationem, quam vocent etiam Veneris stationem, portum magnum ingressu flexuoso; projectas esse insulas tres, duas olearum frequentia opacas, unam minus opacam, quæ Meleagrides aves multas habeat; deinceps sinum Immundum, et ipsum contra Thebaidem situm, quemadmodum Myoshorum; et recte sane immundum dici, quippe qui occultis cautibus et dorsis et procellosis ut plurimum flatibus exasperetur. Ibi Berenicen urbem in profundo sinus recessu positam esse.

6. Post sinum est Ophiodes insula, ab eventu appellata, quam rex a serpentibus liberavit, tum quod multi appellentes a serpentibus interficerentur, tum propter topazia. Is autem est lapis pellucidus, aureo quodam splendore refulgens, quod interdum quidem videre facile non est, quum solis luce superetur, noctu autem cernunt qui colligunt lapidem. Si notæ causa vasculo aliquo circumposito, die effodiunt. Eratque corpus quoddam hominum collectioni lapidum custodiæque destinatum, quod mercede a regibus Ægypti conductum alebatur.

7. Post hanc insulam multæ Ichthyophagorum et Nomadum nationes sunt; inde Sotiræ deæ portus, quem duces quidam, e maximis periculis servati, ab eventu rei sic nominarunt. Postea est magna et oræ et sinus mutatio; nam præternavigatio non amplius aspera est, et quodammodo contigua fit Arabiæ, et mare humile est adeo ut duabus fere ulnis non profundius sit, et summa ejus facies herbidam speciem habet musco et alga pellucetibus, quæ plurimum in freto abundat, ubi arbores etiam in aqua nascuntur; porro marinorum canum fretum multitudinem fert. Postea sunt Tauri, montes duo, qui eminus formam ostendunt tauris similem; subsequitur alius mons, qui Isidis sanum habet a Sesostri positum; postea insula oleis consita, quæ mari inundatur; post eam est Ptolemæis ad elephantum venationem ab Eumede condita; is quum ad venationem a Philadelpho mitteretur, clam peninsula quadam fossa et muro circumdata, culta et obsequiis eo-

λύοντας καὶ κατεσκευασμένοι φίλους ἀντὶ δυσμενῶν.

8. Ἐν δὲ τῷ μεταξὺ ἐκδίδωσιν ἀπόσπασμα τοῦ Ἀσταβόρα καλούμενου ποταμοῦ, ὃς ἐκ λίμνης τὴν ἀρχὴν ἔχων μέρος μὲν τι ἐκδίδωσι, τὸ δὲ πλεόν συμ-
6 βάλλει τῷ Νεῖλῳ· εἴτα νῆσοι ἐξ Λατομίας καλούμεναι· καὶ μετὰ ταῦτα τὸ Σαβαίτικόν στόμα λεγόμενον καὶ ἐν τῇ μεσογαίᾳ φρούριον, Τσοσούχου ἱδρυμα· εἴτα λιμὴν καλούμενον Ἐλαία καὶ ἡ Στράτωνος νῆσος· εἴτα λιμὴν Σαβὰ καὶ κυνήγιον ἐλεφάντων, δμῶνυμον αὐτῶ· ἡ δ' ἐν
10 βάθει τούτων χώρα Τηνησίς λέγεται· ἔχουσι δ' αὐτὴν οἱ παρὰ Ψαμμιτίχου φυγάδες Αἰγυπτίων· ἐπονομάζονται δὲ Σεμβρίται, ὥς ἂν ἐπὶ ἡλῦδες· βασιλεύονται δ' ὑπὸ γυναικός, ὅφ' ἦν ἐστὶ καὶ ἡ Μερὴν, πλησίον τῶν τόπων οὕσα τούτων ἐν τῷ Νεῖλῳ νῆσος, ὑπὲρ ἧς
15 ἄλλη ἐστὶ νῆσος οὐ πολλὴ ἀπωθεν ἐν τῷ ποταμῷ, κατοικία τῶν αὐτῶν τούτων φυγάδων. ἀπὸ δὲ Μερῶς ἐπὶ τῇδε τὴν θάλατταν εὐζώνῃ δὸς ἡμερῶν πεντεκαίδεκα. περὶ δὲ τὴν Μερὴν καὶ ἡ συμβολὴ τοῦ τε Ἀσταβόρα καὶ τοῦ Ἀστάπου καὶ ἐτι τοῦ Ἀσασόβα
20 πρὸς τὸν Νεῖλον.

9. Παροικοῦσι δὲ τούτοις οἱ Ῥιζοφάγοι καὶ Ἑλεῖοι προσαγορευόμενοι διὰ τὸ ἐκ τοῦ παρακειμένου ῥιζοτομῶντας ἔλους κόπτειν λίθους καὶ ἀναπλάσσειν μάζας, ἡλιάσαντες δὲ σιτεῖσθαι· λεοντόδοτα δ' ἐστὶ τὰ χωρία·
25 ταῖς δ' ὑπὸ κυνὸς ἐπιτολὴν ἡμέραις ὑπὸ κωνόπων μεγάλων ἐξελαύνεται τὰ θηρία ἐκ τῶν τόπων. εἰσὶ δὲ καὶ Σπερμοφάγοι πλησίον, οἱ τῶν σπερμάτων ἐπιλιπόντων ὑπὸ τῶν ἀκροδρύων τρέφονται, σκευάζοντες παραπλησίως, ὥσπερ τὰς ῥίζας οἱ Ῥιζοφάγοι. μετὰ δὲ τὴν
30 Ἐλαίαν αἱ Δημητρίου σκοπιαὶ καὶ βωμοὶ Κόνωνος· ἐν δὲ τῇ μεσογαίᾳ καλὰ μὲν Ἰνδικῶν φύεται πλῆθος· καλεῖται δὲ ἡ χώρα Κορακίου· ἦν δὲ τις ἐν βάθει Ἐνδέρρα, γυμνητῶν ἀνθρώπων κατοικία, τόποις χρωμένων καλαμίνοις καὶ πεφυρακτωμένοις οἰστοῖς· ἀπὸ δένδρων
35 δὲ τοξεύουσι τὰ θηρία τὸ πλεόν, ἐστὶ δ' ὅτε καὶ ἀπὸ γῆς· πολλὴ δ' ἐστὶ παρ' αὐτοῖς πλῆθος τῶν ἀγρίων βοῶν· ἀπὸ δὲ τῆς τούτων καὶ τῶν ἄλλων θηρίων κρεοφαγίας ζῶσιν, ἐπὶ δὲ μηδὲν θηρεύουσι, τὰ ξηρὰ δέρματα ἐπ' ἀνθρακίᾳς ὀπτῶντες ἀρκοῦνται τῇ τοιαύτῃ τροφῇ.
40 ἔθος δ' ἐστὶν αὐτοῖς ἀγῶνα τοξείας προτιθέσθαι τοῖς ἀνθρώποις· μετὰ δὲ τοὺς Κόνωνος βωμοὺς ὁ Μήλιος λιμὴν· ὑπέρεκται δ' αὐτοῦ φρούριον Κοράου καλούμενον καὶ κυνήγιον τοῦ Κοράου καὶ ἄλλο φρούριον καὶ κυνήγια πλείω· εἴτα ὁ Ἀντιφίλου λιμὴν καὶ οἱ ὑπὲρ
45 τούτου Κρεοφάγοι, κολοβοὶ τὰς βαλάνους καὶ αἱ γυναῖκες Ἰουδαϊκῶς ἐκτεμνημένοι.

10. Ἐτι δ' ὑπὲρ τούτων ὡς πρὸς μεσημβρίαν οἱ Κυναμολγοί, ὑπὸ δὲ τῶν ἐντοπίων Ἀγριοὶ καλούμενοι, κατάχομοι, καταπύγωνες, κύνας ἐκτρέφοντες εὐμεγέ-
50 θεις, οἷς θηρεύουσι τοὺς ἐπερχομένους ἐκ τῆς πλησιοχώρου βόας Ἰνδικούς, εἴθ' ὑπὸ θηρίων ἐξελαυνόμενους εἴτε σπάνει νομῆς· ἡ δ' ἔφοδος αὐτῶν ἀπὸ θερινῶν τροπῶν μέχρι μέσου χειμῶνος. Τῷ δ' Ἀντιφίλου λιμένι ἐξῆς ἐστὶ λιμὴν καλούμενος Κολοβῶν ἅλος καὶ

rum amicitiam sibi conciliavit, qui eum arcere studebant.

8. Intra hoc spatium effluit in mare pars quaedam avulsa a flumine Astabora, qui ex lacu ortum habens partem eo emittit, majore influens in Nilum; postea sunt insulae sex, Latomiæ appellatae; hinc est os, quod Sabaiticum dicitur, et in mediterraneo castellum est, a Tosucho (τὸ Τσοσούχου codd.) conditum; postea portus nomine Elæa et Stratonis insula; tum portus Saba, et elephantum venatio cognominis. Regio interior ibi Tenessis dicitur; eam Ægyptii tenent qui a Psammiticho deficientes huc confugerunt; appellantur Sembritæ (Sebritæ codd.), id est advenæ; reginam habent, sub qua est etiam Meroe, vicina his locis in Nilo insula, ultra quam est alia insula in flumine non admodum longe dissita, quam iidem exsules inhabitant. A Meroe ad hoc mare est iter dierum quindecim homini expedito. Circa Meroen etiam Astaboras et Astapas nec non Astasobas in Nilum influunt.

9. Hæc flumina Rhizophagi accolunt, qui et Helei (sive Palustres) vocantur, propterea quod ex adjacentæ paludis evulsis radicibus et lapide contusis, massulas conficiunt, et ad solem coctis vescuntur. Hæc loca leones alunt, qui sub canis exortum a maximis culicibus hinc expelluntur. Sunt etiam Spermatophagi (sive Seminivori) non procul, qui, deficientibus seminibus, glandibus nutriuntur, eas conficientes, quemadmodum Rhizophagi radices. Post Elæam sunt Demetrii speculæ et Cononis aræ; in mediterraneis vero maxima Indicarum arundinum multitudo nascitur; ea Coracii regio appellatur. Fuit etiam Endera quædam interius Gymnetarum (sic a nuditate vel exercitatione dictorum) hominum domicilium, qui arcu et arundineis sagittis præstis utuntur. Hi plerumque feras de arboribus sagittant, interdum etiam a terra. Summa est apud eos silvestrium boum multitudo, quorum et aliarum ferarum carnibus vitam sustentant. Ubi nihil capiunt, sicca coria prunis assantes, tali cibo uti satis habent. Mos est apud eos sagittandi certamen impubibus proponere. Post Cononis aras est portus Melinus, et supra eum castellum Corai dictum, et venationes complures; deinceps Antiphili portus, supra quem sunt Creophagi, glandes mutili, et mulieres eorum Judaice excisæ.

10. Porro supra hos versus meridiem sunt Cynamolgi sive Canimulgi, qui ab indigenis Agril seu Feri appellantur, comati et barbati; hi canes maximos alunt, quibus Indicos boves venantur, e vicina regione venientes sive a feris pulsos, sive pascoorum inopia, idque ab æstivo solstitio usque ad mediam hiemem. Post Antiphili portum deinceps est alius portus, nomine Mutilorum lucus, et urbs Bere-

Βερενίκη πόλις ἡ κατὰ Σαβάς καὶ Σαβαί, πόλις εὐμε-
νίτης· εἴτα τὸ τοῦ Εὐμένους ἄλσος. ὑπέρκειται δὲ
καὶ Δάραβα καὶ κινήγιον ἔλεφάντων τὸ πρὸς τῷ
ῥέεσσι καλούμενον· κατοικοῦσι δ' Ἐλεφαντοφάγοι, τὴν
5 θήραν ποιούμενοι τοιαύτην· ἀπὸ τῶν δένδρων ἰδόντες
ἀγέλην διὰ τοῦ δρυμοῦ φερομένην, τῇ μὲν οὐκ ἐπιτί-
θενται, τοὺς δ' ἀποπλανηθέντας ἐκ τῶν ὄπισθεν λάθρα
προσιόντες νευροκοποῦσι· τινὲς δὲ καὶ τοξέμασιν
ἀναιροῦσιν αὐτοὺς χολῇ βεβαμμένους ὄφρων· ἡ δὲ το-
10 ξεία διὰ τριῶν ἀνδρῶν συντελεῖται, τῶν μὲν κατε-
χόντων τὸ τόξον καὶ προβιβηκότων τοῖς ποσὶ, τοῦ
δ' ἄκοντος τὴν νευράν· ἄλλοι δὲ σημειωσάμενοι τὰ
δένδρα, οἷς εἰώθασι προσαναπαύεσθαι, προσιόντες ἐκ
θατέρου μέρους τὸ στέλεχος ὑποκόπτουσιν· ἐπὰν οὖν
15 προσιὼν τὸ θηρίον ἀποκλίνη πρὸς αὐτό, πεσόντος τοῦ
δένδρου πίπτει καὶ αὐτό, ἀναστῆναι δὲ μὴ δυναμένου
οἷα τὸ τὰ σκέλη διηλεκῆς ὄστούν ἔχειν καὶ ἀκαμπές,
καταπηδήσαντες ἀπὸ τῶν δένδρων ἀνατέμνουσιν αὐτό·
τοὺς δὲ κυνηγοὺς οἱ Νομάδες ἀκαθάρτους καλοῦσιν.

11. Ὑπέρκειται δὲ τούτων ἔθνος οὐ μέγα Στρουθο-
φάγων, παρ' οἷς ὄρνεις εἰσὶ μέγας εἰλάφων ἔχοντες,
πετᾶσθαι μὲν οὐ δυνάμενοι, θέοντες δὲ ὀξέως, καθάπερ
οἱ στρουθοκάμηλοι· θηρεύουσι δ' αὐτοὺς οἱ μὲν τόξοι,
οἱ δὲ ταῖς δοραῖς τῶν στρουθῶν σκεπασθέντες τὴν μὲν
25 δεξιάν καλύπτουσι τῷ τραχηλιμῶ μέρει καὶ κινῶσιν
οὕτως, ὥσπερ τὰ ζῶα κινεῖται τοῖς τραχήλοις, τῇ δὲ
ἀριστερᾷ σπέρμα προχέουσιν ἀπὸ πῆρας παρηρτημένης,
καὶ τοῦτ' ἀλεάσαντες τὰ ζῶα εἰς φάραγγας συνω-
θοῦσιν· ἐνταῦθα δ' ἐφεστώτες ξυλοκόποι κατακόπτουσι·
30 καὶ ἀμπέχονται δὲ καὶ ὑποστόρνυνται τὰ δέρματα
ταῦτα· πολεμοῦσι δὲ τούτοις οἱ Σιμοὶ καλούμενοι Αἰ-
θίοπες, κέρασιν ὀρύγων ὄπλοις χρώμενοι.

12. Πλησιόχωροι δὲ τούτοις εἰσὶ μελανώτεροί τε τῶν
ἄλλων καὶ βραχύτεροι καὶ βραχυβῶτατοι Ἀκριδοφά-
35 ροι· τὰ γὰρ τετταράκοντα ἔτη σπανίως ὑπερτιθέασιν,
ἀποθηριουμένης αὐτῶν τῆς σαρκός· ζῶσι δ' ἀπὸ ἀκρι-
δῶν, ἅς οἱ ἑαρινὸν λίβες καὶ ζέφυροι, πνέοντες μεγάλαι,
συνελαύνουσιν εἰς τοὺς τόπους τούτους· ἐν ταῖς χαρά-
δραις δὲ ἐμβαλόντες ὕλην καπνώδη καὶ ὑφάφαντες μι-
40 κρόν.....· ὑπερπετάμεναι γὰρ τὸν καπνὸν σκο-
τοῦνται καὶ πίπτουσι· συγκόφαντες δ' αὐτὰς μεθ'
ἀλμυρίδος μάζας ποιοῦνται καὶ χρῶνται. τούτων
δ' ἔρημα ὑπέρκειται μεγάλη, νομάς θαφιλεῖς ἔχουσα,
ἐκλειφθεῖσα δ' ὑπὸ πλήθους σκορπίων καὶ φαλαγγίων
45 τῶν τετραγνάθων καλουμένων, ἐπιπολάσαντός ποτε
καὶ ἀπεργασαμένου τοῖς ἀνθρώποις φυγὴν παντελῆ.

13. Μετὰ δὲ Εὐμένους λιμένα μέχρι Δειρῆς καὶ τῶν
κατὰ τὰς ἑξ νήσους στενῶν Ἰχθυοφάγοι καὶ Κρεοφάγοι
κατοικοῦσι καὶ Κολοδοὶ μέχρι τῆς μεσογαίας. εἰσὶ δὲ
50 καὶ θῆραι πλείους ἑλεφάντων καὶ πόλεις ἀσημοὶ καὶ
νησίαι πρὸ τῆς παραλίας· νομάδες δ' οἱ πλείους, ὀλίγοι
δ' οἱ γεωργοῦντες· παρὰ τισι δὲ τούτων φύεται στύραξ
οὐκ ὀλίγος. συνέχουσι δὲ ταῖς ἀμπώτισιν οἱ Ἰχθυο-
φάγοι τοὺς ἔχθους· ἐπιρρίψαντες δὲ ταῖς πέτραις κα-

nice ad Sabas, et Sabas, urbs maxima; inde Eumenis
lucus. Superjacet urbs Daraba et elephantorum venatio,
quæ ad puteum nominatur; eam Elephantophagi habitant,
hujusmodi venationem exercentes. Elephantorum gregem
per allvam vagantem ex arbore aliqua cernentes, ipsum
gregem nequaquam adoruntur, sed eorum, qui vagantur
extra armenta, clam a tergo accedentes, nervos incidunt;
nonnulli eos sagittis interficiunt, serpentum felle tinctis.
Sagittatio autem per homines tres perficitur, quorum duo
arcum tenent, et pedibus præpositis nituntur, tertius vero
nervum trahit. Nonnulli arbores notant, quibus elephant
accinati quiescere solent. Accedentes itaque, ex altera
parte truncum succidunt; in quem ubi se bestia reclinat,
pariter cum arbore ruit; quumque surgere nequeat, pro-
pterea quod crura continuum et carens flexu os habeant,
ex arboribus desilientes illam obtruncant. Venatores a
Nomadibus immundi vocantur.

11. Supra hos sunt Struthophagi, gens non admodum
magna, apud quos aves dicuntur esse cervorum magni-
tudine, quæ volare non possunt, sed celeriter currunt,
quemadmodum Struthocameli. Nonnulli eas arcu venan-
tur, nonnulli pellibus struthorum tecti; hi dextram manum
pelle colli operiunt, atque eam sic movent, quemad-
modum animalia collum movere solent, sinistra vero semen
spargunt ex appensa pera eductum, eoque allectas aves in
convalles detrudunt, ubi viri animal circumstantes ba-
culis conficiunt. Harum avium pellibus utuntur pro amictu
et veste stragula. Cum his Æthiopes, qui Simi vocantur,
bellum gerunt, orygm cornibus pro armis utentes.

12. His finitimi [Acridophagi] ceteris et nigriores sunt
et minores et vitæ brevioris; raro enim quadragesimum
superant annum, quando carnes eorum bestiolarum multi-
tudine corrumpuntur. Vivunt ex locustis, quas verni Africi
et Favonii vehementius flantes in ea loca compellunt.
Ipsi autem fumosam materiem in convallibus injicientes et
succedentes, locustas facile capiunt: illæ enim supervo-
lantes, fumo tenebras offundente, decidunt, venatores autem
contundunt eas et admixto sale ex eis massulas conficiunt,
quibus utuntur. Ultra hos est regio deserta, quæ pascua larga
habet, ob scorpionum multitudinem derelicta et phalangio-
rum, quæ tetragathi sive quadrimala appellantur. Horum
animalium tanta aliquando copia exsuperavit, ut homines
prorsus expellerentur.

13. Post Eumenis portum usque ad Diram et sex insu-
larum angustias Ichthyophagi Creophagique habitant, et
qui Mutill appellantur, usque in mediterraneam. Sunt
etiam complures elephantum venationes et urbes igno-
biles et parvæ insulæ ante maritimam oram; pastores
magna ex parte inhabitant, agricolæ pauci; apud quosdam
eorum styrax nascitur sat multus. Ichthyophagi mari de-
currente pisces colligunt, eosque in petra jacentes, ad

τοπτῶσι πρὸς τὸν ἥλιον, εἴτ' ἐξοπτήσαντες τὰς ἀκάν-
 θας μὲν σωρεύουσι, τὴν δὲ σάρκα πατήσαντες μάζας
 ποιοῦνται, πάλιν δὲ ταύτας ἡλιάζοντες σιτοῦνται· χει-
 μῶνος δ' ἀδυνατήσαντες συνάγειν τοὺς ἰχθύς, τὰς σισω-
 5 ρευμένας ἀκάνθας κόψαντες μάζας ἀναπλάττονται καὶ
 χρῶνται, τὰς δὲ νεαρὰς ἐκμυζῶσιν· ἔνιοι δὲ τὰς κόγχας
 ἐχούσας τὴν σάρκα σιτεύουσι, καταβάλλοντες εἰς χα-
 ράδρια καὶ συστάδας θαλάττης, εἴτ' ἰχθύδια παραρρι-
 πτοῦντες τροφήν, αὐταῖς χρῶνται ἐν τῇ τῶν ἰχθύων
 10 σπάνει· ἔστι δ' αὐτοῖς καὶ ἰχθυοτροφεῖα παντοῖα, ἀφ' ὧν
 ταμιεύονται. ἔνιοι δὲ τῶν τὴν ἀνδρὸν παραλίαν
 οἰκούντων διὰ πέντε ἡμερῶν ἐπὶ τὰ ὕδρεα ἀναβαίνουσι
 πανοικί μετὰ παιανισμοῦ, βίφοντες δὲ πρηνεῖς πίνουσι
 βοῶν δίκην ἕως ἐκτυμπανώσεως τῆς γαστροῦ, εἴτ' ἀπία-
 15 σιν ἐπὶ θάλατταν πάλιν· οἰκοῦσι δ' ἐν σπηλαίοις ἡ μάν-
 θραις στεγασταῖς ἀπὸ δοκῶν μὲν καὶ στρωτήρων τῶν
 κητείων ὀστέων καὶ ἀκανθῶν, φυλλάδος δ' ἐλαίνης.

14. Οἱ δὲ Χελωνοφάγοι τοῖς δοτράκοις αὐτῶν σκε-
 πάζονται μεγάλοις οὔσιν, ὥστε καὶ πλεῖσθαι ἐν αὐτοῖς·
 20 ἔνιοι δὲ τοῦ φύκου ἀποδεδλημένου πολλοῦ καὶ θίνας
 ὑψηλὰς καὶ λοφώδεις ποιοῦντες, ὑπορύττοντες ταύτας
 ὑποκοῦσι· τοὺς δὲ νεαρὸς βίπτουσι τροφήν τοῖς ἰχθύ-
 σιν, ἀναλαμβανομένους ὑπὸ τῶν πλημμυρίδων. τῶν
 δὲ νήσων τινὲς τρεῖς ἐφεῖς κεῖνται, ἡ μὲν Χελωνῶν, ἡ δὲ
 25 Φωκῶν, ἡ δ' Ἰεράκων λεγομένη· πᾶσα δ' ἡ παραλία
 φοινικὰς τε ἔχει καὶ ἐλαῖνας καὶ δαφνῶνας, οὐχ ἡ ἐντὸς
 τῶν στενῶν μόνον, ἀλλὰ καὶ τῆς ἐκτὸς πολλή. ἔστι δὲ τις
 καὶ Φιλίππου νῆσος, καθ' ἣν ὑπέρκειται τὸ Πυθαγγέ-
 λου καλούμενον τῶν ἐλεφάντων κυνήγιον· εἴτ' Ἀρσινόη
 30 πόλις καὶ λιμὴν, καὶ μετὰ ταῦτα ἡ Δειρή· καὶ τούτων
 ὑπέρκειται θήρα τῶν ἐλεφάντων. ἀπὸ δὲ τῆς Δειρῆς
 ἡ ἐφεῖς ἐστὶν ἀρωματοφόρος, πρώτη μὲν ἡ τὴν
 σμύρναν φέρουσα, καὶ αὕτη μὲν ἰχθυοφάγων καὶ
 κρεοφάγων· φύει δὲ καὶ περσέαν καὶ συκάμινον Αἰ-
 35 γύπτιον· ὑπέρκειται δὲ ἡ Λίχα θήρα τῶν ἐλεφάντων·
 πολλαχοῦ δ' εἰσὶ συστάδες τῶν θμβρίων ὕδατων, ὧν
 ἀναξηραίνουσιν οἱ ἐλέφαντες ταῖς προδοσκαῖς καὶ τοῖς
 ὁδοῦσι φρεσφυχοῦσι καὶ ἀνευρίσκουσιν ὕδωρ. ἐν δὲ τῇ
 παραλίᾳ ταύτῃ μέχρι τοῦ Πυθολάου ἀκρωτηρίου δύο
 40 λίμναι εἰσὶν εὐμεγέθεις· ἡ μὲν ἀλμυροῦ ὕδατος, ἣν κα-
 λοῦσι θάλατταν, ἡ δὲ γλυκεία, ἡ τρέφει καὶ ἵππους
 ποταμίους καὶ κροκοδείλους, περὶ τὰ χεῖλη δὲ πάπυρον
 ἄρῶνται δὲ καὶ ἴβεις περὶ τὸν τόπον· ἡδὴ δὲ καὶ οἱ
 πλησίον τῆς ἀκρας τῆς Πυθολάου τὰ σώματα δλόκλη-
 45 ροὶ εἰσὶ· μετὰ δὲ τούτους ἡ λιθανωτοφόρος· ἐνταῦθα
 ἀκρα ἐστὶ καὶ ἱερὸν αἰγερῶνα ἔχον. ἐν δὲ τῇ μεσο-
 γαίᾳ ποταμίαι τινὲς Ἰσιδος λεγόμεναι καὶ ἄλλαι τινὲς Νεί-
 λος, ἄμφω καὶ σμύρναν καὶ λίβανον παραπεφυκότα
 ἔχουσαι. ἔστι δὲ καὶ δεξαμένη τις τοῖς ἐκ τῶν ὀρῶν
 50 ὕδας πληρουμένη καὶ μετὰ ταῦτα Λέοντος σκοπὴ καὶ
 Πυθαγγέλου λιμὴν· ἡ δ' ἐξῆς ἔχει καὶ ψευδοκασίαν.
 συνεχῶς δ' εἰσὶ ποτάμιαί τε πλείους ἔχουσαι λίβανον
 παραπεφυκότα καὶ ποταμοὶ μέχρι τῆς Κινναμωμοφό-
 ρου· ὁ δ' ὀρίζων ταύτην ποταμὸς φέρει καὶ φλοῦν κάμπο-

solem torrent; postquam exassaverint, spinarum acervos
 faciunt, carnem vero conculcantes, bolos conficiunt, rur-
 susque soli exponunt et comedunt. Hieme autem quum
 pisces legere non possint, acervatas spinas conterentes,
 pastam ex iis faciunt et sic iis utuntur; recentes adhuc
 spinas exsugunt. Nonnulli etiam concharum carnibus nu-
 triuntur; conchis enim in fossam vel lacunam aliquam maris
 immissis, pisciculos in cibum injiciunt, atque in penuria
 piscium loco utuntur. Sunt iis etiam varia piscium vi-
 varia, e quibus penum promunt. Nonnulli eorum qui
 oram aquæ expertem habitant, quinque dierum itinere cum
 tota familia clamantes et canentes ad aquaria ascendunt,
 ibique proni projecti more boum bibunt, dum venter in
 tympani modum intumescat, deinde ad mare redeunt.
 Degunt hi in speluncis vel in tuguriis oleæ frigidibus con-
 tectis, et trabibus ac tignis ex ossibus ac spinis cetorum
 paratis.

14. Chelonophagi testudinum operculis conteguntur,
 quæ adeo magna sunt, ut et navigare in eis liceat. Non-
 nulli, alga mari ejecta et ingentes cumulos collium forma
 aggerente, eos cumulos suffodiunt atque inhabitant; mor-
 tuos in litus projiciunt piscibus edendos, postquam maris
 æstus defluentis eos abripuerit. Inter insulas sunt tres
 quædam deinceps sitæ, quarum una testudinum, altera
 phocarum, tertia accipitrum dicitur. Tota ora palmeta et
 laureta habet, non modo quæ intra angustias est, sed ejus
 etiam quæ extra est pars magna. Est etiam Philippi quæ-
 dam insula, supra quam jacet elephantum venatio, quæ
 Pythagelli dicitur; deinde Arsinoe civitas et portus, postea
 Dira; supra hæc est elephantum venatio. Post Diram
 vero deinceps est regio aromatifera, et prima quidem quæ
 myrrham fert, ab Ichthyophagis est et Creophagis in-
 habitata; producit etiam perseam et Ægyptiacum morum;
 superjacet Lichæ elephantum venatio; passim sunt plu-
 viarum aquarum lacunæ, quibus resiccatis, elephantæ
 proboscide ac dentibus puteos effodiunt, et aquam inve-
 niunt. In hac ora usque ad Pytholai promontorium sunt
 duo ingentes lacus, alter aquæ salis, quem mare dicunt,
 alter dulcis, qui hippopotamos alit et crocodilos, circum
 labra autem papyrus gignit; ibes etiam in hoc loco con-
 spiciuntur. Circa Pytholai promontorium jam sunt ho-
 mines integri corporibus. Post hos est regio thurifera, in
 qua promontorium est atque sacrum quod populetum ha-
 bet. In mediterranea est regio quædam fluvialis, quæ
 Isidis dicitur, et alia quædam Nilus; ambæ myrrham et
 thuriferas arbores habent. Est etiam receptaculum, quod
 montanis aquis impletur. Postea Leontis specula et Py-
 thangeli portus. Sequens regio pseudocasiam fert. Dein-
 cept complures regiones fluviales sequuntur, prope quas
 thus nascitur, et fluvii usque ad regionem, quæ cinna-
 momum fert; flumen, quod hanc definit, phleum multum

λυν· εἴτ' ἄλλος ποταμὸς καὶ Δαφνοῦς λιμὴν καὶ ποταμὴν Ἀπολλωνος καλουμένην, ἔχουσα πρὸς τῷ λιβάνῳ καὶ σμύρῳ καὶ κιννάμωμον· τοῦτο δὲ πλεονάζει μᾶλλον περὶ τοὺς ἐν βάθει τόπους· εἴθ' ὁ Ἐλέφας· τὸ ἔρος, ἐκκαίμενον εἰς θάλατταν, καὶ διῶρυξ καὶ ἐφεξῆς Ψύγμου λιμὴν μέγας καὶ ὕδρευμα, τὸ Κυνοκεφάλων καλούμενον, καὶ τελευταῖον ἀκρωτήριον τῆς παραλίας ταύτης, τὸ Νότου κέρας. κάμψαντι δὲ τοῦτο ὡς ἐπὶ μεσημβρίῳ οὐκέτι, φησὶν, ἔχομεν λιμένων ἀναγραφὰς οὐδὲ τόπων διὰ τὸ μηκέτι εἶναι γνώριμον † ἐν δὲ τῇ ἐξῆς παραλίῳ.

15. Εἰσὶ [δὲ] καὶ στήλαι καὶ βωμοὶ Πυθολάου καὶ Δίῃ καὶ Πυθαγγέλου καὶ Λέοντος καὶ Χαριμόρτου κατὰ τὴν γνώριμον παραλίαν τὴν ἀπὸ Δαιρῆς μέχρι 16 Νότου κέρας, τὸ δὲ διάστημα οὐ γνώριμον. πληθύνει δ' ἐλέφασιν ἡ χώρα καὶ λένουσι τοῖς καλουμένοις μύρμηξιν· ἀπειστραμμένα δ' ἔχουσι τὰ αἰδοῖα, (καὶ) χρυσοειδεῖς τὴν χροάν, ψιλότεροι δὲ τῶν κατὰ τὴν Ἀραβίαν· φέρει δὲ καὶ παρδάλεις ἀλκίμους καὶ ῥινοκέρωτας· 20 οὗτοι δὲ μικρὸν ἀπολείπονται τῶν ἐλεφάντων (οἱ ῥινοκέρωτες), [οὐχ], ὥσπερ Ἀρτεμίδωρος φησιν, (ἐπὶ σπειρὰν) τῷ μήκει, καίπερ ἑωρακεῖναι φήσας ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, ἀλλὰ σχεδὸν τι ὅσον τῷ ὕψει, ἀπὸ γὰρ τοῦ ὕψ' ἡμῶν δραθέντος· οὕτε πῦξ τὸ χρῶμα ἐμφερές, 26 ἀλλ' ἐλέφαντι μᾶλλον· μέγεθος δ' ἐστὶ ταύρου· μορφή δ' ἐγγυτάτω σάγγου, καὶ μάλιστα κατὰ τὴν προτομήν, πλὴν τῆς ῥινός, ὅτι ἐστὶ κέρας σιμὸν στερεώτερον ὁστέον παντός· χρῆται δ' ὄπλῳ, καθάπερ καὶ τοῖς ὀδοῦσιν ὁ σάγγος· ἔχει δὲ καὶ τούλους δύο, ὡς ἂν σπεί- 30 ρας ὀρακόντων ἀπὸ τῆς ῥάχης καὶ τῆς γαστροῦ περιειμένους, τὴν μὲν πρὸς τῷ λόφῳ, τὴν δὲ πρὸς τῇ ὀσφυί. ἐκ μὲν δὴ τοῦ ὕψ' ἡμῶν δραθέντος ταῦτά φα- μεν ἡμεῖς, ἐκεῖνος δὲ προσδιασφαεῖ, διότι καὶ ἐλεφαντομάχον ἰδίως ἐστὶ τὸ ζῶον περὶ τῆς νομῆς, ὑποδύνον 36 τῇ προτομῇ καὶ ἀνακείρον τὴν γαστέρα, εἰ μὴ προληφθῇ τῇ προδοσκέιδι καὶ τοῖς ὀδοῦσι.

16. Γίνονται δ' ἐν τούτοις τοῖς τόποις καὶ αἱ καμηλοπαρδάλεις, οὐδὲν ὅμοιον ἔχουσαι παρδάλει· τὸ γὰρ ποικίλον τῆς χροᾶς νεβρίδι μᾶλλον ὅμοια ῥαβδωτοῖς 40 σπείλοις κατεστιγμέναις· τελείως δὲ τὰ ὀπίσθια ταπεινότερα τῶν ἐμπροσθίων ἐστίν, ὥστε δοκεῖν συγκαθῆσθαι τῷ οὐραίῳ μέρει, τὸ ὕψος βοδὸς ἔχοντι, τὰ δὲ ἐμπροσθία σκέλη τῶν καμηλείων οὐ λείπεται· τράχηλος δ' εἰς ὕψος ἐξηρμένος ὀρθός, τὴν κορυφὴν δὲ πολλὴ ὑπερπε- 46 τιστέραν ἔχει τῆς καμηλῆ· διὰ δὲ τὴν ἀσυμμετρίαν ταύτην οὐδὲ τάχος οἶμαι τοσούτων εἶναι περὶ τὸ ζῶον, ὅσον εἴρηκεν Ἀρτεμίδωρος, ἀνυπέβλητον φήσας· ἀλλ' οὐδὲ θηρίον ἐστίν, ἀλλὰ βόσκημα μᾶλλον· οὐδεμίαν γὰρ ἀγριότητα ἐμφαίνει. γίνονται δέ, φησί, καὶ σφίγγες 50 καὶ κυνοκέφαλοι καὶ κῆβοι λέοντος μὲν πρόσωπον ἔχοντες, τὸ δὲ λοιπὸν σῶμα πάνθηρος, μέγεθος δὲ δορκάδος· καὶ ταῦροι δ' εἰσὶν ἄγριοι καὶ σαρκοφάγοι, μεγάλῃ πολὺ τοὺς παρ' ἡμῖν ὑπερβεβλημένοι καὶ τάχει, πυρροὶ τὴν χροάν· κροκούτας δ' ἐστὶ μίγμα λύκου

signit. Postea est aliud flumen et Daphnūs portus et fluvialis regio, quae Apollinis dicitur et thus habet et myrrham et cinnamomum; hujus tamen major copia est circa interiora loca. Exinde Elephas mons in mare prominens et fossa et deinceps Psygni portus magnus et aquatio Cynocephalorum dicta et Austri cornu, ultimum hujus orae promontorium. Id versus meridiem ubi flexeris, nullos amplius, inquit, neque portus neque loca habemus notata, quum nondum cognita sit quae deinceps sequitur ora maritima (γν. τὴν ἑ. παραλίαν).

15. Sunt vero etiam columnae et arae Pytholae et Lichae et Pythagelae et Leontis, et Charimorti juxta oram notam a Dira usque ad Austri cornu; at distantia ignota est. Haec regio elephantis abundat et leonibus, qui formicae vocantur et genitalia aversa habent et colorem aureum, pilis non tam densis vestiti, ut Arabici. Fert etiam pardales fortissimas et rhinoceros, qui non, ut Artemidorus ait, longitudine paulum ab elephantis superantur (quamquam se Alexandriae vidisse affirmat), sed in altitudinem una fere sphithama (σπιθαμήν?), secundum eum certe quem nos vidimus; neque color buxo, sed elephantis potius similis; magnitudo tauri; forma apro proxima, praesertim quod ad rostrum attinet, dempto naso, qui cornu quoddam est recurvum, omni osse durius. Eo pro armis utuntur, quemadmodum aper dentibus. Habet etiam duo cingula, tanquam draconum volumina, a dorso usque ad uterum circumeuntia, alterum armum versus, alterum ad lumbum. Nos haec de eo dicimus, quem ipsi vidimus; Artemidorus addit id animal de pastu cum elephante pugnare, et rostro subire ac ventrem ejus conscindere, nisi elephantis proboscide vel dentibus praevertatur.

16. In his locis camelopardales quoque nascuntur, nulla re pardali similes; cutis enim varietate hinnulo potius similis est bellua, virgatis maculis distincta; posteriora multo humiliora sunt anterioribus, ut a cauda sedere videatur, ad bovis altitudinem; anteriora vero crura cameli cruribus non sunt humiliora; collum rectum est, et in altum exurgit; verticem multo sublimiorem camelo habet. Propter quam partium inconcinnitatem nec tantam celeritatem habere puto, quantam dixit Artemidorus, insuperabilem affirmans; neque etiam fera est, sed pecus potius; nullam enim feritatem praese fert. Gignuntur etiam ibi (Artemidorus ait) sphinges et cynocephali et cebi, qui faciem leonis, corpus reliquum pantherae, magnitudinem damae habent, item tauri feri ac carnivori, nostros et magnitudine et celeritate longe exsuperantes, colore rufo; crocutas vero secundum Artemidorum, ex

καὶ κυνός, ὡς φησιν οὗτος. ἃ δ' ὁ Σχήμενος λέγει Μη-
τρόδωρος ἐν τῷ περὶ συνηθείας βιβλίῳ μύθοις εἰσὶ καὶ
οὐ φροντιστέον αὐτῶν. καὶ δρακόντων δ' εἴρηκε με-
γέθη τριάκοντα πηχῶν ὁ Ἀρτεμίδωρος ἐλέφαντας καὶ
5 ταύρους χειρουμένους, μετριάσας ταύτῃ γε· οἱ γὰρ Ἰν-
δικοὶ μυθωδέστεροι καὶ οἱ Λιβυκοί, οἷς γε καὶ πόα
ἐπιπεφυκέναι λέγεται.

17. Νομαδικὸς μὲν οὖν ὁ βίος τῶν Τρωγλοδυτῶν,
τυραννοῦνται δὲ καθ' ἕκαστα, κοιναὶ δὲ καὶ γυναῖκες
10 καὶ τέκνα πλὴν τοῖς τυράννοις, τῷ δὲ τὴν τυράννου
φθεῖραντι πρόβατον ἢ ζημία ἐστί· στιβίζονται δ' ἐπι-
μελῶς αἱ γυναῖκες, περικεῖνται δὲ τοῖς τραχήλοις κογ-
χία ἀντὶ βασκανίων. πολεμοῦσι δὲ περὶ τῆς νομῆς,
κατ' ἀρχὰς μὲν διωθόμενοι ταῖς χερσίν, εἴτα λίθοις,
15 ὅταν δὲ τραῦμα γένηται, καὶ τοξεύμασι καὶ μαχαίρῃσι·
διαλύουσι δὲ γυναῖκες, εἰς μέσους προϊοῦσαι καὶ δεή-
σεις προσενέγκασαι· τροφή δ' ἐκ τε σαρκῶν καὶ τῶν
ὀστέων κοπτομένων ἀναμίξαι καὶ εἰς τὰς δορὰς ἐνειλου-
μένων, εἴτ' ὀπτωμένων καὶ ἄλλως πολλαχῶς σκευαζο-
20 μένων ὑπὸ τῶν μαγείρων, οὓς καλοῦσιν ἀκαθάρτους·
ὥστε μὴ κρεοφαγεῖν μόνον, ἀλλὰ καὶ ὀστοφαγεῖν καὶ
δερματοφαγεῖν· χρωῖνται δὲ καὶ τῷ αἵματι καὶ τῷ γά-
λακτι καταμίξαντες. ποτὸν δὲ τοῖς μὲν πολλοῖς ἀπό-
βρεγμα παλιούρου, τοῖς δὲ τυράννοις μελίκρατον, ἀπ'
25 ἄνθους τινὲς ἐκπιεζομένου τοῦ μέλιτος. ἐστὶ δ' αὐτοῖς
χειμῶν μὲν, ἥνικα οἱ ἐτησίαι πνέουσιν (κατομβροῦνται
γάρ), θέρος δ' ὁ λοιπὸς χρόνος. γυμνῇται δὲ καὶ δερ-
ματοφόροι καὶ σκυταληφόροι διατελοῦσιν· εἰσὶ δ' οὐ
κολοβοὶ μόνον, ἀλλὰ καὶ περιτετμημένοι τινὲς, καθά-
30 περ Αἰγύπτιοι. οἱ δὲ Μεγάβαροι Αἰθίοπες τοῖς ῥοπά-
λοις καὶ τύλους προστιθέασιν σιδηροῦς, χρωῖνται δὲ καὶ
λόγχαις καὶ ἀσπίσιν ὠμοβυρσίναις, οἱ δὲ λοιποὶ Αἰθίο-
πες τόξοις καὶ λόγχαις. θάπτουσι δὲ τινες τῶν Τρω-
γλοδυτῶν, βάβδοις παλιουρίναις δῆσαντες τὸν αὐχένα
35 τῶν νεκρῶν πρὸς τὰ σκέλη· ἐπειτα εὐθὺς καταλεύουσιν
ἱλαροί, γελῶντες ἅμα, ἕως ἂν τοῦ σώματος τὴν ὄψιν
ἀποκρυψώσιν· εἴτ' ἐπιθέντες κέρας αἰγείου ἀπίασιν.
ὀδοποροῦσι δὲ νύκτωρ ἐκ τῶν ἀρρένων θραεμάτων κώ-
δωνας ἐξάψαντες, ὥστ' ἐξίστασθαι τὰ θηρία τῷ ψόφῳ·
40 καὶ λαμπάσι δὲ καὶ τόξοις ἐπὶ τὰ θηρία χρωῖνται, καὶ
διαγρυπνοῦσι δὲ τῶν ποιμνίων χάριν, ὥδῃ τι νι χρώμε-
νοι πρὸς τῷ πυρί.

18. Ταῦτ' εἰπὼν περὶ τῶν Τρωγλοδυτῶν καὶ τῶν
προσχωρῶν Αἰθιοπίων ἐπάνεισιν ἐπὶ τοὺς Ἀραβας· καὶ
45 πρῶτους ἐπεισὶ τοὺς τὸν Ἀράβιον κόλπον ἀφορίζοντας
καὶ ἀντικειμένους τοῖς Τρωγλοδυταῖς, ἀρξάμενος ἀπὸ
τοῦ Ποσειδίου. φησὶ δὲ ἐνδοτέρῳ καίεσθαι τοῦτο τοῦ
Αἰλιανίου μυχοῦ· συνεχθὲ δὲ τοῦ Ποσειδίου φοινίκων
εἶναι εὐδρόν, τιμᾶσθαι τε κομιδῇ διὰ τὸ πᾶσαν τὴν
50 κύκλῳ καυματηράν τε καὶ ἀνδρόν καὶ ἄσκιον ὑπάρ-
χειν, ἐνταῦθα δὲ καὶ τὴν εὐκαρπίαν τῶν φοινίκων εἶναι
θαυμαστήν· προσετήκασιν δὲ τοῦ ἄλλους ἀνὴρ καὶ γυνή,
διὰ γένους ἀποδεδειγμένοι, δερματοφόροι, τροφήν ἀπὸ
τῶν φοινίκων ἔχοντες. κοιτάζονται δ' ἐπὶ δένδρων κα-

cane lupoque hybrida est; quæ vero Metrodorus Scepsius
in libro de consuetudine dicit, fabulæ sunt, quarum ratio
habenda non est. Artemidorus dracones etiam refert ma-
gnitudine triginta cubitorum, qui tauros elephantosque
capiant, in his saltem modum non excedens; nam Indici
ac Libyci dracones fabulosiores sunt, quibus etiam herbam
innasci tradunt.

17. Troglodytarum vita pastoralis est; singulis locis ty-
rannos habent; mulieres et filii eis communes, nisi quæ
tyrannorum sunt; qui tyranni uxorem corruperit, ove mul-
tatur. Eorum mulieres diligenter sibi superciliis interunt,
collo conchas adversus fascinationes appensas gestant;
viri de pascuis contendunt, primo manibus rem gerentes,
mox lapidibus; quod si vulnus fiat, etiam sagittis et gla-
diis; at mulieres in medium prodeuntes et preces inter-
ponentes, pacem reparant. Vescuntur carnibus et ossibus
simul contusis et in coria involutis et postea vel assatis vel
aliis variis modis præparatis a coquis, quos immundos vo-
cant, adeo ut non solum carnes, sed ossa etiam et coria
comedant. Vescuntur etiam mixto cum lacte sanguine.
Vulgus aquam bibit, in qua paliurus sit maceratus; tyranni
mulsum potant, melle e flore quodam expresso. Hiemem
habent, quum etesias flant; tunc enim imbris rigantur;
æstatem vero reliquum tempus. Degunt nudi vel pelliti,
et scuticas gestant, et sunt non solum glandes mutili, sed
etiam circumcisi nonnulli, quemadmodum Ægyptii. Æthio-
pes Megabari clavas muniunt ferreis nodis, utuntur vero
etiam lanceis et scutis e crudo corio confectis. reliqui
autem Æthiopes arcu et lancea. Quidam Troglodytæ se-
peliunt suos, paliurinis virgis mortui cervicem pedibus
alligantes; tum mortuum illico lapidibus impetunt, læti
ac ridentes, quousque obrutum corpus non amplius conspi-
ciatur; deinde, imposito capræ cornu, abscedunt. Her
noctu peragunt, pecoribus masculis tintinnabula e collo
suspendentes, ut feræ sonitu exterreantur; arcu quoque et
facibus contra feras utuntur; invigilant etiam gregis gratia,
ad ignem cantu quodam utentes.

18. Ceterum Artemidorus hæc de Troglodytis ac vicinis
Æthiopibus postquam dixit, revertitur ad Arabes; et primo
quidem eos persequitur, qui Arabicum sinum terminant, et
Troglodytis opponuntur, a Posidio incipiens, quod interior
Ælanitico recessu situm autumat. Posidio vero continuum
esse palmetum quoddam aquis abundans, et in magno
honore haberi propterea quod tota circumjacens regio
æstuosa sit et arida et umbrarum experta, ibi vero etiam
feraces mirum in modum palmæ sint. Luco vir et uxor
præsunt ratione generis constituti, pelliti ambo, victum
ex palmis ducentes. Dormiunt in tuguriis factis su-
per arboribus, propter ferarum multitudinem. Postea est

λυδοποιησάμενοι διὰ τὸ πλῆθος τῶν θηρίων. εἴθ' ἐξῆς
 ἔστι νῆσος Φαειῶν, ἀπὸ τοῦ πλῆθους τῶν θηρίων τού-
 των ὀνομασμένη. πλησίον δ' αὐτῆς ἀκρωτήριον, δ
 ἀπείκει πρὸς τὴν Πέτραν τὴν τῶν Ναβαταίων καλου-
 μένην Ἀράβων καὶ τὴν Παλαιστίνην χώραν, εἰς ἣν
 Μιναιοὶ τε καὶ Γερραῖοι καὶ πάντες οἱ πλησιόχωροι τὰ
 τῶν ἀρωμάτων φορτία κομίζουσιν. εἴτ' ἄλλη παρα-
 λία, πρότερον μὲν Μαρανιτῶν καλουμένη, ὣν οἱ μὲν
 ἦσαν γεωργοί, τινὲς δὲ σκηνίται, νῦν δὲ Γαρινδαίων,
 10 ἀνελόντων ἐκείνους δόλω· ἐπέθεντο γὰρ αὐτοῖς, πεν-
 τατηρικὴν τινα πανήγυριν ἐπιτελοῦσι, καὶ τούτους τε
 ἐιέθρεψαν καὶ τοὺς ἄλλους ἐπελθόντες ἄρδην διελυμή-
 ναντο. εἴθ' ὁ Αἰλιανίτης κόλπος καὶ ἡ Ναβαταία,
 πολὺ ἀνδρός οὖσα χώρα καὶ εὐδοτος· οἰκοῦσι δὲ καὶ
 15 νῆσους προκειμένας πλησίον· οἱ πρότερον μὲν καθ' ἥσυ-
 χίαν ἦσαν, ὕστερον δὲ σχεδίαίς ἐληίζοντο τοὺς ἐκ τῆς
 Αἰγύπτου πλέοντας· δίκας δ' ἔτισαν, ἐπελθόντος στόλου
 καὶ ἐκπορθήσαντος αὐτοῦς. ἐξῆς δ' ἔστι πεδίον εὐδεν-
 δρόν τε καὶ εὐδρον καὶ βοσκημάτων παντοίων μεστόν,
 20 ἄλλων τε καὶ ἡμιόνων· καὶ καμήλων ἀγρίων καὶ ἐλά-
 φων καὶ δορκάδων πλῆθος ἐν αὐτῷ, λέοντες τε καὶ
 παραβάλλει καὶ λύκοι συχοί. πρόκειται δὲ νῆσος κα-
 λουμένη Δία· εἴτα κόλπος ὅσον πεντακοσίων σταδίων,
 ὅρεσι περικλειόμενος καὶ ὀυσεισδὼλῳ στόματι· περι-
 25 κοῦσι δὲ θηρευτικοὶ ἄνδρες τῶν χειρσαίων ἀγρευμάτων.
 εἴτ' ἔρημοι τρεῖς νῆσοι πλήρεις ἐλαιῶν, οὐ τῶν παρ'
 ἡμῶν, ἀλλὰ τῶν ἐνοπίων, ἃς καλοῦμεν Αἰθιοπικάς, ὧν
 τὸ ὄσχυρον καὶ λατρικὴς δυνάμειός ἐστιν. ἐρεξῆς δ'
 ἔστιν ἀξυγιάδος λιθώδης, καὶ μετὰ τοῦτον τραχεῖα καὶ
 30 ὀσπερὰ πλευστος ὅσον χιλίων σταδίων παραλία σπάνει
 λιμένων καὶ ἀγκυροβολίων· ὅρος γὰρ παρατείνει τραχύ
 καὶ ὑψηλόν· εἴθ' ὑπάρχει σπιλαδῶδεις μέχρι τῆς θα-
 λάττης, τοῖς ἐτησίαις μάλιστα καὶ ταῖς τότε ἐπομ-
 ἐρίαις ἀδοθήτον παρέχουσαι τὸν κίνδυνον. ἐξῆς δ'
 35 ἔστι κόλπος νῆσους ἔχων σποράδας, καὶ συνεχῶς θίνες
 ψάμμου μελαίνης τρεῖς ἄγαν ὑψηλοί, καὶ μετὰ τούτους
 Χαρμύθας λιμὴν ὅσον σταδίων τὸν κύκλον ἑκατόν, στε-
 νὸν καὶ ἐπικίνδυνον ἔχων τὸν εἰσπλουν παντὶ σκάφει,
 40 βρεῖ δὲ καὶ ποταμὸς εἰς αὐτόν· ἐν μέσῳ δὲ νῆσος εὐδεν-
 ὅρος καὶ γεωργήσιμος. εἴτ' ἔστι παραλία τραχεῖα,
 καὶ μετὰ ταύτην κόλποι τινὲς καὶ χώρα Νομάδων ἀπὸ
 καμήλων ἐχόντων τὸν βίον· καὶ γὰρ πολεμοῦσιν ἀπ' αὐ-
 τῶν καὶ δαέουσιν καὶ τρέφονται τῷ τε γάλακτι χρώμενοι
 καὶ ταῖς σαρκί. βρεῖ δὲ ποταμὸς δι' αὐτῶν ψήγμα χρυ-
 45 σοῦ καταφέρων, οὐκ ἴσασιν δ' αὐτὸ καταργάζεσθαι· κα-
 λῶνται δὲ Δέβαι, οἱ μὲν νομάδες, οἱ δὲ καὶ γεωργοί. οὐ
 λέγω δὲ τῶν ἐθνῶν τὰ ὀνόματα τὰ παλαιὰ διὰ τὴν
 ἀδοξίαν καὶ ἅμα ἀτοπίαν τῆς ἐκφορᾶς αὐτῶν. ἐχόμενοι
 δ' εἰσὶν ἡμερώτεροι τούτων ἄνδρες, εὐκρατοτέραν οἰκοῦν-
 50 τες γῆν· καὶ γὰρ εὐυδρὸς ἔστι καὶ εὐομβρός· χρυσός τε
 ὀρυκτός γίνεται παρ' αὐτοῖς οὐ ψήγματος, ἀλλὰ βωλα-
 ρίων χρυσοῦ καθάρσεως οὐ πολλῆς δεομένων, μέγας δὲ
 ἔχόντων ἐλάχιστον μὲν πυρῆνος, μέσον δὲ μεσπίου,
 μέγιστον δὲ καρύου· τρήσαντες δὲ ταῦτα ἐναλλάξ λί-

Phocorum insula, a multitudine marinorum vitulorum
 nomen habens. Prope est promontorium, ita porrectum
 ut linea per illud ducta tendat ad Petram, urbem Na-
 batæorum Arabum, et Palæstinam regionem, in quam
 Minæi et Gerrhæi et vicini omnes aromata convehunt.
 Postea est alia ora, quæ prius Maranitarum dicebatur,
 quorum alii erant agricolæ, alii in tuguriis habitabant;
 nunc Garindæi, illis dolo interemptis, eam possident.
 Nam Maranitas adorti, dum festa quædam quinquennalia
 celebrarent, non solum hos interfecerunt, sed etiam in-
 gruentes in reliquos, funditus omnes deleverunt. Succedit
 his Ælaniticus sinus et Nabatæa, populosa regio et pascuis
 abundans. Insulas quoque vicinas oræ projectas obtinent
 Nabatæi, qui olim quidem quieti, postea ratibus depræ-
 dari cœperunt eos, qui ex Ægypto navigabant; sed penas
 dederunt, classe adversum ipsos profecta, qua sunt op-
 pressi. Deinceps est planities, aquis et arboribus plena et
 omni pecore abundans tum cetero tum mulis. Camelorum
 quoque agrestium et cervarum et dorcadum in ea copia, nec
 non leones et pardales et lupi plurimi. Ante hanc sita est
 insula nomine Dia. Postea sinus quingentorum fere sta-
 diorum a montibus circumclusus, fauces habens accessu dif-
 ficilis est; circumhabitantes homines terrestrium animalium
 venatores. Inde sunt insulæ tres desertæ, oleis obsitæ
 non nostratibus, sed indigenis, quas Æthiopicas vocamus,
 quarum lacrima etiam medicam vim habet. Deinceps est
 litus lapidosum, et post id est ora mille fere stadiorum ob-
 portuum et jaciendarum ancorarum commoditatis penu-
 riam transvectu difficilis; nam mons altus et asper juxta
 porrigitur, atque montium radices saxosæ usque in mare
 pertingunt, quæ præsertim etesii flantibus et imbribus
 accidentibus, inevitabile periculum offerunt. Subsequitur
 sinus, qui sparsas insulas habet. Protinus sunt cumuli
 arenæ nigræ tres, valde excelsi, et post hos est Charinothas
 portus centum fere stadiorum ambitu, ingressu angusto et
 omni scaphæ periculoso; exit in eum flumen. In medio
 insula jacet arboribus plena et cultui apta. Deinde est
 litus asperum, et post id sinus quidam et regio Nomadum
 victum ex camelis ducentium; nam iis et in pugna et in
 faciendo itinere utuntur, et lacte eorum ac carnibus ve-
 scuntur. Flumen per eos labitur, quod auri ramenta de-
 fert; sed artem eorum in massam auri convertendorum
 ignorant. Ipsi Debæ vocantur, et eorum quidam pastores
 sunt, alii agricolæ. Ceterum gentium nomina, plurima illa
 (τὰ πολλά), propter obscuritatem et absurditatem pron-
 untiationis omitto. Sequuntur homines mansuetiores,
 temperatiorem terram habitantes, utpote aquis et imbribus
 large præditam; apud eos aurum effoditur, non ramenta,
 sed glebulæ quædam, quæ non multa purgatione indigent,
 magnitudine minima nuclei, media mespilli, maxima nu-
 cis, quas perforantes et alterne componentes lapillis pellu-

θας διαφανέσιν ὄρους ποιῶνται διεύροντες λίνον, περιπίπτουσι δὲ περὶ τοὺς τραχήλους καὶ καρπούς· πωλοῦσι δὲ καὶ πρὸς τοὺς ἀστυγείτονας εὐωνον τὸν χρυσόν, triplum αὐρι δέντες τοῦ χαλκοῦ, διπλάσιον δὲ τοῦ ἀργύρου διὰ τε τὴν ἀπειρίαν τῆς ἐργασίας καὶ τὴν σπάνιν τῶν ἀντιλαμβάνομένων, ὧν ἡ χρῆσις πρὸς τοὺς βίους ἀναγκαιοτέρα.

19. Συνάπτει δ' ἡ τῶν Σαβαίων εὐδαιμονεστάτη, μεγίστου ἔθνους, παρ' οἷς καὶ σμύρνα καὶ λίβανος καὶ 10 κιννάμωμον· ἐν δὲ τῇ παραλίᾳ καὶ βάλαμον καὶ ἄλλη τις πόα σφόδρα εὐώδης, ταχὺ δ' ἐξίτηλον τὴν ὁσμὴν ἔχουσα· εἰσὶ δὲ καὶ φοίνικες εὐώδεις καὶ κάλαμος, ὅφρ' ἐδὲ σπιθαμιαῖοι, φοινικοὶ τὴν χροάν, προσαλλόμενοι καὶ 15 μέχρι λαγόνος, τὸ δῆγμα ἔχοντες ἀνήκεστον. διὰ δὲ τὴν ἀφθονίαν τῶν καρπῶν ἀργοὶ καὶ βράθυμοι τοῖς βίοις εἰσιν οἱ ἄνθρωποι· κοιτάζονται δὲ ἐπὶ τῶν ῥιζῶν τῶν δένδρων ἐκτέμνοντες οἱ πολλοὶ καὶ δημοτικοί· διαδε- 20 χόμενοι δ' οἱ σύνεγγυς αἰεὶ τὰ φορτία, τοῖς μετ' αὐτοὺς παραδίδασσι μέχρι Συρίας καὶ Μεσοποταμίας· καροῦ- 25 μενοι δ' ὑπὸ τῶν εὐωδῶν, αἶρουσι τὸν κάρον ἀσφάλτου θυμιάματι καὶ τράγου πώγωνος. ἡ δὲ πόλις τῶν Σαβαίων, ἡ Μαριαβα, καίται μὲν ἐπ' ὄρους εὐδένδρου, βασι- 30 λεία δ' ἔχει κύριον τῶν κρίσεων καὶ τῶν ἄλλων· ἐκ δὲ τῶν βασιλείων οὐ θέμις ἐξίεναι, ἡ καταλεύουσιν αὐτὸν παρα- 35 χροῖα οἱ ὄχλοι κατὰ τι λόγιον· ἐν χλιδῇ δ' ἐστὶ γυναι- 40 κεία καὶ αὐτὸς καὶ οἱ περὶ αὐτόν· τὰ δὲ πλήθη τὰ μὲν γεωργεῖ, τὰ δ' ἐμπορεύεται τὰ ἀρώματα τὰ τε ἐπιχώ- 45 ρια καὶ τὰ ἀπὸ τῆς Αἰθιοπίας, πλείοντες ἐπ' αὐτὰ διὰ τῶν στενῶν δερματίνους πλοοίς· τοσαῦτα δ' ἐστὶ τὸ 50 πλῆθος, ὥστ' ἀντὶ φρυγάνων καὶ τῆς καυσίμου ὕλης χρῆσθαι κινναμώμῳ καὶ κασίᾳ καὶ τοῖς ἄλλοις. γίνε- 55 ται δ' ἐν τοῖς Σαβαίοις καὶ τὸ λάριμον, εὐωδέστατον θυμιάμα. ἐκ δὲ τῆς ἐμπορίας οὗτοί τε καὶ Γερραῖοι 60 πλουσιώτατοι πάντων εἰσιν, ἔχουσι τε παμπληθῆ κα- 65 τασκευὴν χρυσομάτων τε καὶ ἀργυρωμάτων, κλινῶν 70 τε καὶ τριπόδων καὶ κρατήρων σὺν ἐκπώμασι καὶ τῇ τῶν οἰκῶν πολυτελείᾳ· καὶ γὰρ θυρώματα καὶ τοῖχοι καὶ ὀροφαὶ δι' ἐλέφαντος καὶ χρυσοῦ καὶ ἀργύρου λιθο- 75 κολλήτου τυγχάνει διαπεποικίλμένα. ταῦτα μὲν περὶ 80 τοῦτων εἴρηκε, τᾶλλα δὲ τὰ μὲν παραπλησίως τῶν Ἑρατοσθένει λέγει· τὰ δὲ καὶ παρὰ τῶν ἄλλων ἱστορι- 85 κῶν παρατίθηναι.

20. Ἐρυθρὰν γὰρ λέγειν τινὰς τὴν θάλατταν ἀπὸ 90 τῆς χροῖας τῆς ἐμφαινόμενης κατ' ἀνάκλασιν, εἴτε ἀπὸ 95 τοῦ ἡλίου κατὰ κορυφὴν ὄντος εἴτε ἀπὸ τῶν ὀρεῶν ἐρυ- 100 θραίνομένων ἐκ τῆς ἀποκαύσεως· ἀμφοτέρως γὰρ εἰκά- 105 ζειν· Κτρίσιον δὲ τὸν Κνίδιον πηγὴν ἱστορεῖν ἐκδιδοῦ- 110 σαν εἰς τὴν θάλατταν ἐρευνᾶς καὶ μελιτώδες ὕδωρ· Ἀγαθαρχίδην δὲ τὸν ἐκείνου πολίτην παρὰ τινος Βόξου, 115 [Πέρσου] τὸ γένος, ἱστορῆσαι, διότι Πέρσης τις Ἐρύ- 120 θρας, ἱπποφορβίου τινὸς ὑπὸ λεαίνης οἰστρῶ κατασχο- 125 μένης ἐξελαθέντος μέχρι θαλάττης κάκειθεν εἰς νῆσόν 130 τινα διάραντος, σχεδὶον πηξάμενος πρῶτος περικνωθεὶς 135 πρὸς τὴν νῆσον· ἰδὼν δὲ καλῶς οἰκῆσιμον, τὴν μὲν

cidis armillas faciunt, inserto filo, et collo carpsque circumponunt. Vendunt id aurum vicinis villi pretio, triplum auri dentes pro aere, duplum pro ferro, decuplum pro argento (διπλάσιον δὲ τοῦ σιδήρου καὶ δεκαπλάσιον τοῦ ἀργ.), tum propter operandi inescitiam, tum quod indigent iis, quae contra accipiuntur, quorum usus magis est ad vitam necessarius.

19. His proxima est felicissima Sabaeorum terra, gentis maximae. Apud hos thus et myrrha et cinnamomum nascitur, in ora etiam balsamum et alia quaedam herba valde odorata, quanquam ejus odor cito evanescit; habent praeterea palmas odoratas et calamus; serpentes etiam spitham longas, colore puniceo, usque ad ilia assilientes, quorum morsus incurabilis est. Homines propter maximam fructuum copiam otiosi socordesque vivunt. Cubant in radicibus arborum, quas excidunt (?), plerique de vulgo, atque merces proximi semper suscipientes protinus alter alteri consequenti tradunt usque in Syriam atque Mesopotamiam. Ubi fragrantia gravedinem induxit, bituminis suffitu et hirci barba eam abigunt. Mariaba, Sabaeorum urbs, in monte jacet arboribus pleno. Sub rege sunt, qui judiciorum ac ceterarum rerum potestatem habet; ex regia vero exire fas non est, aut subito eum turbae lapidibus obruunt, idque ex oraculo quodam. Ceterum rex et qui circa eum sunt, in deliciis muliebribus vivunt; plebis pars agros colit, pars aromata mercatur et indigena et Aethiopica, ad quae navigant per angustias navigis ex corio confectis. Tanta autem est apud eos aromatum abundantia, ut pro sarmentis et cetera ignis faciendi materie, cinnamomo, casia ceterisque utantur. Nascitur in Sabaeis etiam larimnum, suffitu odoratissimum. Hi atque Gerrhaei ditissimi sunt ex mercatura; supellectilem ex auro et argento multam habent, ut lectos, tripodes, crateres, pocula in domibus sumptuosos; nam portae et parietes et tecta ex ebore, auro, argento lapidibusque ornatus causa distincta. De his igitur haec habet Artemidorus; cetera refert ita, ut etiam Eratosthenes, nonnulla tamen etiam ab aliis historicis sumpta adducit.

20. Narrat enim quosdam putare mari Rubro esse nomen de colore propter reflexionem apparente vel a sole, quum supra verticem est, vel a montibus ex adustione rubentibus; nam utroque modo putari; Ctesiam vero Cnidium narrare fontem quandam esse, qui aquam rubicundam minii colore in mare emitat; Agatharchidem autem hujus civem a Boxo quodam, Persa genere, accepisse haec: scilicet Persam quandam Erythram nomine, quum equorum armentum a leena asilo tacta usque ad mare compelleretur, atque inde in insulam quandam transmitteret: primum constructa rate in insulam eam transivisse; animadversoque, commode habitari posse, armentum rursus in

ἀγέλην εἰς τὴν Περσίδα ἀπαγάγοι πάλιν, ἀποίκους δ' αὖ ἐστῆλαι τε καὶ τὰς ἄλλας νήσους καὶ τὴν παραλίαν, ἐπώνυμον δὲ ποιήσαιεν ἑαυτοῦ τὸ πέλαγος. τοὺς αὖ Περσέως υἱὸν ἀποφαίνεσθαι τὸν Ἐρύθραν, ἡγήσασθαι τε τῶν τόπων. λέγεται δ' ὑπὸ τινῶν τὰ ἀπὸ τῶν στενῶν τοῦ Ἀραβίου κόλπου μέχρι τῆς κινναμωμοφόρου τῆς ἐσχάτης πεντακισχιλίων σταδίων, οὐκ εὐκρινῶς, εἶτ' ἐπὶ νότον εἶτ' ἐπὶ τὰς ἀνατολάς. λέγεται δὲ καὶ διότι ὁ σμάραγδος καὶ ὁ βήρυλλος ἐν τοῖς τοῦ χρυσίου μεταλλοῖς ἐγγίνεσθαι. εἰσὶ δὲ καὶ ἄλλαι εὐώδεις ἐν Ἀραβίᾳ, ὥς φησι Ποσειδώνιος.

21. Πρῶτοι δ' ὑπὲρ τῆς Συρίας Ναβαταῖοι καὶ Σαβαῖοι τὴν εὐδαίμονα Ἀραβίαν νέμονται καὶ πολλάκις κατέτρεχον αὐτῆς, πρὶν ἢ Ῥωμαίων γενέσθαι· οὐν δὲ 15 κάκεινοι Ῥωμαίοις εἰσὶν ὑπήκοοι καὶ Σύροι. μητρόπολις δὲ τῶν Ναβαταίων ἐστὶν ἡ Πέτρα καλουμένη· κεῖται γὰρ ἐπὶ χωρίου τᾶλλα ὁμαλοῦ καὶ ἐπιπέδου, κύκλῳ δὲ πέτρα φρουρουμένου, τὰ μὲν ἐκτὸς ἀποκρήμνου καὶ ἀποτόμου, τὰ δ' ἐντὸς πηγὰς ἀφθόνους ἔχοντος εἰς τε ὑδρίαν καὶ κηπίαν. ἔξω δὲ τοῦ περιβόλου 20 χώρα ἔρημος ἢ πλείστη, καὶ μάλιστα ἡ πρὸς Ἰουδαίαν ταύτην δὲ καὶ ἑγγυτάτω ἐστὶ τριῶν ἢ τεττάρων ὁδὸς ἡμερῶν εἰς Ἰερικουῖνα, εἰς δὲ τὸν φοινικῶνα πέντε βασιλεύεται μὲν οὖν ὑπὸ τινος ἀπὸ τῶν ἐκ τοῦ βασιλικοῦ γένους, ἔχει δ' ὁ βασιλεὺς ἐπίτροπον τῶν ἐταίρων 25 τινά, καλούμενον ἀδελφόν· σφόδρα δ' εὐνομεῖται. γενόμενος γοῦν παρὰ τοῖς Πετραίοις Ἀθηνόδωρος, ἀνὴρ φιλόσοφος καὶ ἡμῖν ἐταῖρος, διηγείτο θαυμάζων· εὐρεῖν γὰρ ἐπιδημῶντας ἔφη πολλοὺς μὲν Ῥωμαίων, πολλοὺς 30 δὲ καὶ τῶν ἄλλων ξένων· τοὺς μὲν οὖν ξένους ὁρᾶν χρησιμῶν πολλὰς καὶ πρὸς ἀλλήλους καὶ πρὸς τοὺς ἐπιχωρίους, τῶν δ' ἐπιχωρίων οὐδένας ἀλλήλοις ἐγκαλοῦντας, ἀλλὰ τὴν πᾶσαν εἰρήνην ἀγοντας πρὸς ἑαυτούς.

22. Πολλὰ δὲ καὶ ἡ τῶν Ῥωμαίων ἐπὶ τοὺς Ἀραβας στρατεία νεωστὶ γενηθεῖσα ἐφ' ἡμῶν, ὧν ἡγεμὼν ἦν Αἰλῖος Γάλλος, διδάσκει τῶν τῆς χώρας ἰδιωμάτων. τοῦτον δ' ἱεμψεν ὁ Σεβαστὸς Καῖσαρ διαπειρασόμενον τῶν ἔθνων καὶ τῶν τόπων τούτων τε καὶ τῶν Αἰθιοπικῶν, ὁρῶν τὴν τε Τρωγλοδυτικὴν τὴν προσεχῆ τῇ Αἰγύπτῳ γειτονέουσιν αὐτοῖς, καὶ τὸν Ἀράβιον κόλπον 40 στενὸν ὄντα τελῶς τὸν διείργοντα ἀπὸ τῶν Τρωγλοδυτῶν τοὺς Ἀραβας· προσοικειοῦσθαι δὲ διενόηθη τούτους ἢ καταστρέφεσθαι· ἦν δὲ τι καὶ τὸ πολυχρημέτους 45 ἀκούειν ἐκ παντὸς χρόνου, πρὸς ἄργυρον καὶ χρυσὸν τὰ ἀρώματα διατιθεμένους καὶ τὴν πολυτελεστάτην λιθίαν, ἀναλίσκοντας τῶν λαμβανομένων τοῖς ἔξω μηδὲν· ἡ γὰρ φίλοις ἤλπιζε πλουσίους χρήσεσθαι ἢ ἐχθρῶν κρατῆσαι πλουσίων· ἐπῆρε δ' αὐτὸν καὶ ἡ παρὰ τῶν Ναβαταίων ἐλπίς, φίλων ὄντων καὶ συμπράξιν ἂπανθ' ἐπιγνομένων.

23. Ἐπὶ τούτοις μὲν οὖν ἐστεῖλε τὴν στρατείαν ὁ Γάλλος. ἐξηπάτησε δ' αὐτὸν ὁ τῶν Ναβαταίων ἐπίτροπος Σύλλατος, ὑποσχόμενος μὲν ἡγήσεσθαι τὴν ὁδὸν καὶ

Perisidem abegisse, ac missis in eam et in alias insulas et in maritimam oram colonis, pelagus de suo nomine appellavisse. Alios vero Persei filium Erythram asserere, qui in his locis imperarit. Sunt qui dicant, ab Arabici sinus angustis usque ad extremum cinnamomiferæ terræ esse stadiorum quinque millia, ad austrumne, an vero ad orientem, non exprimentes. Ferunt etiam smaragdum et beryllum in aurifodinis nasci. Sunt apud Arabes, ut Posidonius refert, etiam sales odorati.

21. Primi supra Syriam Nabatæi ac Sabæi felicem Arabiam incolunt, et sæpe in Syriam excurrerunt, priusquam Romani ea potirentur; nunc et ipsi et Syri Romanis parent. Metropolis Nabatæorum Petra nominatur; sita enim in loco alloqui æquabili et plano, sed undique rupibus munito, extrorsum præcipite et abrupto, introrsum vero fontes ad hortos et aquationem uberrimos habente. Extra hunc ambitum regio magna ex parte deserta est, præsertim Judæam versus. Hinc Hierichuntatem brevissimum iter est trium dierum aut quattuor, ad Palmetum vero quinque. Semper ibi aliquis e regia stirpe regnat, ipse autem rex aliquem ex sodalibus, qui frater vocatur, curatorem habet. Legibus admodum bonis gubernatur. Athenodorus quidem philosophus, sodalis noster, apud Petras commemoratus, cum admiratione quadam narrabat, multos se tum Romanos tum alios peregrinos ibi invenisse, ac peregrinos quidem sæpe forenses lites inter se atque adversus indigenas exercuisse, oppidanos vero invicem summa usos absque ullis mutuis criminationibus tranquillitate.

22. Proxima quoque Romanorum expeditio, quæ nostro tempore, duce Aelio Gallo, in Arabiam facta est, permulta ejus regionis peculiaria demonstravit. Aelium Augustus Cæsar misit, ut gentes et loca tum hæc tum Æthiopica pertentaret, quum videret Troglodyticam, quæ juxta Ægyptum est, his esse finitimam, atque perangustum esse sinum Arabicum, quo Arabes a Troglodytis dirimerentur. Itaque aut conciliandi sibi hos aut subjiciendi cepit consilium. Quo faciebat etiam quod audiverat eos jam inde a multo tempore ditissimos esse, qui auro et argento aromata et pretiosissimas lapides permutarent, et eorum, quæ acciperent, nihil in res aliunde importatas impenderent; itaque vel se divitibus amicis usurum sperabat, vel locupletes inimicos superaturum. In magnam etiam spem Nabatæorum amicitia eum erexerat, ad omnem conatum adjumento se fore pollicentium.

23. His fretus Gallus expeditionem suscepit. Sed a Syllo, Nabatæorum procuratore, deceptus est, qui se iter monstraturum, et in omnibus commentu auxilioque affu-

χορηγήσειν ἅπαντα καὶ συμπράξειν, ἅπαντα δ' ἐξ ἐπι-
 βουλῆς πράξας, καὶ οὔτε παράπλουον ἀσφαλῆ μηνύων,
 οὐθ' ὁδόν, ἀλλὰ ἀνοδίαις καὶ κυκλοπορίαις καὶ πάντων
 ἀπόροις χωρίοις, ἢ βαχίαις ἀλιμένοις παραβάλλον
 5 ἢ χοιράδων ὑφάλων μεσταῖς ἢ τεναγώδεσι· πλείστον
 δὲ αἱ πλημυρίδες ἐλύπου, ἐν τοιούτοις καὶ ταῦτα χω-
 ρίοις, καὶ αἱ ἀμπώτεις. πρῶτον μὲν δὴ τοῦθ' ἀμάρτη-
 μα συνέβη τὸ μακρὰ κατασκευάσασθαι πλοῖα, μηδεὶς
 ὄντος μὴδ' ἐσομένου κατὰ θάλατταν πολέμου. οὐδὲ
 10 γὰρ κατὰ γῆν σφόδρα πολεμισταὶ εἰσιν, ἀλλὰ κάπηλον
 μᾶλλον οἱ Ἀραβες καὶ ἐμπορικοί, μή τι γε κατὰ θάλατταν
 ταν· ὁ δ' οὐκ ἔλαττον ὀγδοήκοντα ἐναυπηγήσατο δίκρο-
 τα καὶ τριήρεις καὶ φασήλους κατὰ Κλεοπατρίδα τὴν
 πρὸς τῇ παλαιᾷ διώρυγι τῇ ἀπὸ τοῦ Νείλου. γνοὺς δὲ
 15 διεψευσμένος ἐναυπηγήσατο σκευαγωγὰ ἑκατὸν καὶ
 τριάκοντα, οἷς ἐπλευσεν ἔχων περὶ μυρίου πεζοῦς τῶν
 ἐκ τῆς Αἰγύπτου Ῥωμαίων καὶ τῶν συμμάχων, ὧν
 ἦσαν Ἰουδαῖοι μὲν πεντακόσιοι, Ναβαταῖοι δὲ χίλιοι
 μετὰ τοῦ Συλλαίου. πολλὰ δὲ παθὼν καὶ ταλαιπω-
 20 ρηθεὶς πεντεκαίδεκα τοῖς ἔκην εἰς Λευκὴν κόμην τῆς
 Ναβαταίων γῆς, ἐμπόριον μέγα, πολλὰ τῶν πλοίων
 ἀποβαλὼν, ὧν ἕνια καὶ αὐτανδρα ὑπὸ δυσπλοίας, πο-
 λεμίου δ' οὐδενός· τοῦτο δ' ἀπειργάσατο ἢ τοῦ Συλ-
 λαίου κακία τοῦ πεζῆ φήσαντος ἀνόδευτα εἶναι στρατο-
 25 πέδοις εἰς τὴν Λευκὴν κόμην, εἰς ἣν καὶ ἐξ ἧς οἱ
 καμηλέμποροι τοσούτω πληθεῖ ἀνδρῶν καὶ καμηλῶν
 δεύουσιν ἀσφαλῶς καὶ εὐπόρως εἰς Πέτραν [καὶ] ἐκ
 Πέτρας, ὥστε μὴ διαφέρειν μὴδὲν στρατοπέδου.

24. Συνέβαινε δὲ τοῦτο τοῦ μὲν βασιλέως τοῦ Ὀβό-
 30 δα μὴ πολὺ φροντίζοντος τῶν κοινῶν, καὶ μάλιστα τῶν
 κατὰ πόλεμον (κοινὸν δὲ τοῦτο πᾶσι τοῖς Ἀράβων βα-
 σιλεῦσιν), ἅπαντα δὲ ἐπὶ τῇ τοῦ ἐπιτρόπου ποιουμέ-
 νου [ἐξουσίᾳ] τοῦ Συλλαίου· τούτου δ' ἅπαντα δόλω
 στρατηγούντος καὶ ζητούντος, ὡς οἶμαι, κατοπτεῦσαι
 35 μὲν τὴν χώραν καὶ συναξέειν τινας αὐτῶν πόλεις καὶ
 εἶθι μετὰ τῶν Ῥωμαίων, αὐτὸν δὲ καταστῆναι κύριον
 ἀπάντων, ἀφανισθέντων ἐκείνων ὑπὸ λιμοῦ καὶ κόπου
 καὶ νόσων καὶ ἄλλων, ὅσων δόλω παρεσκεύασεν ἐκεῖνος·
 εἰς γοῦν τὴν Λευκὴν κόμην κατῆρεν, ἥδη στομακάκι
 40 τε καὶ σκελοτύρβη πειραζομένης τῆς στρατιᾶς, ἐπιχω-
 ρίοις πάθει, τῶν μὲν περὶ τὸ στόμα, τῶν δὲ περὶ τὰ
 σκελῆ παραλυσὶν τινα δηλούντων ἐκ τε τῶν ὑδρείων καὶ
 βοτανῶν. ἡναγκάσθη γοῦν τό τε θέρος καὶ τὸν χειμῶ-
 να διατελέσαι αὐτόθι, τοὺς ἀσθενοῦντας ἀνακτῶμενος.
 45 ἐκ μὲν οὖν τῆς Λευκῆς κόμης εἰς Πέτραν, ἐντεῦθεν
 δ' εἰς Ῥινοκόλoura τῆς πρὸς Αἰγύπτω Φοινίκης τὰ φορ-
 τία κομίζεται, κἀντεῦθεν εἰς τοὺς ἄλλους· νυνὶ δὲ τὸ
 πλεόν εἰς τὴν Ἀλεξάνδρειαν τῷ Νείλῳ· κατὰγεται (τὰ)
 δ' ἐκ τῆς Ἀραβίας καὶ τῆς Ἰνδικῆς εἰς Μυὸς ὄρμον·
 50 εἴθ' ὑπέρθεσις εἰς Κοπτὸν τῆς Θηβαΐδος καμήλοις ἐν
 διώρυγι τοῦ Νείλου χειμένην· [εἴτ'] εἰς Ἀλεξάνδρειαν.
 πάλιν ἐκ τῆς Λευκῆς κόμης ὁ Γάλλος ἀναζεύξας τὴν
 στρατιάν διὰ τοιούτων ἤει χωρίων, ὥστε καὶ ὅδωρ κα-
 μήλοις κομίζειν μοχθηρίᾳ τῶν ἡγεμόνων τῆς ὁδοῦ· διό-

turum pollicitus, omnia insidiosè egit; nam nec tutum iter
 nec expeditam navigationem monstravit, sed per avia et
 longos anfractus et loca omnium indiga et importuosa dor-
 sa vel occultis cautibus aut cœnosis stagnis periculosa
 duxit; maximo autem damno fluxus et refluxus in ejusmo-
 di præsertim regionibus affliciebant. In hoc primum pec-
 catum fuit, quod longas naves construxerat, nullo nec
 præsentī nec futuro navali prælio; etenim ne terra quidem
 valde bellicosi sunt Arabes (caupones potius ac mercato-
 res), nedum mari. Atqui Ælius non minus quam octo-
 ginta construxerat biremes et triremes et phaselos apud
 Cleopatridem, quæ antiquæ Nili fossæ adjacet. Errore
 intellecto, fabricatus est onerarias naves centum triginta,
 quibus navigavit, ducens peditum Romanorum ex his, qui
 in Ægypto erant, et sociorum circiter decem millia, qui-
 bus Judæi quingenti et Nabatæi mille cum Syllæo intere-
 rant. Tandem post multas ærumnas quintodecimo die in
 Album pagum pervenit, magnum Nabatæorum emporium,
 multis navigiis amissis, quorum nonnulla cum ipsis homi-
 nibus nullo bello, sed ob navigandi difficultates peri-
 ere. Id Syllæi improbitas effecit, negantis terrestri itinere in
 Album pagum exercitum duci posse, quum ad eum et ab
 eo mercatores tanta camelorum et hominum multitudinc
 tutum et commeatu probe instructum iter ad Petram et
 ex Petra urbe conficiant, ut nihil ab exercitu differant.

24. Hæc autem ideo contingere Gallo, quia rex Obodas
 nihil admodum de communibus rebus, præsertim bellicis,
 sollicitus erat (quod omnibus Arabum regibus commune
 vitium est), sed omnia Syllæi procuratoris potentia com-
 miserat. Is autem omnia dolo agebat, cupiens (ut opinor)
 regionem perlustrare, et Romanis in urbibus aliquot ac gen-
 tibus subigendis adesse, deinde his absumptis morbo, fame,
 labore et ceteris quæ struxerat malis, ipse universa ea
 possidere. Gallus igitur ad Album pagum appulit jam
 exercitu oris et crurum vitii (qui morbi sunt ei regioni
 familiares) tacto: stomacacen et scelotyrbem dicunt;
 quorum illa circa os, hæc circa crura resolutio quædam
 est ob aquas et herbas proveniens. Æstatem itaque ac
 hiemem ibi agere coactus est, dum recideret infirmos. Ex
 Albo pago in Petram, ex Petra Rhinocolura, quæ in Phœ-
 nicia est juxta Ægyptum, merces solent portari, atque
 hinc in alia loca; nunc tamen pars maxima per Nilum
 Alexandriam vehitur. Scilicet ex Arabia et Indica merces
 in Myoshorum deportantur, hinc camelis Coptum trans-
 feruntur, in Thebæde sitam ad fossam Nili; inde vero
 Alexandriam. Enimvero Gallus ex Albo pago cum exer-
 citu digressus, per ejusmodi loca profectus est, ut came-
 lis aquam portare cogeretur; quod ei malitia ductorum

περ πολλαῖς ἡμέραις ἦσαν εἰς τὴν Ἀρέτα γῆν, συγγε-
νοὺς τῷ Ὀδόδῳ· ἐδίδετο μὲν οὖν αὐτὸν Ἀρέτας φιλικῶς
καὶ ὥρα προσήνεγκεν, ἣ δὲ τοῦ Συλλαίου προδοσία
κακίην ἐποίησα τὴν χώραν δυσπόρευτον· τριάκοντα
6 γὰρ ἡμέραις διῆλθεν αὐτήν, ζεῖας καὶ φοίνικας ὀλίγους
παρέχουσιν καὶ βούτυρον ἀντ' ἐλαίου, διὰ τὰς ἀνοδίας·
ἣ δ' ἐξῆς, ἣν ἐπῆει, Νομάδιον ἦν καὶ ἔρημος τὰ πολλὰ
ὡς ἀληθῶς, ἐκαλεῖτο δὲ Ἀραρηνή· βασιλεὺς δ' ἦν Σά-
βως· καὶ ταύτην ἀνοδίαις διῆλθε κατατρίψας ἡμέρας
10 πεντήκοντα μέχρι πόλεως Νεγρένων καὶ χώρας εἰρηνι-
κῆς τε καὶ ἀγαθῆς· ὁ μὲν οὖν βασιλεὺς ἔφυγεν, ἣ δὲ
πόλις ἐξ ἐφόδου κατελήφθη· ἐκεῖθεν ἡμέραις ἐξ ἦσαν ἐπὶ
τὸν ποταμόν. συναψάντων δ' αὐτοῖσι τῶν βαρβάρων
εἰς μάχην, περὶ μυρίους αὐτῶν ἔπεσον, τῶν δὲ Ῥω-
μαίων δύο· ἐχρῶντο γὰρ ἀπείρων τοῖς ὅπλοις, ἀπολε-
μοὶ τελέως ὄντες, τόξοις τε καὶ λόγχαις [καὶ] ξίφεσι καὶ
σπενδόνασι, οἱ πλείστοι δ' αὐτῶν ἀμφοιστόμοις πελάκα-
σιν· εὐθύς δὲ καὶ τὴν πόλιν εἴλε καλουμένην Ἀσκά,
† συλληφθεῖσαν ὑπὸ τοῦ βασιλέως. ἐντεῦθεν εἰς Ἀ-
θρούλα πόλιν ἦκε, [καὶ] κρατήσας αὐτῆς ἀκονιτί, φρου-
ρὰν ἐμβαλὼν καὶ παρασκευάσας [ἐφόδια] σίτου καὶ
φοινίκων εἰς πόλιν Μαρσίαδα προῆλθεν ἔθνους τοῦ
Ῥαμμανιτῶν, οἱ ἦσαν ὑπὸ Ἰλασάρω. ἐξ μὲν οὖν ἡμέ-
ρας προσβαλὼν ἐπολιόρκει, λειψυδρίας δ' οὐσης ἀπέστη·
ὅσο μὲν οὖν ἡμερῶν ὁδὸν ἀπέσχε τῆς ἀρωματοφόρου,
καθάπερ τῶν αἰχμαλώτων ἀκούειν ἦν. ἐξ δὲ μηνῶν
χρόνον ἐν ταῖς ὁδοῖς κατέτριψε, φαύλως ἀγόμενος· ἔγνω
δ' ἀναστρέφων, ὅψα τὴν ἐπιβουλὴν (καὶ) καταμαθὼν
καὶ καθ' ἑτέρας ὁδοὺς ἐπανελθὼν· ἀναταίος μὲν γὰρ
εἰς Νέγρανα ἦκεν, ὅπου ἡ μάχη συμβεβήκει, ἐνδεκα-
ταῖος δ' ἐκεῖθεν εἰς Ἑπτὰ φρέατα καλούμενα ἀπὸ τοῦ
συμβεβεηκότος· ἐντεῦθεν ᾗδ' ἐπὶ εἰρηνικῆς εἰς Χάαλλα
κώμην καὶ πόλιν ἄλλην Μαλόθην πρὸς ποταμῷ κει-
μένην ἀφικνεῖται· εἴτα δι' ἐρήμης ὀλίγα ὑδρεῖα ἐχούσης
15 ὁδὸς μέχρι Ἐγρᾶς κώμης· ἔστι δὲ τῆς Ὀδόδα· κεῖται
δ' ἐπὶ θαλάττης· τὴν δὲ πᾶσαν ὁδὸν ἐξηκοσταῖος ἐξήνυσε
κατὰ τὴν ἐπάνοδον, ἀναλώσας ἐξ μηνῶν ἐν τῇ ἐξ ἀρχῆς
ὁδῷ· ἐντεῦθεν δ' ἐπεραίωσε τὴν στρατιάν ἐνδεκαταῖος
εἰς Μυὸς ὄρμον, εἴθ' ὑπερθεῖς εἰς Κοπτὸν μετὰ τῶν
20 ὁπλητῶν θυναμένων κατῆρεν εἰς Ἀλεξάνδρειαν· τοὺς
δ' ἄλλους ἀπέβαλεν, οὐχ ὑπὸ πολεμίων, ἀλλὰ νόσων
καὶ κόπων καὶ λιμοῦ καὶ μοχθηρίας τῶν ὁδῶν· ἐπεὶ
κατὰ πόλεμον ἐπτά γε μόνους διαφθαρῆναι συνέβη.
δι' αἷς αἰτίας οὐδ' ἐπὶ πολὺ πρὸς τὴν γῆν τῶν τόπων
15 ὥντηεν ἡ στρατιὰ αὕτη· μικρὰ δ' ὁμῶς συνήργησεν. ὁ
δ' αἷτις τούτων ὁ Συλλαῖος ἔτισε δίκας ἐν Ῥώμῃ, προσ-
ποιούμενος μὲν φίλαν, ἐλεγχθεὶς δὲ πρὸς ταύτῃ τῇ πο-
νήρῃ καὶ ἄλλα κακουργῶν καὶ ἀποτυμηθεὶς τὴν κεφαλὴν.
25 Τὴν μὲν οὖν ἀρωματοφόρον διαιροῦσιν εἰς τέττα-
ρας μερίδας, ὥσπερ εἰρήκαμεν· τῶν ἀρωμάτων δὲ λί-
βανον μὲν καὶ σμύρναν ἐκ δένδρων γίνεσθαι φασί·
κασίν δὲ καὶ ἐκ λιμνῶν· τινὲς δὲ τὴν πλείω ἐξ Ἰνδῶν
εἶναι, τοῦ δὲ λιβάνου βέλτιστον τὸν πρὸς τῇ Περσίδι.
καὶ ἄλλην δὲ διαίρεσιν σύμπασαν τὴν Εὐδαίμονα

evenit. Quare post multos demum dies in Aretæ terram
pervenit, qui Obodæ affinitate conjunctus erat. Is Galfum
amico suscepit, et dona obtulit; sed Syllæi proditio et hanc
regionem difficilem transitu reddidit. Eam itaque diebus
triginta permeavit per loca invia, spelta et palmulis non
multis et butyro pro oleo usus. Quam vero deinceps adi-
bat, Nomadum erat, et revera magna ex parte deserta; ea
Ararena dicebatur; rex erat Sabus; peragravit eam diebus
quinquaginta consumptis per invia itinera usque ad urbem
Negrænorum et pacatam et fertilem regionem; eorum rex
aufugit, urbs primo adortu capta est. Hinc post sextum
diem ad flumen pervenit. Ibi barbari instructa acie oc-
currerunt, e quibus ad decem millia ceciderunt, ex Roma-
nis duo tantum desiderati sunt. Nam omnino imbelles
erant, et armis imperite utebantur, arcu et lancea et gladio
et funda et magna ex parte bipennibus. Mox etiam urbem
cepit nomine Asca, a rege derelictam [ἀπολειφθεῖσαν].
Hinc ad Athrula urbem venit, quam nullo negotio cepit,
et presidio firmavit; et frumenti palmularumque viatico
comparato, Marsiaba (*Mariaba*?) processit, urbem Rham-
manitarum, qui sub Ilasaro erant. Eam adortus, sex
diebus obsedit, postea aquæ inopia coactus destitit ab in-
cepto. Duorum tantum dierum itinere se abesse a regione
aromatifera, e captivis intelligebat. Ceterum sex menses
contriverat in his itineribus, culpa ductorum; id enim co-
gnovit in reditu, sero fraudem deprehendens, quum per
alias vias reverteretur; nam nonis castris Negrana (*Ana-
grana codd.*) pervenit, ubi prælium commissum fuerat;
undecimis deinde ad Septem puteos, a re ipsa sic nomina-
tos; hinc jam per loca pacata in pagum Chaalla, post in
alium nomine Malotham ad flumen positum; postea per
deserta non multum aquæ habentia usque in vicum Egram,
qui sub Oboda est, et ad mare jacet. Totum in reditu
iter diebus sexaginta confecit, in quo prius sex menses
consumpserat. Hinc Myoshormum exercitum diebus unde-
cim trajecit, indeque Coptum, transgressus, cum utili-
bus adhuc copiis Alexandriam devectus est; ceteros non
bello, sed fame, labore, morbo et itinerum difficultate ami-
serat; nam septem dumtaxat in bello perierant. Ita non
multum neque hæc expeditio profuit ad locorum cogni-
tionem, nonnihil tamen adjuvit. Auctor horum Syllæus
poenas dedit Romæ, qui quum amicitiam simularet, sed
præter hanc perfidiam aliorum etiam facinorum convin-
ceretur, securi percussus est.

25. Aromatiferam regionem in partes quattuor (ut ante
dictum est) dividunt. De aromatibus thus et myrrham ex
arboribus esse dicunt, *cinnamomum e fruticibus*, ca-
siam etiam e lacubus. Plurimam nonnulli dicunt ex India
afferri, thus vero optimum apud Persidem nasci. Alii to-
tam felicem Arabiam in quinque regna partuntur, quorum

πενταχῇ σελήουσιν εἰς βασιλείας, ὧν ἡ μὲν τοὺς μαχί-
 μους ἔχει καὶ προαγωνιστὰς ἀπάντων, ἡ δὲ τοὺς γεωρ-
 γούς, παρ' ὧν ὁ σῖτος εἰς τοὺς ἄλλους εἰσάγεται, ἡ δὲ
 5 τοὺς βαναυσ τεχνουῦντας, καὶ ἡ μὲν σμυρνοφόρος, ἡ δὲ
 λιθανωτοφόρος· αἱ δ' αὐταὶ καὶ τὴν κασίαν καὶ τὸ κιν-
 νάμωμον καὶ τὴν νάρδον φέρουσι· παρ' ἀλλήλων δ' οὐ
 μεταφοιτᾷ τὰ ἐπιτηδεύματα, ἀλλ' ἐν τοῖς πατρίοις
 διαμένουσιν ἕκαστοι. οἶνος δ' ἐκ φοινίκων ὁ πλείων.
 ἀδελφοὶ τιμιώτεροι τῶν τέκνων· κατὰ πρεσβυγείαν
 10 καὶ βασιλεύουσιν οἱ ἐκ τοῦ γένους καὶ ἄλλας ἀρχὰς
 ἄρχουσι· κοινὴ κτῆσις ἅπασιν τοῖς συγγενέσι, κύριος δὲ
 ὁ πρεσβύτατος· μία δὲ καὶ γυνὴ πᾶσιν, ὃ δὲ φθάσας
 εἰσιὼν μίγνυται, προθεὶς τῆς θύρας τὴν ῥάβδον· ἕκά-
 στῳ γὰρ δεῖν ῥαβδοφορεῖν ἔθος· νυκτερεύει δὲ παρὰ τῷ
 15 πρεσβυτάτῳ· διὸ καὶ πάντες ἀδελφοὶ πάντων εἰσὶ· μί-
 γνυνται δὲ καὶ μητράσι· μοιχῶ δὲ ζημία θάνατος· μοι-
 χὸς δ' ἐστὶν ὁ ἐξ ἄλλου γένους. θυγάτηρ δὲ τῶν βασι-
 λέων τινὸς θαυμαστὴ τὸ κάλλος, ἔχουσα ἀδελφοὺς
 πεντεκαίδεκα ἐρῶντας αὐτῆς πάντας, καὶ διὰ τοῦτ'
 20 ἀδιαλείπτως ἄλλον ἐπ' ἄλλῳ παριόντα ὡς αὐτὴν, κά-
 μνουσα ἤδη, παραδίδεται νοήματι χρῆσασθαι τοιοῦτ'
 ποιησαμένη ῥάβδους ὁμοίας ταῖς ἐκείνων, ὅτ' ἐξίῃ παρ'
 αὐτῆς τις, ἀεὶ τινα προὔτθι τῆς θύρας τὴν ὁμοίαν
 ἐκείνην, καὶ μικρὸν ὑστερον ἄλλην, εἴτ' ἄλλην, στοχα-
 25 ζομένη, ὅπως μὴ ἐκείνη τὴν παραπλησίαν ἔχοι ὁ μέλ-
 λων προσιέναι· καὶ δὴ πάντων ποτὲ κατ' ἀγορὰν ὄντων,
 ἕνα προσιόντα τῇ θύρᾳ καὶ ἰδόντα τὴν ῥάβδον, ἐκ μὲν
 ταύτης εἰκάσαι, διότι παρ' αὐτὴν τις εἴη· ἐκ δὲ τοῦ
 30 τοὺς ἀδελφοὺς πάντας ἐν τῇ ἀγορᾷ καταλιπεῖν ὑπονοῇ-
 σαι μοιχόν· δραμόντα δὲ πρὸς τὸν πατέρα καὶ ἐπαγα-
 γόντα ἐκείνον ἐλεγχθῆναι καταψευσάμενον τῆς ἀδελφῆς.
 2a. Σώφρονες δ' εἰσὶν οἱ Ναβαταῖοι καὶ κτητικοί,
 ὥστε καὶ δημοσίᾳ τῷ μὲν μειώσαντι τὴν οὐσίαν ζημία
 καίται, τῷ δ' αὐξήσαντι τιμαί. ὀλιγόδουλοι δ' ὄντες
 35 ὑπὸ τῶν συγγενῶν διακονοῦνται τὸ πλέον ἢ ὑπ' ἀλλή-
 λων ἢ αὐτοδιάκονοι, ὥστε καὶ μέχρι τῶν βασιλέων δια-
 τείνειν τὸ ἔθος. συσσίτια δὲ ποιοῦνται κατὰ τρισκαί-
 δεκα ἀνθρώπους, μουσουργοὶ δὲ δύο τῷ συμποσίῳ
 ἐκάστῳ. ὁ δὲ βασιλεὺς ἐν οἴκῳ μεγάλῳ πολλὰ συνέχει
 40 συμποσία· πίνει δ' οὐδεὶς πλέον τῶν ἑνδεκα ποτηρίων
 ἄλλῳ καὶ ἄλλῳ χρυσῷ ἐκπώματι. οὕτω δ' ὁ βασιλεὺς
 ἐστὶ δημοτικός, ὥστε πρὸς τῷ αὐτοδιακόνῳ καὶ τὸ
 ἀντιδιάκονον τοῖς ἄλλοις καὶ αὐτὸν γίνεσθαι· πολλάκις
 δὲ καὶ ἐν τῷ δῆμῳ δίδωσιν εὐθύνας, ἔσθ' ὅτε καὶ
 45 ἐξετάζεται τὰ περὶ τὸν βίον· οἰκῆσεις δὲ διὰ λίθου πο-
 λυτελεῖς, αἱ δὲ πόλεις ἀτελῆστοι δι' εἰρήνην· εὐκαρπος
 ἡ πολλὴ πλὴν ἐλαίου, χρῶνται δὲ σησαμίνῳ. πρό-
 βατα λευκότεριχα, βόες μεγάλοι, ἵππων ἄφορος ἡ χώρα·
 κάμηλοι δὲ τὴν ὑπουργίαν ἀντ' ἐκείνων παρέχονται·
 50 ἀγρίωνες δ' ἐν περιζώμασι καὶ βλαυτοῖς προίξαι, καὶ
 οἱ βασιλεῖς, ἐν πορφύρᾳ δ' οὕτοι· εἰσαγώγιμα δ' ἐστὶ
 τὰ μὲν τελέως, τὰ δ' οὐ παντελῶς, ἄλλοις τε καὶ ἐπι-
 χωριάζει, καθάπερ χρυσὸς καὶ ἄργυρος καὶ τὰ πολλὰ
 τῶν ἀρωμάτων· χαλκὸς δὲ καὶ σίδηρος καὶ ἔτι πορφυ-

aliud bellatores et omnium propugnatores habet; aliud
 agricolas, a quibus frumentum ad ceteros importatur; aliud
 eos, qui officia et artes sedentarias tractant; aliud myr-
 rham fert, aliud vero thus; eadem tamen et casiam et
 cinnamomum et nardum ferunt. Artes ac studia ab alio
 in alium non transferuntur, sed quique in patriis perma-
 nent institutis. Vinum magna ex parte ex palmulis
 conficitur. Fratres honore filios antecedunt. Secundum
 primogenituram reges quoque et ceteri magistratus ex ea-
 dem gente sibi succedunt; quae possident, omnibus co-
 sanguineis sunt communia, sed natu grandior dominus est.
 Una omnibus uxor; qui prior ingreditur, posito ante ja-
 nuam baculo, cum ea congredditur (nam in more habent,
 ut quisque baculum gestet), pernoctat vero uxor cum
 natu maximo; quapropter omnes omnium sunt fratres;
 coeunt etiam cum matribus; adulterio supplicium est mors;
 is autem adulter cenetur, qui ex alio genere est. Regis
 cujusdam filia mira pulchritudine, quum fratres quindecim
 haberet, qui omnes eam amarent, et propterea alius post
 alium continue ad eam ingrederentur: jam defessa, hu-
 jusmodi traditur usa arte; baculos fecit baculis eorum
 persimiles, et prout quisque ab ea exiret, continuo bacu-
 lum aliquem similem ante januam ponebat, et paulo post
 alium, cavens, ne, qui esset ingressurus, illi similem ha-
 beret. Quum itaque aliquando omnes in foro essent, unus
 ad januam accedens et baculum videns, putavit ex hoc,
 aliquem intus cum ea esse, quia autem fratres omnes in
 foro reliquisset, adulterum suspicatus ad patrem accurrit,
 atque hoc eum adducens convictus est sororem falso crimi-
 nari.

26. Nabataei quidem continentes sunt, et rei parandae
 atque conservandae intenti; quare qui opes suas imminuit,
 publice multatur, qui auget, honore afficitur. Quia pauci
 apud eos serviunt, frequentius consanguinei ministrant,
 vel alter alteri, vel quisque sibi, ut etiam ad reges hic mos
 perveniat. Conviviis adhibent tredecim homines; cuique
 convivio bini adsunt, qui musicam exercent; rex vero in
 aula magna plures mensas simul instruit; nemo supra un-
 decim pocula exhaurit; alio atque alio aureo poculo id fit.
 Adeo rex popularis est, ut non modo ipse sibi ministret, sed
 interdum etiam (καὶ ποτ') aliis ministret. Saepae etiam apud
 populum rationes reddit; nonnunquam etiam in ejus vitam
 inquiritur. Domus sunt ex lapide pretioso, urbes sine
 moenibus; nam in pace degunt. Regio omnium ferax,
 praeter oleum; utuntur autem oleo sesamino. Oves sunt
 albæ, boves magni, equos non habent, sed cameli implent
 eorum officium. Homines non gestant tunicas, sed in
 subligaculis et sandalis incedunt, ipsi etiam reges, hi fa-
 men purpurati. Rerum aliae omnino importantur, quaedam
 minime, propterea maxime quod (ὅτι ἐπιχ.) indigena sint,
 ut aurum, argentum et plurima ex aromatibus; aes vero

ῥᾷ ἐσθῆς, στύραξ, κρόκος, κοστώρια, τόρευμα, γραφή, πλάσμα ἢ ἐπιχώρια· ἴσα κοπρίαις ἡγοῦνται τὰ νεκρὰ σώματα, καθάπερ Ἡράκλειτος φησι· Νέκυες κοπρίων ἐκείνητοι· διὸ καὶ παρὰ τοὺς κοπρῶνας κατορύττονται καὶ τοὺς βασιλεῖς. ἥλιον τιμῶσιν ἐπὶ τοῦ δώματος ἰδρυσάμενοι βωμόν, σπένδοντες ἐν αὐτῷ καθ' ἡμέραν καὶ λιθανωτίζοντας.

27. Τοῦ δὲ ποιητοῦ λέγοντος,

Αἰθιοπᾶς θ' ἰκόμην καὶ Σιδονίους καὶ Ἐρεμβούς,

διανοοῦσι, καὶ περὶ τῶν Σιδονίων μὲν, εἴτε τινὰς χρῆ λέγειν τῶν ἐν τῷ Περσικῷ κόλπῳ κατοικούντων, ὧν ἴπποιοι οἱ παρ' ἡμῖν Σιδόνιοι, καθάπερ καὶ Τυρίουσιν ἐκεῖ νησιώτας ἱστοροῦσι καὶ Ἀραδίους, ὧν ἀποικίους τοὺς παρ' ἡμῖν φασιν, εἴτ' αὐτοὺς τοὺς Σιδονίους· ἀλλὰ μᾶλλον περὶ τῶν Ἐρεμβῶν ἢ ζήτησις, εἴτε τοὺς Τρωγλοδύτας ὑπονοητέον λέγεσθαι, καθάπερ οἱ τὴν ἐτυμολογίαν βιαζόμενοι ἀπὸ τοῦ εἰς τὴν ἔραν ἐμβαίνειν, ὥπερ ἐστὶν εἰς τὴν γῆν, εἴτε τοὺς Ἀραδας. ὁ μὲν οὖν Ζήνων ὁ ἡμέτερος μεταγράφει οὕτως·

καὶ Σιδονίους Ἀραδάς τε.

εἰθ' ἀνωτέρω δὲ Ποσειδώνιος γράφει τῷ παρὰ μικρὸν ἑλλάξει

καὶ Σιδονίους καὶ Ἀραμβούς,

ὡς τοῦ ποιητοῦ τοὺς νῦν Ἀραδας οὕτω καλέσαντος, καθάπερ καὶ ὑπὸ τῶν ἄλλων ὀνομάζοντο κατ' αὐτόν. ἤτοι δὲ ταῦτα τρία ἔθνη, συνεχῇ ἀλλήλοις ἰδρυμένα, ἑμμενέειαν τινα ἐμφανίζει πρὸς ἄλληλα, καὶ διὰ τοῦτο παρακειμένοις ὀνόμασι καλεῖσθαι, τοὺς μὲν Ἀρμενίους, τοὺς δὲ Ἀραμαίους, τοὺς δὲ Ἀραμβούς· ὥσπερ δὲ ἀπὸ ἔθνους [ἔνός] ὑπολαμβάνειν ἐστὶν εἰς τρία διηρῆσθαι κατὰ τὰς τῶν κλιματίων διαφορὰς αἰ καὶ μᾶλλον ἐξαλλοττομένων, οὕτω καὶ τοῖς ὀνόμασι χρῆσασθαι πλείοσιν ἐν ἑνός. οὐδ' οἱ Ἐρεμβοὺς γράφοντες πιθανοί· τῶν γὰρ Αἰθιοπῶν μᾶλλον ἴδιον. λέγει δὲ καὶ τοὺς Ἀρίμους ὁ ποιητής, οὗς φησι Ποσειδώνιος δέχεσθαι δεῖν μὴ τόπον τινὰ τῆς Συρίας ἢ τῆς Κιλικίας ἢ ἄλλης τινὸς γῆς, ἀλλὰ τὴν Συρίαν αὐτήν· Ἀραμαῖοι γὰρ οἱ ἐν αὐτῇ· τάχα δ' οἱ Ἕλληνες Ἀριμαίους ἐκάλουν ἢ Ἀρίμους. εἰ δὲ τῶν ὀνομάτων μεταπτώσεις, καὶ μάλιστα τῶν φαρβαρικῶν, πολλαί· καθάπερ τὸν Δαριήκην Δαρεῖον ἐκάλεσαν, τὴν δὲ Φάρζιριν Παρύσατιν, Ἀταργάτιν δὲ τὴν Ἀθάραν· Δερκετὼ δ' αὐτὴν Κτησίαν καλεῖ. τῆς δὲ τῶν Ἀράδων εὐδαιμονίας καὶ Ἀλέξανδρον ἃν τις ποιήσαιο μάρτυρα τὸν διανοηθέντα, ὧς φασιν, καὶ βασιλεῖον αὐτὴν ποιήσασθαι μετὰ τὴν ἐξ Ἰνδῶν ἐπάνοδον. πᾶσαι μὲν οὖν αἱ ἐπιχειρήσεις αὐτοῦ κατελύθησαν, τελευτήσαντος παραχρῆμα τὸν βίον· μία δ' οὖν καὶ αὕτη τῶν ἐπιχειρήσεων ἦν, εἰ μὲν ἐκόντες παραδέχοντο αὐτόν· εἰ δὲ μή, ὡς πολέμησοντος· καὶ δὴ ὁρῶν μὴ πρότερον μήθ' ὕστερον πέμψαντας ὡς αὐτὸν πρέσβεις, παρεσκευάζετο πρὸς τὸν πόλεμον, ὥσπερ εἰρήκαμεν ἐν τοῖς ἑμπροσθεν.

et ferrum et vestem purpuream et styracem et crocum et costum, porro caelaturas, tabulas et signa, aliunde habent. Mortua corpora haud majoris quam stercus putant (quo sensu Heraclitus dixit : cadavera hominum magis abjicienda foras quam stercus), quapropter reges etiam in sterquiliniis defodiuntur. Solem colunt, ara super domum excitata, et quotidie in ea libant ac thus adolent.

27. Jam quum poeta dicat,

Veni et ad Aethiopes et Sidonios et Erembos,

quaeritur, quinam intelligendi sint. Ac de Sidoniis quidem controversia est, num in Persico sinu habitantes dici debeant, quorum coloni sint Sidonii nostri, quemadmodum et Tyrios quosdam ibi insulares tradunt, et Aradios, quorum coloniae Aradus nostra et Tyrus sint. Sed major quaestio de Erembis est, an Troglodytae intelligi debeant (quod vi originis vocabuli quidam pervincere volunt, inde Erembos dici autumantes, quod ἔραν, i. e. terram, subeant), an Arabes. Ac noster Zeno sic scripturam mutat :

et Sidonios Arabaeque.

Probabilius vero Posidonius levi mutatione scribit

et Skidoniae et Arambos (Erembos *codd.*).

ita ut poeta Arabes quos nunc dicimus, sic vocaverit, quemadmodum a ceteris quoque ipsius aetate appellarentur. Dicit etiam has tres nationes, continenter inter se positas, cognationem quandam ostendere et propterea affinis nominibus affici, Armenios scilicet, Arabes et Arambos (Erembos *codd.*). Et quemadmodum existimandum sit, unam gentem in tres esse divisam, pro climatum diversitatibus magis magisque immutatam : sic et nominibus pluribus uti pro uno. Neque audiendi sunt, qui Ἐρεμβούς, hoc est nigros, scribunt; id enim magis Aethiopibus convenit. Nominat etiam Arimos Homerus (*Il.* 2, 783), quod Posidonius docet esse accipiendum, non de loco aliquo Syriae vel Ciliciae vel alius terrae, sed de Syria ipsa. Aramaei enim sunt, qui in ea habitant, et fortasse Graeci eos Arimaes vel Arimos vocabant. Nominum enim mutationes permultae sunt, praesertim barbaricorum, quemadmodum Dariacem Darium, et Pharzirim Parysatim, Atharam vero Atargatin dixerunt : hanc Ctesias Derceto vocavit. Ceterum Arabum opulentiae testem laudare licet etiam Alexandrum, qui eam (ut fertur) regiam efficere constituerat post reditum ex India. Sed omnia ejus consilia mors subito accidens irrita fecit; et quidem unum ex iis, quae ille moliebatur, erat Arabiam occupare, vel sua sponte recipientibus Arabibus, vel bello coactis. Itaque quum eos videret nec prius nec posterius legatos misisse, ad bellum se jam parabat, sicut supra ostendimus.

ΣΤΡΑΒΩΝΟΣ
ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΩΝ
ΕΠΤΑΚΑΙΔΕΚΑΤΟΝ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Τὸ ἐπτακαίδεκατον περιέχει Αἴγυπτον πᾶσαν καὶ Λιβύην πᾶσαν.

ΚΕΦ. Α'.

Ἐπεὶ δὲ τὴν Ἀραβίαν ἐφοδεύοντες καὶ τοὺς κόλπους συμπεριελάβομεν τοὺς σφίγγοντας αὐτὴν καὶ ποιούντας χειρρόνησον, τὸν Περσικὸν καὶ τὸν Ἀράβιον, τούτῳ δὲ τινα συμπεριωδεύθη καὶ τῆς Αἰγύπτου καὶ τῆς Αἰθιοπίας, τὰ τῶν Τρωγλοδυτῶν καὶ τῶν ἐξῆς μέχρι τῶν ἐσχάτων τῆς κιναμωμοφόρου· τὰ λειπόμενα καὶ συνεχῇ τοῖς ἔθνεσι τούτοις, ταῦτα δ' ἐστὶ τὰ περὶ τὸν Νεῖλον, ἐκθετέον· μετὰ δὲ ταῦτα τὴν Λιβύην ἐπιμεν, ἥπερ ἐστὶ λοιπὴ τῆς συμπάσης γεωγραφίας. κἀνταῦθα δ' Ἐρ-
10 ρχτοσθένους ἀποφάσεις προεχέτεον.

2. Φησὶ δὲ τοῦ Ἀραβίου κόλπου πρὸς τὴν ἐσπέραν ἐνναχοσ[ίους ἢ] χιλίους σταδίους διέχειν τὸν Νεῖλον, παραπλήσιον ὄντα (κατὰ τὸ στόμα) τῷ γράμματι τῷ Ν κειμένῳ ἀνάπαλιν. ρυεὶς γάρ, φησὶν, ἀπὸ Μερῶς ἐπὶ τὰς ἀρκτους ὡς δισχιλίους καὶ ἐπτακοσίους στα-
15 δίους, πάλιν ἀναστρέφει πρὸς μεσημβρίαν καὶ τὴν χειμερινὴν δύσιν ὡς τρισχιλίους καὶ ἐπτακοσίους σταδίους, καὶ σχεδὸν ἀντάρας τοῖς κατὰ Μερῶν τόποις καὶ εἰς τὴν Λιβύην πολλὴν προπεσὼν καὶ τὴν ἐτέραν ἐπιστρο-
20 φὴν ποιησάμενος πρὸς τὰς ἀρκτους φέρεται πεντακισχιλίους μὲν καὶ τριακοσίους σταδίους ἐπὶ τὸν μέγαν καταράκτην, μικρὸν παρεπιστρέφων πρὸς τὴν ἑω, χιλίους δὲ καὶ διακοσίους τοὺς ἐπὶ τὸν ἑλάττω τὸν κατὰ Συή-
νην, πεντακισχιλίους δὲ ἄλλους καὶ τριακοσίους ἐπὶ
25 τὴν θάλατταν. ἐμβάλλουσι δ' εἰς αὐτὸν δύο ποταμοί, φερόμενοι μὲν ἐκ τινων λιμνῶν ἀπὸ τῆς ἑω, περιλαμ-
βάνοντες δὲ νῆσον εὐμεγέθη τὴν Μερῶν· ὧν ὁ μὲν Ἀσταβόρας καλεῖται κατὰ τὸ πρὸς ἑω πλευρὸν βέων, ἄτερος δ' Ἀσταπούς· οἱ δ' Ἀστασόβαν καλοῦσι, τὸν
30 δ' Ἀσταπὸν ἄλλον εἶναι, βέοντα ἐκ τινων λιμνῶν ἀπὸ μεσημβρίας, καὶ σχεδὸν τὸ κατ' εὐθεῖαν σῶμα τοῦ Νείλου τοῦτον ποιεῖν· τὴν δὲ πλήρωσιν αὐτοῦ τοὺς θερινοὺς ὄμβρους παρασκευάζειν. ὑπὲρ δὲ τὰς συμβο-
λὰς τοῦ Ἀσταβόρα καὶ τοῦ Νείλου σταδίους ἐπτακοσίους
35 Μερῶν εἶναι πόλιν ὁμώνυμον τῇ νήσῳ· ἄλλην δ' εἶναι νῆσον ὑπὲρ τῆς Μερῶς, ἣν ἔχουσιν οἱ Αἰγυπτῶν φυγάδες οἱ ἀποστάντες ἐπὶ Ψάμμιτιχου, καλοῦνται δὲ Σαμβρίται, ὡς ἂν ἐπὶ ἡλυδὲς· βασιλεύονται δὲ ὑπὸ γυ-

STRABONIS
GEOGRAPHICORUM
LIBER DECIMUS SEPTIMUS.

ARGUMENTUM.

Liber septimus decimus complectitur omnem et Ægyptum et Libyam.

CAP. I.

Quum in Arabiæ descriptione sinus eos una enarraverimus, qui eam stringunt ac peninsulam faciunt, Persicum scilicet atque Arabicum, eoque etiam Ægypti et Æthiopie partem aliquam lustraverimus, Troglodyticen scilicet ac sequentia usque ad extrema terræ cinnamomifera: nunc reliqua iisque gentibus continua explicanda sunt, nimirum quæ circa Nilum jacent; post hæc Libyam, quæ totius geographiæ summam absolvat, percurremus; primo autem loco hic quoque Eratosthenis sententiæ exponenda sunt.

2. Dicit igitur Nilum ab Arabico sinu occidentem versus distare nongenta vel mille (ἐννακισχιλίους *codd.*) stadia, et similem esse N literæ inversæ. Nilus enim, inquit, postquam fluxit a Meroe versus septentrionem ad bis mille et septingenta stadia, vertitur ad meridiem et hibernum occasum ad stadia ter mille et septingenta, ac prope obversus locis circa Meroen, inque Africam pleno alveo delatus, rursum inflexus versus septentrionem quinquies mille et trecenta stadia currit usque ad magnum catarrhacten. paululum versus ortum declinans; hinc stadia mille et ducenta usque ad minorem catarrhacten, qui est Syenæ vicinus; inde rursum quinquies mille et trecenta stadia usque ad mare. Excipit Nilus duo flumina e lacubus quibusdam ab oriente delata, et Meroen, permagnam insulam, completentia; quorum alterum dicitur Astaboras, ad orientale latus fluens, alterum Astapus, quod nonnulli Astasoban vocant, Astapum vero alium esse fluvium, qui e lacubus quibusdam a meridie labatur, atque hunc fere rectum Nili corpus efficere; augeri autem ab æstivis imbris. Supra Astaboræ et Nili concursum ad stadia septingenta; Meroen urbem esse, eodem nomine, quo insulam; aliam vero supra Meroen esse insulam, quam Ægyptiorum exules incolunt, qui a (ἀπὸ) Psammiticho desciverunt, et Sembritzæ, id est advenæ, nominantur; reginam habent, quæ

ναϊκός, ὑπακούουσι δὲ τῶν ἐν Μερῳ. τὰ δὲ κατωτέρω
ἐκατέρωθεν Μερῶς, παρὰ μὲν τὸν Νεῖλον πρὸς τὴν
Ἐρυθρὴν Μαγαβαροὶ καὶ Βλέμυες, Αἰθίοπων ὑπα-
κούοντες, Αἰγυπτίους δ' ὁμοιοί· παρὰ θάλατταν δὲ Τρω-
γλοῦται· διεσπᾶσι δὲ εἰς δέκα ἢ δώδεκα ἡμερῶν ὁδὸν
ἀπὸ τῆς Μερῶς Τρωγλοῦται τοῦ Νεῖλου. ἐξ
ἀριστέρων δὲ τῆς ῥύσεως τοῦ Νεῖλου Νούβαι κατοι-
κοῦσιν ἐν τῇ Λιδύῃ, μέγα ἔθνος, ἀπὸ τῆς Μερῶς
ἀρξάμενοι μέχρι τῶν ἀγκώνων, οὐχ ὑποταττόμενοι τοῖς
10 Αἰθίοσιν, ἀλλ' ἰδίᾳ κατὰ πλείους βασιλείας διελημμέ-
νοι. τῆς δ' Αἰγύπτου τὸ παρὰ τὴν θάλατταν ἔστιν
ἀπὸ τοῦ Πηλουσιακοῦ στόματος πρὸς τὸ Κανωδικὸν
στᾶδιοι (τριασ)χilioi τριακόσιοι. Ἐρατοσθένης μὲν
ὅν οὕτως.

3. Δεῖ δὲ ἐπὶ πλεον εἰπεῖν, καὶ πρῶτον τὰ περὶ τὴν
Αἰγύπτου, ὅπως ἀπὸ τῶν γνωριμωτέρων ἐπὶ τὰ ἐξῆς
προΐωμεν. κοινὰ μὲν γὰρ τινὰ καὶ ταύτῃ τῇ χώρᾳ
καὶ τῇ συνεχεῖ καὶ ὑπὲρ αὐτὴν τῇ τῶν Αἰθίοπων ὁ Νεῖ-
λος παρασκευάζει, ποτίζων τε αὐτὰς κατὰ τὰς ἀναστά-
σεις καὶ τοῦτ' οἰκῆσιμον αὐτῶν τὸ μέρος ἀπολείπων
μόνον τὸ καλυπτόμενον ἐν ταῖς πλημμυρίσι, τὸ δ' ὑπερ-
δέξιον καὶ μετεωρότερον τοῦ βρέματος πᾶν ἀόκητον
διεξιὼν ἐκατέρωθεν καὶ ἔρμον διὰ τὴν αὐτὴν ἀνυδρίαν.
ἀλλὰ τὴν μὲν Αἰθιοπίαν οὕτε πᾶσαν διέξεισιν ὁ Νεῖλος
οὔτε μόνος οὗτ' ἐπ' εὐθείας οὗτ' οἰκουμένην καλῶς· τὴν
δὲ Αἰγύπτου καὶ μόνος καὶ πᾶσαν καὶ ἐπ' εὐθείας ἀπὸ
τοῦ μικροῦ καταράκτου ὑπὲρ Συήνης καὶ Ἐλεφαντίνης
ἀρξάμενος, ὅπερ εἰσὶν ὅροι τῆς Αἰγύπτου καὶ τῆς Αἰ-
θιοπίας, ἕως τῶν ἐπὶ θάλατταν ἐκβολῶν (τοῦ Νεῖλου).
καὶ μὴν οἱ γε Αἰθίοπες τὸ πλεον νομαδικῶς ζῶσι καὶ
ἐπόρως διὰ τε τὴν λυπρότητα τῆς χώρας καὶ τὴν τῶν
ἰερῶν ἀσχυμετρίαν καὶ τὸν ἀφ' ἡμῶν ἐκτοπισμὸν,
τοῖς δ' Αἰγυπτίοις ἀπαντὰ τάναντία συμβέβηκε καὶ
γὰρ πολιτικῶς καὶ ἡμέρως ἐξ ἀρχῆς ζῶσι καὶ ἐν γνω-
ρίμοις ἴδρυνται τόποις, ὥστε καὶ αἱ διατάξεις αὐτῶν
μνημονεύονται· καὶ ἐπαινοῦνται γε, δοκούντες ἀξίως
χρησασθαι τῇ τῆς χώρας εὐδαιμονίᾳ, μερίσαντές τε εὖ
καὶ ἐπιμεληθέντες. βασιλεῖα γὰρ ἀποδείξαντες τριχῇ
τὸ πλῆθος διεῖλον, καὶ τοὺς μὲν στρατιώτας ἐκάλεσαν,
10 τοὺς δὲ γεωργούς, τοὺς δὲ ἱερείας· καὶ τοὺς μὲν τῶν
ἱερῶν ἐπιμελητάς, τοὺς δ' ἄλλους τῶν περὶ τὸν ἀνθρω-
πον· καὶ τοὺς μὲν [τὰ] ἐν τῷ πολέμῳ, τοὺς δ' ὅσα ἐν
εἰρήνῃ, γῆν τε καὶ τέχνας ἐργαζομένους· ἀφ' ὧν περ
καὶ αἱ πρόσοδοι συνήγοντο τῷ βασιλεῖ. οἱ δ' ἱερεῖς
15 καὶ φιλοσοφίαν ἥσκειν καὶ ἀστρονομίαν, ὁμιλεῖται τε
τῶν βασιλέων ἦσαν. ἡ δὲ χώρα τὴν μὲν πρώτην
διαιρέσιν εἰς νομοὺς ἔσχε, δέκα μὲν ἢ Θηβαίς, δέκα
δ' ἢ ἐν τῷ Δέλτῃ, ἐκαδέκα δ' ἢ μεταξύ (ὡς δὲ τινες,
τοιοῦτοι ἦσαν οἱ σύμπαντες νομοί, ὅσαι αἱ ἐν τῷ λαβύ-
20 ρίνῳ αὐλαί· αὗται δ' ἐλάττους τῶν τριάκοντα)· πάλιν
οἱ νομοὶ τομὰς ἄλλας ἔσχον· εἰς γὰρ τοπαρχίας οἱ
πλείστοι διήρηντο, καὶ αὗται δ' εἰς ἄλλας τομὰς· ἐλά-
χιστα δ' αἱ ἀρουραὶ μερίδες. ἐδέξασθαι δὲ τῆς ἐπ' ἀκρι-
βείας καὶ κατὰ λεπτὸν διαιρέσεως διὰ τὰς συνεχεῖς τῶν

regibus Meroes paret. Quae infra Meroen sunt, secus Nilum
ex utraque ejus parte mare Rubrum versus, Megabari et
Blemmyes habitant, Æthiopum subditi, Ægyptiis finitimi,
ad mare autem Troglodytae, quorum qui juxta Meroen
sunt, decem undecimve dierum itinere a Nilo distent; a
sinistra vero cursus Nili habitant Nubae, magna Libyae
gens, a Meroe incipientes usque ad Nili flexus, non hi
Æthiopicis parentes, sed pro sese in complura regna di-
visi. Ægypti maritima sunt ab ore Pelusiaco ad Canopi-
cum longitudine stadiorum mille et trecentorum. Haec sunt
quae Eratosthenes tradidit.

3. Enimvero plenius istaec explicanda sunt, eaque primo
quae ad Ægyptum pertinent, ut a notioribus ad sequentia
procedamus. Nilus quaedam hule regioni et contigua
Æthiopiae, quae supra jacet, praestat communia, quod suis
eas incrementis rigat, et solum hanc partem habitabilem
reddit, quae ejus exundationibus tegitur, quicquid vero
editius est, et fluento ipsius sublimius, id ab utraque parte
desertum et ob aquae penuriam cultoribus vacuum transit.
Ceterum neque totam Æthiopiam Nilus permeat, nec in
rectum nec solus nec bene habitata; Ægyptum vero et
solus et totam et in rectum a minore catarrhacte supra
Syenen et Elephantinam incipiens, qui sunt Ægypti et Æ-
thiopiae fines, usque ad ostia in mare exeuntis. Ac sane Æ-
thiopes certe magna ex parte pastorem ac inopem vitam
degunt, tum propter soli tenuitatem et aeris intemperiem,
tum propterea, quod longe a nobis absunt; apud Ægyptios
vero omnia contraria sunt; nam et civilem ac mansuetam
vitam inde ab initio degunt, et in locis notis habitant, adeo
ut etiam constitutiones eorum memorentur; atque etiam
laudem eo invenerunt, quod videntur recte uti regionis
ubertate, et bene divisam eam administratamque habere.
Etiam, rege constituto, multitudinem in tres partes tri-
buerunt, quarum una militiam, altera agros coleret, ter-
tia sacerdotum esset. Itaque aliis sacrorum curam gerebant,
alii eorum, quae ad hominem pertinent, rursumque horum
alii belli, alii, quae pacis sunt, agriculturam et artes; a
quibus etiam redditus regi cogeantur. Sacerdotes etiam
philosophiam et astronomiam exercebant, et cum regibus
conversabantur. Regio primum in praefecturas divisa
fuit, quae nomos vocant; Thebaica quidem in decem, quae
vero in Delta, in totidem, intermedia autem in sedecim.
Secundum nonnullos vero tot erant hujusmodi praefec-
turae, quot aulae labyrinthus habebat, haec autem paucio-
res erant quam triginta sex (ἔξ καὶ τριάκοντα); rursum praefec-
turae in partes diremptae; plurimae enim in toparchias divisae
erant, toparchiae rursum in portiones alias, quarum mini-
mae arva erant. Opus autem fuit tam diligenti ac subtili
locorum divisione propter continuas finium confusiones,

δρων συγχύσεις, ἃς ὁ Νεῖλος ἀπεργάζεται κατὰ τὰς αὐ-
 ξήσεις, ἀφαιρῶν καὶ προστιθεὶς καὶ ἐναλλάττων τὰ σχή-
 ματα καὶ τὰλλα σημεῖα ἀποκρύπτων, οἷς διακρίνεται
 τὸ τε ἀλλότριον καὶ τὸ ἴδιον· ἀνάγκη δὲ ἀναμετρεῖσθαι
 5 πάλιν καὶ πάλιν. ἐνταῦθεν δὲ καὶ τὴν γεωμετρίαν συ-
 στῆναί φασιν, ὡς τὴν λογιστικὴν καὶ ἀριθμητικὴν παρὰ
 Φοινίκων διὰ τὰς ἐμπορίας· τριχῇ δὲ διήρητο, ὥσπερ
 τὸ σύμπαν, καὶ τὸ ἐν ἑκάστῳ τῷ νομῷ πλῆθος, εἰς τρία
 ἴσα μερισθείσης τῆς χώρας. ἡ δὲ περὶ τὸν ποταμὸν
 10 πραγματεία διαφέρει τοσούτον, ὅσον τῇ ἐπιμελείᾳ νικᾶν
 τὴν φύσιν. φύσει γὰρ πλείονα φέρει καρπὸν καὶ ποτι-
 σθεῖσα μᾶλλον· φύσει δὲ καὶ ἡ μείζων ἀνάβασις τοῦ
 ποταμοῦ πλείω ποτίζει γῆν, ἀλλ' ἡ ἐπιμέλεια πολλὰ-
 κίς καὶ τῆς φύσεως ἐξίσχυσεν ἐπιλιπούσης, ὥστε καὶ
 15 κατὰ τὰς ἐλάττους ἀναβάσεις τοσαύτην ποτισθῆναι γῆν,
 ὅσην ἐν ταῖς μείζουσι, διὰ τε τῶν διωρύγων καὶ τῶν
 παραχωμάτων· ἐπὶ γοῦν τῶν πρὸ Πετρωνίου χρόνων
 ἡ μεγίστη μὲν ἦν φορὰ καὶ ἀνάβασις, ἥνικα ἐπὶ τεσσα-
 ρεσκαίδεκα πῆχεις ἀνέβαιναν ὁ Νεῖλος, ἥνικα δ' ἐπ'
 20 ὀκτώ, συνέβαινε λιμός· ἐπ' ἐκείνους δὲ ἀρξάντος τῆς
 χώρας καὶ δώδεκα μόνον πληρώσαντος πῆχεις τοῦ Νεί-
 λου μέτρον, μεγίστη ἦν ἡ φορὰ, καὶ ὀκτὼ ποτε μόνον
 πληρώσαντος, λιμοῦ οὐδεὶς ἦσθετο. τοιαύτη μὲν
 ἡ διάταξις· τὰ δ' ἐξῆς λέγωμεν νυνί.
 25 4. Ἀπὸ γὰρ τῶν Αἰθιοπικῶν τερμόνων βεῖ ἐπ' εὐθείας
 ὁ Νεῖλος πρὸς ἀρκτους, ἕως τοῦ καλουμένου χωρίου
 Δέλτα· εἴτ' ἐπὶ κορυφῇ σχιζόμενος (ὁ Νεῖλος), ὡς φη-
 σιν ὁ Πλάτων, ὡς ἂν τριγώνου κορυφῇ ἀποτελεῖ τὸν
 τόπον τοῦτον· πλευράς δὲ τοῦ τριγώνου τὰ σχιζόμενα
 30 ἐφ' ἑκάτερα βεῖθρα καθήκοντα μέχρι τῆς θαλάττης, τὸ
 μὲν ἐν δεξιᾷ τῆς κατὰ Πηλουσίον, τὸ δ' ἐν ἀριστερᾷ
 τῆς κατὰ Κάνωβον καὶ τὸ πλησίον Ἡράκλειον προσα-
 γορευόμενον· βάσιν δὲ τὴν παραλίαν τὴν μεταξὺ τοῦ
 Πηλουσίου καὶ τοῦ Ἡρακλείου. γέγονε δὲ νῆσος ἐκ
 35 τε τῆς θαλάττης καὶ τῶν βρυμάτων ἁμφοῖν τοῦ ποτα-
 μοῦ, καὶ καλεῖται Δέλτα διὰ τὴν ὁμοιότητα τοῦ σχή-
 ματος· τὸ δ' ἐπὶ τῇ κορυφῇ χωρίον ὁμωνύμως κέκληται
 διὰ τὸ ἀρχὴν εἶναι τοῦ λεχθέντος σχήματος, καὶ ἡ κώ-
 μη δὲ ἡ ἐπ' αὐτῇ καλεῖται Δέλτα. δύο μὲν οὖν ταῦτα
 40 τοῦ Νεῖλου στόματα, ὧν τὸ μὲν Πηλουσιακὸν καλεῖται,
 τὸ δὲ Κανωβικὸν καὶ Ἡρακλειωτικόν· μεταξὺ δὲ τού-
 των ἄλλαι πέντε εἰσὶν ἐκβολαὶ αἱ γε ἀξιόλογοι, λεπτό-
 ται δὲ πλείους· ἀπὸ γὰρ τῶν πρώτων μερῶν ἀπορ-
 ρῶγες πολλαὶ καθ' ὅλην μερισθεῖσαι τὴν νῆσον πολλὰ
 45 καὶ βεῖθρα καὶ νήσους ἐποίησαν, ὧσθ' ὅλην γενέσθαι
 πλωτὴν διωρύγων ἐπὶ διωρύξει τμηθεισῶν, αἱ κατὰ
 βρατώνην πλέονται τοσαύτην, ὥστε καὶ ὀστράκινα
 ἐνίσαι, εἶναι πορθμεία· τὴν μὲν οὖν περίμετρον ὅσον
 τρισχιλίων σταδίων ἐστὶν ἡ σύμπασα νῆσος· καλοῦσι
 50 δ' αὐτὴν καὶ τὴν κάτω χώραν σὺν ταῖς ἀπαντικρὺ πο-
 ταμίαις τοῦ Δέλτα· ἐν δὲ ταῖς ἀναβάσεσι τοῦ Νεῖλου
 καλύπτεται πᾶσα καὶ πελαγίζει πλὴν τῶν οἰκήσεων·
 αὐταὶ δ' ἐπὶ λόφων αὐταρῶν ἢ χωμάτων ἰδρυνται,
 πόλεις τε ἀξιόλογοι καὶ κῶμαι, νηίζουσαι κατὰ τὴν

quas Nilus auctus efficiebat, aliis addens, aliis adimens, et
 immutans figuras, et signa obruens, quibus proprium dis-
 cernebatur ab alieno; itaque identidem dimetiri oportebat.
 Atque hinc ab Aegyptiis geometriam credunt inventam
 fuisse, quemadmodum ratiocinandi scientiam et arithme-
 ticam a Phoenicibus propter mercaturas. Ut autem uni-
 versa regio in tres aequas partes divisa est, ita et multitudo,
 quae in quaque praefectura. Artificium autem, quod Nilo
 adhibetur, tanti est, quanti industria naturam vincens.
 Nam quum regio natura multum fructum afferat, irrigata
 plurimum affert; natura porro majus Nili incrementum
 plus terrae irrigat, sed saepe diligentia hoc consecuta est,
 natura destituente, ut tantum terrae minoribus Nili incre-
 mentis irrigaretur, quantum majoribus, idque fossarum et
 aggerum auxilio. Sic ante Petronii tempora tunc maxima
 fertilitas erat, quum Nilus ad quartum ac decimum cubitum
 excresceret; quum vero ad octavum modo assurgeret, fa-
 mes et penuria eveniebat; at vero illo regioni praefecto,
 quum duodecimum cubitum tantum Nilus impleisset, ma-
 xima fuit frugum ubertas; et quum octavum solum ali-
 quando attigisset, famem nemo sensit. Atque haec quidem
 est Aegypti constitutio. Nunc reliqua edisseremus.

4. Nilus ab Aethiopiae finibus recta fluit ad septentrionem
 usque ad eum locum, qui Delta appellatur, ubi tanquam
 in verticem scissus, ut Plato (in *Timaeo* p. 21, E) inquit,
 quasi trianguli verticem esse hunc locum efficit; latera
 trianguli alvei sunt duo Nili utrimque ad mare descenden-
 tis, alter ad dextram Pelusium usque, alter ad sinistram
 ad Canopum usque et proximum Heraclium; basis autem
 maritima est ora inter Pelusium atque Heraclium. Ita
 insula mari duobusque Nili alveis includitur, et Delta no-
 minatur, propterea quod ejus figura est *litterae Δ similis*.
 Locus, qui ad verticem est, eodem nomine appellatur, ut-
 pote dictae figurae initium, itemque pagus, qui ibi est,
 Delta vocatur. Duo jam retulimus Nili ostia, alterum Pelu-
 siacum, alterum Canopicum vel Heracleoticum; inter haec
 vero alia quinque ostia sunt, quae quidem mentionem me-
 reantur, et multa alia tenuiora. A primis enim partibus
 aliae multae avulsae et passim per insulam divisaе, multos
 alveos insulasque fecerunt, ita ut tota insula sit navigabilis,
 fossis aliis super alias actis, quae tanta facilitate navigan-
 tur, ut nonnulli testaceis utantur scaphis. Tota insula
 ter mille fere stadiorum ambitu continetur. Vocatur etiam
 regio inferior una cum fluvialibus tractibus Delta regioni
 objectis. Nilo exundante tota undis tegitur praeter habi-
 tationes, quae aut nativis collibus aut aggeribus factitiis
 impositae sunt, non pagi modo, sed urbes etiam memora-
 biles, quae eminens conspectae insularum speciem praebent.

πάρουθεν ὄφιν. πλείους δ' ἢ τετραράκοντα ἡμέρας τοῦ
 θέρους διαμῖνεν τὸ ὕδωρ ἐπιθ' ὑπόδασι λαμβάνει
 κατ' ὄλγον, καθάπερ καὶ τὴν αὖθις ἐσχεν· ἐν ἐξή-
 κοντα δὲ ἡμέραις τελείως γυμνοῦται καὶ ἀναψύχεται τὸ
 πεδῖον· ὅσῳ δὲ θάπτον ἡ ἀνάψυξις, τοσῶδε θάπτον
 ὁ ἄροτος καὶ ὁ σπόρος· θάπτον δέ, παρ' οἷς τὰ μεῖζω
 βάλλῃ. τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ τὰ ἐπάνω τοῦ Δέλτα
 ποτίζεται, πλὴν ὅτι ἐπ' εὐθείας ὅσον τετρακισχίλοις
 σταδίοις δι' ἐνὸς βείθρου τοῦ ποταμοῦ φερομένου, πλὴν
 εἰ πού τις ἐντρέχει νῆσος, ὣν ἀξιολογωτάτη ἡ τὸν
 Ἡρακλειωτικὸν νομὸν περιέχουσα, ἢ εἰ πού τις ἐκτρο-
 πὴ θάμνῃ ἐπὶ πλεόν εἰς λίμνην μεγάλην καὶ χώραν,
 ἣν ποτίζειν δύναται, καθάπερ ἐπὶ τῆς τὸν Ἀρσινόην
 νομὸν ποτιζούσης καὶ τὴν Μοίριδος λίμνην καὶ τῶν εἰς
 τὴν Μαρεῶτιν ἀναχειομένων. συλλήδδην δ' εἰπεῖν,
 ἡ ποταμία μόνον ἐστὶν Αἰγυπτos ἡ ἐκατέρωθεν (ἐσχά-
 τῃ) τοῦ Νεῖλου, σπάνιον εἰ ποῦ τριακοσίων σταδίων
 ἐπέχουσα συνεχῶς πλάτος τὸ οἰκησίμον· ἀρξαμένη ἀπὸ
 τῶν ὄρων τῆς Αἰθιοπίας, μέχρι τῆς κορυφῆς τοῦ Δέλτα.
 ἔοικεν οὖν καιρίᾳ † ψυχρομένη ἐπὶ μῆκος, ὑπεξαίρου-
 μένων τῶν ἐπὶ πλεόν ἐκτροπῶν. ποιεῖ δὲ τὸ σχῆμα
 τοῦτο τῆς ποταμίας, ἥς λέγω, καὶ τῆς χώρας τὰ ὄρη
 τὰ ἐκατέρωθεν ἀπὸ τῶν περὶ Σὺνῃν τόπων καταγόμε-
 να μέχρι τοῦ Αἰγυπτίου πελάγους· ἐφ' ὅσον γὰρ ταῦτα
 παρατείνει καὶ διέσκηκεν ἀπ' ἀλλήλων, ἐπὶ τοσοῦτον
 καὶ ὁ ποταμὸς συνάγεται τε καὶ διαχεῖται καὶ διασχη-
 ματίζει τὴν χώραν διαφόρως τὴν οἰκησίμον· ἡ δὲ ὑπὲρ
 τῶν ὄρων ἐπὶ συχνὸν ἀοίκητος ἐστίν.

5. Οἱ μὲν οὖν ἀρχαῖοι στοχασμῷ τὸ πλεόν, οἱ
 ὅ' ὕστερον αὐτόπται γεννηθέντες ἤσθοντο ὑπὸ δμῶν
 ἡρινῶν πληρούμενον τὸν Νεῖλον, τῆς Αἰθιοπίας τῆς
 ἑκὼς κλυζομένης, καὶ μάλιστα ἐν τοῖς ἐσχάτοις ὄρεσι,
 πρυσσάμενων δὲ τῶν δμῶν παυομένην κατ' ὀλίγον
 τὴν πλημμυρίδα· τοῦτο δ' ὑπῆρξε μάλιστα ὅλην τοῖς
 κλέουσι τὸν Ἀράβιον κόλπον μέχρι τῆς κινναμωμοφό-
 ρου καὶ τοῖς ἐκπαμπομένοις ἐπὶ τὴν τῶν ἐλεφάντων
 θήραν, καὶ εἰ τινες ἄλλαι χρεῖαι παρώξυνον ἐκείσε
 ἀνδρας προχειρίζεσθαι τοὺς τῆς Αἰγύπτου βασιλείας
 τοὺς Πτολεμαίους. οὗτοι γὰρ ἐφρόντισαν τῶν τοιού-
 των, διαφερόντως δ' ὁ Φιλάδεμος ἐπικληθεὶς, φιλοστο-
 ρῶν καὶ διὰ τὴν ἀσθένειαν τοῦ σώματος διαγωγὰς ἀεί-
 τνας καὶ τέρψεις ζητῶν καινότερας. οἱ πόλαι δὲ βα-
 σιλεῖς οὐ πᾶν ἐφρόντισαν τῶν τοιούτων· καίπερ οἰκείοι
 σοφίας γεγονότες καὶ αὐτοὶ καὶ οἱ ἱερεῖς, μεθ' ὧν ἦν
 αὐτοὺς ὁ πλείων βίος· ὥστε καὶ θαυμάζειν ἄξιον καὶ διὰ
 τοῦτο καὶ διότι Σέσωστρις τὴν Αἰθιοπίαν ἐπῆλθεν ἀπα-
 σαν μέχρι τῆς κινναμωμοφόρου, καὶ ὑπομνήματα τῆς
 στρατείας αὐτοῦ καὶ νῦν ἐτι δέκνυται, στήλαι καὶ
 ἐπιγραφαί. Καμδύσης τε τὴν Αἰγύπτου κατασχὼν
 10 προῆλθε καὶ μέχρι τῆς Μερῶς μετὰ τῶν Αἰγυπτίων·
 καὶ ὅ, καὶ τούνομα τῇ τε νήσῳ καὶ τῇ πόλει τοῦτο παρ'
 ἐκείνων τεθῆναι φασι, ἐκεῖ τῆς ἀδελφῆς ἀποθανούσης
 αὐτοῦ Μερῶς· οἱ δὲ γυναῖκά φασι· τὴν ἐπωνυμίαν οὖν
 ἐχέισατο αὐτῇ τιμὴν τὴν ἀνθρωπιν. θαυμαστὸν οὖν,

Aqua aestate ultra quadragesimum diem permanet, postea paulatim decrescit, quo pacto etiam crevit. Intra diem sexagesimum campi denudantur atque exsiccantur, et quo citius id fit, eo citius et aratur et seritur, idque celerius apud eos, qui majores aestus habent. Simili modo regio supra Delta irrigatur, nisi quod Nilus quattuor millibus stadiorum unico alveo recta delabitur, nisi si interdum insulae intercipient, quarum praecipua est quae Heracleoticam praefecturam comprehendit, aut alicubi fossa ampliore fluvius divertatur in magnum aliquem lacum vel in regionem, quam irrigare possit, cujus generis est rivus qui Arainoiticam praefecturam et Mæridis lacum rigat, et quos Mareotis refusus excipit. Denique, ut verbo dicam, fluvio irrigua est sola ea pars Ægypti, quae jacet ad utramque Nili ripam, et raro trecentorum stadiorum continuam latitudinem habitabilem obtinet. Orditur ab Æthiopiae montibus, et in ipsius Delta verticem desinit. Itaque similis est fasciae in longum explicatae (ἀνεκτυγμένη), si excipias majora fluvii diverticula. Figuram vero fluvialis regionis et terrae, quam dico, montes efficiunt, a locis Syenae proximis deducti ex utraque parte usque ad Ægyptium pelagus; qui quantum extenduntur et inter se distant, tantum etiam flumen diffunditur et contrahitur, et regionem habitabilem diverso modo figurat. Quod supra montes est regionis, quam plurimum non habitatur.

5. Ceterum antiqui conjectura plerumque, recentiores vero visu ipso nitentes senserunt Nilum augeri, quando superne adsita Æthiopia imbris aestivis proluetur, maxime in extremis montibus; imbris autem finientibus, paulatim inundationem desinere. Quam rem li potissimum deprehenderunt, qui in Arabicum sinum navigarunt usque ad cinnamomiferam regionem, et ii qui ad elephantorum venationem missi fuerunt, aut si qui alii usus Ptolemaeos Ægypti reges impulerunt, ut homines aliquos eo amandarent. Nam hi talia curabant, is praecipue, qui cognomento fuit Philadelphus, cognitionis rerum apprime studiosus et propter corporis imbecillitatem semper novae alienius oblectationis materiam expetens. Antiqui autem reges perexiguam harum rerum curam habuerunt, tametsi tum ipsi sapientiae studio dediti essent, tum sacerdotes, cum quibus plurimum vivebant. Idque eo magis est admiratione dignum, quod Sesostris totam Æthiopiam permeavit usque ad cinnamomiferam regionem, et adhuc quaedam ejus monumenta monstrantur, columnae et inscriptiones. Cambyses quoque Ægypto potitus, cum Ægyptiis usque ad Meroen progressus est, et nomen urbi insulaeque ab illo factum aiunt, quum Meroe, sive soror ejus sive uxor (nam et hoc traditur), ibi mortua esset, adeoque ille honorandae feminae causa loco id nominis imposuisset. Mirum itaque est, cur, tantis oblati investigandi

πῶς ἐκ τῶν τοιούτων ἀφορμῶν οὐ τελέως ἐναργῆς ἦν ἡ περὶ τῶν ὁμβρῶν ἱστορία τοῖς τότε, καὶ ταῦτα τῶν ἱερέων φιλοπραγμονέστερον ἀναφερόντων εἰς τὰ ἱερὰ γράμματα καὶ ἀποτιθεμένων, ὅσα μᾶθῃσιν περιττὴν ἐπιφάνει. εἰ γὰρ ἀρα, τοῦτ' ἐχρῆν ζητεῖν, ὅπου καὶ νῦν ἐτι ζητεῖται, τί δὴ ποτε θέρους, χειμῶνος δὲ οὐ, καὶ ἐν τοῖς νοτιωτάτοις, ἐν δὲ τῇ Θηβαΐδι καὶ τῇ περὶ Συήνην οὐ συμπίπτουσιν ὁμβροί· τὸ δ' ἐξ ὁμβρῶν αἱ ἀναβάσεις μὴ ζητεῖν, μηδὲ τοιούτων δεῖσθαι μαρτύρων, οἷους Ποσειδώνιος εἴρηκε. φησὶ γὰρ Καλλισθένης λέγειν τὴν ἐκ τῶν ὁμβρῶν αἰτίαν τῶν θερινῶν, παρὰ Ἀριστοτέλους λαβόντα, ἐκείνον δὲ παρὰ Θρασυάκου τοῦ Θασιου (τῶν ἀρχαίων δὲ φυσικῶν εἰς οὗτος), ἐκείνον δὲ παρ' ἄλλου, τὸν δὲ παρ' Ὀμήρου διηγεῖται φάσκοντος τὸν Νεῖλον·

ἀν δ' εἰς Αἰγύπτου διηγεῖται ποταμοῖο.

ἀλλ' ἐὼς ταῦτα πολλῶν εἰρηκότων, ὧν ἀρκέσει δύο μὴ-
νῦσαι τοὺς ποιήσαντας καὶ ἡμᾶς τὸ περὶ τοῦ Νεῖλου
βιβλίον, Εὐδωρόν τε καὶ Ἀρίστωναν τὸν ἐκ τῶν περι-
πάτων· πλὴν γὰρ τῆς τάξεως τὰ γε ἄλλα καὶ τῇ φρά-
σει καὶ τῇ ἐπιχειρήσει ταῦτά ἐστι κεῖμενα παρ' ἀφο-
τέρους. ἐγὼ γοῦν ἀπορούμενος ἀντιγράφων εἰς τὴν
ἀντιβολὴν ἐκ θατέρου θατέρον ἀντέβαλον· πότερος
δ' ἦν ὁ τῶν ἄλλων ὑποβαλλόμενος, ἐν Ἀμμωνος εἴροι
τις ἄν. Εὐδωρος δ' ἡγεῖτο τὸν Ἀρίστωναν· ἡ μὲντοι
φράσις Ἀριστωνέως μᾶλλον ἐστίν. οἱ μὲν οὖν ἀρχαῖοι
τὸ οἰκούμενον αὐτὸ καὶ ποτιζόμενον ὑπὸ τοῦ Νεῖλου
μόνον Αἰγύπτον ἐκάλεον, ἀπὸ τῶν περὶ Συήνην τόπων
ἀρξάμενοι μέχρι τῆς θαλάττης· οἱ δ' ὕστερον μέχρι νῦν
προσέλαβον ἐκ μὲν τῶν πρὸς ἑὼ μερῶν [τὰ] μεταξὺ
τοῦ Ἀραβίου κόλπου καὶ τοῦ Νεῖλου σχεδόν τι πάντα
(οἱ δ' Αἰθίοπες οὐ πάνυ χρῶνται τῇ Ἐρυθρᾷ θαλάττῃ),
ἐκ δὲ τῶν ἐσπερίων τὰ μέχρι τῶν Αὐάσεων καὶ ἐν τῇ
παραλίᾳ τὰ ἀπὸ τοῦ Κανωδικοῦ στόματος μέχρι Κατα-
βαθμοῦ καὶ τῆς Κυρηναίων ἐπικρατείας. οἱ τε γὰρ
ἀπὸ τοῦ Πτολεμαίου βασιλεῖς ἰσχυσαν τοσοῦτον, οἱ γε
καὶ τὴν Κυρηναίαν αὐτὴν κατέσχον καὶ διενείμαντο
πρὸς τὴν Αἰγύπτον καὶ τὴν Κύπρον· Ῥωμαῖοί τε οἱ
διαδεξάμενοι τὴν ἐκείνων ἐπαρχίαν κρίναντες τὴν Αἰ-
γύπτον ἐν τοῖς αὐτοῖς ὄροις διεφύλαξαν. Αὐάσεις δ' οἱ
Αἰγύπτιοι καλοῦσι τὰς οἰκουμένας χώρας, περιεχομένας
κύκλῳ μεγάλαις ἑρμῆαις, ὥς ἂν νήσους πελαγίας
(πολὺ δὲ τοῦτ' ἐστὶ κατὰ τὴν Λιβύην), τρεῖς δ' εἰσὶν
αἱ πρόσχωροι τῇ Αἰγύπτῳ καὶ ἐπ' αὐτῇ τεταγμέναι.
τὰ μὲν οὖν καθ' ὅλου καὶ ἀνωτάτω περὶ τῆς Αἰγύπτου
αὐτὰ λέγομεν· τὰ καθ' ἕκαστα δὲ καὶ τὰς ἀρετὰς
αὐτῆς νῦν διέξιμεν.

6. Ἐπεὶ δὲ τὸ πλείστον τοῦ ἔργου τούτου καὶ τὸ
κυριώτατον ἡ Ἀλεξάνδρεια ἐστὶ καὶ τὰ περὶ αὐτὴν,
ἐντεῦθεν ἀρτέον. ἐστὶ τοίνυν ἡ ἀπὸ Πηλουσίου παρα-
λία πρὸς τὴν ἐσπερίαν πλάσσει μέχρι μὲν τοῦ Κανωδι-
κοῦ στόματος χιλίων πού καὶ τριακοσίων σταδίων, ὃ δὲ
καὶ βάσιν τοῦ Δέλτα ἔχουμεν· ἐντεῦθεν δ' ἐπὶ Φάρον τὴν

occasionibus, non prorsus innotuerit imbrum historia ejus
ætatis hominibus, præsertim quum sacerdotes curiosius
in sacros libros referrent et confirmarent, quæ subtilioris
aliquid haberent cognitionis. Etenim si quid aliud, hoc
dignum disquisitione erat quod adhuc quæri solet, cur
nempe æstate et non hieme, in partibus australissimis imbres
cadant, in Thebæide vero et circa Syenen non item? Illud
vero, num ex imbris Nilus augeatur, non erat quærendum,
neque in hanc rem talibus opus erat testibus, quales pro-
ducit Posidonius; ait enim Callisthenem tradere æstivos
imbres causam esse; idque hunc ab Aristotele sumpsisse,
Aristotelem vero a Thrasyacle Thasio, qui unus fuit ex an-
tiquis physicis; Thrasyaclem autem ab alio (a Thalete?),
atque illum ab Homero, qui Nilum cœlitus delapsum dicit
(Od. 4, 481):

Rursus ad Ægypti cœlo delapsa fluenta.

Verum istæc mitto, quum a multis sint tractata, de quibus
satis sit duos afferre, qui ætate nostra de Nilo scripserunt,
Eudorum et Aristonem Peripateticum. Hi, dempto ordine,
cetera omnia et stylo et argumentis iisdem fere uterque
posuerunt. Itaque libros inter se collaturus, quum exem-
plarium copia nulla fieret, alterum cum altero comparavi;
uter autem alterius compilaverit scriptum, fortasse Ammo-
nis oraculo doceri aliquis possit. Eudorus quidem Ari-
stonem eo nomine incusat, sed dicendi genus potius est
Aristonem. Ceterum prisci id solum Ægyptum vocavere,
quod habitatur et a Nilo irrigatur, inde a locis Syenæ
proximis incipientes usque ad mare; recentiores vero ad
hoc usque tempus, ab orientali regione omnes fere partes
assumpserunt, quæ inter Arabicum sinum sunt atque Nilum
(Æthiopes Rubro mari non adeo utuntur); ab occidente
vero loca usque ad Auases, quæ vocantur, et in ora mari-
tima ab ostio Canopico usque ad eum locum, qui Cata-
bathmus dicitur, et Cyrenæorum ditionem. Nam Ptole-
maici reges eo usque dominationem protulerunt suam, qui
quidem etiam Cyrenaicam sub se habuerunt, separatim ab
Ægypto Cyproque. Romani, qui postea successerunt, pro-
vinciam Ægyptum iisdem finibus inclusam servarunt. Auases
Ægyptii regiones vocant habitatas et maximis desertis
circumdadas, quasi quasdam pelagi insulas, quales sæpe
occurrunt in Libya; tres vero sunt Ægypto finitimæ et ei
subditæ. Hæc igitur de Ægypto in universum et summa-
tim dicimus; nunc singula regionis et quæ habeat præclara
persequemur.

6. Initium autem ab Alexandria faciemus et locis ei vici-
nis, quum hujus tractationis præcipuam partem ea occu-
pent. Ergo maritima ora a Pelusio usque ad Canopicum
ostium ad occidentem naviganti est mille fere et trecento-
rum stadiorum, quod et basim ipsius Delta diximus; hinc ad
Pharum insulam alia sunt stadia centum et quinquaginta.

νῆσον ἄλλοι στάδιοι πεντήκοντα πρὸς τοῖς ἑκατόν. ἡ δὲ
 Φάρος νησίον ἐστὶ παράμικτος, προσεχέστατον τῇ
 ἡπείρῳ, λιμένα πρὸς αὐτὴν ποιοῦν ἀμφίστομον. ἡίων
 γὰρ ἐστὶ κολπώδης, ἄκρας εἰς τὸ πελάγος προεβλη-
 5 μέν, δύο· τούτων δὲ μεταξὺ ἡ νῆσος ἵδρυται κλειύουσα
 τὸν κόλπον, πεαραβέβληται γὰρ αὐτῇ κατὰ μήκος· τῶν
 ἑῶν τῆς Φάρου τὸ μὲν ἐξῶν μᾶλλον ἐστὶ προσεχὲς
 τῇ ἡπείρῳ καὶ τῇ κατ' αὐτὴν ἄκρᾳ (καλεῖται δ' ἄκρα
 Λογιάς), καὶ ποιῇ τὸν λιμένα ἀρίστομον· πρὸς δὲ τῇ
 10 στενότητι τοῦ μεταξὺ πόρου καὶ πέτραι εἰσὶν, αἱ μὲν
 ὑψαλοὶ, αἱ δὲ καὶ ἐξέχουσαι, τραχύνουσαι πᾶσαν ὥραν
 τὸ προσπίπτον ἐκ τοῦ πελάγους κλυδώνιον. ἐστὶ δὲ καὶ
 αὐτὸ τὸ τῆς νησίδος ἄκρον πέτρα περίκλυτος, ἔχουσα
 πύργον θαυμαστικῶς κατεσκευασμένον λευκοῦ λίθου πο-
 15 λύροπον, δμῶνυμον τῇ νήσῳ· τοῦτον δ' ἀνέθηκε Σώ-
 στρατος Κνίδιος, φίλος τῶν βασιλέων, τῆς τῶν πλωιζο-
 μένων σωτηρίας χάριν, ὥς φησιν ἡ ἐπιγραφή. ἀλιμένου
 γὰρ οὐσης καὶ ταπεινῆς τῆς ἐκατέρωθεν παραλίας,
 ἐχρύσης δὲ καὶ χοιράδας καὶ βράχιν τινά, ἔδει σημείου
 20 τινὸς ἐν ὑψηλῷ καὶ λαμπρῷ τοῖς ἀπὸ τοῦ πελάγους προσ-
 πλέουσιν, ὥστ' εὐστοχεῖν τῆς εἰσβολῆς τοῦ λιμένος.
 καὶ τὸ ἐσπέριον δὲ στόμα οὐκ εὐεῖςβολόν ἐστιν, οὐ μὴν
 τοσαύτης γε δέεται προνοίας· ποιεῖ δὲ καὶ τοῦτο ἄλλον
 λιμένα τὸν τοῦ Εὐνόστου καλούμενον· πρόκειται δ' οὐ-
 25 τος τοῦ ὀρυκτοῦ καὶ κλειστοῦ λιμένος· ὁ μὲν γὰρ ἐκ τοῦ
 λεγθέντος πύργου τῆς Φάρου τὸν εἰσπλουν ἔχων ὁ μέγας
 ἐστὶ λιμὴν· οὗτοι δὲ συνεχεῖς ἐν βάθει ἐκείνῳ, τῷ
 ἑπτασταδίῳ καλούμένῳ χώματι διειργόμενοι ἀπ' αὐτοῦ,
 πράκνυνται· τὸ δὲ χώμα ἐστὶν ἀπὸ τῆς ἡπείρου γέφυρα
 30 ἐπὶ τῇ νῆσον κατὰ τὸ ἐσπέριον αὐτῆς ἐκτεταμέ-
 νη, δύο διάπλους ἀπολείπουσα μόνον εἰς τὸν Εὐνόστου
 λιμένα, καὶ αὐτοὺς γεγεφυρωμένους· ἦν δ' οὐ γέφυρα
 μόνον ἐπὶ τὴν νῆσον τὸ ἔργον τοῦτο, ἀλλὰ καὶ ὑδραγώ-
 γιον, ὅτε γε ὤκειτο· νῦν δ' ἡρήμωσεν αὐτὴν ὁ θεὸς Καί-
 35 σαρ ἐν τῇ πρὸς Ἀλεξανδρείας πολέμῳ, τεταγμένην με-
 τὰ τῶν βασιλέων· ὀλίγοι δ' οἰκοῦσι πρὸς τῷ πύργῳ
 ναυτικοὶ ἄνδρες. ὁ γοῦν μέγας λιμὴν πρὸς τῷ κεκλει-
 σθαι καλῶς τῷ τε χώματι καὶ τῇ φύσει, ἀγχιβαθὴς τέ
 ἐστίν, ὥστε τὴν μεγίστην ναῦν ἐπὶ κλίμακος ὀρμεῖν,
 40 καὶ εἰς πλείους σχίζεται λιμένας. οἱ μὲν οὖν πρότεροι
 τῶν Αἰγυπτίων βασιλεῖς, ἀγαπῶντες οἷς εἶχον καὶ οὐ
 πάνυ ἐπεισάκτων δεόμενοι, διαβεβλημένοι πρὸς ἀπαν-
 τας τοὺς πλείοντας, καὶ μάλιστα τοὺς Ἑλλήνας (πορ-
 θηταὶ γὰρ ἦσαν καὶ ἐπιθυμηταὶ τῆς ἀλλοτρίας κατὰ
 45 σπάνιν γῆς), ἐπέστησαν φυλακὴν τῷ τόπῳ τούτῳ,
 κλειύσαντες ἀπείργειν τοὺς προσιόντας· κατοικίαν δ' αὐ-
 τοὺς ἔδωκαν τὴν προσαγορευομένην Ῥακῶτιν, ἣ νῦν μὲν
 τῆς Ἀλεξανδρείας πολέως ἐστὶ μέρος τὸ ὑπερκαίμενον
 τῶν νεωρίων, τότε δὲ κώμη ὑπῆρχε· τὰ δὲ κύκλῳ τῆς
 50 κώμης βουκόλοι παρέδωκαν, δυναμένοι καὶ αὐτοῖς
 καλύειν τοὺς ἔξωθεν ἐπιόντας. ἐπελθὼν δὲ Ἀλέξαν-
 δρος, ἰδὼν τὴν εὐκαιρίαν, ἔγνω τειγχεῖν ἐπὶ τῷ λιμένι
 τὴν πόλιν· τῆς δ' ὑστερον ἐπηκολουθητικῆς εὐδαιμονίας
 τῇ πόλει μνημονεύουσι τι σημεῖον κατὰ τὴν ὑπογραφήν

STRABO.

Pharus exigua est insula oblonga, quæ continenti adjacet,
 ancipitem ad eam portum faciens. Est enim litus sinuo-
 sum, quod duo promontoria in mare emittit, inter quæ in-
 sula jacet portum claudens, cui per longum objicitur; de
 Phari promontorii orientale magis continentem et opposi-
 tum sibi promontorium, cui Lochias nomen, attingit, et
 portum efficit ore arcto. Accedit ad angustias portus, quod
 in intermedio freto petrae sunt, partim aquis opertæ, par-
 tim eminentes, continue occurrentem ex pelago fluctum
 exasperantes. Ipsum adeo insulae promontorium est petra
 quædam mari circumdata, turrim habens ex albo lapide
 mirifice structam multis fastigiis, eodem, quo insula, nomi-
 ne. Eam Sostratus Cnidius, regum amicus, posuit ob
 navigantium salutem, ut testatur inscriptio. Nam quum
 ora ex utraque parte importuosa et humilis esset, cautes-
 que ac breviter haberet: signo aliquo opus fuit alto et splen-
 dente, quo usi navigantes ex alto portus ingressum contin-
 gere possent. Occiduum etiam ostium, quamquam non
 tutum ingressum habet, non tamen tanta indiget providen-
 tia; sed hoc quoque alium portum efficit, qui Eunosti
 dicitur. Hic ante effossum et clausum portum jacet; qui
 enim ex dicta Phari turri ingressum habet, is maximus
 portus est; hi vero continui in secessu illo adjacent, a ma-
 gno portu dirempti aggere, qui Heptastadium appellatur,
 Agger ille est pons quidam a continenti in insulam ad occi-
 dentalem ejus partem porrectus, duos tantum transitus
 navigantibus relinquens in Eunosti portum, ipsos quoque
 ponte junctos; quod opus non modo pons erat in insulam,
 sed etiam aquæ ductus, illo saltem tempore quo habitaba-
 tur insula; nunc divus Cæsar eam in Alexandrino bello
 (in quo pro regibus contra ipsum steterat) evastavit; pau-
 ci tamen nautæ juxta turrim habitant. Maximus quidem
 portus, præterquam quod et natura et aggere bene clau-
 ditur, profundus est adeo proxime ipsum litus, ut maxima
 etiam navis ad ipsos gradus ejus applicari tuto possit; et
 in portus complures scinditur. Enimvero primi Ægyptio-
 rum reges suis contenti opibus, nec importata aliunde ma-
 gnopere desiderantes, omnibus exteris navigantibus infensi
 erant, maxime vero Græcis (qui ob soli penuriam populari
 atque appetere aliena solebant), ideoque custodes huic loco
 imposuerunt, qui appellentes arcerent; habitandam iis de-
 derunt Rhacotin, quæ nunc Alexandriæ pars est, navalibus
 imminens, tunc vicus erat. Quæ in orbem vico circum-
 jacebant, hubulcis tradidere, qui ipsi quoque vires habe-
 rent ad arcendos extraneos. Quum autem Alexander eo
 venisset, loci opportunitate perspecta, statuit urbem ad
 portum esse muniendam. Futuram urbis felicitatem, quæ
 consecuta est, ferunt ostento in ipsa operis designatione

τοῦ κτίσματος συμβάν· τῶν γὰρ ἀρχιτεκτόνων γῆ λευ-
κῇ διασημαινομένων τὴν τοῦ περιόλου γραμμὴν, ἐπι-
λιπούσης τῆς γῆς καὶ τοῦ βασιλείως ἐπιόντος, οἱ διοικη-
ται τῶν ἀλφείων μέρος τῶν παρεσκευασμένων τοῖς
ἐργάταις παρέσχον, δι' ὧν καὶ αἱ ὁδοὶ κατετμήθησαν
εἰς πλείους· τοῦτ' οὖν οἰωνίσθαι λέγονται πρὸς ἀγαθοῦ
γεγονός.

7. Ἡ δ' εὐκαιρία πολύτροπος· ἀμφίκλυστον τε γάρ
ἔστι τὸ χωρίον δυσὶ πελάγεσι, τῷ μὲν ἀπὸ τῶν ἀρκτων
10 τῷ Αἰγυπτίῳ λεγομένῳ, τῷ δ' ἀπὸ μεσημβρίας τῷ τῆς
λίμνης τῆς Μαρείας, ἣ καὶ Μαρεῶτις λέγεται· πληροὶ
δὲ ταύτην πολλαῖς διώρυξιν ὁ Νεῖλος, ἀνωθέν τε καὶ
ἐκ πλαγίων, δι' ὧν τὰ εἰσχομιζόμενα πολλῶν πλείω τῶν
ἀπὸ θαλάττης ἐστίν, ὥσθ' ὁ λιμὴν ὁ λιμναῖος ὑπῆρχε
15 πλουσιώτερος τοῦ θαλαττίου· ταύτῃ δὲ καὶ τὰ ἐκχομι-
ζόμενα ἐξ Ἀλεξανδρείας πλείω τῶν εἰσχομιζομένων ἐστί-
γνοίη δ' ἂν τις ἐν τε τῇ Ἀλεξανδρείᾳ καὶ τῇ Δικαιαρ-
χίᾳ γενόμενος, ὁρῶν τὰς ὁδικὰς ἐν τε τῷ κατάπλῳ
καὶ ἐν ταῖς ἀναγωγαῖς, ὅσον βαρύτεραί τε καὶ κουφό-
20 τεραὶ δεῦρο κἀκεῖσε πλείω. πρὸς δὲ τῷ πλούτῳ τῶν
καταγομένων ἐκατέρωσε εἰς τε τὸν κατὰ θάλατταν λι-
μένα καὶ εἰς τὸν λιμναῖον καὶ τὸ εὐαερον ἄξιον σημειώ-
σεως ἐστίν· ὁ καὶ αὐτὸ συμβαίνει διὰ τὸ ἀμφίκλυστον
καὶ τὸ εὐκαιρον τῆς ἀναβάσεως τοῦ Νεῖλου. αἱ μὲν
25 γὰρ ἄλλαι πόλεις αἱ ἐπὶ λιμνῶν ἰδρυμέναι βαρεῖς καὶ
πνιγώδεις ἔχουσι τοὺς ἀέρας ἐν τοῖς καύμασι τοῦ θέρους·
ἐπὶ γὰρ τοῖς χεῖλεσιν αἱ λίμναι τελματοῦνται διὰ τὴν
ἐκ τῶν ἡλίων ἀναθυμίασιν· βορβορώδους οὖν ἀναφερο-
μένης τοσαύτης ἰκμάδος, νοσώδης ὁ ἀήρ ἔλκεται καὶ
30 λοιμικῶν κατάρχει παθῶν. ἐν Ἀλεξανδρείᾳ δὲ τοῦ
θέρους ἀρχομένου πληρούμενος ὁ Νεῖλος πληροὶ καὶ τὴν
λίμνην καὶ οὐδὲν ἔξ τελματώδεις τὸ τὴν ἀναφορὰν ποιῇ-
σον μοχθηράν· τότε δὲ καὶ οἱ ἐτησῖαι πνέουσιν ἐκ τῶν
βορείων καὶ τοῦ τοσούτου πελάγους, ὥστε κάλλιστα
35 τοῦ θέρους Ἀλεξανδρεῖς διάγουσιν.

8. Ἔστι δὲ χλαμυδοειδὲς τὸ σχῆμα τοῦ ἐδάφους τῆς
πόλεως· οὗ τὰ μὲν ἐπὶ μῆκος πλευρὰ ἐστὶ τὰ ἀμφί-
κλυστα, ὅσον τριάκοντα σταδίων ἔχοντα διάμετρον, τὰ
δὲ ἐπὶ πλάτος οἱ ἰσθμοί, ἑπτὰ ἢ ὀκτὼ σταδίων ἑκάτε-
40 ρος, σφιγγόμενος τῇ μὲν ὑπὸ θαλάττης, τῇ δ' ὑπὸ τῆς
λίμνης. ἅπαντα μὲν ὁδοὶς κατατέμνεται ἰσηλάτοις
καὶ ἀρματηλάτοις, δυσὶ δὲ πλατυτάταις, ἐπὶ πλεόν
ἢ πλείωρον ἀναπεπταμέναις, αἱ δὲ δόξα καὶ πρὸς ὀρθὰς
τέμνουσιν ἀλλήλας. ἔχει δ' ἡ πόλις τεμένη (τά) τε
45 κοινὰ κάλλιστα καὶ τὰ βασιλεία, τέταρτον ἢ καὶ τρίτον
τοῦ παντὸς περιόλου μέρος· τῶν γὰρ βασιλείων ἕκαστος
ὥσπερ τοῖς κοινοῖς ἀναθήμασι προσεφίλοκ' αἰετὶν
κόσμεν, οὕτω καὶ οἰκισιν ἰδίᾳ περιβάλλετο πρὸς ταῖς
ὑπαρχούσας, ὥστε νῦν τὸ τοῦ ποιητοῦ,

ἐξ ἑτέρων ἑτερ' ἐστίν·

ἅπαντα μέντοι συναφῇ καὶ ἀλλήλοις καὶ τῷ λιμένι, καὶ
ὅσα ἔω αὐτοῦ. τῶν δὲ βασιλείων μέρος ἐστὶ καὶ τὸ
Μουσεῖον, ἔχον περίπατον καὶ ἐξέδραν καὶ οἶκον μέγαν,

fuisse præmonstratam; architectis enim ambitus lineam
gyreo designantibus, quum adventante rege gypsum defi-
ceret, farinae operaris destinatae a procuratoribus fuisse
præbitam partem, qua etiam compitorum plures divisiones
delineaverint; eam igitur rem visam fuisse boni ominis.

7. Commoditates urbs habet non unius modo generis.
Duo enim maria locum alluunt, alterum a septentrione,
quod Ægyptium dicitur, alterum a meridie, quod Maria
palus vel etiam Mareotis appellatur; eam Nilus multis fos-
sis tum e superioribus partibus, tum e lateribus actis im-
plet, per quas multo plura importantur, quam e mari,
adeo ut palustris portus ditior sit marino. Ibi vero etiam
quæ ex Alexandria exportantur plura sunt quam quæ
importantur. Facile id cognoverit qui Alexandriæ et Di-
cæarchiæ fuerit, observaveritque onerarias naves et ve-
nientes et abeuntes, quanto graviores aut leviores ultro
citroque navigent. Jam præter opes, quæ ex utraque
parte et in maris et in lacus portum advehuntur, aeris tem-
peries digna est memoratu: quæ ipsa quoque idcirco con-
tingit, quod urbs utrimque alluitur, et Nilus incrementa
commode facit. Quippe ceteræ urbes, quæ ad latus sitæ
sunt, gravem et præfocantem aerem in æstivis ardoribus
habent; nam propter vapores a sole excitatos coenium in
lacuum labris cogitur, unde coenoso humore exhalante,
aer morbidus attrahitur, ac pestilentiae initium præbet.
At Alexandriæ incipiente æstate Nilus auctus auget etiam
lacum, et nullum coeno locum relinquit, unde malignus
aliquis posset vapor exhalare. Huc accedit quod eodem
tempore etiam etesias a borealibus partibus et tanto pelago
adspirant, adeo ut Alexandrini optime æstatem agant.

8. Urbis solum chlamydis figuram habet, cujus latera,
quæ in longum tendunt, ea sunt quæ aqua utrinque alluuntur,
triginta fere stadiorum habentia diametrum, latera
vero, quæ in latum tendunt, isthmi sunt, quorum uterque,
septem octove stadiorum, hinc mari, illinc lacu stringitur.
Ac tota quidem urbs viis divisa est, per quas et equi et
currus agi possint, duabus autem latissimis, quæ amplius
jugero expanduntur, et sese ad rectos angulos secant.
Urbs habet publicos lucos pulcherrimos et regias, quæ
quartam tertiamve totius ambitus partem occupant. Nam
regum quisque ut publicis monumentis aliquid ornamenti
addere studebat, ita et ad jam exstructas regias ali-
quam de suo adjiciebat, ut nunc poetæ illud vere dici
possit (Od. 17, 266),

Sunt alia ex altis;

atque omnes inter se junctæ sunt, et portui contiguæ et iis
quæ extra eum sunt. Pars etiam regiarum est Museum,
quod deambulationem habet et exedram et maximam do-

ἐν ᾧ τὸ σπουδίον τῶν μετεχόντων τοῦ Μουσείου φιλο-
λόγων ἀνδρῶν. ἔστι δὲ τῇ συνόδῳ ταύτῃ καὶ χρήματα
κοινὰ καὶ ἱερῆς ὁ ἐπὶ τῷ Μουσεῖῳ, τεταγμένος τότε
μὲν ὑπὸ τῶν βασιλέων, νῦν δ' ὑπὸ Καίσαρος. μέρος
δὲ τῶν βασιλείων ἐστὶ καὶ τὸ καλούμενον Σῆμα, ὃ πε-
ρίβολος ἦν, ἐν ᾧ αἱ τῶν βασιλέων ταφαὶ καὶ ἡ Ἀλε-
ξάνδρου· ἐφθῇ γὰρ τὸ σῶμα ἀφελόμενος Περδίκαν
ὁ τοῦ Λάγου Πτολεμαῖος, κατακομίζοντα ἐκ τῆς Βαβυ-
λώνης καὶ ἐκτραπόμενον ταύτῃ κατὰ πλεονεξίαν καὶ
ἐξιδίασμόν τῆς Αἰγύπτου· καὶ δὴ καὶ ἀπώλετο διαφθα-
ρῆς ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν, ἐπελθόντος τοῦ Πτολεμαίου
καὶ κατακλείσαντος αὐτὸν ἐν νήσῳ ἐρήμῃ· ἐκείνος μὲν
οὐκ ἀπέθανεν ἐμπεριπαρεῖς ταῖς σαρίσσαις, ἐπελθόντων
ἐπ' αὐτὸν τῶν στρατιωτῶν· σὺν αὐτῷ δὲ τὰ καὶ οἱ βα-
σιλεῖς, Ἀριδαῖος τε καὶ τὰ παῖδιά τὰ Ἀλεξάνδρου, καὶ
ἡ γυνὴ Ῥωξάνη ἀπῆραν εἰς Μακεδονίαν· τὸ δὲ σῶμα
τοῦ Ἀλεξάνδρου κομίσας ὁ Πτολεμαῖος ἐκένεισεν ἐν τῇ
Ἀλεξανδρείᾳ, ὅπου νῦν ἐστὶ κεῖται· οὐ μὲν ἐν τῇ αὐτῇ
πυλῶν· θαλίην γὰρ αὕτη, ἐκείνος δ' ἐν χρυσῇ κατέθη-
κεν· ἐσύλησε δ' αὐτὴν ὁ Κόκκης καὶ Παρεῖσακτος ἐπι-
κληθεὶς Πτολεμαῖος, ἐκ τῆς Συρίας ἐπελθὼν καὶ ἐκπε-
σὼν εὐθύς, ὥστ' ἀνόνητα αὐτῷ τὰ σῶλα γενέσθαι.

9. Ἔστι δ' ἐν τῷ μεγάλῳ λιμένι κατὰ μὲν τὸν εἰς-
πλουν ἐν δεξιᾷ ἡ νῆσος καὶ ὁ πύργος ὁ Φάρος· κατὰ
δὲ τὴν ἐτέραν χεῖρα αἶτε χοιράδες καὶ ἡ Λοχιάς ἄκρα,
ἐχούσα βασιλείον. εἰσπλεύσαντι δ' ἐν ἀριστερᾷ ἐστὶ
συνεχῇ τοῖς ἐν τῇ Λοχιάδι τὰ ἐνδοτέρῳ βασιλεία, πολ-
λὰς καὶ ποικίλας ἔχοντα διαίτας καὶ ἀλση· τούτοις
δ' ὑπόκειται ὃ τε ὀρυκτὸς λιμὴν καὶ κλειστός, ἴδιος τῶν
βασιλέων, καὶ ἡ Ἀντίρροδος, νησίον προκείμενον τοῦ
ὀρυκτοῦ λιμένος, βασιλείον ἄμα καὶ λιμένιον ἔχον·
ἐκάλεσαν δ' οὕτως, ὡς ἂν τῇ Ῥόδῳ ἐνάμιλλον. ὑπέρ-
κειται δὲ τούτου τὸ θέατρον· εἴτα τὸ Ποσειδῖον, ἀγκῶν
τις ἀπὸ τοῦ Ἐμπορίου καλουμένου προπεπτωκώς, ἔχων
ἱερὸν Ποσειδῶνος· ᾧ προσθεὶς χῶμα Ἀντωνίου ἐστὶ μελ-
λόν προνεῦον εἰς μέσον τὸν λιμένα ἐπὶ τῷ ἄκρῳ κατε-
σκευάσε δαίταν βασιλικήν, ἣν Τιμώνιον προσηγόρευσε.
τούτου δ' ἐπραξε τὸ τελευταῖον, ἥνικα προλειφθεὶς ὑπὸ
τῶν φίλων ἀπῆραν εἰς Ἀλεξανδρείαν μετὰ τὴν ἐν Ἀκτίῳ
κακοπραγίαν, Τιμώνιον αὐτῷ κρίνας τὸν λοιπὸν βίον,
ὃν διὰ ξείνῳ ἐμελλεν ἔρημος τῶν τοσούτων φίλων. εἴτα
τὸ Καισάριον καὶ τὸ Ἐμπόριον καὶ [αἱ] ἀποστάσεις·
καὶ μετὰ ταῦτα τὰ νεώρια μέχρι τοῦ ἑπτασταδίου.
ταῦτα μὲν τὰ περὶ τὸν μέγαν λιμένα.

10. Ἐξῆς δ' Εὐνόστου λιμὴν μετὰ τὸ ἑπταστάδιον·
καὶ ὑπὲρ τούτου ὁ ὀρυκτός, ὃν καὶ Κιβωτὸν καλοῦσιν,
ἔχων καὶ αὐτὸς νεώρια. ἐνδοτέρῳ δὲ τούτου διώρυξ
πλωτὴ μέχρι τῆς λίμνης τεταμένη τῆς Μαρειώτιδος·
ἔω μὲν οὐκ τῆς διώρυγος μικρὸν ἐστὶ λείπεται τῆς πό-
λεως· εἴθ' ἡ Νεκρόπολις τὸ προάστειον, ἐν ᾧ κῆποι τε
πολλοὶ καὶ ταφαὶ καὶ καταγωγαὶ πρὸς τὰς ταριχεύσεις
τῶν νεκρῶν ἐπιτελῆσαι. ἐντὸς δὲ τῆς διώρυγος τὸ τε
Σαράπιον καὶ ἄλλα τεμένη ἀρχαῖα ἐκλειμμένα πως διὰ
τὴν τῶν νέων κατασκευὴν τῶν ἐν Νικοπόλει· καὶ γὰρ

neum, in qua cenaculum est eorum, qui Musei consortes
sunt, ac litteris humanioribus studium impendunt. Hoc
collegium publice pecunias habet et sacerdotem, qui Mu-
seo praesat, olim a regibus, nunc a Cesare constitutum.
Regiarum pars etiam illud est, quod Sema (Σῶμα codd.)
appellatur, septum quoddam, in quo regum sepulturae et
Alexandri erant. Etenim Ptolemæus Lagi filius Alexandri
corpus Perdiccae eripuerat, quum hic id Babylone deferret,
atque huc diverteret, avaritia et Ægypti sibi vindicandæ
studio impulsus. Perit ille a militibus interemptus, a Pto-
lemæo superveniente in insula deserta inclusus; ille igitur,
irruentibus militibus, sarris confossus est; qui vero cum
eo erant (ὄντας οἱ β.) reges, Aridæus et Alexandri filii, et
Rhoxana uxor in Macedoniam discesserunt; Alexandri au-
tem corpus Ptolemæus Alexandriam detulit, ibique sepelivit,
ubi etiam nunc jacet, non tamen in eodem alveo; nunc enim
vitreus est, ille in aureo condiderat. Aureum Ptolemæus,
cognomento Cocces et Subditicius, rapuit, e Syria eo pro-
fectus, sed statim ejectus, adeo ut nullam e præda utilita-
tem perciperet.

9. Ad magnum portum in ingressu ad dextram est insula
et turris Pharus, ad lævam sunt cautes et Lochias pro-
montorium, in quo regia est. Ingresso ad sinistram sunt
interiores regiae, continuæ his quæ sunt in Lochiade, multa
ac varia domicilia et lucos habentes. His effossus (χυ-
πτός codd.) ac clausus portus subjacet, qui proprius est
regum, item Antirrhodus insula, quæ ante effossum portum
jacet, regiam habens et parvum portum, sic dicta, quod
Rhodo quasi æmula esset. Supra hanc theatrum est; postea
Posidium, cubitus quidam ab Emporio, quod vocatur,
procurrens, et Neptuni templum habens. Ibi Antonias,
addito aggere magis etiam in medium portum prominente,
in extremitate ejus regiam domum construxit, quam Time-
nium appellavit, idque ad extremam fecit, quum ab ami-
cis derelictus, post Actiacam calamitatem, Alexandriam
discessisset, ac solitariam sibi quandam vitam Timonis
exemplo peragendam proposuisset, tot amicis orbatu.
Postea est Caesarium et Emporium et Apostases seu Re-
positoria, quæ dicuntur, atque inde navalia usque ad He-
ptastadium. Atque hæc circa magnum portum sunt.

10. Deinde ab Heptastadio est Ennostis portus, et supra
hunc est effossus portus, etiam Cibotus, hoc est arca,
dictus, qui et ipse navalia habet. Intra hunc fossa est na-
vigabilis usque ad Mareotidem lacum perducta; extra
hanc fossam restat urbis paululum; tum sequitur Necro-
polis sive mortuorum urbs, suburbanum, in quo horti
plurimi sunt et sepulturae ac domicilia condendis mortuis
idonea. Intra fossam sunt Sarapion et alia prisca aedifi-
cia publica cum lucis, nunc fere derelicta, quum nova
sint in Nicopoli exstructa; ibi enim et amphitheatrum et

ἀμφιθέατρον καὶ στάδιον καὶ οἱ πεντητηρικοὶ ἀγῶνες ἐκεῖ
 συντελοῦνται· τὰ δὲ παλαιὰ ὀλιγώρηται. συλλήβδην
 δ' εἰπεῖν ἡ πόλις μεστὴ ἐστὶν ἀναθημάτων καὶ ἱερῶν·
 5 καλλιστον δὲ τὸ γυμνάσιον, μαίζους ἢ σταδίασας ἔχον
 τὰς στοάς· ἐν μέσῳ [δὲ] τὸ τε δικαστήριον καὶ τὰ δῶλη.
 ἔστι δὲ καὶ Πάνειον, ὕψος τι χειροποίητον στροβιλοει-
 δὲς ἐμπερές· ὅθω πετρώδει διὰ κοχλίου τὴν ἀνάβασιν
 ἔχον· ἀπὸ δὲ τῆς κορυφῆς ἐστὶν ἀπιδεῖν ὅλην τὴν πόλιν
 ὑποκειμένην αὐτῷ πανταχόθεν. ἀπὸ δὲ τῆς Νεκροπό-
 10 λεως ἢ ἐπὶ τὸ μήκος πλατεῖα διατείνει παρὰ τὸ γυμνά-
 σιον μέχρι τῆς πύλης τῆς Κανωδικῆς· εἰθ' Ἱπποδρόμος
 καλούμενός ἐστι καὶ ἡ αἰ παρακείμεναι ἄλλαι μέχρι
 τῆς διώρυγος τῆς Κανωδικῆς. διὰ δὲ τοῦ Ἱπποδρόμου
 διελθόντι ἡ Νικόπολις ἐστὶν, ἔχουσα κατοικίαν ἐπὶ θα-
 15 λάττῃ πόλεως οὐκ ἐλάττω· τριάκοντα δὲ εἰσιν ἀπὸ τῆς
 Ἀλεξανδρείας στάδιοι. τοῦτον δὲ ἐτίμησεν ὁ Σεβαστὸς
 Καῖσαρ τὸν τόπον, ὅτι ἐνταῦθα ἐνίκα τῇ μάχῃ τοὺς
 ἐπεξιδόντας ἐπ' αὐτὸν μετὰ Ἀντωνίου· καὶ λαβὼν ἐξ
 ἐφόδου τὴν πόλιν ἠνάγκασε τὸν μὲν Ἀντώνιον ἑαυτὸν
 20 διαχειρίσασθαι, τὴν δὲ Κλεοπάτραν ζῶσαν ἔλθεῖν εἰς
 τὴν ἑξουσίαν· μικρὸν δ' ὕστερον ἀκχείνη ἑαυτὴν ἐν τῇ
 φρουρᾷ διαχειρίσατο λάθρα δῆγματι ἀσπίδος ἢ φαρμά-
 κῳ ἐπιχρίστω (λέγεται γὰρ ἀμφοτέρως), καὶ συνέθε
 καταλυθῆναι τὴν τῶν Λαγιδῶν ἀρχήν, πολλὰ συμμέλ-
 25 νασαν ἔτη.

II. Πτολεμαῖος γὰρ ὁ Λάγος διεδέξατο Ἀλέξανδρον,
 ἐκείνον δὲ [δ] Φιλάδελφος, τοῦτον δὲ ὁ Εὐεργέτης, εἰθ'
 ὁ Φιλοπάτωρ ὁ τῆς Ἀγαθοκλείας, εἰθ' ὁ Ἐπιφανής, εἰθ'
 ὁ Φιλομήτωρ, παῖς παρὰ πατρός αἰεὶ διαδεχόμενος·
 30 τοῦτον δ' ἀδελφὸς διεδέξατο ὁ δεῦτερος Εὐεργέτης, ὃν
 καὶ Φύσκινα προσαγορεύουσι, τοῦτον δ' ὁ Λάθουρος
 ἐπικληθεὶς Πτολεμαῖος, τοῦτον δ' ὁ Αὐλητής ὁ καθ'
 ἡμᾶς, ὅσπερ ἦν τῆς Κλεοπάτρας πατήρ. ἀπαντες μὲν
 οὖν οἱ μετὰ τὸν τρίτον Πτολεμαῖον ὑπὸ τρυφῆς διεφάρ-
 35 μένοι χεῖρον ἐπολιτεύσαντο, χεῖριστα δ' ὁ τέταρτος καὶ
 [δ] ὅβδος καὶ ὁ ὕστατος, ὁ Αὐλητής· ὃς χωρὶς τῆς
 ἄλλης ἀσελγείας χοραυλεῖν ἤσκησε, καὶ ἐπ' αὐτῷ γε
 ἐσεμνύνετο τοσοῦτον, ὥστ' οὐκ ὤκνεῖ συντελεῖν ἀγῶνας
 ἐν ταῖς βασιλείαις, εἰς οὓς παρῆι διαμιλλησόμενος τοῖς
 40 ἀνταγωνισταῖς. τοῦτον μὲν οὖν οἱ Ἀλεξανδρεῖς ἐξέθα-
 λον, τριῶν δ' αὐτῷ θυγατέρων οὐσῶν, ὧν μία γνησία
 ἢ πρεσβυτάτη, ταύτην ἀνέδειξαν βασιλίσσαν· οἱ υἱοὶ
 δ' αὐτοῦ δύο νήπιοι τῆς τότε χρείας ἐξέπιπτον τελῶς.
 τῇ δὲ κατασταθείσῃ μετεπέμψαντο ἄνδρα ἐκ τῆς Συρίας
 45 Κυβισάκην τινά, προσποιησάμενον τοῦ γένους εἶναι
 τῶν Συριακῶν βασιλέων· τοῦτον μὲν οὖν ὀλίγων ἡμε-
 ρῶν ἀπεστραγγάλισεν ἡ βασίλισσα, οὐ φέρουσα τὸ
 βάναισον καὶ τὸ ἀνελεύθερον. ἔχε δ' ἀντ' ἐκείνου
 προσποιησάμενος καὶ αὐτὸς εἶναι Μιθριδάτου υἱὸς τοῦ
 50 Εὐπάτορος Ἀρχέλαος, ὃς ἦν μὲν Ἀρχέλαου υἱὸς τοῦ
 πρὸς Σύλλαν διαπολεμήσαντος καὶ μετὰ ταῦτα τιμηθέν-
 τος ὑπὸ Ῥωμαίων, πάππος δὲ τοῦ βασιλεύσαντος Καπ-
 παδόκων ὕστατος καθ' ἡμᾶς, ἱερεὺς δὲ τῶν ἐν Πόντῳ
 Κομάνων. Γαβινίῳ δὲ τότε συνδιέτριψεν ὡς συστρα-

stadium sunt, et quinquennalia certamina celebrantur; an-
 tiqua vero viluerunt. Ut verbo dicam, urbs et publicis
 monumentis et sacris plena est; pulcherrimum gymnasium,
 quod porticus habet stadio majores; in media autem urbe
 forum judiciale et luci. Est etiam Panium, altum opus
 manu conditum, forma turbinata, saxeo tumulo simile,
 in quod per cochleam ascenditur; ab ejus vertice tota urbs
 subjecta undique cerni potest. A Necropoli vero platea
 quæ in longum præter gymnasium pertendit usque ad
 Canobicam portam; deinde est Hippodromus sive circus et
 adjacentes aliæ ** usque ad Canobicam fossam. Exeunti
 per Hippodromum est Nicopolis, quæ habitatur ad mare
 illa, ut urbe non minor censi debeat; distat ab Alexandria
 stadiis triginta. Hunc locum Cæsar Augustus ornavit,
 quod hic prælio eos superavit, qui cum Antonio contra
 ipsum exierant, et postquam primo aditu urbem ceperat,
 Antonium coegit, ut ipse sibi manum afferret, Cleopatram
 autem, ut viva in potestatem suam veniret; quæ paulo post
 et ipsa se in custodia clam admotæ aspidis morsu, aut (ut
 alii tradunt) illito veneno interfecit. Ad hunc modum
 Lagidarum imperium eversum est, quod per multos annos
 duraverat.

11. Etenim Ptolemæus Lagi filius Alexandro successit, Pto-
 lemæo autem Philadelphus, Philadelpho Evergetes, huic Phi-
 lopator Agathocles, ei Epiphanes, huic Philometor, semper
 filio patri in regnum succedente. Philometori vero frater
 successit, secundus Evergetes nominatus, quem et Physco-
 nem appellant; huic Ptolemæus cognomento Lathurus suc-
 cessit; Lathuro autem ætate nostra Auletes Cleopatras pater.
 Sed omne post tertium Ptolemæum male regnum
 gesserunt, juxta perdit; omnium vero pessime quartus et
 septimus et ultimus Auletes. Hic præter alia flagitia etiam
 tibilis canendi artem coluit, et adeo ea se jactavit, ut non
 pigeret eum certamina in regia celebrare, ad quæ et ipse
 cum aliis concertaturus prodiret. Itaque eum Alexandrini
 exegerunt, et quum ei tres filii essent, unam natu gran-
 diorem, quæ legitima erat, reginam fecerunt; duo ejus
 filii infantes adhuc rebus suis tum prorsus exciderunt.
 Reginæ virum e Syria acciverunt Cybiosactem quendam,
 qui se e Syriacorum regum stirpe serebat. Hunc intra
 paucos dies regina strangulavit, quum ejus sordes illibera-
 litatemque pati non posset. In hujus locum Archelaus
 subiit, qui se Mithridatis Eupatoris filium simulabat; erat
 autem Archelai filius ejus, qui contra Syllam bellum ges-
 sit, et postea a Romanis honore affectus est, ac avus
 ejus fuit, qui tempore nostro postremus in Cappadocia
 regnavit, et Comanorum sacerdos, quæ in Ponto sunt. Is
 cum Gabinio tunc degens, tanquam cum eo contra Parthos

τούτων ἐπὶ Παρθυαίους, λαθὼν δὲ τοῦτον κομίζεται διὰ πῶν εἰς τὴν βασιλισσαν καὶ ἀναδείκνυται βασιλεὺς. ἐν τούτῳ τὸν Αὐλήτην ἀφικόμενον εἰς Ῥώμην δεινόμενος Πομπήιος Μάγνος συνίστησι τῇ συγχλήτῳ καὶ διαπράττεται κάθοδον μὲν τούτῳ, τῶν δὲ πρέσβεων τῶν πλείστων, ἑκατὸν ὄντων, διεθρον τῶν καταπρεσβευσάντων αὐτοῦ· τούτων δ' ἦν καὶ Δίων ὁ Ἀκαδημαϊκός, ἀρχιπρεσβευτὴς γεγωνός. καταχθεις οὖν ὑπὸ Γαβινίου Πτολεμαῖος τὸν τε Ἀρχελαον ἀναιρεῖ καὶ τὴν θυγατέρα, χρόνον δ' οὐ πολὺν τῇ βασιλείᾳ προσθεὶς τελευτᾷ νόστῳ, καταλιπὼν δύο μὲν υἱεῖς, δύο δὲ θυγατέρας, πρεσβυτάτην δὲ Κλεοπάτραν. οἱ μὲν οὖν Ἀλεξανδρεῖς ἀπέδειξαν βασιλέας τὸν τε πρεσβύτερον τῶν παίδων καὶ τὴν Κλεοπάτραν, οἱ δὲ συνόντες τῷ παιδὶ καταστασιάσαντες ἐξέβαλον τὴν Κλεοπάτραν, καὶ ἀπῆρε μετὰ τῆς ἀδελφῆς εἰς τὴν Συρίαν. ἐν τούτῳ Πομπήιος Μάγνος ἤκε φεύγων ἐκ Παλαιραρσάλου πρὸς τὸ Πηλούσιον καὶ τὸ Κάσιον ὄρος· τοῦτον μὲν οὖν δολοφονοῦσιν οἱ μετὰ τοῦ βασιλέως· ἐπιλθὼν δὲ ΚΑΙΣΑΡ τὸν τε μαιρακίσκον διαφθείρει καὶ καθίστησι τῆς Αἰγύπτου βασιλισσαν τὴν Κλεοπάτραν, μεταπεμψάμενος ἐκ τῆς φυγῆς· συμβασιλεύειν δ' ἀπέδειξε τὸν λοιπὸν ἀδελφὸν αὐτῇ, νέον παντελῶς ὄντα. μετὰ δὲ τὴν ΚΑΙΣΑΡΟΣ τελευτὴν καὶ τὰ ἐν Φιλίπποις διαβάς Ἀντώνιος εἰς τὴν Ἀσίαν ἐξετίμησεν ἐπὶ πλέον τὴν Κλεοπάτραν, ὥστε καὶ γυναῖκα ἔκρινε καὶ ἑτεκνοποιήσατο ἐξ αὐτῆς, τὸν τε Ἀκτιακὸν πόλεμον συνήρατο ἑαίρη καὶ συνέφυγε· καὶ μετὰ ταῦτα ἐπακολουθήσας ὁ Σεβαστὸς ΚΑΙΣΑΡ ἀμφοτέρους κατέλυσε καὶ τὴν Αἰγύπτον ἔκλυσε παροινουμένην.

12. Ἐπαρχία δὲ νῦν ἐστὶ, φόρους μὲν τελοῦσα ἀξιολόγους, ὑπὸ σωφρόνων δὲ ἀνδρῶν διοικουμένη τῶν πεμπομένων ἐπαρχῶν ἀεί. ὁ μὲν οὖν πεμφθεὶς τὴν τοῦ βασιλέως ἔχει τάξιν· ὅπ' αὐτῷ δ' ἐστὶν ὁ δικαιοδότης, ὁ τῶν πολλῶν κρίσεων κύριος ἄλλος δ' ἐστὶν ὁ προσαγορευόμενος ἰδιόλογος, ὃς τῶν ἀδεσπότην καὶ τῶν εἰς ΚΑΙΣΑΡΑ πίπτειν ὀφειλόντων ἑταστάς ἐστι· παρέπονται δὲ τούτοις ἀπελεύθεροι ΚΑΙΣΑΡΟΣ καὶ οἰκονόμοι, μείζω καὶ ἑλάττω πεπιστευμένοι πράγματα. ἐστὶ δὲ καὶ στρατιωτικῶν τρία τάγματα, ὧν τὸ ἐν κατὰ τὴν πόλιν ἱδρύται, τὰλλα δ' ἐν τῇ χώρᾳ· χωρὶς δὲ τούτων ἐννέα μὲν εἰσι σπεῖραι Ῥωμαίων, τρεῖς μὲν ἐν τῇ πόλει, τρεῖς δ' ἐπὶ τῶν ὄρων τῆς Αἰθιοπίας ἐν Συήνῃ, φρουρὰ τοῖς τόποις, τρεῖς δὲ κατὰ τὴν ἄλλην χώραν. εἰσὶ δὲ καὶ ἑπαρχίαι τρεῖς ὁμοίως διατεταγμέναι κατὰ τοὺς ἐπικαιρίους τόπους. τῶν δ' ἐπιχωρίων ἀρχόντων κατὰ πόλιν μὲν ὁ τε ἐξηγητὴς ἐστὶ, πορφύραν ἀμπεχόμενος καὶ ἔχων πατρίους τιμὰς καὶ ἐπιμελειαν τῶν τῇ πόλει χρησίμων, καὶ ὁ ἱπομνηματογράφος καὶ [ὁ] ἀρχιδικαστής, τέταρτος δὲ ὁ νυκτερινὸς στρατηγός. ἦσαν μὲν οὖν καὶ ἐπὶ τῶν βασιλέων αὐταὶ αἱ ἀρχαί, κακῶς δὲ πολιτευομένων τῶν βασιλέων ἠφανίζετο καὶ ἡ τῆς πόλεως εὐκαιρία διὰ τὴν ἀνομίαν. ὁ γοῦν Πολύβιος γεγωνὸς ἐν τῇ πόλει βεβλῦττεται τὴν τότε κατάστασιν, καὶ φησι τρία γένη

militaturus, eo nesciente per amicos quosdam ad reginam deductus, rex declaratus est. Sub idem tempus Auletam Romam profectum Pompejus Magnus suscipit, et senatui commendat, atque efficit ut in regnum reduceretur, necarentur autem legati, qui supra centum contra regem venerant, e quibus fuit Dio Academicus, princeps legationis. Ptolemæus itaque a Gabinio reductus, Archelaum ac filiam interemit. Sed non multo post morbo absumptus est, relictis duobus filiis et totidem filabus, quarum grandior erat Cleopatra. Alexandrini filium natu grandiore et Cleopatram regno præfecerunt, sed pueri familiares, mota seditione, Cleopatram ejecerunt, quæ cum sorore in Syriam secessit. Interea Pompejus Magnus ex Palæophasialo fugiens ad Casium montem ac Pelusium venit, ibique a regis familiaribus per fraudem interfectus est. Cæsar vero quum supervenisset, adolescentulum interemit, et Cleopatram ab exilio revocatam Ægypti reginam constituit, atque ei in regni partem reliquum fratrem addit, admodum puerum. Post Cæsaris mortem et res ad Philippos gestas Antonius in Asiam profectus, Cleopatram summis honoribus complexus est, adeo ut etiam acciperet in uxorem, et filios ex ea susciperet; cum ea etiam in Actiaco bello una fuit unaque fugit; deinde persequens Cæsar Augustus utrumque delevit, Ægyptumque a contumellis ebriosorum dominorum liberavit.

12. Nunc provincia est, et tributa quidem maxima pendit, sed ab hominibus modestis, qui præfecti eo mitti solent, administratur. Qui mittitur, regis loco est. Et subest dicædotes, id est, juri dicendo præfectus, qui judicium exercendi pleraque potestatem habet; alius est idiologus dictus, nimirum qui peculiares rationes curat; is inquiri, si quæ bona domino careant et ad Cæsarem recidere debeant. Hos comitantur Cæsaris liberti et administratores, quibus majora et minora negotia committuntur. Sunt etiam tria militum agmina, quorum unum in urbe, reliqua in agro versantur; præter hæc novem cohortes Romanorum, tres in urbe, tres in finibus Æthiopis præsidio circa Syenen collocatæ, et reliquæ tres in cetera regione. Sunt etiam tres equitum turmae per loca opportuna eodem modo dispositæ. Ex indigenis magistratibus in urbe est exeges, sive interpres, qui purpuram gestat, et patrios honores habet, et ea curat, quæ urbi sunt necessaria, tum scriba publicus et judicium præfectus; quartus est prætor nocturnus. Hi magistratus etiam tempore regum erant; sed quum reges male viverent, horum vitio et injustitia etiam bonus urbis status corrumpebatur. Certe Polybius, quum in ea urbe fuisset, eum statum, qui tum erat, detestatur

τὴν πόλιν οἰκεῖν, τὸ τε Αἰγύπτιον καὶ ἐπιχώριον φύλον, ὁδὺ καὶ † πολιτικὸν, καὶ τὸ μισθοφορικόν, βαρὺ καὶ πολὺ καὶ ἀνάγων· ἐξ ἑθνῶς γὰρ παλαιῶν ξένους ἔτραφον τοὺς τὰ ὅπλα ἔχοντας, ἄρχειν μάλλον ἢ ἀρχεσθαι· δεδιδαγμένους δὲ τὴν τῶν βασιλείων οὐδένειαν· τρίτον δ' ἦν γένος τὸ τῶν Ἀλεξανδρέων, οὐδ' αὐτὸ εὐκρινῶς πολιτικὸν διὰ τὰς αὐτὰς αἰτίας, κρεῖττον δ' ἐκείνων ὅμως· καὶ γὰρ εἰ μιγάδες, Ἕλληνες ὅμως ἀνέκαθεν ἦσαν καὶ ἐμέμνητο τοῦ κοινοῦ τῶν Ἑλλήνων ἔθους· ἡφανισμένου δὲ καὶ τούτου τοῦ πλῆθους, μάλιστα ὑπὸ τοῦ Εὐεργέτου τοῦ Φύσκωνος, καθ' ὃν ἦκεν εἰς τὴν Ἀλεξάνδρειαν ὁ Πολύβιος (καταστασιαζόμενος γὰρ ὁ Φύσκων πλεοναχίς τοῖς στρατιώταις ἐφείε τὰ πλήθη καὶ διέφθειρε), τοιοῦτων δὴ, φησὶν, ὄντων τῶν ἐν τῇ πόλει, λοιπὸν ἦν τῷ ὄντι τὸ τοῦ ποιητοῦ·

Αἰγυπτόνδ' ἰέναι δολιχὴν ὁδὸν ἀργαλήν τε.

13. Τοιαῦτα δ' ἦν, εἰ μὴ χεῖρω, καὶ τὰ τῶν ὕστερον βασιλείων. Ῥωμαῖοι δ' εἰς δύναμιν, ὥς εἰπεῖν, ἐπηνώρθωσαν τὰ πολλά, τὴν μὲν πόλιν διατάξαντες, ὥς εἶπον, κατὰ δὲ τὴν χώραν ἐπιστρατήγους τινὰς καὶ νομάρχας καὶ ἐθνάρχας καλουμένους ἀποδείξαντες, πραγμάτων οὐ μεγάλων ἐπιστατεῖν ἡξιωμένους. τῆς δ' εὐκαιρίας τῆς κατὰ τὴν πόλιν τὸ μέγιστόν ἐστιν, ὅτι τῆς Αἰγύπτου πάσης μόνος ἐστὶν οὗτος ὁ τόπος πρὸς ἄμφω πεφυκὼς εὖ, τὰ τε ἐκ θαλάττης διὰ τὸ εὐλίμενον, καὶ τὰ ἐκ τῆς χώρας, ὅτι πάντα εὐμαρῶς ὁ ποταμὸς πορθημέυει συνάγει τε εἰς τοιοῦτον χωρίον, ὅπερ μέγιστον ἐμπορίον τῆς οἰκουμένης ἐστί. τῆς μὲν οὖν πόλεως ταύτης ἂν τις λέγοι τὰς ἀρετάς· τῆς Αἰγύπτου δὲ τὰς προσόδους (ἅς) ἐν τινι λόγῳ Κικέρων φράζει, φησας κατ' ἐνιαυτὸν τῷ τῆς Κλεοπάτρας πατρὶ τῷ Αὐλῆτῇ προσφέρεισθαι φόρον ταλάντων μυρίων δισχιλίων πεντακοσίων. ὅπου οὖν ὁ χάκιστος καὶ βεβηλωτάτος τὴν βασιλείαν διοικῶν τοσαῦτα προσωδεύετο, τί χρὴ νομίσαι τὰ νῦν, διὰ τοσαύτης ἐπιμελείας οἰκονομούμενα καὶ τῶν Ἰνδικῶν ἐμποριῶν καὶ τῶν Τρωγλοδυτικῶν ἐπηυξημένων ἐπὶ τοσοῦτον; πρότερον μὲν γε οὐδ' εἰκοσι πλοῖα ἐθάρρει τὸν Ἀράβιον κόλπον διαπερᾶν, ὥστε ἔξω τῶν στενῶν ὑπερκύπτειν, νῦν δὲ καὶ στόλοι 40 μεγάλοι στέλλονται μέχρι τῆς Ἰνδικῆς καὶ τῶν ἄκρων τῶν Αἰθιοπικῶν, ἐξ ὧν ὁ πολυτιμότερος κομίζεται φόρος εἰς τὴν Αἰγύπτον, κἀντεῦθεν πάλιν εἰς τοὺς ἄλλους ἐκπέμπεται τόπους· ὥστε τὰ τέλη διπλάσια συνάγεται, τὰ μὲν εἰσπραγικά, τὰ δὲ ἐξαγωγικά· τῶν δὲ βαρuti- 45 μων βαρέα καὶ τὰ τέλη. καὶ γὰρ δὴ καὶ μονοπωλίας ἔχει· μόνῃ γὰρ ἡ Ἀλεξάνδρεια τῶν τοιοῦτων ὥς ἐπὶ τὸ πολὺ καὶ ὑποδοχεῖν ἐστὶ καὶ χορηγεῖ τοῖς ἐκτός. ἐτι δὲ μάλλον κατιδεῖν ἐστὶ τὴν εὐφυῆς ταύτην περιοδεύοντι τὴν χώραν, καὶ πρῶτον τὴν παραλίαν ἀρξάμε- 50 νην ἀπὸ τοῦ Καταβαθμοῦ· μέχρι διῦρο γάρ ἐστιν ἡ Αἰγύπτος, ἡ δ' ἐξῆς ἐστὶ Κυρηναία καὶ οἱ περιουόντες βάρβαροι Μαμαρίδαι.

14. Ἀπὸ μὲν οὖν Καταβαθμοῦ εἰς Παραιτόνιον εὐ-

Narrat autem, tria hominum genera urbem habitare : Ægyptios et indigenam nationem acrem atque incivilem (ἀπολ.), et mercenarios milites multos ac refractarios; nam ex antiqua consuetudine peregrinos milites alebant, qui propter regum vilitatem potius imperare quam servire didicerant; tertium vero genus erat Alexandrinorum, ne ipsum quidem valde civile propter easdem causas, melius tamen quam illi. Nam etsi convenæ, a Græcis tamen oriundi, et communis Græcorum consuetudinis non erant plane immemores. Sed hæc quoque multitudo perit, maxime sub Evergeta Physcone, quo regnante Polybius Alexandriam venit; nam Physco quum seditionibus divexaretur, sæpenumero plebem militibus objecit atque interfecit. Hoc igitur urbis statu, inquit Polybius, restabat re vera poetæ illud (Od. 4, 483)

Longum iter exantliatur in Ægyptum atque molestum.

13. Similis etiam erat, si non pejor, posteriorum regum ratio. Romanos autem plurima dicere licet pro viribus emendasse, urbe (ut dictum est) composita, et quibusdam pro imperatoribus et nomarchis et ethnarchis per regionem constitutis, quibus tamen haud magna negotia permittebantur. Urbis opportunitas hinc potissimum est, quod hic solus Ægypti locus ad utraque idoneus est, et ad res maritimas, propter portus commoditatem, et ad terrestres, quia omnia facile in hunc locum flumine deferuntur, ubi maximum totius orbis emporium est. Atque urbis quidem virtutes hæc sunt. Ægypti reditus Cicero in quadam oratione (nunc deperdita) indicans, Anuletæ, patri Cleopatras, ait quotannis duodecim millium et quingentorum talentorum tributum pendi consuevisse. Ubi vero is, qui pessime ac seignissime regnum administrabat, tantum in redivitibus habuit, quid censendum est de presentibus, quæ tanta diligentia a Romanis administrantur, Indicis etiam Troglodyticisque negotiationibus in tantum auctis? Superiore sane tempore ne viginti quidem navigia in Arabicum sinum transire audebant, ut extra fauces prorsus prospicerent; nunc vero vel magnæ classes usque in Indiam et extrema Æthiopiæ transmittunt, unde pretiosissimæ merces in Ægyptum advehuntur, ac rursum in alia exportantur loca ex Ægypto, ut duplicia hinc vectigalia exigantur, altera rerum quæ importantur, altera earum quæ exportantur; ceterum pretiosarum mercium gravia sunt itidem vectigalia. Præterea urbs etiam monopolia habet; nam sola Alexandria tales merces maxima ex parte et recipit et foras emittit. Quæ commoditas loci plenius potest conspici, si quis regionem peragret, ac primo maritimam oram a Catabathmo incipiens; nam eousque Ægyptus pertinet; deinceps est Cyrenaica et barbari circumhabitantes Marimaridæ.

14. A Catabathmo Parastonium usque recta navigatione

θυπλοῦνται σταδίων ἑστὶν ἐννακασίων ὁ δρόμος· πόλις δ' ἐστὶ καὶ λιμὴν μέγας τετραράκοντά που σταδίων· καλοῦσι δ' οἱ μὲν Παραϊτόνιον τὴν πόλιν, οἱ δ' Ἀμμωνίαν. μεταξὺ δὲ ἡ τε Αἰγυπτίων κώμη καὶ ἡ Αἰνῆ-
 8 σφύρα ἄκρα, καὶ Τυνδάρειοι σκόπελοι, νηϊδία τέ-
 9 ταρα ἔχοντα λιμένα· εἰθ' ἐξῆς ἄκρα Δρέπανον καὶ
 νῆσος Αἰνησίπεια ἔχουσα λιμένα καὶ κώμη Ἀπὶς,
 10 ἀφ' ἧς εἰς μὲν Παραϊτόνιον στάδιοι ἑκατόν, εἰς δὲ
 Ἀμμωνος ὁδὸς ἡμερῶν πέντε· ἀπὸ δὲ τοῦ Παραϊτονίου
 11 [εἰς Ἀλεξάνδρειαν] χιλιοὶ που καὶ τριακόσιοι στάδιοι.
 μεταξὺ δὲ πρῶτον μὲν ἄκρα λευκόγειος, Λευκὴ δὲ τῇ
 καλουμένη· ἔπειτα Φοινικοῦς λιμὴν καὶ Πνιγεὺς κώμη·
 12 εἴτα νῆσος Πηδωνία λιμένα ἔχουσα· εἴτ' Ἀντίφραι
 μικρὸν ἀπωτέρω τῆς θαλάττης· ἅπαντα μὲν ἡ χώρα
 13 αὕτη οὐκ εὖοιτος, πλείω δεχομένου τοῦ κεράμου θάλατ-
 ταν ἢ οἶνον, ὃν ἐξ καλοῦσι Λιευκόν, ὃ δὲ καὶ τῷ ζύθῳ
 τὸ πολὺ φύλον χρῆται τῶν Ἀλεξανδρέων· σκώπτονται
 14 δὲ μάλιστα αἱ Ἀντίφραι· εἴθ' ὁ Δέρρις λιμὴν, καλού-
 μενος οὕτως διὰ τὴν πλησίον πέτραν μέλαιναν δέρ-
 15 ρει ἐοικυῖαν· ὀνομάζουσι δὲ καὶ Ζαφύριον τὸν πλη-
 σίον τόπον· εἴτ' ἄλλος λιμὴν Λεύκασπις καὶ ἄλλοι πλεί-
 ους· εἴτα Κυνὸς σῆμα· εἴτα Ταπόσειρις οὐκ ἐπὶ θαλάττῃ,
 16 πανήγυριν δεχομένη μεγάλην· καὶ ἄλλη δ' ἐστὶ Ταπό-
 σειρις ἐπέκεινα τῆς πόλεως ἱκανῶς· αὐτῆς δὲ πλησίον
 17 πετρῶδες ἐπὶ τῇ θαλάττῃ χωρίον, καὶ αὐτὸ δεχόμενον
 πολλοὺς τοὺς κομάζοντας ἅπασαν ὥραν ἔτους· εἴθ'
 18 ἡ Πλινθίνη καὶ Νικίω κώμη καὶ Χερρόνησος φρούριον,
 πλησίον ἥδη τῆς Ἀλεξανδρείας καὶ τῆς Νεκροπόλεως
 ἐν ἐβδόμῃ ἡκοντα σταδίοις· ἡ δὲ Μαρεία λίμνη παρα-
 19 τείνουσα μέχρι καὶ δεῦρο πλάτος μὲν ἔχει πλείονων
 ἢ πεντήκοντα καὶ ἑκατὸν σταδίων, μήκος δ' ἑλαττόνιον
 ἢ τριακασίων· ἔχει δ' ὅκτω νήσους καὶ τὰ κύκλῳ
 20 πάντ' οἰκούμενα καλῶς· εὖοιτία τέ ἐστι περὶ τοὺς τό-
 πους, ὥστε καὶ διαχεῖσθαι πρὸς παλαιῶσιν τὸν Μαρειώ-
 21 τιν οἶνον.

16. Φύεται δ' ἐν τοῖς Αἰγυπτιακοῖς ἐλαιοὶ καὶ ταῖς
 λίμναις ἡ τε βύβλος καὶ ὁ Αἰγύπτιος κύαμος, ἐξ οὗ τὸ
 κιθώριον, σχεδόν τι ἰσοῦσαι βράβδος ὅσον δεκάποδες.
 17 ἀλλ' ἡ μὲν βύβλος ψιλὴ βράβδος ἐστὶν ἐπ' ἄκρῳ χαίτην
 18 ἔχουσα, ὁ δὲ κύαμος κατὰ πολλὰ μέρη φύλλα καὶ
 ἄνθη ἐκφέρει καὶ καρπὸν ὅμοιον τῷ παρ' ἡμῖν κύαμῳ,
 19 μεγέθει μόνον καὶ γέυσει διαλλάττοντα· οἱ οὖν κυ-
 αμῶνες ἡδεῖαν ὄψιν παρέχουσι καὶ τέρψιν τοῖς ἐνευω-
 χεῖσθαι βουλομένοις· εὐωχοῦνται δ' ἐν σκάφαις θαλαμη-
 20 γοῖς, ἐνδύνοντες εἰς τὸ πύκνωμα τῶν κυάμων καὶ
 σκιαζόμενοι τοῖς φύλλοις· ἐστὶ γὰρ σφόδρα μέγала,
 21 ὥστε καὶ ἀντὶ ποτηρίων καὶ τρυβλίων χρῆσθαι· ἔχει
 γὰρ τινα καὶ κοιλότητα ἐπιτηδεῖαν πρὸς τοῦτο· καὶ δὴ
 καὶ ἡ Ἀλεξάνδρεια μιστὴ τούτων ἐστὶ κατὰ τὰ ἔργα-
 22 στήρια, ὥς σκεύεσι χρωμένων· καὶ οἱ ἀγροὶ μίαν τινα
 τῶν προσόδων καὶ ταύτην ἔχουσι τὴν ἀπὸ τῶν φύλλων.
 23 ὁ μὲν δὲ κύαμος τοιοῦτος· ἡ δὲ βύβλος ἐνταῦθα μὲν οὐ
 πολλὴ φύεται (οὐ γὰρ ἀσκαίται), ἐν δὲ τοῖς κάτω μέρεσι
 24 τοῦ Δέλτα πολλή, ἡ μὲν χείρων, ἡ δὲ βελτίων, ἡ ἱερα-

est cursus stadiorum nongentorum. Parætonium civitas
 est, et portus magnus quadraginta fere stadiorum. Hanc
 urbem alti Parætonium, alii Ammoniam vocant. In inter-
 medio spatio est Ægyptiorum pagus et Æneisphyra (Νησι-
 σφύρα *codd.*) promontorium et Tyndarii scopuli, qui
 sunt quattuor parvæ insule portum habentes. Sequitur
 Drepanum promontorium et insula Ænesippia cum portu
 et pagus Apis, a quo Parætonium usque sunt stadia centum,
 ad Ammonis autem templum quinque dierum iter; a Pa-
 rætonio Alexandriam circiter mille et trecenta stadia. In-
 ter hæc primo est albi soli promontorium, quod Alba acta
 nominatur; hinc Phœnicus portus et Pnigeus pagus; deinde
 Pedonia (Πηδωνία *codd.*) insula cum portu; sequuntur
 Antiphrae paullo longius a mari. Tota hæc regio nequa-
 quam vini ferax est, testa plus maris quam vini recipiente,
 quod Libycum (Bycium, Βύκιον?) appellant; hoc et zytho
 Alexandrina plebs ut plurimum uti solet; maxime autem
 Antiphrae dicteris impetuntur. Deinde est portus Derris
 appellatus, propter petram quandam proximam, nigram
 colore et pelli persimilem. Vocatur etiam Zephyrium lo-
 cus quidam propinquus. Postea est alius portus nomine
 Leucaspi et alii complures; hinc Cynossema et post id
 Taposiris, non tamen ad mare, quo in loco magnus conven-
 tus frequentatur; alia Taposiris satis longe ultra urbem
 sita est; prope eam locus quidam est saxosus ad mare, ubi
 omni anni tempore frequentes sunt comesantium conven-
 tus. Sequitur Plinthis et Nicia pagus et Cherronesus
 castellum propinquum jam Alexandriæ et Necropoli, unde
 distat stadia septuaginta. Lacus autem Maria, qui huc
 usque pertendit, latitudinem habet supra centum quinquaginta
 stadiorum, longitudinem intra trecenta. Habet insulas
 octo, et loca circumscita omnia bene habitata. In his lo-
 cis maxima vini copia est, adeo ut etiam Mareoticum vinum
 diffundatur et in longum tempus servetur.

15. In Ægypti lacubus ac paludibus byblus nascitur, et
 Ægyptiaca faba, ex qua pocula fiunt, quæ ciboria dicunt.
 Utriusque plantæ virgæ altitudine fere æquales, ad decem
 pedes altæ sunt. Byblus nuda virga est, lanuginem quan-
 dam in vertice habens. Faba in multis partibus et folia et
 flores emittit, et fructum fabæ nostræ persimilem, magni-
 tudine solum et gustu differentem. Itaque fabeta jucun-
 dum quandam aspectum ac delectationem præbent convi-
 via in iis agitantibus; agitare vero solent in scaphis thala-
 miferis densissima fabeta subeuntes et eorum foliis
 obumbrati: quæ adeo magna sunt, ut poculorum et catino-
 rum usum præbeant, (habent enim etiam concavitatem
 quandam ad id idoneam); unde Alexandrinæ officinæ iis
 plenæ sunt, et pro vasis utuntur. Agri ex his foliis quoque
 redditum aliquem habent. Ac faba quidem talis; byblus
 vero hoc quidem in loco non multa nascitur (non enim
 excolitur), in inferioribus autem ipsius Delta partibus per-
 multa est, alia deterior, alia melior, sacerdotalis scilicet

τικῇ· κἀνταῦθα δέ τινες τῶν τὰς προσόδους ἐπεκτείνειν βουλομένων μετήνεγκαν τὴν Ἰουδαϊκὴν ἐντρέχειαν, ἣν ἐκείνοι παρεῦρον ἐπὶ τοῦ φοίνικος, καὶ μάλιστα τοῦ καρυωτοῦ, καὶ τοῦ βαλσάμου· οὐ γὰρ ἔῳσι πολλὰ καὶ φύεσθαι, τῇ δὲ σπάνει τιμὴν ἐπιτιθέντες τὴν πρόσδοδον οὕτως αὖξουσιν, τὴν δὲ κοινὴν χρεῖαν διαλυμαίνονται.

16. Ἐν δεξιᾷ δὲ τῆς Κανωβικῆς πύλης ἐξίοντι ἡ διωρύξ ἐστιν ἡ ἐπὶ Κάνωδον συνάπτουσα τῇ λίμνῃ· ταύτῃ δὲ καὶ ἐπὶ Σχεδίαν ὁ πλοῦς ἐπὶ τὸν μέγαν ποταμὸν καὶ ἐπὶ τὸν Κάνωδον, πρῶτον δὲ ἐπὶ τὴν Ἐλευσινᾶ· ἐστὶ δ' αὕτη κατοικία πλησίον τῆς τοῦ Ἀλεξανδρείας καὶ τῆς Νικοπόλεως ἐπ' αὐτῇ τῇ Κανωβικῇ διωρυγὶ κειμένη, διαίτας ἔχουσα καὶ ἀπόψεις τοῖς καπυρρίζειν βουλομένοις καὶ ἀνδράσι καὶ γυναῖξιν, ἀρχὴ τις 15 Κανωβισμοῦ καὶ τῆς ἐκεῖ λαμυρίας. ἀπὸ δὲ τῆς Ἐλευσίνος προελθοῦσι μικρὸν ἐν δεξιᾷ ἐστὶν ἡ διωρύξ ἀνάγουσα ἐπὶ τὴν Σχεδίαν· διέχει δὲ τετράσχοινον τῆς Ἀλεξανδρείας ἡ Σχεδία, κατοικία πόλεως, ἐν ᾗ τὸ ναύσταθμον τῶν θαλαμηγῶν πλοίων, ἐφ' οἷς οἱ ἡγεμόνες εἰς τὴν ἄνω χώραν ἀναπλέουσιν· ἐνταῦθα δὲ καὶ τὸ 20 τελώνιον τῶν ἀνθρώπων καταγομένων καὶ ἀναγομένων· οὗ χάριν καὶ Σχεδία λέγεται ἐπὶ τῷ ποταμῷ, ἀφ' ἧς καὶ τοῦνομα τῷ τόπῳ. μετὰ δὲ τὴν διωρυγὰ τὴν ἐπὶ Σχεδίαν ἀγούσαν ὁ ἐξῆς ἐπὶ τὸν Κάνωδον πλοῦς ἐστὶ παρὰ ἄλλῳ τῇ παραλῇ τῇ ἀπὸ Φάρου μέχρι τοῦ Κανωβικοῦ στόματος· στενὴ γάρ τις ταινία μεταξὺ διήκει τοῦ 25 τοῦ πελάγους καὶ τῆς διωρύγος, ἐν ᾗ ἐστὶν ἡ τε μικρὰ Ταπόσειρις μετὰ τὴν Νικόπολιν καὶ τὸ Ζεφύριον, ἄκρα ναύσκειον ἔχουσα Ἀρσινόης Ἀφροδίτης· τὸ δὲ παλαιὸν καὶ Θῶνιν τινὰ πόλιν ἐνταῦθα φασιν, ἐπώνυμον τοῦ 30 βασιλέως τοῦ δεξαμένου Μενελάου τε καὶ Ἑλένης ξενίᾳ. περὶ οὖν τῶν τῆς Ἑλένης φαρμάκων φησὶν οὕτως ὁ ποιητής·

ἰσθλά, τὰ οἱ Πολύδαμνα πόρεν Θῶνος παράκοιτις.

17. Κάνωδος δ' ἐστὶ πόλις ἐν εἴκοσι καὶ ἑκατὸν σταδίοις ἀπὸ Ἀλεξανδρείας περὶ ἰούσιν, ἐπώνυμος Κανώβου τοῦ Μενελάου κυβερνήτου, ἀποθανόντος αὐτοῦ, ἔχουσα τὸ τοῦ Σαράπιδος ἱερὸν πολλὴ ἀγιστεία τιμώμενον καὶ θεραπείας ἐκφέρον, ὥστε καὶ τοὺς ἐλλογιμώτατους ἀνδρας πιστεύειν καὶ ἐγκοιμᾶσθαι αὐτοὺς ὑπὲρ 40 αὐτῶν ἢ ἑτέρους. συγγράφουσι δὲ τινες καὶ τὰς θεραπείας, ἄλλοι δὲ ἀρετὰς τῶν ἐνταῦθα λογίων. ἀντιπάντων δ' ἐστὶν ὁ τῶν πανηγυριστῶν ὄχλος τῶν ἐκ τῆς Ἀλεξανδρείας κατιόντων τῇ διωρυγί· πᾶσα γὰρ ἡμέρα καὶ πᾶσα νύξ πληθύνει τῶν [μὲν] ἐν τοῖς πλοιαρίοις 45 καταλουμένων καὶ κατορχομένων ἀνέδῳ μετὰ τῆς ἐσχάτης ἀκολασίας, καὶ ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν, τῶν δ' ἐν αὐτῇ τῷ Κανώβῳ καταγωγὰς ἔχόντων, ἐπικειμένους τῇ διωρυγί εὐφρεῖς πρὸς τὴν τοιαύτην ἀνεσιν καὶ εὐωχίαν.

50 18. Μετὰ δὲ τὸν Κανώβον ἐστὶ τὸ Ἡράκλειον (τὸ) Ἡρακλείους ἔχον ἱερὸν· εἴτα τὸ Κανωβικὸν στόμα καὶ ἡ ἀρχὴ τοῦ Δέλτα. τὰ δ' ἐν δεξιᾷ τῆς Κανωβικῆς

Nonnulli, ut reditus angerent, Judaicam versutiam huc quoque adhibuerunt, quam illi in palma, caryotica praesertim, atque in balsamo excogitaverant; non enim permittunt multis in locis nasci; quo fit ut raritati pretium imponentes, reditum quidem augeant, communi vero usui damnum afferant.

16. E Canobica porta exeunti ad dextram est fossa, quae lacui jungitur et Canobum fert. Per eam tum ad Schediam (sive Ratem) ad magnum fluvium, tum Canobum navigatur, prius tamen Eleusinem, qui pagus est Alexandriae et Nicopoli proximus, ad ipsam Canobicam fossam situs; conclavia habet et prospectus in usum virorum mulierumque qui gulae ventrique indulgere volunt, initium quoddam Canobicae vitae et protervitatibus. Paululum ab Eleusine progresso ad dextram est fossa, quae Schediam deducit. Schedia quattuor schoenis distat ab Alexandria; pagus urbi similis est, in quo navale est thalamiferorum navigiorum, quibus principes in superiorem navigant regionem. Ibi etiam earum rerum vectigal exigitur, quae a superiore regione importantur et eo exportantur; cuius gratia et rati fluvius junctus, et ab ea loco nomen inditum est. Post fossam, quae Schediam ducit, sequens navigatio ad Canobum est parallela orae maritimae, quae est a Pharo usque ad Canobicum ostium. Angusta enim quaedam fascia inter pelagus et fossam extenditur, in qua est parva Taposiris post Nicopolim ac Zephyrium promontorium cum sacello Veneris Arsinoeae. Hoc in loco dicunt olim urbem Thonim fuisse, a rege denominatam, qui Menelaum et Helenam hospitio excepit. Sane de medicamentis Helenae sic poeta inquit (Od. 4, 228) :

Optima quae Polydamna illi Thonis dedit uxor.

17. Canobus urbs centum viginti stadiis distat ab Alexandria terrestri itinere, cognominis Canobi, qui Menelai gubernator fuerat, et ibi mortuus est. Habet Serapidis templum religiosissime cultum, et curationes edens, adeo ut etiam nobilissimi viri ei credant, et pro se vel ipsi vel per alios insomnia ibi capient. Sunt qui curationes conscribant, quidam virtutes ibi editorum oraculorum. Sed ante omnia memorabilis est eorum turba, qui ad festivos conventus per fossam Alexandria descendunt. Nam singulis diebus ac noctibus plenus locus est virorum mulierumque, qui vel in navigiis extrema cum lascivia cantant atque tripudiant, vel in ipso Canobo diversoria habent fossae apposita et ad huiusmodi levitatem atque oblectationes idonea.

18. Post Canobum est Heraclium, quod Herculis templum habet; inde est Canobicum ostium et Delta regionis initium. Ad dextram Canobicae fossae Menelaiticus nomus

διώρυγας ὁ Μενελαΐτης ἐστὶ νομὸς ἀπὸ τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ πρώτου Πτολεμαίου καλούμενος, οὐ μὰ Δία ἀπὸ τοῦ Ἑρως, ὡς ἐνιοὶ φασιν, ὧν καὶ Ἀρτεμίδωρος. μετὰ δὲ τὸ Κανωβικὸν στόμα ἐστὶ τὸ Βολβίτινον, εἴτα τὸ Σεβεννυτικὸν καὶ τὸ Φατνιτικὸν, τρίτον ὑπάρχον τῷ μεγέθει παρὰ τὰ πρῶτα δύο, οἷς ὥρισταί τὸ Δέλτα καὶ γὰρ οὐ πόρρω τῆς κορυφῆς σχίζεται εἰς τὸ ἐντὸς τοῦ Δέλτα. τῷ δὲ Φατνιτικῷ συνάπτει τὸ Μανδήσιον, εἴτα τὸ Τανιτικὸν καὶ τελευταῖον τὸ Πηλουσιακόν. ἐστὶ δὲ καὶ ἄλλα τούτων μεταξύ, ὡς ἂν ψευδοστόματα, ἀσχημότερα. ἔχει μὲν οὖν εἰσαγωγὰς τὰ στόματα, ἀλλ' οὐκ εὐφρεῖς οὐδὲ μεγάλους πλοίοις, ἀλλ' ὑπηρετικοῖς διὰ τὸ βραχέα εἶναι καὶ ἐλώδη. μάλιστα μέντοι τῷ Κανωβικῷ στόματι ἐχρῶντο ὡς ἐμπορίῳ, τῶν κατ' Ἀλεξάνδρειαν λιμένων ἀπονεκλειμένων, ὡς προείπομεν. Μετὰ δὲ τὸ Βολβίτινον στόμα ἐπὶ πλέον ἐκκαίεται ταπεινὴ καὶ ἀμυδρὴ ἄκρα καλεῖται δὲ Ἄγνου κέρα· εἴθ' ἡ Περσέως σκοπὴ καὶ τὸ Μιλησίῳ τεῖχος· πλεύσαντες γὰρ ἐπὶ Ψαμμίτιχου τριάκοντα ναυαὶ Μιλησιοὶ (κατὰ Κυαζάρη δ' οὗτος ἦν τὸν Μῆδον) κατέσχον εἰς τὸ στόμα τὸ Βολβίτινον, εἴτ' ἐκβάντες ἐταίρισαν τὸ λεχθὲν κτίσμα· χρόνῳ δ' ἀναπλεύσαντες εἰς τὸν Σαΐτικὸν νομὸν καταναυμαγήσαντες Ἰνάρων πόλιν ἐκτίσαν Ναύκρατιν οὐ πολὺ τῆς Σχεδίας ὑπερθεῖν. μετὰ δὲ τὸ τῶν Μιλησίων τεῖχος ἐπὶ τὸ Σεβεννυτικὸν προΐοντι στόμα λίμναι εἰσὶν, ὧν ἡ ἐτέρα Βουτικὴ καλεῖται ἀπὸ Βούτου πολεως, καὶ ἡ Σεβεννυτικὴ δὲ πόλις καὶ ἡ Σάις, μητρόπολις τῆς κάτω χώρας, ἐν ἣ τιμῶσι τὴν Ἀθηνᾶν· ἐν δὲ τῷ ἱερῷ αὐτῆς ἡ θήκη καίεται τοῦ Ψαμμίτιχου· περὶ δὲ τὴν Βούτον καὶ Ἑρμοῦ πόλιν ἐν τῷ κειμένῳ· ἐν δὲ τῇ Βούτῳ Λητοῦς ἐστὶ μαντεῖον.

19. Ἐν δὲ τῇ μεσογείῳ τῇ ὑπὲρ τοῦ Σεβεννυτικοῦ καὶ Φατνιτικοῦ στόματος Ἑοῖς ἐστὶ καὶ νῆσος καὶ πόλις ἐν τῷ Σεβεννυτικῷ νομῷ. ἐστὶ δὲ καὶ Ἑρμοῦ πόλις καὶ Λύκου πόλις καὶ Μένδης, ὅπου τὸν Πᾶνα τιμῶσι καὶ τῶν ζώων τράγον· ὡς δὲ Πίνδαρος φησιν, οἱ τράγοι ἐνταῦθα γυναῖξί μίγνυνται. πλησίον δὲ Μένδης καὶ Διὸς πόλις καὶ αἱ περὶ αὐτὴν λίμναι καὶ Λεοντόπολις· εἴτ' ἀπωτέρω ἡ Βούσιρις πόλις ἐν τῷ Βουσιρίτῳ νομῷ καὶ Κυνὸς πόλις. φησὶ δ' Ἐρατοσθένης κοινὸν μὲν εἶναι τοῖς βαρβάροις πᾶσιν ἔθος τὴν ξηλασίαν, τοὺς δ' Αἰγυπτίους ἐλέγχεσθαι διὰ τῶν περὶ τὸν Βούσιν μνησθεμένων ἐν τῷ Βουσιρίτῳ νομῷ, διαβάλλειν τὴν ἐξενίαν βουλομένων τοῦ τόπου τούτου τῶν ὑστερον, οὐ βασιλέως, μὰ Δία, οὐδὲ τυράννου γενομένου τινὸς (τοῦ) Βουσιρίδος· προσεπιφημισθῆναι δὲ καὶ τὸ

Αἰγυπτὸν δ' ἵεναι δολιχὴν ὁδὸν ἀργαλήν τε,

προλαμβάνοντος πρὸς τοῦτο πάμπλου καὶ τοῦ ἀλιμέ-
 80 νου καὶ τοῦ μεγδὲν τὸν ὄντα λιμένα ἀνείσθαι τὸν πρὸς τῇ Φάρῳ, φρουρεῖσθαι δ' ὑπὸ βουκολῶν ληστῶν ἐπιτιθεμένων τοῖς προσορμιζομένοις· Καρχηδονίους δὲ καταποντοῦν, εἴ τις τῶν ξένων εἰς Σαρδῶ παραπλεύσειεν ἢ ἐπὶ Στήλας· διὰ δὲ ταῦτ' ἀπιστεῖσθαι τὰ πολλὰ τῶν

est, a fratre primi Ptolemæi appellata, et non in hercule ab heroe, ut quidam volunt, e quibus est Artemidorus. Post Canobicum ostium est Bolbitinum, hinc Sebennyticum et Phatniticum (Phatnicum *codd.*), quod magnitudine tertium est præter prima duo; quibus Delta terminatur; nam haud procul a vertice scinditur versus Delta partem interiorem; Phatnitico vero succedit Mendesium, huic Taniticum, ultimum est Pelusiaticum. Sunt inter hæc alia quædam ignobiliora et quasi falsa ostia; habent enim ingressus, non tamen aptos magnis navigiis, sed scaphis, propterea quod brevia ac paludes loca ea obtinent. Præcipue autem Canobico ostio utebantur tanquam emporio, occlusis Alexandriæ portibus, ut ante dictum est. Post Bolbitinum ostium, arenosum quoddam et humile promontorium longe porrigitur, quod Agni cornu appellatur. Postea est Persæ specula et Milesiorum murus. Nam Milesii regnante Psammiticho (qui Cyaxaris Medi temporibus vixit) triginta navibus navigantes, Bolbitinum ostium appulerunt, ibique egressi dictum opus construxerunt. Tempore post in Saiticam præfecturam navigantes, Inaro navali prælio superato, Naucratis urbem non multo supra Schediam condiderunt. Post Milesiorum murum ad Sebennyticum ostium procedenti sunt lacus, quorum alter Buticus a Buto urbe nominatur, et Sebennytica urbs et Sais, inferioris regionis metropolis, in qua Minervam colunt; in templo ejus Psammitichi sepultura est. Circa Butum etiam Hermopolis in insula jacet. Buti est Latonæ oraculum.

19. In mediterranea supra Sebennyticum et Phatniticum ostium est Xols insula et civitas in Sebennytica præfectura. Ibidem est etiam Hermopolis et Lycopolis et Mendes, ubi Pan colitur, et hircus animal, et (ut Pindarus ait) hoc in loco hirci cum mulieribus coeunt. Prope Mendetem est Diospolis et lacus circa eam et Leontopolis; dein ulterius in Busiritica præfectura est Busiris civitas et Cynopolis. Auctor est Eratosthenes communem barbaris omnibus consuetudinem esse, ut hospites pellant; Ægyptios vero accusari propter ea, quæ in fabulis de Busiride et Busiritica præfectura dicta sunt, volentibus posteris loci hujus inhospitalitatem calumniari, quum medius fidius nullus neque rex fuerit Busiris, nec tyrannus. Insuper illud quoque sparsum esse (*Od.* 4, 483) :

Longum iter exantlat in Ægyptum atque molestum.

Permultum ad hanc opinionem contulisse etiam portuum defectum et quod ne is quidem qui præsto esset ad Pharium portus pateret, sed a bubulcis custodiretur, hominibus latrocinio deditis, qui applicantes eo adorirentur. Carthaginienses vero demergere navem, si quis peregrinorum in Sardiniam vel ad Herculis columnas præternavigaret; indeque fieri ut pleraque quæ de occidentalibus regionibus

ἐσπερίων· καὶ τοὺς Πέρσας δὲ κακῶς ἡγεῖσθαι τοῖς πρέσβεισι τὰς ὁδοὺς κύκλῳ καὶ διὰ δυσκόλων.

20. Συνάπτεται δὲ καὶ ὁ Ἀθριβίτης νομός καὶ Ἀθριβίς πόλις καὶ ἔτι ὁ Προσωπίτης νομός, ἐν ᾧ Ἀφροδίτης πόλις. ὑπὲρ δὲ τὸ Μενδήσιον στόμα καὶ τὸ Τανιτικὸν λίμνη μεγάλη καὶ ὁ Μενδήσιός ἐστι νομός καὶ ὁ Αἰοντοπολίτης καὶ πόλις Ἀφροδίτης καὶ ὁ Φαρβητίτης νομός· εἴτα τὸ Τανιτικὸν στόμα, ὃ τινες Σαίτικὸν λέγουσι, καὶ ὁ Τανίτης νομός καὶ πόλις ἐν αὐτῇ μεγάλη

10 Τάνις.
21. Μεταξὺ δὲ τοῦ Τανιτικοῦ καὶ τοῦ Πηλουσιακοῦ λίμναι καὶ ἔλη μεγάλα καὶ συνεχῇ κώμας πολλὰς ἔχοντα· καὶ αὐτὸ δὲ τὸ Πηλούσιον κύκλῳ περικείμενα ἔχει ἔλη, ἃ τινες Βάραθρα καλοῦσι, καὶ τέλματα· 15 ὥκισται δ' ἀπὸ θαλάττης ἐν πλείοσιν ἢ εἴκοσι σταδίοις, τὸν δὲ κύκλον ἔχει τοῦ τείχους σταδίων εἴκοσιν· ὠνόμασται δ' ἀπὸ τοῦ πηλοῦ (καὶ) τῶν τελεμάτων. ταύτη δὲ καὶ δυσείσοδος ἐστὶν ἡ Αἴγυπτος ἐκ τῶν ἐσθινῶν τόπων τῶν κατὰ Φοινίκην καὶ τὴν Ἰουδαίαν· καὶ ἐκ 20 τῆς Ἀραβίας δὲ τῆς Ναβαταίων, ἥπερ ἐστὶ προσεχρῆς, διὰ τούτων ἐπὶ τὴν Αἴγυπτον ἡ ὁδός. ἡ δὲ μεταξὺ τοῦ Νείλου καὶ τοῦ Ἀραβίου κόλπου Ἀραβία μὲν ἐστὶ, καὶ ἐπὶ γε τῶν ἔκρων αὐτῆς ἔδρυται τὸ Πηλούσιον· ἀλλ' ἐρημός ἐσσι· ἄσπασά ἐστι καὶ ἄδατος στρατοπέδῳ. ὁ δὲ μεταξὺ ἰσθμός Πηλουσίου καὶ τοῦ μυχοῦ τοῦ καθ' Ἡρώων 25 πόλιν χιλίων μὲν ἐστὶ σταδίων, ὥς δὲ Ποσειδωνίος φησιν, ἑλαττόνων ἢ χιλίων καὶ πεντακοσίων· πρὸς δὲ τῷ ἀνυδροῦ εἶναι καὶ ἀμμώδης ἐρηπῶν πλῆθος ἔχει τῶν ἀμμοδυσίων.

22. Ἀπὸ δὲ Σχεδίας ἀναπλέουσιν ἐπὶ Μέμφιν ἐν δεξιᾷ μὲν εἰσι πάμπολλαι κώμαι μέχρι τῆς Μαρείας 30 λίμνης, ὧν ἐστὶ καὶ ἡ Χαβρίου κώμη καλουμένη· ἐπὶ δὲ τῷ ποταμῷ Ἑρμοῦ πόλις ἐστὶν· εἴτα Γυναικῶν πόλις καὶ νομός Γυναικοπολίτης· ἐφεξῆς δὲ Μώμεμφις καὶ Μωμεμφίτης νομός· μεταξὺ δὲ διωρυγες πλείους εἰς τὴν Μαρεώτιν. οἱ δὲ Μωμεμφίται τὴν Ἀφροδίτην τιμῶσι, καὶ τρέφεται θήλεια βοῦς ἱερά, καθάπερ ἐν Μέμφει 35 ὁ Ἄπις, ἐν Ἡλίῳ δὲ πόλει ὁ Μνεῦις· οὗτοι μὲν οὖν θεοὶ νομίζονται, οἱ δὲ παρὰ τοῖς ἄλλοις (παρὰ πολλοῖς γὰρ δὴ ἐν τε τῷ Δέλτα καὶ ἔξω αὐτοῦ τοῖς μὲν ἄρρην, τοῖς δὲ θήλεια τρέφεται), οὗτοι δὲ θεοὶ μὲν οὐ νομίζονται, ἱεροὶ δέ.

23. Ὑπὲρ δὲ Μωμεμφεύς εἰσι δύο νιτρίαι πλείστον νίτρον ἔχουσαι καὶ νομός Νιτρίωτης. τιμᾶται δ' ἐν- 45 ταῦθα ὁ Σάραπις καὶ παρὰ μόνους τούτους θύεται ἐν Αἰγύπτῳ πρόβατον· πλησίον δὲ καὶ ἐνταῦθα πόλις Μενέλαος, ἐν ἀριστερᾷ δὲ ἐν τῷ Δέλτα ἐπὶ μὲν τῷ ποταμῷ Ναύκρατις, ἀπὸ δὲ τοῦ ποταμοῦ δίσχοινον διέχουσα ἡ Σαῖς καὶ μικρὸν ταύτης ὑπερθε τὸ τοῦ Ὀσίριδος ἄστυλον, ἐν ᾧ κείσθαι τὸν Ὀσίριν φασιν. ἀμφοτέρωθεν 50 δὲ τούτου πολλοί, καὶ μάλιστα οἱ τὰς Φίλας οἰκοῦντες τὰς ὑπὲρ Συήνης καὶ τῆς Ἐλεφαντίνης. μυθεύουσι γὰρ δὴ, διότι ἡ Ἰσις κατὰ πολλοὺς τόπους κατὰ γῆς θεῖη σοροὺς τοῦ Ὀσίριδος (μία δὲ τούτων ἔν ἔχουσα

ferantur, fidem non invenient; Persas quoque legatos male ducere per ambages et difficilia loca.

20. Contigua dictis est etiam Athribitica praefectura et Athribis urbs, porro Prosopitica praefectura, in qua est Veneris civitas. Supra Mendesium vero ac Taniticum ostium est magnus lacus et Mendesia praefectura et Leontopolitana, et Veneris civitas, et Pharbetita praefectura; postea Taniticum ostium, quod nonnulli Saiticum vocant, et Tanitica praefectura, in eaque urbe magna Tanis.

21. Inter Taniticum Pelusiaticumque ostium sunt lacus et maximae ac continuae paludes, quae pagos multos habent. Pelusium quoque ipsum est cinctum lacubus, quae nonnulli Barathra vocant, nec non paludibus. Sita est urbs supra mare stadiis amplius viginti; muri ambitus est stadiorum viginti; a pelo i. e. luto stagnorum nomen habet. Ibi Aegyptus difficilis intratu est ab orientalibus partibus ad Phoeniciam ac Iudeam; ex Arabia quoque Nabataea, quae continua est, per has regiones via in Aegyptum ducit. Regio inter Nilum et Arabicum sinum media, jam est quidem Arabia, et in extremis ejus partibus situm est Pelusium: verum tota deserta est et exercitui invia. Isthmus, qui inter Pelusium est atque recessus sinus, qui ad Heroum urbem accedit, mille (900 *codl.*) est stadiorum, ut vero Posidonius sentit, paulo pauciorum quam mille quingentorum. Praeterquam autem quod aqua caret, et arenis est obsitus, etiam multos serpentes habet, qui se abdunt in arenas.

22. A Schedia ad Memphim sursum naviganti ad dextram sunt pagi plurimi usque in lacum Mariam, e quibus est is qui Chabriae pagus appellatur; ad flumen est Heropolis, deinde Gynaeconpolis, et Gynaeconpolitana praefectura; sequitur Momemphitis et Momemphitana praefectura; in medio sunt fossae plurimae, in Mareotim exeuntes. Momemphitae Venerem colunt, et sacram vaccam alunt, quemadmodum Apis bos in Memphi, Heliopoli autem Mnevis nutriuntur. Et hi quidem dii putantur, qui vero apud ceteros sunt (nam apud multos sane tum in Delta regione tum extra eam aut mas aut femina bos alitur), hi non dii quidem esse censentur, sacri tamen putantur.

23. Supra Momemphim sunt nitri lacus duo qui nitrum plurimum habent, indeque dictus Nitriotes nomus. Hic Sarapis collitur, et apud hos solum in Aegypto ovīs deo mactatur; non procul hinc est urbs nomine Menelaus; ad sinistram vero in ipso Delta et ad fluvium est Naucratis, et duobus schœnis a flumine distans Sais, et paulo supra eam Osiridis asyllum, in quo Osirim jacere arbitrantur. Controversia de hoc multis est, et iis praesertim, qui Philas supra Syenen et Elephantinam sitas habitant; fabulantur enim Isim multis in locis sub terram Osiridis loculos po-

τὸν Ὀσirin, ἀφανῆς πῦσι), τοῦτο δὲ πράξει λαθεῖν βουλευμένη τὸν Τυφῶνα, μὴ ἐπαλθεῖν ἐκρίψει τὸ σῶμα τῆς θήκης.

24. Ἀπὸ μὲν δὴ τῆς Ἀλεξανδρείας ἐπὶ τὴν τοῦ Δέλτα κερυφὴν αὕτη ἡ περιήγησις. φησὶ δ' ὁ Ἀρτεμίδωρος σχοίνων ὀκτὼ καὶ εἴκοσι τὸν ἀνάπλου, τοῦτο δ' εἶναι σταδίους ὀκτακοσίους τετραράκοντα, λογιζόμενος τριακονταστάδιον τὴν σχοῖνον ἡμῖν μέντοι πλέουσιν ἄλλοι ἄλλω μέτρῳ χρώμενοι τῶν σχοίνων ἀπαρίθουσαν τὰ διαστήματα, ὥστε καὶ τετραράκοντα σταδίους καὶ ἑπτὰ μείζους κατὰ τόπους ὁμολογεῖσθαι παρ' αὐτῶν. καὶ διότι παρὰ τοῖς Αἰγυπτίοις ἀστατόν ἐστι τὸ τῆς σχοίνου μέτρον, αὐτὸς δ' Ἀρτεμίδωρος ἐν τοῖς ἐξῆς δηλοῖ. ἀπὸ μὲν γὰρ Μέμφιδος μέχρι Θηβαίδος τὴν σχοῖνον ἐκάστην ρησὶν εἶναι σταδίων ἑκατὸν εἴκοσι, ἀπὸ δὲ τῆς Θηβαίδος μέχρι Συήνης ἐξήκοντα, ἀπὸ δὲ Πηλουσίου πρὸς τὴν αὐτὴν ἀναπλέουσι κορυφὴν σχοίνους μὲν πέντε καὶ εἴκοσι φησι, σταδίους δὲ ἑπτακοσίους πενήτηκοντα, τῷ αὐτῷ μέτρῳ χρησάμενος. πρώτην δ' ἐκ τοῦ Πηλουσίου προελθούσιν εἶναι διώρυγα τὴν πληροῦσαν τὰς κατὰ τὰ ἔλη καλούμενας λίμνας, αἱ δύο μὲν εἰσιν, ἐν ἀριστερᾷ δὲ κείνεται τοῦ μεγάλου ποταμοῦ ἑπὶ τὸ Πηλοῦσιον ἐν τῇ Ἀραβίᾳ· καὶ ἄλλας δὲ λέγει λίμνας καὶ διώρυγας ἐν τοῖς αὐτοῖς μέρεσιν ἔξω τοῦ Δέλτα. ἐστὶ δὲ καὶ νομὸς Σεθροίτης παρὰ τὴν ἐτέραν λίμνην· ἕνα δὲ τῶν δέκα τῶν ἐν τῷ Δέλτα διαριθμεῖται καὶ τοῦτον· εἰς δὲ τὰς αὐτὰς λίμνας συμβάλλουσι καὶ ἄλλαι δύο διώρυγες.

25. Ἄλλη δ' ἐστὶν ἐκδιδοῦσα εἰς τὴν Ἐρυθρὰν καὶ τὸν Ἀραβίαν κόλπον κατὰ πόλιν Ἀρσινόην, ἣν ἐνοῖ Κλεοπατρίδα καλοῦσι. διαρρεῖ δὲ καὶ διὰ τῶν πικρῶν καλούμενων λιμνῶν, αἱ πρότερον μὲν ἦσαν πικραὶ, τμηθείσας δὲ τῆς διώρυγος τῆς λεχθείσης μετεβάλλοντο τῇ χράσει τοῦ ποταμοῦ, καὶ νῦν εἰσιν εὐφροί, μεστὰι δὲ καὶ τῶν λιμναίων ὀρνέων. ἐτμήθη δὲ ἡ διώρυξ κατ' ἀρχὰς μὲν ὑπὸ Σεσώστριος πρὸ τῶν Τρωικῶν, οἱ δὲ ὑπὸ τοῦ Ψαμμίτιχου παιδός, ἀρξαμένου μόνον, εἴτε ἐκλιπόντος τὸν βίον, ὕστερον δὲ ὑπὸ Δαρείου τοῦ πρώτου, διαδεξαμένου τὸ ἐξῆς ἔργον. καὶ οὗτος δὲ δόξη Πευδεῖ πεισθεὶς ἀφῆκε τὸ ἔργον περὶ συντάλειαν ἡδὴ· ἐπέισθη γὰρ μετεωροτέραν εἶναι τὴν Ἐρυθρὰν θάλατταν τῆς Αἰγύπτου καὶ, εἰ διακοπείη πᾶς ὁ μεταξὺ ἰσθμός, ἐκταλυσθήσεσθαι τῇ θαλάττῃ τὴν Αἰγύπτον· οἱ μὲντοι Πτολεμαῖκοι βασιλεῖς διακόψαντες κλειστὸν ἐποίησαν τὸν Εὐρίπον, ὥστε, ὅτε βούλονται, ἐκπλεῖν ἀκολούτως εἰς τὴν ἔξω θάλατταν καὶ εἰσπλεῖν πάλιν. ἰρηται δὲ καὶ περὶ τῆς τῶν ὁδῶν ἐπιφανείας καὶ ἐν τοῖς πρώτοις ὑπομνήμασι.

26. Πλησίον δὲ τῆς Ἀρσινόης καὶ ἡ τῶν Ἡρώων ἐπὶ πόλις καὶ ἡ Κλεοπατρὶς ἐν τῷ μυχῷ τοῦ Ἀραβίου κώπου τῷ πρὸς Αἰγύπτον καὶ λίμένες καὶ κατοικίαι διώρυγες τε πλείους καὶ λίμναι πλησιάζουσαι τούτοις· ἐνταῦθα δ' ἐστὶ καὶ ὁ Φαγρωρισπολίτης νομὸς καὶ πόλις Φαγρωρισπόλις. ἡ δὲ ἀρχὴ τῆς διώρυγος τῆς ἐκ-

subire, in uno duntaxat Osirim fuisse reconditum, omnibus aliis ignotum; id vero eam fecisse, ut falleret Typhonem, ne inventum corpus ex sepulcro erueret.

24. Atque ab Alexandria quidem ad Delta verticem tantum est circuitio. Artemidorus dicit octo ac viginti schoenorum adverso amne eam navigationem esse, hos vero efficere octingenta et quadraginta stadia; nam triginta stadiorum schoenum facit. Nobis quidem navigantibus alia atque alia schoenorum mensura vel distantias indicaverunt, ut etiam quadraginta stadiorum schoenos ac majores etiam faterentur pro ratione locorum. Esse autem apud Ægyptios variam schoenorum quantitatem, ipse Artemidorus in sequentibus declarat; a Memphi enim usque ad Thebaidem schoenos singulos pronunciat esse centum ac viginti stadiorum, a Thebaide usque ad Syenen sexaginta; a Pelusio autem ad eundem verticem sursum navigantibus schoenos quinque ac viginti dicit, stadia septingenta et quinquaginta, superius dictam usurpans mensuram. Porro tradit, a Pelusio procedenti primam occurrere fossam, quæ lacus eos implet, qui ad paludes vocantur. Atque ii quidem duo sunt, et ad sinistram magni fluminis jacent supra Pelusium in Arabia; porro alios quosdam lacus et fossas esse dicit in iisdem partibus extra Delta. Ad alterum lacum est etiam præfectura Sethroïtica; ceterum hanc quoque inter decem illas numerat, quæ in Delta sint. In eodem lacus etiam aliæ duæ fossæ conveniunt.

25. Est alia, quæ in Rubrum mare et Arabicum sinum exit ad urbem Arsinoen, quam nonnulli Cleopatridem vocant. Perfluit fossa lacus amarus dictos, qui quum antiquitus amari essent, facta fossa et admixto flumine, sunt immutati, ac nunc bonos ferunt pisces, et aquatilibus volucribus abundant. Fossa primum a Sesostri incisa est ante bellum Trojanum; nonnulli vero eam a Psammitichi filio solum inchoatam putant, et morte hunc præcipiente, postea Darium primum in operis absolutionem successisse. Is opus pæne absolutum deseruit; falso enim ei erat persuasum, Rubrum mare Ægypto esse sublimius, ideoque, si intermedius isthmus incideretur, Ægyptum a mari obrutum iri. Ptolemaici quidem reges eum ad mare perducentes, Euripum clausum fecerunt, ut, quum vellent, in exterius mare navigarent, ac rursus sine impedimento reverterentur. De superficie autem aquarum dictum est etiam in prioribus commentariis (I, 2, 20. 3, 8).

26. Prope Arsinoen est Heroum civitas et Cleopatris in Arabicæ sinus intimo recessu qui juxta Ægyptum est, item portus et habitationes et fossæ complures et lacus iis vicini. Ibidem est Phagroriopolitana præfectura et Phagroriopolis urbs. Fossæ autem in mare Rubrum exeuntis

διδούσης εἰς τὴν Ἐρυθρὰν ἀπὸ κώμης ἀρχεται Φα-
κούσσης, ἥ συνεχὴς ἐστὶ καὶ ἡ Φιλωνος κώμη· πλάτος
δ' ἔχει πηχῶν ἑκατὸν ἢ διωρῶξ, βάθος δ' ὅσον ἀρκεῖν
μυριοπόρῳ νηϊ· οὗτοι δ' οἱ τόποι πλησιάζουσι τῇ κορυφῇ
5 τοῦ Δέλτα.

27. Αὐτοῦ δὲ καὶ ἡ Βούβαστος πόλις καὶ ὁ Βουβα-
στίτης νομός· καὶ ὑπὲρ αὐτὸν ὁ Ἡλιοπολίτης νομός.
ἐνταῦθα δ' ἐστὶν ἡ τοῦ Ἡλίου πόλις ἐπὶ χώματος ἀξιο-
λόγου καίμην, τὸ ἱερὸν ἔχουσα τοῦ Ἡλίου καὶ τὸν βοῦν
10 τὸν Μνεῦιν ἐν σηκῷ τινι τρεφόμενον, ὃς παρ' αὐτοῖς νε-
νόμεσται θεός, ὥσπερ καὶ ἐν Μέμφει ὁ Ἄπις. πρό-
κεινται δὲ τοῦ χώματος λίμναι, τὴν ἀνάχυσιν ἐκ τῆς
πλησίον διώρυγος ἔχουσαι. νυνὶ μὲν οὖν ἐστὶ πανέρη-
μος ἡ πόλις, τὸ ἱερὸν ἔχουσα τῷ Αἰγυπτίῳ τρόπῳ κα-
15 τεσκευασμένον ἀρχαῖον, ἔχον πολλὰ τεκμήρια τῆς Καμ-
βύσου μανίας καὶ ἱεροσυλίας, ὃς τὰ μὲν πυρὶ, τὰ δὲ
σιδήρῳ διελωδῆτο τῶν ἱερῶν, ἀκρωτηριάζων καὶ πε-
ρικαίων, καθάπερ καὶ τοὺς ὀβελίσκους· ὧν δύο καὶ εἰς
Ῥώμην ἐκομίσθησαν οἱ μὴ κακακωμένοι τελείως, ἄλλοι
20 δ' εἰσι ἀκαεῖ καὶ ἐν Θήβαις, τῇ νῦν Διοσπόλει, οἱ μὲν
ἐστῶτες ἀκμὴν πυρίθρωτοι, οἱ δὲ καὶ καίμενοι.

28. Τῆς δὲ κατασκευῆς τῶν ἱερῶν ἡ διάθεσις τοιαύτη·
κατὰ τὴν εἰσβολὴν τὴν εἰς τὸ τέμενος λιθόστρωτόν ἐστιν
ἔδαφος, πλάτος μὲν ὅσον πλεθριαῖον ἢ καὶ ἑξαττον,
25 μῆκος δὲ καὶ τριπλάσιον καὶ τετραπλάσιον, ἐστὶν ὅπου
καὶ μεῖζον· καλεῖται δὲ τοῦτο δρόμος, καθάπερ Καλλι-
μαχος εἴρηκεν·

ὁ δρόμος ἱερὸς οὗτος Ἀνούδιδος.

διὰ δὲ τοῦ μήκους παντὸς ἐξῆς ἐφ' ἑκάτερα τοῦ πλάτους
30 σφίγγες ἔδρυνται λίθιναι, πῆχαι εἰκοσιν ἢ μικρῶ πλείους
ἀπ' ἀλλήλων διέχουσαι, ὥσθ' ἓνα μὲν ἐκ δεξιῶν εἶναι
στίχον τῶν σφίγγων, ἓνα δ' ἐξ εὐωνύμων· μετὰ δὲ τὰς
σφίγγας πρόπυλον μέγα, εἴτ' ἄλλο προελθόντι πρόπυ-
λον, εἴτ' ἄλλο· οὐκ ἐστὶ δὲ διωρισμένος ἀριθμὸς οὔτε τῶν
35 πρόπυλων οὔτε τῶν σφίγγων· ἄλλα δ' ἐν ἄλλοις ἱεροῖς,
ὥσπερ καὶ τὰ μῆκη καὶ τὰ πλάτη τῶν δρόμων. μετὰ
δὲ τὰ προπύλαια ὁ νεῶς πρόνκον ἔχων μέγα καὶ ἀξιο-
λογον, τὸν δὲ σηκὸν σύμμετρον, ξόανον δ' οὐδέν, ἢ οὐκ
ἀνθρωπόμορον, ἀλλὰ τῶν ἀλόγων ζώων τινός· τοῦ δὲ
40 προνάου παρ' ἑκάτερον πρόκειται τὰ λεγόμενα περά·
ἐστὶ δὲ ταῦτα ἰσοῦσθαι τῷ νεῶι τείχη δύο, κατ' ἀρχὰς μὲν
ἀφιστῶτα ἀπ' ἀλλήλων μικρὸν πλέον ἢ τὸ πλάτος ἐστὶ
τῆς κρηπίδος τοῦ νεῶ, ἔπειτ' εἰς τὸ πρόσθεν προΐοντι
κατ' ἐπινευούσας γραμμὰς μέχρι πηχῶν πεντήκοντα ἢ
45 ἐξήκοντα· ἀναγλυφὰς δ' ἔχουσιν οἱ τοῖχοι οὗτοι μεγάλων
εἰδώλων, ὁμοίων τοῖς Τυρρηνικοῖς καὶ τοῖς ἀρχαίοις
σφῶδρα τῶν παρὰ τοῖς Ἑλλήσι δημιουργημάτων. ἐστὶ
δὲ τις καὶ πολυστύλος οἶκος, καθάπερ ἐν Μέμφει, βαρ-
βαρικὴν ἔχων τὴν κατασκευήν· πλὴν γὰρ τοῦ μεγάλων
50 εἶναι καὶ πολλῶν καὶ πολυστίχων τῶν στύλων οὐδὲν
ἔχει χαρίεν οὐδὲ γραφικόν, ἀλλὰ ματαιοπονίαν ἐμφαίνει
μᾶλλον.

29. Ἐν δὲ τῇ Ἡλίῳ πόλει καὶ οἶκους εἰδομεν μεγάλους

initium est a pago Phacussa, cui continuus est Philonis
pagus. Fossa latitudinem habet cubitorum centum; pro-
funditas ea, quæ prægrandi navi onerariæ satis sit. Hæc
loca ad Delta verticem prope accedunt.

27. Ibidem est Bubastus civitas et Bubastica præfe-
ctura, et supra eam est Heliopolitana præfectura, ubi He-
liopolis sive Solis urbs est aggeri magno imposita, Solis
templum habet, et Mneum bovem, qui in septo quodam
nutritur, et ab Heliopolitanis pro deo habetur, quemadmo-
dum et Apis a Memphitis. Ante aggerem lacus jacent, in
quos propinqua fossa refunditur. Nunc urbs prorsus de-
serta est; habet autem vetustum templum Ægyptio more
structum, quod multis manifestis indicis Cambysis insa-
niam ac sacrilegia demonstrat, qui templa partim igni,
partim ferro devastavit, mutilans et comburens, quemad-
modum et obeliscos, quorum duo Romam delati sunt non
omnino corrupti, alii adhuc ibi et Thebis sunt, quæ nunc
Diospolis nominatur, partim stantes adhuc igni exesi, par-
tim jacentes.

28. Templorum structura talis est. In ingressu qui ad
fanum ducit, est pavementum latitudine quidem jugeri,
aut paulo minus, longitudine vero tripla quadrupla, et
quibusdam in locis etiam magis; atque hoc quidem dro-
mus (quod est cursus) dicitur, ut Callimachus inquit:

Est dromus hic sacratus Anubidia.

Per totam vero longitudinem deinceps ex utraque latitudi-
nis parte positæ sunt lapideæ sphinges, vigenis cubitis vel
paulo pluribus inter se distantes, ita ut altera sphingum
series sit a dextra, altera a sinistra. Post sphinges vesti-
bulum ingens, et ubi processeris ulterius, aliud vestibulum
rursumque aliud. Neque vestibulorum neque sphin-
gum certus est numerus, sed alius atque alius, pro diver-
sitate longitudinis et latitudinis dromorum. Post vestibula
est templum, quod atrium habet magnum et memora-
bile, et delubrum convenientis magnitudinis, simulacrum
vero aut nullum aut non ad hominis formam, sed bestię
alicujus effictum. Ex utraque parte atrii projectæ sunt
quæ pinnæ appellantur; sunt autem duo muri, æque alti
atque templum, in initio inter se distantes paulo plus quam
est latitudo crepidinis templi, postea prorsum procedunt
lineis declinantibus (ἀκονουσάς) usque ad quinquaginta
vel sexaginta cubitos. Hi parietes ingentium simulacro-
rum cælaturas habent, Etruscæ et antiquis Græciæ ope-
ribus persimilium. Est etiam sedes quædam multis colum-
nais structa, sicuti Memphi, barbarica fabrica; nam præ-
terquam quod columnæ sunt et magnæ et multiplici ordine
constitutæ, nihil elegans et bene delineatum habet, sed
potius inanem laborem arguit.

29. Heliopoli domos amplas vidimus, in quibus sacer-

λους, ἐν ὧς διέτριβον οἱ ἱερεῖς· μάλιστα γὰρ δὴ ταύτην κατοικίαν ἱερέων γεγενῆσθαι φασὶ τὸ παλαιόν, φιλοσόφων ἀνδρῶν καὶ ἀστρονομικῶν· ἐκείλοιπε δὲ καὶ τοῦτο νυνὶ τὸ σύστημα καὶ ἡ ἀσκησις. ἐκεῖ μὲν οὖν οὐδεὶς ἡμῖν εἰδείκνυτο τῆς τοιαύτης ἀσκήσεως προσετώς, ἀλλ' οἱ ἱεροποιοὶ μόνον καὶ ἐξηγηταὶ τοῖς ξένοις τῶν περὶ τὰ ἱερά. παρηκολούθει δέ τις ἐξ Ἀλεξανδρείας ἀναπλέοντι εἰς τὴν Αἴγυπτον Αἰλίω Γάλλῳ τῷ ἡγεμόνι Χαιρήμων γενόμενος, προσποιούμενος τοιαύτην τινὰ ἐπιστήμην, γελώμενος δὲ τὸ πλεόν ὡς ἀλαζῶν καὶ ἰδιώτης· ἐκεῖ δ' οὖν εἰδείκνυντο οἱ τε τῶν ἱερέων οἴκοι καὶ Πλάτωνος καὶ Εὐδόξου διατριβαί· συνανέθη γὰρ δὴ τῷ Πλάτῳνι ὁ Εὐδόξος δεῦρο καὶ συνδιέτριψαν τοῖς ἱερεῦσιν ἐνταῦθα ἐκείνοι τρισκαίδεκα ἔτη, ὡς εἰρηταῖ τισι· περιττοὺς γὰρ ὄντας κατὰ τὴν ἐπιστήμην τῶν οὐρανίων, μυστικῶς δὲ καὶ δυσμεταδότους, τῷ χρόνῳ καὶ ταῖς θεραπαλαῖς ἐξελιγμένους, ὥστε τινὰ θεωρημάτων ἱστορήσαι· τὰ πολλὰ δὲ ἀπεκρύψαντο οἱ βάρβηροι. οὗτοι δὲ τὰ ἐπιτρέχοντα τῆς ἡμέρας καὶ τῆς νυκτὸς μόρια ταῖς τριακοταῖς ἐξήκοντα πέντε ἡμέραις εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ ἵναυσίου χρόνου παρέδωκαν· ἀλλ' ἡγνοεῖτο τέως ὁ ἵναυρός παρὰ τοῖς Ἕλλησιν, ὡς καὶ ἄλλα πλείω, ἕως οἱ ἐσώτεροι ἀστρολόγοι παρέλαβον παρὰ τῶν μεθερμηνευτάντων εἰς τὸ Ἑλληνικὸν τὰ τῶν ἱερέων ὑπομνήματα· καὶ ἔτι νῦν παραλαμβάνουσι τὰ ἀπ' ἐκείνων, ὁμοίως καὶ τὰ τῶν Χαλδαίων.

30. Ἐντεῦθεν δὴ ὁ Νεῖλος ἔστιν ὁ ὑπὲρ τοῦ Δέλτα· τούτου δὴ τὰ μὲν δεξιὰ καλοῦσι Λιβύην ἀναπλέοντι, ὡς περ καὶ τὰ περὶ τὴν Ἀλεξανδρείαν καὶ τὴν Μαρεώτιν, τὰ δ' ἐν ἀριστερᾷ Ἀραβίαν· ἡ μὲν οὖν Ἥλιου πόλις ἐν τῇ Ἀραβίᾳ ἐστίν, ἐν δὲ τῇ Λιβύῃ Κερκέσουρα πόλις ἐστὶ τὰς Εὐδόξου χειμένη σκοπᾶς· δείκνυται γὰρ σκοπὴ τις πρὸ τῆς Ἥλιου πόλεως, καθάπερ καὶ πρὸ τῆς Κνίδου, πρὸς ἣν ἐσημειοῦτο ἐκείνους τῶν οὐρανίων τινὰς κινύσεις· ὁ δὲ νομὸς Αἰγυπτίας οὗτος. ἀναπλεύσαντι δ' ἐστὶ Βαβυλῶν, φρούριον ἐρυμνόν, ἀποστάντων ἐνταῦθα Βαβυλωνίων τινῶν, εἴτα διαπραξαμένων ἐνταῦθα κατοικίαν παρὰ τῶν βασιλέων· νυνὶ δ' ἐστὶ στρατοπέδον ἑνὸς τῶν τριῶν ταγμάτων τῶν φρουρούντων τὴν Αἴγυπτον· ῥάχης δ' ἐστὶν ἀπὸ τοῦ στρατοπέδου καὶ μέχρι Νείλου καθήκουσα, δι' ἧς ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ τραγοὶ καὶ χοεῖλαι τὸ ὕδωρ ἀνάγουσιν, ἀνδρῶν ἑκατὸν πεντήκοντα ἐργαζομένων δεσμίων· ἀφορῶνται δ' ἐνθενδε πηλαυγῶς αἱ πυραμίδες ἐν τῇ περαίᾳ ἐν Μέμφει καὶ ἐνταῖς πλησίον.

31. Ἐγγὺς δὲ καὶ ἡ Μέμφις αὐτῇ, τὸ βασιλεῖον τῶν Αἰγυπτίων· ἐστὶ γὰρ ἀπὸ τοῦ Δέλτα τρίσχινον εἰς αὐτὴν· ἔχει δὲ ἱερά, τό τε τοῦ Ἀπίδος, ὃς ἐστὶν ὁ αὐτὸς καὶ Ὀσίρις, ὅπου ὁ βοῦς ὁ Ἄπις ἐν στικῷ τινι τρέφεται, θεός, ὡς ἔφην, νομιζόμενος, διάλευκος τὸ μέτωπον καὶ ἄλλα τινὰ μικρὰ τοῦ σώματος, τέλλα δὲ μέλας· ὧς σημείοις αἱ κρίνουσι τὸν ἐπιτήδειον εἰς τὴν ἐκτέλειαν, ἀπογενομένου τοῦ τὴν τιμὴν ἔχοντος. ἐστὶ δ' αὖλλή προκειμένη τοῦ σηκοῦ, ἐν ᾗ καὶ ἄλλος σηκὸς

dotes habitabant; nam hanc potissimum urbem perhibent olim sacerdotum habitationem fuisse, hominum philosophiae et astronomiae deditorum; nunc et ordo ille et studium defecit. Certe nemo quisquam nobis tali exercitationi praefectus ostendebatur, sed homines tantum, qui sacrificia curarent, et quae ad templum pertinent memorabilia peregrinis commonstrarent. Comitatus quidem est Aelium Gallum ducem ex Alexandria navigantem in Aegyptum quidam nomine Chæremone, qui ejusmodi scientiam profitebatur; sed ob ignorationem et arrogantiam ut plurimum deridebatur. Ostendebantur ergo ibi sacerdotum aedes ac domicilia, in quibus Eudoxus et Plato egerant. Etenim Eudoxus cum Platone eo profectus est, et ambo cum sacerdotibus annos tredecim (tria Epit.) sunt versati, ut nonnulli tradiderunt. Isti enim sacerdotes quum rerum coelestium scientia praestarent, ceterum arcanam eam servarent, neque facile cum quoquam communicarent, tempore et obsequiis obtinuerunt, ut nonnulla placita cognoscerent; sed plurima interim barbari occultabant. Hi sunt qui excurrentes diei ac noctis particulas supra trecentos sexaginta quinque dies ad anni complementum tradiderunt; ceterum vera anni ratio, sicut alia plura, apud Graecos ignorabatur, donec juniores astrologi ab ipsis ea acceperunt, qui sacerdotum monumenta in Graecam linguam transtulerunt; atque etiam nunc multa ab illis, nec non a Chaldaeis accipiunt.

30. Hinc jam Nilus supra Delta est, cujus dextra, ubi sursum navigatur, Libyam vocant, sicuti etiam ea, quae ad Alexandriam et Mareotidem sunt; sinistra vero Arabiam. Ergo Heliopolitis praefectura in Arabia est, in Libya vero Cercesura urbs est, juxta Eudoxi speculas sita. Etenim ante Heliopolim specula quaedam ostenditur, quemadmodum et ante Cnidum, secundum quam ille coelestium corporum motus quosdam definivit. Praefectura haec Letopolitana nominatur. Ulterius sursum naviganti est Babylon, castellum munitum, a Babylonis quibusdam conditum: qui quum ibi defecissent, postea eo in loco habitationem a regibus impetrarunt; nunc in ea collocata est una ex tribus legionibus, quae Aegyptum custodiunt. Ab hoc castello usque ad Nilum jugum quoddam descendit, per quod aqua rotis et cochleis e flumine trahitur, centum quinquaginta hominibus captivis opus facientibus. Hinc Pyramides, quae apud Memphim non adeo procul sunt, in ulteriore regione manifeste conspiciuntur.

31. Propinqua est etiam Memphis, Aegyptiorum regia, tribus schœnis a Delta dissita. Inter templa urbis unum est Apidis, qui idem est cum Osiri, ubi bos Apis in cellula quadam alitur, et, ut diximus, apud eos pro deo habetur, albus frontem et quaedam parvas corporis partes, cetera vero niger; quibus signis judicare solent, qui sit ad successionem idoneus, eo, qui colebatur, defuncto. Ante hanc cellulam aula est, et in ea alia cellula matris ejus bo-

τῆς μητρὸς τοῦ βοός· εἰς ταύτην δὲ τὴν αὐλὴν ἐξαφιᾶσι
 τὸν Ἄπιν καθ' ὥραν τινά, καὶ μάλιστα πρὸς ἐπιδείξειν
 τοῖς ξένοις· ὁρῶσι μὲν γὰρ καὶ διὰ θυρίδος ἐν τῷ σηκῷ,
 βούλονται δὲ καὶ ἔξω· ἀποσκιρτήσαντα δ' ἐν αὐτῇ μικρὰ
 5 ἀναλαμβάνουσι πάλιν εἰς τὴν οἰκίαν στάσι. Τό τε
 δὴ τοῦ Ἀπιδὸς ἐστὶν ἱερὸν, παρακείμενον τῷ Ἡφαι-
 στεῖῳ, καὶ αὐτὸ τὸ Ἡφαίστειον πολυτελῶς κατεσκευα-
 σμένον νηοῦ τε μεγέθει καὶ τοῖς ἄλλοις. πρόκειται
 δ' ἐν τῷ δρόμῳ καὶ μονόλιθος κολοσσός· ἔθος δ' ἐστὶν ἐν
 10 τῷ δρόμῳ τοῦτω ταύρων ἀγῶνας συντελεῖσθαι πρὸς ἄλ-
 λήλους, οὓς ἐπιτηδὲς τρέφουσιν τινες, ὥσπερ οἱ ἵπποτρό-
 φοι· συμβάλλουσι γὰρ εἰς μάχην ἀφέντες, ὃ δὲ κρείτ-
 των νομισθεὶς ἄθλου τυγχάνει. ἔστι δ' ἐν Μέμφει καὶ
 Ἀφροδίτης ἱερὸν, θεᾶς Ἑλληνίδος νομιζομένης· τινὲς δὲ
 15 Ἑλήνης ἱερὸν εἶναί φασιν.

32. Ἔστι δὲ καὶ Σαραπίον ἐν ἀμμώδει τόπῳ σφόδρα,
 ὥσθ' ὑπ' ἀνέμων θίνας ἀμμῶν σωρεύεσθαι, ὑπ' ὧν αἱ
 σφίγγες αἱ μὲν καὶ μέχρι κεφαλῆς ἐωρῶντο ὑπ' ἡμῶν
 κατακχεωσμέναι, αἱ δ' ἡμιφανεῖς· ἔξ ὧν εἰκάζειν πα-
 20 ρῆν τὸν κίνδυνον, εἰ τῷ βαδίζοντι πρὸς τὸ ἱερὸν λαίλαψ
 ἐπιπέσοι. πόλις δ' ἐστὶ μεγάλη τε καὶ εὐανδρός, δευ-
 τέρα μετὰ Ἀλεξάνδρειαν, μιγᾶδων ἀνδρῶν, καθάπερ
 καὶ τῶν ἐκεῖ συνωρισμένων· πρόκειται δὲ καὶ λίμνη
 τῆς πόλεως καὶ τῶν βασιλείων, ἥ νῦν μὲν κατέσπασται
 25 καὶ ἐστὶν ἔρημα· Ἰδρυται δ' ἐφ' ὕψους καθίκοντα μέχρι
 τοῦ κάτω τῆς πόλεως ἐδάφους· συνάπτει δ' ἄλσος αὐτῇ
 καὶ λίμνῃ.

33. Ἑτταράκοντα δ' ἀπὸ τῆς πόλεως σταδίου προελ-
 θόντι ὁρεινὴ τις ὁφρὺς ἐστὶν, ἐφ' ἣ πολλαὶ μὲν εἰσι πυ-
 30 ραμίδες, τάφοι τῶν βασιλέων, τρεῖς δ' ἀξιώλογοι· τὰς
 δὲ δύο τοῦτων καὶ ἐν τοῖς ἐπτά θεάμασι καταριθμοῦνται·
 εἰσι γὰρ σταδία καὶ τὸ ὕψος, τετράγωνοι τῷ σχήματι,
 τῆς πλευρᾶς ἐκάστης μικρῶ μείζον τὸ ὕψος ἔχουσαι·
 μικρῶ δὲ καὶ ἡ ἑτέρα τῆς ἑτέρας ἐστὶ μείζων· ἔχει
 35 δ' ἐν ὕψει μέσως πῶς [μῖθς] τῶν πλευρῶν λίθον ἐξαιρέ-
 σμον· ἀρθέντος δὲ σύριγξ ἐστὶ σκολιὰ μέχρι τῆς θήκης.
 αὗται μὲν οὖν ἐγγὺς ἀλλήλων εἰσι τῷ αὐτῷ ἐπιπέδῳ·
 ἀπωτέρω δ' ἐστὶν ἐν ὕψει μείζονι τῆς ὁρεινῆς ἡ τρίτη
 πολὺ ἐλάττω τῶν δευτέρων, πολὺ δὲ μείζονος δαπάνης κα-
 40 τεσκευασμένη· ἀπὸ γὰρ θεμελίων μέχρι μέσου σχεδὸν
 τι μέλανος λίθου ἐστίν, ἐξ οὗ καὶ τὰς θυῆας κατασκευά-
 ζουσι, κομίζοντες πόρρωθεν· ἀπὸ γὰρ τῶν τῆς Αἰθιοπίας
 ὁρῶν* καὶ τῷ σκληρὸς εἶναι καὶ δυσκατέργαστος πολυ-
 τελῇ τὴν πραγματείαν παρέσχε· λέγεται δὲ τῆς ἐταί-
 45 ρας τάφος γεγονῶς ὑπὸ τῶν ἐραστῶν, ἣν Σαπφῶ μὲν, ἡ
 τῶν μελῶν ποιήτρια, καλεῖ Δωρίχαν, ἐρωμένην τοῦ
 ἀδελφοῦ αὐτῆς Χαράξου γεγονῆσαν, οἷον κατὰγοντος
 εἰς Ναύκρατιν Λέσβιον κατ' ἐμπορίαν, ἄλλοι δ' ὀνομά-
 ζουσι Ῥοδόπιν· μυθεύουσι δ', ὅτι, λοισμένης αὐτῆς, ἐν
 50 τῶν ὑποδημάτων αὐτῆς ἀρπάσας ἀετὸς παρὰ τῆς θερα-
 παίνης κομίσειεν εἰς Μέμφιν καί, τοῦ βασιλέως δικαιο-
 δοτούντος ὑπαθρίου, γενόμενος κατὰ κορυφὴν αὐτοῦ
 ῥίψει τὸ ὑπόδημα εἰς τὸν κόλπον· ὃ δὲ καὶ τῷ ῥυθμῷ
 τοῦ ὑποδήματος καὶ τῷ παραδόξῳ κινήσει περιπέμ-

vis. In hanc aulam certa hora Apis emittitur, praesertim
 ut peregrinis ostendatur. Vident quidem etiam per fene-
 stram in cellula, sed volunt ut etiam extra spectetur; ubi
 vero paulum foris exsultim inserit, rursus in proprium
 locum recipitur. Habet igitur urbs Apidis templum, quod
 est Hephaesteo seu Vulcanio propinquum, et ipsum Hepha-
 steum, templi magnitudine aliisque rebus sumptuose adorna-
 tum. In fronte dromi colossus jacet ex uno lapide. In
 hoc dromo tauri committi solent ad pugnam, quos non-
 nulli dedita opera ad hoc ipsum alunt, quemadmodum
 alli equos; dimissi inter se pugnam cient, victori autem
 praemium datur. Memphi est etiam Veneris fanum, quae
 Graeca dea censetur; quidam Helenae (Ἑλήνης) id dicunt.

32. Est etiam Serapium in loco valde arenoso, adeo ut
 arenae colles a ventis exaggerentur, quibus vidimus sphin-
 ges alias usque ad capita obrutas, alias dimidia dumtaxat
 eminentes; unde conjicere licebat magnitudinem periculi,
 si quem eo proficiscentem turbo venti deprehenderet. Urbis
 magna est et populosa, et secunda post Alexandriam, ho-
 minibus convenis, sicut Alexandria, referta. Exstant lacus
 in fronte urbis et regiarum, quae nunc dirutae sunt et de-
 sertae, sitae olim in loco edito, et usque ad inferius urbis
 solum descendentes, cui lucus et lacus sunt contigui.

33. Quadraginta stadiis ab urbe est montanum quoddam
 supercilium, in quo stant multae pyramides, regum se-
 pulturae. Earum tres memorabiles sunt; duae ex tribus
 inter septem orbis spectacula adnumerantur; sunt enim
 altitudine stadii, figura quadrata, altitudinem habentes
 paulo maiorem quolibet latere; paulo etiam altera quam
 altera major est. Major in modica altitudine unius la-
 terum habet lapidem exemplilem, quo sublato, obliqua
 fistula est usque ad conditorium. Duae haec pyramides inter
 se proximae in (ἐν) eodem sunt plano; ulterius in maiore
 montani tractus altitudine est tertia, multo prioribus
 duabus minor, maiore tamen impensa structa. Nam ab
 ipsis fundamentis usque fere ad medium constat ex nigro
 lapide, ex quo mortaria quoque faciunt, e longinquo adve-
 hentes; nam quum ab extremis Aethiopiae montibus defe-
 rendus esset, tum hoc tum eo, quod durus sit, et operatu
 difficilis, reddidit opus sumptuosum. Haec pyramis dicitur
 meretricis sepulcrum, ab amantibus factum, quam Sappho
 poetria Doricham vocat, et fratris sui Charaxi amicam,
 quum is Lesbium vinum negotiator Naucratiim portaret.
 Alii eam Rhodopin nominant, atque fabulam quandam nar-
 rant: ea dum lavaretur, aquilam alterum e calceis e manu
 ancillae correptum Memphim deportasse, et quum esset
 supra verticem regis sub divo iura dantis, calceum in hu-
 jus gremium demississe; regem calcei concinnitate et rei no-
 vitate permotum, per totam regionem dimisisse ad inqui-

ψειν εἰς τὴν χώραν κατὰ ζήτησιν τῆς φοροῦσης ἀνθρώπου τοῦτο· εὐρεθεῖσα δ' ἐν τῇ πόλει τῶν Ναυκρατιτῶν ἀναχθείη καὶ γένοιτο γυνὴ τοῦ βασιλέως, τελευτήσασα δὲ πῶ λεχθέντος τύχῃ τάφου.

34. Ἐν δὲ τι τῶν δραθέντων ἕφ' ἡμῶν ἐν ταῖς πυραμίδι παραδόξων οὐκ ἄξιον παραλιπεῖν. ἐκ γὰρ τῆς λεπτοῦς σωροῖ τινες πρὸ τῶν πυραμίδων κεῖνται· ἐν τούτοις δ' εὐρίσκεται ψήγματα καὶ τύπων καὶ μεγέθει ρακοειδῇ· ἐνίοις δὲ καὶ ὡς ἂν πτίσμα ὄον ἡμιλεπίστων 10 ὑποτρέχει· φασὶ δ' ἀπολιθωθῆναι λεῖψανα τῆς τῶν ἐργαζομένων τροφῆς· οὐκ ἀπέοικε δέ· καὶ γὰρ οἴκοι παρ' ἡμῖν λόφος ἐστὶν ἐν πεδίῳ παραμυθῆς, οὗτος δ' ἐστὶ μεστός ψήφων φακοειδῶν λίθου πορείας· καὶ αἱ θαλάτται δὲ καὶ αἱ ποταμίαι ψῆφοι σχεδὸν τι τὴν αὐτὴν ἀπορίαν 15 ἐπογράφουσιν· ἀλλ' αὐταὶ μὲν ἐν τῇ κινήσει τῇ διὰ τοῦ βέβηματος εὐρεσιλογίαν τινὰ ἔχουσιν, ἐκεῖ δ' ἀπορωτέρα ἢ σκέψις. εἰρηται δ' ἐν ἄλλοις καὶ διότι περὶ τὸ μέταλλον τῶν λίθων, ἐξ ὧν αἱ πυραμίδες γεγόνασιν, ἐν ὅβρι ταῖς πυραμίδων δὲ πέραν ἐν τῇ Ἀραβίᾳ, Τρωικόν τι καλεῖται πετρῶδες ἱκανῶς ὅρος καὶ σπηλαία ὑπ' αὐτῇ καὶ κώμη πλησίον καὶ τούτοις καὶ τῷ ποταμῷ, Τροία καλουμένη, κατοικία παλαιὰ τῶν Μενελάω συγκατακολληθῆσάντων αἰχμαλώτων Τρώων, καταμεινάντων δ' αὐτόθι.

35. Μετὰ δὲ Μέμφιν Ἀκανθος πόλις ὁμοίως ἐν τῇ Λιβύῃ καὶ τὸ τοῦ Ὀσίριδος ἱερὸν καὶ τὸ τῆς ἀκάνθης ἄλσος τῆς Θεβαϊκῆς, ἐξ ἧς τὸ κόμμι. εἴθ' ὁ Ἀφροδιτοπολίτης νομὸς καὶ ἡ δωμῶνυμος πόλις ἐν τῇ Ἀραβίᾳ, ἐν ᾗ λευκὴ βοῦς ἱερὰ τρέφεται. εἴθ' ὁ Ἡρακλεώτης 20 νομὸς ἐν νήσῳ μεγάλῃ, καθ' ἣν ἡ διωρύξ ἐστὶν ἐν δεξιᾷ εἰς τὴν Λιβύην ἐπὶ τὸν Ἀρσινοῖτην νομόν, ὥστε καὶ διστομον εἶναι τὴν διωρύγα, μεταξὺ μέρους τινὸς τῆς νήσου παρεμπιπτοντος. ἐστὶ δ' ὁ νομὸς οὗτος ἀξιολογιστάτος τῶν ἀπάντων κατὰ τε τὴν ὄβριν καὶ τὴν ἀρετὴν 25 καὶ τὴν κατασκευὴν· ἐλαιόφυτός τε γὰρ μόνος ἐστὶ μεγάλους καὶ τελείους δένδρεσι καὶ καλλικάρποις, εἰ δὲ συγκομίζοι καλῶς τις, καὶ εὐέλαιος· ὀλιγοροῦντες δὲ τούτου πολὺ μὲν ποιῶσιν ἐλαιον, μοχθηρὸν δὲ κατὰ τὴν ὀβρὴν (ἡ δ' ἄλλη Αἴγυπτος ἀνελαιός ἐστι πλην τῶν 30 κατ' Ἀλεξάνδρειαν κήπων, οἱ μέχρι τοῦ ἐλαίου χορηγεῖν ἱκανοὶ εἰσιν, ἐλαιον δ' οὐχ ὑπουργοῦσιν)· οἶνόν τε οὐκ ὀλίγον ἐκφέρει σῖτόν τε καὶ ὄσπρια καὶ τὰ ἄλλα σπέρματα πάμπολλα. θαυμαστὴν δὲ καὶ τὴν λίμνην ἔχει τὴν Μοίριδος καλουμένην, πελαγίαν τῷ μεγέθει 35 καὶ τῇ χροῇ θαλαττοειδῇ· καὶ τοὺς αἰγιαλοὺς δὲ ἐστὶν ὅρῳ ὁμοίους τοῖς θαλαττοῖς· ὡς ὑπονοεῖν τὰ αὐτὰ περὶ τῶν κατὰ Ἀμμωνα τόπων καὶ τούτων (καὶ γὰρ οὐδὲ πάμπολε ἀφραστῆσιν ἀλλήλων καὶ τοῦ Παραίτονιου), μὴ ὥσπερ τὸ ἱερὸν ἐκεῖνο εἰκάζειν ἐστὶ πρότερον ἐπὶ τῇ 40 ἐλάττῃ ἰδρῦσθαι διὰ τὸ πλῆθος τῶν τεκμηρίων, καὶ πᾶσι ὁμοίως τὰ χωρία πρότερον ἐπὶ τῇ θαλάττῃ ὑπῆρχον· ἡ δὲ κάτω Αἴγυπτος καὶ τὰ μέχρι τῆς λίμνης τῆς Σερωνίδος πελάγος ἦν, σύρρουν τυχὸν ἴσως τῇ Ἐρυθρᾷ τῇ κατὰ Ἡρώων πόλιν καὶ τὸν Ἀλιαντὴν μυχόν.

rendam eam, quæ hujusmodi calceum gestaret : eam in urbe Naucratarum inventam, atque adductam, regis uxorem factam, et post mortem hac sepultura affectam fuisse.

34. Sed unum de miris rebus, a nobis in pyramidibus visum, haudquaquam prætereundum est. Acervi quidam ex lapidum frustulis dolando detritis ante pyramides jacent ; in his lapilli et forma et magnitudine lentis inveniuntur ; in nonnullis etiam quasi hordei grana semidecorticata occurrunt ; narrant reliquias ciborum, qui operariis dati fuissent, in lapidem induruisse : quod quidem non est probabile (ἐπίοικε). Nam apud nos quoque collis quidam est oblongus, in campo situs, qui tofi calculis in modum lentis plenus est. Maritimi quoque et fluviales calculi eandem fere ambiguitatem præstant ; sed il propter motum, qui in aqua fit, probabilem explicationis rationem suppeditant, istic vero indagatio veri est difficilior. Alibi [*nescio ubi*] dictum est circa locum ubi lapides struendis pyramidibus effossi sunt, in conspectu pyramidum trans Nilum in Arabia, Troicum vocari montem quandam satis petrosam, et speluncam sub eo, et pagum his ac flumini proximum nomine Trojam, antiquam Trojanorum habitationem eorum, qui captivi Menelaum secuti sunt et ibi consederunt.

35. Post Memphin est Acanthus civitas similiter in Libyæ latere ; ibidem Osiridis templum, et lucus acanthæ seu spinæ Thebæicæ, e qua gummi colligitur ; postea est Aphroditopolitana præfectura, et civitas eodem nomine in Arabia, in qua bos alba sacra alitur. Sequitur Heracleotica præfectura in insula magna, juxta quam fossa est a dextra, versus Libyam atque præfecturam Arsinoiticam directa, ita ut hæc fossa duo habeat ostia seu capita, quum inter utrumque ostium pars quædam insule intercedat. Arsinoitica vero præfectura ceteras omnes et adpectu et virtute et apparatu antecellit. Sola enim oleas perfectas et fructíferas arbores profert, ac si quis bene colligat, oleum etiam optimum fit ; negligentes autem rem, multum quidem oleum efficiunt, sed pessimi odoris (Ægyptus reliqua oleo caret, exceptis hortis, qui circa Alexandriam sunt, qui oleas quidem ferre possunt, oleum vero non suppeditant) ; vini quoque non parum fert, porro frumentum, legumina et alia semina omnis generis. Habet etiam lacum admirabilem, Mœridis appellatum, pelago similem magnitudine et marino colore ; ripas quoque videre est maris litoribus persimiles, ut idem de hoc loco atque iis, quæ sunt circa Ammonem, suspicari possis (nec sane multo a se invicem distant, nec ambo a Parætonio) ; videlicet sicuti templum illud olim ad mare stetisse e multis indicis probabiliter opinari licet, sic hæc quoque loca prius fuisse maritima ; inferiorem vero Ægyptum, et quæ usque ad Serboniticum lacum tendunt, pelagus obtinuisse, conjunctum fortasse cum mari Rubro, quod Heroum urbi et Elanitico recessui proximum est.

36. Εἴρηται δὲ περὶ τούτων διὰ πλείονων ἐν τῷ
 πρώτῳ ὑπομνήματι τῆς γεωγραφίας, καὶ νῦν δ' ἐπὶ το-
 σοῦτον ὑπομνηστέον [τὸ] τῆς φύσεως ἅμα καὶ τὸ τῆς
 προνοίας ἔργον εἰς ἐν συμφέροντας· τὸ μὲν τῆς φύσεως,
 5 ὅτι τῶν πάντων ὑφ' ἐν συννευόντων τὸ τοῦ ὅλου μέσον
 καὶ σφαιρουμένων περὶ τοῦτο, (καὶ) τὸ μὲν πυκνότα-
 τον καὶ μεσαίτατόν ἐστιν ἡ γῆ, τὸ δ' ἦττον τοιοῦτον
 καὶ ἐφεξῆς τὸ ὕδωρ, ἐκάτερον δὲ σφαῖρα, ἡ μὲν στερεά,
 ἡ δὲ κοίλη, ἐντὸς ἔχουσα τὴν γῆν· τὸ δὲ τῆς προνοίας,
 10 ὅτι βεβούληται, καὶ αὕτη ποικιλίᾳ τις οὖσα καὶ μυ-
 ρίων ἔργων δημιουργός, ἐν τοῖς πρώτοις ζῶα γεννᾷν,
 ὡς πολὺ διαφέροντα τῶν ἄλλων· καὶ τούτων τὰ κρά-
 τιστα θεοὺς τε καὶ ἀνθρώπους, ὧν ἔνεκεν καὶ τὰ ἄλλα
 συνέστηκε. τοῖς μὲν οὖν θεοῖς ἀπέδειξε τὸν οὐρανόν,
 15 τοῖς δ' ἀνθρώποις τὴν γῆν, τὰ ἄκρα τῶν τοῦ κόσμου
 μερῶν· ἄκρα δὲ τῆς σφαίρας τὸ μέσον καὶ τὸ ἐξωτάτω.
 ἀλλ' ἐπειδὴ τῇ γῇ περικείται τὸ ὕδωρ, οὐκ ἐστι δ' ἐνυ-
 δρον ζῶον ὁ ἀνθρώπος, ἀλλὰ χερσαῖον καὶ ἐναέριον καὶ
 πολλοῦ κοινωνικὸν φωτός, ἐποίησεν ἐξοχὰς ἐν τῇ γῇ πολ-
 20 λὰς καὶ εἰσοχὰς, ὥστ' ἐν αἷς μὲν ἀπολαμβάνεσθαι τὸ
 σὺμπαν ἢ καὶ τὸ πλεόν ὕδωρ ἀποκρύπτειν τὴν ὑπ' αὐτῷ
 γῆν, ἐν αἷς δ' ἐξέχειν τὴν γῆν ἀποκρύπτουσαν ὑφ' αὐτῇ
 τὸ ὕδωρ, πλὴν ὅσον χρήσιμον τῷ ἀνθρωπείῳ γένει καὶ
 τοῖς περὶ αὐτὸ ζώοις καὶ φυτοῖς. ἐπεὶ δ' ἐν κινήσει
 25 συνεχεῖ τὰ σύμπαντα καὶ μεταβολαῖς μεγάλαις (οὐ γὰρ
 οἷον τε ἄλλως τὰ τοιαῦτα καὶ τοσαῦτα καὶ τηλικαῦτα
 ἐν τῷ κόσμῳ διοικεῖσθαι), ὑποληπτέον, μήτε τὴν γῆν
 αἰεὶ συμμένειν οὕτως, ὥστ' αἰεὶ τηλικαύτην εἶναι μηδὲν
 προστιθεῖσαν ἑαυτῇ μηδ' ἀφαιρουσαν, μήτε τὸ ὕδωρ,
 30 μήτε τὴν ἑδραν ἔχειν τὴν αὐτὴν ἐκάτερον, καὶ ταῦτα
 εἰς ἄλληλα φυσικωτάτης οὐσης καὶ ἐγγυτάτῳ τῆς με-
 ταπτώσεως· ἀλλὰ καὶ τῆς γῆς πολλὴν εἰς ὕδωρ μετα-
 βάλλειν, καὶ τῶν ὑδάτων πολλὰ χερσοῦσθαι τὸν αὐτὸν
 τρόπον, ὅνπερ καὶ ἐν τῇ γῇ, καθ' ἣν αὐτὴν τοσαῦται
 35 διαφοραί· ἡ μὲν γὰρ εὐθρυπτος, ἡ δὲ στερεὰ καὶ πε-
 τρώδης καὶ σιδηρεῖτις καὶ οὕτως ἐπὶ τῶν ἄλλων. ὁμοίως
 δὲ καὶ ἐπὶ τῆς ὑγρᾶς οὐσίας· ἡ μὲν [γὰρ] ἄλμυρίς, ἡ
 δὲ γλυκεῖα καὶ πότιμος, ἡ δὲ φαρμακώδης καὶ σωτή-
 ριος καὶ ὀλέθριος καὶ ψυχρὰ καὶ θερμή. τί οὖν θαυ-
 40 μαστόν, εἴ τινα μέρος τῆς γῆς, αἱ νῦν οἰκεῖται, θαλάττῃ
 πρότερον κατείχετο, τὰ δὲ νῦν πελάγῃ πρότερον
 ὤκειτο; καθάπερ καὶ πηγὰς τὰς πρότερον ἐκλιπεῖν
 συνέβη, τὰς δ' ἀνεῖσθαι, καὶ ποταμούς καὶ λίμνας, οὕτω
 δὲ καὶ ὄρη καὶ πεδία εἰς ἄλληλα μεταπίπτειν· περὶ ὧν
 45 καὶ πρότερον εἰρήκαμεν πολλὰ, καὶ νῦν εἰρήσθω.

37. Ἡ δ' οὖν Μοίριδος λίμνη διὰ τὸ μέγεθος καὶ τὸ
 βάθος ἰκανὴ ἐστὶ κατὰ τὰς ἀναβάσεις τὴν πλημμυρίδα
 φέρειν καὶ μὴ ὑπερπολάζειν εἰς τὰ οἰκούμενα καὶ πε-
 φυτευμένα, εἴτα ἐν τῇ ἀποβάσει τὸ πλεονάζον ἀπο-
 50 δοῦσα τῇ αὐτῇ διώρυγῃ κατὰ θάτερον τῶν στομάτων
 ἔχειν ὑπολειπόμενον τὸ χρήσιμον πρὸς τὰς ἐποχεταιίας
 καὶ αὕτη καὶ ἡ διώρυξ. ταῦτα μὲν φυσικά, ἐπὶκείται
 δὲ τοῖς στόμασιν ἀμφοτέροις τῆς διώρυγος κλείθρα, οἷς
 ταμιεύουσιν οἱ ἀρχιτέκτονες τό τε εἰσρέον ὕδωρ καὶ τὸ

36. Sed de his in primo geographiae volumine (1, 3, 4)
 pluribus dictum est; sed nunc quoque paucis monebimus
 naturae simul atque providentiae opus una consideratione
 perpendentes. Et naturae quidem opus hoc est: nimirum
 rebus omnibus ad id unum vergentibus, quod universi me-
 dium est, et circa id in globosam massam se conformanti-
 bus, medium atque densissimum est terra, quod minus
 densum est et ordine deinceps sequitur, aqua est; utrum-
 que globus: alter quidem solidus, alter concavus, utpote
 terram intus habens. Providentiae autem est, quod
 quum ornatrix sit et plurimarum rerum opifex, in primis
 animalia creare voluit, utpote quae longe ceteris ante-
 cellunt, atque horum ipsorum praestantissima deos atque
 homines, quorum gratia cetera sunt constituta. Diis itaque
 coelum, hominibus terram incolendam dedit, quae duo
 mundi extrema sunt; nam globi extrema sunt centrum et
 externa superficies. Enimvero quoniam aqua terram cir-
 cumdat, homo autem non est aquaticum animal, sed ter-
 restre, et aerem multumque lumen percipit: eadem ter-
 ram multis in locis excitavit, in multis depressit, ut in his
 tota aqua vel maxima ejus pars obtineret et terram sub se
 occultaret, in illis vero terra exstaret, atque aquam sub
 se absconderet, nisi quantum hominum generi ceterisque
 animalibus ac plantis necessarium videbatur. Jam quum
 omnia continue moveantur et transmutentur (aliter enim
 talia totque ac tanta in mundo recte administrari non pos-
 sent), existimandum est nec terram perpetuo ita durare,
 ut semper tanta sit, nec quicquam ei addatur aut adima-
 tur, nec aquam, nec eandem sedem semper ab iis obtineat,
 praesertim quum transmutatio mutua naturae earum maxime
 conveniat et propinquissima sit. Immo censendum est et
 terrae multum in aquam converti, et aquae vicissim mul-
 tum in terram transmutari eodem modo, quo in terra hoc
 evenit, in qua ipsa tot differentiae inveniuntur; nam alia
 est fragilis, alia solida et petrosa aut ferrea et sic porro
 alia aliter; similiter de humoribus alius est salsus, alius
 dulcis et potabilis, alius salubris et medicam vim habens,
 alius perniciosus, et frigidus alius, alius calidus. Qui ergo
 mirum sit, terrae partes aliquas, quae nunc habitantur,
 olim mari tectas: et quae nunc pelagus sunt, prius habita-
 tas fuisse? quemadmodum de fontibus alii exaruerunt, alii
 eruperunt, itemque flumina et lacus, sic etiam montes
 et campos invicem commutari accidit; de quibus et ante
 copiosius diximus et nunc haec dicta sunt.

37. Moeridis itaque lacus propter magnitudinem et pro-
 funditatem sub Nili incrementa excipiendo inundationi
 sufficit, ne aquae in sata et habitationes exundent; deinde
 autem decrescente Nilo, postquam abundantem in se
 aquam ejusdem fossae adminiculo per alterum ostiorum red-
 didit, retinere tantam ejus copiam, quanta irrigationibus
 conducat, et ipse solet et fossa. Atque haec quidem na-
 tura praestat; utrique autem fossae ostio claustra imposita
 sunt, quibus architecti et influenti et effluenti aquae mode-

ἐκρέον. πρὸς δὲ τούτοις ἡ τοῦ λαβυρίνθου κατασκευὴ
 παρίστανται πυραμίσιν ἐστὶν ἔργον καὶ ὁ παρακείμενος
 τέρως τοῦ κατασκευάσαντος βασιλείως τὸν λαβύρινθον.
 ἐστὶ δὲ κατὰ τὸν πρῶτον εἰσπλουν τὸν εἰς τὴν διώρυγα
 5 προελθόντι ὅσον τριάκοντα ἢ τετταράκοντα σταδίου
 ἐπιπεδὸν τι τραπεζώδες χωρίον, ἔχον κώμην τε καὶ βα-
 σίλειον μέγα ἐκ πολλῶν βασιλείων, ὅσοι πρότερον ἦσαν
 νομοί· τοσαῦται γάρ εἰσιν αὐλαὶ περίστυλοι, συνεχεῖς
 ἀλλήλαις, ἐφ' ἓνα στίχον πάσαι καὶ ἐφ' ἓνός τοίχου, ὥς
 10 ἂν τείχους μακροῦ προκειμένης ἔχοντος τὰς αὐλὰς· αἱ
 δ' εἰς αὐτὰς ὁδοὶ καταντικρὺ τοῦ τείχους εἰσὶ· πρόκειν-
 ται δὲ τῶν εἰσόδων κρυπταὶ τινες μακრაὶ καὶ πολλαί,
 δι' ἀλλήλων ἔχουσαι σκολιάς τὰς ὁδοὺς, ὥστε χωρὶς
 ἡγεμόνος μηδενὶ τῶν ξένων εἶναι δυνατὴν τὴν εἰς ἐκά-
 15 στην αὐλὴν πάροδόν τε καὶ ἐξοδόν. τὸ δὲ θαυμαστόν,
 ὅτι αἱ στέγαι τῶν οἰκῶν ἐκάστου μονοίθιοι, καὶ τῶν
 κρυπτῶν τὰ πλάτη μονοίθιοις ὥσαύτως ἐστῆγασται
 πλαξίν, υπερβαλλούσαις τὸ μέγεθος, ξύλων οὐδαμοῦ κα-
 ταμειγμένων οὐδ' ἄλλης ὕλης οὐδεμιᾶς· ἀναβάντα τε
 20 ἐπὶ τὸ στέγος οὐ μέγα τῷ ὕψει, ἅτε μονοστέγω, ἐστὶν
 ἰδεῖν πεδίων λίθινον ἐκ τηλικούτων λίθων, ἐντεῦθεν δὲ
 πάλιν εἰς τὰς αὐλὰς ἡ ἐκπίπτοντα ἐξῆς ὄραν κειμένης
 ὑπὸ μονολίθων κίωνων ἐπηρσιζμένης ἐπὶ τὰ καὶ εἰκοσι·
 καὶ οἱ τοῖχοι δὲ οὐκ ἐξ ἐλαττόνων τῷ μεγέθει λίθων
 25 σύγκεινται. ἐπὶ τέλει δὲ τῆς οἰκοδομίας ταύτης πλεόν
 ἢ στάδιον ἐπεχούσης ὁ τάφος ἐστὶ, πυραμὶς τετράγω-
 νος, ἐκάστην τετράπλευρόν πως ἔχουσα τὴν πλευρὰν
 καὶ τὸ ἴσον ὕψος· Ἰμάνδης δ' ὄνομα ὁ ταφείς. πε-
 ποιτῆσθαι δὲ φασὶ τὰς αὐλὰς τοσαύτας, ὅτι τοὺς νομοὺς
 30 ἔθος ἦν ἐκτεῖναι συνέργεσθαι πάντας ἀριστίνδην μετὰ τῶν
 οἰκείων ἱερῶν καὶ ἱερειῶν, θυσίας τε (καὶ θεοδοσίας) καὶ
 δικαιοδοσίας περὶ τῶν μεγίστων χάριν· κατήγετο δὲ τῶν
 νομῶν ἕκαστος εἰς τὴν ἀποδεχθεῖσαν αὐλὴν αὐτῷ.

38. Παραπλεύσαντι δὲ ταῦτα ἐφ' ἑκτὸν σταδίου
 35 πόλις ἐστὶν Ἀρσινόη, Κροκοδείλων δὲ πόλις ἐκαλεῖτο
 πρότερον· σφόδρα γὰρ ἐν τῷ νομῷ τούτῳ τιμῶσι τὸν
 κροκοδείλον, καὶ ἐστὶν ἱερὸς παρ' αὐτοῖς ἐν λίμνῃ
 καθ' αὐτὸν τρεφόμενος, χειροσθής τοῖς ἱερεῦσι· κα-
 λεῖται δὲ Σούχος· τρέφεται δὲ στίοις καὶ κρέασι καὶ
 40 οἴνῳ, προσφερόντων αὐτῷ τῶν ξένων τῶν ἐπὶ τὴν θῆαν
 ἀφικνουμένων. ὁ γοῦν ἡμέτερος ξένος, ἀνὴρ τῶν ἐν-
 τίμων, αὐτόθι μυσταγωγῶν ἡμᾶς, συνῆλθεν ἐπὶ τὴν
 λίμνην, κομίζων ἀπὸ τοῦ δείπνου πλακουντάριον τι
 καὶ κρέας ὀπτόν καὶ προχοιδίον τι μελικράτου· εὐρομεν
 45 ἐπὶ τῷ χειλεὶ κείμενον τὸ θῆριον· προσιόντες δὲ οἱ
 ἱερεῖς, οἳ μὲν δίδστησαν αὐτοῦ τὸ στόμα, ὁ δὲ ἐνέθηκε
 τὸ πέμψα, καὶ πάλιν τὸ κρέας, εἶτα τὸ μελικράτον
 κατήρασε· καταλόμενος δὲ εἰς τὴν λίμνην διῆξεν εἰς
 τὸ πέραν· ἐπελθόντος δὲ καὶ ἄλλου τῶν ξένων, κομίζον-
 50 τας ὁμοίως ἀπαργὴν, λαβόντες περιῆλθον δρόμῳ καὶ
 καταλαβόντες προσήνεγκαν ὁμοίως τὰ προσερχθέντα.

39. Μετὰ δὲ τὸν Ἀρσινόειαν καὶ τὸν Ἡρακλεωτικὸν
 νομὸν Ἡρακλεῖος πόλις, ἐν ᾗ ὁ ἰχθυόμων τιμᾶται ὑπε-
 ναντίως τοῖς Ἀρσινόεσσιν· οἱ μὲν γὰρ τοὺς κροκοδείλους

rantur. Ad hæc est labyrinthi fabrica, opus haud imper
 pyramidibus, et adjacens regis sepultura ejus, qui labyrin-
 thum construxit. Etenim juxta primum fossæ ingressum
 ad triginta quadraginta stadia procedenti est planities
 quædam mensali forma, quæ pagum habet et magnum
 palatium ex tot regis constans quot prius præfecturæ
 erant; nam totidem aulæ sunt columnis ambitæ, invicem
 continuæ, omnes uno ordine et in uno pariete, qui tan-
 quam longus quidam murus ante se sitas aulas habet. Viæ
 vero, quæ ad eas tendunt, ex adverso sunt ipsius muri;
 ante ingressus cryptarum quædam multæ ac longæ, quæ inter
 se vias flexuosas habent, ut nemo peregrinus ingredi singu-
 las aulas possit, nec egredi sine duce. Dignum admira-
 tione, quod uniuscujusque domus tabulata ex uno lapide
 constent, atque etiam cryptarum latitudines item tectæ
 sint lapideis pluteis integris magnitudinis eximæ, nullo
 usquam nec ligni nec alius materiæ interventu. Si quis
 in tabulatum ascendat, quod non admodum altum est,
 quum una solummodo sit contignatio, videre licet lapideum
 campum tantis lapidibus instratum; inde rursus in aulas si
 prospexeris (ἐκκύπτοντα?), cernes eas deinceps positas, in-
 nitentes columnis viginti septem e solido lapide factis; pa-
 rietes quoque ex lapidibus non minoribus sunt compositi.
 In fine hujus ædificii, quod plus stadio occupat, est sepul-
 crum, pyramis quadrangula, cujus quodlibet latus quattuor
 fere est jugerum, et altitudo par. Sepulchri nomen est Ima-
 ndes (Ismandes § 42; Maindes in *Épist.*). Dicunt tot aulas
 ibi factas esse, quia solerent omnes præfecturæ eo conve-
 nire missis optimatibus cum sacerdotibus et sacerdotissis
 (*lepelion codd.*), sacrificii gratia juris dicendi de rebus
 maximis; quævis autem præfectura in designatam ipsi
 aulam procedebat.

38. Præternaviganti hæc ad centum stadia, urbs est Ar-
 sinoe, quæ olim Crocodilorum urbs dicebatur. In hac
 enim præfectura mirum in modum colitur crocodilus, et
 est sacer apud eos in lacu quodam seorsum nutritus, et
 sacerdotibus mansuetus; Suchus vocatur. Nutritur autem
 pane, carne et vino, quæ a peregrinis afferuntur ad ejus-
 modi spectaculum venientibus. Hæspes itaque noster,
 unus ex honoratis viris, qui nobis sacra ibi commonstra-
 bat, ad lacum accedens, placentulam et carnem assam
 et quoddam mulsi vasculum e cœna attulit. Bestiam in
 ripa lacus invenimus; ex sacerdotibus alii ejus os apperue-
 runt, alius placentam ingessit, postea carnem, deinde
 mulsum infudit; ille in lacum desiliens, in ulteriorem par-
 tem trajecit; quumque alius hæspes advenisset, et similiter
 primitias attulisset, cursu lacum circumeuntes itidem in-
 vento crocodilo obtulerunt.

39. Post Arsinoiticam in (κατὰ) Heracleotica præfectu-
 ra est Herculis civitas, in qua colitur ichneumon contra
 morem Arsinoitarum. Hi enim crocodilos colunt, et pro-

τιμῶσι, καὶ διὰ τοῦτο ἢ τε διῶρυξ αὐτῶν ἐστὶ μεση-
τῶν κροκοδείλων καὶ ἢ τοῦ Μοίριδος λίμνη· σέβονται
γὰρ καὶ ἀπέχονται αὐτῶν· οἱ δὲ τοὺς ἰχνεύμονας τοὺς
ὀλεθριωτάτους τοῖς κροκοδείλοις, καθάπερ καὶ ταῖς
5 ἀσπίσι· καὶ γὰρ τὰ ὡὰ διαφθεύουσιν αὐτῶν καὶ αὐτὰ τὰ
θηρία, τῷ πληῶ θωρακισθέντες· κυλισθέντες γὰρ ἐν
αὐτῷ ξηραίνονται πρὸς τὸν ἥλιον, εἴτα τὰς ἀσπίδας μὲν
ἢ τῆς κεφαλῆς ἢ τῆς οὐρᾶς λαβόμενοι κατασπῶσιν εἰς
τὸν ποταμὸν καὶ διαφθεύουσιν· τοὺς δὲ κροκοδείλους ἐνα-
10 δρεύσαντες, ἥνικ' ἂν ἡλιάζωνται κεχρηνότες, ἐμπίπτου-
σιν εἰς τὰ χάσματα καὶ διαφαιγόντες τὰ σπλάγχνα καὶ
τὰς γαστέρας ἐκδύνουσιν ἐκ νεκρῶν τῶν σωματίων.

40. Ἐξῆς δ' ἐστὶν ὁ Κυνοπολίτης νομὸς καὶ Κυνῶν
πόλις, ἐν ᾗ δ' Ἀνουβίς τιμᾶται καὶ τοῖς κυσὶ τιμῇ καὶ
15 σίτισις τέτακται τις ἱερά. ἐν δὲ τῇ περαιᾷ Ὀξύρυγχος
πόλις καὶ νομὸς ὁμώνυμος· τιμῶσι δὲ τὸν ὀξύρυγχον
καὶ ἐστὶν αὐτοῖς ἱερὸν ὀξύρυγχου, καίτοι καὶ τῶν ἄλλων
Αἰγυπτίων κοινῇ τιμώντων τὸν ὀξύρυγχον. τινὰ μὲν
γὰρ τῶν ζώων ἅπαντες κοινῇ τιμῶσιν Αἰγύπτιοι, κα-
20 θάπερ τῶν μὲν πεζῶν τρία, βοῦν, κύνα, αἰλουρον, τῶν
δὲ πτηνῶν δύο, ἱέρακα καὶ ἴβιν, τῶν δ' ἐνύδρων δύο,
λεπιδωτὸν ἰχθύν καὶ ὀξύρυγχον· ἄλλα δ' ἐστὶν, ἃ τι-
μῶσι καθ' ἑαυτοὺς ἕκαστοι, καθάπερ Σαῖται πρόβατον
καὶ Θηβαῖται, λάτον δὲ τῶν ἐν τῷ Νεῖλῳ τινὰ ἰχθύν
25 Λατοπολίται, λύκον τε Λυκοπολίται, κυνοκέφαλον δὲ
Ἑρμοπολίται, κῆβον δὲ Βαβυλώνιοι οἱ κατὰ Μέμφιν·
ἐστὶ δ' ὁ κῆβος τὸ μὲν πρόσωπον ἰοικῶς σατύρῳ, τᾶλλα
δὲ κυνὸς καὶ ἀρκτοῦ μεταξύ, γεννᾶται δ' ἐν Αἰθιοπία·
ἀετὸν δὲ Θηβαῖοι, λέοντα δὲ Λεοντοπολίται, αἶγα δὲ
30 καὶ τράγον Μενδήσιοι, μυγαλὴν δὲ Ἀθριδίται, ἄλλοι
δ' ἄλλο τι· τὰς δ' αἰτίας οὐχ ὁμολογουμένας λέγουσιν.

41. Ἐξῆς δ' ἐστὶν Ἑρμοπολιτικὴ φυλαχὴ, τελώνιον
τι τῶν ἐκ τῆς Θηβαίδος καταφερομένων· ἐνταῦθεν ἀρχὴ
τῶν ἐξήκοντα σταδίων οὐχίων, ἕως Συήνης καὶ Ἐλ-
35 φαντίνης· εἴτα ἡ Θηβαϊκὴ φυλαχὴ καὶ διῶρυξ φέρουσα
ἐπὶ Τάνην· εἴτα Λύκων πόλις καὶ Ἀφροδίτης καὶ Πα-
ῶν πόλις, λινουργῶν καὶ λιθουργῶν κατοικία παλαιά.

42. Ἐπειτα Πτολεμαϊκὴ πόλις, μεγίστη τῶν ἐν τῇ
Θηβαίδι καὶ οὐκ ἑλάττων Μέμφεως, ἔχουσα καὶ σύστημα
40 πολιτικὸν ἐν τῷ Ἑλληνικῷ τρόπῳ. ὅπερ δὲ ταύτης
ἡ Ἀβυδος, ἐν ᾗ τὸ Μεμόνιον, βασιλεῖον θαυμαστῶς
κατεσκευασμένον ὁλόλιθον τῇ αὐτῇ κατασκευῇ, ἥπερ
τὸν λαβύρινθον ἔφαμεν, οὐ πολλαπλοῦν δέ· καὶ κρήνη
ἐν βάθει καιμένη, ὥστε καταβαίνειν εἰς αὐτήν, κατα-
45 καμφθεῖσων ψαλίδων διὰ μονολίθων ὑπερβαλλόντων τῷ
μεγέθει καὶ τῇ κατασκευῇ. ἔστι δὲ διῶρυξ (ἢ) ἀγούσα
ἐπὶ τὸν τόπον ἀπὸ τοῦ μεγάλου ποταμοῦ. περὶ δὲ τὴν
διῶρυγα ἀκανθῶν Αἰγυπτίων ἄσος ἐστὶν ἱερὸν τοῦ
Ἀπόλλωνος. εἰκοὶ δὲ ὑπάρχει ποτὶ ἡ Ἀβυδος πόλις
50 μεγάλη, δευτερεύουσα μετὰ τὰς Θήβας, νυκτὶ δ' ἐστὶ
κατοικία μικρά· εἰ δ', ὥς φασιν, ὁ Μέμων ὑπὸ τῶν
Αἰγυπτίων Ἰσμανδῆς λέγεται, καὶ ὁ λαβύρινθος Με-
μόνιον ἂν εἴη καὶ τοῦ αὐτοῦ ἔργον, ὅπερ καὶ τὰ ἐν
Ἀβύδῳ καὶ τὰ ἐν Θήβαις· καὶ γὰρ ἐκεῖ λέγεται τινα

pterea fossam habent crocodilis plenam et Mœridis lacum;
nam venerantur, et ab iis abstinēt; Heracleotæ autem
ichneumones, qui crocodilis et aspidibus perniciosissimi
sunt; nam et eorum ova delent, et ipsas bestias interfici-
unt luto tanquam thorace muniti; in hoc enim postquam
se volutarunt et dein ad solem siccati sunt, aspidēs capite
aut cauda arreptas in flumen trahunt atque occidunt; cro-
codillos autem insidiosè observant, et quando ii se, rictu di-
ducto, soli exponunt, tum in ora eorum intrant, et exesi
visceribus, e ventre mortuorum egrediuntur.

40. Sequitur Cynopolitana præfectura et Canum urbs,
in qua Anubis colitur, et honor et sacer quidam cibus
canibus est constitutus. In opposito fluvii latere est
Oxyrynchus civitas et præfectura eodem nomine. Hic
oxyrynchus piscis a rostro acuto sic dictus colitur, et oxy-
rynchi templum est, quamvis etiam ceteri Ægyptii omnes
oxyrynchum piscem colant. Etenim quædam animalia
Ægyptii universi colunt, ut de terrestribus tria, bovem,
canem, fœlem, e volatilibus accipitrem atque ibim, ex aqua-
tilibus duo, lepidotum (*id est squamatum*) piscem et
oxyrynchum; alia vero sunt, quæ pro se quique colunt, ut
Saitæ et Thebani ovem, latum vero, qui piscis quidam est
in Nilo, Latopolitani, lupum Lycopolitani, cynocephalum
simiam Hermopolitani, cepum simiam Babylonii, qui sunt
juxta Memphim; (cepus faciem habet Satyro similem, cetera
inter canem atque ursum; in Æthiopia nascitur;) aquilam
Thebani, leonem Leontopolitani, capram et hircum Men-
desii, murem araneum Athribitæ, alii aliud. Causas cultus
vero afferunt inter se non consentientes.

41. Deinceps est Hermopolitana Phylacæ sive custodia,
ubi vectigal exigitur earum rerum, quæ e Thebaide defe-
rantur. Hinc schœni stadium sexagantum incipiunt,
pertinentes usque ad Syenen et Elephantinam. Postea
Thebaica Phylacæ sive custodia et fossa, quæ Tanim de-
fert; tum Lycopolis seu luporum urbs, et Veneris et Pa-
nopolis, antiqua habitatio hominum linificium et lapidum
opera exercentium.

42. Deinde Ptolemæis, civitas omnium maxima, quæ
in Thebaide sunt, et Memphi non minor, quæ etiam Græco
more institutam habet civitatem. Supra hanc est Abydus,
in qua est Memmonium, regia ex solido lapide mirificæ
structuræ, qualem labyrinthi esse diximus, non tamen ita
multiplex est. Fons quoque ibi in profundo positus, adeo
ut descendatur ad eum, fornicibus incurvatis ex solidis la-
pidibus eximie magnitudinis et structuræ. Est etiam fossa,
quæ ex magno flumine in hunc locum deducit. Circa fos-
sam est spinarum Ægyptiarum lucus Apollini sacer. Aby-
dus olim urbs magna videtur fuisse, primo post Thebas
loco; nunc in parvum pagum redacta est. Quodsi (ut
nonnulli sentiunt) Memmon ab Ægyptiis Ismandes dicitur,
etiam Labyrinthus Memmonius erat, et ejusdem opus, cu-
jus Abydæna et Thebana; nam et ibi quædam Memmonia

Μεμόνια. κατὰ δὲ τὴν Ἀβυδὸν ἔστιν ἡ πρώτη αὔσιας ἐκ τῶν λεχθεισῶν τριῶν ἐν τῇ Αἰδύῃ, διέχουσα ὁδὸν ἡμῶν ἑπτὰ ἐνθὲν δὲ ἑρημίας, εὐδρός τε κατοικία καὶ εὐοῖνος καὶ τοῖς ἄλλοις ἱκανή· δευτέρα δ' ἡ κατὰ τὴν Μοίριδος λίμνην· τρίτη δὲ ἡ κατὰ τὸ μαντεῖον τὸ ἐν Ἀμμωνί· καὶ αὗται δὲ κατοικίαι εἰσὶν ἀξιόλογοι.

43. Πολλὰ δ' εἰρηκότες περὶ τοῦ Ἀμμωνος τοσούτων εἰπεῖν βουλόμεθα, ὅτι τοῖς ἀρχαίοις μᾶλλον ἢ ἐν τιμῇ καὶ ἡ μαντικὴ καθόλου καὶ τὰ χρηστήρια, νυνὶ δ' ὀλιγωρία κατέχει πολλή, τῶν Ῥωμαίων ἀρκουμένων τοῖς Σιβύλλης χρησμοῖς καὶ τοῖς Τυρρηνικοῖς θεοπροπτοῖς διὰ τε σπλάγγων καὶ ὀρνιθείας καὶ διοσημειῶν. διόπερ καὶ τὸ ἐν Ἀμμωνί σχεδὸν τι ἐκλείπεται χρηστήριον, πρότερον δὲ ἐτετιμήτο. δηλοῦσι δὲ μάλιστα τοῦτο οἱ τὰς Ἀλεξάνδρου πράξεις ἀναγράφαντες, προστιθέντες μὲν πολὺ καὶ τὸ τῆς κολακείας εἶδος, ἐμφαίνοντες δὲ τι καὶ πίστεις ἀξιῶν. ὁ γοῦν Καλλισθένης φησὶ τὸν Ἀλεξάνδρον φιλοδοῆσαι μάλιστα ἀνελθεῖν ἐπὶ τὸ χρηστήριον, ἐπειδὴ καὶ Περσέα ἤκουσε πρότερον· ἀναβῆναι καὶ Ἡρακλεία· ὁρμήσαντα δ' ἐκ Παραιτονίου, καί περ νότων ἐπιπεσόντων, βιάσασθαι· πλανώμενον δ' ὑπὸ τοῦ κωνιορτοῦ σωθῆναι, γενομένων δὲ βροχῶν καὶ δυεῖν κοράων ἡγησαμένων τὴν ὁδόν, ἥδη τούτων κολακευτικῶς λεγομένων· τοιαῦτα δὲ καὶ τὰ ἐξῆς· μόνω γάρ δὴ τῷ βασιλεῖ τὸν ἱερεῖα ἐπιτρέψαι παρελθεῖν εἰς τὸν νεῶν μετὰ τῆς συνήθους στολῆς, τοὺς δ' ἄλλους μετενδύναι τὴν ἑσθῆτα, ἐξωθέν τε τῆς θεμιστείας ἀκροάσασθαι πάντας πλὴν Ἀλεξάνδρου, τοῦτον δ' ἐνδοθεν· εἶναι [δὲ] οὐχ ὥσπερ ἐν Δελφοῖς καὶ Βραγχίδαίς τὰς ἀποθεσπίσεις διὰ λόγων, ἀλλὰ νεύμασι καὶ συμβόλοις τὸ πλέον, ὥς καὶ παρ' Ὀμήρῳ·

ἢ καὶ κυανέῃσιν ἐπ' ὀφρύσι νεῦσε Κρονίων,

τοῦ προφήτου τὸν Δία ὑποκριναμένου· τοῦτο μέντοι ῥητῶς εἰπεῖν τὸν ἄνθρωπον πρὸς τὸν βασιλέα, ὅτι εἴη καὶ τοῦ Διὸς. προστραγῶδαι δὲ τούτοις ὁ Καλλισθένης, ὅτι τοῦ Ἀπόλλωνος τὸ ἐν Βραγχίδαίς μαντεῖον ἐκλείοι· πότος, ἐξ οὗ τοῦ ἱερὸν ὑπὸ τῶν Βραγχιδῶν σεύλητο ἐπὶ Ξέρξου περσισάντων, ἐκλείοιτο δὲ καὶ τῆς κρήνης, τότε ἦ τε κρήνη ἀνάσχοι καὶ μαντεῖα πολλὰ οἱ Μιλησίων πρέσβεις κομίσαιεν εἰς Μέμφιν περὶ τῆς ἐκ Διὸς γενέσεως τοῦ Ἀλεξάνδρου καὶ τῆς ἐσομένης περὶ Ἀρβηλα νίκης καὶ τοῦ Δαρείου θανάτου καὶ τῶν ἐν Λακεδαιμονίᾳ νεωτερισμῶν περὶ δὲ τῆς εὐγενείας καὶ τὴν Ἐρυθραίαν Ἀθηναῖδα φησὶν ἀναιπεῖν· καὶ γὰρ ταύτην καὶ ἡμεῖς γενέσθαι τῇ παλαιᾷ Σιβύλλῃ τῇ Ἐρυθραίᾳ. τὰ μὲν δὴ τῶν συγγραφέων τοιαῦτα.

44. Ἐν δὲ τῇ Ἀβύδῳ τιμῶσι τὸν Ὀσίριν· ἐν δὲ τῷ ἱερῷ τοῦ Ὀσίριδος οὐκ ἔστιν οὔτε ὥδον οὔτε αὐλήτην οὔτε ψάλτην ἀπάρχεσθαι τῷ θεῷ, καθάπερ τοῖς ἄλλοις θεοῖς ἔθος. μετὰ δὲ τὴν Ἀβυδὸν Διὸς πόλις ἡ μικρά, ἢ Τέντυρα πόλις· ἐνταῦθα δὲ διαφερόντως παρὰ τοὺς ἄλλους Αἰγυπτίους ὁ κροκόδειλος ἡγίμωται καὶ ἔχθιστος τῶν ἀπάντων θηρίων νενόμισται. οἱ μὲν γὰρ ἄλλοι,

dicuntur. Secundum Abydum est prima Awasia ex tribus, quæ sunt in Africa, disita inde iter dierum septem; habitatio aquis et vino abundans, neque aliarum etiam rerum indiga; secunda est secundum Moeridis lacum; tertia prope Ammonis oraculum; hæ quoque habitationes sunt haud mediocres.

43. Multis a nobis de Ammone dictis, id tantum adjiciamus, veteribus et divinationem universam et oracula in summo fuisse honore, nunc eadem admodum negligi, Romanis in Sibyllæ oraculis et Etrusca divinatione per extispicia, auguria et serrationes de cælo acquiescentibus. Itaque Ammonis quoque oraculum fere desertum est, prius vero in honore fuit. Id in primis declarant Alexandri rerum scriptores, qui quanquam adulandi gratia non pauca adjecerunt, indicant tamen etiam quæ credenda sint. Callisthenes igitur narrat, Alexandrum ambitione quosiam inductum ad id oraculum contendisse, quod audisset Perseum et Herculem prius eo adscendisse; itaque e Parætonio profectum, quamvis austrinis incidentibus flatibus, perpendisse, et quum per pulverem vagaretur, imbrium superventu et duorum corvorum, qui iter commonstrarent, servatum esse; quæ ipsa jam adulatorie dicuntur; similia sunt, quæ sequuntur. Soli scilicet regi a sacerdote concessum, ut in templum ingrederetur habitu consueto, ceteros vestem mutare jussos, et foris omnes oraculum audivisse, præter Alexandrum qui intus audiret. Responsa non, ut apud Delphos et Branchidas, verbis dari, sed magna ex parte nutu et signis, quemadmodum apud Homerum (Il. 1, 528):

Dixit, et cæruleis supercillis annuit Cronion,

vate nimirum Jovem imitante; hoc tamen expresse eum regi dixisse, esse ipsum Jovis filium. His Callisthenes tragice rem exaggerans addit, quum Apollo Branchidarum oraculum deseruisset ab eo tempore, quo templum a Branchidis Xerxem sequentibus spoliatum fuit, et fons defecisset: et hunc tum denuo scaturivisse, et Milesiorum legatos Memphin profectos multa responsa attulisse de nato e Jove Alexandro, de futura apud Arbela victoria, de Darii morte, de rebus Lacedæmone novandis; et de generis nobilitate etiam Erythræam Athenaidem effatam narrat, quæ Erythrææ antiquæ Sibyllæ similis fuerit. Talia sunt, quæ a scriptoribus traduntur.

44. Abydi Osiris colitur; in ejus templo non licet nec cantori nec tibicini nec citharædo sacrificium auspicari, quemadmodum mos est aliis deis. Post Abydum est parva Diospolis, inde Tentyra urbs. Ejus incolæ præ ceteris Ægyptiis crocodillum detestantur, et ex omnibus belluis inimicissimum habent. Nam ceteri quanquam ejus ani-

καίπερ εἰδότες τὴν κακίαν τοῦ ζώου, καὶ ὡς δλεθρίον τῷ ἀνθρωπίνῳ γένει, σέβονται ὁμοῦ καὶ ἀπέχονται· οἱ δὲ πάντα τρόπον ἀνιχνεύουσι καὶ ἐκφθεύουσιν αὐτούς· ἐνιοὶ δ' ὥσπερ τοὺς Ψύλλους φασὶ τοὺς πρὸς τῇ
 5 Κυρηναίᾳ φυσικὴν τινα ἀντιπάθειαν ἔχειν πρὸς τὰ ἐρπετά, οὕτω καὶ τοὺς Τεντυρίτας πρὸς τοὺς κροκοδείλους, ὥστε μηδὲν ὑπ' αὐτῶν πάσχειν, ἀλλὰ καὶ κολυμβᾶν ἀδεῶς καὶ διαπερᾶν, μηδενὸς ἄλλου θαρροῦντος· εἰς τε τὴν Ῥώμην κομισθεῖσι τοῖς κροκοδείλοις ἐπιδαί-
 10 ξως χάριν συνηκολούθουν οἱ Τεντυρίται· γενομένης τε δεξαμενῆς καὶ πηγματοῦς τινος ὑπὲρ μιᾶς τῶν πλευρῶν, ὥστε τοῖς θηρίοις ἐκβαῖσι τοῦ ὕδατος ἡλιαστήριον εἶναι, κείνιοι ᾔσαν οἱ τότε μὲν ἐξέλκοντες δικτύῳ πρὸς τὸ ἡλιαστήριον, ὡς καὶ ὑπὸ τῶν θεατῶν δραβῆναι, ἐμβαί-
 15 νοντες ἅμα εἰς τὸ ὕδωρ, τότε δὲ πάλιν εἰς τὴν δεξαμενὴν κατασπῶντες. τιμῶσι δὲ Ἀφροδίτῃ· ὁπισθεν δὲ τοῦ νεῷ τῆς Ἀφροδίτης Ἰσιδὸς ἐστὶν ἱερόν· εἴτα τὰ Τυφώνια καλούμενα καὶ ἡ εἰς Κοπτὸν διώρυξ, πόλιν κοινήν Αἰγυπτίων τε καὶ Ἀράβων.

20 45. Ἐντεῦθεν ἐστὶν ἰσθμὸς εἰς τὴν Ἐρυθρὰν κατὰ πόλιν Βερενίκην, ἀλλόμενον μὲν, τῇ δ' εὐκαιρίᾳ τοῦ ἰσθμοῦ καταγωγὰς ἐπιτηδείους ἔχουσιν. λέγεται δ' ὁ Φιλάδελφος πρῶτος στρατοπέδῳ τεμῆναι τὴν ὁδὸν ταύτην, ἀνυδρὸν οὖσαν, καὶ κατασκευάσαι σταθμούς, + ὥσπερ τοῖς ἐμπορίοις ὁδεύμασι καὶ διὰ τῶν καμήλων, τοῦτο δὲ πρᾶξιαι διὰ τὸ τὴν Ἐρυθρὰν δύσπλουον εἶναι, καὶ μάλιστα τοῖς ἐκ τοῦ μυχοῦ πλοῖζομένοις. ἐφάνη δὲ τῇ πείρᾳ πολὺ τὸ χρήσιμον, καὶ νῦν ὁ Ἰνδικὸς φόρτος ἅπας καὶ ὁ Ἀράβιος καὶ τοῦ Αἰθιοπικοῦ ὁ τῷ Ἀρα-
 30 βίῳ κολπῷ κατακοιζόμενος εἰς Κοπτὸν φέρεται, καὶ τοῦτ' ἐστὶν ἐμπόριον τῶν τοιούτων φορτίων. οὐκ ἄπωθεν δὲ τῆς Βερενίκης ἐστὶ Μυδὸς ὄρμος, πόλις ἔχουσα τὸ ναύσταθμον τῶν πλοῖζομένων, καὶ τῆς Κοπτοῦ οὐ πολὺ ἀφίστηκεν ἡ καλουμένη Ἀπόλλωνος πόλις, ὥστε
 35 καὶ αἱ διορίζουσαι τὸν ἰσθμὸν δύο πόλεις ἐκατέρωθεν εἰσιν. ἀλλὰ νῦν ἡ Κοπτὸς καὶ ὁ Μυδὸς ὄρμος εὐδοχιμῆ, καὶ χρῶνται τοῖς τόποις τούτοις. πρότερον μὲν οὖν ἐνυκτοπόρουσαν πρὸς τὰ ἄστρα βλέποντες οἱ καμη-
 40 λέμποροι καὶ καθάπερ οἱ πλέοντες ὥδευον κομίζοντες καὶ ὕδωρ, νυκτὶ δὲ καὶ ὑδρεῖα κατεσκευάκασιν, ὀρύξαντες πολὺ βάθος, καὶ ἐκ τῶν οὐρανίων, καίπερ ὄντων σπανίων, ὁμοῦ δεξαμενάς πεποιήνται· ἡ δ' ὁδὸς ἐστὶν ἐξ ἡμέρας ἡμερῶν. ἐπὶ δὲ τῷ ἰσθμῷ τούτῳ καὶ τὰ τῆς σμαράγδου μέταλλά ἐστι, τῶν Ἀράβων ὀρυττόντων
 45 βαθεῖς τινὰς ὑπονόμους, καὶ ἄλλων λίθων πολυτελῶν.

46. Μετὰ δὲ τὴν Ἀπόλλωνος πόλιν αἱ Θῆβαι (καλεῖται δὲ νῦν Διὸς πόλις),

αἱ δ' ἐκατόμυλοι εἰσι, ἀηκόσιοι δ' ἂν ἐκάστην ἀνέρες ἐξοχνεῦσι σὺν ἵπποισιν καὶ ὄχεσιν.

50 Ὁμηρος μὲν οὕτω λέγει δὲ καὶ τὸν πλοῦτον·

οὐδ' ὅσα Θῆβαι

Αἰγυπτίας, οἳ πλείστα δόμοις ἐν κτήματα καίται.

καὶ ἄλλοι δὲ τοιαῦτα λέγουσι, μητρόπολιν τιθέντες τῆς Αἰγύπτου ταύτην· καὶ νῦν δ' ἔχνη δεικνύται τοῦ μεγέ-

malis malitiam norint, et humano generi perniciosum existiment, venerantur tamen et ab eo abstinant; Tentyritae omnibus modis eos pervestigant atque occidunt. Sunt qui dicant, quemadmodum Psylli apud Cyrenaicam regionem naturalem quandam vim habent adversus serpentes: sic etiam Tentyritae esse contra crocodilos, ut nihil ab eis damni accipiant, sed intrepide urinentur, et aquam tranent, alio nemine audente. Quumque crocodilli Romam allati essent pro spectaculo, Tentyritae eos sequebantur, et, parata crocodillis piscina quadam, et pegmate exstructo in uno laterum, ut ex aqua in apricum egredi possent, Tentyritae erant, qui eos interdum reti, in aquam ipsi intrantes, educebant in locum apricationi destinatum, ut a spectatoribus cerni possent, alias rursum eos in piscinam retrahabant. Colunt autem Venerem. Post Veneris templum est Isidis fanum, deinceps sunt ea, quae Typhonia vocantur, et fossa, quae Coptum deferit, communem Aegyptiorum et Arabum urbem.

45. Deinceps est isthmus ad Rubrum mare porrectus versus Berenicen urbem, quae, quamquam sine portu est, tamen ob opportunitatem isthmi idonea diversoria habet. Dicunt Philadelphum primo hanc viam exercitu aperuisse, ac, quum aquis ea careret, mansiones instituisse, in quibus mercatoribus essent aquationes et stabula camelorum (ἐν οἷς περ, ἢ οὐ περ, τοῖς ἐμπόροις ὕδρευματα καὶ αἰλῖα τῶν κ.), idque fecisse, quoniam Rubrum mare difficulter navigaretur, praesertim ex intimo recessu proficiscentibus. Ac sane experientia utilitatem rei maximam demonstravit, atque nunc omnes Indicae et Arabicae merces et Aethiopicae etiam, quae Arabico sinu advehuntur, Coptum deferuntur, istarum mercium emporium. Non procul a Berenice est Myos hormus, quae urbs navale habet, et a Copto non multum abest Apollinis civitas, adeo ut duae urbes isthmum terminantes utrinque sint: sed Coptus et Myos hormus nunc excellent, lisque omnes utuntur. Olim camelis vebentes mercatores noctu iter agebant, astra observantes, quemadmodum nautae, et aquam secum portabant; nunc terra in profundum effossa aquarum copiam paraverunt, et pluvis quoque, quantumvis raris, cisternas fecerunt. Iter est sex septemve dierum. In hoc isthmo etiam smaragdi sunt et aliorum quorundam pretiosorum lapidum metalla, ubi Arabes profundos quosdam cuniculos effodiunt.

46. Post Apollinis urbem sunt Thebae, quae nunc Diospolis vocatur (Il. 9, 383):

Quis centum portarum, per quarum quaque ducenti sublimis in equis et carribus egrediuntur.

Sic quidem Homerus inquit. Opulentiam quoque exprimit (Il. 9, 381):

Nec quantae Thebis Aegypti, quamlibet amplae adservantur opes.

Sunt et alii qui eadem dicant, hanc Aegypti metropolin ponentes; nunc vestigia magnitudinis ejus supersunt longitu-

θους αὐτῆς ἐπὶ δοθεῖντα σταδίου τὸ μῆκος ἔστι
 δ' ἱερά [τὰ] πλείω. καὶ τούτων δὲ τὰ πολλὰ ἡρω-
 τήσας Καμβύσης νυνὶ δὲ καμηδὸν συνοικεῖται, μέρος
 μὲν τι ἐν τῇ Ἀραβίᾳ, ἐν ἧπερ ἡ πόλις, μέρος δέ τι καὶ
 ἐν τῇ περαιᾷ, ὅπου τὸ Μαιμόνιον· ἐνταῦθα δὲ οὐεὶν
 χαλοσσῶν ὄντων μονολίθων ἀλλήλων πλησίον, ὃ μὲν
 σώζεται, τοῦ δ' ἐτέρου τὰ ἄνω μέρη τὰ ἀπὸ τῆς καθέ-
 δρας πέπτωκε σεισμοῦ γεννηθέντος, ὥς φασι. περὶ-
 στευται δ', ὅτι ἀπαξ καθ' ἡμέραν ἑκάστην ψόφος, ὡς
 10 ἂν πληγῆς οὐ μεγάλης, ἀποτελεῖται ἀπὸ τοῦ μένοντος
 ἐν τῷ θρόνῳ καὶ τῇ βάσει μέρους· ἀγῶν δὲ παρὼν ἐπὶ
 τῶν τόπων μετὰ Γάλλου Αἰλίου καὶ τοῦ πληθους τῶν
 συνόντων αὐτῷ φίλων τε καὶ στρατιωτῶν περὶ ὧραν
 πρώτην ἤκουσα τοῦ ψόφου· εἶτε δὲ ἀπὸ τῆς βάσεως εἶτε
 15 ἀπὸ τοῦ χολοσσοῦ εἶτ' ἐπίτηδες τῶν κύκλῳ καὶ περὶ
 τὴν βάσιν ἰδρυμένων τινὸς ποιήσαντος τὸν ψόφον, οὐκ
 ἔχω διισχυρίσασθαι· διὰ γὰρ τὸ ἀδύνατον τῆς αἰτίας πᾶν
 μᾶλλον ἐπέρχεται πιστεύειν ἢ τὸ ἐκ τῶν λίθων οὕτω
 τεταγμένων ἐκπέμπεσθαι τὸν ἦχον. ὑπὲρ δὲ τοῦ Με-
 20 μονίου θῆκαι βασιλέων ἐν σπηλαίοις λατομεῖται περὶ
 τετραράκοντα, θαυμαστῶς κατεσκευασμένοι καὶ θείας
 ἀξίαι· ἐν δὲ ταῖς θήκαις ἐπὶ τινων ὀβελίσκων ἀναγρα-
 φαὶ δηλοῦσαι τὸν πλοῦτον τῶν τότε βασιλέων καὶ τὴν
 ἐπικράτειαν, ὥς μέχρι Σκυθῶν καὶ Βακτρίων καὶ Ἰν-
 25 δῶν καὶ τῆς νῦν Ἰωνίας διατείναντες, καὶ φόρων πλῆ-
 θος καὶ στρατιᾶς περὶ ἑκατὸν μυριάδας. λέγονται δὲ
 καὶ ἀστρονόμοι καὶ φιλόσοφοι μάλιστα οἱ ἐνταῦθα ἱερεῖς·
 τούτων δ' ἐστὶ καὶ τὸ τὰς ἡμέρας μὴ κατὰ σελήνην
 ἀγεῖν, ἀλλὰ κατὰ ἥλιον, τοῖς τριακονθημέροις δώδεκα
 30 μηνσὶν ἐπαγόντων πέντε ἡμέρας κατ' ἐνιαυτὸν ἕκαστον·
 εἰς δὲ τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ ἑνιαυτοῦ, ἐπιτρέχοντος
 μορίου τινὸς τῆς ἡμέρας, περιόδόν τινα συντιθέασιν ἐξ
 ἑλίων ἡμερῶν καὶ ἑλίων ἐνιαυτῶν τοσούτων, ὅσα μόρια
 τὰ ἐπιτρέχοντα συνελθόντα ποιεῖ ἡμέραν. ἀνατιθέασιν
 35 δὲ τῷ Ἑρμῇ πᾶσαν τὴν τοιαύτην (μάλιστα) σοφίαν·
 τῷ δὲ Διὶ, ὃν μάλιστα τιμῶσιν, εὐειδεστάτη καὶ γένους
 λαμπροτάτου παρθένος ἱεράται, ἃς καλοῦσιν οἱ Ἕλλη-
 νες παλλάδας· αὐτὴ δὲ καὶ παλλακεύει καὶ σύνεστιν οἷς
 βούλεται, μέχρις ἂν ἡ φυσικὴ γένηται κάθαρσις τοῦ
 40 σώματος· μετὰ δὲ τὴν κάθαρσιν δίδεται πρὸς ἄνδρα·
 πρὶν δὲ δοθῆναι, πένθος αὐτῆς ἀγεται μετὰ τὸν τῆς παλ-
 λακείας καιρόν.

47 Μετὰ δὲ Θήβας Ἑρμωνθίς πόλις, ἐν ᾗ ὁ τε
 Ἀπόλλων τιμᾶται καὶ ὁ Ζεὺς τρέφεται δὲ καὶ ἐνταῦθα
 45 βοῦς· ἐπεὶτα Κροκοδείλων πόλις, τιμῶσα τὸ θηρίον·
 εἶτα Ἀφροδίτης πόλις καὶ μετὰ ταῦτα Λατόπολις, τι-
 μῶσα Ἀθηνᾶν καὶ τὸν λάτον· εἶτα Εἰλειθυίας πόλις καὶ
 ἱερόν· ἐν δὲ τῇ περαιᾷ Ἰεράκων πόλις, τὸν ἱεράκα τι-
 μῶσα· εἶτ' Ἀπόλλωνος πόλις, καὶ αὕτη πολεμοῦσα τοῖς
 50 κροκοδείλοις.

48 Ἡ δὲ Συήνη καὶ [ἡ] Ἑλεφαντίνη, ἡ μὲν ἐπὶ
 τῶν ὄρων τῆς Αἰθιοπίας καὶ τῆς Αἰγύπτου πόλις, ἡ δ' ἐν
 τῇ Νείλῳ προκειμένη τῆς Συήνης νῆσος ἐν ἡμισταδίῳ
 καὶ ἐν ταύτῃ πόλις ἔχουσα ἱερόν Κνούριδος καὶ νειλο-

dine octoginta fere stadiorum; sunt vero maiorem partem
 templa. Sed horum quoque plurima mutilavit Cambyses.
 Nunc per vicos habitatur, ac pars ejus in Arabia, ubi et
 urbs erat, pars in ulteriore regione, ubi Memnonium.
 Hic quum duo colossi essent de solido lapide inter se pro-
 pinqui, alter adhuc exstat, alterius vero superiores a sede
 partes corruerunt, terræ (ut fama est) molu. Creditum
 etiam est, semel quotidie sonitum quendam veluti ictus
 hand magni edi a parte, quæ in sede ac basi remansit.
 Ipse quoque quum adessem in his locis cum Ælio Gallo et
 reliqua multitudo amicorum ac militum, qui cum eo
 erant, circiter horam primam sonitum audiui; utrum vero
 a basi sive a colosso, an ab eam circumstantium aliquo
 editus fuerit, non habeo affirmare, quum propter incertitu-
 dinem causæ quidvis potius credere subeat, quam ex la-
 pidibus sic compositis sonitum edi. Supra Memnonium
 sunt regum sepulcra in speluncis quibusdam in lapidem
 incisa, circiter quadraginta, mirum in modum structa,
 spectatuque sane digna; Thebis (Θήβαι;) vero in obeliscis
 quibusdam inscriptiones sunt, quæ regum illorum divitias
 ac potentiam declarant, atque imperium usque in Scythiam
 et Bactrianam et Indiam et quæ nunc Ionia dicitur, pro-
 pagatum, item tributorum magnitudinem, et exercitus
 circiter mille millia. Thebani maxime sacerdotes astrono-
 miam philosophiamque exercuisse dicuntur. Hi non lunæ,
 sed solis cursu annos exegerunt, duodecim mensibus,
 quorum quisque triginta comestet diebus, quinque dies
 quotannis adjicientes; ad totius vero anni complemen-
 tum, quum quædam diei particula excurrat, circuitionem
 quandam composuerunt e totis diebus et tot totis annis,
 quot particule excurrentes, si in unum conjunguntur,
 diem conficiunt. Hujusmodi sapientiam omnem Mercurio
 tribuunt. Jovi, quem præcipue colunt, virgo quædam ge-
 nere clarissima et specie pulcherrima sacratur; quales Græci
 palladas vocant. Ea pellicis more, cum quibus vult, coit,
 usque ad naturalem corporis purgationem. Post purga-
 tionem viro alicui elocatur; sed priusquam nubat, post
 pellicatus tempus, in mortuæ morem lugetur.

47. Post Thebas est Hermonthis civitas, in qua Apollo
 et Jupiter coluntur; hic etiam bos alitur; deinde est
 Crocodilorum urbs, quæ eam belluam colit; hinc Veneris
 urbs, et postea Latopolis, quæ Palladem et latum colit,
 postea Lucinæ civitas et ejus templum; in ulteriore re-
 gione est Accipitrum urbs, ubi accipiter colitur; deinde
 Apollinis urbs, quæ ipsa quoque crocodilis est inimica.

48. Syene vero et Elephantina, altera quidem in sin-
 bus est Æthiopis et Ægypti urbs; altera insula dimidio
 stadio in Nilo ante Syenen posita, inque ea urbs, quæ Cnu-
 phidis templum habet et Nilometrium. Hoc autem est

μέτριον, καθάπερ Μέμφις. ἔστι δὲ τὸ νειλομέτριον
 συννόμῳ λίθῳ κατασκευασμένον ἐπὶ τῇ ὄχθῃ τοῦ Νεῖλου
 φρέαρ, ἐν ᾧ τὰς ἀναβάσεις τοῦ Νεῖλου σημειοῦνται τὰς
 μεγίστας τε καὶ ἐλαχίστας καὶ τὰς μέσας συναναβαίνει
 5 γὰρ καὶ συνταπεινοῦται τῷ ποταμῷ τὸ ἐν τῷ φρέατι
 ὕδωρ. εἰσὶν οὖν ἐν τῷ τοίχῳ τοῦ φρέατος παραγραφαί,
 μέτρα τῶν τελείων καὶ τῶν ἄλλων ἀναβάσεων· ἐπισκο-
 ποῦντες οὖν ταύτας διασημαίνουσι τοῖς ἄλλοις, ὅπως
 εἰδείεν· πρὸ πολλοῦ γὰρ ἴσασιν ἐκ τῶν τοιούτων ση-
 10 μείων† καὶ τῶν ἡμερῶν τὴν ἐσομένην ἀνάβασιν καὶ
 προδηλοῦσι. τοῦτο δὲ καὶ τοῖς γεωργοῖς χρήσιμον τῆς
 τῶν ὑδάτων ταμείας χάριν καὶ παραχωμάτων καὶ
 διωρύγων καὶ ἄλλων τοιούτων, καὶ τοῖς ἡγεμόσι τῶν
 προσόδων χάριν· αἱ γὰρ μετρίους ἀναβάσεις μετρίους καὶ
 15 τὰς προσόδους ὑπαγορεύουσιν. ἐν δὲ τῇ Συήνῃ καὶ
 τὸ φρέαρ ἔστι τὸ διασημαίνον τὰς θερινὰς τροπὰς,
 (καὶ) διότι τῷ τροπικῷ κύκλῳ ὑπόκεινται οἱ τόποι
 οὗτοι (καὶ ποιοῦσιν ἀσκήτους τοὺς γνώμονας κατὰ με-
 σημβρίαν)· ἀπὸ γὰρ τῶν ἡμετέρων τόπων, λέγω δὲ
 20 τῶν Ἑλλαδικῶν, προϊοῦσιν ἐπὶ τὴν μεσημβρίαν ἐν-
 ταῦθα πρῶτον ὁ ἥλιος κατὰ κορυφὴν ἡμῶν γίνεται καὶ
 ποιεῖ τοὺς γνώμονας ἀσκήτους κατὰ μεσημβρίαν· ἀνάγκη
 δέ, κατὰ κορυφὴν ἡμῶν γινομένου, καὶ εἰς τὰ φρέατα
 βάλλειν μέχρι τοῦ ὕδατος τὰς αὐγὰς, καὶ βαθύτατα
 25 ἤ· κατὰ κάθετον γὰρ ἡμεῖς τε ἴσταμεν καὶ τὰ ὀρύγματα
 τῶν φρεάτων κατασκευάσται. εἰσὶ δ' ἐνταῦθα τρεῖς
 σπεῖραι· Ῥωμαίων ἰδρυμέναι φρουρᾶς χάριν.

48. Μικρὸν δ' ὑπὲρ τῆς Ἑλεφαντίνης ἔστιν ὁ μικρὸς
 καταράκτης, ἐφ' ᾧ καὶ θέαν τινὰ οἱ σκαφῖται τοῖς ἡγε-
 30 μόσις ἐπιδείκνυνται· ὁ μὲν γὰρ καταράκτης ἔστι κατὰ
 μέσον τὸν ποταμόν, πετρώδης τις ὄρυξ, ἐπίπεδος μὲν
 ἄνωθεν, ὥστε δέχεσθαι τὸν ποταμόν, τελευταῖσα δ' εἰς
 κρημνόν, καθ' οὗ καταρρήγνυται τὸ ὕδωρ, ἐκατέρωθεν
 δὲ πρὸς τῇ γῇ ῥαίθρον, ὁ μάλιστα καὶ ἀνάπλουον ἔχει·
 35 ἀναπλεύσαντες οὖν ταύτην καταρρέουσιν ἐπὶ τὸν καταρά-
 κτην καὶ ὠθοῦνται μετὰ τῆς σκάφης ἐπὶ τὸν κρημνόν
 καὶ σώζονται σὺν αὐτῇ ἀπαθείς. τοῦ δὲ καταράκτου
 μικρὸν ἐπάνω τὰς Φιλᾶς εἶναι συμβαίνει, κοινήν κατοι-
 κίαν Αἰθιοπῶν τε καὶ Αἰγυπτίων, κατασκευασμένην
 40 ὥσπερ καὶ τὴν Ἑλεφαντίνην καὶ τὸ μέγεθος ἴσην, ἱερὰ
 ἔχουσαν Αἰγύπτια· ὅπου καὶ ὄρνεον τιμᾶται, ὁ καλοῦσι
 μὲν ἱέρακα, οὐδὲν δὲ ὅμοιον ἔμοιγε ἐφαίνετο ἔχειν τοῖς
 παρ' ἡμῶν καὶ ἐν Αἰγύπτῳ ἱέραξιν, ἀλλὰ καὶ τῷ μεγέθει
 45 μᾶλλον ἢ καὶ τῇ ποικιλίᾳ πολὺ ἐξηλλαγμένον· Αἰθιοπικὸν
 δ' ἔφασαν εἶναι, καλεῖσθαι κομίζεσθαι, ὅταν ἐκλείπῃ καὶ
 πρότερον· καὶ δὴ καὶ τότε εἰδείχθη ἡμῖν πρὸς ἐκλείψειν ὅν
 διὰ νόσον.

50. Ἠλθομεν δ' εἰς Φιλᾶς ἐκ Συήνης ἀπὸ τῆς δι-
 ὀμαλοῦ σφόδρα πεδίου σταδίους ὁμοῦ τι ἑκατόν. παρ'
 50 ὀλην δὲ τὴν ὁδὸν ἦν ἰδεῖν ἐκατέρωθεν πολλαχοῦ, ὥσπερ
 ἑρμαῖα, πέτρων ἡλιβατον στρογγύλων, λεῖον ἱκανῶς,
 ἄγγυς σφαιροειδές, τοῦ μέλανος καὶ σκληροῦ λίθου,
 ἐξ οὗ αἱ θύραι γίνονται, ἐπὶ πέτρῳ κείμενον μερίζον
 καὶ ἐπ' ἐκείνῳ πάλιν ἄλλαν· ἔστι δ' ὅτε αὐτοὶ καθ' αὐ-

puteus quidam in Nili ripa e cæmentis aequalibus constru-
 ctus, in quo et maxima et minima et mediocria Nili incre-
 menta annotantur; nam putei aqua cum Nilo pariter crescit
 et decrescit. Suntque in putei pariete notæ quædam
 insculptæ incrementorum, et perfectorum et aliorum.
 Hæc itaque observantes ceteris significant, ut sciant; multo
 enim ante ex his signis et sciunt *tempus et mensuram*
futurorum incrementorum (?), et prænuntiant. Quæ
 quidem res agricolis ad aquarum dispensationem et ag-
 gerum ac fossarum curationem conducit, præfectis vero ad
 redditum rationes; majora enim incrementa majores pro-
 ventus denuntiant. Syenæ etiam puteus quidam est,
 æstivi index solstitii, quoniam hæc loca sub circulo tropico
 sita sunt. A nostris enim locis, hoc est a Græcis, in me-
 ridiem procedentibus, hic primum sol nobis supra verticem
 fit, adeo ut meridie nullam gnomones umbram projiciant.
 Necesse autem est, quum nobis supra verticem fuerit, ut
 in puteos etiam profundissimos usque ad aquam radios
 jaciatur sol, quandoquidem et nos ad angulos rectos solo in-
 sistimus, et putei ad perpendicularum effodiuntur. Hoc in
 loco tres Romanorum cohortes collocatæ sunt præsidii
 gratia.

49. Paulo supra Elephantinam est parvus catarrhactes,
 in quo naviculari scaphis utentes spectaculum quoddam
 principibus exhibent. Catarrhactes est ad medium fere
 flumen petrosus quoddam supercillium in superiore parte
 planum, ut flumen recipere possit, desinens vero in præ-
 cipitium, per quod aqua dejicitur; utrimque autem secus
 terram alveus est, quo facile sursum navigari possit. Hac
 itaque subvecti defluunt in catarrhactem, et cum scapha
 in præcipitium detruduntur, et ipsi et scaphæ incolumes.
 Paulo supra catarrhactem sunt Philæ, communis Æthio-
 pum et Ægyptiorum habitatio, structa quemadmodum
 Elephantina, et pari magnitudine; hæc templa Ægyptia
 habet, ubi ales colitur, quem accipitrem ipsi vocant, mihī
 autem nihil cum nostris simile videbatur habere, aut
 Ægyptiis, utpote et magnitudine excedens, et varietate
 colorum longe diversus. Dicebant autem Æthiopicum
 esse, et inde afferri alium, quando ille in Philis decesserit,
 vel (ἢ) etiam jam antea. Sic qui tunc nobis ostensus est,
 morbo jam cœperat deficere.

50. Nos Philas Syene plastro vecti sumus per campum
 valde planum, centum (*quinquaginta* ?) stadiorum iti-
 nere. Per totam fere viam videre erat utrimque multis in
 locis in morem Mercurialium tumulorum, qui viis apponi
 solent, petram arduam, rotundam, admodum politam,
 prope sphaericam, e nigro ac duro lapide, ex quo mortaria
 fiunt, majori saxo impositam, ac rursus super ea aliam :

τοὺς ἑαυτοὶ οἱ πέτροι· ἦν δ' ὁ μὲν μέγιστος τὴν διά-
μετρον πεδῶν οὐκ ἑξαττῶνων ἢ δώδεκα, ἅπαντες δὲ
μείζους ἢ ἡμίσεις τούτων. διέβημεν δὲ εἰς τὴν νῆσον
ἐπὶ πάκτωνος· ὁ δὲ πάκτων διὰ σκυταλίδων πετηγός
ἐστὶ σκάφριον, ὥστ' εὐκρίναι διαπλοκίνῃ· ἐστῶτες δ' ἐν
ὕδατι ἢ καὶ στανιδίοις τισὶ προσκαθήμενοι ῥαδίως ἐπι-
ραιώθημεν, δεδιότες μάτην· ἀκινδύνα γὰρ ἐστίν, ἂν μὴ
τις ὑπέργομον ποιήσῃ τὸ πορθμεῖον.

51. Καθ' ὅλην δὲ τὴν Αἴγυπτον τοῦ φοίνικος ἀγεννοῦς
10 ὄντος καὶ ἐκφέροντος καρπὸν οὐκ εὐδρωτον ἐν τοῖς περὶ
τὸ Δέλτα τόποις καὶ περὶ τὴν Ἀλεξάνδρειαν, ὁ ἐν τῇ
Θηβαίδι φοίνιξ ἄριστος τῶν ἄλλων φύεται. θαυμά-
ζειν οὖν ἄξιον, πῶς ταῦτο κλίμα οἰκοῦντες τῇ Ἰουδαίᾳ
καὶ ὁμοροὶ οἱ περὶ τὸ Δέλτα καὶ τὴν Ἀλεξάνδρειαν, το-
15 σοῦτον διαλλάττουσιν, ἐκείνης πρὸς ἄλλω φοίνικι καὶ
τὸν καρυωτὸν γεννώσης, οὐ πολὺ + κρείττονα τοῦ Βα-
βυλωνίου. διττὸς δ' ἐστὶν ὁ τε ἐν τῇ Θηβαίδι καὶ ὁ ἐν τῇ
Ἰουδαίᾳ, ὁ τε ἄλλος καὶ ὁ καρυωτός· σκληρότερος δ' ὁ Θη-
βαϊκός, ἀλλὰ τῇ γεύσει εὐστομώτερος. ἐστὶ δὲ καὶ
20 νῆσος ἡ μέλισσα ἐκπέρουσα τὸν ἄριστον, μεγίστην τε-
λοῦσα πρόσδοτον τοῖς ἡγεμόσι· βασιλικὴ γὰρ ἦν, ἰδιώτῃ
δ' οὐ μετῆν, καὶ νῦν τῶν ἡγεμόνων ἐστὶ.

52. Πολλὰ δ' Ἡρόδοτός τε καὶ ἄλλοι ῥηναροῦσιν,
ὥσπερ μέλος ἢ ῥυθμὸν ἢ ἡδυσμὰ τι τῷ λόγῳ τὴν τε-
30 ρατείαν προσφέροντας· ὅσων καὶ τὸ φάσκειν περὶ τὰς
νήσους τὰς πρὸς τῇ Συήνῃ καὶ τῇ Ἐλεφαντίνῃ (πλεῖους
δ' εἰσὶ) τὰς πηγὰς τοῦ Νεῖλου εἶναι, καὶ βάθος ἄβυσ-
σον ἔχειν τὸν πόρον κατὰ τοῦτον τὸν τόπον. νήσους
δ' ὁ Νεῖλος κατεσπαρμένας ἔχει παμπολλὰς, τὰς μὲν
35 καλυπτομένας ὕδατος ἐν ταῖς ἀναβάσεσιν, τὰς δ' ἐκ μέ-
ρους, ἐποχχεύεται δὲ τοῖς κοχλίαις τὰ λίαν ἔβαλα.

53. Ἦν μὲν οὖν ἡ Αἴγυπτος εἰρηνικὴ τὸ πλεόν ἐξ
ἀρχῆς διὰ τὸ αὐταρκες τῆς χώρας καὶ τὸ δυσείσβολον
τοῖς ἔξωθεν, ἀπὸ μὲν τῶν ἀρκτῶν ἀλιμένῃ παραλίᾳ καὶ
40 πелάγῃ τῇ Αἰγυπτίῳ φρουρουμένη, ἀπὸ δὲ τῆς ἑω καὶ
τῆς ἐσπερας ἱρήμοις ὄρεσι, τοῖς τε Λιβυκοῖς καὶ τοῖς
Ἀραβίοις, ὥσπερ ἔφαμεν· λοιπὰ δὲ τὰ πρὸς νότον Τρω-
γλοῦται [καὶ] Βλέμμιες καὶ Νοῦβαι καὶ Μεγάβαροι οἱ
ὑπὲρ Συήνης Αἰθίοπες· εἰσὶ δ' οὗτοι νομάδες καὶ οὐ πολλοὶ
45 οὐδὲ μάχιμοι, δοκοῦντες δὲ τοῖς πάλαι διὰ τὸ ληστρικῶς
ἀφυλάκτοις ἐπιτίθεσθαι πολλάκις· οἱ δὲ πρὸς μεσημβρίαν
καὶ Μερόην ἀνήκοντες Αἰθίοπες, οὐδ' οὗτοι πολλοὶ οὔτε
ἐν συστροφῇ, ἀτε ποταμίαν μακρὰν στενὴν καὶ σκολιὰν
οἰκοῦντες, ὅταν προσέπομεν· οὐδὲ παρασκευασμένοι κα-
50 λῶς οὔτε πρὸς πόλεμον οὔτε πρὸς τὸν ἄλλον βίον. καὶ
νῦν δὲ διάκειται παραπλησίως ἡ χώρα πᾶσα· σημεῖον
δὲ τριτοῦ γοῦν σπείρας, οὐδὲ ταύταις ἐντελέσιν, ἱκανῶς
ὑπὸ τῶν Ῥωμαίων ἡ χώρα φρουρεῖται· τολμήσασιν δὲ
τοῖς Αἰθίοφιν ἐπιθέσθαι κινδυνεύσαι τῇ χώρᾳ συνέτεσε
55 τῇ σφετέρᾳ. καὶ αἱ λοιπαὶ δὲ δυνάμεις αἱ ἐν Αἰγύπτῳ
οὔτε τοσαῦται τινὲς εἰσιν οὔτε ἀδρόαις ἐχρήσαντο οὐδ'
ἄπεξ Ῥωμαῖοι· οὐ γάρ εἰσιν οὔτ' αὐτοὶ Αἰγύπτιοι πο-
λεμισταί, κατὰ ὅντας καμπληθεῖς, οὔτε τὰ περίεξ
ἐσθλῇ. Γάλλος μὲν γε Κορήλιος, ὁ πρῶτος καταστα-

nonnusquam etiam per sese jacobant petrae; earum maxima
erat non minore duodecim pedum diametro, atque omnes
maiores quam hujus dimidium. Trajecimus in insulam
pactone. Pacton est scaphae genus e scuticis ita compo-
situm, ut textile quiddam videatur. Stantes itaque in
aqua vel in asseribus sedentes facile transmeimus inani
metu: caret enim res periculo, si scapha non nimis on-
ratur.

51. Quum in tota Ægypto palma e vilium genere sit, et
fructum afferat esui non aptum in locis apud Delta et
Alexandriam; tamen in Thebaide palma inter ceteras opti-
ma est. Jam admiratione dignum est, quomodo palmæ
in Delta et Alexandriae regione provenientes, quanquam
eandem cum Judaicis plagam obtinent iisque finitimæ sunt,
tantum tamen ab illis differant: quum Judæa præter al-
teram palmam etiam caryotam gignat, non multo Baby-
loniâ inferiorem (χείρονα). Duplex vero est, ut Judaica,
sic etiam Thebana palma, caryota scilicet atque reliqua; ac
Thebaica quanquam durior sit, gustatu tamen est suavior.
Est ibi etiam insula quædam, quæ præ ceteris locis pal-
mam optimam fert, et proventum maximum principibus
affert; regis enim erat, et privatus nemo in ea partem ha-
bebat, et nunc principum est.

52. Enimvero multa quum ceteri nugantur, tum Hero-
dorus, veluti cantus loco, aut rhythmî aut condimenti,
prodigiosas fabulas orationi adhibentes. Cujus generis est,
quod apud insulas dicunt juxta Syenen et Elephantinam
sitas (sunt autem complures) Nilî fontes esse, et ad eum
locum flumen profunditate esse immensa. Ceterum Nilus
insulas sparsas quam plurimas habet, quarum aliæ totæ
excrecente flumine obruuntur, aliæ ex parte. Loca vero
nimis alta per cochleas irrigantur.

53. Ceterum jam inde ab initio Ægyptus plerumque pa-
cem colebat, tum propter suas copias, quibus facile se
sustentaret, tum quod non facile externis gentibus pateret
in eam ingressus; nam a septentrione ora importunas et
Ægyptio pelago, ab ortu et occasu desertis et montibus
Libycis et Arabicis (ut diximus) munitur; quæ restant
austrum versus, Troglodytæ incolunt et Blemmyes, et Nuhæ
et Megabari, qui Æthiopes supra Syenen habitant; ii vero
sunt nomades, neque multi neque bellicosi, quanquam
esse olim viderentur, propterea quod sæpe latronum more
incautos adoriebantur. Qui deinceps ad meridiem Me-
roenque pertingunt Æthiopes, neque ipsi valde multi
sunt, neque collecti in unum conventum degunt, quippe
qui fluvialem regionem longam angustamque habitent,
qualem ante diximus, nec ad bellum, nec ad ceteram
vitæ rationem bene instructi. Atque adeo etiamnum idem
est terræ hujus status. Cujus rei indicium est, quod a
tribus Romanis cohortibus, nec iis plenius, custoditur;
quumque aliquando Æthiopes aggredi nostros ausi es-
sent, de sua ipsorum regione in periculum venerunt.
Neque reliquæ in Ægypto copię adeo multæ sunt, nec
unquam Romani consertim iis ausi sunt. Etenim nec
Ægyptii ipsi sunt admodum bellicosi, quanquam multi
sint, nec etiam finitimæ gentes. Cornelius quidem Gal-

θαὶς ἐπαρχὸς τῆς χώρας ὑπὸ Καίσαρος, τὴν τε Ἡρώων πόλιν ἀποστῆσαν ἐπελθὼν δι' ὀλίγων αἰε, στάσιν τε γεννηθεῖσαν ἐν τῇ Θηβαίδι διὰ τοὺς φόρους ἐν βραχεὶ κατέλυσε. Περωνίος τε ὕσταρον τοῦ Ἀλεξανδρέων πλῆθους τοσούτων μυριάδων ὁρμήσαντος ἐπ' αὐτὸν μετὰ λίθων βολῆς, αὐτοῖς τοῖς περὶ ἑαυτὸν στρατιώταις ἀντίσχε, καὶ διαφθείρας τινὰς αὐτῶν τοὺς λοιποὺς ἐπαυσε. Γάλλος τε Αἴλιος μέρει τῆς ἐν Αἰγύπτῳ φρουρᾶς εἰς τὴν Ἀραβίαν ἐμβαλὼν εἰρηται, τίνα τρόπον ἐξήλεγε τοὺς ἀνθρώπους ἀπολέμους ὄντας· εἰ δὲ μὴ ὁ Συλλαίος αὐτὸν προῦδίδου, καὶν κατεστρέψατο τὴν Εὐδαίμονα πᾶσαν.

54. Ἐπειδὴ δὲ οἱ Αἰθίοπες, καταφρονήσαντες τῷ μέρος τι τῆς ἐν Αἰγύπτῳ δυνάμειος ἀπεισπᾶσθαι μετὰ 15 Γάλλου Αἰλίου πολέμου ὄντος πρὸς τοὺς Ἀραβίας, ἐπὶ λθον τῇ Θηβαίδι καὶ τῇ φρουρᾷ τῶν τριῶν σπειρῶν τῶν κατὰ Συήνην καὶ ἐλόντες ἐφθασαν τὴν τε Συήνην καὶ τὴν Ἐλεφαντίνην καὶ Φιλὰς ἐξ ἐφόδου διὰ τὸ αἰφνίδιον καὶ ἐξηνδραποδίσαντο, ἀνέσπασαν δὲ καὶ τοὺς Καίσαρος ἀνδριάντας· ἐπελθὼν (δὲ) ἐλάττοσιν ἢ μυρίοις πε- 20 ζοῖς Περωνίος, ἱππεῦσι δὲ ὀκτακοσίοις πρὸς ἀνδρας τρισμυρίους, πρῶτον μὲν ἠνάγκασεν ἀναφυγεῖν αὐτοὺς εἰς Ψέλχιν, πόλιν Αἰθιοπικὴν, καὶ πρεσβεύεται τὰ τε ληφθέντα ἀπαιτῶν καὶ τὰς αἰτίας, δι' ἃς ἤρξαν πολέμου· 25 λαγόντων δ', ὡς ἀδικοῦντο ὑπὸ τῶν νομάρχων, ἀλλ' οὐκ ἔφη τούτους ἡγεμόνας εἶναι τῆς χώρας, ἀλλὰ Καίσαρα· αἰτήσαντων δ' ἡμέρας τρεῖς εἰς βουλὴν καὶ μηδὲν, ὧν ἔχρην, ποιούντων, προσβαλὼν ἠνάγκασε προελθεῖν εἰς μάχην, ταχὺ δὲ τροπὴν ἐποίησε, συντεταγμένων 30 τε κακῶς καὶ ὠπλισμένων· μεγάλους γὰρ εἶχον θυρεοὺς, καὶ τούτους ὠμοβοῖνους, ἀμυντήρια δὲ πελέκεις, οἱ δὲ κοντούς, οἱ δὲ καὶ ξίφη. τινὲς μὲν οὖν εἰς τὴν πόλιν συνηλῆθσαν, οἱ δ' εἰς τὴν ἐρημίαν ἐφυγον, τινὰς δὲ νῆσος πλησίον ὑπεδέξατο ἐμβάντας εἰς τὸν πόρον· οὗ 35 γὰρ πολλοὶ ἦσαν ἐνταῦθα οἱ κροκόδειλοι διὰ τὸν βόυν. τούτων δ' ἦσαν καὶ οἱ τῆς βασιλείσης στρατηγοὶ τῆς Κανδάκης, ἡ καθ' ἡμᾶς ἤρξε τῶν Αἰθιοπῶν, ἀνδρική τις γυνὴ πεπηρωμένη τὸν ἑτερον τῶν ὀφθαλμῶν· τούτους τε δὴ ζωγρίᾳ λαμβάνει ἀπαντας, ἐπιπλεύσας σχεδίαίς 40 τε καὶ ναυσί, καὶ καταπέμπει παραχρῆμα εἰς Ἀλεξάνδρειαν, ἐπελθὼν τε τὴν Ψέλχιν αἰρεῖ· προσαριθμοῦμένου δὲ τοῖς ἐαλωκόσι τοῦ πλῆθους τῶν πεσόντων ἐν τῇ μάχῃ, τοὺς σωθέντας ὀλίγους παντάπασιν γενέσθαι συνέβη. ἐκ δὲ Ψέλχιος ἦκεν εἰς Πρῆμιν, ἐρυμνήν 45 πόλιν, διελθὼν τοὺς θίνας, ἐν οἷς ὁ Καμβύσου κατεχώσθη στρατὸς ἐμπεσόντος ἀνέμου· προσβαλὼν δὲ ἐξ ἐφόδου τὸ φρούριον αἰρεῖ, καὶ μετὰ ταῦτα ὤρμησεν ἐπὶ Ναπάτων· τοῦτο δ' ἦν τὸ βασιλεῖον τῆς Κανδάκης, καὶ ἦν ἐνταῦθα υἱὸς αὐτῆς· καὶ αὐτὴ δ' ἐν τινὶ πλησίον 50 ἴδρυτο χωρίῳ. πρεσβευσαμένης δὲ περὶ φιλίας καὶ ἀποδόσης τοὺς ἐκ Συήνης ἀχμαλώτους καὶ τοὺς ἀνδριάντας, ἐπελθὼν λαμβάνει καὶ τὰ Νάπατα, φυγόντος τοῦ παιδός, καὶ κατασκάπτει· ἐξανδραποδισάμενος δ' ἀναστρέφει πάλιν εἰς τοῦτίσω μετὰ τῶν λαφύρων,

lus, cui primum provincia a Cesare commissa est, Heroum urbem, quæ defecerat, paucis stipatus recepit, et in Thebaide seditionem propter tributa exortam cito admodum sedavit. Deinde Petronius, tot millibus Alexandrinorum in eum irrudentibus jactu lapidum, tantum suis munitus millibus impetum sustinuit, et, nonnullis ipsorum interemptis, ceteros repressit. Gallus Aelius cum parte praesidii, quod erat in Aegypto, in Arabiam ingresses, dictum est quomodo eos esse imbelles ostenderit; et nisi Syllæus eum prodidisset, Felicem ille Arabiam totam subegisset.

54. Quum vero Aethiopes, Romanis spretis propterea, quod pars quædam copiarum, quæ in Aegypto erant, cum Gallo Aelio avulsa esset, bellum in Arabia gerente, impressione facta in Thebaidem et praesidia trium cohortium, quæ Syenæ erant, Syenen et Elephantinam ac Philas repentino impetu cepissent et mancipassent, ac Caesaris etiam statuas evertissent: profectus Petronius cum non totis decem millibus peditum et equitibus octingentis adversus triginta hominum millia, primum eos compulit, ut Pselchim confugerent, Aethiopiam urbem, missisque ad eos legatis, repetit quæ capta erant, et causas, quam ob rem bellum movissent, poposcit; ac dicentibus, se injuria affectos a nomarchis, respondit, non illos esse regionis dominos, sed Cæsarem. Potentibus porro triduum ad deliberandum, nihilque interim eorum, quæ par erat, facientibus, movens contra eos, in pugnam procedere coegit, ac celeriter in fugam vertit, quum et compositi male et male armati essent: nam scuta ingentia et e crudo bovis tergo confecta habebant; arma, quibus pugnarent, secures alii, alii contos, nonnulli gladios gerebant. Proinde quidam in urbem sunt compulsi, alii in deserta fugam fecerunt, alios proxima insula excepit, qui sese fluvio commiserant; nam hoc in loco propter aquæ fluxum crocodilli pauci sunt. Ex his erant etiam duces reginæ Candaces, quæ nostra ætate Aethiopicus imperavit, virilis sane mulier, altero oculo capta. Hos itaque omnes vivos cepit, trajecto ratibus ac navibus flumine, et extemplo Alexandriam misit, atque Pselchim profectus, eam cepit: unde numerata captivorum multitudine et eorum qui in proelio ceciderunt, paucos omnino evasisse apparuit. A Pselchi Premnim venit, urbem natura munitam, cumulis arenæ peragratiss, in quibus Cambyls exercitus obrutus est vento incidente. Eam adortus primo impetu cepit. Inde Napata progressus est, ubi Candaces regia erat, ejusque filius morabatur; ipsa in castello propinquo sedebat, quæ dum legatos mittit, qui de pace tractarent, ac statuas redderent et captivos, qui abducti fuerant Syena, Petronius impetu facto Napata cepit ac diruit, puero fugiente. Incolis in servitutem reductis, ratus inferiora invia esse, cum præda retro abiit,

εὐσοδὰ κρίνας τὰ προσωτέρω· τὴν δὲ Πρῆμιν τειχίσας βέλτιον, φρουρὰν ἐμβαλὼν καὶ τροφὴν δυεῖν ἐνιαυτῶν τετρασίοις ἀνδράσιν, ἀπῆρεν εἰς Ἀλεξάνδρειαν· καὶ τῶν εἰσπρατῶν τοὺς μὲν διαφυροπώλησε, χιλίους δὲ ἑξήκοντι ἐπεμψε ναυσὶ ἐκ Καντάβρων ἤκοντι, τοὺς δὲ νόσοι διεχρήσαντο. ἐν τούτῳ μυριάσι Κανδάκη πολλὰς ἐπὶ τὴν φρουρὰν ἐπέλθε· Πετρώνιος δ' ἐξεβόηθη καὶ φθάνει προσελθὼν εἰς τὸ φρούριον, καὶ πλείοσι παρασκευαῖς ἐξασφαλισάμενος τὸν τόπον, πρεσβευσάμε-
 10 νων, ἐκέλευσεν ὡς Καίσαρα πρεσβεύεσθαι· οὐκ εἰδέναι δὲ φασκόντων, ὅστις εἴη Καίσαρ καὶ ὅπη βασιστὴν εἴη παρ' αὐτόν, ἔδωκε τοὺς παραπέμψοντας· καὶ ἤκον εἰς Σάμον, ἐνταῦθα τοῦ Καίσαρος ὄντος καὶ μέλλοντος εἰς Συρίαν ἐντεῦθεν προΐεναι, Τιβέριον εἰς Ἀρμενίαν ἐπὶ τὸν ὄρειον. πάντων δὲ τυγόντων, ὧν ἔδιδοντο, ἀφῆκεν αὐτοῖς καὶ τοὺς φόρους, οὓς ἐπέστησε.

ΚΕΦ. Β'.

Πολλὰ δ' εἶρηται περὶ τῶν Αἰθιοπικῶν ἐν τοῖς πρότερον, ὥστε συμπεριωδευμένα ἂν εἴη τῇ Αἰγύπτῳ καὶ τὰ τούτων. ὡς δ' εἰπεῖν, τὰ ἄρα τῆς οἰκουμένης τὰ παρ-
 1 ρακείμενα τῇ δυσκρατῇ καὶ ἀοικήτῳ διὰ καὶ μᾶλλον ἢ φύ-
 2 ρος ἀνάγκη ἀποτεύγματα εἶναι τῆς εὐκρατοῦ καὶ ἐλατ-
 3 τώματα· ταῦτα δ' ἐκ τῶν βίων ὅπλα καὶ τῆς πρὸς τὰς
 4 χρεῖας τὰς ἀνθρωπικὰς ἀπορίας. κακὸς οἶός τε δὴ καὶ
 5 γυνή τις εἴσι τὰ πολλὰ καὶ νομάδες· τὰ τε βοσκήματα
 6 αὐτοῖς ἐστὶ μικρά, πρόβατα καὶ αἴγες καὶ βόες· καὶ
 7 κύνες μικροί, τραχεῖς δὲ καὶ μάχιμοι. τάχα δὲ καὶ
 8 τοὺς Πυγμαίους ἀπὸ τῆς τούτων μικροφυίας ὑπενόησαν
 9 καὶ ἀνέπλασαν· ἑωρακῶς μὲν γὰρ οὐδεὶς ἐξηγεῖται τῶν
 10 πίστεως ἀξίων ἀνδρῶν.

2. Ζῶσι τ' ἀπὸ κέγγρου καὶ κριθῆς, ἀφ' ὧν καὶ πο-
 11 τὶον ποιοῦσιν ἑαυτοῖς ἔστιν· ἔλαιον δὲ βούτυρον καὶ
 12 τίναρ· οὐδ' ἀκρόδρου ἔχουσι πλὴν φοινίκων ὀλίγων ἐν
 13 κήποις βασιλικαῖς· ἐννοεῖ δὲ καὶ πᾶσαν σιτοῦνται καὶ κλω-
 14 νας ἀπαλοὺς καὶ λωτὸν καὶ καλάμου ῥίζαν· κρέασι δὲ
 15 ῥῶνται καὶ αἵματι καὶ γάλακτι καὶ τυρῷ. σέβονται
 16 ὡς θεοὺς τοὺς βασιλεῖς, κατακλείστους ὄντας καὶ
 17 οἰκουροὺς τὸ πλεόν. ἔστι δὲ τὸ μέγιστον αὐτοῖς βασι-
 18 λεῖον ἢ Μερὸν, πόλις ὁμώνυμος τῇ νήσῳ· τὴν δὲ νήσον
 19 θυρεοειδῆ φασὶ τὸ σχῆμα, τό τε μέγεθος τάχα πρὸς
 20 ὑπερβολὴν εἶρηται μῆκος μὲν ὅσον τρισχιλίων σταδίων,
 21 εὐρὸς δὲ χιλίων. ἔχει δ' ἡ νῆσος καὶ ὄρη συχνὰ καὶ
 22 ἐσση μεγάλα· οἰκοῦσι δ' οἱ μὲν νομάδες, οἱ δὲ θηρευ-
 23 τικοί, οἱ δὲ γεωργοί· ἔστι δὲ καὶ χαλκωρυχεῖα καὶ
 24 σιδηρουργεῖα καὶ χρυστεῖα καὶ λίθων γένη πολυτελῶν·
 25 κερμαίνεται δ' ἀπὸ μὲν τῆς Αἰγύπτου θύσι μεγάλοι, ἀπὸ δὲ
 26 τῆς Ἀραβίας κρημνοῖς συνεχέσιν, ἀνθεν δ' ἐκ νότου
 27 ταῖς συμβολαῖς τῶν ποταμῶν, τοῦ τε Ἀσταβόρα καὶ τοῦ
 28 Ἀσταπόδος καὶ τοῦ Ἀστασόβα· πρὸς ἄρκτον δ' ἡ ἐφεξῆς
 29 ῥύσις τοῦ Νεῖλου καὶ μέχρι Αἰγύπτου κατὰ τὴν λεχθεῖσαν
 30 πρῶτον σχολιότητα τοῦ ποταμοῦ. ἐν δὲ ταῖς πόλεσιν
 31 αἱ οἰκήσεις ἐκ φοινίκων σχιζῶν ἢ διαπλεκόμεναι (τοί-

ac Premni mœnibus et presidio et quadringentorum ho-
 minum cibariis in biennium munita, reversus est Alexan-
 drium. Ex captivis autem partem divendit, mille ad Cæ-
 sarem misit, nuper e Cantabris reversum, partem morbi
 consumpserunt. Sub hæc Candacem cum multis hominum
 millibus præsidium aggressam Petronius auxilio profectus
 antevertit; et castellum ingressus, multo apparatu con-
 firmavit. Legatis ad se missis, mandavit, si quid velent,
 ut ad Cæsarem proficiscerentur; ac negantibus, scire se,
 quis Cæsar esset, et ubi conveniendus, dedit qui deduce-
 rent. In Samum itaque profecti, Cæsarem invenerunt in
 Syriam progredi parantem, et Tiberium in Armeniam
 amandantem. Ab eo, quæ volebant, omnia impetravere,
 et imperatum quoque tributum his remissum est.

CAP. II.

De Æthiopiciis gentibus multa jam in superioribus dicta
 sunt, adeo ut una cum Ægypto etiam hæc descriptæ esse
 videantur. Omnino autem, extremas habitati mundi par-
 tes, quæ intemperatæ et inhabitabili regioni adjacent, pro-
 pter frigus aut æstum esse quasi aberrationes quasdam et
 defectus temperatæ necesse est, quod ex vita et earum
 rerum inopia, quæ ad humanum usum pertinent, perspic-
 potest. Magna enim ex parte nudi incedentes pastorem
 ac duram vitam degunt, incertis vagantes tuguriis; eorum
 pecora, oves, capræ et boves, omnia sunt parva; canes
 celeres (ταχεῖς ἔπι.) quidem et pugnaces, ceterum pusilli
 et ipsi. Fortasse ob horum parvitatem Pygmæi excogitati
 et conficti sunt, quos nemo fide dignus dixit se vidisse.

2. Vivunt milio et hordeo, ex quibus etiam potum con-
 ficiunt; olei loco ipsis est (ἔλαιον δὲ αὐτοῖς ἐστὶ) butyrum
 et adest, neque arborum fructus habent præter palmulas
 panceas quæ in hortis regis nascuntur; nonnulli etiam herba
 vescuntur, et frondibus tenellis et loto et calami radice;
 porro carnibus et sanguine et lacte et caseo utuntur. Reges
 colunt ut deos, qui fere clausi domi sedent. Regni caput
 est Meroe, urbs ejusdem cum insula nominis; insulam cly-
 pei figuram habere dicunt; magnitudo fortasse vera amplior
 dicitur, longitudine ter mille fere stadiorum, amplitu-
 dine mille. Montes frequentes habet, et nemora magna;
 incolunt partim pastores, partim venatores, partim agri-
 colæ. Sunt in ea ærariæ et ferrariæ et aurariæ fodinæ,
 et pretiosorum lapidum genera. Libyam versus magnis
 arenæ cumulis ambitur, Arabiam versus continuis præci-
 pitulis, austrum versus fluminum concursu, Astaboræ,
 Astapodis et Astasobæ; versus septentrionem est Nili de-
 cursus usque in Ægyptum, ea, quam ostendimus, alvei
 obliquitate. Oppidanæ domus ex palmarum fissis lignis

χων) ἢ πλίνθων· ὄρυκτοὶ δὲ ἄλλες, καθάπερ ἐν τοῖς Ἀραβί·
πλεονάζει δὲ τῶν φυτῶν ὅ τε φοῖνιξ καὶ ἡ περσέα καὶ
ὁ ἔβενος καὶ ἡ καρατρία· θήρα δὲ καὶ ἐλεφάντων ἐστὶ
καὶ λεόντων καὶ παρδάλεων· εἰσὶ δὲ καὶ δράκοντες οἱ
ἐλεφαντομάχοι καὶ ἄλλα θηρία πλείω· καταφεύγει γὰρ
ἀπὸ τῶν ἐμπυρωτέρων καὶ αὐχμηροτέρων ἐπὶ τὰ ὕδρη-
λά καὶ ἐλώδη.

3. Ὑπέρκειται δὲ τῆς Μερῆς ἡ (τε) Ψεῶς, λίμνη
μεγάλη νῆσον ἔχουσα οἰκουμένην ἱκανῶς. συμβαίνει
10 δὲ τοῦ Νεῖλου τὴν μὲν δυσμικτὴν παραποταμίαν ἔχον-
των τῶν Λιβύων, τὴν δὲ πέραν Αἰθιοπῶν, παρὰ μέρος
αὐτῶν τὴν ἐπικράτειαν εἶναι τῶν νήσων καὶ τῆς ποτα-
μίας, ἐξελαυνομένων τῶν ἐτέρων καὶ παραχωρούντων
τοῖς κρείττοσι γενομένοις. χρωῖνται δὲ καὶ τόξους Αἰ-
15 θίοπισι τετραπλήχεσι· ξυλίνοις πεφυρακτωμένοις· ὀπλί-
ζουσι δὲ καὶ τὰς γυναῖκας, ὧν αἱ πλείους κεκρίχωνται
τὸ χεῖλος τοῦ στόματος χαλκῷ κρίκῳ· κωδιοφόροι
δ' εἰσὶν, ἑρέαν οὐκ ἔχοντες, τῶν προβάτων αἰγοτρι-
χούτων· οἱ δὲ γυμνῆτές εἰσιν, οἱ καὶ περιέζωνται μικρὰ
20 κώδια ἢ τρίχινα πλέγματα εὐσφῆ. θεὸν δὲ νομίζουσι
τὸν μὲν ἀθάνατον (τοῦτον δ' εἶναι τὸν αἴτιον τῶν πάν-
των, τὸν δὲ θνητὸν, ἀνώνυμόν τινα καὶ οὐ σαφῆ· ὥς
δ' ἐπὶ τὸ πολὺ τοῦς εὐεργέτας καὶ βασιλικούς θεοὺς νο-
μίζουσι, καὶ τούτων τῶν μὲν βασιλέας κοινούς ἀπάν-
25 των (μὲν) σωτῆρας καὶ φύλακας, τοὺς δ' ἰδιώτας ἰδίως
τοῖς εὐ παθοῦσιν ὑπ' αὐτῶν. τῶν δὲ πρὸς τῇ διακεκαυ-
μένη τινὲς καὶ ἄθροιστοι νομίζονται· οὗς γε καὶ τὸν ἥλιόν
φασιν ἔχθαιρην καὶ κακῶς λέγειν, ἐπειδὴν προσίδωσιν
ἀνίσχοντα, ὥς καίοντα καὶ πολεμοῦντα αὐτοῖς, κατα-
30 φεύγειν τε εἰς τὰ ἔλη. οἱ δ' ἐν Μερῇ καὶ Ἡρακλείᾳ
καὶ Πάνα καὶ Ἰσιν σέθενται πρὸς ἄλλῃ τινὶ βαρ-
βαρικῷ θεῷ. τοὺς δὲ νεκροὺς οἱ μὲν εἰς τὸν ποταμόν
ἐκρίπτουσιν, οἱ δ' οἴκοι κατέχουσι περιέχαντες ὑαλον·
τινὲς δὲ ἐν κεραμίαις σοροῖς κατορύττουσι κύκλῳ τῶν
35 ἱερῶν, ὅρκον τε τὸν ὑπὲρ αὐτῶν ἀπαιτοῦσι καὶ πάντων
ἀγιστεύουσι μάλιστα. βασιλέας τε καθιστᾶσι τοὺς
κάλλει διαφέροντας ἢ ἀρετῇ κτηνοτροφίας ἢ ἀνδρείᾳ
ἢ πλοῦτι. ἐν δὲ τῇ Μερῇ κυριωτάτην τάξιν ἐπεῖχον
οἱ ἱερεῖς τὸ παλαιόν· οἱ γὰρ καὶ τῷ βασιλεῖ προσέτατον
40 ἔσθ' ὅτε ἀποθνήσκειν πέμψαντες ἀγγελον καὶ καθίστα-
σαν ἀντ' αὐτοῦ ἕτερον· ὕστερον δὲ κατέλυσε τις τῶν βα-
σιλέων τὸ ἔθος, ἐπιὼν μεθ' ὅπλων ἐπὶ τὸ ἱερόν, ὅπου
δ' χρυσοῦς νεῶς ἐστὶ, καὶ τοὺς ἱερεῖς ἀποσπάξας πάντας.
ἐστὶ δὲ καὶ τοῦτο ἔθος Αἰθιοπικόν· ὅς γὰρ ἂν τῶν βασι-
45 λέων πηρωθῇ μέρος τι τοῦ σώματος ὅπως οὖν, τὸ αὐτὸ
πάσχωσιν οἱ συνόντες αὐτῷ μάλιστα, οἱ δ' αὐτοὶ καὶ
συναποθνήσκουσιν· ἐκ δὲ τούτου φυλακὴ τοῦ βασιλέως
ἐστὶ πλείστη παρ' αὐτῶν. περὶ μὲν Αἰθιοπῶν ἀρκέσει
ταῦτα.

50 4. Τοῖς δ' Αἰγυπτιακοῖς καὶ ταῦτα προσθετέον ὅσα
ἰδιόζοντα, οἷον ὁ Αἰγύπτιος λεγόμενος κύαμος, ἐξ οὗ
τὸ κιβώριον, καὶ ἡ βύβλος· ἐνταῦθα γὰρ καὶ παρ' Ἰν-
δοῖς μόνον· ἡ δὲ περσέα ἐνταῦθα μόνον καὶ παρ' Αἰθιο-
ψι· δένδρον μέγα, καρπὸν ἔχον γλυκύν καὶ μέγαν, καὶ

sunt intertextis (διαπλεκόμενων), aut ex lateribus coctis.
Sales apud eos fossiles sunt, quemadmodum in Arabia
quoque. Ex arboribus abundat palma, persea, ebenus et
siliquastrum. Venantur elephantes, leones et pardales.
Dracones habent, qui cum elephantis pugnant, et multas
alias feras, quæ e tostis et aridis locis ad palustria et
aquosa confugiunt.

3. Supra Meroen est Psæbo (Ψεῶς codd.), lacus in-
gens, qui insulam habet satis habitatam. Porro quum oc-
ciduam ad Nilum regionem Libyes habeant, trans eum
sitam Æthiopes, sit ut alteri atque alteri per vices insule
et fluviali regioni imperent, ac victoribus expulsi cedant.
Æthiopes arcubus quadricubitalibus ligneis ac (jaculis?)
præstis utuntur. Armantur etiam mulieres, quarum ple-
ræque oris labium æneo circulo trajectum habent. Pellili
sunt, quia lanis carent; nam oves eorum caprarum in mo-
rem hirtæ sunt. Quidam nudi incedunt, aut brevibus
pellibus cincti, aut plectilibus quibusdam, e pilo bene con-
textis. Deum putant alterum immortalem, qui rerum
omnium causa sit, alterum mortalem, qui nomine careat,
et non sit cognitu facilis; plerumque autem eos, a quibus
beneficium acceperunt, et regios pro diis habent; reges qui-
dem tanquam communes omnium servatores et custodes,
privatos autem tanquam privatim deos eorum quibus be-
nefecerunt. Ex his, qui ad torridam habitant, nonnulli
sunt, qui deos non credere putantur, qui quidem etiam
Solem odisse et detestari, quum eum exoriri vident, pro-
pterea quod eos urat et infestet; atque ob id in paludes
fugere dicuntur. Meroes cultores etiam Herculem, Panem
et Isidem venerantur, ac præterea quendam deum barba-
ricum. Mortuos alii in flumen abijciunt, alii circumfuso
vitro domi servant, alii in scitilibus alveolis eos circum
templa defodiunt. Jusjurandum per eos exigunt, et san-
ctimoniam adhibent. Regem constituunt eum, qui vel
forma vel alendorum pecorum virtute vel robore vel opi-
bus excellat. Antiquitus in Meroe summa potestas fuit
penes sacerdotes, tantaque auctoritas, ut nonnunquam
misso nuntio mortem regi imperarent, et ei alium suffice-
rent; postmodo rex quidam consuetudinem hanc abolevit,
cum manu armata in sanum irruens, ubi aureum sacellum
est, et sacerdotes omnes jugulans. Is etiam Æthiopibus
mos est, ut, ubi rex aliqua parte corporis mutilatur, fami-
liares idem patiantur, et cum eo etiam moriantur; idcirco
maximam hi regi custodiam adhibent. Ac de Æthiopicis
quidem hæc tenes.

4. Egyptiacis vero ea adjicienda sunt, quæ illorum
propria dicuntur, ut Ægyptia faba, ex qua ciborium fit,
item byblus; hæc enim solum ibi sunt et in India, persea
vero ibi et in Æthiopica solum, arbor magna, fructu dulci
et grandi; item morus, quæ fructum fert, qui sycomorum

ἡ συκάμινος ἡ ἐκφέρουσα τὸν λεγόμενον καρπὸν συκό-
 μορον αὐτῆς γὰρ ἵσκειν· αὐτὸν δ' ἐστὶ κατὰ τὴν γεῦσιν·
 γίνεται δὲ καὶ τὸ κόρσιον καὶ ὁμοῖόν τι πατέρει τράχη-
 μα, μικρῷ αὐτοῦ μείζον. ἰχθύες δ' ἐν τῷ Νεῖλῳ
 πολλοὶ μὲν καὶ ἄλλοι χαρακτῆρα ἔχοντες ἰδιον καὶ
 ἰσχωρίον, γνωριμώτατοι δὲ ὅ τε δξύρυγχος καὶ ὁ λεπι-
 ωτός καὶ λάτος καὶ ἀλάβης καὶ κορακίνος καὶ χοῖρος
 καὶ φαργώριος, ὃν καὶ φάγγρον καλοῦσιν, ἔτι σίλουρος,
 κιθαρός, θρίσσα, κεστρεύς, λύχνος, πῦσα, βοῦς ὄστρα-
 κίων δὲ κοχλίας μεγάλοι, φωνὴν ὁλογύοσιν ὁμοίαν
 φθεγγόμενοι· ὥρα [δ'] ἐπιχώρια καὶ ὁ ἰχνεύμων καὶ
 ἡ ἀσπίς ἡ Αἰγυπτία, ἰδιὸν τι ἔχουσα παρὰ τὰς ἐν ἄλ-
 λοις· διττὴ δ' ἐστίν, ἡ μὲν σπιθαμιαία, ἥπερ καὶ δευ-
 θανατωτέρα, ἡ δ' ἐγγὺς ὀργυιᾶς, ὡς καὶ Νίκανδρος
 τὰ Θηριακὰ γράφας εἰρηκα· καὶ τῶν ὀρνέων ἴβις καὶ
 ἰέραξ ὁ Αἰγύπτιος, ἡμέρος παρὰ τοὺς ἄλλοι, ὡς καὶ
 ἡ αἰλουρος καὶ ὁ νυκτικώραξ ἰδιότροπος ἐνθάδε· παρ'
 ἡμῖν μὲν γὰρ αὐτοῦ μέγεθος ἴσχει καὶ φθέγγεται βαρὺ,
 ἐν Αἰγύπτῳ δὲ κολοῖσθαι μέγεθος καὶ φθογγὴν διάφορος·
 ἡμερώτατον δ' ἡ ἴβις, πελαργώδης μὲν κατὰ σχῆμα
 καὶ μέγεθος, διττὴ δὲ τὴν χροάν, ἡ μὲν πελαργώδης,
 ἡ δὲ ὄλη μέλαινα· μεστὴ δ' αὐτῶν ἅπανα τρίτος ἐν
 Ἀλεξανδρίᾳ, πῇ μὲν χρησίμως, πῇ δ' οὐ χρησίμως·
 χρησίμως μὲν, ὅτι πᾶν θηρίον ἐκλέγει καὶ τὰ ἐν τοῖς
 κρεωπωλίοις καὶ τοῖς ὀψοπωλίοις ἀποκαθάριμα· δυσ-
 χρήστως δὲ, ὅτι παμφάγον καὶ ἀκάθαρτον καὶ δυσκό-
 λως ἀπειργάμενον ἀπὸ τῶν καθαρῶν καὶ τῶν ἄλλοτριῶν
 μολυσμοῦ παντός.

β. Ἀληθές δὲ καὶ τὸ Ἡροδότου καὶ ἐστὶν Αἰγυπτια-
 κὸν τὸ τὸν μὲν πηλὸν ταῖς χερσὶ φυρεῖν, τὸ δὲ στέαρ τὸ
 εἰς τὴν ἀρτοποιίαν τοῖς ποσί. καὶ οἱ κάκεις δὲ ἰδιὸν τι
 ἔστου γένος, στατικὸν κοιλίας, καὶ τὸ κῆκι καρπὸς τις
 σπειρόμενος ἐν ἀρούραις, ἐξ οὗ ἔλαιον ἀποθλίβεται εἰς
 μὲν λύχνον τοῖς ἀπὸ τῆς χώρας σχεδόν τι πᾶσιν, εἰς
 ἄλλοις δὲ τοῖς πνευστέροις καὶ ἐργατικωτέροις καὶ ἀν-
 δράσι καὶ γυναῖξι· καὶ τὰ τ' κόκκινα δὲ πλέγματα Αἰ-
 γυπτιακά ἐστὶ, φυτοῦ τινος, ὁμοία τοῖς σχοινίοις ἢ φοι-
 ναίνιοις. τὸ δὲ ζύθος ἰδίως μὲν σκευάζεται παρ' ἐκείνοις,
 κοινὸν δ' ἐστὶ πολλοῖς, καὶ παρ' ἐκάστοις δὲ αἱ σκευα-
 σταὶ διάφοροι. καὶ τοῦτο δὲ τῶν μάλιστα ζηλουμένων
 παρ' αὐτοῖς τὸ πάντα τρέφειν τὰ γεννώμενα παῖδιά καὶ
 τὸ περιτέμνειν καὶ τὰ θήλεα ἐκτέμνειν, ὅπερ καὶ τοῖς
 Ἰουδαίοις νόμιμον· καὶ οὗτοι δ' εἰσὶν Αἰγύπτιοι τὸ ἀνέ-
 καθεν, κατὰπερ εἰρήκαμεν ἐν τῷ περὶ ἐκείνων λόγῳ.
 γ. ἡ δ' Ἀριστόβουλος, ἐκ τῆς θαλάττης μηδὲν ἀνατρέ-
 χειν ὄψον εἰς τὸν Νεῖλον πλὴν κεστρέως καὶ θρίσσης καὶ
 δελφίνος διὰ τοὺς κροκοδείλους· τοὺς μὲν δελφίνας διὰ
 τὸ κρεῖττους εἶναι, τοὺς δὲ κεστρέας τῷ παραπέμπεσθαι
 ἐπὶ τῶν χοίρων παρὰ γῆν κατὰ τινὰ οἰκείωσιν φυσι-
 κῇ τῶν δὲ χοίρων ἀπέχεσθαι τοὺς κροκοδείλους, στρογ-
 γύλων ὤτων καὶ ἐχόντων ἀκάνθας ἐπὶ τῇ κεφαλῇ φε-
 ρούσας κίνδυνον τοῖς θηρίοις· ἀναθεῖν μὲν οὐδ' ἕως τοὺς
 κεστρέας γόνον ἔχοντας, μικρὸν δὲ πρὸ δύσεως Πλειάδος
 καταβαίνειν τεξομένους ἀθρόους, ὅτε καὶ ἡ ἄλωσις

dicatur, nam sicuti persimilis est, gustu vero ignobili. Na-
 scitur etiam corsium et fructus quidam dulcis, piperi
 similis, aliquanto tamen major. Pices in Nilo permulti
 sunt ac diversi, qui propriam quandam et indigenam for-
 mam et indolem habent; maxime noti sunt oxyrynchus et
 lepidotus et latus et alabes et coracinus et porcus et pha-
 grorius, quem etiam phagrum vocant, item silurus, ci-
 tharus, thrissa, mugil, lychnus, physa, bos; ex ostraceis
 autem cochleæ ingentes, quæ vocem edunt ut ululæ. Ani-
 malia quoque sua habet, ichneumonem et Ægyptiam aspi-
 dem, quæ proprium quiddam habet præter alias aliorum
 locorum; duplex est, altera dodrantalis, quæ celerius in-
 terficit, altera ulnæ fere longitudine, ut et Nicander (*Ther.*
 168) ait, qui de bestiis venenatis scripsit. Ex avibus
 est ibis, et accipiter Ægyptius, qui mansuetior est iis, qui
 alibi sunt, quemadmodum et felis. Habent et corvum
 nocturnum peculiarem; nam apud nos aquilæ magnitu-
 dine est, et grave canit, in Ægypto vero graculi magnitu-
 dine, voce diversa. Mansuetissima est ibis, magnitudine et
 figura ciconiæ persimilis; color duo genera facit: nam alte-
 rum totum nigrum est, alterum ciconiæ simile. Alexan-
 driæ nullum non trivium eis plenum est, partim utiliter,
 partim inutiliter; utiliter, quatenus omnes serpentes et
 omnes macelli et fororum opsonariorum sordes colligit;
 inutiliter vero, quia omnivora et immunda est, nec facile
 ab iis quæ munda sunt et nullam contaminationem patiun-
 tur, prohiberi potest.

5. Verum etiam quod Herodotus (II, 36) narrat, et
 Ægyptium est, scilicet lutum eos manibus tractare, massam
 vero, ex qua panis fit, pedibus. Caces quoque apud eos
 peculiare est quoddam panis genus, quod ventrem sistit;
 et cici, hoc est ricinus, qui in arvis seritur, oleumque ex
 eo exprimitur, quo omnes fere indigenæ ad lucernam
 utuntur, pauperiores vero et operarii ad unctionem, tum
 viri, tum mulieres. Item cucinea (κούκινα s. κοκίνα)
 texta Ægyptiaca e stirpe quadam conficiuntur, juncis et
 palmaceis similia; zythus, quanquam peculiariter apud
 illos fiat, tamen communis est eis cum multis, et apud
 diversos diversæ conficitur. Inter ea quæ summo studio
 observant hoc quoque est quod pueros natos omnes edu-
 cant; et circumcidunt eos, et feminas excidunt, quod
 Judæis quoque est legitimum, qui, ut supra diximus,
 quum de eis loqueremur (16, 2, 34), origine sunt Ægyptii.
 Auctor est Aristobulus, nullum piscem e mari in Nilum
 ascendere crocodilorum metu, præter mugilem, thrissam
 et delphinum: hunc, quia crocodilo est præstantior; mu-
 giles, quia a porcis secus terram deducantur stipati, ob
 quandam naturalem societatem; crocodilos vero a porcis
 abstinere, qui, quum rotundi sint, et spinas ad caput ha-
 beant, periculum ipsis creant. Vere igitur ascendere m-
 giles fecundos; descendere autem paulo ante Vergilia:

αὐτῶν γίνεται περιπιπτόντων τοῖς φράγμασιν ἀθρόον·
τοιαύτην δὲ τινα εἰκάζειν ἐστὶ καὶ περὶ τῆς θρίσσης
αἰτίαν. ταῦτα καὶ περὶ Αἰγύπτου.

ΚΕΦ. Γ'.

Περὶ δὲ Λιβύης ἐφεξῆς λέγωμεν, ὅπερ λείπεται μέ-
ρος τῆς συμπάσης γεωγραφίας. εἴρηται μὲν οὖν καὶ
πρότερον πολλὰ καὶ περὶ αὐτῆς, ἀλλὰ καὶ νῦν ὅσα και-
ρια προσυπομνηστέον, προστιθέντας καὶ τὰ μὴ λεχθέντα
πρότερον. οἱ μὲν οὖν πρὸς τὰς ἡπείρους τὴν οἰκουμέ-
νην διελόντες ἀνίσως διεῖλον· ἐμφαίνει γὰρ τὸ τριχῆ τὸ
εἰς τρία ἴσα· τοσοῦτο δ' ἀπολείπεται τοῦ τρίτον εἶναι μέρος
τῆς οἰκουμένης ἡ Λιβύη, ὥστε καὶ συντεθείσα μετὰ τῆς
Εὐρώπης οὐκ ἂν ἐξισάζειν δοξείη τῇ Ἀσίᾳ· τάχα δὲ καὶ
τῆς Εὐρώπης ἑλάντων ἐστὶ, κατὰ δὲ τὴν δύναμιν καὶ
πολλῶν τινι· ἔρημος γάρ ἐστιν ἡ πολλὴ τῆς μεσογαίας καὶ
τῆς παρωκεανίτιδος, κατοικίαις δὲ κατὰ στικτὸς ἐστὶ μι-
κραῖς, καὶ σποράσι καὶ νομαδικαῖς ταῖς πλείσταις· πρὸς
δὲ τῇ ἐρημίᾳ καὶ τὸ θηριοτρόφον ἐξελαύνει καὶ ἐκ τῆς
δυναμένης οἰκίσθαι· πολλὸν δὲ καὶ τῆς διακεκαυμένης ἐπι-
λαμβάνει ζώνης. ἡ μέντοι καθ' ἡμᾶς εὐδαιμόνως οἰκεῖ-
ται πᾶσα παραλλὰ ἡ μεταξὺ Νεῖλου καὶ Στῆλῶν, καὶ
μάλιστα ἡ ὑπὸ Καρχηδονίοις γενομένη· ἀνυδραὶ δὲ τινες
κάνταυθα παρσιπίπτουσιν, οἷαι περὶ τὰς Σύρτις καὶ
τοὺς Μαρμαρίδας καὶ τὸν Καταβαθμόν. ἐστὶ δὲ ὄρθο-
γωνίου τριγώνου τὸ σχῆμα, ὡς ἂν τις ἐν ἐπιπέδῳ νοή-
σειε, βάσιν μὲν ἔχον τὴν καθ' ἡμᾶς παραλλαν τὴν ἀπὸ
τῆς Αἰγύπτου καὶ Νεῖλου μέχρι Μαυρουσίας καὶ Στῆ-
λῶν, πρὸς ὁρθὰς δὲ ταύτῃ πλευράν, ἣν ὁ Νεῖλος ποιῇ
μέχρι Αἰθιοπίας, προσεκβαλλόντων ἡμῶν ἕως Ὠκεα-
νοῦ, τὴν δ' ὑποτείνουσιν τῇ ὁρθῇ τὴν παρωκεανίτιν
ἄπασαν τὴν μεταξὺ Αἰθιοπῶν καὶ Μαυρουσίῶν. τὸ
μὲν οὖν κατ' αὐτὴν τὴν κορυφὴν τοῦ λεχθέντος σχήμα-
τος, ἥδη πῶς ὑποπίπτον τῇ διακεκαυμένῃ, λέγομεν ἐξ
εἰκασμοῦ διὰ τὸ ἀπρόσιτον, ὥστ' οὐδὲ τὸ μέγιστον
πλάτος τῆς χώρας ἔχοιμεν ἂν λέγειν· τὸ μέντοι τοσοῦ-
τον ἐν τοῖς πρόσθεν λόγοις ἔφαμεν, ὅτι ἐξ Ἀλεξανδρείας
εἰς Μερὸν τὸ βασίλειον τῶν Αἰθιοπῶν πρὸς νότον ἰόντι
στάδιοι εἰσι περὶ μυρίου, ἐκείθεν δ' ἐπ' εὐθείας ἐπὶ
τοὺς δρους τῆς διακεκαυμένης καὶ τῆς οἰκουμένης ἄλλοι
τρισχilioi· τὸ γοῦν αὐτὸ θέτον τὸ μέγιστον πλάτος τῆς
Λιβύης, μυρίου καὶ τρισχιλίους ἢ τετρακισχιλίους στά-
διους, μῆκος δὲ μικρῶν ἑλαττον ἢ διπλάσιον. τὰ καθ'
ἑλίου μὲν ταῦτα περὶ Λιβύης· τὰ καθ' ἑκάστα δὲ λεκτέον,
ἀρξαμένοις ἀπὸ τῶν ἐσπερίων μερῶν καὶ τῶν ἐπιπα-
νεστέρων.

2. Οἰκοῦσι δ' ἐνταῦθα Μαυρούσιοι μὲν ὑπὸ τῶν
Ἑλλήνων λεγόμενοι, Μαῦροι δ' ὑπὸ τῶν Ῥωμαίων
καὶ τῶν ἐπιχωρίων, Λιβυκὸν ἔθνος μέγα καὶ εὐδαιμον,
ἀντίπορθμον τῇ Ἰθέρῃ. κατὰ τοῦτο δὲ καὶ ὁ κατὰ
τὰς Στῆλας τὰς Ἡρακλείους πορθμός ἐστι, περὶ οὗ
πολλὰ εἴρηται. ἔξω δὲ προελθόντι τοῦ κατὰ τὰς Στῆ-
λας πορθμοῦ, τὴν Λιβύην ἐν ἀριστερᾷ ἔχοντι ὄρος ἐστίν,

occasum confertim, ut ibi pariant, ac tum in septa inci-
dentes frequentes capi. Hujusmodi de alosa etiam licet
causam comminisci. Ac de Ægypto quidem hactenus.

CAP. III.

De Libya deinceps dicendum est, quæ una totius terrarum
descriptionis pars restat. Sane quidem ante etiam multa
de hac diximus; sed nunc quoque quod tempestivum vi-
debitur, commemorabimus, et si quæ dicta prius non
fuere, addemus. Qui totam terram in continentes divi-
sere, inæqualiter diviserunt. Triplex illud innuere videtur
divisionem in tres partes æquales; at tantum abest, Libyam
tertiam esse orbis partem, ut, etiam Europæ addita, Asiam
non exæquare videatur, ac fortasse quantitate minor est,
quam Europa, virtute profecto multo est inferior; nam
maxima mediterraneæ pars et regio circa oceanum deserta;
præterea habitationibus et sparsis, et magna ex parte in-
certis sedibus vagantium hominum distincta est. Ad soli-
tudinem accedit, quod e multis, quæ habitari possent,
locis feræ, quas alit, homines arcent. Magna quoque ejus
pars torridæ zonæ subjicitur. Ea sane quæ nobis obversa
est ora universa inde a Nilo usque ad Herculis columnas,
et præ ceteris quæ sub Carthaginiensibus fuit, feliciter ha-
bitatur, attamen ibi quoque tractus quidam aqua destituti
intercidunt, ut circa Syrtes et Marmaridas et Catabath-
mum. Africæ figura est, si quis in plano consideret,
rectangula triquetra; basis est ora nobis obversa ab Ægy-
pto atque Nilo usque ad Mauritaniam et Herculis columnas;
ad rectum vero angulum ei efficitur latus quod a Nilo
usque ad Æthiopiam pertinet et nos usque ad oceanum
producimus; latus vero recto angulo subtensum est regio
tota, quæ ad oceanum jacet, inter Æthiopes atque Mauri-
tiam. Ceterum quæ circa ipsum dictæ figuræ verticem
jam torridæ subjacent, de conjectura ponimus, propterea
quod inaccessa sunt; unde nec maximam regionis hujus
latitudinem dicere promptum est. In superioribus tamen
hoc diximus, ex Alexandria in Meroen, Æthiopici regni
caput, eunti austrum versus esse stadia fere decies mille;
inde recta ad exustæ fines et habitabilis alia stadiorum tria
millia; maxima itaque Libyæ latitudo ponenda est tredecim
vel quattuordecim millium stadiorum, longitudo paulo
minor quam dupla. Atque hæc de Libya in universon
dicta sint; nunc singula percurreremus, ab occidentalibus
clarioribusque partibus initio sumpto.

2. Ibi ergo habitant, qui a Græcis Maurusii, a Romanis
et indigenis Mauri appellantur, Libyca gens et magna et
opulenta, quæ ab Hispania opposita mari angusto dirimi-
tur. Juxta enim est fretum ad Herculis columnas, de quo
jam multa dicta sunt. Extra columnarum fretum proce-
denti ita, ut ad sinistram sit Libya, moens est, quem

ἔπερ οἱ μὲν Ἕλληνες Ἀτλαντα καλοῦσιν, οἱ βάρβαροι δὲ Δύριν. ἐντεῦθεν δὲ πρόπους ἔκκεται τις ὑστατος πρὸς ὅσιν τῆς Μαυρουσίας αἱ Κώταις λεγόμεναι πλησίον δὲ καὶ πολίχνιον μικρὸν ὑπὲρ τῆς θαλάττης, ἔπερ 5 Τρίγγα καλοῦσιν οἱ βάρβαροι, Λύγγα δ' ὁ Ἀρτεμίδωρος προσηγόρευκε, Ἐρατοσθένης δὲ Λίξον κεῖται δ' ἀντίπορμον τοῖς Γαδείροις ἐν διάρματι σταδίων ὀκτακοσίων, ὅσον ἑκάτερα διέχει τοῦ κατὰ τὰς Στήλας πορθοῦ· πρὸς νότον δὲ τῇ Λίξῳ καὶ ταῖς Κώταις πα-
10 ράκεται κόλπος, Ἐμπορικὸς καλούμενος, ἔχων Φοινικικὰς ἐμπορικὰς κατοικίας. ἔστι μὲν οὖν πᾶσα ἡ συνεχὴς τῇ κόλπῳ τούτῳ παραλία κολπώδης, ὑπεξαίρουμένην δὲ τοὺς κόλπους καὶ τὰς ἐξοχὰς κατὰ τὸ σχῆμα τὸ τριγωνοειδές, ὃ ἐτέγραψα, νοεῖσθαι μᾶλλον
15 ἐπὶ τὴν μεσημβρίαν ἅμα καὶ τὴν ἑω λαμβάνουσα τὴν αὐξήσιν ἢ ἥπειρος. τὸ δ' ὅρος διὰ μέσης ἐκτεινόμενον τῆς Μαυρουσίας τὸ ἀπὸ τῶν Κώταις μέχρι καὶ Σύρτων οἰκεῖται καὶ αὐτὸ καὶ ἄλλα παράλληλα αὐτῇ κατ' ἀρχὰς μὲν ὑπὸ τῶν Μαυρουσίων, ἐν βάθει δὲ τῆς χώρας ὑπὸ τοῦ μεγίστου τῶν Λιβυκῶν ἐθνῶν, οἱ Γαίτουλοι λέγονται.

3. Πλεῖστα δὲ πλάσματα τῇ Λιβυκῇ παραλίῳ τῇ ἐκτὸς προσεψύσαντο οἱ συγγραφεῖς, ἀρξάμενοι ἀπὸ τοῦ Ὀφέλα περιπλοῦ· περὶ ὧν ἐμνήσθημένον που καὶ 5 πρότερον, καὶ νῦν δὲ λέγομεν, συγγνώμην αἰτούμενοι τῆς τερατολογίας, ἐάν που βιασθῶμεν ἐκπεσεῖν εἰς τι τοιοῦτο, φεύγοντες τὸ πάντα σιγῇ παραπέμπειν καὶ τρόπον τινὰ πηροῦν τὴν ἱστορίαν. φασὶ δ' οὖν τὸν Ἐμπορικὸν κόλπον ἄντρον ἔχειν εἰσω δεχόμενον τὴν 10 θαλάτταν ἐν ταῖς πλημμυρίαις μέχρι καὶ ἐκτὰ σταδίων, προκείμενον δὲ τούτου ταπεινὸν καὶ ὁμαλὸν χωρίον, ἔχον Ἡρακλέους βωμόν, ὃν οὐκ ἐπικλύζεσθαι φασιν ἐπὶ τῆς πλημμυρίδος· ἐν δὲ δὴ τι τῶν πλασμάτων νομίζω τοῦτο. ἐγγὺς δὲ τούτῳ τὸ ἐν τοῖς ἐξῆς κόλποις 15 κατοικίας λέγεσθαι παλαιὰς Τυρίων, ἃς ἐρήμους εἶναι νῦν, οὐκ ἐλαττόνων ἢ τριακοσίων πόλεων, ἃς οἱ Φαρούσιοι καὶ οἱ Νιγρίται ἐξεπόρθησαν· διέχειν δὲ τούτους τῆς Λυγγὸς φασιν ἡμερῶν τριάκοντα ὁδόν.

4. Τὸ μέντοι τὴν Μαυρουσίαν εὐδαίμονα εἶναι χώραν 10 πλὴν ὀλίγης ἐρήμου καὶ ποταμοῖς τε καὶ λίμναις κεχορηγηῖσθαι παρὰ πάντων ὁμολογεῖται. μεγαλόδενδρός τε καὶ πολυδενδρὸς ὑπερβαλλόντως ἐστὶ καὶ πάμφορος· τὰς γοῦν μονοφύλους τραπέζας ποικιλωτάτας καὶ με-
15 γίστας ἔχειν τοῖς Ῥωμαίοις χορηγεῖ. τοὺς δὲ ποταμούς ἔχειν φασὶ καὶ κροκοδείλους καὶ ἄλλα γένη ζῴων ἡμφερεῖ τοῖς ἐν τῷ Νεῖλῳ· τινὰς δὲ καὶ τὰς τοῦ Νεῖλου πηγὰς πλησιάζειν ὄντα τοῖς ἄκροις τῆς Μαυρουσίας. ἐν ποταμῷ δὲ τινι γεννᾶσθαι βδέλλας ἐκταπήχεις, κα-
20 ταττηρμένα ἔχούσας τὰ βραγχία, δι' ὧν ἀναπνεύουσι. καὶ ταῦτα δὲ λέγουσι περὶ τῆς χώρας, ὅτι ἀμπελος φύεται δυσὶν ἀνδράσι τὸ πάχος δυσπεριληπτος, βότρυν πηχυαίον πως ἀποδιδοῦσα· βοτάνη τε ὑψηλὴ πᾶσα καὶ 25 λάχανον † νεαρὸν καὶ δρακόντιον, οἱ δὲ τῶν σταφυλίων καυλοὶ καὶ ἱπομαρᾶθου καὶ σκολύμων δωδεκαπ-

Græci Atlantem nominant, barbari Dyrin. Ab eo extrema quædam prominentia excurrit versus occasum Mauritanie, Cotes nomine; prope etiam est oppidulum supra mare, quod barbari Tingem (Τίγγα) vocant, Artemidorus Lyngem, Eratosthenes Lixum; contra Gades est situm, freto octingentorum stadiorum diremptum, ac tantumdem utraque urbs distat a freto Columnarum. Lixo et Cotibus ad austrum sinus adjacet, qui Emporicus vocatur, et diversoria mercatoria habet Phœnicum mercatorum. Tota quidem ora, huc sinui continua, sinuosa est; sinus vero et processus si demas secundum triangulam figuram a nobis descriptam, magis intelligas continentem plurimum ad meridiem simul atque orientem excrescere. Mons, qui a Cotibus usque in Syrtes per mediam Mauritaniam tendit, et ipse et montes, qui cum eo paribus porriguntur spatiorum distantis, commode habitantur, in initio quidem a Mauris, in interiore vero regione a maxima Libyæ natione, qui Gætuli appellantur.

3. Plurimas fabulas oræ exteriori Libyæ affinxere scriptores, initio sumpto a peripio Ophelæ (Ἀφελæ?), de quibus etiam jam supra mentio habita est, tamen nunc quoque nonnilil dicemus, veniam petentes narrationi rerum monstrosarum, sicuti ad tale quid aberrare cogimur, quum noluerimus omnia silentio præterire et mutilare (πληροῦν codd.) quodammodo historiam. Aiunt ergo, in Emporico sinu antrum esse, quod maris affluxum in se usque ad septem stadia admittat; ante hoc antrum locum esse humilem et planum, in quo Herculis ara sit, qui nunquam tegatur aquarum affluxu. Hoc ego inter figmenta numero. Huc simile est alterum illud quod in sequentibus sinubus tradunt antiquas esse Tyrionum habitationes, quæ nunc desertæ sint, urbes non pauciores trecentis, quas Pharusii ac Nigritæ exciderint. Dicunt hos a Linge distare itineris dierum triginta.

4. Enimvero Mauritaniam feracem esse, si exiguum partem desertam exceperis, fluminibusque ac lacubus abundare, uno ore omnes tradunt. Arboribus et multis et magnis mire abundat, et omnium rerum est ferax; mentes quoque ex uno ligno maximas maximeque varias hæc regio Romanis suppeditat. Amnes ejus etiam crocodilos et alia animalia habere narrant, eorum similia, quæ sunt in Nilo. Quidam etiam opinantur Nili fontes extremis Mauritanie partibus propinquos esse. In quodam flumine hircudines nasci septem cubitorum longitudine, branchiis, quarum opera respirant, foraminibus pertuis. Tum in ea regione vitem nasci, cujus caudicem vix duo homines complecti queant, racemum esse fere cubitalem; et omnem herbam altam, et olus ut arum (ἀρον) et dracontium; pastinacarum daucorum et foniculi equini et cinararum

χεις, τὸ δὲ πάχος παλαιστῶν τεττάρων καὶ δρακόντων δὲ καὶ ἐλεφάντων καὶ δορκάδων καὶ βουβάλων καὶ τῶν παραπλησίων ζώων, λεόντων τε καὶ παρδάλεων, παντοδαπῇ τροφῇ ἡ χώρα ἐστί. φέρει δὲ καὶ γαλαῖαι-
 5 λούροις ἰσας καὶ ὁμοίας, πλὴν ὅτι τὰ ῥύγχη προπέπτωκε μᾶλλον, πιθήκων τε πάμπλουτο πλῆθος, περὶ ὧν καὶ Ποσειδώνιος εἰρηκεν, ὅτι πλέων ἐκ Γαδεύρων εἰς τὴν
 10 Ἰταλίαν προσερχομένη τῇ Λιβυκῇ παραλίᾳ καὶ ἰδοὶ τῶν θηρίων μεστὸν τινα τούτων ἀλιτανῇ δρυμόν, τῶν μὲν ἐπὶ τοῖς δένδροις, τῶν δ' ἐπὶ γῆς, ἐχόντων ἐνίων καὶ σκύμνους καὶ ἐπεχόντων μαστόν· γελᾶν οὖν ὀρῶν βαρυν-
 15 μαστούς, ἐνίους δὲ φαλακρούς, τοὺς δὲ κηλήτας καὶ ἄλλα τοιαῦτα ἐπιφαίνοντας σίνη.

5. Ὑπὲρ ταύτης δ' ἐστὶν ἐπὶ τῇ ἔξω θαλάττῃ ἡ τῶν
 16 ἐσπερίων καλουμένων Αἰθιοπίων χώρα, κακῶς οἰκου-
 μένη τὸ πλεόν. ἐνταῦθα δὲ καὶ καμηλοπαρδάλει
 φησὶν Ἰφικράτης γεννᾶσθαι καὶ ἐλέφαντας καὶ τοὺς
 καλουμένους ῥίξεις, οἱ ταυροειδεῖς μὲν εἰσι τὴν μορ-
 φήν, κατὰ δὲ τὴν δίαιταν καὶ τὸ μέγεθος καὶ τὴν ἀλκήν
 20 τὴν πρὸς μάχην ἐλέφασιν ἰσάσιν· δράκοντάς τε λέγει
 μεγάλους, ὥστε καὶ πόαν ἐπιπεφυκέναι· τοὺς δὲ λέοντας
 τοῖς πώλοις τῶν ἐλεφάντων ἐπιτίθεσθαι, αἰμάξαντας δὲ
 φεύγειν, ἐπιουσῶν τῶν μητέρων· τὰς δ' ἐπειδὴν ἴδωσιν
 ἡμαγμένους, κτείνειν ἐπανιόντας δὲ τοὺς λέοντας ἐπὶ
 25 τὰ πτώματα νεκροφαγεῖν. Βόγον δέ, τὸν βασιλέα
 τῶν Μαυρουσίων, ἀναβάντα ἐπὶ τοὺς ἐσπερίους Αἰθιο-
 πας, καταπέμψαι τῇ γυναικὶ δῶρα καλὰ μούς τοῖς Ἰν-
 δικοῖς ὁμοίους, ὧν ἕκαστον γόνυ χοίνικας χωροῦν ὀκτώ·
 καὶ ἀσπαράγων δ' ἐμφερῇ μεγέθει.

30 6. Εἰς δὲ τὴν ἐντὸς θαλάτταν πλείουσιν ἀπὸ Λυγρῶς
 πόλις ἐστὶ Ζήλις καὶ † Τίγρις, εἴτα τῶν Ἑπτὰ ἀδελφῶν
 μνήματα καὶ τὸ ὑπερκαίμενον ὄρος ὄνομα Ἀβίλη, πολ-
 λύθηρον καὶ μεγαλόδεδρον. τοῦ δὲ κατὰ τὰς Στήλας
 πορθμοῦ τὸ μὲν μῆκος λέγεται σταδίων ἑκατὸν εἰκοσι,
 35 τὸ δ' ἐλάχιστον πλάτος κατὰ τὸν Ἐλέφαντα ἐξήκοντα.
 εἰσπλεύσαντι δ' ἐξῆς πόλεις τε καὶ ποταμοὶ πλείους
 μέχρι Μολοχᾶ ποταμοῦ, ὃς ὀρίζει τὴν Μαυρουσίαν
 καὶ τὴν Μασαυσίαν γῆν. † καλεῖται δὲ καὶ ἄκρα
 μεγάλη πλησίον τοῦ ποταμοῦ καὶ Μεταγώνιον τόπος
 40 ἀνδρῶς καὶ λυπρῶς, σχεδὸν δέ τι καὶ τὸ ὄρος τὸ ἀπὸ
 τῶν Κώτειν μέχρι δεῦρο παρατείνει· μῆκος δὲ τὸ ἀπὸ
 τῶν Κώτειν ἐπὶ τοὺς ὄρους τοὺς τῶν Μασαυσίων
 στάδιοι πεντακισχίλιοι· ἐστὶ δὲ τὸ Μεταγώνιον κατὰ
 νέαν που Καρχηδόνα ἐν τῇ περσίᾳ· Τιμοσθένης δ' οὐκ
 45 εὖ κατὰ Μασσαλίαν φησὶν· ἐστὶ δ' ἐκ Καρχηδόνης νέας
 διάγραμμα εἰς Μεταγώνιον στάδιοι τρισχίλιοι, παράπλους
 δὲ εἰς Μασσαλίαν ὑπὲρ ἑξακισχιλίων.

7. Οὕτω δ' εὐδαίμονα χώραν οἰκοῦντες τὴν πλείστην
 οἱ Μαυρούσιοι διατελοῦσιν ὅμως καὶ μέχρι δεῦρο τοῦ
 50 χρόνου νομαδικῶς ζῶντες οἱ πολλοί. καλλωπίζονται
 δ' ὅμως κόμης ἐμπλοκῇ καὶ πώγωνι καὶ χρυσοφορίᾳ
 σμῆξαι τε ὀδόντων καὶ ὀνυχισμῷ· σπάνιον τε ἂν ἴδοις
 ἀπτομένους ἀλλήλων ἐν τοῖς περιπάτοις τοῦ παραμέ-
 νειν αὐτοῖς ἀδικτον τὸν κόσμον τῶν τριχῶν. μάχονται

caules duodentum cubitorum, crassitudine palmorum qua-
 ternum. Porro regio haec draconum, elephantorum,
 dorcadum, bubalorum et similibus animalium, item leonum
 ac pardalum multiplex nutritrix est; fert etiam mustelas, fe-
 libus pares ac similes, nisi quod illarum rostra magis pro-
 minent, et simiarum quoque maximam multitudinem.
 Narrat Posidonius, se, quum e Gadibus Italiam navigaret,
 in Libyae oram delatum, silvam quandam mari contiguam
 vidisse simis plenam, quarum aliae super arboribus, aliae
 in terra sederent, nonnullae catulos haberent, et ubera
 praebarent; nec sine risu vidisse alias uberibus graves,
 nonnullas etiam calvas, nonnullas herniosas, et alia qua-
 dam id genus vitia ostendentes.

5. Supra Mauritaniam ad mare exterum Aethiopum re-
 gio est, qui Hesperii sive occidui vocantur, magna ex parte
 male habitata. Auctor est Hysicrates (Ἵψικράτης), hoc
 in loco camelopardales gigni, elephantas, et eos qui
 rhizes vocantur, forma tauris persimiles, victu vero et
 mole corporum ac pugnandi robore elephantis pares. Ad-
 dit magnos dracones ibi esse, quibus etiam herba super-
 ne innascatur. A leonibus elephantorum pullos invadi;
 quos quum sauciaverint illi, matribus succurrentibus, su-
 gere; matres, quum foetus sanguine maculatos viderint,
 eos interficere; leones postmodum reversos cadaveribus
 vesci. Bogum vero, Maurorum regem, quum adversus
 Hesperios Aethiopes ascendisset, misisse dono uxori calamos
 Indiciis similes, quorum genu quodlibet octonos cheni-
 ces caperet, et asparagos pari magnitudine.

6. A Lynge in exterius mare navigantibus est civitas
 Zells et Tingis (Τίγγις); hinc Septem fratrum monumen-
 ta, et imminens mons, multis feris et magnis arboribus
 plenus, nomine Abile. Columnarum fretum longitudine
 dicitur stadiorum centum ac viginti, minima vero latitu-
 dine sexaginta juxta Elephantem. Innaviganti deinceps
 occurrunt urbes et flumina complura usque ad amnem Mo-
 lechath, qui Maurorum et Massayliorum regionem distin-
 guit. Vocatur vero Metagonium et magnum promonto-
 rium amni propinquum et regio arida sterilisque, ac fere
 mons a Cotibus hucusque pertendit. Longitudo a Co-
 tibus usque in Massayliorum fines est stadiorum quinque
 millium. Metagonium situm fere est e regione novae Car-
 thagini in adversa ripa oppositae; haud recte Timosthenes
 Metagonium adversum Massilium esse dicit. A nova Car-
 thagine Metaognium est stadiorum ter mille trajectus,
 praeternavigatio vero usque ad Massilium amplius sex mil-
 libus stadiorum.

7. Ceterum Maurusii, etsi adeo uberem magna ex
 parte regionem inhabitant, tamen ad hoc usque tempus
 plurimi incertis vagantur sedibus. Attamen comas cincin-
 nis exornant, et barbam comunt, aurumque gestant, dentes
 tergunt, unguum incrementa resecant, ac raro videas in
 ambulationibus inter se contingentes, ut capillorum orna-
 tus incorruptus maneat. Pugnant ut plurimum ab equis

δ' ἵπποι τὸ πλεόν ἀπὸ ἀκοντος, σχοινοχαλίνους χρώ-
 μαι τοῖς ἵπποις καὶ γυμνοῖς· ἔχουσιν δὲ καὶ μαχαίρας·
 οἱ δὲ περὶ τὰς τῶν ἐλεφάντων δορὰς ὡς ἀσπίδας προ-
 βάλλονται· τὰς δὲ τῶν λεόντων καὶ παρδάλειων καὶ
 5 ἔρκων ἀμπεύχονται καὶ ἐγκοιμῶνται. σχεδὸν δὲ τι
 καὶ οὗτοι καὶ οἱ ἐφεξῆς Μασαυσῦλοι καὶ κοινῶς Αἰ-
 θῶες κατὰ τὸ πλεόν ὁμοδόσκουοι εἰσι καὶ τὰ ἄλλα ἐμ-
 ρερεῖς, μικροῖς ἵπποις χρώμενοι, ὧς δὲ καὶ εὐπειθέ-
 σιν, ὥστ' ἀπὸ βαδδίου οἰακίζεσθαι περιτραχήλια δὲ
 10 ζύλιννα ἢ τρίχινα, ἀφ' ὧν ὁ ῥυτήρ ἀπέρηται· ἐνίοι δὲ
 καὶ χωρὶς δολχῆς ἔπονται ὡς κύνας· πάλτη μικρὰ βυσί-
 νη, πλατύλογχα μικρά, ἄλγιστοι πλατύσημοι χιτῶνες,
 ἐπιπόρπημα, ὡς ἔφην, δορὰ καὶ προθωράκιον. Φα-
 ρούσιοι δὲ καὶ Νίγηρες οἱ ὑπὲρ τούτων οἰκοῦντες πρὸς
 15 τοὺς ἑσπερίους Αἰθίοφι καὶ τοξεύουσι, καθάπερ καὶ οἱ
 Αἰθίοπες· χρώνται δὲ καὶ δρεπανηφόροις ἄρμασι· μί-
 σγονται δὲ καὶ τοῖς Μαυρουσίοις οἱ Φαρούσιοι διὰ τῆς
 ἐρήμου σπανίως, ὑπὸ ταῖς κοιλίαις τῶν ἵππων ὑπαρ-
 τῶντες τοὺς ἀσκούς τοῦ ὕδατος· ἔστι δ' ὅτε καὶ εἰς
 20 Κίρταν ἀφικνοῦνται διὰ τινων τόπων ἐλωδῶν καὶ
 λιμνῶν. τινὰς δ' αὐτῶν καὶ Τρωγλοδυτικῶς οἰκεῖν
 φασιν ὀρύττοντας τὴν γῆν. λέγεται δὲ κἀνταῦθα τοὺς
 θερινοὺς ὁμόρους ἐπιπολάζειν, χειμῶνος δὲ εἶναι ἀνυ-
 δρίαν. ἐνίοις δὲ τῶν ταύτη βαρβάρων καὶ ὄφειων καὶ
 25 ἰχθύων δοραῖς ἀμπεύχονται τε καὶ στρώμασι χρῆσθαι.
 τοὺς δὲ Μαυρουσίους ἐνίοι φασιν Ἰνδοὺς εἶναι τοὺς
 συγκαταβρόντας Ἑρακλεῖ δεῦρο. μικρὸν μὲν οὖν πρὸ
 ἡμῶν οἱ περὶ Βόγον βασιλεῖς καὶ Βόκχον κατεῖχον
 αὐτήν, φίλοι Ῥωμαίων ὄντες· ἐκλιπόντων δὲ τούτων,
 30 Ἰούδας παρέλαβε τὴν ἀρχήν, δόντος τοῦ Σεβαστοῦ
 Καίσαρος καὶ ταύτην αὐτῷ τὴν ἀρχὴν πρὸς τὴν πατρίδα·
 υἱὸς δ' ἦν Ἰούδα τοῦ πρὸς Καίσαρα τὸν θεὸν πολέμη-
 σαντος μετὰ Σκιπίωνος. Ἰούδας μὲν οὖν νεωστὶ ἐτε-
 λεῦτα τὸν βίον, διαδέδεκται δὲ τὴν ἀρχὴν υἱὸς Πτο-
 35 λμαῖος, γεγονὼς ἐξ Ἀντωνίου θυγατρὸς καὶ Κλεοπά-
 ρας.
 8. Ἀρτεμίδωρος δ' Ἐρατοσθένη μὲν ἀντιλέγει,
 ὡς Αἰξὸν τινὰ φησὶ πόλιν περὶ τὰ ἄκρα τῆς Μαυρου-
 σίας τὰ ἑσπέρια ἀντὶ Λυγγός· Φοινικίαν δὲ πόλιν
 40 κατεσκαμμένην παμπολλὰς τινὰς, ὧν οὐδὲν ἰδεῖν ἔστιν
 ἵχνος· ἐν δὲ τοῖς ἑσπερίοις Αἰθίοφι (τοὺς ἀέρας πλαταῖς
 φῆσας) ταῖς τε ὀρθριναῖς ὥραις καὶ ταῖς δειλιναῖς
 παχεῖς καὶ ἀχλυώδεις εἶναι τοὺς ἀέρας· πῶς γὰρ ἐν
 αὐχμώδεσι καὶ καυματηροῖς τόποις ταῦτ' εἶναι; αὐτὸς
 45 δὲ τούτων πολὺ χεῖρω λέγει περὶ τοὺς αὐτοὺς τόπους·
 μετανάστας γάρ τινας ἱστορεῖ Λωτοφάγους, οἱ τὴν ἀνυ-
 ἱρὸν νέμονται, σιτοῖντο δὲ λωτόν, πόαν τινὰ καὶ ῥίκαν,
 ἀφ' ἧς οὐδὲν δέονται ποτοῦ. παρήκειν δ' αὐτοὺς μέχρι
 τῶν ὑπὲρ Κυρήνης τόπων· τοὺς δ' ἐκεῖ καὶ γαλακτο-
 50 ποτεῖν καὶ κρεωφαγεῖν, καίπερ ταῦτα κλινεῖς ὄντας.
 καὶ Γαβίνιος δὲ ὁ τῶν Ῥωμαίων συγγραφεὺς οὐκ ἀπέ-
 χεται τῆς τερατολογίας τῆς περὶ τὴν Μαυρουσίαν
 πρὸς γὰρ τὴν Λυγγὶ Ἀνταίου μνήμη ἱστορεῖ καὶ σκελετὸν
 πηχῶν ἐξήχοντα, ὃν Σερτώριον γυμνῶσαι καὶ πάλιν

hastati, equis nudis utentes, et frenis e fune factis; ge-
 runt etiam gladios; pedites vero elephantorum pellibus
 pro clypeis utuntur; leonum et pardalium et ursorum
 pellibus induuntur, illeque indormiunt. Fere autem et hi
 et sequentes Masæsylii et Libyes magna ex parte cultu
 eodem utuntur, et in ceteris persimiles sunt, parvis equis
 utentes, celeribus tamen et mansuetis adeo, ut sola vir-
 gula gubernentur. Equi collaria e lana arborea habent aut
 pilo confecta, e quibus habena dependet. Sunt qui etiam
 sine tractu dominum sequuntur instar canum. Pelta utun-
 tur parva e corio confecta, lancea lata et parva, discinctæ
 tunice laticlavie; denique vestimentum fibula nexum
 pellem habent, ut dixi, et thoracem anteriorem. Pharusii
 et Nigretes, qui supra istos habitant, Hesperis Æthiopibus
 vicini, sagittant, quemadmodum Æthiopes; falcatis quoque
 curribus utuntur. Conveniunt nonnunquam Mauros Pha-
 rusii, sed raro, per deserta, aquarum utres equorum
 ventribus subligatos vehentes; nonnunquam per loca quæ-
 dam palustria et lacus Cirtam veniunt. Quidam ex eis
 dicuntur Troglodytarum more infra terram in cavernis
 effossis habitare. Hic quoque aliunt æstate imbres frequen-
 tes esse, hieme vero siccitatem. Quosdam ex iis barbaris
 serpentum ac pisclum coria pro indumentis ac strato uti.
 Sunt qui dicant Mauros Indos esse, qui cum Hercule in
 hunc locum descenderint. Non diu ante nostra tempora
 Bogus et Bocchus reges, Romanorum amici, Mauritaniam
 tenuerunt, quibus mortuis Juba successit, quum Caesar
 Augustus ad paternum regnum hoc etiam illi adiecisset.
 Is Juba filius, fuit ejus, qui contra divum Cæsarem cum
 Scipione bellum gessit. Juba nuper vita functo successit
 in imperio Ptolemæus, Antonii et Cleopatras filia natus.

8. Artemidorus Eratosthenem reprehendit, qui pro
 Lyngæ Lixum urbem dixisset circa extrema Mauritanie
 occidentalia, et Phœnicias urbes permultas ibi dirutas,
 quarum vestigium nullum appareat; et apud Hesperios
 Æthiopes aerem matutinis et vespertinis horis crassum
 esse et caliginosum; quomodo enim siccis et aestuosis locis
 hæc esse possent? At ipse Artemidorus longe ineptiora dicit
 de eisdem locis. Scribit enim Lotophagos quosdam ibi
 degere exsules, qui siccam regionem incolant, et lotum
 edant, herbam quandam et radicem, qua comesta nullum
 potum requirant; eosque ad loca usque supra Cyrenen sita
 pertendere; qui vero ibi sint, lac bibere et carnibus vesci,
 quanquam in eodem sint climate. Sed nec Gabinus, Ro-
 manarum rerum scriptor, in describenda Mauritaniam fabulis
 prodigiis abstinet. Scribit enim, apud Lyngem Antæi
 sepulcrum esse, et compagem ossium cadaveris absumpti
 cubitorum sexaginta, eamque a Sertorio detectam et

ἐπιβαλεῖν γῆν. καὶ τὰ περὶ τῶν ἐλεφάντων μυθώδη· φησὶ γὰρ τᾶλλα μὲν θηρία φεύγειν τὸ πῦρ, τοὺς δ' ἐλέφαντας πολεμεῖν καὶ ἀμύνεσθαι, διότι τὴν ἕλην φθείρει· πρὸς δὲ τοὺς ἀνθρώπους διαμάχεσθαι, κατασκόπους
 5 προπέμποντας, καί, ὅταν ἴδωσιν ἐκείνους [φεύγοντας], φεύγειν καὶ αὐτούς, ἐπειδὴν δὲ τραύματα λάβωσιν, ἱκετηρίαν προτείνειν κλάδους ἢ βοτάνην ἢ κόνιν.

9. Μετὰ δὲ τὴν τῶν Μαυρουσίων γῆν ἢ τῶν Μασαυσίων ἐστίν, ἀπὸ τοῦ Μολοχὰθ ποταμοῦ τὴν ἀρχὴν
 10 λαμβάνουσα, τελευτῶσα δὲ ἐπὶ τὴν ἄκραν, ἣ καλεῖται [Τρητόν], ὅριον τῆς τῶν Μασαυσίων καὶ τῆς Μασουλιέων γῆς· στάδιοι δ' εἰσὶν ἀπὸ τοῦ Μεταγωνίου μέχρι τοῦ Τρητοῦ ἑξακισχίλιοι· οἱ δ' ἐλάττους φασίν. ἔχει δ' ἡ παραλία πόλεις τε πλείους καὶ ποταμούς καὶ χώ-
 15 ραν εὐφυῆ, τῶν δ' ἐν ὀνόματι ἀρκεῖ μνησθῆναι. ἐστὶ δὲ πόλις Σίγα ἐν χιλίοις σταδίοις ἀπὸ τῶν λεχθέντων ὄρων, (καὶ) βασιλεῖον Σόφακος· κατέσπαται δὲ οὖν τὴν δὲ χώραν μετὰ Σόφακα κατέσχε Μασανάσσης, εἴτα Μικίψας, εἴτα καὶ οἱ ἐκείνων διαδεξάμενοι, καθ'
 20 ἡμᾶς δὲ Ἰούδας ὁ πατὴρ τοῦ νεωστὶ τελευτήσαντος Ἰούδα· κατέσπαται δὲ καὶ Ζάμα τὸ τούτου βασιλεῖον ὑπὸ Ῥωμαίων· μετὰ δὲ τῇ Σίγαν Θεῶν λιμὴν ἐν ἑξακοσίοις σταδίοις· εἴτ' ἄλλοι ἀσσημοὶ τόποι. τὰ μὲν οὖν ἐν βᾶθει τῆς χώρας ὀρεῖνὰ καὶ ἔρημα († ἐστ' ὅτε πα-
 25 ρίσπαται, ἃ κατέχουσιν οἱ Γαίτουλοι) μέχρι καὶ Σύρτειν· τὰ δ' ἐκεῖ πρὸς θαλάττη καὶ πεδία εὐδαίμονα ἐστὶ καὶ πόλεις πολλαὶ καὶ ποταμοὶ καὶ λίμναι.

10. Ποσειδώνιος δ' οὐκ οἶδ' εἰ ἀληθεύει, φήσας ὁλ-
 30 γοις, καὶ μικροῖς διαρρεῖσθαι ποταμοῖς τὴν Λιβύην· αὐτοὺς γάρ, οὓς Ἀρτεμίδωρος εἴρηκε, τοὺς μεταξὺ τῆς Λυγγὸς καὶ Καρχηδόνης καὶ πολλοὺς εἴρηκε καὶ μεγάλους. ἐν δὲ τῇ μεσογαίᾳ ταῦτ' ἀληθέστερον εἰπεῖν· εἴρηκε δὲ τούτου τὴν αἰτίαν αὐτός· μὴ γὰρ κατομβρεῖσθαι τοῖς ἀρκτικοῖς μέρεσι, καθάπερ οὐδὲ τὴν Αἰθιοπίαν
 35 φασί· διὸ πολλὰκις λοιμικὰ ἐμπίπτειν ὑπὸ αὐχμῶν καὶ τὰς λίμνας τελμαῦς πύμπλασθαι καὶ τὴν ἀκρίδα ἐπιπολάζειν. ἔτι φησὶ τὰ μὲν ἀνατολικά ὑγρὰ εἶναι, τὸν γὰρ ἥλιον ἀνίσχοντα ταχὺ παραλλάττειν, τὰ δ' ἐσπέρια ξηρά, ἐκεῖ γὰρ καταστρέφειν. ὑγρὰ γὰρ
 40 καὶ ξηρά, τὰ μὲν παρ' ὑδάτων ἀφθονίαν ἢ σπάνιν λέγεται, τὸ δὲ παρὰ τὴν τῶν ἡλίων βούλεται δὲ λέγειν τὰ παρὰ τοὺς ἡλίους· ταῦτα δὲ πάντες ἀρκτικοὶ καὶ μεσημβρινοὶ κλίμασιν ἀφορίζουσι· καὶ μὴν ἀνατολικά τε καὶ δυσμικά, τὰ μὲν πρὸς τὰς οἰκήσεις λεγόμενα,
 45 καθ' ἑκάστην τὴν οἰκίαν καὶ τὴν μετάπτωσιν τῶν ὀριζώντων ἄλλα ἐστίν, ὥστ' οὐδ' ἐνεστί καθολικῶς εἰπεῖν ἐπὶ τῶν ἀπεριλήπτων τὸ πλῆθος, ὅτι τὰ μὲν ἀνατολικά ὑγρὰ, τὰ δὲ δυσμικά ξηρά. ὥς δὲ λέγεται πρὸς τὴν οἰκουμένην ὅλην καὶ τὰς ἐσχατίας τὰς τοιαύτας,
 50 οἷα καὶ ἡ Ἰνδικὴ καὶ ἡ Ἰβηρία, λέγοι ἂν, εἰ ἄρα, τὴν τοιαύτην ἀπόφασιν. τίς οὖν ἡ πιθανότης τῆς αἰτιολογίας; ἐν γὰρ περιφορᾷ συνεχεῖ τε καὶ ἀδιελέπτῳ τοῦ ἡλίου τίς ἂν εἴη κατὰστροφή; τό τε τάχος τῆς παραλλαγῆς πανταχοῦ ἴσον. ἄλλως τε παρὰ τὴν ἐνάργησιν

rursus humatam. De elephantis quoque fabulosa narrat; ait enim ceteras feras ignem fugere, elephantis ei resistere ac repugnare, propterea quod silvam consumat; eos cum hominibus certare, exploratoribus praemissis, quos ubi viderint fugere, idem facere; sin vulnera accepissent, ramos vel herbam vel pulverem supplices praestendere.

9. Post Mauritiam est Masæsyliorum regio, a Molo-chath flumine initium sumens, finiens vero in promontorium, [Tretum] nomine, quod Masæsyliorum et Masy-liensium confinium dicitur. A Metagonio Tretum usque sunt stadiorum sex millia; sunt qui pauciora numerent. Ora maritima complures urbes et fluvios habet, et regionem valde commodam; sed satis sit mentionem eorum facere, quæ sunt clariora. Distant itaque Siga civitas a dictis finibus mille stadiorum intervallo, Sophacis regia, nunc vero diruta est. Post Sophacem Masanasses obtinuit regionem, postea Micipeas, postea ejus successores, nostra tempestate Juba, Jubaë pater nuper mortui. Diruta est etiam a Romanis Zama, hujus regia. Post Sigam in sexcentis stadiis est Deorum portus, ac porro alia loca obscura; quæ in interiori jacent regione, montana sunt ac deserta: (quibus hic illic (ἐστ' ὅτ) inseruntur, quæ Gætuli tenent) usque etiam ad Syrtis; ibi vero ad mare et campi uberes sunt et urbes multæ fluminaque et lacus.

10. Posidonius dubito an recte dixerit raris parvisque fluminibus Libyam irrigari; eosdem enim, quos Artemidorus nominat, inter Lyngem et Carthaginem exeuntes et multos esse dicit et magnos. De mediterraneo autem tractu verius affirmari illud potest. Causam rei ipse affert; scilicet partes septentrionales Libyæ non complui (quemadmodum neque Æthopiæ partes septentrionalis complui dicunt); atque hinc sæpe propter siccitatem peates incidere, et lacus cænosos fieri locustarumque existere copiam. Addit etiam orientalia humida esse, quod sol exorians cito prætereat, occidua vero sicca, quod ibi sit solis conversio. Jam vero humida et sicca dicuntur ob copiam vel inopiam vel aquarum vel caloris solaris; Posidonius ad calorem solarem referri vult; hunc vero omnes secundum plagas boreales et meridionales definiunt; ac sane orientalia et occidentalia, certorum respectu dicta locorum, pro habitationum et horizonum diversitate subinde mutantur, adeo ut de iis, quorum multitudo certis finibus circumscribi non possit, in universum dici nequeat, orientalia humida esse, occidentalia sicca. Quum vero dici id etiam possit respectu totius habitabilis terræ et extremarum ejus partium talium, quales sunt India et Iberia, fortasse Posidonius eo sensu rem intelligi voluerit. Quid ergo probabilitatis tum haberet causæ redditio? In continuo enim ac nunquam intermittente solis circumductione quænam esse potest ejus conversio? Præterea transitus velocitas ubique est æqualis. Atque alias etiam re-

ἔστι, τὰ ἄσχατα τῆς Ἰβηρίας ἢ τῆς Μαυρουσίας τὰ πρὸς οὐσιν ξηρὰ λέγειν ἀπάντων μάλιστα· καὶ γὰρ τὸ περιέχον εὐκρατον ἔχει καὶ πλείστων ὑδάτων εὐπορεῖ. εἰ δὲ τὸ καταστρέφειν τοιοῦτον εἰληπται, ὅτι ἐνταῦθα [κατὰ] τὰ ὑστατα τῆς οἰκουμένης ὑπὲρ γῆς γίνεται, πὶ τοῦτο συντείνει πρὸς ξηρασίαν; καὶ γὰρ ἐνταῦθα καὶ ἐν τοῖς ἄλλοις τόποις τῆς οἰκουμένης τοῖς ταυτοκλινεσί, τὸν ἴσον διαλιπὼν χρόνον τὸν τῆς νυκτός, ἐπάναισι πάλιν καὶ θερμαίνει τὴν γῆν.

10 11. Ἔστι δὲ που αὐτόθι καὶ ἀσφάλτου πηγὴ καὶ χαλκωρυχία· καὶ σκορπίων δὲ καὶ πτηνῶν καὶ ἀπτε-
ρων λέγεται πλῆθος, μεγέθει δὲ † ἑπτασπονδύλων,
δμοίως δὲ καὶ φαλάγγια καὶ μεγέθει καὶ πλήθει διαφέ-
ροντα· σαύρας δὲ διπλήρεις φασίν. ἐν μὲν οὖν τῇ πα-
15 ρορείῳ λίθους εὐρίσκεισθαι φασὶ τοὺς λυχνίτας καὶ καρ-
χηδονίους λεγομένους· ἐν δὲ τοῖς πεδίοις ὄστρακίων καὶ
χηραμύδων πλῆθος, οἷον ἐν τοῖς περὶ τοῦ Ἀμμωνος λό-
γοις εἰρήκαμεν· καὶ δένδρον δὲ ἔστι μελίλωτον καλού-
μενον, ἐξ οὗ σκευάζουσιν οἶνον· τινὲς δ' αὐτῶν καὶ δι-
20 καρπον ἔχουσι τὴν γῆν, καὶ δύο θεριστικὰ καρποῦνται,
τὰ μὲν θερινά, τὰ δ' ἑαρινά· ἔστι δὲ ἡ καλάμη πεντά-
πηχυς τὸ ὕψος, πάχος δὲ τοῦ μικροῦ δακτύλου, τὸν δὲ
καρπὸν διακοσμοῦσιν ἐκτεταραχοντάχουν ἀποδίδωσι· τοῦ
δὲ ἔαρος οὐδὲ σπείρουσιν, ἀλλὰ παλιούροις συνδεδεμέ-
25 ναις ἐπικαταψήσαντες τὴν χώραν τῷ ἐκπεσόντι στάχϋ
κατὰ τὸν θερισμὸν ἀρκοῦνται· τελεσικαρπεῖ γὰρ τὸν θε-
ρινὸν καρπὸν. Διὰ δὲ τὸ πλῆθος τῶν θηρίων κνημίδας
ἔχοντες ἐργάζονται καὶ τᾶλλα δὲ μέρη διφθεροῦνται·
καθεύδοντες δὲ περιχρῶσι τοὺς κλινόποδας σκορόδοις
30 τῶν σκορπίων χάριν καὶ παλιούροις περιδοῦσιν.

12. Ἦν δὲ τῇ παραλίᾳ ταύτῃ πόλις Ἰὼλ ὄνομα, ἣν
ἐπικτίσας Ἰούδας ὁ τοῦ Πτολεμαίου πατὴρ μετωνό-
μασε Καισάρειαν, ἔχουσα καὶ λιμένα καὶ πρὸ τοῦ λι-
μένους νησίον. μετὰ δὲ τῆς Καισαρείας καὶ τοῦ Τρη-
35 τοῦ μέγας ἔστι λιμὴν, ὃν Σάλδαν καλοῦσι· τοῦτο δ'
ἔστιν ὄριον τῆς ὑπὸ τῷ Ἰούδᾳ καὶ τῆς ὑπὸ τοῖς Ῥω-
μαίοις· πολυτρόπως γὰρ οἱ μερισμοὶ γεγέννηται τῆς
χώρας, ἅτε τῶν νεμομένων αὐτὴν πλείονων γενομένων
καὶ τῶν Ῥωμαίων ἄλλοι ἄλλως τούτων τοῖς μὲν φίλοις
40 χρωμένων, τοῖς δὲ καὶ πολεμίοις· ὥστε καὶ ἀφαιρεῖσθαι
καὶ χαρίζεσθαι συνέβαιεν ἄλλοις ἄλλα καὶ οὐ τὸν
αὐτὸν τρόπον. Ἦν δὲ ἡ μὲν πρὸς τῇ Μαυρουσίᾳ προσο-
δικωτέρα τε καὶ δυναμικωτέρα, ἡ δὲ πρὸς τῇ Καρχη-
δονίᾳ καὶ τῇ Μασυλιέων ἀνθηροτέρα τε καὶ κατασκευα-
45 σμένη βέλτιον, καίπερ κακαχωμένη διὰ τὰ Καρχηδό-
νια τὸ πρῶτον, ἔπειτα διὰ τὸν πρὸς Ἰουγούρθαν πόλε-
μον· ἐκεῖνος γὰρ Ἀδάρβαλα ἐκπολιορκήσας ἐν Ἰτύχῃ
καὶ ἀνελών, φίλον ὄντα Ῥωμαίων, ἐνέπλησε τὴν χώραν
πολέμου· εἴτ' ἄλλοι ἐπ' ἄλλοις συνέστησαν πόλεμοι,
50 τελευταῖος δὲ ὁ πρὸς Σκιπίωνα Καίσαρι τῷ θεῷ συ-
στάς, ἐν ᾧ καὶ Ἰούδας ἀπέθανε· συνηφανίσθησαν δὲ
τοῖς ἡγεμόσι καὶ αἱ πόλεις, Τισιαοὺς τε καὶ Οὐατα καὶ
θάλα, ἔτι δὲ καὶ Κάψα, τὸ γαζοφυλάκιον τοῦ Ἰου-
γούρθα, καὶ Ζάμα καὶ Ζίγχα καὶ πρὸς αἷς κατεπολέ-

STRABO.

pugnat evidentiæ hoc effatum, Hispaniæ vel Mauritaniæ extrema occidenti proxima ceteris omnibus sicciora esse, quum et aerem temperatum habeant, et aquarum largam copiam. Si vero illam solis conversionem sic interpretatur quod terræ habitabilis in extremo istic sol terræ imminet : quid hoc attineat ad siccitatem? Nam et in his et in ceteris habitabilis terræ locis, qui ejusdem sunt plagæ, sol æquali interjecto noctis spatio iterum redit et calefacit terram.

11. Est vero alicubi istic etiam bituminis fons, et æris fodinæ; porro et volucrum et non alatorum scorpionum multitudo memoratur ibi, magnitudine eximia et (μγ. ὑπερβαλλόντων καὶ) septentum vertebrarum; item phalangia et multitudo et magnitudine non vulgari, lacertæ etiam bicubitales. In montibus adjacente regione lapillos inveniri aiunt, qui lychnides et carchedonii dicuntur; inque campis ostracorum et cheramydum concharum multitudinem, ut dictum est, quum de Ammone ageremus (1, 3, 4). Est et arbor apud eos nomine melilotus, e qua vinum conficiunt. Nonnulli terram biferam habent, et duas messes faciunt, unam vernam, alteram æstivam. Culmus est quinque cubitorum longitudine, crassitie vero parvi digiti, fructum affert ducentocuplum et quadragintacuplum. Vere non serunt, sed terram colligatis paliuris obiter radentes, semine e spicis in messe eo delapso contenti sunt. Id enim perfectam edit messem æstivam. Ob serpentum multitudinem operarii ocreas gerunt; ceteras corporis partes coriis contegunt; dormituri lecti pedes alio illinunt, scorpionum gratia, et paliuris circumligant.

12. In hac ora fuit urbs quædam nomine Iol, quam Juba. Ptolemæi pater, a se instauratam, mutato nomine Cæsaream vocavit; ea portum habet, et parvam insulam ante portum. Inter Cæsaream atque Tretum est magnus portus, quem Saldam vocant. Atque ibi sunt confinia Jubbæ et Romanorum dittonis. Etenim variis plane modis regio ista fuit divisa, quum, qui eam tenerent, complures essent, et Romani aliis amicis, aliis hostibus diverso tempore uterentur, ideoque et darent et auferrent aliis alia, nec id eodem semper modo. Regio sane Mauritaniæ proxima vires ac proventus majores habebat; quæ vero Carthaginem et Masyliensium terram contigit, florentior est et melius apparatus, quanquam primo Carthaginiensi bello afflicta, ac deinde bello contra Jugurtham gesto. Hic quum Adherbalem Romanorum amicum expugnatum Uticæ interfecisset, in regionem eam plurima accivit bella, quibus alia atque alia successerunt; ultimum fuit, quod Divus Cæsar cum Scipione gessit, in quo et Juba mortuus est, et urbes cum ducibus deletæ sunt: Tisians (Tisurus v. Tisdrus) et Uata (Ubata) et Thala et Capea, ubi Jugurthæ thesauri erant, et Zama (Zάμα codd.) et Zincha et cæ, apud quas Di-

μησε Καῖσαρ Σκιπίωνα ὁ θεός, πρὸς Ῥουσπίνω μὲν
πρῶτον νικῶν, εἴτα πρὸς Οὐζίτοις, εἴτα πρὸς Θάψω
καὶ τῇ πλησίον λίμνῃ καὶ ταῖς ἄλλαις· πλησίον δὲ καὶ
Ζέλλα καὶ Ἀχόλλα, ἐλευθεραὶ πόλεις· εἴλε δ' ἐξ ἐφόδου
5 Καῖσαρ τὴν [Κέρκριναν] νῆσον καὶ Θέναν, πολίχνην
ἐπιθαλαττιδίαν. Τούτων πασῶν αἱ μὲν τελείως ἤφα-
νίσθησαν, αἱ δ' ἡμίσπατοι κατελείφθησαν· Φαράν *
δ' οἱ Σκιπίωνος ἱππεῖς ἐνέπρησαν.

13. Μετὰ δ' οὖν Τρητὸν ἡ Μασυλιέων ἐστὶ καὶ ἡ
10 Καρχηδονίων παραπλησία χώρα. Κίρτα τέ ἐστιν ἐν
μεσογαίᾳ, τὸ Μασανάσσου καὶ τῶν ἐξῆς διαδόχων βα-
σίλειον, πόλις εὐερεκιστάτῃ καὶ κατεσκευασμένη καλῶς
τοῖς πᾶσι, καὶ μάλιστα ὑπὸ Μικίβᾳ, ὅστις καὶ Ἑλλήνας
συνώκισεν ἐν αὐτῇ καὶ τοσαύτην ἐποίησεν, ὥστ' ἐκπέμ-
15 πειν μυρίους ἱππέας, διπλάσιους δὲ πεζοὺς. ἡ τε δὴ
Κίρτα ἐνταῦθα καὶ οἱ δύο Ἱππῶνες, ὁ μὲν πλησίον
Ἰτύκης, ὁ δὲ ἀπωτέρω πρὸς τῷ Τρητῷ μέλλον, ἀμφω
βασιλεια. ἡ δὲ Ἰτύκη δευτέρα μετὰ Καρχηδόνα τῷ
μεγέθει καὶ τῷ ἀξιώματι· καταλυθείσης δὲ Καρχηδό-
20 νος, ἐκαίνη ἦν ὡς ἂν μητρόπολις τοῖς Ῥωμαίοις καὶ
ὁρμητήριον πρὸς τὰς ἐν Λιβύῃ πράξεις· ἱδρύται δ' ἐν τῷ
αὐτῷ κόλπῳ τῷ Καρχηδονιακῷ, πρὸς θατέρῳ τῶν
ἀκρωτηρίων τῶν ποιούντων τὸν κόλπον, ὧν τὸ μὲν πρὸς
τῇ Ἰτύκῃ καλοῦσιν Ἀπολλώνιον, θάτερον δ' Ἑρμαῖαν,
25 καὶ εἰσὶν ἐν ἐπόψει ἄλληλαις αἱ πόλεις. ῥεῖ δὲ τῆς
Ἰτύκης πλησίον ὁ Βαγράδας ποταμός· εἰσὶ δ' ἀπὸ Τρη-
τοῦ μέχρι Καρχηδόνας στάδιοι δισχιλίοι πεντακόσιοι·
οὔτε τοῦθ' ὁμολογεῖται δὲ τὸ διάστημα οὔτε τὸ μέχρι
Σύρτων.

30 14. Καὶ Καρχηδὼν δὲ ἐπὶ χερρονήσου τινὸς ἱδρύται,
περιγραφοῦσης κύκλον τριακοσίων ἐξήκοντα σταδίων
ἔχοντα τείχος, οὗ τὸ ἐξηκονταστάδιον μῆκος αὐτὸς ὁ
ἀρχὴν ἐπέχει, καθήκον ἀπὸ θαλάττης ἐπὶ θαλάτταν,
ὅπου τοῖς Καρχηδονίοις ἦσαν αἱ τῶν ἐλεφάντων στά-
35 σεις (καὶ) τόπος εὐρυχωρῆς. κατὰ μέσῃν δὲ τὴν πό-
λιν ἡ ἀκρόπολις, ἣν ἐκάλουν Βύρσαν, ὄφρ' ἱκανῶς
ὀρθία, κύκλῳ περιεικουμένη, κατὰ δὲ τὴν κορυφὴν
ἔχουσα Ἀσκληπιεῖον, ὅπερ κατὰ τὴν ἑλῶσιν ἡ γυνὴ τοῦ
Ἀσδρούβᾳ συνέπρησεν αὐτῇ. ὑπόκειται δὲ τῇ ἀκρο-
40 πόλει οἱ τε λιμένες καὶ ὁ Κώθων, νησίον περιφερὲς
εὐρίπῳ περιεχόμενον, ἔχοντι νεωσοίκους ἐκατέρωθεν
κύκλῳ.

15. Κτίσμα δ' ἐστὶ Διδεῶς ἀγαγούσης ἐκ Τύρου λαόν-
οὔτῳ δ' εὐτυχὴς ἡ ἀποικία τοῖς Φοίνιξιν ὑπῆρξε καὶ
45 αὕτη καὶ ἡ μέχρι τῆς Ἰδερίας τῆς τε ἄλλης καὶ τῆς
ἑῷ Στηλῶν, ὥστε τῆς Εὐρώπης ἐτι νῦν τὴν ἀρίστην
νέμονται Φοίνικες κατὰ τὴν ἡπειρον καὶ τὰς προσεχεῖς
νῆσους, τὴν τε Λιβύην κατεκτήσαντο πᾶσαν, ὅσον μὴ
νομαδικῶς ὁὐκ ἔστιν οἰκεῖν. ἀφ' ἧς δυνάμεως πόλιν
50 τε ἀντίπαλον τῇ Ῥώμῃ κατεσκευάσαντο καὶ τρεῖς ἐπο-
λέμησαν μεγάλους πρὸς αὐτοὺς πολέμους. γένοιτο
δ' ἂν εὐδής τις δύναμις αὐτῶν ἐκ τοῦ ὑστάτου πολέμου,
ἐν ᾧ κατελύθησαν ὑπὸ Σκιπίωνος τοῦ Αἰμιλιανοῦ, καὶ
ἡ πόλις ἀρδρὴν ἠφανίσθη. ὅτε γὰρ ἤρξαντο πολεμεῖν

vus Caesar Scipionem debellavit, primo apud Rhuspinum,
deinde apud Uzitas, post apud Thapsum et proximum ei
lacum, et apud alia loca. Prope erant etiam Zella et Acholla,
liberae civitates. Cepit autem Caesar primo adortu Cercin-
nam insulam et Thenam oppidulum mari imminens. Ex
his omnibus aliis prorsus deletae sunt, aliae semidirutae re-
lictæ. Taphruram Scipionis equites incenderunt.

13. Post Tretum est Masylensium et similis et Carthagi-
niensium regio. Cirta, Masanassæ (*Masinissæ*) et succes-
sorum regia, est in mediterraneis, urbs munitissima, et
optime omnibus rebus instructa, maxime a Micipea, qui et
Græcos in eam habitatum deduxit, et tantam effecit, ut
decem equitum millia, peditum viginti millia emitteret.
Cirta itaque hic est, et duo Hippones, alter Uticæ proxi-
mus, alter remotior et Treto propinquior, ambæ regie.
Utica et magnitudine et dignitate secunda est post Cartha-
ginem; atque, hac excisa, caput regionis fuit et receptacu-
lum Romanorum ad res in Africa gerendas. Sita est in ipso
(ἐν αὐτῷ τῷ) alnu Carthaginiensi, ad alterum ex pro-
montoriis, quæ sinum faciunt; horum id, quod juxta Uticam
est, Apollonium vocatur, alterum vero Hermæa. Urbes
ipsæ ita sunt sitæ, ut unam possis ex altera cernere. Prope
Uticam Bagradas amnis labitur. A Treto Carthaginem
sunt stadia bis mille et quingenta; quanquam neque de
hoc intervallo, neque de eo, quod usque ad Syrtes est,
consentitur.

14. Carthago in peninsula quadam jacet, quæ ambitum
habet stadiorum trecentorum quadraginta, muro cinctum,
cujus sexaginta stadiorum longitudinem collum occupat,
quod a mari ad mare pertinet, ubi Carthaginienses ele-
phantis stabula habebant in loco amplissim-o. In media
urbe arx fuit, quam Byrsam vocarunt, supercilium satis
erectum, circumcirca habitatum, in cujus vertice Æscula-
pii templum erat, quod Asdrubalis uxor, capta urbe, secum
concremavit. Arci portus subjacent, et Coltho, parva
insula ac rotunda, Euripo circumdata, ad cujus utramque
partem sunt in orbem navalia.

15. Eam urbem Dido condidit, Tyro colonis eo adductis.
Et adeo bene Phœnicibus cessit deductio tum hujus colonie,
tum earum quæ in Iberiam intra et extra Herculis columnas
missæ sunt, ut etiam nunc optimam Europæ partem et in
continenti et in adjacentibus insulis habeant, atque Libyam
omnem sibi subjecerint, quantum ejus aliam quam nomadicam
inhabitandi rationem admittebat. Quibus opibus usi, urbem
Romæ æmulam fecere suam, et tria maxima contra Romanos
bella gesserunt. Carthaginiensium potentiam maxime ex ul-
timo istorum bello æstimare possis, quo a Scipione Æmi-
liano ipsi devicti, et urbs solo est æquata. Initio enim ejus belli

τούτων τὸν πῦλον, πόλεις μὲν εἶχον τριακοσίας ἐν τῇ Λιβύῃ, ἀνθρώπων δ' ἐν τῇ πόλει μυριάδας ἑβδομήκοντα· πολιορκούμενοι δὲ καὶ ἀναγκασθέντες τραπέσθαι πρὸς ἐνέσθιν, πανοπλιῶν μὲν ἔδωσαν μυριάδας εἴκοσι, κατα-
 5 πλιτικά δὲ ὄργανα τρισχίλια, ὥς οὐ πολεμηθησόμενοι· κριθέντος δὲ πάλιν τοῦ ἀναπολεμεῖν, ἐξαίφνης ὅπλοποιάν συνεστήσαντο, καὶ ἑκάστης ἡμέρας ἀναφέροντο ὑπεροὶ μὲν ἑκατὸν καὶ τεσσαράκοντα πεπηγότες, μάχαι-
 10 ραι δὲ τριακόσαι καὶ λόγχαι πεντακόσαι, χίλια δὲ βέλη καταπλιτικά, τρίχα δὲ τοῖς καταπλιταῖς αἱ θεραπείαι παρείχον· ἔτι τοίνυν ναῦς ἔχοντες δώδεκα ἐξ ἐτῶν πενήκοντα κατὰ τὰς ἐν τῷ δευτέρῳ πολέμῳ συν-
 15 θήκας, τότε, καίπερ ἤδη συμπεφυγότες εἰς τὴν Βύρσαν, ἐν διμήνῳ κατεσκευάσαντο ναῦς ἑκατὸν εἴκοσι κα-
 20 ταφράκτους, καὶ τοῦ στόματος τοῦ Κώθωνος φρουρουμένου, διώρυξαν ἄλλο στόμα, καὶ προῆλθεν αἰφνιδίως ὁ στόλος· ὕλη γὰρ ἦν ἀποκειμένη παλαιὰ καὶ τεχνιτῶν πλῆθος προσεδρεῦον καὶ σιταρχούμενον δημοσίᾳ· τοιαύτη δ' οὔσα Καρχηδὼν ὅμως ἑάλω καὶ κατεσκήνη.
 25 τὴν δὲ χώραν, τὴν μὲν ἐπαρχίαν ἀπέδειξαν Ῥωμαῖοι, τὴν ὑπὸ τοῖς Καρχηδόνιαις, τῆς δὲ Μασανάσσης ἀπέ-
 30 δειξαν κύριον καὶ τοὺς ἀπογόνους τοὺς περὶ Μικίψαν· μάλιστα γὰρ ἐσπουδάσθη παρὰ τοῖς Ῥωμαίοις ὁ Μασανάσσης δι' ἀρετὴν καὶ φιλίαν· καὶ γὰρ δὴ καὶ οὗτος
 35 ἔστιν ὁ τοὺς Νομάδας πολιτικὸς κατασκευάσας καὶ γεωργούς, ἔτι δ' ἀντὶ τοῦ ληστεύειν διδάξας στρατεύειν. ἴδιον γάρ τι τοῖς ἀνθρώποις συνέβη τούτοις· χώραν γὰρ οἰκοῦντες εὐδαίμονα, πλὴν τοῦ θηρίοις πλεονάζειν, ἐά-
 40 σαντες ἐκφέρειν ταῦτα καὶ τὴν γῆν ἐργάζεσθαι μετὰ ἀδείας ἐπ' ἀλλήλοις ἐτρέποντο, τὴν δὲ γῆν τοῖς θηρίοις ἀφείσαν. οὕτω δ' αὐτοῖς συνέβαινε πλάνητα καὶ με-
 45 τανάστην βίον ζῆν, μηδὲν ἥττον τῶν ὑπὸ ἀπορίας καὶ λυπρότητος τόπων ἢ ἀέρων εἰς τοῦτο περισταμένων τῶν βίων, ὥστε καὶ ἴδιον τοῦθ' εὐρίσκεισθαι τοῦνομα τοὺς
 50 Μασαισυλλοῦς· καλοῦνται γὰρ Νομάδες, ἀνάγκη δὲ τοὺς τοιούτους εὐτελεῖς εἶναι τοῖς βίαις καὶ τὸ πλέον ρι-
 55 ζοφάγους ἢ κρεοφάγους, γάλακτι δὲ καὶ τυρῷ τρεφομένους. ἡρημωμένης δ' οὖν ἐπὶ πολὺν χρόνον τῆς Καρχηδόνος, καὶ σχεδόν τι τὸν αὐτὸν χρόνον, ὅνπερ
 60 καὶ Κόρινθος, ἀνελήφθη πάλιν περὶ τοὺς αὐτοὺς πῶς χρόνους ὑπὸ Καίσαρος τοῦ Θεοῦ, πέμψαντος ἐποίκου Ῥωμαίων τοὺς προαιρουμένους καὶ τῶν στρατιωτῶν τινας, καὶ νῦν εἰ τις ἄλλη καλῶς οἰκεῖται τῶν ἐν Λιβύῃ πόλεων.

16. Κατὰ μέσον δὲ τὸ στόμα τοῦ Καρχηδονίου κόλ-
 15 που νῆσός ἐστι Κόρσουρα. ἀντίπορθμος δ' ἐστὶν ἡ Σικελία τοῖς τόποις τούτοις ἢ κατὰ Αἰλύβαιον, ὅσον ἐν διαστήματι χιλίων καὶ πεντακοσίων σταδίων· τοσούτον γὰρ φασὶ τὸ ἐκ Αἰλυβαίου μέχρι Καρχηδόνος· οὐ πολὺ
 20 δὲ τῆς Κορσούρας διέχουσιν, οὐδὲ τῆς Σικελίας ἀλλαι-
 25 τε νῆσοι καὶ Αἰγίμουρος. διάπλους δ' ἐστὶν ἐκ Καρχηδόνος ἐξήκοντα σταδίων εἰς τὴν προσεχῆ περσίδα, ὅθεν εἰς Νάφεριν ἀνάβασις σταδίων ἑκατὸν εἴκοσι, πό-
 30 λιν (δ') ἐρυμνὴν ἐπὶ πέτρας ὤκισμένην. ἐν αὐτῷ δὲ

trecentas urbes in Libya habebant; in urbe hominum mil-
 lia septingenta. Obsessi porro et ut ad deditionem spe-
 ctarent coacti, armaturae gravis tradiderunt ducenta millia,
 catapultarum instrumentorum tria (duo?) millia, ne
 porro eis bellum fieret. Sed quum renovare bellum de-
 crevisset, statim arma fabricari coeperunt, ac singulis die-
 bus centum quadraginta clypei compacti in armamentarium
 referebantur, et gladii trecenti et lanceae quingentae et mille
 tela, quae e catapultis mitterentur; ad quarum funes confi-
 ciendos ancillae crines praebebant. Quumque inde a quin-
 quaginta annis secundum pacta in bello secundo inita non-
 nisi duodecim naves haberent, tum, quamquam in arcem
 jam confugerant, duobus mensibus centum viginti naves
 catapultas construxerunt, et quum Cothonis ostium praesidio occuparetur, aliud effodere, unde subito classis eru-
 pit; adhuc enim antiqua materies in promptu erat, et fa-
 brorum multitudo publicis alimentis sustentata, operi fa-
 ciundo intenta. Carthago tamen, tanta quum esset, capta
 est et deleta. Ditionem Carthaginensibus subditam Ro-
 mani in provinciae formam redegerunt, nisi quod Masa-
 nassae partem tradiderunt, ejusque posteris a Micipsa genus
 ducentibus. Masanassam hunc ob virtutem et amicitiam
 plurimi Romani fecerunt; is enim Nomades civiles et agri-
 colas reddidit, et loco latrociniorum eos militiam docuit.
 Singulare quiddam hominibus his accidit. Nam quum re-
 gionem uberem colerent, nisi quod feris abundabat, his
 omis et agri tuto colendi studio, in sese manus conver-
 terunt, agro feris dimisso. Itaque contigit eis, ut vagi et
 patriae expertes vitam agerent, haud aliter quam qui ob
 inopiam et locorum sterilitatem et aeris inclementiam ad
 ejusmodi vitae genus adiguntur; hinc etiam Masaeisylli No-
 madum seu Vagantium nomen sunt adepti. Est vero ne-
 cesse tales victu uti vili, frequentius radices edere quam
 carnem, lacte autem et caseo nutrir. Postquam diu Car-
 thago deserta permansit, et per idem fere tempus per quod
 Corinthus, rursus a divo Caesare sub idem fere tempus in-
 staurata est, missis eo colonis Romanis, quibus liberet, et
 militum nonnullis, et nunc ita civibus frequentatur, ut urbs
 Libyae nulla melius.

16. In medio ostio Carthaginensis sinus insula est Cor-
 15 sura. His locis e regione opponitur Lilybaeum Siciliae, mille
 quingentorum fere stadiorum intervallo; tantam enim esse
 dicunt inter Lilybaeum et Carthaginem distantiam. Non
 procul a Corsura et Sicilia distant quum aliae complures
 insulae, tum etiam Aegimurus. Navigatio autem sexaginta
 stadiorum est Carthagine in proxime oppositam continen-
 tem, inde ad Nepherim adscensus est stadiorum centum et
 viginti, urbem natura munitam et super petra aedificatam.

τῷ κόλπῳ, ἐν ᾧ περ καὶ ἡ Καρχηδών, Τύνις ἐστὶ πό-
 λιν καὶ θερμὰ καὶ λατομαὶα τινές· εἴθ' ἡ Ἑρμαία ἄκρα
 τραχεῖα, καὶ ἐπ' αὐτῇ πόλις ὁμώνυμος· εἴτα Νεάπολις·
 εἴτ' ἄκρα Ταφίτις, καὶ ἐπ' αὐτῇ λόφος Ἀσπίς καλού-
 5 μενος ἀπὸ τῆς ὁμοιότητος, ὅν περ συνώκισεν ὁ τῆς Σι-
 κελίας τύραννος Ἀγαθοκλῆς, καθ' ὃν καιρὸν ἐπέπλευσε
 τοῖς Καρχηδονίοις· συγκατεσπάρσθησαν δὲ τῇ Καρχη-
 δονίᾳ ὑπὸ Ῥωμαίων αἱ πόλεις αὗται. ἀπὸ δὲ τῆς Τα-
 φίτιδος ἐν τετρακοσίοις σταδίοις νῆσός ἐστι Κόσσυρος
 10 κατὰ Σελινόυντα τῆς Σικελίας ποταμόν, καὶ πόλιν
 ἔχουσα ὁμώνυμον, ἑκατὸν καὶ πενήκοντα σταδίων οὖσα
 τὴν περίμετρον, διέχουσα τῆς Σικελίας περὶ ἑξακοσίου
 σταδίου· ἐστὶ δὲ καὶ Μελίτη νῆσος ἐν πεντακοσίοις
 σταδίοις ἀπὸ τῆς Κοσσούρου. εἴτα Ἀδρύμης πόλις,
 15 ἐν ἣ καὶ νεώρια ἦν· εἴθ' αἱ Ταριχεῖαι λεγόμεναι, νη-
 σία πολλά καὶ πυκνά· εἴτα Θάψος πόλις, καὶ μετὰ ταύ-
 την νῆσος πάλαι Λοπαδοῦσσα· εἴτα ἄκρα Ἀμμωνος
 Βαλίθωνος ἢ πρὸς θυνοσκοπίαν· εἴτα Θένα πόλις παρὰ
 τὴν ἀρχὴν κειμένη τῆς μικρᾶς Σύρτιος· πολλὰ δ' εἰσι
 20 καὶ ἄλλαι μεταξὺ πολίχνη οὐκ ἄξιαι μνήμης· παρα-
 κείται δὲ τῇ ἀρχῇ τῆς Σύρτιος νῆσος παραμήκης, ἡ
 Κέρκιννα, εὐμεγέθης, ἔχουσα ὁμώνυμον πόλιν, καὶ
 ἄλλη ἐλάττω Κερκιννίτις.

17. Συνεχὴς δ' ἐστὶν ἡ μικρὰ Σύρτις, ἣν καὶ Λωτο-
 25 φαγίτιν Σύρτιν λέγουσιν. ἐστὶ δ' ὁ μὲν κύκλος τοῦ
 κόλπου τούτου σταδίων χιλίων ἑξακοσίων, τὸ δὲ πλάτος
 τοῦ στόματος ἑξακοσίων· καθ' ἑκατέραν [δὲ] τὴν ἄκραν
 τὴν ποιοῦσαν τὸ στόμα προσεχεῖς εἰσι τῇ ἡπείρῳ νῆσοι,
 ἡ τε λεχθεῖσα Κέρκιννα καὶ ἡ Μῆνιγξ, πάρισι τοῖς
 30 μεγέθεσι. τὴν δὲ Μῆνιγγα νομίζουσιν εἶναι τὴν τῶν
 Λωτοφάγων γῆν τὴν ὑφ' Ὀμήρου λεγομένην, καὶ δεί-
 κνυταί τινα σύμβολα, καὶ βωμὸς Ὀδυσσεύς καὶ αὐτὸς
 ὁ καρπός· πολλὸ γάρ ἐστι τὸ δένδρον ἐν αὐτῇ τὸ κα-
 λούμενον λωτόν, ἔχον ἥδιστον καρπὸν· πλείους δ' εἰσὶν
 35 ἐν αὐτῇ πολίχνη, μία δ' ὁμώνυμος τῇ νήσῳ· καὶ ἐν
 αὐτῇ δὲ τῇ Σύρτι πολίχνη τινὲς εἰσι. κατὰ δὲ τὸν
 μυχὸν ἐστὶ παμμέγεθς ἐμπόριον, ποταμὸν ἔχον ἐμβά-
 λοντα εἰς τὸν κόλπον· διατείνει δὲ μέχρι δεῦρο τὰ τῶν
 ἀμπώτεων πάθη καὶ τῶν πλημμυρίδων, καθ' ὃν καιρὸν
 40 ἐπὶ τὴν θῆραν τῶν ἰχθύων ἐπιπηδῶσιν οἱ πρόσχωροι
 αὐτὰ σπουδῇ θέοντες.

18. Μετὰ δὲ τὴν Σύρτιν Ζοῦχίς ἐστὶ λίμνη σταδίων
 τετρακοσίων στενὸν ἔχουσα εἰσπλυν καὶ παρ' αὐτὴν
 πόλις ὁμώνυμος πορφυροβαφεῖα ἔχουσα καὶ ταριχεῖας
 45 παντοδαπὰς· εἴτ' ἄλλη λίμνη πολὺ ἐλάττω· καὶ μετὰ
 ταύτην Ἀβρότονον πόλις καὶ ἄλλαι τινὲς, συνεχῶς δὲ
 Νεάπολις, ἣν καὶ Λέπτιν καλοῦσιν· ἐνταῦθα δ' ἐστὶ
 διάρμα τὸ [ἐπὶ] Λοκρῶν τῶν Ἐπιζεφυρίων τρισχιλιοῖ
 ἑξακοσίοις στάδιοι. ἐξῆς δ' ἐστὶ ποταμός· καὶ μετὰ
 50 ταῦτα διατελίσματι, ὃ ἐποίησαν Καρχηδόνιοι, γεφυ-
 ροῦντες βάραθρά τινα εἰς τὴν γῆραν ἀνέχοντα· εἰσὶ δὲ
 καὶ ἄλλοι τινες ἐνταῦθα τόποι, τῆς ἄλλης παραλίας
 ἐχούσης λιμένας· εἴτ' ἄκρα ὑψηλὴ καὶ ὑλώδης, ἀρχὴ
 τῆς μεγάλης Σύρτιος, καλοῦσι δὲ Κεφαλὰς· εἰς ταύτην

In sinu Carthaginiensi est etiam Tunis civitas et aquae calidae
 et lapicidinae quaedam; deinde Hermæa, promontorium
 asperum, ac prope id urbs cognominis; mox Neapolis; inde
 Taphitis promontorium et in eo collis quidam Aspis nomine,
 a similitudine clypei appellatus, quem Agathocles, Siciliae
 tyrannus, incolis frequentavit, quo tempore adversus Car-
 thaginienses classem duxit. Hæ urbes a Romanis una cum
 Carthagine sunt eversæ. Stadiis quadringentis a Taphi-
 tide est Coesurus insula, contra Selinuntem, Siciliae flu-
 vium, posita, ambitum habens centum quinquaginta sta-
 diorum, et urbem eodem nomine; distat a Sicilia sexcenta
 circiter stadia. Melite etiam insula abest a Coesura sta-
 diis quingentis. Deinde est Adrymes civitas, in qua etiam
 erant navalia. Sequuntur insulae multæ et inter se vicinæ
 nomine Tarichiae; hinc urbs Thapsus contra (κατὰ) quam
 insula in alto jacens est Lopadussa; sequitur Ammeis
 Balithonis promontorium, in quo est turris (ἐν ᾧ πύ-
 γος?) ad speculandum thynnos; postea Thena (Θαίνα h. l.
 codd.) urbs juxta parvæ Syrtis initium. Alia quoque oppi-
 dula permulta interjacent non digna memoratu. In prin-
 cipio Syrtis est Cercinna, insula oblonga, permagna, quæ
 urbem habet eodem nomine, et altera minor, Cercinnitis.

17. His continua est minor Syrtis, quam Lotophagium
 Syrtim etiam dicunt. Hujus sinus ambitus est fere stadi-
 orum mille et sexcentorum, oris latitudo sexcentorum.
 Juxta utrumque promontorium, quæ os efficiunt, insulae
 adjacent continenti, Cercinna scilicet, de qua diximus, et
 Meninx, magnitudine aequales. Meningem Lotophagorum
 terram putant, cujus Homerus (*Od.* 9, 84) meminit; et
 signa quaedam monstrantur, Ulyssæis ara et fructus ipse.
 Nam lotus arbor crebra in ea est fructu suavissimo; plura
 etiam in ea oppida sunt, sed unum eodem nomine quo
 insula; in ipsa Syrti item oppidula quaedam sunt. In re-
 cessu autem est ingens emporium, quod flumen allabitur
 in sinum exiens. Maris autem aestus hucusque perten-
 dunt; quorum tempore finitimi maximo studio ad captan-
 dos pisces excurrunt.

18. Post Syrtim est lacus, nomine Zuchis, quadringen-
 torum fere stadiorum, ingressu arcto; urbs cognominis ei
 adjacet, purpuri infecturas et omnis generis salsamenta
 habens. Hinc est alius lacus longe minor, post quem est
 Abrotonum urbs et aliquot aliae; continuo sequitur Neapolis,
 quam etiam Leptim vocant; inde ad Epizephyrios Locros
 trajectus est stadiorum ter mille et sexcentorum; postea
 est flumen (*Cinyps*); hinc murus quidam, quem Car-
 thaginienses condiderunt, voraginibus quibusdam ponte
 instratis, quæ in regionem recedebant; sunt ibi etiam loca
 quaedam importuosa, quum cetera ora portus habeat. Po-
 stea est promontorium altum et silvosum, magnæ Syrtis

δὲ τὴν ἄκραν ἐκ Καρχηδόνης στάδιοι εἰσι μικρῶ πλείους τῶν πεντακισχιλίων.

19. Ὑπέρκειται δὲ τῆς ἀπὸ Καρχηδόνης παραλίας μέχρι Κεφαλῶν καὶ μέχρι τῆς Μασσαισιλίων ἢ τῶν Αἰβοφινίων γῆ μέχρι τῆς τῶν Γαιτούλων ὄρεινῆς, ἥδη Αἰδυκτῆς οὐσης. ἢ δ' ὑπὲρ τῶν Γαιτούλων ἐστὶν ἡ τῶν Γαραμάντων γῆ παράλληλος ἐκείνῃ, ὅθεν οἱ Καρχηδόνοι κομίζονται λίθοι· τοὺς δὲ Γαράμαντας ἀπὸ τῶν Αἰθιοπῶν (καὶ) τῶν παρωικανιτῶν ἀφιστάναι φασὶν 10 ἡμερῶν ἑννέα ἢ καὶ δέκα δόδον· τοῦ δὲ Ἀμμωνος καὶ πεντεκαίδεκα. μεταξὺ δὲ τῆς Γαιτούλων καὶ τῆς ἡμετέρας παραλίας πολλὰ μὲν πεδία, πολλὰ δὲ ὄρη καὶ λίμναι μεγάλαι καὶ ποταμοί, ὧν τινες καὶ καταδύντες ὑπὸ γῆς ἀφανεῖς γίνονται· λίθοι δὲ σφόδρα τοῖς βίοις 15 εἰσι καὶ τῶ κόσμῳ, πολυγύναικες δὲ καὶ πολύπαιδες, τὰλλα δὲ ἐμπερεῖς τοῖς νομάσι τῶν Ἀράβων· καὶ ἵπποι δὲ καὶ βόες μακροτραχηλότεροι τῶν παρ' ἄλλοις· ἵπποφόρβια δ' ἐστὶν ἐσπουδασμένα διαφερόντως τοῖς βασιλεῦσιν, ὥστε καὶ ἀριθμὸν ἐξετάζεσθαι πώλων κατ' ἔτος 20 εἰς μυριάδας δέκα. τὰ δὲ πρόβατα γάλακτι καὶ κρέσιν ἐκτρέφεται, καὶ μάλιστα πρὸς τοῖς Αἰθίοψι. τοιαῦτα μὲν τὰ ἐν τῇ μεσογείᾳ.

20. Ἡ δὲ μεγάλη Σύρτις τὸν μὲν κύκλον ἔχει σταδίων [τρισχιλίων] ἑννακοσίων τριάκοντά, πού, τὴν 25 δ' ἐπὶ τὸν μυχὸν διάμετρον χιλίων πεντακοσίων, τοσοῦτον δὲ πού καὶ τὸ τοῦ στόματος πλάτος. ἡ χαλεπότης δὲ καὶ ταύτης τῆς Σύρτειος καὶ τῆς μικρᾶς....., ὅτι πολλαχού τεναγώδης ἐστὶν ὁ βυθὸς καὶ κατὰ τὰς ἀμπώτεις καὶ τὰς πλημμυρίδας συμβαίνει τισὶν ἐμπίπτειν εἰς τὰ βράχη καὶ καθίζειν, σπάνιον δ' εἶναι τὸ σωζόμενον σκάφος. διόπερ πόρρωθεν τὸν παράπλουον 30 ποιοῦνται, φυλαττόμενοι, μὴ ἐμπέσοιεν εἰς τοὺς κόλπους ὑπ' ἀνέμων ἀφύλακτοι ληφθέντες· τὸ μέντοι παρακινδυνὸν τῶν ἀνθρώπων ἀπάντων διαπειρᾶσθαι ποιεῖ, 35 καὶ μάλιστα τῶν παρὰ γῆν περίπλων. εἰσπλέοντι δὲ τὴν μεγάλην Σύρτιν ἐν δεξιᾷ μετὰ τὰς Κεφαλὰς ἐστὶ λίμνη τριακοσίων πού σταδίων τὸ μήκος, ἐβδομήκοντα δὲ τὸ πλάτος, ἐκδιδοῦσα εἰς τὸν κόλπον, ἔχουσα καὶ νησία καὶ ὑφορμον πρὸ τοῦ στόματος. μετὰ δὲ τὴν λίμνην 40 τόπος ἐστὶν Ἀσπίς καὶ λιμὴν κάλλιστος τῶν ἐν τῇ Σύρτει. συνεχὴς δὲ ὁ Εὐφράντας πύργος ἐστίν, ὅριον τῆς πρότερον Καρχηδονίας γῆς καὶ τῆς Κυρηναιᾶς τῆς ὑπὸ Πτολεμαίῳ· εἴτ' ἄλλος τόπος, Χάραξ καλούμενος, ὃ ἐμπορίῳ ἐχρῶντο Καρχηδόνοι κομίζοντας οἶνον, ἀντιφορτιζόμενοι δὲ ὀπὸν καὶ σίλφιον παρὰ τῶν ἐκ Κυρήνης λάθρα παρακομιζόντων· εἴθ' οἱ Φιλαίνων βωμοί· 45 καὶ μετὰ τοὺς Αὐτόμαλα, φρούριον φυλακὴν ἔχον, ἰδρυμένον κατὰ τὸν μυχὸν τοῦ κόλπου παντός· ἐστὶ δ' ὁ διὰ τοῦ μυχοῦ τούτου παράλληλος, τοῦ μὲν δι' Ἀλεξάνδρειας μικρῶ νοτιώτερος χιλίοις σταδίοις, τοῦ δὲ διὰ Καρχηδόνης ἐλάττωσις ἢ διςχιλίοις· πίπτοι δ' ἂν τῇ μὲν καθ' Ἡρώων πάλιν τὴν ἐν τῷ μυχοῦ τοῦ Ἀραβίου κόλπου, τῇ δὲ κατὰ τὴν μεσογείαν τῶν Μασσαισιλίων καὶ τῶν Μαυρουσίων. (ὅπου) τὸ λειπόμενον ἦδη τῆς

initium, quod Cephalas sive Capita vocant. Carthagine ad hoc promontorium sunt stadia quinquies mille et plura.

19. Superjacet autem oras a Carthagine usque ad Cephalas et Massasylios Libophœnicum terra usque ad Gætulias montana, quæ jam sunt mere Libyca. Supra Gætuliam est Garamantum regio, quæ cum illa æqualibus spatii porrigitur, unde Carchedonii lapilli afferuntur. Dicunt Garamantas ab Æthiopicis Oceani accolis abesse novem aut decem dierum itinere, ab Ammone quindecim. Inter Gætuliam et nostram oram multi campi interjacent, multi item montes et magni lacus et flumina, quorum quædam in terram demersa evanescent. Hi et in victu et ornatu frugales sunt, uxores multas et multos filios habent, cetera Arabum Nomadibus persimiles. Eorum equi et boves ungulas ceteris longiores habent. Reges plurimum equis educandis student, ita ut ad centena pulloꝝ millia quotannis, inquisitione facta, recenseantur. Oves carne et lacte nutriuntur, præsertim in locis Æthiopiæ vicinis. Atque in mediterranea quidem hæc.

20. Major vero Syrtis *ter mille* et nongentorum et triginta (?) stadiorum ambitum habet, diametrum intimi sinus mille et quingentorum, quanta fere etiam oris est latitudo. Difficultas vero tum hujus tum minoris Syrtis *ex eo oritur* (ex τούτου γίνεται), quod, quum multis in locis fundus sit vadosus ac cœnœus, propter æstus maris contingit, ut multi in brevia illapsi hæreant, et raro navigia evadant: itaque solent procul ab illis navigare, caventes, ne incaute a ventis correpti in sinus istos illidantur. Attamen hominum audacia, quum omnia alia, tum istas etiam juxta terram navigationes (παράπλων) non veretur tentare. In majorem igitur Syrtim innaviganti post Cephalas ad dextram est lacus trecentorum fere stadiorum longitudine, latitudine septuaginta, in sinum effluens, et insulas quoque quasdam habens et stationem ante os. Post lacum est locus nomine Aspis, et portus omnium qui sint in Syrti optimus. Deinceps est Euphrantas turris, Carthaginiensis regionis et Cyrenacæ, Ptolemæo subditæ, limes; postea alius locus nomine Charax, quo Carthaginienses emporio utebantur advehentes vinum, ejusque loco succum et laserpitium reportantes ab illis, qui id ex Cyrenâ clam exportabant. Postea sunt Philænorum aræ. Tum Automala, castellum præsidium habens, in totius sinus recessu positum. Qui per hunc recessum sinus ducitur parallelus, Alexandriæ parallelo australior est paulo minus mille stadiis, Carthaginis parallelo paucioribus quam duobus millibus; ergo ab altera parte incidit in Heroum urbem quæ est in intimo Arabici sinus recessu, ab altera in Massasyliorum et Maurusiorum mediterraneam. Jam

παραλίας ἐστὶν εἰς πόλιν Βερενίκην στάδιοι (ἑννακισ) χίλιοι πανταχόσιοι. ὑπέρχεσθαι δὲ τοῦ μήκους τοῦδε (πλάτους) παρήκοντες καὶ μέχρι τῶν Φιλαινῶν βωμῶν οἱ προσαγορευόμενοι Νασαμῶνες, Λιδυκὸν ἔθνος· ἔχει δὲ τὸ μεταξὺ διάστημα καὶ λιμένας οὐ πολλοὺς ὑδρεΐά τε σπάνια. ἔστι δὲ ἄκρα λεγομένη Ψευδοπενιάς, ἐφ' ἧς ἡ Βερενίκη τὴν θέσιν ἔχει παρὰ λίμνην τινὰ Τριτανίδα, ἐν ἣι μέγιστα νησίον ἐστὶ καὶ ἱερὸν τῆς Ἀφροδίτης ἐν αὐτῇ. ἔστι δὲ καὶ λιμὴν Ἑσπερίδων, καὶ ποταμὸς ἑμβάλλει Ἀδάων. ἐνδοτέρω δὲ τῆς Βερενίκης ἐστὶ τὸ μικρὸν ἀκρωτήριον λεγόμενον Βόρειον, δὲ ποιεῖ τὸ στόμα τῆς Σύρτης πρὸς τὰς Κεφαλὰς· καίται δὲ ἡ Βερενίκη κατὰ τὰ ἄκρα τῆς Πελοποννήσου, κατὰ τὸν καλούμενον Ἰχθύν..... καὶ ἐτι κατὰ τὴν Ζάκυνθον, ἐν

15 διάρματι σταδίων τρισχιλίων ἑξακοσίων. ἐκ ταύτης τῆς πόλεως τριακοσταῖος πεζὴ περιώδευσε τὴν Σύρτιν Μάρκος Κάτων, κατὰ τὴν στρατιὰν πλείονων ἢ μυρίων ἀνδρῶν, (δ) εἰς μέρη διελὼν τῶν ὑδρείων χάριν ὤδευσε δὲ πεζὸς ἐν ἄμμο βθεΐα καὶ καύμασι. μετὰ δὲ Βερενίκην πόλις ἐστὶ Ταύχειρα, ἣν καὶ Ἀρσινόην καλοῦσιν· αἰθ' ἡ Βάρχη πρότερον, νῦν δὲ Πτολεμαίς· αἶτα Φυκοῦς ἄκρα, ταπεινὴ μὲν, πλείστον δ' ἐκκαίμενη πρὸς ἄκρον παρὰ τὴν ἄλλην (τὴν) Λιδυκὴν παραλίαν· καίται δὲ κατὰ Ταίναρον τῆς Λακωνικῆς ἐν διάρματι δι-

25 χιλίων ὀκτακοσίων σταδίων· ἔστι δὲ καὶ πολίχνην διώνυμον τῇ ἄκρᾳ. οὐ πολλὸν δὲ τοῦ Φυκοῦντος ἀπέχει τὸ τῶν Κυρηναίων ἐπίνειον ἡ Ἀπολλωνιάς, ὅσον ἑκατὸν καὶ ἑξομῆκοντα στάδιοις, τῆς δὲ Βερενίκης χιλίους, τῆς δὲ Κυρήνης ὀγδοήκοντα, πόλεως μεγάλης ἐν

30 τραπέζοις πεδῶν κειμένης, ὡς ἐκ τοῦ πελάγους ἐωρῶμεν αὐτήν.

31. Ἔστι δὲ Θηραίων κτίσμα, Λακωνικῆς νήσου, ἣν καὶ Καλλίστην ὠνόμαζον τὸ παλαιόν, ὡς φησι καὶ Καλλίμαχος·

35 Καλλίστη τὸ πάροιθε, τὸ δ' ὕστερον ὄνομα Θήρη, μήτηρ εὐίπου πατρίδος ἡμετέρης.

καίται δὲ τὸ τῶν Κυρηναίων ἐπίνειον κατὰ τὸ ἐσπέριον τῆς Κρήτης ἄκρον, τὸ τοῦ Κριοῦ μέτωπον, ἐν διάρματι [δις]χιλίων σταδίων· δὲ δὲ πλοῦς Λευκονότῳ.

40 λέγεται δὲ ἡ Κυρήνη κτίσμα Βάττου· πρόγονον δὲ τοῦτον ἑαυτοῦ φάσκει Καλλίμαχος· ἠὲξήθη δὲ διὰ τὴν ἀρετὴν τῆς χώρας· καὶ γὰρ ἵπποτρόφος ἐστὶν ἀρίστη καὶ καλλίκαρπος, καὶ πολλοὺς ἀνδρας ἀξιολόγους ἔσχε καὶ δυναμένους ἐλευθερίας ἀξιολόγως προΐστασθαι καὶ

45 πρὸς τοὺς ὑπερκαίμενους βαρβάρους ἰσχυρῶς ἀντέχειν. τὸ μὲν οὖν παλαιὸν αὐτόνομος ἦν ἡ πόλις· αἶτα οἱ τὴν Ἀίγυπτον κατασχόντες Μακεδόνες αὐτῆς ἀνέθεντο αὐτοῖς, ἀρξάντων τῶν παρὶ Θίβρωντα τῶν ἀνελόντων τὸν Ἀρπαλον. βασιλευθέντες δὲ χρόνους τινὰς εἰς τὴν

50 Ῥωμαίων ἐξουσίαν ἦλθον, καὶ νῦν ἐστὶν ἐπαρχία τῇ Κρήτῃ συνευγμένη. τῆς δὲ Κυρήνης ἐστὶ περιπόλια ἢ τε Ἀπολλωνία καὶ ἡ Βάρχη καὶ ἡ Ταύχειρα καὶ Βερενίκη καὶ τὰ ἄλλα πολίχνηα τὰ πλησίον.

22. Ὀμορεῖ δὲ τῇ Κυρηναίᾳ ἡ τὸ σιλαίον φέρουσα

quod reliquum est orae maritimae usque ad urbem Berenice, stadia sunt mille et quinquaginta. In longum supra hanc oram et usque ad Philaeni aras pertinent Nasamonae qui appellantur, Libyca gens. In eo spatio interjacent portus non multi, aquationes etiam perexiguæ. Est vero promontorium, Pseudopenias nomine, in quo Berenice sita est, juxta lacum quendam Tritonidem, in quo etiam parva insula est, quam Veneris templum habet. Est porro Hesperidum portus, in quem fluvius Lathon exit. Cis Berenice est promontorium parvum, Boreum seu Septentrionale, quod Syrtis fauces ad Cephalas facit. Berenice jacet contra Peloponnesi extremitates, scilicet contra Ichthyn seu Piacem, quem dicunt, et Chelonatam (καὶ τὸν Χαλωνάταν), nec non contra Zacynthum stadiorum ter mille et sexcentorum intervallo. Ex hac urbe M. Calo terrestri itinere Syrtim circuevit spatio dierum triginta supra decem millium hominum ducens exercitum in partes divinum aquandi causa; profectus autem est pedes per æstum et profundam arenam. Post Berenice est urbs Tauchira, quam etiam Arsinoen vocant; hinc est Barce olim, nunc Ptolemais dicta; deinde Phycus, promontorium humile quidem, sed maxime porrectum ad aquilonem, comparata reliqua Libyæ ora; contra Tænarum Laconiae jacet, bis mille et octingentorum stadiorum tractu. Est etiam ibi oppidulum eodem nomine, quo promontorium. Non procul a Phycunte est Apollonia (Apollonia, infra) emporium Cyrenensium, ad centum septuaginta ab eo distans stadia, a Berenice mille, a Cyrene, urbe maxima, octoginta. Cyrene urbs magna est, in campo jacens mense formam referente, ut quidem nobis e mari visa fuit.

21. Cyrenen Theræi condiderunt, e Thera, Laconica insula, quæ olim Callista dicebatur, ut Callimachus ait:

Nomine Calliste primum, sed postmodo Thera:
Mater equum ditis mi fuit hæc patriæ.

Cyrenensium navale occidentali Cretæ promontorio, quod est Crit metopon, opponitur [bis] mille stadiorum tractu; navigatur autem Leuconoto vento. Cyrenen a Battio conditam tradunt, a quo se genus ducere Callimachus ait. Ea ob regionis bonitatem plurimum crevit; nam et equorum nutrix est, et fructus optimos fert; viros etiam claros complures habuit, qui et libertatem optime tueri noverant, et imminentibus barbaris fortiter resistere. Sui antiquitus juris fuit, postea Macedones, Ægypto potiti ac potentia aucti, eam adorti sunt Thibronis ductu, qui Harpalum interfecerat. Regem postea aliquamdiu habuere Cyrenenses, inde in Romanorum potestatem devenere, et nunc provincia est Cyrenaica cum Creta conjuncta. Cyrenaicæ oppida sunt, Apollonia, Barce, Tauchira, Berenice et alia quædam proxima.

22. Cyrenaicæ finitima est regio, quæ silphium sive la-

καὶ τὸν ὄπὸν τὸν Κυρηναῖον, ὃν ἐκφέρει τὸ σῶμα
 ὁπσὶν· ἔγγυς δ' ἦλθε τοῦ ἐκλιπεῖν, ἐπιδόντων τῶν
 βαρβάρων κατὰ ἔχθραν τινὰ καὶ φθειράντων τὰς ρίζας
 τοῦ φυτοῦ· εἰσι δὲ νομάδες. ἄνδρες δ' ἐγένοντο γνώρι-
 1 μοι Κυρηναῖοι Ἀριστιππὸς τε ὁ Σωκρατικός, ὅστις καὶ
 τὴν Κυρηναϊκὴν κατεδάλετο φιλοσοφίαν, καὶ θυγάτηρ,
 Ἀρήτη τοῦνομα, ἥπερ διεδίδετο τὴν σχολήν, καὶ
 2 δὲ ταύτην πάλιν διαδεξάμενος υἱὸς Ἀριστιππος, ὁ κλη-
 θείς Μητροδίδακτος, καὶ Ἀννικερὶς, ὁ δοκῶν ἐπανορθώ-
 10 σαι τὴν Κυρηναϊκὴν αἴρσιν καὶ παραγαγεῖν ἀντ' αὐτῆς
 τὴν Ἀννικερίαν. Κυρηναῖος δ' ἐστὶ καὶ Καλλίμαχος
 καὶ Ἐρατοσθένης, ἀμφοτέρω τετιμημένοι παρὰ τοῖς
 Αἰγυπτίων βασιλεῦσιν, ὁ μὲν ποιητὴς ἄμα καὶ περὶ
 γραμματικὴν ἐποικιστικῶς, ὁ δὲ καὶ ταῦτα καὶ περὶ
 15 φιλοσοφίαν καὶ τὰ μαθήματα, εἰ τις ἄλλος, διαφέρειν.
 ἀλλὰ μὴν καὶ Καρνεάδης (οὗτος δὲ τῶν ἐξ Ἀκαδημίας
 ἀριστος φιλοσόφον ὁμολογεῖται) καὶ ὁ Κρόνος δὲ
 Ἀπολλώνιος ἐκαίθην ἐστίν, ὁ τοῦ διαλεκτικοῦ Διοδώρου
 διδάσκαλος, τοῦ καὶ αὐτοῦ Κρόνου προσαγορευθέντος,
 20 μετανεγκάτων τινῶν τὸ τοῦ διδασκάλου ἐπιθετοῦ ἐπὶ
 τὸν μαθητὴν. μετὰ δὲ τὴν Ἀπολλωνίαν ἐστὶν ἡ λοιπὴ
 τῶν Κυρηναίων παραλία μέχρι Καταβαθμοῦ σταδίων
 δισχιλίων διακοσίων, οὐ πᾶν εὐπαράπλους· καὶ γὰρ
 λιμένες ὀλγοὶ καὶ ὑφορμοὶ καὶ κατοικίαι καὶ ὑδρεῖα.
 25 τῶν δὲ μάλιστα ὀνομαζομένων κατὰ τὸν παράπλου
 τόπων τὸ τε Ναύσταθμόν ἐστι καὶ τὸ Ζεφύριον πρόσ-
 ὁρμον ἔχον καὶ ἄλλο Ζεφύριον καὶ ἄκρα Χερρόνησος
 λιμένα ἔχουσα· κεῖται δὲ κατὰ τὴν Κύκλον τῆς Κρήτης
 ἐν διάρματι χιλίων καὶ πεντακοσίων σταδίων νότῳ·
 30 εἴτα Ἡράκλειον τι ἱερὸν καὶ ὑπὲρ αὐτοῦ κώμη Παλιού-
 ρος· εἴτα λιμὴν Μενέλαος καὶ τὴν Ἀρδανίτιν, ἄκρα τα-
 πεινὴ ὑφορμον ἔχουσα· εἴτα μέγας λιμὴν, καθ' ὃν ἡ ἐν
 τῇ Κρήτῃ Χερρόνησος ἰδρυται, τρισχιλίων ποὺ στα-
 δίων διάρμα ἀπολείπουσα μεταξὺ· ὅλη γὰρ σχεδὸν τι
 35 τῇ παραλίᾳ ταύτῃ ἀντίκειται παράλληλος ἡ Κρήτη
 στενὴ καὶ μακρά. μετὰ δὲ τὸν μέγαν λιμένα ἄλλος
 λιμὴν Πλῦνος, καὶ ὑπὲρ αὐτὸν Τετραπυργία. τὸ
 δὲ λοιπὸν ἤδη μέχρι Παραϊτονίου, καίθην εἰς Ἀλεξάν-
 40 δρειαν· καλεῖται δὲ ὁ τόπος Κατάβαθος· μέχρι δαῦρο
 ἡ Κυρηναία. ἡ καὶ εἰρηται ἡμῖν ἐν τοῖς Αἰγυπτια-
 κοῖς.

22. Τὴν δ' ὑπερκειμένην ἐν βάθει χώραν τῆς Σύρ-
 τως καὶ τῆς Κυρηναίας κατέχουσιν οἱ Λίβυες, παρά-
 λυπον καὶ αὐχμηράν· πρῶτοι μὲν οἱ Νασαμῶνες,
 15 ἔπειτα Ψύλλοι καὶ τινες Γαίτουλοι, ἔπειτα Γαράμαν-
 τες· πρὸς δὲ δ' ἐστὶ μᾶλλον οἱ Μαρμαρίδαι, προσχω-
 ροῦντες ἐπὶ πλέον τῇ Κυρηναίᾳ καὶ παρατείνοντας
 μέχρι Ἀμμωνος. τετραταίους μὲν οὖν φασὶν ἀπὸ τοῦ
 μυχοῦ τῆς μεγάλης Σύρτως τοῦ κατ' Αὐτόμαλά πο-
 20 ραδίζοντας ὡς ἐπὶ χειμερινὰς ἀνατολάς· ἀρι-
 κνεῖσθαι. ἐστὶ δὲ ὁ τόπος ὅτος ἐμφερὴς τῷ Ἀμμωνι,
 φοινικοτρόφος τε καὶ αὐδρός· ὑπέρκειται δὲ τῆς Κυρη-
 ναίας (τῆς) πρὸς μεσημβρίαν· μέχρι μὲν σταδίων ἑκα-
 τὸν καὶ δυνδροφόρος ἐστὶν ἡ γῆ· μέχρι δ' ἄλλων ἑκατὸν

serpicio producit, et Cyrenaicum succum, quem ex incisio
 laserpicio colligunt. Id propemodum defecit, quum ali-
 quando barbari, impressione facta, radices ejus odio im-
 pulsae eruiunt. Sunt hi Nomades. Cyrene illustres viros
 tulit Aristippum Socraticum, qui Cyrenaeae sectae auctor
 fuit, et Aretem, ejus filiam, quae in schola successit; rur-
 sumque hujus filium Aristippum, qui in matris locum
 subit, et quod a matre esset edoctus, Metrodidacti cogno-
 men tulit. Ibi natus etiam fuit Anniceris, qui Cyrenai-
 cam sectam videtur emendasse, et Anniceriam ab sese
 propagasse. Callimachus quoque Cyrenaeus est, et Era-
 tosthemes, ambo ab Aegypti regibus in honore habiti, ille
 poeta simul et grammaticae studiosus, hic et in his et in
 mathematicis, ut quisquam alius, excellens. At vero etiam
 Carneades, quem Academicorum optimum uno ore di-
 cunt, hinc oriendus est, et Cronus Apollonius, Diodori
 dialectici magister, qui et ipse Cronus dictus est, magistri
 cognomine in discipulum a quibusdam translato. Post
 Apolloniam est reliqua Cyrenaeorum ora usque ad eum
 locum, qui Catabathmus dicitur, stadiorum bis mille et
 ducentorum, praeternavigatu non sane commoda propter
 portuum et habitationum et aquarum inopiam. In hac
 ora maritima loca sunt praecipue nobilia, Naustathmum et
 Zephyrium, quod stationem habet, et aliud Zephyrium, et
 Cherronesus promontorium cum portu; hoc oppositum est
 Cretae Matalo (Μάταλον) MMD stadiorum intervallo, si
 quis secundo austro naviget. Postea est Heraclium fanum,
 ac supra id pagus Paliurus; tum portus Menelaus et Arda-
 nis (Ἀρδανίς), humile promontorium, stationem habens;
 hinc magnus portus, cujus e regione est Cherronesus Cretae
 ter mille fere stadiorum trajectu. Toti enim fere huic orae
 Creta aequalis intervallis opponitur, angusta ipsa ac longa.
 Post magnum portum est alius portus, nomine Plynus
 et supra eum Tetrapyrgia. Locus hic vocatur Cata-
 bathmus; hucusque pertinet Cyrenaica. Quod reliquum
 est usque ad Parætonium et hinc ad Alexandriam, jam
 exposuimus in descriptione Aegypti (καλεῖται δὲ... Κυρηναία.
 Τὸ δὲ λοιπὸν... Ἀλεξάνδρειαν ἤδη εἰρηται κτλ.)

23. Syrti et Cyrenaeae superne incumbentem regionem
 Libyes obtinent, sterilem sane et aridam, primi Nasamones,
 postea Psylli et Gætulorum pars, deinde Garamantes;
 magis adhuc versus orientem sunt Marmaridae
 ad Cyrenam propius accedentes, et usque ad Ammonem
 pertinentes. Jam vero narrant a recessu Syrtis majoris,
 qui est ad Automala fere (αὐτὸ μαλακῶς codd.), versus
 ortum hibernum proficiscentes quadridui itinere ad Au-
 gila (εἰς Αὐγίλα) pervenire. Hic locus est Ammoni si-
 milis, palmifer et aquosus; superjacet autem Cyrenaeae
 meridiem versus; usque ad centum stadia regio etiam ar-
 bores fert; hinc ad alia centum scribitur tantummodo; olyram

σπείρεται μόνον, [οὐκ] † ὀρυζοτροφεῖ δ' ἡ γῆ διὰ τὸν αὐχμὸν. ὑπὲρ δὲ τούτων ἡ τὸ σιλιφίον [φέρουσα] ἐστίν· εἴθ' ἡ ἀοίκητος καὶ ἡ τῶν Γαραμάντων· ἐστὶ δ' ἡ τὸ σιλιφίον φέρουσα στενὴ καὶ παραμυῆκης καὶ πα-
 5 ράξης, μῆκος μὲν ὡς ἐπὶ τὰς ἀνατολὰς ἴοντι ὅσον σταδίων χιλίων, πλάτος δὲ τριακοσίων ἢ μικρῷ πλείονων τὸ γε γινώσκον. εἰκάζειν μὲν γὰρ ἅπασαν πά-
 10 ρεστι διηνεκῶς τὴν ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ παραλλήλου κειμένην τοιαύτην εἶναι κατὰ τε τοὺς ἀέρας καὶ τὴν τοῦ φυτοῦ
 15 φοράν· ἐπεὶ δ' ἐμπέπτουσιν ἑρμηλαί πλείους, [οὐ] τοὺς πάντας τόπους ἴσμεν· παραπλησίως δ' ἀγνοεῖται καὶ τὰ ὑπὲρ τοῦ Ἀμμωνος καὶ τῶν αὐάσεων μέχρι τῆς Αἰθιοπίας. οὐδ' ἂν ἔχοιμεν λέγειν τοὺς ὅρους οὔτε τῆς Αἰθιοπίας οὔτε τῆς Λιβύης, ἀλλ' οὐδὲ τῆς πρὸς Αἰγύπτῳ
 20 τερμνῶς, μή τί γε τῆς πρὸς τῷ ὠκεανῷ.

21. Τὰ μὲν οὖν μέρη τῆς καθ' ἡμᾶς οἰκουμένης οὕτω διαίκεται· ἐπεὶ δ' οἱ Ῥωμαῖοι τὴν ἀρίστην αὐτῆς καὶ γνωριμωτάτην κατέχουσιν, ἅπαντας ὑπερβεβλη-
 25 μένοι τοὺς πρότερον ἡγεμόνας, ὧν μνήμην ἴσμεν, ἄξιον (καὶ) διὰ βραχείων καὶ τὰ τούτων εἰπεῖν. ὅτι μὲν οὖν ἐκ μιᾶς ὁρμηθέντες πόλεως τῆς Ῥώμης ἅπασαν τὴν Ἰταλίαν ἔσχον διὰ τὸ πολεμεῖν καὶ πολιτικῶς ἄρχειν, εἰρηται, καὶ διότι μετὰ τὴν Ἰταλίαν τὰ κύκλῳ προσεκλήσαντο, τῇ αὐτῇ ἀρετῇ χρώμενοι. τριῶν δὲ
 30 ἡπείρων οὐσῶν, τὴν μὲν Εὐρώπην σχεδὸν τι πᾶσαν ἔχουσι, πλὴν τῆς ἔξω τοῦ Ἰστροῦ καὶ τῶν μεταξὺ τοῦ Ῥήνου καὶ τοῦ Ταναΐδος παρωκεανιῶν. τῆς δὲ Λιβύης ἡ καθ' ἡμᾶς παραλλία πᾶσα ὑπ' αὐτοῖς ἐστίν, ἡ δὲ ἄλλη ἀοίκητος ἐστὶν ἡ λυπρῶς καὶ νομαδικῶς οἰ-
 35 κείται· ὁμοίως δὲ καὶ τῆς Ἀσίας ἡ καθ' ἡμᾶς παραλλία πᾶσα ὑποχείριός ἐστιν, εἰ μὴ τις τὰ τῶν Ἀχαιῶν καὶ Ζυγῶν καὶ Ἡνιόχων ἐν λόγῳ τίθεται, ληστροικῶς καὶ νομαδικῶς ζώντων ἐν στενοῖς καὶ λυπροῖς χωρίοις. τῆς δὲ μεσογαίας καὶ τῆς ἐν βάθει τὴν μὲν ἔχουσιν αὐ-
 40 τοί, τὴν δὲ Παρθυαῖοι καὶ οἱ ὑπὲρ τούτων βάρβαροι, πρὸς τε ταῖς ἀνατολαῖς καὶ ταῖς ἀρκτοῖς Ἰνδοὶ καὶ Βάκτριοι καὶ Σκύθαι, εἰτ' Ἀραβες καὶ Αἰθίοπες· προστίθεται δὲ αἰεὶ τι παρ' ἐκείνων αὐτοῖς. ταύτης δὲ τῆς συμπασῆς χώρας τῆς ὑπὸ Ῥωμαίοις ἢ μὲν βασι-
 45 λεύεται, ἣν δ' ἔχουσιν αὐτοὶ καλέσαντες ἐπαρχίαν, καὶ πέμπουσιν ἡγεμόνας καὶ φορολόγους. εἰσὶ δὲ τινες καὶ ἐλευθεραὶ πόλεις, αἱ μὲν ἐξ ἀρχῆς κατὰ φύλιν προσελθοῦσαι, τὰς δ' ἡλευθέρωσαν αὐτοὶ κατὰ τιμὴν. εἰσὶ δὲ καὶ δυνάσται τινες καὶ φύλαρχοι καὶ ἱερεῖς ὑπ'
 50 αὐτοῖς· οὗτοι μὲν δὴ ζῶσι κατὰ τινὰς πατρίους νόμους.

22. Αἱ δ' ἐπαρχίαι διήρηνται ἄλλοτε μὲν ἄλλως, ἐν δὲ τῷ παρόντι, ὡς Κλαύδιος Σεβαστὸς διέταξεν. ἐπειδὴ γὰρ ἡ πατρίς ἐπέτρεψεν αὐτῷ τὴν προστασίαν τῆς ἡγεμονίας καὶ πολέμου καὶ εἰρήνης κατέστη κύριος διὰ
 55 βίου, διότι παῖσαν τὴν χώραν καὶ τὴν μὲν ἀπέδειξεν ἑαυτῷ, τὴν δὲ τῷ δήμῳ· ἑαυτῷ μὲν, ὅση στρατιωτικῆς φρουρᾶς ἔχει χρεῖαν (αὕτη δ' ἐστὶν ἡ βάρβαρος καὶ πλησιόχωρος τοῖς μήπω κεχειρωμένοις ἔθνεσιν ἢ λυπρὰ καὶ δυσγεωργήτος, ὅσθ' ὑπὸ ἀπορίας τῶν ἄλλων, ἐρυ-

(ὀρυζοτροφεῖ) tamen non producit terra propter siccitatem. Ultra hanc est regio, quæ laserpicium fert; deinceps est regio non habitata et Garamantum terra; laserpici-
 5 fera angusta est et longa et arida; longitudo versus ortum solis eunti circiter mille stadia, latitudo trecenta vel paullo plura, quantum quidem cognitum est; nam suspicari licet universum tractum, qui sub eodem deinceps jacet parallelo, etiam aeris temperiem et plantæ illius procreationem habere eandem; verum quia complures interveniunt solitudines, non omnia loca scimus. Similiter ignorantur quæ supra Ammonem et Auases sunt usque in Æthiopiam. Immo nec Æthiopiæ fines nec Libyæ dicere expeditum est, atque adeo ne ejus quidem, quæ Ægypto adjacet, nedum ejus quæ Oceanum attingit.

24. Partes igitur terræ nostra ætate habitatæ ita se habent; quam vero Romani optimam ejus et notissimam partem obtineant, prioribus gentium ducibus, quorum memoria apud nos exstat, omnibus post se relictis: e re visum est, eorum quoque imperium compendio indicare. Romanos igitur una ex urbe profectos, belli et pacis artibus totam Italiam, deinde, quæ Italiæ proxima sunt, omnia eadem virtute in suam potestatem redeigisse, supra jam diximus (6, 4, 3). Divisa autem terra in tres continentes, Europam fere totam habent, præter eas partes, quæ extra Istrum sunt, et præter Oceani accolæ eos, qui inter Rhenum Tanaimque habitant. Libyæ vero ora, quæ nobis ex adverso est, tota Romanis est subdita; cetera vel inhabitabilis est, vel incolitur misere et a vagis hominibus. Itidem Asiæ ora, quæ ad nos obvertitur, tota Romanis par-
 50 et, nisi quis Achæorum, Zygorum et Heniochorum ratio- nem putet habendam, qui in angustis admodum et sterilibus locis latrocinia exercent, et nullibi fixis sedibus vivunt. Mediterranea et interiora partim Romani habent, partim Parthi atque barbari, qui supra hos sunt, et orientem ac septentrionem versus Indi, Bactrii et Scythæ, deinde austrum versus (πρὸς νότον) Arabes et Æthiopes; semper vero his aliquid adimunt Romani. Universæ autem quæ Romanis subjecta est regionis partem reges tenent, alia ipsi habent, provinciæ nomine, et præfectos et quæstores in eam mittunt. Sunt etiam nonnullæ civitates liberæ conditionis, aliæ ab initio per amicitiam Romanis adjunctæ, aliæ ab ipsis honoris gratia libertate donatæ. Sunt etiam principes quidam sub eis et reguli et sacerdotes; his permissum est patria sectari instituta.

25. Provinciæ aliter atque aliter diversis temporibus divisæ fuerunt; in præsentī vero ita, ut Augustus imperator constituit. Is, quum civitas ei totius imperii administrationem permisisset et pacis et belli potestatem ad annos vitæ, totam ditionem bifariam divisit, ita ut partem sibi vindicaret, partem populo daret; sibi quidem quæcumque militum præsidio essent tenenda (quales sunt regiones barbaræ, et gentibus nondum subactis finitimæ, vel steriles et cultui egre parentes, quare incolæ ceterarum

μάτων δ' εὐπορίας ἀφηνιάζειν καὶ ἀπειθεῖν), τῷ δήμῳ δὲ τὴν ἄλλην, ὅση εἰρηνικὴ καὶ χωρὶς ὅπλων ἀρχεσθαι βούληται· ἐκατέραν δὲ τὴν μερίδα εἰς ἐπαρχίας διένειμε κλειούς, ὧν αἱ μὲν καλοῦνται Καίσαρος, αἱ δὲ τοῦ δήμου. καὶ εἰς μὲν τὰς Καίσαρος ἡγεμόνας καὶ διοικητὰς Καῖσαρ πέμπει, διαιρῶν ἄλλοτε ἄλλως τὰς χώρας καὶ πρὸς τοὺς καιροὺς πολιτευόμενος, εἰς δὲ τὰς δημοσίας ὁ δῆμος στρατηγούς ἢ ὑπάτους. καὶ αὗται δ' εἰς μερισμοὺς ἄγονται διαφοροῦς, ἐπειδὴν κελεύῃ τὸ σύμμερον. ἀλλ' ἐν ἀρχαῖς γε διέθηκε ποιήσας ὑπατικὰς μὲν δύο, Λιβύην τε, ὅση ὑπὸ Ῥωμαίοις ἔξω τῆς ὑπὸ Ἰούβᾳ μὲν πρότερον, νῦν δὲ Πτολεμαίῳ τῷ ἐκείνου πατρὶ, καὶ Ἀσίαν τὴν ἐντὸς Ἄλως καὶ τοῦ Ταύρου πλὴν Γαλατῶν καὶ τῶν ὑπὸ Ἀμύντα γενομένων ἔθνων, εἰ δὲ Βιθυνίας καὶ τῆς Προποντίδος· δέκα δὲ στρατηγικάς· κατὰ μὲν τὴν Εὐρώπην καὶ τὰς πρὸς αὐτῇ νήσους τὴν τε ἐκτὸς Ἰθρίαν λεγομένην, ὅση περὶ τὸν Βαίτιν ποταμὸν (καὶ τὸν Ἀτακὰ), καὶ τῆς Κελτικῆς τὴν Ναρβωνίτιν, τρίτην δὲ Σαρδῶν μετὰ Κύρνου, καὶ Σικελίαν τετάρτην, πέμπτην δὲ καὶ ἕκτην τῆς Ἰλλυρίδος πρὸς τῇ Ἠπείρῳ καὶ Μακεδονίᾳ, ἑβδόμην δ' Ἀχαΐαν μέχρι Θετταλίας καὶ Αἰτωλῶν καὶ Ἀκαρνανίων καὶ τινῶν Ἠπειρωτικῶν ἔθνων, ὅσα τῇ Μακεδονίᾳ προσώριστο, ὀγδόην δὲ Κρήτην μετὰ τῆς Κυρηναίας, ἐνάτην δὲ Κύπρον, δεκάτην δὲ Βιθυνίαν μετὰ τῆς Προποντίδος καὶ τοῦ Πόντου τινῶν μερῶν· τὰς δὲ ἄλλας ἐπαρχίας ἔχει Καῖσαρ, ὧν εἰς ἃς μὲν πέμπει τοὺς ἐπιμελησομένους ὑπατικούς ἀνδράς, εἰς ἃς δὲ στρατηγικούς, εἰς ἃς δὲ καὶ ἱππικούς· καὶ βασιλεῖς δὲ καὶ ἀνίσταται καὶ δεκαρχαὶ τῆς ἐκείνου μερίδος καὶ εἰς καὶ ὑπῆρξαν αὐτῶν.

rerum penuria impulsī et copia munitio-
num freti jugum detractarent), populo autem reliquam concessit, quæ pacata facile sine armis sub imperio retineretur. Utramque portionem in provincias complures dividit, quarum alias Cæsaris, alias populi dicuntur. In suas præfecturas Cæsar ipse procuratores mittit, aliis aliter regionem distribuens, et pro eo atque res exigit, suas rationes instituens; at in suas provincias populus prætores vel consules mittit; sed et hæc diverse solent dividi, prout usus postulaverit. Initio quidem duas consulares fecit, Africam scilicet quæ Romanis paret (ea modo dempta, quæ prius sub Juba fuit, nunc vero Ptolemæo addicta est, illius filio), et Asiam cis Halym et montem Taurum, Galatis exceptis et gentibus quæ Amyntæ paruerunt, excepta etiam Bithynia et Propontide. Prætorias autem decem constituit. Earum sunt in Europa et adjacentibus insulis Hispania exterior, quæ est ad Bætin fluvium, Narbonensis Gallia, tertia Sardinia cum Corsica, quarta Sicilia, quinta et sexta Illyria juxta Epirum sita et Macedonia, septima Achaia cum Thessalia, Ætolia, Acarnania et quibusdam gentibus Epiroticis Macedonia, quot eorum non (ὅσα μὴ) erant Macedoniae adscriptæ; octava Creta cum Cyrenaica, nona Cyprus, decima Bithynia cum Propontide et quibusdam Ponti partibus. Reliquas provincias Cæsar tenet, ac gubernatum mittit in alias viros consulares, in alias prætorios, sunt etiam in quas equestris ordinis viros; reges quoque et principes et decarchiæ ad Imperatoris actionem et nunc pertinent et semper pertinuerunt.

INDEX

NOMINUM RERUMQUE.

NUMERUS PRIOR PAGINAM EDITIONIS NOSTRÆ, ALTER LINNAM NOTAT.

A.

- Aarassus, 'Ααρασσός, Pisidiæ opp., 468, 29. *Idem videtur opp. quod 'Απασσός ap. Ptolem. 5, 5, 6 et Hieroclem p. 681 vocatur. Pertinere ad id conjiciunt ruinas inter Attaliam et rudera Termessi sitas.*
- Aba, 'Αβα, Zenophanis tyranni filia, Teucris sive Olbæ ditione in Cilicia potitur; postea pellitur, 573, 51.
- Aba, ἡ 'Αβα, 382, 23; at 'Αβαι, 363, 7; Phocidis opp. et oraculum (*Ruinæ prope hod. Exarkho*), unde Thracæ profecti Eubœam occupasse dicuntur, 382, 23.
- Abaitis, 'Αβαιτικός, Phrygiæ regio in qua Macesus fl. oritur et Ancyra urbs est, 493, 37. 'Αβαιτικός, 534, 46.
- Abantes, 'Αβαντες, Eubœæ incolæ ap. Homer., unde nomen habeant, 382, 23.
- Abantis, 'Αβαντικός, vetus Eubœæ nomen, 382, 19.
- Abaris, 'Αβαρίς, Scythia, ob morum vitæque indolem in existimatione apud Græcos, 250, 24.
- Abas, 'Αβας, heros, de quo Abantes dicti, 382, 25.
- Abas Argis coloniam in Thessaliam ducit, ubi Argos Pelægicum, campus Theas, ab eo dicitur, 370, 24.
- Abdera, 'Αβδερὰ, Thraciæ opp., Tejorum colonia, 549, 30, ad Nestum fl.; ibi de Abdero fabulæ collocantur. Tenuerunt locum Bistones Thracæ, 581, 50; 282, 21. Circa eum Sintias s. Sinti s. Sali s. Sapæi, 471, 9. Abderis Jasoni templum struxit Parmenio, 455, 17. Abderis vicina Topira, 282, 15. Ruinæ oppidi ad *Cap Baloustra Bouroun*.
- Abdera, Hispaniæ opp. in ora Bastetanis, Phœnicum colonia, 130, 15; 131, 35. Nunc *Adra*.
- Abderus, 'Αβδερὸς, heros. V. Abdera.
- Abecacus, 'Αβέκακος, Siracum rex; ejus copiarum numerus temporibus Pharnacis, 434, 31.
- Abella, 'Αβέλλα, Campaniæ opp. (*Avella vecchia*), 207, 36.
- Abietes non nasci in Asia orientali et superiori Polycletus putat, obloquente Eratosthene, 437, 32.
- Abii, 'Αβιοι, Homero sunt Scythiæ Thracibus finitimi, 246, 5; quoniam sensu δέιοι dicantur sec. Posidonium, 246, 14; sec. Strabonem, 246, 33. Cf. 3, 28; 258, 47.
- Abile, 'Αβίλη, mons Mauretaniæ ad fretum Herculeum, 702, 32; Abilyx, 'Αβίλυξ, Calpæ objacens in Metagonio Numidiæ, sec. Eratosthenem; altera columnarum Herculearum sec. nonnullos, 141, 29. Montem ejus nominis in Libya esse negat Artemidorus, 141, 33. Nunc *Ximiera s. Djebel-el-Mina s. Monte del Hacho*.
- Abisari, 'Αβισάριον, regio in India; dracones ibi ingentes a rege nutriti, 595, 15.
- Abonitichos, 'Αβόντιχος, Paphlagoniæ oppidulum, 467, 12. Nunc *Ineboli*.
- Aborace, 'Αβοράκη, Sindorum regia mari vicina, 424, 39. Aliunde non nota; situs incertus.
- Aborigines, 'Αβορύγινες, in Romæ urbis regione habitabant, 190, 39; 192, 33; rex eorum Latinus; oppidum eorum Laurentum, 490, 49.
- Aborrhas, 'Αβόρρας (*Kabour*), fluvius circa Anthemusiadem in Euphratem influit, 636, 42.
- Abrettene, 'Αβρεττινή, Mysiæ pars, 492, 21. 493, 36.
- Abrettenuus Jupiter, 492, 20.
- Abrotonum, 'Αβρότρονον, urbs inter Syrtis sita, 708, 46; i. q. Sabrata, *Tripoli vecchia*.
- Absyrtides. V. Apsyrtides.
- Abos, 'Αβος, Tauri pars, Armeniæ mons (jugum montanum quod hodie vocatur *Ala Dagh*. V. Ritter t. 10, p. 79 sqq.) prope viam qua Ecbatana præter Baridis templum itur, 455, 37; ex eo Euphrates et Araxes prolabantur, 452, 31.
- Abydon, 'Αβυδών, Homero 'Αβυδών, ad Axium castellum, e quo Pæones Trojam venisse Homerus dicit, 277, 20. Ab Argeadis dirutum, *ib.* Ab Abydone in Axium Æa fons influit, 278, 15. Situs incertus. « Abydon non esse poterit nisi arx Bulgarorum et Byzantinorum *Prusak*, initio sancium Axianarum in Pæonia. » *Tafel*. Fort. ad hod. *Gradiska* locus ponendus.
- Abydus, 'Αβυδός (ubi nunc vicus *Aidos* s. *Avido*), Milesiorum colonia in Troade, sub Gyge rege ejusque permissu condita; situs urbis; a Lampsaco, illo, Sesto distantia; prope urbem heptastadium Hellesponti, quod ponte Xerxes junxit, et turris Herdis; trajectus in Chersonesum ratio; urbs a Dario eur lucens sit, 505 § 23; 502, 52; 542, 37; 89, 41; 103, 6. Abydi regionem Beryces et Dryopes, tum (post Troicæ, 506, 18) Thracæ occuparunt, 501, 47. Abydus, Troadis initium sec. Scylacem; Æoliæ initium sec. Ephorum, 498, 52. Vicina urbi regio apud Homerum Ælio subjecta, 501, 16. Abydi princeps apud Homerum etiam Sestum tenet, 506, 4. Urbs a Lampsaco 170 stadia distat, 504, 12. Ab ea ad Æsepum fl. 700 stadiorum navigatio, 506, 37. In vicinis sunt auri metalla τὰ ἐν Ἀστυόεις, 580, 23. Priacæ Astyrorum urbis ager nunc ad Abydenos pertinet, 506, 32.
- Abydus, 'Αβυδός (*Edat* coptice; nunc *Arabat el Mat-foun*), Thebaidis olim urbs magna, nunc pagus parvus; in eam fossa e Nilo ducta; ibi Memnonium, labyrintho simile, et circa fossam lucus spinarum Ægyptiacarum Apollini sacer, 690, 41. Abydo objacet prima Ægyptiorum Oasis (vulgo Oasis major) septem dierum itinere distans, 691, 2. Abydi Osiris templum est, in quo neque tibicini neque citharædo sacrificium auspiciari licet, 691, 47.
- Acacesium, Ἀκακῆσιον (Arcadiæ in Parrhasia opp., quod olim fuit ad Lycosuram, inter hanc sc. et Dasena.

V. Curtius *Pelopon.* t. 1, p. 296). De eo falsa a nonnullis tradi monuit Apollodorus, 249, 2.
 Academia Athenarum, 340, 48.
 Academicorum optimus Carneades, 711, 16.
 Acalandrus, Ἀκάλανδρος (*Acalandro*), fluvius in Thuriorum ditione, ad quem Alexander Molossus conventum, qui Heracleas celebrabatur, transferre voluit, 233, 20.
 Acamas et Phalerus Athenienses Solos in Cypro condiderunt, 583, 19.
 Acamas, Cypri pr. (*Cap H. Epiphanto*); ejus situs; a Selinunte 1000, a Sida 1600, a Chelidoniis 1900 stad. distat, 581, 46. Cf. 581, 38. 583, 15.
 Acanthus sinus ad Acanthum urbem Thraciae, 279, 82.
 Acanthus, Ἀκανθος (*Dachour*), Egypti opp. cum Osiridis fano et lūeo spinæ Thebaicæ, 687, 25.
 Acanthus, Ἀκανθος, opp. in isthmo Atho montis, Andrium colonia, 279, 22; ad Singiticum sinum prope Xerxis fossam, 279, 39. 280, 17. Ab eo oppido Athoniæ Chersonesi periplus usque ad Stagirus 400 (*lege* 700, ψ' pro υ') stadiorum, 279, 46. Acanthiorum portus, 280, 38. Portum hunc a Strabone ad Strymonium sinum poni patet, dum ipsam urbem Strabo, sicut Ptolemæus, ad Singitici sinus recessum collocat. Herodotus vero 7, 125 urbem ad Strymon. sinum sitam dicit, ubi nunc ruinæ in hod. *Erisso* exstant. Itaque de situ urbis errasse Strabo censetur errorisque causam in eo quaerunt, quod ditio urbis ad Singiticum usque sinum pertinuerit, et ibi quoque portus Acanthiorum fuerit. Tafelius tamen Strabonem vera tradidisse putat, idque se in suo De Thessalonica libro docuisse dicit. Argumenta viri docti ignoro.
 ἀκάπριστον μῆλι. V. Mel.
 Acara, Ἀκαρά (sic codd.), 180, 32 inter minora oppida recensetur, quæ inter Placentiam et Ravennam sita sint in via qua Romam itur. Aliunde de eo non constat. Ἀκαρά quoddam Italiae oppidum e Polybio memoratur ap. Steph. Byz., ubi legendum esse Ἀκαρία ex ipsis Stephani verbis recte haud dubie conjecit Meinekius. Idem opp. fort. ap. Strabonem intelligendum. Ex ordine quo cetera oppida recensentur, colligas Acaram quaerendam esse in via quæ est inter Placentiam et Regium Lepidi. Nullus tamen ibi locus occurrit ad quem nomen istud probabiliter referas. Fortasse igitur extra hanc viam oppidum quaeri debet. Quo concessio, huc traxerim locum a Regio Lepidi boream et ortum versus situm, quem ex uno itineralio Ant. p. 282 novimus, ubi, nescio quam recte, *Collicaria* vel *Colocaria* vocatur. A Mutina distare dicitur 25 m. p. in via Veronam ducente (hod. *Crevalcuore* sec. Walken., *Concordia* sec. Lapie, *Roncaglia di sotto* sec. Cluver. et Reichard); fortasse tamen propius aberat a via de qua Strabo loquitur, quem Itinerarii auctorem l. l. distantias veris majores alicubi posuisse in aperto sit. — Ceterum Casaubonus alique apud Strabonem pro Ἀκαρά leg. putarunt Ἀχέραι, qui vicus est ad Adduam fl. Cremonæ vicinus, cujus p. 205, 43 data occasione Strabo meminit. At de ea regione nunc non agitur. Reichardus de suo penu Acaram locum inter Mutinam et Bononiam tabulis inscripsit.
 Acarnan, Alcmaeonis f., 397, 22.
 Acarnania. In eam ex Ætolia ab Ætolo pulsī migrarunt Curetes, 398, 12. Partem ejus olim Curetes, partem occiduam Leleges, deinde Teleboæ tenuerunt, 267, 28. Initio eam Taphios et Teleboas, tum Cephalum tenuisse ferunt, 398, 5. Lacedæmonii quoque sub Icario colonis Acarnaniam frequentasse videntur, 396, 17. Imperarunt in ea Alyzeus et Leucadius, Icarii filii, 388, 52. Laertes ibi imperavit, 395, 53. In occupanda Acarnania Diomedis socium se præbuit Alcmaeon, 270, 49, qui regnem

hanc obtinuit, 396, 49; eam nomen habere ab Acarnane, Alcmaeonis filio prodit Ephorus, 397, 21. Sec. alios Acarnanes dicti quod comam χρίαν non solebant, dum tondebant finitimi ob id Curetes dicti, 399, 52. In Acarnaniam abiit Amphilochous e bello Trojano redux, 271, 3. Acarnanes expeditioni contra Trojam interfuisse, 396, 39. Negat hoc Ephorus, narratione usus, quam secuti postea Acarnanes apud Romanos esse insinuarunt, 396, § 25. — Acarnaniæ situs, 386, 26 sqq.; urbes, 386, 52 sqq.; quarum pleraque nunc sunt municipia Nicopolis, 387, 2. Acarnanes de Paracheloitide regione, 393, 14, et de agro Oleni cum Ætolis litigabant, 387, 46. Acarnanum Respublica Aristotelea citatur, 267, 28.
 Ἀκάθαρτοι sive Immundi a Nomadibus vocantur venatores elephantorum Æthiopis, 657, 29.
 Ἀκάθαρτος κόλπος. V. Immundus sinus.
 Accipiter omnibus Ægyptiis sacer est, 690, 20; in Ægypto quam alibi mansuetior esse dicitur, 699, 16. In Accipitrum urbe Thebaidis colitur, 693, 48.
 Accipitrum urbs. V. Hieracón polis.
 Accipitrum, Ἰεράκων, insula in sinu Arabico, juxta quam sunt aliae duæ insulae phocarum et testudinum, 658, 28. Indicari videntur insulae tres quæ litori Æthiopico adjacent prope *Ras Biloul* (13° 10' lat).
 Ace, Ἀκη (*Akka*, *St.-Jean d'Acre*), Phoeniciæ urbs, postea Ptolemæis dicta, qua Persæ utebantur pro ὀχυρῆτι πρὸς τὴν Ἀλγυκτον, 645, 13.
 Aceræ, Ἀχέραι, Italiae opp. prope Cremonam, 205, 43. Nunc *Ghera* s. *Gera*, ad ripam dextram Adduæ fl. Cf. *Acara*.
 Aceræ, Ἀχέραι, Campaniæ opp., 205, 43; 207, 36; etiam nunc *Acerra*.
 Acesines, Ἀκισίνης (*Chenab*), Indiae fl., 594, 44, cui miscetur Hyarotis; ad confluentes nascuntur arbores ingentes, quæ ramos habent dependentes, 592, 5. Fabæ Ægyptiæ ad Acesinem repertæ cuiusdam opinionis ansam dederint, 593, 43. Usque ad Acesinis Indique confluentes pisces majores e mari adscendunt, 602, 21. Inter Acesinem et Hydaspem Pori regio, 595, 28.
 Achææ petrae, Ἀχαιοί πέτραι (Fort. leg. *Xaia* π.) in Triphylia 298, 38. Intellige abrupta saxa hodiernæ *Kaiaffa*.
 Achæi, Ἀχαιοί, apud Homerum Græci universi, 317, 41. Achæi et Argivi ap. Hom. omnes qui expeditioni Troicæ interfuerunt, 29, 15.
 Achæi, gens Æolica, 286, 33, sæpius migravit, 51, 10. Achæi Phthiotæ cum Pelope in Peloponnesum profecti Laconicam habitarunt; ibique invaluerunt ita, ut Peloponnesus, jam olim Argos dicta, ab ipsis diceretur Argos Achaicum, 313, 35; 372, 28. Ab Achæis Phthiotis oriundi Achæi Pontici, 425, 24.
 Achæorum nomen Laconicæ incolis est ab Achæo, Xuthi filio, qui exul eo confugerat, 329, 14. Achæi, Æolica gens, ab Heraclidis pulsī, Iones ex Ægialo, Peloponnesi regione, quæ nunc Achala vocatur, ejiciunt, 286, 33; 329, 28; 313, 50, sub Tisameno duce, 334, 48; ibique pro vicis, quos Iones tenuerant, urbes condunt contractisque incolis augent, 331, 26. Achæi Ionibus Asiæ minoris tradunt imaginem templi Heliconii, 330, 43. Solos in Cilicia condunt, 573, 17; in Italia Cauloniam, 217, 11, Sybarin, alias, 218, 43, et, Myscello duce, Crotonem, 218, 3. Metaponti locum occupant, Sybaritis invitibus, 220, 2. Achæis in Italia contra barbaros belligerantibus Partheniæ auxiliantur, 232, 51. Ex Achæis Italiae urbibus præter Tarentum nulla nunc exstat, 217, 40. Cf. Achaja.
 Achæi Pontici, coloni Orchomeniorum post bellum Trojanum duce Ialmeno huc evagati, 357, 14. Genere sunt

- Achæi Phthiotæ, posterique eorum qui in Iasonis expeditione ibi manserunt, 425, 24. Caucasus subjacent, 426, 12. Ora eorum per 500 stadia patet inter Hiora Cercetorum et Heniochorum, ut Artemidorus tradit, 426, 14. Secundum Mithridaticorum scriptores medii sunt inter Sinthiam et Zygos, post quos Heniochi sequuntur, 425, 17. 18. Achæorum vicinorumque populorum vita, latrocinia, *καμάραι*, navigia, *σκηπτόχοι*, 425, § 12. Ad eos fugiens pervenit Mithridates Eupator, 426, 1. Memorantur etiam 107, 10; 712, 31; 422, 37.
- Achæium, *Ἀχαιῖον*, Troadis locus in ora e regione Tenedi, 510, 33; 516, 44; contiguus Larissæ et Colonis et Alexandriæ, 517, 6. Inter Achæium et Caresum fluvium Maleus locus, 516, 50.
- Achæmenidæ, *Ἀχαιμενίδαι*, Persidis gens, 619, 22.
- Achæorum acta in Cyprî ora boreali et orientali; ubi Teucer primum appulit, 582, 16; ad hodiernum *Ialussa* locum.
- Achæorum castra, τὸ *Ἀχαιῶν στρατόπεδον*, ad Scamandri in Troade ostia, 509, 46.
- Achæorum murus ap. Homerum, 34, 29.
- Achæorum portus (ad Scamandri ostia situs) a Troja 12 stadia distans, si ad hodiernum usque maris litus metiaris; hoc vero quum aggestum sit, portus olim minus longe ab urbe distabat, 512, 25; 509, 45.
- Achæorum portus inter Myrinam et Grynium; ibi ara duodecim deorum, 531, 49.
- Achæus, Xuthi f., homicidio per imprudentiam perpetrato, in Laonicam fugit, cujus incolæ ab eo Achæi dicti sunt, 329, 14.
- Achæus, Antiochidis, quæ Attalo nupsit, pater, 533, 30.
- Achaia, *Ἀχαΐα*, Ariæ urbs, a conditore nomen habens, 442, 35. Situs urbis aliunde non notæ incertus. Nomen, modo recte habeat, inditum fuerit ab Achæo duce celeberrimo patreque Laodiceæ, quam duxit Antiochus II. Cf. Droysen *Hellenismus* 2, p. 324.
- Achaia situs, 288, 12 sqq. Olim Ægialeæ, incolæ Ægialeis; deinde Ionia, Ionibus Atticis hanc regionem occupantibus (cf. 313, 15) et in duodecim dividitibus civitates; post Heracidarum reditum Iones pulsi sunt ab Achæis, ducente Tisameno, qui origine Phthiotæ in Laconica habitabant; ab his Achaia nomen accepit prisca Ionia. Heraclidis reliquam Peloponnesum sibi subjacentibus fortiter restiterunt Achæi. A Tisameno ad Ogygem reges habuere, deinde popularem rei publicæ statum, legibus usi optimis, e quibus plurima mutuata sunt Achaia urbes Italiæ. Post Leutricam pugnam Thebani Achæis arbitrium de mutuis urbium controversiis commiserunt. Postea quum Macedones societatem eorum dissolvissent, paulatim se recollegerunt; primum quatuor coierunt urbes, tum aliæ plures, 329, § 1. Initio federis Achæi unus scriba et prætores duo erant; deinde unus solummodo prætor, 330, 46. Quomodo Arato prætor maxime fœdus incrementa cepit, 330, 51. Bene stetit usque ad Philopœmenis præturam; deinde paulatim dissolutum est, 331, 9. — Achaia civitates duodecim recensentur, 331, § 4; quarum unaquæque ex septem octove pagis conflata est, 332, 3.
- Achaicus, *Ἀχαικός*, apud Bosporanos vates, 649, 9.
- Achaicum Argos, *Ἀχαικὸν Ἄργος*, apud Homerum Peloponnesus vocatur, 313, 44; 317, 45.
- Achara, τὰ *Ἀχάραια*, Nyseorum in Caria pagus. Plutonium ibi et Charonium; agrotos curandi ratio; festa annua; sacrificandi modus, 554, § 44; 555, 29. Τὸ ἐν *Ἀχάραις* τῆς Νυσαίου Χαρώνιον ad Mæandrum, 495, 41. Ad Achara pertinere videntur rudera quæ sunt ad vicum *Alchay*, inter *Gusel Hissar* et *Nasli* situm (v. Arundel *Seven Churches* p. 68. Cf. Pokoke, III, p. 100, qui rudera ista ad Briula opp. retulit).
- Achardeus, *Ἀχαρδῆος*, fl. e Caucasus in Mæotin exit; accollunt Siraces, 434, 51. Aliunde non notus. Indicari putant hod. *Egorlik* sive *Manitsch*, qui in Tanain incidit. Fortasse Achardeus est qui apud Ptolemæum V, 9 vocatur *Vardanes*, i. e. *Kuban* vel ejus affluens quidam.
- Achelous, *Ἀχελῷος*, præter Dymen (potius Olenum) fluens in Achaia, ab Hesiodo *Ἠεῖρος*; dicitur; Teutheam fl. excipit, 294, 13; 386, 40. Tertium ejusdem fluminis nomen habebis p. 331, 24, siquidem servanda ibi sunt quæ in codd. leguntur: εἰς *Ἠέλιος*, παρ' ὅν ποταμὸς μέγας *Μέλας*, ubi si quid mutandum, vocem *μέγας* potius quam *Μέλας* ejicias, quum Melantem habeat etiam Dionysius Per. 416, monente Curtio *Peloponn.* I, p. 450 n. 7. De fluvii nominibus recentioribus v. idem l. i. p. 428.
- Achelous (*Aspro Potamo*), prius Thoas vocatus, 386, 39, Acarnanes et Ætolos dirimit; ejus cursus, 288, 26; 386, 24. Miscetur ei Inachus, ut Sophocles ait, 225, 37; 271, 53. Ad ostia ejus nonnulli initium sinus Corinthii ponunt, 288, 25; 386, 42. Limus ab eo aggestus Echinades nonnullas continenti junxit, alias junget, 393, 40; 49, 42. Fines Acarnanum et Ætolorum subinde confudit; hinc bella de Parachelvitide regione, 393, 45. Quomodo fabula de Hercule Acheloum debellante intelligenda sit, 393, 50. Per Acheloum ad Stratum urbem navigatio, 386, 47. Memoratur fl. etiam 288, 42; 294, 14; 394, 49.
- Achelous fl. Thessaliæ, Lamia propinquus, 372, 39; 386, 41. Hodiernum ejus nomen non habeo compertum.
- Acheron, *Ἀχέρων*, fl. ad Pandosiam Italiæ, 213, 3. (*Arconit*, qui infra Cosentiam in Crathin incidit?)
- Acheron, Thesprotiæ fl., Pandosiam præterfluens exit in Glycyn portum, 213, 3; 269, 43. Nunc *Gurja* sive *rivière de Souli*, in *Fanari* portum elahens.
- Acheron, Triphyliæ fl. in Alpheum exiens, unde nomen habeat, 296, 11. Rivus est qui a *Platiana* vico in Alpheum (*Rufia*) incidit (ut Curtius conjicit), vel is qui hinc proxime sequitur occasum versus.
- Acherææ. v. Acerræ.
- Acherusia palus, *Ἀχερουσία λίμνη* (stagnum prope *Kastri*), ad Acherontem fl. Epiri, 269, 44.
- Acherusias lacus (*lago di Fusaro*) Campaniæ, 31, 35; 203, 17. Hanc nonnulli eandem cum Lucrino sinu esse putant, 204, 31.
- Achilles, pater Neoptolemi, 271, 33; in Scyro ins. ap. Lycomedem, 375, 20. Spercheo comam aluit, 372, 22. Subdita ei oppida in Phthiotica ditione enumerantur, 369, § 5 sqq. 372, 29. Achilleæ ditionis erant etiam quæ inde a Thermopylis sunt ad sinum Maliacum, 372, 19. Latitudinem ditionis inde a Trachiniæ et Ceteæ usque ad Antronem pertinuisse statuunt, 371, 29. Achilles et Phœnicis classes Trojanæ unum quoddam corpus efficiunt ap. Homerum, 370, 1. Achilles Trojanam ditionem populatur, 500, 5. Mynetem et Epistrophum interficit, 523, 16. Briseidem e Lyrnesso abducit, 500, 23. Lemnum et vicinas insulas, quibus Euneus Jasonis filius præerat, non populatus est ob cognationem cum Jasone Thessalo, 37, 40; 39, 1. Septem ei urbes promisit Agamemnon, 308, 24. Achilles fraxinus Pelias, 385, 35; clypeus, 3, 35. E sorore Achilles Spercheus Menestium suscipit, 372, 24. Achilli sacra Leuce insula, 254, 15. Cf. sequentia.
- Achilleum, τὸ *Ἀχιλλεῖον*, Troadis pagus, in quo Achilles sepulcrum et fanum, prope Sigeum situs; hunc munierunt Mytilenæi contra Athenienses, qui Sigeum occupaverant; nunc dirutus est ab Illiensibus, 513, 39; 510, 7; 516, 43.

- Achilleum, ἡ Ἀχιλλεῖος κόμη, in Asia ad fauces Mæotidis, cum fano Achillis; obijacent in Europa Myrmecium et Parthenium, 424 § 6; 257, 54.
- Achilleus Cursus, ὁ Ἀχιλλεῖος ἑρμός (*Kosa Tendra* et *Kosa Djarilgatch*); ejus promontorium occidentale lucus Achillis vocatur, etsi nullæ ibi arbores; longitudo Cursus 1000 st., maxima latitudo duorum; cervice peninsulae 40 st. lata; promontorium orientale Tamyrace, ad quod navium statio, 255, § 19.
- Achillis portus ab Illo novo 12 stadia distat, 510, 5.
- Achillis vallum, Ἀχιλλεῖος χάραξ, in Myasia non longe ab Astyris, 524, 46.
- Acholla, Ἀχόλλα, libera civitas Africae, 706, 4. Ruinae *El Allah*.
- Acidon, Ἀκίδων, fl. Triphyliae, qui Jardanus sepulcrum et Chaam urbem præterfluit, 299, 13 et 26; 302, 7. Sec. Strabonem in mare exit; sec. Pausaniam in Anigrum incidit. Hic accuratiora tradiderit.
- Acila, Ἀκίλα, Arabiae promontor. Diræ oppositum, 655, 6. Idem quod Ocelis prom. prope *Bab-el-Mandeb*.
- Acilisene, Ἀκισσηνή, Armeniae magnæ provincia quam Armeni Thessali socii frequentasse dicuntur, 432, 9; 447, 9; 455, 1. Sita inter Antitarum et Euphratem, 452, 26. Olim ad Sophoen pertinuit; 455; 1. Acilisenes locus Dastira, 475, 50.
- Acisene, Ἀκισσηνή (?), Armeniae prov., 453, 18. Aliunde non nota. Juxta Sophoen memoratur. At Acilisene non indicatur, siquidem in *sqg.* 453, 26 id nomen recte habet. Fortasse nostro loco fuit Ἀκισσηνή.
- Aciris, Ἀκίρις, Lucaniae fl., 219, 20. Nunc *Agri* vel *Acri*.
- Acmon, Ἀκμών, unus Idæorum Dactylorum, 406, 41 et 17.
- Aconites, Ἀκόνιτες, Sardiniae gens montana in speluncis habitans, 187, 29.
- Aconitum in Heracleotide Pontica nascitur, 465, 33.
- Acontia, Ἀκοντία (Ἀκούτεια St. B.), Vaccæorum in Hispania urbs, ad Durii trajectum, 126, 6. Aliunde non nota. Situs incertus. Locus quem Reichardus ejusque assecræ urbi assignant, a Strabonis narratione alienus est. In Itinerariis Durii trajicitur ad locum *Ocelo Duri* (hod. *Zamora* sec. Cortez et Lapie, *Toro* sec. Reichard. et Mannert.), quæ esse videtur Γόλλα Ptolemai. Ad eundem vel vicinum locum Acontia pertinere debet. De *Septonica Paramica* Ptolemai cogitari nequit.
- Acontius mons, Ἀκόντιον ὄρος, Bæotiae, per 60 stadia porrigitur usque ad Parapotamios Phocidis; in hunc montem e planitie translata est Orchomenus, 357, 14.
- Acra, Ἀκρά (prope *Takil Bouroun*), Panticapeorum ditionis promontorium, inde a quo Bosporus incipit; Corocondamæ objectum, 424, 19.
- Acrææ Junonis oraculum inter Pagas et Lechæum, 326, 39.
- Acræa Venus, v. Venus.
- Acrææ, Ἀκραῖαι, Laconicæ opp.; inter hoc et Gythium Eurotas exit, 295, 10. Hod. *Kokkinio*.
- Acraphis, Ἀκραφίαι et Ἀκραφίον, Bæotiae opp. ad lacum Copaidem, 352, 53; juxta Ploum m., 354, 44. Ab Homero Arnen vocari putant, 354, 45. Ruinae prope *Karditza*.
- Acrathos, Ἀκράθος, Strymonii sinus prom., 279, 35. Ad Athos montis extremitatem orientalem.
- Acrisius Danaen et Perseum exposuit, 418, 32. Amphictyonum ordinem instituit, 360, 32.
- Acritas, ὁ Ἀκρίτας, mons Messeniæ (*Hagios Demetrios*) et prom. (*C. Gallo*), initium sinus Messeniaci sive Asinæi, 309, 9.
- Ἀκρίδαροι *Æthiopes*; vitæ eorum ratio, 657, § 12.
- Acæcorinthus, Ἀκροκόρινθος, 325, 36 *sqg.*, quam Antigono Aratus ademuit, 330, 51.
- Acrolissus, Ἀκρόλισσος, Illyriae opp., 262, 42. *Castell. Alessio*.
- Acrothoi, Ἀκρόθωι, ad Atho montis verticem urbs, 279, 42; 280, 32; prope hod. *Lavra*.
- Actæon, Ἀκταίων; ab eo Actice (Attica) dicta, 340, 54.
- Actæus, Ἀκταῖος, Apollo in campo Adrastæ, 503, 19.
- Ἀκτῆ, i. q. Attica, q. v.
- Ἀκτῆ, Argolidis litoreæ pars, 335, 20.
- Actia, τὰ Ἀκτια, certamen quinquennale, quod in suburbio Nicopolis celebrabant, procurantibus Lacedæmoniis; jam olim ludi Actio Apollini agebantur ante quam a Cæsare augerentur, 270, 39.
- Actiacum bellum, 309, 7.
- Ἀκτιχῆ i. q. Attica, q. v.
- Actium, Acarnanæ opp. et promontorium; Actii Apollinis templum, 388, 5; 386, 29 et 45. Templum erat ad α sinus Ambracii in colle situm. Quæ sub eo erant navalia, ignis absumsit, 270, 9. Promontorium illud est *La Punta*, non vero *Cap Madonna*, ut olim putabant. Templum erat ubi nunc est *le fort de la Punta*.
- Acusilaus, Ἀκουσίλαος, Argivus; de Cabiris, 406, 3. Idem intelligendus, 405, 15, ubi laudatur Phoronidis auctor.
- Acyphas, ὁ Ἀκύφας, Cæsaræ regionis opp., 372, 48. Nonnullis vocatur Pindus, urbs Tetrapoleos Doricæ, 367, 1.
- Ada, Ἀδα, Hecatomni f., Hidrieo fratri et marito in Caria regno successit; a Pixodaro fratre ejecta Alexandri ope regnum recuperavit, 560, 46.
- Ada, Pixodari et Aphneidis f., uxor satrapæ, cui regnum Pixodarus reliquerat, 560, 52.
- Adada, τὰ Ἀδάδα, Pisidiæ opp., 488, 18. Ὀδάδα ap. Hieroclem. Sec. Ptolemæum oppidum non ita longe a Seleucia (hod. *Egerdir* ad lacum cognominem) versus meridiem ortumque dissitum foret. Itaque in tabula locum posui ad *Sidan-Owasst*, ubi ruinas notat Kiepertus.
- Adæ, Ἀδα, Æolidis oppidum, quod Strabo ex Artemidoro inter Cumam et Hydram prom. memorat, 531, 44. Aliunde de eo non constat. Novimus in hoc tractu *Ægarum* opp., ab ora maritima paulo remotius. An hoc Artem. notavit? Sin ignotus oræ locus memoratur, quaeritur an non Ἀδαί, frequens locorum maritimum nomen, legendum sit.
- Adarbal, V. Adherbal.
- Addua (Ἀδούας ap. Strab.) fluvius (*Adda*) ex Adula monte (S. *Gothard*) oritur (quod non ita habet); implet Larium lacum (*lac de Come*) indeque in Padum exit, 160, 21; 170, 11; 174, 14; 177, 40.
- Adherbal, Ἀδέρβαλ, Romanorum amicus, Uticæ ab Jugurtha occisus, 705, 47.
- Adiabene, Ἀδιαβηνή, Assyriae regio, 455, 3; 627, 6. Quam Armeni Thessali socii frequentasse dicuntur, 432, 9. Maximam partem plana, 634, 27; Babylonis finitima, 630, 1; Babylonis pars, quamquam proprium principem habet; nonnunquam etiam Armeniæ se adjunxit, 634, 27. Adiabeni etiam Saccopodes vocantur, 634, 41.
- Adiatorix, Ἀδιατόριξ, Domneclii f.; ab Antonio Heracleæ partem accepit; ejus facinus et vitæ finis, 465, 11; pater Dyteuti et alius filii, qui una cum patre perit, 478, 29.
- Adimantus, Ἀδείμαντος, Lampsacenus, 504, 43.
- Admetus, Ἀδμητος, cui Apollo servit, dei sanum condidit ad Tamynas in Eubœa, 384, 36.
- Admirationis vacuitatem, τὴν ἀδυναμίαν, in Democrito prædicant, 51, 1.
- Adobogion, Ἀδοβόγιον, et tetrarchica Galatarum stirpe; ejus filia Menodoto peperit Mithridatem Pergamenum, et Mithridatis regis pellex fuit, 534, 15. Ceterum num hic sensus sit loci corrupti, parum liquet. Meinekius ita verba constituit ut non Adobogion quidam, pater filiae

cujus nomen non traditur, sed Ἀδοδωγνίς mulier, Menodoti uxor, memoretur. Idque præstare videtur.

Adoniā sacra Byblus, 643, 24.

Adonis, Ἀδωνίς, fl. inter Byblum et Berytam, 643, 27. *Nahr el-Ibrahim.*

Adr, Ἀδρῶν, Artagerarum castelli in Armenia præfectus, defecit, 453, 41.

Adramyttenus sive Idæus sinus, Ἀδραμυττηνός ἢ Ἰδαῖος κόλπος, laxiore vocabuli sensu inde a Lecto pr. usque ad Canas pr. pertinet, adeo ut pars ejus sit sinus Elaiticus; proprie autem eo nomine nonnulli sit afficitur sinus qui Gargarorum promontorio et Pyrrha pr. includitur, 518, 2 et 53; 525, 46; 449, 40. (Secundum hæc Canæ pr. a meridie sinum Elaiticum clauderet, quæ claudat a boreæ.) Ad hunc sinum Homerus Leleges et Cilices collocare videtur. Sunt ibi pagi Mytilæensium, 518, 2.

Adramyttium, Ἀδραμύττιον (*Edremid*), Mysiæ urbs, olim sub Lydis erat, qui eam etiam condidisse feruntur. Lydiæ Adramyttii portæ memorantur, 524, 38; 497, 25. Urbs Atheniensium coloniam accepit, 519, 13. Homerus Adramyttiam regionem Cilicibus attribuit, 523, 1. Inde a Practio fl. usque ad Adramyttium Charon dicit pertinere Troadem, 498, 51. Bello Mithridatico male affecta urbs facinore Diodori prætoris, 525, § 66. Aqua ex Eueno fluvi in urbem deducitur, 528, 28. Ab Adramyttio ad Theben 60 stadia, ad Lyrnessum 80 stad., 527, 27; ad Calen Peucen 180 stad., 516, 9. In Adramyttena ditione sunt Chryse et Cilla, 523, 30, et Hippocoron locus, 405, 52. Adramyttium patria Xenoclis oratoris, 525, 11.

Adrapsa. V. Darapsa.

Adrastea et Adrasteæ campus, Ἀδραστία καὶ Ἀδραστίας πεδῖον, in Troade; regio et urbs ab Adrasto rege dicta, qui Nemesis ibi templum posuit; situs ejus; in campo fuit Apollinis Actæi et Dianæ oraculum; ejus apparatus Parium translatus, 503, § 13; 484, 7. Adrastea, cui ap. Homerum præfuerunt Meropis Perceosii filii duo, 501, 32, ad Zelium pertinet, 502, 24. Campum perfuit Granicus, 502, 42.

Adrasteæ fanum prope Cyzicum, 503, 25.

Adrastea mons, Ἀδραστίας ὄρος, in Cyzico ins. 493, 15.

Adrastus, Ἀδραστος, rex Argorum, Diomedis pater, 397, 3. Currus ejus ad Harma Boeotizæ contractus, 347, 18.

Adrastus, Meropis Perceosii f., Amphii frater; in Mysia regulus; ejus filio, 502, 6. Ab eo dicta Adrastea urbs, in qua primus Nemesis templum struxit, 503, 15.

Adria, Ἀδρία, Picenæ urbs (*Afri*), a qua Matrinus profuit; Matrinum Adriæ navale, 201, 10.

Adrias fluv. (*Tartaro*). Vid. v. sq.

Adriaticum mare, ὁ Ἀδριακός, ἢ Ἀδριατικὴ θάλασσα, ὁ Ἀδριατικὸς κόλπος, ab Atria urbe nomen habere fertur, 178, 31, vel a flumine, ut Theopompus prodit, 263, 17. Adriaticus sinus proprie intimus sinus pars, nunc vero etiam totum mare sic vocatur, 263, 15, cujus pars est sinus Ionius (q. v.), 102, 15. Figura maris similis est figuræ Italiæ; utriusque longitudo maxima usque ad Iapygiam 6000 stadiis paulo minor, latitudo maxima 1300 vel 1200 stad., 176, 3. 102, 20. Intimus recessus a Peloponneso sec. Dicearchum abest 10000 stadiis et amplius, 86, 37. Adriaticum mare Ægæo perquam vicinum et meatibus quibusdam junctum esse putavit Theopompus, 263, 25. Olim id cum Ponto quibusdam in locis confuisset censet Hipparchus, 47, 39. Adriæ partes septentrionales enarrans Eratosthenes nullas non fabulas refert, 40, 10. Adriaticum mare ad Venetiam fluxus et refluxus habet, 176, 52. Ister uno ostiorum in id exit sec. Theopompum aliosque, 263, 30; 38, 42. In Adriam effluit Isara (*Esack*) fl. recepto Atagi

(*Etch*), 172, 23. Circa Adriam indicia expeditionis Argonauticæ monstrantur, 17, 16. Eneti e Paphlagonia huc migrarunt; 51, 8. Mitto ceteros locos quam plurimos quibus in Italiæ descriptione mentio maris Adr. occurrit.

Adrius mons, Ἀδριον ὄρος, mediam Dalmatiam secat, 262, 7. *Monte Negro*. Pro Ἀδριον legi Ἀρδιον nonnulli voluerunt; fortassis recte.

Adrumetum, Ἀδρόμης, Susa, Libyæ urbs, navalia habet, 708, 14.

Aduas. V. Addua.

Adulas, Ἀδούλας mons in Alpibus (S. *Gothard*), in quo oriuntur Rhenus et Addua fluvii, 176, 20; 170, 11; 177, 11.

Ædæon. — Τὸ ἐδαιεῖν τὸ αὐτὸ τῷ ὀφθαλμῷ, 15, 17.

Æa, Ἄα, fons limpidissimæ aquæ, ex Abydone in Axium influens, ab Homero memoratur, ut Strabo cesset, 278, 15; 277, 26.

Æa, Ἄα, urbs Colchica ad Phasin, 38, 12. Novit eam Homerus, 17, 10. Qui factum sit, ut poeta hinc Æeam Oceani insulam finxerit, 17, 12.

Ææa, Ἀἰαίη, Oceani insula apud Homerum; quidnam ejus fingendæ ansam dederit, 17, 22; 38, 49.

Æacidæ, Ἀλακίδαι, in Salamine ins., 338, 23. Ex Æacidarum gente reges Molossorum, 269, 17; 508, 54.

Æacus, Ἀἰακός, in Ægina, 322, 33, obtinuisse fertur ut e formicis homines evaderent, 322, 48.

Æanes, Ἀἰάνης, puer Locrus a Patrocle interfectus. Ostenduntur lucus Æaneus et fons Æanis, 365, 28.

Æanis, Ἀἰανίς, fons ap. Locros Opuntios, 365, 28.

Æas, Ἄας, ab Hecateo vocatur Aous fluvius, 262, 48; e Lacmo fluit, 225, 48.

Alax. V. Ajax.

Ædepsus, Ἀἰδῆψος (*Lipso*) Eubœæ urbs, 365, 9; 382, 36; ubi calida Herculis lavacra, *ib.* Thermæ, terræ motu per triduum retentæ, rursus fluxerunt, sed aliis eruperunt fontibus, 50, 25.

Ædui, Ἀἰδούοι, Galliæ gens, inter Ararem et Doubim (*deb. Ligerim*) habitant; urbes eorum Cabullinum et Bibracta, 160, 3; 154, 35. Super Sequanos et Helvetios versus occasum sedes obtinent, 161, 9. Romanorum cognati dicuntur; primi ex hujus regionis Gallis amicitiam Romanorum amplexi sunt, 160, 5. Inimici eorum Sequani, qui Germanis se adjunxerunt contra Romanos, 160, 9. Auxit inimicitiam contentio de Arare fluvi, utraque gente eum et vectigalia hinc percipienda sibi vindicante, 160, 13.

Æetes, Ἀἰήτης, Cytæus, 38, 32, Colchidis rex, cujus regia est Æa, 38, 12. Ejus in Oceano navigatio, 38, 4.

Æga, Αἰγά, prom. Mysiæ, usque ad quod Canas regio pertinet; sic etiam vocabatur mons, quem nunc Canen vel Canas (hod. *Kara Dag*), sub quo in ora *Adchane* locus, Cane veterum) appellant, 525, 51. Æga pr. a mari Ægæo nomen habet, 526, 4. Ceterum Straboniana hæc laborant. V. v. Cane.

Ægæ, Αἰγαί (vocatur etiam ἡ Αἰγά, 335, 15), Achaicæ opp., cujus meminit Homerus, 331, 42. Neptuni templum habuit, 331, 19; nunc non habitatur, incolis Ægiram translatis, 332, 15; 381, 28. Prope urbem Crathis (hod. *Acrata*) fluvius, 331, 50. Stetit urbs ad *Cap Acrata*.

Ægæ, Æolidis urbs, non longe a Cume dissita, 531, 31. Hodie *Guselhisar*.

Ægæ, Eubœæ olim urbs, cujus Homerus meminit, mari Ægæo nomen dedisse fertur; templum ibi Neptuni Ægæi; ab Anthedone trajectus 120 stadiorum, 347, 43; 331, 24 et 47. Stetisse urbs Leaklo videtur prope hod. *Limni*. Vulgo cum hod. *Gaja* componitur.

Ægææ, Ἀγαῖαι, Laconiae urbs, Homero Ἀγαῖαι, 312, 50. Ruinas prope *Kutumo*. V. Curtius, *Pelop.* 2, p. 268.

Ægææ, Ἀγαῖαι (vel Ἀγαί), Ciliciæ opp. cum navium statione, 579, 49. Nunc *Ajas*.

Ægæum mare, Ἀγαῶν πέλαγος, 102, 42; ab eo *Æga* Mysiae mons vocatur, 526, 4, ipsum ab *Ægis* Euboeæ urbe, 331, 48. Duo alluit Græciæ latera, a Sunio usque ad Thesaloniceam, et hinc usque ad Strymonem, 268, 51. Ejus pars mare Thracium, 13, 15. Ejus sinus Maliacus, Pagasiticus, Thermæus, Toroneus, Singiticus, Strymonicus, 279, 40. *Ægæi* maris partem vel etiam totum illud nonnulli Hellesponto attribuunt, 284, 40.

Ægaleus mons, τὸ Ἀγαλέον ὄρος, Messeniæ, 308, 36. (Intellige tractum montanum, qui a Cyparissia usque ad Pylum juxta oram maritimam extenditur. Cf. Curtius, *Pelop.* 2, p. 182). Sub *Ægaleo* vetusta Messeniæ Pylus, 308, 39.

Ægesta, Ἀγέστα, aliis *Ægesta* s. *Segesta* (Ruinae in monte ap. *Castel a Mare*), Siciliæ urbs, ab *Ægesto* Trojano condita, 211, 36; 226, 20; 520, 13. *Ægestæ* aquæ calidæ et potabiles (*Baida*), 228, 29. *Ægestensium* emporium, Ἀγέστων ἐμπ., inter Panormum et Lilybæum, 221, 19; 226, 18.

Ægestes, Ἀγέστης, Trojanus, 226, 23. A Philoctete ex Italia in Siciliam missus *Ægestam* condidit, 211, 36.

Ægeus, Ἀγέως, Pandionis filius, 337, 9, quamnam Atticæ partem obtinuerit, sec. Sophoclem, 337, 17.

Ægialea, Ἀγιάλεια, Homero Ἀγιάλεις, 331, 39; priscum Achaiae nomen, 329, 3. Incolæ Ἀγιάλεις. Tota *Ægialis* ad Agamemnonis regnum pertinuit, 324, 14. Postea Ionia, tum Achaia dicta. V. Achaia.

Ægiali, Ἀγιάλοι, priscum Sicyonis nomen, 328, 40.

Ægialis, Ἀγιάλος, litus 100 stad. longum, ubi *Ægialis* Paphlagoniæ pagus (*Kara Agatsch*) ad Pontum. Apud Homerum (Il. 2, 855) pro Ἀγιάλῳ nonnulli scribunt Κρωδιάλῳ, 464, 47; 466, 54. *Ægialis* ab Amastri decem schoenos distat, 465, 48.

Ægillenses, Ἀγίλλεις, Atticæ pagus, 342, 16.

Ægilips, Ἀγίλιψ, et Crocylea a Laerte captae Straboni sunt Leucadis insulae loca, 388, 20; 389, 18. *Leakeus* Ithacæ ins. loca intelligit; alii insulas Ithacæ vicinas esse probabiliter censent.

Ægimurus, Ἀγίμουρος (hod. *Dshamour* s. *Zembra*), ins. inter Africam et Siciliam, 101, 20; 230, 37; non longe distans a Corsura, 707, 51.

Ægimius, Ἀγίμιος, Doriensium rex, ab Hercule in regnum restitutus, filium Herculis Hyllum adoptavit regni que regnum, 367, 2.

Ægina, Ἀγίνα, ins. maris Myrtoi, 102, 40; olim Cænone, 323, 1; ex ea Peleus profugit, 372, 27; insula clara, *Æaci* patria; maris imperium obtinuit; in prælio Salaminio cum Atheniensibus palmam tulit. Ambitus insulae; urbs cognominis; situs ins.; agri ratio; cur Myrmidones *Æginetæ* dicti, 322, 24. *Ægina* ad Amphictyoniam Calauriæ continebat, 331, 34. In ea primus argentum cudit Phido, 323, 11. Incolis eam frequentarunt Cretenses, Epidaurii, Dorienses; tum Athenienses colonis suis sorte eam dividerunt; Lacedæmonii vero pristinis reddiderunt incolis, 322, 5. *Æginetæ* colonos miserunt Cydoniam et in Umbriam, 323, 10. *Ægina* emporium; Ἀγιναις ἐμπορίαι, merces parvi momenti, 323, 14. Memoratur ins. etiam 45, 43; 317, 22.

Ægina, Ἀγίνα, Epidauriæ opp., 323, 24. Situs loci non notus. Ruinas quæ inter hod. *Trachia* et *Bedeni* exstant, fortassis huc pertinere censet Curtius, *Pelop.* 2, p. 429. In tabula *Æginam* composui cum ruinis quæ ab *Augo* monasterio sunt boream versus in monte sitæ. Navale *Æginæ* fuit Mæces sec. Schol. ad Il. 2, 562.

Æginium, Ἀγίνιον, Tymphaeorum urbs, vicina Æthiciæ et Tricæ, 272, 9. Nunc *Siagus*.

Ægira, Ἀγίρα, Achaiae civitas, 331, 19. In colle sita, 332, 11. In eam translatae sunt *Ægæ*, 331, 28. De ruinis urbis supra *Maura Litharia* sitis v. Curtius *Pelop.* 1, p. 474.

Ægirus, Ἀγείρος, pagus Methymnæi agri, a quo per angustissimam isthmi partem ad Pyrrhæum euripum sunt 100 stadia, 527, 31. Ibi recentiores tabulae vicum *Ba-gliche Kot* exhibent.

Ægium, Ἀγίον (*Bostitza*), Achaiae civitas, 331, 23; 288, 34; olim in Agamemnonis regno, 324, 14. Urbs e 7 vel 8 pagis conflata, 289, 33. Perluit eam Selinus (riv. de *Botzitz*); qui tamen fl. ipsam urbem non attingit, 332, 27. Etiam nunc satis frequentatur urbs, 332, 17. Ibi Jupiter a capra nutritus fertur, 332, 17. *Ægium* a Maleis 1400 stadia, 334, 33; cf. 287, 45. *Ægiensibus* datum oraculum, 385, 51. *Ægienses* et Pharenses Rhypidem regionem tenebant, 332, 35. *Ægiensium* est Homarium, 332, 26.

Ægirusa, Ἀγείροῦσσα, Megaridis locus ab Homero memoratus, 339, 6. (E Theopompo scimus *Ægirusam* etiam *Ægiram* dictam esse; *Ægiram* vero ad lacum in Megaride, Eschatiolin sive Gorgopin, fulsae aliunde constat. Qui quidem lacus haud dubie est unicus ille, quem in Megaride novi prope *Cap Hagios Nicolaos*, ut ibidem etiam *Ægirusa* ponenda sit. Cf. Curtius, *Pelop.* 2, 553 et 598 et not. ad Scylac. p. 39, ubi tamen de loco lacui assignando falsus fui.

Ægletes Apollo, Ἀγλήτης A., templum habet in Anaphe ins. 416, 4; cf. 38, 30.

Ægospotami, Ἀγός ποταμός, oppidulum eversum Chersonesi Thracicae, ubi tempore belli Persici lapidem cœlitus decidisse aiunt; ejus a Sesto distantia, 284, 6. Ad *Ægospotamos* pugna, 238, 28.

Ægrotos Lusitani, ut Assyrii, in viis deponunt, ut qui eundem morbum experti sint, iis consulant, 128, 53.

Ægua, Ἀγούα, Turditaniae opp., 117, 20. Aliunde non notum opp., nisi fort. est Escua, quam Ptolem. p. 112, 30 Wilb. et Plinius 3, 1, 3, 10 memorant. At ne de hujus quidem situ satis constat.

Ægyptiorum exsulum insula, τὴν Ἀγυπτίων φυγάδων νῆσος, a meridie Meroes insulae Nilii fluvii efficitur. Tenuerunt eam *Ægyptii* qui a Psammethico defecerant, *Sembrite* dicti, 668, 36. Sitæ est in eadem in qua *Cinamomifera* regio linea parallela, *Taprobane* objacens, 52, 51; 98, 2 et 32. Sec. Artemidorum *Sembrite* isti sive exsules *Tenassin* regionem tenuerunt quæ Sabæ portui sinus Arabici in mediterranea superjacet, 656, 10. Insula illa (cujus mentio ex Eratosthene petita fuerit) ad regionem *Dar Sennar* inter fluvios *Bahr el Abiad* et *Bahr el Asrek* media referenda videtur.

Ægyptiorum pagus in Libyæ ora inter Catabathmum et *Ænesisphya* situs, 679, 4.

Ægyptium mare, Ἀγύπτιον πέλαγος, inter *Ægyptum*, *Syriam*, *Cyprum*, pelagus *Libycum*, *Pamphylum*, *Creticum*, 49, 6; 100, 32; 103, 50; 101, 48; 581, 28 et *passim*. Isthmus inter id et sinum *Arabicum*, 25, 15.

Ægyptius murus, Ἀγύπτιον τεῖχος, *Syriæ* castellum, quod una cum *Paradio* (hod. *Eden* in Libano m.) et fontibus *Orontis* memoratur inter terminos ditioris, quam *Berytii* in *Massya* campo obtinebant, 643, 34. Ni fallor, ad viam erat qua *Heliopoli* *Tripolin* euntes *Libanum* superabant. Situm fuerit in ea adscensus parte quæ est prope lacum (*Birket*) el *Yamoune* infra *Aineta* vicum, ubi ruinas reperit Callier (V. Ritter t. 17, p. 305). Ad eundem locum probabiliter *Droysenius* (*Hellenism.* 2, p. 696) *Brochos* et *Gerrha* castella refert, quæ *Polybius*

5, 46 et 61 ad lacum sita et Ægyptio præsidio occupata fuisse dicit.

Ægyptus portus, Αἰγύπτιος λιμήν, unus duorum portuum Tyri urbis (portus meridionalis Ægypto obversus), 644, 25.

Ægyptus, Αἴγυπτος, ap. Homerum Nilus fluv., 4, 35; 29, 45; 589, 33.

Ægyptus. Οὐδὲν ἄλλο ἢ Αἴγυπτος ἐστὶ πλὴν ἡ ποταμία, ἣν ἐπικαλεῖται τὸ ὕδωρ, 25, 41. Τῷ ἱστορήσαντι περὶ τοῦ ποταμοῦ κατάδηλος καὶ ἡ χώρα ἐστὶ πάσα, 30, 5. Ægyptus fluvii donum, ut Herodotus ait, 25, 4; 29, 47; 589, 33. Ægyptus a prisca id solum vocatur quod habitatur et a Nilo irrigatur inde a locis Syenæ proximis, 672, 26; recentiores addiderunt ab oriente regionem usque ad Rubrum mare, ab occasu usque ad Auases et in ora maritima usque ad Catabathmum et Cyrenæorum ditionem, 672, 27; 678, 50. Quæ de ea acceperat Homerus, carminibus intexit, 13, 22, falsa tamen, sec. Apollodorum, 35, 49. Similis Ægyptus est fasciæ in longum explicatæ, 671, 20. Pars ejus ad Libyam, pars ad Asiam pertinet, si quis Nilo continentes dirimat, 27, 9. Olim mari tecta fuisse videtur usque ad Pelusium, Casium, Sirbonidem lacum et Gerriha, adeo ut hic tractus mari Rubro connecteretur; afferuntur rei indicia, 42, 8; 687, 52. Pharos quoque insula tum sub aquis erat. Quamquam parum recte hæc censere Eratosthenem contendit Hipparchus, 47, 32. Externis populis non facilis in Ægyptum patet ingressus, 695, 33. Ab oriente per Pelusiacam regionem aditus difficilis, 682, 15. Ægypti fines meridionales, 669, 28; 26, 44. Finitimi ibi Megabari et Blemmyes, 669, 4. Ægypti Delta, ejusque latera, 670, 27. Ora a Pelusio usque ad Canopicum ostium 1300 stadiorum, 672, 52; 669, 11. Vallis Nilo irrigua raro continuam 300 stadiorum latitudinem habet; 671, 17. Irrigationes, quas Nilus sponte sua præbet, arte augment Ægyptii, fossis et aggeribus ductis, 670, 16. Loca sublimiora cochlearum ope rigantur, 693, 28. Ægyptiorum Auases tres, 672, 43. Quidnam sit αὔασις, 108, 17. Ægypti lacus olim amari, per quos Nili fossa in mare Rubrum exiens ducta est; inde a quo tempore pisces alunt, 683, 32. Mæris lacus, 42, 9. Lochias prom., 673, 9. Ægypti νομός Ἡρακλειωτικός, 670, 11. Ἀρσινόης, 670, 13. Μενελαΐτης, 681, 1. Σαΐτικής, 681, 23. Σεβεννυτικής, 681, 32. Βουσιρίτης, 681, 39. Ἀδριεΐτης, Προσωπίτης, Μενδήςιος, Ασοντοπολίτης, Φαρθηΐτης, 682, 3-7. Γυναίκοπολίτης, 682, 34. Μωμερίτης, 682, 35. Νιτριώτης, 682, 43. Σεθραιΐτης juxta lacum in Delta, 683, 25. Φαγραριοπολίτης, 683, 53. Βουδαστίτης, 684, 7. Ἠλιοπολίτης, 684, 7. Αἰγυτοπολίτης, 685, 35. Ἀρροδιτοπολίτης, 687, 27. Ἡρακλεώτης in insula, 687, 19. Ἀρσινόης juxta Haracleotem nomen, 687, 30. Κυνοπολίτης, 690, 13. Ægypti metropolis Thebæ, 692, 53. Memphis regia, 685, 46. Labyrinthus, 669, 50. 689, 1. Mulierum mira fecunditas, 592, 40. Animalia Ægypti et Æthiopis etiam in India nascuntur, præter hippopotamum, 588, 50. Pisces in Nilo: oxyrynchus, lepidotus, latus, alabes, coracinus, porcus, phagorius, silurus, citharus, thrissa, mugil, lychinus, phrysa, bos, 699, 4. Cochleæ ingentes vocem edentes, 699, 10. Ichneumon, 699, 4. Aspis Ægyptia, 699, 12. Accipiter, 699, 16. Ibis, corvus nocturnus, 699, 17. Felis, 699, 17. Ægyptus vinum, frumentum, cetera semina fert, 687, 41. Notantur faba Ægyptia, 698, 51; 679, 34; byblus, 698, 52. 679, 34; persea, 698, 53; morus (ἡ συκάμινος), 699, 1; corsium, τὸ κόρσιον, 699, 3. Thebaicæ spinæ, 690, 58 (Cf. v. Spina). Arbor similis ei, quam Gadibus esse Posidonius dicit, 145, 36. Oleum non fert Ægyptus nisi in Arsinoite nomo, 687, 39. Τολίτις γῆ in Æg., 645, 22. — Ægyptii inde ab ini-

tio civilem et mansuetam vitam degerunt, regionis ubertate recte utentes et bene divisam terram et administratam habentes, 669, 34. Populus in 3 classes distributus; regionis partes tres in nomos sive præfecturas divisæ ita ut 10 essent Thebaicæ, totidem in Delta, et 16 regionis intermediæ, 669, 38. Alia de præfecturarum numero sententia, 669, 48. Præfecturarum subdivisiones plurimæ, quarum causa in Nili exundationibus quaerenda, 669, 50. — Reges suis contenti opibus nec importata aliunde desiderantes, peregrinis, Græcis maxime, infensi, in ora maritima custodes collocarunt, qui adnavigantes arcerent, 673, 40. — Ægyptii inhospitalitatis fama ut premerentur, præter bubulcos, oras custodes, effecit portuum defectus locorumque natura, ut regionis Busiriticæ; unde nata est de Busiride rege fabula, 681, 12. Neque ipsi Ægyptii bellicosos neque finitimas gentes, ut nonnisi modico Romanorum præsidio opus sit, quod obortas subinde seditiones vel hostiles Æthiopum incursiones facili negotio repressit. Rei exempla, 695, § 53. Ægypti regum Thebanorum divitias et potentiam Thebis testantur inscriptiones obeliscorum, 693, 23. Regum sepulcra Thebana, 693, 20. Sesostri rex, 671, 46. Sub Sesostri et Psammeticho expeditiones longinquæ, 51, 19. Ægyptii in Æthiopiam et ad Colchos migrarunt, 51, 7. Ægyptiorum Colchorumque cognationem quoniam argumento probare studeant, 427, 36. Ad Ægyptios usque evagatum fuisse Zamolxin Getam, ex hisque de rebus coelestibus quædam didicisse tradunt, 257, 30. Ex Ægypto oriundi Judæi, 699, 43. Moses Ægypti inferioris regionem tenuit, 647, 31. Sub Danao duce Ægyptii in Peloponnesum venerunt, 266, 46. Ægyptiis ὁ Μήρων Ismandes vocatur, 690, 51. Adiit eos Lycurgus, 414, 22. Sacerdotes de Atlantide insula Soloni narrarunt, quæ de ea Plato tradit, 84, 26. Ægyptii quidam a Psammeticho deficientes insulam supra Meroen sitam occuparunt, 668, 35 (Cf. v. Ægyptiorum exsulum insula). Ægypto politur Cambyses, 671, 49. Ptolemaici reges præter Ægyptum etiam Cyprum et Cyrenaicam sub se habuerunt, 672, 37. 710, 47. Reges Ptolemaici usque ad Cleopatram recensentur, 676, § 11. Ægypti provinciæ romanæ administratio exponitur, 676, § 12. Ægypti præfectus Cornelius Gallus, 696, 1. 97, 17; Petronius, 696, 4. 670, 17; Ælius Gallus, cum quo Strabo Ægyptum inivit, 97, 35. 685, 8. 693, 12. Reditus Ægypti sub regno Ptolemæi Auletæ, 678, 30. Commercium Indica et Æthiopica a Romanis magnopere sucta, 97, 37. 678, 40 (Cf. v. Myos Hormus). Ægyptiorum religio. Animalia pro diis coluntur, ut apud Memphitas Apis, apud Heliopolitas Mnevis; apud alios boves non dii quidem, sacri tamen, 682, 38. Nonnulla animalia (bovem, canem, telem, accipitrem, ibim, lepidotum, oxyrynchum) colunt omnes; alia pro se quique, ut ovem Thebani, latum Latopolitani, etc., 690, 19. Oves diis non mactantur nisi Serapidi in Nitriote nomo, 682, 46. Sacerdotum Thebanorum studia astronomica, 693, 27. 685, § 20. Ægyptii geometriam invenisse perhibentur, 670, 5. 644, 48. Templorum Diosopolitanorum structura, 684, § 28. Ægyptii aliis in locis alio schænorum modulo utuntur, 683, 12. Scaphæ Ægyptiorum thalamiferæ, 679, 44. Cochleæ Ægyptiæ, quibus aquam e metallorum puteis Turditani hauriunt, 122, 8. Panem quomodo Ægyptii conficiant, 699, 29. Οἱ κάχεις, panis genus, 699, 31; xīx fructus ex eoque oleum, 699, 32; texta cucinea, 699, 36; zythus, 699, 38. Ægyptii natos omnes educant, 699, 41; pueros circumcidunt, feminas excidunt, 699, 42.

Ægys, Αἴγυς, Laconicæ opp., contra hostes Heraclidis propugnaculum, 313, 17. (Situs oppidi, certius nondum

- definitus, in Arcadiæ confinis non longe a Belmina quaerendus est. V. Curtius, *Pelop.* 2, p. 258.) *Egyis* Laconicus locus Carystus, 383, 32.
- Elana*, τὰ Ἀλάνα (Ἀλὰν, p. 646, 29, corrupte ut videtur pro Ἀλάνα. Nunc *Aila*, *Ilah*, *Akaba-Ilah*,) in intimo recessu sinus *Ælanitici*, 654, 21; a Gaza 1200 stadia distat, 646, 29. Hinc in Minæam mercatores proficiunt 70 dierum itinere, 654, 20.
- Ælaniticus* sinus, Ἀλανίτης κόλπος v. μυγός, intima sinus Arabici pars juxta Nabataeam, 646, 32. 654, 21. 660, 48. 661, 13.
- Ælius* Catus 50000 Getas e regione trans Istrum sita in Thraciam transduxit, 252, 8.
- Ælius* Gallus, Strabonis amicus et sodalis, 97, 21. *Ægypti* præfectus ad Syenen usque et *Æthiopiæ* confinia penetravit, comitante Strabone, 97, 35. Ab Alexandria in interiora navigans inter comites habuit Chæremnonem, sacerdotem Diospolitani, 685, 8. Thebis Memnonium visit sonumque e colosso editum audit, 693, 12. Arabiam Felicem subegisset, nisi Syllæus eum prodidisset, 696, 8. Expeditio ejus Arabica, 663, § 22-24; qua accuratiora de Arabia innotuerunt, 97, 29.
- Æmilie* viæ duæ. V. M. *Æmilii* Scaurus et M. *Æmilii* Lepidus.
- M. (*Æmilii*) Lepidus, C. Flamini (*Nepotis*) in consulari collega (187 a. C.), devictis Liguribus viam *Æmiliam* ab Arimino ad Bononiam usque, et inde ad Aquileiam juxta radices Alpium, paludibus circumventis, duxit, 181, 15.
- (M. *Æmilii*) Scaurus paludes exsiccavit ductis a Pado ad Parmam fossis navigabilibus, 181, 8. Viam *Æmiliam* stravit, quæ per Pisas et Lunam usque ad Sabata indeque Derthonem ducit, 181, 11.
- Ænea*, Ἀίνα, unum ex oppidis, cujus incolæ Thessalonice abduxit Cassander, 277, 37.
- Ænea*, Troadis pagus, a Palæsepei 50 stadia distat, 516, 40 et 25.
- Æneas*, Ἀινείας, Dardanice in Troade imperavit, 488, 52. 500, 6. 510, 40. Ejus regia Scepis, sec. Demetrium, 519, 41. *Æneæ*, Ascanii pater, 519, 32. Priamo infensus; ob id bello superstes, 519, 51; post Troicæ longè vagatus est, 40, 36. 124, 26. Cum Anchise patre et Ascanio f. relicta Troja sedes posuit ad Olympum Macedoniæ; sec. alios in Arcadia Capua condidit, sec. alios cum Elymo Trojano in Siciliam venit ibique Erycem et Lilybæum occupavit ac Scamandro et Simoenti fluviis nomina indidit, inde vero in Latium venit et oraculi monitu ad Lavinium consedit, 520, § 58. Sec. Homerum *Æneas* in Troade mansit, 520, 21. Cum Anchise patre et Ascanio filio Laurentum appulit; urbem 24 a litore stadiis condidit; Latino contra Rutulos auxiliatus Lavinium condidit, de Lavinia filia dictum; post Latini mortem, subditis Latinorum nomen fecit, 190, 45. 193, 50; princeps auctor gentis Romanæ. Iulus quidam ex ejus posteris, 509, 8. *Æneæ* nutrix Cajetæ sibi nomen dedit, 194, 37.
- Ænesippia*, Ἀινειππία, insula cum portu, ad Libyæ oram inter Drepanum prom. et Apu, 679, 7. Intellige *Matrou* insulam saxosam cui in continente objacent ruine loci, qui Νῆσος in Stadiasio M. M. appellatur.
- Ænesisphyra*, Ἀινεισσύρα ἄκρα, in Libyæ ora inter Catæbathum (*Akabah es-Sollum*) et Tyndaricos æopulos (*Ichailah rochers*), 679, 5. Locus ad hod. *Sikkaira* ponendus. Cf. Stadiasm. Mar. magni.
- Æniana*, Ἀινίανα (?), oppidum in Utiâ regione inter Caucasum et mare Caspium sita, 436, 11.
- Ænians*, Ἀινίανες, diu in Dotio Thessaliæ campo habitaverunt; deinde perique a Lapithis in Cætam ejecti sunt, ubi Doriensibus et Maliensibus loca quædam eripuerunt, usque ad Echium et Heracleam; nonnulli autem ad Cyphum montem Perrhæbicum manserunt, 380, 13; cf. 366, 17. *Ætolis* postea finitimi, olim ad Dotium et Ossam habitaverunt inter Perrhæbos, 51, 10. 366, 47. Ab *Ætolis* et *Æthamanibus* deleti sunt, 367, 14. *Enianes* quidam partim in Utiâ ad mare Caspium, partim a meridie Abi et Nibari Armeniæ montium sedes fixisse perhibentur, 455, 35. In Utiâ regione etiam oppidum *Enianam* (*Eniam*?) dictum munivisse feruntur, 436, 10.
- Eniates*, Ἀινιάτης, Paphlagonicum vocabulum in Cappadocia obvium, 473, 48.
- Enius*, Ἄνως (?), Troadis fl., in quem exit Rhodius fl. 516, 15. Nomen corruptum; indicatur *Æsepus* fluvius.
- Enus*, Ἄνω, mons Cephaleniæ (*Enato*, sec. Leak., *Me-galovouno* al.), in eoque Jovis templum, 392, 28.
- Enus*, Ἄνω, (*Enos*), Thraciæ opp., ad Hebrî ostium et Melanem sinum, Mytilenæorum et Cumanorum colonia, et jam prius Alopecognesiorum, 283, 14. *Enus* sita in Corpicæ, quæ regio prius Apsyntis dicebatur, 285, 10. *Enus* olim Polyobria vocata, 285, 21.
- Enus* fl. (*Inn*) a Strabone, certe in codd. Strabonis, vocatur Atesinus, 172, 23.
- Æoles* etiam nunc vocantur omnes Græci qui sunt extra isthmum, præter Athenienses, Megarenses et Doræ Parnassi accolæ, 286, 14. Infra isthmum quoque intraverunt, ubi deinde mixti sunt Ionibus et Doriensibus, 286, 27. *Æolica* dialectus initio non diversa a Dorica, 286, 15. Eam in Peloponneso servarunt Elei et Arcades, 286, 42. *Æolica* gens Achæi, 286, 33. Inter *Æoles* Thessaliæ habitaverunt Pelasgi, 183, 51. *Æoles* qui una cum Beotis Thessalia exciderant, in *Ætoliam* migrarunt, ubi Epæi admixti sunt, 399, 5; et Olenum diruerunt, 387, 44. Cum Tlepolemo e Beotia vel Argis et Tirythe in Rhodum abierunt, 558, 7. *Æolum* in Asiam migratio, 51, 10. Classis qua Orestis filii in Asiam trajicerent, ad Aulidem collecta est, 345, 51. *Æolica* colonia per totam oram Trojanam inde a Cizyco usque ad Caicum dispersa est et ulterius etiam mediam inter Caicum et Hermum fluvios regionem assumpsit, 498, 14. Tempora et ratio hujus coloniarum deductionis, quæ facta est sub Oreste, ejus filio Penthilo, Archelao et Grææ Penthili filii, et Penthili coævis Cleua et Malao, 498, 17; 345, 43. *Æoles* quidam ab expeditione Penthili in Eubœa manserunt, 333, 48. *Æolicarum* in Asia urbium 40 fere numero metropoles quodammodo sunt Lesbos et Cuma, 532, 5. *Æoles* Smyrnanos urbe sua ejecerunt, 541, 47. Colonis in Troade templum Apollinis Cillæi condiderunt, 523, 37. Apollini Ποσειδῶνι sacrificant, 524, 35. Ποσειδῶνι apud eos mensis, 46.
- Æolis*, Ἀιολίς, vario modo definitur; modo Troadem ab eis distinguunt, modo non distinguunt, 498, 40. Quæ nunc proprie *Æolis* dicitur, ab Hermo usque ad Lectum pertinet, 502, 4. Sec. Ephorum ad Cumam pertinet, 513, 20; 498, 53. *Æolidem* Homeri ætate Cimmerii invaserunt, 123, 41.
- Æoli* inas, Ἀιόλου νῆσοι, vel Liparæorum inas., 48, 3. 106, 40. 213, 29. 222, 15. 229, 6 (V. Liparæorum inas.). In *Æoliam* venit Ulysses, 33, 31.
- Æolus*, Ἀϊόλος, Cercapli pater, Armeni avus, 377, 2; insulis Liparæ vicinis imperavit, 16, 48. In Strongyle ins. habitasse fertur, 229, 52. Quoniam sensu ventorum promus ap. Homerum dici videatur, 19, 27; 229, 41. Cf. 21, 29. *Epasius* campus, τὸ Αἰτάσιον πεδῖον, in Triphylia, ubi Arene opp. et Mynes, 299, 15 sqq. Cf. Hypæsia.
- Epæa*, ἡ Αἰτρεῖα, Messeniæ urbs ab Homero memorata, nunc Thuria vocatur, 308, 28. 309, 41; alii *Epæam* ad seriorem Methonem referunt, 309, 46.

Epy, Αἶψυ. Homerus Nestoreæ ditlonis oppida recensens quum dicat καὶ Ὀρόν, Ἀλφειοῖο πόρον, καὶ ἑκπύον Αἶψυ, queritur num αἶψυ sit nomen proprium, an adiectivum ad Ὀρόν locum munitum pertinens. Illud si est, Αἶψυ nonnulli componunt cum Margalis, Amphidollæ loco; quamquam is non est munitus; alii ad locum Mactiæ natura munitum Αἶψυ referunt, 500, 19. Ad *Epy* probabiliter referuntur ruinæ quæ sunt prope *Plotiana*. *Epytus*, Αἶψυτος, Nelei f., Prienen condidit, 541, 7. *Equator* a Cinnamomiferæ parallelo 8800 stadia, sec. Eratosthenem, 78, 34. *Æquatori* plaga moderata subjecta est, peralta illa et imbribus rigata, sec. Eratosthenem et Polybium, 80, 37; immo campestris est et eadem fere cum mari plantis, sec. Posidonium, 80, 49, quamquam is alio loco idem dicit quod Polybius, 81, 2. Solis progressio sub æquatore celerior, 80, 47. Cf. Terra. *Equi*, Αἰχνοῦτ, Latii gens, 190, 38; 192, 32; Curetibus finitimi; urbes eorum vastavit Tarquinius Priscus, 192, 38. *Equinoctialis* circulus, ὁ ἱσημερινὸς κύκλος, 91, 18 et *æpius*. Ab eo usque ad tropicum æstivum, per Syenen ductum, 16800 stadia sive quatuor sexagesimæ (4×4200) sunt, 94, 20. *Æquum* Faliscum, Αἰχνοῦμαλίσκον (in planitie structum, quum alterum Faliscum esset in monte situm), opp. in via Flaminia situm, inter Romam et Oriculos, 188, 27. *Aeria*, Ἀῖρια (Mont Ventoux, sec. D'Anville; rectius *Château de Lers, vis-à-vis de Rochemaure*, non longe ab urbe *Avignon*. Vid. Menard, *Mém. de l'Acad. d. insr.*, t. 39, p. 237), Gallie Narbon. opp. in loco excelso situm; inde ad Luerionem transitus angustus, 157, 7. *Eris* metalla in Turdetania, 121, 7; ad Cotinas, 117, 51; ærarie officinæ (χαλκούργεῖα) in Turditaniam vocantur χρυσία, αὐραρίæ, quod olim aurum ibi effossum esse videtur, 121, 38. *Eris* fodinæ ad Temesam Brutii, 212, 49; apud Massagetæ, 440, 6; supra Clithenen, 519, 17; in Meroe, 697, 44; in Massæsyliæ, 705, 11. *Æs* Cyprium. V. Cyprium. Cf. v. Metalla. *Ære* fuso, nusquam autem ductili, utantur Indi, 610, 34. *Æs Dodonæum*, proverb., 274, 11. *Æsar*, Ἀἰσαρός (Esaro), Italiæ fluvius et portus ad Crotonem, 217, 44. *Æschines*, orator Atticus, matri arcana sacra celebranti affuit, 405, 3. *Æschines*, rhetor Milesius, Pompeium liberius perstrinxit; in exilio mortuus est, 543, 3. *Æschylus* poeta Κυνουσιάρχους, Σαρνοφάλλους, Μονομαίτους memorat, 36, 4. 248, 36. Laudatur de Cotye dea Thracia, 404, 16; de Scythia, 209, 53; de Salamine insula, 338, 10; de Rhegii nominis etymo, 214, 30. *Æschylus* in Glaucio Pontio, 384, 24; in Niobe (ubi diversa confundit) 496, 50; in prologo Myrmidonum fab., 526, 54; in Prometheus soluto, 27, 44 et 151, 52 (ubi de Gallie campo lapidoso); in Suppleibus (vs. 266), 184, 28; in Persis (vs. 17, 118). Memnonis matrem Cissiam dicit, 619, 42. Citatur etiam 293, 3; 332, 36. *Æsculapiadarum* in Thessalia ditio sec. Homerum quamnam fuerit, 376, 37. *Æsculapii* fanum Panticapæi; ejus sacerdos Stratius, 61, 35; *Æsc.* Tricæi fanum in Gerenia Messeniæ, 309, 22; *Epidauri*, 322, 4; in Co et Tricca, 322, 8; inter Dymen et Patras, 331, 32; in Troade a Lysimacho dedicatum, 516, 1; *Æsculapii* lucus inter Sidonem et Berytium, 644, 8; templum Carthagine, quod Asdrubalis uxor, capta urbe, secum concremavit, 706, 38. *Æsc.* statua, Colotæ opus, in Cyllene Elidis pago, 290, 20.

Æscul. simulacrum ab Epidauro petierunt Romani, 486, 19. *Æsepus* fl., Αἰσῆπος, 484, 4; 493, 29; 497, 18; 501, 12; Mysiæ et Troadis terminus, 483, 26 et 50; 502, 5; usque ad eum Troas Homericæ pertinet, 484, 11; 498, 4. Fontes fluvii in Cotylo Idæ colle, 515, 20; ostium ab his abest 500 stadiis, 515, 25. A fluvio Palæscæpæis 30 stadia distat, 516, 40. Ab ejus ostio ad Abydum navigatio 700 stadiorum, 506, 37. In *Æsepus* Caresus influit, 516, 13; nonnulli Rhodium influere dicunt, 509, 22. Loca in *Æsepi* convalle, 516, § 45. *Æsepo* fluvio et Scepsi vicini sunt pagi Enea, Argyria, Alazonia, 472, 48. Hodiernum fluvii nomen Kiepertus in tabula non apposuit; sec. Leakium est *Bocklu*. *Æsernia*, Αἰσῆρνα (Isernia), Samnitum urbs, 196, 30. 208, 8. *Æsis* fluv., Αἰσῆς (Fiumesine), olim Gallie Cisalpinæ et Italiæ terminus, 181, 23; 189, 16; Umbriæ fl., 189, 11; inter Anconem et Senam exit, 189, 18; ab eo usque ad Matrinum Picenum pertinet, 200, 46. Quanto spatio *Æsis* abest a Gargano prom., 236, 40. *Æsium*, Αἰσιον, Umbriæ urbs ab ortu viæ Flaminie (hodie ad *Esin* fl.), 189, 42, ubi *Acisium* scripsit Cramerus, quod non erat probandum; nam Asisium ab occasu erat viæ Flaminie, ac patet *Æsium* non esse diversum ab *Æsi* Ptolemæi, cujus incolæ Plinius *Æsinates* dicit. Oppidum fuisse coloniam Romanam ex inscript. constat. *Æstuarium* in Turditanie ora inde a Sacro promontorio usque ad Columnas; ratio eorum; adjacentes his urbes Asta, Nabrisa, Onoba, Osonoba, Manoba, 116, 17 et 32; 117, 31; 118, 13; 119, 7. *Æstuarium* Astures a Cantabris dirimens, 138, 37. *Æstus* marini, qui est ad Hispanie oram, causam non recte exponit Aristoteles, 126, 50. *Æstus* in Venetiæ ora, 176, 51. Cf. v. *Fluxus* et *Mare*. *Æsyeta* sepulcrum, Αἰσῆτου τάφος, in campo Troico, 511, 20; 513, 3; vix 5 a Troja stadiis nunc monstratur juxta viam qua iter Alexandriam 513, 7. *Æthalia*, Αἰθάλια (Eidæ) insula, 101, 34; ejus situs, 187, 45; a continente et a Corsica distantia 300 stadiorum, 186, 17; ejus portus Argous, in quem Argonautæ appulerunt, 186, 27. Insula ferrum habet, quod in continente liquatur, 186, 28. Fossæ, unde metalla sunt eruta, aliquanto post denuo implentur, 186, 27. *Æthices*, Αἰθῆναι, Epirotica gens, Thessalis accensentur, 271, 10; 373, 10; 369, 8; ad Pindum degunt; ad eos migrarunt Centauri a Pirihoë et Pindo ejecti, 377, 19 et 49. *Æthiciæ* vicinum *Æginium* opp., 272, 10. *Æthiopes*, Αἰθῖοι. Quæ de his auditu acceperat Homerus poemati inseruit, 13, 22. Oceani accolæ dicit bifariam divisos, 2, 14; 25, 16. Quod non recte explicat Crates, dicens separari eos zona torrida, quam Oceanus obtineat, adeo ut alteri *Æthiopes* in nostra zona temperata, alteri in opposita ideoque in altera mundi parte habitent, 25, 32; 85, 10. Aristarchus non nisi unam esse *Æthiopiam* *Ægypto* a meridie adjacentem et Homerum errasse censens errat ipse. Pluribus modis verba Homeri explicari possunt; ita sc. ut *Æthiopes* vel Nilo separentur vel intercedente regione deserta. At unice vera et aliorum poetarum testimoniis firmata sententia hæc est, ex qua *Æthiopes* per totam Oceani oram australem habitant, adeo ut dirimantur sinu Arabico, 26, 10-29, 37. *Æthiopes* Indiæ robustiores minusque adusti sunt quam Libyci, et hanc ob causam Posidonius Homerum bifariam divisos dicere *Æthiopes* censet, improbante Strabone, 85, 5. *Æthiopes* ad quos Menelaus veniens opes collegit, intellige eos, qui *Ægyptiis* sunt contermini; hi enim et satis divites sunt, nec longum Thebis ad eos iter erat.

Fortasse etiam tunc proplores Thebis quam postea erant. Admitti nequeunt quæ de Menelai itinere Crates et Eratosthenes coniecerunt, 31, 25-33, 28. *Æthiopia*, quam Menelaus adiit, a nonnullis ad Phoeniciam transfertur, et quæ de Andromeda narrantur, ea apud Jopen evenisse tradunt, 35, 42. Apud *Æthiopes* Solis lactes, χαλκοκέραιος παρ' ὧν αὐτῶν λίμνα παντρός Αἰθίοπων (*Æschyl.*), 27, 40. Euripidis de *Æthiopia* versus, 28, 4. *Æthiopum* sedes sec. Ephorum, 28, 19. Quotquot Libyam meridiem versus longius prieternavigarunt, finem itineris nominant loca *Æthiopica*, 27, 20. Eudoxus ex India redux ventis in *Æthiopiam* defertur, 81, 45; inde navigationis duces accepit, vocabula linguæ *Æthiopice* consignavit, proram navis e naufragio superstitem, cui equi figura insculpta erat, reperit, 81, 41. *Æthiopiæ* et *Ægypti* confinia cum *Ælio Gallo* adiit Strabo, 97, 36. Meridionales *Æthiopiæ* et *Libyæ* fines dicere non habemus, 712, 14. Notum in *Æth.* non spirare Eratosthenes putavit perperam, 51, 40. *Æthiopiæ* ex montibus Nilus oritur, 671, 20, et imbribus inde decurrentibus impletur, 80, 54. *Æthiopia* non tota Nilo permeatur, ac minus bene quam *Ægyptus* habitatur, 669, 24. Gentes *Æth.*, quæ sunt infra *Ægyptum* et juxta sinum Arabicum, describuntur, 656, § 8 sqq. Τὴν Αἰθιοπίδα subegit Sesostis, 654, 38; in eam migrarunt *Ægyptii*, 51, 7. *Æthiopum* sub Tearcone peregrinatio longinquæ, 51, 8. A Tartessis narrantur migrasse μέγχι δούσας (leg. puto: μέγχι Δούσας, usque ad Dyrin sive Atlantem), ibique mansisse eorum quosdam, alios etiam oræ mar. partem occupasse, 27, 27. Ad *Æthiopes* *Ægypto* conterminos de Atridis fama pervenerat, 33, 6. Rex *Æthiopicus*, qui *Ægyptum* invaserat, maleficos naris mutilatione punitos in loco collocavit, qui hinc dicitur Πρωτόρπου, 646, 39. *Æthiopiæ* rex Merops ap. Euripid., 28, 4; regina Candace, altero oculo capta 696, 37. *Æthiopes* sinus Arabii accolæ pauperes sunt, nihil pretiosi habentes præter ebur; plerique incertis vagantes sedibus, 32, 35, pastorem vitam agunt, 669, 30; mari Rubro non adeo utuntur, 672, 32. Qui sunt infra *Ægyptum* Blemmyes, Nubæ, Megabari, neque hominum copia neque virtute bellica præstant, 695, 38. Aliquando Romanum *Ægypti* præsidium agredi ausi de sua ipsorum regione in periculum venerunt, 695, 50. Præsidium quod Syenæ erat adoriuntur, urbem capiunt, Philis Elephantinaque potiuntur. Hinc Petronii contra eos expeditio, quæ narratur fusius. Legatio eorum ad Cæsarem, 696, § 54. Romani *Ægypti* præfecti commerciis *Æthiopicis* operam navant fructuosissimam, 678, 31. — Regia *Æthiopum* Meroe, 27, 8; oppida Napata, 696, 48, Pselchis, 696, 23, Premnis, 696, 44. — *Æthiopes* μέλας ποιοί, 28, 7; cur sint nigri et crispi, 593, 7. Magna ex parte nudi incedunt, 697, 24; pecora eorum et canes parvi, 697, 25; ipsi vivunt milio, hordeo, e quo etiam potum parant; pro oleo habent butyrum et adipem, 697, 30; arborum fructus iis non sunt præter palmulas paucas, 697, 32; nonnulli herba, frondibus temellis, loto, calami radice, alii carnibus, sanguine, lacte, caseo vescuntur, 697, 33. Reges ut deos colunt, 697, 35. Eorum arma, 696, 30; 698, 14. Mulieres quoque armantur; oris labium æneo circulo trajectum habent, 698, 15. Alii mortuos abiciunt, alii circumfuso vitro domi servant, 698, 32; per mortuos jurant; regem creant vel pulcherrimum vel ditissimum vel robustissimum, 698, 35. *Æthiopum* supra Meroen degentium vestitus, religio, reges, 692, § 3. Si rex aliqua corporis parte mutilatur, idem patiuntur familiares ejus, 698, 45. *Æthiopiæ* et *Indiæ* animalia 658, § 19 sq., quæ sunt eadem fere, excepto hippopotamo, 588, 50; oves hirtæ, 690, 18; cebus ani-

mal, 690, 28; avis quæ in Phillis colitur, 694, 41; persea arbor, 698, 54.

Æthiopes ἑσπέραιοι sive occidentales, regioni Carthaginiensium obiecti in parallelo Cinnamomiferae, 98, 7; vicini Lotophagis, 130, 37, et Bogi regno, 82, 30, et Pharusis et Nigritis, 703, 14; supra Mauritaniam ad Oceanum, 702, 15. Bellus hujus regionis, id; aer, 703, 41; ab Oceani accolis ad Garamantes 9 vel 10 dierum iter, 709, 10. Libyæ *Æthiopes* Garamantes, Pharusii, Nigritæ, Gætuli, 108, 33.

Ætna, Αἴτνη, mons, 223, 25, primum inmemoratur ab Hesiodo, 19, 11. Sub *Ætna* Typhon jacet, 535, 48. Circa montem et Leontinorum regionem Cyclopes et Laestrygonες habitant, 16, 50. Montis descriptio, 227, § 8. *Ætnæ* ignis vi fortasse tota Sicilia insula e mari projecta, 45, 21. Eruptiones Catanam potissimum affligunt; egesti cineris vis fecundans; concresecens in lapidem materies, quæ ex *Ætna* profuit, 223, 29; 206, 3. — *Ætnæ*am regionem latrocinis infestavit Selurus, 227, 2.

Ætna ab Hierone dicta est Catana urbs, novis ab eo incolis frequentata, 223, 16. Postea *Ætnæ* hi a reverbis Catanæis ejecti Innesam occuparunt *Ætnamque* vocarunt, a Catana 80 stadia distantem, ejusque oppidi conditorem Hieronem pronuntiaverunt, 223, 22. *Ætna* hæc Centoripis vicina, 227, 29.

Ætolie descriptio, 286, cap. 2. Ab *Ætolo* nomen habet, 307, 3. Pertinet ab Acheloo ad Antirrhium, 288, 45. Dividitur in *Ætoliam* antiquam et *Ætoliam* acquisitam, ἐκίχτητον; utriusque partis limites, 387, 8. *Ætolia* vetus et pedestris Calydoni assignata est, ἡ ἐκίχτητος; et montana Pleuroni, 395, 39. Ἀρπυιὰ quædam *Ætolie* olim fuerunt insulæ; 49, 45. Montes *Ætolie*, 274, 32; 387, § 4; 357, 52. Evenus fluvius 271, 51. Agræa regio, 291, 6. *Ætolia* equis alendis commoda, 333, 33; ei finitimi sunt *Ænianes*, 51, 11. De *Ætolis* Ephorus incongrua tradit, 362, 50.

Ætolorum pars Curetes, 268, 38; Curetes *Ætoliam* olim obtinentes in Acarnaniam ejecti sunt, adveniente ex Elide *Ætolo* cum Epeis, 398, 8. Epeis deinde admixti *Ætolenses*, qui una cum Boeotis Thessalia exciderant, 399, 5. Apollodorus Hyantes ex Boeotia advenientes *Ætolorum* inquilinos factos esse refert, 399, 12. In *Ætoliam* a Diomede invitatus venit Alcmaeon, 270, 49. *Ætoli* sub Thome Temesam frequentarunt, 212, 34. Cum Heraclidis sub Oxylo duce in Peloponnesum redeuntes, ob vetustam generis propinquitatem Eleis se junxerunt, 304, 48; 398, 15. Sub Oxylo duce Epeos Elide ejiciunt; Olympici templi procurationem suscipiunt; ut Eleorum ditio Jovi sacra sit, obtinent, 307, 14. *Ætoli* Dorienenses et *Ænianes* attriverunt, 367, 12. De Paracheoitide regione cum Acarnanibus subinde certarunt, 293, 14. *Ætolorum* respublica Aristotelea laudatur, 267, 30. *Ætoli* Thermis comitia creandis magistratibus habebant, 398, 17. Nunc exhausti sunt, olim cum Acarnanibus contra Macedones et Græcos et Romanos pro libertate bella sustinuerunt, 395, 14. *Ætolorum* inventum funda, 307, 21. *Ætolice* Dianæ, Ἀρτέμιδος Αἰτωλίδος, locus apud Venetos Italicos, 179, 17. Cf. Diana.

Ætoli, Αἰτωλός, Endymionis f., ex Elide cum Epeis profectus in *Ætoliam*, ejectis ex ea Curetibus, antiquissimas regionis urbes condidit, 398, 9; 362, 53; 307, 3. Ex Elide a Salmoneo ejectus est, 307, 3; *Ætoli* statua Thermis; inscriptio ejus, 398, 19. Ex *Ætoli* posteris decima ab eo generatione in Elidem rediit Oxylus, 398, 15; 307, 3. *Æxonenses*, Αἰξωνεῖς, Atticæ pagus, 342, 14.

Afranius, Pompeianus dux, ap. Ilerdam a Cæsare victus, 134, 4.

Agamedes et Trophonius templum Delphicum extruxerunt, 361, 29.
 Agamemno Mycenæo regno adjecit Laconicum, cui Melæus præfectus est; Mycenæum ejus regnum quousque pertinuerit, 320, 14. Delphicum oraculum consuluit, 358, 38. Diomedem et Alcmaeonem ad Argos recipiendum et ad belli Trojani societatem evocat, 397, 7. Septem urbes se Achilli daturum promisit, 308, 24. Locum quo Ilium steterat, diris exsecratus est, 514, 47. In Lecto pr. aram 12 deorum posuisse dicitur, 517, 50. Pygela condidit, 546, 20. Agamemnonis opus in laçu prope Ephesum, 548, 40. Ejus thorax, Cinyræ Cyprii donum, 33, 8. Agamemnonis e stirpe Cleus, Dori filius, et Melæus, 498, 30.
 Agapenor Paphum condidit, 583, 9.
 Agatharchides Cnidius, peripateticus, historicus, 560, 14, e Boxo Persa accepit Erythræum mare ab Erythra Persa nomen habere, 662, 49.
 Agathe, Ἀγάθη (*Agde*), Massiliensium colonia ad Auranum fl., 151, 20.
 Agathoclea, Ptolemæi IV amica, qui inde dicitur Ptol. ὁ τῆς Ἀγαθολείας, 676, 28.
 Agathocles, Lysimachi pater, 532, 50.
 Agathocles a Lysimacho patre necatur, 533, 15.
 Agathocles, Siciliæ tyrannus, quo tempore contra Carthaginienses classem duxit, in Aspide colle urbem condidit, 708, 6. Hipponio politus, navale ibi construxit, 213, 19. Agathocle belli duce Tarentini usi sunt, 233, 13.
 Agathyrnum, Ἀγάθυρον, Siciliæ opp.; 30 mill. a Tyndaride et Alæsa distans, 221, 14. (Ruinae ad *Acque Dolci* subter *S. Philadelphia* ab occasu hodiernæ *Sia Agata*.)
 Agdistis, Ἀγδιστις, Rhææ nomen ap. Phryges, 402, 43; templum ejus Pessinunte, 486, 10.
 Ἀγδῆαι puerorum ap. Cretenses, 412, 47; 414, 46.
 Agesilai filius Arehidamus, 233, 13.
 Aggestiones cœni nonnisi ad ostia fluviorum locum habent, nec unquam totum fundum pelagi alicujus oppleri possunt, 43, 50; 44, 17.
 Agidæ de Agide Eurysthenis f. dicti, 314, 30.
 [Aginis], pagus Susidis a Susis 600 distans, ad Tigridis ostium situs, 620, 49.
 Agis, Eurysthenis f., quomodo periecos et Helotas constituerit, 213, 22.
 Agni ceras, Ἀγνοῦ κέρα, arenosum promontorium, quod ab oriente Bolbitino Nili ostio protenditur, 681, 17.
 Agoracriti Parii opus statua Nemesis Rhamnusiae, 340, 37.
 Agra, ἡ Ἀγρα, Atticæ locus, prope quem Ilissus oritur, 343, 36.
 Agradates, nomen regis qui deinde a Cyro fl. Cyrum se duxit, 621, 14.
 Agræ, Ἐιολιᾶς regio, in qua Ephyra vicus, 291, 6.
 Agræi, Ἀγραῖοι, Ἐιολιᾶς gens, 386, 25; 387, 32; 400, 2.
 Agræi, Ἀγραῖοι, Arabiæ desertæ gens, 653, 31.
 Agreus et Deiphontes Acten Peloponnesi regionem obtinere, 334, 51.
 Agri, Ἀγροί, Mæotiarum gens, 425, 1; sunt Agoritæ Ptolemæi.
 Agriades, Ἀγριάδες, pagus Elidi urbi additus, 289, 36.
 Agrianes, Ἀγριᾶνες, Thraciæ populus, Rhodopes accolæ, apud quos Strymon oritur; adjacet iis Parorbelia Macedonia, 281, 3. Terra eorum olim sub Pæoniis erat, 281, 39. Ab Agrianibus versus Istrum Triballi, 264, 5. Cf. v. Tricleri.
 Agrigentum, Ἀκράγας, Siciliæ urbs (*Girgenti*), Geloorum colonia, 226, 12. Ejus navale et emporium; ab Heraclea et Camarina distantia, 221, 23.
 Agrii, Ἀγριοί, i. q. Canimulgi, q. v.

Agrippa Ubios in occidentalem Rheni ripam transduxit, 161, 25. Quasnam vias a Lugduno per Galliæ provincias aperuerit, 173, 22. Aquæ ductibus struendis præcipuam operam navavit, 196, 34. Silvam quæ erat circa Avernum lacum, cecidit, 204, 14. Aggerem in Lucrino sinu perfecit, 204, 28. In bello Actiaco Methone Messeniæ urbe potitus est, ibique Bocchum, Antonii partes secutum, interfecit, 309, 6. E Lampasaco abstulit leonem, Lysippi opus, 504, 49. Duas legiones in Beryto urbe collocavit, 643, 31.
 Agrius, Forthæonida, 397, 39. Pleurobiæ partem tenuit, 400, 6.
 Agylla, Ἀγύλλα (*Cervetro*), Etruriæ urbs, a Pelasgis Thessalicis condita, postea Cære dicta; Ægylæorum thesaurus Delphicus, 183, 37; 188, 8.
 Alcides, Ἀλκιός vel Αἰλός, et Cothus Athenis profecti Chalcidem et Eretriam incolis frequentarunt, 383, 46. Eorum frater Ellope, 382, 34. Ἀλκιός nomen barbarum, 267, 5.
 Ajax, Ἀτὰς, Teucris, Jovis templum Olbæ dedicavit; pontifices ejus aut Teucris aut Ajacis nomen gesserunt, 573, 44.
 Ajax, Telamonius, 338, 24. Aj. tumulus, fanum, statua prope Rhæteum Troadis; statum ab Antonio ablatam reddidit Augustus, 509, § 30. (*Æanteum* quod Rhæteo propinquum esse dicitur, ad tumulum, qui prope *Erin-Koi* exstat, referendum foret. Vulgo tamen et fortasse rectius refertur ad alium tumulum qui 30 a Sigeo abest stadia; hanc enim mensuram Plinius prodit; fierique potest ut verbum πλησίον apud Strabonem non sit premendum.)
 Ajax Locrus, Opuntiorum rex; patria ejus Narycum, 365, 26. Neptuni, non Minervæ, ira periit sec. Homerum, 514, 16.
 Alabanda, τὰ Ἀλάβαντα (*Arab Hissar* ad fluvium *Tchinar* *Asu*, qui a meridie in Mæandrum influit), Cariæ opp. 365, 20. 502, 35; ejus situs; scorpiorum ibi copia; Apollonius Malaca urbem dicit σκορπίων κανθήλιον κατεστρωμένον; incolarum indoles. Alabandenses oratores Menecles, Hierocles, Apollonius ὁ Μελανός, Molo, 364, 14, 559, 41. Urbis distantia a Laginis et Tralibus, 565, 53.
 Alabes, ὁ ἀλάβης, Nili piscis, 699, 6.
 Alæenses, Ἀλαῖαι, Atticæ pagus, 342, 14.
 Alæsa, Ἀλαῖσα, Siciliæ opp., 226, 17; ejus ab Agathyrno et Cephalædio distantia, 251, 15. (Ruinae ad veterem ecclesiam *Sia Maria de Palate* ad *Pettineo* fl., non longe a *Fusa* opp.)
 Alalcomenæ, Ἀλαλχομεναί, opp. in Asteride sive Asteria insula, sec. Apollodorum, 392, 34. In Ithaca potius cum Plutarcho (Qu. gr. 43) et Stephano (ubi codd. *Alcomenæ*) querendum est oppidum.
 Alalcomenæ, Ἀλαλχομεναί, Deuriopum urbs ad Erigonem fl., 272, 8 et 16. Eadem Alcomene apud Stephanum. Situs incertior. Composui cum hod. *Almopie*.
 Alalcomenæ (*Sulinari*), Bæotiæ urbs ad lacum Copaidem, 351, 1, cum fano Minervæ ibi natæ; eo confugerunt Thebani bello Epigonorum, 355, 12. Urbi vicinum est Tilphossium, 353, 9.
 Alalcomenium, Ἀλαλχομένιον, Bæotiæ opp. (potius fanum Minervæ, cf. 355, 15) ad lacum Copaidem, 30 stadia ab Ocalea distans, 352, 40.
 Alazia, Ἀλαζία, Mysiæ urbs ad Odyrssem fl., nunc deserta, 471, 50.
 Alazones, Ἀλαζώνες, Scythæ supra Borysthenem habitantes. Horum nomen apud Homerum reponi pro vulgata Ἀλιζώνες quidam voluerunt, 471, 21.
 Alazonum pagi ad Odyrssem fl.; Apollo ibi colitur, 471, 50. Hos Alazones esse Alizones Homeri censet Dieretrius, 471, 47.
 Alazonia, Ἀλαζοναί sive Ἀλαζόνιον, pagus Scepei et Æacpo

- fluvio vicinus, sec. Demetrium, 472, 49; fortasse fictus ille Alizonum gratia, 516, 18.
- Alazonius, Ἀλαζώνιος (*Alasan*), Iberiæ fl. in Cyrum incidit, 429, 3. Juxta eum ex Albania via in Iberiam est, 429, 34.
- Alba, Ἀλβᾶ (*Castel Gandolfo*), Latii urbs, 160 stadia a Roma distans, in Albano monte ab Ascanio condita, 198, 9; 192, 42. Albæ regnum, quod ad Tiberim usque porrigebatur, ab Ascanii posteris post 400 annos ad Numitorem et Amulium defertur, 191, 14. Cf. Albani.
- Alba (h. *Albi*), Latii urbs, Marsis finitima, scopulo insita, prope lacum Fucinum, 200, 10; ab eo oppido Anio profuit, 196, 2. Sita ad viam Valeriam, 198, 37. Ea urbe Romani sæpe pro custodiæ loco usi sunt, 200, 25.
- Albani, Ἀλβανοί, Romanorum socii, eadem cum illis lingua utebantur; connubia erant et sacra communia; postea, orto bello, diruta est Alba, excepto templo, Albanique civibus Romanis adscripti, 192, 45; 107, 9.
- Albani, inter Cadusios et Caspios accolæ maris Hyrcani, 440, 39; 435, 3, de quibus recentiores demum accuratiora tradiderunt, 97, 35. Albanie situs finesque, 430, § 1; Cyrus fluvius ejusque ostia et Araxes, § 2; summa agri fertilitas, § 3; incolarum forma, morum simplicitas; militum numerus; socii contra exterum hostem Nomades; arma; Albanie pars Caspiana; aditus ex Iberia in Albaniam per Cambysenem; canes venatici Albanorum, 431, § 5. Reges; linguae viginti sex; reptilia, scorpi, phalangia, 431, § 6; dii Sol, Jupiter, Luna; Lunæ sacerdos ejusque ministri; ritus sacrificii cujusdam humani, 431, § 7. Senectutem venerantur; mortuos nihil curant; pecunias cum defunctis sepeliunt, 431, § 8. Ex Albania in Iberiam aditus per saxa; deinde via juxta Alazonium fl., 429, 33. Albaniam cum Armeno Theasalo peragravit Jason, 432, 1. In Albania cum Pompeio fuit Theophanes historicus, 432, 14. Albani loricato equitatu utuntur, 454, 31. Cf. Armenii.
- Albanum Latii vinum, 195, 5.
- Albanus Latii mons, Ἀλβανὸν ὄρος (montes quorum summus vertex est *monte Cavo*), in quo Alba urbs, et Romani cum Latinis Jovi sacrificant, 191, 10; 197, 33; 199, 23 et 34; 200, 4.
- Albanus Latii lacus, 200, 6.
- Albia, Ἀλβία ὄρη, olim vocabantur Alpes, 168, 18.
- Albienses Salyum finitimi, 169, 22. V. Albiœci.
- Albingaunum, Ἀλβίγαυνον (*Albenga*), Ingaunorum Ligurum oppidum in ora maritima sub Alpibus, 168, 12; a Sabatis 360 stad., a Monœci portu 480 stad., 168, 14.
- Albiœci, Ἀλβίοιοι, Salyum finitimi, a quibus boream versus in montibus habitant, 169, 22. Sunt Albici Caesaris. Haud dubie non diversi ab iis Albienses, et apud Strabonem pro Ἀλβίαις καὶ Ἀλβίοιοι leg. Ἀ. ἢ Ἀ.
- Albis, Ἀλβίς (*Elbe*), Germaniæ fl., aequali fere usquequoque spatio a Rheno distat, nec minorem quam ille regionem perfuit, 241, 11. A Rheno linea recta distat 3000 stadia, 241, 41. Germaniam in duas partes dividit, 11, 42. Eum transgredi noluerunt duces Romani, 242, 9. Trans Albin olim habitantur Lancobardi et Hermunduri, 241, 38; habitat Suevorum pars, 245, 8. Quinam ab Albi versus ortum sint oceani accolæ nondum constat, 244, 38.
- Albium Intemelium, Ἀλβιον Ἰντεμέλιον (*Vintimiglia*), Ligurum opp., quorum incolæ Intemelii, 168, 15; inter Albingaunum et Monœci portum situm, *ib.*
- Albius mons (*der Alben*) sive Albii montes (Ἀλβιον ὄρος, Ἀλβία ὄρη) in Iapodibus, inter Alpes et Ocrum, 168, 20; 261, 28; Ocrum monte altiore; 260, 48; ex iis Colapis fl. per Japodes labitur, 261, 2.
- Albulæ aquæ, τὰ Ἀλβουλα ὕδατα, frigidae, ad varios mor-
- bos vel potæ vel balneo usurpatæ, in valle quam Anio permeat, 198, 51. *Bagni di Tivoli*.
- Alcæus, Ἀλκαῖος, poeta Mytilensiorum tyrannos insectatus est, 528, 3. Contra Athenienses pugnans abjectis armis fuga sibi consuluit, 513, 26. Quid de Antimenide fratre tradat, 527, 40. In Ægyptum se venisse dicit; nihil tamen ille de Nili ostiis commemorat, 30, 41. Laudatur de Corallo fluvio, 353, 31. De Onchesto falsa tradit, 354, 31. Antandrum Lelegum urbem dicit, 518, 41. Citatur, 564, 29. Ejus carmina interpretatus est Callias, 528, 50.
- Alcestis, Ἀλκήστις, Peliae filiarum præstantissima, mater Eumeli, 38, 1.
- Alcæadamnus, Ἀλκαῖδαμνος (*Alcandonius ap. Dion. Cass.*), Rhambæorum Nomadum intra Euphratem habitantium rex, Romanorum amicus, deinde autem injuria ab iis affectus, sub Basso rebelli stipendia meruit, 641, 13.
- Alcmæon, Ἀλκμαίων, Amphiarai f., post bellum Thebanum cum Diomede ultus inimicos Cenei, Acarnaniam sibi subjecit; postea ad belli Trojani societatem evocanti Agamemnoni non obtinuit, 396, § 25. Post Epigonorum bellum a Diomede invitatus in Ætoliam abiit, ubi tempore belli Trojani Argos Amphilocheum condidit, conditamque urbem de Amphilocho fratre nominavit, 271, 46. Secundum Thucydidem hereditate ejus potius in Acarnania est Amphilocho frater, 271, 5. Flumen Argos Amph. præterfluens Inachum nominavit de fluvio Argivo Peloponnesi, 270, 54. Ætolos vicit, 363, 1. Pater Acarnanis, 397, 18.
- Alcmæonidis auctor laudatur, 388, 51.
- Alcman, Ἀλκμάν, Στεγανόποδας, memorat, 36, 4; 248, 36. Laudatur, 293, 2; 383, 33; 395, 23; 414, 4; 496, 47.
- Alcyonium mare, ἡ Ἀλκυονίς θάλαττα, pars sinus Crissæi, 338, 3; 288, 48.
- Aleæ Minervæ, Ἀλέα Ἀθηναῖς, fanum Tegeæ in Arcadia, 333, 42.
- Aleius campus, Ἀλῆιον πεδίον, Ciliciæ, per quam Philotas Alexandri equitatum duxit, 576, 38. In Aleio campo Amphilocho interfectus, 576, 45.
- Alesia, Ἀλυσία, Mandubiorum urbs in monte sita, ad quam Vercingetorix, Arvernorum dux, contra Casarem pugnavit, 159, 1. Ruinæ in monte *Auzois* prope *Flavigni* in *Bourgogne*; in radice montis nunc *Alise* sive *Sainte-Reine*.
- Alesæum, Ἀλσαιῶν, v. Alisium.
- Aletes, Ἀλήτης, Corinthum obtinuit, 334, 47.
- Aletia, Ἀλητία, Iapygiæ opp., 234, 22. Aletium ap. Ptolemaem; ibi nunc est eccl. *S. Maria della Lizza*, prope *Pisciotti* vicum.
- Aletrium, Ἀλέρτριον (*Matri*), Latii opp., 198, 8.
- Aleus, Ἀλέος, Arcadiæ rex, pater Auges, quam cum Telepho in cistam inclusam in mare dejecit, 526, 11.
- Alexander, Priami f., ante Helenæ raptum Cœnonem uxorem habuit, 510, 47. Cum Helena ad Sidonios venit, 34, 10. Ejus sepulcrum in Troade, 510, 46.
- Alexander Magnus. Expeditionibus ejus magna Asiæ pars et Europæ regiones septentrionales usque ad Istrum geographis innotuerunt, 11, 38. Asiæ interioris et Indiæ regiones accurate indagavit; a viris peritissimis terrarum descriptiones ei traditæ, quas postea a Xenocle accepit Patrocles, 58, 5. Alexandri rerum scriptoribus credere non tutum est, 435, 37 et *passim in Indicis*, quum mirabilia veris antehabeant, 595, 20. De Alexandro multa fabulosa leguntur in epistola quæ sub Casandri nomine circumfertur, 598, § 35. Alexander Homeri studiosus (recensio Homericorum carminum ἡ ἐκ τοῦ νόρουκος λεγομένη), 508, 46. Quoscunque posset nancisci viros egregios, sive græcos sive barbaros, amplexus

beneficiis ornavit, ut ait Eratosthenes, obloquente Strabone, 54, 39. Romam legatos misit qui de piratis quererentur Latinis, 193, 35. Ejus in Triballus et Getas expeditio, 250, 28. Ad Granicum victoria, 502, 42. Quomodo Ilium auxerit, 507, 53. Quanam condicione Ephesum Dianæ templum restaurare voluerit, 547, 22. Asylo templi Ephesii stadii spatium assignavit, 547, 48. Miletum cepit, 543, 5. Halicarnassum cepit et Cariae regnum Adæ Hecatomni filiae restituit, 561, 1. Tyrum aggere iunxit continenti, 644, 23. Gazam diruit, 646, 28. Alexandriam condenti oblata omnia fausta, 673, 53. Iter ejus ad Ammonis oraculum inflatus a Callisthene, sicuti alia quaedam, narratur, 691, 35. In Lycia per angustias inter montes et litus maritimum sitas exercitum ducit, 569, 3. Cur Termessum diruerit, 569, 2. Selgensium ad eum legatio, 489, 23. Alex. Salagassum Pisidiæ capit, 487, 46. Alexander e Solis per oram maritimam et Malloideus versus Issum movit, 576, 40. Equitatum ejus Philotas per campum Aleium duxit, 176, 39. Alex. in Cilicia Amphilocho inferias tulit, 576, 43. Montem ad Arbela situm Nicatorum vocavit, 628, 24. Ad Issum praelium committit, 577, 6. Tigridem transit, 635, 34. Persidem lustrat, 621, 5. Prope Persepolim Araxem trajecit, 621, 16. Persepolis regiam combussit, quum Persæ sacra et urbes Græcorum devastassent, 621, 25. Pasargadas profectus Cyri sepulcrum in hortis vidit, 621, 28. Thesaurus Persicos Susa, sec. alios Ecbatana, comportavit, 622, 17. Cossæorum, Mardorum, Uxiurum latronum audaciam compevit, 449, 47. Apud Drangas Philotam interemit, et qui patrem ejus Parmenionem necarent misit Ecbatana, 616, 45. Per Paropamisadas Caucasum transcendit contra Bactros movens, 616, 35. Quanam via usus sit Bessus ex Parthia in Bactrianam persequens, 616, § 10. Octo urbes in Bactriana et Sogdiana condidit, quasdam etiam evertit, ut Cariatas, Maracanda et Cyra; cepit ibidem petras Sisimithræ et Oxi sive Ariamaze; delevit Branchidarum urbem, 443, § 4. Bactrorum morem infamem sustulisse fertur, 443, 33. Ad eum venisse in Hyrcania Thalestriam Amazonem scriptores pejoris fidei tradunt, 433, 25. Alex. ad Iaxartem venit, 440, 50. Arianae partes nonnullas ad Indum sitas Arianiis ademit et peculiarias civitates constituit, 616, 27. Ejus cum Roxane nuptiæ, 444, 5. Quomodo Alex. in Indiam penetraverit, 594, § 26. Prope Pencolaitim ponte Indum trajecit, 595, 3. Aornum petram in India cepit, 586, 40. A Taxile comiter exceptus multis hunc beneficiis afficit, 595, 10. Ex silva ad Emodos montes sita, ligna navibus fabricandis in Hydaspem deduxit, classemque construxit ad Bucephaliam et Nicæam urbes ab ipso conditas, 595, 30, ad Hypanin fluvium, 596, 52. Cur ultra Hypanin non sit progressus, 597, 10; 594, 45. Herculem et Bacchum imitatus, in ultimis Indicæ expeditionis locis aras posuit, 142, 16. Poro tradit regionem inter Hydaspem et Hypanim sitam, 585, 18. A Sopolthe 150 canes egregios accepit, 596, § 31. Quibus indicis Nili initium in India reperisse putaverit, 593, 42. Taxilis brachmanes duo ad eum accesserunt, 608, 7. Coram eo Calanus sophista se combussit, 585, 27. Quanam æmulatione motus Alex. per Gedrosiam exercitum duxerit, 585, 30. Iter ejus per Gedrosiam, 613, 46; 614, 5 *sqq.* Præmiserat Craterum et oram exploraturos Nearchum et Onesicritum, 614, 14. Apud Mallos vulneratus est, 597, 25. Quomodo remedium contra venenum, quo Orithæ sagittas suas illinebant, reperisse perhibeatur, 615, 25. Babylonem Susi ceterisque urbibus regie accommodatorem esse censuit, 622, 30. Belli sepulcrum Babylonem instaurare voluit, 628, 54. Quo experimento naphthæ naturam cognoverit, 633, 2. Regum et principum sepulcra, quæ sunt in lacubus

Euphratis, perscrutatus est, 636, 34. Catarractas, quibus navigationem in Euphrate et Tigride Persæ impedire statuerant, demolitus est, curamque habuit fossarum Euphratis, 630, 14; prope Arabiam novam fossam aperuit, de occupanda Arabia cogitans, 631, § 11. Classem quomodo in hoc consilium struendam curaverit, *ib. cf.* 667, 45. Corpus Alexandri Babylone in Ægyptum detulit Perdiccas, cui ereptum Ptolemæus Lagi Alexandriæ sepelevit; loculum aureum Ptolemæus Cocces rapuit; nunc corpus Al. est in loculo vitreo; sepulcrum vocatur τὸ Σῆμα, 675, 5. Alexandro consecratus est lucus supra Chalcidenses Ionis situs, in quo Alexandria, Ἀλεξάνδρεια, ab Ionibus celebratur, 550, 14. Inter Alexandri comites Cyrillus et Medius, 454, 53. Inter duces Stasanor Cyprius, 583, 20. Ad Alexandrum epistola Cratetis Chalcidensis, τοῦ μεταλλευτοῦ, 349, 31. Alexandro quid de Atho monte proposuerit Dinocrates, Alexandriæ architectus, 547, 32. Alexander Molossus Tarentinorum dux contra Messapios et Lucanos, 233, 12. Communem Græcorum hujus regionis conventum ex Heraclea Tarentina in Thuriorum fines ad Acalandrum fl. transferre voluit, 233, 16. Cecidit ad Pandosiam oraculo deceptus, 213, 1. Alexander Antiochi f. in Pseudophilippum pro Romanis arma movit; contra Demetrium Seleuci f., bellum gessit, auxiliante Attalo II, 533, 54. Alexander Bala ad Cænoparam fl. in Syria praelio vincitur a Ptolemæo Philometore, 639, 48. Alexander primus pro sacerdote se regem Judæorum dixit; filii ejus Hyrcanus et Aristobulus, 649, 19. Alexander Lynchnus, Ephesus orator, rempublicam gessit; historias scripsit et alia, 548, 26. Alexander Etolus laudatur, 484, 52; 581, 8; κιναιδολογῇ, 553, 34. Alexander Philaethes scholæ medicinæ Herophileæ præerat Caruris, 496, 42. Alexander (is qui περὶ τῆς Ἐρυθρᾶς θαλάσσης scripsit) de sinus Arabici longitudine, 664, 27. Alexandria, Ἀλεξάνδρεια, certamen quod ab Ionibus celebratur in loco supra Chalcidenses sito, 550, 16. Alexandria Ἀλεξάνδρεια, Ægypti urbe, post Syrtis magnæ recessum est maris interni punctum maxime austrinum, 104, 25. Alexandria et Rhodus et Caria sub eodem meridiano sec. Eratosth., p. 76, 47. Alexandriæ parallelus per quosnam locos transeat sec. Hipparchum, 110, 40; dies Alexandriæ longissima; gnomonis ad umbram ratio, 110, 30. ab Alexandria ad æquatorem 21800 stadia, 94, 25; ad Meroen urbem 10000 fere stadia, 700, 37; 52, 25; ab Alexandria ad Hellespontum pertinet meridiana pars stadiorum 8100 sec. Erat. 52, 25. Ab eadem ad Rhodum vel Lyciam non ultra 4000 stadia sec. Ptolym. 21, 8. In Rhodum tractus sec. nautas 4000 vel etiam 5000 stad., sec. Eratosthen. 3750 stadia, 104, 5. Alexandria a Papho 4600 stadiis distat, 583, 13; a Parætonio 1300 fere stad., 679, 10; a Carthagine sec. Eratosthenem 13000 stadia, quum non sint super 9000, 76, 47; Alexandriæ architectus Dinocrates, 547, 30. Alexandro quænam signa futuram urbis felicitatem nuntiarint, 678, 53. Situs urbis peropportunus, 174, 9; 678, 23; aeris ibi temperies optima, 674, 22; 178, 9; æstate lacus vitium tollitur ascensu fluvii, quo paludes inundantur, 177, 8. Alexandriæ figura chlamydi similis; dimensiones urbis, viæ, luci, regis, 674, 36. Museum, in eoque collegium philologorum, 674, 53; τὸ Σῆμα, 675, 5. Objecta urbi Pharos insula describitur, 673, 1. Lochias prom. 673, 9; portus orientalis, sive magnus portus, 673, 24, 37. Eunosti portus, 673, 24; 676, 40; effossus et clausus portus, 673, 25; 676, 45. Heptasta-

- dium, 673, 28; regia in Lochiade acra, 676, 22; τὰ ἐν-
δοτέρω βασιλεία, 576, 27; regia in Antirrhodo insula,
676, 30; theatrum; Posidium; Emporium; Timonium;
Caesarium; navalia; canalis in Mariam lacum ducens;
Necropolis, Serapium; stadium; gymnasium; forum;
Panium, Hippodromus; Canobica porta, 676, 23-277,
12. E Canobica porta exeuntj ad dextram est fossa,
qua et Canopum et, alia ejus parte, versus magnum
fluvium tendens, Schediam navigatur, 680, 8. Alexan-
driæ pars Rhacotis, 673, 47. Portus palustris Mareotidis
lacus ditior est portu marino, 674, 15. Portus et reliqui
urbis exitus summa custodia obsessi, ut nemo clam exire
possit, 83, 45. Circa urbem nascentes palmæ fructum
esui aptum non ferunt, 695, 11. — Alexandrini merca-
tores per Nilum in Arabicum sinum et hinc in Indiam
navigantes, cognitionem geographicam auxerunt, 97, 32.
Merces Arabicæ et Indicæ Myoshormo Coptum portan-
tur, et hinc per Nilum fluv. vehuntur Alexandriam,
664, 51. Urbis monopolia, 678, 45. Incolæ, tria homi-
num genera, 678, 45; plebs zythum bibit et vinum pes-
simum, quod Libycum (Bycium?) vocatur, 679, 17.
Vitrarii Alexandriæ, βαλουργοί, 645, 20. Alexandrini
Ptolemæum Auleten ejecerunt, 676, 40; et filie ejus
legitimæ Cybiosacten maritum dederunt, 676, 44. Sedi-
tio eorum a Petronio repressa, 696, 4. Artium magis-
tros multos urbs recipit peregrinos et emittit indigenas,
574, 54. Strabo diutius Alexandriæ versatus est, 83, 48.
Alexandria Ariæ, Ἀλεξάνδρεια ἡ ἐν Ἀρίῳ (*Herat*), a
Caspis portis 6400 stadia, a Bactria sive Zariaspa 3870,
ab Hecatompoly 4530, a Prophthasia 1600 stadia, sec.
Eratosthenem, 441, § 9; 442, 35; 615, 53.
Alexandria ad sinum Issicum (*Alexandrette*), 577, 8.
Alexandria Troas, Ἀλεξάνδρεια ἡ Τρωάς (*Eski-Stamboul*),
Troas urbs ab Antigone condita et Antigonis dicta,
deinde a Lysimachio aucta et Alexandria denominata,
508, 11; 511, 3; 497, 22; in loco sita qui Sigia voca-
batur, 517, 15; Achæio vicina, e finitimis oppidis, inter
quæ Cebren et Neandria erant, conducta, 517, 10;
Romanorum coloniam accepit, 508, 17. In ejus agro est
campus Samonius, 406, 2. In via qua Troja Alexandriam
itur, Ἐσπερὶς sepulcrum conspicitur, 513, 9. Longissima
Alexandriæ dies horarum quindecim, 111, 7. Cf. 406, 16.
Alexandria, mons supra Antandrum, in quo Paris iudex
sedit, 519, 8.
Alexandrium, Ἀλεξάνδριον, Judææ castellum, a Pompejo
eversum, 649, 34.
Alexarchus, Antipatri f., Uranopolin condidit, 280, 29.
Algidum, Ἀλγίδον, opp. Latii ad viam Latinam, 197, 34.
Situs oppidum fuit in ea regione ubi nunc est *Cava dell' Aglio*
et *Selva dell' Aglio*. Ruinæ nunc non amplius
exstant (V. Alb. Bormann. *Alt-latinsche Chorogra-
phie*; Halle, 1852 p. 44), Convallis montanorum in qua
est via Latina, vocatur ὁ κατὰ Ἀλγίδον αὐλὼν, 199, 22;
in quibus Ἀλγίδον vox de oppido intelligenda est, non
vero de monte Algido, quem Strabo nusquam comme-
morat. Quare nihil erat cur Burmannus l. l. in Strabonis
loco desudaret verbaque ejus corrupta esse putaret.
Alisium, Ἀλίσσιον, Homero memoratum, nunc est Ἀλε-
στεινόν, in via montana, qua Elide Olympiam itur, locus
circa Amphidolidem, 293, 40; 292, 17; olim Pisatidis
urbs, 293, 44. Homerum locum etiam Ἀλίσσιον κολώνην
vocat, 293, 46; 302, 45. Nonnulli etiam fluvium Alisium
ostendunt, 293, 52. Alisium ad Pisatidis fines fuit, ut
nonnulli statuunt, 293, 24. Situs loci incertus. Cf. Cur-
tius, *Peloponnes*. II, p. 40, 72.
Alizones, Ἀλιζῶνας τῆλῶθεν ἔξ Ἀλῶδης, ὅθεν ἀργύρου ἵσσι
γινώσκῃ, sec. Homerum adduxerunt Odus et Epistrophus,
i. e. e Chalybum terra, ubi olim argenti metalla
fuerunt, 470, 50. Alizones esse Chalybes negat Deme-
trius, 471, 13. Nonnulli pro Ἀλιζῶνας legunt Ἀλαζῶνας;
alii Ἀμαζῶνας, Alazones Scythas qui sint supra Bory-
sthenem, intelligentes, Amazones vero inter Mysiam et
Lydiam et Cariam habitantes prope Cumam, 471, 19.
Alizones sec. nonnullos in Pallene habitabant, 471, 43.
Alazones Hecataeus ponit ad Odryssem fluvium, 472,
1. Sec. Menecratem Alizones in montanis Myrleæ vicinis
habitarunt, ceterum scribendum esse dicit *Allizones*,
472, 6. Sec. Palæphatum Amazones, Ἀμαζῶνας, ex Alope
nunc Zelia dicta duxerunt Odus et Epistrophus, 472, 8.
Hecataei et Menecratis et Palæphati sententias ut verisi-
millimas laudat Demetrius, 471, 47.
Allifæ, Ἀλλυφαί (*Allife*) Samnitica urbs, 198, 30.
Allitrochades, Ἀλλιτροχάδης, Sandrocotti f., Indiæ rex,
ad quem legatus venit Delmachus, 59, 1.
Allobriges, Ἀλλόβριγες (i. q. Allobroges), Galliæ populus,
161, 14; a borea Vocontiorum, 169, 24; quorum caput
Vienna, 154, 17, campos autem Rhodanus rigat, 154,
32. Olim multis hominum millibus expeditiones susce-
perunt, hodie campos et Alpium convalles colunt, 154,
24. Sicuti Ligures rectoris provincie Narbonensis,
qui Roma mittuntur, obtemperant, 169, 26. Apud Allo-
briges filius Herodæ in exilio vitam egit, 651, 20.
Allotrigæ, Hispaniæ borealis gens, 129, 11. Idem, ut vi-
detur, sunt Autrigones Plinii et Ptolemæi, Aurigones
apud Florum, populus Cantabricus.
Alope. V. Alybe.
Alope, Ἀλόπη, Locrorum Opuntiorum opp.; a Cyno et
Elatea distant, 365, 29; 371, 37. Terræ motu læsa,
50, 40. Ruinæ inter promontoria *Satiri* et *Arkitza*
(V. Gell. *Itin.* p. 233).
Alope, Locrorum Ozolarum opp., 366, 42. Aliunde non
notum. An est Ὀλβη sive Ὀλβαι Thucydidis III, 105-
108, 110, 111, 113, quod oppidum prope hod. *Pendormia*
Leakius querendum esse suspicatur.
Alope, Phthiotidis opp. in Achillis ditione, 366, 42; 369,
51; 371, 33. Inter Larissam Cremasten et Echinum sita
erat sec. Stephan., circa hod. *Bakis* sive *Raches*.
Alopecia insula, Ἀλωπεκία, 100 stadiis ab ostiis Tanais flu-
vii in Mæotide, 423, 25.
Alopecconesus, Ἀλωπεκόννησος, Chersonesi Thraciæ opp.
in quod desinit Melas sinus, 283, 33. Alopecconesiorum
colonia erat Ænus Thraciæ, 283, 15. Sita urbs fuerit
ad *Kemiklik Bouroun*, ubi nunc est *Alexia-Keri*.
Fortassis tamen ad Alopec. pertinent ruinæ quæ hinc 40
stadiis boream versus sunt prope *port Tourchen*.
Alorium, Ἀλώριον (Triphyliae locus?), ad quod palus et
Dianæ Ἐλείας sanum, cuius sacerdotium penes Arcades
fuit; paludem istum Ἐλὼς vocari in Homero ditionis
Nestoreæ recensu nonnulli putant, 300, 50. Situs loci
incertus.
Alorus, Ἀλωρος, Bottiæ urbs in Macedonia, 70 stadia
a Methone distans, 277, 2. 8, 10. 40. Leakius locum
componit cum hod. *Palæachora* prope *Kapsachori*
sita.
Alpes, τὰ Ἄλπια, prius dicebantur Ἀλβια et Ἀλπίονα; hinc
Albium Intemelium et *Albinganum* pro Alpium In-
tem. et Ingaunum, 168, 15. Etiam apud Japodes mons
Albium, vocari, ut eo usque porrectis Alpibus, dicitur,
168, 19. Alpes, montes celssissimi, circumvexam faciunt
lineam; curva eorum pars Celtarum campis et Ceme-
meno monti obvertitur, cava autem Liguriæ et Italiæ;
in media cavitare Salassi sunt, 106, 7. r75, 30. Alpes
non a Menæci portu oriuntur, ut nonnulli produnt, sed
a Sabatorum vadis, 168, 7. A Liguria usque ad regio-
nem e qua Ister oritur, continui sunt unusque montis
speciem præbent, deinde in multa capita scinduntur, et

- humiliores sunt, hinc rursus attolluntur in vertice
varios, 175, 28. Uaque ad Japodes pertinent, 168,
21. Apenninis committuntur, ad Genuam, 175, 37.
A Liguria ad fontes Rheni porrecti Galliam ab ortu de-
terminant, 147, 1. De Alpium magnitudine et altitudine
Polybii sententia, 173, 50. Alpium pars Adulas mons (*St.
Gothard*), 160, 21. Alpium pars, qua ad Carnos accedunt,
humillima est Odra mons, 162, 51. Trans Rhe-
num dorsum quoddam versus orientem flectitur non valde
sublime, in quo Ister oritur, prope Suevos et Hercyniam
silvam, 172, 82. Alia dorsa sunt Illyrico obversa et
Adriæ, ut Apenninum (?) (*Brenner*), Tullum (*Tergis*),
Phigadia (*Fittsch*), et montes supra Vindelicos, ex
quibus Duras, Clauis, alii fl. in Istrum feruntur, 172,
35. Alpes tumulos habent culturæ aptos ac fertiles con-
ualles; circa vertices regio sterilis, 172, 14. Via ex Ita-
lia per Alpes docens per Salassorum vallem transit,
deinde in duas vias scinditur; altera earum per Pæni-
num (*par le grand St-Bernhard*) tendit ad summities
Alpium, altera per Centrones (*par le petit St-Bern-
hard*) 170, 41. Polybius quattuor per Alpes transitus
memorat, unum juxta mare per Liguriam, alterum per
Taurinos (quo usus est Hannibal), tertium per Salassos,
quartum per Rhaetos, 174, 5. Itineris pericula ob natu-
ram locorum indolemque incolarum; quæ quantum po-
tuit Augustus imminuit, 170, 21. Ex Alpius oritur
Rhodanus, 154, 29, Arar, Dubis, Sequana, 154, 34;
159, 43. Lacus in Alpius Verbanus, Benacus, Larius,
174, 9. Gentis Alpius incolæ sunt pauperes et latroci-
niis deditæ, 170, 17. Partim in Alpius partim supra
Alpes habitant Vindelici et Rhaeti, 160, 26. Alpium
exteriora tenent Vindelici, Norici, Brenni, Genauni,
171, 43. In conuallibus Alpius Allobriges, 154, 24.
Alpius vicini Celtæ Galliæ et pars Belgarum, 147, 11.
Gallicæ gentes in Alpius multæ, 106, 12. Alpius equi
feri et boves, 178, 8. Planities Alpius subjacens 2100
stadia longa lataque, 175, 39.
- Alpheoniæ, Ἀλφειονίης ἢ Ἀλφειούσης, Dianæ lucus tem-
plumque picturis ornatum, 295, 16.
- Alpheus, Ἀλφειός (*Rufa*), Peloponnesi fl. Hujus et Eurotæ
fontes sunt ad Aseam Megalopoliticæ regionis vicum;
terram subit Alpheus, rursusque erumpit, 295, 1; 228,
46. Celadontem et Erymanthum et alios excipit; per
Phrixam et Pisatidem Triphyliamque delapsus inter
Pheam et Epitalium in mare exit, 295, 11; 292, 2. Pylum
regionem, non vero urbem Pylum perfuit, 289, 11. Lu-
cus Dianæ Alpheoniæ ad ostia, 295, 16. Alpheus recipit
Eupeum, 306, 24; Erymanthum, 307, 1; Dallonem et
Acherontem, 296, 11; Ladonem, cujus aquis impletus
interdum inundat regionem Olympicam, 334, 19. A
Samii Neptuni fano 100 stadia abest, 289, 11; quot-
nam abest a Chelonata et Araxo pr. 294, 51. Ab eo ad
Pylum Messeniæ 400 stadia, 299, 7; ad Pachynum pr.
4000, ad Pamisum fl. 1130 stadia, 221, 48. Alpheus per
mare sub terram lapsus in Arethusa Ortygiæ insulæ re-
surgere dicitur; quibusnam rem fabulosam argumentis
probare student, 284, 53. Alpheum e Tenedo fluere
fabulatur Zoilus, 225, 13. Ἀλφειοῦ πόρος, nunc Epita-
lium, 300, 17.
- Ἀλπίονα. V. Alpes.
- Alponus, Ἀλκωνός (Ἀλκωνός Herodot.), Locrorum Epi-
cnemidiorum opp. prope Thermopylas. Ibi Thesmopho-
riorum festo virginæ 25 in turri versantes prope por-
tum, superveniente terræ motu, in mare deciderunt,
50, 43. Locus urbis accuratius non notus est.
- Alsiium, Ἀλσιον (*Palo*), in Etruriæ ora opp. 188, 3; inter
Pyrgos et Ostiam, 188, 16.
- Altes, Ἀλτης, Lelegum in Troade rex, Laiothes pater,
580, 10; 500, 51. Ex ejus filia Priamus Lycaonem et
Polydorum suscepit, 501, 1.
- Althæmenes, Ἀλθαμένης, Cissi f., coloniam in Cretam
duxit, 5 generationibus Lycurgo antiquior, 413, 35.
Dorienses ei se adjuuxerunt, 557, 42; 412, 9.
- Althæa, Ἀλθαία, Thestii filia, 400, 10.
- Altinum, Ἀλτινον (*Altino*), Galliæ Cisalpinæ urbs in
paludibus sita, 178, 15; 177, 14.
- Aluminosa quadam terra, στυκκηρῶδες τιμι γῆ, utuntur ad
aurum purgandum, 121, 25.
- Altye, Ἀλτέη, ex qua Alizones Homerus sub Odio et Epi-
stropho venisse dicit, de Chalybum regione intelligi
debet, 470, 50. Cf. Chalybes. Pro Ἀλτέη nonnulli scribi
volunt Ἀλδῆη vel Ἀλδῆη, 471, 20; 516, 29. In *Alope*
olim habitasse, nunc in Zelia habitare Amazones Pale-
phatus refert, 472, 9.
- Alyattes, Ἀλυάττης, Croasi pater, Lydorum rex, Delphos
dona misit, 360, 50; 626, 20. Ejus tumulus ad Sardes,
536, 16. Ejus divitiæ e Lydiæ metallis, 580, 27.
- Alyzeus, Ἀλυεύς, Icarii f., in Acarnania regnavit, Alyziæ
conditor, 386, 52.
- Alyzia, Ἀλυσία (*Kantidi*), Acarnaniæ opp., 386, 52. A
mari quindecim stadia distat; ibi portus Herculi sacer
et fanum, 394, 39. Hercolis certamina, Lysippi opus,
hinc Romam translata, 394, 42.
- Anadocus, Ἀνάδοκος, Odrysarum rex, 282, 47.
- Anallhæ cornu quid? 394, 6; apud Anacreontem, 125,
13.
- Amanides portæ, Ἀμανίδες πύλαι, juxta Pagras (hod. *Bagras*)
in Syria, 639, 44 (*passe de Beylan*).
- Amanides portæ, Ciliciæ locus, ad quem navium statio,
576, 49 (hod. *Demir Kapu*).
- Amazones m., τὸ Ἀμάνον ὄρος, 627, 20; ejus situs, 458, 48;
a Tauro deflectitur, usque ad Euphratem et Melitenam
extenditur; 446, 45. Cyrrhesticæ regioni propinquus,
539, 35; Pierio monti contigua, 639, 54. Ciliciæ super-
jacens, in Amani portas exiens, a pluribus tenebatur
tyrannis castella possidentibus; Strabonis ætate omnia ea
possedit Tarcondimotus, 576, § 18.
- Amardi sive Mardi, Ἀμαρδοί s. Μάρδοι, Caspii maris acco-
læ, 436, 7; 438, 8, inter Hyrcanos et Anariacas, 440,
38, in Atropatene, migratores et latrones; sunt etiam in
Perside 449, 7, vel Persis contigui, 449, 40.
- Amarynceus, Ἀμαρυγκεύς, Epeus, 292, 27.
- Amarynthus, Ἀμαρύνθος, Eretriæ pagus in Eubœa, 384,
40; ubi Dianæ fanum (τὸ Ἀμαρύνθιον), in eoque Eretrien-
sium columna, 384, 47; 385, 17.
- Amasia, Ἀμάσια (*Amastah*), Ponti urbs munitissima,
Strabonis patria, quam Iris præterfluit, 469, 17. Urbs
ejusque regio describuntur, 480, § 39. A Cabiris urbs
distat 150 stadia, 476, 41. Super Amasenum agrum
Phazemonitarum thermæ et Sagyllum, 480, 6.
- Amasias (*Ems*), Ἀμασιάς, Germaniæ fl., 241, 51. In quo
Drusus Bructeros navali proelio vicit, 241, 14.
- Amastria, Ἀμαστρία (*Amasserah*), Paphlagoniæ urbs;
ejus origo et situs; ejus arx Sesamus, 466, § 10; 463,
28; 465, 49; 256, 50; ad eam buxus optima nascitur,
466, 53.
- Amastria, Ἀμαστρία, Oxathræ f., Dionysii uxor, Amastria
urbem e 4 pagis conflavit, 466, 42.
- Amathus, Ἀμαθος, nunc Mamaus et Arcadicus, fl. Pylum
Triphylia urbem præterfluens, quæ inde fort. Ἰλιώος
Ἀμαθῶος vocatur, 295, 40; 298, 18.
- Amathus, Ἀμαθοῦς (*Eski Limasol*), Cypri opp., 582, 25;
cf. 292, 53.
- Amazones, Ἀμαζόνες. De his eadem et nunc traduntur et
antiquitus tradebantur prodigiosa et a fide remota, 433,
6. Attribuantur his Themiscyra, campi juxta Thermodon-

- tem montesque his imminentes, 433, 21. Amazonum campus in Ponto humilis, 44, 2. E Themiscyra expulsa sunt, 433, 22. Contra eas Bellerophontes et Priamus pugnarunt, 491, 9. Trojanis auxilium non tulerunt, quod Priamus Phrygum socius contra ipsas fuisset, 473, 30. Nomenque dedisse feruntur Epheso, Smyrnae, Cumae, Myrinae, 433, 18; 471, 30 (Cf. Myrina). Sepulcra earum monstrantur, 433, 20. Amazones in montibus qui sunt ab Albania septentrionem versus, habitant; inter Albanos et Amazones sedes sunt Gelarum et Legarum, quos ab Amazonibus dirimit Mermadalis fl. Vicini earum Gargarenses, 432, 13. Vitae ratio et armatura, 432, 23; commercium earum cum Gargarensibus sacrificiorum et prolis causa, 423, 34; e Themiscyra huc profectae sunt, 423, 45. Amazonum regina Thalestria in Hyrcania Alexandrom convenisse a pravæ fidei scriptoribus proditur, 433, 25.
- Amazones, Ἀμαζώνες, nonnulli pro Ἀλιζώνες apud Homerum reponi volunt; eosque habitasse ad Cumam et Pygela tradunt, improbante Demetrio, 491, 19; 472, 17. Ad Zeliam istos Amazonas degisse censet Palephatus 472, 9.
- Ambarvalia Romanorum, 191, 50.
- Ambiani, Ἀμβιάνοι, Galliae pop., Bellovacis vicinus, 161, 40. Via ad eos ducens Lugduno, 173, 35.
- Amblada, τὰ Ἀμβλαδα, Pisidiæ opp., 488, 19 et 30. Ambladense vinum, *ib.* Sec. Ptolemæi notationes Amblada ad hodiernum *Ketchi Burlu* referendum videtur.
- Ambracia, Ἀμβρακία (*Arta*), Acarnaniæ urbs, 387, 1; potius Epiri urbs, a Gorgo condita (cf. 388, 23), modico supra sinus recessum spatium sita, ad Aratthum fl.; olim felix urbs simul nomen dedit; Pyrrhus ea usus est regia; postea ob rebelliones una cum vicinis urbibus concidit, adeo ut Augustus incolae Nicopolin conduce-ret, 270, 17.
- Ambracicus sinus, ὁ Ἀμβρακικὸς κόλπος, maris Siculi, 269, 10; ejus ostium 4 stadiorum, ambitus 300 stadiorum; ejus accolæ, 270, 5; ad eum Comarus portus, 269, 53. A Ceraunius montibus os ejus 1300 stadia distat, 269, 27. Cætae montana ad Ambr. sinum usque porriguntur, 367, 37.
- Ambrones, Ἀμβρόνεις, a Mario prælio (ad Aquas Sextias) vincuntur, 152, 33.
- Ambrysus, ἡ Ἀμβρυσός (*Distomo*), Phocidis opp., 363, 9 et 52.
- Amenanus, Ἀμένανος (*Indicello*), Siciliae fl. per Catanam labens; per multos annos aqua destitutus denuo fluere cepit, 200, 19.
- Ameria, Ἀμερία (*Amelia*), Umbriae urbs, 189, 48.
- Ameria, Ἀμερία, Phanarceæ in Ponto κομόποις, ubi fanum Menis Pharnacis, i. e. Lunæ templum, 477, 10. Locus prope Cabira urbem (hod. *Niksar*) fuisse videtur.
- Amisus, Ἀμισός (*Samsun*), Ponti urbs, 104, 16 et 33, in Leucosyrorum regione, 466, 22; 473, 51. Eam urbem uotari apud Homerum verbis ἔξ' Ἐφεσῆς (sic enim scribendum esse pro ἔξ' Ἐφεσῶν) censet Zenodotus, 465, 50, præeunte Hecateo, 473, 51. Amisus, Colchis, mare Hyrcanum, Bactra, Propontis et Hellespontus in eodem sunt parallello, sec. Eratosthenem, 57, 7. 59, 11. Ab Amiso ad Iasum peninsulae Asiaticæ isthmus pertinet, 566, 46, vel potius ab Amiso ad Cydipi ostia, 574, 15. Sunt 3000 stadia ab Amiso ad sinum Issicum, sec. Eratosth., 57, 6; ad Trapezuntem 1200 stadia, 469, 47; ad Sinopen 90 stadia. Urbis historia, 468, § 14. In Amisenorum ditione Themiscyra et Sidene, 469, 1; 466, 22. Quousque pertineat ager Amisenus, 469, 40. Suburbia oleas ferunt, 61, 18. Amiseni partem Gadilonitidis regionis possident, 468, 34. Amiseni viri clari, 469, 40.
- Amiternum, Ἀμίτερνον (*San Vittorino*), Sabrinorum opp., 190, 8. Ex agro Amiternino fluit Aternus, 201, 28.
- Ammon, Ἀμμων. Ejus oraculum in tertia Libyæ Oasi situm (*Siwah*), 692, 5. Olim clarum, nunc fere desertum, 692, 7. Alexandri ad id iter a Callisthene narratur; oracula non tam verbis quam nutu et signis eduntur, 691, § 43; 273, 44. Templum, ad quod 3000 stadiorum (ab Alexandria) iter est, olim in ora situm fuisse multa probant indicia, 41, 16; 42, 3; 687, 46. Falsam esse hanc Eratosthenis sententiam contendit Hipparchus, 47, 15. Couchæ ad Ammonis templum reperiuntur, 705, 17. In templo visuntur columnulae, quibus Delphines impositi, et inscriptum est: Κυρηναίων θεωρῶν, 41, 21. Oraculum ab Api vico 5 dierum iter distat, 679, 9; a Garamantibus iter dierum quindecim, 709, 10. Ad Ammonem usque pertinent Marmaridæ, 711, 48. Supra Ammonem quæ sint, parum liquet, 712, 12.
- Ammonis Balithonis, Ἀμμωνος Βαλιδῶνος, prom. Libyæ (*Ras Kabudia*), in quo θυνοσκοπία, 708, 18.
- Aminonias, Ἀμμωνιάς, nonnullis vocatur Parætonium Libyæ oppidum, 679, 3.
- Amnias, Ἀμνίας, Paphlagon. fl., Domanitidem regionem perfluens, 481, 14; ad quem Nicomedes a Mithridatis ducibus victus, 481, 14. Fluvius hodie vocatur *Gok-Ismak* sive *Kostambul*; in Halyn influit.
- Amnisus, Ἀμνισός (*Aposelemt*), Cretæ locus, quo Minos navali usus est; fanum ibi Lucinae, 409, 13.
- Amomum ad Tigridem nascitur, 636, 23.
- Amor, Praxitelis statua apud Thespienses, 352, 28.
- Amorgus, Ἀμοργός (*Amorgo*), Sporadum una, Simonidis iamborum poetæ patria, 418, 46.
- Amorium, Ἀμόριον, Phrygiæ M. opp., 494, 1. Locus sec. T. Peut. inter Pessinuntum et Laodiceam situs, cum hodierno *Hergan Kaleh*, ubi ruinæ exstant, componitur ab Hamiltono.
- Ampelitis terra bituminosa, quæ in Seleucia Pieriæ effoditur, adversus vitis pediculos remedium, 263, 5; item in Rhodo, *ib.*
- Ampelus, Ἀμπέλως, Sami mons, 419, 7, et prom., 544, 33.
- Amphaxitis, Ἀμφαξιτίς, ad Axium fl. regio Macedoniæ, in qua Pæones habitaverunt, 275, 30.
- Amphiale, Ἀμφιάλη, Atticæ pr. e regione Salamines; lapidinae ibi, 339, 29.
- Amphiaræum, Ἀμφιαράειον, prope Psaphidem in Attica, 342, 42; in hunc locum translatus est e Cnopia Thebana, 346, 51.
- Amphiaræus, 649, 5; pater Alcmaeonis, 396, 45; Amphilocho, 548, 45; ubinam terra haustus, 342, 44; ejus fanum in Boeotia, 346, 46; ejus currus Harmati Boeotie vico nomen dedit, 347, 3.
- Amphictyones sub Eurylocho duce post Crisæum bellum Delphis equestre et gymnicum certamen instituere, et citharædico alia musica adjecerunt, 361, 39. Amphictyonum collegii ratio, 360, § 7. In Cereris templo singulis Pylæis conventibus sacrificabant, 368, 24. Templum Delphicum exstruxerunt, 361, 30. De Crisæis et Amphisensibus pœnas repetunt, 359, 34. Amphissam dirunt, 366, 38.
- Amphictyones Onchestum convenire solebant, 354, 21.
- Amphictyonia Calsuriæ, 321, 32.
- Amphidamas, V. Iphidamas.
- Amphidolis, Ἀμφιδολίς, Eleæ regio, ubi singulis mensibus in forum conveniunt vicini; circa eam Alisium situm est 293, 41.
- Amphigenia, Ἀμφιγένεια, Macistiae oppidum prope Hypsoentem, 300, 41. Situs incertus. Quum Stephanus op-

- pidum Messeniae esse dicat, Strabo probabiliter id ad eam Macistiae partem, quam a meridie Nedae fluvii fuisse ait, retulit. De Hypsoente (monte?) non magis constat.
- Amphilochi, Ἀμφιλόχοι, urbs apud Callaicos in Hispania inisse fertur, opus sociorum Amphilochi in Hispania mortui, 130, 20. Situs incertus. Nonnulli urbem componunt eum Aquis calidis Cilinorum (*Caldas del rey*), nescio quo jure.
- Amphilochi, Ἀμφιλόχοι, qui Argos Amphilocheicum ejusque ditionem tenent, Epirotis accensentur, 267, 12. 271, 7, 369, 7; 386, 26. Cf. Argos Amphilocheicum.
- Amphilocheicum Argos. Vide Argos Amph.
- Amphilochus, Amphiarai f., 548, 45. Alcmaeonis frater, 49, 22; cum Calchante e Troade emigravit, varia gente comitatus, 570, 10. Amphilochus et Mopsus Mallum condunt; certamine singulari mutuo se occidunt; sepulcra eorum circa Magarsa, 576, 17. Amphilochus sec. Hesiodum Solis ab Apolline interfectus est; sec. alios in campo Aleio aut in Syria, 576, 44. Ei inferias tulit Alexander M., 576, 43. De eo Argos Amphilocheicum vocatum, 397, 22, sec. Hecataeum, 225, 15; Troja reversus in Acarnaniam abiit, ibique Alcmaeonis fratris hereditate potitus Argos urbem sibi cognominem fecit, 271, 2; 397, 24. Sec. nonnullos in Hispania mortuus est, 130, 6. Cf. Amphilochi. — Amphimalla, Cretae opp., 408, 1.
- Anaphiitomi et Anapiae piorum filiorum facinus egregium, 223, 33.
- Amphioni Nioben elocat Pelops, 309, 24. V. Zethus.
- Amphipolis, Ἀμφίπολις (*Neochorio* sive turcice *Jeni Kevi*), Thraciae urbs, Atheniensium colonia eo loco condita qui dicitur Ἐννέα ὄδοι, a Strymonis ostio 20 stadia distat, 280, 41. Amphipoli unam de quattuor Macedoniae partibus assignavit Paulus Aemilius, 282, 41. Ab ea Berge vicus 200 stadia distat, 281, 8. Supra eam usque ad Heracleam Sinticam Bisaltas sunt, 281, 1. Amphipoli longissima dies 15 horarum, 111, 7.
- Ἀμφισχυοί, inter tropicum et aequatorem, 110, 25; 112, 20; Ἀμφισχυοί ζώνη Posidonii, 79, 5.
- Amphissa, Ἀμφίσσα (*Salona*), Locrorum Ozolarum urbs, ab Amphiclytonibus eversa, 366, 38. Amphissenses Crisam instaurarunt, campum ab Amphiclytonibus consecratum rursus coluerunt, hospitibusque inhumaniores quam olim Crisaei se exhibuerunt; quare poenas de iis sumpserunt Amphiclytones, 359, 35.
- Amphistratus et Rhecas, Dioscurorum ἡνίοχοι, a quibus Henioclhi, gens Pontica, nomen habent, 428, 25.
- Amphictyo, assumpto Cephalo Cephalleniam occupavit, occupatam tradidit Cephalo, a quo nomen insulae, 391, 45. Taphias inss. Cephalo subiecit, 394, 30. Cephalum Acarnaniae et vicinarum inss. principem constituit, 396, 7.
- Amphius, Meropis Percosii f., Adrastrati frater; ejus in Troade ditio, 502, 26.
- Amphrysus, Ἀμφρύσιος, Thessaliae fl., Halum Phthiotidis urbem praeterfluit, 371, 49; per Crocium campum labitur, 374, 10.
- Amprani, Ἀμπράνι, Germaniae populus, captivi in Germanici triumpho, 242, 39. Idem in antec. Καμφρινοι vocantur. Aliunde non noti sunt.
- Amulii et Numitoris fratrum historia narratur, 191, 15.
- Amyleae, Ἀμύκλαι, Laconiae urbs, 311, 38; Apollinis ibi templum, ib. Philonomo proditori ab Heraclidis datae, 313, 10. Sitam fuisse in colle *Agia Kyriaki* inter Spartam et *Sclavochori* censet Leakius.
- Amyleaem, Ἀμυκλαίων, Lacedaemone, 231, 39.
- Ἀμύκταρες, Indiae, 604, 50.
- Amydon, Ἀμυδών. Vide Abydon.
- Amygdalis panem Medi conficiunt, 451, 36.
- Amydone, Ἀμυδώνη, fons Argolidis ad Lernam, 319, 13.
- Amyndander, Ἀμύνανδρος, Athiamanum rex, 367, 18.
- Amyntas, Ἀμύντας, Philippi pater. V. Philippus.
- Amyntas, Galatiae rex, 486, 51. Deiotari successor, 488, 41. Antipatrum Derbeten occidit, Derbeque potitus est; Isaura a Romanis accepta, ad eaque regiam condidit, veteribus Isauris eversa, 487, 25. Antiochiam Pisidiae conterminam tenuit et quae hinc est regionem usque ad Apolloniadem; nec non Lycaniam; Cilices et Pisidas excindere conatus Cremnam atque castella cepit, deinde in Homonadenses progressus, necato eorum tyranno, uxoris tyranni dolo periit, 487, 32. Ciliciam Asperam tenuit, 572, 48.
- Amyntor, Ἀμύντωρ, Ormenida, Ormeni f., frater Euxemonis, pater Phocnicis, 377, 2.
- Amyrtaeus, Ἀμύρταος, Thessaliae opp. ad Borbeidem lacum, 380, 11. Situs incertus. Cum ruinis quae sunt ad *Kastri* locum composuit Leakius.
- Amythaonidae e Pisatide et Triphylia in Argolidem profecti sunt, ubi cum Danae posteris regnum ita dividerunt ut ipsis Mycenae, illis Argos regia esset, commune autem ambobus templum Heræum, 319, 51.
- Amyzon, Ἀμυζών, Cariae opp., 562, 21. Ruinae in Latmi latere orientali ad viam qua a *Baß* itur ad *Tchisme*.
- Anabura, τὰ Ἀνάβουρα, sec. Artemidorum Pisidiae opp., 488, 19. Hoc si recte habet, oppidum aliunde non notum est. Suspicio tamen eadem significari Anabura, quae in Phrygia magna inter Synnada et Alandri fontes Livius 38, 5 memorat. Eo in tractu ruinae exstant *Kirikis* dictae, quas ad Anabura cum Hamillono et Kieperto refero.
- Anacharsis, e Scythis Nomadibus, unus septem sapientum, 251, 35; ejus inventa, ib.; vir ob morum et vitae simplicitatem laudandus, 250, 24. Memoratur etiam 592, 21.
- Anacreon Tejus, 549, 49; cum Polycrate versatus est, 545, 9. Teon urbem Ἀθηναιδίδα vocat, 541, 9. Laudatur 564, 27, et de Tartesso, 125, 10.
- Anactorium, Ἀνακτόριον (ad *Cap Madonna*), Acarnaniae opp., Nicopolis emporium, 386, 44 sqq. Distantia a Leucade et a templo Apollinis Actii, 388, 8.
- Anacyndaraxes, Ἀνακυνδαράξης, Sardanapalli pater, 573, 32.
- Anadatus, Ἀνάδατος, Persarum δαίμων, Anaitidis σύμωμος θεός, 439, 10.
- Anagnia, Ἀναγνία (*Anagni*), Latii urbs, 198, 24.
- Anagyraei, Ἀναγυράσιοι, Atticae pagus, 242, 15.
- Anaitis, Persarum dea, ejus σύμωμοι. Omanus et Anadatus, 439, 9. Σάκκια festum ad sanum Zelorum in Capadocia, 439, 12 (cf. 479, 9) et alibi, ubicumque ejus deae sanum est, 439, 33. Anaitidem praecipue colunt Armenii; ejus templum in Acilisene, 456, 40. Virgines nobilissimae ei dedicantur, ib. Templum Anaitidis (Ἀνιάς codd.) prope Arbela, 628, 28. In templis ritus, 624, 18.
- Anaphe insula, Ἀναφώνη γείτων Θήρη, 38, 30.
- Anaphe, Ἀνάφη (*Anaphi, Namfio*), insula maris Cretici, cum templo Apollinis *Ægletæ*, 416, 4.
- Anaphlystii, Ἀναφλύστιοι, Atticae pagus, 342, 16. Ad Anaphlystum Paneum et Coliadis Veneris fanum, 342, 22.
- Anapiae et Amphinomi facinus egregium, 223, 33.
- Anariaca, Ἀναρίακη, apud Urtios urbs, in quo oraculum incubantium, 436, 18.
- Anariacae, inter Amardos et Cadusios accolae maris Hyrcani, 440, 38. 435, 5 sqq. 436, 8. Cum his quidam Parrhasii, Praesii nunc dicti, cohabitasse feruntur, ib.
- Anas, Ἀνας, fl. Iberiae (*Guadiana*), 115, 3; ejus fontes et

- cursus, 115, 4. In eodem in quo Tagus tractu oritur, 115, 17. Sicut Bætiæ, e Celtiberia profuit, 900 st. a Bæti distans, ut ait Polybius, 122, 48; 134, 35. Duo habet ostia navigabilia, 116, 33. Ab his usque ad Sacrum promontorium 60 mill., ad Bæti ostium 100 mill., 116, 37. In eo non tam longe quam in Bæti fl. navigare licet, 118, 1. Adjacent ei montes metalla habentes, 118, 2. Anas Turdetaniæ limes occidentalis 115, 34; 116, 48. Quamquam etiam qui trans fluvium habitant Celtici alii-que Turditanice a nonnullis accensentur, 116, 48. Juxta Anam campi Bæturæ, 118, 7.
- Anaurus, Ἀναυρος, Thessaliæ fl. prope Demetriadem fuit, 375, 3. Est fluviolus qui inter Demetriadem et Iolcum (*Volo*) exit. V. Mézières sur le Pélon et l'Ossa, p. 40.
- Anaxagoras physicus Clazomenius, Anaximenis discipulus; quem audierunt Archelaus physicus et Euripides poeta, 551, 30.
- Anaxarchus cum Callisthene et Alexandro M. Homericorum cardinum recensionem instituit, 508, 50.
- Anaxenor, citharædus e Magnesia ad Mæandrum; celebritas ejus habitique ei honores, 553, 36.
- Anaxicrates scriptor de sinus Arabici longitudine, 627, 27.
- Anaxilanus, Rheginorum tyrannus, 214, 21; isthmum Scyllæ munivit contra Tyrrenos piratas, 213, 37.
- Anaximander, Milesius, Thaletis disc., Anaximenis magister, 543, 1, inter primos geographiam attigit, 1, 1; primus tabulam geographicam edidit, p. 5, 51.
- Anaximenes, Milesius, Anaximandri disc., 543, 1; magister Anaxagoræ Clazomenii, 551, 31.
- Anaximenes, rhetor Lampsacenus, 504, 43; laudatur de Milesiorum coloniis, 542, 34. Colonias in Erythræa esse refert, 504, 34.
- Ancaus in Samo regnavit, 540, 21.
- Ancara, Ἀγκαρα, Italiæ opp. V. sub. v. Ἀκαρὰ.
- Anchiale, Ἀγχιάλη, Ciliciæ urbs, condita a Sardanapallo, cujus ibi monumentum, 573, § 9. Anchiale, et Tarsus eodem die a Sardanapallo condita, 573, 33. Ponenda videtur Anchiale ad fluviolum qui exit inter vicos Karastin et Karadimar (v. Leake, *As. min.* p. 214).
- Anchiale (*Aktali*), ad Pontum Apolloniatarum opp., 265, 22.
- Anchialus, Mentæ pater, 391, 52.
- Anchises cum Ænea in Italiam venit, 190, 45. Cf. Æneas.
- Anchoe, Ἀγχόη, locus Bæotiæ prope Larymnæ quo Cephissus e terra erumpit; est etiam lacus cognominis, 349, 23.
- Ancona, Ἀγκών, græca urbs in Piceno, a Syracusanis Dionysii tyrannidem fugientibus condita, 200, 48. Ejus situs; vino et frumento abundat, 200, 50. A Pola distat stadia 800, 261, 24. Ejus a Gargano distantia, 236, 38. Memoratur urbs sæpius, ut 175, 42 et 47; 176, 15; 189, 18; 200, 37.
- Ancora anceps, Anachæsidis inventum, 251, 38.
- Ancus Martius rex Lucumonem familiarem habuit, 183, 7. Cœllum collem et Aventinum Romæ urbi adjecit, 195, 20. Ostia condidit, 193, 24.
- Ancyra, ἡ Ἀγκυρὰ, Phrygiæ urbs Lydiæ vicina, sicut Blandus; sita est in Abaitide regione prope fontes Macesti fluvii, 486, 4; 493, 37. Ruinæ in colle ad lacum *Simaw Gol*, ex quo prodit *Simaw-Su* (Macestus), et vicum *Kilisse-Koi*.
- Ancyra, ἡ Ἀγκυρὰ, urbs et castellum in ea Phrygiæ parte quam Tectosages Galatæ occuparunt, 155, 46; 486, 3. Nunc *Angora* sive *Engareh*.
- Andania, Ἀνδανία, Arcadiæ urbs, quæ olim Cæchia vocabatur, sec. Demetrium Scepsium, 291, 33; 309, 38; 385, 3. Ruinas prope *Swadani* sitas anno 1840 detexit Ernestus Curtius (v. ejus librum *Der Peloponnesos*, tom. II, p. 133).
- Andetrium, Ἀνδῆτριον, Dalmatarum castellum, 261, 54. *Mandeltrium* ap. Plin.; *Andretium* in Tab. Peut.; Ἀνδῆτριον ap. Ptolem. 2, 17, 11; Ἀνδῆτριον ap. Dion. Cass. 56, 12. Locum cum *Clissa* prope *Salona* sita componit Grosekurdus; quod ferri nequit. Sec. Tab. P. situs erat in via a Promona ducente Salonam, ab hac 16 millia distans, adeo ut Andetrium prope hod. *Verba* querendum sit.
- Andera, τὰ Ἀνδραῖρα, Lelegum urbs in Troade, 60 stadia a Thebe distans, ad quam lapis pseudargyrum præbens reperitur, 521, § 56; 524, 48. Prope urbem est Ianum Matris deorum Andireniæ et antrum cuniculi in modum usque ad Palæam vicum 130 stadia distantem pertinens, 525, 18. Situs locus fuerit ad montem *At Kajasi Dagh*. Exstat sane non longe ab Adramyttio dissitus *Dereli* vicus, qui tamen ad nostrum locum vix referendus sit.
- Andirus, Ἀνδῖρος, Troadis fl. e Caresene regione in Scamandrum influit, 515, 43. Quinam sit parum liquet. Kiepertus in tab. sua Andirum dicit maximum illum Scamandri affluentem; qui a Cebrene occasum versus est. Quum tamen e Caresene regione deferri dicatur, nescio an magis versus ortum ponendus sit.
- Andræmon, Ἀνδραῖμων, Pylus Colophonem condidit, 541, 5.
- Andizetii, Ἀνδίζηται, Pannonum gens, 261, 8. *Andizetes* apud Plin. 3, 28.
- Ἀνδραῖρα, apud Cretenses syssitia vocantur, 413, 53; 412, 48.
- Andriace, Ἀνδριακή, Thraciæ urbs Pontica ad Salmydesum, 265, 30. Situs non notus.
- Andriclus, Ἀνδριχλος, Ciliciæ mons, 571, 38. Intelligi montium tractum, qui pone Selinuntis regionem assurgit in 8000 pedum altitudinem.
- Andro, Ἀνδρῶν, historicus, Dulichium ad Cephaleniam pertinuisse censet, 392, 10. Dore e Doride Thessaliæ ad Parnassum et in Cretam migrasse refert, 408, 38. Laudatur de Nisi Pandionidæ ditione, 337, 14.
- Androclus, Ἀνδρόκλος, Codri f. legitimus, Ionæ colonæ dux, Ephesus condidit, 540, 24; posteri ejus reges dicti, ib. Cares et Leleges Epheso ejecit, 546, 48.
- Andromache, Eetionis f., in Thebe Hypoplacia nata, 500, 37. Hectoris uxor; postea apud Molossos regnavit, 509, 1.
- Andromeda ad Iopen Phœnicæ exposita, 35, 44; 646, 4.
- Andronicus, peripateticus, Rhodius, 559, 36.
- Andropompus, Lebedum Ionæ condidit, Arti loco occupato, 541, 5.
- Androsthene, Thasius, Nearchi comes fuit, et pro se seorsim juxta Arabiam in sinu Persico navigavit; laudatur de Persici sinus longitudine juxta Arabiam, 652, 4; de Icaro insula, 652, 10.
- Andrus, Ἀνδρος (*Andro*), una ex Cycladibus, 417, 5, 418, 11. Andriis imperarunt Eretrienses, 384, 50. Andriorum colonia Acanthus in Thracia, 859, 21.
- Anæ, Ἀνίας (i. e. *Anatidis*) templum non longe ab Arbellis dissitum, 628, 28.
- Anemolia. V. Anemoria.
- Anemoria, Ἀνεμόρεια, nonnullis Ἀνεμόλεια, Phocidis opp., unde nomen habeat; in finibus situm ditionis Phœnæsum et Delphorum, quo tempore Delphi suam seorsum remp. habebant, 363, 30.
- Anemurium, Ἀνεμόριον (*Anamur*), Ciliciæ pr., a Crommyo Cypri pr. 350 st., a Pamphylia finibus 820, a Solis 1500 stadia distat, 571, 39; 582, 8.
- Anemurium, aliud Ciliciæ promontorium, quod inter Colycadni ostium et Corycum ponitur, 572, 31. Fuit igitur promontorium quod est prope hod. *Perschend*, alibi, quantum sciam, non memoratur.

- Anias (Aronius?), Arcadiæ fl. ad Pheneum terram subiens, et, nisi forte obdurati sunt meatus subterranei, in Ladonem emergens, 334, 14.
- Anigradum (Ἀνιγράδων) nymphaeum in Triphyliae litore aërum, 297, 45. Prope id fons et locus palustris ac uliginosus; de eo fabulae, 298, 6.
- Anigrus, Ἀνίγρος, Triphyliae fl., olim Minyeus vocatus, 298, 2. Ejus natura, 298, 9. Prope cum Iardani pratum et sepulcrum, 287, 37. Fluvius e Smerna monte ortus exit nunc in Καίσα paludis partem meridiionalem. V. Curtius Peloponnes. 2, p. 81.
- Anio Ἀνίον (Teverone), Latii fl. ab Alba latina urbe profluens in Tiberim defertur, 196, 2. Ad Tiburem de excelso loco in convallem se dejecit, dein feracem vallem perlabitur juxta sectoras lapidis Tiburtini et Gabini; eadem in valle Albulæ aquæ, 198, 40.
- Ἀνιάζ. V. Hannibal.
- Anniceris, Ἀννικέρης, Cyrenæus philosophus, qui Cyrenaicam philosophiam emendavit et de se Anniceriam dixit, 711, 9.
- Annus. Ejus rationes accuratius primi constituerunt sacerdotes Diospolitani, 685, 18; a quibus sua acceperunt Græci, 685, 27.
- Anonymi poetæ versus, 83, 3; 575, 41.
- Anseres non habet Arabia felix, 653, 46.
- Antacæi pisces, 255, 20.
- Antixei sepulcrum ad Lyngem in Africa; ossa cadaveris quanta sint a Sertorio reperta, 703, 53.
- Antalcidæ pax, 238, 29.
- Antandrus, Ἀντάνδρος (Ruinae ad Κανακίον vicum), Troadis urbs, quæ a Lelegibus tenebatur, ut Alcæus ait, vel, sec. Demetrium, Lelegum ditioni adjacebat, 518, 41. Antandri regionem spectant Olympi, quattuor Idæ montis colles, 403, 50. Antandro superjacet Alexandria mons et Aspaneus forum, 519, 8. In vicino est Cilla, 523, 34. Antandrii fano Dianæ Astyrenæ præerant, 524, 41.
- Antemnæ, Ἀντὲμναι, prope Romam vicus (in colle prope Anionis et Tiberis confluentes), 191, 41.
- Antenor Menelaum hospitio excepit; ob id ipsius ejusque filiorum domus a Græcis non direpta, 520, 1; e bello Trojano cum Henetis in Venetiam Italiae venit, 176, 37. Heretorum expeditioni se adjunxisse et ad Adriæ recessum consedissee proditur, 466, 5. Cum filiis et Henetis Troja in Thraciam, hinc ad Adriam profectus est, 520, 5. In Italiam trajiciens inter socios habuit Ocelam, 130, 32. Cf. de ejus peregrinatione 40, 36. 134, 26.
- Antenoridæ in Dardania Troadis, 510, 40. cf. 520, 6.
- Anthæa, Ἀνθαία, Messeniæ urbs ab Homero memorata nonnullis est Thuria, aliis Asine, 309, 46.
- Anthedon, Ἀνθηδών (Ruinae non longe ab hod. Λυκισί), Boeotiae opp. et portus, 347, 36; ἰσχυρότατα ap. Homerum, 13, 26. Ab Ægis Eubææ 120 stadia distat, 347, 46. Anthedonius Glaucus, 347, 53. In Anthedonia regione Messapius mons, 347, 50, et laus locus, 448, 1.
- Ἀνθηήνη, planta palustris in lacubus Etruriæ, 188, 43.
- Anthemis, Ἀνθεμίς (Anthemūs, Ἀνθεμούς, 544, 31), priscum Sami ins. nomen, 393, 1.
- Anthemusia Ἀνθεμουσία, Mesopotamiæ regio, circa quam Aborrhæ fl., 636, 42. Ad eam Euphratem transire solent, 636, 46.
- Anthes in Argolide rex post Pelopidarum adventum navibus auctus Halicarnassum condidit, 321, 50, cum Trezenis, 560, 31.
- Anthropophagi, Hiberniæ incolæ, 167, 24. Scythæ, 167, 29, et per obsidionum necessitates etiam Galli et Hispani, 167, 30.
- Anticasius, Ἀντικασίων ὄρος, mons Syriæ, 640, 7.
- Anticinolis, Ἀντικίνωλις, Ponticæ oræ opp., oppositum Cincoli (Κινώλι) 467, 12.
- Anticites, Ἀντικίτης (unum ex Kuban fl. ostiis), fl. a Rhombite minore 600 stadia distans in Mæotidem exit, 423, 45. Ab eo ad Cimmericum 120 stadia id. Anticites brachium in Corocondamitidem palodem influens insulam efficit; nomen illi fluvium Hypanim (Kuban) vocant, 424, 27.
- Anticirra. V. Anticyra.
- Anticlidæ de Pelasgis laudatur, 184, 36.
- Anticragus, Ἀντικράγος, Lyciæ mons, in quo Carmylessus opp., 568, 5.
- Anticyra, Ἀντίκυρα et Ἀντίκυρα, Maliacæ sive Cetaeæ regionis oppidum, ad Spercheum fl., helleboro clara, 359, 22; 367, 48; 372, 48; ibi optime nascitur helleborus, 1359, 22.
- Anticyra, Phocidis opp. (Aspra Spitta), ad Crisæum sinum, 359, 21. Helleborum ibi melius apparatur quam in Anticyra Maliaca, ib.; adhuc durat urbs, 359, 28; 367, 32.
- Antigonia, Ἀντιγονία, priscum Nicææ Bithyniacæ nomen, 484, 32.
- Antigonia, Troadis urbs ab Antigono in Troade condita, a Lysimacho aucta et Alexandria denominata, 508, 11; 511, 2. V. Alexandria Troas.
- Antigonia, Syriæ ab Antigono condita; habitatores ejus a Seleuco Antiochiam transducti, 638, 36.
- Antigonus, Philippi f., Nicæam Bithyniæ condidit, quam Antigoniam nominavit, 484, 31; 508, 13. Scepas et Cebrenos in Antigoniam transtulit, 519, 39; 511, 1. Antigoniam in Syria condidit, 638, 36. Ab eo defecit Eumenes, 573, 42.
- Antigonus (Gonatas). Ei Acrocorinthum Aratus ademit, 330, 51.
- Antilibanus, Ἀντὶλὶβανός (Djebel ech Churki), cum Libano Cælesyriam includit; ejus situs, 642, 41.
- Antiochi herolis sepulcrum ad Sigeum, 510, 8.
- Antimachus, Eleæ incolæ universos Epeos et Caucones vocat, 296, 53. Laudatur, 312, 40; 332, 50; 351, 34; 503, 26.
- Antimenidas, Mytilenæus, Alcæi frater; Babylonis auxiliarius magnum certamen sustinuit, 527, 42.
- Antimæstus, Ἀντιμνηστὺς, Chalcidensium Rhægii conditorum dux, 214, 5.
- Antiochia, Ἀντιόχεια ἡ ἐνὶ Δάφνῃ (Antakiah), Syriæ caput, 638, 41; in Seleucide tetrapoli; primam ejus partem Seleucus Nicator condidit deque patre suo nominavit; alteræ partes tres a quibusdam adjectæ sint, 638, 32. In eam traducti sunt Antigoniæ habitatores, 638, 36, et Argivi quorum majores, Triptolemi comites, ad Orontem olim cōsederant, 638, 45. Triptoleum ut heroem Antiochenes colunt, ib. Per Antiochensem agrum fluunt Arcenthus, Orontes et Labotas, 639, 44. Antiochenis agri castellum Pagræ, 639, 45, et Meleagri vallum et Cænoparas fl., 639, 47. Quadraginta ab urbe stadia abest Daphne vicus, 639, 5; urbem præterfluit Orontes, 639, 25; ad cujus ostia unius diei navigatio, 639, 29; ad Seleuciam sunt stadia 120, 639, 28. Antiochiæ ad Daphnen Nicolaus vidit legatos, quos Porus ad Augustum misit, 612, 39.
- Antiochia ἐνὶ Μαϊάνδρῳ, Caræ urbs, 538, 50; 566, 16; 554, 7; Diotrephidis sophistæ patria, 539, 6. Ficus agri Antiocheni, 539, 4. Ruinæ urbis prope confluentes Mæandri et hodierni Kara-Su.
- Antiochia Margianæ (Merv) ab A. Sotere condita, 442, 40.
- Antiochia Mygdoniæ i. q. Nisibis, 636, 5.
- Antiochia ἡ πρὸς τῇ Πισιδίᾳ (Jalobatch), Phrygiæ magnæ urbs, 494, 12. Magnetum colonia; quam liberam

- servarunt Romani, 494, 14. Tenuit eam Amyntas, 487, 32. Prope urbem fanum Menis Ascei, 477, 17.
- Antiochis, Achæi f., Attali uxor, Attali I regis mater, 533, 30.
- Antiochus (Syracusanus, historicus) Campaniam habitatam dicit ab Opicis, qui etiam Ausones dicti sint, 202, 13. Quænam tradit de Italiæ sive Cænotriæ regionis limitibus, 211, § 4. Siculos et Morgetes e Rhegiæ regione ab Cænotris pulsos in Siciliam migrasse ait, 214, 21. Laudatur de originibus Velie, 210, 16; Rhegiæ 214, 3; Crotonis, 218, 8; Tarenti, 231, § 2; de Siritide, 219, 42; de Metaponto, 220, 1 et 17.
- Antiochus, Seleuci Nicatoris pater; ab eo nomen habet Antiochia urbs, 638, 27.
- Antiochus Soter Margianam 1500 stadiorum muro includit, et Antiochiam in ea condit, 442, 40. E Celenis incolæ in Apameam Phrygiæ urbem transduxit, quam sic nominavit de matre Apame, 494, 52. Ad Sardes ab Eumene I prælio vincitur, 533, 27.
- Antiochus Hierax contra Seleucum Callenicum fratrem belligerat, 642, 13.
- Antiochus Magnus cum Ptolemæo IV ad Rhaphiam pugnavit, 646, 37. Ejus nomine Armeniam administrabant Artaxias et Zariadres, 456, 1. Quæ intra Taurum possederat, ea Eumeni II Romani dederunt, 533, 41. Beli templum apud Elymæos spoliare aggressus perit, 634, 7.
- Antiochus Epiphanes Antiochiam urbem auxit, 638, 40.
- Antiochus, Demetrii f., Diodotum τὸν Τρόπον in castello quodam inclusum ad mortem sibi consciscendam adigit, 570, 37.
- Antiochus philosophus Ascalonium paullulum ante Strabonem vixit, 646, 21.
- Autiope, Nyctei filia, 347, 31.
- Antipater contra Athenienses gessit bellum Lamiacum, 372, 32; pater Alexarchi, 280, 29; Archiam jussit Demosthenem aliosque oratores vivos sibi adducere, 321, 47.
- Antipater Derbetes, 579, 10, prædo, Derben, Ciliciæ locum, τρυφάτων habuit; idem Laranda tenuit; ab Amynta occisus est, 458, 29; 487, 21.
- Antipater, Sisidis f., Armeniæ minoris rex, regno successit Mithridati, 475, 36.
- Antipater Tarsensis, stolicus, 575, 7.
- Antipater Tyrius scriptor, 645, 6.
- Antiphanes Bergeus, scriptor mendax, 39, 35; 84, 15; cum Euemero componitur, 86, 22.
- Antiphellus, Ἀντίφελος (Antifelo), Lyciæ opp., 568, 31.
- Antiphili portus, Ἀντιφίλου λιμὴν (Hantila), in ora Troglodytica sinus Arabici, 656, 44; accolunt eum Creoplagi, ib.
- Antiphrae, Ἀντίφραι, Libyæ vicus inter Pedoniam insulam et Derrin portum, pessimo vino celebris, 679, 13.
- Antiphus et Phidippus, Thessali filii, Herculis nepotes; Coorum duces ap. Homerum, 558, 14. Posteriores eorum in Thessaliam profecti, nomen regioni a Thessalo generis auctore iudicaverunt, 381, 21.
- Antiphus et Mesthies, Talæmenis filii, Mæonibus ap. Homerum imperant, 535, 26.
- Antipolis, Ἀντίπολις (Antibes), Galliæ opp., prope Varum fl., ab Aquis Sextiis 73 mill., a templo Veneris Pyrenææ 273 mill., sec. alios, 2600 aut 2800 stadia, 148, 29. Massiliensis colonia, 149, 32; 152, 52. A Massiliensium jurisdictione liberata nunc inter Italicas urbes recensetur, 153, 24. A Monæci portu distat 200 stadia et paulo amplius, 169, 1.
- Antirrhium, Ἀντίρριον sive Μολύκριον Πύον, pr. in confinio Ætoliae et Locridis, 288, 34; 395, 9. Ab Eueno 120 stadia distat, 395, 9. Cf. 366, 23.
- Antirrhodus, Ἀντίρροδος, insula in portu magno Alexandriæ, unde nomen habet, 675, 30.
- Antissa, Ἀντίσσα, Lesbii urbs, olim insula, 50, 4; 528, 37. Ruinæ ad Calas Limneonas.
- Antitaurus, ὁ Ἀντίταυρος, a Tauro abscinditur; ejus situs; in eo Comana et Knyas templum; in Cataonia desinit, 446, 43; 458, 53; 459, 4. Antitaurus (alius) et Masius (Tauri pars) includunt Sophemen, 452, 22; 447, 24. Inter eum et Euphratem Acilisena, 452, 26. Cf. etiam 453, 27.
- Antium, Ἀντίον (Porto d'Anzo), Latii oppidum, 192, 43; quale, 193, 25. Ad oppidum sunt palustria, 193, 7. A Circae distantia, 193, 53. Antiates olim potentes; socii piratarum Tyrrenorum; a prædandi studio eos abduxerunt Romani, 193, 30.
- Antonius (C.), M. Antonii patruus, post gestum cum Cicerone consulatum in Cephallenia degens urbem ibi struere cepit, sed reditu impetrato, non perfecit rem, 391, 36.
- Antonius (M.) in expeditione Parthica Veram, Atropatiz Mediæ urbem, oppugnavit, 448, 50. Inter comites ejus tunc Dellius fuit, 449, 2. Artavasdes fraude in calamitates incidit, 449, § 4, 637, 26; a proditore penas sumpsit, 456, 31. Archelaum Cappadociæ regem constituit, 463, 20. Ejus legati S. Pompejum capiunt ad Miletum (Midæum), 47, 28. Antonius Adiatorigi Heracleam dedit, 465, 6. Asylum templi Ephesii auxit, 547, 51. Ajacis statuam e Rhœteo in Ægyptum abstulit; pulcherrima templorum donaria sic auxit Cleopatram demeriturus, 509, 40. Quasnam statuas e Samo abstulerit, 544, 23. Quomodo Anaxenorem citharædum honoraverit, 553. Multum ei præfuit Cleo, latronum in Mysia dux, qui ab eo defecit post pugnam Actiacam, 492, 13. Herodæ permisit ut regis nomen assumeret, 651, 12. In ejus victoriam ad Philippos partem carmen scribit Boethus Tarsensis, quem honoribus auxit Antonius, 575, 15. Cleopatraz dedit Ciliciæ loca ad Hamaxiam sita, quæ ob cedri copiam ad classem parandam idonea erant, 571, 32. Cyprum Cleopatraz et sorori ejus Arsinoæ dedit, 584, 18. Antonii et Cleopatraz filia uxor Jubæ II regis, 703, 35. Antonii partes secutus est Bocchus Mauretaniæ rex, 309, 7. Antonius et Cleopatra ad Actium victi, 270, 30. Post Actiacam pugnam ab amicis derelictus, Alexandriæ Timonium construxit, 675, 37; manum sibi intulit, 576, 19.
- Antron, Ἀντράν, nunc Ἀντράνες (Fano), Thessaliæ opp. in Protesilai ditione, 371, 29; 372, 10; 373, 41. Ei obiacet in freto Euboico saxum sub mari latens, quod ὄνο; Ἀντράνης vocatur, 374, 20.
- Aones, Ἀόνες, prisca Boeotiæ incolæ, 344, 40; 267, 1. Atticam populabantur, 341, 26.
- Aonius campus, Ἀώνιον πεδίον, Boeotiæ, 354, 8.
- Aornus, Ἀορνός (Renas), Indiæ petra ad Indum fl., ab Hercule frustra tentata, expugnata ab Alexandro, 586, 40.
- Aornus lacus in Italia. V. Avernus.
- Aorsi, Ἀορσοί, Asiæ populus inter Oceanum et Caucasum, 422, 32; inter Mæotidem et Caspium mare, 434, 29. Aorsi inferiores huc ejecti sunt ab Aorsis superioribus; inferiorum, qui ad Tanaim habitant, rex Spadines; ejus copiarum numerus; superiores, magis etiam pollentes, quam late dominati sint, 434, § 8.
- Aous, Ἀώος (Vlosa, Vuissa, Forvissa), Illyriæ fl., ab Hecateo Æas dicitur; ab Apollonia 10 stadia distat; de fontibus ejus Hecatei sententia, 264, 44 sqq.
- Æarsus, Ἀπαισός, Troadis opp. V. Pæsus.

Apama, Ἀπάμα, Artabazi f., Seleuci Nicatoris uxor, mater Antiochi Soteris, qui de ea nominavit Apameam Phrygiæ, 494, 52; 638, 27.
 Apama, Prusiae uxor, 482, 42.
 Apamea, Ἀπάμεια (*Medania, Mutania*), Bithyniae urbs, sita Myrlea dicta, 482, 42. Romanorum coloniam accepit, 483, 7.
 Apamea, Medice urbs, 450, 4, non ita longe a Rhagis distant, 441, 21. (Sita erat a portis Caspilis orientem versus sec. Isidororum Characenum.)
 Apamea ἡ Κισθός (*Denais*), Phrygiæ urbs, 487, 33; 566, 18; 494, 2; juxta Mesogin montem, 537, 46; magnum emporium juxta Marsyam fl., 494, 33; unde nomen habeat; Celsenarum incolas in eam transduxit Antiochus, 494, 52. Urbs terræ motibus etiam ante Mithridaticum bellum sæpe concussa; Mithridates ad restaurationem urbis 100 talenta largitus est, 496, 5. Neptunus ibi colitur, id. Apameæ ditioni confinis est Milya, 539, 44. Lacus inter Apameam et Laodiceam situs (*Adchi Tus Gol*), 496, 32.
 Apamea Syriæ (*Famieh* arabice sæc. xii; nunc *Kulatel-Mudik* vel a lacu *El-Takah*), una ex quattuor Seleucidis urbibus maximis; Seleuci Nicatoris opus, ab uxore ejus dictum, 638, 24. Situs urbis, 640, 23. Ibi Seleucus 500 elephantos alebat, 640, 30; olim Pella dicta est; qua de causa, 640, 33; ibi erat τὸ λογιστήριον et τὸ λαοκόμειον, 640, 37; hinc Diodotus Syrorum regnum affectare aggressus est, 640, 43. Sub Apamea censebantur vicina oppida Larissa, Cassiana, Megara, Apollonia, alia, 640, 50. Urbem ad defectionem perduxit Bassus Cecilius; obsidione cinxerunt Romani, 640, 53. In propinquo munita castella οὐλαρχοί tenebant, 641, 5. Apamea Posidonii stoici patria, 641, 17. Apamensium regioni finitime Parapotamia et Chalcidice, 641, 19.
 Aparni, Ἀπαρνοί, Daarum gens, Hyrcaniae et mari Caspio proxime adjacent, 438, 36.
 Apasiacæ, Ἀπασιάται (Sacarum vel Massagetarum populus), ad quos Araces confugit, 440, 29. Cf. 448, 32.
 Apaturum, τὸ Ἀπάτουρον, Veneris Apaturi fanum, ad Corocondamitin paludem et Bosporum, 424, 34. Phagnagoræ, 424, 47.
 Apaturos, ἡ Ἀπάτουρος, Venus. V. Venus.
 Apeliotes, ἀπeliώτης, seu subeolanus ventus, quinam, 23, 47; 24, 12.
 Apelles philosophus ab Eratosthene laudatur, p. 12, 26.
 Apelles pictor Ephesinus, 548, 25; ejus Antigonus in Æsculapio Coorum, 561, 31.
 Apellico, Ἀπelliκὸν, Tejus, 550, 2; Aristotelis et Theophrasti libros emit, 521, 2; hujus bibliothecam recepit Sulla, 521, 14.
 Apennini montes, τὰ Ἀπέννινα ὄρη, incipient a Genoa, 168, 6, ubi Alpius committuntur, 175, 37; eorumque partem aliquam Ligures obtinent, 106, 14. Montes a Liguria incipientes in Etruriam porriguntur juxta oram usque ad Pisatarum regionem; hinc versus orientem flectuntur usque ad loca Arimino et Anconæ vicina, 175, 42; hinc per longum secant Italiam non ita procul a mari usque ad Apuliam; deinde per Lucanos et Brutios deflectentes in Leucopetram agri Rhegini desinunt, 176, 14; 106, 16; 215, 22. Tiberis ex Apenninis oritur, 182, 11. Præterea aliis locis Apenninorum mentio in Italiæ descriptione passim occurrit.
 Apenninus mons, τὸ Ἀπέννινον ὄρος (*Brenner*), Carnis superjacet; ad eum lacus et Isara (*Eisach*) fontes, 172, 22 et 36. Nomen montis haud dubie corruptum. Ποίννον conjecerunt Casaubonus, Mannertus, Corayus; Ἀπέννον leg. putarunt Cluverus et Gosselinus. Nentrum horum quadrat in situm locorum. Quum in hoc tractu

Οὐέννας habitarent, nescio an mons ille dici potuerit τὸ Οὐέννινον.
 Aper Calydonius, 326, 52. Aprorum in paludibus Scythiæ venationes, 259, 30.
 Apes in India nullæ, 591, 39.
 Ἀπαμῶνται servi Cretensium, 598, 7.
 Aphetæ, Ἀφῆται, quasi ἀπετήμιον Argonautarum, in Thesalia, 374, 38. Aphetarum nomen p. 377, 35 in loco lacero inseruerunt Groskurdus, Kramerus, Meinekius, ratione parum probabili. Vide not. crit.
 Aphidna vel Aphidnæ, ἡ Ἀφιδνα vel αἱ Ἀφιδναί (ruinæ in Kofroni colle) una ex 12 Atticæ civitatibus, quas Cecrops constituit, 341, 29; a Dioscuris ob raptam a Theseo Helenam expugnatur, 340, 33. Aphidnæus Tyræus, 311, 11.
 Aphnei, Ἀφνειοί, Troadis, quos Homerus memorat, dictos esse censet ab Aphnide lacu, qui idem est cum Dascylitide, 502, 12 et 16.
 Aphneis, Ἀφνηίς, Cappadocia mulier, Pixodari, Cariae regis, uxor, mater Adæ, 560, 53.
 Aphnitis lacus, Ἀφνίτις λίμνη, Troadis, idem cum Dascylitide, 502, 17. Cf. Aphnei; lacus quasdam Thracum vel Trerôn urbes absorpsit, 49, 38. Lacus (vel regio paludosa) est quem efficit *Ulfir Tchai* (Odryses) inter loca *Balabandchik* et *Keteh* sec. tabulam Kiepti.
 Aphrodisias, Ἀφροδισιάς, Phrygiæ Magnæ opp., 494, 4; 538, 48. *Ghera* sive *Geyra*, ab Antiochia ad Mæandrum meridiem versus. Plinius rectius Cariae urbem dicit.
 Aphrodisium, Ἀφροδισιον, Veneris Pyrenææ templum, 150, 45; 148, 30 (in *Cap Creus*).
 Aphrodisium, in boreali Cypri latere opp., a quo ad Salaminem transitus 70 stadiorum, 582, 14. Ruinæ oppidi prope hod. *Bergamo*.
 Aphrodite. V. Venus.
 Aphrodites hormus. V. Myoshormus.
 Aphrodites polis, Ἀφροδίτης πόλις, Ægypti opp. nom. Prosopitæ in Delta regione, 682, 4 (Atarbecis Herodoti; *Chybyn el Koum*).
 Aphrodites polis in Leontopolite Ægypti nomo, 682, 7. Situs ignotus.
 Aphrodites polis Ægypti in nomo cognomine, a Memphi versus meridiem sita, in qua bos sacra alitur, 687, 28. Situs ignotus.
 Aphrodites polis, Thebaidis opp. supra Crocodilopolim, 690, 36; 693, 46. Hodie *Tachta*.
 Aphytis, Ἀφυτίς (*Athyto*), Pallenes opp., 279, 5.
 Apia, Ἀπία, Peloponnesus interdum vocatur; apud Homerum tamen Ἀπία longinquam potius regionem significat, 319, 35.
 Apiaæ campus, Ἀπία πᾶσις, supra Thebes campum in mediterraneis situs, a Caystri campo Temno monte dirimitur, 526, 49.
 Apidanus, Ἀπιδανός, Enipeum excipit, in Peneumque influit, 371, 5; 306, 31. Secundum hæc Apidanus est *Persaliti*, et Enipeus *Vrysia*. Alii majorem fluvium, qui in Peneum influit, Enipeum vocant, in quem influit Apidanus.
 Apidones, Ἀπιδόνες, Peloponnesii apud recentiores poetas; Homerus eo vocabulo non utitur, 319, 35.
 Apiola, Ἀπιόλα (*Apelosa*), Volscorum urbs, a Tarquinio Prisco deleta, 192, 37.
 Apis, Ἀπῖς, bos, 684, 11. Pro deo ap. Memphitis colitur, 682, 38; ejus templum Memphi; idem Apis est cum Osiri; bos ille qualis sit; quomodo nutriatur et ostendatur, 688, § 31.
 Apis, Ἀπῖς, Libyæ vicus a Parætonio 100 stadiis, ab Ammonis oraculo quinque dierum itinere dissitus, 679, 7. Fuit locus ad recessum sinus qui vocatur *Marsa Labal*.

Ἀποδόρα, locus ad Sestum, quo Hellespontum Xerxes junxit, 506, 8.

Apuscus, Ἀπύσκιος, et Damases Athenienses Teon colonis frequentarunt, 541, 11.

Apollinis urbs Ἀπόλλωνος πόλις (Apollinopolis parva, *Kus*), Ægypti opp. non longe a Copto dissita, 692, 34 et 46.

Apollinis urbs (Apollinopolis Magna, *Edfu*), Thebaidis, a meridie Hieracopolis; crocodilis inimica, 693, 49.

Apollinis potamia, Ἀπόλλωνος ποταμία Ethiopis Cinnamomiferæ (ad *Bunder Muryah*), 659, 2.

Apollo. Ejus templum in Apollonia Pontica, unde colossum dei, Calamidis opus, Lucullus in Capitolium transtulit, 265, 11. Quid Byzantiis conditoribus dixerit, 266, 20. Apollinis Actii templum et lucus, 270, 9; 386, 29; templum Amyclæum, 311, 38; in Delio Laconis, 316, 29. Deus Pytho accepit a Neptuno, cui Tænarum dedit, 321, 27. Ap. Teneatæ templum, 327, 1. Cultus ejus apud Teneatas et Tenedios similis, 327, 15. Templum in Delio, 346, 15. Tilphossii fanum, 351, 11. Apollo e Melia pater Teucris, 354, 36. Quomodo cum Themide Delphicum oraculum condiderit, Athenis profectus, occisis Tithyo et Pythonē tyrannia, 362, 19. Phyllii templum in Phyllo Thessaliotidis oppido, 374, 16. Selinuntii oraculum Orobiæ in Eubœa, 382, 37. Marmarini templum in Eubœa, 383, 22. Admeto per ἑκαστὸν servit, 384, 36. Apollini sacra Eubœæ urbs Tamynæ, 384, 37. Ap. Leucatæ templum, 388, 32. Laphrii templum prope Calydonem, 395, 6. Μουσικήτης, 402, 1. Πρόπολοι ejus sunt musici et vates, 402, 15. Ap. e Rhietia Corybantes genuit sec. Pherecydem, 406, 5. Ap. Ægletæ templum in Anaphe insula, 416, 4. In Delo templum, 416, 30. Sminthii in Ceo templum, 418, 6; in Chalcia ins. templ., 419, 33. Ap. Cataonis fanum in Cataonia, 460, 16. Deus colitur in Alazonum pagis, 472, 2. Ejus cum Marsya certamen ad Celænas, 495, 5. Branchum amat, 542, 20. Ἐκαστος vocatur; hinc dictæ Hecatonnesi, 529, 3. E Manto Mopsam genuit, 576, 18. Amphilochem Solis in Cilicia interfecit, 576, 44. Branchidarum oraculum deseruit quo tempore a Branchidis Xerxem sequentibus spoliatum est, 691, 35. Apollinis Actæi et Dianæ oraculum in Adrastæ campo; inde Parium est translatum; ara dei ingens apud Parium, Hermocreonis opus, 503, 20. Apollinis Thymbræi templum prope Thymbril et Scamandri confluentes, 511, 51. Sminthi templum in Tenedo, 516, 48; in Chryse Troadis; statua dei, Scopæ Parii opus, 517, 17. Cillæi fanum Cillæ ad Cillum fl.; primum erat Colonis ab Æolensibus conditum, 523, 31. Ἐρυθρίου templum ap. Rhodios, 524, 33. Apollini Πορφυρίωνι sacrificant Æolenses, 524, 35. Deus per totam Troadis oram usque ad Tenedum colitur sub Sminthi, Cillæi, Grynei, aliis nominibus, 529, 3. Ejus fanum in Pordoselene ins., 529, 10. Apollinis Larissæi templum Larissæ prope Ephesum, 530, 37. Templum et oraculum Grynii, 531, 51. Didymei templum ad Miletum, 542, § 5. Cf. Branchidæ. Ap. Ὀύλιος ap. Milesios et Delios unde dictus sit, 542, 41. Apollinis lucus in Chio, 551, 6. Dei templum inter Clazomenas et Smyrnam, 551, 34; Pataris in Lycia, 568, 20. Apollinis ara in Cypri promontorio, 583, 2. Ei et Dianæ sacra urbs Borsippa in Babylonia, 629, 46. Apollinis et Dianæ templ. in Daphne vico Syriæ, 639, 8. Ap. templum in Icaro insula sinus Persici, 652, 10; incus spinarum Ægyptiacarum in Abydo urbe Thebaidis, 690, 48. Ap. Hermonthi colitur, 693, 44. Cf. *Delphicum oraculum*.

Apollocrates, Dionysii Siciliæ tyranni filius, 216, 2.

Apollodorus Artemitenus, Ἀπολλιδῶν auctor, de rebus Hyrcaniæ et Bactrianæ accuratius scripsit; eo usus est

Strabo, 97, 27. Laudatur de Ocho fl., 437, 5; de distantia a Rhagis ad portas Caspias, et hinc ad Hecatompylum, 441, 24; De regni Græcobactrii magnitudine, 443, 1. Artemitam ab Hyrcania circa 8000 stadia abesse dicit, 445, 30. Idem de Rhagarum situ, 450, 8. Græcos Bactrianæ reges majorem Indis partem quam Alexandrum sub se habuisse tradit; ceterum de India nihil novi docet, 585, 6. Cf. Eucratidas.

Apollodorus (Atheniensis, grammaticus) chorographiam metro comico edidit, quæ inscribitur γῆς περίοδος, 578, 1. In libris περὶ νεῶν καταλόγου pleraque a Demetrio Scepsio mutuatur, 291, 20. Initio libri II ex Eratosthenis sententia disserit de Homero terrarum remotiorum parum gnaro; quæ refellere studet Strabo, 248 sqq.; 26, 19. Eratosthenem defendens, Callimachum reprehendit, quod is quæ Homerus in Oceano diserte posuit loca ad Gaudum et Corcyram retulit, 37, 19; 248, 51. Apollodoro causam errorum quorundam præbuit Demetrius Scepsius, 37, 31. De Ponto et Ægypto Homerica profrens, inscitia poetam culpatur, qui voluerit quidem vera dicere, sed ignorance lapsus falsa dixerit, 35, 47. Araxen Iberos ab Armenia separare ait, parum recte, 51, 5. Laudatur de urbibus a Philoctete in Italia conditis, 211, 30. Alia ejusdem in examen vocantur, 252, 1. Helopiam de paludibus dictam esse censet, 272, 41; templi Dodonæi accolæ Homerum non Helios sed Sellos dicere putat; idem ad Dodonam Selletem fluvium ab Homero memoratum quaerit, 272, 44. Idem de ratione qua cognomines urbes Homerus distinguat, 291, 10. De Cechalia, cujus nominis unam duntaxat urbem agnoscit, 291, 25. De Epidaurio Límira, 316, 32. De Hellenibus Homeris, 318, 7. De Iso oppido Homérico, 348, 10. De Samo et Same apud Homerum, 389, 37. De Asteria insula, 392, 37. De Chalcide et Calydone, 395, 15. In Acarnania Erysiæ novit, 395, 22. Hyantes e Boeotia in Ætoliam migrasse dicit, 399, 12; Ἐν τῇ Τρωϊκῇ διακρίσει nulla Trojanis auxilia ex locis ultra Halyn venisse contendit perperam, 473, § 24 sqq.; 577, § 22. Maritimam Ponti oram Homero ignotam fuisse censet absque causa idonea, 474, § 26. Cur Cares apud Homerum βαρβαροφάνους dici opinetur, 564, 43. De Homeris Canimulgis et Lactivoris male judicat, 475, 25. Ἐν τοῖς περὶ νεῶν de isthmo Asiæ Minoris, deque fornæ ejus peninsulae et lateribus perperam statuit; nec recte nonnisi ex hac peninsula Trojanis auxilia venisse putat, 577, § 22. De gentibus Asiæ minoris parum accurate agit, 578, § 23-28. Alia quædam ei vitio vertuntur, 580, § 29. Ex Hesiodo aliisque multa geographica affert, quæ quomodo cum Homeris componenda sint nescit, 35.

Apollodorus Pergamenus, rhetor, ὁ τὰς τέχνας συγγραφεύς, auctor sectæ Apollodoreæ, 534, 26; amicus Augusti, quem dicendi arte instituerat; discipulum habuit Dionysium, cognomento Atticum, 534, 27.

Apollonia, Ἀπολλωνία (*Polino*), Illyrici urbs, 263, 10; 271, 18; a Corinthiis et Corcyraeis condita, ab Aoo fl. 10 stadia distans, a mari 60 stadia, 262, 45; diem longissimam 15 horarum habet, III, 7. In eam Dyspontii incolæ plerique migrarunt, 306, 44. Ab ea in Macedoniam ducit via Egnatia, 268, 14. Ab ea ad Byzantium 7320 fl., 284, 25; in ejus ditione Nymphæum saxum, 262, 52. In vicino Æas fl., 225, 53. Ibi Cephissus fons, 364, 22; bituminis fontes, 650, 36.

Apollonia s. Apollonias, Cyrenæ emporium (*Susa*), 710, 27 et 52; a Catabathmo 2200 stadia abest, 711, 22.

Apollonia, Macedoniæ sive Thraciæ urbs, quæ a Phagret et Galepsio sita erat orientem versus 279, 51; (probabiliter ubi nunc est *Tous et cap d'Orphano* vel *Cap Carca*). Eandem signat inter Strvmonem et Nestum ponens Mela,

1, 2, 9 et Hierocles, p. 640 ubi: Ἀμφίπολις, Ἀπολλωνία, Νέπολις.) Urbs a Philippo eversa, 280, 44. In promontorio sita, quod claudit sinum Strymonium, 280, 36.

Apollonia, una ex urbibus quas diruit Cassander incolaeque in Thessaloniceam conduxit, 277, 36. Est probabiliter Apollonia Mygdoniae (Pollina) non longe a Bolbe lacu sita.

Apollonia, *Lydiae* urbs, a Pergamo orientem versus, 534, 37. Eadem haud dubie urbs est quae p. 534, 41, vocatur Apollonis et aequali a Sardibus et Pergamo distare intervallo dicitur. Videntur ad eam pertinere ruinae quae in tabula Kiepertiana sunt inter vicus *Halikli* et *Bullana*, ab utroque paululum versus boream.

Apollonia, Ἀπολλωνία ἢ ἐπὶ Ποντικῷ (Abullionte), prope Apolloniatis lacum in Mysia, 492, 45.

Apollonia Pontica, 464, 17 (*Sizeboli*), 1500 stad. a Cyaneis, 265, 27. Milesiorum colonia in Thracia; fanum ibi Apollinis in insula, 265, 8; statua dei, Calamidis opus, a Lucullo rapta, *ib.* Apolloniatarum est Anchiale, 265, 22, et Thynias, 265, 26.

Apollonia, Syriae opp. Apameae urbi vicinum, 640, 49. Situs incertus.

Apollonias, Ἀπολλωνιάς (*Oluburlu*), Phrygiae Magnae opp. ab Apamea orientem versus, 494, 5.

Apolloniatis, Ἀπολλωνιάτις, olim Sitacene, Babyloniae regio, Mediae adjacet, 449, 43; 623, 18. Aturia regio, 627, 4.

Apolloniatis lacus, ἡ Ἀπολλωνιάτις λίμνη, Mysiae; adjacet ei Apollonia urbs, 492, 42. 493, 33.

Apollonides de Atropatenorum copiis, 448, 37; de animalculis quae in nivis glebis reperiuntur, 453, 9; de numero fratrum Palaci, 256, 39.

Apollonis, Cyzicena mulier, 534, 41, Attali primi uxor; quatuor ejus filii, 533, 36.

Apollonis, Ἀπολλωνίς, Lydiae urbs, 300 a Pergamo et a Sardibus stadia distat, 534, 41 (Cf. supra Apollonia Lydiae); eam occupavit Aristonicus, 552, 14.

Apollonium prom. prope Uticam (*Ras Sebib.*), ab occasu claudit sinum Carthaginiensem, 706, 24.

Apollonius ὁ μαλακός, Alabandensis, Menecles rhetoris disc., 559, 40. Rhodum se contulit, *ib.* et 564, 16. Ejus dictum, 559, 44; 564, 7.

Apollonius, ὁ τοῦς Ἀργοναύτας ποιήσας, Alexandrinus fuit, sed vocatur Rhodius, 559, 47.

Apollonius Citiensis medicus, 582, 32.

Apollonius Cronus, Cyrenaeus, magister Diodori dialectici, 711, 18 (Theodori Iasensis, 562, 15), in quem magistri cognomen translatus, *ib.*

Apollonius Mys, medicus, Heraclidis Herophylei socius, 550, 51.

Apollonius Nysaensis, stoicus, Panætii disc., 555, 33.

Apollonius Tyrius, τὸν πίνακα τῶν ἀπὸ Ζήνωνος φιλοσόφων καὶ τῶν βιβλίων edidit, 645, 7.

Appaitae, Ἀπαίται (Abasgi aliorum?), quondam Cercitae dicti, supra Pharnaciam et Trapezuntem, 470, 8.

Appia via; ejus ratio; viae in eam incidentes, 194, 22 sqq.; 197, 25; 234, 54; 285, 5 et 11.

Apsus, Ἄψος (*Beratinas*), fl. Illyrii, 262, 44.

Apsynthis, Ἀψυνθίς, Thraciae regio, postea Corpilice dicta, in qua Aenus urbs; ei contermina Ciconum regio ad occasum, 285, 10.

Apsyrtes, Ἀψύρτης, inss. sinus Adriatici, 102, 22, ad oram Iapodicam; ibi Apsyrtum fratrem Medea necavit, 261, 42. Nunc *Cherso* et *Ossero* inss.

Apsyrtus. V. Apsyrtes.

Aptera, Ἀπτερα (*Palzocastron*), Cretae urbs, 80 a Cydonia stadiis abest, 411, 36. Ejus navale Cisamus, 411, 37.

Apuli, Ἀπούλοι, inde a Daunius usque ad Frentanos perti-

nent; nunc vero etiam Peucetiorum et Dauniorum regiones Apuliae nomine comprehenduntur, 235, 30. Apulia ab indigenis ea vocatur Iapygia pars quae a Calabria est boream versus, 230, 48; in ea habitant Pediculi, 230, 49. Apuli, qui arctiore vocabuli sensu dicuntur, ad sinum habitant qui est a Gargano boream et occasum versus. Eodem quo Daunii et Peucetii sermone utuntur, ceteraque similes his sunt, 237, 6. Ad Apulos, quos Daunos Graeci vocant, a Piceno navigatio est 490 stadiorum, 201, 52.

Aqua. Ei sacra peragunt Persae, 623, 40 et 48. Aqua Ponti Euxini dulcissima, 41, 49. Aquae calidae Carretanae in Etruria, 183, 48; Sinuessae, 195, 7; Bajarum et Neapolis, 204 et 205; Pithecussarum, calculo remedium, 207, 8; in Sicilia ad Selinuntem, Himeram, Aegestam 228, 26; ad Nymphaeum Apolloniatarum, 262, 54; ad Aedepsum in Euboea, 365, 10; ad Thermopylas, 367, 13; in Lelanto Euboeae campo, 384, 12; in Caruriis, Phrygiae pago, 495, 35; Hierapoli in Phrygia, 538, 15 et 41; inter Clazomenas et Smyrnam, 551, 34; ad sinum Carthaginiensem, 708, 2. Aquae salae essufflationes, θαλάττης ἐκφυσμήματα, ad templum Ammonis, 41, 19.

Aquae Sextiae, τὰ θερμὰ ὕδατα τὰ Σέξτια καλούμενα (*Aix*), Galliae Narbonensis opp., a Nemauso 53 mill., ab Antipoli et Varo 73 mill. distans, 148, 27; a Sextio qui Salyes debellavit, conditum. Aquas calidas Strabonis aetate partim in frigidas abissi ferunt, 149, 42.

Aquae Statiellae, Ἀκουαίσταϊλλαι (*Acqui*), Italiae opp. in Liguria, 180, 44; 181, 3.

Aqueductum copia ad Romam urbem, 196, 30.

Aquila in Scythicis ad Maotidem regionibus nulla, 259, 32. Aquila a Thebaeis Aegypti colitur, 690, 29. Aquilae a Jove ab extremis terrae partibus emissae in Delphorum locum, γῆς ὁμαλόν, convenerunt, 360, 22.

Aquileia, Ἀκυλῆϊα, Italiae urbs intimo sinus Adriatici recessui proxima, a Romanis contra vicinos barbaros condita ad Natisonem fl. Ejus cum Illyricis gentibus commercia, 178, 33; 172, 7; 102, 108. Sita est extra Venetorum fines, 178, 41. Auri ibi lavacra et ferri secturae, 178, 35. Hinc per Ocrum montem merces Nauportum portantur, 172. Aquileia a Tergeste 180 stadia distat, 179, 40; a Nauporto 350 vel, sec. alios, 500 stadia, 260, 42. In Aquileiam exit via quam ab Arimino per Bononiam duxit M. Aemilius Lepidus, 181, 19. Aquileiae regioni finitimi sunt Norici, 243, 14.

Aquillius (M.) Pergamenum imperium in provinciae formam redegit, 552, 25.

Aquinum, Ἀκουῖνον (*Aquino*), Latii opp. ad viam Latianam et juxta Melpin fluvium, 197, 47.

Aquitani, Aquitania (Ἀκυτανῶν et Ἀκουιτανῶν. Ἀκυτινία, Ἀκουιτανία). Regio definitur Pyrenaeis, Cerneno m., Garumna fl., oceano, 147, 6; 157, 33; 146, 32. Gentes sunt supra viginti, quarum plurimae ad mare habitant, 157, 33. Cerneno monte a Celtis dirimuntur, 146, 32. Intra Garumnā una Biturigum gens ab Aquitanis aliena est neque vectigalia cum iis solvit, 157, 47. Aquitaniae usque ad Garumnā pertinenti alias 14 gentes, quae inter Garumnā et Ligerim habitant, adjectae sunt, 147, 16; 157, 39. Harum quaedam Rhodani regionem et Narbonensem provinciam attingunt, 157, 26. Adjectae istae gentes recensentur, 158, § 2. Aquitani a reliquis Gallis corpore et lingua differunt, Hispanisque similiores sunt, 157, 32. Convenae gens, 118, 22. Tarbelli, 158, 15 (Cf. Gallia). Solum Aquitaniae quales? 158, 10. Nonnullis Aquitanorum jus Latii datum, 158, 40. Ad Aquitaniam sinus Gallicus, 158, 14.

Arabes. Arabia (Ἀραβίς, Ἀραβία). Cognati Arabes Syris et Armeniis, similes etiam Arianis et Assyriis, 34, 42.

Arabum nomen simile est nomini Aramæorum et Eremborum. Græci Erembos dixisse videntur Arabes Troglodytas in sinus Arabici latere occiduo degentes, 35, 5; 2, 7. Arabes Eremborum nomine ap. Homerum indicari nonnulli putant; Zeno ipsum Arabum nomen in poeta reponi vult, Posidonius autem eodem sensu Ἀράβους scribi iussit, 667, § 7. Heroum tempore nomen Arabiæ fortasse nondum in usu erat. Dicti Arabes videntur ab Arabo, cuius Hesiodus meminit, 32, 27. Arabiam novit Homerus, cuius tamen ætate dives ea non erat; major pars incolarum in tuguriis degebat. Regio aromatifera est exigua. Strabonis ætate Arabes multa et assidua negotiatione divitias sibi comparaverant, 31, 42. Arabiæ Desertiæ descriptio sec. Eratosthenem, 653, 22-31; Arabiæ Felicis, sec. eundem, 653, 32-655, 4. Lateralia Arabiæ Felicis, 651, 38. Arabiæ aromatiferæ partes quatuor, 665, 49. Nonnulli eam in quinque regna dividunt; quomodo? 665, 54. Felix Arabia accuratius innotuit ex expeditione Ælii Galli atque mercatura Alexandrinorum, 97, 29. Arabiæ ora occidentalis describitur ex Artemidoro, 660, § 18 sqq. Gentes Arabiæ, Minæi, Sabæi, Cattabanenses, Chatramotitæ, Maranitæ, Garindæi, Rhammanitæ, Nabatæi, Chaulotæi, Agræi, quos vide. Ex Arabia Nabateæ per Pelusiacam regionem via in Ægyptum ducit, 682, 20. In Syriæ latere Arabes tenent Parapotamiam regionem. Ditiones ibi sunt Sampsigerani, Gambari, Themellæ, aliorum regnorum, 641, § 11. Babylonis, Mesopotamiæ, Coelesyriæ finitimi sunt Arabes Scenitæ, greges alentes, præsertim camelorum, 651, 32; 629, 53. Meseni Arabes Babylonis contermini, 629, 50. Arabiæ accensetur etiam quiddam est inter Nilum et sinum Arabicum; Pelusium in confiniis Arabiæ situm, 682, 21; 685, 18. Arabum regio Ararena, 665, 8. Arabiæ fluvius auri ramenta deferens, 661, 44. Auri fodinæ, 661, 51. Myrmecoleones, 659, 18. Felix Arabia non habet equos, mulos, porcos, anseres, gallinas, 653, 45. Morbi in Arabia frequentes ἡ στομαχική et ἡ σκελετοῦρθε, 664, 39. Arabes sunt imbelles; eorum arma, 664, 10; 665, 15. Domiciliorum ratio in Ar. Felice; regum successio, 654, § 3; artes exercendi modus; vinum e palmulis; regum vita, 666, 3. Omnibus Arabiæ regibus commune vitium est, quo rerum administrationem procuratorum arbitrio committunt, 664, 31. Merces Arabicas negotiatione tractant Gerrhæi, 652, 16. Ex Arabia merces Berenice et Myoshorum, hinc Coptum, inde Nilo fluvio Alexandriam deportantur, 664, 49; 692, 30. De Arabia invadenda cogitavit Alexander, causam belli prætextans quod ex omnibus gentibus soli Arabes non misissent ad ipsum legatos, 631, 25; 667, 45. Arabes aut subicere sibi aut conciliare studuit Augustus. Narratio de Ælii Galli expeditione; qua terræ hujus cognitio magnopere aucta est, 663, § 22-24; 696, 10.

Arabicus sinus, Ἀράβιος κόλπος (quem Damastes lacum esse putavit, 39, 37), ab Ægyptio mari isthmo separatur, quem non ignoravit Homerus, 25, 15. Isthmum illum olim mari tectum et navigabilem fuisse Eratosthenes suspicatur, 32, 6. Ab intimo sinu recessu ad Pelusium sunt 1000 stadia; secundum Posidonium isthmus paullo minor 1500 stadiis, 682, 25. Sinus Ar. dirimit Æthiopes, 29, 21. Aptissime Libyam et Asiam eo dirimi dixeris, 29, 29. In fluminis morem ad 15000 (10000 codices p. 83, 13) stadia porrigitur; latitudo maxima 1000 stadia non excedit, 29, 22. A recessu ad mare Pelusiæ iter tridui aut quadridui, 29, 27. Latus orientale ab Ælanite recessu est 14000 stadiorum sec. Alexandrum et Anaxicratem, 654, 27; latus occidentale ab Heroum urbe ad Ptolemaidem 9000 stad.; hinc ad fauces

4500 stadiorum, 654, 29. Fauce angustissimæ, 83, 13, ad Diren sunt 60 stadiorum, 654, 43; nunc tamen angustia dici solent tractus 200 fere stadiorum, quo loco sex insulæ inter Æthiopiam et Arabiam interjectæ sunt, 654, 45. A faucibus usque ad extremam terram cinnamomiferam 5000 stadia, 663, 6. Arabici sinus intimi custodes regii, 81, 26. Fossa e Nilo in sinum Ar. ducta, 32, 4; 683, 36. Cf. Sesostria. Ceterum sinus Arabicus sæpius etiam maris Erythræi nomine significatur.

Arabus, Ἀραβός, Mercurii et Throniæ f., ab Hesiodo memoratus, fortassis Arabibus nomen dedit, 35, 25.

Arachosia, Ἀραχωσία, pars Ariæ; ejus situs, 442, 30.

Arachosii, Ἀραχωτοί, Archosie incolæ, a Paropamisidis ad austrum habitantes, ab oriente Indo fluvio terminantur, 616, 22; ad occidentem Drangæ adjacent, 616, 13; per eos Craterus exercitum duxit, 614, 25.

Arachoti, Ἀραχωτοί, Arachosie urbs, a Prophthasia 4120, ab Ortospanis 4000 st. distans, 441. (Ulan Robat sec. Rawlinson; ruinæ ad Arghasan fl., quatuor parasangs a Kandahar in via Schikapur versus ducentem sitæ sec. Court. Alii aliter.)

Arachoti (?) et Massagetæ sec. Eratosthenem juxta Bactrios ad Oxum habitant, 440, 30.

Aracynthus, Ἀράκυνθος ὄρος (Zygos), Ætolie mons, 395, 28, ad quem Pleuron nova, 387, 20.

Aradus, Ἀραδός, ins. et urbs Phœnicum (Ruad), inter navale suum et Marathum sita, a continente 20 stadia distans; insulæ natura; incolarum multitudo; Sidoniorum opus; aquandi ratio, 641, § 13 (Fontes submarini hoc loco memorati etiam nunc exstant. V. Ritter. t. 17, p. 879.) Ejus historia, 642, § 14. Cum Sidone et Tyro Tripolin condidit, 642, 41. Aradiorum in ora sunt Paltus, Balanæa et Carnus, Aradi navale, 641, 32. Aradii agrum tenent Marathi oppidi diruti, 631, 35. Aradus colonia esse perhibetur Aradi insulæ in sinu Persico sitæ, 652, 25. Aradii per Lycum et Jordanem adverso alveo in Coelesyriam subveli dicuntur, 643, 1. Aradii quidam Cadmi comites in Eubœa remanserunt, 383, 50.

Aradus et Tyrus (aliis Tylus), insulæ sinus Persici, e quibus Aradus et Tyrus Phœnicæ urbes deductæ esse feruntur. Distant insulæ istæ a Teredone decem dierum navigatione, et unius diei navigatione a Macarum promontorio (a Ras Mussendom), 652, 25. 687, 13. [Aliunde satis constat significari insulas bodiernas Arad et Samak sive Bahrain in Bahrain sinu positas. Oræ longitudo inde a Teredone eo usque est 3000 fere stadiorum; neque improbable Androstenem, hujus oræ exploratorem, decem dierum navigationem ad id spatium emetiendum insumsisse, quandoquidem in ejusmodi iter, sicut in Nearchi paraplum, vulgaris computus, ex quo 500 stadia in singulos dies computari solent, omnino non cadat. Quod vero addit Strabo de unius diei distantia quæ sit a Macarum promontorio, id aperte falsum est. Pertinet res ad Ras Anfir, quod ab oriente harum insularum, similiter atque Ras Mussendom in faucibus sinus Persici, boream versus longe porrigitur. Ab eo promontorio Tyrus insula distat 400 stadia; idemque significare videtur Plinius Tylum a continente abesse dicens 50 m. pass. Fortassis igitur Strabonis locum corruptum esse dicas, præsertim quum quæ hoc loco leguntur vix conciliari possint cum 10000 stadiorum longitudine quam Arabico sinus Persici lateri Strabo tribuit. At integra omnia esse et relata Strabonem referre tabulæ Ptolemæi probant, in quibus sinus Persicus ad Eratosthenis rationes exhibetur. Aradus insula a Ras Mussendom ibi abest proxime; a Tylo autem insula ad Euphratem linea recta sunt 5500 circiter stadia, quæ in decem dierum navigationem cursu recto insti-

- tutam ex vulgari computo compulasse videtur. Porro in eodem Ptolemæo haud leve indicium confusorum *Anfir* et *Mussendom* promontiorum deprehendo. Etenim quum *Ras Mussendom* a Nearcho ejusque sectatoribus vocetur *Máxata* vel τὸ ἐν Máxataς ἀπερτήριον, de Macis sc. accolis: Ptolemæus ibi habet quidem gentem *Macarum*, at promontorium dicit *Asabón*, quamquam nullam ibi *Asabón* gentem notavit. Bene scio Ritterum nomen istud ex eo deducere quod ibi habitassent Sabæi orientales, *As-sab*: sed mera hæc conjectura est. Contra vero *Asabón* promontorium perperam huc translatum esse a *Ras-Anfir* inde colligis, quod regio ad sinum *Bahrain* sita etiam nunc *El-Asa* vocatur, deinde vero ex eo quod Ptolemæus in suo populorum catalogo per eundem tractum habitare memorat *Asapenos* (sic sec. optimos codd. edidit Wilberg VI, 7 p. 406), qui rectius etiam dicerentur *Asabeni*, i. e. *Beni-Asa*. Haud dubie igitur Androsthene ultra *Bahrain* sinum non progressus erat et tamen totum sinus Persici latus Arabicum emensus esse credebatur. Hinc illa promontiorum permutatio, quæ quidem tanto facilius erat, si præter *Aradum* in *Bahrain* sinu positam altera *Aradus* insula *Macarum* promontorio propinqua veteribus innotuit. Ac sane hodiernam *Aredj* insulam (sic Kiepertus nomen exhibet; vulgo *Laredj* i. e. *el Aredj*), quæ est a meridie *Ormuz* insulæ, quum ignota esse Nearchi comitibus non potuerit, *Aradum* dictam esse veri est simillimum.]
- Aræ** Philænorum. V. Philænorum aræ.
- Aræ** ab Alexandro in Indicæ expeditionis locis ultimis posita, 142, 16.
- Aræthya**, Ἀραθύρα Homericæ, nunc *Phlæsia*, urbs in regione cognomine ad *Celossam* montem; postea migratum inde est in locum 30 stadiis dissitum, ubi urbem conditam *Phliuntem* vocarunt, 328, 24. *Aræthya* inter *Agamemnonis* oppida ap. Homerum, 324, 11. Ad eam pertinere montis ruinae in latere occidentali *Polyphænon* montis exstat. V. Curtius Peloponn. 2, p. 476.
- Aragus**, Ἀραγός (*Aragwt*), Iberiæ fl. in Cyrum exit, 428, 50; fauces perfuit, per quas a borea in Iberiam aditus est; ad ejus cum Cyro confluentes *Seusamora*, 429, 30 sqq. Cf. *Harmozica*.
- Aramæi**, Ἀραμαῖοι; sic se vocant ii, quos nos Syros vocamus; nomen hoc simile est nominibus *Arabum*, *Armeniorum*, *Eremborum*, 35, 2. *Aramæi*, i. e. Syri, apud Homerum *Arimi* dicuntur, 667, 37. Cf. *Arimi*.
- Arambi**, Ἀραμβοί pro Ἑραμβοί Posidonius ap. Homerum scribi voluit, ita ut *Arambi* intelligantur *Arabes*, 667, 21.
- Araphæakes**. V. *Halæ*.
- Arar**, Ἀραρ (*Saône*), Galliæ fl. ex *Alpibus* fluit, terminus *Sequanorum*; excipit *Dubin* fl., inque *Rhodanum* influit, 154, 34; 157, 2. Ad confluentes *Lugdunum*, 154, 19. *Arari* adjacet *Cabullinum* (*Chdlons*), 160, 4. De *Arare* fl. et vectigalibus ex ejus transitu percipiendis confederunt inter se *Ædri* et *Sequani*, 160, 14. *Ararem* inter et *Rhenum* *Sequani*, 169, 50; 160, 7; inter eum et *Ligerim* *Ædri*, 160, 3. Cf. etiam 159, 30 et 43; 161, 13.
- Ararena**, Ἀραρηνή, regio *Arabum* *Nomadum*, quorum rex erat *Sabus*, quo tempore *Ælius Gallus* regionem hanc peragravit, 665, 8.
- Aratus**, fœderis *Achaici* prætor, *Corinthum*, *Sicyonem*, *Megarenses*, *Argos*, *Hermionem*, *Phliuntem*, *Megalopolin* fœderi adjunxit, 330, 51; 328, 26.
- Aratus Solensis**, ὁ τὰ Φαινόμενα συγγράψας ἐν ἑπείῳ, 573, 25. Ἐν τοῖς κατὰ λεπτὸν dixit de *Philegandro* et *Gyaro* ins., 417, 15; 416, 16. Idem (*Phæn.* 33) parum accurate de *Cretæ* locis quibusdam loquitur, 411, 18. Laudatur, 85, 31 (*Phænom.* 61); 3, 5 (*Phæn.* 6-145); 332, 20 (*Phæn.* 163); 312, 46.
- Aratthus**, Ἀρατθος (*Arta*), fl. *Ambraciam* præterfluit, e *Tymphe* et *Paroræa* oriens, 170, 18. A borea in *Ambracium* sinum exit, 271, 50.
- Arauris** (Ἀραυρίς *Ptol.*, *Plin.*, *Mela*; Παύραρις *codd.* *Strabonis*; (h. *Hérault*), fl. *Gallias Narbonensis*, e *Cemmeno* monte fluens juxta *Agalthen* exit, 151, 19.
- Arausio**, Ἀραυσίων (*Orange*), urbs *Galliæ Narbonensis*, 154, 7.
- Araxene**, Ἀραξηνή, *Armeniæ* provincia, 436, 32, melle dives, 60, 51.
- Araxenus campus**, τὸ Ἀραξηνὸν πεδίον, quem *Araxes* in *Armenia* perfuit, 452, 38 et 43; 455, 28. Ad eum *Artaxata* urbs, 453, 33.
- Araxes**, Ἀράξης (*Aras*), per *Armeniam* fluit, 421, 41; unde nomen habeat, 455, 18; ex *Abo* monte labitur, 452, 31; ejus cursus, 452, § 3; in *Cyrum* incidit, cujus limum protrudit fluxu rapido, 430, 7. *Armeniam* ab *Atropatene* dirimit; 448, 52. A Vera urbe 2400 stadia abest, ib. Ab *Armenia* separat *Iberos*, ut *Apollodorus* opinatur, 51, 5. Ad *Araxen* *Arxata* et *Artaxata* urbes, 453, 31.
- Araxes** (i. e. *Iaxartes*) sec. *Herodotum* a *Matianis* fluens in quadraginta alveos scinditur; *Bactrianos* et *Scythias* dirimit, 455, 32. *Massagetarum* regionem inundat, 439, 44; uno ostio in mare *Hyrcanum*, ceteris in oceanum exire dicitur, ib.
- Araxes** (*Bend-emir* vel *Kurab*), *Persidis* fl., quem prope *Persepolin* *Alexander* trajecit, 621, 16. In eum e *Parætacene* influit *Medus*, 621, 20.
- Araxes** olim etiam ὁ Πηνειὸς dicebatur, 455, 20.
- Araxus**, Ἀραξός ἀρα (cap. *Kalogria* montis *Maura*), *Elidis* pr., 288, 6 et 41; 393, 38. Ejus distantia ab *Alphæi* ostio, 294, 51; ab *isthmio*, 288, 50; 333, 13; a *Dyme*, 290, 12.
- Arbaces**, ultimus *Assyriorum* rex, 628, 3.
- Arbela**, τὰ Ἀρβήλα (*Erbil*), *Babyloniæ* opp. in *Aturiæ* finibus; inter ea et *Ninum* *Lycus* fluvius, 628, 7; 356, 18; 66, 13. Ab *Arbela* condita, 628, 21. In propinquo est *Demetriæ* urbs et *naphthæ* fons et *Anææ* fanum et *Sadraca* regia et ὁ Κυπαρισσῶν, 628, 27. Pone *Arbela* *Nicatorius* mons, 628, 23. Prælium ad *Arbela* commissum dicitur, quod accuratius ad *Gaugamela* commissum diceretur, 628, 19.
- Arbelene**, Ἀρβηληνή, regio circa *Arbela*, 628, 26.
- Arbelus** *Athmonensis*, *Arbelorum* conditor, 628, 21.
- Arbies**, Ἀρβίαι, *Arianæ* gens, *Indorum* pars, ab *Indo* usque ad *Arbin* fl. habitat, oram habens 1000 stadiorum; vicini eorum *Oritæ*, 613, 15.
- Arbis**, Ἀρβίς, fl. *Arbies* et *Oritas* dirimit, 613, 15.
- Arbor** ad *Carthaginem* *Novam* crescens, quæ e spina emit tit φλοιὸν, ex quo tela pulcherrima conficiuntur, 145, 34.
- Arbor Gaditana**, cujus rami ad solum deflexi, folia cubitalia gladii forma; e ramo effracto lac, e radice incisa humorem minii colore emittens, 145, 31 et 41; similis arbor in *Egypto*, 145, 36. Arborea ingentes, navibus compingendis et tabulis faciendis aptæ, 168, 36. Arbor quædam in *Gallia* nasci dicitur ficus similis, quæ fructum edat forma capituli columnæ *Corinthiacæ*; fructus hic succum lethalem præbet, 165, 31. Arborea laniferæ in *India*, 591, 34; 592, 15. Arborea in *Rubro mari* nascentes lauro et olivæ similes, 652, § 6.
- Arcadia**, Ἀρχαδία. Ejus descriptio, 333, cap. 8. Urbes, quarum plurimarum vix vestigia supersunt, 333, 38; montes, 333, 49; inter eos *Laempea*, 293, 37; *Lyrcius*, 318, 25; *Phloe*, qui *Triphyliam* et *Pisatidem* attingit, 306, 46. Fluvii terram subientes, quorumque meatus interdum obturantur, 334, § 4; de aqua *Stygia*, ib. Zi-47.

- πέτρα Arcades appellant τὰ βέπετρα, 334, 5. Fluvius Ladon, 50, 12. Arcadia Cēchalia, nunc Andania 291, 83. Arcadicæ gentes Græcarum vetustissimæ, 333, 20. Sunt Pelasgicæ stirpis, et Arcadia prima Pelasgorum sedes fuit, 183, 53; 296, 41. Arcades sæpe de Triphylia regione certarunt; inter tres gentes Triphylia constituentes a nonnullis recensentur, 289, 48; hinc Pylus et Triphylia etiam Arcadicus dicitur, 289, 48. Cum Pylis Triphylia de Chaa urbe bellum gesserunt, 299, 16. Administrant Dianæ Heles fanum quod est prope Alorium 300, 50. Ex Arcadia Peucetii in Italiam migrasse videntur, 285, 26. Arcadium colonia, ab Euandro deducta, Roma urbs, 692, 14. In Arcadia mortuus est Penthilus, 498, 20. Arcades minus cum Doriensibus commercii habentes, et montana colentes, diu seorsum in pace vixerunt, Æolicam servantes dialectum, 286, 36. Messeniis contra Lacedæmonios bello Messen. auxiliati sunt, 305, 34. Sub Aristocrate rege Messeniorum socii contra Lacedæmonios, 310, 53. Arcadia continentibus bellis prorsus vastata; vel Megalopolis nunc est μεγάλη πόλις, 333, 22; at pascua ob id ipsum habet largissima; equi ibi optimi, 333, 30.
- Arcadicus, Ἀρκάδικός, vel Mamaus, olim Amathus, fluvius Pylum Triphylia præterfluens, 295, 42.
- Arceus, Ἀρκούριος, philosophus Academicus Pitane oriundus, cum Zenone Citieo Polemonem audivit, 525, 29. Cum Aristone et Apelle et Bione Athenis floruit quo tempore Eratosthenes Athenis versabatur, 12, 22.
- Archedemus, Ἀρχέδημος, Tarsensis, stoicus, 575, 7.
- Arceuthus, Ἀρχεῦθος, Syriæ fluvius per Antiochenum agrum (in Orontem) fluit, 639, 46. Vocatur Ἀρχεῦθος apud Malalā; *Jaghra* ap. Abulfedam; hodie *Kara-Su*.
- Archæanax, Ἀρχαῖναξ, Mytilenæus, Sigeum muro cinxit et lapidibus Iliacis, 513, 17.
- Archelaus, Ἀρχέλαος, Penthili f., coloniam Æolicam duxit in regionem quæ nunc Cyzicena est circa Dascylium, 498, 24.
- Archelaus, physicus, Anaxagoram Clazomenium audivit, 551, 33.
- Archelaus, pater Archelai ejus qui Comanis pontifex erat; contra Syllam pugnavit, deinde a Sylla et senatu honore affectus est, 478, 10; 676, 50.
- Archelaus, a Pompeio Romanorum pontifex constitutus, filius ejus Archelai, cui a Sulla et senatu honor est habitus, amicus Gabinii; simulans se Mithridatis Eupatoris filium esse, Cleopatram, Ptolemæi filiam, in matrimonium datur; sex menses post a Gabinio Ptolemæum reducete in pugna occiditur, 478, 10; 676, 50; avus fuit ejus Archelai qui Strabonis ætate in Cappadocia regnavit, 676, 52.
- Archelaus, Cappadociæ rex, nuper defunctus, 458, 19. Reges ante Archelaum, 457, 30, a Romanis Ciliciæ partem accipiunt, 458, 27, sicut ipse Archelaus Ciliciam Asperam, excepta Seleucia urbe. Ibi in Elæussa insula regiam sibi struxit in eaque degere solebat, 458, 29; 460, 54; 572, 45. Cappadociæ rex ab Antonio constitutus est, etsi ad Cappadociam gentem nihil pertinens, 463, 2. Ejus avus et proavus, 676, 52; 478, 10. Ultimus rex Cappadociæ et Armeniæ minoris, 476, 7. Pythodorida uxorem duxit, 476, 20.
- Archelaus, Euripidis fabula, 184, 31.
- Archenachus, Eubœensis, historicus, de Curetibus laudatur, 399, 44.
- Archias, Corinthius una cum Myscello Delphos adiit oraculum sciscitaturus de condenda colonia, 224, 3. In Siciliam navigans Chersicratem in Corcyra reliquit, 224, 15. Ad Zephyrium appulit, indeque assumptis Doriensibus quibusdam, in Siciliam vectus Syracusas condidit, 224, 19; quando? 224, 2. Teneatam partem majorem secum Syracusas duxit, 227, 2. Achæos in condenda Crotone adjunxit, 218, 13.
- Archias Demostheni in Calauriæ asylo manum inferre non ausus est, 321, 41.
- Archidamus, Agesilai f., a Tarentinis arcessitus, 233, 12.
- Archilochus, poeta Parus, 418, 12; Callino junior, 553, 16; meminit Satorum, apud quos scutum abiecit, 393, 24; 471, 4. Panhellenum vocabulo utitur, 317, 14.
- Achimedidis ἐν τοῖς ἀπὸ τῶν ὀχυρωμένων sententia laudatur, 45, 26, 36.
- Archytas Pythagoreus Tarento præfuit, 233, 5.
- Arconnesus, Ἀρκόννητος, sive Aspis (*Ypsilo*) insula ad Ioniam oram inter Teum et Lebedum sita, 549, 46.
- Arconnesus ins. ad Halicarnassum, 560, 30 (*Orok-Adassi*). sive *Karada*.
- Arctici circuli, 91, 19; iis parum apte nonnulli zonas determinant, 78, 43. Quomodo Homerus arcticum circulum designat, 2, § 6.
- Arcon, Ἀρκτών, sive ursorum mons in Cyzico insula, 492, 52.
- Ardania, Ἀρδανία; 33, 35, sive Ἀρδανίς (*Ἀρδανίς codd.*) 711, 31, prom. Libyæ (*Ras Millah*) non longe distans a Menelai portu; et objacet Chersonesus Cretæ ins., 3000 stadiorum intervallo, l. l.
- Ardea, Ἀρδέα (*Ardea*), Rutulorum opp., a Roma 160 stadia distans, 190, 3 et 40; ad quam Veneris templum et solennis Latinorum conventus, 193, 46. Ardeales viri templum Veneris Lavinia administrant, 193, 45. Ager eorum male sanus, 193, 7. Ardeam usque Samnites in Latium incursiones fecerunt, 207, 40.
- Ardia, ἡ Ἀρδία, Dalmatiæ ad Adriaticum mare regio sublimis, 260, 14.
- Ardizæi, Ἀρδιαῖοι (Dalmatiæ gens) circa Naronem fl., 261, 10; 263, 48. Pæonibus contermini, 274, 28. Ardiæorum fere usque ad regionem et Rhizonicum sinum pertinent Pannoniæ gentes, 261, 12. Post Ardiæorum et Pleræorum oram est sinus Rhizonicus, 262, 12. Iis vicina Pharus insula, 262, 12. Regio eorum sterilis, 262, 21. Eorum et Antariatarum in confiniis salinae sunt, frequens causa bellorum, 263, 54. Ardizæi postea Vardæi dicti, quos latrocinii deditos Romani ab ora in mediterranea rejecerunt, 262, 14. Gens nunc tantum non extincta, 262, 21.
- Arduenna silva, Ἀρδύεννα ὄλη (*les Ardennes*), arborum non celsarum, permagna, non tamē 4000 stadiorum, ut nonnulli (*Cæsar*) produnt; ibi Eburones, Atrebat, Morini, 161, 43. Ejus incolæ in bello vimineis textis et palis aditus intercludunt; ipsi se in insulas paludum abducunt, 161, 46.
- Arecomisci Volcæ. V. Volcæ.
- Aregon, Corinthius pictor; ejus picturae in templo Dianæ Alpheonæ, 295, 25.
- Areinus, Ἀρήνος (*Arsites* f.), Mithropastæ pater, Phrygia a Persarum rege præfectus, 652, 38.
- Arelate, Ἀρελάτη (*Aries*), ad Rhodanum emporium haud exiguum, a Massiliensi promontorio tantum distat. quantum Narbo a Pyrene, 151, 2.
- Arenæ madidæ fluviorum et siccae in Turdetania auriferæ, 121, 10. Arenas maritimas Ægyptii puteos fodientes reperiunt, 42, 12.
- Arene, Ἀρήνη, Triphylia opp., 298, 27; 302, 39, ab Homero una cum Pylo et Minyeo fl. memorata, quaerenda esse videtur ad Samicum, quod castellum urbis fuerit, 297, 50. Minyeius autem fluvius fuerit Anigrus, 293, 2. Arenen olim τὴν Ἐράνη Messeniæ nonnulli dictam esse falsc statuunt, 310, 5; 299, 42.

Aretas, Ἀρέτας, Arabum regulus, Obodas affinitate junctus, amice suscepit Ailium Gallum, 665, 2.
 Ἀρετή ἱστῶν ἢ φυσικῇ, i. e. disciplina in sese nitens et hypotheseibus aliunde pendentibus carens, 91, 6.
 Arete, Ἀρήτη, Aristippi Socratici filia quae in Cyrenaeensi schola patri successit, 711, 7; mater Aristippi metrodidacti, *ib.*
 Arethusa, Ἀρέθουσα, fons Ortygiae insulae. De Alpheo in eo rursus emergente fabulae, 224, 53.
 Arethusa, fons in Chalcide Euboeae urbe, 386, 1; terrae motu obturatur, multisque diebus post denovo erumpit, 48, 28.
 Arethusa (*Restan*), Apameae vicinum castellum Sampsace-rami et Iamblichi, qui Emisenorum phylarchi erant, 641, 8 et 26.
 Arethusa, Ἀρέθουσα, Macedoniae opp. ad Bolben lacum, 281, 15 (hod. *Restine* vel ei propinqua).
 Arevaci, V. Aruaci.
 Argæus, Ἀργαῖος (*Ardjeh*), Cappadociae mons. Inter eum et Taurum Bagadania planities, 61, 13. De vertice montis et Pontum Euxinum et Issicum sinum conspici posse ferunt; adjacet Mazaca urbs, 461, 4.
 Arganthonius, Tartessorum rex longævus, 125, 18.
 Arganthonius Ἀργανθώνιος, mons Bithyniae (*Katerlu Dag*h et *Samanlu Dag*h) supra Prusadem, 482, 48; in eo Hylas evanuit, *ib.*
 Argæadæ (i. e. Peloponnesii) gentium, qui Macedoniam tenuerunt, domini evaserunt, 275, 53. Abydonem castellum diruerunt, 277, 22.
 Argennum, Ἀργέννον (*Aspro Cavo*), Erythræae peninsulae prom. in Ionia, 550, 42.
 Argenteus mons, ἀργυροῦν ὄρος (*Sierra Cazorla*), ad Caetionem urbem, metalla habet; ex eo Bætis profluit, 122, 46.
 Argenti metalla in locis Turdetaniæ circa Ilipam et Sisaponem veterem et novum, 117, 49; 121, 6. Ibi argenti caminos peraltos faciunt; quam ob causam, 121, 36. Argenti fodinae Turdetaniæ ditissimæ, 122, 13. Fodinae ad Carthaginem novam sitas describuntur, 122, § 10; 131, 40. Argenti metalla in Argenteo monte, prope Caetionem, 122, 46. Apud Artabros, 122, 22; in Gallia ap. Rutenos et Gabales, 158, 38. In Britannia, 166, 24. Metalla τὰ ἐν Δαμαστίῳ Illyriæ, 271, 20. In Attica, 343, 20; in Colchide, 38, 16; olim apud Chalybes, 470, 34. Ψευδάργυρον in Troade, 521, 45. Argentum in Carmania, 618, 30.
 Argestes, ventus quinam, 23, 48; 24, 12. Cf. Sciroph.
 Argillæ, Ἀργίλλαι, quid? 203, 53.
 Argilus, Ἀργίλος, opp. ad Strymonicum sinum, 280, 1 (*Procelta Karakous* vel prope hunc locum).
 Arginussæ, Ἀργινούσαι (*Arginusi*), tres ins. Canis adjacentes, 527, 27. Iis objacet Æga Asiæ pr. 525, 50.
 Argissa, Ἀργισσα, Thessaliæ locus in Polypœtæ ditione, 377, 39; nunc Argura, ad Peneum sita, 378, 2.
 Argivæ Junonis lucus apud Venetos, 179, 17, Cf. Juno. Argivi. V. Argos.
 Argo Πασμῆλουσα, 39, 7, Pagasis compacta, 374, 35.
 Argolicus, Peloponnesi sinus, ὁ Ἀργολικὸς κόλπος; (*g. de Napoli*), 288, 18; 316, 22; ejus accolæ, 316, 27.
 Argonautæ unde Minyæ dicantur, 356, 4. Eorum expeditio Pelei jussu instituta, 38, 7; fidem habet historicam, quam corroborant multorum locorum monumenta vel indicia, ut Æa urbs, auri metalla, Phrixæum, Jasonia, alia multa in ora Propontidis, Hellesponti, in Lemno, Creta, Italia, 38, 12 *sqq.*, in Æthalia insula, 186, 41, ad Ceraunios montes, circum Adriam, in Posidoniæ sinu et insulis Tyrrenicis, 17, 16. Argonautarum ad Phasim navigationem Demetrius Homero ignotam fuisse dicit per-

peram, 37, 37. Eorum quasi ἀπερτίτων Aphetas (ad sinum Pagasæum), 374, 38. Argonautæ sec. Neanthen struxerunt templa matris Idææ quæ sunt circa Cysicum, 37, 34. Dindymenes fanum in Cysico ins. condiderunt, 493, 1. Istri partem adverso fluvio subvecti sunt; secundum alios in Adriam venerunt per Istrum, 38; 39. Argonauta Mopsus Lapitha, 381; 7. Argonautarum posteri Minyæ e Lemno pulsati in Laconicam veniunt, inde in Triphyliam et Callistam ins., 298, 25. Argonautica scripsit Apollonius Rhodius, 559, 47.
 Argus, Ἄργος, junioribus etiam *campus* significat; quæ vox Macedonicæ vel Thessalicæ linguae esse videtur, 319, 46.
 Argos, Ἄργος, Homero dicitur et urbs et Peloponnesus et tota etiam Græcia, quum omnes Græcos Argivos vocet; epithetis vero ita utitur ut Ἄργος Πελασγικὸν dicat Thessalium, Ἄργος Ἰασον et Ἀχαϊκὸν Peloponnesum, 317, § 9. Communiter dixit Ἄργος Ἰακκίον, Ἰακόνδοτον, 318, 2. Argos Peloponnesus ap. Homerum, 319, 37. Argos, vetus Peloponnesi nomen; deinde Peloponnesus dici coepit Argos Achaicum, 313, 41. Cf. Achæi. Urbium Argolicarum ap. Hom. catalogus, 320, 30. Et regio Argos et urbs Argos aquae copiam habet; nonnulli ut ἀνδρῶν Ἄργος fingerent, seducti sunt prava interpretatione verborum Hom. πολυδίκιον Ἄργος, 318, 28. Advenientibus e Pisatide et Triphylia Amythaonidis iisque Danaï posteris permixtis, regiae erant duæ, Argos et Mycenæ, commune autem templum Heræum, 319, 50. Post Heraclidarum reditum Argolidem obtinuerunt Temenus et Cissus, 334, 50. Argivi, Ἀργαῖοι, omnes Græci Homero, 317, 40, ob Argorum claritatem, 319, 82, vel omnes belli Troj. socii, 29, 15. — Argivi Messeniorum contra Lacedæmonios socii, 310, 53. Eorum et Lacedæmoniorum de Thyrea controversia, 54, 40. Argivi 300 ad Thyreas cum totidem Lacedæmonii pugnautes Othryadæ strategemate vincuntur, 323, 31. Mycenæ diruerunt, 320, 25, agrumque diviserunt, 324, 28; complures Argolidis urbes ob rebellionem incolis nudarunt, 320, 47. Argivi pro Naupliensibus ad amphictyoniam Calauriæ contribuebant, 321, 35. Cur Harmatia, Boeotiae vici incolis ἰσοπολιτείας concesserint, 347, 21. Pyrrhum non admiserunt, sub aliis tamen regibus fuerunt, 323, 50; Achaici fœderis socii in Romanorum venerunt potestatem, 324, 3. Argivi, Triptolemi loquerentis comites, in Cilicia Tarsum condunt; alii ad Orontem considunt, unde ejus posteri in Antiochiam conducti sunt, 638, 49. Argis coloniam in Argos Pelasgicum Thessaliæ duxit Abas, 370, 24. Argivi Æginam frequentarunt, 323, 6. Tralles in Caria condiderunt, 554, 28; Aspendum in Pamphylia, 569, 49; Curium in Cypri, 582, 39. Argivus Phido, 307, 40. Argolidis collis, Eubœa, 386, 14. Argolici equi, 333, 32. — Argos urbs. Ejus situs; Larisa arx; Jovis templum; Inachus fluvius, 318, 21 (unde Ἄργος Ἰνάχειον, 333, 2). Argos a Temenio 26 stadiis, 316, 43; ab Heræo 40; a Mycenis 50 stadiis, 316, 44. A Nemea distantia, 324, 42. Argos apud Mycenæ situm, Pelasgorum patria sec. Æschylum, 184, 28. Arcem condidit Danaus, 319, 25, cujus est in foro sepulcrum, Palinthus, 319, 31. Urbs puteorum copia instructa, quorum inventio Danaï filiahus debetur fertur; quattuor eorum sacri sunt, 319, 18; puteorum fossionem docuit Danaus ob id rex creatus, 19, 30. Altero regno Amythaonidarum constituto, Argos erat Danaidarum regia, illorum vero Mycenæ; templumque utrisque commune Heræum, 320, 4. Argis et Mycenis imperabant Sthenelus et Eurystheus, 324, 18. Argos urbs initio Mycenis superior, deinde, Pelopidis in illas commigrantibus, inferior; 320, 8. Post reditum Heraclidarum Argos denovo caput erat; denique ab Argivis

- Mycenæ dirutæ, 320, 21. Argos, antiquitus quam Sparta celebrior, 323, 74. Urbs federi Achaico se adjunxit, 331, 4. Ante muros ejus urbis cecidit Pyrrhus, 323, 51. Urbs etiamnum constat, secunda a Lacedæmone, 324, 4.
- Argos Amphiloichicum, Ἄργος τὸ Ἀμφιλοικόν (*Neochori*), Acarnaniæ urbs, 387, 1, ab Alcæone condita, et de fratre ejus Amphilocho dicta, 397, 20; 225, 50. Alcæon conditor in fratris Amphiloichi honorem nomen urbi indidit, sec. Ephorum; sec. Thucydidem vero ipse Amphilocho de se urbem vocavit, 270, 45; 397, 20. Argos e borea fertur Inachus fluvius sec. Hecatæum, 262, 50.
- Argos Hippium, deinde Argyrippa, nunc Arpi, Ἄργος τὸ Ἰππιον, ἢ Ἀργυρίππα, Ἄρποι (*Arpino*), Apuliæ urbs, a Diomede condita, 235, 43, 179, 6. Urbis navale ad Aufidum fl., 235, 39.
- Argos Oresticum, Ἄργος Ὀρεστικόν, in Orestiadē Epirotica ab Oreste conditum, 271, 16.
- Argos Pelasgicum, Ἄργος Πελασγικόν, Thessalia ab Homero vocatur, 317, 42; ea Thessaliæ pars sic dicitur quæ est inter ostia Penel et Thermopylas usque ad montana Pindi, quod Pelasgi loca ea obtinuerunt, 184, 9. Ap. Homerum dicti alii censent urbem, olim juxta Larisam sitam, non amplius superstitem, alii vero campum Thessalorum, cui nomen dederit Abas, ex Argolide eo coloniam deducens, 370, 21; 369, 50.
- Argos, ὁ Ἄργος, Cappadociæ castellum ad Taurum, 460, 21. Aliunde non notum. *Arca* locum (hod. *Arga*) in Melitene habent itineraria, qui num ad nos pertineat, nescio.
- Argous, Ἀργῶς, Æthaliæ ins. portus (*Porto Ferrajo*) ab Argo navi dictus, 186, 37.
- Argura, Ἀργούρα, olim Argissa, ad Peneum opp. Thessaliæ, 378, 2; 40 stadiis dissita ab Atræce, id. Situm fuisse locum in tumulis qui non longe a Larisa urbe sunt, suspicatur Leakius.
- Argyria, Ἀργυρία, Troadis pagus Scepsi et Æsepo vicinus, 472, 48; ad dextram Æsepi inter Polichnam et Palæscēpsin (quæ sunt ad lævam Æsepi), modo fides habenda sit Demetrio, 516, 26. Locus componendus cum argenti fodinis quæ sunt ad locum *Gumuch Maden*.
- Argyrippa. V. Argos Hippium.
- Argyrus m., Ἀργυροῦς ὄρος, in Bætica (*Argentario*), 122, 47.
- Argyrusci. V. Aurunci.
- Aria, ἡ Ἀρία, Asiæ regio, Ariana pars, rigatur Ario fl.; finitima Bactrianæ et Margianæ; ab Hyrcania 6000 stadia distat; συντελής ei Drangiana, nec non Arachosia; longitudo Ariæ et latitudo; urbes Artacaena, Alexandria, Achaia (?), 442, cap. 10; 61, 6; 438, 40. Vinum Ariæ; 442, 19, in vasis non picatis durans per triennium, 61, 3. Arios inter et Hyrcanos Tapyri habitant sec. Eratosthenem, 440, 36. Regionem eorum transit Alexander, 616, 44. Via ex Aria Prophtasiam ducens, 616, 3.
- Ariamazæ rupes, Ἀριαμάζου πέτρα, i. q. Oxi petra, q. v.
- Ariana, ἡ Ἀριανή, prima pars regionis, quæ post Indum Persis obtemperat, 613, 1. Ejus limites sec. Eratosthenem, 613, 3; 615, 41. Cf. 60, 40; 85, 12. Adjacentes ei populi, 616, 30. Ariana nomen etiam ad partem quandam Persarum et Medorum et septentrionalium Bactriorum et Sogdianorum extendi potest, 616, 15. Primum in Ariana meridionali habitant Arbies, dein Oritæ, tum Ichthyophagi, tum Carmanli usque ad Persidem, quorum populorum ora est stadiorum 13900, 613, 14. Arianis quasdam regiones ad Indum sitas Alexander M. ademit et peculiares civitates constituit; easdem postea Seleucus Nicator Sandrocotto dedit, 616, 27; 587, 28. Arianam obtinuerunt Græci Bactriæ reges, 442, 50. Male culta est regio quam incolunt barbari variarum nationum, a montibus usque ad Gedrosiam et Carmaniam, 107, 40. Ariani, sec.
- Eratosthenem, virtute præstantes, 54, 38; similes Assyriis, Syris, Arabibus, Armeniis, 34, 50.
- Ariarathes, pater Stratonices, quæ uxor fuit Attali, 533, 50; primus appellatus est rex Cappadociæ; Cataoniam et Melitenen regno suo adjecit, 457, 37; fauces quibus Melas in Euphratem (deb. in Haly) influit puerilis lusus causa obstruxit, 461, 43. Idem Carmalæ alveum apud Herpa obstruxit, 462, 1.
- Aricia, Ἀρίκκια (*Ariccia*), Latii opp., 192, 43, a Roma 160 stadiis dissitum, 199, 36. Ariciniæ Dianæ templum, lucus, lacus, cultus, 199, 43. Aricini, 192, 35.
- Aridæus cum Perdicca in Ægyptum venit, et hinc in Macedoniam discessit, 675, 15.
- Arietes Sardinia, μούρμυρες dicti, lanæ loco pilum caprinum habent, 187, 40. Cf. Oves.
- Arimaspi, Ἀριμασποί, unoculi apud Scythas esse feruntur in Arimaspeis carminibus Aristææ, 17, 45; Cf. 435, 21 et v. Cyclopes.
- Arimi, Ἀριμοί, apud quos Typhonis cubilia esse Homerus dicit, aliis ponuntur in Lydia, aliis in Cilicia vel in Syria; Demetrius Scepius eos collocat in Mysia Catacecaumena, 535, 37; 496, 27. Pindarus Pyth. 1, 31 sqq. diversa miscet, 535, 46. Nonnullis (ut Posidonio, 667, 35) Arimi sunt Aramæi sive Syri, quibus Ciliciam Cilices eripuerunt; Callisthenes eos prope Calycadnum et Saipedonium promontorium et antrum Corycium ponit ab iisque vicinos montes vocari Arimos dicit, 536, 8. De Arimis fabula ad Orontis fl. regionem ponitur, 639, 19.
- Arimi montes, Ἀριμα ὄρη, in Cilicia, 536, 13.
- Ariminum, Ἀρίμινον (*Rimini*), ab Umbris habitatur, 189, 10; 180, 37; coloniam Romanorum accepit, 180, 37. Ad eam usque Umbri pertinent, 182, 31. Portum urbs habet et fluvium cognominem (*la Marecchia*), 180, 39. A Placentia 1300 stadia distat, 180, 40; a Ravenna 300 stadia, 189, 25. Ab ea urbe Bononiam itur in via Æmilia et Romam via Flaminia, 181, 15; 189, 26, in qua usque ad Oriculum et Tiberim sunt 1350 stadia, 189, 26. Ad Ariminum latus Italiæ orientale angulum habet, 175, 16. Cf. etiam 175, 15 et 20 et 42 et 47; 176, 14; 180, 30; 189, 19; 200, 37.
- Arimus, Ἀριμούς, Catacecaumenes rex, sec. Xanthum, 537, 20.
- Ariobarzanes, Ἀριοβαρζάνης, a Cappadocibus rex creatur; stirps ejus in tertia generatione defecit, 463, 18.
- Arion, Ἀρίων, Adrasti equus, 347, 19.
- Arion, Ἀρίων, Methymnæus citharædus; quæ de eo prodatur Herodotus, 528, 39.
- Arisba, Ἀρίσβα, urbs Troadis (*Moussa*?) in Asii ditione, fortasse Asii regia, ad Selleentem fluvium (*Moussa-Tchai*); de situ urbis, ab Homero memoratæ, non constat, nisi quod circa Abydum et Lampsacum et Parium quærendus est, 505, 10. Arisba Milesiorum coloniam accepit, 542, 38.
- Arisba Lesbi urbs fuit, cujus agrum nunc Methymnæi tenent, 505, 28.
- Arisbus, Ἀρισβός, Thraciæ fl., in Hebrum incidens, prope quem Cebrenii Thracæ, 505, 29 et 35.
- Aristarche, Dianæ ap. Massilienses sacerdos, 149, 5.
- Aristarchus cum Cratete in arte grammatica κορυφαίος, 25, 23. Æqualis Demetrii Scepsii, 521, 25; Menecratidis Nyseensis magister, 555, 34. Homeri de Æthiopibus bifariam divisam sententiam falsam esse contendit, improbante Strabone; idem alia multa Homerum de locis falsa afferre ait, 26, 10 sqq. Quomodo in Od. 1, 24 legi voluerit, 15, 28; 85, 34.
- Aristæas, Proconnesius sec. nonnullos Homeri magister, 545, 44; in Arimaspeis carminibus Arimaspos unoculos fuisse tradidit, 17, 45.

Aristides pictor Bacchum pinxit, quem Corintho Mummius Romam abstulit, 327, 33.
 Aristio, Atheniensium tyrannus, a Sylla supplicio affectus, 342, 7.
 Aristippus Socraticus, Cyrenæus, Cyrenalæ sectæ auctor, pater Aretæ, avus Aristippi metrodidacti, 711, 5.
 Aristippus Cyrenæus, Aretæ filius, metrodidactus cognomine, matri in schola Cyrenæa successit, 711, 8.
 Aristo, peripateticus, Bionis Borysthenitis imitator, Iulide in Cœo ins. natus, 417, 45. De Nilo scripsit; libro ejus usus esse videtur Eudorus, quamquam hic Aristonem furti incusat, 672, 19. Magister Aristonis Coi, 561, 41.
 Aristo Cons, Aristonis Coi discipulus, 561, 41.
 Aristo stoicus philosophus Athenis floruit tempore Eratosthenis, qui magni eum fecit, p. 12, 22.
 Aristo Rheginus citharædus. Ejus cum Eunomo Locrensi certamen in Pythiis ludis, 216, 36.
 Aristobulus laudatur de Hyrcania, 436, 42; de Polytimeto Sogdianæ fl., 444, 14; de Sardanapalli monumento, quod est Anchiæles, 573, 28; de imbrium ratione in India, 589, § 17; de rebus quibus India similis sit Æthiopiæ et Ægypto, et quibusnam sit diversa, 590, § 19; de fluviorum in India exundationibus, 590, 21; de oryze in India cultura, 590, 31; de Indiæ arboribus, 592, 5. Campos Indiæ complui negat, 593, 1. Laudatur de Indiæ ostiis, 597, 34; de serpentibus Indiæ, 601, 54; de Indiæ crocodilis deque piscibus marinis, qui per fluvium ascendunt, 602, 11; de Brachmanibus duobus, quos Taxilis vidit, 607, § 61; de institutis quibusdam Indorum in Taxilæ regno, 608, § 62; de Cyri sepulcro, 621, 33; de Alexandro Euphratis fossas inspiciente et Arabiam invadere cogitante, 631, § 11; de Gerrhæorum commerciis, 652, 21; de piscibus qui e mari in Nilum ascendunt, 699, 45.
 Aristobulus et Hyrcanus, Alexandri filii, de Judæorum imperio disceptantes a Pompeio dejecti sunt, 649, 19.
 Aristocles, Rhodius, grammaticus, Straboni cœvus, 559, 46.
 Aristocrates, Orchomeni rex, Messeniis contra Lacedæmonios dux fuit, 310, 54.
 Aristodemus Nysæensis, Menecratis filius, Sostrati frater, grammaticus, quem Nysæ audit Strabo νέος πανταλῶς, 555, 36; in Rhodo quoque et Romæ docuit, *ib.*
 Aristodemus, alius Nysæensis grammaticus, consobrinus Aristodemi Menecrate nati, magister Pompeii, M, 555, 37.
 Aristonicus post mortem Attali Philometoris, regnum sibi vindicare studet; belli contra eum gesti historia, 552, § 38.
 Aristonicus, Strabonianæ ætatis grammaticus, περί τῆς Μεγάλου πλάνης scripsit; capita ejus disputationis exposuit Strabo, 31.
 Aristopatra, Cassandri mater, 598, 18.
 Aristophanes (Pac. 1148) laudatur, 529, 18.
 Aristoteles, Stagiri natus, 297, 47; 280, 40; Assi commoratus apud Hermeam, qui fratris filiam ei nuptum dedit, 525, 4 *sqq.*; magister Theophrasti et Phaniæ, 528, 30; et Neiei Scepsi, 520, 39; Chalcide mortuus est, 385, 13. Bibliothecam suam Theophrasto reliquit; bibliothecæ fata, 520, § 54. Aristoteles torridam zonam vocavit eam quæ intra duos tropicos est; nimiam eam faciens, quum bona pars ejus inhabitetur. Temperatas zonas eas dicit quæ sunt inter tropicos et circulos arcticos, 78, 19. Quomodo ventos distinxerit, 24, 7. De causa æstuum marinarum qui ad Hispaniam sunt, non recte disputavit, 126, 50. Ejus sententia de origine campi Lapidosi qui est ad Rhodani ostia, 151, 37. Lapidés fluviales memorat ex arena formato; qui imbris liquescant, 218, 43. In

Rebus publicis Acarnanum, Ætolorum, Opuntiorum, Megarensium et Leucadiorum de Lelegibus dixit, 267, 27. Laudatur de Canconum sedibus, 297, 2; de Dryopibus, 321, 11; de Caribus in Epidauro et Hermione, 321, 53; de Chalcidensium colonis, 384, 4; de Abantibus, 382, 23. Murum ad Græcarum navium stationem prope Trojam poetam et struxisse et delevisse dicit, 512, 18. Fidem denegat iis quæ de Sila Indiæ fluvio traduntur, 599, 25. Thrasylcem physicum secutus, Nilum imbris augeri prodidit, 672, 11. Laudatur etiam (Hist. nat. 10, 2), 592, 41.
 Aristoxenus cum Pythagoreis musicam morum formatricem dicit, 13, 6.
 Aristus historicus, Salaminius e Cypro, 582, 27, laudatur de Cyri sepulcro, 622, 7.
 Arithmeticæ inventores Phœnices, 644, 52; 670, 5; *cf.* 644, 45.
 Arius fl., Ἄριος (*Heri-rud*), Ariam rigans, 442, 43, sabulo absorbetur, 444, 18.
 Arius, Ἀρειός, amicus Xenarchi Seleucensis, 572, 25.
 Ariusia, ἡ Ἀριουσία, Chii regio vinum optimum ferens, 551, 12.
 Arma Lusitanorum, 138, 4; Hispanorum, 135, 42; Gallorum, 163, 41; incolarum Sardiniae, 187, 41; Rhoxolanorum, 254, 47; Albanorum et Iberum, 431, 15; Amazonum ad Caucasum, 432, 30; Massagetarum, 440, 2; Indorum, 610, 23; Persarum, 625, 15; Arahum, 665, 16; Æthiopum, 660, 30; 696, 30; 698, 14; Maurorum, 703, 10. — Armata saltatio. V. Saltatio.
 Armene, Ἀρμένη (*Ἀρμένη* Xenophon), Sinopensium pagus in Ponti ora, portum habet; de eo proverbium, 467, 13.
 Armenia magna, Ἀρμενία ἡ μεγάλη, describitur XI, c. 14, p. 451 *sqq.* Sita est in Tauri montibus, 446, 35; 447, 52; 448, 52. Ejus fines, 451, § 1; *cf.* 107, 16 et 30 et v. Armeniorum Pylæ. Ejus magnitudo sec. Theophanem, 454, § 4. Ex Armenia in Iberiam aditus, 429, 35; flumina Phasis, Lycus, Cyrus, Araxes, Euphrates, Tigris, 453 § 2; 428, 49; 469, 20; 427, 20; Araxes Armeniam ab Atropatene distinguit, 448, 52; Apollodorus Araxe fl. Armeniam ab Iberia dirimi dicit, a qua potius separatur Cyro fl. et Moschicis montibus, 51, 5. Montes et convalles; montium trajectus periculosi; animalcula in nivis glebis, 452, § 4; 68, 17; 434, 15; lacus, 41, 30; 453, § 8. Armenia ἡ πεδονός, 450, 17. Ejus satrapa regi Persarum quotannis 20000 pullos mittebat, 454, 26. Metalla auri et sandycis, 454, 18; color Armenius, Ἀρμένιον χρῶμα, i. e. sandyx, 454, 21; equorum copia, 454, 22; loricati equites, *ib.* Opulentia regionis probatur Tigranis exemplo, 454, § 10. Armeniæ parte optima, Sacasene dicta, Sacæ potiti sunt, 439, 1. Armeniæ provinciæ Araxene et Sacasene, melle divites, 436, 32; 60, 51. Cambysene provincia Iberæ et Albanos attingit, 430, 10. De ceteris Armeniæ provinciis vid. s. vv. Chorzene, Gogarene, Hyspiratis vel potius Syspiritis, Carenitis, Dersene, Acilisene, Odomantis, Sophene, Taronitis, Basoropeda, Phaunitis, Orchistene, Caspiana. Armenis ut plurimum parent Mesopotamiæ incolæ prætermontani, 636, 36. Armenii partem Moschicæ regionis tenent, 423, 9. Nonnunquam iis se adjunxit Adiabene, 634, 27. Ab Armeniis Symbacen receperunt Atropateni, 448, 45. Urbes Armeniæ Artaxata et Arvata, et castella Olane et Babyrsa et Artageræ, 453, § 6. Cf. v. Tigranocerta, Carthaciocerta, Azara, Caballa. — Armeniæ magnam partem peragravit Jason et Armenus Thessalus, a quo nomen regio habet; quasnam provincias socii Armeni incoluerint, 432, 6. Exposuerunt de his Cysyllus et Medius historici, sicuti de vestitu Armenico a Thessalico repetendo deque aliis similibus, 454, § 12

- sqg.* De Iasone e Colchide in Armeniam penetrante *cf.* 40, 58. Iasonia in Armenia passim monstrantur, 451, 25; 38, 21. Possederunt Armeniam Persae, ex hisque postremus Orontes, tum Macedones, Syriae et Mediae reges, 455, 49. Antiochi Magni praefecti ibi fuerunt Artaxias et Zariadres, qui, victo Antiocho, a Romanis reges creati sui iuris facti sunt. Quomodo Armenia inter eos distributa sit, 456, 1. Armeniam olim parvam quomodo auxerint Artaxias et Zariadres, 453, 14. Cum regibus Armeniae affinitatem contraxerunt reges Atropatensae, 448, 29. Armenii nunquam in Parthorum venere potestatem, 634, 36. Rex eorum Artavasdes, 449, 19. (*Cf. v. Tigranes.*) Armeniae maioris rex creatus est Polemonis et Pythodoridis filius, 476, 19. Nunc praesentia dum Romanorum facile colibentur Armenii, Albani et Iberi, 239, 25. Armenii, Syri et Arabes multum cognationis ostendunt, similesque eorum etiam Assyrii et Ariani, 34, 42. Nomen Armeniorum simile est illi Aramæorum, 35, 2. Mores in plerisque communes sunt Mediae et Armeniis, 450, 47. Armenii Persarum sacra colunt, maxime Anaitidem, cui illustrissimae quique filias dedicant, quas diu stupratis nuptum dant, 456, § 16.
- Armenia minor, ἡ μικρὰ Ἀρμενία, 452, 3; 463, 32; 470, 9; 578, 47; felix regio; reguli eam tenuerunt, quibus paruerunt Tibareni et Chaldaei. Antipater, Sisidis f., regno Mithridati Eupatori cecit, qui 75 ibi castella struxit, 475, § 23. Ab Acilisena Armeniam minorem dividit Euphrates, 475, 51. Conterminae ei sunt Ponti regiones Culupene et Camisene, 479, 28. In Armenia min. Pompeius Nicopolin condidit, 476, 1.
- Armeniorum pylae, αἱ Ἀρμενίων πύλαι, *sec.* Eratosthenem distant a Thapsaco boream versus 1100 stadia; hoc enim spatium dimensum est; non item quod deinceps est per Gordyæos et Armenios; id Eratosthenes accuratius non definivit, Hipparchus vero 1000 minimum stadiorum esse dixit, 66, 40. Idem Eratosthenes stadia illa 1100 a Thapsaco pertinere ait μέχρι τῶν Ἀρμενίων ὁρίων, 68, 17.— Pylas Arm. alius nemo memorat. Mensura ducit in regionem quae est infra hodiernum Gerger (a Samosatis boream versus), ubi Euphrates ex ultimis Tauri rupibus prorumpit (circa 37° 53' lat.), ut ibi pylas illas quaerendas esse pateat (*V. Ritter* 10, p. 970 et 871).
- Armenium, Ἀρμένιον (i. q. Ὀρμένιον), Thessaliae opp. iuxta Boeideum inter Larissam et Pheras; inde oriundus Armenus Iasonis comes, 432, 6; 454, 49.
- Armenus Thessalus, ex Armenio opp. oriundus cum Iasone Iberiam, Albaniam et Armeniam Mediamque adiit; socii ejus Acilisenen, Syspirtidem, Calachenen et Adiabenen incolis frequentarunt, 432, 6; 454, § 12.
- Arminius, Ἀρμένιος, Cheruscorum dux, qui Vari legiones, violatis pactis, invasit et occidit et etiamnum bellum fovet; uxor ejus Thusnelda, Segesti filia, Segimunti soror, a Germanico in triumpho ducta, 242, 26. Ceuptis ejus adversabatur socer Segestus, 242, 34.
- Arne, Ἄρνη, Thessaliae oppidum, sicut Itonus et Cuarius fl. prope Crocium campum fuisse dicitur, 374, 13. (Fuit igitur in Phthiotide non longe a sinu Pagasæo. Nihilominus *sec.* Strabon. Arne haec, sicut Phyllus et Cierus, est Thessaliotidis urbs, 374, 14. Videlicet confundit cum Arne Phthiotica Arnen Thessaliotidis, ad quam item erat Minervæ Itoniae sanum et Cuarius fluvius, et quam a Ciero (hodie vico *Mataranga*) non diversam esse e Stephano constat. Plura de his v. ap. Od. Müllerum *Zur Karte des nördl. Griechenlands* p. 18 *sqg.*). Cum Arnæis Ἰωνοῖ remp. constituerunt, 344, 49; 353, 24. Arnæ vicina loca λευκογάια sunt, unde etiam Titanus mons nomen habet, 377, 84.
- Arne, Boeotiae opp. apud Homerum, quod postea Acrephium vocabatur, alii vero Copaide lacu absorptam esse dicunt, 354, 45; 49, 35. Tertia quaedam de hac Arne sententia, 355, 3.
- Arnus, Ἄρνος (Arno), Etruriae fluv.; inter eum et Ausarem confluentem Pisae sitae; ab Arretio descendit unus ejus alveus, cui alii duo accedunt, 185, 27. De confluentibus narratio, *ib.*
- Arvanus. *V. Anlas.*
- Ἀρομα, Cariae locus in Mesogide monte, unde optimus Μασωγίτης οἶνος δ' Ἀρομαίς, 555, 39.
- Aromata Indiae, 592, 30; apud Sabæos, 662, 30; in Gedrosia, 613, 45.
- Aromatifera, ἀρωματοφόρος, regio Aethiopiae extra fauces sinus Arabici, 658, 32; regio Arabiae Felicis, 32, 45; 654, 17 *sqq.*; 662, § 19.
- Arotrebae, Ἀροτρέβαι, i. q. Artabri, 127, 39.
- Arotria, Ἀρότριά, priscum nomen Eretriae, 384, 59.
- Arpi, Ἄρποι (Arpino), Apuliae opp. Vide Argos Hippium.
- Arpina, Ἀρπινά (Ἀρπινά?), Pisatidis ex octo urbibus Olympiae vicina, ad Partheniam fl., in via Heræam (Phæream *codd.*) ducente, 306, 37. *Sec.* Pausaniam, oppidum, ab Olympia 20 stadiis distans, erat ad Harpinatem fl., qui est a Parthenia versus occasum.
- Arrechi, Ἀρρηχοί (Ἀρρηχοί ap. Ptolem.), Maeotiarum gens, 425, 1.
- Arretium, Ἀρρήτιον (Arezzo), Etruriae urbs, 183, 19; a Roma 1200 stad., 183, 37.
- Arrhabæus, e Bacchiadis genus ducens, Lyncestis imperavit, 271, 29: hujus e Sirra filia neptis Eurydice, *ib.*
- Ἀρριναί, naribus carentes, Indiae gens fabulosa, 58, 46.
- Arsaces, Parnis Dais imperavit ad Ochum fl., unde profectus Parthæam occupavit, 441, 40; E Daarum Scytharum gente oriundus; secundum alios Bactrianus, qui Diodotum fugiens, Parthæam ad defectionem perduxerit, 442, § 3. Seleucum Callinicum fugiens ad Apasiacas se contulit, 440, 28.
- Arsaces, res novas agitans, a Pharnacis regis filiis in Sagyllo, Ponti arce, interficitur, 480, 11.
- Arsacia, Mediae urbs, non longe a Rhagis distans (ubi nunc Scheri ruinae), quam Parthi appellaverunt Europum sive Rhagas, 450, 7.
- Arsacidarum amantes Parthi, 647, 37.
- Arsene, Ἀρσηνή, (Ἀρσισα ap. Ptolem.), sive Thopitis, Θωπίτις (lac Van), Armeniae palus nitrosa, per quam Tigris fertur, 453, 54.
- Arsenicum in Carmaniae monte reperitur, 618, 31.
- Arses Persa a Dagoa eunucho interfectus, 626, 34.
- Arsinoe, Ptolemai II soror et uxor, condidit Arsinoen Etoliae, 395, 33. Lysimachi uxor, 547, 3. Philetærum falsis criminationibus apud maritum detulit, 533, 11.
- Arsinoes Veneris sacellum in Zephyrio promont. inter Alexandriam et Canobum, 680, 28.
- Arsinoe ejusque soror Cleopatra Cyprum ins. ab Antonio accipere, 584, 18.
- Arsinoe, Aegypti urbs (Ardcherûd prope Suez) ad quam Nili fossa in sinum Arabicum exit; nonnulli eam Cleopatridem vocant, 683, 30. *Cf.* 683, 49 et 658, 29.
- Arsinoe alia in ora sinus Arabici inter Philoteram et Myos-hormum ex Artemidoro memoratur, 655, 12; haec aliunde non nota; Letronnius ad Drepanum pr. sitam fuisse suspicatur; ego Artemidoro in serie nominum errasse et Arsinoen in praecedente articulo memoratam indicari puto.
- Arsinoe, Aegypti urbs (Medinet el-Fayum), quae olim Crocodilopolis, centum fere stadiis a labyrintho distans; crocodilorum ibi cultus, 689, 34.
- Arsinoe, Aethiopiae opp. in sinus Arabici ora ad Dire prom., portum habet, 658, 29.

- Arinoe, *Ætolie* urbs (*Angelokastro*), antea pagus, cui *Coropa* nomen; a quoam condita sit, 395, 31.
- Arinoe, *Cilicie* opp. inter *Coracesium* et *Hamaxiam* situm, 571, 28. Errat h. l. Strabo in eo quod *Hamaxiam* a *Coracesio* orientem versus ponit, quum opp. sit occasum versus (V. not. ad. *Stadium*. § 208 in *Geogr. m. I.*, p. 487). Quod intermediam urbem attinet, aliunde non nota est; *Stadium* post *Coracesium* memorat *Aunesin*, idem locus n. l. indicatur; num alteruter scriptor de nomine erraverit, an *Aunesis* certo quodam tempore (*Artemidori* sc.) *Arinoe* dicta sit, non liquet. *Hamaxia* sita erat inter *Coracesium* et *Aunesin* in *mediterraneis*; quare in *Stadium* pro *periplon* ratione memoratur post oras loca. Idem factum fuerit in fonte *Strabonis*; unde nasci facile error potuit de serie locorum.
- Arinoe, *Cilicie* urbs, inter *Nadigum* et *Melaniam* sita, 571, 46. Ruinæ prope hod. *Soffi*.
- Arinoe, *Cypri* urbs, inter *Acamantem* et *Solos*, 483, 16. Hodie *Polis tou Chrysochou*.
- Arinoe, *Cypri* opp. et portus inter *Salaminem* et *Leucollam* situs, 582, 27 (Probabiliter hod. *Famagosta*).
- Arinoe, *Cypri* vel *ἄρα* vel *ἄρα*; inter *Zephyrium* pr. et *Hierocelin* sita, navium stationem et templum habens, 583, 6. Aliunde non nota. Fuisse debet ad *Potamo tis Aschellias*.
- Arinoe sive *Tauchira* (*Tokra*), *Cyrenaice* urbs, 710, 20.
- Arinoe, per tempus aliquod *Ephesi* nomen, ab *Lysimacho* inditum, 547, 3.
- Arinoe per aliquantum temporis nominata est *Pafara* *Lyciae* urbs, auctore *Ptol. Philadelpho*, 563, 22.
- Arinoites nomus (*Fayoum*) *Ægypti*, *Ἀρηνιτῆς νομός*, 671, 13, præ ceteris memorabilis, 687, 33; in eo *Mæridis* lacus (*Birket el-Kerdn*), 687, 44, et labyrinthus, 689, 1.
- Arinus, *Ἀρῖνος*, i. q. *Ἐρᾶνός*, *Argolidis* fl., 319, 9.
- Arites (?) (*Ἀρίτης* codd.), *Mithropastæ* pater, 652, 38.
- Artabazæ, *Apamæ* pater, 494, 52.
- Artabri, *Ἀρταβροί*, *Lusitanorum* ultimi boream et occasum versus, circa *Nerium* prom., 127, 28; 113, 41; 122, 20. Apud eos terram efflorescere argento et stanno et auro albo *Posidonius* ait. Colligendi ejus et lavandi ratio, 122, 20. Artabri *Strabonis* ætate *Arotrebæ* (*Arrotrebæ* *Plin.*) vocabantur, 127, 39. Multæ liis urbes sunt ad sinum (prope hod. *Corgne*), quem nautæ *Artabrorum* portum vocant, 127, 38. Inter *Artabros* et *Tagum* triginta fere gentes habitant, 127, 40. In alto *Artabris* objacent *Cassiterides* insulæ, 145, 45; 99, 17.
- Artacaena, *Ἀρτακῆνα*, *Arise* urbs a conditore nomen habens, 442, 34. Situs incertus.
- Artace, insula prope *Cyzicum* insulam ante *Artacen* montem sita, 493, 39.
- Artace, *Ἀρτάκη*, mons in *Cyzico* ins., 493, 39.
- Artace (*Artaki*), in *Cyzico* ins. oppidum, 498, 45; *Milesiorum* colonia, 542, 38.
- Artacene (*Adiabene* ?), *Assyriæ* regio in qua *Lycus* fl., 128, 26.
- Artageræ, *Ἀρταγέρης* (*Ἀρταγέρης* *Zonar.* 10, 36. *Vell. Pat.* 2, 102, *Artogerassa* *Ammian.* 27, 12.) castellum *Armenie* ad *Euphratem*, quod *Ador* præfectus ad defectionem perduxit, *Cæsaris* vero duces obsesserunt ceperuntque, 453, 40. Situs ignotus (V. *Ritter* 10 p. 84). Quodsi castellum hoc ex nonnullorum sententia componendum foret cum loco quem *Ptolemæus* *Ἀρταγέρης* vocat, inter *Arsamosata* et *Tigranocerta* situm foret juxta *Tigrim* potius quam ad *Euphratem*. Sed hæc mera conjectura. In tabb. nonnullis *Artagera* (*Artagers* *Arm.*) ad *Araxem* notari video.
- Artanes, *Sophenes*, a *Zariadre* genus ducens, austrinas *Armenie* partes et occidentales tenuit, 456, 10; a *Tigrane* oppressus est, ib.
- Artavasdes, *Tigranis* l., 454, 36. *Armeniorum* rex, Antonio itineris dux, fraude sua in calamitatem Romanos conjecit, 449, § 4. Antonium *Parthis* prodidit; *Alexandriam* deductus et vincius per urbem ductus, mox interceptus est, 356, 31. Artavasdes equitatus loricator, 454, 27.
- Artaxata, *Ἀρτάτα*, sive *Artaxiasata* (ruinæ *Ardachar*), *Artaxiæ* regi ab *Hannibale* condita; ad *Araxem*, 452, 19 et 37, 453, 30. Situs urbis, 453, 19.
- Artaxerxis I (sub quo *Xanthus* historicus vixit) temporibus magna in *Asia* fuit siccitas, 41, 25.
- Artaxerxis II medicus *Ctesias* *Cnidius*, 560, 17.
- Artaxias, primum *Antiochi* M. in *Armenia* præfectus, deinde rex sui juris; ab eo genus duxit *Tigranes*, 456, 3; 453, 15. Ei *Artaxata* urbem *Hannibal* condidit, 453, 30.
- Artaxiasata, v. *Artaxata*.
- Artemidorus *Cnidius*, *Theopompi*, qui *Cæsaris* amicus erat, filius, 560, 16.
- Artemidorus *Ephesius*, geographus, a civibus *Romæ* legatus missus, reditus quos *Selinus* palus præbebat deæ consecrandos, publicani autem ad se rapuerant, ut restituerentur deæ, effecit; idem *Heracleotidem* civibus reddidit. His pro meritis statuam ejus auream cives in templo posuerunt, 548, § 26. In *Sacro promontorio Hispanie* fuit; cujus figuram cum navigio comparat; nulum ibi templum *Herculis* esse, sed lapides quosdam sacros exstare dicit, 114, 9. Solem in occiduo oceano videri centuplo quam alibi majorem et occidere cum strepitu, et post occasum statim irrumpere noctem tradit; quod relutat *Posidonius*, 114, § 5. Nonnulla eorum quæ *Pytheam* secutus *Eratosthenes* de *Iberia* prodidit, refellit, 123, 12. Laudatur de *Odyssea* *Hispanie* urbe, 130, 18; de *Lotophagis*, 130, 35. De *Tarracone* urbe contra *Eratosthenem*, 132, 32; de mulierum apud *Hispanos* ornatu, 136, 31; de *Gymnesiarum* insularum magnitudine, 139, 15. Agnoscit *Junonis* insulam ad *Calpen* montem; negat vero alteram ei objectam esse insulam, neque *Abilycen* novit montem neque *Metagonium* *Numidie*, ut *Eratosthenes* dixerat, 141, 32. Idem de fonte in *Herculis* templo *Gaditano*, 143, 21. *Tria Rhodani* ostia perhibet, 152, 29. De *Aeria* urbe *Gallie* *Narbon.*, 154, 8; de *Duorum* corvorum in ora *Gallica* portu 165, 18; de *Proserpine* et *Cereris* cultu in insula *Britannie* vicina, 165, 29. Falso ait *Corsicam* et *Sardiniam* 1200 a continente stadiis distare, 186, 31. *Avernum* *Campanie* lacum cum *Lucrino* sinu confundit, 204, 32. Laudatur de sinus *Tarentini* ambitu, 217, 36. A *Pachyno* ad *Tænarum* 4600 stadia, ab *Alpheo* ad *Pamium* 1130 st. computat, 221, 49. Afferuntur ex eo distantie urbium oræ *Iapygiæ* a *Brundisio* ad *Garganum*, 236, 34 et 40. Ab *Hebro* et *Cypselis* usque ad *Byzantium* et *Cyaneas* 3100 stadia juxta oram esse censet, 284, 33. Laudatur de *Epidauro* *Limera*, 316, 31; de distantia quæ a *Maleis* ad *Istrum* sit via brevissima, 334, § 4; de *Halo* *Thessalie*, 572, 7; de sinu *Pagasilico*, 375, 6. *Chalcim* montem *Ætolie* *Chalciam* vocat, 398, 3; attamen quum *Chalciam* inter *Acheloum* et *Pleuronem* ponat, quod in *Chalcidem* non quadrat, fortasse *Chalcias* a *Chalci* diversus est, 395, 10. *Artemidorus* sæpius contra *Polybium* disputat, 399, 28. Quindecim insulas *Cyclades* numerat, 416, 49. Laudatur de *Cræte* magnitudine, 407, 47; de ora *Pontica* a *Batis* ad *Dioscuria*. dem, 426, 11; de *Pisidiæ* urbibus, 488, 17. *Mysiam* *Olympicam* *Mysorum* ad *Istrum* fl. habitantium coloniam esse dicit, 489, 35. De locis oræ, quæ est prope

- Cumam, 531, 43; de Dianæ templo Ephesio, 547, 14 sqq.; de viis et urbium præcipuarum distantis in Caria, Ionia, Phrygia, Cappadocia usque ad Euphratem. Quæ hinc ad Indiam est via recta, de ea Artemidorus cum Eratosthene consentit, 565, § 29. Ex Lyciæ urbibus 23, ex quibus τὸ Ἀντιόχων σύστημα constabat, sex maximas recenset, 567, 39. Ad Celenderin ponit Pamphyliae et Ciliciæ confinia, 571, 50. A Pyramo ad Solos 500 stadia computat, 576, 15. Isthmum peninsulae, quæ Asiam minorem facit, nonnisi 1500 stadiorum esse dicit, 548, 5. Laudatur de Gange et Cédane Indiæ fluvii, 613, § 72. A Melænisi Ciliciæ ad Syriæ confinia 1900, hinc ad Orontem 520, hinc ad Orthosiam 1130, hinc ad Pelusium 3650 stadia computat, 647, 7 et 571, 50. De origine nominis maris Erythraei sententias varias affert, 662, § 20. Ejus narratio de sinu Arabico ejusque ora, deque iis quæ extra sinum sunt usque ad Cinnamomiferam, 654, § 5; 663, § 20. Menelaïten Ægypti nomen a Menelao heros dictum esse falso tradidit, 631, 3. Laudatur de distantia ab Alexandria ad verticem Delta regionis, a Memphi ad Thebaidem et hinc ad Syenen et a Pelusio ad Delta verticem, etc., 682, 53. Eratosthenem reprehendit, quod pro Lyngæ urbe Lixum dixerat, et propter ea quæ de Phœnicum in ora Libyæ exteriore coloniis tradiderat, et ob alia, 703, 36; 701, 5. Citatur de Lotophagiis, 703, 46; de Libyæ fluvii; 704, 13.
- Artemidorus, Tarsensis, grammaticus, 576, 7.
Ἀρτέμις. V. Diana.
- Artemisia, Hecatomni f., soror et uxor Mausoli, cui in regno succedens sepulcrum erexit; mœrore extinctæ successit Hidrieus frater, 560, 24 et 40.
- Artemisium, Ἀρτεμισίον, sive Dianium, quod Nemus (Nemi) vocant, in sinistra viæ Appiæ parte, qua Ariciam ascenditur, 199, 49; templum Dianæ et lacus, *ib.*
- Artemisium, Cariæ prom. cum deæ fano in Rhodiorum peræa ad Glaucum sinum, 556, 22. Nunc *Souwela Bouroun*.
- Artemita, olim una Echinadum insularum, nunc continenti juncta est, 49, 41.
- Artemita, ἡ Ἀρτέμις, urbs 500 a Seleuca stadiis distans orientem versus, 633, 30; ab Hyrcania 8000 st. abest, 445, 30. Artemitenus, Apollodorus historicus.
- Artis, Ἄρτις, locus in quo Lebedus Ioniæ urbs ab Andropompo condita, 541, 5.
- Aruaci, Ἀρουάκιοι (vulgo Arevaci), Celtiberiæ gens, Carpetanis et Tagi ostiis contermini; urbes eorum Numantia, 134, 53, Segeda et Pallantia, 135, 7.
- Arum Mauritanici, 701, 53.
- Arundines magnæ et melliferæ in India, 591, 26 et 39; 605, § 58.
- Arupini, Ἀρουπίνοι (Ἀρουπίων?), Iapodum opp. 172, 47; 261, 33. (*Arupium* Plin., *Arypium* T. P.; 30 m. p. a Senia, 10 m. p. a Vendone distans; hod. *Mungava* sec. Reichard; *Auersberg* aliis, *Ober-Modruss* aliis, prope *Iosephthal* sec. Lapieum).
- Arverni, Ἀρουέρνοι, Galliæ gens ad Ligerim habitans, 157, 9; 158, 42; 161, 15; populosissima, 163, 32; Aquitanici adscripta; olim pars eorum erant Vellavi, 158, 29. Caput Arvernorum Nemossos, 158, 42. Pristinam potentiam testantur bella contra Romanos gesta. Contra Casarem sub Vercingetorige pugnarunt ad Gergoviam et Alesiam; contra Maximum Æmilianum ad Isaræ et Rhodani confluentes; sub Bituito contra Domitium Ænobarbum ad Sulgam fl., 158, 46. Dominationem dilatant usque ad Narbonem, Pyrenæos, oceanum, Rhenum. Luerni Arverni divitiæ, 159, 9. Mulieres Arvernæ pariendo et educando fetu felices, 163, 34.
- Artaxa, Ἀρτάνα, Armeniæ urbs ad Araxen fl., 453, 31. (Allunde non nota urbs; eadem esse videtur Ναζάνα Ptolemæi, hodierna *Nachtjuwan*. Cf. Mannert t. 5, p. 233.)
- Asander, unus ex ultimis Bospori regulis, 425, 12; Mithridatem Pergamenum et Pharnacem, qui Bospori regnum tenuerunt, sustulit, 534, 24. Asander Scythia per Chersonesi Taurici Isthmum murum 360 stadiorum duxit, 258, 52.
- Ashestus lapis ad Carystum in Eubœa reperitur, 383, 21.
- Ashystæ, Ἀσύσται, Libyæ gens, 108, 39.
- Asca, Ἀσκά, Arabiæ opp., ab Elio Gallo capitur, 665, 18. (Sec. Strabonis narrationem situm oppidum erat inter Negrana (*Nedjram*) et Mariaba (*Mariab*). Novissima Arabiæ hodiernæ tabula Klepertiana in hoc tractu habet *Eschat* opp. (16° 50' lat.), quod cum Asca Strabonis tanto promptius composuerim, quum idem locus apud Plinium vocetur *Nesca*.
- Ascæi Men, Μὴν Ἀσκαίου, templum habet ad Antiochiam, quæ est prope Pisidiam, 477, 17.
- Ascalon, Ἀσκάλων (*Astuldū*). De ruinis v. Ritter t. 16, p. 70), Phœniciæ urbs; ager cæparum ferax. Ascalonium Antiochus philosophus, 646, 18.
- Ascania, Ἀσκανία, Europæ regio, ex qua Scamandrius Phryges in Asiam transduxit, 580, 37.
- Ascania, Mysiæ pagus ad lacum Ascanium, 581, 4.
- Ascania, regio et palus (Ἀκσῦ) Bithyniæ, 484, 29 et 39, quæ partim ad Phrygiam partim ad Mysiam pertinebat, 484, 31. E palude Ascanius fl. exit; adjacet paludi Ascania vicus, 581, 4. Prope paludem pisces fossiles reperiuntur, 182, 1. Usque ad Ascaniæ paludis et regionis partes orientales Phrygia Epictetos pertinet, 413, 31. Ad Ascaniam paludem Nicæa urbs, 484, 29.
- Ascanius fl. (Ἀκσῦ), ex Ascanio Mysiæ lacu profluens, 581, 4.
- Ascanius, Æneæ f., et Scamandrius Palæscopsin in locum hodiernæ Scepsis transtulerunt, 519, 32; familiæ eorum diu in ea regnasse dicuntur, *ib.* Ascanius cum Æneæ patre in Italiam venit, 520, 9 (cf. Æneæ); Albam in Albano monte condit post mortem Anchisæ et Æneæ, 191, 9. A posteris ejus Albæ regnum delatum est ad Amulium et Numitorem, 191, 14.
- Asclepiadarum ditio in Thessalia, 372, 42 et in sqq. paginis.
- Asclepiades Myrleanus in Turdetania grammaticam docuit et descriptionem gentium quæ ibi sint, edidit. Laudatur de Odyssea urbe aliisque Græcorum Trojanorumque in Hispania monumentis, 130, 18; de Igletis Hispaniæ, 138, 10.
- Asclepiades Prusiensis, medicus, 485, 7.
- Ascra, Ἀσκρα, Boeotiæ opp., 363, 7, ad Heliconem in agro Thespiense, 40 a Thespiis stadia distans, Hesodi patria, sita in regione aspera, cujus ipse poeta mentionem facit, 351, 43; 532, 39. Præter Hesiodum de Ascra dixit etiam Eudoxus, 354, 51. (Ruinae Ascrae in monte vel potius rupe sitæ vocantur *Pyrgaki*. V. Leake, *N. Gr.* t. 2, p. 491).
- Asculum, Ἀσκὺν (*Ascoli*), Piceni opp., 201, 11.
- Asdrubal; qui Barcæ successit, Carthaginem Novam condidit, 131, 37.
- Asdrubalis uxor Æsculapii templum Carthaginense, capta urbe, secum concremavit, 706, 38.
- Asea, Ἀσία, τῆς Μεγαλοπολιτικῆς vicus; ad eam Alpei et Eurotæ fontes, 395, 1. Ad eam aqua terram subiens longo post intervallo Eurotam et Alpheum edit, 228, 45. (Ruinae sitæ supra fontes qui vocantur *Frangocrys* V. Ross. *Reisen im Pelop.* t. 1, p. 63.)
- Asia Tauro monte divisa; quæ sunt ab eo boream versus,

Asia intra Taurum, quæ versus austrum, extra Taurum vocatur, 106, 49; 420, 45. Regiones intra Taurum sitæ: inter Pontum et mare Hyrcanum, 2 supra Hyrcanum mare usque ad Indos et Scythas, 3 a meridie Hyrcanici maris et partim etiam isthmi inter Pontum et Caspium intercedentis, major pars Armeniæ, Colchis, Cappadocia, Tibareniæ, regio inter Halyn dicta, Cappadocum, Bithynorum, Mysorum, Phrygum Hellesponticorum, Eolis, Ionia, Caria, Lycia, et in mediterraneis, Phrygia, Lycaonia, Lydia; 4 regio eorum qui ipsos Tauri montes tenent, Paropamisadæ, Parthiæ, Medi, Armenii, Cilices, Pisidæ, 107, § 32 *infr.* — Extra Taurum regiones: Indica, Ariana, Persis, etc., 106, § 31 sq.; 421, § 4-7. Asia ab Europa dirimitur Tanai vel isthmo Caspio, 54, 30 et *passim* (v. Tanais); a Libya separatur vel Nilo vel isthmo qui est inter Rubrum mare et Ecregma, 26, 51; 54, 30; 29, 29 (Cf. Nilus); nonnulli Libyam ab Asia non dividunt, 27, 8. Priscis temporibus Asiæ nomen tribuisse videntur Mæoniæ, sicut Homerus quoque Asium campum ad Caystrum situm memorat, 536, 34. Arciore vocabuli sensu nunc Asia vocatur terra intra Taurum et Halyn sita, 104, 21; 458, 1. Romani Asiam appellarunt Pergamenorum regnum in provinciæ formam redactum, 534, 8. Asia major est quam juncta Europæ Libya, 700, 12. Asiæ (minoris) magna pars olim aquis tecta fuit, ut Xanthus ait, 41, 30. Totam peragravit Sesostris, 654, 40. Magnam ejus partem aperuit Alexandri expeditio, 11, 49. Accuratam interioris Asiæ descriptionem faciendam curavit Alexander M., quam postea a Xenocle accepit Patrocles, 58, 5. Omnem fere musicam ex Asia repetunt, totamque Asiam ad Indum usque Baccho sacram esse dicunt, 404, 45. *Ceterum Asiæ nomen in singularum ejus continentis partium descriptione locis quam plurimis occurrit; quæ apponere putidum et inutile est.*

Asiæççat apud Trallanos, 554, 12.

Asiaticæ mansiones, ol' Ἀσιατικοὶ σταθμοί; ex quibus Arianae longitudinem describit Eratosthenes, 615, 52.

Asiaticus cithara, 404, 48.

Asi, Ἀσίος, Scythæ trans Iaxartem, Sacis confermini, qui Græcis Bactrianam ademerunt, 438, 32.

Asinæus Messeniæ sinus ab urbe Asine dictus, cui contiguus sinus Messeniacus, 308, 22. Asinæus sinus sive Messeniacus, 309, 10.

Asine, Ἀσίνη, Argolidis (*Tolon* port. V. Curtius *Pelop.* 2, p. 466), 320, 31. Hermionica, 309, 11, ad sinum Hermionicum, 317, 12; Neuplio vicina; ex qua incolæ in Messeniam migrarunt, ubi a Lacedæmonis accepti Asinen alteram condiderunt, 350, 53. Asinen Dryopes inhabitaverunt, 321, 9.

Asine (Koron), Messeniæ urbs, 309, 11, ad sinum cognominem, 308, 23; Asinæ Argolicæ colonia, 320, 53; inter Methonam et Thuriam sita; nonnullis est Anthea Homericæ, 309, 46.

Asine (Laas?), Laconicæ urbs ad sinum Laconicum, 312, 12.

Asinius (Pollio), de Rheni cursus longitudine et de ostiis fluvii laudatur, 160, 32.

Asinus, frigoris impatientis animal; quare non reperitur in regione ad Carciniten sinum, 255, 10. Asinis ad bellum utuntur, eosque Marti sacrificant Carmanii, 618, 39.

Asionæi. V. Esiones.

Asius campus ad Caystrum, 536, 35. Ἀσιος λαϊμών, cujus Homerus meminit, ad Αἰτωλῶνα locum, 30 stadia a Nysa disium, pertinere videtur. Monstratur ibi Asii cuiusdam et Caystri heroum, 555, 17.

Asus, Dymantis f., Hecubæ frater, in Phrygia ad Scamandrum habitavit, 505, 39.

Asius Hyrtacides, Troadis princeps in locis Abydo vicina, 501, 16; eidem etiam Sestus subjecta erat, *ib.* In Arisbe ad Selleentem fl. habitabat, 509, 7.

Asius heros. V. Asius λαϊμών.

Asius poeta landatur, 220, 22.

Asopla, Ἀσωπία, regio Sicyoniæ, 328, 30; 851, 16.

Asopus, Ἀσωπός (*Asopo*), Thebas Plateas ac Tanagram præterfluit, 328, 31. Per plantiem Thebanam fertur, 351, 19. Cithæronis radices alluens Parasopios facit, 351, 26.

Asopus, Thessaliæ Phthiotidis fl., 326, 7; a meridie Trachinis labens, Phœnicem excipit; a Thermopylis abest 15 stadiis, 367, 52. Heracleæ Trachiniam pagum, cujus incolæ Parasopii dicuntur, præterfluit, 328, 33. Prope Heracleam Trachiniam labitur, 351, 15.

Asopus, Pari ins. fluvius, 328, 34.

Asopus (riv. de S.-George), Sicyoniæ fl., a Phrygia labitur, ut ait Ibycus 225, 46; in Carneate monte oriens Sicyonem præterfluit, et Asopiæ regioni nomen dat, 328, 29; 351, 16.

Asopus, Ἀσωπός, ad sinum Laconicum urbs (supra *Xyli* peninsulam), 312, 26.

Aspaneus, ὁ Ἀσπανεύς, τὸ ὠστομόιον τῆς Ἰδαίας ὄλης, 519, 10.

Asparagi ingentes apud Æthiopes Hesperios, 702, 29.

Aspendus, Ἀσπένδος, Pamphyliæ opp. ad Eurymedontem, Argivorum colonia 569, 49; 488, 12. Ruinæ prope vicum *Balke Su.*

Aspera Cilicia. V. Cilicia.

Asphalius Neptunus, 48, 20. V. Neptunus.

Asphaltitis lacus Iudææ. Vide Sirbonis lacus.

Aspioni provincia, Ἀσπιώνων σατραπεία, in Bactriana; ea Parthi politii sunt, 443, 17.

Aspis, Ἀσπίς, sive Arconnesus insula ad Ioniæ oram inter Teum et Lebedum sita, 549, 46.

Aspis, collis clypei formam referens in Taphiti Libyæ promontorio, quem Agathocles incolis frequentavit. Urbs ea (Clypea Romanorum) una cum Carthagine eversa est, 708, 4. Inter eam et Lihybæum sita est Cossura ins., 230, 35. Urbis ruinæ *Kalibiah.*

Aspis locus in Syrti majori, 709, 40. Sec. Stadiasmi mensuras prope hod. *Mahadda et Jerid rochers.*

Aspis Ægyptia; duo sunt ejus genera, 699, 12; aspides parvæ Lusitanorum, 128, 4.

Aspledon, Ἀσπληδών, a nonnullis Σπληδών dicta, postea Eudielus, Εὐδαίελος, denominata, Bœoticiæ urbs. Ejus situs, 356, 49. Hodie *Avro Kastro* sec. Forchhammer; *Tzamali* sec. Leakiem.

Aspordenus mons, Ἀσπὸρδηνον ὄρος (*Geikli Dagh*), prope Pergamum; alii dici montem malunt Ἀσπὸρδηνον; fanum ibi Matris deorum, 529, 10.

Asporeus M. V. Aspordenus.

Aspurgiani, Ἀσπουργιανοί, inter Phanagoriam et Gorgipiam per 500 stadia habitantes, Mæotarum gens; bello eos aggressus Polemo perliit, 425, 3; 476, 13.

Assacani regio, Ἀσσακανοῦ γῆ, inter Copen et Indum, in qua est Massaga urbs regia, 595; 1; 589, 48; 518, 33.

Assus, Ἀσσος (*Asso* ruinæ prope vicum *Beriam Kalesi*), in Asia urbs æolica, secundum Myrsilum a Methymnæis condita; Assiorum colonia Gargara, 522, 20. Situs urbis, 521, 50. A Polymedio 30 stadia distat, 519, 49. Τὰ περὶ Ἀσσον Leleges tenuerunt, 521, 40. Asso oriundus Cleanthes stoicus, 522, 2. Assi commoratus est apud Hermeam tyrannum Aristoteles, 522, 4. Ex ea urbe reges Persarum triticum petebant, 626, 3. Cf. etiam 497, 25; 527, 16.

Assyria, Ἀσσυρία. Ad eam pertinent Babylonia et maxima

- vicinæ regionis pars, Aturia, Apolloniatis, Elymais, Parætacena, Chalonitis, Dolomena, Calachena, Chazena, Adiabene, Gordyzi et Mygdones, 627, § 1. Assyrii et Ariani tum inter sese similes, tum Syrorum, Arabum et Armeniorum, 34, 50. Assyrii etiam Syri vocantur, 627, 24. Assyriæ metropolis olim Babylon, nunc Seleucia, 633, 12. Assyriorum tres gentes sunt quæ frumento carentes in palustribus locis habitant piscibusque vivunt, 635, 21. Assyriorum mores et instituta, 634, § 20. Vestitus, coma, calceamenta, sigilla, sceptræ, unguenta, sepultura, luctus, 635, 18. Ægrotos in viis deponunt, ut qui eundem morbum experti sunt, consulant iis, 128, 53. Magistratum collegia tria, 635, 5. Literæ Assyriæ in Sardanapalli monumento, 573, 31.
- Asta**, ἡ Ἀστα, Hispaniæ opp. ad æstuarium Turdetaniæ supra navale insulæ. Gaditanorum ibi conventus, 116, 17; 117, 31; 119, 7. Ruinæ inter *Xerez* et *Tribugena* in colle qui vocatur *Mesa de Asta*.
- Asaboras**, Ἀσάβορας (*Albara*), Æthiopis fl. in Nilum exiens, e lacu oritur, et orientale Meroes insulæ latus efficit, 656, 19; 668, 28; 697, 47. Uno sui alveo in sinum Arabicum influere perhibetur, 656, 3.
- Astaceni**, Ἀστακηνῶι (?), Indiæ gens inter Copen et Indum fluvios, 594, 54.
- Astacenus** situs, Ἀστακηνῶς κόλπος, Bithyniæ, pars Propontidis, ad quem Astacus et Nicomedia urbes, 482, 24 et 29; 394, 16.
- Astacus**, Ἀστακός, Acarnaniæ opp., 394, 45. Fuit prope sinum, cui nunc *Dragamesti* adjacet.
- Astacus**, Bithyniæ urbs ad Astacenum sinum; ejus historia, 394, 46; 482, 29. Non longe a Nicomedia sita fuerit. Componi solet cum *Owaschik* vel cum *Bachkele*.
- Astæ**, Ἀσται, Thraciæ gens supra Byzantium, eorum oppidum Calybe, 266, 29; caput eorum Bizye, 282, 46.
- Astapus**, Ἀσάπους, Æthiopis fl. e lacu quodam oriens, inque Nilum influens occidentale Meroes insulæ latus efficit. Alii hoc efficere aiunt Astasobam; Astapum vero alium esse fluvium, qui fere rectum Nili cursum constituat, 668, 20. Cf. 656, 19; 697, 47. Secundum priorem sententiam Astapus foret *Bahr el-Abiad*, sec. alteram *Bahr el-Asrek*.
- Astasobas**, Ἀσασόδας, Æthiopis fl. (*Bahr el-Abiad*), orientale latus Meroes insulæ efficit, quod alii de Astapo prædicant, 668, 29. In Nilum influit, 656, 19; 697, 47.
- Asteria**, Ἀστερία, Homero Ἀστυς (*Dyscallio*), parva insula inter Cephalleniam et Ithacam, cum Alalcomenis opp., sec. Apollodorum; Demetrius esse hanc insulam ibi negat, 392, 33. Insula olim duplices portus habuisse dicitur, nunc ne ancora quidem ad eam commode jactitur, 49, 46.
- Asteris**. V. *Asteria*.
- Asterium**, Ἀστέριον, Thessaliæ locus in Eurypyli ditione, 376, 41, non longe ab Arne et Titano monte distans 377, 35. Situs incertus. Ad hod. *Vloko*, ubi ruinæ quædam exstant, locum pertinuisse suspicatur Leakeus.
- Asteropæus**, Pæonum dux ap. Homerum, cur Pelagonis filius dicitur, 281, 26.
- Astigs**, Ἀστιγς (*Ἀστίνας*, *Ἀστίνας* codd.), Turdetaniæ urbs, 47, 17; hod. *Ecija* ad *Xénit* fl., Singiliti vet. scr.).
- Ἀστρομοί**, Ore-carentes, Indiæ gens fabulosa, 58, 45.
- Astronomia**, Phœnicum inventum, 641, 52. Periti astronomi sunt Sidonii, 644, 45; Chaldaei, 629, § 6; sacerdotes Thebani, 693, 27; 685, 18.
- Astures**, Ἀστούρες seu Ἀστούρες, Hispaniæ gens, ab occasu Celtiberiæ, 134, 46. Callaici propinqui, 126, 44. Per eos fuit Melsus fl., a quo paulum abest Noega urbs; in propinquo etiam æstuarium, quod Astures a Cantabris dividit, 138, 36. Asturum mores, 129, 7.
- Astyages** ad Pasargadas a Cyro devictus, 622, 13; 449, 31. (*Astyoches*), Tlepolemi mater, 290, 36.
- Astypalæa**, Ἀστυπάλαια (*Kavo Arkiala*), prom. Carie juxta Myndium agrum, 561, 45.
- Astypalæa**, Ἀστυπάλαια, Atticæ prom. inter Sunium et Zosterem, 342, 19.
- Astypalæa** (*Stampalla*), ins. maris Carpathii, 419, 13 et 27.
- Astypalæa**, in Co ins. opp., 561, 14.
- Astypalæenses**, qui Rhæteum occupaverant, ad Simoentem condiderunt Polium urbem, quæ nunc Polisma dicitur, 514, 52.
- Astyra**, τὰ Ἀστυρά, Troadis urbs diruta; ager nunc Abydenorum est; olim ibi auri metalla, 506, 33; 580, 23.
- Astyra**, ad sinum Adramyttenum Mysiæ pagus, olim oppidum, in cujus luco templum Dianæ Astyrenæ, cui Antandrii præerant, a Chrysa 20 stadiis abest, a Thebe 70 stadiis, 524, 41; 519, 12. Ad Astyra Sapra lacus, 525, 16.
- Asylum**, Romæ, inter arcem et Capitolium, 191, 53. Asylius templi Ephesii, 547, 46.
- Atabyris**, ὁ Ἀτάβυρις, Rhodi m., Jovi Atabyrio sacer, 559, 25.
- Atabyrius** Jupiter. V. *Jupiter*, 559, 26.
- Atagis**, Ἀταγίς (al. *Althesis*, *Etsch*) Rhætiæ fl. cum Isara (*Etsach*) confluens in Adriam exit, 172, 23. Cf. v. Isara.
- Atalante**, prope Atticam ins. inter Salaminem et Piræum sita, 339, 39; 365, 16.
- Atalante** (*Talandonisi*), insula inter Eubœam et Locros, 339, 39; ante Opuntem sita, 365, 15; terræ motu rupta, adeo ut navibus pervia esset, 50, 48; 339, 39.
- Atargatis** dea vocatur etiam Athara, et apud Ctesiam Derceto, 667, 42; in Bambyce urbe colitur, 636, 48.
- Atarneus**, Ἀταρνῶς, Æolidis oppidum, (ad *Dikeli-Kou* 519, 21; in regione quam Cilicibus Homerus attribuit, 523, 1; Hermiæ tyranni sedes, 525, 25; 522, 9. Inter Atarneum et Pergamum est oppidum desertum, auri fodinas habens exhaustas, 580, 28. Cf. etiam 497, 25.
- Atarneus** locus (*Mardalitch*?) ad Pitaneum juxta mare situs e regione Eleusæ ins., 525, 32.
- Atax**, Ἀταξ (*Aude*), Galliæ fl., in Cenneno monte oriens, 151, 18. Ostio ejus Narbo adjacet (quod nunc aliter habet), 151, 1. Subvectionem habet brevem; ejus a Garumma distantia, 157, 17.
- Ateas**, Scythæ contra Philippum Amyntæ f. bellum gessit, 255, 30.
- Ategua**, Ἀτέγουα (*Ἀτέγουα* codd.; *Ategua* Hist. 8, 22; *Plin.* 3, 3; *Dio C.* 48, 33; *Val. Max.* 9, 2; *Frontin. Strateg.* 3, 14), Turdetaniæ opp., 117, 19. Situs incertus; prope *Teba* inter *Osuna* et *Antequera* quaerendum censet Ukert. Ad dextram ripam *Guadajoz* fl. (prope vicum *S. Cruz* ponit Reichardus.)
- Atella**, Ἀτέλλα, Campaniæ opp., 207, 35. Ruinæ prope vicus *S. Arpino* et *S. Elpidio*, non longe ab *Aversa* opp.
- Ateporix**, regulus tetrarchici generis Galatarum, Ponti aliquam particulam a Romanis accepit, 479, 34.
- Aternum**, Ἀτερνον (*Pescara*), Piceno confine Vestinorum oppidum ad fluvium cognominem; commune Pelignorum et Marrucinorum navale, 201, 35.
- Aternus**, Ἀτέρνος (*Aterno*), fluvius ex agro Amiternino fluit per Vestinos, relictis ad dextram Marrucinis; ponte trajicitur, qui 24 stadiis a Corfinio abest, 201, 35.
- Atesinus**, Ἀθησινός, fl. ex eodem monte ex quo Isara (*Etsach*) defluit, in Istrum fertur, 172, 26. Locum Strabonis turbatum esse et Athesin (*Etsch*) fluvium me-

morare voluisse anctorem censent. Immo, Atesinus est *Ἰαν ἱστ.*, qui vulgo *Ἀτῆς* dicitur.

Athamanes, Ἀθαμᾶνες, Epirotica gens, Thessalis accensentur, 373, 10; 387, 15; 271, 9; 267, 12. Doriensium et Enianum oppida diruerunt, quo tempore sub Amyntandro rege potestatem nacti erant; tum Cētam obtinebant, 367, 15. Ad Athamanes migrarunt Perrhæbi, 378, 10. Nunc Athamanes sunt nulli, 368, 33.

Athamania, Ἀθαμανία, usque ad Thessaliotidem pertinet, 374, 19. Montes Athamaniae, 380, 21.

Ἀθηνῶντις. V. Teos.

Athamas Teum Ioniam condidit, 541, 8, et Halum Thessaliam, 371, 46.

Athara, i. q. Atargatis, 667, 42.

Athenæ, Ἀθῆναι ad Tritonem fl. opp. Copaidis inundatione deletum, 349, 33.

Athenæ Diades, Ἀθῆναι αἱ Διάδες, in Eubœa, Atheniensium colonia, 383, 15.

Athenæ Atticæ. Ὁ δὲ Ἀθηναίων πατριάρχης, a columnis per fretum Siculum Rhodum et Taurum ductus, 66, 18; 68, 27; 71, 15; 95, 7; 56, 25. Ceterum non premenda hæc sunt; si accuratius computes, Athenarum parallelus a Rhodi parallelo 400 stadia distat, 72, 31 et 39. Ab Athenis ad Meroces circulum 15000 stadia, sec. Eratosthenem 56, 40. Athenarum urbis et portuum descriptio, 339, § 15 *sgg.* Athenas venerunt a Bœotia e Bœotia pulsi Pelasgi; urbis pars ab iis Pelasgicum vocatur, 345, 2. Cf. 184, 40. Athenas ex Etruria migravit Maleus rex Pelasgicus, 188, 8. Athenas redeunt ex Ionia Peloponnesi Iones, indeque sub Codridis in Asiam migrant, 329, 30. Urbs ad amphictyoniam Calauriæ contribuebat, 331, 34. Via qua Athenis pompa Pythia Delphos mittitur, 362, 33. Parthenon, Ictini opus, 339, 25. Glauco-pium, 249, 2. Deucalionis sepulcrum, 365, 13. Athenis Zarmanus sophista se combussit, 585, 26; 612, 13. Initio Athenis reges fuerunt; tum popularis reip. status, tum tyranni, dein iterum status popularis, quem, si interruptiones quasdam exceperis, usque ad Rom. dominationem servarunt. Nonnulli nunquam melius urbem gubernatam esse censent quam per decennium quo Casander regnavit Athenisque præfuit Demetrius Phalereus. Quomodo Mithridates, Aristio, Sylla Athenas affecerint, 341, 33.

Ἀθηνῶν. V. Minervæ templum.

Athinaum Ital. prom. V. Minervæ prom.

Athenæum Ephesi, 546, 49; 541, 39.

Athenæus, Attali et Apollonidis f., frater Eumenis II, Attali II, Philætæri; privatus vitam exegit, 533, 37.

Athenæus, e Seleucia ad Calycadnum sita oriundus, peripateticus. Ejus historia, 572, 10.

Athenais, Erythræa vates, de Alexandro quænam sit vaticinata, 550, 50; 691, 44.

Athenienses, cui indigenæ dicantur, 286, 22. Post Thraces sub Eumolpo devictos Ionem civitati præficiunt; ab eo multitudo in quattuor tribus, deinde in totidem vivendi genera dividitur; regioni eorum Ioniam nomen inditur, 329, 18. Ionum coloniam in Egialeam mittunt, quæ de hinc Ionia vocatur, 339, 25. Athenienses Herculis filii et Iolao contra Eurystheum auxiliati sunt, 324, 20. Phrynone duce, Sigæum occupant; ortum hinc bellum tandem arbitri diremit Periander, 513, 19. Adversus Athenienses Sigæo politos Mytilenæsi Achilleum munierunt, 513, 40. Atheniensium de Mytilenæsi trucidandis decretum, 528, 30. Sub Phædro duce Styra in Eubœa ceciderunt, 383, 31. Pericle et Sophocle ducibus rebellantes Saniæ obsidione presserunt, dein inter 2000 *αὐτοκτόνους* insulam dividerunt, 545, 25. Eorum in Nebulis expeditio, 416, 32. Trecentos Lacedæmonios in

Sphacteria ins. capiunt, 308, 47. Nunc Salaminem possident; olim de ea cum Megarensibus contenderunt, Homerique testimonio commentitio nitentes ad ipsos insulam pertinere dicebant, 338, § 10; 326, 7; a Lacedæmonis insula iis adempta, 326, 7. Phrynichum multarunt, 543, 8; non obtemperarunt Theocli suadenti ut in Siciliam colonias ducerent, 222, 31. Sybaritas interfecerunt, urbemque in vicinum locum translatam Thurios denominaverunt, 219, 2. Eorum et Bœotorum de Oropo controversia, 54, 41. Proelio ad Delium vincuntur, 346, 17. Bello Peloponnesiaco Pachete duce Trojam Mytilenæsi ademerunt, 513, 52. Secundo in Siciliam navigantes Eurymedonte duce (et Stratocle) Pylum Messeniæ occuparunt, 208, 41. Atheniensium legationis dux Diotimus, 39, 38. Iis Leucon Theodosia 210000 medimnos frumenti misit, 258, 32. Delo potiti, sacra insulæ et commercia curant diligenter, 417, 27. Cæos obsidione presserunt, 417, 52. Eorum contra Antipatrum bellum Lamiacum, 372, 23. Haliarti agrum a Romanis acceperunt, 353, 40. Ante bellum Trojanum Chalcidem et Eretriam condiderunt, 383, 45. Menestheo duce Elaram in Asia conduunt, 532, 1. Eorum colonia Athenæ Diades in Eubœa, 383, 15. Philogene duce, Erythras in Ionia conduunt, 541, 13. Colonos ducunt Adramyttium, 519, 13, et Amisum, 468, 45, et Astacum, 482, 30, et Cardiam, 283, 31, et Amphipolin, 280, 42, et Scylletium Italiæ, 217, 15. Nonnulli Neapolin migrarunt, 205, 5. Bis mille colonis Oreum Eubœæ frequentarunt, 382, 45. Athenienses φιλόλογοι non natura sed institutione et exercitio, 84, 52. Atheniensis est Tyrtæus, 311, 11. Areopagitici Ath. legibus usus est Zaleucus, 216, 12. Athenienses quemnam ventum Scironem vocant, 336, 30. Peregrina sacra multa, ut Thracia et Phrygia adsciverunt, omnino exterarum rerum cupidi, 404, 52.

Athenocles Atheniensis Amisum colonis frequentat, 468, 55.

Athenodorus Tarsensis, stoicus, Κορυδαίων cognominatus, vixit cum M. Catone apud eumque mortuus est, 575, 8.

Athenodorus, Sandonis f., Tarsensis, quem et Cananitam a pago quodam vocant, philosophus stoicus, Augusti præceptor, senex in patriam redux statum reip. mutavit; Boethum ejusque sodales urbe eiecit, 575, § 14. Philosophus, Strabonis familiaris; quidnam de Petreïs, apud quos commoratus est, referat, 663, 27. Exposuit de maris affluxu et refluxu, 46, 8, quos exspirationi et inspirationi similes esse ait, 143, 49.

Athesis. V. Atagis.

Athletæ Crotoniatæ celeberrimi; inter eos Milo fuit, 218, 24.

Athos, Ἄθος, Thraciæ mons, 22, 31; 279, 36; Homero memoratus, 5, 28. Ejus forma et altitudo, 279, 48. 280, 12. Ejus promontoria, 279, 18 et 27 et 30. Athonis peninsula Pelasgorum Lemniorum pars habitavit in quinque oppidis, 280, 3; quæ sunt Dium, Cleonæ, Thyssus, Olophysis, Acrothoi, 279, 41; 280, 32. Athonis per isthmum ducta a Xerxe rege fossa, 280, 17. Montem quomodo Alexandro efformare voluerit Dinocrates architectus, 547, 32.

Athribis, Ἀτρίβις (Atrieb sive Trieb ruinæ), Ægypti opp. in Delta regione, 682, 3. Ἀτρίβις νομός Æg., 682, 3. Athribitæ murum araneum colunt.

Athruia, τὰ Ἀθρούα (τὰ Ἀθλούα ap. Dion. Cass. 53, 29), Arabiæ urbs ab Ælio Gallo capta, 665, 19. Sita erat inter Negrana et Mariaba (Nedfran et Marib), in eo, ni fallor, tractu ubi hodiernæ Arabiæ tabula Kiepertiana habet Beni Abdulla Arabes.

Alhymbradus, Ἀλὺμβραδος, frater Athymbri et Hydrelli, Lacedæmonius cognominem sibi in Caria urbem condidit, 555, 23.

Athymbrus, Lacedæmone profectus in Caria cognominem sibi urbem condidit; a Nysæis tanquam urbis auctor honoratur, 555, 22. Ejus fratres duo, *ib.*

Athyra, Ἀθύρα (*Bojuk Tchekmedcheh*), fluvius inter Selybriam et Byzantium in Propontidem exiens, 284, 18.

Atintanes, Ἀτινᾶνες, Epirotis accensentur, 271, 11.

Atlanticum mare (mare externum, Oceanus). Σύρρους ἡ πᾶσα Ἀτλαντικὴ θάλασσα καὶ μάλιστα ἡ κατὰ μεσημβρίαν, 27, 17. 4, 34. Atlanticum mare a meridie Arabiæ, 653, 34, et Indiæ, 107, 35; 586, 38; similiter sæpius maris Atl. mentio fit. Cf. Oceanus.

Atlantidum antrum in ora Triphyliae, 297, 46.

Atlantis insula, Ἀτλαντίς, olim tota continente non minor, deinde deleta, ut Ægyptii narrarunt Soloni, teste Platone. Fort. non esse hæc signenta Posidonius et Strabo opinantur, 84, 25.

Atlas, Ἀτλας, Libyæ mons a barbaris Δύρις vocatur, 701, 1; ejus promontorium Cotes, inde a quo usque ad Syrtis mons extenditur; habitatur a Maurusiis Gætulisque, 701, 3 *sqq.*

Atlas, pater Calypsus in Ogygia Oceani insula degentis, 21, 24.

Atmoni, Ἀτμόνοι, Bastarnica gens, sedis incertæ, 254, 32.

Atoma, Τὸ περὶ τῶν ἀτόμων δόγμα Mochi Sidonii, 645, 1.

Atrax, Ἀτραξ, Thessaliæ opp. prope Peneum fl., ab Argura 40 stadia distans, 376, 29; 378, 3; 879, 19. Situm opp. fuisse videtur in colle *Sidero peliko* e regione *Guntiza* vici. Sic certe Leakius.

Atrebatii, Ἀτρεβάτιοι (al. Atrebatæ), Galliæ gens, ab occasu Nerviorum, 161, 38; regio eorum silva humili tegitur, 161, 44.

Atreus, quod solis cursum cæli conversioni contrarium docuisset, rex creatus est, 19, 31. Ejus filii, 320, 11.

Atria, Ἀτρία, urbs olim clara, quæ Adriatico sinu nomen dedit, mutato *t* in *d*, 178, 31 (sitæ ad Tartarus sive Atrianum fl.).

Atropatene, Atropatia, Media Atropatia, Ἀτροπατηνὴ, Ἀτροπατία, ἡ Ἀτροπατία Μηδία, ab Atropate nomen habet, 448, 24. Ejus situs, 448, 22; ab Armenia Araxe fl. distinguitur, 448, 52. Regia æstiva Gazaca, hieme Vera 448, 50. In boreali ejus parte gentes montanæ Cadusi, Amardi, Tapyri, Cyrtii, 449, 6. Cf. 451, 48; 447, 33; 434, 15. Copiarum numerus, 448, 36. Spauta (deb. Capauta) lacus, 448, 39. Contra Armenios et Parthos, bella; Symbacen ab Armeniis recuperant Atropateni; Augusti simul et Parthorum amicitiam colunt, 448, 42.

Atropates, Mediæ partem ab ipso dictam contra Macedones luitus est; quare rex creatus regionis ejus, quam peculiarem civitatem constituit. Durat successio ejus, quæ affinitates contraxit cum regibus Armeniæ, Syriæ, Parthiæ, 448, 25.

Attalea, Ἀττάλεια (*Adalia*), Pamphyliae urbs, a qua nomen sit condita, 569, 35.

Attallicorum regum generis auctor Philetærus, 465, 39. Brevis eorum historia, 532, *cap.* 4. Bibliothecam Pergami instruxerunt, 520, 49. Iis Prusias dedit Phrygiam Hellesponticam, quam ἐπίκτητον dixerunt, 482, 46. Priapeni agri partem Pariani dederunt navatæ operæ pretium, 503, 33. Deæ Pessinuntiae lucum templo ornarunt, 486, 15. Scepsin tenebant, 520, 49. Selinusiam paludem Dianæ eripuerunt, 548, 33. Genus eorum defecit, 239, 17.

Attalus, frater Eumenis et Philetæri ejus, quem Pergamo Lysimachus præfecerat, 533, 24; ex Antiochide pater Attali I, 533, 30.

Attalus I, Attali et Antiochidis f., Pergami rex, Galatas

vincit prælio; contra Philippum Romanis auxiliatur; regnavit annos 43; ex Apollonide Cyzicena reliquit Eumenem II, Attalum II, Philetærum, Athenæum; successit Eumenes II, 533, 40. Gergithius Troadis in Gergitha ad Caici fontes pagum transduxit, 527, 1. Quæ de pulchra picea Troadis tradat, 516, 1.

Attalus II, Attali I et Apollonidis f., frater Eumenis II, Philetæri, et Athenæi, 533, 37. Philadelphus cognominatus, 569, 35; 548 § 24. Attali III tutor, regnum administravit per 21 annos; Alexandrum Antiochi f. contra Demetrium, Seleuci f., adjuvit, 533, 54; Romanorum contra Pseudophilippum socius; in Thracia Diegylia subegit; Prusiam interfecit excitato contra eum filio Nicomede, 534, 2. Attaleam Pamphyliae urbem condidit et in Corycum opp. contiguum colonos duxit, 569, 35. Ephesi portum emendare volens pejorem fecit, 544, § 24. Scenicos Ioniae artifices Epheso Myonesum transduxit, 549, 40.

Attalus III, Philometor cognomento, Eumenis II et Stratonices f., tutorem habuit Attalum II, 533, 51. Quinquæ annos regnavit; regnum Romanis reliquit, 534, 6. Post ejus mortem Aristonicus regnum sibi vindicare aggressus est, 552, 6.

Attasii, Ἀττάσιοι, Sacarum gens, 440, 24.

Attea, Ἀττία (fort. leg. Ἀττάλεια), inter Heracleam et Atarneum situm Æolidis opp., 519, 20.

Atthis, Ἀτθίς, Cranai filia, a qua Attice dicta est Atthis, 341, 1.

Atthis, i. q. Attica, 341, 1. 339, 21.

Atthis. Οἱ τὴν Ἀτθίδα συγγράφαντες laudantur de Pelagis, 184, 40; de divisa inter Pandionidas Attica, 337, 7.

Attica, ἡ Ἀττικὴ (vel ἡ Ἀτθίς, 341, 1; 339, 21), olim Ἀκτὴ et Ἀκτικὴ, 336, 13; Actæa, Mopsopia, Ionias, Posidonia, 340, § 18; 381, 10; 336, 46. Ejus pars olim fuit Megaris, 336, § 5; 337, 25. Cerata montes a Megaride eam dirimunt, 339, 21. Ejus latus australe, 335, § 1; orientale et boreale, 336, § 3. Oræ descriptæ, 342, § 22 *sq.* Montes, 343, 15. Fluvii, 343, § 24. Atticam quum a mari Cares, a terra Iones popularentur Cecrops multitudinem in duodecim urbes composuit, quas in unam deinde Theseus contraxit, 341, 24. Capit. historiæ Atticæ indicantur, 341, 32. Atticam sub Eumolpo Thracæ obtinuerunt, 266, 49. Atticam tetrapoliæ, CEnoam, Marathonem, Probalinthum, Tricorythum condidit Xuthus, 329, 12. Quomodo inter Pandionis filios quattuor Attica distributa sit, 337, 9. Ex ea profecti Iones Ægialum Peloponnesi obtinuerunt, 286, 30. Ex tetrapoli Iones Heraclidas in Argos comitati sunt, 322, 1. In Atticam migrarunt multi ab Heraclidis Peloponneso expulsi, inter eosque Melanthus Messenius qui quum Xanthum Bæotiæ regem vicisset, rex creatus est ab Atheniensibus, 337, 27. Deinde Heraclidæ bellum iis inferentes, ex Attica quidem profligati sunt, Megaridem tamen eripuerunt, 337, 33. Atticam et Megaridem Iones e Peloponneso pulsi occuparunt, 142, 9. Attica veteres Iones, Ionicarum in Asia coloniarum deductores, 286, 10. Atticæ argenti fodinæ nunc defecerunt; operarii scoriæ veterem denuo coquentes aliquid ex iis argentum eliciunt, 343, 20. Atticorum dii Orthanes, Comisalus, Tychon, 503, 9. Attica ἐλευσιώγη, 13, 41. Atticum mel, 343, 26. Attica dialectus antiqua, ἡ παλαιὰ Ἀτθίς, eadem cum Ionica, 286, 10. In Attica zephyri et argestæ venti Scirones vocantur, a Scironiis saxis flantes, 23, 21. Attici servos appellabant nominibus gentium unde adducti erant ut Dacem, Getam, Lydum, Syrum, aut nomina apud istas gentes usitatissimis, 253, 1. Cf. Athenæ. Atticænienses.

Aturia, ἡ Ἀτούρις, Assyriæ regio, in qua Sinus urbs

627, 3 et 25. Situs regionis, 628, 6. Ejus pagus Gaugamela, 628, 11.

Alys Lydus, unus ex Herculis et Omphales prognatis, pater Lydi et Tyrrheni; hunc cum populi parte emendavit, sterilitate terræ coactus, 181, 39; 184, 38.

Anasis. V. Oasīs.

Aulidus, Αὐλίδος (*Ofanto*), Italiae fluvius, cui Canusiae emporium adiacet; a Bario 400 stadia distat, 235, 36.

Augē, Aleæ f., ex Hercule Telephi mater, a Teuthrante ducitur, 526, 11.

Augēæ, Αὐγαῖæ Laconiae opp. apud Homerum; nunc Αἰγαῖ, 312, 50.

Augēæ, Αὐγαῖ, Locrorum opp. ab Homero memoratum non amplius extat; agrum tenent Scarphienses, 366, 4; 313, 1.

Augēas, Eilidis et Epeorum rex, 290, 50; pater Phylei, avus Negetis, 394, 23. Pisatidi imperasse a nonnullis dicitur perperam, 306, 1. Nelei inimicus, 303, 5; ab Hercule eversus, 293, 10; 304, 44.

Augila, Αὐγίλα (*Aujelah*), locus Ammoni similis, Cyrenaicae superjacet versus meridiem, quatuor dierum itinere ab Automalis, 711, 40.

Augusta Emerita, Αὐγουστα Ἑμερίτα (*Merida*), Rom. colonia, Turdulorum in Hispania urbs, 125, 53, in Lusitania provincia, 138, 27.

Augusta (*Prætoria vel Salassorum*; hod. *Aoste*) post devictos a Terentio Varrone Salassos condita quo loco dux Rom. castra habuerat, 171, 31.

Augustus, ὁ Σεβαστός Καῖσαρ, Cantabros subegit, 129, 25; 239, 1; 697, 5. Tres cohortes Iberiae destinavit, 129, 31; quomodo Iberiae administrationem ordinaverit, 138, § 20. Galliam in quatuor partes quomodo diviserit, 147, 15. Augusti navale Forum Julium, 152 54. Ejus templum Lugduni, 159, 29. Latrocinia populorum Alpensium coercuit, viasque per Alpes quantum licuit, perfecit, 170, 21. Amicitiam ejus donis et legationibus ambiunt Britanniae reguli, 167, 5. Salassos penitus devicit, 171, 22. Iapodes debellavit, 172, 45. Contra incendia cohortem libertinorum constituit, 196, 8; edixit ne novum ullum aedificium ad viam publicam ultra septuaginta pedes attolleretur, 196, 12. Ejus statua aenea in Mausoleo, 197, 9. Augustus Pithecussas ins. Neapolitanis reddidit; occupavit Capreas, privatam sibi possessionem faciens, 207, 11. Ejecto Sicilia Pompejo (cf. 222, 50) Rhegium colonia frequentavit, 215, 19. Syracusarum urbis partem restauravit, 224, 42. Syracusas, Catanam et Centoripa restauravit; Centoripa multum ei profuerunt ad debellandum L. Pompeium 226, 3. Galliam totam in potestatem redegit, 239, 7. Augusti imperio Italia summam nacta felicitatem, 239, 50. Marobodum juvenem beneficiis affecit Augustus, 241, 29. Duces militum ultra Albiu Germanos persequi noluit, 242, 9. Cimbri dono miserunt sacrum lebetem, 243, 23. Contra Gelas exercitum misit, 252, 40. Dalmatarum urbes combussit, 261, 54. Nicopolin condidit, 270, 1; 386, 46. Ambraciae et vicinarum urbium incolas Nicopolin conduxit, 270, 27. Amicitia ejus abollitur Eurycles, 314, 15. Eum Corinthi versantem et ad triumphum Actiacum profecturum convenit legatus Gyari insulae, 417, 10. Amicitiam ejus petierunt Atropateni, 448, 48. Augustus Amisum liberavit, 468, 50; Dytemum Comanorum pontificem constituit, 478, 42. Legatis ejus Cleon prædonum dux se adjunxit, 496, 12. Polemonem Ponti regem creat, 495, 18. Rhœtensibus statuam Ajacis ab Antonio ablatam reddidit, 509, 41. M. Pompeium, Theopanis f., Asiae procuratorem constituit, 528, 19. Ab Apollodoro Pergameno dicendi arte institutus est, 534, 31. Samis reddidit duas Myronis statuas e tribus illis, quas Antonius abs-

tulerat, 544, 24. Asyli jus templi Ephesi abrogavit, 547, 54. Venerem Coorum patri suo dedicat, 561, 22. Ejus amicus Xenarchus Seleucensis peripateticus, 572, 26. Murenas in eum conjuratio, 572, 14. Athenæum dimittit, 1b. Præceptor ejus Athenodorus Tarsensis, 575, 11. Soror Octavia, 575, 50. Ad eum ex India venerunt Pandionis aut Pori legati, 585, 24; 612, § 74. Tropæa ei remisit et de filiis obsides tradidit Phraates IV, 637, 28; 239, 38. Augustus Herodæ permisit ut regis nomen assumeret, filios ejus et Salomen sororem et hujus filium honoribus prosecutus est, 651, 13. Arabiæ sibi conciliandæ vel subjiciendæ consilium capiens, et Nabateorum amicitia fidens, Ælium Gallum cum exorcitu illic misit, 663, 38. Museo Alexandriae sacerdotem præficit, 675, 4. Ælium Gallum Ægypti præfectum habet, 696, 1. Augustum in Samo versantem et in Syllam progredi parantem ac Tiberium in Armeniam amandantem legati Æthiopum conveniunt, 697. Jubæ præter paternum regnum dedit Bocchi ditionem, 703, 30. Quomodo provincias imperii Romani constituerit, 712, § 25.

Aulis, Αὔλις, Boeotiae opp. 344, 15; περίρυσσα ap. Homerum 248, 9; Tanagraeorum pagus cum portu, 346, 24; Hyriæ propinquus, 347, 17. Ejus a Delio distantia, 346, 16. (Sita fuit in saxosa peninsula, quam duo maris recessus efficiunt supra *Vathy* vicum. Ad Aulidem Boeotiae collecta est Æolica classis, qua Orestis filii in Asiam trajecerunt, 344, 51.)

Aulon Messeniæ, in quo Oluris opp., 301, 3.

Aulon regius, ὁ καλούμενος Αὐλῶν βασιλικός, pone Massyam situs in Syria, 643, 37. Esse debet convallis per quam e Massya campo inter Libanum et Antilibanum sito Damascus itur. Haud dubie ea est intelligenda in qua Chrysorrhœas (*Barrada*) habitur per Abilene regionem; de qua via v. Ritter t. 17, p. 268 sqq. Nescio an pro Βασιλικός Strabo scripserit Ἀβιληνός.

Antonia. V. Caulonia.

Aunestis (?) Ciliciæ opp. V. supra Arsinoe.

Aurum palea facilius quam carbone liquesit, 121, 30. Aurum ad Cotinas Turdetaniae, 117, 51. Aurum Turditaniae bonitate præstans partim puteis effoditur, partim verritur ex arenis; illud quam hoc nunc rarius fit. Reperiuntur interdum glebæ semilibres et glebulæ uberius similes. Quomodo aurum coquatur et purgetur, 121, § 8. Ramenta auri plurima in Lusitaniae fluvii, 127, 8. Aurum album, i. e. argento mixtum, apud Artabros mulieres sarculis exhauriunt et in colis lavant, 122, 21. Auri metalla in dorso montano Bastetaniae et Oretaniae, 130, 3; in Cemeneno Galliae monte et sub Pyrene, 121, 19; apud Tectosagos, 156, 37; apud Tarbellos Aquitaniae, 158, 17; in Salassorum regione, 170, 45; metalla et in fluviiis ramenta apud Tauriscos Noricos, 173, 35. Britannia quoque aurum habet, 166, 24. Χρυσοπλάστια ad Norejam in Norico, 178, 46. Aurifodinae ad Vercellas, 181, 48; ad Datum et Crenidas Macedoniæ, in Pangæo monte et in ea quæ cis Strymonem est usque ad Pæoniam regione, 280, 3. Aurum in Pæonia inter arandum incolæ reperiunt, 280, 10. In Caucasi torrentibus quomodo Soanes colligant, 428, 25. Metalla in Colchide, 38, 16. Aurei velleris fabula inde orta quod Soanes in Caucaso ramenta lanosis velleribus colligunt, 428, 26. Aurifera terra, Χρυσόντις γῆ, in insulis maris Caspii, 436, 36. Aurum apud Massagetas, 440, 6. Metalla Armeniæ, 454, 18; olim ad Astyra Troadis, 506, 35, et in Tmolio ad Pactolum, 506, 36. Auri et argenti metalla in India, 596, 32. Aurum effodientes formicæ apud Dernas Indiæ, 601, § 44; 58, 50. Auriferi fluvii in India et Iberia, 606, 3; 611 33; in Carmania, 618, 29; in Arabia, 661,

44; auri fodinae in Arabia, 661, 51; in Meroe ins., 697, 44.

Aurunci in Latio, 192, 34. Codices praebent: Ἀγρύρουνχοι. Ausar (Alosap codd.; Osari), Etruriae fl. ex Apennino oriens Arno miscetur ad Pisas; de confluentibus fabula, 185, 27.

Ausciorum regio (ἡ τῶν Ἀδουσιῶν, ut pro ἡ τῶν Ψανουσιῶν e Ptolemæo scrips. Xylander; Ausci dicuntur ap. Caesarem, Melam, Plinium) in Aquitania (circa hod. urbem Auch) 158, 25. Ausciis jus Latii datum, 158, 40.

Ausones, Ἀδουνοί, Campaniae iidem qui Opici sec. Antiochum; Polybius Ausones iuxta Opicos recenset; alii primum Opicos, deinde Ausones, tum Oscos hanc regionem tenuisse perhibent, 202, 13. Ausones Pometio campo finitimi et Campaniam quoque tenentes, 194, 8. Quamquam ad Siculum mare nunquam habitarunt, tamen Ausonium mare illud vocatur, 194, 17. Ausones Temesam condiderunt, 212, 33.

Ausonium sive Siculum mare cum eo quod ante Syrtis est confluens, 101, 45; 194, 17; 106, 26; 269, 26. Cf. Ausones.

Auster. V. Notus.

Autariatae, Ἀυταριῆται, maxima olim Illyriorum gens, de salinis cum Ardiis bella gerebant, 263, 52. Triballus et ceteros Thracas et Illyrios sibi subjecerunt; ipsi victi sunt primum a Scordiscis, deinde a Romanis, 264, 5. Ad imam nunc conditionem redacti, 262, 23. Eorum regio, 260, 18; quam Bessi attingebant, 264, 34, et Paenicae gentes, 262, 31; 274, 28.

Autesion, e Polynicis posteritate, pater Theræ, 298, 29.

Autolycus, Parnassi accola, fur, 377, 13; Iasonis comes, Sinopes locum occupavit, ubi ejus oraculum erat, et divinis honoribus colebatur; ejus statuam Sinopensibus fecit Sthenis; abstulit eam Lucullus, 468, 2.

Automala, Ἀυτομάλα (ad *Sibkah Muktar*), castellum ad recessum Syrtis majoris, 709, 47. 101, 54. Inde ad Augila iter quadridui, 711, 40.

Auxumum, Ἀὐξούμιον (*Ostimo*), Piceni urbs paululum supra mare sita, 201, 2.

Avenio, Ἀβενιών (*Avignon*), opp. Galliae Narbon., 154, 7.

Aventinus collis, 150, 4. Romae urbi ab Anco Martio adjectus, 195, 20. ●

Avernus, Ἀορνός (*Averno*), Campaniae locus, 203, 32; cui applicatur Necyia Homérica, 203, 39; 31, 31. Accolae ejus Cimmerii, 203, 41 et 51. Silvam ei imminens cecidit Agrippa, 204, 14. Ab eo ad Cumas cuniculus a Coccole ductus, 204, 15. Avernus lacum Artemidorus cum Lucrino sinu confundit, 204, 32.

Aves Diomedearum insularum, 225, 53; aves Stympalides, 319, 4; aves Egypti, 699, 15. Avis qualis in Philis Egypti colatur, 694, 41.

Axis per mediam terram et caelum productus, 91, 15.

Axenus Pontus. V. Pontus Euxinus.

Axius, Ἀξιός (*Wardar*), Macedoniae fl., 275, 43; ab Homero commemoratus, 5, 28; e Paenonum terra fluit, 281, 17; exit inter Chalastram et Thermam, 277, 18; aquarum ejus pars implet Ludiam paludem, 277, 16; in eum influit Erigon, 272, 4. 277, 5. Axius turbidus fuit; Homerus aquam ejus pulcherrimam dicit e vulgata lectione, quam falsam esse Strabo censet, 277, 24; 278, 14. In Axium a Amydone influit limpidissimus fons quam Homerum signasse et Eam dicere censet Strabo, 278, 15. 277, 26. Axius angustias quasdam perfluens Macedoniae accessu difficilem reddit ex Paenonia, 274, 24. Ad eum est Amphaxitis regio, 275, 29. Adjacet ei Abydon sive Amydon castellum, 277, 18. Ad Axium usque Pieria pertinet, 273, 43. (Dicere debebat usque ad Haliacmonem; sed quum hunc inter Dium et Pydnam

exire perperam putet, et tamen Pydna adhuc sit urbs Pierica, vides cur ad Axium usque Pieriam protulerit).

Azamora, Ἀζάμορα, Cataoniae castellum, 460, 14. De situ castelli non constat.

Azanes, Ἀζᾶνες, gens Arcadica, 333, 21; 289, 5,

Azanitis, Ἀζανίτις, Phrygiae regio, in qua Rhyndacus oritur, 493, 35.

Azara, τὰ Ἀζαρα, Armeniae opp. juxta Araxem fl., 452, 37. Situs ignotus. Si nomen species, cum Azaris composueris Ἀζαρα vel Ὀζαρα Ptolemæi 5, 13, 17; at positio ejus a Strabonis verbis aliena est. Ad Araxem autem sita fuerit Ζογόραχα vel Ζογόχαχα Ptolemæi, nescio an cum nostro loco conferenda.

Azara, τὰ Ἀζαρα, Dianae templum apud Elymaeos, 634, 13. Situs incertus. In tabula locum composui cum splendidis ruinis *Masdjidi Souleiman Buzurg*, quae sunt ad *Karun* fl.

Azaritius fons, Ἀζαριτία κρήνη, Bithyniae, parvos crocodilos alit, 482, 22.

Azenienses, Ἀζηνεῖς, Atticae pagus, 342, 16.

Azorus, Ἀζωρος, Pelagoniae tripolidis urbs, 272, 7; ab ea 120 stadia distat Oxyntia urbs, 272, 14.

Azotus, Ἀζωτός (*Asdod, Esdod*), Phoeniciae opp.; ejus ab Iamnia distantia 200 stadiorum (quod falsum est) 646, 18. Ἀζώπιος, 636, 8.

B.

Babonomum, Βαβόνιον, Ponti (oppidum aut mons aut regio?) in Amasi ditione, 480, 50.

Babylon, Βαβυλών. Ab ea urbe per Susa et Persepolin ad confinia Carmaniae et Persidis linea recta est stadiorum 9000 et amplius, 65, 31; stadiorum 9200, p. 66, 27; ab eadem ad Thapsacum sunt stadia 4800, p. 66, 37; 73, 39; 635, 49; cf. 64, 39; ad portas Caspiae 6700 stadia, 71, 30 et 44; 73, 51; usque ad Euphratis ostium 3000 stadia, 66, 30; 620, 51; 630, 10; ad Heroonopolin per Arabiam desertam, 5600 stadia, 653, 29; ad Seleuciam 300 stadia, 629, 10. Parallelus per Babylonem, 68, 27; 71, 52; 73, 17; 75, 7; 6, 8. Babylon a Semiramide condita, 70, 2; 627, 27; olim Assyriae metropolis, 633, 12. Urbis descriptio, 628, § 5. Aedificiorum ratio, 629, 19; habitatio destinata philosophis, astronomicis maxime, qui Chaldaei vocantur, 629, 30. Babylonem Susis anteposuit Alexander, 622, 30. Homerus eam non memorat, 626, 15. Partem urbis Persae diruerunt, partem tempus consumpsit et Macedonum negligentia post conditam praesertim Seleuciam, 629, 7.

Babylon, Egypti castellum (*Babul* ruinæ), a Babylonis structum; ei nunc imposita legio Romana, 635, 36. Incolae cebum colunt, 690, 26.

Babylonia (Βαβυλωνία et Βαβυλών). Ejus fines, 629, § 8; a Media Zagro distinguitur, 447, 48; pars ejus Adiabene, 634, 27, et Sitacene et Apollinatis, 623, 18; gentes ab ortu et borea imminentes, 634, 23; ab occasu, 70, 18. Supra Babyloniam Elymaeorum et Parætacenorum montana, 447, 50. Babylonia et magna circumstante regionis pars Assyria vocatur, 627, 2. Babylonia fert hordeum, 632, 27; palmas, 632, 29; 695, 16; oryzam, 590, 36; naphtha et bitumen, 632, § 15; vitem e Babylonia in Susidem intulerunt Macedones, 625, 7. Vasa Babyloniae ex arundine texta et bitumine obducta, 630, 30. — Babyloniolorum bella cum Elymaeis et Cosseis, 449, 40; 633, 45. Babyloniis auxiliatus est Antimenides, Alcibiades frater, 527, 42. Babyloniis quidam deficientes in Egypto Babylonem condiderunt, 685, 36. Nunc Parthi Babyloniis imperant, 634, 35. Babyloniolorum mulieres peregrinis

miscentur ad Veneris quoddam templum, 634, 54. Babylonios dicimus etiam e regione Babylonia oriundos, ut Diogenem philosophum, Seleuciae natum, 633, 25.

Babysa, Βάβυσα, castellum Armeniae, non procul ab Artaxatis, 453, 39.

Babya, Pherecydis Syrii pater, 418, 18.

Bacchæ Pentheum discipserunt, 351, 11. Bacchæ, Euripidis fabula, 22, 20.

Bacchiadarum tyrannis Corinthi, 325, 8. Eorum e genere ortus Arrhabæus, 271, 30.

Bacchides, Sinopæ præfectus quo tempore a Lucullo urbs oppugnabatur, 467, 48.

Bacchus, Διόνυσος, quo sensu πυργενής dicatur, 537, 30. Ejus nutrices per Nyselum agitavit Lycurgus Edonus, 586, 25. Bacchi πρόπολοι Σαίληνοι, Σάτυροι, Βάχχαι, Ἀῖναι, Θυῖαι, Μυαλλόνες, Νάδες, Νύμφαι, Τίτυροι, 402, 18. Bacchi et Rheæ res passim a poetis confunduntur, 403, 47. Bacchici apud Græcos ritus a poetis sæpe miscentur cum Phygiiis, Lydiis et Creticis, qui ad Rheæ cultum pertinent, 402, § 13. Deus itinera longinqua suscepit, 40, 20. Ei totam Asiam ad Indum usque consecrarunt, 404, 45. In Indiam expeditio, 585, 46, quam fabulis accenset Eratosthenes, 586, 8. Bacchus μνηστῆρής, in Mero Indiae monte nutritus; sacer ei Nysa quidam Indiae mons, 586, 17. Bacchi columnæ in India, 142, 25. Bacchi in India posteros esse dicunt Sydracas, 586, 36; 597, 27. Bacchum colunt montani apud Indos philosophi, 606, 7. Bacchi urbs in Libya perhibetur, quam unus idemque bis invenire non possit, 248, 45. Bacchi cultus qualis in Samothracum mulierum insula ad Ligeris ostium sita perhibetur, 165, 7 et 12. Bacchica certamina Lebedi, 549, 37; templum Rhodi urbis, 557, 7. In Limnis Spartæ, 311, 43. Τῶν περὶ τὸν Διόνυσον ταχυντῶν τῶν ἐν Ἰωνίᾳ conventus et domicilium Tei, deinde Ephesi, tum Myonesi, tum Lebedi, 549, 35. Bacchus ab Aristide pictus, Corintho Romam translatus inque Cereris templo dedicatus, una cum templo nuper conflavit, 327, 32. Proverbium: Οὐδὲν πρὸς Διόνυσον, 327, 33.

Bacchylides, Simonidis consobrinus, Ceus e Julide urbe, 417, 43. Ejus error geographicus, 526, 42.

Bactra, ἡ Βάκτρα (τὰ Βάκτρα, 443, 12) ἡ καὶ Ζαριάστρα (Balkh); Bactrianæ caput, ab Alexandria Ariana 3870, ab Iaxarte fluvio 5000 stadia distat, sec. Eratosthenem, 440, 48; 443, 12; eam fluvius cognominis in Oxum exiens perfluit, 443, 12. Urbs in Amisî parallelo sita, 59, 15; cf. 61, 52; 62, 12. Ἡ ἐκ Βάκτρων ὁδοὺς, apud Ortospana, 441, 5; 616, 3. Qua Bactra eatur via, 57, 9. Βάκτρα τελεῖν ap. Euripid., 22, 45.

Bactriana, ἡ Βακτριανή, ἡ Βακτρία, 29, 9; 107, 12. Parthicus bellis notior facta, 11, 47. Parthicorum scriptores, ut Apollodorus Artemitenus, Straboniana ætate accuratius de ea exposuerunt, 97, 27. Regionis situs et solum, 442, 46. Bactriana per 1000 stadia versus boream porrigitur 62, 20; ulteriora Scythiæ tenent, 62, 46. Finitimæ regiones, 616, 34. Oxus fl. Bactrianam a Sogdiana dirimit, 61, 19; 440, 36. Juxta Bactrios ad Oxum Massagetæ et Arachoti degunt, ut Eratosthenes prodit, 440, 30. Pars Bactrianæ Indiæ, major pars Paropamisio adjacet, 440, 33. Omnium rerum ferax est, excepto oleo, 61, 6. Fert oryzam, 590 35. Urbes ibi: Bactra sive Zariaspa, Adrapæa, Eucratidia, 443, 12; 617, 15. Bactrianorum (Βακτριανῶν s. Βακτριῶν) vitæ ratio moresque, 443, 24. E Bactriana profecti Corybantes, 405, 21. Occuparunt eam Sacæ, 438, 53. Ex ea ad Chorasmos fugerunt Spitamenes et Bessus, 440, 26. In ea urbes condidit Alexander M.; idem ibi evertit Cariatas urbem, cepitque Sisimithræ petram, 443, § 4. Eam Euthydemus præfectus ad defectionem pertraxit, 441, 39. Bactrianæ reges græci

STRABO.

majorem quam Macedones Indiæ partem sub se habuerunt 585, 7. Quousque Menander et Euthyдеми filius Demetrius regnum protulerunt, 443, § 1 et § 2. Græcis Scytharum gentes e regione trans Iaxartem sitæ protectæ Bactrianam ademerunt, 438, 32. Scythi partem ejus ademerunt Parthi, 441, 48. Bactrianus nonnullis est Arsaces qui primus Parthyæam occupavit, 442, 9.

Badas, Βαδὰς (Nahr es-Sin sive el-Melech), Syriæ fl., juxta quem, non longe a Palto urbe, Memnon sepultus esse apud Simonidem dicitur, 619, 43.

Bænis, Βαῖνις, sive Minius, Lusitanis fluvius maximus, per 800 stadia navigatur, e Cantabris fluens. Ejus ante ostium est insula. Usque ad eum (Nimtum ap. App. Hisp. c. 72) progressus est Brutus, 127, 26. Bænis nomen alius nemo memorat, ac vix dubium quin Strabo erraverit. Insula illa non est ante Minii (Minho) ostia, sed ab eo boream versus (isla Lies) ad maris recessum, cui adjacet Bayona urbs. Inde Bænis nomen, quod ad Minium Strabo refert. Groskurdus putavit Minium et Nebin (Neyva) a Strabone confundi.

Bætera, Βαίτερα (sic Ptol.; Βαίτερα et Βαίτερρα codd.; Bæterra Mela, Plin., in scr.; Βύτερρα numi; hod. Béziers) Galliae Narbon. opp. ad Orbis fl., 151, 19.

Bætica regio a fluvio sic dicta, de incolis vocatur Turdetania, 115, 21. Hæc regio quæ intra Anam est, versus ortum tendit usque ad Oretaniam; in ora ab Anæ ostio usque ad columnas, 115, 32; felicissima est, 115, 14; 115, 37; 134, 40. Bætica provincia est populo attributa; mittitur in eam prætor cum quæstore et legato; finis provincie orientem versus est prope Castlonem, 138, 18 Cf. Turdetania.

Bætis, Βαίτις (Guadalquivir; prope fontes etiam nunc Ubeda vocatur), Iberiæ fl.; ejus fontes, cursus, magnitudo, 115, 15. Ex eadem regione oritur, in qua Anas et Tagus, 115, 17. Sec. Polybium e Celtiberia fluit; oritur in Argenteo monte; ab Ana distat 900 stadia, 122, 47. Ex Orospea ortus per Oretaniam in Bætica fluit, 134, 40. Turdetaniam perfluit, 116, 41. Ostia bipartita insulam includunt 100 stadiorum, 116, 21, in qua Tartessum urbem fuisse dicunt, 123, 6. Ipsum etiam fluvium a veteribus Tartessum vocari ferunt, 122, 53. Ostiis vicina est Gades ins., 140, 16. Ab his ad Anam fl. 100 milliaria, ad Gades 70 milliaria, 116, 37. Limus fluvii brevis facit; ante ostia scopuli sunt latentes, 116, 22. Bætis ad Ilipam exundans ad 30 stadia agros aqua tegit, 145, 16. Ripæ fluvii egregie inhabitatæ, cultæ, amœnissimæ, 117, 37. Grandibus oneratis usque ad Hispalin, minoribus usque ad Ilipam, scaphis compactis (olim etiam monoxylis) usque ad Cordubam navigatur per 1200 fere stadia; superiora ad Castlonem non sunt navigabilia, 117, 34; ibi montes juxta fluvium porriguntur, ib.

Bætis, Βαίτις, urbs Bæticiæ, quam Cæsar militibus frequentavit, adeo ut Hispalin honore superaret, etsi non splendida, 117, 15. Urbem aliunde non notam Hispali proximam fuisse et vix natam derelictam esse Mannertus censet; alii nomen ex Bæcyla vel Bæxa vel Lepti corruptum esse putant. Ego indicari puto Plinii Asidonem Cesarianum (Xeres Sidonia nro medio, Xeres de la Frontera hodie), quæ est ab Hispali versus austrum sita. Apud Ptolemæum vocatur Ἀσίδων. In Strabone pro Στρατιώνας ἡ βαίτις fuerit, Στρατιώτ. Ἀσινώτις vel Ἀσινός.

Bætorix, Βατόριξ, Melonis frater, Deudorigis pater, Sugamber, 242, 33.

Βαῖτυλος, i. q. Οἰτύλος, 309, 16.

Bæturia, Βαττούρια, Hispaniæ tractus sterilis juxta Anam fluvium, 118, 7.

Bagadania, Βαγαδανία, Cappadociae planities inter Argæum et Taurum montes sita perraro producit arborem frugiferam; a Pontico mari 3000 st. distat versus meridiem, 61, 13; 462, 35.

Bagas, Βάγας, Paphlagonicum vocabulum in Cappadocia occurrens, 473, 43.

Bagous, Βαγῶς, eunuchus, Arsen interfecit regemque fecit Darium, 626, 34.

Bagradas, Βαγράδας (*Mejerda*), Libyæ fl. prope Uticam exit, 706, 26.

Bajæ, Βάαι (*Baja*), Campaniæ opp., thermis celebre, 189, 4; 203, 20; unde nomen habeat, 204, 32. Ad Bajas nova urbs construitur, 205, 28. Bajas ducit agger qui Lucrinum sinum intercludit, 204, 23. Vicina Bajis regio, 203, 20 sqq.

Baius, Βάιος, Ulyssis comes, 24, 37, Bajis nomen dedisse creditur, 204, 33.

Balenæ, βαλαιναι, maris Turdetaniam alluentis, 120, 23.

Balanæa, Βαλαναία (*Valania* apud mediæ ævi scriptores; hod. *Bantas*), Syriæ oppidum in ora Aradiorum, 641, 32.

Balari, Βάλαροι, Sardiniae gens montana, 187, 28.

Balbura, τὰ Βάλβουρα (ruin. *Katara* ad fl. *Katara Su V.* Spratt *Lycia*, tom. 1, p. 267), una urbium tetrapolis Cibyratidis; a Murena Lyciæ adjicitur, 539, 30 et 36.

Balbus Gaditanus novam Gadium urbem, 140, 301, et navale in opposita continente condidit, 140, 39.

Balearides, Βαλεαρίδες s. Βαλιαρίδες, inss. duæ. V. Gymnesiæ.

Balithon. V. Ammon.

Balsamum in Sabæorum terra, 662, 10; in Coelesyria, 642, 52. Balsami hortus in Hiericuntis planitie; plantæ descriptio; succi colligendi et coagulandi ratio et vis medica, 649, 43. Balsamum Judæi nonnisi certis in locis nasci permiserunt, 680, 3.

Bambyce (*Mambedch*, *Mambuk*) sive Hierapolis sive Edessa, Syriæ urbs, 636, 48; ab Antiochia orientem versus sita est eam urbem; olim Dionysius tyrannus tenuit, 639, 30. Quod Edessæ nomen attinet, Strabonem errasse et Edessam Mesopotamiæ cum Bambyce confudiasse statuunt. Ne idem asseverem, impedit Stephanus Byz. v. Ἀπάμεια, ubi Apameam, quæ erat ad Zeugma Euphratis, sitam esse dicit Ἐδέσσης πρὸς ἄρκτους; in quibus si Edessa est nota urbs Mesopotamiæ, falsa tradit; sed bene res habet, si Edessa est ea quam Strabo dicit. Quæ quum ita sint, Stephani verba: ἔστι καὶ τῆς Περσείας Ἐδέσσης πρὸς ἄρκτον, quæ vario modo vv. dd. tentarunt, ita corrigenda fuerint: ἔστι καὶ [ἄλλη] vel Συρίας, τῆς Βερσείας Ἐδέσσης πρὸς ἄρκτους. Verisimile enim est istam Edessam ad Bercæ ditionem pertinuisse.

Bamonitis, Βαμωνίτις, Cappadociae regio, 473, 44.

Bandobene, Βανδοβηνή, Indiæ regio quam Choaspes perfuit, 594, 29.

Βάραθρα, nonnullis dicuntur paludes circa Pelusium, 682, 14; 631, 41; cf. 42, 10; 683, 20.

Barbarium, Βαρβάριον, Lusitanie prom. (*Cap Spichel*), 125, 42.

Barcas, Βάρκας, Hannibalis pater, 181, 37; quo duce Carthaginienses in Hispaniam expeditionem susceperunt, 125, 6.

Barce, Βάρκη, Cyrenaiæ urbs, 710, 52, in ora maritima; nunc Ptolemæis vocatur, 710, 21. Hæc parum accurata sunt; ferri possunt eatenus, quatenus ad portum Barcæ, urbis mediterranæ, Barcas nomen transferre licebat.

Bardi Gallorum, 164, 20.

Barduli, l. q. Bardyætæ.

Bardyætæ, Βαρδυῆται, qui nunc Barduli (*Bardyal* codd.)

vocantur, Hispaniæ gens, Veronibus contigua, 134, 45; 129, 11.

Bargasa, Βάργασα, Cariae opp., 560, 19. Cf. Ptolem. 5, 2, 19. Componi oppidum solet cum hodierno *Dchowa* (*Djovata*, *Giva*), quod est in intimo recessu sinus Ceramic (*Golfe de Dchowa*).

Bargosa, Βαργόσα (l. q. Βαργύαζα, *Baruth*), Indiæ urbs, Zarmani patria, 612, 50.

Bargus nonnullis dicitur qui vulgo est Margus fluvius, 264, 15.

Bargylla, τὰ Βαργύλια, Cariae opp., 522, 41; patria Pro-tarchi, vicina Bargyllis loca, 561, 45. Urbis ruina prope vicum *Goverdchinlik* ad sinum Iasicum (*golfe de Mendeliah*).

Baris, Βάρις, nunc Veretum, Οὐαρητόν, Italiæ opp. in Salentinis, a Tarento 600 stad. distans, 233, 46. Nunc *Verano*.

Baris, Βάρις, dea Armeniorum; templum ejus memoratur, 455, 39. Pro Βάρις alii Ἀδαρις, Groskurdius Ἀζαρις; nomen reponi voluerunt. Perperam, ut opinor. Certe Βάρις Armeniæ montem fabulis celebrem habes ap. Nicolaum Dam. fr. 76 (Fr. Hist. t. III, p. 415); Armenice idem mons dicitur *Varaz*; situs est in regione *Pakrevant* (*Bagrandavene* Ptolemei), inter Araxen et Van lacum. Cf. Ritter 10, p. 261.

Barium, Βάριον (*Bar*), Apuliæ oppidum, a Brundisio et Tarento 700 st., ab Aufido 400 stadia distat, 235, 27 et 36.

Barnichius, Βαρνίχιος, recens Enipei fl. nomen, 306, 25.

Barnus, Βαρνοῦς (*Nitje*), mons in Macedoniæ et Illyrici confinibus, juxta quem Egnatia via ducit Heracleam, 268, 30.

Basgedariza, Βασγοιδάρτζα, castellum, 475, 41, situm vel in Ponti parte orientali vel in Armenia minori. Aliunde non notum. Ni egregie fallor, idem est quod in Itinerario Anton. Olotedariza vocatur. Literæ QΛΟΤΟΙ et ΒΑΓΤΟΙ facillime confundebantur. Locus ille quum 23. m. p. a Nicopoli orientem versus esse dicatur, referendus est ad ruinas quæ sunt prope *Schabb-Chana-Hissar* (37° long.).

Basileus Anlon. V. Aulon.

Basilli, Βασίλαιοι, sive Regii, Sarmatæ, inter Tyrigetæ et Borysthenem, 254, 26.

Basilius, Βασίλειος, fl. inter Euphratem et Tigrim, 636, 41. (altis: *Balicha*, *Balissus*, *Beles*; hod. *Balich*).

Basoropeda, Βασοροπέδα, Armeniæ regio, olim Mediæ, 453, 23. Eandem esse regionem censeo quæ armeniace vocatur *Vasour-achan*.

Bassus Cæcilius cum duabus cohortibus Apameam ad defectionem adduxit; Romanorum obsidionem diu sustinuit, tandem impetratis quas ipse vellet conditionibus sese dedit, 640, 53; socii ejus erant finitimorum castellorum reguli, nec non Alchædamnus Rhambæorum rex, 641, 5.

Bastarnæ, Βαστάρναι. De iis nihil fere novit Eratosthenes, 77, 25; Strabonis demum ætate accuratiora innouerunt, 97, 24. Bastarnicis et Thracibus permixtas gentes Scythicæ et Sarmaticæ, 246, 8. Bastarnæ Tyrigetis ac Germanis confines ac fere ipsi quoque Germanici generis, in plures divisi populos, quorum sunt Atmoni, Sidones, Peucini, Roxolani, 254, 29; 240, 25; 106, 32. Interdum hostem persequentes Istrum transgressi sunt, 253, 23. Bastarnæ Peucini dicti in Peuce insula, 253, 45 sqq. Bastarnæ esse etiam abortu Germanorum septentrionalium juxta Oceanum plerique putant, at incerta res est, 244, 49; 245, 3.

Bastuli i. q. Bastetani, q. v.

Bastetani sive Bastuli, Βαστητάνοι sive Βάστουλοι, gens Iberiæ in ora ad fretum Columnarum; apud eos Calor

- mons et Carteja urbs, 115, 44. A meridie Turdetaniae, angustum tractum obtinent inter Calpen et Gades, 116, 45; Turdetaniae accenseri solent, *ib.* Bastetani, qui etiam Bastuli vocantur, partim etiam Oretani, oram maritimam tenent a Calpe ad Carthaginem Novam, 129, 40. A meridie sunt Celtiberum, 135, 40. Bastetanorum ii qui Orosipedam habitant, Celtiberiae finitimi sunt, 134, 49. In Bastetania est dorsum montosum silvis densum, quod oram a mediterraneis dividit, 129, 50; in eo auri sunt metalla, 130, 3. Bastetaniae mulieres viris mixtae salant; quomodo? 128, 43. Urbes sunt: Malaca, 130, 4; Exitanorum urbs, 130, 13; Abdera, 130, 15; Odysea, 130, 17.
- Bata, τὰ Βατά (*Soujoudjak*), pagus et portus ad Ponti oram a Sindico portu 400 stadiis distans; e regione situs Sinopae, 426, 8.
- Bathynias Βαθύνιας, fl. inter Athryam et Byzantium in Propontidem egrediens, 284, 19 (haud longe a Byzantio ad Rhegiam locum, qui hodie vocatur *Kutchuk Tchekmedcheh*).
- Bathys portus, Βαθὺς λιμὴν (*Bathy*), Boeotiae, prope Aulidem, 346, 23.
- Batiæ, Βατία, Cassiopeorum opp. mediterraneum, 269, 50. Situs incertus.
- Batiea, Βατία, sive Myrina, cujus collis in Iliaco campo, 491, 10; 511, 20; 532, 33.
- Bato; Βάτων, Daestitarum Pannonum dux, 261, 10.
- Baton, Sinopenis, Persicón auctor, 468, 15.
- Battus, Cyrenae conditor, a quo genus se ducere Callimachus ait, 710, 41.
- Beatorum insulae, Μακάρων νῆσοι, quas poetae canunt, non multum distant ab extremis Mauritaniae, quae sunt Gadibus opposita, 124, 51.
- Bebryces, Βέβρυκες, qui ante Thynos et Bithynos Mysiam incoluerunt, et ipsi Thracae fuerint, 464, 18; 245, 34. Regionem Abydenam occuparunt, 501, 47. Ditione eorum potitus est Mariandynus, 464, 31. Bebryces et Doliones Phrygum nomine comprehenduntur, 578, 36. Homerus Bebryces non memorat, 475, 17.
- Belbina, Βελβίνα (*S-Georges*), sinus Saronici insula, 342, 28. Aeginae objacens, 322, 44.
- Belgae, Βέλγαι, ab Alpibus ad Rheni ostia habitant, Celtarum vicini, 147, 12. In 15 gentes divisi degunt inter Rhenum et Ligerim ad Oceanum (qua in re fallitur Strabo), 159, 26; 163, 20; soli Germanorum, Cimbrorum et Teutonum irruptionem sustinuerunt, 163, 23. Belgicae regionis gens (ex Strabonis opinione) sunt Veneti, 162, 7. Inter Belgas praestant Bellovaci et Suessiones, 163, 28. Belgicam Galliae provinciam Augustus constituit, 147, 21. Apud Belgas olim triginta millia hominum armis aptorum censa sunt, 163, 30.
- Belion, Βελιών, Lusitaniae fl., 127, 15. Cf. Lethes fl.
- Bellerophon ubinam Pegasus cepit, 326, 11. Lyciorum rex, contra Solymos pugnat, 569, 21; 491, 1, et contra Amazones, 491, 9.
- Bellerophonis vallum, Βαλλεροφόντου χάραξ, prope Termessum, ubi Solymi habitaverunt, 539, 12.
- Bellovaci, Βελλοάκιοι, Galliae populus Morinis vicinus, 161, 40; inter Belgas praestant, 163, 28. Cf. 173, 26.
- Belon, Βελών, urbs et fluvius in Batica Iberiae, 115, 54; ab eo Tingis trajicere solent, *ibid.*; Ruinae urbis vocantur *Belonia* sive *Bolonia*; fluvius esse videtur hod. *Salade*.
- Belus rex, Βήλος, pater Thronii, avus Arabi, 35, 26. Beli templum apud Elymaeos, 634, 7. Beli sepulcrum Xerxes Babylohe destruxisse fertur, restaurare voluit Alexander, 628, 51.
- Bembina, Βέμβινα, Argolidis vicus prope Nemeam, 324, 41.
- Benacus, Βήνακος (*Lago di Garda*), lacus 500 st. longus, 130 st. latus, 174, 11; ex eo Mincius effluit, 174, 12.
- Bendidia, Βενδιδία, festa ap. Thracas, 404, 12; quorum meminit Plato, 405, 2.
- Beneventum, Βενεουέντιν (*Benevento*), Samnitum opp. in via Appia, 207, 19; 235, 4. In eo duas vias coeunt quibus Brundisio Romam itur, 234, 51. Etiam nunc Beneventum bene constat, 208, 11.
- Berecynthes, Βερέκυντες, pristina Phrygiae gens, Rheae orgia celebrabant, 402, 40; 496, 45. Βερέκυντοι αἰῶλοι, 408, 48. Scamandrius e Berecynthis Europae Phryges in Asiam transduxisse dicitur, 580, 37. Berecynthes Cerbesii, 496, § 21. Berecynthiae mons Cibirus, 405, 42.
- Berenice, Salomes filia, ab Augusto honore affecta, 651, 18.
- Berenices crinis, sidus, 3, 3.
- Berenice, Βερενίκη, Aegyptiorum urbs ad sinum Immodum (ruinae ad recessum sinus, quem Anglici nautae *Foul-bay* vocant), 654, 24. Dies ibi longissima 13 $\frac{1}{2}$ horarum, sicut Syene, 110, 10. A Copto ad Berenicen viam mansionibus et aquationibus instructam patefecit Ptolemæus Philadelphus, 692, 22. Quamquam portu caret Berenice, tamen ob isthmi opportunitatem idonea diversoria habet, 692, 21. Propinqua est Myosshormo, 692, 31. (De situ Myosshormi et Berenices falsa dicit Strabo ex Artemidoro, qui ipse sua habet ex Agatharchide. V. Geogr. gr. min. tom. I, Prolegg., p. LXIX.)
- Berenice ἡ κατὰ Σάβα, Aethiopis urbs ad meridionalem partem sinus Arabici, 657, 1.
- Berenice, Cyrenicae urbs (*Bengasi*), 710, 52, in Pseudopeniade prom. sita, juxta Tritonidem lacum, in quo insula cum Veneris templo; ibidem Hesperidum portus et Lathon fl., 710, 6. Urbs a Syrtis majoris recessu 1500 stadia distat, 710, 2. Ab ea usque ad Philanorum aras Nasamones habitant, 710, 3. Berenice contra Peloponnesi extrenitates (Ichthyn et Chelonatam prom.) et Zacynthum jacet 3600 stadiorum intervallo, 710, 15. A Berenice proficiscens Cato cum exercitu Syrtim circumvit, 710, 16.
- Berge, Βέργη, Bisaltarum vicus in Strymonis convalle, 200 stadia ab Amphipoli distans, 281, 8. (Leakius, qui Strabonis fragmentum nondum novit, locum quaerit ad lacum Strymonium in hodierno *Takhino*, ab Amphipoli circa 140 stadia distante; quadrat hoc cum iis quae in Ptol. leguntur 3, 12, p. 223, 20 ed. Wilberg. Quodsi veriora habet Strabo, Berge supra lacum Strymonium in hod. *Beg-Kevi* quaesiverim.) Bergæus est Antiphanes, q. v.
- Berisades, Βηρισάδης, Odrysarum rex, 282, 50.
- Bermius mons, Βέρμιον όρος (*Verria*), Macedoniae, quem Briges tenuerunt, 278, 31. Radicibus ejus Bercea subiacet, 278, 51.
- Bercea, Βέρεια (*Verria*), Macedoniae urbs ad radices Bermii montis, 278, 51.
- Bercea, Βέρεια (*Haleb, Aleppo*), Syriae urbs; una eorum quas olim Dionysius tyrannus tenuit, 639, 30.
- Berones, Βήρωνες. V. Verones.
- Bertiscus, Βερτίσκος, mons et post eum Scardus, Orbelus, Rhodope et Haemus jugum montanum constituunt ab Adria ad Pontum pertinens, ac boreale latus Macedoniae efficiens, 275, 12. (Secundum hanc Bertiscus componendus foret cum Bebiis montibus Ptolemæi, qui ipse Bertiscum m. in Bisaltia ponit infra Amphipoliam et Heracleam Sinticam (*mont Betchik*). Quaeritur itaque an perperam Strabo Bertisci nomen ad Bebiium montem transtulerit.
- Berylli lapides in India, 611, 40; in aurifodinis, 663, 9.
- Berytus, Βερύτιος (*Beirut*), Phoeniciae urbs, a Sidone

- 400 (leg. 200, σ' pro υ') stadia distat, 644, 7; a Citio 1500 stadia, 582, 35. Eam Libani praedones infestabant, 643, 22; diruit Trypho, restaurarunt Romani, qui amplam ditioni urbis regionem adjecerunt, 643, § 19.
- Besa, Βῆσα, pagus Atticus, cujus incolae Βησαῖς, 366, 9.
- Besbicus, Βέσβιος (Kalolimno), insula Propontidis e regione ostiorum Rhyndaci fl. sita, 493, 38.
- Bessa, Βῆσσα, Locrorum locus ab Homero memoratus, non amplius exstat, 366, 3.
- Bessi, Βέσσοι, majorem Haemi partem tenentes, ab ipsis latronibus latrones vocantur, 264, 32; attingunt Rhodopen, Pannones, Autariatas, Dardanios, *ibid.*; sunt ultimi boream versus Hebri accolae, 282, 43; Odrysis et Sapaëis vicini; prae ceteris hujus tractus populis latrocinii infames, 282, 45.
- Bessus, Βήσσος, et Spitamenes Persae e Bactriana ad Chorasmos profugerunt, 440, 28. Quanquam via Alexander Bessum persecutus sit, 616, § 10. Captus Bessus, 444, 49. Cf. 594, 15.
- Betteres. Vide Veteres.
- Bias, unus e septem sapp., Prieniensis; de eo vox Hippo-nactis, 543, 49.
- Biasas, Βιάσας, Paphlagonicum vocabulum in Cappadocia occurrens, 473, 43.
- Bibracta, Βίβρακτα, Aduorum urbs munita, 160, 4. (Aut eadem est, quam Mela et Tacitus Augustodunum (hod. Autun) vocant, aut ab hac leugas nonnullas versus oceanum sita erat in monte vel sub monte *Beuvrai*, qui olim Bifractus vocatus esse perhibetur.)
- Bilbilis, Βίλβις (Catalayud), Celtiberiae opp., 135, 11.
- Billari, Βιλλάρου, sphaeram e Sinope urbe abstulit Lucullus, 468, 1.
- Bion Borysthenes primus vario orationis flore vestivit philosophiam; ab Eratosthene celebratur; in eundem dictionem, p. 12, 27. Bionis imitator Aristo Ceus, 417, 45.
- Bion astrologus, quomodo ventos distinxerit, 24, 8.
- Bisa, Βίσα, olim Pisa, Πίσα, Pisatidis fons, 306, 12.
- Bisaltae, Βισάλται, in Macedoniae parte orientali, 275, 30; supra Amphipolim usque ad Heracleam (Sinticam), in Strymonis valle fertili, 281, 1; vicus eorum Berga, 281, 7. Inter Bisaltas et Odomantes Strymon exit, 281, 9. Bisaltae etiam in regione maritima sunt, quae est ultra Strymonem ad Datum, 280, 52.
- Bistones, Βιστόνες, Thracas, quibus Diomedes imperavit, Abdera tenuerunt, 281, 51.
- Bistonis lacus, ἡ Βιστωνὶς λίμνη (maris recessus, *Lagos Bourou* ad *Kumuldchina*), in Thraciae ora, ambitu 200 stadiorum, 282, 1; 282, 24. Eo quaedam Thracum vel Trerum urbes absorptae sunt, 49, 38.
- Βίσσυργς. V. Visurgis.
- Bithyni in Thracia. V. Bithynia.
- Bithynia, Βιθυνία, Asiae regio. Ejus descriptio, 482, cap. 4. Ora ejus usque ad ostium Sangarii pertinet, 465, 31; qui fluuius in mediterraneis partem aliquam Bithyniae perlabitur, 465, 25. Bithynorum, Mysorum Phrygumque confluia definire res est difficilis, 483, 12; 484, 15. Olim Mysi Bithyniam incoluerunt, 484, 12. Bithyni Asiae e Bithynia et Thynis Thraciae oriundi. Etiam nunc in Thracia Bithyni sunt, 484, 12. 245, 35. Bithyniae regi paruerunt quae sunt ab Heraclea usque ad Chalcedonem, 464, 8. Olim possederunt Phrygiam Hellespontiacam sive Epictetum, 466, 29. Parte Bithyniae potius sunt Galatae, 425, 25. Occupavit Bithyniam Mithridates Eupator, 481, 19. Pompejus majorem Mithridatis ditionis partem Bithyniae addidit, 463, 37. Bithyniae provinciae adjuncta est Pontica, 465, 17. Fimbria in Bithynia occisus est, 508, 33. Bithyni viri ob doctrinam memorabiles, 485, 3.
- Bithynium, τὸ Βιθύνιον, Bithyniae opp., 484, 25 (postea Claudiopolis, hodie *Boli* ad *Boli Su*, qui in Billaeum incidit).
- Bituitus, Βιτούτος, Luerii (s. Luernii) f., Arvernorum dux, contra Q. Fabium Maximum Aemilianum et Domitium Ahenobarbum pugnavit, ubi Isara et Sulgas in Rhodanum influunt, 159, 8.
- Bituminis fontes in Assyria ad viam qua Arbelis Babylo-nem itur inter Demetriadem et Sadracas, 628, 28. (Quattuor castris eo venit Alexander, teste Curtio, qui fontes istos ad Mennin urbem collocat. Unde patet eos esse intelligendos qui sunt ad hod. *Kerkuk*, non vero eos quos habes prope *Tus Churmatru*. Vide quae in hanc rem testimonia peregrinatorum collegit Müllzell ad Curtium I, p. 378 sq.) — Bitumen Babyloniae, 632, § 15. Bitumine vasa arundinea Babylonii illiunt, 630, 30. De bituminis eruptione et colligendi ratione in lacu Asphaltite (quem Strabo perperam cum Sirbonide confundit) fusius agitur, 650, 6. Bituminosa terra, ἀμαλτὴς dicta, in Seleucia Pieriae, 265, 5. Bitumen apud Apolloniam Epiri, 650, 36; in Nymphaeo Apolloniatarum, cujus quot excisum est, tot succrescit, 262, 52. Bituminis fons in Masæsyia, 705, 10. Bitumen prope Sacrum Thraciae montem ex adverso Proconnesi ins. in mare effluit, 284, 15. Bituminis suffitu contra gravedinem ex aromatum fragrantia provenientem Sabaei utuntur, 662, 20.
- Bituriges Oisci, Βιτούριγες Ὀῖσκοι (vel Ubisci vel Vibisci), in Aquitania ad Garumnae ostia, emporium habent Burdigalam. Inter Aquitanos est gens peregrina, neque cum illis vectigalia solvit, 157, 47.
- Bituriges Cubi, Βιτούριγες οἱ Κούβοι καλούμενοι (*les habitants du Berri*), Galliae gens Aquitanis adscripta. Apud eos officinae ferrariae, 158, 36; 158, 32.
- Bizone, Βιζώνη, urbs Pontica inter Callatin et Apolloniam, magna ejus pars terrae motu hausta, 265, 14; 45, 19.
- Bizya, Βιζύη (*Wisa*), Astarum in Thracia caput, 282, 46.
- Blaena, Βλαηνή, Paphlagoniae regio ad Olgassyn montem, 481, 13.
- Blascon, Βλασκων (*Brescon*), insula in sinu Gallico, 150, 50.
- Blaudus, Βλαύδος, (Mysiae) opp., vicinum Ancyrae Phrygiae, 486, 4. In Hierocle, p. 662, est Βλάδος oppidum in Hellesponti eparchia. Quare probabiliter componitur cum hodierno *Bolat* ad *Bolat-Tchai*, 486, 4.
- Bleminatis, Βλεμινάτις, Laconiae regio; in qua Eurotas e terra rursus erumpit, 295, 6.
- Blemmyes, Βλέμμυες, et Megabari inter Aegyptum et Meroen interque Nilum et mare Rubrum habitant, Aethiopiis (Meroes) subjecti, 669, 2. Neque multi sunt neque bellicosi, 695, 38.
- Blera, Βλήρα (*Bieda*), Etruriae opp., 188, 20.
- Blesino, Βλησίνων, Corsicae opp., 187, 8. Reichardus oppidum cum hod. *Vescovato* componit. Quanquam nihil est unde de situ loci conjecturam faciamus probabilem.
- Blacium, Βλούκιον (*Luccium, Cicero*), Tolistobogiorum cast., 486, 7; Dejotari regis, *ib.* Situs incertus.
- Boagrius, Βοάγριος (*Boagrias, Gabrias*), quem Manen, Μάνην, cognominant, Thronium urbem Locrorum praeterfluit, 365, 45. Post terrae motum per aliam decurrit convallem, 50, 39.
- Bocchus, Βόχχος, Mauritaniae rex, Romanorum amicus, 703, 28. Antonii partes secutus, ab Agrippa in Methone urbe interficitur, 309, 7.
- Bocalia. V. Bocarus.
- Bocarus, Βόκαρος (postea Bocalia, gloss.), Salaminis insulae fl., 338, 29.
- Bœa, Βοία (ad hod. *Neapolis*), Laconiae urbs, 312, 24,

- Bæbe**, Βοῖβη, *Magnesiae* opp., ad Bæbeidem lacum, 374, 51; cuius incolae in Demetriadem Demetrius conduxit; nunc pagus Demetriadis, 374, 45; 376, 46. Ruinae in colle ad *Kanalia* vicum in orientali lacus latere.
- Bæbeis**, Βοῦβης (*lac de Karla*), Thessaliae palus, 369, 23; in campo Pelasgico, 381, 6; palus Pheris vicina, Pelii et Magnesiae extremitatibus contigua; imminet ei Bæbe oppidum, 374, 51; adjacet Armenium, 454, 50; 432, 7, et Pelasgicus campus, 381, 6, Dotius campus, 380, 7. Bæbeis palus Nessonide multo minor, 379, 24.
- Bæbona**, Βοῦβωνία, Elidis (sic enim Oenoen vocare solent) aut eadem est cum Ephyra, aut non procul ab ea sita erat, 290, 33.
- Bæoti**, Βοιωτοί, Laconicæ opp. olim Θάλαμοι dictum, ad sinum Messeniacum, 309, 24. (Prope hod. *Milia*.)
- Bæotia**. Ab ea maris fluxu Eubœa abrupta est, 50, 17. Figura Bæotiae et magnitudo, 343, § 1. Situs commerciis et imperio obtinendo peraccommodatus, 344, 9. Mediterranea Bæotiae stagna, 348, § 15; solum cavernosum et rimosum; terræ motus frequentes eorumque causæ, 348, § 16. Loca in ora Eubœæ obversa, 346, § 10 *sqq.* Urbes pleræque nunc ad pagos redactæ, 346, 4. Solæ Thespiæ et Tanagra adhuc constant; reliquarum sunt rudera et nomina, 352, 32. Bæotiam olim tenuerunt barbari, Aones, Temmices, Hyantes, 267, 1; 344, 39; deinde cum Cadmo venere Phœnices, qui plerisque Bæotis imperarunt usque ad bellum Epigonorum; tunc enim reliquerunt Thebas, sed redierunt postea, 344, 42. E Bæotia Hyantes in Ætoliam migrarunt, 399, 13; *cf.* 363, 38. Bæotia olim Ogygiæ dictæ Cecrops præfuit et Eleusinem et Athenas ad Copaidem lacum condidit, 349, 35. Bæoti a Thracibus et Pelasgis expulsi in Thessalia cum Arnæis rempublicam constituerunt; hinc domum redierunt, quo tempore ad Aulidem erat Æolica classis in Asiam tractura, 344, 48; 352, 24. Bæoti Penthilum in Æolica colonia deducenda adjuvarunt, 345, 43. Reversi e Thessalia etiam Orchomenum et Coroneam sibi adjunxerunt, et junctis viribus Pelasgos et Thraces ejecerunt, quorum illi Athenas, hi ad Parnassum emigrarunt, 344, 54; 353, 24. *Cf.* 399, 5. Ad Coroneam templum Minervæ Itoniæ condiderunt et præterlabentem fluvium Curialium vocarunt, Thessalica nomina usurpantes, 353, 24. Bæotorum rex Xanthus, 337, 33. Bæotos quosdam Pelops in Peloponnesum arcessivit, 309, 25. Bæotorum in Dodonæam antistitem facinus, de eoque iudicium, 345, 17. Græciæ principatu per exiguum solummodo tempus Bæoti potiti sunt, 344, § 2. Ubinam Pambæotia agant, 353, 35. Olim sues dicti, teste Pindaro, 267, 3. Bæotorum et Atheniensium de Oropo controversiæ, 54, 41.
- Bæotus**, Metaponti vel Dii et Melanippes f., 220, 17 et 22.
- Bærebistas**, Βορεβίστας et Βορεβίστας, rex Getarum, quorum imperium satis amplum constituit, 252, 18; 253, 5. V. Getæ. Ut gentem in obsequio contineret, usus est Decænei sacerdotis opera, 252, 30; 247, 50; 649, 8. Contra eum Cæsar expeditionem adornavit, 247, 48. Seditione quorundam oppressus est, 252, 37.
- Boethus**, Βοῦθός, Sidonius philosophus, quo Strabo ad discedendam philosophiam Aristoteleam usus est, 645, 4. Ejus frater Diodotus, *ib.*
- Boethus**, Βοῦθός, Tarsensis, malus poeta et civis; in partam ab Antonio ad Philippum victoriam carmen scripsit; ab Antonio auctus male muneribus publicis fungitur, urbemque agit et fert usque ad mortem Antonii; deinde ab Athenodoro urbe ejecitur, 575, 14.
- Bœum**, Βοῖον, urbs Tetrapolis Doricæ, 368, 51. 408, 41.
- Bœum** m. V. Boium.
- Bogus**, Βόγος, Mauretaniæ rex, Romanorum amicus, 703, 28. Ejus regno vicini sunt Æthiopes, 82, 30; ad Bogum venit Eudoxus navigator, 82, 35. Bogus contra Æthiopes Hesperios expeditionem suscepit; ex eorumque regione calamos et asparagos ingentes uxori misit, 702, 25.
- Boii**, Βόιοι, Galli olim ad Padum habitaverunt; unde a Romanis ejecti ad Istrum commigrarunt, et apud Tauriscos habitaverunt, bellaque contra Dacos gesserunt, donec tota ipsorum gens excisa est, agrumque, ad Illyricum pertinentem, vicinis reliquerunt, 177, 16; 180, 3; 171, 48; 262, 22. Boii contermini erant Rhætis et Vindeliciis, 171, 36. Etiam Thracibus permixti habitaverunt, 246, 10. In regione inter Alpes et Istrum sita a Dacis deleti sunt, 260, 24. Boiorum solitudo, ἡ Βοίων ἔρημος, ab oriente Noricorum, 243, 9. Boii in silva Hercynia quondam habitantes Cimbrorum impetum repulerunt, *sec.* Posidonium, 244, 7. Bolos, qui sub Critasiro erant, prorsus delevit Bærebistas Getarum rex, 252, 28.
- Boianum**, Βοιανόν (*Bojano*), Samnitum opp., 208, 8.
- Bolus**, Βόλιον vel Βοῖον, Orestidis m. et hinc in Græciam tendens, in aliis sui partibus alia nomina habet; ex ejus verticibus et Ægæum et Ionium et Ambracicum mare conspici perhibent, 274, 37.
- Bolbe**, Βόλβη λίμνη (*Besikia*), Macedoniæ lacus ad quem Arethusa, 281, 15. Ejus accolæ plerique Mygdones vocantur, 281, 16.
- Bolbitinum**, Βολβίτινον, Nili ostium, 681, 4. Ad id Milesii cum triginta navium classe Cyaxaris tempore appulerunt, 681, 19.
- Bomienses**, Βομῆες, Ætoliae gens, Ophiensium pars; apud eos Evenus fl. oritur, 387, 30.
- Bonasus**, Indiæ animal, 611, 42.
- Bonones**, Βωνώνης, Phraatæ IV filius, 637, 33.
- Bononia**, Βονωνία (*Bologna*), Galliæ Cispadanæ urbs, 180, 30. Bononiam ab Arimino et Bononia ad Aquilejam est via Æmilia, 181, 18.
- Boosura**, Βοόσουρα, Cypri pr. (ad *Bisur* locum), 583, 3.
- Boreas** ventus quinam, 23, 48.
- Boreas** Orithyiam rapuit, 245, 20.
- Boteum**, Βότειον (*Ras Teyonas*), prom. parvum, quod Syrtis majoris fauces ad Cephalas facit, 710, 11.
- Borrana**, Βόρρανα, Ituræorum in Libano castellum, 643, 18. Situs non notus.
- Borsippa**, τὰ Βόρσιππα (*Birs Nimrud*), Babylonis urbs Apollini et Dianæ sacra; linificium ibi et vespertilionis prægrandes, 629, § 7.
- Borsippeni**, Βορσιππηνοί, Chaldaeorum astronomorum secta, 629, 39.
- Borysthenes** fl., Βορυσθένης (Straboni non est *Dnieper*, sed *Bog*) ab Homero non memoratur, 248, 14. Fontes ejus ignoti; cursus directio eadem quæ Tansidis, 88, 47. Fluvius per 600 stadia navigabilis; ostio adjacet insula cum portu; post 200 stadia occurrit Borysthenes sive Olbia urbs, 254, 16; 255, 33. Borysthenis ostium, punctum maris interni maxime septentrionale, 104, 29. Meridianus per Borysthenem, Rhodum, Alexandriam, Syenen et Meroen ductus, 94, 17; transit etiam per Byzantium, a qua urbe usque ad fluvium sunt 3700 stadia, 59, 47; 95, 1. Circuli meridiani pars ab Hellesponto ad Borysthenem pertinet est stadiorum 5000 *sec.* Eratosthenem. A Borysthene usque ad Thulæ latitudinem est linea 11500 fere stadiorum, 52, 27. Parallelus per Borysthenem transiens idem est cum Britannico, ut Hipparchus statuit, 53, 6; 95, 3. Ad Borysthenem dies longissima est sedecim horarum æquinocialium, 111, 38 *sqq.* Quot fere sint stadia computanda a Borysthene ad borealem terminum terræ habitatae, 95, 41. Ultra fluvium habitant ultimi notorum

- Scytharum Roxolani, magis versus meridiem siti quam extrema ultra Britanniam cognita, 94, 33. Ad Borysthenem Hamaxeci incolunt, 104, 50. Intra Borysthenem et Tanain campos tement Roxolani, 254, 34. A Borysthene ad Maotidem pertinens regio algida, 255, 3. Frigoris ibi vehementia, 61, 44.
- Borysthenes urbs sive Olbia ad Borysthenem fl., 200 ab ejus ostio stadiis sita, magnum emporium, Milesiorum colonia, 254, 21. (Ruinae ad *Ilinski*.)
- Borysthenites Bion, 417, 46.
- Bos, βοῦς, Nili piscis, 699, 9.
- Bosmorum, βόσμορον, in India, 588, 47; quale sit frumenti genus, 590, 40. (Cf. Meier *Botanische Erläuterungen zu Strabo's Geographie* p. 63.)
- Bosporani, Βοσποράνιοι (Βοσποράνιοι, 257, 15), tyranni primum nonnisi a Panticapæo ad Theodosiam, deinde per totam Chersonesum regnarunt, 258, 10; 257, 15. Bosporani regni major pars in Europa, aliqua tamen etiam in Asia portio, 257, 36. Bosporanis paruerunt pars Mæotarum, 425, 9. Bosporani reguli interdum etiam usque ad Tanaim omnia obtinuerunt, maxime ultimi eorum Pharnaces, Asander et Polemo, 425, 10. Bosporanorum in Europa caput Panticapæum, in Asia Phanagoria, 424, 41. 257, 16. Bosporani nonnunquam navalia et forum distrahendæ prædæ præbent piratis Achæis, Zygis, Heniochis, 425, 30. Reguli Parisades, Leuco, Sattyrus, alius Parisades, qui regnum Mithridati tradidit, 257, 25; Leuco, 250, 21; Mithridates Pergamenus eversus ab Asandro, 534, 24; Pharnaces ab Asandro interfectus, 534, 24. Bosporanorum reges Romanorum fere arbitrio constituuntur, 259, 25. Bosporanorum vates Achaicarus, 649, 9.
- Bosporus Cimmerius, Βόσπορος ὁ Κιμμερικός, 89, 43; 103, 4; unde sit dictus, 257, 9; 423, 52; 244, 5; non ignotus Homero, 5, 15; pertinet ab Achilleo et Myrmecio usque ad Corocondamum et Acra, Panticapæorum promontorium, 424, 15. Ab eo vel ab Achilleo vico ad Tanaim via recta 2200 stadia, 258, 2; 6000 stad. juxta oram Europæ, *ib.* Latitudo Bospori, 257, 40; pars ejus angustissima, 257, 53. Ad eum Nymphæum, Panticapæum, Myrmecium, Parthenium, Achilleum, Phanagoria, quæ vide. Summum in Bosporo frigus, 61, 35. Cf. etiam v. Cimmericii.
- Bosporus Thracius, Βόσπορος ὁ Θράκιος, olim Mysius dictus. Ejus pars angustissima quinque vel quattuor stadiorum, 103, 43; 265, 41. Origo Bospori, 41, 35. Cf. Byzantium.
- Botrys, Βότρυς (*Batroun*), sub Libano locus munitus, prædonum receptaculum, 643, 19.
- Botton, Βόττων, Cretenses in Emathiam duxit, ibi Bottiæos dictos, 275, 25.
- Bottiaci, Βοττιακοί, Cretenses sunt, qui e Sicilia et Iapygia in Macedoniam venerunt, 232, 5; 275, 25; quanam via usi sint, 234, 30. Βοττιακή urbs Alorus, 277, 10; et Pella, 277, 12.
- Boves feri in Alpibus, 173, 8; boves in ora Turdetaniæ maris effusione intercepti recessum fluctus operiuntur, 118, 54. Bos coloniæ dux Sabinis, 208, 21. Boves in regione ad Cercinitem sinum partim natura cornibus carent, partim is lima abscinduntur cornua, quia hæc pars frigore facile læditur, 255, 11. Bos ab omnibus Ægyptiis colitur, 690, 20. Bos sacra Hermonthi alitur, 693, 44, et Aphroditopoli, 687, 58, et apud Momemphitas, 682, 36. Mnevis bos apud Heliopolitas, 682, 38. Apis apud Memphitas, 682, 38. Bovum certamina Memphi, 686, 10. Boves clavæ signum inurunt Sibæ in India, 586, 47. Boves Garamantum ungulas ceteris longiores habent, 709, 17.
- Bovis aula, Βοῦς αὐλή, antrum Eubœæ, ubi Io Epaphum peperisse dicitur, 382, 6.
- Boxus, Βόξος, Persa quid Agatharchidi narraverit de Erythra, qui mari nomen dederit, 662, 49.
- Brachmanes, Βραχμᾶνες, Indorum philosophi, eorumque vita et doctrina, 606, § 59. De duobus brachmanibus qui ad Alexandrum accesserunt, Aristobuli narratio, 607, § 61. Onesicriti cum Mandani et Calano confabulatio, 607, § 63-65. Alorum de istis philosophis narrationes, 610, § 66 seqq.
- Branchidæ. Τὸ μαντεῖον τοῦ Διδομένης Ἀπόλλωνος τὸ ἐν Βραχίδαϊς a Xerxe incensum. Branchidæ qui thesauros templi Persæ tradiderant, una cum eo abierunt, 542, 9. Templum novum, 542, 15; 691, 36. Branchidæ, qui Persis opes Didymæi prodiderant, a Xerxe in Sogdiana obtinuerunt urbem, quam Alexander Mag. delevit, 447, 7.
- Branchus, qui templo Didymæo præfuit, e stirpe natus Machærei Delphici, 361, 35; ab Apolline amatus, 542, 20.
- Brauron, Βραυρών, una e 12 Atticæ civitatibus, quas Cecrops constituit, 341, 30. Ibi Brauronis Dianæ fanum, 342, 34; et Erasinus fl., 319, 12.
- Brenæ, Βρένας, Hebræi accolæ, 282, 42; latrones, *ib.*
- Brennus, Βρέννος, qui Delphos invasit, Prausius dicitur, quanquam de Prausorum gente non constat, 156, 1.
- Brentesium, Βρεντέσιον (Brention sec. Steph. Byz.) lingua Messapica caput cervinum significat, 234, 42. Vide Brundisium.
- Brettii V. Brutii.
- Breuci, Βρεῦκοι, Pannonum gens, 261, 8.
- Breuni, Βρεῦνοι, gens Illyrica, quæ cum Vindeliciis et Noricis ad exterius Alpium latus habitat, 171, 45. (in *hod. Tyrol* ad Brenner montem. Caput Brennorum a Plinio memoratum fuerit *hod. Bruneken*.)
- Bria, Thracice urbem significat, 265, 20.
- Brigantii, Βρυγάντιοι, Vindelicia gens, quorum urbs Brigantium, 171, 52.
- Brigantium, Βρυγάντιον (*Briançon*), Brigantiorum Vindelicorum opp., 171, 52; in Cottii regione, 148, 41.
- Briges, Βρίγες, gens Thracica, quorum pars in Asiam profecta Phryges vocantur, 245, 33; 278, 31. In Thracia Bermium montem tenuerunt; quorum nonnulli in Asiam transgressi Phryges dicti sunt, 278, 31.
- Brilessus, Βρῆλησσός, Atticæ mons, 343, 16.
- Briseis, Βρῆσις, e Lynnesso abducta, 500, 21.
- Britannia (Βρετανία persæpe Strabonis codices optimi, idque ubique videtur reponendum). De ea nihil accuratioris norunt Eratosthenes, Timosthenes, ceteri antiquiores, 77, 25. Totam se pedibus peragrasse ait Pytheas, ambitumque insulæ esse 40,000 stadiorum, 85, 47. De ea nihil memoratu dignum narrandum habuerunt legati Massiliensium, Narbonensium et Cordilonensium, a Polybio interrogati, 158, 5. Britannia sub eodem cum Borysthene parallelo sec. Hipparchum, 53, 6; 95, 3. Britanniæ ab Hipparcho multo magis quam a Strabone septentrionem versus ponitur adeo ut borealis ejus pars septentrionalior sit quam Hibernia Strabonis, 62, 50. A Britannia quot sint stadia ad Hiberniam ignoratur, itemque an ultra sint loca habitata, 95, 23. A Massilia in mediam Britanniam non ultra 5000 stadia. Hinc 4000 stadia versus boream progressus terram inveniet, quæ vix habitari possit; hæc erit circa Hiberniam, adeo ut regio ea, cui Thulen Eratosthenes assignat, habitari nequeat, 53, 12. Britannia per 5000 stadia longitudine fere æquali est juxta Celticam porrecta, ita ut orientalis extremitas, Cantium pr., ab objectis Rhæni ostiis conspici possit, 52, 45. Pytheas insulæ longitudinem 20,000 stadia excedere ait;

- Cantiumque a Celtica aliquot dierum navigatione distare fabulatur, 52, 49; 105, 47. Britannia triquetra, 165, 46; juxta Galliam porrectum latus est 4300 vel 4400 stadiorum, a Rheni ostiis ad Pyrenaeos pertinens, 165, 49; 99, 15. Cantium prom., 160, 40; 166, 1. Qui Britanniam et Hiberniam adierunt, nihil produnt de Thule insula, sed alias quasdam parvas circa Britanniam inass. commemorant, 52, 41. Britanniae solum quale, 166, 23; incolarum statura ceterisque habitus; ingenium; principatus; essedae; oppidorum ratio; aer, nebulae, 166, 28-47. In Britanniam a Gallia trajectus usitati quatuor ab ostiis Rheni, Sequanae, Ligeris, Garumnae, 166, 11. Caesar bis in eam trajecit 166, 48, ab Itio portu, 166, 17, a quo, sicut a ceteris Galliae fluvii, trajectus est 320 stadiorum, diurno brevior, 166, 17; 161, 16; 157, 6. Quid in Britannia Caesar perfecit, 166, 48. Reguli Britanniae, Augusti amici; donaria in Capitolio dedicaverunt, 167, 3. Britanni, Βρετταννοί, 97, 22, exigua vectigalia pendent mercium quas in Galliam exportant vel inde important, 167, 8. Quenam sint merces istae, ib. Nullum in Br. Romanorum praesidium est. Qua de causa? 167, 12; 95, 37. Britanniae propinqua insula, in qua Cereri et Proserpinae sacrificator simili ritu quo in Samothrace, teste Artemidoro, 165, 29. Aliae insulae circa Br. sitae, 167, 19. Βρετταννικαὶ νῆσοι, 106, 37. Ex iis stannum in Massiliam affertur, 122, 18.
- Britannicum fretum, ὁ Βρετταννικὸς πορθμός, inter Galliam et Britanniam, 105, 45.
- Britomartis, Βριτόμαρτις, Minoem fugiens in δίκρυα piscatorum desiluit, unde a Cydoniatis est Dictynna vocata. Error Callimachi, 411, 25. Templum Britomartidis in Chersoneso Lyciorum, 412, 2.
- Briula, Βρίουλα, pagus Cariae, 555, 28.
- Brixia, Βριξία (Bresse), urbs Galliae transpadanae, 177, 27.
- Bructeri, Βρούτεροι, Germaniae populus ad Oceanum habitans, 241, 49 (De quo errore cf. v. Sugambri). A Druso Germanico proelio navali in Amasia fl. vincuntur, 241, 14. Bructeri captivi in Germanici triumpho, 242, 39.
- Brundisium, Βρεντίσιον (Brindisi), Iapygiae urbs, 233, 33. Unde dicta sit, 234, 42. Frequentarunt urbem Cretenses aut cum Theseo e Cnasso urbe aut cum Iapyge e Sicilia profecti, 234, 26. Brundisium ab Hydrunte et Sasone ins. 400 stadia distat, 234, 4; a Cassiope, Corcyrae portu, 1700 stadia, 269, 32. Quenam sit a Gargano distantia, 236, 26. Brundisio ad Tarentum isthmus est 310 stadiorum, 231, 1; cf. 334, 14. Brundisium appellant ex Asia et Graecia Romam tendentes. Duae sunt Brundisio Romam viae, 234, § 7. Trajectus ad Ceraunios montes et ad Epidamnium urbem, 235, 14. Quomodo ex Epiro ad Brundisium iter instituant, si qui rectum cursum tenere non possint, 234, 4. Brundisium quum sub regibus multum agri amisisset, a Phalantho ademptum, postea, pulso illo, recuperavit, 234, 30; ager praestantissimus; portus egregii 234, 34.
- Bruttii, Βρέττιοι, 176, 10; 176, 21; 211, 6; olim Lucanorum pastores, ab iis defecerunt, quo tempore Dio in Dionysium bellum movit; quare a Lucanis Bruttii, i. e. defectores, vocati sunt, 212, 25; 190, 25. Peninsulam tenent quae a Lao et Thuris incipit, 212, 22; 211, 54. Ora Bruttiorum inde a Lao usque ad fretum Siculum est 1350 stadiorum, 211, 47. Caput Bruttiorum Cosentia, 212, 52. Aliae eorum urbes, 212, § 5 sq. Bruttii Temesam capiunt, 212, 35. Bruttia pix, quam Sila silva fert optimam, 216, 51. Via Rhegio per Bruttios in Campaniam ducens, 235, 9.
- Brutus, Callaicus cognomento, in bello contra Lusitanos Morone urbe tanquam arce usus est, 126, 10; Olysiponem munivit, 126, 18 et 30.
- Brutus (Decimus) e Mutina urbe fugiens et Salassorum terram transiens, ab his cogitur denarium solvere viritum, 171, 14.
- Bryanium, Βρυένιον, Deuriopum in Macedonia opp. ad Erigonem fl., 272, 8.
- Bryges s. Brygi, Βρύγες, Βρύγοι, i. q. Phryges, 471, 11.
- Brygi, Illyrica gens, 271, 20., e quibus in Erigonem fluvii complures deferuntur, 272, 3. Cydriae, urbs Brygorum, 272, 9.
- Bubali in Mauritania, 702, 3.
- Bubastos, Βούβαστος (Tel-Bustak), Egypti urbs, 684, 6. Βουβαστίτης νομός, 684, 7.
- Bubo, Βουδών, una urbium Cibyritidis tetrapoleos; postea a Murena est Lyciae adjecta, 539, 30 et 36. Sita urbs, secundum Sprattium, prope hod. *Ebajik*, ad fluvium *Horzoum-Tchai*.
- Bubulcorum urbs, Βουκόλων πόλις, Phoeniciae oppidum inter Crocodilorum et Sycaminorum oppida situm, 645, 53. Aliunde non notum est. Plinius 5, 17., quum in hoc orae tractu multo plura quam Strabo oppidorum nomina noverit, inter Sycaminon tamen et Crocodilorum oppida unam habet Dorum urbem (hod. *Dandora* seu *Tan-tura*), sicuti Tabula Peutingeriana, in qua *Dor* (i. e. *habitatio*) vocatur *Kert* (i. e. *oppidum*). Ni fallor, eandem urbem, saepius apud vet. memoratam, etiam Strabo indicavit; nomen vero, quum in loci naturam vix cadat, corruptum esse tanto lubentius crediderim quanto facilius se offerat ratio corrigendi. Etenim Claudius Julius (ap. Steph. v. Δάρος) Phoenices ibi consedisse prodit διὰ τὸ ὑπόπετρον τῶν αἰγυλῶν καὶ τὸ τῆς πορφύρας γόνιμον, atque constat etiam nunc litus istud purpureae conchis abundare (V. Ritter. t. 16, p. 611). Quemadmodum igitur proximum oppidum a sycaminis nomen invenit, sic nostrum quoque a suo proventu dictum esse puta, adeo ut pro βουκόλων legendum sit βουκανῶν πόλις. Nam βουκάνη sive βυκάνη (v. Steph. Thes. II, p. 455, A) significat buccinum, de quo Plinius 9, 61: *Buccinum, purpura, nonnisi petris adhæret circaque scopulos legitur*. Et cum buccino Plinii Lessonius (momente Rittero l. l.) eam purpureae speciem componit quae in Dori litore scopuloso legitur et a nostri aevi viris doctis vocatur *helix ianthina* (V. Rosenmüller, *Bibl. Alterth.* tom. 4, 2, p. 451 sqq.).
- Buca, Βούκα (Termoli), Frentanorum opp., Teano Apulo vicinum, 201, 44; 237, 21.
- Buccinae ingentes, κήρυκες δεκαδάκτυλοι, in mari ad Car-tejam, 120, 23.
- Bucephalia, Βουκεφαλία (*Jelum* aut *Jellapour*), Indiae urbs, ab Alexandro ad Hydaspem condita, unde nomen habeat, 595, 35.
- Bucephalus, Βουκέφαλος, equus Alexandri, urbi nomen dedit 595, 37.
- Buchetium, Βουχέτιον, Cassiopæorum opp., Cichyro vicinum, 269, 49. Leake ponit ad portum *St-Jean*. Quod ferri nequit. Composui cum hod. *Loutcha*.
- Bucolon urbs. V. Bubulcorum urbs.
- Budorus, Βούδορος, Eubæae fl. prope Cerinthum opp., 383, 18.
- Budorus, mons Salaminis ins. Atticae vicinus, 283, 18.
- Buizemon, Βουζιαμον, Marabodi regia apud Quados, 241, 24. Signatur Bojohæmum regio in eaque oppidum, haud dubie Marabudum Ptolemæi, quod in hodierno *Budweis* querendum esse suspicantur.
- Buprasium, Βουπράσιον, Eleæ regio cum oppido cognemine; oppidum non amplius exstat; regio est ad viam qua ab Elide urbe hodierna Dymen itur; oppidum olim ipsa Elide præstantius fuisse videtur. De Homericis verbis, quibus Bubrasii mentio fit, 292, § 8. Homerus

Buprasienſes Epeis accenſet, 292, 25. Ad Bupraſium eſt Lariſus fl., 332; 47 (cf. 278, 25). Caucones κατὰ τὴν Βουπρασίαν, 297, 1. Cf. de Bupraſio 302, 48; 306, 40; 389, 12. Situs oppidi incertior. Referuntur ad id rudera quædam quæ ab hod. *Ali Tcheleby* ſunt meridiem verſus prope monaſterium quoddam. V. Curtius *Pelop.* 2, p. 36.

Bura, Βούρα, Achaïæ civitas, 331, 20; 319, 11. Ejus ſitus; urbs terræ motu abſorpta; prope eam Sybaris fons, 332, 4; 45, 19; 49, 25. Ruinæ prope *Trupia* inter *Bokhuſia* et *Kalaeryta*.

Burchania. V. Byrchania.

Burdigala, Βουρδιγάλα (*Bordeaux*), Biturigum Oïſcorum s. Ubisorum emporium, paludi marinæ ad Garumnæ oſtium appoſitum, 157, 49.

Busiris, Βούσιρις, rex vel tyrannus nullus unquam fuit. Quæ fabulæ de eo prædicant, ex Buſiritica regione inhospitali explicanda ſunt, 681, 42.

Busiris, Βούσιρις (*Bousyr, Abouſir*), urbs Delta regionis in Buſiritæ nomo, 681, 39.

Busiritæ nomus *Æg.*, 681, 39.

Buthrotum, Βουθρωτόν (Ruinæ ad *Vuſindro* lacum), Epiri urbs ad ingreſſum portus Pelodis ſive Cænosi ſita in peninſula. Coloniam Rom. habet, 269, 36. Supra Buthrotum eſt Phœnicæ urbs, 269, 38.

Buticus lacus, ἡ Βουτικὴ λίμνη, in Delta regione, a Buto urbe dictus, 681, 26.

Bulones, Βούλωνες, Germaniæ gens, quam una cum Luliis, Zumis, aliis, ſubjicit Marcomannorum dux, 241, 31. Aliunde non nota gens; fortassis eſſe Βαλτωνες Ptolemæi ſuſpicatur Mannertus, quos quidem Batinos ad Bohemiũ pertinuſſe cenſet Wilhelmus. Zepus pro Βούτωνες ſcribi vult Γούτωνες, probante Cramero.

Butrium, Βούτριον, Ravennæ oppidum, in via qua Ravenna itur Altinum, 178, 16. Sec. Tab. Peut. a Ravenna 6 m. p. diſtat, adeo ut prope lagunas quæ ſunt ad *Comacchio* collocandum foret.

Butus, Βούτος (*Kem Kaſir*), Ægypti urbs in Delta, vicino lacui nomen dedit; Hermopoli vicina; Latonæ oraculum habet, 681, 27.

Butyrum olei vicem implet ap. Luſitanos, 128, 36. Butyrum apud Æthiopes, 697, 31.

Buxentum, Πυξούς, Lucaniæ promontorium (*Punta degli Infreſchi*), portus (p. de *Pollicastro*) et flumen. Duxit eo coloniam Miccythus, 210, 25.

Buxus optima ad Amaſtrin et Cytorum naſcitur, 466, 53.

Byblus Ægypti, ejusque cultura, 679, 39 et 52 ſqq. 698, 52; Indiæ, ib.

Byblus, Βύβλος (*Gybl* phœnice; *El Kobyte, Gibelet*; *Gibbet* Abulſedæ; *Zabêlê* ap. Joan. Phocam; hod. *Djibell*), in loco excelſo, mari propinquo, Cinyræ regia, Adonidi ſacra; eam, tyranno ſecuri percuſſo, liberavit Pompeius, 643, 23. A Libani latronibus infeſtabatur, 643, 21.

Bycium (?) vinum peſſimum, quo Alexandrina plebecula utitur, 679, 17.

Bylliacæ, Βυλλιακὴ, regio Byllionum in Epiro (legendum tamen videtur Βυλλικὴ καὶ, adeo ut urbs ſignificetur), 263, 10.

Bylliones, Βυλλῖνες, Illyrica gens, Epirotis mixta, 271, 19.

Byrchania, Βυρχανίς (*Βουρχανίς* Steph. Byz. e Strabone, *Burchana* Plin.), Germaniæ inſula quam obſidione cepit Drusus Germanicus. (*Borkum* ad Amasiæ (*Æms*) oſtium.)

Byrebiſtas. V. Borebiſtas.

Byrsa, Βύρσα, arx Carthaginiſ, 706, 36; 707, 14.

Byzaci, Βυζάσιοι, Libyæ gens, uſque ad Carthaginem pertinent, 108, 39.

Byzantium, Βυζάντιον, ſub eodem parallelo cum Maſſilia ſitum eſſe videbatur Hipparcho, 53, 6; 64, 46; 87, 38; 94, 51; in eodem meridiano, in quo Rhodus et Boryſthenes, 89, 6; 59, 49; 87, 43. A Rhodi parallelo diſtat 4900 vel 5000 ſtadia, ſec. Hipparchum, 111, 25; 87, 43. A Byzantio ad Boryſthenem 3700 ſtadia, 59, 49; ad Apolloniam, 7320 ſtadia, 284, 25. Ab Hebro uſque ad Byzantium et Cyaneas 3100 ſtadia ſec. Artemidorum, 284, 22; a Perintho 630 ſtadia, 284, 21; 600 ſtadia, ſec. Demetrium Scepiſium, 284, 30. Byzantinorum fanum ad fauces Ponti, 40 ſtad. a Cyaneis, 265, 38. Byzantii dies longiſſima 15 $\frac{1}{2}$ hor., 111, 20; gnomonis ratio, ib. Byzantio in freto fluxus et reſluxus nullus, ſed effluxus modo e Pontico mari in Propontidem eſt, 46, 15; aliquando hic etiam ſubſiſtit, teſte Hipparcho, 46, 18. Τὸ Βυζαντιακὸν στέμαρος tranſitus ob Cyaneas petras navigantibus aſper, 17, 21. Ad Byzantium maris fluxu piſces deferuntur, 266, 13. Pelamydum piſcatio amplum ibi reditum præbet, 366, 15. Byzantium Cornu, τὸ Κέρα, muro junctum, cornu cervinum referens, ad 60 ſtadia penetrans, 5 ſtadia diſtans a portu Sub ficum, 265, 47. Ingens ibi pelamydum copia capitur, 265, 51. Byzantii partem Daſcyliſidis lacus habent, 493, 30. Byzantium condituris datum oraculum, 266, 19. Supra Byzantium Aſtarum gens, 266, 29.

Byzeres, Βύζηρες, gens barbara, montana quæ ſupra Trapezuntem ſunt incolens, 470, 29.

C.

Cabæum, Κάβαιον, Oſtimiorum prom., 53, 45. Cabæo obſeſcent inſulæ, quarum ultima eſt Uxiſama, quæ diſtat, ſec. Pytheam, tridui navigatione, 53, 46.

Cabalis, Καβαλὶς, Phrygiæ regio, 538, 13 et 52, quam Lydi obtinuerunt, a quibus prognati ſunt Cibratæ, 539, 23. In Cabalide habitant Solymi, 539, 9.

Caballa, τὰ Κάβαλλα (v. lect. *Κάμβαλλα*), in Hyſpiratide (in hod. *Iſper*) Armeniæ oppidum ad quod metalla, 454, 19.

Caballio, Καβαλλίον, Galliæ Narbon. opp. (*Cavaillon*), 148, 37; ad Druentiam, a Maſſilia 500 ſtadiis diſtans, 153, 45.

Cabira, τὰ Κάβειρα (*Niſar*), Ponti urbs ad Paryadram montem, a Magnopoli et Amasia 150 ſtadia diſtans; ibi regia Mithridatis, 476, 38. A Novo caſtello 200 ſtadia diſtat, 476, 45. Pompeius locum vocavit Dioſpolin, Pythodorus Sebaſten nominavit et urbe ea pro regia nunc utitur, 477, 5.

Cabiri, Κάβειροι, 404, 5, tres Camilli filii, ſec. Acusiſtaum, 406, 4; tres Vulcani et Cabiridis filii, ſec. Pherecydem, 406, 7. Nomina eorum myſtica, 406, 12. Cabiri iidem ſunt, ut putant, cum diis in Samothrace cultis, 283, 8. Nulla de iis in Samothrace fertur narratio myſtica, teſte Demetrio, 405, 37. Cabiri in Lemno maxime et Imbro et Troadis oppidis colebantur, 406, 10. Iidem ſunt cum Corybantibus, qui in Samothracen abierunt. Actiones eorum myſticæ, 405, 33. Secundum alios Cabiri ſunt iidem qui Curetes, Corybantes, Idæi Dactyli, Telchines; ſec. alios ſunt cognati eorum et ſimillimi, 400, 32. Nomen habent a Cabiro Berecynthiæ monte, in eorumque honorem ſacra Samothracia fiunt, ſec. Steſimbrotum, 405, 39. Cabirorum ſacra ſunt in Memphii urbe, ſec. Herodotum, 406, 12.

Cabiri ſtellæ ad Gades obſervantur, 98, 46 (ubi leg. καὶ Καβαίριους κατὰ ex conj. Mein.).

Cabirides, Καβαίριδες, nymphiæ tres, Camilli filiæ, ſec. Acusiſtaum, 406, 4; Vulcani et Cabiridis filii, ſec. Pherecydem, 406, 7.

Cabiro, Καβειρώ, e Vulcano mater Camilli sec. Acusilaum, 406, 3. Protei filia, Vulcano peperit 3 Cabiros et 3 Cabirides nymphas, sec. Pherecydem, 406, 7.
 Cabirus mons, Κάβειρον ὄρος, in Bercyntia, 405, 42.
 Cabye. V. Calybe.
 Caballinum, Καβαλλῖνον, Arari adjacens Æduorum urbs (Châlons-sur-Saône), 160, 4.
 Cadena, τὰ Κάδνηα, Cappadociæ oppidulum, quo Sisinnus potitus est, 460, 26. (Non ita longe a Noris abfuisse debet. Suspicio eundem esse locum qui in Tab. Peutingeriana scribitur *Cæna*, et a Tyanis 32 m. p. distat boream et occasum versus. Quæ quidem distantia, secundum Kiepert tabulam Asiæ minoris, duceret ad ruinas quæ sunt ad altissimum montem *Hassandagh*. D'Anvillius Cadena cum hod. *Nigde* componit.)
 Cadi, Κάδοι (Gedis), Phrygiæ Epicteti opp., 493, 45. Nonnulli Mysiæ esse dicunt, ibi.
 Cadme, Κάδμη, i. q. Priene, q. v.
 Cadmea, Καδμεία, a Cadmo ejusque comitibus munita, cui postea adjectæ sunt Thebæ, 266, 51; 344, 42. Cf. 354, 7 et 17.
 Cadmeam victoriam ad Trojam Græci deportarunt, 124, 14.
 Cadmia lapis provenit ex ære Cyprio, 136, 1.
 Cadmus, cum Phœnicibus in Bœotiam profectus, munita muris Cadmea, regnum posteris reliquit, qui Cadmeæ Thebas adjecerunt, 344, 42; 266, 51. Cadmi divitiæ e Pangæi montis metallis, 580, 21. Cadmi et Harmoniæ posterii apud Encheleas regnarunt, 271, 27.
 Cadmus historicus et reliqui vetustissimi prosæ orationis scriptores dictione utebantur, quæ a poetica nondum longe aberat, 15, 3.
 Cadmus, (Phrygiæ) mons (*Baba Dagh*), e quo Lycus et Cadmus fl. oriuntur, 495, 27.
 Cadmus (Gieuk Bonar) fl. Phrygiæ e Cadmo m. defluens, 495, 27.
 Cadurci, Καδοῦρχοι (les habitants du Quercy), Galliæ gens Aquitanis adscripta, 158, 31; linificium apud eos exercetur, 158, 36.
 Cadusii, migratores et latrones, in Atropatene et alias, 449, 6; ad Hyrcanum sive Caspium mare, 435, 3; 436, 7; 449, 51; inter Anariacos et Albanos, 440, 39; Medos Matianos attingunt, 440, 41. Ora eorum ad 5000 stadia porrigitur, sec. Patrocleum, 436, 30. Cadusii numero suo potentes, et jaculatores optimi, 449, 14. Cf. 438, 8.
 Cæcias, καϊκίος, quinam ventus dicatur, 24, 9.
 Cæcubum, τὸ Καϊκουδόν, Lalii campus palustris, vinum fert optimum, 193, 13; 194, 54; 195, 3.
 Καϊέτας, apud Lacedæmonios antrum quoddam, quo pro carcere utebantur, 315, 27.
 Cæni, Καίνοι, Thraciæ gens, quorum rex Diegylis, 534, 3. Καϊνὸν χωρίον in Ponto. V. Novum castellum.
 Canys, Καῖνυς (Punta del Pezzo), Brutii prom. e regione Pelori prom., 213, 40; 220, 45.
 Capionis turris, Καϊώνος πύργος (Cipiona), ad ostium Batis fluvii, 116, 25.
 Cæralus, Καϊράτος (Kartero), Cretæ fluv., cui adiacebat urbs cognominis, quæ postea vocata est Cnossus, 409, 14.
 Cære, Καίρεια (Cervetri), Etruriæ urbs, olim Agylla dicta, Pelasgorum opus; de mutato urbis nomine fabula, 183, 37. Cæretani de Romanis optime meruerunt tempore Galliæ invasionis, neque vero justa meritorum præmia tulerunt, 183, 22. Nunc urbis olim splendide non nisi vestigia quedam supersunt; in vicinia sunt calidæ aquæ Cæretanæ, 183, 45. — Cæretanorum na-

vale est Pyrgi, ab urbe 30 stadia distans; navale illud habet fanum Lucinæ, a Pelagiis structum, a Dionysio destructum, 188, 10.
 Cæsar (Julius), Roma ad Obulconem Hispaniæ pervenit 27 dierum itinere, quum esset ad Mundam conserturus prœlium, 133, 30. Afranium et Petreum Pompeianos duces ad Ilerdam in Hisp. devicit, 134, 8. Ejus duces in Jaccetanorum regione contra Sext. Pompeium bellum gesserunt, 134, 20. Cæsar quid de Galliæ divisione in Commentariis tradiderit, 147, 14. Contra eum in Pompeiano bello stabant Massilienses, 150, 3; in quos clemens Cæsar pristina urbi libertatem reliquit, 150, 33. Contra Arvernos et Vercingetoricem pugnavit ad Gergoviam et Alesiam, 158, 52. In Britanniam transiturus ubinam naves compegerit, 160, 42. Quadringenta millia Helvetiorum delevit, 8000 superasse passus est, ne Germanis vacuum regionem relinqueret, 161, 1. Ab Ilio in Britanniam trajecit, 166, 17. Bis in Britanniam profectus est; quid ibi peregerit, 166, 48. Venetos Gallos prælio navali quomodo vicerit, 162, 8. Cæsaris pecuniam diripuerunt Salassi et in exercitum ejus saxa dejecerunt, 171, 19. Cæsar Comum misit quinquies mille colonos, inter eosque 500 Græcos nobilissimos, 177, 33. In Byrebitam Getarum regem expeditionem adornavit, 247, 50; 252, 41. Post prælium Actiacum decem naves de præda dedicavit Apollini Actio, quas postea ignis delevit, 270, 12. Corinthum restauravit, 327, 50. Ei se addixit Cleo latro, post pugnam Actiacam ab Antonio deficiens, 492, 18. Alexandrum imitans Ilenses beneficiis affecit, propter cognationem cum Iliensibus ipsi intercedentem, 508, 44. Mithridatem Pergamenum tetrarcham Galatiæ et regem Bosphori creavit, 534, 20. Pythodori Nysæi bona publicavit, 554, 17. Coorum Venerem Cæsari dedicavit Augustus, 561, 32. Præceptorem Cæsar habuit Athenodorum Tarsensem, Sandonis filium, 575, 11. Quo loco prælio superavit qui cum Antonio contra eum exlerant, ibi Nicopolin urbem condidit, 30 ab Alexandria stadiis, 576, 16. Pharum insulam evastavit, 673, 34. Cleopatram ab exilio revocatam Ægypti reginam constituit, adjuncto fratre ejus minori; fratrem ejusdem majorem occidit, 677, 20. Ægypto provinciæ præfecit Cornelium Gallum, 696, 1. Cæsaris bellum Africanum, 705, 50.
 Cæsar Augusta, Καϊσαρυγούσα (Saragossa), Rom. colonia in Celtiberia, 125, 34; ad Iberum fl. 133, 50. A Numantia 800 stadia distat, 135, 8.
 Cæsarea, Καϊσάρεια (Cherchel), antea Iol, q. v.
 Cæsarium, τὸ Καϊσάριον, in Alexandria Ægypti urbe templum, 675, 42.
 Cæsena, Καϊσίνη (Cesena), ad Sabin (Savio) fl. in Gallia Cispadana, 180, 35.
 Caicus, Κάϊκος (Bakyr-Tchai), Mysiæ fluvius, 490, 15, quem ex Ida fluere perperam Bacchylides dicit, 526, 42. Prope fontes ejus Gergitha, 527, 1. In Caicum influit Mysius, 526, 50. Caicus Pergamum præterfluit, 534, 11. Ab eo Elæa 12 stadiis distat, 525, 41. In Elaiticum sinum exit, 525, 39. Ejus ostia, 519, 21. Ad Caicum usque Troas Homericæ pertinet, 498, 6. Caici campus, 493, 47, quem alluviones fecerunt, 589, 24, ad latus orientale Ægæi montis, 526, 2. Temno monte ab Apici campo dirimitur, 526, 47.
 Cajetanum sinus, Καϊάτας κόλπος, Italiæ, unde dictus sit; ejus longitudo. Ad eum promontorium Cajetanum, Καϊάτας, 194, 36 et 54.
 Calabri, Καλαῖοι, in Iapygia, a Salentinis boream versus; ab Apulia sive Peucetiis versus meridiem, 230, 45. Calabria, 234, 17.
 Calachene, ἡ Καλαχηνή, Assyriorum regio in planitie quæ

- adjacet Nino urbi, 455, 3; 627, 6. Ad eam usque ex Armenia progressi sunt Thessali, Armeni comites, 432, 9. (Regionem eandem esse cum Chalonitide (hod. *Holvan*), quam ipse Strabo hoc nomine memorat, parum probabiliter censet Ritterus tom. 9, p. 465. Apud Ptolemæum 6, 1, *Καλακηνή* in libris nostris vocatur, et Adiabene boream versus superjacet.
- Calaguris, *Καλάγουρις* (*Calahorra*), in Hispania Vasconum urbs, 134, 5. Cf. Sertorius.
- Calami Æthiopici Indici similes, 702, 27.
- Calamidis opus, colossus Apollinis in templo Apolloniatarum Ponticorum, 265, 12.
- Calanus, sophista Indus; Onesicriti cum eo confabulatio, 608, § 64. Coram Alexandro se combussit, 585, 27. De Calani morte narrationes variae, 610, § 68.
- Calasarna, *Καλασάρνα*, urbs Lucanorum, 211, 37. [Urbem hanc ex uno Strabone novimus. Componenda est cum hodierna *Campana* non ita longe a *Cariati*, ubi etiam nunc mons *Calaserna* vocatur. In eodemque tractu sita sunt quæ præcedunt apud Strabonem oppida. Cf. v. Vertinæ. Cluverus *Acalandra* ap. Strab. legi voluit, quum *Acalander* fluv. (ad Thurios) memoretur.]
- Calatia, *Καλατία*, Campaniæ opp. in via Appia, 207, 20; 235, 6; hodie *Gallazze* inter *Caserta* et *Maddaloni*.
- Calauria, *Καλαυρία*, ins. in Myrto mari Træzeni objecta; ambitu 30 stad.; asyllum ibi Neptuni, qui insulam a Latona accepit, contra data Delo; ad templum Amphictyonia septem civitatum quarumnam? Asyli sanctitas diu fuit integra. Demosthenes ibi se occidit, 321, 24. Cf. 317, 14. [Quum Strabonis libri nonnisi triginta stadiorum ambitum insulæ prodant, hæc ad peninsulam quæ a meridie Calauriæ adhæret et tempestuoso mari insula fit, refert Curtius. Quod non credideris. Immo peninsula ista Strabonis ætate adhuc insula fuerit, quam Pausanias Sphæriam et postea Hieram vocatam esse refert. Dempta hodierna ista peninsula, Calauriæ ambitus est fere stadiorum 130; quem numerum apud Strabonem reponendum esse aut jam Strabonem sua ex corrupto aliquo libro descripsisse censeo.]
- Calbis, *Κάλβις* (*Doloman Tchak*), fl. Rhodiorum *Παράϊας*; inter ejus ostia et Calynda est Pisilis, 556, 25.
- Calceamenta Assyriorum, 635, 16. Calcei aculeati, quorum opera in Caucasii vertices ascendunt, 434, 1.
- Calchas cum Amphilocho e Troade migravit; Clari mortuus est sec. Callinum, 570, 10. Quæ de ejus certamine cum Mopso deque vitæ fine varia tradantur, 548, 45; 576, 20. Calchantis in Drio Apulizæ colle sacellum, in quo oraculum sciscitantes arietem nigrum immolant ejusque pelli indormiunt, 236, 12. Calchas, Selges conditor, 478, 38.
- Cale Peuce, *Καλή πεύκη*, in Troade, 515, 54. Quid de ea Attalus I tradat, 516, 1; ab Adramyttico 180 stadia abest, *ib.*
- Cales, *Κάλως*, ἡ τῶν Καληνῶν πόλις (*Calvi*), Campaniæ oppidum ad viam Latinam, Casilino propinquum, 198, 1; 207, 32. Calenum vinum, 202, 33.
- Caleti, *Κάλετοι*, Galliæ populus ad Sequanæ ostium, 157, 5; 161, 40.
- Callaici, *Καλλαικοί*, Iberiæ gens, Lusitanis, Asturibus et Celtiberis contermini, 126, 39 et 44; 134, 46. Montanam regionem tenent; de iis Druso fuit Callaici cognomentum, 126, 27. Callaici effecerunt ut nunc plurimi Lusitanorum Callaici vocentur, 126, 31. Callaica nunc dicitur ea pars Lusitaniz quæ est trans Durium fluvium, quam administrat legatus, 138, 32. Apud Callaicos consedissee ferunt nonnullos qui Teucrum in bellum secuti fuerant; et fuisse ibi iunior urbem *Ἐλλήνας*, et alteram *Ἀμφιλόχους*, de Amphilocho ibi mortuo dictam, 130, 23. Callaicorum mores, 129, 7; religio nulla, 136, 20.
- Callas, *Κάλλας*, Eubozæ fl. 382, 52.
- Callatis, *Κάλλαις* (*Callati*), Heracleensium colonia ad Pontum, 265, 7; 465, 6; supra eam Crobyzi degunt, 264, 27. Callatianus, Demetrius historicus, 50, 21.
- Calliæus, *Καλλίαρος*, Locrorum opp. ab Homero memoratum, habitari desiit; est vero etiam nunc planities ferax, Calliæus dicta, 366, 1.
- Callias Lesbicus, Sapphæ et Alcæi versus interpretatus est, 528, 50.
- Callicolone, *Καλλικολώνη*, tumulus quidam præter quem 5 stadiorum intervallo Simois fluit; a vetere Ilio tumulus distat 10 stadia, 511, 33. (Esse debet *Karagin* collis cuneiformis, qui unicus exstat in montano tractu qui a Novo Ilio ortum versus porrigitur.)
- Callidromus, *Καλλιδρόμος*, mons Thermopylis imminens; alii latius hoc montis nomen extendunt, 367, 36.
- Callimachus genus deducit a Batto Cyrenæ conditore, 710, 41. Cyrene natus, poeta et grammaticus, ap. Eg. reges in honore erat, 711, 11. Ejus sodalis Heraclius Halicarnasensis poeta, 560, 45. Callimachus loca quæ Homerus in Oceano posuit, ad Gaudum et Coreym referit; reprehensus ob id ab Apollodoro, defenditur a Strabone, 37, 19. Callimachi versus laudantur, 38, 29. De geographicis quibusdam ab Apollodoro reprehenduntur, 243, 51. Cretæ loca novit perperam, 411, 54. Mensuras Jovis Olympici, Phidiaz operis, iambico carmine exposuit, 304, 17. Callimachus ἐν τοῖς Ἰάμβοις de Venere Castniætide, 376, 14. Ejus de Pola a Colchis condita versus, 179, 45. De Thera, Cyrenes metropoli, 298, 32. De Anapha et Thera ins., 416, 6. De auctore poematis quod *Οἰχάλιας* *Ἰωάννης* inscribitur, 545, 45. Callimachus ἐν τῇ συναγωγῇ τῶν ποταμῶν, 341, 11. Laudatur etiam, 684, 28; 710, 34.
- Callinus, elegiarum poeta, de Teucris e Creta in Troadem profectus, 516, 22. A Callisthene et Demetrio laudatur, 536, 28. Alicubi Ephesum Smyrnæ nomine appellat, 541, 21. Laudatur, 554, 14 et 22. Eo junior fuit Archilochus, 553, 19. Callinus Calchantem ad Clarum mortuum esse, comites ejus sub Mopso in Pamphyliam et Ciliciam et Syriam transisse ibique consedissee ait, 570, 13.
- Calliopes et Jovis filii Corybantes, 405, 32.
- Callipidæ Scythæ, 471, 22.
- Callipolis Siciliæ a Naxiis condita, 226, 44. Nunc non incolitur, 226, 42.
- Callipolis, *Καλλίπολις* (*Gallipoli*), Chersonesi Thrac. opp., 284, 9. Hinc ad Lampsacum 40 stadia, *ib.* et 504, 15.
- Callipolis, *Καλλίπολις*, oppidum Parorbeliæ in Macedonia, 281, 5. Callipolis in valle *Stroumitza* fl. quærenda; fortassis ipsa est *Stroumitza* urbs.
- Calliste, *Καλλίστη*, insula, postea Thera, inter Cyrenaicam et Cretam sita, in qua sub Thera duce Theram, Cyrenes metropolim, condiderunt Minyæ e Lacedæmone profecti, 298, 29.
- Callisthenes Carliatis in custodiam datus, 443, 45. Laudatur de Tyrtaeo, 311, 12; de Araxe fl., 455, 44; de Cauconibus, 464, 45; de Adrastea Troadis, 503, 14. Cum Anaxarcho et Alexandro Homericorum carminum recensionem instituit, 508, 50. Laudatur de Arimis, 536, 11; de Sardium expugnationibus, 536, 26; de Phrynicho multato ob fabulam de expugnata a Persis Mileto, 543, 7. Cilices e Troade ejectos in Pamphylia Theben et Lyrnessum condidisse ait, 569, 41. Ejus de Halizonibus sententiam attulit Demetrius Scepsius, 580, 18. Callisthenes, præeunte Aristotele, Nilum

- imbris augeri tradidit, 672, 10. Laudatur de Alexandri itinere ad Ammonis oraculum deque aliis quibudam, quæ adulatorie de Alexandro narravit, 691, 17.
- Calydium, Καλύδιον, castellum Mysiae (in Olympo m.), quo pro receptaculo usus est Cleo latro, 492, 12.
- Calos limen, Καλὸς λιμήν, ad sinum Cerciniten, 256, 10.
- Calpe, Κάλπη, 89, 46, Iberiæ mons altus, ad fretum Columnarum, a mari visus insulae speciem præbens, 40 stadiis a Carteia, in Bastetanorum regione, 115, 47. Ab eo ad Carthaginem novam stadia 2200, 129, 40. Nonnullis Calpe est altera columnarum Herculis, cui in Libya objacet Abityla mons, 641, 29. Calpæ vicina regio vocabatur Tartessus, sec. Eratosth., 123, 10.
- Calpas, ὁ Κάλπας, Bithyniæ fluvius (ad *Kirpe liman*), 465, 20.
- Cavities in Mycono ins. frequens, 418, 27.
- Calybe, Καλύβη (al. Καβύλη) (*Chalili-Owasi* vel *Golevitza*), Astarum oppidum, in quo Philippus Amyntæ f., pessimos quosque collocavit, 266, 29.
- Calycadnus fl., Καλύκαδνος; (*Ghiuk-Su*), Ciliciæ, cui Seleucia adjacet, 572, 2. Ad eum Arimos ponit Callisthenes, 536, 12.
- Calydna, Καλύδνα, a nonnullis Tenedus ins. vocatur, 517, 1.
- Calydnæ, Καλύδναι, insulae prope Tenedum et Lectum, 516, 53.
- Calydnæ, ins. maris Carpathii, 419, 16. Calydnæ apud Homerum vel una insula pluraliter dicta, quæ postea Calymna vocabatur, vel duæ, Calymna et Lerus, vel Calymna et vicinæ complures, 420, § 19.
- Calydon, Καλυδὼν (*Kurt-aga*), Ætoliae urbs, olim floruit, nunc fere jacet, 387, 5 et 35. Καλυδὼν αἰπεῖα apud Homerum non urbs sed regio dicitur, 395, 36. Urbs inter Pleuronem et Chalcidem sita, 395, 14. Juxta eam palus piscosa, 395, 18. Subjacet ei Chalcis, 366, 29, et Halicyna vicus, 395, 4. Prope eam fanum Apollinis Laphrii, 395, 6. Vicina ei Pleuron vetus, 387, 22. Calydoni assignata est Ætolia vetus et campestris, 395, 39. Calydonii apri mater sus Crommyonia, 326, 55. Apri caput pellis causa belli, 400, 13.
- Calymna, Κάλυμνα, una e Sporadibus ins.; fortasse etiam Calydnæ pluraliter dicebatur, eademque est cum Calydis Homeri; mel ibi egregium, 420, § 19.
- Calydnæ, Καλύδνα, urbs Rhodiorum Perææ, 60 stadiis distans a Latonæ luco, 556, 24.
- Calypso insula est Gaudus, sec. Callimachum, 248, 51.
- Καρύραι, navicula Achæorum, Zygorum et Heniochorum Ponticorum, 425, 24.
- Camarina, Καμάρινα, Siciliae urbs, Syracusanorum colonia; 226, 11. Distantia ab Agrigento et Pachyno, 221, 23.
- Cambodunum, Καμβόδουνον, Estionum, gentis Vindeliciæ, urbs, 171, 52; hod. *Kempton* ad *Iller* fluvium.
- Cambysene, Καμβυσηνή, Armeniæ provincia borealis, 452, 52. Iberes et Albanos attingit, 430, 50.
- Cambyses, Cyri successor, 626, 30. Ægypto potitus cum Ægyptiis usque ad Meroen progressus est, et urbi insulae de Meroe sive sorore sive uxore nomen indidisse fertur, 671, 49. Cambysis exercitus in Æthiopia inter Pselchim et Premnim arenis obrutus, 696, 45. Cambyses Thebarum monumenta mutilavit, 693, 3. Vulcani et Cabirorum sacra in Memphi urbe delevit, 406, 14. Ejus insaniam et sacrilegia etiam nunc ostendunt monumenta Heliopolitana, 684, 16.
- Camelopardales Æthiopiæ describuntur, 659, § 16; 702, 16.
- Camelorum pastores, Καμηλοδοσχοί, in extrema Perside, 619, 14.
- Camertes, Καμέρτης (al. Camera), Umbriae urbs in ipsi montibus sita qui Picenum ab Umbria distinguunt, 189, 42. (*Camerino* ad fontes Flusar (*Chienti*) fluminis.)
- Camici, οἱ Καμικοί (prope hod. *Stcuttana*), Cocali regia in Sicilia, ubi Minos occisus, 226, 47; 212, 1.
- Camillus, Κάμυλλος, Vulcani et Cabiræ f., pater trium Cabirorum totidemque Cabiridum nympharum, 406, 4.
- Camirus, Κάμειρος, Rhodi urbs, cum Lindo et Ialysso in unam Rhedum urbem coit, 559, 20; a quonam condita et nominata sit, 558, 31 et 35; 559, 26.
- Camisa, Κάμισα, Camisenes regionis castellum nunc dirutum, 479, 29.
- Camisene, Καμισσηνή, Ponti regio Armeniæ minori et Laviansensæ contermina, 479, 28; in ea Halys fontes, 468, 19.
- Campani, Καμπανοί, Cumis potiuntur, 203, 3. In Neapolim recepti sunt, 205, 8. Eorum luxuria, quæ Hannibalis quoque exercitum effeminavit, 208, 49. A Romanis Campani castigati, agerque eorum divisus, 209, 2. Campanorum præsidium Rhegio impositum incolas violatis pactis circumventos interfecit plerosque, 215, 16. Campanorum gens non amplius exstans Osci, 197, 52. Cf. 211, 7. Campaniæ descriptio, 202, 3. Eam olim tenuerunt Osci, 194, 9; Opici, Ausones, Osci, 194, 9. 202, 13; deinde Græci, tum Etrusci, tandem Samnites, ib. Campaniam vastant et incolas imperata facere cogunt Samnites, 207, 42. Regionis fertilitas, 202, 26. Campaniæ Phlegra, 233, 53.
- Campsiani, Καμψιανοί, sicuti Chauci Germaniæ gens ad Oceanum, 241, 50. Iidem p. 242, 39 dicuntur Ἀμφανοί. Fortassis Ἀμφανοί legendum, neque diversi ab his sunt aliorum scriptorum Ampsivarii vel Ansivarii finitimi Caucorum s. Chaucorum.
- Camuni, Καμούνιοι, gens Rhetica (in *val Camonica*), 171, 43.
- Canæ. V. Cane.
- Cananites, Κανανίτης, a pago quodam vocatur Athenodorus Tarsensis, Sandonis f., 575, 10.
- Canastæum, Κανασταῖον, Pallenes ad sinum Thermæum prom., 278, 35; 279, 17; Καναστρον ἄκρον, 279, 24 et 33.
- Candace, Κανδάκη, Æthiopum regina, tempore expeditionis Romanorum contra Æthiopes, 696, 37. Candaces regia Napata, 696, 48; ejus filius, 696, 53. Petronio aggrediente, Candace in castello quodam prope Napata degbat.
- Candavia, Κανδαυία, Illyrici mons, a quo prima pars viæ Egnatiæ vocatur via ad Candaviam, 268, 27; 271, 47.
- Cane s. Canæ; Κώνη, Κώνη, Æolidis prom., ad quod inde a Lecto pertinet Adramytenus sinus, qui etiam Elaiticum comprehendit, 518, 53; 525, 45; 499, 39. Ab Elæa meridiem versus distat 100 stadia, 525, 45, cf. 519, 23; 497, 24. Etiam Αἰγά (vel Αἰγάν?) vel, ut quidem putant (Artemidorus sc.), Αἰεῖ vocatur, 525, 51; 526, 5. Totus etiam mons, ad quem promontorium pertinet, Αἰγά appellabatur, nunc vero *Cane* vel *Canæ* vocatur, 525, 23. Oppidum Canæ juxta extremas Lesbi partes meridionales situm est in regione Canæa, quæ usque ad Arginussas pertinet, 525, 50; Canæ oppidum juxta Arginussas situm, 527, 28; colonia Dii Eubotei, 383, 15; colonia Cyni Locrensis oppidi, 525, 48. Mons Cane a septentrione Elaiten regionem, versus meridiem et occasum mare, versus orientem Caici campum habet; nomen dedit mari *Ægæo*, 526, 1. [Ex allatis patet Strabonem plurimis locis ita loqui, ut mons et promontorium ad meridionalem sinus Elaitici partem ponendi sint. Id vero

- falsum esse vix dubites; nam Canas urbem et prom. a Pitane boream versus fuisse ex Herodoto et Mela et Plinio liquet. (Est hod. *cap. Colonnit* et *Adchane* sive *Kanot* vicus.) Recte autem Strabo dicit urbem juxta Lesbi extrema et Arginussas sitam esse, ab hisque 100 stadia distare. Miscet igitur diversa ac boreale latius et meridionale sinus Elaitici confundit. Quod Canen promontorium etiam *Ægan* dicitur ait, id ipsum quoque falsum esse et ex eadem confusione manare puto. Etenim *Αἰγών* promontorium revera fuisse ad meridionale sinus partem prodit *Æga* urbs non longe inde dissita. Strabo vero quum eodem transtulisset Canen promontorium, id ab *Æga* non diversum esse putavit.]
- Canes, *κύνας*, pisces qui etiam galeotæ et *ἐπίραι* vocantur, in freto Siculo, 20, 3.
- Canes venatici in Britannia præstantes, 166, 26. Galli tum his tum suis in bello utuntur, 166, 27; canes venatici Albanorum, 431, 22; canes *ἐνταφιασταί* Bactrorum, 443, 29. Canes egregii in Sopathi regno, 596, § 31; 599, 16. Canes *Æthiopici* parvi, 697, 26. Canem in Delo inausa esse non licet, 417, 37. Canes ap. *Ægyptios* coluntur, 690, 20.
- Canethus, *Κάνηθος*, collis Chalcidis urbis, 384, 9.
- Canicipites. V. *Κυνοκέφαλοι*.
- Canidius qua via ex Armenia in Iberiam ingressus sit, 429, 41.
- Canimulgi, *Κυνάμολγοι*, ab indigenis *Ἀγριοι* vocati, in *Æthiopia*; eorum vitæ ratio, 656, 48.
- Cannabis Colchidis, 427, 33.
- Cannensis clades, 237, 13.
- Canobica Alexandriæ porta, 676, 11.
- Canobica fossa, ex Alexandria urbe exeunti ad dextram est; ea navigatur primum Eleusinem, hinc versus dextram canalis deflectitur, qua Schediam proficiscitur; sin pergas in canali, juxta oram maritimam tendente, venit Canobum, 680, 8. Canobicæ fossæ ad dextram est nomen Menelaïtes, 681, 1.
- Canobicum sive Heracleoticum Nili ostium, 71, 8; 670, 4; ab oriente Heraclii loci, 680, 51. A Canobico ostio ad Pelusiacum 1300 stadia, 669, 11. Per Canobicum ostium et Cyaneas idem transit meridianus Eratosthenicus, 75, 25. Eo ostio præ ceteris tanquam emporio utuntur, 681, 14.
- Canobus, *Κάνωθος*, Menelai gubernator, mortuus est ubi postea erat urbs cognominis, 680, 35.
- Canobus, *Ægypti* urbs, 120 st. ab Alexandria, 680, 35; unde nomen habeat; ibi Serapidis templum celebre; festis et bacchanalibus urbs infamis, 680, 34. *Κανωθισμός*, 680, 15. Canobo propinquum Heracleum, 670, 32. Ab Alexandria Canobum in fossa Canobica navigatur, 686, 8 et 23. Ei obiacent Chelidonis insulæ 4000 stadiorum intervallo, 568, 44.
- Canobus sidus, cui recens demum nomen factum est, 3, 3. Canobum se vidisse putat Posidonius e domo excelsa in loco 400 stadia a Gadensi Hispaniæ ora boream versus remoto; certe apparere eum ab Hispania paululum versus meridiem progressis; spectavit eum in Cnidia sua specula Eudoxus, 98, 46.
- Cantabri Conisci in Iberia Veronibus finitimi, 134, 42; ab Asturibus æstuario dirimuntur, 138, 37. Apud eos incipit Orospea mons, 133, 39. E Cantabris fuit Bænis fl. 127, 15. Cantabriæ partem Lacones occupasse dicuntur, 130, 30; ibi Opsicella (Ocela?) urbs ab Ocela Antenoris socio condita fertur, 130, 31. Cantabros, qui etiam Strabonis ætate latrocinia exercebant, iisque vicinas gentes subegit Augustus, 129, 25. Cantabricæ perviciacæ exemplum, 137, 25; eorum feritas, 136, 50. Apud eos vir mulieri dotem affert;
- filii heredes instituuntur, et ab his fratres in matrimonium elocantur, 137, 30. Cantabri urina dentes tergunt, 136, 18. Alia quedam de moribus eorum, 129, 7. Cantabricæ pernae optima, 134, 29. In Cantabria Romani murum multitudine summo opere vexati, 137, 19. Cantabricum bellum, 136, 50.
- Cantharium, *Κανθάριον*, Sami pr., 546, 5.
- Cantharolethrum, *Κανθαρώλεθρον*, locus prope Olynthum, unde dictus sit, 279, 12.
- Cantium, *Κάντιον* (*Cap de Kent*), Britanniae promontorium orientale ab ostiis Rheni conspici potest, 160, 40; 166, 1; 52, 47. Pytheas ad id a Celtica complurium dierum navigationem esse fabulatur, 52, 49.
- Canoribus Homerus vitæ ad modestiam formandæ munus tribuit.
- Canusium, *Κανύσιον* (*Canosa*), Apuliæ opp., 234, 32; 235, 42; a Diomede conditum, 245; 35. Canusinorum (*Κανυσσιτών*) emporium ad Aufidum fl., 235, 36.
- Capedunum, *Καπέδουνον* (*Kappberg*), opp. Scordiscorum majorum, 262, 22.
- Capellæ Scyri insulæ, 375, 34.
- Caphereus, *Καφερεύς* (*Xylophago*), Boeotiae pr., 317, 2.
- Caphyes, *Καφύεις* (*Kafia*), Arcadiæ opp., 333. 40. V. *Capyæ*.
- Capitolium Romæ, 195, 16; 197, 17. V. Roma.
- Capitulum, *Καπίτουλον*, Herculorum caput, in montibus supra Præneste, 198, 24.
- Καπνοβάται* (?) Mysi, 247, 14; 247, 7.
- Cappadocia, *Καπαδοκία*, 107, 17; quasi isthmus peninsulæ Asiaticæ, 457, 39. Ejus longitudo et latitudo, 462, 29. Cappadocia in varias partes divisa est et varias experta mutationes, 457, 4. Quænam sit Cappadocia si gentes eadem lingua utentes composueris, 467, 12. Ex his tamen gentibus veteres scriptores a Cappadocibus distinxerunt Cataones, et cum Cataonia junxerunt Melitenes, 457, 20; primus has Cappadociæ junxit Ariarathes, 457, 37. Cappadocia a Persis in duas divisa satrapias, a Macedonibus vero in duo regna; altera pars Cappadocia proprie dicta vel Cappadocia ad Taurum vel Magna Cappadocia, altera pars Pontus vel Cappadocia Pontica, 458, 4. Cappadocia Magna sub regibus in 10 præfecturas divisa; earum nomina, 458, 22; 457, 29. Undecimam his adiecerunt Romani partem Ciliciæ; Archelao etiam Ciliciam asperam quæ est circa Eleusam et quæ piratarum fuerat, dederunt, 458, 26. A Ponto quomodo Cappadocia M. dirimatur, 462 52. Singularum præfecturarum descriptio, 458, cap. 2. E præfecturis duæ solummodo urbes habent. Proventus, 462, 33; frutex spinam ferens, e quæ tela conficiuntur, 145, 39. Cappadocia quantum Persis tributum nomine quotannis pependerit, 450, 42. Magi Cappadociæ qui etiam Pyraethi vocantur; eorum sacrificia, 624, 8; Pyraethæ, *Πυραῖθæ*, septa sacra, 624, 12. In Cappadociam Sacæ invaserunt, ibique a Persis ad Zelam deleti sunt, 439, 1. Imperium ibi affectavit Strabonis ætate Sisinus, 760, 25. Cappadociæ planities Bagadania, 61, 13. Quæ juxta Paphlagoniam extenditur Cappadocia, multa habet vocabula Paphlagonica; exempla afferuntur, 473, 40. Cappadoces utrique, tum ad Taurum tum ad Pontum habitantes, ad hoc usque tempus Leucosyri vocantur, 627, 16. Cf. 464, 53; 466, 15. Romani his permisserunt, ut libere suis viverent legibus; illis autem postulantiibus regem dederunt Ariobarzanem, cujus in tertia generatione stirps defecit; deinde Archelao rex ab Antonio constitutus est, 463, § 11. Mortuo Archelao, Augustus decrevit ut Cappadocia Magna esset Romanorum provincia; quæ ejus futura esset constitutio nondum noverrat Strabo, 458, 17. Cappadoces *Mæ* deam colunt Co-

- manis, 459, 5. Summo apud eos in honore Comanorum pontifex, 459, 14.
- Capra Jovem ad Ægium nutrit, 332, 18.
- Capræ, *δορυκάδες*, in Hispaniâ, 135, 49.
- Capræ, *αὶ Καπρίαι* (*Capri*), ad Campaniam sita insula ante Minervæ prom., 206, 12; 101, 35; a quo abrupta quondam est, 50, 10; 214, 50. Ὁ κατὰ Καπρίας πορθμός, 18, 31. Duo olim insulæ oppida, nunc unum; tenebant eam Neapolitani, nunc sibi habet Augustus, 207, 8.
- Capria, Καπρία, Pamphyliae palus, 569, 47.
- Caprus, Κάπρος (*Ak-Su*), in Phrygia prope Colossas in Mæandrum influit, 495, 24.
- Caprus, Κάπρος (*Lybizadha*), portus Stagiri, itemque insula Stagiro objacens (*Kapronisi*), 279, 49; 280, 40.
- Caprus, Κάπρος (*Zab Arfal* vel *Altin Sou*, *Zab* minor), Assyriæ fluvius, inter quem et Lycum fl. est Arbela, pari ab utroque distans intervallo, 628, 21. Mox ibidem *lin.* 30 memoratur ἡ Κάπρου διάβασις, propinqua illa Babylonii et Seleuciæ. In his quum Caprus non idem esse fluvius possit, qui *lin.* 21. memoratur, neque verisimile sit, si utriusque idem nomen fuisset, id Strabonem non monitum fuisse, Capri nomen h. l. corruptum esse censeo. Fluvium hodiernum *Adhem* indicari putat Ritterus, Droysenius vero majorem fluvium, qui deinceps sequitur et nunc *Dijala* vocatur; idque ego quoque statuo. Fluvius hic apud veteres vocatur Διάβας, Diabas (Amm. M.); Σόλας. Apud Strabonem fuerit τὴν Διάβαν διὰβασις. Vox Διάβα quum ob sequentium litterarum διὰβα similitudinem scriba quidam omisisset, alius nomen proprium et proxime antecedentibus male supplevit. Dialam nunc trajiciunt ad hod. *Deli-Abbas*, prope veterem Artemitam.
- Caprus a Mendesitis colitur, 690, 30. Capri Marti immolantur apud Lusitanos, 128, 27.
- Capsa, Κάψα (*Cafsa*), Numidiæ urbs, Jugurthæ gazophylacium, 705, 53.
- Captivi homines apud Lusitanos immolantur; manus dextræ amputatæ diis consecrantur, 128, 19.
- Capua, Καπύα (*S. Maria di Capua*), Etruscarum in Campania urbium caput, indeque nomen nacta, 202, 23; 207, 15. In via Appia, 307, 19; 235, 6; a Casilino novemdecim stadia distans, 197, 29.
- Capyæ, Καπύαι, ab Ænea in Arcadia ad Mantineam conditæ, et a Capye nominatæ, 520, 12. Idem oppidum Καπύεις vocatur, 333, 40.
- Capsys, nomen dedit Cypis Arcadiæ, 520, 12.
- Caralis, Κάραλος (*Capitari*), Sardiniae urbs, 187, 17.
- Carambis, Κάραμβις (*Kerambi-Bouroun*), Paphlagoniæ promontorium, 103, 30; Criumetopo oppositum, 467, 8; 426, 16, ab eoque distans 1500 stadia, 103, 17; 256, 60; a Sinope 700 stadia, 468, 4. Pontum in duo quasi maria dividit, 103, 17.
- Carana, τὰ Κάρανα, Ponti opp., a quo Caranitis regio, 479, 38, quæ olim a Pompelo Zeleæ urbi attributa, deinde Aleporigi Galatiæ data, et post ejus mortem Romanis provinciæ nomine cessit 479, 38. [Hanc Caranidem in Geographiæ compenditis cum Carenitide Armeniæ confundi video. Aperte querenda est in ea regione quæ a Zelis versus Galatiam est. Proximus autem a Zelis versus Taviam Galatiæ locus in Itinerario Ant. est *Darana* (quem sec. mensuras Itin. cum hod. *Omer-Pacha* composuit Lapius). Hæc fuerint Κάρανα Strabonis.]
- Caranitis Ponti regio, 479, 38.
- Carbasia Indi utuntur, 612, 13.
- Carbo (Ca.) ad Norciam a Cimbris cladem patitur (113 a. C.), 178, 44.
- Carbunculi varii in India, 610, 41; 611, 40.
- Carcathiocerta, Καρχαθιόκερτα, Sophenes regia, 452, 29.
- Situs urbis incertus. Vide variorum sententias apud Ritterum t. 10, p. 78 sq. Probabiliter urbs componenda cum hod. *Karpurt*.
- Carchedonii lapides in Massesyliâ, 705, 13; apud Garamantes, 709, 7.
- Carcinities, Καρχινίτης, sive Tamyrales, Ponti Euxini sinus (*golfe de Kerkinit* sive de *Perecop*), 255, 8; 258, 16. Summum ibi frigus, *ib.* Sinus versus boream ad 1000 stadia, sec. alios ad 3000 st., porrigitur, 255, 43.
- Carcoras, Καρχόρας. V. Corcoras.
- Κάρδακας quinam vocentur apud Persas, 624, 53.
- Cardamyle, Καρδαμύλη (*Scardamula*), Messeniæ opp., 308, 62, ad sinum Messeniæ in saxo natura munito, 309, 18 et 51. Cardamylæ vicinum quendam locum ab Homero Enopen dici nonnulli censent, 309, 35.
- Cardia, Καρδία (*Karidia*), Chersonesi Thraciæ urbs maxima, Milesiorum, Clazomeniorum et postea Atheniensium colonis frequentata, 283, 30. A Cardia ad Eleutem circiter 400 st., 283, 38.
- Carduchi, Καρδοῦχοι, ab antiquis vocantur qui postea Gordyæi dicti sunt, 636, 13.
- Carenitis, Καρχινίς, Armeniæ regio, 483, 25.
- Cares a Lelegibus Homerus distinguit, 522, 22. Cares una cum Lelegibus vagati sunt, 267, 26. Cares Lelegum cohabitatores et commilitones, vel, secundum alios, a Lelegibus non diversi, 267, 16. Carum migratio, 51, 12. Olim fuerunt insulares; Cretensium auxilio continentem habitare cœperunt; Miletum condiderunt, duce accepto ex Cretica Mileto Sarpedone, 490, 41. Minoi olim paruerunt, tunc Leleges dicti et in insulis habitantes; hinc in continentem transierunt, multumque regionis eripuerunt Lelegibus ibi degentibus et Pelasgis, ipsis vero Caribus rursus hæc ademerunt Græci, 564, 18. Cares jam ante bellum Trojanum Con et Rhodum habitaverunt, 491, 19. Olim Samum, tunc Partheniam dictam, tenuerunt, 544, 30; porro Epidaurum et Hermionen, 321, 62; Ephesum, 545, 47; Miletum, Myntem et quæ sunt circa Mycalen et Ephesum, 540, 19. Atticam e mari infestarunt, 341, 26. Dux eorum apud Homerum Masthies (Nastes?), 564, 32. Cares βαρβαρόφωνοι apud Homerum, 318, 16. Per totam Græciam dispersi mercede militabant. *Barbari-lingues* ab Homero dicuntur, utpote male græce loquentes, non vero eas ob causas quas Thucydides, Apollodorus, alii attulerunt, 565, § 28. Carum lingua non est asperissima, quum habeat plurima vocabula græca, teste Caricorum scriptore Philippo, 565, 5. Carica lingua utuntur Caunii, 556, 42. Cariæ multis in locis sepulcra Lelegum et castella deserta, Lelegia dicta, 267, 18. Carum omnium communis conventus ad ardes Jovis τοῦ χρυσαορέως, 563, 45, et commune templum Jovis τοῦ Καρίου; cujus etiam Lydi et Mysi, utpote fratres, participes sunt, 562, 45. Cariæ regum sedes Halicarnassus, 560, 21. Carum eorum, qui sub Hecatomo erant, regia Mylasa, 562, 49. Cares rerum bellicarum studiosissimi; hinc multa quæ ad armaturam pertinent, Carica vocantur, 564, 25. — Quæ a Mæandro boream versus sunt Cares habent Lydis mixti, quæ vero meridiem versus, soli Cares tenent, præter ea quæ in ora Græci ad se rapuerunt, 555, 45. Carica ora a Posidonio Milesiorum usque ad τὴν κεφαλὴν Rhodiorum pertinet. Fines Cariæ in mediterraneis, 555, 48; oræ longitudo, 456, 13. In Cariam e Troade venerunt Leleges, 522, 33. Quamnam Cariæ partem Leleges tenuerint, 522, 40. Cariæ in litore Iones urbes condunt, 329, 32. Cariæ et Phrygiæ in confinis sita Carura, 566, 15. Præterea Caria (ἡ Καρχία, 54, 44) locis haud paucis memoratur, quibus omnibus enumerandis supersedeo.
- Caresene, ἡ Καρχινίς, Troadis regio, Dardaniæ adjacens;

ex ea Andirus fl. in Scamandrum influit; a Careso fl. nomen habet, 515, 43; 516, 20.

Caresus, Κάρεσος, Troadis opp. desertum, 516, 20.

Caresus, Troadis fl. ab Homero memoratur, 475, 5. Urbs ei adjacens eversa; regio Caresene vocatur, 515, 47.

Fluvius a Malunte oriens, 519, 10, et in Æseum influens, 516, 13, et Rhodium excipiens, 516, 16, vallem facit memorabilem, 516, 21.

Cari Menis fanum inter Carura et Laodiceam, 496, 40.

Caria. V. Cares.

Cariatæ, Καριάται, Bactrianæ urbs ab Alexandro deleta, 443, 45. Ibi Callisthenes in custodiam datus, ib.

Carimalas, Καρμύλας (*Charma Su*), Cataonia fl., cui Dastarcum castellum adjacet, 460, 15; item Sargarau-senæ, 460, 20. Fluvii alveum ad Herpa obturavit Ariarathes rex, 462, 1. Cf. v. Herpa.

Carmanizæ situs, 618, 14; 65, § 23 sqq.; fertilitas, 618, 24; proventus, 618, 29; desertum ei imminens, 618, 22; vallis fertilis juxta Carmaniam in Perside, 621, 22. Carmanica vitis, 618, 35; palmæ, 629, 27; fluvius aurifer, 618, 29. Harmoza promontorium, 651, 46; 618, 19. aliud promontorium (*cap. Jask*) versus meridiem excurrens, 618, 16. In Carmaniam per Arachotos et Drangas Craterus exercitum duxit, 614, 26; eodem venit Alexander, 615, 34; 617, 25. Carmaniorum ora ab Ichthyophagiis usque ad Persidem 3700 stadiorum longitudinem habet, 613, 20. Parallelas per Carmaniam transiens, 110, 45. A Carmanizæ et Persidis confiniis usque ad Babylonem linea recta paullo longior stadiis 9000 sec. Eratosth., 65, 28. Carmanii (Καρμανίται p. 618, 47) asinis ad bellum utuntur, eosque Maril (quem solum deum colunt) sacrificant, 618, 38. Alia quædam de Carmaniorum moribus et sermone, 618, 40.

Carmelus, Κάμυλος (*El-Karmel*), mons in Phœnicizæ ora, quem Judæi tenent, 645, 51 sqq.

Carmenta (Καρμύντις Strabo) nympa a Romanis colitur; fuit illa Evandri mater, olim Nicistrate dicta, 192, 25.

Carmon, Κάμων (*Carmona*, a *Sevilla* orientem versus), Turdetanizæ urbs, 117, 17.

Carmylessus, Καρμυλήσσος, Lycizæ opp. in convalle Cragi montis, 568, 5. (Situs incertus. Querendus videtur in iis locis ubi nunc est *Levisi*).

Carna vel Carnana, Κάρνα ἢ Κάρνανα, Arabizæ urbs, caput Minæorum 653, 49. (*Carnon* ap. Plin., Κάμων ap. Ptol., Κάρνανα ap. Steph. Byz. Situs incertus. Sec. Ptol. sita erat 20° 15' lat., 80° 15' long. Freanelius locum *El-Karn* situm esse audivit boream et occasum versus a *Wadi Doan*, quæ vallis a *Makalla* quinque vel sex dierum itinere distat, adeo ut *El-Karn* inter 15° et 16° lat. querendus sit. Ad eundem locum Carnam Minæorum, qui eo usque pertinuisse videantur, refert vult Ritterus t. 12, p. 280 sqq. In quo veror ne falsus sit.)

Carneades, Cyrenæus, Academicorum optimus, 711, 16.

Carneates, ὁ Καρνιάτης, Sicyoniæ mons, Celosæ pars; in eo Asopus, qui Sicyonem præterfluit, nascitur, 338, 28.

Carni, Κάρνοι, ad Alpium partem Adriatico mari vicinam, 172, 8. Supra eos Appenninus (?) mons, lacum habens in Isaram fluvium exentem, 172, 22. Eos attingunt Norici, 243, 14, et Veneti, 179, 49. Carnicus yicus Tergeste, 260, 49.

Carnus, Κάρνος, Aradicum navale, 641, 32. Apud anteriores scriptores vocatur Antaradus, hod. *Tartus* sive *Tortosa*. Ruinas *Carnun* dictas, quæ esse feruntur ad *Nahr Bos* sive *Banias* ad Aradicorum navale refert Thompson (v. Ritter t. 17, p. 880): Schaweus, cum eo-que Ritterus t. 17, p. 53 Carnum ponunt ad maris recessum qui a *Tortosa* versus boream abest septem millia nautica. In quibus viri modo laudati neglexerunt aucto-

rem Stadiasmi, qui a Carno ad Balaneam (hod. *Banias*) exputat 200 stadia, adeo ut nonnisi ad *Tortosa* Carnus pertinere possit.

Carnuti, Καρνούτοι, Gallizæ gens, per quos Liger fluit, 161, 15. Eorum emporium Cenabum (*Orléans*), 158, 44.

Carpasia, Καρπασία, Cypri opp. oppositum Sarpedonio Asiæ promontorio. Ab eo transitus triginta stadiorum ad austrinum mare et Carpasizæ ins. 582, 20.

Carpasizæ insulæ ad Cyprum (*I. Joannis Carpasizæ et il Poro*), 582, 22 et 26.

Carpathium pelagus, 102, 42; 419, 8; 581, 30, in quo As-typalæa, Telus et Chalcia ins., 419, 11.

Carpthus, Κάρχαθος, Homero Κρέπαθος (*Scarpanto*), Carpathii pelagi ins., 419, 15; quattuor urbes habet quarum una est Nisyros; situs insulæ 419, 48.

[*Carpentoractæ*] (*Carpentras*), Cavarorum urbs. V. Cavi. Carpetani, Καρπητανοί, Iberizæ gens in regionis inter Tagum et Anam fluvios sitæ partibus superioribus, 115, 10. Finitimi sunt Turdetanis, Celtiberis, Vettonibus, Oretanis, Lusitanis, 115, 10; 116, 44; 126, 25 et 39; 134, 47; 134, 53. Carpetanizæ contigua loca sunt aspera, 118, 5. Tagus Carpetaniam perfluit, 126, 17.

Carriæ, Κάρραι (*Harra*), Mygdonizæ urbs, 636, 7.

Carseti, Καρσίοι (ruinæ in loco qui vocatur *Civilà*), Latii urbs ad viam Valeriam, 198, 37.

Carsuli, Κάρσουλοι (Carsulæ Tacit. H. 3, 60), Umbriæ opp. in via Flaminia inter Mervaniam et Narniam, 189, 34. (Distabat a Narnia 10 millibus, teste Tacito; quæ mensura ducit ad ruinas inter *S. Gemino* et *Acqua Sparta* sitas, quarum locus Holstenii adhuc æstate *Carsoli* vocabatur).

Carta, Κάτρα, Hyrcanizæ urbs, 436, 23. V. Samariana. Cartalias, Καρτάλις, Hispanizæ urbs inter Saguntum et Dertossam, 132, 15. [Aliunde non nota urbs. Nomen aperte phœnicium. Fortassis intelligenda est Καρχηδών παλαιά Ptolemæi (II, 6, p. 129), quam Marca cum hod. *Carta vieja* componit, ejusque auctoritate hanc Carthaginem a meridie Iberi fluvii tabulæ exhibere solent, quum tamen Ptolemæus eam in eadem fere cum Barcinone latitudine ponat. Ceterum quom in tractu inter Saguntum et Dertossam medio Strabo etiam Oleastrum locum habeat, is autem Itinerariorum auctoritate a Dertossa sit versus boream: suspicio nascitur Cartalias quoque a borea Dertossæ fuisse, adeo ut eam cum veteri Phœnicum urbe, quam Barcinonem seniores vocant, composuerim.]

Carteia, Καρχηδία, Iberizæ urbs vetusta, 40 st. a Calpe monte, apud Bastetanos; ab Hercule condita, olim Heracles dicta; ostenduntur ejus rudera, 115, 47. A Munda distantia, 117, 22. Nonnullis Carteia est vetus Tartessus, 125, 21. Ad Carteiam mare buccinas, purpuras, polypos, teuthides, alios pisces ingentes, habet, 120, 23.

Cartera come, Καρπὰ κάμνη, memitis pagus, Diomedis regia in Bistonum terra, 282, 8.

Carthæa, Καρθαίς, Cei urbs, in quam Pœcessa conducta, 417, 40.

Carthago Nova, Καρχηδὼν ἡ νέα, Hispanizæ urbs, Asdrubalis opus; potentissima, bene munita, portu egregio instructa, maximum emporium; argenti metallis dives: in vicinia multum salsamentorum, 131, 35; argenti fodinæ describuntur fassius, 121, § 10. Supra urbem Oruspæda mons, 133, 45. Usque ad eam pertinent Sidetani: 135, 39; Bastetani et Oretani, 129, 40. A Calpe distat 2200 stadia, 129, 40; a Scombraria ins. 24 stadia, 132, 7. In ea aut Tarracone præfectus Rom. hibernare solet, 138, 46. Nascitur ibi arbor memorabilis, 146, 34. Obja-cet urbi in Libya Metagonium 3000 stadiorum inter vallo, 702, 44.

- Carthago, *Καρθηδών*, Libyae urbs, et fretum Siculum et Roma sec. Eratosthenem sub eodem meridiano sunt, 76, 48. Urbs paucioribus quam 2000 stadiis septentrionalior est quam recessus Syrtis majoris, 709, 51. 900 stadiis distat a parallelo per Alexandriam ducto, 110, 42. Ab ea ad Alexandriam non supra 9000 stadia; Eratosthenes vero 13000 numerat, 76, 47. A Lilybaeo distat 1500 stadia, 707, 47; a Cephalis prom. supra 5000 stadia, 709, 1; a Treto pro n. 2500 stadia, 708, 27. Gnomonis ibi ratio ad umbram aequinoctialem, 110, 40. Carthaginenses continuo Græcos barbarosque Siciliæ infestabant, 224, 36. Tarento potiti pleraque ejus urbis ornamenta perdidit, 231, 23. Carthagini regio fertilis, 108, 21. Carthaginiensis et Cyrenaica ditiorum limes sub Ptolemæo (Apione?) Euphratæ turris, 709, 41. Urbis ejus situs; arx Byrsa; Esculapium; portus, in eoque insula Cothone dicta (de ipso sc. Cothone portu), 706, § 14. Historia Carthagini usque ad restauratam a Cesare urbem adumbratur, 706, § 15. Urbis eversio, 238, 41. Carthaginiensium respublica jure admiranda, teste Eratosthene, 54, 38. Oræ eorum superjacent Libyphoenices, 709, 3. Carthaginienses Sardinia potiti sunt, 187, 25. Majorem Hispaniæ partem subegerunt, 131, 24. Barca duce in Hispaniam expeditionem fecerunt, 125, 6. Italiæ inferioris gentes multifariam læserunt, 210, 50. Contra eos classem duxit Agathocles, 708, 6. Punici belli secundi causa deletum contra pacta ab Hannibale Saguntum, 132, 12. Carthaginenses in Charace Syrtis majoris loco laserpitium clam eo allatum emebant, contra dantes vinum, 709, 45. Demerserunt naves peregrinorum, qui in Sardiniam vel ad Herculis columnas navigantes deprehenderentur, 681, 52. Prope Cinyphem fl. voragine ponte instraverunt, 708, 50. Carthaginiensis sinus, ὁ Καρθηδόνιος κόλπος, inter Apollonium et Hermæum promontoria, 706, 24. Loca ad eum sita, 707, § 16.
- Carura, τὰ Κάπουρα, pagus in Phrygiæ et Cariae confiniis, 495, 33; terræ motibus obnoxia, 495, 42; ferventes ibi aquæ, 495, 35; 538, 49. Ab Epheso ad Carura 740 stadia, 566, 15; ab Holmis 920 stadia, 566, 20. Inter Carura et Laodiceam sanum est Menis Carî; schola ibi medicorum Herophilæorum, 496, 38.
- Caryanda, *Καρύανδα*, Carie portus et ins.; patria Scylacis, 561, 47.
- Carystus, *Κάρυστος*, Euboeæ opp. sub Oche monte, 383, 20. Ibi marmor exscinditus et asbestus lapis, 383, 22; 375, 35.
- Carystus, in Laconica locus Ægis, 383, 32; unde vinum Carystium, *id.*
- Casus Salonites Bithyniæ, 484, 27. Casus in Alpibus, 172, 21. Casus equino Nomades vescuntur, 258, 36. Casium Atticum recentem non tangit sacerdos Minervæ Poliadis, 330, 10.
- Casia ex fruticibus in Arabia provenit, 666, 5; 665, 50; plurima ex India afferri dicitur, *id.*
- Casiana, τὰ Κασιάνα, Apamensis agri in Syria castellum, patria Tryphonis, 640, 46. Situs non notus. Fuit in Casiotide, quam Ptolemæus dicit, provincia; probabiliter in *Massiyad* monte; fort. *Massiyad* castellum.
- Casilinum, *Κασίλινον* (*Capoue*), Campaniæ opp. ad Vulturum fl.; ibi Prænestini quidam ab Hannibale obsessi, 207, 21. Oppidum erat in via Appia, 235, 7; a Capua 19 stadia distans; ibi via Latina in Appiam incidit, 197, 29; in propinquo est Calenón urbs, 198, 2.
- Casinum, *Κάσινον* (*San Germano*), Latii urbs, in via Latina urbium Latinarum ultima, 197, 49.
- Casius mons, τὸ Κάσιον ὄρος (*Dj. Okrab*), 42, 10; 42, 14; 631, 40; 640, 9.
- Casius, τὸ Κάσιον (*el Kas, el Kasieh*), prope Pelusium Ægypti, collis ex arenarum cumulis constans, promontorii speciem præbens; aqua destitutus, 32, 12; 646, 53; ibi Pompeji corpus jacet, *id.* A Casio ad Pelusium 300 stadia, ad Iamniam 1000 st., 646, 13. Montem olim mari circumdatum fuisse censet Eratosthenes, 46, 47. Adjacens ei regio inundata est Strabonis ævo adeo, ut hinc in Phoeniciam via navigabilis esset, 49, 2. Ad Casium repentinæ terræ convulsiones accidunt; cujus em sint generis, 645, 39.
- Caspiae portæ, αἱ Κάσπιαὶ πύλαι (in *Sirdara* monte) 67, 15; 67, 30 et passim; 71, 30 sqq. 111, 5; 447, 35. Terminus climatium, quo boreales et australes Asiæ regiones Eratosthenes distinguit, 448, 9. Ab iis per Parthiam usque ad Alexandriam Ariam et hinc per Drangas et Arachotos ad Indum flumen, 15300 stadia; linea recta a Caspiis portis ad Indum 14000 stadiorum, 616, 8. Caspiæ portæ a Rhagis 500, ab Hecatompylo 1260 stadia, sec. Apollodorum Artemitenum, 441, 24; ab Hecatompylo 1960 stadia, sec. Eratosthenem, 440, 54. Ab iis ad Rhagas 500 st., 450, 7; ad Cyri ostia 5000, ad Alexandriam Ariæ 6400 stadia, sec. Eratosthenem, 440, 46. Ab iis per Mediam et Parthacenen 3000 stadia; et hinc ad mare Rubrum alia 8000, nonnullis in locis etiam supra 9000 stadia, sec. Eratosthenem, 66, 47; ad Tapen Hyrcaniæ regiam, 1400 stadia, 436, 25. Ad Caspias usque Pylas Parthysæ pertinet, 441, 20. Prope eas terræ motus, 50, 15. Cf. Rhagæ.
- Caspii, Κάσπιοι, inter Albanos et Uittos, accolæ maris Hyrcani, 440, 39. Caspia gens, τὸ Κάσιον ἔθνος, mari nomen dedit; nunc evanida est; ejus regio, ἡ Κασιανή, pars Albanæ, 431, 18. Caspiorum mores, 446, 15; 443, 31. Ἡ Κασιὰ regio, 29, 9, quam Medis ademerunt Armenii, 353, 21.
- Caspium mare, sive Hyrcanum, *Κασπία* vel *Ἰρκανία θάλασσα*, 434, 46; sinus Oceani, 100, 20; 434, § 1; a gente Caspia dictum, 431, 19. Ejus situs in Amiei parallelo, 59, 14. Ejus dimensiones sec. Eratosthenem, 434, § 1. Ejus accolæ Scythæ et Sarmatæ, 435, 12. Caspium mare nonnulli, ut Polyclethus, paludem esse, mentu quodam cum Mæotide palude conjunctam, putarunt, 437, § 4. Isthmus a mari Caspio usque ad mare prope Colchidem pertinens 3000 fere stadiorum; perperam Posidonius 1500 stadiorum facit; Clitarchus vel perfundi eum aquis maris utriusque ait, 421, 44. Caspii maris ostium ab intimo maris recessu et Armenici et Medicis montibus circa 6000 stadia distat, 62, 16. — Ex eo in Indiam navigari posse asserit Patrocles, 62, 19. A Caspio mari ad Arios 6000 stadia, 438, 15. Mare hoc parum navigatur, 436, 34; insulas habet habitabiles, in iisque terram auriferam esse dicunt, 436, 36. Ad latus ejus orientale degunt Dææ Parni cognominati, tum solitudo est, tum Hyrcania. Ad maris recessum in imis montibus Medicis et Armeniis Anariacæ, Uittii, Amardi, Cadusii, Gelæ, Armenii, Albani, 436, § 1. Secundum Eratosthenem maris accolæ post Hyrcanos sunt Amardi, Anariacæ, Cadusii, Albani, Caspii, Uittii, et fortasse alii usque ad Scythas; ab altera Hyrcanorum parte Derbyces, 440, 37.
- Caspium mons (*mont Elbourz*; Strobilus Arriani. V. Walckenaer *Mémoire sur les dénominations de portes Caucasiennes, Sarmatiennes et Albaniennes*, p. 109), a Dioscuriade distat quinque dierum itinere sec. Eratosthenem, 75, 54; 1000 stadia inde a Phasi, sec. Hipparchum, 76, 6. A Cyri ostio distat 1800 stadia, 440, 45. Caspius mons, qui situs est qua ex Colchide ad mare Caspium transcenditur, a Cyaneis distat, sec. Hipparchum, 6600 stadia, 75, 28.
- Caspium ab accolis Caucasus mons vocatur, 428, 42.

- Cassander 26 oppida ad Thermæum sinum et in Cruside sita deleuit, incolasque in Thessalonicam, quæ olim Therme dicta, de uxore Cassandri nomen accepit, conduxit, 277, 29, 278, 32. Polidæam restauravit et Cassandriam dixit, 278, 40. Per decennium Macedonibus imperans Athenis præfexit Demetrium Phalereum, 341, 44.
- Cassandram uxorem petiuit Otryoneus, sec. Homerum. Nilil poeta novit de Cassandra ab Ajace violata, 514, 6.
- Cassandria, *Κασσάνδρεια*, olim Polidæa, 278, 40.
- Cassiopea, *Κασσιόπεια*, stella, 111, 33.
- Cassiope, *Κασσιόπη*, portus Corcyrae (hod. *Cassope*), a quo ad Brentesium 700 stadia, 269, 32.
- Cassiterides insulae, *Κασσιτέριδες νῆσοι* (*Scilly* sive *Sorlingues* ins.), 10 numero, ab Artabrorum portu boream versus in alto sitæ; incolarum habitus et victus, 145, 45. Ibi metalla stanni et plumbi, 122, 17; 106, 47; 145, 51; pelles quoque, *ib.*; pro his mercatores dant sales, fictilia, ærea opera, 145, 53. Primi eas insulas adierunt Phœnices Gaditani; sepius rem frustra tentarunt Romani, usque dum P. Crassus omnibus mare hoc patere docuit, 146, 2. Cassiterides a continente longius quam Britannia distant, 146, 13. Obiacent Artabris, 99, 17.
- Cassius Seleuciam, in quam Dolabella confugerat, obsidione cinxit, 640, 20.
- Cassopæi, *Κασσωπαῖοι*, Thesprotica in Epiro gens, 267, 12; 269, 20. Regio eorum pertinet usque ad sinus Ambracici recessum, qui est prope Ambraciam, 270, 16, 269, 51. Oppida eorum Buchetium, Elatria, Pandosia, Batia, 269, 49.
- Castabala, *τὰ Καστάβαλα*, oppidum in ea Ciliciæ parte, quæ Cappadociæ adiecta est, 458, 28. Tyanis propinqua, sed a Tauri montibus quam Tyanæ absunt propius. Dianæ Perasiæ ibi sanum cernitur, 460, 45. [De situ oppidi non satis constat. Nonnulli Castabala componunt cum hod. *Nigdeh*, quod oppidum est a Tyanis versus boream. Quæri potius debet a Tyanis meridiem versus. Fortasse eadem urbs est quæ postea vocabatur Faustropolis (hod. ruinæ *Pachnakchi*).
- Castalia fons, *Κασταλία*, ad Delphos, 359, 13.
- Castellum Firmanum Piceni, *Κάστωλλον* (*Porto di Fermo*), 201, 5.
- Casthanæa, *Κασθαναία* (*Keramidhi* ?), pagus Magnesiae sub Pelio situs, 380, 41.
- Castlon sive Castulon, *Καστλόν*, *Καστουλόν* (*Κασταλόν* ap. St. Byz.; *Caslona* ad *Guadalimar*, ubi ruinæ et inscriptt.), Hispaniæ urbs ad Bætin, 117, 45; prope quam est Bætica terminus orientalis, 138, 21. Primaria urbs Oretaniæ, 126, 32; in via militari sita, 133, 26. Prope eam Argentarius mons, 122, 46, et metallum plumbi fossilis, 122, 44.
- Castnietis, *Κασνητίς*, Venus porci sacrificium admittit, 376, 15.
- Castor, *Κάστωρ*, pater Deiotari Philadelphi, 481, 49.
- Castor Saecundarius in Gorbeo regia cum uxore filiisque a Deiotaro trucidatus, 486, 38.
- Castores Hispaniæ, 135, 51.
- Castorium Hispanicum non habet vim medicam castorii Pontici, 135, 51.
- Castrum novum, *Καστρονέουν* (*Giulita nova*), in ora Piceni, 201, 8.
- Castulon. Cf. Castlon.
- Casus, *Κάσος* (*Caso*), ins. maris Carpathi, 419, 14. A Carpatho 70, a Samonio pr. 250 stadia distat; 80 st. ambitus; urbem habet; circa eam Casiorum insulae, 420, § 18.
- Casytes, *Κασύτης* (*Vromar Limona* ad *Kavo Karaka*, ut videtur), Ioniæ portus sub Coryco monte, 550, 25.
- Catabathmus, *Κατάβαθμος* (*Akabah es-Sollum*), montanus tractus in ora Libyæ, Cyrenicæ et Egyptiæ ditionum terminus, 711, 37; 678, 50; 672, 34; 700, 23. Ad eum Plynus portus et Tetrapyrgia, 711, 37. Catabathmus ab Apollonia 2200 stadia, 711, 22, a Parætonio linea recta 900 stadia distat, 678, 53.
- Catacecaumene, ἡ *Κατακαυμένη*, sive Combusta, regio Asiæ minoris, quam alii Mysiæ tribuunt, alii Mæoniæ vocant, 493, 49. Catacecaumene, sive Mysia sive Mæonia dicenda, unde nomen habeat; quæ sit soli indoles, 537, § 11; 495, 53. Eam Lydi et Mysi possident, 495, 53. Ad eam de Typhone fabula et Arimi referuntur, 496, 27; 537, 19. Arimûs ejus rex fuit secundum Xanthum Lydum, 537, 20. Regio vini ferax, 544, 40. *Κατακαυμένητις οἶνος* Mysiæ, 537, 14.
- Catalogus Hesiodi. V. Hesiodus.
- Catana, *Κατάνη* (*Catania*), Siciliæ opp.; ejus a Syracusis et Tauromenio distantia, 221, 19 et 26 et 46; 222, 19; Naxiorum colonia, 223, 14. Pristinos incolas amisit, aliis eo deductis ab Hierone, qui urbem Ætnam denominavit, 223, 15. Post mortem Hieronis reversi Catanaei novos incolas expulerunt sepulcrumque tyranni devastarunt, 223, 32. Catana servorum bello male affecta, 226, 30; ab Augusto restaurata, 226, 3; Romanorum coloniam accepit, 223, 13. Ætnæ eruptionibus obnoxia est. Egesto ex Ætna cinere solum mirum quantum fecundatur, ut vini aliorumque fructuum feracissima regis sit, ovesque pinguedine suffocentur, nisi sanguis ilis subinde aliquid extrahatur, 223, 29; 206, 1; 537, 28. Amphinomi et Anapiæ egregium facinus, 229, 32. Per Catanam Amemianus fl. 220, 20, et per agrum urbis Symæthi fl. labuntur, 226, 6. A Catana ad Innesam sive Ætnam 80 stadia sunt, 223, 27.
- Cataones, *Κατάονες*, quamquam eadem cum Cappadociibus lingua utentes, olim a Cappadocibus distinguebantur, iisque conjungebatur Melitene; Cappadociæ primus Cataoniam adiecit Ariarathes rex, 457, § 2. Cataonia, 111, 5, una ex 10 Cappadociæ præfecturis, 458, 21. Regionis situs et soli ratio, 458, 44. Cataoniæ ex mediis campis Pyramus effunditur, 44, 13; 576, 43; 459, 24. Nulla est in planitie Cataoniæ urbs, sed in montibus castella exstant, 460, 12. Cataones Comanorum incolæ, 459, 7. Armenii quædam Cataonibus ademerrunt, 453, 26.
- Cataonis Apollinis templum, 460, 16.
- Catarrhactes minor Nili describitur, 694, 29. Ceterum cf. v. Nilus.
- Catarrhactes, *Καταράκτες* (*Duden-Sou*), Pamphylia fl.; unde nomen habeat, 569, 32.
- Catennenses, *Κατενναίς*, in Pisidia, Sagalassensibus et Homonadensibus finitimi, 468, 14.
- Cathæa, *Κάθαια*, Indiæ regio; Cathæorum mores quidam et instituta, 596, § 30.
- Καθαροί*, Epimenidis poema, 411, 52.
- Cathylci. V. Caulci.
- Cato (M.) Hortensio roganti Marciam uxorem tradidit, 441, 33. Apud eum vixit et mortuus est Athenodorus Tarsensis Cordyllon cogn., 575, 8. Cyprium Ptolemæo ademit, 584, 11. A Berenice urbe Syrtim cum exercitu circumivit 33 dierum itinere, 710, 16.
- Κατάκας*, cognomen Menippi Stratonicensis rhetoris, 583, 53.
- Catopertius, *Κατοπτέριος*, Phocidis præcipitium, 363, 32.
- Catoriges, *Κατόριγες* (al. *Caturiges*), in Alpium verticibus supra Salasos, 170, 6. (Parum accurate supra Salasos habitare dicuntur. In Gallico Alpium latere ponendi sunt, ubi Eborudunum eorum caput erat, et Caturigæ locus (hod. *Chorges*) non longe ab Eboruduno occasum versus (*dép. des Hautes-Alpes*)).

Catreus, κατρεός, Indiae avis, 611, 49.

Cattabanes, Κατταβανίς, Arabiae gens ad angustias sinus Arabici pertinens; regia eorum Tamna urbs, 653, 54. H. Κατταβανία (Κατταβανία Theophrast. H. Pl. 9, 4, 2. V. Ritter, t. 12, p. 365) thus gignit, 654, 16. [Non ita longe ab angustias sinus Arabici nunc exstat *Cattaba* locus (Bana Ptolemæi?). Ad hanc tamen Tamna Strabonis vix quisquam retulerit; immo eadem urbs est cum *Tamna*, quam Ptolemæus, VI, 7, a Sabbathia boream versus collocat satis longe ab eo tractu quem Strabo Cattabanibus assignat, sed in ea ipsa regione ubi nunc degunt *Beni Kahtan*, in quibus Cattabanes veterum agnoscit Forsterus (*Georg. of Arabia*, 2, p. 154). Hand dubie in compluribus regionibus Cattabanes erant, quas Strabo non distinguit. Quo facit etiam quod Cattabanensis terra thus gignere a Strabone dicitur. Id enim in regionem faucibus sinus Arabici imminuentem non quadrat, et tractum magis orientem versus situm prodit, eum scilicet in quo Ptolemæus *thuriferam regionem et Cattabenos* collocat.]

Caucasus, ὁ Καυκάσιος, τὰ Καυκάσια ὄρη. De eo recentiores demum scriptores accuratiora tradiderunt, 97, 45. Ab accolis Caspius vocatur, 426, 42. Montis descriptio, 426, § 15. Pars ejus ad mare Caspium pertinens vocatur Ceraunii montes, 430, 8. 432, 22. Quenam sint Caucasii partes celsissimæ, 434, 3. Calceis aculeatis in eas ascendunt, et pellibus insidentes de iisdem delabuntur, 434, 11. E Caucasio in Mæotidem fluit Achardæus, 434, 41. Tanaim nonnulli per Caucasum labi putarunt, 89, 4. E Caucasii montibus Tanaim oriri Theophrastes Mytilenæus cum aliis quibusdam opinatur, 423, 13. Caucasie gentes septuaginta, sec. alios trecentæ, quarum plurimæ Sarmatæ sunt, Dioscuriadem emporium frequentant, sua quæque lingua utentes, 427, 13. Caucasiorum populorum mores quidam, 445, 45. Caucasio subjacent orientalis oræ Ponticæ populi inde ab Achæis, 426, 32. Caucasii juga pone Dioscuriadem Soani tenent, 428, 20. In Caucasio victus Prometheus, 433, 43. Caucasii nomen Alexandri rerum scriptores adulandi causa transtulerunt ad montes Indicos, 433, § 5, ad Paropamisum, 586, 52, ideoque ad Tauri partes, 587, 35; 438, 20.

Caucasil montes, Indiam a borea definientes, 15000 stadia distant ab Indis terminis meridionalibus, sec. Patrocleum, 56, 36. Caucasii Indici habitatores palam cum mulieribus coeunt, teste Megasthene, 605, 15.

Cauci, Καυκοί (al. *Chauci*), Germaniæ pop. ad Oceanum, 241, 49.

Caucon, Καύκων, Achæis fl. inter Dymen et Tritæam, 294, 7 et 30; 333, 1.

Caucon heros, cujus monumentum in agro Lepreatarum ostenditur, 296, 38.

Caucones, Καύκωνες, olim compluribus in terris habitabant; nunc nulli sunt, 267, 44; 305, 37.

Caucones barbari in Peloponneso, 266, 47. Eos fuisse Arcadicam gentem, ut Pelasgos, et similiter vagam perhibent, 396, 41. Secundum nonnullos tota, quæ nunc Elea dicitur, regio a Messenia usque ad Dymen pertinens, Cauconia appellata est; alii Caucones in duas partes divisos habitasse censent, alteros in Triphylia apud Messeniam, alteros apud Dymen in agro Bubrasio et Elide Cava; quæ posterior sententia cum Homeri verbis magis congruit, 296, § 17. Caucones in Triphylia juxta Messeniam, 294, 1. Alii Caucones fuisse videntur circa Dymen, Elin et Cauconem fl., 294, 6. Dyme Κανκωνίς appellatur, 291, 2 et 29. Caucones tenuerunt Lepreaticam et Cyprisensium regionem et Macistum, 296, 35; 294, 34. Cauconia sub Nestore fuit, 289, 42.

Caucones Asiae, 490, 26, ad Pontum, 464, 2; Trojanorum apud Homerum socii (sub Polyicle duce, 464, 49), e Paphlagonia advenisse dicuntur, ubi Κανκωνιάται quidam nominantur, Mariandynis finitimi, 296, 43. Pontiorum, quæ est a Mariandynis usque ad Parthenium fl., obtinuisse feruntur; genere Scythiæ vel Macedones vel Pelasgi; urbs eorum Tium; etiam nunc Κανκωνίται quidam ad Parthenium, 464, § 5.

Caudium, Καύδιον, Samnii opp. in via Appia, 235, 6. 207, 21. (Situm fuit inter *Arpaja* et *Monte Sarchio* prope *Iacero* fluvium.)

Caulci, Καυλλοί, gens Germaniæ ad Oceanum, 241, 50. Pag. 242, 39, in codicibus scribitur Καβύλλοι. Fortasse sunt Καλούκωνες Ptolemæi. Cluverius Caulcos ad locum *Uelzen* in Hanoverana regione ponit.]

Caulonia, Κανλωνία (ad montem *Caulone*, a *Castel vetere* versus boream, ad *Alaro* fl.), Brutii urbs, Achæorum colonia, olim dicta Aulonia, utpote ad αὐλῶνα sita; nunc deserta; incolæ, a barbaris ejecti, Cauloniam Siciliæ condiderunt, 217, 11.

Caulonia, Siciliæ urbs, 218, 14 (V. Caulonia Brutii). Est *Calloniana* Itinerarii Antonini, in via sita, qua Catana Agrigentum itur, 25 m. p. ab Agrigento distans; hodie *Callanisetta*, ut videtur.

Caurus, Καῦρος (ruinæ prope *Dallan* infra *Koidches Liman* lacum), Rhodiiorum καραίας oppidum non longe a Calbi fluvio, navale habet et portum; aeris ibi temperies; Stratonici dicitur, 556, 25. Supra Caunum Imbrus castellum, 556, 28. Caunii e Creta oriundi sunt; lingua Carica utuntur, 556, 41. Aliquando a Rhodiis defecerunt, sed a Romanis illis redditi sunt, 556, 38. Molonis adversus Caunios oratio exstat, ib.

Cava Elis, V. Elea.

Cava Eubœæ, τὰ Κοῦα τῆς Εὐβοίας, 382, 15.

Cava Syria. V. Cuesyria.

Cavari, Καοῦροι, Galliarum Narbonensis gens, juxta Rhodanum habitant a Druentia usque ad Isaram per 700 stadia, 153, 47. Cavarorum urbs quædam inter duos fluvios sita, qui deinceps in unum coeunt in Rhodanum incidunt, 154, 1 (Signari videtur *Carpentoracte* (*Carpentras*), inter fluvios *Ouze* et *Mede*). Cavarorum nomen latius etiam patet omnibusque hujus tractus barbaris inditur, quamquam plerique eorum jam Romanam vitæ formam atque linguam sequuntur, et nonnulli etiam civitatem nacti sunt, 154, 54.

Caytrii heroum in Limone, 555, 21. Cf. *Asios limon*.

Caystrus, Κάστρος (Καρα-Συ et *Kutchuk Meinder*), Ioniarum fl., 531, 24; ad ejus ostium Selinus palus, 548, 30. Caystrius campus, 373, 34; 535, 2; 536, 24 et 16, quem alluviones fecerunt, 589, 23; in quo est Larisa, 530, 37; cui vicinus est Cilbianus campus, 583, 3.

Κῆβος, Æthiopiæ animal, 659, 50, a Babiloniis Ægypti colitur, 690, 26; quale sit animal, ib.

Cebrene, Κεβρηνή, Κεβρηνή (ruinæ prope *Dongurlu*), Troadis urbs, cujus incolæ Antigoniam sive Alexandriam transducti, 517, 13; ἐπάνω Κεβρηνός est Palæsepeis, 519, 26.

Cebrenia, Κεβρηνία, Troadis regio; ejus situs; urbem habuit Cebrenen; Cebrenorum sive Cebreniensium (Κεβρηνῶν sive Κεβρηνίων) cum Scepeis controversiæ; Antigoniam ab Antigono transducti, 510, § 43. Cebrenii, 518, 35; 505, 30; 511, 28.

Cebrenii Thraces ad Arisham fl., 505, 30.

Cebus. V. Κῆβος.

Cecropia, Κεκροπία, una ex duodecim Atticæ civitatibus Cecropis, 341, 28.

Cecrops, Κεκροπός, Boeotiae, tunc Ogygiæ dictæ, præfuit; quasdam ibi urbes condiderit, 349, 35. Atticæ multitu-

- dinem in duodecim civitates composuit, 341, 27. Cecrops, nomen barbarum, 267, 5.
- Celadon, Κελάδων (an Ladon?), fl. in Alpheum influit, 295, 12.
- Celœnas, Κελαιναί (ad hodiernam *Dineir*, quæ est veterum Apamea Cibotus), Phrygiæ opp., ad quod fontes Mæandri; ex eo Apameam incolæ transduxit Antiochus Soter, 494, 50. Oppidum a Celœno nomen habet, 496, 12. Ad Celœnas referuntur fabulæ de Olympo et Marsya; in propinquo palus est, 495; 2. A Celœnis incipit Mesogidis tractus montanus, 537, 44.
- Celœno, Κελαινώ, Danaïdum una, Neptuno peperit Celœnum, 496, 12.
- Celœnus, Κελαινός, Neptuni et Celœntis f., a quo Celœnæ in Phrygia nomen habent, 496, 12.
- Celenderis, Κελένδρις (*Kilanderis*), Ciliciæ opp., 571, 47; 647, 10. Hanc Artemidorus et alii Ciliciæ initium faciunt, 571, 48.
- Celia, Κελία (*Ceglis*), Apuliæ urbs in via Brundisio Beneventum ducente, 234, 52.
- Celmis, Κέλμις, unus e Dactylis, 406, 40.
- Celossa, ἡ Κηλώσση, mons Phlasiæ regionis, 328, 26; ejus pars est Carneates mons, 428, 58.
- Celsa, Κέλσα (*Xelsa*), Hispaniæ urbs ad Iberum, qui ibi ponte lapideo jungitur, 133, 51.
- Celtæ, Κέλται, Κέλτοι, pridem vocabantur omnes gentes occidentales, 27, 37. E quattuor terræ partibus occidentalem obtinent, sec. Ephorum, 28, 20. Celtica ex Ephori sententia plerique Hispaniæ loca usque ad Gades comprehendit, 165, 38. Celticam Hipparchus magis quam Strabo boream versus extendit, 62, 12. Ei objecta est æquali fere longitudine Britannia, per 5000 fere stadia, 52, 42. Celtæ, ut exercitatione intrepidi fiant, domos suas aquis obrui patiuntur rursusque ædificant; pluresque eorum aquis quam bellis perire Ephorus harrat, 243, 33. De fluxu marini ibi vehementia Clitarcbi narratio, 243. Celtica sunt Cabæum prom. et adjacentes insulæ, 53, 50. Celtæ proprie dicebantur Narbonensis provinciæ incolæ; hinc ad omnes Gallos nomen translatum esse videtur, 157, 20. Habitant prope mare, quod est ad Narbonem et Massiliam, pertinguntque ad Alpiam partem, 147; Cæmmeno monte ab Aquitanis dicuntur, 146, 32. Vid. v. Gallia. — E Celtis in Hispaniam transgressis oriundi Verones et Celtiberi, 131, 26; 134, 41.
- Celtiberi (Κελτιβερς) et Celtoscythæ (cf. 435, 18). Eo nomine olim gentes regionum occiduarum designabantur, 27, 38.
- Celtiberia, Hispaniæ regio, majorem partem aspera; per eam defluunt Anas, Tagus, Durius, alii in Oceanum fluentes, 134, 32; 127, 17. Anas et Bætis, sec. Polybium, in Celtiberia oriuntur; nam Celtiberi potentia aucti vicinis quoque regionibus de se nomen fecerunt, 122, 49. In Celtiberia oritur Lethes s. Belion s. Limæas fl., 127, 15. A Celtiberis boream versus Verones et Bardyætæ, 134, 41; ad occidentum latus sunt Astures, Callaici, Vaccæi, Vettones, Carpetani, 134, 45; 126, 44; versus meridiem Oretani et qui de Bastetanis et Edetanis Orosipedam incolunt; versus ortum Idubeda, 134, 48. Celtiberorum multas habitationes præterfluit Durius, 127, 17. Celtiberia populosa et pecuniosa, quamquam solum habens incommodum, 135, 18. Quidam in quattuor, alii in quinque eam partes dividunt, quas accuratius definire non licet, 137, 39. Celtiberi in partes quattuor divisi, 134, 51; præstantissimi versus ortum et meridiem Aruaci, quorum Numantia urbs, 134, 53. Celtiberorum gens orientalis ad Tagi fontes pertinens Lusones, 135, 5. Urbes sunt Numantia, Segeda, Pallantia, Segobriga, Bilbilis, 135, 8. Numantia, Sergonilla, 134, 38. Segesama et Intercatia, 135, 14. Caesarangusta, Romanorum colonia, 125, 34. Celtiberi, quondam omnium maxime feri, nunc inter togatos Hispanos sunt, 125, 38. Celtiberiæ urbes trecentas Tib. Gracchus deiecit perhibetur a Polybio, qui turres urbium nomine comprehendisse debet, 135, 19. E Celtiberis M. Marcellus 600 talentorum tributum exegit, 135, 15. Celtibericum bellum viginti annos duravit, 135, 2. Celtiberia et cetera ad mare usque juxta utrumque Iberi latus ab uno legato consulari administrantur, 138, 41. Celtiberi et vicini eorum innominatum quendam deum quomodo colant, 136, 22. Celtiberiæ equi subvariati, si in exteriorem Hispaniam deducantur, colorem mutant; Parthici similes sunt, 136, 5.
- Celtici, Κέλτιες, in Hispania Turdetanorum vicini et cognati, vicatim fere habitant, et minus quam Turditani sunt urbani et mansueti, 125, 24. Notissima eorum urbs Conistorgia, 117, 30; præterea Asta, 117, 31, et Pax Augusta, 125, 32.
- Celtici, eorum qui juxta Anam et Turdetaniam degunt cognati, circa Nerium pr. habitant. Quomodo huc delati sint, 127, 30. Lethæ fluvio nomen indiderunt, 127, 36.
- Celtoscythæ. V. Celtiberi.
- Cemmenus mons, τὸ Κέμμενον ὄρος (*les Sevennes*), in Gallia, ad Pyrenen facit angulum rectum, per medium Celtarum campos porrigitur 2000 stadiorum longitudine usque ad Lugdunum, 147, 3 aq.; 106, 6; 173, 18. Ei obvertitur convexa pars lineæ Alpensis, 106, 10. Auri in eo metalla sunt, 121, 9. Rhodano appropinquat ad Isaræ confluentes, 153, 48; 159, 7. Ad ejus extrema pertinent Aquitani, 157, 37. Aquitanos a Celtis dirimit, 146, 32; 147, 8. Ad australem ejus partem sunt Volce Tectosages, 155, 32. Ex eo defluunt Atax et Orbis et Raurarus fl., 151, 18, et Liger, 157, 15.
- Cenabum, Κήναβον, aliis Genabum (*Orléans*), Galliæ urbs ad Ligerim, Carnutorum emporium, 158, 44.
- Cenæum, Κήναον, Eubœæ promontorium, 365, 36; 368, 28; 381, 45; 383, 13. Distantia a Thermopylis, 373, 32. Pars Cenei et Lichadum ins. terræ motu demersa est, 50, 23.
- Cenchreæ, Κερκρηαί, Argolidis opp. in via qua Argis Tegeam itur, 323, 37. Ruinæ in loco *Nera* sive *Palæa Skaphidakia* dicto. V. Curtius *Pelop.* 2, p. 366.
- Cenchreæ, Corinthiorum navale, 317, 22; vicus et portus, Asiaticis negotiationibus patens, ab urbe Corinthi 70 stadiis abest, 328, 27. Ad Cenchreas mare humilius quam in sinu Corinthiaco esse dicitur, 45, 40.
- Cenchrius, Κέρκυρας, fl. per Ortygiæ lucum non longe ab Epheso fluit, 546, 28.
- Cenomani, Κενομόνοι, Venetis superjacent, 179, 50. Jam ante Hannibalicum bellum Romanis auxiliati sunt contra Boios et Symbrios (Insubres), 179, 51.
- Centauri a Pirithoo Lapitha e Pelio in Æthicam regionem ejeti; 377, 46; gens defect, 373, 20. Centaurorum sepulcrum in Taphlaseo Locridis colle; de cadaveribus eorum fuit aqua foetida, 366, 34. Centauri ab Hercule vulnerati ubinam venenum hydræ abluerint, 298, 12.
- Centoripa, Κεντόριπα (*Centorbi*), Siciliæ urbs ab Augusto restaurata. Multum Augusto profuit ad debellandum Pompeium, 226, 3. Situs urbis, ib. Non longe abest Ætna oppidum, 227, 29.
- Centrones, Κέντρονες, in Alpium verticibus supra Salasos, 170, 6. Per eos via ex Italia Lugdunum ducit, 173, 17; 170, 45.
- Ceos, Κέα (*Zea*), una ex Cycladibus, 417, 1; ejus urbs quattuor; patria Simonidis, Bacchylidis, Erasistrati medici, Aristonis philosophi, 417, 39. Lex quædam

- Ceorum; insula ab Atheniensibus obsessa; templa ibi Apollinis Sminthei et Minervæ Nedusiae; Elixus fl., 417, 46. Ceis imperarunt Eretrieneses, 384, 50. Ceorum alia lex quædam, 443, 37.
- Cephalæ, Κεφαλαί (Cap Masrata), Libyæ prom. ad initium Syrtis majoris, a Carthagine distans supra 5000 stadia, 708, 54; 710, 12. Ab eo versus orientem juxta oram magnus lacus porrigitur, 709, 36.
- Cephalenæ, Κεφαλληνæ, nunc dicuntur Cephalenias ins. incolæ; apud Homerum vero omnes Ulyssi subditi, inter quos etiam Acarnanæ sunt, 389, 3.
- Cephallemia, Κεφαλληνία, 102, 33; 288, 7, Homero Samus et Same, 389, 26. Cephallemiam eandem vel cum Dulichio vel Tapho esse nonnulli perperam crediderunt, 391, 42; 392, 9. Insula ab Amphitryone Cephalo data et ab hoc nomen nacta; urbes ejus de filiis Cephalæ dictæ, 391, 46. Distantia ab Ichthyæ Peloponnesi promontorio, 394, 50; a Leucata et Chelonata prom.; 392, 14; 290, 25; ambitus; Ænus mons; Isthmus, 392, 16. Cephallemias urbes quattuor, Same vel Samos, Pales, Pronesus, Cranii; aliam urbem Strabonis ætate condere cepit C. Antonius, at non exegit ceptum, 391, § 13.
- Cephalædium, Κεφαλοῖδιον (Κεφαλοῖς, 226, 18), Siciliæ opp. (hod. Cefalù); ejus ab Akra et Himera distantia, 221, 16.
- Cephalo, Κεφάλων, Gergithius, ex Gergithibus agri Cumani oriundus, 504, 40.
- Cephalus, Κέφαλος, Delonei f., Athenis exul, Amphitryoniæ adjuvit, a quo Cephallemiam insulam accepit et Acarnanias et Taphiorum insularum princeps constitutus est, 391, 45; 394, 31; 396, 7. Pterelaum deperiens de saxo Leucadio desiluit, 396, 7. De filiis ejus dictæ sunt urbes Cephallemias insulæ, 391, 45.
- Cephenes, Κηφῆνες, non sunt Æthiopica quædam gens peculiaris, 35, 31.
- Cephissia, Κηφισία, una e duodecim Atticæ civitatibus, quas Cecrops constituit, 341, 30.
- Cephissia, Κηφισός, a Pindaro Copais palus vocatur, 353, 7.
- Cephissia, Κηφισός, Boeotiae palus, ab Homero memorata, eadem est quæ Hylicæ palus, 350, 11.
- Cephissus fl. in Argolide, 364, 21. Vide Curtius Peloponnes. t. 2, p. 357 sq.
- Cephissus (Μαυρο nero), Atticæ fl., 343, 29; 364, 18.
- Cephissus (Cephisso), Boeotiae fl., oritur ad Lilæam Phocidis opp., 13, 27; 349, 47; 364, 4; ejus cursus, 364, 11; Copaidem lacum implet; prope Copas terram subit; in loco Anchobæ dicto rursus erumpit apud superiorem Larynnæam Locridis, 349, 13; 347, 41; obstructos ejus meatus repurgare instituit Crates, 349, 28. In Cephissum influit Pindus, 366, 53.
- Cephissus, fl. Sicyoniæ, 364, 19.
- Cephissus, fl. Salaminis ins., 364, 19.
- Cephissus, fl. Scyri ins., 364, 20.
- Cephissus, fons Apolloniæ Illyricæ, 364, 23.
- Cepi, Κῆποι, Asiæ urbs ad Bosporum Cimmerium et Concordamitin paludem in insula sita quam Anticitæ brachia efficiunt, 424, 35.
- Cera Assyri obliuunt cadavera, 635, 21. Cera Colchica, 427, 33; in Alpibus, 172, 20; Turdetaniæ, 119, 21.
- Ceramus, Κέραμος, Cariae opp., 560, 19. Ceramietæ, Κεραμῖται, in deliberationibus τοῦ Χρυσαιοῦχοῦ συστήματος complura habuerunt suffragia, 563, 51.
- Ceras, Κῆρας. V. Byzantium Cornu.
- Cerasus, Κερασός, Ponti opp., 470, 1 (prope hod. Karsch ad Kerasoun Dere).
- Cerata, Κέρατα, Cornua, montes duo, Megaridem ab Attica dirimentes, 339, 21.
- Ceraunii montes, Κεραύνια ὄρη, vocantur Caucasii juga ad mare Caspium accedentia, 430, 8; quorum in radicibus septentrionalibus Amazones habitant, 432, 22.
- Ceraunii montes, 335, 14; ad quos initium Ionici sinus et Adriatici, 263, 12; distant a Lacinio 700 stadia, 233, 41; a Liburnis supra 2000 stadia, 263, 21; ab ore sinus Ambracici 1300 stadia, 269, 27; a Corcyra 700 st., sec. Polyd., 87, 16. Ora Illyrica a Cerauniis usque ad Adriæ recessum est 6450 stadiorum, sec. Polybium, 87, 18. Ad eos indicia peregrinationis Argonauticæ monstrantur, 17, 16. Ad medios montes est Panormus portus, 269, 29. Superjacentes iis usque ad Epidamnium gentes Illyricæ, 271, 17.
- Cerberus ad Tænarum extractus, 311, 47.
- Cerbesii (?), gens Phrygiæ, non amplius existans; Κερβεσίον μῦθος memorat Alcman, 496, 46; Κερβεσίος βόθυνος pestilentiam exhalans, id.
- Cercaphus, Κίρκαρος, Æoli filius, Ormeni pater, 377, 2.
- Cercaphus, Κίρκαρος, Heliada; ejus filii tres cognominum urbium, Lindi, Camiri et Ialysi, conditores, 558, 31.
- Cercesura, Κερκίσουρα (el Arkas), Ægypti urbs, juxta Eudoxi speculas sita, 685, 21, in Letopolite nomo, 685, 35.
- Cercetæ, Κερκέται, ad Ponti litus orientale, 422, 37. Eorum ora a Batis per 850 stadia porrecta, 426, 11; quam excipit ora Achæorum, sec. Artemidorum, 426, 11. Sec. Mithridaticón scriptores Cercetæ ab oriente Heniochorum et ab occasu Moschorum Colchorumque habitant, 426, 19.
- Cerceteus, Κερκετεύς, Sami mons, 419, 6.
- Cercinna, Κίρκιννα (Karkenh), ins. ad fauces Syrtis minoris, 101, 51; 708, 22 et 29; quam cepit Cæsar, 708, 5.
- Cercinnitis, Κερκιννίτις (Gerba), insula juxta Cercinnam sita, ad oram Libycam, 708, 23.
- Cercitæ, Κερκίται, postea Appalitæ dicti, locis supra Pharnaciæ et Trapezuntæ sitis vicini, 470, 10.
- Cercopitheci, κερκοπίθηκοι, simiarum species, in India e longinquo visi a Macedonibus, pro hominibus habebantur; quomodo capiantur, 595, 41. Describuntur, 599, 5; 605, § 56.
- Cereate, Κεράτρες, Latii opp., 198, 25. Memoratur inter Anagninæ et Soram. Cf. Plutarch. Mar. c. 3, ubi Κεραϊάται, et Plinius 3, 5, 9, ubi Cereatini Mariani, quos exhibet etiam inscriptio ad monasterium Casa Mara reperta. Monasterium illud antiquiorum ædificiorum fundamentis superstructum est, nec longe a Sora dissitum est in media fere via qua Verulis Arpinum itur, 30 fere a Liri occasum versus stadia distans: adeo ut vix sit dubium, quin Cereate Strabonis hoc ipso in loco quaerenda sit. Vid. *Bulletino dell' Ist. archeol.*, 1851, p. 11.
- Ceres, Δημήτηρ, Eleusine recepit Cythridem serpentem, 338, 20. Scelus in deam commissum, 283, 3. Cereri sacrificabant Pylagoræ, 360, 46. Ejus πρόπολοι sunt οἱ τε μύσται καὶ δαδούχοι καὶ ιεροφάνται, 402, 16. Τῆς Δήμητρος δαίμων, ἀρχηγέτης τῶν μυστηρίων Ἰταχός, 402, 10. Cereris et Proserpinæ cultus Samothracico similis in insula Britanniciæ vicina, 165, 30. Cereris sanum ad Acherontem fl. Triphyliae, 246, 14; ejus templum et delubrum mysticum Eleusine, 339, 22. In Cereris templo Romano Bacchus, Aristidia pictura, quæ una cum templo nuper conflagravit, 327, 36. Cereris sanum ad Thermopylas, 368, 24; prope Pyrasum; in Thessalia, 374, 4. Cereris lucus ad Menthen montem in Triphylia, 296, 1.
- Cereus, Κηρός, Eubææ fl. 386, 3; aquæ virtus, id.

Cerilli, Κήρυλλοι (*Cirello*), Bruttii opp. prope Laum; ab iis ad Thurios isthmus 300 stadiorum, 212, 21.
 Cerinthus, Κήρινθος, Euboeæ opp., 382, 36; 383, 17.
 Cerne, Κέρνη, insula ad occidentum Libyæ latus; quam cum aliis multis hujus oræ locis Phœnicum colonis frequentatam Eratosthenes memorat, fabulas narrans, 40, 12.
 Cerretani, Κερρητανοί (*dans la Cerdagne*), Hispanica gens, Pyrenæorum convalles ex parte majore tenent; apud eos pernæ optimæ conficiuntur, 134, 28.
 Cersobleptes, Κερσobleπτης, Odrysarum rex, 282, 49.
 Cervi apud Scythas, 259, 30. Cervus alces (*l'élan*) in Alpihus, 173, 10 (hoc enim animal h. l. intelligendum est).
 Cerynia, ἡ Κερύνεια, Achaïæ opp. sublimi in petra, 332, 24, ad Ægienses pertinet, *ib.* (Ruinae in colle ad *Bokhusia* fl.)
 Cestrus, Κέστρος (*Ak-Sou*), Pamphyliae fl., cui Perge adjacent, 569, 42; e Selgensibus montibus oritur, 489, 15.
 Cete marina prope Taprobanen, 589, 19. Cetorum ex ossibus domos construunt ichthyophagi, 613, 28.
 Cetei, Κήτιοι, Eurypylo Telephidae subditi, inter Cilices et Pelasgos medi, ab Homero memorantur; quinam fuerint parum constat, 526, 29; 530, 14.
 Ceteus, Κήτειος, Elaitidis torrens, in alium incidens, isque in alium, qui in Calcum exit, 526, 40.
 Chaa, Χάα, urbs Triphyliae, Lepreo vicina, quam Acidon præterfluit, 299, 13. De ea inter Arcades et Pyllos bellum fuisse, ejusque Homerum (Il., 7, 133) meminisse tradunt, 299, 16.
 Chæa (P) (Ἀχαιαί πέτραι codd.), saxa prærupta, super quæ fuit Samus urbs Triphyliae, 298, 38.
 Chæalla, Χάαλλα, Arabiæ vicus, 665, 32.
 Chaerene, Χαερηνή, omnium, quæ sub Parthis sunt, regionum proxima Indiæ, 617, 17.
 Chabaca, Χάβαχα, Sidenæ regionis castellum in Ponto, 469, 39. (Aliunde non notum est. Fortasse huc pertinent ruinae quæ sunt prope *Kalehko* ad Cœnium fluvium.)
 Chabrie vicus, Χαβρίου κόμη, in Ægypto a Schedia ad Memphim naviganti est ad dextram, non vero ad ipsum fluvium, 682, 33. (Quare diversus esse Letronnio videtur a *Chereu* loco Itinerariorum, quam plurimi cum nostro vico component.)
 Chabrie vallum, ὁ Χαβρίου χάραξ, inter Gerrha et Pelusium, 647, 3.
 Chabum, Χάβον, Chersonesi Tauricæ castellum a Sciluro ejusve filiis exstructum, 259, 8. Situs incertus. Fort. hod. *Manjoup* a *Balaclava* ortum et boream versus.
 Chæremon, Χαερήμων, sacerdos Diospolitani, qui Ælium Gallum in Ægypto comitatus est, homo ignarus et arrogans, 685, 88.
 Chæronea, Χαϊρώνεια (*Kapurna*), Boeotiae urbs, 363, 51, ad quam Græcos Philippus, Mithridatis copias Romani vicerunt, 355, 29; non longe abest a Cephisso fl., 349, 53.
 Chalastra, Χαλάστρα, Macedoniæ urbs; inter eam et Thermam Axius egreditur, 277, 18. (Haud dubie est hod. *Kolakia*, quod tamen est a borea Axii fluvii, adeo ut aut fluvii ostium mutatum sit, aut falsa Strabo tradere videatur.) Unum fuit ex oppidis quæ diruit Cassander incolasque in Thessaloniceam conduxit, 277, 36.
 Χαλκιδεύς, in Cypro, 583, 37.
 Chalcedon, Χαλκηδών (*Kadi-Ktoi*), Bithyniae urbs, Megarenium colonia, 266, 20; 482, 20. Ad portus urbis pelanys piscis non accedit; quare caeci fuisse urbis conditores Apollinis oraculo perhibentur, 266, 17. Τὸ Χαλκηδωνίων ἱερὸν ad fauces Ponti, 265, 38; 482, 21. Ab eo ad Plasin 8000 stadia, 469, 50; Heracleam 1500 stad.,

465, 34; Sinopen 3500 stadia, 468, 10. Chalcedoniæ vocatur Metrodorus Scepsii natus, 521, 30.
 Chalcedor, Χαλκήτωρ, Χαλκήτορες, Cariae opp., 562, 22; non longe a Mileto distans, 543, 20.
 Chalcia, Χαλκία (*Chalki*), ins. maris Carpathii, 419, 13; situs ejus, pagus, portus, templum, 419, 31. Ante Thoantium Rhodi insulae sita est, 559, 30.
 Chalcias mons. V. Chalcis.
 Chalcidenses, Χαλκιδεύς, Ioniae locus ad isthmum peninsulae Tejorum et Erythræorum, 550, 6; ei superjacet lucus Alexandri, 550, 14.
 Chalcidica terra frumento admiscetur a Cyzicenis, 493, 10.
 Chalcidice, Syriæ regio, Apamensium ditioni versus ortum finitima, ἀπὸ τοῦ Μασσώου καθήκουσα, 641, 21. [Ea est regio quæ caput habebat Chalcidem eam, cujus ruinae sunt ad hod. *Kinnesrin*. Perperam *Massyam* Strabo componit cum hac Chalcidice, confundens cum ea alius Chalcidis regionem, de qua v. sub v. Chalcis.]
 Chalcis, Ætoliae opp. 384, 26; 387, 35; vocatur etiam Hypochalcis, quum sit sub Chalcide monte, 387, 26. 366, 29.
 Chalcis, Χαλκίς mons Ætoliae, quem Artemidorus Chalciam vocare videtur, quamquam fieri etiam potest ut Chalcias a Chalci distinguendus sit, 395, 3 sqq. Oppidum monti subjacens, 387, 25.
 Chalcis, opp. Triphyliae, 295, 29; 301, 25; 302, 5; 384, 28 (hod. *Agulenitza*, ut videtur).
 Chalcis, fl. Triphyliae, 295, 29.
 Chalcis (*Negroponte*), caput Euboeæ, Atheniensium colonia, 383, 45. Urbem Curetes tenuisse Archemachus tradidit, 399, 44. Nunc est primaria Euboeæ urbs, 385, 6. Chalcis et Corinthus, Græciæ compedes, 368, 8. Alexandri M. tempore quomodo aucta sit Chalcis, 384, 7. Ibi Aristoteles commoratus et mortuus est, 385, 13. Arethusa fons Chalcidis, 386, 1, quondam terræ motu obstratus, 48, 28. Ad Chalcidem est Euripus, 246, 27. Chalcidico in freto septies quotidie fluxus et refluxus est, 46, 15. Chalcidenses olim Curetes Euboeenses dicti sunt ob arma aerea, 405, 19. Virtus eorum oraculo prædicatur, 386, 1. Eorum et Eretriensium de campo Lelanto bellum; pactæ in eo certaminis rationes 385, 15. Chalcidenses urbes condiderunt in Chalcidice Thracia, 388, 53; et in Italia Siciliaque; quoniam tempore? 384, 2. In Sithonium regione Macedonica ad 30 urbes condiderunt, quibus postea ejecti in unam Olynthum commigrarunt. Dicebantur οἱ ἐπὶ Θράκης Χαλκιδεύς, 275, 35. Eorum ex urbibus etiam Stagirus, 280, 39. Eorum colonia, Megasthenes duce deducta, Cumæ Campaniæ, 202, 47. Chalcidenses nonnulli Neapolim migrarunt, 205, 4. Chalc. in Pithecusis ins., 206, 25. Rhegium condiderunt, 213, 53; deducendæ ejus coloniae causa, *ib.*; dux eorum Antimnestus, 214, 5. Naxum in Sicilia condunt, 222, 34. Chalcidensis fuit Crates ὁ μεταλλευτής, 349, 28.
 Chalcidenses Siciliae Euboeam urbem in hac ins. condiderunt, 386, 11.
 Chalcis, Syriæ urbs, et Heliopolis (*Balbek*) non longe ab Apamensium ditione distans sunt. Tenuit Chalcidem Ptolemæus Mennæi f., qui Massyam seu Marsyam plantitum et Ituræorum montana sub se habebat, 641, 10. Chalcis quasi acropolis est Massyæ plantitici, quæ est post Macram plantitum inde a Laodicea ad Libanum, 641, 11. [Ptolemæum istum compeccens Pompeius venit Heliopolin, inde Chalcidem, unde Damascus profectus est. Ex his Ritterus (*Syrien* p. 187) cum aliis recte collegit ad Chalcidem pertinere *Andchar* ruinas in *Bekas* plantitum montana exstantes. Quod vero Ritterus ab hac urbe distingui vult aliam Chalcidem, Marsyæ acropolim, id a re et mente Strabonis alienum est. Nam Marsyam

- planitiem esse ipsam illam, quae nunc vocatur *Bekaa*, in qua *Aedchar* ruinae sunt, liquet e Polybio 5, 45, 8 : *Καίτοι (ὁ αὐτὸν ὁ προσαγορευόμενος Μαρούας) μεταξὺ τῆς κατὰ τὸν Αἰθῶνα καὶ Ἀντιλίβανος περσείας, συνάγεται δὲ εἰς στενὸν ὑπὸ τῶν προσηρμένων ὄρεων*. Cum Polybianis his convenit etiam quod Strabo dicit Berytiorum ditioni partem *Marsyas* ab Agrippa adjectam esse, et supra *Marsyam* esse τὸν Βασιλικὸν αὐλῶνα (vallem, qua Chalci Damascum itur) et Damascenam. Boream versus *Marsyas* sec. Strabonem pertinet usque ad Laodiceam (*Ἐλ Δυσσί*); hinc quae ad mare patet planities Nostro ὁ *Μαυράς* vocatur. Mannertus perperam hanc *Marsyas* vindicans Chalcidem Strabonis ad *Kalaat el Hosn* referendam esse putavit; ab eoque errore, ut videtur, proficiens Ritter alteram suam Chalcidem in eodem fere tractu cum hodierna *Sofka* (ad *Nahr Kebir*, Eleutherum fl.) componit.
- Chaldaei Pontici supra Pharnaciam habitant; olim Chalybes vocabantur; apud eos metalla nunc ferri, olim etiam argenti, 470, 8 et 30; 475, 28. Chaldaei regibus Armeniae minoris subjecti, 475, 33. Regionem eorum nunc Pythodorus possidet, 476, 7 Cf. Chalybes.
- Chaldaeorum gens et regio in Babyloniae parte Arabibus et mari Persico proxima, 629, 34 et 50, prope ostia Euphratis, 651, 29. Chaldaeorum paludes, quas Euphrates facit, 653, 14. Chaldaei e Babylonia extorres in Arabia Gerrha urbem incolunt, 652, 14.
- Chaldaei philosophi, astronomi maxime, Babylone peculiarem habebant habitationem; complura Chaldaeorum genera, ut Orcheni, Borsippeni, alii; memorantur ex iis Cidenas, Naburianus, Suidinus, Seleucus, 629, § 6. A Chaldaeis astrologis multa etiamnum Graeci mutuuntur, 685, 26. Chaldaei vates, 19, 34, apud Assyrios, 649, 12.
- Chalonitis, Χαλωνίτης, Assyriae regio ad Zagrium montem, 627, 5. In Chalonitide Tigris e terra rursus emergit, 454, 9 (quo loco aut vitium latet aut mirum in modum Strabo erravit).
- Chalybes, Χάλυδες, ad Pharnaciam Ponti, nunc Chaldaei dicuntur; ferri ibi, olim etiam argenti metalla, 470, 30. Hi sunt Halizones ἢ Ἀλύδες, quos Homerus dicit (Il. 2, 856), sive olim scriptum fuerit ex ἢ Χαλύδες, sive Chalybes olim Ἀλύδες vocati sint, 470, 46. Chalybibus et Moesynocis Armenii ademerunt Carenitin et Xerxenen, 453, 2. Cf. 579, 4; 578, 47.
- Calybonium vinum e Syria petebant reges Persarum, 626, 44.
- Chamaecetae, Χαμαικοίται, a Caucaso boream versus habitare dicuntur, 434, 24.
- Charanene, Χαμαννή, una ex decem Cappadociae praefecturis, 458, 25; in qua Dasmenda castellum, 462, 54.
- Chamavi. V. Chaubi.
- Chanes, Χάνης, Iberiae vel Armeniae fl., in Cyrum influit, 429, 4. Non notus aliunde.
- Chaones, Χάονες, olim toti Epiru imperaverunt, 269, 15; oram tenent quae est post Ceraunios montes, 269, 19.
- Charadra (Messeniae locus?) a Pelope condita, 309, 24, in vicina Leuctri et Thalamarum fuisse debet; fortasse ad Pamisum, qui ibi est χαλαρῶδες fluviolus, locum collocandum esse putat Curtius *Pelop.* 2, p. 237. Ego suspicor ponendum esse in *Cap Trachela*, a Thalamis meridiem versus, ubi ruinae quaedam exstant.
- Charadrus, Χαράδρου (Charadro), Ciliciae castellum, 571, 37.
- Charax, Χάραξ (*Medinet Sultan*), locus ad Syrtin majorem, quo Carthaginenses ut emporio utebantur, vinum eo deferentes et lascipitum ibi accipientes ab iis qui Cyrene clam asportabant, 709, 43.
- Charax, Χάραξ, Corsicae opp., 187, 8. Situs oppidi prorsus incertus. Cum bod. *Carghese* componit Reichardus, nominis quadam similitudine ductus.
- Charaxus, Χάραξος, Sapphus frater, Lesbium vinum Naukratim devehit, amicus Dorichae meretricis, 686, 47.
- Chares, Χάρης, Solis colosum Rhodium fecit, 557, 80.
- Chares, Χάρης, Ponti fluvius ad Dioscuriadem, 428, 14.
- Charilaus, Χαρίλαος, Polydectes filius, rex Laced.; infantis tutor Lycurgus, 414 126.
- Charimorti, Χαριμόρτου, columna vel ara juxta oram alicubi posita in Aethiopia quae est extra fauces sinus Arabici, 659, 13.
- Charmides, Χαριμίδης, Phidiae pater, 304, 10.
- Charmolaus, Χαριμόλαος, Posidonii in Liguria hospes, 137, 8.
- Charmothas, Χαριμόδας, portus Arabiae ad sinum Arabicum; insulam habet. (Duo portus Artemidorus Agatharchidem secutus confudisse videtur. Charmothas est *Scher-mud*, sive portus ad promont. (*Abou*)-*mud*. Sed is insulam non habet; insulam vero habet et cetera insignis portus est *Scher-m-Jambo*, qui a priori est meridiem versus.)
- Charon, Χάρων, Lampsacenus historicus, 504, 43; laudatur de Troadis terminis, 498, 49.
- Charonium, Χαρόνιον, prope Thymbrium Cariae pagum, 543, 38. — Χαρόνιον τὸ ἐν Ἰερὰπόλει, τὸ ἐν Ἀχαρκοῖς τῆς Νυσαιδος et τὸ περὶ Μαγνησίαν καὶ Μυωῦντα, quae omnia sunt ad Maeandrum, 495, 43; 554, 45.
- Charybdis, Χάρυβδις, 17, 24; 19, 16; 21, 29; ante Messanam gurgis, 222, 53. Homerica de Charybdi fabula quomodo explicanda sit, 20, 34; 36, 17; 16, 52.
- Charybdis, abysus inter Antiochiam et Apameam, quo Orontes absorbetur, 228, 39.
- Chatramotitae, Χατραμοτίται, Arabiae felicitis gens, quorum urbs Sabata, 654, 2. In Chatramotitidem Gerrhaei veniunt 40 dierum itinere, 654, 22. Regio haec myrrham fert, 654, 17.
- Chatti, Χάττοι, gens Germaniae, 241, 48; eorum dux Ucomirus, 242, 32.
- Chattuarii, Χαττούριοι, gens Germaniae, 241, 43; inter captivos in Germanici triumpho, 242, 40. (*Chasuarii* Taciti, *Casuarii* Ptolemæi; cum Chattis et Gamabris a Strabone componuntur; meridiem versus habitant a Brueteris, sec. Tac.; a Chattis oriundos putant recentiores, V. Ukert 3, 2, p. 390 ibique laudati).
- Chaubi, Χαῦδοι, Germaniae populus ad Oceanum, 241, 49. Haud dubie sunt *Chamavi* aliorum. Nonnulli Chaulos esse putant Κοβάνδου, a Ptolemæo in Chersoneso Cimbrica memoratos; aliis sunt *Aviones* Taciti Germ. 40. V. Ukert 3, 2, p. 417.
- Chaulotae, Χαυλωταῖοι, et Agræi, Arabiae desertæ gentes, 653, 31. Sunt Χαδῆαιοι et Ἀγρέες Dionysii Per. 956; regio eorum *Chavilah* in libris sacris; bod. *Ben Kaled* sec. Forsterum 1, p. 49, qui ad Chaulotasos refert Caladuam urbem ap. Ptol.
- Chazene, ἡ Χαζηνή, in Assyriorum terra, 627, 6. Situs incertior; nescio an regio fuerit inter Lycum et Caprum fluvios, ubi Caenæ urbs erat ad Tigrin.)
- Chelidonia (?), Phrygiae urbs ad magnam viam qua Epheso itur Mazaca, 666, 19. Nomen aliunde non notum. Pro Χαλιδονίων Mannertus scribendum censet Κελαινῶν, probabiliter.
- Chelidoniae, Χαλιδόναι (*Chelidont*), insulae tres ad Lyciae et Pamphyliæ confinia; iis objecti montes pro Tauri initio habentur; sitae insulae e regione Canobi, a quo distant 4000 stadia, 568, § 8; 446, 39; 556, 1. Ab iis ad Acamantem Cypri ins. 1900 stadia, 582, 1.
- Chelonatas, Χαλωνάτας, Elidis prom. (sensu latiore mons *Chlenuzi* peninsulae; arctiore sensu, secundum Strabo-

- bonis mensuras, *Cap Tornese.*; ante id parva insula, 290, 22; 294, 41; 392, 23; distantia a Cephalenia, 290, 22; a Coryphasio, 289, 11; ab Alphei ostio, 294, 51; ab isthmo Corinthio, 297, 43. Promontorium hoc Berenice Cyrenaicæ objacet, 710, 14.
- Χαλωνάδων, Testudinum, insula in sinu Arabico, 658, 24.
- Χαλωνογάοι, *Æthiopes*, 658, 18.
- Cheramydes, *χηραμίδες*, ad Ammonis templum reperiuntur, 41, 45; in campis Massylis, 705, 17. Cheramydum effigies, *χηραμίδων τυκώματα*, in Asiae mediterraneis repertæ, 41, 28.
- Chersicrates, *Χερσικράτης*, ex Heraclidis genus ducens, una cum Archia Corintho profectus in Corcyra remansit ibique ejectis Liburnis sedem fixit, 224, 15.
- Chersiphron, *Χερσίφρων*, primus templi Dianæ Ephesiae architectus, 547, 8.
- Chersonesus, *Χερσόνησος* (*Chersoneso* ad prom. *Tigani*), in Creta Lyciorum navale, cum templo Britomartis, 412, 1.
- Chersonesus Cretæ (prope *Cap Hagios Saranta*, ut videtur), e regione Ardanis promontorii Libyci 1000 stad. intervallo, 711, 33. Inter Chersonesum et Sammonium sita est Prasus, 411, 22.
- Chersonesus (*parva* ap. Ptol.), castellum in Libyæ ora, 70 stadiis ab Alexandria, 679, 29 (in peninsulari promontorio quod vocatur *pointe Adjemi*).
- Chersonesus (*magna* ap. Ptol.), locus Libyæ in ora Cyrenaica, 711, 27 (ad *Ras el-Tin*), objacet Coryco Cretæ 1000 stadiorum intervallo, *ib.*
- Chersonesus (*Peniscola*), Hispaniæ urbs non procul a Sagunto, 132, 14.
- Chersonesus Thracica, *Χερσόνησος ἡ Θρακία*. Ejus situs, 283, 17 et 42. Isthmus 40 stadiorum, 283, 26.
- Chersonesus Taurica, *Χ. ἡ Ταυρικὴ* vel *Εὐκρινή*, Peloponneso similis forma et magnitudinis, 258, 10. Ejus isthmus inter Carcinitem sinum, 255, 8, et Sapræ paludem esse dicitur 360 stadiorum (quæ mensura a longitudine muri qui prope Theodosiam per Chersonesi isthmum alium ductus erat, ad hanc isthmum translata esse videtur), 255, 52. Chersonesi Parthenium promontorium et templum. Vetusta Chersonesus urbs, portus tres, Symbolorum portus, Clientis portus cum Symbolorum portu isthmum faciens, qui parvam Chersonesum a magna dirimit, 256, § 2. Tauri Scythæ incolæ, 256, 22. Trapezus et Cimærius montes, 256, 5 et 7. Καλὸς λιμὴν, 256, 10. Theodosia, 257, 11. Panticapæum et Nymphæum portus, 257, 21. Castella Palacium, Chabum, Neapolis, Eupatorium, 259, 8. Chersonesitæ agros colentes peculiari nomine *Γεωργοί* vocantur, quod supra eos habitantes Nomades sunt, 258, 34. In Chersoneso Taurica Bosporani primum nonnisi a Panticapæo ad Theodosiam regnarunt, in reliqua erant Tauri Scythæ, regioque hæc Scythia parva vocabatur; nunc totam Bosporani tenent, bellis continuis attritam, 558, 13. Chersonesus Taurica præter montanum tractum juxta mare usque ad Theodosiam porrectum fertilissima, 258, 24. Quanta tributa hinc redierint Mithridati, 258, 28. E Chersoneso Græcis erant τὰ σιτοκομμένα, 258, 31. Chersonesi isthmum muro 360 stadia longo turribusque munito Asander interclusit, 258, 52. (Isthmus est prope hodiernum *Kertsch*. Muri supersunt vestigia, quibus indicatur eum non recta, sed oblique per isthmum ductum esse, adeo ut in montes pone Theodosiopolin desineret, recteque habeant stadia 360.)
- Chersonesus, Chersonesi Tauricæ urbs (ruinæ ad *Sevastopol*); ejus situs; a Tyræ ostio distantia; Partheni templum; Parthenium promontorium, 256, 15. Historia urbis adumbratur, 256, 30. Est colonia Heracleotarum Ponticorum, 465, 6. 256, 15; a Carambi promontorio 1500 stadia distat, 256, 50.
- Chersonesus vetus, Παλαιὰ Χερσόνησος, Tauricæ peninsulae urbs, inter Parthenium promont. et Symbolorum portum sita, Strabonis ætate diruta, 256, 21. [Pallas et Clarke et cum iis Kiepertes urbem fuisse putant in extrema peninsulae Chersonesitarum parte (*Phanari*); sed quas illi viderunt ruinæ haud dubie non sunt veteris sed novæ urbis, quæ erat amplissima; certe Strabonis verba cum hac sententia nequeant conciliari. V. quæ recte disputat Georgii *Geogr.* II, p. 393.]
- Chersonesus vocabatur ob situm suum Apamea urbs Syriae, 640, 28.
- Cherusci, *Χηροῦσκοι*, Germaniæ gens. Apud eos tres Romanæ legiones cum duce Quintilio Varo insidiis circumventæ perierunt, 242, 21. Arminius dux, 245, 26. Deinde Cheruscorum dux Segimuntus Germanici triumphum ornavit, 242, 25. Segimerus dux, pater Sesithaci, 242, 30. Captivi Cherusci in Germanici triumpho, 242, 40.
- Chillocomum, τὸ Χιλιόκομμον, Ponti planities Amasæe urbi propinqua, 480, 45.
- Chimæra, *Χίμαιρα*. De ea fabula Crago et Anticrago Lyciæ montibus affingitur, 568, 9.
- Chimæra, *Χίμαιρα*, Lyciæ convallis a litore sursum tendens, 568, 10 et 31.
- Chimerium, *Χαμύριον*, Epiri promontorium, 269, 42.
- Chirocrates. V. Dinocrates.
- Chius, *Χίος*, insula, olim Pityussa dicta, 504, 14. Ejus ambitus; Chius urbs; Posidium promontorium; Phana portus; Apollinis templ. et palmarum lucus; Lains litus et Notium litus; Melæna pr.; Arisaia regio vinum optimum ferens; Pelinæus m., 551, § 35. cf. 550, 43; 202, 48. A Chio ad Lesbum 500 stadia, 551, 26. In Chio vetus Minervæ simulacrum deam sedentem exhibet, 514, 39. Insulam vini feracem, 544, 38, olim Leleges tenuerunt, 540, 19, et Pelasgi Thessalici frequentarunt, 531, 13, et Egeætiæ, 541, 14. In Chio Homerum convenit Lycurgus, 414, 23. Chii classe quondam potentes, 551, 25. Chii viri: Ion, Theopompus, Theocritus sophista, Homerus sec. nonnullos; Homeridæ Chii, 551, 16. Chia figlina in Narone fl. inventa esse tradit Theopompus, 263, 26.
- Chilæne Pellenicæ, 332, 7.
- Chilamydi similis, *χηραμυδοῖς*, terræ habitatae figura, 97, 53; 98, 24; 96, 6. Cf. v. Terra.
- Chloris, *Χλωρίς*, Nestoris mater, 298, 23.
- Choaspes, *Χοάσπης* (*Kerka*), Susianæ fl., apud Uxios oritur; Susa præterfluens in sinum Persicum fertur, 620, 15 et 20; 621, 11; 30, 41. Choaspes et Eulæus et Tigris in lacum conflunt, qui exit in mare, sec. Polyctetum, 620, 25. Damastes refert Diotimum e Cydno in Choaspen innavigasse, 39, 41.
- Choaspes, Indus fl. qui in Copen influit ad Plemyrum urbem, 594, 28. Gorydem opp. præterlabitur; permeat Bandobenem et Gandaritin, *ib.*
- Choniceides, *Χονικεῖδες*, cavernæ quædam in Sinopensi litore saxoso vocantur, 467, 35.
- Chœrilus, *Χοῦριλος*, laudatur de monumento Sardaspathi, 573, 36; versus ejus ex Ephoro afferuntur, 251, 30.
- Χοῖρος, Nili piscis, 699, 7.
- Chone, *Χώνη*, urbs Crimisee superjacens, Philoctetæ opus, in Crotoniatarum agro, 24, 33.
- Chones, *Χῶνες*, *Ænotrica* gens bene constituta, quorum regio Chone, *Χώνη*, vocatur, 212, 43. Chones et *Ænotri* a Samnitibus ejecti anni in eorumque ditionem Lucanorum colonia missa est, 210, 43. Chonum erat Siria urbs, quam Iones capserunt, 219, 30. In Chonia circa Sybarin Rhodii condescerunt, 559, 5.

Chorasmi, Χωράσμοι, Secarum gens; ad eos Spitamenes et Bosus fugerunt, 440, 24.

Chordiraza, Χορδίζα, inter Mygdonias oppida recensentur una cum Carrhis, Nicophorio et Sinoacia, 636, 8. Aliunde de hac urbe non constat. Signaca, quae e Crassi historia nota sunt, a Carrhis boream et Euphratem versus fuisse debent. In eadem regione fuerint Chordiraza, quae ipsa quoque e Crassi expeditione innotescat. In tabula nomen composui cum ruinis quae sunt in media via inter Edessam (*Urfah*) et Samosata prope fluvium *Ordes*. Mirum est nullam apud Strabonem fieri mentionem Edessae.

Chorene, ἡ Χορνή, olim Mediae, nunc Parthysae pars, 441, 19.

Chorographus, ὁ χωρογράφος, laudatur de Sardinia et Corsica latitudine et longitudine, 187, 9. Brevissimus ex Africa in Sardiniam trajectus 1200 m. pass., 187, 48. Idem de sinu Tarentini ambitu, 217, 35; de Sicularum urbium distantia, 221, 10; de Lipariorum insa. distantia, 230, 28; de distantia a Brundisio ad Garganum et hinc ad Anconam, 236, 36. (Ex eodem chorographo petita fuerint quae de distantia locorum sec. miliaria romana exputatis passim apud Strabonem leguntur.)

Chorzene, Χορζηνή, Armeniae prov. borealis, 452, 51, quam Iberibus ademerunt Armenii, 453, 23.

Chronographi Climmerum in Asiam incursionem Homeri aetate vel paulo ante factam tradunt, 17, 8.

Χρυσαορείς, Juppiter. V. Juppiter.

Χρυσαορείων σύστημα, conventus Carum ad templum Jovis Chrysaerei. Suffragiorum ratio in deliberationibus de rebus publicis, 563, 51.

Chryse, Χρῶνη, Troadis locus in saxo situs; mari et Achaeo et Hamaxito vicinus, 517, 8; 523, § 63; ibi Apollinis Sminthii templum, Σμίνθειον, et statua dei, Scopae opus; fabula de muribus huic loco accommodata, 517, 16. Sminthium huc translatus est e Chryse altera, quae prope Theben erat, 523, § 63.

Chryse altera, Troadis urbs, in Thebes campo sita; portum habet sec. Homerum; nunc locus desertus; sanum Apollinis Sminthii hinc translatus est in Chrysen Hamaxito vicinam, quam cum Chryse Homerica nonnulli confundunt, 523, § 63; 517, 40; 523, 30; 523, 7. Chryse fuit in Eetionis Cilicum principis ditione, 523, 7; habuit Apollinis Cilicis templum, quod num idem fuerit cum Sminthio, necne, parum liquet, 523, 40. Ad hanc Chrysen pertinet Chryseis, 523, 7. A Chryse ad Astyra sunt 20 stadia, 524, 45.

Chryseis, Χρυσή, Thebes capta indeque abducta est, 500, 32, 523, 7.

Chrysippus, Χρύσιππος, Solensis, stoicus; pater ejus Tarso Solos migraverat, 573, 22. Cleanthi in schola successit, 522, 3. De Leucone rege laudatur, 250, 20.

Chrysopolis, Χρυσόπολις (*Scutari*), Bithyniae pagus, 482, 20.

Chrysorrhoas, Χρυσόρροας (*Barrada*), Coelestriae fl., a Damasco incipiens, totus fere in rivos absumitur, 642, 52.

Chytrium, Χύτριον, Ioniae locus, ubi prius sitae Clazomenae erant, 551, 28.

Cibotas, Κιβωτός, portus Alexandriae, 675, 46.

Cibyra magna, Κίβυρα ἡ μεγάλη (ruinae ad *Horsoum* prope fluvium *Horsoum Tchai*, qui in *Delamon Tchai* influit), Phrygiae urbs, 567, 31; 538, 51; 539, 22. Urbis ditio, ἡ Κιβυραϊκή sive ἡ Κιβυραϊκή, 538, 13; 556, 6. Cibyratae, οἱ Κιβυραῖται, a Lydia Cabalidis oriundi; admixti his deinde Pisidae sunt. Urbis ambitus; leges ejus optima; ditio quousque pertinuerit; accesserunt ad eam Bubo, Balbura, Cnoanda, quae tetrapolin consti-

tuerunt. Suffragiorum in conventibus ratio. Cibyras cepiarum numerus. Tyranni urbem modeste gubernabant; postremus eorum Moageles a Murena dejectus; ab eodem Balbura et Bubo Lycias attributus; vel sic tamen Cibyratica praefectura Asiae est maxima. Quattuor Cibyratae linguis utuntur; ferrum ibi facile caelatur, 539, § 17.

Cibyratae minores, Κιβυραῖται οἱ μικροί. Eorum ora in Pamphylia, 570, 3. [Cibyras parvas ruinae sunt ad *Kargha-Sou* inter *Eski-Adalia* (Siden) et *Kara-Bourovca*.]

Cicadas Locrenses ad Halecem fluvium sonores sunt, Rheginas autem mutas. Causa rei, 218, 27.

Cicero cum C. Antonio consuli, 391, 38. Laudatur de Mynippo rheiore (*Brut.* c. 91) 564, 1; de Aegypti redditibus, 678, 30.

Cichyrus, Κίχυρος ἡ πρόταρον Ἐπίρα, Thesprotorum opp., supra Glycyn portum, 269, 47. 291, 9. Ei vicinam Buchetium opp., 269, 49.

Cicones, Κίκονες, Thraciae gens, cujus regio est finitima regioni Corpilicae sive Apsynthidi, 285, 11. Ciconum urbes, 282, 10. Cicon erat Orpheus, 276, 46.

Cicynethus, Κικύνητος (*Pontiko*), insulae sinus Pagasitici, 375, 8.

Cicysium, Κικύσιον, maxima ex octo Pisatidis civitatibus; prope eam Pisa seu Biza fons, 306, 12 et 42. De situ non satis constat. In tabula oppidum composui cum hod. *Viliza*.

Cidenas, Κιδήνας, Chaldaeus astronomus, 629, 42.

Clerus, Κλερος (*Mataranga*), Thessaliotidis opp., 374, 18.

Cilbianus campus, Κιλβιανὸν πεδῖον, Caystrio campo finitimus in Lydia, 538, 3.

Cilices Homerici, Κίλικες, in Troade, quorum regionem nunc tenent Adramytteni, Atarnitae et Pitaneis usque ad Caici ostia, 523, 1. Dum sunt Cilicum provinciae, quarum altera Eetioni subdita Theben et Chrysen urbes habebat, altera Myneti subjecta urbem habebat Lyrnessum, 523, 2; 518, 3; altera Cilicia Thebaica erat; altera Lyrnessis, cui tanquam tertia accenseri potest finitima Eurypyli ditio, 501, 35; 526, 66. Cilicibus in Thebe Hypoplacia imperavit Eetion, 500, 39. Cilicum et Mysorum rex Teuthras, 526, 10. Cilicum in Troade finitimi ab Homero Pelasgi vocantur, 184, 20. Cilicum regioni Antandrus assignanda esse videtur ad sinum Adramyttenum, 518, 44. Cilicum sanum Apollinis Sminthel et Chrysa prope Theben sita translatus est in Chrysen Hamaxito vicinam, quum Cilicum alii in Pamphylia, alii Hamaxitum emigrassent, 523, 45; Cilices Trojani auctores feruntur Cilicum qui sunt extra Taurum, 577, § 21. Cilices e Troade pulsi Syris eripuerunt terram quae nunc Cilicia dicitur, 536, 10. Cilices e Troadis campo Thebano ejecti in Pamphylia Lyrnessum et Theben condunt, teste Callisthene, 569, 39; 577, § 21. Cilicia Troadis fortasse nomen habet a Cillo, 524, 23.

Cilicia ἡ ἔξω τοῦ Ταύρου nomen habet a Cilicibus Troadis, qui huc immigrarunt. Fuisse in Pamphylia, sicuti in Troade, Theben et Lyrnessum urbes, et ratione inversa in Troadis Cilicia fuisse Aleium quendam campum perhibent, 577, 21; 524, 23. In Cilicia Typhonem jacere nonnulli statuunt, 538, 41. Ibi Arimos habitasse Callisthenes statuit, 536, 12. In Cilicia oram desinit mare internum, 56, 20. Initium Ciliciae occidentum Artemidorus aliquae ad Celenderin ponunt, 571, 48. Ciliciae et Syriae confinia ad Pylas, 577, 8. Dividitur regio in Ciliciam asperam, τραχεῖαν sive τραχεῖαν (cujus incolae Τραχεῖται), et campestram, πεδία; utriusque finer

570, § 1. Ciliciæ Asperæ descriptio, 570, § 2 sqq. 490, 34, 487, 7; 108, 1; 570, 6. Ciliciam Asperam, quæ ad Lamum usque fluvium pertinet, 574, 6, tenuerunt Cleopatra, Amyntas et Archelaus, 572, 47. Initio Ciliciæ campestris sive τῆς κατ' Ἰσὸν est Soli urbe, 573, 17. Ciliciæ oræ multum terræ aggeritur Pyramo fluvio, 44, 9 (v. Pyramus). Gentes Ciliciæ, 107, 30. In Cilicia periit Lygdamis Cimimeriorum dux, 51, 28. Cilices Amyntam Homonadenses adortum occiderunt, 487, 29. Latrociniorum exerceendorum auctor Cilicibus fuit Diiodotus Tryphon, 570, 40. Cilices piratas oppresserunt piratas Cretenses; deinde Romani castella Cilicum ceperrunt, 410, 2. Piratarum ναυπήγιον et forum in Side Pamphyliæ urbe, 567, 15.

Cilicia, una ex Cappadociæ præfecturis, 458, 24. Scilicet Ciliciæ regionis pars quæ est circa Castabala et Cybistra et usque ad Derben pertinet, tanquam undecimam præfecturam Cappadociæ regibus dederunt Romani, qui deinde Archelao etiam Ciliciam Asperam quæ ad Eleussam est et ad piratarum fœdus pertinnerat, assignarunt, 458, 26. Ciliciæ Cappadociæ urbs Mazaca, 462, 17.

Ciliciæ portæ, αὐτὴ Κιλικίας πόλις, 460, 37. Quot stadia distent a Mazacis a finibus Ciliciæ, ab Oronte, 462, 17; 571, 52.

Cilicium mare, ἡ Κιλικία θάλασσα, 69, 52.

Cilicius Taurus, 467, 14.

Cilla, Κίλλα, in Adramyttina ditione, Thebæ vicina, cum fano Apollinis Cillæi, ad Cillæum fl.; ab ea nomen habet Cillæum Lesbii, 523, 30. Prope Cillam est Cilli tumulus, 524, 20.

Cillæi Apollinis fanum Colonis et Cillas et Chryssæ, 523, § 62.

Cillæum Lesbii a Cilla Troadis nomen habet, 523, 35.

Cillæus fl., ὁ Κίλλαιος ποταμός, ex Ida ortus, Cillam præterfluit, 523, 33.

Cillanius campus, Κιλλανίων πεδίον, Phrygiæ, 538, 8.

Cillus, Κίλλος, Pelopia auriga; ejus tumulus est Cillæ, prope fanum Apollinis; a Cillo fortasse Ciliciæ nomen inditum est, 524, 20. — Cimarum, Cretæ pr., 408, 22.

Cimbri, Κίμβροι, Germaniæ populus ad Oceanum, 241, 50; 244, 37. Cimbro vagari latrones aiunt, quod e peninsula quam habitabant, maris exundatione ejecti essent; at ibidem etiam nunc habitant, 243, 20. Inundatio ista ingens agmentum esse videtur, 243, 29. Cimbro arma sumere adversus maris exundationes quidam hariolantur, 243, 32. Sec. Posidonium e patria migrarunt [*prædandi causa, non?*] ob maris incursiones subitas, 84, 30; sec. eundem usque ad Mæotin vagabundi progressi sunt; de iisque Bosphorus Cimimerius, i. e. Cimbricus, dicitur, quum Græci Cimbro Cimimerios vocent, 244, 2. Cimbr in silva Hercynia a Boiis repulsi ad Istrum et Scordiscos Gallos, tum ad Tauriscos Gallos, tum ad Helvetios progressi sunt; ex Helvetiis socios se iis adiunxisse Tigurinos et Toygenos aiunt; denique Cimbr eorumque socii partim cis Alpes partim trans eas a Romanis debellati sunt, 244, 7. Cimbrorum opes videntes Helvetii latrocinii se dederunt, 160, 50. Irruptionem Cimbrorum Belgæ sustinuerunt, 163, 26. Cimbr Cn. Carbonem ad Noreiam clade afficiunt, 178, 44. Romanorum veniam et amicitiam petentes, Augusto miserunt sacrum lebelem, 243, 23. Cimbrorum mulieres; vates canæ; sacrificiorum humanorum ratio; pelles cratibus intentas in proeliis pulsant, 244, § 3.

Cimbrata, Κιμβράτα, castellum Oligassya jugo subjectum, in Cimbratense Paphlagoniæ, 481, 44. Castello illo pro belli arce usus est Mithridates Cistes, 481, 46.

Cimbratense, Κιμβρατινή, Paphlagoniæ regio, 481, 44.

Cimbrinus lacus, ἡ Κιμνία λίμνη (*lago di Ranciglione*), in Etruria, 188, 46.

Cimmericum, τὸ Κιμμερικόν, 423, 49; ἡ Κιμμερικὴ χώρα, 423, 46, ab Anticite 120 stadia distans, in Mæotidis ora Asiatica, prope paludis initium; inde solvunt qui paludem navigant, 423, 46; olim urbs erat in peninsula, cujus isthmus fossa et muro claudabatur, 423, 49.

Cimmericus Bosphorus, ὁ Κιμμερικὸς βόσπορος. V. Bosphorus.

Cimmerii, Κιμμέριοι. Sic a Græcis vocabantur Cimbr, 244, 6. Olim in Bosphoro imperarunt, qui ab iis nomen habet, sicut Cimimerius mons Chersonesi Tauricæ, 257, 7. Hinc eos eiecerunt Scythæ, Scythas vero Græci, 424, 1. Cimimeriorum incursionem Homeri ætate vel paullo ante factam produnt chronographi, 17, 8. Igitur novit Homerus eos habitare versus boream et regionem caliginosam ad Bosphorum Cimimerium, unde poeta eos transtulit in tenebricosum quandam locum inferis finitum et fabulis quæ de Ulyssis erroribus ferebantur aptum, 17, 3 sqq. 5, 16 sqq. Cimimerios quum sciret Homerus habitare loca versus septentrionem sita, eos apud inferos collocavit; fortasse secutus commune locum in eam gentem odium, 123, 35. Cimimerii, quos et Treres appellant, aut quedam eorum natio sæpe excursionses fecerunt in dextram Ponti partem, in Paphlagoniam, in Phrygiam Midæ tempore; sub Lygdamo in Lydiam et Ioniam progressi Sardes ceperrunt nec non in Ciliciam penetrarunt, 51, 22; 123, 40; 423, 53. Cimimeria gens Treres, 553, 12. Cimimerii Sardes expugnarunt, 536, 27. Eorum socii Heneti Pontici, 465, 52.

Cimimerii ad lacum Avernum Campaniæ, 203, 43 et 51; 204, 10.

Cimimeris urbs, Κιμμερίς πόλις, ab Hecateo fingitur, 248, 42.

Cimimerius mons, Κιμμέριον ὄρος (*Opouk*, aliis *Eskidagh*), mons Chersonesi Tauricæ, 257, 7.

Cimolus, Κίμωλος, insula maris Cretici, unde Cimolia terra, 416, 17; 417, 3.

Cinæthium, Κιναιθιον, in Laconica prope Thyrides et Tænarum situm, 309, 14. [Dionysius Hal. Cinæthium pr. in eoque sepulcrum Cinæthi memorat, adeo ut hoc certe pateat nihil apud Strabonem esse mutandum. Curtius (*Pelop.* 2, p. 638) promontorium istud ad meridionalem partem Thyridum (*Cavo Grosso*) refert. Ego Cinæthium locum Strabonianum in medio *Cavo Grosso* cum hodierno *Kynos* loco composuerim.

Kιναιθολογίην cœpit Sotades, quem secutus est Alexander Ætolus. Cf. Cleomachus.

Cinara planta Mauretaniæ, 701, 54.

Cindya, Κινδύη, vicus olim fuit Bargyllis Cariæ vicinus; Dianæ Cindyadiæ fanum, 561, 51.

Cineas, Κινέας, historicus laudatur, 273, 38.

Cingulus mons, τὸ Κιγγούλον ὄρος (Κιγγούλον, Γιγγούλον, Πιγγούλον codd.), in Umbria, 189, 11. [Cingulum (hod. *Cingolo*) in alto monte situm erat Piceni oppidum, non longe a finibus Umbriæ. V. Plinius 3, 13, 18. Liber Colon. p. 254; Cæsar B. C. 1, 15; Cicero ad Attic. 7, 11; Silius, 10, 34: «*Celsis Labienum Cingula saxa miserunt muris.*» Orelli Inscript. 86. Strabo minus recte id ad Umbriam referre videtur].

Cinnamomifera Æthiopis regio, ἡ Κινναμωμοφόρος, 52, 32; 60, 1; 658, 53; ultra quam nemo hucusque progressus est, 654, 52. Est fere media inter tropicos et æquatorem, 109, 43. Coelestium ibi ratio, 109, § 35. Cf. Urna minor. Parallelus Cinnamomiferæ ab æquatore distat 3800 stadia, 60, 1; 109, 40; 78, 24; a Meroe 3300 stadia, 109, 40, sive 3000 stadia, 78, 30; transit per insulam ex-

- lum Egyptiorum, 98, 2. A faucibus sinus Arabici usque ad extremam Cinnamomiferam orae longitudo 5000 stadiorum esse perhibent, haud dicentes numortum autrum versus, 663, 6. In Cinnamomifera olim elephantum venationes, 109, 53.
- Cinnamomum in India, 592, 29; in Arabia, 666, 5; apud Sabaeos, 662, 10.
- Cinolis Κίνολις (*Kinolis*), Ponticae orae opp., 467, 12.
- Cinyps (*Ouad Myner Crin*), fluvius orae Libycæ; prope eum Cartaginienses, voragines quosdam ponte instraverunt, 708, 49.
- Cinyras, Κινύρας, Cyprius, thoracem dono dedit Agamemnoni, 33, 10.
- Cinyras Bybli tyrannus, a Pompeio cæsus, 643, 24.
- Circæus mons, Κίρκωτον ὄρος (*monte Circeio*), in Latini insulae similis; ejus ab Antio distantia; oppidum ibi et Circes templum et Minervæ ara, 193, 53; 19, 16. A Tarracina distantia, 194, 18. Ad Circæum parvus portus, 194, 6; vicina regio palustris est, 193, 10. Ad Circæum usque olim Latium pertinuit, 193, 1.
- Circe, Κίρκη, 36, 28 et 42; 186, 38. Eam Homerus Medæe cognatum finxit, ob morum similitudinem, 17, 10. Itaque quum hæc in Italia, illa in Ponto habitaret, utramque in Oceano collocavit, *ibid.* Circes sepulcrum in Pharmacussa ins. prope Atticam, 339, 33. Ejus templum in Circæo monte, 194, 3.
- Circulos parallelos stellæ fixæ conversione sua describunt, quorum notissimi sunt æquinoctialis, duo tropici et arcticus, 91, 19.
- Circumcisionis mos ap. Ægyptios et Judæos, 699, 43.
- Cirphis, Κίρρις, Phocidis urbs, 357, 34, et mons, 359, 13, cui subjacet Cirrha urbs, 358, 16.
- Cirrha, Κίρρα (ruinæ quæ vocantur *Magoula*, non longe a Pisto fluvio), Phocidis urbs antiqua, Cirphi monti subjacens ad mare e regione Sicyonis; a Delphis distans 80 stadia, 359, 16; 357, 32. A Crisæis deleta est, 359, 29.
- Cirta, Κίρτα (*Constantine*), Masylensium urbs, Masinassæ (Masinissæ) et successorum ejus regia, munitissima, a Micipsa maxime aucta et Græcis quoque colonia frequentata, 706, 10. Cirtam interdum veniunt Pharusii per loca quædam palustria et lacus, 703, 20.
- Cisalpinæ Gallia. V. Gallia.
- Cisamus, Κίσσμος (*Calyx*), in Creta navale Aptæræ, 411, 37.
- Caspadana Gallia. V. Gallia.
- Cissia, Κίσσια, apud Æschylum vocatur mater Memnonis, 619, 42.
- Cissii vocantur οἱ Σόδοι, 619, 41.
- Cissus, Κισσός, et Temenus Argolidem obtinuerunt, 334, 50. Cissus, qui Argos condidit, Althæmenis pater, 413, 37.
- Cissus, Κισσός, oppidum (Crusidis) a Cassandro deletum; incolæ in Thessaloniceam conducti, 277, 37. Hujus Cissi Homerus II. 11, 222 meminisse videtur, *ib.*
- Cithæne, Κισθήνη, oppidum desertum cum portu in Eolidis ora, 519, 15; loca supra eam sita, *ib.*
- Cithæne, Κισθήνη (*Ypsithi*), ad Lyciam insula, 568, 30.
- Cithæron, Κίθαρον, mons initium habens ex Atticis et Megaricia montibus, deinde in campos sese torquens ad Thebas desinit, 348, 27; 351, 23; 326, 25. Ei subjacent Hysieæ, 347, 30; Scolus, 351, 8; Plateæ, 353, 47; ad eum usque porriguntur Onei montes, 326, 5; 338, 2. Fabulæ quarum sedes Cithæron, 22, 6.
- Cithara Ἀοιδίτις, 404, 48.
- Citium, Κίτιον (*Chiti*), Cypri opp., 532, 32; patria Zenonis stoici et Apollonii medici, a Beryto 1500 st. distant, *ib.*
- Cius, Κίος, Herculis socius, Cium condidit, 482, 52.
- Cius, Κίος (*Kio*), Bithyniae urbs, postea Prusias. Ejus historia, 482, et 36. A Cio Herculis socio condita est, 482, 52.
- Cizari, ἡ Κίζαρι (P), regia nunc diruta, Stephanæ paludi in Phazemonitide adjacens, 480, 3.
- Clanis, Κλάνης (*Chlana*), per Etruriam et agrum Clusinum in Tiberim influit, 196, 8.
- Clanis fl., i. q. Liris, Minturnas perficit, 194, 45.
- Clanis torrens (*Glan*) ex Noricis Alpibus supra Vindelicos sitis in Istrum fluit, 172, 38.
- Claril Apollinis fanum et oraculum ad Colophonem. Ibi Calchas cum Mopso certasse et diem obtinere fertur, 548, 43; 560, 13.
- Clastidium, Κλαστίδιον (*Chiasteggio*), Italiae urbs inter Placentiam et Derthonam (Dortona) sita, 180, 44.
- Claterna, Κλάτερνα (ubi nunc *Sta Maria di Quaderna*), opp. Galliae cispadanae, in via Æmilia, 180, 34.
- Claudius (P.) Pulcer in Cilicis piratas incidit; tribunus plebis obtinuit ut Cato mitteretur qui Ptolemæo Cyprum adimeret, 584, 4.
- Clautenaffi, Κλαυτηνάτιοι, Vindelicorum populus, 171, 49 (*Calenates* in inscript. ap. Plin.).
- Clazomenæ, olim insula, 48, 51.
- Clazomenæ, Κλαζομεναί (*Varia Scala* et insula *H. Joannes*), Ioniae urbs a Paralo condita, 541, 14. Clazomena: prius sitæ erant ubi nunc est Chytrium locus; ante hodiernam urbem jacent insulae octo, 551, 28. Sita urbs ad lathum Erythræorum peninsulae, 550, 10. Clazomenium agrum ab Erythræo Hypocremnus locus dirimit, 550, 11. Clazomeniorum colonia Cardia, 283, 30. Clazomenius vir Anaxagoras physicus, 551, 31.
- Clazomeniorum speculae, Κλαζομενίων σκοπαι, ad Maeotidem paludem, 423, 48.
- Cleanactides, Κλεανκτίδης, Mytiænsorum tyranni, 528, 5.
- Cleandria, Κλεανδρία, Troadis locus, prope Gordum, 60 stadiis ab Calepeuce; inde Rhodius fuit, 516, 14.
- Cleandridas, Κλεανδρίδας, Thuriorum dux in bello contra Tarentinos de Siritide regione gesto, 219, 43.
- Cleanthes, Κλεάνθης, Assius, stoicus, Zenonis in schola successor, successorem habuit Chrysippum, 522, 1.
- Cleanthis Corinthii picturae in templo Dianæ Alpheonæ, 295, 25.
- Cleobulus, Κλεόβουλος, Lindius, unus ex 7 sapientibus, 559, 23.
- Cleochares (*Cleophanes* codd.), Myrleanus rhetor, 485, 6.
- Cleomachus, Κλεόμαχος, pugil Magnesius, cinædorum voces, mores et affectiones imitatus, 553, 30.
- Cleombrotus, Κλεόμβροτος, aut Cleonymus Heræam urbem e novem pagis constituit, 289, 32.
- Cleon, Κλέων, prædonum dux. Ejus historia, 492, § 9.
- Cleonæ, Κλεωναί (*Klenes* ruinæ prope vicum *Kurtesi*), Argolidis urbs, in Agamemnonia regno, 324, 10. Ejus situs, 324, 34; 328, 35. Cleonæi cum Argivis et Tegeatis Mycenæ diruerunt, 324, 28.
- Cleonæ, Κλεωναί, Athonis urbs, 279, 41; 280, 32.
- Cleonymus, Κλεόνυμος, a Tarentinis exercitus dux advocatur, 213, 13. Cleonymus aut Cleombrotus Heræam urbem e 9 pagis constituit, 289, 32.
- Cleopatra, uxor Ptolemæi VII Evergetæ II, post mortem ejus regnum tenuit, 81, 41. Sub ea deuvo in Indiam navigavit Eudoxus, *ib.* Reversus Eudoxus filium Cleopatras (Ptolem. VIII Soterem II) regno potitum reperit, 81, 54.
- Cleopatra (Cleopatra Philopatra) proelio Actiaco interfuit, 270, 31. Cleopatras, Ptolemæi Auletes f., Archelaus in matrimonium datur, 478, 16. Cleopatra ab Antonio Cilicis loca ad classem ædificandam idonea accepit, 571,

32. Ciliciam asperam accepit, 672, 58. Quum in Caesaris potestatem venisset, aspidis morus vel illito veneno sese interfecit, 576, 20. Cleopatras ejusque sorori Ariadne Cyprum Antonius tradidit, 584, 18. Cleopatras et Antonii filia uxor Iubae regis, 763, 35.
- Cleopatra Selene in Seleucia Mesopotamiae castello inclusa a Tigrae interficitur, 688, 18.
- Cleopatra, Κλεοπάτρα, Aegypti urbs vicina Arsinoe, ad fossam in sinum Arab. exeuntem sita, 683, 50; 684, 13. Nonnulli Cleopatridia nomen induunt Arsinoe, 683, 30. Ibi naves construxit Aelius Gallus, 684, 13.
- Cleophanes. V. Cleochares.
- Cleuas, Κλεῦας, Dori f., et Malaus, Agamemnonis stirpis, eodem quo Penthius tempore Aetolum coloniam deduxerunt; in Locride ad Phricium montem multum temporis traxerunt; in Asia Cumam Phriconidem condiderunt, 498, 30.
- Clides, Κλίδης (ad *Cap S. Andreas*), duae insulae ad Cyprum sitae, a Pyramo distantes 700 st., 581, 44; 582, 25. Iade ad Pedalium 680 stadia, 582, 29; ad Crommyi acram 700 stadia, 582, 11.
- Climata sec. Hipparchum obiter recensentur, 108, § 34-43.
- Climax, Κλίμαξ (phaen. *Sollum*, i. e. scala; unde etiam *Solyma* tractus ille montanus vocatur), Lyciae mons, angustum juxta mare transitum relinquens, 569, 5 (Intelligit tractum montanum qui ab Olbia versus meridiem juxta oram porrigitur.)
- Climax mons, inter Lycum et Adonin fl., 643, 27. (Montanus adseensus juxta boreale latus Lyci fl., secundum Brocehium apud Ritterum t. 17, p. 518. Thompsonus vero magis boream versus Climacem querit in arduis montibus qui sunt supra *Watta Siltum* in regione *El-Telheh*, propiores Adonidi fl. V. Ritter, t. 17, p. 550.)
- Clitarchus, Κλειτάρχος, de sale Indico, 186, 30. De aestu marini ap. Celtas celeritate, quam equis citatis accolae Oceani vix effugere possint, 248, 48. Isthmum inter Caspium mare et Pontum Eux. interjectum effluvie utriusque maris perfundi posse opinatur, 421, 47. Laudatur de Amazone Alexandrum conveniente, 433, 31; de pompis Indorum, 611, 44.
- Clitor, Κλειτρώ, Arcadiae opp., 383, 39 (in *Katsana* plantitiae inter fluvios *Elitor* et *Karnesi*).
- Clusia palus, ἡ παρὰ Κλούσιον λίμνη (*lago di Chiiana*) in Etruria, 188, 46.
- Clusium, Κλούσιον (*Chiusi*), urbs Etruriae; ejus rex Porcena, 183, 18. Urbs a Roma 800 stadia distat, 188, 39. Per agrum ejus Clanis fluit, 196, 7.
- Clypea. V. Aspis.
- Cnemides, Κνημιδες (prope *Nikoraki*), Locrorum Epicnemidiorum urbs, 365, 35.
- Cnemis mons, Κνημὶς, a quo Locri Epicnemidii dicti, 364, 41; 365, 14; 357, 48.
- Cnidus, Κνίδος (ruinae ad *Cap Krio*), Cariae urbs describitur, 560, 5. Cnidii Dorienses, 557, 40. Regio ferax, 544, 40. Cnidiorum colonia Lipara, 229, 1; et Corcyra Nigra, 261, 11. Ad Cnidum Eudoxi specula, 685, 33; e qua Canobum stellam spectavit Eudoxus, 98, 51. Cnidus in eodem parallelo in quo Gades, 99, 1. Cnidius fuit Sostrius architectus, 673, 16. Alii Cnidii viri memoria digni, 560, 12.
- Cnopia, Κνωπία, Thebanus locus, e quo Amphiaraeum in Oropi regionem transductum est, 346, 50.
- Cnopus, Κνώπος, Codri f. spurius, Erythras condidit, 541, 12.
- Cnoesus, Κνωσσός (*Makro-Tichos*), Cretae urbs olim Ceraurus dicta a fluvio, 409, 14. Minos regis; dignitas ejus postea in Gortynam et Lyctum transiit, deinde vero ab ea recuperata est; situs; ambitus; a vicinis urbibus distantia; navale ejus Heracleum, 408, § 7; 416, 10. Cnoesus a Minos condita, 409, 18. Ab ea ad Cydoniam distantia, 411, 35. Cnoessii Lycastum diruerunt agroque urbis potiti sunt, 412, 4. Cnoesi sedem fixit Dorylaeus, unus e Strabonis majoribus, qui orti inter Cnoessios et Gortynios belli dux creatus, re celeriter et feliciter confecta, summis a Cnoessii honoribus affectus est, 410, 17. Filii ejus Cnoesso ad Mithridatem Eupatorem se contulerunt, 410, § 10. Cf. Dorylaeus, Laetas, Philetarus. Cnoesus nunc coloniam Romanam habet, 410, 4.
- Cnuphis, Κνωφίς, Aegyptiorum deus, templum habet in Elephantine ins., 693, 54.
- Cobus, Κώβος, Trorum dux, longinquam peregrinationem suscepit, 51, 18, a Madye Scythia expulsus, 51, 30.
- Cocalus, Κώκωλος, in Sicilia regiam habuit Camicos. Apud eum Camicis Minos vita functus est, 232, 2.
- Cocculus cuniculum ab Averno lacu usque ad Cumas duxit, 204, 17.
- Coccus multus exportatur e Turdetania, 119, 34.
- Cochlem in Nile lugentes, quae vocem edunt ut ululae, 699, 10. Cochleae Linusiae, 503, 49; Aegyptiae, 123, 8.
- Codridae, Κοδρίδαι, cum Ionibus in Asiam migrant, 329, 30.
- Codrus, Κόδρος, barbarum nomen, 267, 5.
- Codrus, Melanthi f., 540, 35. Ejus filius legitimus Androclus, 540, 24; filii spurii: Cydrinus, 541, 3, Cnopus, 541, 12, Nancius, 541, 10.
- Kōoi, cavernae, 315, 29.
- Coelestium rerum cognitio ad geographiae studium necessaria, p. 6, 4; 9, 35. Tās ἐν τοῖς οὐρανίοις διασπαρὰς καὶ ἐκαστον τῆς γῆς τόπον consignavit Hipparchus, 109, 5.
- Coelesyria, ἡ Κοίλη Συρία, 638, 3; 110, 43. Libano et Antilibano includitur; vallis intermediis latitudo et longitudo, 642, 37; irrigatur Jordane aliisque fluvii; habet Gennaseritin lacum, 642, 48. Coelesyria laxiore vocis sensu appellatur etiam tota regio quae supra Seleucidem est versus Aegyptum et Arabiam, 643, 50. Coelesyria in quatuor satrapias divisa, 638, 31. Cf. Syria.
- Caelum Persae Jovem putant, 623, 38. Caelum idem cum terra habet centrum et axem per medium terram et caelum medium productum, 91, 12. Circa terram et axem circumagitur ab ortu ad occasum, cum eoque stellae fixae, 91, 14. Globi formam refert, 91, 9. Quinque zonas distinguitur, 91, 23.
- Cænae Lusitanorum, 128, 39.
- Cnoesus sinus. V. Pelodes.
- Cogonius, Κωγώνιον ὄρος, mons apud Getas, in quo sacerdos a. deus degit. Fluvius cognominis montem præterfluit, 247, 48. Aliunde non notus mons. Katansich in Orb. Ant. I. p. 374 *Gogany* montem et fluvium prope *Mika* situm intelligi vult. Mannertus eum a meridie Istri in praeis Getarum sedibus querit.
- Colapis Κόλαπις (Κόλωψ Dio G.; *Culpa*), fl. cui adjacet Segestica; in Saum influit, 173, 6; ex Albio m. per Japodes in Noarum influit, 261, 2.
- Colchis, Κολχίς, ad Pontum regio, 51, 4; 57, 2; 107, 17. Ejus situs; Phasis, Glaucus, Hippos fluvii; Sarapana castellum; Phasis urbs; hinc Amisum et Sinopen navigatio; regionis proventus; quoniam argumento utantur qui Colchorum et Aegyptiorum cognationem demonstrare velint; Lencothæ templum, Phrixopos, bis spoliatum, 427, § 17. Colchica ad Phasin ora arenosa, humilis, mollis, 44, 1. Colchis est a meridie Heniochorum, sub Caucasitis et Moschicis montibus, 422, 40; 470, 12; 426, 19. Colchi partem Moschicæ regionis tenent, 428, 9. Colchidis rex Aetes, 38, 12; caput Aë

urbs ad Phasin, ib.; regio dives auri, argenti et ferri metallis, ex quibus causa expeditionis Argonauticæ repetenda, 38, 15. Jam antea Phrixus eam adierat, 38, 18. Colchidis et Iberiæ in confinis Phrixum, 38, 12; sive Phrixopolis, nunc Ideasa, 428, 12. Colchos novit Homerus, 17, 9. Quæ supra Colchos sunt septentriones versus ad lacum Mæotidem nota reddidit Mithridates Eupator, 11, 46. Antiquum Colchidis splendorem produunt fabule; postea reges ibi erant, inque sceptruchias Colchis divisa; dein Mithridates Eupator ea potitus per amicos administravit, inter quos Moaphernes, Strabonis matris patruus; postea Polemon Colchidem tenuit, eoque mortuo Pythodori uxor, 427, § 18. Inter Colchidem et Caspium mare mons Caspius, 75, 28. A Colchide ad Hyrcanium mare distantiam definire accurate computo tentavit Hipparchus, 77, 36. Quotnam sint stadia, 421, 45. E Colchide profecti Corybantes, 405, 22. Colchorum Jasonem persequentium signa in Creta, Italia, 38, 27. Eorum opus Pola Istriæ opp., 179, 42; 38, 38. In Colchidem migrarunt Egyptii, 51, 7.

Coliæci, Κωλιακοί (Κωνιακοί *codd.*), in extrema India, 588, 13. Ab his ad Taprobanen septem dierum navigatio, 589, § 14.

Κωλιαδός Veneris sanum ad Anaphlystum, 342, 22. De hoc loco oraculum, 342, 27.

Collatia, Κολλατία (*Cast. dell' Osa*), Latii opp. prope Romam, 191, 41.

Collina Remæ porta, 190, 35; 226, 38.

Κολοβοί i. e. mutili glandibus Æthiopes, ad sinum Arabicum, 657, 49. *et in sqq.* Κολοβών δλος, Mutilorum lucus, ad sinus Arabici ora Troglodytica, 656, 54.

Coloe lacus, Κολή λίμνη. V. Gygea.

Coloe Diana. V. Diana et Gygea.

Coloniae, Κολωνίαι, opp. Troadis ad mare situm, 140 ab Ilio stadiis, 504, 31. Ibi primum Cillei Apollinis templum ab Arabibus positum, sec. Daem Coloneusem, 523, 37. Colonarum rex Cyrenus, Tenfis pater, 517, 3. Coloniae Troadis, Achæio finitimæ, ad Tenediorum ditionem pertinuerunt, 517, 6.

Coloniae, Κολωνίαι, in Lampsaceno agro, Milesiorum colonia, 504, 30.

Coloniae in Erythræo agro, 504, 34.

Coloniae, Phocidis locus, 504, 35.

Coloniae, Thessaliæ locus, 504, 35.

Colophon, Κολοφών, Ioniæ urbs (ruinæ prope Tchilleh), ab Andræmone Pylio condita, 541, 5. Distantia a Lebedo 549, 33; ab Epheso, 549, 29. Ad urbem est Clarii Apollinis lucus et oraculum, 548, 43. Colophonem confugerunt Smyrnæi ab Æolibus urbe ejecti, 541, 47. Colophonius equitatus; ortum hinc proverbium, 549, 18. Colophonii viri: Mimnermus, Xenophanes physicus, Polymnestus musicus, sec. nonnullos etiam Homerus, 549, 21.

Colossæ, Κόλοσσαι (ruin. prope Chonos), Phrygiæ Magnæ opp., 494, 4. Colosseni, Laodiceæ finitimi, oves habent lanam optimam ferentes, 495, 22.

Colossus. V. Statua.

Colotæ opus, Æsculapii statua in Cyllene pago, 290, 50.

Columnæ tres Dodonææ, 273, 45, fortasse non aves erant, sed tres mulieres vetulæ quæ peliades dicebantur, 274, 1.

Columnæ Herculeæ, Στήλαι, Στήλαι Ἡρώδαιοι sive Ἡρακλῆους, ad fretum Herculeum ponuntur a Dicæarcho, Eratosthene, Polybio, 141, 39; Gadibus vindicantur ab Hispanis et Afris, quamquam columnis simile quidpiam non sit ad fretum, 141, 41. Columnæ aliis sunt promontoria duo, quibus fretum ad Calpen utrinque clauditur, 141, 13; alii ponunt ad insulam Onobæ objectam Herculi que sacra, 141, 20; alii denique ad Gades.

Fabula Gaditana, qua hæc sententiarum varietas explicetur, 141, 25. Columnæ Herculis nonnulli dicunt esse exiguas insulas Calpæ et Abilycæ montibus propinquas; attamen non nisi unam ibi esse Junonis insulam Artemidorus ait, 141, 31; 140, 11. Etiam Planctas et Symplegadas petras nonnulli huc transferunt, existimantque has esse columnas, quas Pindarus vocat Γαδερῖδας κώλας, 141, 37. Alii esse dicunt æreas octo cubitorum columnas, quæ sint Gadibus in Herculis delubro; inter eos est Posidonius, 141, 43. Improbatur hoc Strabo, quum et columnarum istarum inscriptiones et situs Gadum ad rem parum quadrent; Columnas ipse quoque ad freti ostium ponit, ubi fortasse qui primum eo usque progressi essent, columnas in montibus istis sive in exiguis insulis exserierint, quæ quum postea essent abolitæ, nomen tamen loco servassent, præsertim quum ipsi etiam montes illi et insule columnis similes sint, 148, 50; 143, 9. Columnæ nonnullis Calpe et Abilyca montes, 141, 29. Columnarum freti longitudo et latitudo, 101, 6; 702, 35. Ab his ad Pyrenen per mediterranea sunt supra 4000 stadia; juxta oram supra 6000 stadia, 129, 37. A Columnis ad Pyrenen 6000 stad. sec. Erat., paullo pauciora 8000 sec. Polyb., 88, 9. Ab his ad Massiliam 7000 st. sec. Erat., super 9000 sec. Polyb., *ibid.* Ad Narbonem circa 8000 stadia sec. Polybium, 86, 48. Ad fretum Siculum 12000 stad., 87, 35; sec. Dicæarch., 7000 stad., 86, 38; sec. Polyb., 18000 stad., 87, 9. Quot sint ad sacrum Hispaniæ prom., 87, 36; ad Peloponnesum per pelagus plurimi computant 12000 stadia, 87, 23, Dicæarchus 10000 st., 86, 35; duplo longius spatium est (circa 21800 stad.) sec. Polybium, 87, 9. A Columnis ad Carthaginem Novam in ora habitant Bastetani et partim etiam Oretani, 129, 40.

Columnæ poni solebant ad limites indicandos, ut in Rhæginorum regione, in isthmo Corinthiaco. Cf. etiam columnæ quibus Alexander Indicæ suæ expeditionis terminum significavit, 142, 2. Columnæ Bacchi et Herculis in India, 142, 25. Columnæ æræ duæ octo cubitorum in Herculis templo Gaditano, quibus sumptus, in templi ædificationem facti, erant inscripti, 141, 45. Columna in isthmo Peloponnesiorum et Ionum fines indicans, 337, 3, ab Heraclidis Megaride politis evertitur, 337, 41.

Colus animal Scythicarum ad Mæotidem regionum, 259, 33.

Colyttus, Κολυττός, Atticæ pagus, Melitæ conterminus, 54, 35; 55, 13.

Comæ artificiosa tractatio in alenda et tondenda ponitur, 401, 5. Cf. Curetes.

Comana, τὰ Κόμανα, urbs superioris Cappadociæ, in Antitauro, 446, 43. Enyds ibi templum in convallibus Antitauri; incolæ urbis Cataones sunt; pontifex loci secundum regem in summo apud Cappadoces honore; templi servorum numerus; de sacrorum origine et de Κόμανα nominis etymo fabula, 459, § 3. Comana perfuit Sarus fl., 459, 21. Urbs fuerit ubi nunc sunt ruinæ ad Wiran-cher prope Sarra (Sarus) fl.; non certa tamen res est; alii magis meridiem versus ponunt in eodem Sari convalle, ubi nunc est Olakaja.

Comana (Gumene), Ponti urbs, quam Iris perfuit, 469, 11. Ejus sacra et historia fusius exponuntur, 477, § 33-36. Porcus in urbem non intramittitur, 492, 30.

Comanense sacerdotium Cleon a Cæsare obtinuit, 492, 22.

Comarus, Κόμαρος (Comaro), portus Epiri ad Nicopolim 269, 53.

Comici alicujus de Megalopoli versus, 333, 29; 629, 17.

Comisene, ἡ Κομισινή, olim Mediæ, nunc Parthiæ pars, 441, 19.

Comisene, Κομισινή, Armeniæ Magnæ provincia, 452,

50. (Aliunde non nota est, neque de situ ejus e Strabone aliquid colligi potest. Esse regionem in qua sita erat Camisa ad Ponti et Armeniæ minoris confinia nonnulli putarunt, sola nominis similitudine fallaci ducti. Nihil magis constat de Orchistene, quam juxta Comisenen Strabo memorat. In tabula has regiones posui ubi Ptolemæus notat ignotas item provincias Basilisenen et Obordenen.)
- Commagene, Κομμαγενή, pars Syriæ, nunc provincia; ejus caput Samosata; in ea nunc Euphratis pons, cui in Mesopotamia objacet Seleucia, a Pompelo Commagenæ adjecta, 638, § 3. Commagene solo similis est Melitenæ, 458, 33, quæ ei est finitima, 446, 46, sicut Cyrhæstica, 639, 35. Cf. 447, 3; 452, 5. Τὸ κατὰ Κομμαγενὴν εἶνγμα, 635, 51; 636, 2; 566, 37.
- Commercia Aquileiæ cum Illyricis gentibus intercædentiæ, 178, 38. Commercia circa Tanai emporia, 423, 21; Gerhæorum in Arabia, 652, 20. Commercia Indica et Æthiopica, 678, 40.
- Κωμωδία unde dicta, 15, 15.
- Comum, Κώμων (Come), in Gallia transpadana oppidum ad Larium lacum, 180, 23; 170, 12; 171, 39; 177, 40; olim mediocre oppidum; a Rhæti afflictum auxit Pompejus Strabo, deinde Caius (Lucius?) Scipio, tum Cæsar, qui etiam Græcos nobilissimos quingentos eo misit colonos; Novum Comum tunc urbs et Neocomitæ incolæ vocabantur, 177, 29.
- Concordia, Κωνκορδία (Concordia) Venetiæ opp. (ad Romaninum fluv.), 178, 27.
- Conchæ ad Ammonis templum reperiuntur, 41, 14, in fossis Ægypti, 42, 12. Concharum genera omnia, πάντα κογχαιοῖδῃ in mari extero, maxime prope Turdetaniam, 120, 17.
- Congelatum mare, ἡ πεπηγυῖα θάλαττα, 52, 29.
- Congri, γόγγροι, ingentes in mari ad Turdetaniam, 120, 25.
- Coniaci, Κωνιακοί, Artabrurum populus, 129, 23. (Sunt Concani aliorum; non sunt iidem cum Coniscis; nam hi sunt Veronibus Variam (Varea) urbem ad Iberi tractum tenentibus finitimi, dum Concani ponendi sunt ubi Cucana urbs (Congas) ponitur apud Ptolemæum, qui in eodem fere tractu habet Orniacorum gentem.
- Coniaci. V. Coliaci.
- Conisalus, Κονίσσαλος, Atticorum deus Priapo similis, 503, 9.
- Conisci, Κονίσκοι, Cantabrurum populus Veronibus finitimus, 134, 42. (Haud dubie sunt Caristi, quos Ptolemæus a borea Veronum ponit ad Devæ fl. ostia, prope Deva et S. Sebastiano. Cf. Sillig. ad Plin. tom. I, p. 334, § 11.)
- Conistorgis, Κονίστοργις, notissima Celticorum in Iberia urbs, 117, 30 (in Conlorum regione, quam Cuneum Romani dixerunt. Situs non notus. Brietius esse hod. Couna ad Tagum statuit parum probabiliter. V. Ukert. 2, 1, p. 389).
- Cononis aræ, Κόνωνος βωμοί, in Troglodytica ora sinus Arabici, 656, 30.
- Conopa, Κωνόπια (Anghelo Kastro), Ætolie olim pagus, postea evasit Arsinoe urbs, 395, 32.
- Continentes tres alii Nilo et Tanai distinxerunt insulasque fecerunt, alii isthmis, quorum alter inter Pontum et Caspium mare, alter inter Rubrum mare et Ecregma, dirimunt peninsulasque faciunt. Quæstionem hanc nullius momenti esse censet Eratosthenes, improbane Strabone, 64, 27. Quomodo ista trium continentium distinctio orta sit sec. Eratosthenem, 64, 27.
- Convenæ, Κωνουναί, ὁ τόπος συνήλυδας (dans le canton de Comminges), Aquitanie gens cum Lugduno urbe et Ithernis, 158, 22. Convenæ jus Latii datum, 158, 40.
- Copæ, Κῶπαι (Topaia), Bæotie opp., a quo Copais palus dicta, 349, 15, ad borealem partem Copaidis, 352, 51.
- Copais, ἡ Κωπαΐς, Bæotias lacus, antiquitus commune nomen non habuit, sed ab adjacentibus urbibus diversimode appellabatur, ut Haliartus ab Haliarto, et sic porro. Pindarus etiam Cephissidem vocat, 353, 1. Copais dicitur a Copis urbe, 349, 14; ejus ambitus, 350, 7. Impletur Cephisso, 349, 14. Prope Haliartum in eum exit Holmius cum Per messo, 350, 3. Adjacentes lacui urbes, 352, 53. Absorptæ lacu sunt Arne et Midea, 49, 35.
- Cophes, Κῶψης (riv. de Caboul), Indiæ fl., in quem insuit Choaspes (Attoke), ad Plemyrrium opp., 594, 27. Cophen trajecit Alexander, 594, 41. Inter Cophen et Indum Astaceni, Masiani, Nysæi, Hypasii, Asacani ditio, Penuolaitis, 594, 52.
- Cophus portus, Κωφὸς λιμὴν (Kuso), in Pallene ad Derim prom., 279, 25.
- Copiæ, Κοπαΐ, a Romanis vocata est Thuriorum urbs missis eo colonis instaurata, 219, 13.
- Copratas, ὁ Κοπράτας (Dizful), fl. in sinum Persicum exiens (postquam in Pasitigrin incidit), 621, 11.
- Copria, Κοπρία, Siciliæ litus prope Tauromenium, unde nomen habeat, 223, 5.
- Coptus, Κωπτός (Keff), communis Ægyptiorum et Arabum urbs, in quam ducta est Nili fossa, 692, 18; 661, 49; 665, 39. Coptus et Apollonopolis et in ora maritima his oppositæ urbes Myshormus et Berenice, isthmum quemdam inter Nilum et mare Rubrum describunt (ut Strabo Artemidorum et Agatharchidem secutus perperam opinatur). A Copto ad Berenicen viam mansionibus et puteis instructam patefecit Ptolemæus II. Coptum nunc omnes merces Indicæ et Arabicæ ex Arabici sinus portubus (Myshormo, 664, 49), et Copto Alexandriam transportantur, 692, § 45; 664, 49.
- Cora, Κόρα (Cgri), Latii opp., 198, 7.
- Coracesium, Κορακίσσιον (Alaja), in Ciliciæ asperæ initio castellum; quo tanquam belli arce Diodotus usus est, 370, 6 et 32.
- Coracii regio, Κορακίου χώρα, in Æthiopia, 656, 32.
- Coracinus, ὁ κορακίνος, Nili piscis, 699, 7.
- Coracius mons, Κοράκιον ὄρος (Karadja Dag), inter Colophonem et Lebedum, 549, 31.
- Corai castellum et elephantum venatio, Κοράου προύριον καὶ κυνήγιον, ad Melinum portum in sinu Arabico, 656, 13.
- Coralis, Κόραλις (Kereli Gol) (Lycaonitæ) palus, 487, 1.
- Coralus, Κωράλιος, fl. ad Coroneam Bæotie ap. Alcaum (Cf. Cuarius), 353, 30.
- Coralli, Κόραλλοι, ad Hæmum gens, 264, 30.
- Corassie, Κορασσίαι (Furni et Krusi), inss. ab Icaria occasum versus sitæ, 418, 52; in mari Icario, 419, 5.
- Corax, Κόραξ, Ætolie m. Cete conterminus, 387, 19; 274, 32; 358, 17.
- Corbilon, Κορβιλών (Couéron), olim erat ad Ligerim fl. clarum Gallie emporium, 158, 2. Corbilonenses legati ad Scipionem (Æmilianum) missi nihil memoratu dignum habuerunt quod de Britannia interrogati nararent Polybio, 158, 8.
- Corcoras, Κορκόρας (Καρκόρας var. l.; Corcao in G. Rav., hod. Gurk), fluvius Nauporto vicinus, in Savum influit, 260, 51.
- Corcyra, ἡ Κέρκυρα (Corfou), insula ab Homero, qui Scheriam vocat, in Oceano collocatur, sec. Callimachum, 37, 23; 248, 51; 224, 46. Tenebant eam Liburni, quos ejecit Chersicrates Corinthius, 224, 16. Corcyra olim felix, bellis et a tyrannis pessumdata; a Romanis in libertatem restituta, nihil tamen adeo lucrata est, sed contumeliosum tulit proverbium, 274, fr. 7. Corcyre portus

- Cassiope, 269, 32; in ea locus Euboea, 386, 13. Promontorium Phalacrum, a quo ad Tarentum 700 stadia, 269, 38. Corcyraeorum colonia Epidamneus, 262, 42; donarium in Dodona, 274, 11. Unde natum sit proverbium ἡ Κερκυραίων μάστιξ, 274, 20. Insulae promontorio occiduo obiacet Onchesmus portus, 269, 30. A Corcyra ad Ithacam 300 st. sec. Erat., super 900 st. sec. Polyb., 88, 5; ad Leucadem 700 st. sec. Polyb., 87, 15; ad Iapygiam, item ad Ceraunios m. 700 st. sec. Polyb., 87, 16.
- Corcyra Nigra, ἡ Μάουρα Κέρκυρα (*Curzola* sive *Karkar*), insula et urbs sinus Adriatici, 102, 24. Cnidiorum colonia accepit, 261, 11.
- Corduba, Κόρδουβα (*Cordoue*), Turdetanie urbs, Marcellius opus, in regione fertilissima, 117, 3; emporium maximum, 133, 27. In via militari sita, ab Obulcone 300 stad. distat, 133, 28. Corduba elabitur Sextus Pompeius, 117, 26. Usque ad Cordubam Bætis navigatur scaphis, 117, 43. Cordubæ vicina oppida, 117, 20.
- Cordylus. V. Athenodorus.
- Coressia, Κορυσσία, Cei urbs, nunc in Julidem conducta, 417, 42. Ad Coressiam Cei Elixus fl., 418, 9, et templum Apollinis Sminthii, 418, 6.
- Coressus, ὁ Κορησός, ad Ephesum mons, in cuius latere pars urbis quæ Τραχέια vocatur, 541, 37; 546, 50.
- Corfinium, Κορφίνιον (*S. Pelino*), Pelignorum urbs primaria ad viam Valeriam, 198, 35. Bello Marsico communis omnibus Italis urbs designata, et Italica vocata, 201, 23. A Corfinio 24 stadiis abest pons, quo Aternus fl. iungitur, 201, 43.
- Kopcia, Proserpius solemnia (Alexandriæ?), 81, 20.
- Corinthiacum isthmum (τὸν τῶν Παλοποννησίων ἰσθμὸν) discindere volens Demetrius prohibitus est ab architectis, qui aquæ superficiem in Corinthiaco sinu elatiorem esse quam ad Cenchreas dicebant, 45, 37. Corinthiaco in isthmo olim columna cum inscriptione, Ionice et Peloponnesiæ ditionis terminos indicans, 142, 9.
- Corinthiacus sinus, ὁ Κορινθιακὸς κόλπος, maris Siculi, 269, 10. Ejus initium, 288, 24; 386, 42; ambitus inde ab Eueno usque ad Araxum 2200 stadiorum, inde ab Acheloo, 2300 stad., 288, 40. Ceterum inde a Rhio sinus vocatur etiam Crissæus, 288, 47. A recessu ejus ad Iapygiam acram minus quam 3000 stadia, 102, 29. In Corinthiaco sinu mare celsius esse dicitur quam ad Cenchreas, 45, 40.
- Corinthus, olim Ephyra, 290, 31; 330, 16; in Agamemnonis regno, 324, 10. Eam frequentavit Aletes, 334, 47. Corinthii Heraclidas instigarunt ut bellum Atheniensibus inferrent, 337, 35. Corinthus emporium commodissimum; ejus portus duo; prosperitas tum ob commercia tum ob Isthmicum certamen, 324, 45. Tyrannis Bacchiadum, Cypselidarum; Demaratus, 325, 8. Fanum Veneris; meretrices; hinc ortum adagium, 325, 19. Situs urbis et acropolis; Pirene fons; putei in urbe; Sisyphus, 325, § 21. Lechaï et Cenchrearum descriptio, 326, 27. Corinthii, Philippo addicti, Romanos legatos injuria affecerunt. L. Mummius urbem diruit; artis opera a Romanis militibus suasque deque habita; ablata Mummius petentibus facile dedit, 327, 17. Urbs a Cæsare restaurata; νεκροπολις, testacea opera e ruinis eruta, 327, 52. Fingendi pingendique artes eximie Corinthii flourunt, 328, 13. Solum agri Corinthii; ductum hinc proverbium, 328, 14. Corinthiorum tyrannus Cypselus, 304, 8. Corinthii a Cypselo et Gorgo missi Leucadem penins. obtinuerunt, isthmum ejus perfoderunt, condideruntque ad eum Leucadem urbem, 388, 21; 49, 16. Corintho Demaratus cum hominum multitudine Tarquinius migravit, 183, 5. Corinthus et Chalcis, compedes
- Græciæ, 368, 8. Corinthiam a Sicyonia Nemea fl. dirimit, 328, 44. Corinthiorum navale Cenchreas, 317, 22; Olmiae opp. et Crommyon vicus, 326, 42; pagus Tenea, 326, 54. A Corinthiis ad Romanos defecerunt Teneatæ, 327, 6. Corintho vicinæ Orneæ, 503, 1. Corinthii agri partem majorem a Romanis acceperunt Sicyonii, 327, 26. Corinthus eodem tempore quo Carthago restaurata, 707, 41. Corinthii Cleantes et Aregon pictores, 295, 25.
- Coriscus, Κορίσκος, Scepsius, Nelei Aristotelici pater, 520, 38.
- Cornices Hispaniæ (non) nigre sunt, tradente Posidonio, 136, 3.
- Kόρνικες apud Cētas i. q. κάρνικες, 524, 28.
- Koponias Hercules apud Cētas, 524, 28.
- Cornu. V. Byzantium Cornu.
- Cornua, κόρυς, fluviorum flexus et obliquitates, 393, 11.
- Cornelius Gallus, Ægypti provinciam a Cæsare præfectus Heroöpolin, quæ defecerat, paucis stipatus recepit, et in Thebaide seditionem facile repressit, 696, 1.
- Corocondame, Κοροκονδάμην, pagus Asiæ, in initio Bosphori Cimmerici situs, a Patraeo distans 130 stadia, 424, 13, a Sindio portu 180 stadia, 426, 7.
- Corocondamitis, Κοροκονδαμίτης, palus, decem a Corocondame pago stadiis in mare effluit; influit in eum Anticlis brachium, 424, 25; sita ad lacum oppida, 424, 32.
- Coræbus, Κόραιος, Eleus, cursu Olympico vicit Olympiade vicesima sexta, 305, 9.
- Corone, Κορώνη (*Petalidhi*), Messinæ urbs, nonnullis est Pedasus Homerica, 309, 49; 316, 1. Cives urbis Κορωνάες, 353, 37.
- Coronea, Κορώνεια (a *Granitsa* meridiem et ortum versus), Bæotiæ opp. ad lacum Copaidem, 353, 1; in loco edito ad Heliconem; occuparunt eam Bæotii e Thessalia reduces, et prope urbem fanum Minervæ Itoniæ condiderunt, fluviumque præterlabentem Cuariam a Thessalico fluvio nominarunt, 353, 22. Coronæ agro finitimæ Thibæ, 353, 16. Cives urbis Κορώνιοι, 353, 37; regio ἡ Κορωνειακή, 350, 1.
- Coronea, Κορώνεια (*Tjeutma* sec. Leakium), Phthiotidis opp. in Achillis ditione, 372, 36.
- Coropassus, Κοροπασός (ruinæ prope Chan locum), Lycaoniæ pagus ad confinia Cappadociæ, 487, 8, in via regia, 586, 24; distantie a Tyriæ et Garsauris, ib.
- Corpili, Κορπίλοι, Hebræi accollæ, 282, 42, latrones, ib.
- Corpilice, Κορπιλική, ἡ πρότερον Ἀφυνδός, in qua Ænus urbs sita, 285, 10.
- Corsica, Κύπρος, ins. maris Tyrrheni, 101, 30; 544, 2. Ejus situs, 187, 44. A Sardinia distat 60 stadia; a Populonio Etruriæ conspicitur, 186, 15. Corsicam et Sardiniam 1200 a continente stadiis distare ait Artemidorus; non posse eas a continente conspici prodit Eratosthenes, 186, 31. Longitudo insulæ sec. chorographum 160 mill., latitudo 70 mill., 187, 9. Ambitus sec. nonnullos 3200 stadiorum, 187, 12. Insula est aspera, male habitata, invia; incolæ feroces, mancipia pessima, 186, 50. Oppida Blesino, Charax, Eniconiæ, Vapanes, 187, 8. In Corsicam sub Creontiade Phocæenses appulerunt, 410, 19.
- Corsium, Ægypti planta, 699, 3.
- Corsura insula, Κόσουρα, in medio ostio sinus Carthaginiensis, 707, 46. (Strabo Coesurum vel Coesuram insulam (*Pantellaria*) in hunc sinum perperam transponit.)
- Corvus, Κόρος, priscum nomen Cyri, Iberiæ fluvii, 429, 4. Corvi in hispanicarum mullerum ornatu, 136, 34. Corvus nocturnus, ὁ νυκτιγόρξ, in Ægypto avis qualis, 699, 17. Corvi duo viam præterunt Alexandro ad Ammonem proficiscenti, 691, 20.

Corvorum portus. V. Duo Corvorum portus.

Corybantes, Saturni vel Jovis et Calliope filii, iidemque cum Cabiris, 405, 32. Secundum Prasios in Rhodo insula sunt Minervæ demones Solisque filii, 405, 29. Corybantes novem, Apollinis et Rhetæ f., in Samothrace habitabant, sec. Pherecydem, 406, 6. E Bactriana vel e Colchide profecti a Titanibus Rheæ famuli dantur, 405, 21. Alii Phryges sunt, alii Cretenses, 405, 17. Iidem cum Corybantibus esse putantur, 283, 11, in Rheæ cultu Phrygio, 402, 49. Corybantes, Curetes, Cabiri, Idæi Dactyli, Telchines sec. alios iidem, sec. alios cognati inter se et simillimi, 400, 32. Corybantibus consecrata Troadis loca Corybantium et Corybissæ, nunc deserta, 406, 15. Corybantes Phrygii, 406, 17. Cf. 404, 5.

Corybantium, Κορυβάντων, in Hamaxitia Troadis, nunc desertum, 406, 16. — Corybissæ Troadis, 406, 17.

Corycæi latrones. V. Corycus.

Corycium antrum, τὸ Κορύκιον νυμφῶν ἀντρον in Parnasso, ejusdem cum Cilicio nominis, 358, 13.

Corycium Ciliciæ antrum describitur, 572, 33. Ad id Arimos ponit Callisthenes, 536, 12.

Corycus, Κώρυκος, mons Ionie, in Erythrarum peninsula, 550, 24. Litus Coryci latrones tenent Corycæi dicti; quomodo ii navigatoribus insidentur; ortum hinc proverbium, 550, 26; siti sub monte portus, ib.

Corycus, Cretæ pr. (Cap Buso); ejus distantia a Tænarō, 312, 8, et a Chersoneso Libyæ, 711, 29.

Corycus, Κώρυκος, Lyciæ opp. Attalææ contiguum (aliunde non notum), in quod Attalus Philadelphus colonos duxit, 569, 36.

Corycus, cast. Pamphyliæ (Korghos), quod Zenicetes prædo tenuit, 573, 13. Prope id Corycus promontorium et Corycum antrum, 572, 33. Litus (regionis ubi delitum Strabonis ætate castellum steterat), vocatur Κώρυκος αἰγιαλός.

Corydallus, Κορυδαλλός (Daphni-bouni), mons Atticæ, et αὐτὸ Κορυδαλλεῖς, pagus, 339, 36; 343, 17.

Coryphantis, Κορυφάντης (Corifantio T. P. inter Atramyntium et Elatiam; circa hodiernum Gometch), Mytilenæorum pagus in continente, 519, 19.

Coryphasium, Κορυφάσιον, Messeniæ mons, pr. et castellum, 299, 7 et 40; 302, 1; 308, 35, a Platamode pr. 100 stadia distans, 299, 44, cui adjacet Pylus (Palaios Abarinos), 291, 46, 308, 4.

Cos, Κῶς (Stanko), insula maris Icarii, 419, 4; 102, 48; ἡ Μερονίς, 597, 20. A Co avulsam fragmentum Nisyra ins., 419, 43. Sub Co insula jacet Polybotes gigas, 419, 47. Cos jam ante bellum trojanum a Caribus habitata, 491, 19. In eam deferitur e Troja rediens Hercules, 284, 47. Cois apud Homerum præsent Thessali Heraclidæ Philippus et Antiphon, 558, 13. Coi Dorientes, 547, 41. Cum Cois Rhodii Elphas apud Daunos condiderunt, 558, 49. Coi pr. Scandarium, 561, 11. In Co urbe Æsculapium, 322, 8. Insula vini ferax, 544, 38. Cosa, ὁ Κόσας (Cosa), Latii fl., Frusinonem alluit, 197, 45.

Coscinia, Κοσκίνα (Tchina), pagus Carie, 555, 28. Fluvius hinc versus Alabanda fluens, 502, 35.

Cosentia, Κωσεντία (Cosenza), Bruttiorum caput, 212, 52. Ei superjacet Pandosia, ib.

Cosmi, Cretensium magistratus, 413, 53.

Cossa, Κόσσα et Κόσσα (Ansedonia), Etruriæ opp., a Populonio 800 sec. alios 800 stadia distans. Polybius a Cossa ad Lunam numerat, 1330 stadia (Strabo 1760 stadia), 184, 50. Sita est in colle ad sinum, ibi Herculis portus et lacus marinus et thynnoscoptum, 187, 49.

Cossæa, Κοσσαία, Persidi contigua, 633, 40.

Cossæi, Κοσσαῖοι, in regione sterili latrones, numero pol-

lentes, majorem partem sagittarum, Elymaeis contra Baby-lonios Susiosque belligerantibus 13000 millia hominum auxilio miserunt, 633, 44, 449, 45. A Persarum regibus dona accipiebant, 449, 45. Montes Cossæorum Mediam versus ortum definiunt, 449, 38 et 35; 447, 51; 631, 23 et 53.

Cossæus ins., Κόσσουσα, Κόσσουπος, 101, 39 (Pantellaria), a Taphitide acra 400 stadia distans, e regione Selinuntis fluvii sita, urbem cognominem habens, a Sicilia 600 fere stadiis posita, 708, 9; a Melite ins. 500 stadiis, 708, 13. Cf. 230, 34.

Cotes, αὐτὸ Κότρως (Cap Spartel), Mauretaniæ prom., ἡπείρου; Atlantis, 701, 3 et 9; 702, 41. Inde ad Massæyliorum dittonis initium 5000 stadia, 702, 43.

Cothus, Κόθος, nomen barbarum, 267, 5. Cothus et Aclius (quorum frater Elioips fuisse a nonnullis dicitur); 382, 34. Chalcidem et Eretriam incolis frequentarunt; 383, 46.

Cotiaæum, Κοτιάσιον (Cutahiyah). Phrygiæ Epicteti opp., 493, 44.

Cotiliarum aquæ frigidæ apud Sabinos, τὰ ἐν Κοτίλῃς ψυχρὰ ὕδατα, 190, 8 (Cotila ad Paterna).

Cotinae, Κότιναι, Turdetaniæ locus, ubi æs simul et aurum nascitur, 117, 51. Κότιναι leg. suspicatur Vossius ad Melam, adeo ut sit Oleastrum Ptolemæi, 2, 4, ad quod refert Oleastrense plumbum Plinii 34, 49. Quamquam locus Oleastro ap. Ptolemæum assignatus cum Strabonis narratione non convenit. Aliud Oleastrum ipse Strabo memorat. Pro Κότιναις fortasse legendum esse Κονοστεινὰν (hod. Constantia; 7 vel 8 leugas ab Almaden s. Sisapone Strabonis), a qua non longe absint metalla, conjicit Interpres gallicus. Mitto alia ab eodem prolata, quorum nihil est probabile.

Cottili ditio, ἡ Κοτίλου γῆ, in Liguria (le Brancconois), 180, 41; juxta Vocontiorum regionem sita, 148, 39. Extremus ejus locus est Ocelum, 148, 42. Cottili terra sive Conni in Alpium latere Italiæ, 170, 4. Cf. Donni terra. Versus fines regni Cottili sita est Ticinum urbs, 180, 41.

Cotuantii, Κωτούαντιοι, Rhætorum gens, 171, 50.

Cotylus, Κότυλος, Idææ collis, in quo fontes Scamandri, Granici et Æsepi, 515, 18.

Cotyorus, Κοτύωρος (Busuk Kaleh), ut videtur, vel Persembeh, Ponti opp., e quo incolis frequentata est Pharnacia, 469, 54.

Cotys, Κότρως, dea Thracia, 404, 14.

Cotys, Odrysarum rex, 282, 80.

Cotys, Sapeorum princeps, Polemonis et Pythodoridis filiam duxit; filius ejus natu maximus nunc regnat, 476, 15.

Korúnia, Thracum sacra, 404, 11; apud Edones, 404, 14.

Crægus, Κράγος, Lyciæ opp. in monte cognomine, qui octo vertices habet (ad Yedi-Bouroun), 568, 7. Crægo et Anticrago assignatur de Chimæra fabula, ib. Sub Crægo sita Pinara, 568, 11.

Crægus, Ciliciæ petra ad mare sita, 571, 36.

Crambysa, ἡ Κράμβουσα, ad Lyciam insula, 568, 48.

Crambusa ins. ad Ciliciam, 572, 32.

Kpavón, insula ap. Hom. Il. 2, 443, l. q. Helena, q. v.

Cranaus, Κράναος, Attidis pater; ab eo Atticæ incolæ Cranaei dicti, 341, 1.

Cranii, Κράνιοι (Argostoli), olim Cephaleniæ opp. 391, 35; 392, 31.

Crannon, Κρανών (Palæa Larissa), Thessaliæ urbs, 379, 18. Crannonios indicari voce Ἐφύρουσ ap. Hom. Il. 13, 301 putant, 276, 21; 376, 50.

Crannon, quæ a Gyrtone 100 stadia distare dicitur, 276, 17, a priore Crannone diversa esse videtur. Vide s. v. Gyrtón.

Crapathus, Κράπαθος, i. q. Carpathus.
 Crassus (P.) mari ad Casiterides omnibus qui eo navigare vellet, patere docuit, 146, 9. In bello contra Aristomacum gesto cecidit juxta Leucas, 552, 19.
 Crassus (M.) Parthis bellum intulit, 637, 23. A Surena captus Sinnacis interemptus est, 636, 9.
 Crater, ὁ Κρατήρ, sinus Campaniae, 206, 17; a Miseno ad Minervae promontorium pertinens, 202, 8.
 Crateræ Sidoniae, 34, 17 et 28.
 Craterus ab Alexandro in Gedrosiam praemissus, 614, 13. Ab Hydaspæ movens per Arachotos et Drangas in Carmaniam profectus est, 614, 25. Sub idem fere tempus quo Alexander in Carmaniam venit, 617, 22. Crateri ad Aristopetram matrem epistola in quo fabulosa multa de Alexandro usque ad Gangem progressu traduntur, 598, § 35.
 Crates, Chalcidensis, ὁ μεταλλευτής, Cephissi meatus repurgare instituit; ob editiones Enotiorum a cæptis destitit, ejus ad Alexandrum literæ, 349, 28.
 Crates Mallotis Syrus vocatur, 30, 14, grammaticus, cum Aristarcho κορυφαῖος ἐν τῇ ἐπιστομῇ ταύτῃ, 25, 23; æqualis Demetrii Scepsii, 521, 25; magister Panætii, 576, 35; poesin homerica ad quaestiones scientiæ accommodatas traducens minime inepta egit, 130, 52. Non recte in Hom. 11. σ, 489 scripsit, 3, 7. Ejus explicatio verborum καταμοῖο ῥέον ἀνασπείρο ap. Hom. Od. μ, 1, p. 4, 4. Ejus de Æthiopibus bifariam divisas sententia, 25, 32 sqq., improbat, 26, 21. Menelaum per Gades, circumnavigata Libya, ad Indiam usque penetrasse ibique apud Æthiopes opes collegisse putat, 31, 41; 85, 10. Ἡ Κρατήριος σφαῖρα, 96, 14. Crates Phœnicem fuisse Phocensem quibus argumentis demonstrare conetur, improbane Demetrio Scepsio, 377, 1.
 Crathis, Κράθις, ad Ægæa Achaiae fuit, unde nomen habeat, 331, 50. Ab eo Italiae fluvius dictus, ib.
 Crathis (Coscile), fl. ad Sybarin, 218, 43, ab Achaico fluvio nomen habens, 332, 1; aquæ virtutes, 219, 8; 366, 5.
 Cratippi filii Trallianus tyrannide premerunt tempore belli Mithridatici, 554, 30.
 Cremona, ἡ Κρήμνα (Girmeh), Pisdiae castellum, quod cepit Arnyntas, 487, 38; nunc habet coloniam Rom., 487, 41; 488, 19.
 Cremona, Κρεμόνη, Galliae Cispadanae urbs, 180, 28; non longe ab ea sunt Acerræ (Ἀγέρραι), 206, 44.
 Crentides, Κρηνίδες, urbs Macedoniae, ubi nunc Philippi, ad Pangæum m., auri metallis dives, 280, 5; 281, 44.
 Creophagi, Κρεοφάγοι, Κολοβοὶ τὰς βαλάνους, Æthiopes ad Antiphili portum in sinu Arabico, 666, 45; mulieres eorum judaice exciduntur, ib. Ad fauces sinus Arabici inde ab Eumenis portu habitant, 657, 48, et in myrrhifera Æthiopiae regione, 658, 34.
 Creontides, Κρεοντιάδης, Phocænsium dux, 210, 19.
 Creophylus, Κρεόφυλος, Samius, Homerum hospitio excepit, qui dedit ei poema de capta Œchalia. Callimachus carmen istud ipsius Creophyli esse dicit; quidam Creophylum magistrum Homeri faciunt, 545, 33.
 Creopolis mons, Κρεόπωλον ὄρος, Argolidis, per quem Tegea Argos itur, 223, 38.
 Cresphontes, Κρεσφόντης, Messeniam obtinuit, 334, 48. Quomodo Messeniam in quinque civitates dividerit 310, § 7.
 Crestonia, Κρηστωνία, Macedoniae regio olim a Pæoniis obtinebatur, 281, 38.
 Cretæ insulae descriptio, 407, cap. 4. Cretæ urbes centum tribuit Homerus in Iliade, nonaginta tantum in Odyssea. Quomodo hanc discrepantiam Ephorus alique explicare tentaverint, 412, § 15. Urbes maximæ, 408, § 7. Metopon promontorium, 710, 37. Longitudo insulae

super 2000 stadia a Salmoneo ad Criumetopon, 87, 31. A Criumetopo ad Pachynum Siciliae 4500 stadia, 87, 32; 102, 26. Promontorium orientale Salmonium; ad id a Rhodo 5000 stadia, 87, 30. Cretæ Chersonesus Ardani Libyæ prom. mille fere stadiorum intervallo objacet, 711, 33. Cretæ locus Hippocoroneum, 405, 53. E Phrygia Rhea in Cretam Curetes adscivisse fertur, 405, 24. Cretica de Jovis natalibus fabula, 402, § 11. In Creta Rhea non colitur, sed in Phrygia et Troade tantum. Qui aliter sentiunt, eos in errorem induxit quod eadem locorum nomina in Creta et Phrygia occurrunt, monente Demetrio, 405, 45. E Creta Telchines in Cyprum, deinde in Rhodum venerunt, 558, 24. In Creta Pelasgi, 184, 3. Ex ea Sarpedon in Lyciam colonos duxit, de quibus Termilarum nomen Lyciæ olim fuit, 509, 25. E Creta in Lyciam a Sarpedone deducti sunt Termilæ, 490, 45. E Creta Teucri in Troadem profecti, 517, 22. Cretensis mulier Dædalo Iapygem peperit, 232, 7. Cretenses cum Theaco e Cnosso urbe, vel cum Iapyge e Sicilia profecti Brundisium frequentasse feruntur, 234, 27; e Iapygia vero migrarunt in Bottiam Macedoniae; 234, 30. Cretenses qui cum Minoe in Siciliam venerant, post mortem ejus redeuntes in Iapygiam tempestate delati sunt; ibi considentes Parthenias, Tarenti conditores, recepere; nonnulli eorum juxta Adriam pedestri itinere profecti in Macedoniam venerunt, ibique Bottiae dicti sunt, 231, 52. Cf. 276, 26. Cretenses Minois comites, e Sicilia in Italiam profecti, Hyriam condiderunt, teste Herodoto, 234, 23. Cretensium coloni Salentini Italiae, 233, 35. In Creta signa Jasonis et Colchorum expeditionum, 38, 28. Cretensium auxilio Cares insulares continentem habitare coeperunt, 490, 41. Cretensium et Magnetum Thessal. colonia Magnesia ad Mæandrum, 543, 46. In Cretam Althæmenes Argivus cum eaque Dorienses venerunt, 557, 42. Cretenses Æginam frequenter incolis, 223, 6. E Creta oriundi Caunii, 556, 42. De Minois institutis, 409, § 8; leges optimæ, quas alii complures imitati sunt, 409, § 9, ut Zaleucus, 216, 11. Cretam adiit Lycurgus, 414, § 19. Cretensium de republica institutisque Ephori narratio, 412, § 16-22. Instituta eorum perperam nonnulli a Lacedæmonis repetunt, quum hi potius Cretica accuratius elaboraverint, 413, § 17. Postea respública in deterius abiit. Cretenses post Tyrrenhos latrocinia exercuerunt; oppressi deinceps sunt a Cilicibus, et deinde una cum Cilicibus a Romanis, 409, 51. Creta cum Cyrenaica in unam provinciam Romanam conjuncta est, 710, 51. Cretensium ἀραμώται, 598, 7; ἡ Μνῆα καλουμένη σύνοδος, 464, 38. Cretici rhythmī, Thaletis inventum, 413, 5. Proverbium: ὁ Κρήξ ἀγνοεῖ τὴν θάλατταν, 413, 27. Creticum mare, ἡ Κρητικὴ θάλασσα, τὸ Κρητικὸν πλωγος, 102, 35; 269, 9; 282, 20; 317, 20; 322, 45; 419, 8. Ejus insulae, 416, § 1.
 Creusa, Κρέουσα vel etiam Κρεουσία, Boeotiae urbs ad Atticæ confinia, 344, 1; 351, 42. Thespiensium navale, 351, 42; 352, 6; ad sinum Crissæum, 348, 15. A Mych. Phocidis 90 stadia, a Holmiis 120 st. distat, 352, 9.
 Crimissa, Κρίμισσα vel Κρίμσα (ad Cape dell' Alice?), Italiae opp., Philoctetæ opus, 211, 29; in Crotoniarum agro; superjacet Chone urbs, 211, 33.
 Crinacus, Κρίνακος, nomen barbarum, 267, 6.
 Crinagoras, Κριναγόρας, rhetor Mytilenæus, 528, 11.
 Crisa, Κρίσα (ruinæ ad Chryso vicum), Phocidis urbs, ad mare sita, 357, 31; a qua sinus Crissæus dictus, 359, 20. Crisæ tyrannus Daulius, Metaponti conditor, 220, 25. Crisæi Cirrham deleverunt, 359, 29. Crisa deleta ab Eurylocho Thessalo, tempore belli Crisæi; quam ab causam? 359, 40. Instaurata ab Amphissensibus, qui ausi

- hujus mox poenas dederunt, 359, 36. Eurylochus Theasalus Crisam diruit, 359, 30.
- Crisæum bellum, 359, 31; 361, 39.
- Crisæus campus, 259, 19; 366, 37.
- Crisæus sinus, 215, 32; 269, 10; 275, 25; 287, 25; 388, 38; 328, 19; 344, 11; unde dictus sit, 359, 21. Inde ab Antirrhio usque ad isthmum pertinet; pars ejus est mare Alcyonium, 288, 47. Crisæo sinui incumbit Helicon, 351, 41; ei adjacent Medeon, 352, 43, et Creusa, 348, 15.
- Critasirus, Κριτάσιρος, Bolorum dux, 525, 29; 260, 26.
- Crithote, Κριθωτή, Chersonesi Trac. oppidulum nunc eversum, 284, 10; 394, 47.
- Crithote, Κριθωτή, Acarnanæ opp., 394, 45. [Ruinae inter *Lutziana* et *Tragamesti* sec. Leakeum.]
- Criumetopon, Κριουμέτων, Chersonesi Tauricae pr. (C. *Aitodor*, vel *Karadja Bouroun*. Cf. Geogr. Min. I, p. cxlv) Carambi objacet, 256, 20; 467, 12, a quo distat 1500 stadia, 103, 15.
- Criumetopon (*Kavo Krio*), Cretæ prom., 87, 31, cui objacet 2000 stadiorum intervallo navale Cyrenensium, 710, 37.
- Crobialus. V. *Ægialus*.
- Crobyzi, Κρόβυζοι, Thraciæ gens, ad Pontum supra Callatim, Tomea et Istrum, 264, 26.
- Crocus campus, τὸ Κρόκιον πεδίον, Phthiotidis supra Halum opp., 371, 48; ad fines Othryis montis, 374, 9; per eum Amphrysus fluit, ib. Supra eum Itonus, 374, 4. Sub Crocio Campo Thebæ Phthiotides, 371, 50.
- Crocodilopolis, Κροκοδείλων πόλις (ruinae ad *Embeslanda*), in Thebaidæ, ubi crocodilus colitur, 693, 45.
- Crocodilopolis, Κροκοδείλων πόλις, in Ægypto olim vocabatur quæ nunc dicitur Arsinoe, 689, 35.
- Crocodilopolis, Pheniciæ urbs maritima inter Bucolon polin (*Dandorah*) et Stratonis tarrim, 645, 53. (Memoratur etiam apud Plin. 5, 17, 75 inter Dora et Stratonis turrim: *Fuit oppidum Crocodilôn et flumen*. Flumina vero in hoc tractu novimus *Karadcha* et ab eo versus meridiem alterum majorem *Serka*, quem indicari a Plinio censeo. Idem apud Ptolemæum vocatur Chorsæus, ponē ejus ostia ab eodem Ptolemæo Sapphura urbs notatur.)
- Crocodilus cur a mugilibus, porcis et delphinis piscibus absteineat, 699, 47. Crocodilorum cultus in Arsinoe urbe sive Crocodilopoli; sacer et mansuetus crocodilus, qui in lacu nutritur, Suchus vocatur, 689, 35; 690, 1. Crocodilus etiam Crocodilopoli Thebaidis colitur, 693, 45; detestantur eum incolæ Apollinis urbis in Thebaidæ, 693, 49, et Tentyriæ, 691, 52; 692, 3. Crocodili in Mæridis lacu, 690, 1; in lacu Æthiopæ, 658, 41; in Indo non multi, nec infesti hominibus, 602, 11; in Hydaspe, 593, 43; in Gange, 612, 22; in Libyæ occidentis fluvii, 701, 45. Crocodili pusilli in Bithyniæ fonte Azaritis, 482, 22.
- Crocus Siculus, 227, 13; crocus optimus ad Corycium Ciliciæ antrum, 572, 34.
- Crocutta, Κροκούττα, Æthiopæ animal e cane et lupo hybrida, 659, 54.
- Crocylea, Κροκύλαια, a Laerte capta, in Acarnania fuit, 323, 28, vel, ut 388, 20 (cf. 389, 18) accuratius dicit, in Leucade ins. Cf. v. *Ægilips*.
- Croesus Herodoto vocatur τύραννος τῶν ἐν τῷ Ἰωνί, 457, 46; Alyattes I., Delphos dona misit, 360, 50; 361, 15; divitias comparavit ex auro Pactoli, 535, 5. Sidena diruta, in quam Glaucias tyrannus confugerat, diris eos devovit, qui muris denuo urbem cingerent, 514, 48. Contra Croesum Prusias (?) bellum gessit, 483, 10.
- Croesi tempore Ilium novum eo quo nunc est loco conditum, 507, 47.
- Crommyi acra, Κρομμύου ἀκρά (C. *Cormachite*), Cypri pr., 583, 23, ab Anemurio distat 350 stadia, 582, 8; 571, 40; a Clidibus 700 stad., 582, 8.
- Crommyon, ἡ Κρομμύων, vicus olim Megaricus, postea Corinthius, in isthmo situs, 326, 49; 335, 8; 336, 20. Regio ἡ Κρομμύωνία, 326; 44 et 51, de qua disceptarunt Iones et Peloponnesii, 336, 51. Sus Crommyonia, mater apri Calydonii, 326, 51.
- Cromna, Κρόμνα (Ruinae prope *Karadcha Tchileh Bouroun*), unus pagorum e quibus Amastris urbs Paphlagonica conflata, 466, 46; 464, 47.
- Cronus. V. Apollonius et Diodorus.
- Croton, Κρότων (*Cotrone*), 200 stadia a Sybari distat, 218, 42; 150 stadia a Lacinio dissita; ibi *Æsarus* fl. et portus et *Næthus* fl. Urbis a Myscello Achæo conditæ origines (cf. 224, 8), secundum Antiochum; prius ab Iapygibus habitata esse Ephorus refert; urbis studia bellica et athletica; frequentes in ludis victores Crotoniæ; ducta hinc proverbialia; auxit urbis gloriam multitudo Pythagoreorum inter eosque Milo athleta; non diu civitas duravit post acceptam ad Sagram fl. cladem, 217, § 12. Croton urbs salubris, 224, 9. In agro urbis Crimissa et Chone, 211, 32. Crotoniæ Scylletium possederunt, 217, 16; Sybarin ceperunt captamque immisso flumine aquis obruerunt, 218, 51. A Rheginis et Locrensisbus ad Sagram fl. victi sunt; quam cladem mox finis civitatis secutus est, 217, 2.
- Cruni, Κρουνοί (*Baltchik*), Pontica urbs inter Callatin et Apolloniam, 265, 13.
- Cruni, Κρουνοί, fons Triphyliz (ad hod. *Taula*), 295, 30; 301, 25; 302, 5.
- Cruis, Κρουσί, Macedoniæ regio, cujus oppida complura delevit Cassander, 277, 33.
- Crystalli in India, 610, 41; crystalli tabulæ in Cappadocia, 462, 45.
- Cuaris, Κουάριος (Cualius?), fluvius prope Coroneam Boeotiæ, de fluvio thessalico dictus, 353, 29. Alcæus *Κουάριον*, vocat, 353, 30.
- Cuaris fl. in Thessalia Phthiotide, 353, 29. 374, 12.
- Cubi. V. *Bituriges Cubi*.
- Cuculum, Κούκουλον (*Cucullo*), Latii urbs, viæ Valeriæ propinqua, 198, 37.
- Culupene, Κουλουπηνή, Ponti regio, Armeniæ minori continetur, 479, 28.
- Cuma, Κώμη (Ruinae ad *Lamurthot*), Æolicarum urbium maxima, et cum Lesbo quodammodo metropolis ceterarum urbium Æolicarum, 532, 4. A Cleua et Malao condita et Phriconis cognominata est, 498, 35; 531, 5. Ad Cumam Amazones habitasse Ephorus ait, 471, 23. Ipsa urbs ab Amazone nomen habet, 471, 30; 532, 31. Hinc Hesiodi pater Ascræ venit, 351, 47. Vicina est Larissa Phriconis, 378, 27; 530, 34, septuaginta distans stadia, 531, 41; Myrina a Cuma abest stadia quadraginta, 531, 41. Cumano in agro Gergithes urbs fuit, et etiam nunc Gergithium locus ad Larissam monstratur, 404, 39. Cumæorum colonizæ Cumæ Campaniæ, 202, 47, et Side Pamphyliz, 670, 2, et Enus in Thracia, 283, 15. Cumæi stoliditatis nota laborant; quam ob famam? 532, 7. Cumæi Hesiodus et Ephorus; num Homerus quoque Cumæus ait, quaeritur, 532, 23.
- Cumæ, Κώμη (Cuma), Campaniæ urbs, 21, 33, Chalcidensium et Cumæorum Asiaticorum colonia antiquissima; postea Campani ea potiti sunt; et etiam nunc græcæ originis supersunt indicia. In propinquo est Gallinaria silva, 202, 47. Cumani Oseos e Campania expulerunt; ipsi ab Etruscis ejecti sunt, 202, 19. Cumani

- ager cur Phlegra dictus sit, 204, 41. Cumanorum olim navale Dicæarchia, 204, 35. Cumas ab Averno cuniculus a Cocco ductus, 204, 15. Cumanorum colonia Neapolis, 205, 3.
- Cumanus sinus, δ Κύριος κόπος, Italiae, 18, 30; 18, 54.
- Cuneus, Κόνωος, Iberiae regio in sacrum prom. excurrent, 114, 7.
- Cuniculi multi in Turditania, quos quidam leberides, λεβηρίδας, vocant, 119, 46; sunt per totam fere Hispaniam et ad Massiliam usque, 119, 49. Cuniculi ex Hispania in Gymnesias illati, et immane quantum aucti ad desperationem incolas adegerunt, 140, 1; 119, 50. Venandi cuniculos ratio, 120, 2.
- Curalius fl., Κουράλιος (Sofadhitiko), Hestiasotidem perfluere et fanum Minervæ Itoniæ præterlapsus in Peneum influere dicitur, 376, 25. (In antecedentibus, p. 374, 15, Strabo Minervæ Itoniæ templum Thessaliotidi assignat; idque recte habet. Quare aut falsa hoc loco auctor tradit, aut ita res expedienda est, ut eam Curalii partem quæ Peneo proxima est, Hestiasotidi tribuamus.)
- Cures, Κύρης (Correse), nunc viculus, olim urbs illustris, ex qua orti Titus Tatius et Numa Pompilius; unde oratores populum Rom. affantes, Quirites eum appellant, 190, 11. Quiritium rex Tatius cum Romulo regni societatem inivit, 192, 6. Post necem ejus Romulus imperium in Quirites volentes exercuit, ib. Quiritibus finitimi Æqui, 192, 39.
- Curetes, Κουρήτες, dii, Hecateri ex Phoronei filia prosapia ap. Hesiodum, 405, 14. Nonnullis sunt γηγενεῖς et χαλκασπίδες, 405, 16; δαίμονες ἢ πρόκοιοι θεῶν, sicut Satyri, Sileni, Tityri, Bacchæ, 400, 25; sec. alios iidem sunt Curetes, Corybantes, Cabiri, Idæi Dactyli et Telchines, sec. alios cognati inter se et simillimi, 400, 32. Quidnam his omnibus sit commune, 400, 36. Curetes et Idæos Dactylos non esse diversos statuunt, 283, 12. Curetes, quos etiam Corybantes dicunt, in Rhæ cultu Phrygio, 402, § 12. Curetes libicines et Phryges vocat Phoronidis auctor, 405, 15. Curetes Cretici e Phrygia in Cretam a Rhea adsciti feruntur, 405, 24; erantque juvenes armata saltatione representantes de Rhea et natalibus Jovis fabulam; nomen habent vel quod κόρος, juvenes, essent, vel quod κόρον, puerum, Jovem educassent, 402, § 11. Curetes in Creta dicti sunt advocati a Rhea e Rhodo Telchines, 405, 25. Curetum in Creta socius Cyrbas fuit, 405, 27. Curetes Latonam parientem tuerent in Solmissio monte prope Ortygiam Ioniæ, 546, 35. Cf. 546, 45. Saltationis armatæ inventores, 413, 2. Arma ærea, χαλκᾶ, primum in Eubœa sumpsisse feruntur, indeque Chalcidenses dicti esse, 405, 19. — Κουρήτες ap. Homerum juvenes milites, 401, 15.
- Curetes, gens. Cum gente Curetum passim ab historicis confunduntur Curetes ministri sive genii deorum, quibus orgia celebrantur, 400, § 7. Quomodo utrosque nonnulli componere lentaverint, 400, § 8. Curetes (sec. Archemachum) Chalcidem habitantes et de Lelanio campo continenter cantantes, ne facile ab hostibus comprehenderentur, comas anteriores tondébant; ab hac κουρᾷ Curetes dicti; migrarunt deinde in Ætoliam, ibique circa Pleuronem loca obtinuerunt, finitimosque, quod comam non tondébant, Ἀχαρῶνες vocarunt, 399, 44. Nonnulli vocari Curetes ferunt a Curio monte Ætoliae, 399, 54, vel ab eo quod κορῶν, puellarum, in morem muliebres vestes gererent, 400, 53. Cf. 387, 28. Pars Ætolorum, 368, 38; 387, 32; 399, 14. Curetica Ætoliae regio eadem est quæ Pleuronis, 387, 33. Curetes partem Acarnaniæ tenuerunt, 267, 28. Sec. Ephorum Curetes, adveniente ex Elide cum Epæis Ætolo, in Acarnaniam transgressi sunt, 398, 5. Apud Homerum Curetes sunt Ætoli, 397, 38.
- Curias, Κουριάς (Capo Gavata sive delle Gatte), Cypri pr., 582, 37.
- Curium, Κούριον (Episcopi), Cypri opp., Argivorum col., 582, 39.
- Curius mons, Κούριον ὄρος, in Ætolia, veteri Pleuronis vicinus; unde Pleuronis Curetarum nomen factum esse nonnulli produnt, 387, 27; 399, 54.
- Curribus falcatis Nigritæ et Pharusii utuntur, 703, 16.
- Cursus Achilleus, 255, 35. V. Achilleus cursus.
- Ctenus, Κτενοῦς, portus Chersonesi Tauricæ, æquali spatio a Chersoneso urbe et Symbolorum portu distat, et cum hoc isthmum 40 stadiorum efficit, muro munitum, quem contra Diophantem belligerantes Scythæ adorti sunt, 256, 25 et 43; 259, 21. Prope Ctenuntem erat Eupatorium, 259, 14.
- Ctesias Cnidius, δ Ιατρικός Ἀρταξέρτην, συγγράψας δὲ τὰ Ἀσσυριακὰ καὶ τὰ Περσικά, 560, 18. Ctesia rectius fabulas se narraturum profitetur Theopompus, 36, 15. Ctesias nimis voluptatem legentium spectat, 435, 36. Indiam non minorem reliquâ Asiâ esse dicit, 588, 16. Unde mare Rubrum nomen habere pulet, 662, 47. Atargatis ei vocatur Derceto, 667, 42.
- Ctesiphon, Κτησιφῶν (Al Madain), prope Seleuciam pagus magnus, ex quo urbs facta est, quum reges Parthorum ibi hiemarent, 633, 14.
- Ctimene, Κτιμένη, soror Ulyssis, 390, 1.
- Κτίσται (?) vocantur Thraces qui mulieribus abstinent, 246, 19.
- Cyanæ, Κυάναϊ, duæ insulæ, quarum altera Europæ, altera Asiæ adjacent, 20 stadia inter se distantes, totidemque (?) a templis Byzantium et Chalcedoniorum, 265, 35; ab Apollonia 1500 stadia, 265, 27. Cyanæ et Canobicum ostium in eodem meridiano, sec. Eratosthenem, 75, 25. A Cyaneis ad Hebrum 3100 stadia sec. Artemidorum, 284, 23; ad Caspium montem 6600 stadia secundum Hipparchum, 75, 28. Cyanea saxa a nonnullis Symplegades dicebantur, e quibus Plancias suas finxit Homerus, 17, 19; 123, 44; 266, 8.
- Cyaxaria Medi temporibus Milesii num classe triginta navium ad Bolbitinum Nili ostium appulerunt, 681, 20.
- Cybebe, Κυβηθή, Rhea, 404, 7.
- Cybela, τὰ Κύβηλα, mons Phrygiæ, a quo Cybele dea dicta, 486, 21.
- Cybele, Κυβέλη, Rhea, 402, 45; 404, 7; 486, 21.
- Cybelia, Κυβελία, pagus Erythrææ peninsulae, 550, 46.
- Cybiosactes, Κυβισάκτης, qui e Syriacorum regum stirpe oriundum se ferebat, ab Alexandrinis filiae Ptolemæi Auletæ junctus, ab hac vero mox interfectus est, 676, 45.
- Cybistra, τὰ Κύβιστρα (Bregli), in ea Ciliciæ parte quæ Cappadociæ adjecta est, 458, 28.
- Cychreus, Κυχρεός, heros serpentem in Salamine alebat, 338, 18.
- Cychrides serpens, δ Κυχρείδης ὄφις, qui a Cychreo alebatur, quum Salaminem infestaret, ab Eurylocho expulsus, et Eleusine a Cerere in locum administri receptus est, 338, 17.
- Cyclades, αἱ Κυκλάδες νῆσοι, insulæ initio duodecim; postea aliæ accesserunt; Artemidorus quindecim recenset; quasnam? 416, 48; ex his Prepesinthus, Oiliarum et Gyarum rescandas esse Strabo censet, 417, 6; nonnullæ in mari Myrtoō sitæ, 102, 41. Quædam eodem terræ motu quassatæ sunt, qua tota Syria concussa est, 48, 27. Cycladum solennis in Delo conventus, ad quem mittebantur sacrorum legati et victimæ et chori virginum, 416, 45.
- Cyclopes et Læstrygones circa Ætnam et Leontinorum regionem incoluerunt, 16, 50. Cyclopes unoculos Homerus

- fort. ab Arimaspiis historiarum Scythicarum in sua poemata transtulit, 17, 42. Vasta Cyclopum corpora segmentum Homerico, 18, 6. Cyclopum vita, *Κυκλώπειος βίος*, 430, 37; 507, 18. Cyclopiis spelunca, 33, 30.
- Cyclopes, septem numero, *γασπερόγυρες* dicti, e Lycia acciti, Tiryntem Procto munierunt; eorumdem fuerint Cyclopiis opera quæ sunt ad Naupliam, 320, 36.
- Cyclopiis, *Κυκλώπειαι*, specus in iisque labyrinthi ad sinum Argolicum post Naupliam, 317, 7; 320, 36.
- Cycni in Hispania, 135, 50.
- Cycnus, Tennes pater, 327, 14, Thrax genere, rex Colanarum, 517, 3.
- Cydnus, *Κύδνος* (*Tersus Tchai*), Ciliciæ fl.; ad ostia ejus Rhegma locus, 574, 3; Tarsum perfuit, 574, 6. Fluvii fontes; aqua frigida, cursus rapidus, 574, 35. Ostia a Tarso 120 stadia distant, 574, 30. Ab ostio ejus ad Amisum isthmus est peninsulæ Asiaticæ, 574, 15. Ex Cydno in Choasperm navigasse Diotimum acceperat Damastes, 39, 40.
- Cydonia, *Κυδωνία* (*Khanla*), Cretæ urbs magna, 409, 50; a Minoe condita, 409, 20. Distantia a Cnosso, Gortyne, Aptera, a mari; vicini sunt Polyrrhenii, 411, 32. Cydoniam Æginetæ colonos miserunt, 323, 10. Cydoniatæ Britomartidi cur Dictynnæ nomen indiderint, 411, 25. Cydoniæ mons Tityrus, 411, 31.
- Cydreus, *Κυδρηῶς*, Codri f. spurius, Myntem condidit, 541, 4.
- Cydræ, *Κύδραι* (*Κύδραι* St. B. ex Strabone), Brygorum in Epiro urbs, 272, 9. Aliunde non nota urbs. Num est Codrium quod memorat Livius, 31, 27, una cum Orgesso, Corragone, Gerrunio, Antipatria in extremis Macedoniæ? quæ quidem urbs cum hod. *Kodras* ad Aoum fl. (circ. 17° 50' long.) componenda videtur. Quadrat etiam quod Bryges inter gentes recensentur qui a Cerauniis ad Epidamnium usque supra Epirum sint in mediterraneis. Attamen non hoc loci quærendos esse Bryges Strabonis videtur, quorum e regione fluvii in Erigonem illabi dicuntur; ponendi potius sint a Lychnitide palude ortum versus eo in loco ubi Itin: Hieros. habet *Bruciadam* (Brygiadem Steph. Byz.) stationem. Cydræ fort. est *Σκύδρα*, quam Ptolemæus 3, 13, 39, nescio quam recte, ab Heraclea Lyncestide meridiem versus in Emathia ponit; in tabula Cydræas notavi ubi Itin. in via Egnatia ponunt Scirtiana s. Scyrtiana.
- Cyllene, *Κυλλήνη*, pagus, Eleorum navale, 290, 15, 120 ab Elide urbe stadiis abest, *ib.* Cyllenius Otus, Epeorum dux, *ib.* et 392, 5. Æsculapium Cyllenes, Colotæ opus, simulacrum eburneum, habet, 290, 20. Cyllene non longe ab Hyrmine distat, 293, 38. (Vulgo Cyllenen ponunt ad Chelonatam prom., prope hodiernum *Glarenza*. Cui opinioni testimonia veterum repugnant. In medio sinu, qui ab Araxo ad Chelonatam extenditur, sitam fuisse probat T. P., quæ et ab Elide et a Dyme ad Cyllenen quatuordecim millia numerat; Pausanias ab Elide Cyllenen 120 stadiis abesse dicit. E quibus testimoniis colligitur apud Plinium 4, 4, 8, ubi a Chelonata ad Cyllenen esse V millia proditor, pro V legendum esse XV, monente Curtio *Pelop.* 2, p. 103. Inter Chelonatam et Cyllenen secundum Strabonem et Ptolemæum exit Peneus fl., qui nunc a meridie promontorii egreditur. Ruinæ Cyllenes in ora aggesta non conspiciuntur.
- Cyllene (*Zyria*), Arcadiæ mons maximus; ejus altitudo, 333, 17 et 49.
- Cyme. Vide Cuma.
- Cynætha, *Κύναιθα* (*Kalavryta*), Arcadiæ opp., 333, 40.
- Cynia, *Κύνια*, palus Ætolie, 394, 50.
- Κυνόκεφαλοι*, Canicipites, gens ficta, ap. Æschylum, 26, 5; 348, 36.
- Κυνόκεφαλον ὄρευμα*, locus regionis Cinnamomiferæ (ad *Bunder Uloulah*), 659, 6.
- Cynocephalus, Æthiopie animal, 659, 50; ab Hermopolitæ Egypti colitur, 690, 26.
- Cynamolgi. V. Canimulgi.
- Cynopolis, *Κύνος πόλις*, in Delta regione Egypti, 681, 40.
- Cynopolis (*Samallus*) Egypti a meridie Heracleopolis, in qua Anubis colitur, et canibus honor est, 690, 13. *Κυνοπολίτης νομός*, *ib.*
- Cynosephalæ, *Κύνος κεφαλαί*, Thessaliæ collis et locus ad Scotussem; ibi Romani Philippum proelio vicerunt, 379, 30.
- Cynos sema, *Κύνος σῆμα*, sive Canis sepulcrum, Cheronesi Thr. promont., quo prætervecto Hecubæ sepulcrum ostenditur, 284, 1. Et in Asia objacet ostium Rhodii fluvii, 509, 21. Hecubæ sepulcrum esse dicitur, *ib.*
- Cynos sema (*Cape Volpo*), in Carie ora inter Loryma et Cnidum, 560, 3.
- Cynos sema (*Chimo* aliorum, ad hod. *Burdahn*), locus oræ Libycæ inter Leucaspiri et Taposirin, 679, 22.
- Cynthus, *Κύνθος*, Deli mons, 416, 31.
- Cynuria, *Κυνουρία*, in confiniis Argolidis et Laconie; in ea Thyreæ opp., 323, 34, et Lyrceus mons, 318, 26.
- Cynus, *Κύνος* (*Palæopyrgo*), Locridis urbs, 383, 15. Opuntis navale, 365, 6. Cyni habitavit Deucalion; ibi Pyrrhæ sepulcrum, 365, 12. Urbis pars terræ motu læsa, 50, 40. Cyni colonia Canæ in Asia, 525, 48.
- Cyparisseis, *Κυπαρισσέαι*, priscæ Macistiæ locus, in Nestoris ditione, quæ etiam ultra Nedam pertinuit, 300, 35. Non amplius habitatur, *ib.* Nunc *ἡ Κυπαρισσία* dicitur, fluvius vero *ὁ Κυπαρισσῆας*, *ib.*
- Cyparissenses, *Κυπαρισσέαι*, Lepreatis finitimi, 296, 34. Regionem eorum Caucones tenuerunt, 296, 35. Cyparissensium oræ objacent Strophades ins., 308, 50. Strabo duas Cyparissias, unam Triphylie sive Macistiæ, alteram Messeniæ, distinguit, utramque autem in Nestoris ditione positam esse censet. Fortasse tamen utraque Cyparissia referenda fuerit ad hodiernam *Arkadia*, in ea Macistiæ parte sitam, quæ est a meridie Nedæ fluvii, adeo ut eadem etiam Messeniæ vindicari potuerit. Stephanus Eranam Messeniæ etiam Cyparissiam dictam esse refert; Strabo ubi Eranæ mentionem facit, hoc non notavit. Sin revera duæ Cyparissie distinguendæ sunt, Messeniæ urbem ubi poni voluerit Strabo, non liquet.
- Cyparissia, Messeniæ urbs, 308, 35; 310, 4; in eodem quo Pylus tractu sita, 308, 48.
- Cyparissia nunc prima urbs oræ Messeniæ, olim vero ad Nestoris imperium et Triphyliam pertinuit, 599, § 22. Cyparissia Messeniaca a Triphylie urbe cognomine diversa esse dicitur, 300, 47.
- Cyparissia, ad sinum Laconicum urbs (in *Xyl* peninsula), 312, 23.
- Cyparissus pagus Phocidis sub Lycorea situs, 363, 19.
- Cyphus, *Κύφος*, Perrhæbicus mons et pagus; ubi *Enianes* nonnulli consederunt, 380, 17; 379, 5; in Guneii ditione, 378, 49.
- Cypræ templum, ab Etruscis in Piceno conditum; Cypra vero Etruscis Juno vocatur, 201, 6. (Templum illud erat in loco *Cupra Maritima* dicto, ubi nunc *le Grotte a Mare*, a borea hodierni *S. Benedetto*.)
- Cypræsetum, *ὁ Κυπαρισσών*, inter Sadracas et Dialæ tractum (*Tchemen Khupressi*. Vide not. ad v. *Sadraca*), 628, 29.
- Cyprus, *Κύπρος*, ins. in Iasico sinu et Pamphylio sita, p. 104, 3. De situ ejus prava tradunt Damastes et Eratosthenes, 583, § 4. Descriptio insulæ, 581, cap. 6. Situs, 581, § 1; ambitus, longitudo, figura, 581, § 2. Singula describuntur, 582, § 3 sqq.; proventus, silvæ, 583, § 5.

- in Cyprum Telechines a Creta venerunt, 558, 24. Cinyras, Cyprius, 33, 10. Cyprium aes unicum est, quod ferat Cadmiam lapidem, vitriolum et apodium, 136, 1. Cyprum tenuerunt tyranni, deinde Ptolemæi; tum Romanorum fuit provincia prætoria, occupante insulam Catone. Per breve tempus tenuit eam Cleopatra, dante Antonio, 583, § 6. Cyprus Ptolemaicis regibus paruit, 672, 38.
- Cypsela, τὰ Κύψαλα (*Ipsala*), Thraciæ urbs non longe ab Hebro, in quam desinit via Egnatia, 275, 4 et 11; 282, 35 et 48; 284, 23.
- Cypselus, Κύψελος, Bacchidas dejecit, et occupatam Corinthi tyrannidem ad tertium heredem propagavit, 325, 11. Ejus donum aureus malleoque ductus Juppiter Olympiæ, 304, 8, 325, 13. Cypselus Leucadem colonis occupat, 388, 21. Filius ejus Gorgus, Ambracis conditor, 270, 17.
- Cyra, τὰ Κύρα, ad Iaxartem oppidum in Sogdiana, Persici regni ultimum, Cyri opus, ab Alex. M. dirutum, 443, 47.
- Cyrbantes (Κύρβαντες) et Corybantes non diversos esse putant, 283, 11.
- Cyrbas, Κύρβας, Hierapytnæ Creticæ conditor, Curetum socius, 405, 27.
- Cyrenaicæ sectæ, τῆς Κυρηναϊκῆς φιλοσοφίας, auctor Aristippus Socraticus, 711, 5; emendator Anniceris, 711, 9.
- Cyrene, Κυρήνη (*Grenna*), Libyæ urbs, in monte mensali, 710, 29; in Alexandria parallelo, 110, 41; a Syenes parallelo 5000 stadia distat, sec. Hipparch., 110, 19; colonia e Thera deducta, 48, 11; 298, 33; 710, 32. Battus conditor, 710, 40. Regio ejus ferax (cf. 108, 20), equorum nutrit virorumque fortium; ea Ægypti reges potiti sunt; nunc provincia Romana cui Creta adjuncta, 710, 42. Cyrenæ emporium Apollonias, 710, 27. Cyrenaicæ ditionis terminus ad Automala in Syrti majori, 101, 54, et ab altero latere Catabathmus, 711, 22. At sub Ptolemæo (Apione?) limes occidentalis erat ad Euphrantæ turrin, 709, 41. Usque ad Cyrenaicam pertingunt Marmaridæ, 108, 37. Supra eam sunt Nasamones et Paylli, 108, 38. Ad eam Paylli degunt, 692, 5. Imminent ei Lotophagi, 130, 40. Cyrenaicæ silphium sive laserpitium nunc fere deficit, 710, 54; succus ex eo collectus, ὅπως ὁ Κυρηναῖος, 711, 1. Oppida Cyrenaicæ, 710, § 20 et 21. Cyrenaica potiti sunt Ptolemaici reges, 672, 37. Cyrenæorum anathemata in Ammonis templo visuntur columnæ delphines impositos habentes et inscriptiones: Κυρηναίων θεωρεῖν, 41, 21. Hanc inscriptionem scitam esse dicit Hipparchus, 47, 20. Cyrenæi viri clari, Aristippus Socraticus ejusque filia et nepos, Areta et Aristippus metrodidactus, Anniceris, Callimachus, Eratosthenes, Carneades, Apollonius Cronus, 711, 4.
- Cyriticæ, Κυριτικῆς, insula sinus Adriatici prope Iapodum oram, 261, 43; 102, 23.
- Cyrius, Κυρίσιος (*Sulpitius Quirinus*, Tacit. Annal. 3, 48) Homonadenses fame expugnavit, 487, 52.
- Cyrrhestica, Κυρρηστική, regio Syriæ; ejus situs; ibi Gindarus civitas, 639, 34.
- Cyrrhestidis Minervæ templum ab Heraclea Seleucidis 20 stadia distat, 639, 33.
- Cysilus, Κυσίσιος, Pharsalius, Alexandri comes, de Armeniæ antiquitatibus, 454, 53.
- Cyrtii, Κύρτιοι, migratores et latrones, in Atropatene et Perside, 449, 8. Persidis gens latrocinis dedita, 619, 24.
- Cyri campus, τὸ Κύρου πεδῖον, Lydiæ, a Persis ita nominatus, 538, 6; Sardibus subjacens, 535, 16.
- Cyri castra, a Mazacis distant sex dierum itinere, via per Tyana ducente, 462, 18.
- Cyrus, rex Persarum, 51, 20, prius Agradates dictus; alterum hoc nomen a Cyro fluviio assumpsit, 621, 16. Astyagem regno exiit, 449, 31, Persisque imperium compa-
- ravit; successor ejus Cambyses, 626, 30. Cyrus Pasargadis honorem habuit, quod ibi Astyagem ultimo prælio superavit, 622, 13. Cur Susis regiam sibi esse voluerit, 419, 28. Sardes expugnavit, 536, 27. Quo strategemate Sacas vicerit; pro victoria in honorem Anaitidis Sacæ instituit, 439, § 5. Cyra urbem Sogdianæ ad Iaxartem condidit, 443, 48. Evergetis nomen hoc indidit, 616, 53. Ejus contra Massagetæ expeditio, 435, 24; 439, 39. In Indiam expeditio infelix, 565, 34. Cum septem solummodo hominibus ex India evasit, 614, 35. In Massagetæ ducens ad Indos prope accessit, at contra ipsos Indos expeditionem non suscepit, teste Megasthene, 586, 4. Cyri dux Harpurgus, 210, 16. Cyri sepulcrum Pasargadis Alexander invisit. De eo narrationes Aristobuli, Oniascriti et Aristi Salaminii, 621, § 7 et 8.
- Cyrus, Κύρος (*Abt-Schur*), fl. circa Pasargadas per Cavam Persidem fluit; ejus fl. nomen rex assumpsit, pro Agradate Cyrum se appellans, 621, 14.
- Cyrus, Κύρος (*Kour*), fl., 452, 47; 453, 24, Iberiam ab Albania dirimit, 51, 6; per Iberiam et Albaniam fluit, 421, 42. In Armenia ortus excipit Aragonem, Alazonium, Sandobanem, Rhoetacem, Chanem; exit in mare Caspium; prius vocabatur Cores, 428, 48. In Cyrum a meridie incidit fluvijs, juxta quem Seusamora castellum, et ex Armenia in Iberiam aditus, 429, 35. Cyro imminebat Harmozica, 429, 39. Albaniam perfluens, multum limi aggerit. Ejus ostia duodecim et Araxes affluens, 430, § 2. Per Cyrum ex Albania merces Indicæ per Oxum et mare Caspium advectæ ad loca Ponto vicina deferuntur, 437, 2. Cyri ad ostia a Caspio monte 1800 stadia, sec. Eratosthenem; a Cyro ad Caspias portas 5000 stadia, 440, 45. Ad Cyrum a Sarapanis castello quattuor dierum iter, 427, 22.
- Cythera, Κύθηρα, insula maris Myrtoi, 102, 40, cum portu et urbe, quam Strabonius ævo possedit Eurycles, 312, 4.
- Cytherius, Κυθήριος, fl. Pisatidis, cui adjacet Heraclea, et Ioniadum nympharum fanum, 306, 34.
- Cytherus, Κύθηρος, una e 12 Atticæ civitatibus, quas Cecrops constituit, 341, 30.
- Cythnus, Κύθνος, una ex Cycladibus ins., 417, 2.
- Cytinium, Κυτινίον, urbs tetrapolis Doricæ, 366, 51; 408, 42.
- Cytorum, Κύτωρον (*Kidros*), Ponti oppidum, quod Heneti olim possederunt, 465, 2; Sinopensium emporium; unus e pagis e quibus Amastris conflata; nomen unde habeat; optima ibi buxus nascitur, 466, 46.
- Cytorus, Κύτωρος, Phrxi f., a quo Cytorum opp. nomen habet, 466, 51.
- Cyzicus, Κύζικος, Propontidis insula (*Artaki*) et urbs (ruinæ *Bal-Kiz*), 284, 43; 103, 46. Milesiorum colonia, 542, 39. Insula et urbs describuntur, 492, § 11. Tempia Idææ matris, quæ sunt circa Cyzicum, Argonautæ struxerunt, sec. Neanthem, 37, 34. Cyzicus a Zelia 190 stadia distat, 502, 20. A Mithridate obsessa est, 493, 16. Honor Cyzico a Romanis habitus, qui ditionem urbis auxerunt, 493, 26. Prope urbem est Adrastæ oraculum, 503, 26. Cyzicena regio ad Priapum, 484, 8, quam urbem Cyziceni condiderunt, 502, 54. Cyziceni et Priapeni agri in confinis Harpagia locus, 502, 48. Cyziceni loca tenent ad Zeliā pertinentia, 502, 29, et montes Piroso Zeliæ contiguos, 504, 5, et pleraque regionis, quam Mygdones et Doliones possederunt, 492, 46 et 38; Troadis partem, quæ est ad Zeliā et campum Adrastæ, et partem Dascyliidis paludis, porro Dolionidem et Mygdonidem usque ad Miletopolidem et Apolloniadidem paludes, 493, 28. Quæ circa Cyzicum sunt post Troica Phryges occuparunt usque ad Præctium, 501, 45. Cyziceni Eudoxum legatum ad Proserpinæ sacra celebranda

miserunt in *Aegyptum*, 81, 20 (Cf. Eudoxus). Eorum architecti et instrumentorum navalium thesauri, 557, 36. Cyziceni lapide Proconnesio utuntur, 503, 53.

D.

- Dacæ, *Ἀάαι*, Scythæ, Xanthi (Xandii codd.) vel Paridicti, supra Mæotidem habitare perhibentur, a quibus ad Ochum profecti sint Parni Dacæ, 442, 4, qui habitant juxta Caspii maris latus orientale, 435, 50, ad Hyrcaniam, 252, 49. Inde a Caspio orientem versus habitant, 438, 26. Daarum alii Aparni, alii Xanthi, alii Pisauri dicuntur, 438, 34. Dacæ deserto peragrato incursiones faciebant in Hyrcaniam, Neseam, Parthiam, 438, 40. Dais Parnis ad Ochum habitantibus imperavit Arsaces, qui hinc Parthiæam invasit, 441, 40.
- Daci, *Δαίοι*, inter Germaniam et Getarum regionem habitant; antiquitus Dai appellabantur; unde Dans est usitatum apud Græcos servi nomen, 252, 47. Daci et Getæ eadem lingua utuntur, 253, 15. Contra Dacos Boii bella gerebant, 177, 21. Daci partem regionis, quæ est intra Alpes et Istrum desertum reddiderunt, debellatis Bolis et Tauriscis Gallis, a quibus Pariso (?) fluvio separabantur, 260, 24. Nunc Daci viribus fracti tantum non Romanis se submiserunt, 253, 28. Segestica belli in Dacos gerendi arx est opportuna, 260, 37; 172, 51.
- Δακίης* (?) Jupiter. V. Juppiter.
- Dactylos Idaeos et Curetes eosdem esse putant, 283, 12. Dactylorum Idaeorum unus Hercules, certaminis Olympici auctor, 305, 3. De Dactylis narratio varia, 406, § 22.
- Δαδοῦχοι*, lædiferi, Cereris ministri, 402, 16.
- Dædala, *Δαίδαλα*, mons et urbs, Lyciæ initium, 567, 6 et 53; Rhodiorum *πελάας* initium, 556, 16 et 41.
- Dædalus, *Δαίδαλος*, Icarum pater, 545, 47. De Dædalo fabula, 409, 39.
- Dæes, *Δάης*, Colonensis ex Troade, laudatur de Cillei Apollinis templo Colonensi, 523, 37.
- Dæsiatæ, *Δασιεῖται*, Pannonum gens, quorum dux erat Bato, 261, 10.
- Dai, *Δάοι*, antiquitus appellabantur qui nunc Daci vocantur, 252, 49.
- Dalio, *Δαλίον* (riv. de Longo), Triphyliz fl., in Alpheum exit, 296, 11.
- Dalmatæ, *Δαλματῆς*, diuturnum contra Romanos bellum gesserunt; ad quinquaginta habuerunt oppida, in iisque urbes nonnullas, ut Salonem, Priamonem, Niniam, Sinotium novum ac vetus; has Augustus combussit. Castellum eorum Andetrium; caput gentis Dalmium, quam urbem minuit Nasica, 261, 49; 263, 48. Dalmatiam mediam secat Adrius mons, 262, 7. Dalmatarum ora maritima *παρὰ Liburnicam* sequitur; navale eorum Salon, 261, 48. Dalmatæ octavo quoque anno agros dividunt; moneta non utuntur, 262, 5.
- Dalmium, *Δάλμιον* (*Dumno s. Dumno*), Dalmatarum princeps urbs, quam minuit Nasica, 262, 1. (Rectius urbs diceretur Dalminium sive Delminium.)
- Damascus, *Δαμασκός* (*Damask*), Persarum tempore Syriæ urbs nobilissima; supra eam Trachones, duo colles, 643, 40; vicinorum latronum incursionibus urbs infestabatur, 643, 44. A Damasco incipit Chrysorrhoas fl., 642, 53. Ἡ *Δαμασκηνή*, ager optimus, 643, 37; 642, 43.
- Damasias, *Δαμασία*, arx Licetiorum Vindelicorum, 171, 53. (Esse videtur vetus nomen Augustæ Vindelicorum; alius est *Hohenembs*).
- Damasias, *Δαμάσιος*, pessimæ fidei scriptor, 39, 33. Cuius testimonio nihilominus utitur fidemque iis adhibet *Eratosthenes*, 39, 29. Sinum Arabicum paludem esse putavit, 39, 37. Diotimum quendam e Cydno in Chospem navigasse narrat, 39, 38. Laudatur de Troadis terminis, 498, 47; de Cypro, 583, § 4.
- Damastium, *Τὰ ἐν Δαμαστίῃ ἀρροπία* in Illyria, circa quæ Dyesta et Enchelesæ et Dasarethii sive Sesarethii, 271, 21. (Fortasse pertinent ad *Tomoros* montem *Tomaritsa* regionis juxta Aoum fl. Montem hunc Livius 32, 7 Asnaum dicit; *πάντας ἀρροπῖνους* una cum Cerauniis montibus memorat Lycophron, 1017; hodieque *Argyrocastro* locus ad Aoum juxta Ceraunios montes existat.)
- Damasus, *Δάμασος*, et Apocæs Athenienses Teon urbem colonis frequentarunt, 541, 11.
- Damasus ὁ *Σκόμβρος*, Trallianus, orator, 554, 27.
- Damnamenteus, *Δαμναμένεός*, unus Dactylorum Idaeorum, 406, 40; 491, 35.
- Danae, *Δανάη*, in cista in Seriphum delata; vlm ei inferre voluit Polydeces; quod facinus ultus est Perseus filius, 418, § 10.
- Danaï, *Δαναοί*, a Danao norones habent ante Pelasgiotæ dicti, 184, 34; 319, 28. Græcos universos Homerus Danaos vocat, 317, 40.
- Danaides, *Δαναΐδες*, nomen dederunt Iaiyo, Camiro et Lindo urbibus, 558, 36; Argos puteis instruxerunt, 319, 19. Templum Minervæ Lindiæ posuerunt, 559, 19. Danaidum una Celæno, 496, 12. Cf. v. *Æschylus*.
- Danala, *Δανῶλα*, Trocmorum castellum, ubi Pompeius et Lucullus convenerunt, 485, 50.
- Danaus, *Δαναός*, 50 filiarum pater, 184, 32, ex *Aegypto* populum in Peloponnesum duxit, 266, 46; acropolim Argorum condidit, 319, 25. Adeo principatu suo in his locis præstitit, ut Pelasgiotæ ab eo Danaï vocarentur, 319, 26. Quod Argis puteorum fossionem docuerat, rex creatus est, 19, 30. Sepulcrum ejus, quod est in foro Argivo, Palinthus dicitur, 319, 30. Ejus posteris permixti Amythaonidæ, e Pisatide et Triphylia profecti, 319, 50. Tum diviso regno, illis Argos, his Mycenæ, regni erant, Heræum vero commune ambobus templum, 320, 1.
- Dandarii, *Δανδαῖοι*, Mæotarum gens, 424, 54. Eorum agro Hypanin fl. induxit Pharnaces, 425, 13.
- Dantheletæ, *Δανθηλεῖται*, ad Hænum habitant, 264, 30.
- Danubius. V. Ister.
- Daorizi, *Δαόριζοι* (aliis *Daorsi*), circa Naronem fluvium, 262, 10.
- Daphitas, *Δαφίτας*, grammaticus in crocem actus, 552, 43.
- Daphne, *Δάφνη*, vicus, ab Antiochia 40 stadia distans; cum luco 80 stadiorum, fontibus, asylo, Apollinis et Minervæ templo; festa ibi Antiochensium, 639, § 6; 612, 26.
- Daphnia Diana in Elide, 295, 20.
- Daphnus, *Δαφνός* (ad *Cap Sotiri* non longe a *Neocho-rio*), olim Phocidis opp., ditione sua Epicnemidios ab Opuntiis Locris dirimens; deinde Locris Opuntiis assignatum, nunc dirutum, 50, 36; 357, 25; 364, 24 et 39. Ad id portus erat a Cnemidibus 20, a Cyno 90, ab Eliat 120 stadia distans, 365, 30. In oppido erat τὸ *Ἐχιδνέον*, 364, 24.
- Daphnus portus *Æthiopiæ* cinnamomiferæ, 659, 1. Hodie *Bunder Muriyah* (48° 20' long.). Vide Geogr. min. t. I, prolegg. p. CXLIH.
- Daraba, *Δάραβα* (sic enim ex codd. nonn. legendum pro *Δάραβα*, quod Kramerus dedit), opp. *Æthiopiæ* ad sinum Arabicum, ad quod erat *κυνήγιον* *Ἰλαφάντων* τὸ πρὸς τῷ ἐρείπῳ λεγόμενον, 657, 2. Series narrationis ad eum tractum defecit, ubi ora magna adjacet insula cui *Darmaba* nomen (11° 30' latit.).
- Darapea, *Δάραφα*, 443, 14; *Ἀδραφα* codd. 617, 15 (*Ἀρέφα* Arrian. Exp. 3, 29. 1. *Ἀρέφα*, Drepa, Ptol. 6, 12,

- 6, et Ammian. 23, 6), Bactrianæ urbs, l. l. Hodie *Andarab*.
- Dardania, *Δαρδανία*, Troadis pars quædam, 510, 41; 483, 52; 506, § 23; 518, 14. Incolæ modo Dardanii modo Dardani ap. Homerum; fuisse videtur etiam urbs Dardania a Dardano condita, cujus non superest vestigium, 506, § 23. Dardania, montibus adjacens Troadis pars, *Æneæ* subjecta, 483, 52; 500, 6; 518, 31 et 39. Adjacet ei Caresena regio, 515, 45.
- Dardanica regio, *ἡ Δαρδανική*, Illyrii, 260, 18; versus meridiem attingit Macedonicas et Pæonicas gentes, 262, 29; 274, 28, et Bessos, 264, 34. Dardaniæ gentes Galabrii et Thunatae, 262, 34. Omnes ad imam nunc conditionem reductæ sunt, 262, 23.
- Dardanum prom., *ἡ Δαρδανὸς ἄκρα*, Troadis, 509, 17; ibi raptus est Ganymedes, 502, 49.
- Dardanus, *Δάρδανος*, natus in antro Triphyliae, 297, 46.
- Dardanus, Jasonis frater, e Samothrace ad Idam profectus, Dardaniam ibi condidit, et Trojanos Samothracum mysteria docuit, 283, 4; 507, 27.
- Dardanus, *ἡ Δάρδανος*, Troadis urbs vetus, 70 ab Abydo stadiis, 509, 18; incolæ ejus sapienter Abydum transducti et iterum remissi Dardanum sunt, 509, 26. In ea urbe Sylla cum Mithridate convenit, 509, 29. Prope Dardanum Gygas prom., 505, 45.
- Δαρτήκης* l. q. *Δαρτεός*, 667, 40.
- Darius, *Δαρειός*, Persarum rex, Hystaspis f., etiam Dariæces vocatur, 667, 40. Fossam a Nilo in mare Rubrum ducendam cur non perfecit, 683, 38. Darii (*deb.* Neonis) jussu Libya circumnavigata sec. Herodotum, 81, 15; 83, 7. Darii in Getarum solitudine discrimina, 253, 36. Ubinam ponte junxerit Istrum, 253, 51. Abydum aliasque Propontidis urbes cur incenderit, 506, 19. Milietum expugnavit, 543, 5. Sylosonti, qui vestem regi dederat, tyrannidem Sami ins. dedit, 545, § 17. Tributa Persarum constituit, 625, 46. Quomodo ad regnum pervenerit, 626, 32. Unde Gangamelis vico nomen indiderit, 628, 15. Ejus regia Sadracæ, 628, 29. In sepulcro ejus inscriptio, 622, 5.
- Darius III, non ortus e stirpe regia, a Bagoa eunucho ad regnum evectus, post 12 annorum regnum ab Alexandro evertitur, 626, 34. Ad Issum vincitur, 577, 6. Cf. Gaugamela. Frater Oxyathræ, 466, 43.
- Dascyllitis Mysiæ lacus, *ἡ Δασκυλίτις λίμνη*, 492, 39 et 41. Vocatur etiam Aphnitis, 502, 18. Ex eo oritur Odrysses fl., 471, 52. Dascyllitidis partem Cyziceni, partem Byzantii habent, 493, 30.
- Dascylium, *Δασκύλιον*, Mysiæ urbs ad Dascyllin lacum, 492, 43. In ejus regionem Penthilus Æolicam coloniam deduxit, 498, 26.
- Dasmenda, *Δασμένδα*, Chammanenes in Cappadocia castellum, 463, 1. Aliunde non notum. In tabula composui cum ruinis castelli, quæ sunt in *Kagaros* monte prope *Achmed* locum.
- Dassaretii, *Δασσαρήτιοι*, Illyricæ gens, etiam Sesarethii vocantur; inter Autariatæ et Dardanos et Ardiaeos habitant, 262, 31; 264, 37; 271, 23.
- Dastarcum, *Δάσταρχον*, Cataoniae castellum, 460, 14, ad Carmalam fl., *ib.*
- Dastira, *Δάστειρα*, locus Acilisenæ vel prope eam situs, ad quem Mithridates, Pompeium fugiens, montem occupavit, 475, 50. Situs incertus.
- Datani. V. Datum.
- Datis, *Δάτις*, Persa ad Marathonem a Miltiade victus, 342, 37.
- Datum, *Δάτον*, ad Strymonicum sinum opp., navium fabricas, auri fodinas, solum feracissimum habens, ut proverbio dicatur *Δάτον ἀγαθόν*, 280, 2 et 50. Datæorum urbs Neapolis, 280, 47.
- Daulis, *Δαυλὶς* Homero, *Δαυλία* postea, Phocidia opp., a daulis, l. e. locis silvosis, dictum; ibi Tereus regnavit; eodem nonnulli referunt de Procne et Philomela fabulam, 363, 11; 266, 50; 357, 35.
- Daulius, Crisæ tyrannus, sec. Ephorum Metaponti conditor, 220, 25.
- Daunia, *Δαυλία*, Italiae, 232, 7; 202, 3; 234, 50. Dauniorum et Peucetiorum regio nunc Apuliæ nomine comprehenditur, 235, 32. Daunii, quos Apulos vocant, 201, 52. Daunii, Peucetii et Apuli eodem sermone utuntur, 237, 6. Daunii a Peucetibus boream versus habitant, 235, 29. Apud Daunios Elpiæ a Rhodiiæ Coisique conditæ, 558, 49. Dauniæ collis Drium, 236, 11. Dauniorum de Diomede fabulæ, 179, 6; 236, 30.
- Daus, *Δάος*; nomen quod Dacis servis Attici dare solebant.
- Dazimonitis, *Δαζιμωνίτις*, Pontica regio, quam Iris perfluit, 469, 12.
- Decaneus, *Δεκανεύς*, Getarum sacerdos, cujus opera Bærebistas rex, ut in obedientia gentem contineret, usus est, 252, 31; 247, 50; 649, 8.
- Declea, *Δεκλεία*, una ex duodecim Atticæ civitatibus, quas Cecrops constituit, 341, 28; belli arx in bello Decelico, 340, 41.
- Decietæ, *Δακίηται*, Ligures, 168, 28.
- Degmenus, *Δέγμανος*, Epeus, contra Pyrrachmum Æolium singulari certamine pugnat, 307, 17.
- Deianira, *Διάνειρα*, Cenei f., Herculi datur victoriæ præmium, 393, 51. Eam violare tentavit Nessus, 387, 40. Deianiræ tunica ex cruciatu Hercules, pictura, 327, 34.
- Deimachus, *Δηίμαχος*, scriptor mendacissimus, 58, 40; ad Allitrochadem, Indiæ regem, legatus venit, 59, 1. Laudatur de Indiæ magnitudine, 588, 20. Indiæ latitudinem usque ad Bactrios et Sogdianam 30000 stadiorum esse dicit, 60, 34; 56, 22. Indiam inter æquinoctium autumnale et brumam sitam esse dicit inepte; perperam reprehendit Megasthenem; de erroribus Deimachi recte monuit Eratosthenes, 63, § 19; 64, 28.
- Deioneus, *Διωνεύς*, Cephalii pater, 391, 46, et Pterelæ, 388, 43.
- Deiotarus I, *Διοτάρως*, Galatiæ rex, quamnam regionem a Pompeio acceperit, 468, 35. Inter alia accepit Mithridatium castellum a Ponto avulsum, 485, 47. Regia ejus Blucium, gazophylacium Peium, 486, 7. Castorem in Gorbeo castello trucidavit, 486, 28. Toti Galatiæ imperans successorem habuit Amyntam, 485, 39.
- Deiotarus, Philadelphus, Castoris f., ultimus Paphlagoniæ rex, Gangra regiam habuit, 481, 49.
- Delphontes, *Δελφόντης*, et Agræus Acten Peloponnesi regionem obtinuerunt, 334, 51.
- Delium, *Δήλιον* (*Dhilissi*), in Bœotia Tanagræorum oppidulum, cum Apollinis templo; distantia ab Aulide; prælium ibi commissum, 346, 15.
- Delium in Laconica (*Kamilo*), Apollinis templum, 316, 29.
- Dellius, *Δελλιός*, Antonii familiaris, expeditionem Parthicam, in qua ipse partem exercitus duxit, scripsit, 449, 2. De situ Veræ urbis laudatur, *ib.*
- Delphi, *οἱ Δελφοί*; situs loci, 359, 8. Delphi in media Græcia siti; immo *ὁμαλὸς γῆς* esse creduntur. De ea re fabula; *ὁμαλὸς* quidam in templo monstratur, 360, 13. Delphos Lacedæmonii a reliqua Phocide separarunt ac suam seorsum remp. habere jusserunt; confinia utriusque ditionis ad Anemorian sunt, 363, 33. Delphicum templum e pennis constans, *ναὸς πτερόν*; fabulis accensendum; secundum templum Agamedis et Trophoni;

- opus esse dicitur; quod nunc est, Amphietyones condiderunt, 361, § 9. De Delphici oraculi origine Ephori narratio fabulosa, 362, 17. Templum Delphicum nunc neglectum, olim eximie floruit, 359, 41; 360, § 8. Locus oraculi qualis sit, 359, 46; Pythia vates unde dicta sit, 359, 50. Donaria bello Phocico sive sacro et jam antea sunt direpta, 360 sq., § 8; 156, 21. Delphicum oraculum Agamemnon consuluit, 358, 38. Delphos profectus Lycurgus, 414, 27. Oraculum Messeniis datum, qui Lacedaemonias virgines stupraverant, 214, 15. Delphos oraculi causa simul venerunt et Myscellus et Archias, Cratonis et Syracusarum conditores; data iis responsa, 224, 3. Oraculum Chalcidensibus Rhegii conditoribus datum, 214, 3. Oraculum Phalantho datum, 231, 48. Delphos dona miserunt et thesauros condiderunt Croesus, Alyattes et nonnulli ex Italis Siculisque, 360, 50. Donaria Gygis, Croesi, Sybaritarum, Spinetarum, 361, 8. Thesaurus Agyllaeorum, 183, 37, et Spinetarum, 178, 17. Messen auream dedicarunt Metapontini, 219, 52. Delphico in luco Neoptolemi sepulcrum, 361, 31. Delphica certamina, Pythia dicta, initio nonnisi citharœdica, post Crisæum bellum etiam equestris et gymnica, et tibicinum et citharistarum; Pythius nomus, 361; § 10. Delphos invasit Brennus, 156, 1. Delphis raptum aurum Tolosam a Tectosagibus ablatum ibique a Romanis reperit esse nonnulli tradiderunt, 156, 5. Delphorum, qui Didymos montes in Thessalia tenebant, posterius Magnes ad Mæandrum, 552, 50.
- Delphinium, Δελφίνιον, sacer portus Bœotiæ; distantia ab Oropo et Eretria, 346, 10.
- Delphinus piscis e mari in Nilum adscendit, 602, 17; 699, 46. Delphini in freto Siculo, 20, 2; in Gange, 612, 22.
- Delta, Δῶτα, Egypti regio, 25, 6, quam et Libyæ et Asiæ adscribere licet, 53, 23; describitur, 670, 27. Ambitus ejus 3000 fere stadiorum, 670, 49. Quot sint stadia a vertice ad Canobicum ostium et ad Pelusiacum, 683, 7 et 18. Oram maritimam habet 1330 stadiorum, quod non novit Onesicritus, 597, 41. Deltæ regionis adpectus tempore inundationis, 670, 51. Delta in decem præfecturas dividitur, 669, 47. Deltæ nomen transfertur etiam ad regionem fluviali tractui adjacentem, 670, 50. In Delta nascentes palmæ fructum esui aptum non ferunt, 695, 11.
- Delta vocatur locus qui ad verticem Deltæ regionis est, itemque pagus ibidem situs, 670, 36.
- Delta ab Onesicrito vocatur Patalene Indiæ insula, 597, 40.
- Delus, Δῆλος, insula, olim Ortygia, 417, 38, quam a Neptuno accepit Latona, 321, 26. In Delo Cynthus mons et Inopus fl. et Apollinis et Latonæ fana; honos insulæ; de ea olim vaga fabulæ; solennis ibi conventus, 416, § 2. Deli fluvius Ἰωνικός e Nilo derivare fertur, 225, 42. Insula potitū Athenienses sacra et negotiationes diligenter procurabant; commercia ejus auxit eversa Corinthus; a Mithridatis ducibus vastatam occuparunt Romani; nunc Atheniensium est, 417, § 4. Delus mancipiis dividendis æmporium, 570, 48. In Delo mortuos sepelire vel cremare nefas; sepulcra Dellorum in Rhenea, 417, 36. Canem in ins. esse non licet, 46. Deli Apollinem οἶλον colunt, 542, 41.
- Demaratus, Δημάρατος, Corintho imperans, ob ortas seditiones in Etruriam fugit; ejus divitiæ; filius rex Romanorum creatus, 325, 15. Cum hominum turba Tarquinios venit et ex Tarquinienne muliere Lucumonem genuit; dives Etruriam exornavit, 183, 4.
- Demetrius, Δημήτριος (Gorizia), Magnesiæ urbs, septem stadiis ab Iolco distat, 374, 39; inter Nelliæ et Pagasæ sita; a Demetrio Poliorceta condita, qui vicinam in eam oppida conduxit; diu fuit navale et regia Macedonum; situs opportunus; etiam nunc urbs Magnesiæ præstantissima, 374, 39. Hanc et Corinthum et Chalcidem vincula Græciæ appellabant, 368, 10. Prope Demetriadem Anaurus fuit, 375, 3. Ab ea ad Peneum navigatio 1000 stadiorum et amplius, 380, 51.
- Demetrius, urbs Assyriæ inter Arbela et bituminis fontes (qui sunt ad hodie Kerkuk) sita erat, 628, 97. Demetriadem ipsam Kerkuk esse censuit D'Anvillius. In tabula eam composui cum Altin Kopru, qui locus est in via qua Arbelis Babylonem itur. De ea enim via n. l. sermo est.
- Demetrii speculæ, Δημήτριου σκοπῆαι, in ora sinus Arabici Ethiopica, 656, 30.
- Demetrium, Δημήτριον, sive Cereris templum ad Pyreum opp. Thessaliæ Phthiotidis, in Protesilai dititione, 374, 4 et 21.
- Demetrius Phalereus, Theophrasti disc., a Cassandro Athenis præfectus, de ea civitate optime meritis est. De administratione sua in Commentariis dixit, 341, 47. Post mortem Cassandri fugere in Egyptum coactus est; statuæque ejus eversæ, 341, 52. Ejus dictum de Atticæ metallis, 122, 1.
- Demetrius Poliorcetes Demetriadem condidit, 374, 41. Sicyonem transtulit in locum a mari 12 vel 20 stadia distantem, 328, 42. Isthmum Peloponnesiacum discindere voluit, sed prohibetur ab architectis, 45, 37. Piratas Romanos Romam mittit, de atrocitatis more querens, 193, 34.
- Demetrius II, pater Philippi regis, 310, 30.
- Demetrius, Seleuci f., contra quem Attalus II auxiliatus est Alexandro Antiochi f., 533, 54.
- Demetrius, Euthydemus f., Bactriæ rex late fines regni protulit, 443, 5.
- Demetrius Ætolus Pleuronis veteris regionem vastavit, 387, 23.
- Demetrius, Rathen f., Amisenus, mathematicus, 469, 41.
- Demetrius Callatianus historicus, terræ motus qui ab antiquis inde temporibus per Græciam totam acciderunt, enumeravit, 60, 21.
- Demetrius, Laco cogn., Protarchi Epicurei disc., 561, 53.
- Demetrius Pharius 261, 48; quid Philippo Demetrii filio vaserit, 310, 29.
- Demetrius Scepsi natus, Cratetis et Aristarchi æqualis, δὲ τῶν Τρωϊκῶν διάδοχον ἐξηγησάμενος γραμματικῶς, 521, 22; ἐνὶ ἑμπεύρῳ, τριάκοντα βιβλίου συγγράμματος στίχων ἐξηγησὶν μικρῶ πλειόνων ἐξήκοντα, τοῦ καταλόγου τῶν Τρωϊκῶν, 516, 35. Eodem fere tempore quo Romani primum in Asiam venerunt, puer illum novum quale viderit, 208, 22. Ab eo plurima mutuatus est Apollodorus, 291, 20, cui errorum quorundam auctor fuit, 37, 31. Demetrius contra Neanthem disputat, qui templa Idææ matris circa Cyzicum ab Argonautis condita dixerat. Jasonis ad Phasim expeditionem Homero ignotam fuisse contendit, errore manifesto, 37, 33. Mimnermo teste usus Æeten in oceano exteriore habitasse, eoque a Peleæ Jasonem missum esse prodit, 39, 9. Multa terræ motuum exempla collegit, quæ ex eo repetit Strabo, 48, 34 sqq. Laudatur de duobus Scamandri fontibus, 48, 42. Sellenstem fl. et Ephyram, ab Homero (Il. 2, 659), memorata, non ad Thesprotiam, sed ad Elidem referenda esse censet, 272, 48. Citatur de Xerxis fossa per Athonis isthmum ducta, 280, 17. Ἐν τοῖς κατὰ τοῦ Τρωϊκοῦ διαδόχου a Byzantio ad Perinthum 600, totidemque stadia a Perintho ad Parium computat, 284, 28. Laudatur de Propontidis et Hellespontu mensuris, 284, 31; de Echiaia Arcadica, 291, 32; de solo Triphylia, 296, 16:

- de Methana, 322, 18; de Ormenio Phoenicia patria, 276, 51; 377, 21. Quomodo ap. Homer. II. 9, 447 scribendum censet, 377, 7. Demetrius de Asteria insula, 392, 34; de Cabiris, deque Rhese cultu a Creta alieno, 405, 36; de Calydis ins., 420, 14; de Halizonibus sententias Callisthenis aliorumque congegit, 580, 17. Halizonos non putat esse Chalybes, 471, 13; sed habitasse Alizone, in ea regione ubi Hecateus Alazones, Menecrates Alizonos memorat, ad Hellespontum sc., additque Palaeophati testimonium qui Zetiam olim Alopen dictam esse refert, 471, 47. Improbatur eos qui τοὺς Ἀμαζῶνας ad Pygela habitasse dixerunt, 472, 17. De Ilii regionis finibus, 510, 44. Hestiazem Alexandrinam, quae de Homeri Iliade scripsit, de situ veteris Ilii laudat, 512, 45. Mendacii accusat Timaeum, qui Periandrum lapidibus Iliacis Achilleum munisse dixit, 513, § 39. De Rhese Troadis fl. 515, 51; de Palascepsi, 516, 40; de Scepsi, 519, 41. De patria sua scribens, Alazoniam et Argyriam prope Scepsin et Aesepum ponit, quod non concinit cum iis quae tradit Hecateus, 472, 46. De fontibus Scamandri, Aesepi et Granici in Cotoyo Idae colle, 518, 16; De situ Antandri, 518, 43; de Asso et Gargaris, 522, 25. Eos probat qui Arimos in Mysia Catacecaumena ponunt, 535, 44. Quosnam a Callino Ἡσιονες appellari putet, 535, 32.
- Democles, Δημοκλῆς, vetus scriptor, a Demetrio Scepsio laudatur de terrae motu in Asia minore, 48, 45.
- Democoon, Δημοκῶων, Priami f., 501, 23.
- Democritus, philosophus, geographiam attigit, 1, 1. Magnam Asiae partem peragravit; non credit ea quae de Sila fluvio traduntur, 599, 34. Τὴν ἀθαυμασίαν ὕμει, 51, 1. Laudatur, 54, 35.
- Demosthenes in asylo Calauriae venenum hausit, 321, 45. Laudatur de matre Aeschinis, 405, 3. Ejus de diruta Olyntho vox, 100, 6. Citatur, 382, 41; 363, 45.
- Demus, Δήμος, in Ithaca, 249, 1.
- Deorum portus, Θεῶν λιμήν (Mers el-Kebir), in ora Massaeysiae, 703, 22.
- Derbe, Δέρβη, Lycaoniae opp. Isauriae et Cappadociae vicinum, quod Antipater praedo et postea Amyntas tenuit, 458, 29; 487, 24. Situs incertus. Cum Kleperto locum retuli ad ruinas, quae sunt in Tauri latere ad lacum Ak-Goel. Aliis Derbe sunt ruinae ad Karadchdag et Karabunar locum.
- Derbices, Δέρβικας, Hyrcanorum vicini ad latus orientale maris Caspii, 440, 41. Inter Derbices et Hyrcanos habitare ferunt Tapyros, 441, 59. Mos Derbicum, 445, 52.
- Derceto, Δερκετώ; sic Ctesias Atargatin vocat, 667, 42.
- Derdæ, Δέρβαι, Indiae gens montana, apud quos formicae aurum effodientes, 601, 23.
- Derris, Toronici sinus prom. (Cap Drepano), Δέρρις 279, 16, et 34. Adjacet Cophus portus, 279, 25.
- Derris portus in ora Libyca, 679, 18, unde dictus sit, ib.
- Derthon, Δέρθων, vg. Dortona (Tortone), Italiae urbs, 180, 44, in media via quae est a Genua ad Placentiam, 180, 54. Derthonem ducit via Emilia, 181, 13.
- Dertosa, Δερτώσσα (Tortosa), Hispaniae opp. ad Iberum, 132, 16; 133, 15.
- Decalcion, filius Pandorae, 381, 16; maritus Pyrrhae, 381, 13. Hellenis p. Philiothidi imperavit, 371, 3, 329, 5; meridionalem Thessaliae partem obtinuit, 381, 15. Cyni habitavit; sepulcrum ejus Athenis, 365, 12.
- Deucalion, Δευκαλίων, insula prope Pyrrham Phthiotidis prom., 374, 24.
- Deodorix, Δευδόριξ, Batorigis f., Sugamber, in Germanici triumpho ductus, 242, 32.
- Deuriopus, ἡ Δευρίοπος, (Pæoniae) regio, 271, 24. Deuriopum urbes ad Erigonem fl., Bryanium, Alacomene, Stymbara, 272, 7. E Deuriopibus fluvii in Erigonem deferuntur, 272, 3.
- Dia, Δία (Standia), insula maris Cretici, e regione Heraclae Cnoasiorum, 70 a Creta stadia distans, 416, 10.
- Dia, Δία (Tyran), ins. sinus Arabici, 661, 23.
- Diae, Διάς, i. e. Hebes, templum Philante et Sicyone, 328, 37.
- Diacopene, Διακοπήνη, Ponti regio, 480, 46.
- Diagesbenses, Διαγησβαίς, Sardiniae gens montana, prius Iolaenses, Ἰολαίς, dicti, ab Iolao huc deducti, 187, 21.
- Dialecti graecae quattuor, 286, § 2.
- Diana unde Ἀρτεμὶς dicta sit, 542, 46. Dianae et Apollinis Actaei oraculum in Adrastae campo, 503, 18. Dianae Aetolicae locus ap. Venetos; de eoque fabula, 179, 16. Dianae Ἀλφειονίας ἢ Ἀλφειούσης ad ostium Alphei locus, templum in eoque picturae, 295, 16. Dianae Amarynthiae fanum, 384, 47. Dianae Aricinae templum, locus, lacus; cultus a Dianae τῆς ταυροπόλου cultu derivatur, 199, 43. Dianae τῆς Ἀστυρηνίς locus et templum ad Astyra, in Mysia, 519, 12; 524, 41. Brauroniae fanum in Attica, 342, 34. Τῆς Κινδύιδος fanum in Caria Bargyllis vicinum, quod putant circumplui, 561, 50. Diana Coloene, cujus templum ad Coloem paludem, 535, 21. Diana ἡ Δαφνία, in Elide 295, 20. Elaphia, ἡ Ἐλαφία, in Elide, 295, 20. Dianae templum Ephesium ejusque fata, 547, § 22; Dianae Ephesiae templum ad Panormum portum prope Ephesum, 546, 25. Dianae Ephesiae ap. Massilienses templum, 148, 49. Ejus cultum in Hispaniam Massilienses transtulerunt, 149, 31. Ephesiae fanum in insula, quam Rhodani ostia formant, 162, 41, et ad Hieroscopium Hispaniae, 132, 3; in Emporio et Rhodope Hispaniae opp., 132, 42. Dianae Ephesiae status, ad figuram ejus Dianae quae est Massiliae, expressa, in Aventino monte Romae, 150, 4. Dianae Ἡλείας fanum ad Alorium (in Triphylia), 300, 50. Dianae τῆς Λευκοφρυγῆς templum Magnesiae ad Mæandrum urbis, 553, 5. Dianae ἐν λίμναις templum in Messeniae et Laconiae confinis, 310, 41. Limnaeae Dianae templum Lacedaemone, 310, 47. Munychiae templum Pygelis, 546, 20. Τῆς Περσσίας fanum Castabalis in Cappadocia, 460, 45. Pergaei templum, 569, 44. Sarpedoniae templum et oraculum in Cilicia, 577, 10. Diana Tauro-polus, 199, 44. Ejus templum in Icaria, 546, 2. Ejus oraculum in Icaro ins. sinus Persici, 652, 11. Ejus cultus ab Oreste Comana allatus, 459, 18. Ejus fanum Halis Araphenidibus Atticae, 342, 35. Dianae fanum in Artemisio pr. Rhodiae peraeae, 556, 22. Ejus templum apud Elymeos, τὰ Ἄζαρα, spoliavit Mithridates Parthus, 634, 13. Dianae et Apollinis templum in Daphne Syriae vico, 639, 8. Insula Dianae sacra in ora Ioniae inter Colophonem et Lebedum, 549, 32. Dianae et Apollini sacra Borsippa Babyloniae, 629, § 7. Diana a grypho subvecta, Aregontis pictura, 295, 26.
- Dianium, Διάνιον (Denia), Dianae Ephesiae templum, in prom. prope Hemeroscopium in Hispania, 132, 2.
- Dianium, s. Artemisium, quod Nemos (Nemi) vocatur, ad Ariciam in dextro viae Appiae latere, 199, 43.
- Dicaea, Δίκαια, Thraciae opp. et portus prope Bistonin lacum, 281, 53; 282, 22.
- Dicaearchia, Δικαιαρχία (Puteoli), Campaniae urbs, 21, 35; 82, 13; 205, 20, olim Cumaeorum navale; postea Romanorum colonia eo missa, et urbs Puteoli dicta, 204, 35. Dicaearchia emporium maximum; navium ibi stationes arte factae; arenae ibi natura, 204, 45. Imminet urbi Vulcani forum, 204, 52. Dicaearchiam adeunt Turdetaniae naves, 120, 10. Commercia cum Alexandria intercedentia, 674, 17. A Dicaearchia ad Teanum Apulum distantia, 237, 18.
- Dicaearchus, (Messenius) philosophus et geographus,

- p. 1. Contra eum disputat Polybius, 85. 43. Quæ Dicæarchus de occiduis et septentrionalibus Europæ distantibus habet, ea esse λαδογματικὰς ἀποστάσεις Polybius dicit, 86, 23. Dicæarchus Pythææ fidem non habuit, 86, 23. Columnas ad fretum ponit, 141, 39. A Peloponneso ad Columnas stadia numerat 10000; inde usque ad intimum Adriatici sinus recessum plus quam 10000 stadia. A Peloponneso ad fretum Siculum 3000 stadia, adeo ut reliqua sint a freto Siculo ad Columnas stadia 7000, 86, 34. At ista 7000 milia neque maritimæ oræ mensuræ, nequa lineæ per medium pelagus ductæ respondere, demonstrare studet Polybius, 86, 40. Rectam lineam duplo maiorem esse e suo ipsius computo colligit, 87, 9. Res vero ista habet ut et Polybius et Dicæarchus erraverint, 87, 19.
- Dictæ, Δίκτην, Cretæ mons, 405, 51; 411, 18; quænam de eo Callimachus commentus sit, 411, 25. Dictæi Jovis fanum Præsi, 411, 18.
- Dictæ, Δίκτην, in Scepsæ regione locus, 405, 51.
- Dictyæna, i. q. Britomartia, q. v. Ejus fanum apud Polyrhenios, 411, 39.
- Dictynnæum, Δικτύνναον, templum in Tityro Cydoniæ monte, 411, 31. Inde ad Melum ius. 700 stadia, 416, 23.
- Dictys, Δίctυς, in Seripho cistam extraxit, in quam Danaen et Perseum Acrisius incluserat, 418, 30.
- Dido, Διδώ, Carthaginem condidit, 706, 43.
- Didymæi Apollinis templum prope Miletum, 542, 9 et 15. 691, 36. 444, 7. 361, 36. V. Branchidæ, V. Apollo.
- Didyma, Διδύμη, Gadium insulæ urbs quæ ex vetere et nova conflata, 140, 37.
- Didyme, Διδύμη, una ex Liparæis ins., a forma nomen habet, 229, 54. 230, 28.
- Didymi montes, τὰ Δίδυμα ὄρη, Δίδυμοι ἱεροὶ κολωνοί, Thesaliæ ad Dotium campum sec. Hesiodum, 380, 10.
- Diegylis, Διήγυλις, Cænorum in Thracia rex, quem debellavit Attalus II, 534, 3.
- Dies longissima quot sit horarum æquinotialium apud Meroen et Ptolemaidem Troglodyticam (13 h.), 110, 5; Syenæ et Berenicæ (13 1/2), 110, 13; quadringentis stadiis ab Alexandria meridiem versus (14 h.), 110, 33; Ptolemaide Phœnicæ, Sidone, Tyro (14 1/4), 110, 49; horarum 14 1/2 in Peloponneso, Rhodo, Xanthi in Lydia, 111, 2. Quindecim horarum apud Alexandriam Troadis, Amphipolim, Apolloniam in Epiro, in locis inter Romam et Neapolin mediis, 111, 7. Byzantii 15 1/2 horarum 111, 20; in locis 1400 stadia hinc boream versus sitis 15 1/2 hor., 111, 29; locis hinc 3800 stad. sitis 16 hor., circa Borysthenem et Mæotidis austrinas partes, 111, 37; denique 17 horarum apud eos qui a Byzantio 6000 stadiis distant, 112, 4.
- Dii. De iis Æthiopicarum gentium nonnullarum opiniones, 698, 20. Reges pro diis apud Æthiopes coluntur, 697, 36. De diis nihil sentiunt Callaici Hispaniæ, 136, 21. Apud Lusitanos diis consecrantur dextræ manus captivorum amputatæ, 128, 22. Deum quemdam anonymum quomodo colant Celtiberi, 136, 22. Dei nomen summo sacerdoti apud Getas inditur, 247, 37.
- Διππερὶς fluvii ap. Homerum, 30, 23.
- Dindymene, Δινδυμένην, Rhea, 404, 7. 402, 45; dea unde dicta sit, 486, 20. Ejus templum Magnesiæ ad Mæandrum, 553, 1; in Mysia fanum, ad quod Hermus oritur, 535, 12; in Dindymo Cyzici monte, 493, 1.
- Dindymus mons, Δίνδυμον ὄρος, Cyzici insulæ, cum deorum matris Dindymenæ fano, 492, 54.
- Dindymus mons Pessinuntii imminet, 486, 20; ab eo Dindymene dea dicta, 486, 20.
- Dinocrates (Chirocrates codd. Strab.) Dianæ templum Ephesium et Alexandriam edificavit; Athonem montem quomodo efformare Alexandro voluerit, 547, 30.
- Dio, Δίων, in Dionysium bellum movens, quosvis contra quosvis excitavit. Eo tempore Brutii a Lucanis defeecerunt, 212, 27. Dio Academicus, princeps legationis, Romæ necatus 677, 7.
- Diogaris porta, Διογάρου πύλαι, Athenarum, 341, 16.
- Diodorus, prætor Adramyttenorum, in Mithridatis gratiam senatum civium suorum occidit; pœnas dedit, 525, 4.
- Diodorus dialecticus, Apollonii Croni discipulus, et ipse Cronus cognominatus, 711, 18.
- Diodorus, Sardibus natus, cognomento Zonas, orator; 536, 44.
- Diodorus, alter Sardensis, Strabonis amicus, historiarum et poematum scriptor, 536, 49.
- Diodorus, Tarsensis, grammaticus, 576, 7.
- Diодотus, Διόδοτος, sive Trypho, Casianis natus, Apamæ educatus et regi commendatus, regnum Syrorum affectare aggressus est; socios habuit in oppidis vicinis; diu restitit, 640, 43. Syriam a regibus abalienans belli arce usus est Coracesio; ab Antiocho Demetrii f. in castello quodam obsidione pressus manum sibi intulit, 570, 32. Ejus tempore Arsaces defecit, 442, 10. Diодотus Berytum diruit, 643, 29.
- Diодотus, Boethi Sidonii philosophi frater, 645, 6.
- Diодотus artifex; ejus opus statua Nemesis Rhamnusiæ, 340, 37.
- Diogenes, stoicus philosophus, Babylonius e Seleucia urbe, 633, 28.
- Diogenes, Cynicus Sinopensis, 468, 12; eum audivit Onesicritus, 609, 45.
- Diogenes, Tarsensis philosophus, versus de quocumque argumento ex tempore fundere valebat, 576, 3.
- Diomedæ insulæ, Διομήδεοι νῆσοι (Iles de Tremiti), in sinu Adriatico, 102, 25. 179, 5; ante Garganum pr., 236, 20; ad Apuliæ oram, 235, 50. Ibi Diomedem e medio sublato esse ferunt. De avibus insularum fabulæ, ib.
- Diomedes, Διομήδης, post Epigonorum bellum cum Alcæone Cenei inimicos ultus Ætoliam obtinuit; postea, evocante Agamemnone, contra Trojam profectus est. 396, 47; 270, 48. Ætolos vicit, 363, 27. Ejus peregrinatio, 124, 27. Eum ad mare Adriaticum ditionem tenuisse testantur insulæ Diomedæ et quæ de Dauniis et Argo Hippiio feruntur, 179, 4. Diomedæ dominationis multa in Apulia monumenta monstrantur, 235, 48. In Apulia alveum ad mare perducere instituit, sed non perfecit opus, 236, 25. Canusium et Argos Hippium condidit, 235, 45. Diomedis fanum Timavum, 178, 48. Honores apud Venetos heroi decreti, 179, 14. Diomedes sec. alios domum reversus moritur, sec. alios in Daunia moritur, vel in insulis, vel apud Venetos, 236, 28.
- Diomedes, Bistonum Thracum rex, 281, 51; 282, 20. Herculis contra eum expeditio, 282, 4. Diomedis regia, Καρπερὰ κώμη, 282, 8.
- Dione, Διώνη, Jovi juncta in Dodona, 273, 31.
- Dionysides, Διονυσίδης, poeta tragicus, eorum qui in Pleiade numerantur optimus, 576, 9.
- Dionysius (Chalcidensis), ὁ τὰς Κρίσεως συγγραφεύς, Thracium Bosporum olim Mysium dictum esse prodit, 484, 45.
- Dionysius dialecticus e Bithynia oriundus, 485, 4.
- Dionysius, Heracleæ tyrannus, uxorem habuit Amastrin, 466, 42.
- Dionysius, Heracleonis f., tyrannus, Bambycam, Beroeam et Heracleam in Seleucide Syriæ tenuit, 639, 31.
- Dionysius historicus, Halicarnassensis, 560, 35.
- Dionysius Pergamenus, cognomento Atticus, Apollodori

- Pergameni discipulus; sophista, et historicus, orationum scriptor, 534, 33.
- Dionysius senior Syracusarum tyrannus cur Rhegium solo equaverit, 215, 12. E Venetia pullos accessivit, ut equos ad certamina aptos educaret, 176, 45. In Corsicam navigans spolliavit Lucinae fanum, quod est in Cretanorum navali, 188, 13. Scylletium Locrensis dedit, 217, 17. Bellum adversus Lucanos gerens isthmum qui est inter Scylleticum et Hipponiatem sinum muro intercludere voluit; quod opus interventus eorum qui extra isthmum debebant, irritum fecit, 217, 20. Dionysii tyrannidem fugientes Syracusani Anconam condiderunt, 200, 49.
- Dionysius junior, Syracusarum tyrannus, Rhegi urbis partem instauravit et Phœbiam vocavit, 215, 15; Syracusis expulsus scelestissime vexavit Locrenses; quomodo pœnas dederit, 215, 45; filius ejus Apollocrates, 216, 2; in Dionysium Dio bellum movit, 212, 27.
- Dionysius Thrax, Alexandrinus grammaticus, Rhodius vocabatur, 559, 47.
- Dionysocles, Διονυσουλῆς, Trallianus, orator, 554, 26.
- Dionysodorus, Διονυσόδωρος, mathematicus Amisenus, 469, 42.
- Diophanes, Διοφάνης, rhetor Mytilenæus, 528, 10.
- Diophrantus, Διοφράντης, Mithridatis Eupatoris dux, Palacum, Sciluri filium, ejusque socios Roxolanos magna clade affecit, 254, 45. Eupatorium in Chersoneso Taurica condidit, 289, 10, aggregare junxit cum Chersoneso urbe, 16.
- Dioscuri, Διόσκουροι, Aphidnam expugnant, 340, 35. Lan urbem diruerunt, unde Ασκήραι dicti sunt, 313, 1. Eorum aurigæ Rhecas et Amphistratus, 425, 25. Eorum aræ ad Sagram fl., 217, 1.
- Dioscurias, Διοσκουριάς (*Iskuriak*), in Ponti recessu maxime orientali (Cf. Pontus), 40, 7; 103, 72 et 30; 104, 29; 426, 54. Ad Dioscuriadem Chares fl., 428, 14. Dioscurias ab ostio Ponti 8600 stadia; a Phaside orientem versus 600 stadia; ab urbe ad Caspium montem quinque dierum iter, sec. Eratosthenem, 75, 54. Ad hanc urbem initium est isthmi inter Pontum Euxinum et Caspium mare interjecti, 427, 9. Dioscurias commune Caucasiarum gentium emporium; convenire eo gentes 70 vel etiam 300, diversilingues omnes, perhibent, 427, 11, salis maxime causa, 434, 6. Post Dioscuriadem Colchis est, 426, 27.
- Diospolis, Διὸς πόλις (*Lydda*), in Delta regione non longe a Mendete, 681, 38. (Urbs ab uno Strabone memoratur.)
- Diospolis parva (*Hou* sive *Hou*), Ægypti urbs a meridie Abydi, 691, 50.
- Diospolis nunc vocatur Thebarum urbs Ægyptia, 684, 20. V. Thebæ.
- Diospolis a Pompeio vocata est quæ antea vocabatur Cabiura urbs in Ponto, 477, 10.
- Diotimus, Διότιμος, Strombichi f., dux legationis Atheniensium, e Cilicia adverso fluvio Cydno in Choaspen fluv. ac 40 dierum itinere Susa venisse perhibetur a Damaste, 39, 38.
- Diotrephes, Διοτρήτης, ex Antiochia ad Mæandrum oriundus, sophista; 539, 6. Eum Antiochiæ audivit Hybreas Mylasensis rhetor, *ibid.* et p. 563, 7.
- Diphilus, Δίφιλος, poeta comicus, Sinopensis, 468, 13.
- Dira, Δειρή (*Ras Bir*), Æthiopæ pr. et urbs ad fauces sinus Arabici; habitant ibi ichthyophagi, 654, 34. 657, 47. Sesostri ibi columna est, 654, 36. Superjacet elephantum venatio, 658, 30. Objacet in Arabia Acila promontorium. Accolunt Diram homines κολοβοὶ τὰς βολάνους, 655, 6. Fauces sinus Arabici ibi sunt 60 stadiorum, 654, 43.
- Dirce, Δίρκη, fons ad Thebas, 351, 21; 333, 10. Alia Dirce est Pharis in Arcadia, 333, 10.
- Ditiones, Διτίωνες, Pannonum gens, 261, 9.
- Dium, Δίον (*Agia*), Euboeæ urbs, 383, 13. Ejus colonia Caneæ in Æolide, *ib.*
- Dium, Δίον (ad *Malathria*), Macedoniæ opp. in Olympi radicibus, 7 ab ora stadiis; vicinus ei Pimplea vicus, 276, 40, et Libethra, 276, 52.
- Dium, Δίον, Athonis urbs, 279, 41; 280, 32.
- Dius e Melanippe genuit Boeotum, 220, 22.
- Dius, Hesiodi pater, Cuma in Boeotiam migravit, 532, 25.
- Divinatio ex inspectis extis (non exsectis), et venis laterum; ex lapsu immolatorum hominum, 128, 16. Divinatio Etrusca, 691, 10.
- Doberus. Τὰ κατὰ τὸν Δόθηρον sunt ad sinistram, si quis juxta Strymonem versus ejus angustias ascendat, 281, 12.
- Docimia, Δοκίμια (*Eski Karahissar*), pagus Phrygiæ, prope Synnada, ubi lapicidinae; λίθος Δοκίμης vel Δοκίματος, a Romanis vulgo Συρραχίδος dictus, 494, 23; 375, 35.
- Dodone, Δωδώνη, Perrhæbicum opp. Thessaliæ, 379, 5; 378, 51; unde in Epirum oraculum translatum Suidas dicit, 273, 31.
- Dodona, oraculum apud Molossos, 269, 18. Tragicis et Pindaro est Thesprotica, postea sub Molossis fuit. Situs est locus sub Tamaro sive Tmaro monte; quare Jovis interpretes Tomuros dicti, 273, 3. Oraculum e Scolusæ Thessaliæ Pelasgiotidis in Epirum translatum esse Suidas hæriolatur, 273, 31. Dodonæum templum et oraculum a Pelasgis conditum, 345, 21; 272, 25; Dodonæus Juppiter ab Homero Pelasgicus vocatur, 184, 14. Accolæ ejus Helli vel Selli, de quibus regio Hellopia dicta; nominis hujus origo a paludibus (Δασι) repetendum videtur; Selleis quoque fluv. Homero memoratus ibi quaerendus est, ut Apollodorus censet, non item Demetrius, 272, 35. Dodonæum oraculum Boeotia datum. Boeotorum in antistitem facinus; de eo iudicium; ex quo Boeoti quotannis tripodem clandestino Dodonam mittunt, 345, 17. Nunc oraculum fere deficit, ut reliqua Epiri, 272, 23. Dodonæi Jovis interpretes τόμουροι, 273, 10 et 16; postea tres anus fatidicæ; in Jovis societatem recepta Dione, 273, 30; 345, 30. Non verbis sed signis oracula edebantur, 273, 44. Dodonææ columbæ tres, 273, 45; 282, 50. Dodonæa quercus, 272, 50. De origine proverbii τὸ ἐν Δωδώνῃ χαλκίον, 274, 11. Oraculum Alexandro Molosso datum, 213, 1.
- Dædalus, Δαίδαλος, Astacum restauravit, 482, 30.
- Dolabella, Δολαβέλλας, Trebonium Smyrnæ interfecit, 552, 2. In Seleuciam urbem fugit, ibique a Cassio obsessus est, 640, 18.
- Dolia in Gallia Cisalpina ingentia, 181, 36. In dolis iligneis vinum Aquileia auferant gentes Illyricæ, 178, 38.
- Doliche, i. q. Dulichium, q. v.
- Doliones, Δολίονες, 578, 35; circa Cyzicum, 483, 13, ab Æsepo usque ad Rhyndacum et Dacylitidem paludem, 492, 38. Δολιόνες regio penes Cyzicenos est, 493, 132; sita in via qua Miletopolin itur, 581, 11.
- Dolomene, ἡ Δολομένη, Assyriæ regio, 627, 6. Situs incertus.
- Dolopes, Δόλοπες, 371, 43; 23, 58. Apud Homerum Dolopia est extrema Phthiæ pars, et cum Phthiotis Peleo regi subjecta, 372, 54. Dolopibus imperavit Phœnix, dante nimirum Peleo, 373, 3. Phœnicis classis ap. Homerum cum Achillea classe conjungitur; quare Dolopice cohortis nusquam meminit poeta, 370, 1. Dolopes supra Amphilochos degunt, 386, 33; ad meridiem Pindi, 373, 15. Confinis est Tricca Thessaliæ, 376, 3.

- Ad Dolopes migrarunt Perrhaebi, 378, 10. Dolopia et Hestiaeotis vocantur Thessalia superior, 374, 52; 371, 27.
- Domanitis, Δομανίτις, Paphlagoniae regio, 481, 13.
- Domitius Enobarbus contra Arvernos et Bituntum proelium committit quo loco Sulgas in Rhodanum influit, 159, 8; ad Vindalum in Gallia Narbon., 154, 5. Menodorum Trallianum necavit, 554, 24.
- Domneclius, Δομνέκλειος, Galatarum tetrarcha, pater Adiatorigis, 465, 11.
- Domus Gallorum, 168, 54; Susiorum, 622, 41; Babylnorum, 629, 19; domus e sale structae in Arabia ad sinum Persicum, 652, 16.
- Donni et Cottii terra, ἡ τοῦ Ἰδωνίου (Δώννου) λεγόμενη καὶ τοῦ Κορτίου, in Alpium latere Italico [Donnus rex, pater Cottii praefecti in inscriptione arcus, quem Segusiae (Susa) Augusto Cottius dedicavit.]
- Doracta, Δωράκτα (fuerit Ἀώρακτα; alii est Ὀώρακτα; hod. Kichm; insula sinus Persici, cui Mazenas praefuit, 652, 53.
- Dorcadus in Mauritania, 702, 2.
- Dorica dialectus, ἡ Δωρική, initio eadem cum Aelica, 286, 14. Dorice loqui videntur omnes Peloponnesi praeter Eleos et Arcades, quod Dorienses potentia praevaluerunt; quamquam plurimi mixto potius ex dorica et aelica dialecto sermone utuntur, 286, 45.
- Doricha, Δωρίχα, meretrix, Charaxi amica, cujus unam esse ex pyramidibus Memphiticis Sappho ait, 686, 46.
- Dorienses circa Parnassum habitantes, a Doro nomen habent, 329, 10; numero pauci; solum asperrimum colentes; eo quod aliis non permiscerentur, lingua et moribus ab Aelicae gentis institutis desciverunt, 286, 15. Secundum Andronem e Doride Thessaliae in Cretam et regionem et Parnassum sitam profecti sunt, 408, 38. Doriensium ad Cetam tetrapolis (Erineus, Pindus, Bœum, Cytinium) ceterorum Doriensium quasi metropolis est, 366, 48. Andro nonnisi tria Doriensium oppida recenset, ab hisque Δωριεὺς τριχάκτας ap. Homerum dici ait, 408, 41. Ibi rex fuit Egimius, cui haeres successit filius adoptivus Hyllus, 367, 2. Hercules Dryopes e Doride ejecit, 321, 13. Tetrapolis urbes Phocico bello et ab Aetolis et Athamanibus adeo attritae, ut vix vestigium supersit, 367, 13; 358, 4. Doriensium loca quaedam occuparunt Enianes, 380, 14. Doriensium migratio, 51, 10. Ab Heraclidis in Peloponnesum reducuntur, 286, 30. Doriensium Peloponneso potiorum historia, 313, § 4 sqq. Megara et multas in Peloponneso urbes condunt, 286, 31. Dorienses Megarorum conditores partim ibi manserunt, partim in Cretam cum Althamene Argivo, partim in Rhodum et Asiam abierunt, 557, 41; 412, 9. Dorienses, quorum major pars Megareses erant, in Sicilia Megara condiderunt, 222, 35. Quidam, relictis Megarorum conditoribus, e Sicilia se contulerunt in Zephyrium Italiae pr., unde una cum Archia migrarunt Syracusas, 224, 19. Dorienses Eginam incolis frequentarunt, 326, 6.
- Doris, Δωρίς, olim appellabatur ea Thessaliae pars, quam postea Perrhaebi occuparunt et Hestiaeotidem vocarunt, 375, 47. Inde Dorienses in Cretam abisse Andro prodit, 408, 38.
- Doriscus, Δωρίσκος, Thraciae oppidum, ad quod Xerxes copias recensuit, 282, 34.
- Dorium, Δώριον (Messeniae opp.), in Nestoris ditone situm ap. Homer., 300, 9. Alii montem, alii campum intelligunt; nihil hodie monstratur; nonnulli Olmidem in Aulone Messeniae sitam Dorium Hom. esse putant, 300, 52; 291, 28. Situs incertus.
- Dortona. V. Derthon.
- Dorus, Δῶρος, Hellenis f., is qui circa Parnassum habitabant, in civitatem compositis, a se nomen Doriensium reliquit, 329, 9; pater Archelai, ex Agamemnonis stirpe, 498, 30.
- Dorylaeum, Δορύλαιον (Eski-cher), Phrygiae Epicteti opp., 493, 44.
- Dorylaeus, Δορύλαος, frater Philetari, Mithridatis Evergetae amicus, rei bellicae peritus, peregrinos milites conducendi causa crebro versabatur in Thracia, Graecia, Creta. Orto inter Cnossios et Gortynios bello, dux a Caossis creatur, et, feliciter re confecta, summis honoribus afficitur. Tum mortem M. Evergetae compertus, Cnossii sedem fixit et Steropen duxit filiosque suscepit Stratcham et Lagetam; Lagetae neptis mater erat Strabonis, 410, § 10; 477, 28. Ejus ἀδελφεοῦς sive Philetari fratris filius fuit Dorylaeus alter, 477, 28.
- Dorylaeus, filius Philetari ejus, cui Dorylaeus δ ταχτικός frater erat; una cum Mithridate Eupatore educatus, a quo regnum adepto honoribus cumulatur, 410, 30. A Mithridate Comanensi sacerdotio ornatus; deinde proditoris accusatus est, 477, 30.
- Dos apud Cretenses, 414, 36; ap. Massilienses maxima centum aureorum, 150, 30.
- Dosci, Δόσχοι, Marotiarum gens, 425, 2.
- Dotius campus, Δώτιον πεδῖον, Perrhaebiae, Ossae et Boeidei paludi finitimus; Δίδυμοι ibi colles sec. Hesiodum; e regione sita est Amyrus; campum diu tenuerunt Enianes, tandem a Lapithis ejecti, 380, 5; 51, 11.
- Drabescus, Δραβήσκος (Dravik), ad Strymonicum sinum opp., 280, 1.
- Drabus, Δράβος, Chersonesi Thracicae oppidum, 283, 32, quod inter Cardiam et Alopeconnesum ponit auctor excerptorum. Hoc si recte habet, de situ ejus non constat. At probabile est Drabum eandem esse urbem quam Scylax Araplum vocat, et ab Alopeconneso versus meridiem collocat, adeo ut ruinas, quae prope promontorium ibi exstant (41°13' lat.), referre ad eam liceat.
- Dracanum, Δράκωνον, Icariae ins. pr. et opp., 546, 3.
- Draco. V. Pytho.
- Draco, Δράκων, unus e sociis Ulyssis; ejus sacellum prope Laum urbem Italiae; de eo datum Italiae oraculum, 210, 32.
- Dracontium, planta Mauritaniae, 701, 53.
- Drangae, Δράγγαι, Arachotis et Gedrosiis ad occidentem adjacent, 616, 32. Ἡ Δραγγιανὴ ad Ariam pertinet; situs regionis, 442, 27. Drangae persice vivunt; vini copia laborant; stannum apud eos nascitur, 616, 50. Urbs Drangianae Prophthasia, ἡ ἐν Δράγγῃ Προφθασία, 441, 3; 616, 5. Per Drangas Craterus exercitum duxit, 614, 26. Apud eos Philotam Alexander interemit, 616, § 10.
- Dravus, Δράβος (Drau), fluvius Savum excipit, et in Noerum influit, 260, 53.
- Drepanum, Δρέπανον (ad Murak Kham), prom. Libya inter Tyndarios scopulos et Enesippiam ins., 679. (Idem est promontorium quod in Stadiasmo vocatur Selinus, pro quo Σελήνη scrib. videtur.)
- Drepanum, Icariae ins. pr., 544, 34.
- Drepanum, i. q. Rhium, Achaiae pr., 288, 33.
- Drilo, Δρύλων (Drin), Illyrici fluvius usque ad Dardaniam navigabilis, 262, 29.
- Drium, Δρίον, Dauniae collis, in quo Calchantis et Podalirii sacella, 100 stadiis e mari distans, 236, 11; fluvius memorabilis e colle profluens, ib.
- Dromichaetes, Δρομυχαιτης, Cetaurum rex, Lysimachum cepit et admonitum donisque ornatum dimisit, 250, 50; 253, 40.
- Druentia, Δρουεντίας (Durance), Galliae fl., 148, 37; in Medullorum montibus oritur, 169, 42. Druentiae trajec-

tus ad Caballionem urbem; quosque a Massilia sunt 500 stadia, 163, 45. Ad Druentiam usque a meridie pertinent Salys; a borea autem sunt Cavari, Vocontii, alii, 133, 46. Druentia (debebat: Doria major) obviam sit in via qua Ocelo Ticinum itur, 180, 47.

Druidae, *Δρυῖδες*, Gallorum, 164, 20 et 52.

Drusus Germanicus Bructeros in Amasia fl. proelio navali vicit, 241, 14. Cum Tiberio fratre Norico debellavit, 172, 10; obiit inter Rhenum et Salam; gentes plurimas subegit; Brychania insulam obsidione cepit, 242, 1.

Drusus Tiberii patris exemplum imitatus est, 239, 53.

Drymas, *Δρύμας*, nomen barbarum, 276, 6.

Drymus, *Δρυμός* (Querquetum), locus Euboeae, 382, 51.

Drynemeton, *Δρυνέμετον*, Galatiae locus, quo tetrarcharum concilium conveniebat, 485, 35.

Dryopes, *Δρόπες*, barbari in Peloponneso, 266, 46; in Asine et Hermione. Eo venerunt a Spercheo sub Dryope Arcade, sive e Doride ab Hercule ejecti, 321, 9. Dryopes Peloponnesi coloni Dryopum Oetaeae regionis, 372, 42. Dryopes Abydi regionem occuparunt, 501, 48.

Dryopis, ἡ *Δρυπίς*, in Oetaeae regione olim fuit tetrapolis, Dryopum in Peloponneso mater, 372, 46. Dryopis mons Typhreus, 372, 15.

Dryops, *Δρόψ*, Arcas a Spercheo Dryopes in Asines et Hermiones regionem transduxit, 321, 10.

Dubis, *Δούβης* (*Doubs*), Galliae fl., ex Alpibus oriens in Ararum influit, 154, 56; 157, 3; 159, 43. Cum Liguri confunditur, 159, 41; 160, 2.

Dulcis portus. V. Glycys.

Dulichium, *Δουλίχιον*, una ex Echinadibus ins., 288, 8; 292, 51; 389, 9; nunc *Δολίχη* vocatur, sita juxta Cenias et Acheloum; ab Araxo p. 100 st. distans, 393, 35. Dulichium et reliquias Echinades Homerus sub Megete esse, incolaeque eorum Epeos ex Elide profectos dicit, 392, 3. Nonnulli, ut Hellanicus, Dulichium ins. eandem cum Cephalenia opinati sunt, 391, 43; 392, 1. Pherecydes Dulichium ab Homero vocari Pales Cephaleniae urbem consult, 392, 14. Dulichium Cephaleniae subjectum fuisse Andron statuit, 392, 9.

Dunax, *Δούναξ*, mons (Thraciae; *Donuca* ap. Liv. 40, 58), a Polybio cum altissimis Thraciae montibus, Haemo et Rhodope, componitur, 173, 53.

Duorum corvorum portus, *Δύο κοράκων λιμήν*, in Galliae ora occidua esse ab Artemidoro perhibetur, qui fabulosa quaedam de eo refert, 165, 26. Nisi Corbilo intelligenda esse, cogitari licet de portu *Nantes* urbis. « Il est très-possible que ce prétendu *port des deux corbeaux* soit le port même de Nantes, et que les deux rives de la Loire qui le terminent par leurs pointes recourbées en forme de becs (*κοράκας*), aient donné lieu à la fable des deux corbeaux. » *Coray* ad Strab. vers. gall.

Duras, *Δούρας*, torrens ex Alpibus supra Vindelicos sitis in Istrum influens, 172, 38 (hod. *Traun* vel *Wurm*, *Urusa* in Tab. Peut.)

Duria (minor), *Δουρίαι* (*Doria Riparia*), in Alpibus Medullorum oritur et per Salassorum regionem in Padum exit, 169, 43. Prope eum est Ocelum oppidum; juxta viam fluit qua Ticino Ocelum itur, 180, 45. Accolae fluvium in multis rivulos sciderunt metallorum eluendorum causa, 170, 48.

Duria major nominari debebat pro Druentia, 180, 47.

Duricortora, *Δουρικώρτορα* (*Reims*), Remorum caput, 162, 4.

Duris historicus de Rhagis Mediae laudatur, 50, 13.

Durius *Δούριος* (*Duero*), praeter Numantiam aliasque Celtiberorum et Vaccaeorum habitationes et per Lusitaniam fluit, ad 800 stadia scaphis navigabilis, 127, 10; 126, 26. Adjacent Numantia et Serguntia, 134, 38. Re-

gio quae trans Durum est, nunc a Lusitania separata est et Callaica vocatur, 138, 33. Durii accolae Laconicae vitae ratione utantur, 128, 13.

Dyestae, *Δυεταί*, gens Illyrica circa Damastii argentifodinas, 271, 21.

Dymas, *Δύμας*, Asii pater, 505, 40.

Dyme, *Δύμη* (ruinae ad vicum *Karanostasi*), Achaiae civitas, 292, 37; 331, 25; ex 8 pagis confata, 389, 34; Achaiae urbium ἡ *δυσμυαία*, indeque nomen nacta; portu caret; antea *Siratus* vocabatur; Lariso fl. ab Elide regio Dymaeae separatur, 332, 45. Dymaeae propinquus Achelous fluvius, 294, 13; 386, 40. Ab Araxo prom. urbs 60 stadia distat, 290, 12. Dyme, *Ἐναιὶ καὶ Ἀχαιῖς* sec. Hecataeum, 293, 11; Epeis olim subdita postea in Achaeorum potestatem venisse videtur, 293, 23. Homerus urbem non novit, 293, 19. *Καυκωνίς* vocatur apud Antimachum ob Caucones accolae, 332, 50; 297, 1; 294, 1 et 29. Inter Dymen et Tritaeam est Caucon fl., 294, 1. Dymaeorum mons Scolis, 293, 36. Dyme una ex quatuor Achaiae urbibus quae primae in foedus coiere, 330, 2. Dymen translata est Olenus, 331, 9; Dymaei Oleni nunc desertus agrum possident, 333, 13. Dymen missae sunt reliquiae piratarum, quos Pompejus debellaverat, 343, 3; 567, 48. Nunc Dyme coloniam Romanam habet, 567, 48.

Dyras, *Δύρας*, fl. in sinum Maliacum exiens, quem conatum ferunt Herculis rogum extinguere, 367, 48.

Dyris, *Δύρις*, a barbaris Atlas mons vocatur, 701, 2. (Ni fallor, etiam p. 27, 27 pro *δύρας* restituendum est *Δύρας*.)

Dyrrhachium. V. Epidamnus.

Dyspontium, *Δυσπόντιον*, una ex octo Pisatidis oppidis ad viam qua Elide Olympiam itur; urbs deserta; incolae Epidamnium et Apolloniam habere, 306, 42. [Dyspontium componi solet cum hodierno *Pyrgo*, quae quidem sententia certioribus argumentis nititur nullis. Fortasse ad hod. *Skaphidi* referendum esse conjicit Curtius.]

Dytenus, *Δύτενος*, Adiatorigis f., suam ob virtutem ab Augusto pontifex Comanorum constitutus est, 478, 29; 476, 40.

E.

Ebennus in India, 599, 15; in Meroe ins., 698, 3.

Ebrodunus, *Ἐβρόδυνος* (*Embrun*), vicus Galliae Narbon. Distantiae a Caballione et Ocelo, 148, 39.

Ebur apud Aethiopes maris Rubri accolae, 32, 35. E Tarpobane in Indorum emporia importatur, 60, 25.

Ebura, *Ἐβούρα* (*S. Lucar de Barrameda*), urbs Iberiae ad Baetim fl., 116, 31.

Eburones, *Ἐβούρωνες*, Galliae populus, ab occasu Nerviorum, 161, 39; in silva Arduenna, 161, 44.

Ebusus, *Ἐβυσος* (*Iviza*), major ex duabus Pitynsis ins. ad Hispaniam, 400 stad. ambitu, cum urbe cognomine, 139, 7 et 32; 123, 28; 101, 38.

Ecbatana, *Ἐκβάτανα* (*Hamadan*), Mediae regia, 448, 18; Parthiorum regum sedes aestiva, 448, 18; 633, 23. (Hibernum domicilium regibus Persicis, Macedonibus et Parthicis, 449, § 4.) Ecbatana Persarum thesauros comportasse Alexander fertur, 622, 26. Via ex Armenia Ecbatana ferens, 455, 38. Non memorat urbem Homerus, 628, 15. Cossaei montes supra Ecbatana, 450, 11; 632, 2. In ea urbe occisus est Parmenio, 616, 14.

Echeae, *Ἐχαιαί*, (Laconiae locus) a Telecte Nedontis incolis frequentata, 309, 31. Situs loci incertus.

Echedorus, *Ἐχέδωρος* (*Galliko*), fl. Macedoniae, 277, 28.

Echinades, *Ἐχινάδες*, 103, 33; 394, 45, insulae olim in alto sitae; nunc autem limus ab Acheloo aggestus nonnullas earum vel continenti junxit, 393, 42. Ab Homero *Θεαί*

vocantur et Ὀφεία, 393, 33; 301, 34. Earum fuit etiam Dulichium, 393, 33, et Artemita, 49, 41. Imperavit in his Meges, 392, 3; 394, 20.

Echinus, Ἐχίνος (*Akino*), Phthiotidis opp., ad sinum Maliacum, 372, 31; 373, 37; 389, 16. Magna ejus pars terræ motu diruta, 50, 28; 372, 31.

Ecregma, Ἐκρηγμα, locus quo olim erupit Sirbonis lacus, 646, 49.

Edessa, Ἐδεσσα, Syriae urbs, 4 schoenia ab Euphrate distans, eadem cum Bambyce vel Hierapoli, 636, 48. Vide notata ad v. Bambyce.

Edessa (*Vodhena*), in via Egnatia, urbs Macedoniae, 268, 31. Prope eam Euboeenses Euboeam urbem condiderunt, 386, 7.

Edetani, Ἐδηταῖοι (*Hēdetai* Ptol., *Sedetani* Liv., *Σηδηταῖα* Appian. Ipse Strabo etiam Sidetanos vocat), Hispaniae gens, oram incolunt quae est a Carthagine Nova ad Iberum fluvium; nonnulli etiam ultra Iberum fl. sunt, 129, 47. Edetani (*Sidetani* codd.) a Celtiberis meridiem versus montem Orosipedam et loca circa Suronem tenent usque ad Carthaginem, 135, 39. Edetanorum (*Dittanorum* codd.) pars in Orospeida monte, Celtiberis finitima, 134, 39.

Edoni, Ἐδωνοί, Macedoniae gens, 275, 30; in regione ultra Strymonem maritima, partim e Macedonia huc transgressi, 280, 52; Edonorum partes sunt Mygdones, Sithones, Odonei, 275, 32. Rex Edonorum Rhesus, 280, 52.

Eetion, Ἐτίων, Andromachae pater, in Thebe Hypoplacia Cilicibus imperavit, 500, 34; 529, 29; 523, 3.

Egelastæ, Ἐγελᾶσαι (Egelasta, Plin.), Hispaniae opp. in via militari situm, 333, 22. (Est hod. *Yniesta*, ibi enim sal reperitur qualem Egelastæ reperiri Plinius 31, 39 dicit.

Egeria, Ἐγέρια, fons et dea in Latio, 199, 53.

Egertius, Ἐγέρτιος, Chium colonis frequentavit, 541, 14.

Egesta Siciliae opp. V. *Ægesta*.

Egnatia, Ἐγνατία (ruinae prope *torre d'Agnazzo*), Iapygiae urbs in via Brundisio Beneventum ducente, 234, 51; inter Brundisium et Barium sita. Hucusque Peucetiorum regio pertinet, 235, 22.

Egnatia via ab Apollonia ducit usque ad Cypselam et Hebrum fl. per 535 millia, 268, 15. Prima ejus pars dicitur via ad Candaviam; in eaque parte viæ ex Dyrrhachio et Apollonia ductæ coeunt. Ducit per Lychnidum, Pylonem, juxta Barnuntem, montem per Heracleam, Lyncestas, Eordos, Edessam, Pellam, Thessaloniceam; quousque sunt 267 m., 268, 26. Cf. 271, 26. Ad eam est Lychnitis lacus, 271, 48. Egnatia via ab austro terminat Macedoniam; a Dyrrhachio urbe versus Thessaloniceam tendit, 275, 19; 276, 1; 277, 30.

Egra, Ἐγρά (*Iambo* vel vicinus ei locus), vicus Arabiae maritimus, qui sub Oboda erat; hinc Ælius Gallus Myosiorum trajecit undecim dierum itinere, 665, 35.

Eionei, Ἠτιόνες, Argolidis pagus, dein incolis vacuum Mycenæorum navale, nunc ne navale quidem est, 320, 32; 321, 17. Prope hodiernam *Kandia* locus fuisse videtur. V. Curtius *Pelop.* tom. 2, p. 467.

Ela fons. V. *Velia*.

Elæa, Ἐλαία (prope *Kilisseh-Koi*), Æolidis urbs, a Grynio distat 70 stadia, 531, 54 (40 stadia, 531, 43, perperam); a Calco fluvio 12 stadia; a Pergamo, cujus est navale, 120 stadia, 525, 42; 531, 54. A quibusnam condita sit, 532, 1.

Elæa (?) portus sinus Arabici, 656, 8 et 30. [Intellige portum in *Dhalac* insula, quæ etiam in Plinii codd. quibusdam *Elæa* dicitur, dum alii rectius præbent *Aliax*. Eadem cum vicinis insulis Ἀλλοαίου insula vocantur in Periplo mar. Erythr. Cf. Geogr. min. tom. I, p. LXX,

not. 26. Apud Strabonem pro Ἐλαία λιμὴν fuerit Ἐλαία νῆσος καὶ λιμὴν.]

Elæussa, Ἐλαοῦσσα (ad hod. *Ajach*), insula Ciliciæ Asperæ, quam colonis bene excoluit Archelaus, 460, 54; 458, 30; 572, 44.

Elaiticus sinus, Ἐλαϊτικὸς vel Ἐλαΐτης κόλπος, pars Adramyttini sinus, 525, 47; 519, 1; inter Hydram et Hamartuntem pr.; ejus latitudo, 531, 45. In eum Caicus exit, 525, 40; 519, 21; 497, 26.

Elaitis regio, Ἐλαΐτις, ad latus septentrionale Ægæ montis, 526, 3; per eam Caicus in mare exit, 489, 45. Elaitidis torrens Ceteus, 526, 39.

Elaphia Diana, Ἐλαφία Ἀρταμῖς, in Elide, 295, 20.

Elara, Ἐλαρα, mater Tityi; de ea dicta Elaria spelunca (*Ἐλάριον σπήλαιον*) Euboeæ, 363, 25.

Elatea, Ἐλάτεια (*Lefla*), Phocidis urbs maxima et opportunissima, in faucibus sita, ut qui ea potiat, aditus in Phocidem ac Bœotiam in potestate sua habeat, 358, 46; 349, 51. Urbs Homeri ætate recentior, 363, 41; situs ejus commodus, 363, 45; urbs a Philippo capta, 363, 47; muri pars terræ motu eversa, 50, 42. Cf. etiam 363, 50; 365, 31.

Elatria, Ἐλάτριά, Cassiopæorum opp., 269, 50.

Elea Italian. V. *Velia*.

Elea, Elis, ἡ Ἠλεία, Peloponnesi regio; ejus situs, 286, 4; 289, § 1. Ei imperasse Cænomaum et Salmoneum falso nonnulli tradunt, 306, 2. Quomodo eam distribuerit Homerus, 292 § 8. Olim in plures ditiones divisa, postmodo in duas, Epeorum sc. et quæ erat Nestori subiecta; illa Elis Homero, hæc Pylus vocatur, 289, § 1. Elis Cava in Navium Catalogo discernitur ab Nestoris ditione, 289, 51. Quamquam nonnulli Pylum, Cava Eleæ urbem, patriam esse Nestoris demonstrare student, 292, 3. Elei olim Epei dicti sunt, 292, 40. Elei ab Epeis diversi sunt sec. Hecataeum, 293, 8. Eleorum gens est una e tribus gentibus quæ Triphylios constituebant, 289, 46. Ex Elea ejectus a Salmoneo Ætolus cum Epeis in Ætoliam abiit, 307, 3; 398, 9; 362, 53. In Eleam ex Ætolia cum Ætolorum exercitu rediit decima post Ætolum generatione Oxylyus, 398, 15; 334, 48; 307, 12. Devictis ab Ætolis Epeis, Eleam Jovi sacram esse inter Heracidas convenit, 307, 28. Itaque seorsum Elei in pace diu vixerunt; Æolici generis erant; exercitum receperunt qui sub reditu Heracidarum cum Oxylo venerat; dialectum Æolicam servarunt, 286, 37. Belli tempore Trojani non floruerunt, attriti a Pylis et Hercule, qui regem eorum Augeam eveftit; nonnisi 40 naves contra Trojam miserunt, 304, 42. Aucta eorum potentia est sub tempore redditus, advenientibus Oxylo duce Ætolis, qui Epeis erant cognati; tum Pisatidem cum eaque Olympiam sui juris fecerunt, primique instituere certamen Olympicum, 304, 47. Sed post Ol. 26 Pisatæ regionem suam recuperarunt, ipsique certamen Olymp. procurarunt. Mox tamen et Pisatis et ludorum administratio ad Eleos rediit. Finito bello Messeniaco secundo, in quo a Lacedæmoniorum partibus Elei steterant, Spartani totam Pisatidem et Triphyliam Eleis tribuerunt, Eleamque vocarunt, 305, 26. Eleis vim infert Phido, 307, 48. Lacedæmoniorum auxilio Phidonem evertunt et Pisatidem et Triphyliam obtinent, 307, 54. — Eleæ totius, quæ nunc dicitur, paraplus 1200 stadiorum, 308, 6. In Elide Opuntii nonnulli habitabant, 365, 17; et Caucones, 297, 1. Eleæ fluvium Selleentem significat Homerus, 272, 49. Silius, Eleæ fl., 332, 29; Scollis mons, 293, 36.

Eleaci, Ἠλαῖοι, philosophi, Phædonia Elei successores, inter quos Pyrrhon, 337, 49.

Electrides, Ἠλεκτρίδες νῆσοι, insulae ante Padum sitae et meaegridibus plenae, mera sunt commenta, 179, 11.
 Electrum, quid? 121, 26. Electrum sive lyogurium apud Ligures, 168, 46.
 Elees fluvius. V. Velia.
 Eleon, Ἠλεών, ap. Homerum memoratus locus, quem Crates putat oppidulum esse in Parnasso, negante Demetrio, 377, 16.
 Elephantini in Taprobane, 589, 8. Eorum in India venatio, 600, § 42; historia eorum naturalis, 600, § 43; elephantini in pompis Indorum, 611, 35. Quingentos Seleucus Nicator in Apamea urbe alebat, 640, 31; elephantini in Meroe ins., 698, 3. Venatio ad Saba portum, 656, 9; ad Ptolemaidem, 655, 51; 654, 30; ad Corai castellum, 656, 43; Ἐλεφάντων κυνήγιον τὸ πρὸς τῇ ῥέετι καλούμενον, 657, 3. Venationes plures inter Eumenis portum et Diren, 657, 50; 658, 31. Venatio Pythageli, 658, 28; Lichae, 658, 35; in Cinnamomifera, 109, 53; elephantini in Mauritania, 702, 2; apud Aethiopes Hesperios, 702, 21; venandi rationes apud elephantophagos Aethiopes, 657, 5; de elephantinis Libycis Gabinii narratio fabulosa, 704, 1. Cum elephantinis pugnant rhinoceroses, 659, 24. Elephantini proboscide ac dentibus puteos effodiunt, 658, 37.
 Elephantina, Ἠλεφαντίνη, insula Nili, dimidio stadio a Syene distans, in qua Cnuphidis templum et Nilometrium, 693, 51; 667, 27; 682, 52. Supra eam parvus Catarhactes, 694, 29. Ea potiuntur Aethiopes, 696, 17. Ἠλεφαντοφάγοι Aethiopes; eorum vitae ratio, 657, 4.
 Elephas, Ἠλέφας (ad Ras Filluk), mons regionis cinnamomiferae, 659, 4.
 Elephas, Ἠλέφας, mons Mauritaniae, ad quem est minima freti Columnarum latitudo, 702, 35.
 Eleus, ὁ Ἠλεῦς (Palaeocastro), Chersonesi Thracicae opp., ubi Proteilaemum; e regione est Sigeum prom., 283, 35 et 50; 509, 51, ubi pro Ἠλεῦς dicitur Ἠλεῦσσα. Eleunte usque ad locum ubi Xerxes pontem fecit, 170 stadia sunt, 284, 4.
 Eleus, ὁ Ἠλεῦς, 559, 51 (aut insula in antec. Eleussa dicta, aut objacens ei continentis locus in Peræa Rhodiurum).
 Eleusis, Ἠλευσίς (Lepsina), una ex duodecim Atticae civitatibus, quas Cecrope constituit, 341, 29; pagus Atticae; templum ibi Cereris et ὁ μυστικὸς σηλός, Ictini opus, 339, 22. Eleusine a Cerere receptus est Cychrides serpens, 338, 20. Ad Eleusinem usque et campum Thriasium pertinuit Nisi ditio sec. Andronem, 337, 14. Eleusini sinus idem qui Saronicus sinus, 326, 45.
 Eleusis, olim Boeotiae urbs, Copaidis inundatione deleta, 349, 33.
 Eleusis Aegypti, non longe ab Alexandria et Nicopoli, fossae Canobicae imposita, locus amoenus et protervitatis plenus, ad quem Canobicae fossae jungitur canalis Schediam ducens, 680, 10.
 Eleussa Ἠλεῦσσα (Alessa), Cariae insula ante Phoenicem montem sita, a Rhodo 120 stadia, a continente 4 stadia distans, 8 stadiorum ambitu, 556, 18 et 46. Eadem fortasse Ἠλεῦς vocatur, 559, 51.
 Eleussa, insula (Karabagh sive H. Georgios) ad Aelidis oram, e regione Atarnei loci non longe a Pitane distantis, 525, 33.
 Eleussa, insula ad Astypalaeam, Atticae pr., 342, 20.
 Eleussa, i. q. Eleus, Chersonesi Thracicae urbs, 509, 51.
 Eleutheræ, Ἠλευθεραί, ab aliis Atticae, ab aliis Boeotiae adscribuntur, 353, 48; urbs Aenose vicina, 323, 2. Sita fuerit prope Kundura.
 Eleutheria, τὰ Ἠλευθέρια, ludi Plataenses, 353, 53. Eleutherius Juppiter, ib.

Eleutherolaocones, Ἠλευθερολάκωνες, qui et quales? 314, 19.
 Eleutherus, Ἠλεύθερος, Syriae fl., quem quidam faciunt Seleucidis terminum versus Phoeniciam et Coeleisiam, 641, 37. Propinqua ei Orthosia, ib. et 642, 31. [Hodie fluvius vocatur Nahr el-Kebir. De nominis graeci ratione vid. Ritter tom. 17, p. 58. Cf. id. ib. p. 820.]
 Elimia, Ἠλίμεια, Epiri vel Macedoniae regio, 271, 25.
 Elimiotæ, Ἠλιμιώται, Epirotica gens, Macedoniae accensentur, 373, 11.
 Elis regio. V. Elea.
 Elis, Ἠλῖς (Kalascopi et Palaeopoli), urbs in regione quae Cava Elis, Κοῶλη Ἠλῖς vocabatur, post bellum Persicum [ex octo] pagis conflata, quibus postea pagus Agriadium additus est, 289, § 2. Elis ἡ Διὸς γαίτρων sec. Euripid., 315, 11; per eam Peneus fluvius juxta gymnasium fuit, 289, 37. Ab ea ad Ephyrum 120 stadia, 290, 35; ad Myrtuntium 70 stadia, 293, 30; ad Lampeam montem 130 stadia, 293, 38. In urbem assumptum est Hypana opp. 296, 10. In foro urbis Oxyli statua, 398, 24. Elens Phaedo Socraticus, 337, 49.
 Elison s. Elisa, Ἠλίσων ἡ Ἠλιστα, amnis in confinio Elidis et Pisatidis, 290, 26.
 Elixus, Ἠλῖξος, Cei ins. fluvius ad Coressiam, 418, 9.
 Ellopia, Ἠλλοπία, Euboeae nomen, ab Ellope inditum, 382, 32.
 Ellopia, Euboeae oppidum in Orea regione ditionis Histiaeensis, ab Ellope conditum, 382, 33. Ellopiense-Oritas bello petierunt, 383, 3. Ellopiæ incolæ, Ἠλλοπιαῖται, in Histiaeam urbem commigrarunt a Philistida tyranno coacti, 382, 39.
 Ellops, Ἠλλοψ, Ionis filius, sec. alios Aechi et Cothi frater, a quo Euboea Ellopia dicta, et Ellopia oppidum conditum, 382, 33.
 Elone, Ἠλώνη (Selos?), Thessaliae Perrhaebicae opp., in Polypetæ ditione apud Homerum, 377, 40; postea mutato nomine Limone dicta; nunc diruta; sita fuit sub Olympo, 378, 43.
 Elpis, Ἠλπίς, in Daunili a Rhodiis et Cois condita, 558, 49. (Eadem est urbs quae Salapia dicitur.)
 Elui, Ἠλουί (f. Ἠλουοί), Helvii aliorum, gens Aquitaniae adscripta, cujus regio a Rhodano initium sumit, 158, 27 (les habitants du Vivarais).
 Elymaei, Ἠλυμαῖοι, quorum regio ἡ Ἠλυμαίς sive ἡ Ἠλυμαία, in Assyriorum terra, 627, 4, Persis et Susis et Babylonis contigui, 449, 43; 633, 42; 629, 50. Eorum montana supra Babyloniam, 447, 50. Latrocinii dediti ab oriente et septentrione Apolloniatis et Susidi immiment, 623, 21; ab Uxiis bello petuntur, 623, 25. Elymaei regio Massabatica ad Zagrum, 449, 54. Elymaei in regionis parte fertili agrum colunt, in montanis milites sunt, maximam partem sagittarii, 633, 53. Persis, Syriae regibus, Parthis ohtemperare recusarunt; Antiochum Magnum Belli templum spoliare conatum interfecerunt, 634, 3. Invasit eos Parthorum rex (Mithridates I), et templum Minervae ac Dianae, quod Azara dicitur, spoliavit; capta etiam Seleucia sive Soloce ad Hedyphontem, 634, 10. Tres sunt in Elymaidem commodi ingressus, e Media, Suside et Perside, 634, 16; Corbiana, Gabiana et Massabatica, Elymaeorum provinciae; finitimi sunt Sagapeni et Silaceni, 634, 20. Elymaei contra Babylonios et Susios bellum gesserunt, auxilio usi Cossaeorum, 633, 44; 449, 39.
 Elymus in Themiscyra, 469, 25.
 Elymus cum Aenea in Siciliam venit, 520, 14.
 Elysium campum, τὸ Ἠλύσιον πεδῖον, Homerum finxit ex iis quae de beatis ultimae Hispaniae locis acceperat, 124, 32; 2, 22.

Emathia, Ἐμαθία, apud Homerum memoratur, 22, 29. Fuit priscum Macedoniæ nomen; in hac regione fuit etiam Emathia oppidum maritimum; tenuere regionem Epirotæ, Illyrii, Bottiæi Cretenses et Pieres Thracæ, 275, 21.

Emathia, Emathiæ urbs maritima, 275, 23.

Ἐμαθίαις Πύλος apud Homerum ab Amatho fluvio dici videtur, 298, 18. Cf. v. Pylus.

Emisænorum, Ἐμισσηνῶν, phylarchi Sampisceramus ejusque filius Iamblichus, 641, 8.

Emodus mons, τὸ Ἐμωδὸν ὄρος, τὰ Ἐμωδὰ ὄρη, in India Tauri pars, 587, 34; 438, 21. Supra Porī regionem, 595, 28. Inde Ganges oritur, 612, 17. Prægrandes in his montibus serpentes capiuntur, 595, 25.

Empedocles, Ἐμπεδοκλῆς, laudatur, 312, 38. Quæ de morte ejus narrantur, fortassis non sunt inter fabulas releganda, 228, 1; 229, 28.

Emporicus sinus, ὁ Ἐμπορικὸς κόλπος, sinus Mauritaniz a Lixo versus meridiem situs, in quo Phœnicum loca, 701, 10. In eo est æstuarium et antrum et ante id ara Herculis in loco humili sita, quam nunquam aquarum fluxu tegi perhibent, 701, 29.

Emporium, Ἐμπόριον, Mediæ navale, 213, 26.

Emporium (Ampurias), Hispaniz urbs, Massiliensium colonia; situs ejus et portus, 132, 37. Olim Emporienses in insula adjacente (*I. de las Mejas*) habitarunt, quæ nunc Vetus urbs, Παλαιὰ πόλις, vocatur, 132, 45. Incolæ e Græcis et Indigetis barbaris mixti. Murus urbem in duas partes dividit, 132, 47. In propinquo est fluvijs (*Cladianus* apud Melam vocatur), cujus ostio pro portu utuntur. Incolæ linificium exercent, 133, 1. In mediterraneis superjacet Juncarius campus, 133, 5. Emporium habet sanum Dianæ Ephesiæ, 132, 42.

Encheleæ, Ἐγχελῆαι, in Illyria a Cadmi et Harmoniz posteris regebantur, in earumque regione monstrantur quæ fabulæ de iis produnt, 271, 27.

Endera, Ἐνδέρη (Enderia regio), Gymnetarum habitatio in Æthiopia, 656, 32.

Endymion, Ἐνδυμίων, pater Ætoli, 398, 10. Ejus sepulcrum ad Latmum, 543, 22.

Enea, Ἐνία, Troadis pagus Scepsi et Æsepo vicinus, 472, 48.

Eneti, Ἐνετοί. V. Heneti.

Eniconiz, Ἐνικονίαι, Corsicæ opp., 187, 8. De situ nihil constat.

Enipeus, Ἐνιπεύς (Fersalist), Thessaliz fl., 370, 49; ab Othrye Pharsalum præterlabens in Apidanum, hic vero in Peneum influit, 371, 4. Cf. Apidanus.

Enipeus, Pisatidis fl., e Salmone fonte ortus, in Alpheim exit; nunc vocatur Barnichlus, 306, 24. Enipeum amavit Tyro, *ib.* (Is fluvijs esse videtur qui hodie *Lesténitza* dicitur; vid. Curtius *Pelop.* 2, p. 72.)

Enispe, Ἐνίσπη, Arcadiæ oppidum ab Homero memoratum, 333, 46.

Enna, Ἐννα (Castro Giovanni), Siciliæ urbs mediterranea; ejus situs; ibi Eunus obsessus; templum ibi Veneris, 227, 1 et 25.

Enil poetæ patria Rudiz, 234, 11.

Euoie, Ἐβόπη, Messeniæ urbs, 303, 26, ab Homero memorata, quam alii putant esse Pellana, alii locum quendam Cardamylæ vicinum, alii Gereniam, 309, 34.

Ἐνωτοχοῦραι, Aurincubi, Indiæ gens fabulosa, 58, 45; 605, 34.

Enydra, Ἐνύδρα, Syriz in Seleucide locus prope oram mar., 641, 33. Sec. Strabonem locus inter Carnom *Tartus* et Marathum situs erat. Maundrel (*Travels* p. 19) 20 fere stadiis a *Tartus* meridiem versus, paullo infra Aradum insulam, non longe ab ora maritima in

campo viridi fontem optimum reperit, quem vocant *fontem serpentum*. G. Robinsonus eundem dicit *Ain el-Hye* (*Ain el-hayeh*), atque Enydrum Strabonis esse censet probabiliter. Ritterus quidem (tom. 17, p. 855) hanc sententiam improbat, quia Strabo Enydrum collocet boream versus a Maratho, quippe quem locum cum Antarado seriorum scriptorum componi vult. At falsa est hæc de Marathi situ opinio. Ipse Ritterus paullo post p. 859 Robinsoni sententiam probabilem esse dicit, at perperam ibi Enydrum sit ap. Strabonem poni a Maratho meridiem versus.]

Enyds, Ἐνυδς, templum Comanis, 459, 5.

Eordi, Ἐορδοί, Epirotis accensentur, 271, 24. Per eos transit via Egnatia, 268, 31.

Epacria, Ἐπακρία (*Pikermi*), una ex 12 civitatibus, quas Cecrops in Attica constituit, 341, 28.

Epaphus, Ἐπαφος, Ias f., ubi natus sit, 382, 6.

Epaminondas, Ἐπαμεινώνδας, ad Leuctra et Mantinea vicit occubuitque; 333, 36; 355, 42. Eo mortuo Thebani imperium amisunt, 344, 27.

Epei, Ἐπειοί, una ex tribus gentibus quæ Triphylios constituebant, 289, 44. Epei olim Eleis celebriores, quamquam postea Epei dicti sunt Elei, 292, 40. Epeorum et Pisatarum rex Salmoneus sec. Ephorum, 307, 3. Epeorum rex Augæus, avus Megetis, qui in Echinadibus regnavit, 394, 23; 290, 50. Epei Herculi contra Augeam et Elidem auxillati, ideoque ab Eleis diversi sunt, sec. Hecateum. Epeorum et Achæorum urbs Dyme sec. eundem, 293, 8. Fieri potest, ut Epei aliquando ab Eleis diversi, postea in unam cum his coiverint civitatem, et vel Dymen usque ditio eorum pertinuerit, 293, 16. Epei cum Ætolo ex Elide in Ætoliam migrarunt, unde Curetes expulerunt, 398, 13; 362, 54. Ex Elide profecti Echinades incolunt, 392, 4. Pylis bellum inferunt, 302, 18. Eorum in Elide regio Homero Elis vocatur, *ib.* Eorum dux, Otus Cylleus, ap. Hom., 290, 18; 392, 4. Epeorum Elidem tenentium contra Ætolos et Oxylum bellum. Degmeni Epei et Pyrachmæ Ætoli certamen singulare; vincente Ætolo, Epei Elide expelluntur, 307, 14.

Epeus, Ἐπειός, Phocensium dux, Lagariæ in Italia conditor, 219, 15. Ejus patria Panopeus, 363, 21.

Ephesium, Ἐφέσιον, Dianæ Ephesiæ ap. Massilienses templum, 148, 49.

Ephesus, Ἐφεσός (ruinæ prope *Agasaluk*), Ioniz urbs, ab Amazone nomen habet, 471, 30. Regionem olim Cares et Leages tenuerunt, 540, 19; 546, § 21. Urbs ab Androclo condita; Ionum regia; Androcli posteri reges appellabantur, 540, 26. Ephesus quondam Smyrnæ nomen gessit; Ephesiis auctoribus, Smyrna in Ionicum conventum recepta est, 541, 18. Urbis locus qui fuerit usque ad Cressi tempora, deinde usque ad Alexandrum, denique inde a Lysimacho, qui urbem Arsinoen vocavit, quamquam mox vetus nomen rediit, 546, § 21. Urbis respublica, 547, 5. Distantia a Colophone, 549, 29; Smyrna et Magnesia ad Mæandrum, 566, 9; 540, 11. Ephesi navalia et portus, 548, § 24; Lepre acte sive Prion mons, et Opistolepria, et Trachea ad latus Cressi montis, 541, 34. Dianæ templum Selinus præterfuit, 332, 28. Ejus templi historia, 547, § 22 sq.; sacerdotes ejus, 547, 41; asyli jus, 547, 46. Ephesia Diana Phocænsibus Massiliæ conditoribus ducem coloniz dat Aristarchen, 149, 3. Ejus cultum in colonias suas transdixerunt Massilienses, 149, 31. Cf. Diana. Ephesiorum quidam Sisyrbiz a Sisyrbæ Amazone vocabantur, 541, 29. Ephesi Athenæum, gymnasium, Hypelæus fons, 541, 39; locus Smyrna dictus, 541, 30 et 40. Prope urbem Ortygia lucus, 546, 27. Larisa pagus, 530, 35.

- 378, 29; mons Pactyes, 544, 6; Ephesium vinum, 544, 40. Via ab Epheso per Magnesiam, Tralles, Nysam, Antiochiam, Carara, deinde per urbes Phrygiae et Lyconiae ad Mamca Cappadociae et hinc usque ad Euphratem et Tomia pagum, 566, 14. Ephesii contra Magnetes bellum gesserunt, 553, 16; multum regionis Maonibus sive Lydis abstulerunt, 530, 40. Neapolin dederunt Samiis, ab iisque acceperunt Marathesium, 546, 17. Ephesum Teo confugerunt Bacchici in Ionia artifices, 549, 39. Ephesii Aristonicum pugna navali ad Cumam vicerunt, 552, 10. Artemidori de Ephesis merita; honor ei a civibus habitus, 548, § 26. Alii Ephesii sunt: Hermodorus, Heracclitus, Hipponax, Parrhasius, Apelles, Alexander Lychnus, 548, § 25.
- Ephialtes. Ὁ Ἐπιάτης μὲν ἐστὶν, 16, 1.
- Ephori, οἱ ἑποιοί, Lacedaemoniorum cosmis Cretensium respondent, 413, 53.
- Ephorus, Ἐφορος, ὁ τὴν ἱστορίαν συγγράψας καὶ τὰ περὶ τῶν εὐρωπαϊκῶν, Cumanus, 532, 32. Historiis suis terrae descriptionem inseruit, 285, 33. Polybio teste, omnium optime de origine urbium, cognationibus, migrationibus exposuit, 399, 20. Diligentiam ejus laudat Polybius, nec non Strabo, saepissime se eo uti dicens, 362, 5. Interdum tamen fabulas pro historia vendit, ut in narratione de origine oraculi Delphici, 362, 9. De Aetolis quoque incongrua prodit, 362, 50. Ephorus quid in libro qui περὶ Εὐρώπης inscribitur, exponat de terrae divisione quadripartita, 28, 15. Quenam de Aethiopum migratione a Tartessio accepit, 27, 24. Laudatur de Celticae magnitudine, 165, 37. Celtas obesitatem corporum cavere dicit, 165, 42. Ejus de Pelasgis sententia, 183, 52; 184, 24 et 30; de Cimmeriis Campaniae, 203, 51. Hellenicum ob missam Lycurgi mentionem increpat, 214, 23. Locros Opuntios condidisse in Italia Locros Epiz. falso tradit, 215, 35. De legibus Locrorum Epizephyriorum, 216, 10; de Crotone olim ab Iapygibus habitata, 218, 16; de Metaponti urbis origine, 220, 26. De Sicilia ambitu, 221, 30; de primis Graecorum in Sicilia coloniis, 222, 24; de Tarenti origine, 232, 10; de Celtis, quorum major numerus aquis quam bellis preat, absurda narrat, 243, 36. In libro IV Historiarum, qui Europa inscribitur, inter alia de Scytharum et Sauromatarum moribus dixit, 251, 6. Istro quinque ostia tribuit, 254, 4. Ephori de Argi Amphilochei origine narratio, 270, 46. Graeciae describendae initium ab Acarnania sumit, 286, 50. Laudatur de Aetolo et Oxylo et Elidis historia antiquiore, 307, § 33; de Cresphonte Messeniam in 5 civitates dividente, 310, 16; de Laconica ab Heraclidis occupata et in sex partes divisa, deque Helotibus, 313, § 4; de Apolline et Neptuno Delum et Calauriam permulantibus, etc., 321, 28; de Phidone, 323, 11; de civitatibus Peloponnesiacarum conditoribus, 334, 46; de Boeotiae situ, 344, § 2. De Thracibus pactas cum Boeotis inducias violentibus; de Boeotorum in Dodonaeam antistitem facinore, 345, § 4; de Naupacto, 366, 26; de Alyzia et Leucadia conditoribus, 388, 52; Acarnanes expeditioni Trojanæ interfuisse negat; narratio qua nititur hac sententia, 398, § 25. De Acarnaniae prisca historia quaedam, 397, 18; de Aetolis, de quibus ei accidit ut nonnulla incongrua tradiderit, 398, § 3. In libro quarto de Minoe et Cretensium legibus, 409, 23 et 50; 412, § 16-22. Quomodo fiat ut Homerus in Iliade 100 urbes, in Odyssea 90 solummodo Cretae insulae tribuat, 412, § 15. De Lycurgo, 414, § 19; de Cytoro oppido, 466, 51; de Eolidis terminis, 498, 53; 513, 49. Salse notatur, 532, 36. De Mileti origine, 542, 24; de peninsulae Asiae minoris gentibus, 578, § 23 sq.
- Ephrya, Ἐφυρα, quae una cum Sellaente ap. Homerum (2, 659) memoratur, in Thesprotia ab Apollodoro, in Elide a Demetrio quaeritur, 272, 47.
- Ephrya Thesprotica, postea Cichyrus, 269, 47; 290, 30; 291, 8. Ex ea posterii Antiphi et Philippi in Thessaliam migrarunt, 380, 20.
- Ephrya, Elidis urbs ad Sellaentem fl., in via sita, qua Lationem itur, 290, 30; ab Eli urbe 120 stadia distat, 290, 35; aut eadem est quae Brooma aut ei propinqua, 290, 33. (Sita fuerit prope hod. *Kwnaghi*, ut cum Curtio puto). Ex hac urbe, quam saepius Homerus memorat, oriunda erat mater Tlepolemi (Astyochea), 290, 36.
- Ephrya, vicus in Agraea Aetoliae, cujus incolae Ephryi, 291, 6.
- Ephrya, pagus vicinus Sellaenti, qui ad Sicyonem fuit, 291, 5.
- Ephrya, vetus Corinthi nomen, 290, 31.
- Ephryi, Ἐφυοί, apud Homerum, Crannoniorum nomen, 378, 50; in Perrhaebis, 291, 8; 290, 31; 276, 21.
- Epicharmus poeta laudatur, 312, 37.
- Epimenidii. V. Locri.
- Epictetos Aetolia. V. Aetolia.
- Epictetos Phrygia, ἡ ἐπικτήτος Φρυγία, 107, 26. V. Phrygia.
- Epicurus, Ἐπίκουρος, Neoclis f., in Samo et Teo et Athenis educatus, aequalis Menandri comici, 545, 29; Idomenei et Leontei Lampeacenorum amicus, diutius Lampeaci commoratus; magister Metrodori, 504, 45.
- Epidamnus, Ἐπίδαμνος (Dourazzo), Corecyraeorum col., quae nunc a peninsula, cui imposita est, Dyrrhachium vocatur, 262, 43; 271, 18. Eo migrarunt Dyspontii incolae, 306, 44. Ibi est initium viae Egnatae, 275, 18. Viae quibus Epidamno et Apollonia in Macedoniam itur, pari ab his urbibus distantia in unam coeunt, 268, 24. Epidamno Thessaloniceam 900 stadia sec. Eratosthenem, supra 2000 sec. Polybium, 88, 8; 76, 43. Ab Epidamno ad Brundisium tractus 1800 stadiorum, 235, 17. Populi inter Epidamnium et Ceraunios montes degentes, 271, 18.
- Epidaurus, prius Epitaurus (Pidauro), Argolidis urbs; quam olim Cares tenuerunt, 321, 52; deinde cum Heraclidis Iones, 322, 1. Migrarunt eo incolae Tyrinthii, 320, 49. Situs urbis, 322, 8. Celebre habet Aesculapion, 322, 3. Inde Aesculapii simulacrum Romani petierunt, 486, 19. Epidaurus ad amphictyoniam Calauriae contributebat, 321, 34; Aeginam incolis frequentavit, 326, 6. Ἐπίδαυρος ἀμπελόεις, 320, 32. Τῆς Ἐπίδαυρας locus Aegina, 322, 24. Epidaurici equi, 333, 32.
- Epidaurus Limeria (in sinu qui est inter cap. *Limnaria* et *Monembasia*), Laconicae opp.; situs ejus et nominis ratio, 316, 31.
- Epigonorum bellum, 270, 47; 355, 24 (Cf. pag. 325, 401, 412, 413, 416 edit. Casaub.).
- Epimenides, ὁ τοῦ καθαρμοῦ ποιήσας διὰ τῶν ἐκῶν, 411, 52.
- Epirus, Ἑπείρος (ἡ Ἑπειρωτικὴ γῆ, 106, 41), ap. Homerum quo sensu sit intelligenda, 396, 41; 389, 21.
- Epirus, licet montibus plena, olim tamen bene habitata, nunc fere deserta; 272, 20. Ex Epiroticis gentibus multae Pelasgicae vocantur, quod eo usque Pelasgi imperium protulerint, 184, 15. Epiri ora a Ceraunias ad sinum Ambracicum est 1300 stadiorum, 269, 27; gentes sunt quatuordecim, sec. Theopompum, quarum nobilissimae sunt Chaonum et Molossorum, 269, 12; accensentur Epirotis Amphilochi, Athamanes, Aethices, Tymphaei, Paroraei, Atintanes, 271, 9; 267, 12. Ex Epiroticis gentibus aliae attribuantur Thessalis, ut Athamanes, Aethices, Talares, aliae Macedonibus, ut Orestae, Pelagones et Elimiotae, 373, 8. Epirotis mixtae Illyricae gentes, quae

ad montes meridionales et supra Ionium sinum habitant, 271, 16. Epiroticas gentes Macedoniae adiecit Paulus Aemilius, 282, 38; qui septuaginta oppida earum evertit, 288, 5. Epirotas in Emathia, 275, 24. Epiri mons Tomarus et Polyanus, 272, 19.

Epistolas Indi in sindonibus scribunt, 610, 33.

Epistrophus, Ἐπίστροφος, Alizonum dux, 471, 30; in Lynnessi expugnatione cecidit, 500, 24, ab Achille interfectus, 523, 16.

Epitalium, Ἐπιτάλιον (*Agulentsa*), Triphyliae oppidum, olim Thryum, natura munitum, 295, 15; 300, 18 et 30. Epitalium inter et Pheam Alpheus exit, 295, 15.

Epitaurus. V. Epidaurus.

Epomeus, Ἐπομεύς, mons Pithecussarum, 206, 52.

Eporedia, Ἐπορεία (*Ivrea*), Romanorum colonia, quae praesidio esset contra Salassos, quos ibi victos sub hasta vendidit Terentius Varro, 171, 23.

Equi feri in Hispania, 135, 48. Equi montes scandere et in genua prompte subidere docti apud Hispanos, 135, 47. Equi subvariegati Celtiberiae in Hispaniam exteriorem abducti colorem mutant; Parthici equis similes sunt, 136, 4. Equi et muli Ligustici qui Gianni vocantur, 168, 44. Equi feri in Alpibus, 173, 8. Ἐπιοντίδας ἵππους Veneti alunt, 176, 42; albos equos Diomedes immolant, 179, 15; lupi signum inurant equia, qui inde λυκοφόροι appellantur; nata inde fabula, 179, 22. Equi Scythici et Sarmatici parvi sed acres, quos castrando mansuefaciunt, 259, 27. Equi pusilli in regione circa Borysthenem, 256, 13. Equi Arcadici, Argolici et Epidaurici praestantes, 333, 32. Equorum ornamenta Massagetica, 440, 4. Equi Armeniae, Mediae, Nesei et Parthici, 450, 17; 454, 23. Equi unicornes cervinis capitibus, 605, § 56. Equis caret Arabia felix, 653, 44, ut Nabataeorum terra, 666, 48. Equi Maurorum, 703, 1. Equi Garamantum ungulas ceteris longiores habent, 709, 17. Cyrenaici equi praestantes, 710, 42.

Equi apud Gaditanos vocantur navigia minora, quorum proris equi signum insculpi solet, 81, 60; 82, 3.

Equimulgi sive ἵππομολγοί Homeri sunt Scythae, 249, 40.

Equino caseo et lacte acido vescuntur Scythae Nomades, 258, 26; 251, 17.

Equites peditibus miscet Hispani, 135, 45. Equitatus loricalus ap. Armenios, Medos et Albanos, 454, 31.

Erae, Ἐραί vel potius γέρα (*Siggeck*), Teiorum oppidum in Ionia, 550, 24.

Erana, Ἐρανα, Messeniae opp., quod nonnulli Arenen Homericam esse putant perperam, 299, 42; 310, 5. (Ad Eranam pertinere videntur ruinae quae sunt ad *Lungobardo* fluvium.)

Erannobae et Gangis ad confluentes Palibothra urbs, 598, 31.

Erasinus, Ἐρασίνος, Argolidis fl., e Stymphalo oriens terram subit et in Argolide erumpit; vocatur etiam Arsinius, 319, 2. Per 200 stadia infra terram labitur, 228, 43. Sec. Eratosthenem, praeter Stymphalum fuit. Iphicratis conatus, 334, 21. E Stymphalide palude oriens in Argiam exit, 334, 3.

Erasinus alius ex Arcadia fuit ad litus Burae vicinum, 319, 10.

Erasinus fl. Eretricus, 319, 11.

Erasinus, Atticae fl. ad Brauronem, 319, 12.

Erasistratus medicus iulide in Ceo ins. natus, 417, 44.

Erasistrateae medicinae schola Smyrnae, 496, 43.

Erastus, Ἐραστός, Scepisus, Socraticus, 520, 38.

Eratosthenes, Ἐρατοσθένης, e Cyrene oriundus, poetica, grammatica, mathematica, si quis alius, excellens, 711, 12. Quum plura habeat quae nunc accuratius constitui possint, magnaue ille auctoritate ob doctrinam gaudet,

errores ejus refellendi sunt, 12, 2. Neque cum Polemone dicendum est Eratosthenem ne Athenas quidem vidisse, neque vero etiam tantum fidei, quantum multi ei deferunt, meretur, 12, 16. Viros, qui ipsius aetate Athenis floruerint, Eratosthenes celebrat Aristonem, Arcestaum, Apellem et Bionem; non meminit eorum qui Zenoni Olitiensi, ipsius Eratosthenis praepetori, in schola successerunt, sed meminit adversariorum ejus. Scripta Eratosthenis *De bonis* edita et declamationes virum produnt medium locum tenentem inter eum qui vellet philosophari et eum qui non auderet. Talis fere etiam in reliquis est, 12, 15-42. Perperam contendit Homerum carminibus suis non docere sed delectare tantummodo voluisse, p. 12, 47 sqq. Geographica scriptura multorum legerat commentarios, quum praesto esset bibliotheca amplissima, 57, 49. Quamquam non obvio cuique auctori fidem adhibendam esse dicit, et ipse tamen utilissimis saepe se addicit scriptoribus, ut Damaste, 39, 25. Homerum, Anaximandrum et Hecataeum Milesios primos geographiam attigisse dicit, 1, 16; 5, 49. Geographiae cognitionem Alexandri M. expeditione auctam dicit, p. 11, 38. Haud recte censet poetam quemque, posthabita ratione docendi, oblectationem venari, 3, 39. Negat poemata ad rationis principia iudicari debere, in hisque quaerendam esse historiam, 20, 50. Omnem poetam nugatorem esse ait; apud Homerum fabulas modo fictis locis modo veris affingi; hujus generis esse etiam quae de Ulyssis erroribus narrantur; eorum, qui aliter sentiant, mendacium ipsa ipsorum dissensione detegi; exemplum rei affert de situ Sirenessarum sententias, de quibus ipse Eratosthenes non recte statuit, 18, 15. sqq. Concedit Eratosthenes Homerum Graeciae loca atque vicina vel nimis curiose memorare, at longinqua eundem ait fabularum portentis implere, 13, 23 sqq. Assentitur Apollodorus, refragatur Strabo, 248, 1 sqq. Loca, quae Ulysses adhaec narratur, tum demum aliquem inventurum esse dicit, quum invenerit sutorem, qui utrem ventorum consuerit, 19, 45. Largitur quodammodo voluisse fortasse poetam errores Ulyssis occiduis regionibus adscribere, sed descivisse illum ait ab iis quae pro veris ponenda fuissent, 21, 42. Hesiodum plura quam Homerum de Siciliae et Italiae locis nosse monet, 19, 7. Injuria Homerum calumniatur, quod is e Thracia flare boream et zephyrum dicat, 23, 10. Versum Homeri non recte intellexit, 23, 11. Eratosthenes de Thraciae situ, 23, 23. Geographicon libri primi initium citatur 24, 23. Homerum et ostia Nili et ipsius fluvii nomen ignorasse dicit, 24, 25. Isthmum inter internum mare et sinum Arabicum olim navigabilem fuisse, quo sc. tempore terra ad Herculis columnas nondum perrupta esset, 32, 7. Cf. 46, 37. Eratosthenes (loca ab Homero in oceano posita pro meris fabulis habens) defenditur ab Apollodoro contra Callimachum, 37, 19. Postquam de progressu in terrae habitatae cognitione dixerat, agit de terrae universae figura, quam esse dicit σφαίροειδῆ, 40, 49, et in singulis sui partibus multis obnoxiam mutationibus ab aqua, igne, concussionibus, exhalationibus, 41, 2. Marium notitiam ne sua quidem aetate constare ait, nec statim credenda esse quaecunque de iis narrentur, ut illa de Ponto et de Adria. Attamen ipse falsa tradidit de situ sinus Issici, et de boreali Adria parte nullas non fabulas refert. Denique priscos neque Euxinum Pontum neque juxta Africam et Syriam et Ciliciam navigare ausos esse dicit, immemor, ut videtur, Bacchi, Herculis, Ulyssis, Menelai, Thesei, Pirithoi, Dioscurorum, Aeneae aliorumque Trojanorum Graecorumque, 40, 1. Issicum sinum nostrorum marium omulium maxime versus orientem situm esse credidit, quum

Ponti recessum ad Dioscuriadem 3000 fere stadiis magis orientem esse ipse alicubi dixerit, 40, 5. Eratosthenes multis ex indicia colligit mare internum olim multo latius quam nunc pertinuisse. Probat quæ de eadem re affert Xanthus Lydus, et Stratonis sententiam, ex qua Pontus Euxinus olim clausus fuit, tandem vero fluviorum aqua impletus in Propontidem et Hellespontum erupit, idemque accidit etiam nostro mari, in quo ad Columnas fretum perripit. Huc etiam facere quod fundus maris in externo quam in interno mari, et in hoc quam in Ponto sit profundior; quo fiat ut fluxus sequatur hanc soli inclinationem; porro ut Ponti aqua dulcissima sit, fluvii maximis a septentrione et ortu influentibus. Fortasse totus Pontus aliquando aggesto iis aggere opplebatur. In Libya mare olim usque ad Ammonis oraculum (nunc ad 3000 stadia ab ora maris remotum, 41, 13) pertinebat, et Ægyptus usque ad Casium montem inundata fuit, 42, 12 sqq. Mare internum non sub una eademque ubivis superficie constitutum esse censet; exemplum rei. Hinc fluxuosos esse euripos, maxime fretum Siculum, quod eodem quo oceanus modo æstibus agitur, 45, 25. Olim Casium quoque montem mari circumdatum, et loca circa Gerha usque fere ad mare Rubrum in paludibus fuisse, mari autem interno cum externo coeunte, detecta esse putat, 46, 37. Cf. 32, 7. Eratosthenes Herodoti sententiam, nullos esse Hyperboreos, sicuti nulli sint Hyperbottii, improbat, quum revera in Æthiopia Notus non spiret. Obloquitur Strabo, 51, 34. Deinde Eratosthenes disputat contra eos qui aperte ficta et impossibilia referunt 51, 53. Hucusque pertinet *liber primus* τῶν ὑπομνημάτων Eratosthenis, 52, 4. *Libro secundo* geographiæ διόρθωσιν molitur. Adhibenda esse ait mathematica et physica postulata, 52, 5; universum habere globi figuram; alia id genus, 52, 9; 52, 17. Num ea sit, quam Eratosthenes posuit, terræ quantitas, non convenit inter scriptores posteriores, qui nec dimensionem ejus comprobant. Tamen Hipparchus intervalla Eratosthenica in Meroes, Alexandriam et Borysthenis meridiano, ut veris proxima, adoptavit, 52, 11. Latitudo τῆς οἰκουμένης in meridiano, qui per Meroen transit, ita constituitur, 52, 21:

A Meroe ad Alexandriam stadia.....	10000
Inde ad Hellespontum.....	8100
Inde ad Borysthenem.....	5000
Inde ad Thules parallelum, circa.....	11500
A Meroe meridiem versus ad parallelum in quo sunt Ægyptiorum insula et Cinnamomifera et Taprobane.....	3400

Summa. 38000

In his quomodo Eratosthenes inter Borysthenis et Thulæ circulos 11500 stadia exputaverit, Strabo non assequitur, 52, 36. Eratosthenes longitudinem terræ cognite ita definit p. 53, 30:

India usque ad Indum fluvium, ubi arctissima est.....	stad. 16000
Si extrema quoque promontoria ejus computantur, addenda sunt.....	3000
Ab Indo ad Caspias portas.....	14000
Inde ad Euphratem.....	10000
Inde ad Nili ostium Pelusiacum.....	5000
Inde ad Canopicum ostium.....	1300
Hinc Carthaginem.....	13500
Hinc ad Columnas, minimum.....	8000
Summa.....	70800

Addenda est Europæ curvitas extra columnas oceanus versus pertinet..... 3000

STRABO

Hic addit 2000 stadia versus orientem, et altera 2000 stadia versus occidentem, ne latitudo sit maj quam dimidia pars longitudinis. Eratosthenes in secundo etiam libro contra Homerum disputat, 53, 25. Quæstionem illam de ratione qua continentes distinguendæ sint, nullius esse momenti censet, 54, 27. Quomodo orta sit ista trium continentium distinctio, 54, 42. In fine libri II improbat eorum sententiam, qui universum genus humanum in Græcos et barbaros dividunt, 54, 31; rectius dividi ait virtute et malitia, ib. Indis latitudinem cum Patrocle facit 15000 stadiorum. Totidem esse a Meroe ad Athenarum circulum, 56, 37. A sinu Issico ad loca circa Amisum vel Sinopen circa 3000 stadia computat, 57, 6. *Libro tertio* tabulam totius habitatae terræ constituit, 56, 7. Circulum maximum sive æquinoctialem 252000 stadiorum esse statuit, adeo ut quadrans sit 63000 stadiorum vel quindecim sexagesimarum, suffragante Hipparcho, 93, 50; 109, 15. Terram habitata naturalibus quibusdam terminis divisit, 420, 43. In partem borealem et meridionalem distinguit eam parallela linea ducta quæ pertinet ab Herculis columnis per mare Siculum, extrema Peloponnesi et Atticæ sive per Athenas, Rhodum, sinum Issicum, Tauri montis longitudinem, desinitque in montes qui Indiæ latus septentrionale definiunt. In vetere tabula geographica Indiæ terminos nimis boream versus remotos esse docet, Patrocli mensuris innitens, 56, 10. Eratosthenis parallelus per Propontidem, Amisum, Colchos, mare Hyrcanum, Bactra, Scythiam pertinens, 57, 8; 59, 11. In definienda longitudine Indiæ lateris borealis, neque Megasthenem neque Patroclum sequitur, sed quandam stathmorum ἀναρχήν, 58, 15. Indicon scriptores, fabulosa et ficta recensentes, invicem se redarguere inquit, 58, 53. De summo ad Bosporum Cimmericum frigore agens, inscriptionem rei testem affert, 61, 34. Demonstrat ea quæ Deimachus de India 30000 stadia lata habet repugnare iis, quæ de situ Indiæ inter æquinoctium et ortum hiemalem produntur, quamquam hæc quoque falsa sint; perperam etiam Deimachum disputare contra Megasthenem, 63, § 19. Eratosthenes non probare Hipparcho videtur Indiæ partem meridionalem in eadem parallelo sitam esse in quo Meroe posita sit, 64, § 20. De distantis quæ sint a Babylone ad Thapsacum et hinc ad montes septentrionales, Eratosthenis sententia falsa argumentatione ab Hipparcho impugnatur, 64, § 21. Eratosthenes linea per Samum ducta terram habitata dirimit in partem septentrionalem et meridionalem; harum utramque denuo in partes deducit quas ipse ἀρχαῖδας sive *sigilla* vocat, 65, 1; 448, § 5. Terminum utriusque climatis portas Caspias ponit, ideoque in austrinis partibus etiam Mediam et Armeniam collocat, quas Strabo borealibus accenset, quod in ipso Tauro positæ sint, nec ulla earum pars inde meridiem versus excurrat, 448, 5. Asiæ sigilla meridionalia resercentur; primum est Indiæ, quod rhombi figuram refert, 65, 9; 72, 21 (Cf. India); secundum sigillum est Arianae; ejus latera, 65, 13; tertium sigillum rudius delineatur, quoniam latus occiduum, a Caspiis portis ad Carmaniam pertinens, et latus meridionale, quod sinus Persicus alluit, lineis bene distinctis adumbrari nequeunt, atque ea lateris pars, quæ Euphrate terminatur, nondum tota sit dimensa, 65, 25. Eratosthenes ita computat ut a Babylone linea recta per Susa et Persepolin usque ad Persidis et Carmaniae confinia sit stadiorum 9000 et paulo amplius, 65, 35. De Mesopotamiæ figura, 65, 42; 67, 4. Distantias locorum e multis scriptoribus Eratosthenes enotavit, 65, 21. A portis Caspiis

usque ad Euphratem ad 10000 stadia computat, nimirum ab Euphrate ad Tigris tractum prope Thapsacum esse ait 2400 stadia, 66, 6; 75, 13; 635, 42; inde per Gangamela, Lycum, Arbela, Ecbatana usque ad Caspias portas via est 7900 stadiorum, quæ prioribus 2400 stadiis addita summam efficiunt 10300, pro quibus rotundo numero 10000 illa stadia Eratosthenes in computum recipit, 66, 10. A Babylone per Susa et Persepolin usque ad Persidis et Carmanis confinia sunt 9200 stadia, 66, 27 (9000 stadia, 71, 32). A Babylone ad portas Caspias 6700 stadia, 71, 30. A Thapsaco ad Babylonem 4800 stadia, 66, 37; 635, 49. Inde ad ostium Euphratis et Tereдонem 3000 stadia, 66, 38. A Thapsaco versus boream ad Armenias portas 1100 stadia, 66, 40. Hinc per Gordyacos et Armenios usque ad montes Armeniorum quot sint stadia nondum constat (Hipparchus minimum esse 1000 stad. censet), 68, 20. A Thapsaco ad Zeugma Commagenes 2000 stadia, 635, 49. A Rubro mari ad Mediam 8000, nonnullis locis etiam ultra 9000 stadia, 66, 46. A Media ad portas Caspias, 3000 stadia, 66, 48. Eratosthenis de tertio sigillo sententiam impugnat perversa disputatione Hipparchus p. 67-69, § 27-29. Ceterum tertium sigillum, quum male circumscriptum sit, aptius usque ad Ciliciam et mare Syrium et per Arabie limum usque ad Ægyptum Eratosthenes produxisset, 69, § 30 et 31. Idem in tertio et quarto sigillo suo longitudinum lineas constituit, quæ directioni longitudinis totius terræ non satis respondent, 70, § 33, 73, 1. Quartum sigillum a borea determinat linea ducta per Thapsacum et Heroonpolin usque ad ostia Nili (ad Canobicum sive Heracleoticum ostium), 71, 3. A Rhodo ad Alexandriam non multo minus 4000 stadiis, secundum meridianum, 71, 15. Indus sec. Eratosthenem a montibus versus meridiem fluit; dnm in vetustis tabulis fluit inter meridiem et ortum æquinocbialem, 72, 10. Diversitatem latitudinis ad quadringenta stadia sentiri posse dicit, ut in parallelo qui per Athenas et qui per Rhodum ducitur, 72, 31. Cf. 72, 39. Quarti sigilli longitudinem haud apte definit linea a Thapsaco ad Ægyptum pertinente, quum neque recta sit linea, neque directio ejus parallelis per totius terræ longitudinem ductis respondeat; recte de hac re ab Hipparcho reprehenditur, 73, 1. Contra vero pro 6000 stadiis, quæ lineæ a Thapsaco ad Pelusium pertinenti Eratosthenes tribuit, supra 8000 stadia computanda fuisse iani argumentatione Hipparchus demonstrare studet, 73, 12. Eratosthenes Cyaneas et ostium Nili Canobicum in eodem meridiano ponit, 73, 25. Sec. eundem ab ostio Ponti Euxini ad Phasin sunt 8000 stadia; inde usque ad Dioscuriadem, Ponti alia stadia 600; a Dioscuriade ad Caspium montem quinque dierum iter (circiter 1000 stad., ut Strabo ait); itaque ab ostio Ponti ad Caspium montem circa 9600 stadia colliguntur, 75, 53. In Europa meridionali a septentrione Eratosthenes ait tria porrigi promontoria, Peloponnesus, Italicum, Ligusticum, quibus includantur sinus Adriaticus et Tyrrhenus, 76, 16; 89, 32; tribus his alia duo addidit Polybius, 89, 32. De occidentali terræ parte, ut de maris interni oris et mensuris, plurima falsa habet Eratosthenes; auctorem præ ceteris laudat Timosthenem, quamquam persæpe ab eo dissentit, 76, 24 et 40; 77, 15. Ab Epidamno ad sinum Thermaicum transitus nonnisi 900 stadiorum, 76, 43. Ab Alexandria ad Carthaginem 13000 stadia, quum non sint super 9000, p. 76, 47. Rhodum, Cariam et Alexandriam sub eodem meridiano collocat; item sub eodem Carthaginem et Siculum mare et Romam, 76, 49. Eratosthenes et antiquiores scriptores de Hispania, Gallia, Germania, Britannia, Getica, Bastarnica summam

ignorationem producit, nec non de Italia, Adria, Ponto, 77, 22; 86, 27. De mensuris locorum, quæ ad longinquas regiones pertinent, relata se referre ait, 77, 29. Sæpe delabitur ad ea quæ scientiæ magis sunt propria quam geographicæ tractationis; delapsusque eo non accuratas profert conclusiones, et quodammodo in geographicis mathematicis, in mathematicis geographicis se gerit, 77, 50. In his quæ mathematicis disputavit, justissimas reprehendendi occasiones Hipparcho dedit, 78, 1. A Cinnamomifera ad æquatorem 8800 stadia computat, 78, 34. Æquatori plagam quandam temperatam subjectam esse statuit, consentiente Polybio, 80, 37. [Eratosthenis e Mercurio poemate affertur videntur versus duo, quos sine auctore laudat Strabo, 83, 2.] Eratosthenes etsi dubitans an Pythiæ esset fides adhibenda, tamen quæ de Britannia, Gadibus et Hispania ab illo traduntur, recepit, testante et improbante Polybio, 86, 14. Eratosthenes Eumerum Bergæum vocat, 86, 22. Quæ de occiduis et septentrionalibus Europæ partibus earumque distantis Eratosthenes et Diemarchus proferunt, ea Polybius esse ait λαδογγραφεὶς ἀποφάσει, 86, 31. Eratosthenem corrigere studens Polybius, alia recte monet, alia secus, 88, 4. Eratosthenes ab Ithaca ad Corcyram 300 stadia metitur, quum sint sec. Polyb. super 900 st., 88, 5. Ab Epidamno ad Thessalonicam Eratosthenes 900, Polybius super 2000 stadia computat, 88, 7. A Massilia ad Columnas 7000 stadia, a Pyrene ad Columnas 6000 stad. numerat, ad verum propius quam Polybius accedens, 88, 9. De Hispania falsa tradit. Gallos, Γαλάρας, occidua Europæ usque ad Gades incolere dixit, in ipsius Hispaniæ autem descriptione Gallorum mentionem non fecit, 88, 23. Syrtis majoris ambitus 5000 stad., profunditas 1800 st. ab Hesperidibus ad Automala, 101, 51. Ab Alexandria ad Rhodum computat 3750 stadia, 104, 5. Maris interni partem maxime occidentalem dicit sinum Issicum, haud recte, 104, 31. Eratosthenis parallelus per Cariam, Lycæoniam, Cataoniam, Mediam, Caspias portas, Indos, qui sunt ad Caucasum, ductus, 111, 7. Parallelus per Mysiam, Paphlagoniam, regiones circa Sinopem, Hyrcaniam et Bactra, 111, 17. Parallelus per Borysthenem ductus, 23000 st. a Meroenae dissitus, 111, 51. Eratosthenes Tartessidem vocari ait regionem Calpæ vicinam, et Erythæam insulam Fortunatam, 123, 10. Sacrum pr. a Gadibus 5 dierum navigatione abesse dicit. Et hoc et alia quædam ab eodem Pythiam secuto de Iberia tradita negat Artemidorus, 123, 14. Eratosthenes de Tarracone urbe, 132, 30. Columnas ad Fretum ponit, 141, 39. De Abilyca monte, 141, 29. Sardiniam et Corsicam a continente non posse conspici tradit perperam, 186, 31. Hesiodi versum adduxit, 249, 42. De mari Adriatico vulgatos priorum errores repetivit, 263, 30. Laudatur de Helice urbe, 330, 27. De Ania (Aroanio) et Erasinio Arcadiæ fluvii terram subeuntibus, 334, 13. Caucasum ab accolis Caspium vocari prodit, 426, 41. De Caspii maris dimensionibus, 436, 1. De Oxo fluvio, 436, 53. In India nasci abietem contra Polycletem contendit, 437, 33. Distantia a Caspio monte per Cyri ostia, portas Caspias, Alexandriam Arisæ, Bactram s. Zariaspen ad Iaxartem fl. 22670 stadiorum; a Caspiis portis per Hecatompylum, Alexandriam Arisæ, Prophthasiam, Arachotos urbem, Ortospa usque ad fines Indiæ, 15300 stadiorum, 440, § 9. De populis qui sunt inde a Caspio mari usque ad Sogdianam, Bactrianam Ariamque, 440, 30. Iasonem e Colchis itinere terrestri in Armeniam et Mediam penetrasse credit, 40, 18. Lycum cum Thermodonte confundit, 453, 46. Cum eo consentit Artemidorus de via et distantis, quæ sunt ab Euphrate et

- Zeugmate Commagenae usque ad Indum, 566, 34. Eratosthenes de Cypri situ, 583, § 4; de silvis insulae, *ib.* § 5. Bacchi et Herculis in Indiam expeditiones fabulis accenset, 586, 8. 'Εν τῇ ἐπὶ τῶν γαυραπαίων quam de India tradiderit, 587, § 10 sqq. De Indis imbribus aestivis, 588, 44. De Taprobane ins., 589, § 14. Eratosthenes de Indis fertilitate 591, 20. De finibus et magnitudine Arianæ, 615, 41 sqq. De Persidis longitudine, 619, 15. Paludes Enphratis, quæ sunt prope Arabiam, aperuisse sibi subterraneos meatus putat, per quos eruperint circa Rhinocorura et Casium montem, 631, § 12. De Babylonis bitumine et de naphtha Susidis, 632, 38. De Tigride Thopitin lacum perfluite, 635, 42. Regionem in qua est lacus Asphaltites (quem Sirbonidem Strabo dicit), olim aquis tectam fuisse, illeque erumpentibus, desiccata esse dicit, 650, 51. De sinu Persico, 651, § 2-6. De Arabia Deserta et Felici, 623, § 2-4. Cf. 662, 40. De sinu Arabici latere utroque et de ora quæ deinceps est regionis myrriferæ et cinnamomiferæ, 654, 23. De Nili cursu, populisque fluvii accolis 668, § 2. De communi barbaris omnibus more pellendi peregrinos. Cur Ægyptii eo nomine male audiant. Quomodo Carthaginienses in peregrinos nautas sæviant. De Persis legatos per ambages male ducentibus, 681, 40. Fabulosa narrat de iis quæ sint extra columnas, Cernen memorans aliaque loca quæ nusquam exstant, 40, 12. Lixum dicit Mauritaniam urbem, quam Artemidorus Lyngem vocat, 701, 5. De Lixo allisque Phœnicum in Libyca oceani ora locis, deque aere apud Æthiopes Hesperios quæ tradiderat, ab Artemidoro reprehenduntur, 703, 36.
- Eratyra, 'Εράτυρα, regio juxta Elimæam memoratur, 271, 25. (Fuerit ubi Tyrissa urbs (hod. *Graditza*?) a Ptolemæo et Plinio ponitur).
- Erechthei filia Xuthi uxor, 329, 11.
- Erembi, 'Ερεμβί, quos Homerus dicit, aliis sunt Troglodytæ, τῶν ἱπῶν subeuntes; aliis Arabes; ipsum Arabum nomen ap. Homerum Zeno reposuit, dum Posidonius eodem sensu scribi vult 'Αραμῶδες, 667 § 27; 35, 37; alii denique scribi volunt 'Ερεμβούς, *nigros*, Æthiopes sc., 667, 33. Erembi dici videntur ἀπὸ τοῦ ἱπῶν ἱμαβαίνειν; intelligendique sunt Arabes Troglodytæ in sinu Arabici latere occiduo, 35, 7; 2, 6. Nomina *Arabes* et *Erembi* sunt similia, et fort. cognata, *ib.* Erembi non sunt Æthiopica quædam gens peculiaris, 35, 30.
- Eremni. V. Erembi.
- Eressus, 'Ερεσσός (*Erisso*), Leabi urbs; ejus situs, 528, 28. Eressii Theophrastus et Phanias, 528, 30.
- Eretria, 'Ερέτρια, Atheniensium vicus seu forum; inde nonnulli Eretriam Eubœæ deductam esse ferunt, 384, 35; 382, 46.
- Eretria vetus (*Vathy*), Eubœæ urbs, a Persis deleta; supersunt fundamenta, 384, 41.
- Eretria (*Nova*), 'Ερέτρια *Kastri* olim Melaneis et Arotria dicta, 384, 38; Eubœæ urbs post Chalcin maxima; a quibusnam sit condita et colonis subinde aucta, 383, 42. Sec. nonnullos deducta urbs est a Macisto Triphyliae ab Eretrieo, sec. alios ex Eretria Atheniensi vico, 384, 32; 382, 45. Colonos accepit ex Elide; hinc frequens *R* literæ usus in Eretr. dialecto, 384, 51. A Delphinio Bœotiae distantia, 346, 11. Eretriensium potentiam testatur columna in fano Dianæ Amarynthiæ; imperabant Andriis, Temlia, Ceia, aliis insulis, 384, 45. Eretriensium et Chalcidensium de Lelanto campo bellum; certaminis ratio inter eos tunc pacta, 385, 15. Eretrienses a Persis abrepti in Gordyene ad Tigrim collocati sunt, 636, 27. Eretriae in agro pagus Amarynthus, 384, 40, et Cechalia pagus, 385, 13, et Tamynæ urbs, 384, 35. Eretrienses
- Syraz eversæ agrum possident, 383, 31. Urbes circa Pallenen et Altho condiderunt, 383, 50. Eretrienses in Pithecussis ins., 206, 35. Eretriensis Narcissi monumentum in Bœotia, 346, 46. Eretriadi philosophi, Menedemi Eretriensis successores, 337, 50; 386, 12.
- Eretria (ruinæ ad *Tjangli* vicum sec. Leakeum), Thesaliæ Phthiotidis oppidum in Achillis ditione, 372, 37; Pharsalo propinquum, 384, 35.
- Eretrieus, 'Ερετριεύς, e Macisto coloniam deduxisse in Eubœam dicitur, 384, 32.
- Eretum, 'Ηρετόν (*Grotta Marozza*), Sabinorum opp., 190, 15. Circa quod aquæ Sabanae, 196, 52.
- Erginus, 'Εργίνος, Orchomeni tyrannus ab Hercule interfectus, 356, 12.
- Erginus, 'Εργίνος (codd. falso 'Ερίγυν), Thraciæ fluvius, (Agrianes Herodoto), nunc Riginia (Regina sec. Leon. Arm.), 382, 52. Hodie *Erkene*.
- Erichthonius, 'Εριχθόνιος, ap. Atticos et Troes quidam gentis princeps, 517, 37.
- Ericodes. V. Ericussa.
- Ericussa, 'Εριχούσσα (*Alicadi*), una e Liparæis insula, unde dicta sit, 230, 1. Eadem 'Εριχάδες vocatur 230, 27.
- Eridanus fl., 'Ηριδανός, qui Pado vicinus dicitur, et ad quem Heliades in alnos mutatae feruntur, non existit, 179, 10.
- Eridanus, fons prope Lyceum Athenarum, 341, 14.
- Erigon fl., 'Ερίγων (*Zrna Rjeka* Bulgaris, *Kutjuk Kara-Su* Turcis), 275, 43. E Triclaris (?) per Orestas et Peliam, Pella urbe ad sinistram relicta, in Axiu influit (non longe ab ora, siquidem inter ora fluvios Erigon h. l. recensetur), 277, 2; 272, 1. [Quod Erigonem per Orestas fluere et deinde Pellam a sinistra relinquere dicit, id pertinet ad Haliacmonem; ipsum Haliacmonem autem magis meridiem versus fluere et inter Pydnam et Dium exire Strabo opinatur. Per Orestas fluere eatenus tamen dici potuit, quatenus Pelagoniam prius Orestiam vocatam esse Strabo refert p. 281, 26.] Multos Erigon excipit fluvios e Lyncestide, Brygis, Deuriopibus devenientes, 972, 1. Ad Erigonem Deuriopum urbes, 372, 7.
- Erineum, 'Ερίνεον, Phthiotidis opp. in Achillis ditione, 372, 35. (Situs incertus. Fortasse ad Erineum pertinere rudera quæ sunt prope *Koklobashi* in sinistra Enipei ripa Leakeus suspicatur.)
- Erineos, 'Ερίνεός, locus asper caprificis consitus ad antiquum Ilium, 511, 53.
- Erineus, 'Ερίνεός, urbs tetrapoleos Doricæ, 366, 51. Inde Tyrtæum ad Lacedæmonios venisse aiunt, 311, 2. (Situs incertus.)
- Erymanthus, 'Ερύμανθος, Arcadiæ fl., sec. nonnullos Arcadiam ab Elide dirimit; exit in Alpheum, 296, 12; 306, 50.
- Erymnæ, 'Ερυμναί, Magnesiae opp., in ora marit., 380, 33.
- Erysichasi, 'Ερυσιχάσι, in Acarnania, 395, 22.
- Erythia, 'Ερύθεια, insula Pherecydi esse videtur Gades; aliis vero adjacens Gadibus insula, pascuorum bonitate celebris; adeo ut hinc fictam esse de Geryonis bovis fabulam putent, 140, 51; 122, 54. Insula fortunata vocabatur, 123, 11. Oves ibi pinguisimæ, 223, 40.
- 'Ερυθίη ap. Rhodios i. q. *ἐρυθίη*, 524, 34.
- 'Ερυθρίου Apollinis templum ap. Rhodios, 524, 38.
- Erythini, 'Ερυθίνοι (ad *Tchakras Koi*), Paphlagoniæ opp., 464, 47; in ora mar. situm; ab Homero memoratur; nunc dici aiunt Erythrinus a colore rubro; duo sunt scopuli, 467, 6.
- Erythræ, 'Ερυθραί (*Kisri*), Ionis urbs, Erythrarum Bœotiae colonia, 347, 34. A Cnopo Codri f. spurio condita, 541, 12. Portum habet; obiacent ei Hippi insulae, 550,

20. Erythrarum peninsula, 550, 7. Erythræus ager Hypocremno loco a Clazomenio agro dirimitur, 550, 11. In eo sunt Colonaë, 504, 34. Erythræi Mimantem accolentes Herculem Ἰπποκρόνον colunt; quare apud eos solos ἴπες, *vermes*, vitium pestis, non nascuntur, 524, 30. Erythræi Parium condiderunt, 503, 45. Erythræ, patria Sibyllæ et Athenaidis vatis et Heraclidæ Herophilei medici, 550, 48; 691, 44.

Erythræ, Bæotiæ opp., Hysii propinquum; ejus colonia Erythræ Ioniae, 347, 30. A nonnullis Plataicæ ditioni adscribuntur, 351, 28.

Erythræ, Ἐρυθραῖ, portus sub Coryco monte in Ionia, 550, 25.

Erythræ, Ἐρυθραῖ, Persei f., mari Erythræo nomen dedit, 663, 4. Ejus sepulcrum in Ogyri insula, 652, 34.

Erythræ Persa primus insulas quasdam maris, quod ab eo nomen habet, incolis frequentavit, 662, 50.

Erythrini. V. Erythini.

Eryx, Ἐρυξ (S. *Giuliano*), Siciliae opp. in colli sublimi, Veneris templum habens; nunc incolarum penuria laborat. Erycinæ Veneris templum etiam Romæ est, 226, 30. Eryx, quasi arx quasdam Siciliae, 223, 24; 211, 35. Olim ab Ænea occupata est, 520, 13.

Esgua. V. Ægua.

Esiones, Ἑσιονῆς; in eos Callinus ait Cimmericos impressionem fecisse, qua Sardes ceperunt; Fort. sunt Ἀσιονεῖς, sec. Demetrium, 536, 33.

Esopis, Ἑσώπις (monte *Esopo*), collis in quo Locri Epizephyrii siti, 215, 41.

Esquilina porta Romæ, a qua incipiunt Lavicana via et Prænestina, 197, 36.

Esquilinus collis a Servio urbi adjectus, 195, 27.

Esquilinus Romæ campus, 197, 37.

Essedis Britanni et Gallorum nonnulli in bellis utuntur, 166, 37.

Estiones, Ἑστίωνες, Vindelicorum gens, 171, 51.

Eteocles, Ἐτεοκλῆς, Orchomeni rex, Gratiarum templum dedicavit, primusque omnium divitias et potentiam ostentavit, 356, 13. — Eteocretes, 408, 36.

Eteonous, Ἐτεωνός, postea Scarphe dictum opp. Parasopia, in Bæotia, 351, 18; a nonnullis Plataicæ ditioni attribuitur, 351, 28; πολύκρημος ap. Homerum vocatur, 248, 9.

Etruria, Τυρρηνία. Ejus situs, 182, 6 et 32. Etruria usque ad Tiberim pertinet, 182, 8. Etruriæ et Liguriæ terminus a multis Macra (fluvius) ponitur, 185, 20. Longitudo juxta oram a Luna usque ad Ostia circiter 2500 stadiorum; latitudo usque ad montes semisæ minor, 184, 43. Ora importuosa, 136, 10. Una Populonii urbs ad ipsum mare sita, ib. E Gallia in Etruriam aditus, alter per Ariminum et Umbriam, commodior ille, alter juxta lacum Trasimenum, 188, 51. Etruria lacus habet navigabiles, piscosos, avibus palustribus abundantes et typhorum, papyri et paniculæ lucernariæ copia, 188, 40. V. locus Ciminus, Volsinius, Trasimenus, Sabata. Etruria calidia fontibus abundat, qui ob Romæ viciniam magna hominum copia frequentantur, 189, 2. Urbes: Luna, Pisa, Volaterræ, Populonium, Cosa, Tarquinii, Villa regis, Gravisca, Pyrgi, Asium, Fregene, Clusium, Arretium, q. v. Fluvius Clanis, 196, 7. Etruria lignis ad ædificia et longissimos et rectissimos asseres aptis abundat, 185, 16. Etruriam exornarunt Demaratus advena et filius ejus Lucumo sive Tarquinius Priscus, 183, 9; 325, 15. Etrusci sive Tusci a Romanis vocantur οἱ Τυρρηνοί, 182, 37; primus Tyrrhenorum Italiae meminit Hesiodus, 19, 13. A Tyrrheno, ex Lydia coloniam ducente, nomen habent, 182, 39. Duodecim Tyrrhenus urbes ibi condidit; Tarquiniis a Tarco prae-

fecto nomen datum, 182, 45. Initio unius imperio omnes subditi; quo tempore maxime floruerunt; postea imperiis per singulas urbes constitutis, vicinorum violentiæ cedere cogebantur, ac vitæ piraticæ et erroribus se dederunt, 182, 48. Etrusci Cumanos e Campania pulerunt, 202, 20; duodecim ibi urbes condiderunt, quarum caput Capuam nominarunt; postea pulsi sunt a Samnitibus, 202, 30. Herculaneum et Pompejos in Campania post Oscos tenuerunt, 205, 18. Marcinam ad sinum Posidoniaten condiderunt, 209, 41. Ab Umbris Tiberi separantur, nisi quod pars aliqua fluvii per ipsam Etruriam fluit, 182, 12; 180, 10. Cum Umbris de principatu olim contenderunt, 180, 10. Contra barbaros Padi accolæ bene rem gesserunt; mox tamen fractis luxuria viribus ex eorum regionibus rursus ejecti sunt, 180, 15. Thesalos Ravennæ conditores infestabant, 178, 22. A Liguribus lacessuntur, 185, 41. Etrusci in Sardinia, 187, 24. Eorum latrocinia, 222, 26; 409, 52. Piratis Etruscis socios se præbuerunt Antiates, 193, 32. Eorum incursionibus diu resisterunt Liparæi, 229, 4. Junonem vocant Cypram, Cypriæque sanum condiderunt in Piceno, 201, 6. Etrusca divinatione per extispicia, auguria et servationes de celo Romani utuntur, 691, 10; 649, 12. Etruriæ adjacentibus in insulis indicia expeditionis Argonauticæ monstrantur, 17, 18.

Etruscum mare, Τυρρηνικὸν πᾶλος, a Ligustico usque ad Siculum pertinens 101, 28; 106, 25; 175, 6; 176, 2; 182, 10; 222, 15. A Cumis ad Siciliam usque subterraneis ignibus fervet, 206, 38; 228, 25.

Euzemon, Εὐαίμων, Ormeni f., Amyntoris frater, Eurypli pater, 377, 3.

Euander, Εὐάνδρος, Arcas, Nicostratæ f., Romam condidisse, Herculi futuram divinitatem prædixisse, locum ei dedicasse et more græco sacrificium, quale etiam nunc Romæ in usu est, fecisse traditur. Matrem ejus venerantur Romani, Carmentem mutato nomine vocantes, 192 § 3.

Euanthes, Εὐάνθης, dux eorum, qui Locros Epizephyrios condiderunt, 215, 34.

Eubœa, Εὐβοία, heronia quasdam insulæ nomen dedisse fertur, 382, 26.

Eubœa, Εὐβοία, insula, olim Macris, 382, 6, et Abantis, 382, 29, et Oche et Ellopia, 382, 30; unde nomen habeat, 382, 26. Fluctus insulam a Bæotia abruptit, teste Ione poeta, 50, 17. Eubœæ descriptio, 381, § 2 sqq. Insulæ longitudo et latitudo, 381, 44; τὰ Κοῦλα quid? 382, 15. Ad eam Atalante insula, 50, 48. Eubœæ spelunca Elaria, et Tityi heroum, 363, 25. Insula terræ motibus obnoxia, 384, 18. Usque ad eam pertinuit terræ motus, qui Syriam quassavit; tunc Arethusa Chalcidis fontes obturati sunt, 48, 28; nec antea desiit insula per partes concuti quam hiatus terræ in Lelanto campo apertus fluvium luti igniti evomuit, ib. In Eubœa Curetes Chalcidem tenuerunt, sec. Archemachum, 399, 44. Cf. 465, 19. Euboenses e Troja redeuntes, quum in Illyricum excidissent, inde per Macedoniam contredientes apud Edessam conseruerunt, ibique Eubœam urbem condiderunt, 386, 7. In Eubœa Æolenses quidam cum Penithilo profecti remanserunt, 383, 48. Euboenses quidam et Thraces in regiones Transcaucasias delati Gargaresibus contra Amazones auxiliati sunt, 432, 47. Euboenses stataria pugna valebant, 385, 29.

Eubœa, oppidum Eubœæ ins., terræ motu absorpta, 384, 22.

Eubœa, Corcyra: ins. locus, 386, 13.

Eubœa, Macedoniæ opp. prope Edessam, 386, 7.

Eubœa, Siciliae opp., a Chalcidensibus (Leontinis, 226, 45) conditum; postea castellum Syracusarum, 386, 11; nunc jacet, 226, 42.

- Euboea, locus in Lemno ins., 386, 13.
 Euboea, collis in Argolide, 386, 14.
 Eucarpia, *Εὐκαρπία*, Phrygiae Magnae opp., 494, 6.
 Euclides, *Εὐκλείδης*, Megarensis, Socraticus, cuius successor Megarici philosophi dicuntur, 337, 47.
 Eucratides, Bactriae rex, urbem cognominem sibi condidit, 443, 15; in India 1000 urbes tenuit, 585, 13. A Parthis bello petitur, 441, 49.
 Eucratidia, *Εὐκρατίδια* (rectius foret *Εὐκρατίδια*), Bactriae urbs, a conditore dicta, 443, 15.
 Eudemus, *Εὐδήμος*, Rhodius philosophus, 559, 38.
 Eudorus, *Εὐδούρος*, de Nilo librum edidit, Aristonemque, qui idem argumentum tractavit, furti incusavit, quamquam ipse potius ex Aristone sua compilatae verisimilius est, 672, 19.
 Eudoxus, *Εὐδόξος*, Cnidius philosophus et geographus, 1, 17; mathematicus, Platonis socius, 560, 13; apud Diospolitanos 13 annos degit, 685, 13. Ejus specula ante Helicopolim e regione Cerceaurae vici, 685, 32; alia ad Cnidum, sec. quam ille coelestium corporum motus definivit, *ib.* In Cnidia specula Canobum stellam observavit, 98, 51. Laudatur de Melane fluvio, 283, 24; de situ Corinthi, 325, 30; de Helladis figura, 335, 9; de Ascrea Baeotiae, 354, 51; de rebus Graecis belle exposuit, 399, 21. Cretam in mari *Ἀεγᾶο* positam esse dicit, 407, 29. Laudatur de maris Caspii *ἄκταις ὑπάντροις* in Hyrcania, 437, § 5. Varia Scythicarum gentium nomina memorat, 471, 23. Fossiles pisces reperiri in Paphlagonia et prope Ascanium lacum ait, 481, § 42. Citatur de Troadis terminis, 498, 44.
 Eudoxus, Cyzicenus, qui Libyam circumnavigasse fertur. Ampla de hac re Posidonii narratio, et Strabonis de ea iudicium, 81, § 4, 5; δ *Εὐδόξιος* μῦθος, 85, 21.
 Eumelus, *Εὐμήλος*, Messenius, scriptor futilis, 39, 35; 84, 15. Panchaem terram fingit, 248, 43, in quam sese navigasse perhibet, 86, 18; ab Eratosthene cum Antiphane Bergaeo componitur, 86, 22.
 Euenus, *Εὐήνος* (*Fidari*), Ætoliae fl.; ejus fontes et cursus, 387, 30. Olim Lycormas dictus; in eo Nessus occisus, 387, 38; 271, 51. Ejus ostium, 288, 25 et 41, ab Actio 670 stadia abest, 395, 1; ab Antirrhio distat 120 stadia, 395, 10.
 Euenus, Mysiae fl., Pitaneum Æolicam præterfluit; ex eo per aqueductum Adramytteni aquam sibi comparant, 525, 27.
 Evergetæ, *Εὐεργέται*, Asiae populus, a Cyro sic dicti, ad quos ex Drangis venit Alexander, 616, 53.
 Eulæus, *Εὐλαῖος* (*Karun*), et Choaspes et Tigris in lacum conflunt et ex eo in mare effluunt, sec. Polycletem, 620, 25. Eulæi aquam potabant reges Persarum, utpote omnium levissimam, 626, 4.
 Eumenes, *Εὐμένης*, a Ptolemæo Philadelpho emissus Ptolemaidem condidit, 655, 51.
 Eumelus, *Εὐμήλος*, Alcestidis, Pelia natæ, filius, 37, 54. Ejus in Thessalia ditio, 374, § 15 et in *sqq.* (p. 436, 439, 442, 443 ed. *Casaub.*).
 Eumenes, *Εὐμένης*, ab Antigono deficiens, thesauros Quindis asservatos abstulit, 573, 42. In Noris cast. obsessus est, 460, 23.
 Eumenes I, frater Attali et Philæteri, a quo Pergamum hæreditario jure accepit; vicina loca in potestate habuit; ad Sardes vicit Antiochum Seleuci filium; regnavit per 22 annos; successit Attalus I, § 533, 25.
 Eumenes II, Attali I et Apollonidis f., frater Attali II, Philæteri et Athenæi, patri successit, 533, 36. Romanorum socius in bellis adv. Antiochum M. et Perseum; a Romanis acceptit quæ intra Taurum Antiochus possederat; Pergamum urbem amplificavit; Nicephorium luco ornavit; bibliothecam collegit; regnavit 49 annos; e Stratonice, Ariarathis f., pater Attali III; tutorem filii constituit Attalum II fratrem, 533, 39. Bello Antiochico Telmessum a Romanis accepit, 568, 1.
 Eumenis lucus, *Εὐμένιος ἄδωκ*, ad oram Troglodyticam sinus Arabici, 657, 2.
 Eumenia, *Εὐμένηα* (*Isheklî*), Phrygiae M. urbs, 494, 1.
 Eumolpus, *Εὐμόλπος*, Thrax, a musicæ studio nomen habet, 404, 45. Thracum dux Atticam occupavit, 268, 49; ab Ione victus est, 329, 16.
 Eumens, *Εὐνείας*, Iasonis filius, Lemni rex, ab Homero memoratus, 38, 50; 37, 42. Cf. 34, 26.
 Eunomus, *Εὐνόμος*, Locrensis citharædus; ejus cum Aristone Rhegino certamen; status ab eo posita, 216, 36.
 Eunosti portus, *Εὐνόστου λιμὴν*, Alexandriae, 673, 24; 675, 45.
 Euonymus, *Εὐώνυμος*, una Liparæorum ins.; unde nomen habeat, 230, 3 et 11.
 Eunus, *Εὐνους*, servorum dux, in Enna quam occupaverat obsessus, 226, 26; 227, 1.
 Eupalius, *Εὐπάλιος* (ruinæ in *Marathia* oppidi planitie, sec. conject. Leakei), Locrorum Ozolarum opp., 366, 39; 387, 14.
 Eupator. V. Mithridates.
 Eupatoria, *Εὐπατορία*, in Ponto Phanaræ urbs ad Lyci et Iridis confluentes, a conditore dicta; a Pompeio aucta et Magnopolis denominata, 476, 35.
 Eupatorium, *Εὐπατόριον* (ad *Inkerman*), e regione Chersonis urbis, in boreali latere Ctenuntis portus, castellum a Diophanto conditum; qui a Scythia ibi obsessus, agere per fauces Ctenuntis ducto castellum cum Chersoneso urbe conjunxit, 239, 9.
 Euphorio, *Εὐφορίων*, laudatur, 312, 42; 484, 50; 581, 5.
 Euphorio Chersonesites. V. Euphronius.
 Euphrantas turris, *Εὐφράντας πύργος* (*Kasr Safran*), ad Syrtin majorem; Carthaginiensis regionis et Cyrenaicæ Ptolemæo subditæ limes, 709, 41.
 Euphrates, *Εὐφράτης*. Fontes in Tauri parte septentrionali a Tigridis fontibus 2500 stadia distantes, 447, 6 et 19; ex Abo monte fluit, 452, 31. Cursus ejus, 447, 7; 65, 38; 66, 8; 454, 12; 452, 7; 632, 16. Cum Tigride Mesopotamiam facit, 71, 31; 635, 26; 447, 6 et 19. In Asiae delineatione Eratosthenica Euphrates occidentum latus tertii sigilli constituit, 65, 37; Euphrates fluvius effusus paludes Chaldæorum facit, 653, 14. Euphrates et Tigris, sec. Onesicritum, in lacum influunt, rursusque egressus Euphrates proprio ostio mari jungitur, 620, 54. Euphratis ab ostiis et Teredone ad Babylonem 3000 stadia sec. Eratosth., 66, 38; 620, 50. Euphratis ostia Susidis terminus sec. Nearchum, 620, 37. Euphratis pons in Commagene, 638, 15. Cf. Zeugma. Silæ ante Euphratem insulæ, 653, 6. Catarrhactas Euphratis a Persis structas delevit Alexander, 630, 11. Idem fossarum Euphratis curam habuit, 630, 15. Euphrates ad Semiramidis murum a Tigri et Opi vico distat ad 200 stadia, 67, 1. Τὸ ζυγµα τοῦ Εὐφράτου τὸ παλαιὸν prope Thapsacum. Inde usque ad Tigrim, quo loco Alexander transiit, stadia 2400 sec. Eratosthenem, 635, 33. Hæc est maxima fluviorum distantia; minima est circa Seleuciam, 200 stadiorum, 635, 36. Euphrates Parthici imperii finis, 637, 15.
 Euphronius (Euphorio Chersonesita dicitur apud Hephæstionem De metr. 15, 59), Priapeiorum scriptor, 328, 22.
 Euripides poeta Anaxagoram audivit, 551, 31. Ejus errores quidam geographici in Measeniæ descriptione, 315, 3; alius error, 526, 43. Versus de solo Laconiae et Measeniæ (fr. 452), 314, 43. Urbium nomina Argos et Mycenæ promiscue adhibet, 324, 31. Laudatur de Corintho

- urbe, 326, 3; de Teuthrante, Auge et Telepho, 526, 11. Citatur ejus Æolus fabula, 306, 29; Archelaus fab., 184, 32. In Baccharum prologo (v. 13 sqq.) pessimum se geographum ostendit, 22, 20 et 42; 586, 12. In eadem fabula (v. 55 sqq., 74 sqq., 120 sqq.) et in Palamede ritus Phrygios, Lydios et Creticos miscet, 403, 10. Laudatur (in *Cresphonte*), 445, 47; (in *Hecub.* 1), 572, 18; (in *Ione* 594), 306, 15; (*Iph. Taur.* 508, *Orest.* 98; 101.), 324, 31; (in *Phaethonte*), 28, 4; (*Phæniss.* 422,) 356, 32; (*Phæniss.* 36), 648, 36; (in *Rhadamantho*), 306, 18; (*Troad.* 26), 427, 43; (in incert. fab.) 152, 25; 319, 27.
- Euripus Chalcidicus, εὐρίπος ὁ Χαλκιδικός, ponte junctus; utrinque turris imminet; maris ibi reciprocationes, 346, 27. Ad eum Salganeus occisus, 8, 35. Ab eo ad Peneum navigatio, 380, 53. Alia de eo vid. p. 30, 19; 50, 17; 344, 21; 382, 9. Cf. Chalcis (p. 10, 36, 55, 403, 429, 443, 445, 446, 493 ed. *Casaub.*). — Euripus Pyrrhæus. V. Pyrrha. — Euripi cur sint fluxuosi, 45, 45.
- Euromus, Εὐρώμος, opp. Cariae non longe a Mileto, 543, 20; 562, 22. (Templi ruinas quæ ab Alabanda occasum et boream versus sunt, ad Euromum pertinere opinatur Leakeus.)
- Europa, Εὐρώπη, ab Asia dirimitur Tanai vel isthmo Caspio, 54, 30; 104, 44. Europa πολυσχήμεν, καὶ πρὸς ἀρετὴν ἀνδρῶν εὐφροσύνη καὶ πολιτείαν καὶ ταῖς ἄλλαις πλείστον μεταδεδωκυῖα τῶν οὐρανίων ἀγαθῶν, 104, 45: cf. 100, 37. Europæ longitudo minor est quam conjuncta Asiæ et Africæ longitudo, sec. Polybium, qui in definenda hac re non recte egit, 88, 30 et 89, § 7. Maxima Europæ promontoria Eralosthenes tria, Polybius quinque, alii sex distinguunt, 89, § 8. Regiones Europæ strictim delineantur, 105, § 27 sqq. Tota est habitabilis præter partem exiguum Hamaxœcis conterminata, 104, 48; soli ratione et incolarum copia et indole præstat, 105, 18. Fructus fert optimos; metalla habet; pecore abundat; feras alit paucas; odoratas res et gemmas extrinsecus petit, 105, 26. Regiones septentrionales usque ad Istrum aperuit Alexandri M. expeditio, 11, 40. Occidua omnia usque ad Alblm fl., qui Germaniam in duas partes dividit, et quæ trans Istrum sunt usque ad Tyram fl., Romani aperuerunt, 11, 41. Quæ sunt inde a Tyra fluvio usque ad Mæotidem paludem Mithridates Eupator nota reddidit, 11, 45. Europa a Libya longissimo intervallo per Tyrrhenum mare non amplius 3000 stadiis distat, sec. Polybium, 86, 52; quod falsum est, 87, 45. Europæ oram a Gadibus usque ad Tanaim peragrare se dicit Pytheas, 86, 10. Ab Europa ad Libyam pertinet tænia quædam submarina, quæ olim supra mare exstabat, 41, 41. (*Alia loca sat multa quibus Europæ nomen occurrit, lubens prætermisi. Vide, sis, p. 14, 34, 57, 64, 92, 104, 109, 115, 122, 123, 124, 125, 126, 127, 128, 129, 137, 289, 295, 302, 410, 319, 332, 372, 491, 507, 510, 554, 572, 591, 594, 680, 686, 824, 832, 839 ed. Casaub.*)
- Europus, Εὐρώπος (*Blasonitiko* vel *Xeraghi*), Thes-saliese fl., quem Homerus Titaresium vocat, 378, 45; e Titario monte in Peneum influit, 276, 8.
- Europus, Εὐρώπος, Eplri urbs in Æthiœ regione inque eodem tractu in quo sunt Alalcomenæ et Eginium, 272, 16. De situ certius non constat.
- Eurotas, Εὐρώτας, Laconicæ fl. Ejus et Alpei fontes vicini sunt ad Aseam vicum, 295, 1. Terram subiens Eurotas rursus erumpit in Bleminatide regione; præter Spartam labitur, Heloticam vallem peragrat, inter Gythium et Acræa in mare effluit, 295, 6; 228, 46. Ejus ostium, 312, 15.
- Εὐρος ventus quis? 23, 47; 24, 11. In mari inter Hispaniam et Italiam sito statis vicibus flat, 119, 26.
- Euryclea, Εὐρύκλεια, statua, Thrasonis opus, 547, 41.
- Eurycles, Εὐρύκλης, Lacedæmonis princeps, Cæsaris amicitia abusus turbas quasdam excitavit; ejus filius, 314, 14. Eurycles Cythera insulam privatim possedit, 312, 5.
- Eurycydeus lucus, Εὐρυκύδειον ἄσος, Triphyliae in ora, 297, 47.
- Eurydice, Εὐρυδίκη, Arrhabeæ neptis, Sirrhæ filia, mater Philippi Amyntæ, 271, 31.
- Eurylochus Thessalus Crisam delevit, 359, 30. Sub Eurylocho Amphictyones Pythia instituerunt, 361, 29.
- Eurylochus, Εὐρύλοχος, Cychridem serpentem e Salamine ins. expulit, 338, 19.
- Eurymedon, Εὐρυμέδων, Atheniensium dux, 308, 41.
- Eurymedon, Εὐρυμέδων (*Καπρί-Συ*), Pamphyliæ fl., cui Aspendus adjacet, 569, 49. E Selgicis montibus oritur, 489, 15.
- Eurypon, Εὐρύπων, Proclis f., rex justus, de quo Eurypontidae dicti sunt, 314, 30.
- Eurypylus, Telephi f.; ejus ditio Trojana ab Achille vastata, ipseque a Neoptolemo interfectus, 500, 12. Ditio ejus ad Caicum sita, 526, 26; 530, 16, Lyrnessidi finitima, 551, 36.
- Eurypylus, Euzemonis f., qui successit et patri et Amyntori patruo, quum Phoenix, Amyntoris f., exsul abscesserit, 377, 5. Ejus in Thessalia ditio, 376, § 18; 371, 25; 372, 43; 374, 15.
- Eurysthenes, Εὐρυσθένης, et Procles Laconicam obtinuerunt, 334, 50; quam in sex partes dividerunt, 313, 8. Reipublicæ Spartanæ auctores esse ab Hellanico perhibentur perperam, 314, 22. Eurysthenes Agidis pater, 313, 22.
- Eurystheus, Εὐρύσθευς, Sthenelo successit; contra Hercules filios et Iolaum eorumque socios Athenienses expeditione suscepta, ad Marathonem cecidit; corpus sepultum in Gargetto, caput Tricorythi, ubi locus vocatur Eurysthei caput, 324, 18.
- Eurytanes, Εὐρυτάνης, Ætoliae gens, 385, 5; 387, 31; 400, 2.
- Eurytus, Εὐρύτος, Cechaliensis, 291, 25. Vid. Cechalia.
- Eusebia, Εὐσεβία ἡ πρὸς τῷ Ταύρῳ, i. q. Tyana, 460, 40.
- Eusebia, Εὐσεβία ἡ πρὸς τῷ Ἀργαίῳ, i. q. Mazaca, 461, 3.
- Euthydemus, Εὐθόδημος, præfectus Bactrianam ad defectionem pertraxit, 441, 39. Demetrii pater, Bactriae rex, 443, 5.
- Euthydemus, Mylasensis orator, in patria et in tota Asia eximium honorem consecutus, 562, 54. Hybreæ de eo dictum, 563, 18.
- Euthymus, Εὐθύμος, pugil; ejus certamen aliquod, 212, 43.
- Eutresis, Εὐτρέσις, ab Homero memoratus pagus Thespiensium; ubi Zethus et Amphion habitaverunt, 353, 12.
- Euxinus Pontus. V. Pontus.
- Euxynthetus, Εὐξύνθετος, Cretensis e Lebeme, 411, 10.
- Exitanorum urbs, Ἐξίτανων πόλις (*Ξίτ Ptol.*, *Σεξί Plin.*, *Hexi Mela*; hod. *Motril*), Hispaniæ urbs in Bastetanis ora inter Malacam et Abdera sita, 180, 13. Ad eam appulerunt Tyrii urbem condere ad Herculis columnas jussi, 141, 6.
- Extispiciorum ratio apud Lusitanos, 128, 16.

F.

- Faba Ægyptia et fabeta, 679, 37; 698, 51; ad Acesinen, 593, 43.
- Fabius Maximus Tarentum cepit ex eaque urbe Herculis colossus Romam abstulit, 231, 26.

Fabius Q. Maximus Æmilianus contra Arvernos et Biturum pugnavit ad Isaræ et Rhodani confluentes, ibique Martis et Herculis templa construxit, 154, 13; 159, 5. Fabius Pictor Romanos nonnisi post devictos Sabinos divitias sentire coepisse ait, 190, 29.

Fabrateria, Φαβρατερία (S. Giovanni in Carico), Latii opp. ad viam Latinam et Trerum fluvium, 197, 46.

Fabulæ. Ἡ μυθεποιία καταστρέφει εἰς τὸ κοινωνικὸν καὶ τὸ πολιτικὸν τοῦ βίου σχῆμα καὶ τὴν τῶν ὄντων ἱστορίαν, 16, 20. Τοῦ μύθου τὸ τέλος ἴδονη καὶ ἐκπληξίς, 20, 47. Fabulæ veris seu argento aurum circumfunduntur demulcendi causa, 16, 33. Universa prisca theologia fabulis constat, 16, 17. Fabulosæ gentes apud poetas et historicos non ignoratione veri memorantur, sed delectationis causa finguntur, 36, 1 sqq. Scite admodum fabulæ ab Homero tractantur, 15, 25. Non poetæ modo, sed etiam legislatores eas probant. Blandimentis earum discendi amor pueris et vulgo ingeneratur, 15, 32. Inest fabulis exhortandi et deterrendi facultas, κροτορικὴ καὶ ἀποτροπὴ, præsertim apud indoctam multitudinem, 15, 53.

Fabulosæ gentes apud Homerum, Hesiodum, Alcomanem, Æschylum, alios, 36, 1 sqq., apud Indicōn scriptores, 58, 45.

Falerii sive Falisci, Φαλίριοι [ol] καὶ Φαλίσκοι (sic leg. videtur) (Sta Maria di Falleri), opp. Etruriæ, 188, 20. Nonnulli aiunt Falerios non Etruscæ esse sed peculiaris gentis, Faliscorum sc.; alii dicunt esse etiam Faliscos urbem, cujus incolæ peculiarem linguam habeant; alii denique Æquum Faliscum memorant inter Romam et Ocriculos sitam urbem (quam a monte in planitiem descendere jussi Faliscæ struxerant), 128, 25 sqq.

Falernum Campaniæ vinum, 202, 33.

Falisci. Faliscum. Vid. Falerii.

Fanum Fortunæ, Ἰερὸν τῆς Τύχης (Fano), Umbriæ locus, 189, 13.

Fasces Tarquinis Romam translatae, 183, 14.

Faustulus bubulcus Romulum et Remum infantes enutrivit, 191, 28.

Faventia, Φαουεντία (Faenza), Galliæ Cispadanæ opp., 180, 35.

Favonius ventus apud Homerum, 2, 22.

Feles Ægypti, 699, 17; ab omnibus Ægyptiis coluntur, 690, 20. Felibus Libycis ad cuniculos venandos in Hispania utuntur, 120, 4.

Feminae apud Ægyptios excinduntur, 699, 43.

Feræ in Europa perpaucæ, 105, 30. Feræ apud Venetos in lucis Dianæ et Junonis mansuescere dicuntur, 179, 18.

Ferentinum, Φερεντίνον (Ferentino), Latii oppidum ad viam Latinam, 197, 45.

Ferentinum, Φερεντίνον (Ferento), Etruriæ oppidum, 188, 20.

Feronia, Φερωνία (Civitavecchia), Etruriæ urbs sub Soracte monte cum luco Feroniæ deæ; solennis ibi conventus; cultus deæ mirabilia quædam habet, 188, 30.

Ferri metalla in Colchide, 38, 16; ad Dianum et Hemeroscopium Hispaniæ, 132, 4; apud Petrocorios et Bituriges Cubos Galliæ, 158, 36; in Britannia, 166, 24; in Norico ad Norejam, 178, 46; in Æthalia insula, 186, 23; apud Chalybes sive Chaldaeos Ponticos, 470, 34; in Mercoe ins., 697, 44. Cf. Metalla.

Festi, Φῆστοι, locus inter quintum et sextum a Roma lapidem miliarium; quousque olim ager Romanus pertinuit, 191, 46.

Festorum numerus ingens apud Tarentinos, 233, 7.

Ficus. V. Sub Ficum portus.

Ficus Antiochiæ ad Mæandrum, 539, 4; Hyrcaniæ 60,

45; 436, 27; Hispaniæ, 136, 10; Galliæ meridionalis, 147, 44.

Fidenæ, Φιδηναι (Castel Giubileo), Sabinorum urbs, a Romanis deleta, 188, 25; 191, 41.

Figuli rota, Anacharsidis inventum, sec. Ephorum, 251, 38.

Fimbria quæstor Valerium Flaccum consulem interfecit; Ilium expugnavit, 508, 31. A Sulla e medio sublatus, ib.

Firmum Picenum, Φέρμον Πικηνόν (Permo), ejusque navale, 201, 4.

Flaminia via. V. Flaminus Nepos.

Flamininus (T. Q.) ad Cynoscephalas Philippum vicit, 379, 30.

Flamininus ab Hannibale ad lacum Trasimenum victus, 189, 1.

Flamininus (C.) (Nepos) Marci Æmiliani Lepidi in consulatu collega (an. 197), devictis Liguribus, Flaminiam viam stravit a Roma per Etruriam et Umbriam usque ad Ariminum, 181, 15. (Sec. Livium, Flamininus consul an. 187 viam Bononia Arretium stravit. Via a Strabone memorata ad Flaminium pertinet qui censor fuit an. 220 et in prælio ad Trasimenum cecidit.)

Flamininus (F.), Siciliæ prætor, 230, 24.

Fluvii qui pluvialibus aquis implentur, ab Homero δυνεταίς vocantur, 20, 23. Fluvii in Asia per magnam siccitatem defecerunt tempore Artaxerxis, 41, 26. Pontum Euxinum et Nostrum mare adeo fluviorum aquæ opplerunt, ut per Bosporum et fretum Gaditanum erumperent, 30, 23. Fluvii declivi alveo labentes non possunt cum mari comparari, cujus nulla est declivitas; 43, 45. Fluvii post terræ motum per aliquot dies aqua carentes vel cursum mutantes, 50, 37. Fluvii terram subeuntes rursumque emergentes, 228, 35. Cf. Metaurus, Orontes, Tigris, Nilus, Erasinus, Eurotas, Alpheus, Ladon. — Cur boum forma fluvii representari soleant, 394, 10. Auriferi fluvii. V. Aurum.

Fluxus et refluxus mare purgat, aliena quævis, ut cœnum, cadavera et naufragiorum rudera, ejiciens, 44, 39. Fluxus, qui in fretis obtinet, secundum Eratosthenem ex inæquali maris superficie explicandus est, 45, 45. In freto Siculo respondet fluxui et refluxui Oceani, 45, 49. De fluxu et refluxu fusiis exposuerunt Posidonius et Athenodorus, 46, 8. Cf. Mare et Oceanus.

Fenicularius campus, Μαραθών, Hispaniæ inter Tarracoenem et Veleres; per eum via militaris transit, 133, 17. (Cf. Cicero ad Att. 12, 8.)

Fœniculum, μαραθών, Hispaniæ, 133, 19. Fœniculum equinum, ἱππομαραθών, Mauretaniæ, 701, 54.

Fomites, Anacharsidis inventum, 251, 38.

Fontes fetentes ad Leucam Iapygiæ, 233, 50. Fontes aquæ dulcis in mari prope Aradum insulam, 641, 42. Scamandri fontes duo, quorum alter calidus, alter frigidus, 48, 42 (Cf. Scamander). Fluminum fontes terræ motu siccati, 50, 47. Fons memorabilis in Herculis templo Gaditano, qui exundante mari deficit, defluente autem impletur. De causa hujus rei sententiæ Polybii et Posidonii, 143, 10. Stygiæ aquæ fons ad Avernum, 203, 46. Iliis fons a Platone celebratus, 343, 34; Cephalissii Attici fons, 342, 30; 364, 7. Nedæ fons in Lycæo Arcadico a Rhea Jovem pariente lavacrorum causa apertus, 299, 30. Azaritis Bithyniæ fons parvos crocodilos alens, 482, 23. Duriae et Druentiæ fontes in Alpibus, 169, 41. Æa fons ad Amydonem, 278, 15. Fucini lacus et Amemani fl. fontes deficientes et rursum scaturientes, 200, 19; similis fons ad Branchidarum oraculum, 691, 38. Fons aquam rubram minui colore in mare emittens, 682, 47. Olei fons ad Ochum, 444, 20. Fons fetens ad Ta-

phiassum, 366, 34. In Memnonio Abydi fons, 690, 25. Salmacis fons Halicarnassi, 560, 25. Fons Ephesi, Thraconis opus, 547, 40. Cf. Hippocrene, Sybaris, Inachus, Arethusa, Nilus etc., Bitumen.

Formiæ, Φορμιαί, prius Ὀρμιαί dictæ διὰ τὸ εὐορμον, Latii opp. ad viam Appiam, a Laconibus conditum, 194, 25 et 33 (hod. *Mola di Gaeta*).

Formicæ aurum effodientes, χρυσωρύχοι. in India apud Derbas, 58, 50; 598, 47; 601, § 44; quarum nonnullas alas esse ferunt, 611, 32.

Fortunæ fanum, Umbrici opp., 189, 13.

Fortunæ templum Romæ a Lucullo dedicatum, 327, 43.

Fortunata insula vocabatur Erythia, sec. Eratosthenem, 123, 11.

Fortunatæ ins. ante Maurusiæ fines occiduus sitæ, 2, 31; 124, 51.

Foruli, οἱ Φόρουλοι (*Civita Tommasa*), Sabinorum vicus, saxa ad rebellionem quam ad habitationem aptiora, 190, 10.

Forum Corneliū, Φόρον Κορνήλιον (*Inola*), Galliæ Cispadanæ opp., 180, 34.

Forum Flaminiū, Φόρον Φλαμίνιον, Umbrici opp., 189, 38 (Ruinae in loco qui vocatur *Giovanni*.)

Forum Julium, Φόρον Ἰουλίον (*Fréjus*), Massiliensium opp., navale Augusti Cæsaris, inter Olbiam et Antipolim situm, a Massilia 600 stadia distans, 152, 54; portum habet memorabilem, 153, 33.

Forum Sempronii, Φόρον Σεμπρώνιον (*Fossombrone*), Umbrici opp., 189, 40.

Fossiles mugiles ad Ruscinonem in Gallia, 151, 11. Fossiles sales. V. Sales.

Fregellæ, Φρεγγέλαι (ad sinistram Liris ripam, e regione hodierni oppidi *Ceprano*), Latii nunc vicus, olim urbs celebris, allarumque caput, quarum incolæ nunc fori frequentandi et sacrificiorum causa eo conveniunt. Præterfuit Liris fl. Urbs ob rebellionem excisa, 198, 9 et 26.

Fregenæ, Φρεγγίνα (*Torre di Maccarese*), in Etruriæ ora opp. inter Pyrgos et Ostiam, 188, 3 et 16.

Frentani, Φρεντανοί, Picenis finitimi, Samnitica gens, 201, 15; a Pelignis dirimuntur Sagro fluvio, 201, 49. Eorum navale Orton, oppidum Buca, 201, 44. Cf. 235, 30; 237, 21.

Freta cur sint fluxuosa, 45, 15. Eorum fluxus et refluxus non idem est ubique, alius in freto Siculo, alius in Chalcidico, nullus in Byzantio, 46, 13. Ceterum vide Siculum fretum, Chalcidicum, Columnarum, etc.

Frigus maximum in locis circa Erythraem et Mæotidem, 255, 5; 61, 30.

Frumenta Galliæ, 147, 46; Turdetaniæ, 119, 23; Britanniæ, 166, 23; Siciliæ, 227, 13; Chersonesi Tauricæ, 258, 31; Hyrcaniæ, 436, 28; 60, 47.

Frusino, Φρουσινών (*Frusinone*), Latii opp. ad viam Latinam, Cosa amni alluitur, 197, 45.

Fucinus lacus (*Lago Fucino*, *Lago di Celano*), cui Alba adjacet; aqua lacus modo surgit modo subsidet, 201, 11. Inde aqua Marcia Romam fluit, 200, 22.

Fundæ, Ætolorum inventum, 307, 21. Fundæ Gallorum, 163, 45; earum genera tria apud Balcaridum incolas, funditores optimos, 139, 29.

Fundi, Φούνδοι (*Fondi*), Latii opp. in via Appia. Vinum Fundanum, 195, 1.

Furiarum vestitus similis ei quo Cassiteridum ins. incolæ utuntur, 145, 50.

G.

Gabæ, Persidis locus, ubi regia erat, τὰ ἐν Γάβαι; βασιλεία, 620, 4. Situs accuratius non definitur. Ptolemæo duce

Mannertus Gabas componit cum *Darab*; Reichardus intelligi vult *Kabadan* prope *Firuzabad*.

Gabala, τὰ Γάβδα, Seleucidis in Syria opp. maritimum, 641, 31 (*Gabulo*, *Gibellum* *Gibel* ap. medii ævi scriptt. latinos; *Djablat* ap. Abukhedam; *Djebele* vel *Djebili*, ap. Edrisium; hod. *Dcheblah*).

Gabales, Γαβαλεῖς (*les hab. du Gévaudan*), Galliæ gens Narbonensi pr. propinqua, Aquitanis annumerantur 158, 35. Argenti metalla habent, 158, 39.

Gabiane, ἡ Γαβιανή, Elymaidis provincia, 634, 19.

Gabii, Γάβιοι (*Castiglione*), Latii urbs inter Latinam viam et Valeriam sita, in via Prænestina; utilissimas Romæ lapicidas habet; distantia a Roma et Præneste, 198, 18. Gabini lapidis secturæ in Anienis valle, 198, 44.

Gabinus, vir consularis, Ptolemæum in regnum reducens Archelaum Cleopatras maritum in pugna occidit, 478, 10 et 22; 677, 9.

Gabinus, Rom. scriptor, in Mauretania describenda fabulis non abstinuit. Rei exemplum, 703, 51.

Gabreta silva magna citra sedes Suevorum, ὧν μεγάλη Γαβρήτα; trans eam est Hercynius saltus, 243, 15.

Gadaris, Γαδαρίς, in Phœniciæ ora urbs, quam suam fecerunt Judæi, 646, 16.

Gadara, Γάδαρα, Phœniciæ urbs inter Jopen et Azotum, quam Judæi sibi vindicarunt, 646, 1. Hinc oriundi Philodemus Epicureus et Meleager et Menippus ὁ σπουδαγιστοῦς et Theodorus rhetor, 646, 22. In agro Gadareno, ἐν τῇ Γαδαρίδι, lacus aquæ pessimæ, qua gustata pilos, cornua et ungues pecora amittunt, 650, § 45. [Gadara urbs est vel Gazara, quæ erat ὀχύρωμα ἐπὶ τῶν ὀρίων Ἀλώτου (Maccab. 1, 14, 34; 2, 10, 32. Joseph. Ant. 8, 11), vel *Gat* sive *Gath*, una ex quinque urbibus Pentapoleos Philistæorum. Situs urbis incertior. Quod vero de Gadarenis viris Strabo asserit, id pertinet ad Gadara Persæ (*Om Keis*). Eodem referenda sunt quæ de aquis Gadarenis leguntur.]

Gades, τὰ Γάδερα, insula et urbs Hispaniæ, 106, 37, in eodem parallelo in quo Cnidus urbs, 99, 1; distat a Sacro promontorio ad 2000 stadia, 116, 36; 123, 14, a Tingi 800 stadia, 701, 7; a Bæti 70 mill. pass., 116, 36; a Calpe 750 vel 800 stadia, 116, 6; 140, 15. De Gadum origine narratio Gaditana, 141, § 5. Pherecydes insulam Erythæ nomine designare videtur, 140, 50. Cf. 122, 54. Secundum alios Erythæa est insula Gadibus opposita uniusque stadii freto ab iis divulsa, 140, 44. Quæ de Gadibus exposuit Pytheas, ea repetivit Eratosthenes, 86, 16. Urbis situs, ambitus, incrementa, frequentia; fana Saturni et Herculis, 140, 3; 145, 18; portus; moles portui projecta, 145, 19. Urbs fortitudine incolarum et colenda cum Romanis amicitia insignis, 116, 6; 117, 4. De columnis æreis in Herculis fano, 141, 43. Gadibus Columnas Herculis vindicant Hispani et Afri, 141, 17 et 40. Id vero ferri nequit, 142, 50. Apud Pindarum et Γαδαρίδας πῶλαι sunt terminus expeditionis Herculis, 141, 37. Fons memorabilis in fano Herculis; alii urbis putei et cisternæ, 143, 10; 144, 7; 144, 44. Gadibus profectus Libyam circumnavigasse Eudoxus dicitur, 82, 15; διὰ Γαδαρίων in Oceanum egressum Menelaum Libyam circumnavigasse putavit Crates, 31, 37. Gadibus commoratus est Posidonius, 114, 44. Ibi Cabiros stellas observari posse aiunt; Posidonius in loco 400 stadia hinc boream versus sito Canobum se vidisse putat; unde de latitudine loci conjecturam fecit, 98, 45. Ad Gades usque Celtas habitare Eratosthenes dixit, 88, 25. Gaditani annuas esse æstus marini vices, easque e lunæ rationibus annuis pendere intellexit, 144, 32. Non multum agri in opposita continente possident, 140, 20. Novam iis urbem et in continente navale struxit Balbus,

140, 30 et 39. Pauci Gaditanorum domi desident, 140, 23. In Astam urbem convenire solent, 117, 31. Primi Cassiterides insulas adierunt, 146, 1. Gaditanorum mercatorum de Lotophagis narratio, 130, 34. Οἱ Γαδύπτεαι ἱπποὶ grandibus navibus utuntur; minoribus autem, quas equos ab insignibus vocant, piscatores ad Lixum usque Maurusie fluvium navigant, 82, 3. Gaditana arbor memorabilis, 145, 31 et 41. — Gaditanum fretum. V. Columnas.

Gadilonitis, ἡ Γαδλονίτις, et ἡ Γαδλὼν (deb. Γαζλινίτις, Γαζλινών), regio ab Halyis ostiis versus ortum usque ad Saramenam, 468, 28 et 41; partem ejus Amleeni habent, partem Dejotarum a Pompeio accepit, *ib.*

Gæ. αἱ: Γαιάρται, Gallica gens, olim ad Pavum habitabant, postes deleti sunt, 177, 18; 180, 4.

Gætuli, Γαίτουλοι, maxima Libyæ gens, a Mauritania versus Libyæ mediterranea sitam regionem tenent, 701, 20; 108, 35; supra Massesyliis, 704, 25. Eorum pars supra Syrtin est, 108, 39. Inter Gætuliam et nostram oram interjacent campi et montes et magni lacus et flumina, quorum quædam in terram demersa evanescent, 709, 11; 711, 45; usque ad Gætuliam montana pertingit terra Libophœnicum, 709, 5. Supra Gætuliam est Garamantum regio, 709, 7.

Galabrii, Γαλάριοι, Dardaniæ gens, apud quos urbs est antiqua, 262, 34.

Galactophagi, Γαλακτοφάγοι, i. e. Scythæ nomades Thracibus contermini, ap. Homerum una cum Mysiis memorantur, 246, 5; 249, 40; 258, 39; 3, 27; 474, 18. Mentionem eorum fecit Hesiodus in Γῆς περίοδῳ, 251, 24.

Galatæ, Galatia. Γαλάται, Γαλατία, sive Γαλλογαραικοί, Γαλλογαραιχία. Galatæ Attalicorum Bithynorumque ditionem incursionibus vexantes, tandem ab iis acceperunt eam terram quæ nunc Gallatia et Gallogræcia vocatur, 485, 23. Partem Phrygiæ Magnæ occuparunt, 489, 31; 155, 43, 107, 25. Ilium occuparunt, sed mox reliquerunt, 508, 25. Galatiæ sive Gallogræciæ descriptio, 485, *cap.* 5. Galatarum gentes tres, tetrarchiæ duodecim; tetrarcharum concilium; ejus jurisdictione; constitutionis hujus mutationes, 485, 19. Singularum gentium ditiones et oppida, 485, § 2 sq. Galatas Attalus I prælio vicit, 533, 32. Galatiam Pompejus post victum Mithridatem attribuit iis qui e tetrarcharum stirpe erant, 463, 41. Cf. Gallia.

Galatæ Tolistobogii, 468, 38.

Galeæ Lusitanorum, 128, 9.

Galeotæ pisces, qui etiam ξιφαί et κύες vocantur, in freto Siculo vorant thynnus. Ipsi capiuntur ad Scyllæum. Venationis ratio. Hinc explicanda fabula de Scylla pisces captante, 19, 49-20, 33.

Galepus, Γαληψός (*Macala*, ut videtur), urbs Macedoniæ ad Strymonium sinum, 279, 50; a Philippo eversa, 280, 44; 281, 42.

Galilæa, Γαλιλαία, Judææ regio, cujus incolæ e variis gentibus mixti, 647, 25; 649, 36.

Gallesius mons, Γαλλήσιον ὄρος, inter Ephesum et Colophonem, 548, 42.

Galli eunuchi, Γάλλοι ἀπόκοποι, 538, 32.

Galli. Gallia, ἡ Καλιχὴ. Eam parum norunt Eratosthenes, Timosthenes et his antiquiores, 77, 23. Eratosthenes Gallos, Γαλάτας, in occidua Europa usque ad Gades habitare dixit, 88, 25. Gallis universis Celtarum nomen Græci indidisse videntur a Celtis provinciæ Narbonensis, ob gentis ejus claritatem, conferentibus ad id etiam Massiliensibus, 157, 20. Situs Galliarum et fines, 146, 33; 105 § 28; 113, 26. Galliarum et Hispaniarum limes orientalis ad templum Veneris Pyrenææ vel ad Tropæa Pompeji, 148, 18. Arciissima Galliarum pars est isthmus Narbonense

mare ab Oceano dirimens; in quo sita est Tolosa; minor ille 3000 stadiis sec. Posidonium, 156, 37; inter 2000 et 3000 stadia medius, 106, 2; minor quam Hispanicus ad Pyrenæos isthmus, 113, 28; 113, 34. A templo Veneris Pyrenææ usque ad Antipolin et Varum fl. 273 millia, sec. alios 2600 aut 2800 stadia, 148, 29. Ab Aquitanis et Pyrenæorum extremitate occidentali usque ad Rheni ostia 3300 vel 3400 stadia; per totam hanc longitudinem Galliarum prætenditur Britannia. Ab eadem Pyrenæorum parte usque ad Rhenum superiorem circa 5000 stadia esse perhibentur; scilicet Pyrenæi et Rhenus boream versus ad se invicem paulatim inclinare se videntur, 165, 49; 166, 5. In Britanniam trajici solet ab ostiis Rheni, Sequanæ, Ligeris, Garumnae; tractus 320 stadiorum, cursu diurno brevior, 166, 11 et 20; 161, 16; 157, 6. — *Gallia transalpina*, ἡ ὑπὲρ τῶν Ἀλπεων Καλιχὴ, sec. Cæsaris Commentarios (147, 14), trifariam divisa est, in Aquitanos, Belgas et Celtas, 146, 24. Augustus eam in quattuor partes divisit (*quas parum distincte et minus recte Strabo definit*). Scilicet Celtas Augustus Narbonensi provinciæ attribuisse dicitur; Aquitanis autem ad Garumnam usque pertinenti adjecisse quattuordecim gentes inter Garumnam et Ligerim habitantes; reliquam vero Galliam in duas partes divisisse, quarum alteram Lugduno, alteram Belgis attribueret, 147, 15; Lugdunensis Gallia est regio inter Ligerim et Rhodanum et Rhenum interjectæ pars superior inde a fontibus Rheni et Rhodani usque ad mediam fere planitiem; pars inferior quæ ad Oceanum vergit a Ligeri usque ad Rhenum est Belgarum, 159, § 1. [Limes Lugdunensis et Belgicæ secundum falsam hanc opinionem accuratius constitui nequeunt, neque ipse Strabo definire eos potuerit. ("Ὅσα οἱ ἡγμένους πρὸς τοὺς καιροὺς πολιτευόμενοι διατάττουσι ποικίλως, ἀκριβῆς καὶ κεφαλαιῶς τις εἴη, τοῦ δ' ἀκριβοῦς ἄλλοις παραχωρητέον p. 147, 24)]. *Montes* : Pyrene s. Pyrenæi, Cevenus mons (Cevennæ), Alpes, Luerion, Jurasus, silva Arduenna, Sætiis, q. v. Promontorium apud Osismios (*Cap. S. Mahe*), quod nimis longe in Oceanum Pythæas extendere Straboni videtur, 162, 30. *Fluvii* : Garumna, Liger, Sequana, Rhenus, Rhodanus, Arar, Dubis, Isara, Sulgas, Druentia, Varus, Arauria, Orbis, Atax, Ruscino, Illiberis, q. v. Magnam Gallia felicitatis partem debet fluviorum navigabilium in mare exterum internumque exeunium rationi ad commercia accommodatissimæ, 156, 40; 147, 27. *Insulæ* : Samnitarum mulierum ad Ligerim, Blascon, aliæ complures ante Massiliam, Stœchades quinque, Leron et Planasia, q. v. — *Gentes* Galliarum : Aquitani, quorum minores divisiones sunt supra viginti; ex quibus memorantur Tarbelli et Convenæ. Gentes quattuordecim inter Ligerim et Garumnam habitantes et Aquitanis adscriptæ; recensentur tredecim. Pictones, Santones, Bituriges Ubisci (Vivisci), Bituriges Cubi, Petrocorii, Nitiobriges, Cadurci, Ruteni, Lemovices Arverni, Gabales, Helvii, Vellavi. In Narbonensi Gallia sunt Volcæ Tectosages, Volcæ Arecomici; Cavari, Voconii, Allobroges, Centrones, Iconii, Medulli, Tricorii, Catoriges, Albicæci sive Albienses, Salysæ, Ligures Deciatæ et Oxybii. In reliqua Gallia : Namnites, Veneti, Osismii, Lexovii, Caleti, Ambiani, Morini, Menapii, Nervii, Eburones, Ubii, Treveri, Mediomatritæ, Tribocci, (Helvetii), Sequani, Segusiani, Ædui, Lingones, Senones, Carnutes, Parisii, Meldi, Bellovaci, Suessiones, Remi. *Vide sub suo quosque nomine*. Gallicæ gentes multæ in Alpibus, 106, 12. Praus, de quibus Brennus Prausius vocatur, ubinam habitaverint, non liquet, 156; Galliarum Cisalpinæ gentes, Boii, Insubres, Senones, Gælatæ, etc., 170, § 6 et 7; 176, 26, 177, 4; 180, 3. Galli Illyriis

mixti in Iapodia, 172, 42; 260, 39. Thracibus mixti Boii, Scordisci, Taurisci, 246, 10, quos delevit Getarum rex Borebistas, 252, 27. Gallicae gentes, Trocmii, Tolistoboi, Tectosages Phrygiae partem occuparunt, 155, 43 (V. Galatæ). E Galliae Venetis oriundi Veneti Italici; similiter Boii et Senones transalpini, 162, 21. *Urbes vel oppida* memorantur in *Narbonensi*: Tolosa, Illiberis, Ruscine, Narbo, Beterræ, Agatha, Nemausus, Ugernum, Vindalum, Arelate, Tarasco, Aquæ Sextiæ, Massilia, Tauroësis, Albia, Forum Julii, portus Oxybiorum, Antipolis; Caballio, Avenio, Arausio, *Æria* (Vasio?), Ebudunum, Brigantium, Scingomagus, Vienna. In *Aquitania*: Burdigala, Lugdunum Convenarum, Aquæ Onesimæ, Mediolanum, Nemossus, Gergovia. In *Lugdunensi et Belgica*: Lugdunum Segusianorum, Bibracta, Alesia, Cenabum sive Genabum, Corbilo, Duorum corvorum portus, Lutotocia, Durocortora, Ildum, q. v. — Via per Galliam ex Hispania in Italiam ducens duplex, altera juxta oram, altera per Alpes, 155, 16 28. Viæ ex Italia per Pœninas Alpes Lugdunum ducentes, et ab hac quasi arce viæ ab Agrippa ductæ in Aquitaniam, ad Rhenum, ad Oceanum per Bellovacos, ad Narbonensem Galliam et litus Massiliense, 173, 14. Via per Pœninas Alpes in Helvetiam, hinc per Jurasum ad Sequanos et Lingones, apud quos ita bifurcatur, ut altera sit ad Rhenum, altera ad Oceanum, 173, 27. *Proventus*: Gallia Narbonensis eadem quæ Italia fructuum genera fert; cum Cemmeno monte regio siccum et olivam produciens desinit; in sequente versus boream tractu etiam vitis ægre ad maturitatem pervenit; sed copia est frumenti, nilii, glandium pecorumque, 147, 42. Fecundissimum tractum Rhodanus perfuit, 147, 41. Sues Gallia nutrit præstantes, 163, 52; plurimum salsamenti Italiæ suppeditat, 164, 3; in Gallia arbor quædam ficni similis, quæ fructum edere perhibetur forma capituli columnæ Corinthiacæ, 165, 31. Auri metalla in Cemmeno monte et sub Pyrenen, 121, 19. — *Gallorum indoles et instituta*: A reliquis Gallis lingua et corporibus differunt Aquitani Hispanis similiores, 157, 32; 146, 27. Celtæ et Belgæ non eodem prorsus sermone nec eadem vitæ et reipublicæ ratione utuntur, 146, 27. Galli bello quam agricultura meliores, 147, 51; equitatu quam peditatu præstantiores, 163, 20; similes iis Germani et Britanni, 163, 2 et 33; 240, 38. Germani sunt quasi genuini Galli, 241, 1; Galli sunt mavortii, ad pugnam prompti, feroces, ceterum ingenio simplici, 162, 34; 164, 32; adeo ut ad utilia facile adducantur, 162, 43; a pugna redeuntes capita hostium de collis equorum suspendunt; reportata vestibulis ædium affigunt, 164, 40; sin ducum sunt capita, cedrino ea inungunt, 164, 46; arrogantes sunt, ornatus studiosi, 164, 33; leves, 164, 37; contentiosi, 165, 36; de ratione qua controversias ad Duorum corvorum portum dirimere soleant, fabula, 165, 26; obesitatem cavent, 165, 42; flore ætatis abuti non turpe adolescentibus, 165, 36; virorum et mulierum officia ratione Romanorum moribus contraria sunt distributa, 164, 16; mulieres fecundæ, educatrices bonæ, 147, 50. Humi decumbunt Galli, 136, 20; in toris sedentes cibum sumunt; cibis iis quinam? 163, 50. Vestitus, 163, 35; arma, 163, 41. Nonnulli essedia ad bella utuntur, 166, 37; nec non canibus tum gallicis tum britannicis, 166, 26; jacula succo lethali inungere dicuntur, 165, 34. Domus Gallorum, 163, 54; respublica, 164, 5; religio; bardi, vates, druidæ, 164, 20; Bacchi cultus in Samnitarum insula, 165, 7. Gallos Cn. Domitius Ænobarbus clade affecit ad Vindalum, 154, 5; et ad Isaræ et Rhodani confluentes Q. Fabius Maximus Æmillianus, 154, 13. Nunc omnes Romanorum jussis parent, 162, 50, qui a

barbaris quibusdam moribus eos abduxerunt, 164, 49; minore quam Hispani negotio a Romanis subacti sunt, 163, 11. In humaniora studia magnam apud eos vim exercuit Massilia, 150, 22. Britannorum cum Gallis commercia, 167, 9. A validioribus pressæ Gallorum gentes sæpius emigrarunt, 163, 10; 51, 13. Gallia Cisalpina, ἡ ἐντὸς Ἀλπεων Καλιτική, quibusdam finibus includatur, 175, 49; 176, 14; 174, 37. Longitudo ejus 6300 stadiorum juxta oram et montes (Sumta hæc ex Polybio 2, 14; ubi ab intimo sinu Adriatico usque ad Senam 311 1/2, hinc juxta Apenninum 450 mill. computantur; unde summa 6100 fere stadiorum (6300 Str.) colligitur), latitudo ad 2000 stad., 175, 50. Gallie Cisalpinæ et priscæ Italiæ terminus initio fuit Æsis fluvius, deinde Rubicon, 181, 23; 189, 14. Regionis præstantia; proventus varii, 181, § 12. Gallia Cisalpina in Cispadanam et Transpadanam distinguitur, 176, 26. Gentis Gallie Cisalpinæ, 170, § 6 et 7; 176, 26 sqq. 177, 4; 180, 3. Iapodes, gens e Gallis et Illyriis mixta, 172, 42; 260, 39. Gallorum Adriæ accolarum ad Alexandrum M. legatio, 250, 40. Galli quando Romam ceperint, 238, 28. In Sabinoorum regione prædam amittunt, Cæretanorum armis appetiti, 163, 22. Galloligures. V. Celtoligyes. Gallicus sinus, ὁ Γαλιτικός ἢ Καλιτικός κόλπος (Golfo de Gascogne), quem Tarbelli accolunt, 158, 15; 113, 33. Gallicus sinus ad Narbonensem (Golfo de Lyon), 158, 15; 105, 10; 113, 33; 87, 47; ad ejus recessum a parallelo per Columnas et Rhodum ducto sunt 2500 stadia, 95, 16. Ex eo in Africam trajectus 5000 stadiorum, 95, 13. Vocatur etiam Massiliensis sinus; pertinet a promontorio ad Massiliam sito (cap Couronne) usque ad templum Veneris Pyrenææ. Setio monte et Blascone insula in duas partes dirimitur, quarum major, in quam Rhodanus exit, κατ' ἔξοχην Gallicus sinus vocatur, 150, 45. Gallinas non habet Arabia felix, 653, 46. Gallinaria silva, ἡ Γαλλινάρια ὠή, prope Cumas, 203, 13. Gallus. V. Ælius Gallus. Gallus, Γάλλος (Lefke), fluvius ad Modra in Hellespontica Phrygia ortus in Sangarium influit, 465, 27. Gamabrivii, Γαμαβρίωνες, inter Chattos et Chattuaros aliasque minores Germaniæ populos recensentur, 241, 48. [Tacitus Germ. 2 memorat Marsos, Gamabrivios, Suevos. Aliunde non nota gens; sedes prorsus incerta. Adelung et Wilhelm Gamabrivios non esse diversos a Chamavis, alii vetus nomen Sygambriorum subesse putant; quibus suspicionibus parum proficimus.] Gambarus, Γάμβαρος, Arabum in Syria princeps, 641, 27. Gandaria, Γανδαρία, Indiæ regio, quæ sub Poro erat, trans Acesinen et Hyarotin, 596, 10. Gandaritis, Γανδαρίτις, Indiæ regio, quam Choaspes perfuit, 594, 29. Ganges, ὁ Γάγγης, Indiæ fluvius maximus, ex Emodis montibus ortus ad austrum fertur usque ad Gangem urbem; inde ad ortum convertitur usque ad Palibothra et ostium; crocodilos et delphines nutrit; 612, § 72; influit in eum Cédanes, ib.; uno ostio exit, 588, 35. Ad Gangis et (Erannobæ) confluentes sita Palibothra, 598, 32. (588, 35); et eam urbem adverso fluvio navigatio 6000 stadiorum, 588, 2. Ganges urbs fluvio cognominis, 612, 19. Fluvii latitudo, 598, 27. Raro ad Gangem usque mercatores perveniunt, 585, 19. Alexander M. ad eam usque penetrasse in Cassandri epistola quadam perhibetur; 598, 20. Indi Gangis accolæ, 611, 27. Ganges urbs ad Gangem fluvium, 612, 19. Gangitis lapis, γανγίτις λίθος, qui serpentes fugat, ad Tigridem in Gordyæorum regione reperitur, 636, 25.

Gangra, Γάγγρα (*Kangreh*), cast. et opp. Paphlagoniæ, 481, 51.

Ganymedes, Γανυμήδης, ubi raptus sit, 502, 48.

Garamantes, Γαράμαντες, Libyæ gens, cujus regio est supra Gætuliam sita, eique parallela; hinc Carchedonii lapilli afferuntur, 709, 7. Garamantes ab Æthiopibus oceani accolis absunt decem dierum itinere, ab Ammone quindecim; vitæ ratio 709, 8 et 14; Cf. 711, 47; 712, 3; 108, 34.

Gareathra, Γαρεάθρα, Cappadociæ opp., 100 stadia a Coropasso Lycaoniæ distans, 487, 8. (Γαρεάθρα ortum est ex Γαρεάθρα, hoc vero ex Γαρεάθρα, q. v.)

Garescus, Γαρησκός, opp. Parorbellæ in Macedonia, 281, 6. (Situs incertus; poni solet ubi nunc est *Manilk*.)

Garescus, Γαρησκός, unum ex oppidis quæ Cassander diruit, incolasque ejus in Thessalonicam conduxit, 277, 36. Novimus Garescum sub Orbelo monte (Ptol. 2, 13, 25); quam h. l. non posse intelligi, utpote longius disitam, cum Tafello dixeris, quum Crusidis et Thermaeo sinui adjacentia oppida Cassandrum diruisse Strabo referat. Fortasse tamen hoc minus accurate dixit; certe non quadrat in Apolloniam, quæ inter ista erat oppida. De Garesco aliquo Thessaloniciæ vicino non constat.

Garganus mons, τὸ Γάργανον ὄρος (*monte Gargano*), in Italia. A Brundisio et Ancona distantia, 236, 19 et 36. Ab eo versus boream sinus est profundus, quem Apuli, qui proprie sic vocantur, accolunt, 237, 6.

Gargara, τὰ Γάργαρα (ad hod. *Tchebnt*), Æolidis urbs; 140 stadia ab Asso distans, in promontorio sita ad sinum Adramyttenum, 518, 33 et 51; sec. Hellenicum condita est ab Assiis, ac postea Miletopolitanos accepit, 522, 21; 499, 31. Cf. Gargarum. — Ἡ Γαργαρεῖς regio Lelegum erat, 521, 43.

Gargaron, τὸ Γάργαρον ἄκρον, Idæ montis vertex apud Homerum. Etiam nunc ibi Gargarum locum monstrant, de quo Gargara urbs Æolica nomen habere fertur, 499, 29.

Gargareses, Γαργαρεῖς, ad Caucasum gens, Amazonum finitimi, a quibus monte quodam dirimuntur, 432, 21 et 34. Una cum Amazonibus e Themiscyra huc venerunt; deinde ab iis defecerunt; composito bello communiter quendam sacrificiorum et prolis causa pacti sunt, 432, 44 et 35.

Gargettus, Γαργητικός, Atticæ pagus, in quo Eurystheus sepultus jacet, 324, 21.

Gariadæi, Γαρινδαῖοι, Arabes, quomodo Maranitas adorti sint, 661, 9.

Garmanes, Γαρμάνες, Indorum philosophi, 606, 24; 607, § 60.

Garsabora. V. Garsaura.

Garsaura, τὰ Γάρσαυρα vel Γαρσάουρα (codd. Γαρσάουρα 566, 26; Γαρεάθρα, 487, 8; γὰρ σαύρα et γὰρ σαύρα, 460, 28; Γαρσάουρα, 462, 39. Γαρσάβωρα, 486, 48.) Cappadociæ κωμόπολις ad Lycaoniæ confinia 120 stadia (sic p. 566, 26; 100 stadia p. 487, 8) a Coropasso, 680 stadia a Mazaciæ distans; non procul a Garsauris sunt Soatra Lycaoniæ, 566, 26; 487, 8; 460, 28; 462, 39; 486, 48. (Hodie *Ak-Seraï*.)

Garsauritis, Γαρσαυρητικός, una ex 10 Cappadociæ præfecturis, 458, 24.

Garum optimum fit e scombris Scombrariæ ins., 132, 8.

Garumna, V. Garuna.

Garuna, Γαρούνας (vldgo Latinis Garumna), Gallicæ fluvius, borealis terminus Aquitanorum, 147, 8; 157, 13 et 33. Garuna et Liger quodammodo paralleli sunt cum Pyrene; cum oceano, Pyrene et Cemenis montibus aream parallelagrammon includunt, 157, 46. Garuna tribus auctus fluvii inter Bituriges Oisicos (sive Vibiscos) et San-

tores exit, 157, 44. Per 2000 stadia navigabilis est, 157, 43. Cf. 158, 34. Ab oculo ejus in Britanniam trajiciunt, 166, 14.

Γαστροπόρις. V. Cyclopes.

Gasya, Γάσος, Paphlagoniæ vocabulum in Cappadocia obvium, 473, 43.

Gaudus, Γαῦδος (*Gozzo*), insula 80 a Pachyno pr. stadia dissita, 230, 32. Eam esse Calypsos insulam, ab Homero in Oceano positam, Callimachus censuit, improbane Apollodoro, 37, 23; 248, 51.

Gaugamela, Γαυγάμηλα, Aturiæ pagus, unde nomen habeat; prælum ibi commissum vulgo ab insigniore loco prælum ad Arbela vocatur, 628, 11; 66, 13.

Gaza, Γάζα (*Azzah*), Phœniciæ urbs; sub qua portus; urbs ab Alexandro diruta, etiamnum deserta (?); hinc ad Ælana et sinum Arabicum, 1200 stadia, 646, 25. Cf. 654, 21; 644, 2. Gazæi, 638, 8.

Gazaca, Γάζακα, Atropatenorum regia per æstatem, 446, 50. Quodsi Vera urbs a Gazaciæ recte apud Strabonem distinguitur, eaque ad ruinas *Tachtî Souleiman* referenda est, Gazaciæ vindicandas sunt aut ruinas quæ sunt ad *Leiban* vicum aut eas quæ vocantur *Kalai-Zohak*, ad *Karanga* fl. inter *Spanta* lacum et *Miganî* exstantes (v. Ritter. t. 9, p. 770 sqq.).

Gazacene, Γαζακηνή, Cappadociæ regio, 473, 46.

Gazalutis, Γαζαλουτίς, Cappadociæ regio, 473, 45. In Gazalutide et Gazacena multa occurrunt nomina Paphlagonica, 473, 44.

Gazelonitis. V. Gadilonitis.

Gaziura, Γαζιούρα (*Turchal*), antiqua regia nunc deserta in Ponto, quam Iris præterfuit, 469, 14.

Gedrosia, Γεδρωσία, ejus situs, temperies, proventus, imbres æstivi; Alexandri per eam iter, 613, § 3 sq. Gedrosiorum in regiam ab Oris Alexander venit itinere 60 dierum, 615, 33. Gedrosiæ pars mediterranea, 615, 39. Ad occidentem Arii adjacent, 616, 31. Gedrosia parum differt a terra Ichthyophagorum, ut sæpe eam sterilitas opprimat, 618, 25. Gedroseni, Γεδρωσσηνοί, 616, 23.

Γηγενεῖς Curetes, 405, 16.

Gela, Γέλα (*Terranova*), Siciliæ urbs nunc non incolitur 226, 41. Gelorum colonia Agrigentum, 226, 12.

Gelæ, Γῆλαι, Scythica gens, ad mare Caspium inter Albanos et Amazones habitantes, 432, 16; 486, 7; 438, 8.

Gelo, Γέλων, Eubœam urbem, ejectis civibus, castellum Syracusarum fecit, 386, 11. Ad eum venit magus quidam, qui se circumnavigasse Libyam dicebat, 81, 18.

Geminæ Indicæ, λίθοι πολυτελεῖς, partim in fluviiis repertæ, partim effossæ, ex humore concretæ, ut apud nos crystalli, 81, 37.

Genabum. V. Cenabum.

Genauni, Γέναννοι, gens Illyrica, quæ cum Vindeliciis et Noricis ad exterius Alpium latus habitat, 171, 45.

Geneles, ὁ Γενήτης, (*Vona Bouroun*) prom. et fl. Ponti, 469, 53.

Gennesaritis palus, ἡ Γεννησαρητικός λίμνη, sec. Strabonem est inter Libanum et Antilibanum, 642, 51. Juncus ad eam odoratus, *ib.* Ad eundem lacum pertinent quæ leguntur p. 651, 3 de lacu Judææ, ad quem arbores frugiferæ malis similes sint, qui magnam salsamentorum copiam præbeat, et cui appositæ sint *Γαριχίαι* (*oppidum non longe Tiberiade situm*).

Genua, Γένουα, Ligurum emporium, a Sabatis 260 stadia distans; ad initium Apennini montis, 168, 6, 168, 41; 169, 30; 175, 96; 180, 3, 181, 1.

Geographia quam maxime cadit in philosophos viros; ac reapse qui primi geographiam attigerunt, philosophi erant, Homerus, Anaximander, Hecataeus, dein Democritus, Eudoxus; postea Dicaearchus, Ephorus, E-

tosthenes, Posidonius p. 1, § 1; 13, 19. Utilitas geographiae multiplex, *ibid.* De Homero primo geographicae peritiae auctore, 1, § 2, et geographica accuratius narrante quam ceteri poetae qui incongrua componere solent, 22, 15. Anaximander primus tabulam geographicam edidit, et Hecataeus primus scriptum geographicum composuit, 5, 46. Multiplicem geographia sibi postulat rerum cognitionem, praecipue rerum coelestium et geometriae, 6, 10; 9, 35, et historiae naturalis, 7, 2. Ceterum geographus non messori neque fossori scribens mathematica et physica multa pro notis ponere debet, 90, § 1. Major geographiae pars ad civiles usus pertinet, 7, 35-9, 17. Periplo- rum auctores mathematica et astronomica perperam negligunt, 11, 6. Geographiae cognitio magnopere aucta Alexandri M. expeditione, Romanorum Parthorumque imperio; quare Strabo multa quam priores geographi accuratius exponere potuit, 11, 35 sqq.

Geometriae inventores Aegyptii, 644, 48; 670, 5. Ejus cognitio ad geographiae studium necessaria, 6, 15.

Georgi, Γεωργοί, peculiari nomine vocantur Scythiae in Chersoneso Taurica agros colentes, quod qui supra eos habitabant, Nomades sunt, 258, 35. Georgi Nomadibus mansuetiores, 259, 1. Cf. Urgi.

Gephyra et Gephyrismi, ἡ Γέφυρα καὶ οἱ Γεφυρισμοί, ad Cephisum Atticae (in via Sacra), 343, 31.

Gephyraei, Γεφυραῖοι; sic vocantur Tanagraei, 346, 50.

Geraestus, Γεραστός (Cap Mandili), prom. et opp. Euboeae, 381, 46; 382, 3 et 16; 383, 34. Neptuni in ea urbe templum, 383, 34.

Geranius, Γεράνιος, quidam Elidis Cavae fl., 292, 6.

Gerena vel Gerenia, τὰ Γέρηνια ἢ ἡ Γέρηνια, Messeniae locus, 303, 35; 249, 1, olim bene habitatus, 295, 10; oppidum Pheris finitimum, 319, 19; secundum nonnullos Enope (h. *Zarnule*) Homerica, 309, 35. Hinc Nestor Γεράνω, 295, 10; 309, 89. In Gerenia regione sanum Aesculapii Triccae, 309, 22.

Γεράνω Nestor unde dictus sit sec. Eleos, 292, 3, sec. Messenios, 292, 9. Cf. 309, 19; 295, 10.

Gerenus, Γέρηνος, locus quidam Elidis Cavae, 292, 5.

Geres, Γέρης, Boeotus, Teon urbem Ioniae colonis frequentavit, 541, 11.

Gergitha, τὰ Γέργιθα, olim fuit urbs Troadis, e Gergithibus Cumanis condita, 504, 37; cujus incolae in Gergitha, ad Caici fontes pagum, transducti sunt, 527, 1.

Gergitha, Γέργιθα, prope Caici fontes pagus, in quem Attalus Gergithios e Troade traduxit, 527, 1.

Gergithes, οἱ Γέργιθες, Cumani agri urbs fuit, cujus colonia Gergitha Troadis; patria Cephalonia.

Gergithium, Γεργίθιον, locus in Lampsacena ditione, vitibus bene consitus, 504, 57.

Gergithium, ad Larissam in agro Cumano locus adhuc extans, 504, 40.

Gergovia, Γεργουσία, Arvernorum urbs in alto sita; ubi Vercingetorix contra Caesarem pugnavit, 158, 52. (Ruinae prope castell. *Montrognon* inter *Perignat*, *Jussat* et *le Crest*, a *Clermont* meridiem et ortum versus.)

Germania, ἡ Γερμανία, et austrina et boreali sui parte magis quam Gallia versus septentriones vergit, 163, 6. Terminat eam Ister fl., 106, 31. Albi fluvio in duas partes dirimitur, 11, 42. Germaniae meridionalis pars trans Albin sita a Suevis adhuc tenetur, quibus adjacet Getarum terra, 245, 7. Ultra Germanos septentrionales ortum versus num Bastarni, ut plurique putant, habitent, an alii sint interjecti, vel lazyges vel Roxolani, non constat, 244, 47. A Germania usque ad Caspium mare pertinens regio septentrionalis omnis esse campestris

videtur, 254, 35. Meridiem versus Germania attolitur et dorsum quoddam erigit contiguum Alpibus et versus ortum porrectum, adeo ut pars Alpium esse videri possit, 241, 16. Fluvii Germaniae Rhenus, Albis, Amasias, Visurgis, Lupias, Salas, *quos vide*. Silvae Hercynia et Gabreta, *q. v.* Populi nonnulli a Suevis pulsi trans Rhenum migrarunt, 161, 34; 240, 37; vel a Romanis transducti, 241, 7, ut Ubi, 161, 24; Nervii, 161, 26, Tribocci. De ceteris gentibus vid. v. Cimbri, Teutones, Cauci, Caulci, Ampsivarii, Sugambri, Bructeri, Chaubi, Usipi, Menapii, Gamabri, Chatuarii, Marsi, Cherusci, Hermonduri, Marcomanni, Landi, Sibini, Suevi, Semnones, Mugilones, Zumi, Butones. — Oceani accolae noti sunt ab Rheno ad Albin; trans Albin incolentes ignoti, 244, 34. Germani Gallis similes moribus et victu; ab his discrepant maiore feritate, corporis proceritate, comae colore flavo; *Germanorum* nomine significare Romani voluerunt Gallos *Genuinos*, 240, 36; 163, 2. Germani, praesertim orientales, solum facile mutant, ob victus tenuitatem et quod non colunt agros; cibis his a pecore; rebus suis curribus impositis, abeunt quo visum fuerit, ut nomades, 241, 40. In Italiam invadentes socios habebant Sequanos, quorum discessus vires Germanorum minuit, 160, 9. Germanorum irruptionem Belgae sustinuerunt, 163, 26. Germanis ne vacuum Helvetiae regionem relinqueret Caesar, 8000 Helvetios superesse passus est, deletis reliquis, 161, 2. Strabonis aetate bellum Romani Germanis movere ceperunt, et nonnullis jam triumphis Germanicis Romam ornarunt, 239, 10. Vari clades; Germanici triumphus, 242, § 10. In Germanorum contra Romanos ope spem ponunt Getae et Daci, 253, 32.

Germanicus, Tiberii filius, patris exemplum imitatur, 239, 53. Ejus de Germanis clarissimus triumphus, 242, 23.

Geron, Γέρων, Cavae Elidis fluvius quidam, 295, 5.

Gerrha, τὰ Γέρρα (Gerrum Plin. 6, 29; Γέρρας Hierocl. p. 727; Γέρας Sozom. 8, 19), Phoeniciae locus in via qua ab Casio Pelusium itur, juxta Chabriae Χάβρια situs, 647, 3; in isthmo Arabico; hanc regionem olim in ludibus fuisse Eratosthenes censet, 46, 10.

Gerrha, Γέρρα, Arabiae urbs ad sinum Persicum, 200 stadia a mari, 2400 stadia ab Euphratis ostio distans, quam tenent Chaldaei e Babylonia extorres, 652, 12. (Mensura ducit ad urbem *el-Katif*, ubi portus fuerit. Sec. Ptolemaei tab. Gerrha in initio *Bahrain* sinus recessu ponenda foret ad hod. *Andjar*.) Gerrhari negotiationibus operam navantes, 652, 20, ditissimi, 662, 33, quadraginta dierum itinere in Chatramotitidem proficiscuntur, 654, 22. Petram aromata ferunt, 661, 6.

Gerrhaeidae, Γερραῖδοι, Ioniae opp., triginta stadia a Teo distantes, 550, 5.

Geryones, Γερύωνες, ejusque boves in Erythea insula, quas Hercules abegit, 18, 23; 123, 1; 124, 49; 141, 5; 192, 16; 204, 25. De bobus fabulae ansam dedisse videntur pascua egregia, quae sunt in insula Gadibus obiecta, 141, 5.

Getae, Γέται. De his nihil accuratioris norunt Eratosthenes, Timosthenes et ceteri antiquiores, 77, 23; 97, 23. Geticus tractus, τὸ Γετικόν, 106, 32. Terra Getarum versus occasum Suevis contermina; initio angusta est; meridionali latere juxta Istrum porrecta, boreali juxta radicem montanum silvae Hercyniae; dein versus septentrionem dilatatur usque ad Tyrigetam, 245, 9. Getae, Thracica gens, utramque ripam Istrum accolebant, sicuti Mysi seu Mersi, 245, 29. Regio Getis supra assignata etiam ita distribuitur, ut distinguatur inter Getas et Dacas, et Getae dicantur qui versus Pontum et Orientem inclinant, Daci qui ad Germaniam et Istri fontes, 252,

- 44; 241, 35. Getæ Dacis notiores sunt apud Græcos ob crebras trans Istrum migrationes et quod Tracibus Mysisque permixti sunt, 253, 16. Per Getas Marius fl. in Danubium labitur, 253, 9. Getæ et Daci eadem lingua utuntur, 253, 15. Ἡ τῶν Γετῶν ἐρημία, juxta Pontum ab Istro ad Tyram pertinet, 253, 35; 254, 24. Darii et Lysimachi in ea discrimina, 253, 35. Getas in boreali Istri ripa habitantes, transgresso fluvio, appetivit Alexander M., urbemque eorum cepit, 250, 35. Rex eorum Dromichaetes, 253, 40, contra quem Lysimachus bellum gessit, 250, 50; 253, 35. Getarum res auxit Borebistes rex; Istrum transiit et Thraciam populatus est; Celtas vicinos evasavit, ex hisque Bojos et Tauriscos prorsus delevit; successores ejus in plures partes discesserunt; quo tempore Cæsar contra Getas expeditionem parabat, in quattuor partes divisi erant, 252, 17. Potentiam Getarum disjecerunt tum dissidia tum Romani, 253, 5. Nunc viribus fracti parum abest quin Romanis se submiserint, 253, 28. Alius Catus quinque millia Getarum e regione trans Istrum sita in Thraciam transduxit, ubi Mæsi appellantur, 252, 8. Sacerdotes, quibus dei nomen indunt, regum sunt consilarii inde a Zalmoxi, Pythagoræ æquali, 247, 28; 649, 7. Cæsaris ætate Decæneus Byrebitæ regis consiliarius erat, 247, 49; 649, 7. Getæ mulierosi, 246, 46. — Geta, servi nomen apud Atticos vulgare, 252, 51.
- Gezatorigis, Γεζατορίγος, regio in Paphlagonia, 481, 42.
- Gigantes, in Pallene penins., 278, 43; in Philegræis Campaniæ campis; origo ejus fabulæ, 202, 47. Gigantes, qui e Philegra Campaniæ evaserant, Leuternii dicti, in Leuternia Iapygiæ ora terra obruti, sanie sua fontem aquæ foetentis ediderunt, 233, 50. Gigantes in Bosporo Veneris insidiis ab Hercule interfecti; hinc Venus ἡ ἀνάρουρος, 242, 50.
- Gigartus, Γίγαρος, opp. munitum sub Libano situm, in regione Bybli et Botryis; prædonum receptaculum, 644, 19. [Nomen ducere possit ad hod. *Gharsus* inter Botryu et Berytum situm (34° 10'). Sed quum apud Plinium 3, 17, § 78 ordo oppidorum sit: *Byblos, Berytus, Gigarta* (sic), *Trieris, Calamos* (hod. *Kulmon*): recte Thompsonus ad Gigartum referre videtur vestigia oppidi deleti, quæ ad latus boreale Theuprosopi montis exstant. Cf. Ritter. t. 17, p. 590.]
- Gindarus, Γίνδαρος (*Dchindaris*), Cyrrhesticæ regionis arx; in propinquo est Heracleum; subjacent Pagræ, 639, 37 sqq.
- Ginni vocantur equi et muli Ligustici, 168, 44.
- Gladiatores Ravennæ aluntur et exercentur, ob aeris ibi salubritatem, 178, 6.
- Glande quercus, quæ in mari ad Turditaniam et in terra nascitur, vescuntur thynni, 120, 33. Arboris descriptio; fructus mari ejectus sæpe litus Iberiæ et extra et intra Columnas opplet, 120, 38; usque in Italiam mittitur, nisi fortassis etiam Sardinia eam generat, 120, 42. Glandem quernam siccata et contusam molunt, et ex farina panem faciunt Lusitani, 128, 34. Glandem fert Gallia, 147, 47.
- Glaucias, Γλαυκίας, tyrannus Sidenam confugit; quare locum hunc Cræsus diruit, 514, 49.
- Glaucopium, τὰ Γλαυκώπιον, Athenarum, 249, 2.
- Glaucus, Γλαυκός, Anthedonius in cetum transformatur, 347, 53.
- Glaucus Potniensis ab equabus Potniadibus discerptus, 351, 21.
- Glaucus, Γλαυκός (*Dchenis-Kali* ?), fl. in Phasin influit, 427, 20; 429, 22.
- Glaucus sinus prope Dædala ad Rhodiorum Perææ et Lyciæ confinia situs, portubus bene instructus, 556, 22.
- Glechon, Γλέχων, Phocidis oppidum ad Cephissum, 364, 13.
- Glissas, Γλίσσας, Boeotiæ vicus ad Hypatum montem, 354, 5.
- Globi formam referunt cælum, mundus, terra, 91, 9. — Globus arte factus terram representans, si singulas terræ partes in eo exhibere velis, diametrum decem minimam pedum habere debet; confecit ejusmodi globum Crates, 96, § 10.
- Glycera, Γλυκίρα, Thespiensis meretrix, Amoris statuam, quam a Praxitele acceperat, civibus suis dedicavit, 352, 28.
- Glycys, Γλυκύς, sive Dulcis portus Epiri, in quem Acheron fl. influit, 269, 43 et 52; ei superjacet Cichyrus, 269, 47.
- Gnomonis ratio ad umbram Byzantii, 111, 20. Gnomonicæ observationes. V. Massilia, Byzantium, Alexandria, Carthago.
- Gogarene, Γωγαρήνη, Armeniæ provincia, 452, 47, ad Cyrum fl., quam Iberibus ademerunt Armenii, 453, 23.
- Gonnus, Γόννος, Perrhæbica urbs sub Olympo, 378, 45.
- Γόνεσσα αἰωνή ap. Homerum inter Agamemnonis urbes, 324, 13.
- Gorbeus, Γορβεός, castellum ad Sangarium fl., Castoris Sacocondarii regia, 486, 27; a Deiotaro dirutum, id.
- Gordium, Γόρδιον (ruinæ a *Nalichan* versus meridiem eunti occurrunt), velus Phrygum domicilium ad Sangarium fl., 486, 26. Hinc oriundus Cleo, prædonum dux, qui e vico urbem fecit et Juliolopolin denominavit, 492, 9.
- Gordus, Γόρδος, Troadis locus prope Cleandriam, 60 a Cale Peuce stadiis; hinc Rhodius fl. defluit, 516, 14.
- Gordyæa, Γορδυαία, vel Γορδυνή, Babylonici finitima, 630, 1. Γορδυαίος, 66, 1; 454, 11. Mesopotamiæ gens in Assyriorum regno, 627, 6. Gordyenen incolis frequentasse fertur Gordys, 636, 26, postea autem Eretrienses, id. Non procul a Gordyæa e terra rursus emergit Tigris, 635, 42. Τὰ Γορδυαία ὄρη, Tauri pars, 447, 41. Montes hos prætereunt Euphrates et Tigris, 66, 50. Gordyæi ab antiquis Carduchi vocantur; eorum castella ad Tigrin; urbes Sarisa, Satalca, Pinaca, 636, 11. Gordyæi architecti et machinarum bellicarum fabri egregii, quorum opera Tigranes usus est, 636, 17. Gordyæis olim subjectæ terræ magnam partem Tigrani dedit Pompeius, 636, 21. Itaque Gordyene Armeniæ provincia, sub Niphate sita, 452, 31.
- Gordys, Triptolemi f., Gordyenen habitatoribus frequentavit, 636, 26; 639, 2.
- Gorgipia, Γοργινία (deb. Γοργινία; hod. *Anapa*; Sinde ap. Ptolemæum), Sindicæ oppidum, 424, 38; 425, 4 et 16.
- Gorgo, ἡ Γοργὼ μῦθος ἔστιν, 16, 1. Gorgones, 18, 23. Earum domicilium, 249, 40. Ἡ Γοργοτοπία, 326, 13.
- Gorgus, Γόργος, Cypseli f., cum Corinthiis Leucadis acten usque ad sinum Ambracicum obtinuit, colonisque frequentavit, 388, 21; 270, 17. Cf. Leucas.
- Gortyna, Γόρτυνα (prope *Hagios Deka*), Cretæ urbs potentissima; ejus situs et ambitus; mœnia caruit; Ptolemæus Philopator murum quem ducere cepit, ultra stadia octo non perduxit; navalia ejus Leben et Matalum, 410, 11. Gortynam perfluit Lethæus fl., 411, 9. Distantia ab ora Libyci maris, 409, 9; a Cydonia, 411, 35; a Phæsto, 411, 46. In Gortynam per aliquantum temporis transiit pristina Cnossi depressæ dignitas, 409, 1. Gortynii Phæstum diruerunt, agrumque urbis occuparunt, 411, 45. Ad Gortynios pertinet Rhytium, 411, 50. Gor-

- tytii in bello contra Cnossios vicuntur, ducente Cnossios Dorylaos, uno majorum Strabonis, 410, 18.
- Gortynium, Γορτύνιον (Γορτύνια Thuc.; Γορδυνία Ptol.), Pæoniæ urbs, 274, 23. (Si quid ex loco lacero concludere licet, Strabo Gortynium a borea angustiarum, per quas Axius fluit, collocare videtur. At e Thucydide et Ptol. patet Gortynium situm fuisse ab Idomene versus meridiem; ipsam vero Idomenen fuisse a meridie *Stenarum* liquet e Tabula Peutling.; adeo ut Idomene fort. cum hod. *Gradiška*, Gortynium vero cum *Koumi-Koi* componenda sint.)
- Gorys, Γόρυς (ad *Gauri* fl.), Indiæ opp. ad Choaspem fl., 594, 28.
- Gracchus (Tib.) 300 urbes in Celtiberia dejecisse a Polybio perhibetur, 135, 19.
- Græca, Γραῖα, Bæotiæ locus Oropo vicinus, 346, 45; secundum nonnullos Græca non diversa est a Tanagra, 346, 48.
- Græci. Num jam Homerus universos Græcos, an Hesiodus demum, Ἕλληνας vocarit, 318, 4. Græci universi ob Argorum claritatem Argivi et Danaï et Pelasgiotæ vocati, 319, 31. Græci etiam si montes et saxa inessissent, bene habitarent propter industriam suam et prudentiam, 104, 54. Cur pueros primo omnium poesi instituunt, 12, 52. Veram anni rationem ab Ægyptiis acceperunt, 685, 21. Græci astronomi etiamnunc multa ab Ægyptiis sacerdotibus et Chaldeis assument; juniores astrologi Ægyptii veterum sacerdotum monumenta in Græcam linguam transtulerunt, 685, 23. Græci geographiarum scriptores omnium loquacissimi; Romani ut plurimum transferunt a Græcis dicta, nihil fere novi addentes, ἢ ἑαυτῶν οὐ πολλὰ προσερόμενοι τὸ φιλεῖν, 137, 46. Græci ad Trojam Cadmeam victoriam retulerunt, rebus eorum domesticis deperditis, et singulis præda exigua potitis, adeo ut latrocinia agere cogerentur, 124, 15. Quando in Sicilian colonias ducere cœperint, 222, 24. In Italia inferiore non oras modo sed magnam etiam mediterraneorum partem inde a Trojanis temporibus facto initio occuparunt, adeo ut ista regio una cum Sicilia nomine Græciæ Magnæ censeretur, 210, 53. Græci Italiæ diu cum Lucanis barbaris certarunt, 210, 49; a Siciliæ tyrannis et postea a Carthaginensibus sæpe læsi sunt, 210, 50. Græci in Panticapæo aliisque Bospori opp. habitantes Scythas ex his regionibus eiecerunt, 424, 1. Græcos habitatores in Cirtam urbem Micipsa deduxit, 706, 13. Græci coloni in Como urbe, 177, 34.
- Græciæ s. Helladis figura secundum Eudoxum, 335, 9. Græcia quattuor quasi peninsulis constat, quarum alia aliam continet, 287, 19. Græciæ gentes præcipuæ quattuor, quot etiam sermonis græci sunt dialecti, 286, 7. Major Græciæ pars olim a barbaris tenebatur, 266, 40. Terræ motus qui per Græciam acciderunt enumeravit Deme-trius Callistæus, ex quo plurima Strabo exscripsit, 50, 21. Græciæ loca curiose admodum indicare solet Homerus, nullum epitheton inaniter projiciens, 13, 24. Ad Græciam pertinet etiam Macedonia, 274, 54.
- Granicus, Γρανικός (Kodcha-Tchai), Troadis fl., 497, 19, ad quem cum Æolibus Gras Penthili f. venit, 498, 26; inter Æsepum et Priapum fluit per Adrastæ campum; sita ad eum Sidene; prælium ad Granicum, 502, 41. In Granicum fort. influit Rhesus apud Homerum memoratus, 515, 51. Fontes Granici in Cotylo Idæ colles, 515, 20.
- Gras, Γράς, Penthili filius natu minimus, Æoles duxit ad Granicum fl.; deinde in Leabum trajecit, 498, 26.
- Gratiarum templum Orchomeni ab Eleoclededicatum, 356, 14.
- Gravisci, Γραυίσκοι (rudera ad ripam dextram *Marta* fl., aut *S. Clementino* sive *Le Saline*), in Etruriæ ora opp., 188, 3; a Coesis 300 stadia, *ib.*, a Pyrgis supra 180 stadia distans, 188, 10.
- Grion, Γρίον ὄρος, Ionizæ mons e regione Latini montis; sec. nonnullos Φθιωτὸν ὄρος Homeri II. 2, 868, 543, 18.
- Grues Pygmæos infestant, 29, 5; ubique versus meridiem volantes cernuntur, ut in Italia, Hispania, Caspia, Bactriana, p. 29, 9. *Γυγανόμαχος*, gruum et Pygmæorum sive Trispithamorum, 58, 49; 605, 27.
- Grumentum, Γρουμέντον (ruinæ ad ripam dextram Aziris (*Agri*) fluvii prope *Saponara*), Lucanorum urbs mediterranea, 211, 36.
- Gryllus, Γρύλλος, Xenophontis pater, 346, 19.
- Gryneus Apollo, Γρυναῖος, 529, 6.
- Grinium, Γρίνιον, in Æolide Myrinæorum oppidulum, a Myrina 40 et ab Elæa 70 stadia distans, 531, 42 et 51; habet Apollinis templum et oraculum, 531, 51.
- Guranii, Γουράνιοι, supra Armeniam, 455, 4.
- Gummi quoddam odoratum apud Selgenses in Pisidia, 489, 6.
- Gyarus, Γύαρος (hodie τὰ Γιοῦρα), una ex Cycladibus sec. Artemidorum; vicum habet; appulit in eam Strabo; paupertas incolarum, 417, 7.
- Gygæa, Γυγαῖα (*Mermere*), palus, postea Colos dicta, non longe a Sardibus; ad eam templum Dianæ Colossæ; ibi calathi festis diebus saltare feruntur, 535, 18 et 27. Ad lacum sunt monumenta regum, 536, 15. Lacum manu factum esse nonnulli tradunt, 536, 21.
- Gygas, Γύγας, Troadis promontorium prope Dardanium, 505, 45.
- Gyges, Γύγης, Troadem universam in potestate habens Milesiis Abydum condere permisit, 505, 43. Ejus divitiæ, 580, 26; donaria Delphica, 361, 15.
- Gymnesiæ, Γυμνήσαι, Hispaniæ objacentes insulæ duæ, 101, 38; 106, 38; 119, 28; 132, 28; 139, 3; nomine phœnicio Βαλεαρπίδες sive Βαλιαρπίδες vocantur, 559, 3. Earum majorem post maximas insulas septem Timæus maximam esse putavit, 558, 52. Post bellum Trojanum a Rhodiis incolis frequentatæ sunt, 558, 50. Major insula 600 stadia longa, 200 stad. lata, oppida habet Palmam et Potentiam; minor a Potentia 200 stadia distat, 139, 10. Utraque est fortunata; portus habet optimos; incolæ in pace vivunt. Metellus Balearicus urbes condidit et ter mille colonos Romanos ex Hispania eo transduxit, 139, 20 et 48. Incolæ funditores optimi; artem funditorum eo maxime tempore exercebant, quo Phœnices insulas tenebant, 139, 28. Primi tunicas late prætextas gestarunt; eorum armatura; fundarum genera tria, 139, 30 et 43. Non habent animalia noxia, 139, 54, nisi quod cuniculi ex Hispania illati adeo ibi aucti sunt, ut infestati incolæ Romanorum opem implorare cogerentur, 140, 1; 119, 50.
- Gymnetæ, Γυμνήται, Æthiopiæ, quorum Endera oppidum; vita eorum, 656, 33.
- Gymnelæ, Γυμνήται, Pramnarum in India philosophorum secta, 612, 1.
- Gymnosophistæ, 649, 10.
- Gynæcocratia quædam apud Cantabros est, 137, 33; bene constitutæ reipublicæ legibus repugnat, 137, 34.
- Gynæcopolis, Γυναικῶν πόλις, *Mulierum urbs*, a Schedia Memphim naviganti ad dextram sita, 682, 34. (Plinius quoque urbem memorat, et Gynæcopolites nomen occurrerit in numo Hadriani. Eadem esse urbs videtur *Andro* sive *Andropolis*, quam e senioris ævi scriptoribus nominamus.)
- Gyrton, Γυρτών, Homero Γυρτώνη, Thessaliæ urbs in ditione Polypætæ, 377, 39; in campo Pelasgico, 381, 5; urbs Perihæbica et Magnetis, Pirithoi et Ixionis sedes.

ad dextram Penei ripam sita est, non ita longe ab ostiis navii; a Crannone distans 100 fere stadia, 276, 17 (*Fragm. Vatic.*); 377, 43. Circa Peneum et Pelium montem Gyrtionii (olim Phlegys dicti, 379, 48) habitant, 379, 40. Ad Gyrtionem Perrhæbi et Lapithæ habitant, 379, 16. Gyrtionem præeunte Leakio agnoscere nunc solent in ruinis quæ sunt prope *Tatari*, a sinistra Penei, inter hunc et Europum sive Titaresium fluvios. Quæ quidem sententia ut certioribus argumentis non nititur, sic Strabonis fragmento Vaticano (quod nondum noverat Leakius) infringi videtur. Quanquam Strabonis quoque locus haud promptam habet explicationem. Nam constat Crannonem a meridie Larissæ sitam fuisse prope hod. Hadjilar, ubi rudera supersunt, quæ vocantur *Eski-Larissa*. Hinc si centum stadiis disita erat Gyrtion, ponenda urbs foret ad eam Penei partem quæ est inter Larissam et Atracem; at repugnat quod Gyrtion montibus et Penei effluvio vicina esse dicitur. Fortasse igitur numerus stadiorum parum accuratus esse videatur. Datur tamen et altera ratio, quam si admiseris, simul Hecataei locus explicatur. Scilicet ut tres Larissas Thessaliæ novimus, sic etiam plures Crannones fuerint. Suadet hoc Stephanus: Κρανών, αἰτ. πόλις τῆς Θέσσελης τῆς Πηλοσγῶντιδος ἐν τοῖς Τέμπεσιν, ὡς Ἐκαταῖος Εὐρώπη. Quæ urbs, nisi hariolari Stephanum opineris, a notissima Thessaliæ urbe diversa esse debet; componenda fuerit cum *Crania* loco, quem ad Tempe exhibent mappæ recentiores. Eandem Crannonem si apud Strabonem indicari censeas, ab eaque centum stadia metiaris, Gyrtion sita fuerit supra Neassonidem paludem in montium radicibus et Magnesiae confinis, eo fere in loco ubi Titaresius fluvius ab occasu in Peneum exit.

Gythium, Γύθειον, Lacedæmonis navale, 295, 10; 312, 12. Ruinæ *Paleopoli* dictæ a *Marathonisi* sunt versus horæam.

H.

Hades, Ἅδης, Homericum figmentum, 18, 4. Cf. Pluto.

Hadylium, Ἀδύλιον, Phocidis mons, 364, 8.

Hæmon, Oxyli pater, 398, 15. Thessali pater, a quo Hæmonia vocata Thessalia, 381, 13.

Hæmonia, priscum Thessaliæ nomen, 381, 13.

Hæmus, τὸ Αἰών ὄρος, 173, 53, 250, 29; 281, 13, mediam fere Thraciam dividit; ex eo Polybius et Ponticum et Adriaticum mare cerni posse falso dicit, 260, 9. Hæmus ad Pontum usque pertinet, 265, 17. Ejus accolæ Coralli, Bessi, Mædi quidam et Dantheletæ, 264, 30. Ad Hæmi extremitatem Larisa vicus maritimus, 378, 39.

Halæ, Ἁλαί, Atticæ pagus, 347, 42.

Halæ Araphænidæ, Ἁλαί Ἀραφηνίδες, pagus Atticæ, ubi Taupoli Dianæ fanum, 342, 35.

Halæ, Ἁλαί (sec. Leakei rudera quæ sunt non longe ab hod. *Malestina* et *Proskyna*), Boeotorum opp., oppositum *Ægis* Eubœæ, 347, 42. Locrorum Opuntiorum opp. ad sinum Opuntium, 364, 47. Halus vocatur, p. 371, 37 et 41.

Halesius campus, Ἀλῆσιον πεδῖον, prope Lectum promont., 517, 47.

Halæx, Ἀλῆξ (*Alice*), fluvius Reginum a Locrensi agro dividit. Quid de cicadis ab utroque ejus latere degentibus narretur, 216, § 9.

Haliacmon fl. (*Vistritsa*, turcice *Inje-Kara*), Ἀλιάκμων, 277, 40; superiorem et inferiorem Macedoniam mari proximam determinat, 275, 42. In sinum Thermacum influit, 274, 30, inter Dium et Methonem (quod falsum est), 277, 1. Cf. not. ad v. Erigon.

Haliartis, Ἀλιαρτίς, olim Copais lacus vocabatur, 353, 4, Haliartus, Ἀλιαρτός (ruinæ prope *Masi* vicum), Boeotiae urbs; νοτιῆς ap. Homerum 13, 26; 248, 10; 349, 44; ad lacum Copaidem, 352, 53; 353, 4; prope Permessum et Olmum fluvios, 353, 43; olim per agrum Haliartium Melas fluebat, qui postea evanuit, 349, 40. Prope Haliartum Tilphossius mons, 353, 8. In Haliartia regione Onchestus, 354, 22. Ab Haliarto 30 stadia distat Ocalea, 352, 40. Haliartus eversa in bello contra Perseum; agrum, Romanorum permissu, Athenienses habent, 353, 39.

Halicarnasus, Ἀλικαρνασός (*Boudroun*, ruinæ), Cariae urbs, 522, 24; regia dynastarum Cariae, olim Zephyra dicta. Ibi Mausoli sepulcrum; Salmacia fons; arx; Arconnesus ins. Anthes (cf. 321, 50) et Træzenii conditores; Halicarnasenses illustres Herodotus, Heraclitus, Dionysius, 560, § 16. In Halicarnasum Mausolus sex Lelegum urbes contraxit, 522, 45. Urbis historia inde ab Hecatomno usque ad Alexandrum Magnum, 560, § 17. Halicarnasenses Dorienses, 557, 40.

Halicyna, Ἀλικυρνα, vicus Ætoliae, 395, 4; superjacet ei Calydon, id.

Halieis, Ἀλιεῖς (ad *Cheli* portum), Argolidis opp. in Hermionensium ora, 321, 5. Eo Midea incolæ commigrant, 320, 50.

Halimusi, Ἀλιμοῦσιαι, Atticæ demus, 342, 14.

Halius, Ἀλιεύς, opp. in Locrensi ora, 371, 37.

Halonnesus, Ἀλόννησος, insula Magnesiae objecta cum urbe cogn.; insulam Philippus ad se rapuit, 375, 18.

Halonnesus insula Ioniae, ad Erythræorum peninsulam, 550, 41.

Halus, Ἁλός, in Locrensi ora, 371, 37 et 41. Cf. Halæ.

Halus, ὁ ἐτ' ἡ Ἁλός Φθιώτις (*Kefaloti*), Phthiotidis in Thessalia opp., 371, 50; in Protesilai ditione, 374, 2 et 21; cf. 369, 51; 371, 33. A Pheleo centum stadia, totidem a Thebis, sexaginta stadia ab Itono distat, 372, 11, 372, 1; 371, 45; ab Athamante condita est; postea deletam instaurarunt Pharsalii; sita est ad Amphrysium fluvium, supra Crocium campum, 371, 45. Philippus urbem Pharsaliis attribuit, 372, 1.

Halyæ, Ἁλύς (*Kisti Irmak*), Asiae minoris fl., unde nomen habet; fontes ejus et cursus, 468, § 12; 481, 1; ab Homero non memoratur, 248, 14; Papiliagoniam ab ortu terminat, 466, 11; ἡ ἐνὸς τοῦ Ἁλὸς χώρα λεγομένη quasnam regiones contineat, 107, 19; tenuit eam Cræsus tyrannus, 457, 46. Mentio Halyis præterea occurrit, p. 126, 129, 287, 298, 492, 533, 534, 540, 541, 546, 552, 553, 560, 561, 572, 573, 677 *ed. Cas.*

Harmatus, Ἀματωτός, promontorium ad sinum Elaiticum, 531, 45.

Hamaxia, Ἀμαξία (ruinæ inter *Alaja* et *Ismik-koi*), Ciliciae opp., 571, 29.

Hamaxitus, Ἀμαξιτός, Troadis urbs prope Lectum prom., 517, 9; 518, 35. In vicino sunt Tragasæ salinae, 517, 48, et Larisa urbs, 378, 28. Hamaxitum migrarunt Cilices e Thebes regione, 523, 48. Quid ibi Teucris e Creta advenis acciderit, 517, 28. Hamaxitia Troadis nunc ad Alexandrensiū territorium pertinet; in ea erat Corybantium, 406, 16.

Hamaxæci, Ἀμαξιοί (qui currus pro domibus habent), Scythæ ad Tanain, Mæotia et Borysthenem, 104, 50; 249, 36 et passim (p. 126, 294, 296, 300, 307, 492. *ed. Casaub.*)

Hannibal, Ἀννίβας, Barcæ f., 181, 37. Hannibalicum bellum, 238, 39. Hannibal Saguntum deleuit, 132, 12. Alpes transgressus est per Taurinos, 174, 8. Paludes Padanae regionis transit difficulter, 181, 6. Ad Trasimenum lacum Flaminium vicit, 189, 1. El se adjunxerunt Picentiae urbis incolæ, 209, 28. Casilinum Campaniae

- oppugnauit, 207, 23. Exercitus ejus vita Campanica effeminatur, 208, 51. Terinam evertit, 212, 50. Temesam capit, 212, 35. Tarentinos libertate spoliavit, 233, 19. Ad Cannas Romanos vicit, 237, 13. Artaxata Artaxiae regi condidit, 453, 30. A Prusia excipitur, 482, 43.
- Harma, Ἀρμα, Atticæ locus; de eo dicitur: ὁπότεν δὲ Ἀρματος ἀστράργη, 347, 4, 15.
- Harma, Ἀρμα, Tanagricus Bœotiae vicus; unde dictus sit, 347, 1 et 15; 348, 19. Incolis Argivi jus civitatis concesserunt, 347, 21.
- Harmonia, Ἀρμονία, Cadmi uxor. Ejus monumentum in ora Illyrica, 38, 35. Cf. Cadmus.
- Harmoza, τὰ Ἀρμωζα, Carmaniae pr. ad ostium sinus Persici; ex eo conspicitur objectum Arabiae promontorium, 651, 46.
- Harmozica, ἡ Ἀρμωζική (Harmastica Ptol.; armeniace *Armazi Tschike*, i. e. Armazi vel Ormuzdi arx), Iberiæ urbs in rupe sita ad Cyrum, ubi influit Aragus fl. (*Aragwi*), cui 16 stadiorum intervallo imposita erant Seusamora. Ad eas urbes fauces erant, per quas Armenia Iberiam adibant, 429, 38. [Confluentes isti sunt prope ruinas *Mtzhelk* dictas, quæ pertinent ad priscum Iberum caput *Mtzheta* (Μετσητα, Ptol.), cujus in locum secundo ante Chr. seculo successit Harmozica, quæ juxta priorem urbem exstructa fuerit, adeo ut Seusamora cum Reichardo ad *Samthawro* referenda videatur. Ac vera prope istos fluviorum confluentes fauces montium esse quibus ex Armenia per loca *Karalissi*, *Lora*, *Achpatati* et *Schulaveri* et *Tiflis* in Iberiam via ducit, docet Eichwald (*Geogr. des Kasp. Meeres* p. 342). Groskurdus, Ukertus, alii, præeunte Reineggio (*Beschreibung des Kaukasus II*, p. 89), urbes illas ad ruinas *Horumziche* et *Tzumar*, quæ longe hinc versus occasum prope hod. *Akalziche* exstant, pertinere putant, Strabonemque volunt Aragum fl., cum alio quodam fluvio a meridie in Cyrum incidente confudisse. Quo admissio, via ea indicaretur qua ab *Erzrum* et *Kars* nunc Iberia adiri solet. Sed refragatur præter Strabonis verba etiam Ptolemæus, qui Harmasticam a Mestheta meridiem et ortum versus ponit; facileque fieri potuerit ut eadem nomina essent castellis compluribus, quæ aditus Iberiæ tulerentur. Sic Plinius VI, 5 prodit in Caucasii pylis (*défilé du Terek*) e regione *Caucasii castelli esse Harmastin*. Quodsi hanc Harmastin ab Harmastice Ptolemæi non diversam esse statuas, verba e regione ita forent interpretanda, ut Cumania ad initium, Harmastis vero ad finem sitæ essent ejus convallis, in qua Aragus a borea defluit. Quod ipsum quadraret cum eo quod de situ Harmozicæ apud Strabonem legitur.]
- Harpagia, τὰ Ἀρπάγια, Troadis locus, ubi Ganymedes raptus, 502, 48.
- Harpagus, Ἀρπαγός, Cyri dux, Phocæam cepit, 210, 16.
- Harpalus, Ἀρπαλος, a Thibrone interfectus, 710, 48.
- [*Harpasus*] fl., e Cosciniis versus Alabanda fluens 75 transitus habet, 502, 35.
- Harpina. V. Arpina.
- Hastæ usus varius, 385, 25.
- Hebe, Ἥβη, apud Sicyonios et Phliusios Dia vocatur, ibique templa habet, 328, 37.
- Hebrus fl., Ἑβρος (*Maritza*), 268, 17; 275, 4, terminat Macedoniam eam qua Perseum et Pseudophilippum Romani privarunt, 282, 36; 275, 10. Arisbum excipit, 505, 35. Ostium duplex habet; alteri adjacet Ænus, 283, 13. Adverso amne per 120 stadia navigatur usque ad Cypselam, 282, 35. Ab Hebro usque ad Byzantium et hinc ad Cyaneas oræ longitudo 3100 stadia sec. Artemidorum, 284, 22. Hebræi accolæ Corpili, paullo superius Brenæ, ultimæ Bessi; ad hos quoque adverso amne navigator 284, 42.
- Hecateus, Ἑκαταῖος, Milesius, ὁ τὴν ἱστορίαν συντάξας, 543, 2. Inter primos geographiam tractavit, 1, § 1. Scriptum geographicum reliquit; id revera Hecatei esse ex altera ejusdem scripto apparere Eratosthenes censet, 5, 52. Hecatei oratio ad poeticam proxime accedebat, p. 15, 4. Laudatur de Inacho Argolico et Amphilocho, 225, 47; 262, 48; de Æante sive Aoo fl., 262, 48. Peloponnesum olim barbaros tenuisse ait, 266, 40. Eleos ab Epeis diversos esse dicit, quum Epei Herculi affuerint in perdendo Augæa et Elide; idem Dymæ Epeorum et Achæorum urbem dicit, 293, 8. Ἐν τῇ γῆ περιόδῳ agit de Alazia urbe ad Odryssem fluvium, et de Alazonum ibi pagis, 471, 49; 472, 50. Ἐν τῇ ab Homero memorari, eaque Amisum significari putat, 473, 50. Τὸ Φειρῶν ὅρος, ab Homero memoratum, esse Latmum montem statuit, 543, 15.
- Hecateus Teius, historicus, 550, 3. Cimmeridem urbem fingit, 248, 42.
- Hecateæ orgia celebrantur, 402, 6. Ejus famuli Curetes, 405, 42; ejus fanum τὸ ἐν Λαγίνοισι agri Stratonicensis in Caria, 563, 42.
- Hecateri (?) et Phoronei filizæ prosapia, 405, 10.
- Hecatesium, Ἑκατήσιον, Ephesi, Thrasionis opus, 547, 40.
- Hecatommus, Ἑκατόμμος, Carum rex, Mylasa regiam habuit, 562, 49. Ejus filii filizæque, 560, 38.
- Hecatompylus, Ἑκατόμπος (Damegam), Parthiæ urbs, a Caspiis portis 1960, ab Alexandria Ariana 4530 stadia distat, sec. Eratosthenem, 440, 54.
- Hecatონνησι, Ἑκατόννησι (Musconisi), inter Lesbum et Asiæ continentem, i. e. Hecati sive Apollinis insulæ, 528, 53.
- Hecatus, Ἑκατος, appellatur Apollo, 529, 5.
- Hector, Ἑκτωρ, Scamandrii pater, 519, 32. Lycaonis frater, 530, 6. Ejus copiz ab Homero ipso Trojanorum nomine memorantur, 500, 3. Ejus lucus in Ophrynio, 509, 33. (Cf. p. 585, 594, 595, 596, 619, ed. Casaub.)
- Hecuba, Ἑκάβη. Ejus monumentum in Chersoneso, Cynossema, 284, 1; 509, 21.
- Hedylus, Ἡδύλος, poeta laudatur, 582, 44.
- Hedyphon, Ἡδυφών (*Djerrdhi*, ut videtur), Elymaidis fl., ad quem Selencia, olim Soloce dicta, 634, 14.
- Hegesianax, Ἡγησιάνης, Gallos ex Europa in Asiam transgressos ad Ilium novum accessisse refert, 508, 25.
- Hegesias, Ἡγησίας, rhetor e Magnesia ad Mæandrum oriundus quonam dicendi genere usus sit, 553, 24. Laudatur, 340, 20.
- Helena, Ἑλένη, a Theseo raptæ, a Dioscuris liberata, 340, 34. Cum Alexandro ad Sidonios venit, 34, 10; cum Menelao a Thoni hospitio excipitur, 680, 31. Quomodo Helenæ insulæ nomen dederit, 342, 6.
- Helena, Ἑλένη (*Makronisi*), insula prope Sanium et Thoricum, deserta et aspera; quam Κρανίη dicere videtur Homerus; unde Helenæ nomen ei inditum sit, 341, 31; 416, 50.
- Heleon, Ἑλεών, Tanagricus Bœotizæ pagus, a paludibus dictus, 347, 34; 348, 18; 349, 8; 377, 26.
- Helei, Ἑλαιοί, sive Palustres, Æthiopizæ gens; unde nomen habeant, 656, 21.
- Ἑλίσια Diana. V. Diana.
- Heliadæ, Ἡλιάδαι, Rhodum insulam post Telchines obtulerunt; unus eorum Cercaphus; a quorum filiis conditæ urbes ipsis cognomines, Ialysus et Lindus et Camirus, 558, § 8.
- Heliades, Ἡλιάδες, ad Eridanum in alnos mutatz, 179, 9.
- Helice, Ἑλίχη (ad *Bukusi* fl.), Ægiali urbs, 524, 15.

Achaë civitas, quo Iones ab Achæis victi confugerunt; deinde hinc quoque eiectioni sunt, 331, 21. Ex Helice oriundi Iones Prienenses, 330, 15; ibidem natus est dux eorum qui Sybarin condiderunt, 218, 44. Urbs in terræ motu aquis obruta, 330, 6; 49, 26; biennio ante pugnam Leutricam, 330, 27. De eo casu narratio Heraclicis, 330, 31. Causa infortunii ira Neptuni, 330, 36. Ibi fuit Heliconii Neptuni templum, quod Asiæ Iones etiamnum venerantur, 330, 7. Helice Ægiensium est, 332, 25.

Helicon, Ἑλικὸν (*Palæovuni*), Boeotias mons altus et nivalis, 326, 19; 363, 7; 352, 15; 22, 6; in eo sanum Musarum, Hippocrene, antrum Libethridum nymphaeum, 352, 15; 326, 13. Thraces Heliconem Musis dedicarunt, 352, 19; 404, 40. Ex eo Permessus et Olmius fl. oriuntur, 350, 2. Ejus vicus Nysa, 348, 22; ad Heliconem Thespiæ, 351, 39; Coronea, 353, 23; Mychus, 363, 7; Onchestus, ut Alcæus opinatur, 354, 33. Mons Phocidi contiguus est, 351, 52; sinui Crisæo incumbit, 351, 41.

Heliconio Neptuno in Panionis sacrificant, 546, 15.

Heliopolis, Ἡλιούπολις (*Balbek*), Syriæ urbs, 641, 10.

Ἡλιούπολις (*Matarieh*), Ægypti urbs, supra Bubastum sita. Solis templum habet et Mævin bovem; status urbis tempore Strabonis; templorum structura fusius describitur, 684, § 27 et 28. Obelisci duo inde Romam delati, 684, 19. Vidit ibi Strabo domos sacerdotum in quibus Eudoxus et Plato egerant. Studia sacerdotum philosophica et astronomica tunc prorsus defecerant, 685, 20. Ad Heliopolin Eudoxi specula, 685, 32. Heliopolitæ Mævin bovem colunt, 682, 38.

Heliopolitæ ab Aristonico vocati sunt pauperes illi et servi, quos ad libertatem evocaverat, 552, 12.

Ἡλιούπολις Ægypti νομός supra Bubastiten situs, 684, 7; in Arabia est, 685, 30, utpote a Nilo orientem versus.

Helios, Ἥλιος, Persei filius, Helum Laconicæ condidit, 312, 21.

Hellanicus, Δῆσιος συγγραφεύς, 528, 49, fabulis abundat, 435, 36. Hellanicus melius se fabulas narraturum proficitur Theopompus, 36, 15. Hellanicus de Eurysthene et Procle, 314, 22. Lycurgi mentionem non fecit, *ib.*

Napen, Methymnæi agri locum, perperam Lapen scribit, 366, 8. De Oleno et Pylene Ætolis oppidia, item de Macynia et Molycria falsa tradit, in aliis quoque levem se ostendens, 387, 48. Dulichium Homeri eandem esse cum Cephalonia dicit præter Homeri sententiam, 392, 1. Varias Scytharum gentes memoravit, 471, 23. Novum illud a vetere non diversum esse dicit, 515, 6. Assum Æolicam facit urbem, 522, 20.

Hellas, Ἑλλάς, apud Homerum a Phthia distinguenda, 370, 37. Alii regionem indicari volunt ab antiqua Pharsalo ad Thebas Phthiotides pertinentem; alii urbem intelligunt, quam Pharsalii in rudibus 60 a Pharsalo stadia dissitis agnoscunt, Melitæenses vero 10 stadiis ab ipsorum urbe, tunc Pyrrha vocata, fuisse, ex eaque Hellenes Pyrrham transmigrasse contendunt, 370, 38. Hellas dicta est meridionalis Thessaliæ pars, in qua Deucalion regnaverat, antea Pandora dicta, 381, 18.

Helleborus optimus nascitur in Anticyra Maliaca, in Phocensi autem Anticyra melius apparatur, admixto medicamento quodam sesami simili, 359, 23.

Hellen, Ἑλλήν, Deucalionis f., circa Phthiam inter Peneum et Asopum regnavit; imperium filiorum natu maximo reliquit, reliquos, Dorum et Xuthum, emisit ad sedes quærendas, 329, 6. Ab Hellene Hellas Thessaliæ regio dicta, 381, 18. Ejus sepulcrum in foro Melitææ, 371, 2.

Hellenes, Ἕλληνες, apud Homerum nonnulli Thessalici Myrmidones vocantur, sec. Apollodorum; alii etiam

totius Græciæ incolae ab eo sic vocari contendunt; quod Apollodorus ab Hesiodo demum et Archilocho factum esse ait, 318, 7. Cf. Græci.

Hellenes, Ἕλληνες, urbs græca apud Callaicos in Hispania fuisse fertur, 130, 25. (Cf. Plin. 4, 35, 112: *A Cilentis conventus Bracarum Heleni (Heleni v. l.)*, *Gravii, castellum Tyde (Tuy)*, *Græcorum sobolis omnia. Insulae Cicæ*. Hellenes in hod. *Pontevedra* agnoscunt Mariana et Flores).

Helli, Ἑλλοί, Pindaro vocantur Dodonæ accolæ, 272, 35. Cf. Selli.

Hellespontum alii aliter definiunt, aut totam Propontidem ei assignantes, aut eam ejus partem quæ est intra Perinthus; porro etiam maris Ægei partem ei tribuunt; nam initium alii sumunt a Sigeo, alii a Sigrio Leabi promontorio; alii denique usque ad Myrtoi maris initium Hellesponti nomen extendunt, 284, 36. Hellesponti initium post Eleuntem opp., 283, 54. Hellesponti heptastadium prope Abydum, 505, 48. Latitudo minima 7 stadiorum; longitudo ejusdem 500 stadiorum, sec. Demetrium Scepsium, 284, 34. Hellespontum ubinam ponte Xerxes junxerit, 284, 3; 505, 48. Meridiani circuli pars ab Alexandria ad Hellespontum pertinens stadiorum 8100, ab Hellesponto ad Borythenem stad. 5000, sec. Eratosthenem, 52, 27 (Cf. p. 46, 63, 68, 69, 70, 71, 124, 135, 295, 313, 331, 400, 571, 583, 589, 591, 643, ed. Casaub.).

Hellespontii Mysi, 485, 9.

Hellopia, Ἑλλοπία, dicta est Eubœa, item circa Dodonam regio, 272, 38.

Helos, Ἑλος, Eleæ in Nestoris ditione circa Alpheum vel locus vel urbs, vel palus juxta Alorium, 300, 47.

Helos, Ἑλος, olim urbs, nunc pagus Laconias, 312, 10; 300, 49; unde nomen habeat, 312, 13; 349, 9. Αὐλών τινα μακρὸν κατὰ τὸ Ἑλος perlabitur Eurotas fl., 295, 8. Lacedæmoniorum contra Helotas bellum. Helotarum servorum ap. Lacedæmonios conditio, 313, 25; 598, 7. Helotes Lacedæmoniorum cum Partheniis conspirant, 232, 40.

Helvetii, Ἑλβετίοι, gens populosissima, 163, 32, ad Rheni lacum, 243, 8. Rhæti et Vindelici contermini, 171, 36; a Sequanis Jursio monte distincti, 161, 7; ad Rheni fontes, 160, 9. Ex Italia ad eos aditus per Pœninas Alpes, 173, 29. Helvetii auri divites fuerunt; at latrocinis se dederunt Cimbrorum exemplo seducti. In tres divisi erant partes, quarum duæ bellis perierunt; tertius partis quadringenta millia Cæsar delevit, octo millia superasse passus est, 160, 49. Helvetii Tigurini et Toygeni Cimbris se adjunxerunt, 244, 15. Mulieres secundæ et nutrices egregiæ, 163, 34.

Hemeroscopia, Ἡμεροσκοπία, Hispaniæ urbs Sucroni fl. vicina, in promontorio habens Dianium (*Denia, Artemis*), Massiliensium colonia; Dianæ fano pro arce usus est Sertorius, 131, 53; 134, 6. In propinquo sunt Planasia et Plumbaria insæ. et lacus marinus (*Albufera*), 132, 5.

Ἡμίκνυες, Semicanes, populus fabulosus, ap. Hesiodum, 36, 1; 248, 35.

Hemisphærium septentrionale et meridionale, 91, 52.

Ἡέρα, Paphlagoniæ urbs, postea Amisus dicta sec. Hecataeum et Zenodotum, 473, 50.

Heneti, Ἡετοί, Paphlagoniæ gens, a Parthenio orientem versus habitantes; urbs eorum Cytorum, 465, 1. Ex Henetis (post Troica multum vagatis, 51, 8) genus ducere nonnulli putant Venetos Italiæ, 176, 38. Heneti sec. plurimos primaria olim Paphlagoniæ gens fuit, ex qua ortus Pylæmenes, Paphlagonum dux ap. Homerum;

- altæ quædam de verbis Homericis ἐξ Ἑνερῶν (II. 2, 852) sententiæ, 465, 47. Eversa Troja, per Thraciam in Venetiam abierunt; comes iis se adiunxisse fertur Antenor; nunc nulli in Paphlagonia Heneti sunt, 466, 2. E Leucosyris profecti Trojanis auxilium tulerunt; inde cum Thracibus in Adriæ recessum profecti sunt. Qui expeditioni non interfuerunt Cappadoces, evaserunt, sec. Mæandrium, 473, 35; 124, 26. Cum Antenore e Troade in Thraciam, inde ad Adriam profecti sunt, 520, 5; 176, 36. Equarum alendarum studiosi, 176, 36. Muli Hene-torum, 176, 43.
- Heniochi, Ἡνίοχοι Pontici, 422, 47; 712, 32; 107, 11; nomen habent a Dioscurorum aurigis, Rhæca et Amphistrato Laconibus, 425, 25. Eorum ora maritima est post Achæorum oram pertinetque usque ad Pityunta magnum per 1000 stadia sec. Artemidorum, 426, 15. Heniochi sec. Mithridatidion scriptores ab oriente Zygorum, ab occasu Cercetiarum habitant, 426, 20; 425, 17. Colchis est a meridie Heniochorum, 422, 39. Eorum navigia et latrocinia, 425, 17. Quattuor reges sive οὐκ-πτοχῶν habebant, quo tempore fugiens Mithridates regionem eorum transivit, 425, 50.
- Heorta, Ἑόρτα (*Heortberg*), Scordiscorum majorum oppidum, 264, 21.
- Hephæsteum, Ἡφαίστειον, in Memphi urbe, 686, 7.
- Heptacometae, Ἑπτακομήται, summas Scydisæ montis partes incolunt, 470, 14; ferocissimi; in turribus sive πύργοις habitant, unde Mosynæci vocantur; tres Pompeii cohortes conciderunt, 470; 19.
- Heptaporus, Ἑπτάπορος, Troadis fl., apud Homerum memoratus, quem etiam Polyporum vocant, septies transitur in via qua a Pulcra picea ad pagum Melænas et Æsculapii templum itur, 515, 53; 475, 5; 502, 41. Ex Ida fluit, 499, 25.
- Heptastadium. V. Hellespontus et Alexandria.
- Heraclea, Ἡράκλεια, poema Pisandri Rhodii vel alius cujusdam, 559, 45; 587, 15.
- Heraclea, priscum Cartiæ nomen, 115, 51.
- Heraclea, Cariæ opp., 582, 22.
- Heraclea, una ex octo Pisatidis urbibus, 40 ab Olympia stadiis juxta Cytherium fl., 306, 32. (Stadiorum numerus ducit ad hod. *Bruma*.)
- Heraclea sub Latmo (ruinæ ad Βαββί lacum), Ionisæ urbs, antea Latmus dicta, uti mons, cui adjacet, 543, 14; a Pyrrha 100 stad. distat, 543, 23.
- Heraclea Lucanis. In eam Siridis incolæ transducti sunt, 219, 47. Ejus navale Siris, 219, 21. Heraclea a Metaponto 140 stadiis dissita, 219, 49; in Tarentina regione; celebrabatur ibi communis Græcorum in hoc tractu degentium conventus, 233, 18. De ea urbe Tarentinorum cum Messapiis bellum, 233, 26.
- Heraclea (Lyncestis), Macedonisæ urbs in via Egnatia sita, 268, 30.
- Heraclea, Mediæ urbs circa Rhagas sita, 441, 21. Situs incertus. Ptolemæus Heracleam sicut vicinam huic Arsaciam a Rhagis longe versus ortum removet. In tabula urbem retuli ad ruinas *Kala-Erig* quæ sunt prope *Weramin* oppidum, boream versus a ruinis *Scheri* (Arsaciæ). Ceterum cf. Droysen *Hellen*. II, p. 607.
- Heraclea, Μυτιληναίων pagus in continente, 519, 20.
- Heraclea (*Ereklia*) Pontica, in Mariandynis sita, Milesiorum colonia, 464, 24, et 38; nunc ad Pontum provinciam pertinet, 464, 10; 465, 17. Urbis situs et historia, 465, 4; colonisæ Callatis et Chersonesus, 465, 5; 265, 7; 266, 13. Distat urbs a Sinope 2000 stadia, 468, 11; a Chalcedonio fano 1500 stadia, a Sangario 500 stadia, 465, 34. Ejus tyrannus Dionysius, 466, 42. Ad eam usque Mithridatis Eupatoris regnum pertinuit, 463, 29.
- Heraclea patria Heraclidis Platonici, ib. In Heracleotide aconitum nascitur, 465, 33.
- Heraclea, Syriæ castellum ab Antiochia orientem versus, viginti stadia a Minervæ Cyrrhestidis templo distans quod olim tenuit Dionysius tyrannus, Heracleonis f., 639, 30. (De castello hoc et templo aliunde non constat nisi quod apud Ptolemæum Heraclea ab Hierapoli centum viginti fere stadia distans boream et occasum versus memoratur quæ Reichardo est hod. *Achleram*; sententia hæc ad Ptolemæi numeros accommodata est. Ritterus, t. 10 p. 929, templum illud in Cyrrho oppido (hod. *Choros*) collocat, nescio qua de causa. Ceterum in seqq. Strabo Heracleum Cyrrhesticæ memorat Gindaro vicinum. Quod num ab Heraclea diversum fuerit, necne, quaeritur.)
- Heraclea (Sintica), usque ad quam ab Amphipoli in Strymonis convalli sunt Bisaltæ, 238, 1 et 9. Sita urbs fuit ubi nunc est *Zerookori* vicus, cujus in agro magna numerorum Heracleæ copia reperitur (Leake N. G. p. 225.)
- Heraclea Trachinis, Τραχιν καλουμένη πρότερον, in Elisæ regione, Lacedæmoniorum opus, a vetere Trachine sex stadia distat, 367, 40; 372, 45; 334, 35; 380, 16. Pars ejus concidit terræ motu, 50, 29. Ejus pagus ad Asopum fluvium, 328, 33; 351, 14.
- Heracleon, Ἡρακλίων, Dionysii tyranni f., 639, 31.
- Heracleoticus nomus, Ἡρακλειωτικός s. Ἡρακλιώτης νομός, Egypti in insula situs, Herculis urbem (Heracleopolim Magnam) habet, 687, 29; 689, 53; 671, 11.
- Heracleoticum sive Canopicum Nilii ostium, 670, 40; 71, 9.
- Heracleotis, Ἡρακλειώτις, in Ephesiorum ditioris regio, quam ademptam Ephesis reddiderunt Romani, 548, 37.
- Heracleum, Ἡράκλειον, Cnossi navale, 409, 11; 416, 60.
- Heracleum Siciliae, inter Lilybæum et Agrigentorum emporium, 221, 22.
- Heracleum, ad Maotidem opp. 424, 8.
- Heracleum pr., Ἡράκλειος ἀκρ., in Ponto ab Amiso orientem versus, 469, 52.
- Heracleum Syriæ non procul a Gindaro (*Djindaris*), in Cyrrhestica, 639, 39. (A meridie *Djindaris* assurgit *Amynti Dagh*, in cujus vertice est *Deir Mar-Semaan*; fortasse huc pertinet Heracleum Strabonis.)
- Heraclicon, Ἡράκλειον, locus Egypti cum Herculis fano, ab oriente Canobi urbis et ab occidente ostii Canobici situm, 680, 50; 670, 32.
- Heraclicum, in ora Cyrenaica, pone quod Paliurus vicus 761, 30.
- Heracleum. V. Herculis promontorium.
- Heraclidæ, Ἡρακλῆιδαι, ab Eurystheo appetuntur, 324, 19; Dorienses in Peloponnesum redeunt, 286, 30. Quando? 498, 23. Unde profecti sint, 367, 7. Ad Naupactum classem compegerunt, 366, 25. Visi iis dux fuit Oxylyus, 307, 8. Quomodo Peloponnesi regiones inter se dividerint, 434, 46. Heraclidæ qui Argis potiti erant, etiam Mycenæ tenebant, 320, 23. Comitati eos sunt Iones ex tetrapoli Attica, 322, 2. De Heraclidis Laconica potitis Ephori narratio, 313, § 4. Heraclidæ Atheniensibus, regnante Codro, bellum inferentes *Megaridem* eripuerunt et *Megara* condiderunt, 337, 34. Heraclidarum e genere Chersicrates Corinthius, 224, 5.
- Heraclides Platonici ex Heraclea Pontica oriundus, 463, 30; in dialogo narrat magum quandam ad Gelonem pervenisse, qui se Libyam circumnavigasse dixerit, 81, 16; 83, 6. Laudatur de Helice terræ motu aquis obruta, 330, 31; de muribus sacris circa *Smintheum* Chrysæ, 517, 30.
- Heraclides, Herophileus medicus, sodales Apollonii Myos, Erythris natus, 550, 51.

Heracitus δ σποντινός, Ephesus; ejus dicta, 548, 18; 667, 3. Per ursum arcticum circulum intelligit, 3, 8.

Heracitus Halicarnasensis poeta, Callimachi socius, 560, 35.

Heræa, Ἡραία, Arcadiæ opp., 333, 39; e novem pagis a Cleombroto aut Cleonymo constituta, 289, 32. (Ruinae ad vicum Ἀτάνη).

Ἡραία, Junonis templa. V. Juno.

Herculanum, Ἡράκλειον, Campaniæ castellum, quod tempore labente tenuerunt Osci, Tyrrheni, Pelasgi, Samnitæ, 205, 37.

Hercules, Ἡρακλῆς, unus ex Idæis Dactylis, certamen Olympicum instituisse fertur, 205, 5. 406, 17.

Hercules, Ἡρακλῆς, Jovis et Alcmenes f., Olympici certaminis auctor, 305, 5; pater Tlepolemi, ex Astyochea, 290, 36; Iolai, 187, 21; Thessali, 381, 21; 558, 15; Herculis et Omphales ex posteris Atys, 182, 42. Socius Herculis Hylas, 482, 50; et Cius, 482, 52. Herculis certamina, 16, 5; itinera, 40, 22. Hercules, μεγάλων ἐκτίστωρ ἔργων, 7, 29, in Hispaniam expeditionem suscepit, quod de divitiis ejus terræ audiverat, 2, § 4; 123, 52; usque ad πύλας Ἰσθμίου venit sec. Pindarum, 141, 37. Carteiam Iberiæ condidisse fertur, 115, 51. Sociorum nonnulli in Hispania remanserunt, 130, 28. Hercules Geryonis boves abigens ad Evandrum Romam venit; acceptum ibi vaticinium et sacrificium, quale etiamnum Romani offerunt, 192, 16. In eodem itinere aggerem in Lucrino sinu duxisse dicitur, 204, 25. Gigantes e Phlegra Campaniæ expulsi, 238, 53. Gigantes, i. e. barbaros, in Phlegra sive Pallene debellavit e Troja rediens, 278, 47. Gigantes necavit opera Veneris τῆς Ἀπατούρου, 424, 50. Ad Diomedis equas abducendas missus, quomodo hoste superior evaserit, 282, 4. E Troja rediens ventis in Coem defertur, 284, 47. Augeam evertit, 304, 44. Epeorum auxilio, 293, 10. Pylum vastat Nestorem, 302, 15; ad Tænarum pr. Cerberum protrahit, 311, 47. Aves Stymphalides expulsi, 319, 5. Erginum Minyarum tyrannum interfecit, 356, 12; contra Centauros pugnavit, 296, 12; Dryopes e Doride eiecit, 321, 12. Ægimium Doriensium regem in regnum restituit; filius ejus maximus Hylas ab Ægimio adoptatur, 367, 3. Hercules Cechaliam, Eubœæ urbem, diruit, 385, 2, 376, 36. Debellato Acheloo victoriæ præmium adeptus est nuptias Deianiræ; quomodo interpretanda hæc sit fabula, 393, 50. Ad Evenum fl. Nessum interfecit, 387, 39. Ejus in Indiam expeditio, 584, 46, quam fabulis accenset Eratosthenes, 586, 8. Hercules Aornum Indiæ petram frustra expugnare tentavit, 586, 43. Prometheus liberavit in Caucasio apud Paropamisadas vinctum, 586, 52. Herculis in India posteri Sibæ cur esse putentur, 586, 46. Hercules Ammonis oraculum adiit, 691, 20. Rogus Herculis, 367, 49. Herculis templum in Sacro Hispaniæ promontorio Ephorus finxit, 140, 42; 114, 4. Gaditanum ejus templum, 141, 24, in quo duæ erant columnæ æræ octo cubitorum, quibus inscriptus erat sumptus in templi factus exædificationem; has dici Herculis Columnas censet Posidonius, 141, 43, obloquente Strabone, 142, 50-143, 9. Ejusdem templi ions vel putei duo memorabiles; de iis Polybius, Artemidorus, Posidonius sententiæ, 143, 10. Herculis templum ad Rhodani et Isaræ confluens a Romanis structum, 134, 16. Herculis Monæci templum in Monæci portu, 168, 52. Herculis fanum Tiburtinum, 198, 30. Herculis Macistii templum in Triphylia, 299, 12. Herculis fanum Alyziæ, 394, 41; in Heraclio prope Canobum, 680, 37. Hercules Κορωνίσιον apud Celæos, 524, 28; Ἰπποκρόνος ap. Erythraeos Asiæ, 224, 29. Hercules ap. Tyrios colitur, 644, 39; apud campestres (πεδιαστους) Indiæ philo-

sophos, 606, 15. Herculem non venerantur Nenses ob vastatam ab eo patriam; sacra faciunt Achilli, Patroclo, Antilocho, Ajaci, 510, 9. Hercules pelle et clava instructus ab antiquis temporibus alienus est; primus hunc habitum finxit Heracles auctor Pisander vel quicumque sit alius, 587, 13. Herculis certamina, Lysippi opus, in Alyzia urbe, 394, 12. Herculis colossus, Lysippi opus, Tarento abstulit Fabius Maximus et Romæ in Capitolio dedicavit, 231, 25. Hercules colossus, Myronis opus, in Samo, 544, 25. Hercules Dejaniræ tunica excruciat, pictura, 327, 34. Herculis ara in sinu Emporico, 701, 32. Herculis columnæ, Στῆλαι, Ἡράκλειοι στῆλαι, 17, 28, a Malea prom. 22500 stadia distant sec. Polybium, 21, 6. Ad eas terra olim non erat perrupta, adeo ut maris interni superficies altior esset, et isthmus ad sinum Arabicum aquis tegetetur, suspicante Eratosthene, 32, 8. Extra Columnas Phœnices paullo post Troica progressi sunt, 40, 34. Parallelus per Columnas ductus, 56, 15.

Herculis columnæ in India, 142, 25.

Herculis insula sive Scombraria (*Escombrera*) ad Carthaginem novam, 132, 7.

Herculi sacra insula e regione Onobæ; quare ibi nonnulli Herculis Columnas posuerunt, 141, 20 (*Saltes* insula ad *Huelva*).

Herculis portus ad Cossam urbem (prope *Monte Argentaro*) in Etruria, 187, 61.

Herculis portus (*Tropea*) in Bruttio a meridie Hipponii urbis, 213, 21.

Herculis pr., τὸ Ἡράκλειον (*C. Spartivento*), Italiæ promontorium meridiem versus ultimum, 215, 25.

Herculis thermæ ad Thermopylas, 367, 13.

Herculis calida lavacra ad Ædæsum in Eubœa, 365, 10.

Herculis urbs, Ἡρακλέους πόλις (*Heraclæopolis Magna*), in Heraclæotico nomo Ægypti. Ibi ichneumon colitur, dum in vicino Arsinoïte nomo crocodilus sacer est, 689, 53.

Hercynia silva, ὁ Ἐρκύνιος δρυμὸς, dorsum montanum Germaniæ, Alpibus contiguum, versus ortum porrigitur, 241, 22. Magnum includit circulum; in medio sita regio habitationibus apta; prope silvam sunt Istri et Rhæni fontes et lacus Rhæni, 242, 45; 172, 36. E Gallia meridionali silvam petens primum transit lacum istum, deinde Istrum, et tum ad silvam per montanas planities accedit, 243, 1. Ad silvam H. usque pertinet Getarum terra, 245, 11. In silva Suevorum gentes nonnullæ, ut Quadi, 241, 22 et 34; 243, 15. Ab ea meridiem versus est Gabreta silva, 243, 15. Hercyniam silvam olim Boii tenuerunt, 244, 7.

Herdonia, Ἡρδωνία (*Ordona*), Apuliæ opp., 234, 52.

Hermas, Ἡρμάς, inter dona a Poro ad Augustum missa, 612, 39.

Hermæum, Ἡρμαία ἄκρα, promontorium (*Cap Bon, Ras Addar*) et urbs ad sinum Carthaginiensem, 706, 24; 708, 2.

Hermagoras, Ἡρμαγόρας ὁ τὰς ῥητορικὰς τέχνας συγγράφας, e Temno urbe Æolica oriundus, 531, 32.

Hermias, Ἡρμαίας, eunuchus et Atarnitarum tyrannus. Ejus historia, 522, 4; 525, 25.

Hermione, Ἡρμιόνη (ruinæ in quibus nunc *Kastri* vicus est), Argolidis urbs ad sinum Hermionicum, 317, 13; 320, 31. In ejus ora maritima Halieis, qui vocantur; ad urbem descensus ad inferos esse dicitur; mortuorum oribus portorium imponitur, 321, 4. Olim Careæ tenuerunt, 321, 52; tum Dryopes, 321, 9. Urbs ad amphictyoniam Calauriæ contribuebat, 321, 33. Vicinam est Scyllæum, 321, 13. Hermionica urbs Asine, 309, 11.

Hermionicus sinus, ὁ Ἡρμιονικὸς κόλπος, 49, 26; 288, 18;

- 326, 46; 316, 9 et 24. Adjacentia ei oppida, 317, § 3.
 Hermocreon, Ἑρμοκρέων, aram Apollinis Parianam ædificavit, 503, 22.
 Hermodorus, Ἑρμόδορος, Ephesius, Romanis leges quasdam scripsisse videtur; a civibus ejectus est. De eo Heracliti vox, 548, 20.
 Hermonactis vicus, Ἑρμώνεκτος κόμη, ad Tyræ ostium, 254, 10.
 Hermonassa, Ἑρμόνασσα, Bospori Cimmerii urbs, Hypnini innaviganti ad dextram est, in Sindice, 424, 35.
 Hermonassa, Ἑρμόνασσα (*Platana*), Ponti opp. Trapezunti vicinum, 470, 2.
 Hermondori, Ἑρμόνδοροι, gens Suevica, olim trans Albin, nunc citra eum habitans, 241, 38.
 Hermonthis, Ἑρμωνθίς (*Erment*), Thebaldis urbs in qua Apollo et Juppiter coluntur, 693, 43.
 Hermopolis, Ἑρμοῦ πόλις, Ægypti urbs in Deltæ regionis insula, non longe a Buto urbe, 681, 30. (Aliunde non nota).
 Hermopolis alia in Delta regione non longo a Mendete et Lycopoli dissita, 681, 34 (Aliunde non nota).
 Hermopolis (Hermopolis parva, *Damanhour*), a Schedia Memphim naviganti ad dextram est, fluvio adjacens, 682, 33.
 Hermopolitana Custodia, Ἑρμοπολιτικὴ φυλακή (*Bahr Jusu* ad Hermopolim Magnam sive *Esmoun*), locus Ægypti ubi vectigal exigitur earum rerum quæ e Thebaide deferuntur, 690, 32. Hermopolitæ Ægypti cynocephalus colunt, 690, 26.
 Hermus, Ἑρμῆς (*Gediz Tchai*), Lydiæ fl., ab Homero memoratur, 474, 50. Ioniam ab Æolide dirimit, 498, 2. Ejus fontes et cursus, 535, 11. In eum influunt Pactolus et Hyllus sive Phrygius, 535, 8. Cf. etiam 498, 17; 502, 4; 531, 36; 540, 26. Hermi campus alluvionibus debetur, 534, 44; 536, 16; 589, 23.
 Hernici, Ἑρνικοί, Latii gens, 190, 39; 192, 32; ad Lanuvium et Albam Romamque, 198, 41. Eorum caput Capitulum, 198, 24.
 Herodes, Ἡρώδης, Judæorum pontifex, regis titulum assumpsit, Antonio primum et deinde Augusto permittentibus; de filiis ejus notitia; soror ejus Salome, 651, 8. Herodes Samariam urbem denominavit Sebasten, 647, 26.
 Herodotus, Ἡρόδοτος, Halicarnasensis, etiam Thurius vocatur, 560, 32. Facilius Homero et Hesiodo et tragicis quam Herodoto credas, 435, 36. Herodoto melius se fabulas narrare ait Theopompus, 36, 15. Laudatur Herodotus (I, 6) 466, 13; 457, 44; de Arione (I, 23), 328, 40; de Alyattis tumulo et de Lydorum mulieribus (I, 93), 536, 18; 556, 48; (I, 163) 125, 17; (I, 102) 455, 32; (I, 173) 490, 48; (I, 175) 522, 47; (II, 5) 589, 30; De Ægypto fabulosa multa narrat, 695, § 52. Citatur de Ægypto Nili dono, (II, 5) 25, 4; 29, 47; 460, 2; (II, 36), 699, 29; (II, 51) 406, 12; (IV, 36) 51, 35; (IV, 42) 81, 15; 83, 7; (IV, 127) 250, 18; (V, 101) 535, 11; (IV, 101) 384, 42; (VII, 58) 283, 24; (VII, 91) 570, § 3; (VII, 92) 490, 4; (VII, 170) 234, 23; (VII, 198) 367, 61; (VIII, 104) 522, 47. Varias Scythiarum gentes memorat, 471, 23.
 Hieroum urbs, Ἱερῶν πόλις, ad recessum sinus Arabici, 682, 25; 71, 4; 655, 8; 646, 33; 687, 54. Arsinoæ et Cleopatridi vicina, 683, 49; in eodem parallelo in quo Syrtis majoris est recessus, 709, 52. Isthmus qui a mari interno ad Pelusium pertinet, mille stadiorum est, 682, 25. Ab Heroonpoli ad Ptolemaidem 9000 stadia, 654, 29; ab eadem per Petram et Arabiam desertam ad Babylonem 5600 stadia sec. Eratosthenem, 653, 29. Urbs quum defecisset, a Cornelio Gallo recipitur, 698, 1. (Heroonpolis vulgo referunt ad ruinas, quæ sunt ad *Abou- Keyheid*, a lacu amaro boream versus. Quod alienum esse a Strabonis sententia patet. Cf. Letronne ad Strabon. vers. gall. lib. XVII, p. 369 not.)
 Herophileus medicus Heraclides, 550, 51. Herophileæ sectæ medicorum schola Caruris, 496, 40.
 Herostratus, Ἡρόστρατος, Dianæ templum Ephesium incendit, 547, 10.
 Herpa, Ἡρπα, Sargarausense in Cappadocia opp., 460, 20; ad Herpa Carmalæ fluvii (*Charma Su*) alveum obturavit Ariarathes rex, 462, 1. (In novissimis quibusdam tabulis Herpa notantur ad initium Carmalæ fluvii; at non ibi Archelaus fluvium obturaverit, sed ad angustas istas fauces, per quas in Taurum intrat; ibi nunc est *Jarpus* locus, quem cum Herpis Strabonis componendum esse puto; Kleptus Jarpum locum pro vetere Arabisso habet. Ceterum quod in Sargarusene Strabo Herpa ponit, id fortasse minus recte habet; alio loco Carmalam fl. Cataoniae assignat.)
 Herphæ, Ἡρφαί, Cappadociæ opp., in via situm, qua Mazacis Tomisa itur, 566, 31.
 Herus, Ἡρούς, turris prope Abydum, 506, 12.
 Hesiodus, filius Dii qui e Cuma in Boeotiam migravit, 532, 25. Laudatur de Ascra patria, 351, 47. Primus universæ Græciæ incolae Hellenes vocavit, 318, 10. Homerica de Ulyssis circa Siciliam et Italiam erroribus narrationem referens præter loca ab Homero memorata etiam Ætnæ et Ortygiæ et Tyrrhenorum meminit, 19, 8. Nili fluvii nomen et ostia complura novit, 24. Laudantur Catalogi versus duo, 35, 25. Hesiodus falsa multa de locis populisque non ob ignorantiam, sed consilio poetico profert, 35, 47. Gentes fabulosas memorat Hemicynes; Macrocephalos, Pygmaeos, 36, 1; 248, 35. Laudatur de Pelasgo Lycaonis patre, 184, 26; de Scythiis equimulgis, 249, 44. Hesiodus ἐν τῇ καλουμένη γῆς παραδῶρ, laudatur, 251, 22; de Hellopia circa Dodonam regione, 272, 40; de Piro fluvio, 294, 4; de Cephissi cursu, 264, 10; de Dotio campo et locis vicinis, 380, 10; 552, 51; de Hecateri (?) filiabus, 405, 10. Nondum novit Priapus deum, 503, 8. Amphilochem Solis interfectum esse ab Apolline dicit, 576, 44. Citatur de Mopsi et Calchantis certamine, 548, 49; de aliis quibusdam, 49, 45; 267, 37; 312, 35; 351, 50; 532, 28.
 Hesione, Ἡσιόνη, ab Hercule liberata, 510, 20.
 Hesperides, Ἑσπερίδες, earum mala aurea, 124, 50; sedes earum fabulosæ, 248, 40. Iter a Caucasio ad Hesperides sec. Æschylum, 151, 52.
 Hesperides, Libyæ urbs. Distantia a Zacyntho insula 393, 32. Ab iis ad Automala 1800 stad. sec. Eratosth., sec. alios 1500 st., 101, 53. Postea urbs dicta est Berenice, q. v.
 Hesperidum portus, Ἑσπερίδων λιμὴν, ad Berenicen, 710, 9, in quem Lathon influit. *ib.*
 Hesperii, Ἑσπεριοί, Æthiopes. V. Æthiopes.
 Hestia, Ἑστία, Alexandrina, quæ de Homeri *Iliade* scripsit, de situ veteris Ilii a Demetrio Scepsio laudatur, 512, 47.
 Hestiacotis. V. Histiacotis.
 Ἑπερόσχοι ζῶναι duas Posidonii, 79, 4; 110, 25; 112, 26.
 Hibernia, Ἰβήρη, a Britannia versus boream sita, ob frigus ægre incolitur; parum nota est, 53, 16; 60, 11; 62, 8; 167, 19; 52, 39; 94, 45. Ibi finem terræ habitatae statuendum esse Strabo censet, 94, 45; 62, 27. A Celtica Hibernia non ultra 5000 stadia abesse perhibetur, 60, 15. Incolarum indoles, 94, 45; 167, 19.
 Hicesius, Ἰκίσιος, præses scholæ medicinæ Erasistratæ, quæ Smyrnæ erat, 496, 44.
 Hicetson, Ἰκετών, Melanippi pater, 501, 27.
 Hidrieus, Ἰδριεύς, Hecatommni f., Artemisæ sorori in regno

Cariae successit; ipsi successit Ada soror et uxor, 560, 39.
Ἰπὸ δῶρα, Lyciae pr., 568, 38.
 Hiera, *Ἰπὸ νῆος*, una ex Liparais ins., 229, 11; 230.
 (Hiera?) insula inter Theram et Therasiam e fervente mari sublata, ambitu 12 stadiorum; primi eam adierunt Rhodii, in eaque Neptuni Asphalti sanum condiderunt, 48, 13.
 Hieracon polis, *Ἱεράκων πόλις* (Accipitrum urbs), in Thebaide, ubi accipitres coluntur, 693, 48.
 Hierapolis, Phrygiae opp. (*Pambuk Kalesi*, ubi ruinae), e regione Laodiceae ad Mesogidem m.; ibi aquae calidae et Plutonium, τὸ ἐν Ἱεραπόλει Χαρώνιον, 495, 43; 538, 15. Marmor Hierapoliticum, 375, 36.
 Hierapolis, *Ἰπὸ πόλις*, sive Bambyce, Mesopotamiae urbs, quattuor schœnis ab Euphrate dissita, eadem quae Edessa, 636, 48. Cf. Bambyce. Atargatis ibi colitur, *ib.*
 Hierapytna, *Ἱεράπυτνα* (*Hierapetra*), Cretae urbs, a Pytna monte dicta, 405, 52; a Cyrbante condita, 405, 27. In hanc urbem receptum est Larissae oppidulum, 378, 22. Hierapytnii Prasum diuerunt, 411, 22.
 Hiericus, *Ἱερικόυς* (Jericho), e variis gentibus mixtos incolae habet, 647, 25. A Petra abest trium vel quattuor dierum itinere, 663, 23. Hiericus, planities montano tractu circumdata; ibi regia, palmetum, balsami hortus, 649, §41; in Hiericulis ingressu sita castella Threx et Taurus, 649, 33.
 Hiero, *Ἱέρων*, Syracusarum tyrannus, in Pithecussas colonos misit, 206, 30. Catanæ incolae ejecit, novisque colonis eo deductis urbem *Ætnam* vocavit, 223, 16. Post ejus mortem reversi Catanæi sepulcrum tyranni devastarunt, 223, 22.
 Hiero Laodiceam Phrygiae, urbem patriam, quomodo auxerit, 495, 12.
 Hieroceps, *ἡ Ἱεροκήπις*, in Cypro occidentali, 10 stadiis a mari, 583, 8; *ἡ Ἱεροκήπια*, 583, 28.
 Hierocles, *Ἱεροκλῆς*, Alabandensis orator, frater Menecli, 364, 15.
Ἱερὸν ἀρωγῆριον. V. Sacrum prom.
Ἱερὸν ὄρος, Sacer mons (*Hagios Elias*), ad Propontidem in Thracia, 284, 11; asphaltum in mare emittit; obiacet Proconneso insulae, 284, 15.
 Hieronymus, *Ἱερώνυμος*, (Cardianus) historicus, laudatur de Thessalia, 380, 54; de situ Corinthi, 325, 30; de Cretae magnitudine, 407, 48.
 Hieronymus Rhodius phil., 559, 38.
 Hierophantæ, *Ἱεροφάνται*, Cereris ministri, 402, 17.
 Hierosolyma, *Ἱεροσόλυμα*, Judæorum caput, ex Iope conspici tradunt, 646, 5; ideoque non longe a mari dissita sunt, 647, 20. Locum urbis saxosum et sterilem facile obtinuit Moses, 637, 51. Urbis sanctitas, 648, 21. Brevis urbis descriptio, 649, 23. Cepit eam Pompeius, 649, 29.
 Hilesium, *Εἰλάσιον*, Boeotiae, a paludibus dictum, 349, 9.
 Himera, *Ἰμέρα* (*fume grande*), fl. per mediam Siciliam fluens; distantiae a Cephalædo et Panormo, 221, 16.
 Himera, *Ἰμέρα* (ruinae prope *Termini*), urbs a Zancleis Mylarum condita, 226, 43. Ad eam calidae aquae salae, 228, 28. Nunc urbs non incolitur, 226, 41.
 Hipparchus, *Ἱππάρχος*, mathematicus e Bithynia oriundus, 485, 5. In libris mathematicis de rebus geographicis passim disputavit, 285, 35. Homerum primum geographicæ peritiae auctorem prædicat, 1, § 2. Non eandem esse ubique in oceano fluxum et refluxum rationem dicit, neque, si hoc detur, inde effici Atlanticum mare in se refluere inque orbem redire, 1, 1, 9, p. 4 sq. *Ἐν τοῖς πρὸς Ἐρατοσθένη* de rerum coelestium studio ad geographiam necessario agit, 6, 1. Contra Eratosthenem disputavit, 12, 15. Ineptos esse dicit qui omnium artium

et scientiarum cognitionem Homero vindicent, 13, 40. Homerum in recensendis populis et regionibus ordinem geographicum servare monuit, 22, 38. Effluxum maris in freto Byzantio aliquando subsistere ait, 46, 18. Male disputat contra Eratosthenem, verba ejus a sensu suo detorquens, 46, 37; 47, 15. Inscriptionem delphinorum, quam Cyrenæos in Ammonis templo posuisse Eratosthenes dixit, falsi arguit; oraculumque nunquam ad mare fuisse contendit; non posse fundum maris in tantum attolli, ut Pharus et multa Aegypti loca aquis tegantur; et hoc si factum esset, etiam alias multas Europæ et Asiae partes inundandas fuisse. Denique de Istro scisso alveo in Pontum et Adriam exeunte pravam sententiam proferit, 47, 20. Ad annotanda quæ secundum habitationes diversa in rebus coelestibus observantur (*πρὸς τὴν σημείωσιν τῶν κατὰ τὰς οὐρανούς ἐκείνας φαινόμενων*), adhibet tradita ab Eratosthene intervalla in Meroes, Alexandriae et Borysthenis meridiano, 52, 13. Observato gnomone, reperiase sibi visus est Byzantium sub eodem quo Massiliam parallelo esse 53, 6; 87, 38; 94, 51.; unde, distantiarum ratione habita, Britanniam et Borysthenem sub eodem parallelo esse collegit, 53, 6. A Byzantio ad Borysthenem esse dicit 3800 stadia, 95, 1. Eratosthenis de boreali Indiae termino sententiam impugnât, argumentis parum idoneis, 56, 20. De recta linea per Herculis Columnas ad Ciliciam versus ortum æquinoctialem tendente cum Eratosthene facit, 59, 17. Pytheam secutus Massiliam et Byzantium in eodem parallelo posita censet, 59, 46. A Byzantio ad Borysthenem 3700 stadia esse statuit, 59, 50. Ab æquatore ad Borysthenem computat stadia 34000, quorum 8800 pertinent ab æquatore ad Cinnamomiferam, 50, 1. Hoc si admiseris, Indiae pars borealis, quum fertilis sit, in inhabitabilem zonam extendendus foret, *ib.* Hipparchus tradit ad Borysthenem inque Celtica totis noctibus æstivis lucem solis sub lucere et sub brumam solem non ultra 9 cubitus attolli; magis hoc evenire apud eos qui a Massilia 6000 stadiis habitent in Celtica, et sic porro. In Britanniae parte boreali (ut Pytheas statuit) longissimam diem esse horarum 19. (Britanniam magis quam Strabo boream versus ponit). Hæc vero demonstrant falsa esse ea quæ Hipparchus de Indiae et Bactriae situ statuit, 62, § 18. Male Eratosthenem reprehendit Deimachi errores refellentem, 63, 44. In secundo Commentario de Meroes climate bene constare ait; num vero in eodem cum Meroe parallelo ponenda sit Indiae pars meridionalis, a nemine, ne ab ipso quidem Eratosthene, exponi. Quod impugnât Strabo, 64, § 20. Hipparchus de distantia inter Babylonem et Thapsacum et montes septentrionales contra Eratosthenem male disputat, falsa assumens et falsa ex his inferens, 64, § 21; 66, 1. De tertio Eratosthenis sigillo disputans, non profert quæ Eratosthenes dixit, sed fingit quandam ejus sententiam, ad refellendum opportunam, 64, 50. Borealem tertii sigilli limitem ex Eratosthenis computo non posse in parallelo per Rhodum ducto collocari, sed multo septentrionaliorem esse demonstraturus, Eratostheni tribuit, quæ is non dixerat, ex iisque infert quæ non sequuntur, p. 68, 69, § 27-29. Persidem secundo Eratosthenis sigillo adscribendam fuisse et Indi fluvii cursum in vetustis tabulis rectius quam ab Eratosthene indicari studet probare. Sed inanis est argumentatio, quum Eratostheni affingantur, quæ ab eo aliena sunt, 71, § 34. Eratosthenis errores majores esse ait quam qui condonari possint, 72, § 35. Recte reprehendit Eratosthenem, qui quarti sigilli longitudinem definit linea a Thapsaco ad Pelusium ducta, quippe quæ potius sit parallelogrammatis diameter. Perperam vero ex sumptione non con-

- cessa proficiens, distantiam a Thapsaco ad Pelusium non 6000, sed 8000 stadiorum esse geometrice demonstrare studet, 73, § 36. Hipparchus si quos Eratosthenis errores deprehendit, etiam correctionem eorum afferre debebat; nec jubere nos vetustis tabulis intentos esse, quæ majore correctione opus habent quam Eratosthenica, 74, 52. Meridianus per Canobicum ostium et Cyaneas ductus a Thapsaceno meridiano sec. Hipparchum distat 6300 stad., 75, 27. Viam a Thapsaco ad Caspias portas, quam 10000 st. Eratosthenes dicit, ab eo temquam rectam lineam perhiberi hac mensura contendit, quum res secus habeat, et recta linea multo brevior sit. Quæ false dici ab Hipparcho probat Strabo, 75, § 39. A Cyaneis ad Phasin 5600 stadia, inde ad Caspium mare 1000 stadia Hipparchus computat, 76, 5. Eratosthenem de occidentalibus Europæ partibus falsissima plurima tradentem juste incusat, 77, 15. In secundo contra Eratosthenem Commentario de borealibus terræ partibus agit, quæ sunt a septentrione Tauri montis; dein de tribus Europæ promontoriis, Peloponnesiaco, Italico, Ligustico; geometrice magis quam geographice, 76, § 40; quæ Strabo exponere operæ pretium non duxit, ib. et 77, 15. Hipparchus accuratius definire studet Hyrcaniæ a Bactria et ulterioribus gentibus distantiam et quæ sit a Colchide ad Hyrcaniam, 77, 35. Sub finem secundi Commentarii τὸν πρὸς τὴν Ἐρατοσθένους γεωγραφίαν πεποιημένων de Æthiopicis rebus Eratosthenem reprehendit; in tertio autem ait majorem partem disputationis fore mathematicam, nonnihil tamen etiam geographicum, 77, 43. Libro tertio justissime Timosthenem et Eratosthenem reprehendit, 78, 1. Eratosthenis de terræ magnitudine sententiam probat. Ejus de latitudine terræ habitatae disputatio, 93, § 7. Circulum maximum 252000 stadiorum esse cum Eratosthene statuit, 109, 15. Hipparchus consignavit τὰς γινόμενας ἐν τοῖς οὐρανίοις διαφορὰς καθ' ἑκάστην τῆς γῆς τόπον τῶν ἐν τῇ καθ' ἡμᾶς τεταγμένων, 109, 5. Hinc potiora excerptis Strabo p. 109-112, § 34-43.
- Hippi, Ἰππῖος, quattuor insulae ante Erytheas Ioniae sitae, 550, 22.
- Hipponee (*Bizerta* et *Bona*) duo, ambæ regiae, altera Uticæ propinqua, altera Treto prom. viciniore, 706, 16.
- Hippobotæ, Ἰπποβόται, Chalcidensium, 384, 5.
- Hippocles, Ἰπποκλῆς, Cumæus, cum Megasthene Chalcidensi dux coloniae, qua Cumæ conditæ sunt, 202, 50.
- Hippocoon, Ἰπποκώων, Tyndareon et Icarium Lacedæmone populit, 396, 29.
- Hippocorona, Ἰπποκόρων, Adramyttinæ locus, 405, 53.
- Hippocoronium, Ἰπποκορώνιον, Cretæ locus, 405, 53.
- Hippocrates, Ἰπποκράτης, Coss medicus, tabulis in Æsculapeio asservatis utilis, 561, 36.
- Hipponax Ephesius poeta, 292, 53; 541, 31; 543, 50; 548, 24.
- Hipponiates sinus, Ἰππωνιάτης κόλπος, ab Antiocho vocatur Napatius; isthmum efficit cum Scylletico sinu; 212, 7 et 24. Cf. Scylleticus sinus.
- Hipponium, Ἰππώνιον (*Bivona*), a Romanis Vibo Valentia denominata, a Locris condita in Bruttio urbs; ejus prata; de Proserpina fabula; mos matronarum, 213, 11. Hipponii navale, Agathoclis opus, 213, 19.
- Hipponolgi Ἰππονόλγοι, Homeri sunt Scythæ, Thracibus mixti, 246, 5; 2, 27. (Cf. p. 296, 300, 302, 311; 553 ed. Casaub.)
- Hippopotamus sec. Onesicritum etiam in India nascitur, quod negant ceteri, 588, 53. Hippopotami in lacu Æthiopiae, 658, 41.
- Hippothous, dux Pelasgorum qui Larisam Phriconidem tenebant, 530, 22; 184, 23.
- Hippocrene, Ἰππου κρήνη, in Helicone fons, quem Pegasus elicit, 326, 18; 352, 13.
- Hippus fl. (*Abascie*?) in Phasidem influit, 427, 20; 429, 22.
- Hira, Ἰρὴ ποταμός ap. Homerum, una ex urbibus quas Agamemno Achilli daturus erat, 308, 26. Nonnullis est ad montem prope Megalopolim, in via qua Megalopoli Andaniam itur (Parum accurate Strabo significat locum Homericum nonnullis esse Ἐλᾶν Messenias). Aliis est in Messola, ad sinum Messeniæ (eo loco ubi postea erat Abia urbs prope hod. *Manitinea*), 309, 35.
- Hirci mulieres ineunt in Mendete Ægypti urbe, 681, 35; a Mendesiis coluntur, 690, 30.
- Hirpini, Ἰρπῖνοι, Samnitica gens, unde nomen habeant, 208, 42.
- Hirpus Samnitum lingua lupum significat, 208, 44.
- Hirudines (βδέλλαι) septem cubitorum in Mauretaniae quodam fluvio, 701, 48.
- Hispalis, Ἰσπαλῖς (*Sevilla*), Romanorum in Turdetania colonia; emporium ibi, 117, 11. Ad Hispalin usque grandibus onerariis Bætis navigatur, 117, 41.
- Hispania sive Iberia. Fines, 113, 35. Figura similis bovis tergori in longum expanso ab occasu versus ortum 69, 30; 105, 54; 113, 19. Longitudo ad 6000 st.; latitudo maxima 5000 stad., alicubi multo minor 3000 stadiis, 113, 22 et 35; 105, 41; 88, 15. A Columnis ad Pyrenem per mediterranea 4000 stadia et paulo amplius, juxta oram 6000 st., 129, 37. A Columnis ad Carthaginem Novam 2200 st.; hinc ad Iberum fere totidem; inde ad Pyrenem 1600 st., 129, 40-46. Sacrum prom. 1500 stadiis quam Libyæ extrema pars occidentalis est, 114, 5, et a Columnis 3000 stadia distat, 87, 36. Turdetaniae longitudo et latitudo 2000 stadia non excedit, 116, 50. Lusitaniae longitudo 3000 stad.; latitudo multo minor, 129, 37. A Tarracone ad ultimos Vascones et Oceanum in Hispaniæ et Gallie confinis 2400 st., 134, 7. A Sacro prom. ad Anam 60 mill., hinc ad Bætin 100 mill., hinc ad Gades 70 mill., 116, 36; hinc ad Calpen 750 vel 800 stadia, 116, 6. Eratosthenes et ceteri scriptores antiquiores parum noverant Hispaniam, 77, 23; 88, 23. Ephorus pleraque Hispaniæ attribuit Celticæ regioni, 165, 39. Antiquitus Iberiæ nomine intelligebatur quidquid est extra Rhodanum et isthmum qui Gallicis sinibus coarctatur; nunc eam Pyrene terminant, ac promiscue Iberiam et Hispaniam vocant. Nonnulli priorum Iberiam nonnisi eam regionem dicunt quæ est intra Iberum fl., et ab antiquioribus scriptoribus Igletarum esse perhibetur, 138, 2 (cf. 133, 7). Romani Hispaniam Internam seu Citeriorem et Exteriorem seu Ulteriorem distinguunt; ceteram divisionem aliis temporibus aliter instituerunt, 138, 11. Strabonis ætale ita res habebat: Populi senatusque provincia erat Bætica, in qua prætor cum quaestore et legato; reliqua Hispania erat Cæsaris. Millebantur in eam legatus prætorius et legatus consularis. Ad prætorium pertinebat Lusitania ad Durium usque; reliqua consularis administrabat tribus legalis, quorum unus in Callaica, alter in proxima usque ad Pyrenem, tertius in mediterraneis, in Celtiberia et quæ ad Iberum sunt utrinque usque ad mare, 138, § 12. Major Hispaniæ pars male inhabitatur, 113, 8. Felix et bene frequentata est pars meridionalis, 113, 5. Optimas regiones tenuerunt Phœnices (cf. Herculis in Hispaniam expedito, 2, § 4) et Carthaginenses, antequam Romani imperium eorum abolerent, 125, 1; 131, 24. A Græcis quoque et Trojanis urbes ibi olim conditæ, ut Odyssea, Hellenes, Amphilochoi, 130, § 3. Multaque Ulyssis (cf. 18, 1) aliorumque qui evaserunt e bello Trojano, exstant vestigia, 124, 12. (Haud ignota Homero Hispania, 2, § 4; 5, 22). Massiliensium

coloniae, 131, 51. Nimirum Hispani quum in multas gentes exiguosque principatus distracti essent; nec facile coalescerent, ob fastum quendam ingeniorum sibi ipsi quique sufficere putantes, contigit ut extrinsecus invadentibus Graecis, Phoenicibus, Carthaginiensibus, Celtis, Romanis, essent viribus impares, 131, § 5. Ceterum diutius contra eos quam contra Gallos pugnatum est, quum bellum in exigua certamina discorpentes traherent, 163, 12. Hispanis similes sunt Aquitani, 146, 25. *Montes praecipui*: Pyrene, Idubeda, Orospea (Argenteus m.), Calpe, q. v.; montes Basti fluvio paralleli, 117, 46. *Promontoria*: Sacrum, Nerium, Barbarium, Columna Herculis, q. v. *Fluvii*: Anas, Baenis s. Minius, Bætia, Belon, Belion s. Lethes, Durius, Iberus, Limea, Melsus, Minus, Mundas, Sucro, Tagus, Tartessus, q. v. *Fluvii et torrentes in Turdetania auri ferri*, 121, 19. *Lacus* in quibusdam regionibus frequentes, 135, 50. Lacus 400 stadiorum in vicinia Hemeroscopii, 132, 6. *Æstuaria*, 116, 17 et 32; 119, 7; 138, 17; 118, 38. De æstu maris ad Hispaniam, 158, 29; 123, 16; 126, 50; 144, § 8 et 9. Maris interni ad Hispaniam tranquillitas et ventorum ratio, 119, 26. *Insulae*: Balearides sive Gymnesiae duae, Pityusae duae, Planesia, Plumbaria, Scombraria s. Herculis ins., Junonis i., Gades, Erythia, (Cassiterides,) Ophiussa, alia Emporio objecta, ad Onobam insula Herculi sacra, q. v. *Gentes et regiones*: Alotrigae, Artabri sive Arotrebae, Aruaci, Astures, Bætica, Bætura, Bardyetae s. Barduli, Bastuli, Bastetani, Berones s. Verones, Callaici, Cantabri, Carpelani, Celtiberi, Celtici, Carretani, Conisici; Cuneus; Edetani, Jaccetani, Igletes, Ilorgetae, Indigetes, Lartolaeate, Lectani, Lusitani, Lusones, Oretani, Plentauri, Saltigetae, Turduli et Turdetani, Vaccae, Vascones, Verones, Vettones, q. v. *Urbes, oppida, portus*: Abdera, Acontia, Ægua, Amphilochei, Asta, Astigis, Ategua, Ategua Emerita, Bætis (?), Belon, Bilbilis, Caesar Augusta, Cæplonis turris, Calagurria, Carmon, Carthago Nova, Carteja, Cartalias, Castlion s. Castulon, Celsa, Chersonesus, Conistorgis, Corduba, Cotinae, Dertosa, Dianium, Ebury, Ebusus, Eglastae, Emporium, Exitanorum urbs, Gades, Hellenes, Hemeroscopium, Heraclea, Hispanis, Ilerda, Ilipa, Italica, Intercatia, Iulia Iza, Mænaca, Menoba, Malaga, Menes-thei portus et oraculum, Menlaria (Mellaria), Moron, Mundos, Nabrisa, Noega, Numantia, Obulco, Ocella vel Opsicella, Odyssea, Oeaso, Oleastrum, Olysiopon, Onoba, Oria, Osca, Ossonoba, Pallantia, Palma, Pax Augusta, Pollentia, Pompei tropaea, Pompelo, Rhodope, Sætabis, Saguntum, Segeda, Segesama, Segobriga, Sisapon vetus et novus, Sergontia, Sucro, Tarraco, Tartessus, Tuccis, Ulla, Urson, Varia, Vetteres, q. v. Fana Dianæ Ephesiae, Herculis, Junonis, Luciferae, Minervæ, Saturni, q. v. Quodsi supra mille Hispaniae urbes esse nonnulli tradiderunt, pagos urbium loco censuerunt. Urbium frequentia in plerisque regionibus tum a soli natura tum a vita incolarum abhorret. Plerique Hispani vicatium habitant, 135, 27. *Via Romana* quae Pyrenæis in Bæticam ducit, modo juxta oram modo longius ab ea recedens, per Pompei tropaea, campum Juncarum, Vetteres, campum Puncularium, Tarraconem, Dertossam, Saguntum, Sætabin, etc., usque ad Gades, 133, 7. *Proventus*: *Animalia*, equi, quos in genua subsidere docent, 135, 46; equi Celtiberici variegati, 136, 5; equi feri, capreae, 135, 46; boves, 118, 54 (bucyrum, 128, 16), oves eximia, 118, 51; 119, 42, egregis in Erythia pascuis utentes, 141, 1; (lana coraxa, 119, 40;) galeae, 128, 9; castores, 135, 51; multi per totam Hispaniam cuniculi, 119, 48; inde etiam in Gymnesias inas. illati, 140, 1. Murum

multitudo interdum regiones infestat, quam non raro subsecuta est lues pestifera, 137, 19. Pernæ Cerretanae et Cantabricae insignes, 134, 29; apes; mel, 119, 33; cera, 119, 21; olores, 135, 48; cornices non nigrae, 136, 4; otides, 135, 50; ostræ, balenæ, oryges, buccinae, conghi, murænae, scombri, thynni, teuthides, purpurae, 119, 21; 120, 17; 128, 10; 128, 36; 132, 8. *Salsamenta*, 115, 53; 119, 39; 130, 6 et 13; 131, 37. *Plantæ*: oleæ, vites, ficus, plantæ tinctoriæ, 128, 9; 128, 36; 119, 21. *Frumentum*, 119, 21; feniculum, 133, 19. *Juncus et spartum*, 133, 4 et 20; pix, 119, 23; coccus, 119, 34; linum, 133, 1. *Quercus* tum in mari tum in terra nascens, cujus glande thynni saginantur, 120, 26. *Farinae* e glandibus facta, 128, 34. *Arbores* memorabiles in Gadium insula et ad Carthaginem Novam, 145, 31. *Metalla*: Hispania non solum κλουσία, sed etiam ὑπόκλουτος, adeo ut Hades ibi reapse Pluto sit, 121, 49. Nam tota metallis plena, 120, 54, maxime Turdetania, de qua vid. § 8. Cf. v. Turdetania. *Metalla ap. Artabros*, 122, 19; ad Carthaginem Novam, 122, 26. *Silvis incensis* quondam terra ejecisse metalla fertur, non improbane Posidonio, 121, 43. *Aurum*, 121, § 8, 47, 51; 127, 8; 130, 3; aurum album 122, 20; argentum, 131, 40; 122, § 10; 117, 49; 121, 6; æs, 117, 51; 121, 7 et 38; ferrum, 132, 4; plumbum, 122, 44; stannum, 122, 5; minium, 119, 34; sales fossiles, 119, 36; sal purpureus, 129, 4; aluminosa terra, 121, 25. *Terra argillacea*, qua vasa argentea abstergunt; ex eadem lateres faciunt aquæ innatantes, 525, 36. *Hispanorum indoles, mores, instituta*. Præcellit apud eos ἡ αὐθάδεια, τὸ πανούργον φύσει καὶ μὴ ἀπλοῦν. Sunt ἐπιθετικοί, ληστικοί, τὰ μικρὰ τολµώντες, μεγάλοις δὲ οὐκ ἐπιβαλλόμενοι, 131, 6. Attamen pro amicis devovere se solent, 137, 33. Quid de diis quædam gentes sentiant, 136, 21. Hecatombas ritu græco diis offerunt Lusitani, 128, 28. *Sacrificia humana*, 128, 19. Marti capros immolant, 128, 27. *Amputatæ* captivorum dexteras diis consecrant, 128, 23. *Divinationis genera*, 128, 16. *Lapides sacri* ad Sacrum prom., 114, 15. *Alia Lusitanorum instituta*, 128. De septentrionalium Hispanorum fortitudine et feritate multa narrantur infatigabili, 136, 46. *Lingua et grammatica* non una omnes utuntur, 115, 31. *Doctissimi Iberum Turdetani*, qui vetusta poemata et leges versibus conceptas habent, 115, 37. *Hispani*, qui Romano more vivunt, togati appellantur, in quibus sunt etiam Celtiberi, 125, 37; 138, 41. *Arma*, 135, 42. *Peditatum equitatum miscet in proeliis*, 135, 45. *Bini equo vehuntur*, quorum alter pugnam pedes obeat, 137, 18. *In terra decumbere*, γαµυνεῖν, solent, ut Celtæ, 136, 20. *Urina lavantur et dentes tergunt*, 436, 18. *Toxicum absque dolore necans in casus acerbiores seponunt*, 137, 35. *Mulierum in pariendo et laborando strenuitas*, 137, 3; quarumdam ornatus, 136, 31. *Hispani Columnas Herculeas Gadibus vindicant*, 141, 40. *Ex Hispania 3000 coloni Romani in Gymnesias inas. missi*, 139, 48. *Ex Hispania Iberes in Iberiam Asiæ migrarunt*, 51, 3.

Hispanicum pelagus, Ἰβηρικὸν πᾶλαρος, 101, 26.

Histi, Ἰστοί, Icariae ins. navium statio, 545, 54.

Histiæ, Ἰστιαία, Euboeæ urbs, quam Ellopiæ Ellops ad-junxit, 382, 35. Ellopienses Histiaeam migrarunt, 382, 39; Secundum nonnullos deducta est ex Histiaeensium pago Attico, 382, 45. *Oritæ* a Ellopiensibus urbe sua ejecti migrarunt Histiaeam, 383, 5, quæ dein vocata est Oreus, 382, 44. *Histiæenses plurimi a Perhæbis in Thessaliam abducti sunt*, 383, 8. *Euboea a Pericle sub-acta*, Histiaeenses in Macedoniam migrarunt; duo autem millia Atheniensium Oreum, pagum Histiaeensium, fre-quentarunt, 382, 48.

Histiæensium, Ἰστιαίων, ex pago Attico colonia deducta
 Histia Euboeæ, ut nonnulli ferunt, 382, 45.
 Histiaotis, Ἰστιαϊώτις, Histiaensium in Euboea regio,
 382, 34; a Perrhæbis vastata, 375, 48.
 Histiaotis, Ἰστιαϊώτις et Ἰστιαϊώτις, Thessaliæ pars, 369,
 26, olim Doris dicta, nomen habet ab Histiaotidis Euboeicæ incolis, quos Perrhæbi in Thessaliam transduxerant, 375, 46. Histiaotis et Dolopia Thessaliæ superioris nomine comprehenduntur, 375, 52. Nomen Histiaotidis sæpius occurrit; v. p. 430, 434, 437, 438, 441, 446. *ed. Cas.*
 Historia. Τῆς ἱστορίας τὸ τέλος ἀλλήθεια, 20, 42. Historiographia post poetarum fabulas demum in medium prodit, 16, 26. Historici solent καλλωπίζειν τὰς πράξεις, 136, 25.
 Holmiæ, Ὀλμιαί, Corinthiæ prom., a Crensa 120 stadiis distat, 352, 10.
 Holmi, Ὀλμοί, ad initium Phrygiæ Parorææ siti, a Causi Caræ 920 stadia distantes, 566, 20.
 Holmi, Ὀλμοί, Ciliciæ opp., cujus incolæ Seleuciam migrarunt, 572, 1.
 Holmius, Ὀλμιάς, Boeotie fl. e Helicone oriens, cum Permessio confluens, exit in Copaidem, 350, 3.
 Homarium, Ὁμήριον, Jovis lucus apud Ægienses; fœderis Achaici comitiis destinatus, 330, 49; 332, 26.
 Ὁμήρειον, nomisma æreum ap. Smyrnæos, 551, 49.
 Ὁμήρειον, stoa Smyrnæ, 551, 46.
 Homeridæ in Chio, 551, 20.
 Homerus sec. nonnullos Colophonius est, 549, 28. Eundem Smyrnæi sibi vindicant. Ejus templum et statua in Smyrna urbe, 551, 46. Alii contendunt poetam esse Chio oricundum; quoniam argumento? 551, 20. In Chio commorantem convenit Lycurgus, 414, 23. Homerus in Io insula sepultus, 416, 14. Creophylo, a quo hospilio exceptus erat, Οἰχαλίας δῶσιν dedit. Carmen istud falso Homero tribui, et ipsius Creophyli esse censet Callimachus; quidam Homeri magistrum Creophylum, alii Aristeam fuisse tradunt, 545, 33. Homeri studiosus Alexander, 508, 47. Ἡ διδρασκὴς τῆς Ὁμήρου ποιήσεως ἢ ἐκ τοῦ νεφθῆκος λεγομένη, quam Alexander cum Callisthene et Anaxarcho elaboraverat, 508, 48. Homerus κατ' ἐξοχὴν poeta vocari solet, 17, 31. Homerus ὁ τὰς τῶν θεῶν εἰκόνας ἢ μόνος ἰδὼν ἢ μόνος δαΐζας, 304, 39. Sec. versus ejus Phidias Jovem fecit, 304, 25. Homeri poesis est φιλοσόφημα, 20, 49, et in publicum utilior, δημοφιλέστερα, est quam philosophia, 16, 28. Homerus primus geographicæ peritiæ auctor, et singularum regionum et totius orbis tunc habitati rationes bene cognitatas habebat, 1, § 2; populorum alios nominatim appellat, alios remotiores per ambages indicat, 2, § 3. Novit Ibericarum regionum divitias et beatam temperiem, 2, § 4; novit Æthiopes bifariam diremptos Oceani accolos, 2, § 6; novit arcticum circulum, quem Ursl et Plaustrum siderum nominibus indicat, 3, § 6. Quoniam sensu Ursam ab Orione observari dixerit, 3, 13. Populos septentrioni proximos Nomadum, Hippomolgorum, Galactophagorum, Abiorum nominibus, a vitæ ratione petitis, designat, 3, 25 sq. 249, 33; 258, 47; 246, 21. Novit oceani terram ambientis fluxum et refluxum, quamquam in eo erravit quod ter quotidie æstum accidere putavit, nisi forte mendam traxit scriptura, p. 3, 37 sqq. Vehementiores etiam oceani affluxus non ignoti ei fuerunt, ex Posidonii sententia, 3, 44. Verbis ποταμὸς ὅσον ὠκεανὸς (Od. μ, 1) certam quandam oceani partem designat ab liberno tropico usque ad australem polum pertinentem, ut probabiliter Crates censuit, 4, 1. Terras interno mari adjacentes cognitatas habet Africam, Ægyptum, Phœniciam, Selymos, Lycios, Careas, Propontidem, Euxinum usque

ad Colchidem, nec non Bosporum Cimmerium, ut qui Cimmerios memoret; porro Istrum; nam Mysorum, qui accolunt eum, meminit; Thraciam; nam Præones, Athon, Axium insulasque objectas nominat; Græciam novit universam usque ad Thesprotos; Italiæ extrema; Iberiæ fines. Quædam tamen in medio intervalla reliquit; historicis fabulosa quædam attexit, idque non culpandum, sed ex præcise philosophiæ ratione explicandum, 10 p. 5. Homerum nonnisi delectationem auditorum spectare hand recte Eratosthenes contendit; docere etiam poeta voluit, 12, 47 sqq. Poeticam morum magistratram esse ipse Homerus docet, 13, 7. Docendi studium etiam ex iis patet, quod de Græciæ locis vel nimis curiose (ut Eratosth. ait) multa attulit Homerus, 13, 19. Falsi sunt, qui omnes artes et scientias Homero vindicent; inepti vero qui omnes eas poetæ detrabendas censent, p. 13, 39. Perperam Homerum nonnulli ex omni geographicæ scientiæ ejiciunt, 131, 1. Homerus præ ceteris Ulyssem omni eruditionis genere exornat, 13, 32 sqq. Non modo propinqua et quæ apud Græcos sunt, ut Eratosthenes ait, sed longinqua etiam multa accurate narrat, porro fabulas quoque scienter admodum tractat, 15, 23 sqq. Græcarum quidem rerum notitia præditus, remotiorum vero regionum valde ignarus esse ab Eratosthene et Apollodoro perhibetur, 248, 1. In narratione de Jasonis, Ulyssis, Menelai erroribus non omnia finxit, 186, 43. Iliadem et Odysseam ex historia in fabulosam poetarum more narrationem retorquet, 124, 6. Veritati sæpe fabularum figmenta, seu aurum argento circumfundit, δημαγωγῶν καὶ στρατηγῶν τὰ κλέβη, ut in narratione de bello Trojano et erroribus Ulyssis, 16, 33. Zoilus sane rhetor Homerum ut nugatorem et fabulatorem insectatus est, 225, 45. Αἱ Πάντα κλέπτειν οὐχ Ὀμηρικὸν ἔστιν, 20, 48. Ἐκ μηδενὸς ἀληθοῦς ἀνάγκη κενὴν τερατολογίαν οὐχ Ὀμηρικὴν, 16, 40. Ἐλαβε παρὰ τῆς ἱστορίας τὰς ἀρχάς, 16, 47. Οὐ φιλοσοφίας, ἀλλ' ὀφελείας χάριν carmina fecit, 21, 49. Homeri τὸ φιλεῖδημον καὶ τὸ φιλέκδημον testantur carmina ipsius et biographi, 30, 8. Δέγει βῆταὶς τὰ ῥητὰ καὶ σγῆ τὰ λυγὰ ἐκφανῆ ἢ ἐπιθέτως λέγει, 30, 14. Homericam poesis ad quæstiones scientiæ accommodatas non inepte traduxerunt Crates alique, 130, 52. In geographicis Homerus multum accuratior est quam ceteri poetæ, v. c. quam Sophocles in Triptolemo, in Bacchis Euripides, 22, 15. In recensendis regionis alicujus locis Homerus ordinem geographicum modo observat, modo negligit, 323, 16. In navium catalogo urbes quidem ex ordine non recenset, nationes autem serie memorat recta, 22, 32. Si multa loca notissima non memoravit, id non ignorationis signum, 474, 12. Sæpe utitur figura illa, qua totum cum parte componitur, 292, 43. Quomodo cœli plagas designare soleat, 28, 26; 391, 2. Quomodo e Thracia boream et zephyrum flare recte dicere poterit, 28, 10. Quomodo cognomines urbes distinguat, 291, 10. Cimmerios ad Bosporum habitare novit (nam paullo ante Homeri ætatem usque in Æolidem et Ioniam progressi erant, 123, 41), sed doctus quadam locorum similitudine ad tenebricosum locum Orco finitimum fabulæ de Ulyssis erroribus aptum transduxit, 17, 2; fortassis in eo etiam secutus est commune ionum in istam gentem odium, 123, 36. Similiter Medeam et Circe, utpote ejusdem indolis mulieres, cognatas esse finxit et utramque in oceano collocavit, juvante fortasse fama de Iasone ad Italiam usque evagato; itaque ex Ææa urbe Colchica evasit Ææa insula, et e Symplegadibus factæ sunt Planctæ, 17, 10 sqq. 38, 49; 123, 44. Tantum facilius hæc fingebantur, quum Pontus tum pro oceano quodam secundo habebatur, 17, 25. Ex his quæ de

Scylla et Charybdi cognita erant, navigationem per scopulos finxit, 17, 24. Alia fictione, cuius causam probabilem invenire licet, Solymos, altissima Tauri inco-
lentes, oceano propinquos fecit, 17, 33 sqq. Cyclopes unoculos fortasse e Scythica historia arripuit, 17, 42. In narratione de Ulyssis erroribus multa sane insunt fig-
menta et portentosa, at adisse Ulyssem Siciliam et Italiam et interiora etiam loca historiae fide traditur, per-
peram obloquente Eratosthene, p. 17, 46 sqq. Quae de Ulyssae in Oceanum evagante Homerus habet, fabulas esse censet Apollodorus, 248, 46. Callimachus loca ab Homero in Oceano posita ad Gaudum et Corcyram re-
fert, 37, 19. Quamquam quae de longinquis his regionibus Homerus narrat, non adeo absona sunt ab iis quae de Hispania historiarum fide novimus, 130, § 4 (coll. § 3). De Lotophagia narratio ad Meningem insulam pertinet, 20, 38. Quod poeta de Aethiopibus bifariam divisit ait, non recte explicat Crates, et falsum esse perperam con-
tendit Aristarchus. Pluribus modis poetae sententia ex-
plicari possit; dicere licet Aethiopes dirimi aut Nilo fluvio aut interjecta regione deserta; at recte re per-
pensa, patet Aethiopes Homericos per totam oceani oram australem habitare, dirimi autem sinu Arabico, 25, 15-29, 36. Aethiopes ad quos Menelaus venit, ex Homeri sententia sunt Aegypto contermini, non vero ii quos Crates et Eratosthenes intelligi voluerunt, 33, 20. Secundum Apollodorum, Homerus non novit res Aegypti et Libyae, ut Nili exundationes et isthmum qui Rubrum mare et Aegyptium dirimit, 248, 25; 35, 49. Immo non ignoravit isthmum illum, 25, 17; 29, 36. Porro fluvios, qui pluvialibus aquis implentur διπτερῶς dicit; καὶ ἑξῆς vero hoc epitheto designat Nilum, quippe cuius novit annua incrementa, 30, 23; 672, 15. Haud recte Eratosthenes Homerum Nili fluvii et nomen et ostia ignorare censet, 24, 25. Pharum insulam Home-
rus πλάγαν dicit, non quod ignoravit ejus situm (ut Era-
tosthenes putat), sed quod talem Menelai temporibus fuisse statuit, 24, 46. Et reapse tum insulam longius a conti-
nente dissitam fuisse consentaneum est, quamquam poeta distantiam auget nimium, 31, 4. Etiam reliqua de Pharo insula narratio homericæ defendi potest, 31, 5. Novit Homerus Arabiam, at non novit Indiam, 32, 41. De Ponto Homerus ignoratione lapsus falsa tradidit, sec. Apollodorum, 25, 49. Ignoravit Argonautarum ad Phas-
sin navigationem, ut Demetrius ait, 37, 37. Id vero se-
cus habet, quamquam nonnulla de Argonautis habet fabulosa, 39, 5. (Cf. 17, 10; 17, 24; 38, 49; 123, 44.) Quonam sensu Homerus Argo navem πασιμλουσαν dixerit, 39, 7. Nota poetae erant loca circa Tartarum, ut conjicias e Tartari figmento, 123, § 12, et ex aliis, 123 § 13. Quum sciret multas expeditiones ultima Hispaniae attigisse, et eorum locorum opulentiam, Phœnicibus indicantibus, cognovisset, piorum sedes et campum Elysium ibi finxit, 124, 28; 125, 1. De Sicilia non pejus quam historici narravit, sec. Polybium, 19, 41. Quomodo fabulae de Aëolo et Scylla et Charybdi explicandae sint, 19, 26-20, 37; 36, 17. Aëtnam montem et Ortygiam in-
sulam et Tyrrhenos Italiae nondum novit, 19, 13. Notae vero erant insulae Liparæorum, 213, 30. Homericæ Necyia Averno Campaniae lacui applicatur, 203, 29. Te-
mesam memorans Homerus intelligi voluit urbem Italiae, non vero Tamassos Cypri insulae, 212, 45. Mysos (Il. 13, 3) dixit gentem Thracicam, 245, 38. Quinam Home-
rici ἱερῆες, γαλακτοπόροι, δάκτοι intelligenda sint ex Posidonii sententia, 246, 21; 249, 33; 258, 47; 3, 47. Ponti ne nobilissimos quidem fluvios Homerus memoravit, 248, 13. Paphlagoniae mediterranea novit, ut non item mariti-
ma, ut Apollodorus opinatur, 248, 17. At bene novit

Pontum Homerus, 249, § 7. Caucones Homericæ unde Tro-
jam venerint, 296, 42. Homeri testimonio nitentes non-
nulli totum mare Aëgaeum Hellespontum vocant, 284, 54. Homerus omnium primus Græciam descripsit, 285, 27. Homerus Hellenes vocavit non nisi eos qui in Thessalia erant, sec. Apollodorum; barbaros nullibi nominavit, sec. Thucydidem; alii Hellenes ab eo vocari totius Græciae incolas dicunt in Odyss. 1, 344 et 15, 80, et contra Thucydidis sententiam Cares proferunt, βαρβα-
ροφώνους; ab Homero dictos, 318, 3. Quomodo Homerus Eleam s. Elidem regionem divisit, 292, § 8. Pylus Nestoris patria ei est urbs Triphyliae, 301, § 26 sqq. 291 § 7. Non novit certamen Olympicum, 305, 14. La-
cedæmonii vocabulo modo urbem modo regionem desi-
gnat, 315 § 8. Quonam sensu Lacedæmonem κριταίσαν vel κερταίσαν dixerit, 315, 23. Urbes Laconiae ap. Homerus memoratae, 312, § 3 sqq. De Ἄργος nominis usu vario, 317, § 5. Quid sit πολυδάκτυλον Ἄργος, 318, 34. Quid significet Ἄκρια vox, 319, 36. Argolicarum urbium catalogus, 320, 30; 324, 9. Arcadiae urbes ab Homero memoratae ubinam sitae fuerint parum constat, 333, 45. Homeri carminibus Solon vel Pisistratus versum inse-
ruit (Il. 2, 557), ut Salaminem Atheniensibus vindica-
rent, 338, 33. Homerus de oppidis Boeotiae, 352, § 26 et passim. Thessaliam in 10 dominationes quomodo divisit, 369, § 4 sqq. Quonam (Il. 13, 301) dixerit Ephynos et Phlegyas, 276, 21. Quum Euboeam memo-
rat, incolas tamen non nisi Abantum nomine affert, 382, 20. Quosnam Cephallenes dicat, 389, 4. Homericæ narratio de Ithaca insula, 390, § 11 sqq. 28, 26; de Dodonae accolis Sellis vel Hellis, 272, 33; de Crete urbium numero, 412, 6. Samus insula Homero est Sa-
mothrace; Samum insulam Ionicam non memorat, 392, 40. Euneum in Lemno collocat, 38, 50. Achæorum mu-
rum et finxit et delevit, 84, 29. Quousque Trojanorum ditionem pertinere censeat, 494, 4 et 42. Cilicium in Troade finitimos Pelasgos vocat, 184, 20. Nihil novit de violata Cassandra, 514, 6. Quo sensu Cares βαρβα-
ροφώνους dicat, 564, 34. Homero nota fuit migratio Ionica, 392, 42. Sacrifici, quod in Panionis fieri solebat, me-
minisse videtur, 330, 10. Neque Assyriorum neque Me-
dorum imperium novit, 626, 12. Tyri non meminist, 644, 17. Quinam sint Eremitae Homericæ, 248, 31 (Cf. v. Eremitae); Solymi Homericæ, 28, 46; Sidonii, 644, 44. Versus Homericæ laudantur :
Iliad. I, v. 3 p. 318, 42. — v. 5 p. 23, 10; 23, 11; 24, 3. — v. 30 p. 317, 38. — v. 37 p. 524, 10. — v. 38 p. 516, 50. — v. 268 p. 315, 31. — v. 270 p. 7, 13. — v. 360 p. 284, 54. — v. 366 sqq. p. 500, 34; 523, 5. — v. 423 p. 2, 41; 28, 37. — 432 p. 523, 52. — v. 439 sqq. p. 524, 3. — v. 528 p. 304, 27; 691, 32. — v. 594 p. 282, 19.
Iliad. II (Διάκρυα, p. 14, 22), v. 108 p. 319, 45. — v. 144 p. 23, 42. — v. 193 p. 318, 40. — v. 214 sqq. p. 37, 54. — v. 254 p. 505, 27. — v. 284 p. 312, 20. — v. 298 p. 124, 22. — v. 328 p. 504, 25. — v. 461 p. 526, 35. — v. 496 p. 7, 17; 323, 17. — v. 497 p. 323, 23. — v. 499 sqq. p. 352, 37. — v. 500 p. 350, 32. — v. 502 p. 13, 25; 352, 50. — v. 503 p. 13, 26; 349, 44. — v. 505 p. 354, 11. — v. 507 p. 49, 37; 354, 49. — v. 508 p. 13, 26; 347, 49; 348, 5. — v. 519 p. 363, 17. — v. 520 p. 363, 18. — v. 523 p. 13, 27; 349, 50; 364, 7. — v. 535 p. 366, 20. — v. 536 p. 33, 47; 382, 21; 389, 13. — v. 542 p. 382, 22. — v. 543 p. 385, 32. — v. 546 p. 336, 43. — v. 557 p. 338, 36; 339, 6. — v. 559 sqq. p. 317, 36; 320, 30; 323, 17. — v. 576 p. 331, 39. — v. 581 p. 315, 2. — v. 582 p. 308, 30. — v. 584 p. 300, 48. — v. 591 sqq. p. 291, 29; 297, 52;

- 300, 6. — v. 606 p. 333, 46. — v. 625 *sqq.* p. 292, 15; 389, 9. — v. 631 p. 389, 5. — v. 632 p. 323, 26; 390, 8. — v. 633 *sqq.* p. 388, 20; 389, 18. — v. 639 p. 331, 40; 395, 27. — v. 640 p. 366, 29; 384, 27. — v. 641 p. 33, 41. — v. 646 p. 408, 50; 410, 53. — v. 648 p. 411, 50. — v. 649 p. 412, 6. — v. 655 p. 491, 20. — v. 659 p. 272, 47; 290, 38. — v. 662 *sqq.* p. 557, 50. — v. 668 p. 559, 8. — v. 669 *sqq.* p. 324, 9. — v. 676 p. 419, 15. — v. 681 *sqq.* p. 317, 44; 369, 50. — v. 682 p. 371, 40. — v. 683 p. 370, 31 et 11. — v. 684 p. 318, 9. — v. 690 p. 500, 23. — v. 691 p. 500, 21; 523, 15. — v. 692 p. 529, 39. — v. 695 p. 374, 4. — v. 697 p. 300, 45. — v. 701 p. 246, 25. — v. 729 p. 375, 45. — v. 730 p. 291, 27. — v. 734 *sqq.* p. 376, 40. — v. 738 *sqq.* p. 377, 40. — v. 744 p. 373, 19; 377, 49. — v. 748 *sqq.* p. 378, 51. — v. 754 p. 379, 13. — v. 756 p. 379, 37. — v. 783 p. 535, 37; 667, 35. — v. 792 p. 513, 1. — v. 814 *sqq.* p. 532, 34. — v. 816 p. 501, 4. — v. 819 p. 501, 6; 506, 43. — v. 824 *sqq.* p. 484, 3; 499, 27; 501, 11; 502, 12. — v. 828 *sqq.* p. 502, 24. — v. 831 p. 501, 32. — v. 835 *sqq.* p. 501, 18; 505, 3. — v. 840 *sqq.* 184, 22; 530, 21. — v. 849 p. 277, 22; 278, 15. — v. 851 p. 465, 45. — v. 852 p. 176, 43. — v. 855 p. 464, 47; 467, 3. — v. 856 p. 516, 28. — v. 862 p. 483, 36; 580, 40. — v. 863 p. 472, 24. — v. 864 *sqq.* p. 535, 26. — v. 865 p. 533, 19. — v. 867 p. 564, 32. — v. 868 p. 543, 16.
- Iliad. III, v. 2 p. 491, 39. — v. 4 p. 29, 3. — v. 6 p. 605, 28. — v. 8 p. 491, 41. — v. 187 p. 580, 48. — v. 189 p. 473, 23. — v. 202 p. 14, 5. — v. 221 p. 14, 24. — v. 230 p. 339, 2. — v. 235 p. 576, 2. — v. 363 p. 36, 50. — v. 443 p. 343, 3.
- Iliad. IV, v. 8 p. 355, 14. — v. 52 p. 317, 35. — v. 171 p. 318, 34. — v. 273 p. 338, 52. — v. 327 *sqq.* p. 338, 46. — v. 425 p. 44, 35. — v. 469 p. 385, 44. — v. 481 p. 672, 16. — v. 499 p. 501, 23. — v. 522 p. 505, 24.
- Iliad. V, v. 6 p. 2, 16. — v. 43 p. 355, 6. — v. 222 p. 565, 3. — v. 545 p. 289, 13. — v. 612 p. 504, 27. — v. 641 p. 510, 28. — v. 642 p. 510, 15. — v. 708 p. 350, 12 et 34.
- Iliad. VI, v. 34 p. 518, 26. — v. 92 p. 514, 27. — v. 132 p. 586, 25. — v. 146 p. 556, 35. — v. 152 p. 319, 41. — v. 184 p. 569, 22; 690, 54; 539, 17. — v. 199 p. 491, 4. — v. 203 p. 539, 19. — v. 204 p. 491, 3. — v. 289 p. 34, 13. — v. 305 p. 514, 33. — v. 395 p. 500, 37. — v. 414 p. 529, 31. — v. 421 *sqq.* p. 529, 34. — v. 433 p. 512, 3. — v. 448 p. 514, 21. — v. 623 p. 319, 39.
- Iliad. VII, v. 133 p. 299, 19. — v. 221 p. 350, 35; 535, 33. — v. 337 p. 84, 29. — v. 421 p. 2, 11. — v. 422 p. 3, 42.
- Iliad. VIII, v. 16 p. 6, 54. — v. 47 p. 33, 44. — v. 173 p. 389, 15. — v. 199 p. 304, 35. — v. 485 p. 2, 14. — v. 488 p. 36, 47.
- Iliad. IX, *Αἰτάει*, p. 14, 22. — v. 7 p. 44, 29. — v. 129 p. 500, 7. — v. 141 p. 317, 46. — v. 150 *sqq.* p. 308, 26. — v. 153 p. 299, 37. — v. 352 p. 512, 8. — v. 381 p. 356, 10; 692, 51. — v. 383 p. 7, 23; 692, 40. — v. 392 p. 312, 34. — v. 404 p. 361, 3. — v. 424 p. 377, 29. — v. 443 p. 370, 17. — v. 447 p. 377, 8. — v. 448 p. 377, 1. — v. 455 p. 514, 30. — v. 479 p. 377, 1. — v. 480 p. 370, 12. — v. 484 p. 373, 3. — v. 498 p. 370, 33. — v. 525 p. 400, 16; 397, 45. — v. 529 p. 292, 50. — v. 544 p. 400, 12.
- Iliad. X, v. 226 p. 377, 14. — v. 246 p. 14, 8. — v. 428 p. 522, 28; 529, 43. — 429 p. 518, 10. — v. 430 p. 511, 48.
- Iliad. XI, v. 20 p. 33, 10. — v. 166 p. 507, 36. — v. 222 p. 277, 37. — v. 286 p. 565, 1. — v. 305 p. 24, 17. — v. 667 p. 302, 24. — v. 681 p. 302, 28. — v. 697 p. 303, 7. — v. 710 p. 300, 15 et 32. — v. 721 p. 298, 4. — v. 738 p. 291, 1. — v. 756 p. 293, 47; 302, 5.
- Iliad. XII, v. 15 p. 514, 24. — v. 19 p. 499, 24. — v. 30 p. 475, 5; 509, 25; 515, 49. — v. 239 p. 23, 3; 28, 29; 391, 4.
- Iliad. XIII, v. 1 p. 33, 39. — v. 3 p. 245, 41; 249, 15; 251, 20. — v. 5 p. 3, 27. — v. 12 p. 392, 45; 393, 16. — v. 21 p. 331, 45. — v. 34 p. 331, 46. — v. 301 p. 276, 20; 379, 51. — v. 363 p. 514, 8. — v. 450 p. 400, 45. — v. 460 *sqq.* p. 519, 53. — v. 681 p. 338, 45. — v. 685 p. 336, 48; 371, 17. — v. 693 p. 371, 20. — v. 699 p. 371, 21. — v. 713 p. 385, 47. — v. 716 p. 385, 48. — v. 792 p. 483, 41.
- Iliad. XIV, v. 116 *sqq.* p. 397, 39. — v. 117 p. 400, 8. — v. 200 p. 3, 30. — v. 245 p. 3, 50. — v. 283 p. 499, 16. — v. 292 p. 499, 26. — v. 301 p. 3, 30. — v. 443 p. 518, 22; 529, 46.
- Iliad. XV, v. 425 p. 506, 45. — v. 518 p. 290, 17. — v. 519 p. 392, 6. — v. 531 p. 290, 41, 272, 47. — v. 546 p. 501, 27.
- Iliad. XVI, v. 235 p. 272, 33. — v. 717 *sqq.* p. 506, 39. — v. 738 p. 510, 50.
- Iliad. XVII, v. 233 p. 184, 14. — v. 285 p. 44, 38. — v. 301 p. 530, 38.
- Iliad. XVIII, v. 254 p. 512, 44. — v. 326 p. 365, 22. — v. 399 p. 3, 38. — v. 489 p. 2, 44. — v. 600 p. 251, 44. — v. 606 p. 3, 24.
- Iliad. XIX, v. 193 p. 401, 16. — v. 248 p. 401, 20. — v. 295 p. 500, 27; 523, 40. — v. 296 p. 529, 40. — v. 328 p. 500, 7. — v. 389 p. 385, 36.
- Iliad. XX, v. 51 *sqq.* p. 511, 37. — v. 83 p. 501, 8. — v. 92 p. 500, 19. — v. 188 *sqq.* p. 519, 45. — v. 209 p. 512, 41. — v. 215 p. 506, 48. — v. 216 *sqq.* p. 507, 28. — v. 306 *sqq.* p. 520, 27. — v. 385 p. 350, 21. — v. 403 p. 330, 11.
- Iliad. XXI, v. 84 p. 530, 8. — v. 86 p. 500, 51; 518, 14; 529, 52. — v. 87 p. 530, 1.
- Iliad. XXII, v. 105 p. 513, 10. — v. 147 *sqq.* p. 48, 37; 515, 27. — v. 477 p. 500, 43.
- Iliad. XXIII, v. 85 p. 365, 20. — v. 630 p. 292, 27. — v. 742 p. 34, 28.
- Iliad. XXIV, v. 78 p. 291, 13; 392, 50. — v. 409 p. 69, 12. — v. 543 *sqq.* p. 501, 40. — v. 544 p. 306, 15. — v. 752 p. 393, 5. — v. 753 p. 392, 48.
- Odyss. I, v. 3 p. 7, 10; 14, 3; 35, 20. — v. 23 p. 2, 10, 25, 16; 26, 35. — v. 24 p. 26, 40; 85, 9. — v. 50 p. 21, 22. — v. 181 p. 391, 52. — v. 184 p. 212, 48. — v. 246 p. 389, 34; 392, 21. — v. 281 p. 290, 45. — v. 344 p. 392, 44; 318, 18; 319, 43; 564, 39.
- Odyss. II, v. 52 p. 396, 20. — v. 157 p. 593, 48. — v. 328 p. 290, 48. — v. 359 p. 316, 15. — v. 370 p. 318, 41.
- Odyss. III, v. 4 *sqq.* p. 296, 27; 289, 14. — v. 81 p. 390, 24. — v. 130 p. 514, 22. — v. 177 p. 383, 36. — v. 191 p. 412, 28. — v. 249 p. 313, 45. — v. 251 p. 313, 46; 317, 47. — v. 267 p. 13, 10. — v. 270 p. 13, 11. — v. 301 *sqq.* p. 31, 49. — v. 366 *sqq.* p. 294, 22. — v. 487 p. 316, 8.
- Odyss. IV, v. 1 p. 315, 22; 316, 10. — v. 73 p. 32, 34. — v. 81 *sqq.* p. 31, 21; 35, 21. — v. 83 p. 7, 15; 22, 35; 31, 51; 248, 31. — v. 84 p. 34, 34. — v. 223 p. 680, 33. — v. 229 p. 7, 20. — v. 354 p. 460, 3. — v. 858 p. 31, 6. — v. 483 p. 678, 16; 681, 47. — v. 563 p. 2, 25; 32, 20; 124, 34. — v. 567 p. 32, 24. — v. 607 p. 390, 39. — v. 615 p. 34, 17. — v. 671 p. 301, 33; 389, 28. — v. 844 p. 49, 48. — v. 846 p. 392, 36.

Odyss. V, v. 274 p. 3, 13. — v. 275 p. 2, 44. — v. 282 p. 17, 40; 28, 44. — v. 295 p. 23, 30. — v. 306 p. 36, 45.
 Odyss. VI, v. 204 p. 21, 26. — v. 232 p. 16, 33.
 Odyss. VII, v. 324 p. 363, 22.
 Odyss. VIII, v. 75 p. 358, 41. — v. 229 p. 385, 38.
 Odyss. IX, v. 3 p. 553, 44. — v. 25 p. 28, 26. — v. 25 sqq. p. 22, 51; 390, 32. — v. 26 p. 390, 48. — v. 82 p. 20, 53; 21, 17. — v. 84 p. 708, 31. — v. 109 sqq. p. 507, 21. — v. 291 p. 69, 12.
 Odyss. X, v. 137 p. 39, 3. — v. 180 p. 28, 31; 23, 7; 391, 7. — v. 494 p. 649, 3.
 Odyss. XI, v. 15 p. 5, 22; 204, 8. — v. 19 p. 5, 23. — v. 122 p. 579, 13. — v. 157 p. 92, 6. — v. 238 p. 306, 27. — v. 314 p. 22, 26. — v. 496 p. 292, 46. — v. 521 sqq. p. 526, 25. — v. 567 p. 124, 46.
 Odyss. XII, v. 1 p. 4, 4. — v. 70 p. 39, 7. — v. 95 sqq. p. 19, 50. — v. 105 sqq. p. 20, 36; 3, 39; 36, 25. — v. 431 sqq. p. 36, 38. — v. 437 sqq. p. 37, 7.
 Odyss. XIII, v. 1 p. 21, 20. — v. 109 p. 22, 52.
 Odyss. XIV, v. 1 p. 390, 36. — v. 100 p. 389, 24. — v. 328 p. 273, 21; 648, 34. — v. 469 p. 612, 35.
 Odyss. XV, v. 15 p. 396, 23. — v. 80 p. 318, 20; 564, 41. — v. 115 p. 34, 20. — v. 295 p. 301, 25; 384, 29. — v. 298 p. 289, 10; 801, 33. — v. 366 p. 390, 2. — v. 402 p. 418, 21.
 Odyss. XVI, v. 249 p. 389, 50. — v. 403 p. 273, 14.
 Odyss. XVII, v. 266 p. 674, 50.
 Odyss. XVIII, v. 5 p. 472, 26. — v. 245 p. 317, 51. — v. 367 p. 14, 12. — v. 374 p. 14, 15. — v. 518 p. 500, 13.
 Odyss. XIX, v. 174 p. 412, 7. — v. 175 sqq. p. 184, 6. — v. 178 p. 408, 50. — v. 179 p. 648, 42. — v. 203 p. 16, 45. — v. 518 p. 568, 14.
 Odyss. XXI, v. 6 p. 472, 28. — v. 13 p. 315, 42. — v. 26 p. 7, 31.
 Odyss. XXIV, v. 376 p. 49, 19; 388, 17. — v. 402 p. 542, 45.
 Homole. V. Homolion.
 Homolion sive Homole, Ὁμόλη, Ὁμόλιον, Magnetum opp. ad Ossam, ubi Peneus per Tempe se evolvere incipit, 380, 28; in campo Pelasgico, 381, 6 (ad montem *Kissavo* P. Leake).
 Homonadeses, Ὁμοναδες, Pisidiæ, Catennensibus finitimi, 488, 15; 570, 23; 579, 11. Eos aggressus Amyntas perit; fame eos cepit Cyrinus, 487, 30 sqq.
 Hormiæ l. q. Formiæ.
 Hormina. V. Hyrmine.
 Hortensio Cato Marciam uxorem tradidit, 441, 33.
 Humanis carnibus vesci feruntur Hiberniæ incolæ, 167, 24. Humana sacrificia ap. Cimbro, 244, 24.
 Humidum omne, quod constat ac permanet, superficiem habet sphaericam, ejusque sphaeræ idem est quod terræ centrum, 45, 27.
 Hya. V. Hyampolis.
 Hyacinthia, Ἰακίνθια, Lacedæmoniorum festum, 231, 39.
 Hyamitis, Ἰαμαίτις, una de quinque civitatibus, in quas Chresphontes Messeniam divisit, 310, 20.
 Hyampea, Ἰάμπεα, Phocidis opp. ad Parnassum, 363, 41.
 Hyampolis, Ἰάμπολις (ruinæ prope *Yogdani* vicum), Phocidis urbs Hya a nonnullis vocata, ab Hyantibus e Bæotia ejectis condita, 345, 5; 357, 7; 363, 37.
 Hyantes, Ἰάντες, barbari in Bæotia, 267, 1; 344, 41; a Bæotis ejecti Hyampolin in Phocide condiderunt, 345, 5; 363, 38. E Bæotia in Ætollam migraverunt, 399, 13.
 Hyarotis, Ἰάρωτις (*Ravi*), Indiæ fl., in Acesinem incidit, 592, 5 et 13; 594, 44; 596, 9.

Hybla, Ἰβλᾶ (Ἰβλᾶ ἡ μελῶν; ruinæ ad *Paterno*), Siciliæ opp. Qui Hyblæ erant Zancleæ Tauromenium condunt, 223, 15. Hybla (Ἰβλᾶ ἡ μικρά; ad *Cantaro* fl.), Siciliæ opp.; postea Megara dicta; mel Hyblæum, 223, 45.
 Hybreas, Ἰβρίας, Mylasensis orator Strabonis ætate celeberrimus, Antiochiæ audivit Diotrophem; in patriam reversus rempublicam capessivit; post Euthydemum mortem urbem in sua potestate habuit; ejus de Euthydemo dictum; quomodo Labieno adversatus sit; in Rhodum aufugit; Labieno regresso, rediit et Mylasa urbem male multatam in integrum restituit, 562, § 24; 539, 7.
 Hybrianes, Ἰβριᾶνες (modo recte nomen habet; fort. leg. Ἀγριᾶνες) cum Dasaretis componuntur, inter populos quos Scordisæ infestarunt, 264, 37.
 Hydara, Ἰδᾶρα, castellum in Ponto orientali vel in Armenia minori, circa Paryadem montem, 475, 40. Aliunde non notum. Tabula Peutingeriana in hoc tractu habet *Patara* locum, in via situm qua Trapezunte Satalam itur; a Pylis (i. e. a faucibus *Kolat-Dagh* montis, ubi nunc est *Kulabat-Boghas*) meridiem versus 14 m. p. distat. Quæ mensura ducit ad castellum, quod prope *Sepran* locum exhibet tabula Kiepertiana. Castellum illud esse Hydara Strabonis et Patara Tab. Peut. suspicor.
 Hydarnes, Ἰδάρνης, unus e septem Persarum proceribus, ex cujus genere Orontes Armeniæ præfectus, 455, 54.
 Hydaspes, Ἰδασπῆς (*Vitasta* sanscr.; hod. *Jelum*), Indiæ fl., 589, 51; 590, 4; 593, 43; 614, 25. Ad Hydaspem Bucephalum et Nicæam urbes condidit Alexander, 595, 33. Inter Hydaspem et Indum est Taxila, 595, 5. Inter Hydaspem et Acesinem Porl regio, 595, § 29; sec. nonnullos etiam Cathæa et Sopithis regio § 30. Regio inter Hydaspem et Hypanin sita ab Alexandro Poro tradita; gentes in ea urbesque quot? 585, 15. Cf. Hypanis.
 Hydatos potami, Ἰδᾶτος ποταμός, priscum nomen Seleucis in Pieria, 640, 2.
 Hyde, Ἰδῆ, Lydiæ locus ad Tmolum, Homero memoratus (Il. 20, 385), quamquam Hyde locus in Lydia non reperitur; nomen hoc his locis, ubi de Hyle Bæotica Homerus loquitur, nonnulli inepte inferunt, 350, 17; 535, 30.
 Hydra Lernæa, 316, 41; 319, 15.
 Hydra, Ἰδῆα, prom. Æolidis ad sinum Elaiticum, 531, 45.
 Hydra, Ἰδῆα, nunc Lysimachia, Ætoliæ palus, 395, 31.
 Hydracæ (Sydracæ, Oxydracæ?), Indiæ, in Persarum exercitu mercenarii, 586, 3. Cf. Sydracæ.
 Hydrelus, Ἰδρηλος, Lacedæmonius, Athymbri et Athymbradæ frater, cognominem sibi in Caria urbem condidit, cujus incolæ post in Nysam transducti sunt, 555, 23.
 Hydria ærea præ gelu rupta in Æsculapii fano Panticapæensi servatur; ejus inscriptio, 61, 35.
 Ἰδρωμέντις ap. Persas, 649, 11.
 Hydrus, Ἰδρούς (*Oiranto*), Iapygiæ opp., a Leucis 150, a Brundisio 400 st. distans, 234, 3.
 Hydrusea, Ἰδρούσσα, Atticæ insula ante Æxonenses sita, 342, 21; hod. *Prasontsi* sec. Leakeum.
 Hyela. V. Velia.
 Hylæ, Ἰλᾶι, Bæotiæ vicus, ad Hylicam paludem; Ἰλῆ ap. Homerum, ubi nonnulli perperam Ἰδῆ legunt, 350, 17. Situs incertus.
 Hylas, Ἰλᾶς, Herculis socius, in Arganthonio Bithyniæ monte a nymphis raptus, 482, 49. Hylæ festum apud Prusienses, 483, 2.
 Hylica, Ἰλυκή, Bæotiæ palus, Hylis vico vicina, Κηφισοῖς Homerica, 350, 15.
 Hylobii, Ἰλῶβιοι, Garmanum philosophorum secta, 607, 25.

Hyllus, Ὕλλος, Herculis f. natu maximus ab Ægimio adoptatus est, eique in regno successit, 367, 5.
 Hyllus, nunc Prygius dictus, fluvius in Hermum exit, 535 9. Ab Homero memoratur, 474, 50.
 Hymettus, Ὑμηττός, Atticæ mons, 343, 16. Sub eo Pelasgi e Bœotia pulsi condescerunt, 345, 5; marmor Hymettium; mel Hymettium, 343, 18.
 Hypæpa, Ὑπαίπα (Ruinae in *Dokboi* vico), Lydiæ opp. qua descenditur a Tmolio ad Caystrum campum, 536, 24.
 Hypæsia, Ὑπαίσια, Triphylia regio prope Samicum, in quo Minyæ condescerunt, 298, 27. Hypæsiæ regionem eandem esse cum ea quæ p. 299, 15, τὸ Αἰπύσιον πεδῖον vocatur, plurimi putant; at nihil incertius. Nescio an pro Ὑπαίσια Strabo scripserit Ὑπαίπια, adeo ut regio intelligenda sit monti subjecta, in qua Æpy vel Æpium oppidum erat.
 Hypæna, Ὑπαίνα, Triphylia opp. in Elin urbem assumptum, 296, 9.
 Hypanis, Ὑπανίς (*Gharra*), Indiæ fl., 590, 1; 597, 1. Gentes inter Hypanin et Hydaspem, 597, 18. Regio trans Hypanin sita fertilissima, 598, 45. Ultra Hypanin Alexander non penetravit, 594, 45; transgressus fluvium est Menander, 443, 3. Cf. Hydaspes.
 Hypanis (*Rog*; Straboni autem est *Dniester*). Quæ fluviorum confusio apud alios quoque obvia), Sarmatiae fl., cursum habet Tanaidi parallelum; fontes ejus ignoti, 88, 47. Borystheni propinquus est, 254, 18. Ab Homero non memoratur, 248, 14.
 Hypanis (*Kuban*) nonnullis vocatur ὁ Ἀντιχάτης, 424, 30 et 37. Quem Pharnaces Dandariorum agris induxit, 425, 13.
 Hypasii, Ὑπάσιοι, Indiæ gens, inter Cophen et Indum, 595, 1; 589, 48.
 Hypatus mons, Ὑπατον ὄρος (*Samata*), in Bœotia, cui subjacet Glissas vicus, 354, 4.
 Hypelæus fons, Ὑπέλαιος κρήνη, Ephesi, 541, 39; 546, 49.
 Hyperbolæ quædam sunt hyperbolarum, ὑπερβολαὶ ἐπὶ ὑπερβολῶς, ut quum dicimus aliquid suberis umbra esse levius, etc., 30, 30.
 Hyperborei, Ὑπερβόρειοι, apud quos boreas non spiret, nulli sunt, ut Herodotus censet, obloquente Eratosthene. Corrigit utriusque sententiam Strabo, 51, 34. Cf. 245, 16; 435, 20. Hyperboreorum longævitæ, 605, 53.
 Hyperæa, Ὑπέρæα, fons Thessaliæ, prope quem veteris urbis (Helladis, ut Pharsalii putabant) rudera sunt, 370, 47; in Eurypyli ditione, 376, 40. — Alia Hyperæa in Phæacorum urbe Eumelo subjecta, 377, 32.
 Hyperesia, Ὑπερησία (i. q. Ægira), Achaia urbs, ab Homero memorata, ad Agamemnonis regnum pertinuit, 328, 51; 324, 13.
 Hypnotii, Ὑπνόντιοι, nulli sunt, sec. Herodotum; imo sunt, sec. Eratosthenem, quum Notus in Æthiopia non spiret; at hoc falsum esse Strabo respondet, 51, 34.
 Hyphantæus mons, Ὑφάντειον ὄρος, ad quem jacet Orchomenus, 364, 10.
 Hypochalcis sive Chalcis, Ἐτολιæ opp. ad Chalcidem m., 387, 26.
 Hypocremnus, Ὑπόκρημνος, locus ad isthmum situs, qui Erythræorum et Clazomeniorum agrum dirimit, 550, 4 et 44; 551, 28.
 Hypothææ, Ὑποθήαι, secundum nonnullos Bœotia oppidum, quod e verbis Homeri *Iliad.* 2, 505 eliciunt, 354, 12.
 Hypsicrates, Ὑψικράτης, historicus, de Asandro isthmum Chersonesi Tauricæ muro muniente, 258, 52; de Gargensisibus et Amazonibus, 432, 19; de animalibus quæ sint apud Æthiopes Hesperios, 702, 17.

Hypsoeis, Ὑψέαις, locus Macistiae, ubi Latonæ sanum; in propinquo Amphigenia opp., 300, 41. Situs incertus. Fortasse opp. in monte ad hod. *Sulima* situm in Messeniæ parte Triphylia proxima. Cf. v. Amphigenia.
 Hyrcania, Ὑρκανία, Parthia bellis accuratius innouit, 11, 47; primum fusius de ea exposuerunt Parthiorum scriptores, ut Apollodorus Artemitenus, 97, 27; 57, 9. Hyrcaniae situs, 436, 52. Inter Hyrcaniam et Parthos et Arios et Daas ingens est solitudo, quam Dææ peragranter in Hyrcaniam et vicinas regiones invadebant, 438, 40. A solitudine Hyrcaniam dirimit Sarnius fl., 438, 12. Hyrcaniae pars olim fuit Parthysæ, 441, 13, et Neææ, 436, 45. Ejus fluvii Ochus et Oxus, 436, 47. Per Oxum merces Indica in Hyrcaniam feruntur, 61, 22. Regio fertilissima est, 60, 45; opulenta et ampla, urbibus distincta, quarum potiores recensentur; at non satis regio excolitur; hujus rei causa, 436, § 2. Abiete et pinæ caret, 436, 44. Ἀκταὶ θανάτῳ in ora Hyrcaniae, 427, § 5. Ex India in Hyrcaniam circumnavigari posse non negat Patrocles, 444, 54. Ex Hyrcania Persæ colonos duxerunt in Lydiæ campum, qui inde Hyrcania vocatur, 538, 4. Hyrcaniae proximi e Daarum gentibus sunt Aparni, 438, 36; 252, 49. Inter Hyrcanos et Derbices habitare ferunt Tapryos, 441, 29. Cf. 440, 36.
 Hyrcanium mare, ἡ Ὑρκανία θάλασσα, i. q. Caspium mare, 434, 46; 100, 20. Ejus a Colchide distantiam accurate definire tentavit Hipparchus; item Hyrcaniae a Bactria distantiam, 77, 36. Maris os magis versus boream inclinat quam extrema Scythia, quæ sunt post Indos, 98, 34. Maris accolæ, 107, 11.
 Hyrcanium, Ὑρκανίον, Judææ castellum a Pompeio eversum, 649, 34. Situm fuerit in eodem tractu in quo erat Machærus castellum; sed quoniam potissimum loco, parum liquet.
 Hyrcanici campus, Ὑρκανίον πεδῖον, Lydiæ, in quem ex Hyrcania Persæ colonos duxerunt, 538, 4.
 Hyrcanus, Ὑρκανός, et Aristobulus Alexandri filii, de imperio Judææ disceptantes a Pompeio dejecti, 649, 19. Hyrcanus a Pompeio Judæorum sacerdotio præfectus, 651, 6.
 Hyria, Ὑρία (*Oria*), quam Herodotus ἁπυγίæ urbem a Cretensibus conditam dicit, aut Uria est aut Veretum, 234, 23.
 Hyria, Ὑρία, in Bœotia Aulidi propinqua, nunc Tanagraeorum, olim Thebanorum locus, 347, 25; de ea fabula, ib. Secundum nonnullos Hyria i. q. Hysia, 347, 29. Hyriensium colonia Hysia, 347, 31.
 Hyrieus, Orionis pater, in Hyria Bœotia, 347, 26.
 Hyrmine, Ὑρμίνη, Elidis oppidum fuit, non amplius exstans, nisi quod montana non procul a Cyllene extremitas Ὀρμίνη vel Ὑρμυνα dicitur, 293, 24 et 27; 292, 16. Pertinere ad hunc locum ruinas prope *Kunupeli* portum cum Curtio, *Pelop.* 2, p. 33, crediderim.
 Hyrtacides, Ὑρταχίδης, Hyrtaci f., Asius, 501, 20.
 Hysia, Ὑσία, Bœotia opp. Parasopiae regionis sub Cithærone, colonia Hyriensium, a Nycteo condita; nonnulli Hyriam vocant, 347, 29.
 Hysia, Ὑσία, Argolidis opp., 323, 36; 347, 31. Incolæ Hysiatæ, ib. Ruinae in colle exstant, qui est ab *Achlado-kampos* meridiem versus. V. Curtius *Pelopon.* 2, p. 367.
 Hyspiratis, Ὑσπιράτις (an *Ευσπιράτις*?), Armeniae prov., in qua auri metalla et sandycis ad Caballa, 454, 18.

I.

Iaccetani, Ἰακκετανοὶ (ad *Jaca* urbem), Hispania gens, quorum regio pertinet a Pyrenes radicibus ad vicina

- Ilerdæ** et **Oscæ**, 133, 53. In hac regione Sertorius bellum contra Pompeium gessit, et postea Sextus Pompeius contra Caesarem, 134, 19.
- Iacchus**, 'Ιαχχος, vocatur tum Bacchus tum princeps mysteriorum. Cereris genius, 402, 9.
- Ialmenus**, 'Ιαλμενος, Orchomeniorum dux, cum quibus ad Pontum sedes fixit, 357, 15.
- Ialysus**, 'Ιαλυρός (ad *Philerimo*), Rhodi urbs, a quonam condita et nominata sit, 558, 32 et 35; postea cum Lindo et Camiro in unam Rhodum urbem colit, 559, 20. Supra *Ialysum* Ochyroma arx, 559, 27.
- Ialysus**, Protogenis pictura, 557, 15.
- Iamnia**, 'Ιάμνια (*Iebna* sive *Ibnah*), Judæorum vicus ab Iope proximus; ab Azoto et Ascalone et a Casio monte distantia, 646, 11 et 18.
- Iamblichus**, Sampsicerami f., Emisenorum phylarchus, Arethusam castellum tenebat, 641, 8.
- Iapodes**, 'Ιάποδες, Galli Illyrii mixti, 260, 39; 172, 41. Inter Pannoniam et Adriam habitantes, gens bellicosa, sed ab Augusto prorsus defatigata, 261, 30; 172, 45. Oræ Iapodicæ, quam Liburnia excipit, παράλιους 1000 stadiorum, 261, 27 et 37. In Iapodum terra Ocræ mons, pars Alpium humillima; hinc qui sunt meridiem versus montes rursus in altum se attollentes, vocantur Albii, 260, 47 et 38; 261, 28; 172, 41; 168, 20. Per Iapodes ex Albio monte Colapis fluit, 261, 2. Urbes Iapodum Metulum, Arpinum, Monetium, Vendon, 261, 32. Regionis solum quale sit. Incolæ armaturam Gallicam habent; corpora notis compungunt, 261, 33. Latrocinii se dederunt, 172, 45. Insulæ ad oram Iapodicam Absyrtides et Cyricia, 261, 42.
- Iapygia**, 'Ιαπυγία, secundum Antiochum extra Italiam sita est, et occidentem versus sequitur post Metapontum, 212, 2; 220, 14; 174, 24. Iapyges, sec. Antiochum, ab Iapyge dicti, usque ad Dauniam incolebant, 232, 6. Iapygia etiam Messapia vocatur a Græcis; indigenæ in ea distinguunt Salentinus et Calabros, et quod his superjacet Apuliam vocant, ubi Græcis Peuceii sunt et Daunii, 230, 42. In Iapygiam e Bœotia venit Messapus, 347, 51. Iapygiæ solum in summo asperum; si aratro scinditur globosum esse deprehenditur; aquâ minime abundat, attamen pascuis aptum et arborum ferax, 233, 29. Olim tredecim ibi urbes; nunc præter Tarentum et Brundisium nonnisi oppidula, 233, 31. Ab Iapygia ad fretum Siculum per oram 3000 stadia, navigatione 2500 st., 176, 12. Iapyges olim Crotonem incolebant, teste Ephoro, 218, 16.
- Iapygium promontorium**, 'Ιαπυγία ἄκρα, 176, 17; 102, 11; 215, 27; Italiam διχόρουν facit, 89, 49. Ejus situs cum Lacinio pr. sinum Tarentinum, cum Ceraunio montibus aditum sinus Ionici coerces, 233, 37. Ad Ceraunios 700 stadiorum tractus, 233, 43. Ab Iapygia acra ad intimum sinum Corinthium minus quam 3000 stad., 102, 29; ab eodem in Africam plus quam 4000 stadia, 102, 30. Salentini accolæ promontorii, 230, 40.
- Iapygum promontoria tria**, 'Ιαπύγων ἄκρα τρεῖς, ad Crotonem, 217, 27.
- Iapys**, 'Ιάπυς, Dædali et Cretensis mulieris f., Cretensium dux, de quo Iapygia dicta, 232, 7. Cum Cretensibus e Sicilia profectus Brundisium frequentavit, 234, 28.
- Iardanes**, 'Ιαρδάνης, Pisatidis fluvius (*riv. de Skafidia*), 294, 43.
- Iardanus pratum et sepulcrum**, 'Ιαρδάνου λαιμὸν καὶ τάφος, in Triphylia inter Anigrum fl. et montem ex quo fl. decubatur, 298, 36. Sepulcrum præterfluit Acidon, 299, 12.
- Iasidae**, 'Ιασίδαι, Iasi posterii, Peloponnesii, 319, 34.
- Iasion**, 'Ιάσιων, Dardani frater, in Samothrace ob scelus in Cererem commissum Jovis fulmine ictus, 283, 1.
- Iason**, 'Ιάσων. Ejus ad Phasin navigationem Homero ignotam fuisse perperam contra Neanthem contendit Demetrius, 37, 38; 5, 15; 17, 9. Iolco profectus, 374, 33, per Symplegades navigat ap. Homerum, 128, 45; 17, 23. Relictis navibus, expeditionem e Colchis in Armeniam et Mediam usque fecit, teste Eratosthene, 40, 18. Cum Armeno Thessalo e Colchide profectus Iberiam, Albaniam magnamque Armeniæ et Mediæ partem peragrassæ fertur; testantur rem Iasonia aliaque monumenta, 432, 1. Araxæ fluvio fauces aperuisse dicitur, 455, 26. Expeditionis signa exstant circa Sinopen, Propontidem, Hellespontum, in Lemno, Italia, Creta, 38, 22; 17, 15. In Æthiā ins. venit, 186, 38. Junonis Argivæ sanum in Lucania condidit, 209, 40. Per Istrum in Adriam navigavit, 47, 51. Secundum Mimnermum et Demetrium Scepsium in oceanum ad Æeten profectus est, 39, 12. Iolci domi nullam reliquit posteritatem, 37, 50. Euneus, filius ejus, Lemni rex, 37, 42. Iasoni templum Abderis struxit Parmenio, 455, 17.
- Iasonea**, 'Ιασόνεια, in Armenia, Media et vicinis regionibus passim monstrantur, 38, 21; 451, 18 et 25; 455, 16; in Ponto, 469, 53.
- Iasonius mons**, 'Ιασόνιον ὄρος, Mediæ mons, 451, 21.
- Iasum Argos**, 'Ιασον Ἄργος, Peloponnesus ap. Homerum, 317, 51; 319, 35.
- Iasus**, 'Ιασός, Carizæ urbs in insula sita; victus incolarum, et indoles, 562, § 21. Patria Theodori dialectici, ib.
- Iaxartes**, 'Ιαξάρτης (Sir, *Sir Darja*), ex Indicis montibus defluit, 437, 24; sec. Eratosthenem Sacas et Nomades a Sogdianis dirimit, 440, 34; 443, 20. In Caspium mare exit; ostia ejus ab Oxi ostiis distant 2400 stadia, sec. Eratosthenem, 435, 6, sive 80 parasangas, sec. Patrocleum, 444, 29. Iaxartes, ad quem Alexander venit, a Bactra 5000 fere stadia, a Caspio montē 22670 stadia distat sec. Eratosthenem, 440, 50. Ad Iaxartem nonnulli Tanaisidis nomen transtulerunt, 437, § 4. E regione trans Iaxartem sita profecti Scythæ Asii, Pasiani, etc. Bactrianam Græcis ademerunt, 438, 33. Adjacet fluvio Cyra urbs, 443, 48.
- Iazyges**, 'Ιάζυγες, Sarmatæ inter Tyregetas et Borysthenem, 254, 25; 244, 50.
- Iberes**, 'Ιβηρες, antiquitus appellabantur omnes gentes occidentales, 27, 28. Cf. 137, 4 et v. Hispania.
- Iberia**, Iberia, 'Ιβηρες, 'Ιβηρία, Asiæ gens et regio, 107, 9. De his Straboniana demumestate accuratiora innotuerunt, 97, 24. Iberiæ pars major bene habitatur, 428, § 1; situs regionis; fluvii, 429, § 2; fluvii auriferi, 606, 3; camporum incolæ, montanorum incolæ, 429, § 3; quattuor in Iberiam aditus, a Nomadibus (per Caspias sive Caucasias pylas, *défilé du Terek* sive *de Dariel*), ab Albania per Cambysenem et Alazonium (*défilé de Derbend*), a Colchide per fauces pone Sarapana, ab Armenia prope Cyri et alius amnis confluentes, ubi sunt Harmozica et Seusamora castella, 429, § 4 sq. Quattuor hominum ordines, § 6. Iberes Asiæ ex occidente immigrarunt; eos ab Armenia separat Araxes, ut Apollodorus ait, verius autem Cyrus et Moschici montes, 51, 3. Iberes attingit Cambysene Armeniæ, 430, 50. Partem Moschicæ regionis timent, 428, 9. Iberiæ urbs Phrixipolis (Phrixium, 38, 12) quæ nunc Ideessa, in Colchidis confiniis, 428, 12. Arma Iberum, 431, 17. Iberiam peragravit Iason, 432, 4. Iberibus Armenii ademerunt regionem juxta Paryadrum et Chorzenen et Gogarenen, 453, 22. Cf. Armenia.
- Iberus**, 'Ιβηρ (*Ebro*), Hispaniæ fl., 131, 49, apud Cantabros oritur, 132, 17; inter Pyrenen et Iduberiam fluit utrique monti parallelus, 133, 47; 132, 17. Inde a Carthagine usque ad Iberum Edetani habitant per 2200

- stadia, 129, 45. Ab Ibero ad Pyrenen et Pompeii tropaea 1600 stadia sunt, 129, 46. Ab Iberda fluvius distat 160 stadia, 134, 10. Haud longe ab eo Ilergetae habitant, 134, 3. Ad fontes ejus Pleutauri degunt, 129, 29. Adjacent ei Caesar Augusta et Celsa; ad Celsam ponte lapideo fluvius jungitur, 133, 51. Adjacet etiam Dertosa, 132, 16. Interdum exundat fluvius neque imbris neque nivibus auctus, sed flante borea; causa hujus exundationis, 145, 26.
- Ibis, ἰβίς, avis ab omnibus Aegyptiis colitur, 690, 11. Describitur, 699, 15. Ibes ad lacum Aethiopis, 658, 41.
- Ibycus, Ἰβυκός, poeta Asopum Sicyonis fluvium e Phrygia fluere cecinit, 225, 46. Idem laudatur, 49, 25.
- Icaria, Ἰκαρία et Ἰκαρός (Νικαρία), insula, unde dicta sit; mari adjacenti nomen dedit; ejus ambitus; a Samo distantia; navium stationes; Dianae templum; Cenoë et Dracorum oppida; nunc deserta est; pascuis ejus Samii utuntur, 545, § 19; 418, 53; 544, 2. Drepanum insulae promontorium, 544, 34. Icarum ins. Milesii frequentaverant, 542, 35.
- Icarium mare, Ἰκαρίον πῆλαγος, unde nomen habeat; in eo sitae sunt Icaria, Samus, Cos, Corassiae, Patmus, Lerus, 419, 3; 23, 43; 102, 43.
- Icarus, Ἰκαρός, e Polycasta pater Penelopae, Alyzei et Leucadii, 388, 51; 396, 28. Cum Tyndareo fratre et Hippocoonte domo pulsus ad Thestium Pleuronis imperantem venit, eique in occupanda regione transacheloa auxiliatus partem Acanthiae obtinuit, 396, 28.
- Icarus, Ἰκαρός, Dædali f., quoniam casu Icariae insulae nomen dederit, 545, 47.
- Icarus, Ἰκαρός, insula sinus Persici ad Arabiae oram inter Euphratem et Gerrha sita, Apollinis templum et Dianae ταυροπόλου oraculum habet, 652, 10. [Secundum Aristobulum apud Arrian. Exp. Alex. 7, 21, 3 Icarus insula 125 stadiis ab Euphratis ostio dissita erat, adeo ut referenda sit ad hod. *Feledj*. Insula haec pertinet ad adjacentem urbem maritimam *Karin* sive *Korein* (alii etiam *Gran* et *Koit*. V. Ritter, 12, p. 603), quod nomen olim ipsi etiam insulae fuisse ex graeco nomine Ἰκαρός colligas. Ceterum Eratosthenes ex eoque Strabo aliter de situ insulae statuisse videntur. Nam Strabo postea demum (p. 653, 6) de insulis Euphratis fluvii ostio obiectis sermone instituit. Credi sane posset has non nisi ad hodiernas *Worabah* et *Boubian* pertinere; sed dubitationem movet Ptolemæus, qui Icharam insulam (ab Icaro nostra vix distinguendam) longe magis meridiem versus ponit, ita ut cum hodierna *Abou-Aly* componenda foret. Idemque efficitur ex mensuris apud Plinium 6, 32, 147. Et tamen nullus dubito quin veram Icarum insulae positionem unus Aristobulus recte significaverit. Eratosthenes ejusque asseclae de insulis Arabiae adjacentibus falsas opiniones conceperunt, quod oram sinus Persici falsissime sibi delineaverant. V. not. ad v. Aradus, Tyrus, Ogyris.]
- Icarus, Ἰκαρός, ins. maris Icarii. V. Icaria.
- Ichnæ, Ἰχναί, Thessaliothis opp., in quo Themis Ichnæa colitur, 374, 17.
- Ichneumon, Aegypti animal, 699, 11; quomodo crocodilis perniciem inferat, 690, 4; in Herculis urbe, quae est a meridie Arsinoe, colitur, 689, 53.
- Ichthyophagi, ἰχθυοφάγοι, Aethiopiae ad fauces sinus Arabici circa Diren prom., 657, 48; 654, 35; in myrrhifera regione, 658, 33; sub circulo tropico, 79, 17; vitae ratio, 657, 53. Ichthyophagi ad Gedrosiam, 110, 17. Eorum ora inter Orilas et Carmaniam per 7400 stadia patet, 613, 20; regionis natura; incolarum victus; tuguria e cetorum ossibus structa; retia e palmarum corticibus facta; pecorum carnes piscium saporem referunt, 681, 23. Ichthyophagi Assyriae, 635, 23.
- Ichthys, ἰχθύς (*Katakolo*), Elidis promontorium, 710, 14; a Cephalenia 120 stadia distat, 294, 50.
- Iconii, Ἰκόνιοι, Galliae Narbonensis gens supra Vocontios et juxta Medullas habitans, 153, 53; 169, 35. (Iconii aliunde non noti; iidem esse videntur cum Ucenis Plinii, qui inter Medullas et Caturiges ponuntur, in regione hod. *Oze* et *Huez*).
- Ictinus, Ἰκτινός, architectus, cujus opera sunt Parthenon et Eleusinium delubrum mysticum, 339, 24.
- Ictumuli, Ἰκτομούλοι, Galliae Cisalpinæ vicus Vercellis vicinus, auri fodinas habens, 181, 49. (Cf. Plin. 33, 21: *Ictumulorum aurifodinae, Vercellensi agro*. Sec. Durandum *Del Vercellese*, p. 82, fodinae istae fuerunt ad montem medio ævo *Vittomulo*, hodie *della Bessa* dictum.)
- Icus, Ἰκός, insula et urbs cognominis, Magnesia ora objacens, 375, 18.
- Ida, Ἰδῆ (*Psiloriti*), Cretæ mons, 405, 50. (Cf. p. 472, 475, 478, 604 ed. *Casaub.*)
- Ida, Ἰδῆ, Troadis mons, 405, 50; 493, 48, a Cretensi monte nomen accepit, 517, 29. Scolopendram forma refert; duobus terminatur promontoriis, Lecto et altero quod ad Zeliā in mediterraneis desinit. Sic Ida Trojanam, quæ proprie vocatur, regionem describit, 499, 1. Troas inter mare et Idam sita est, 491, 50. Ida mons πολυπίδακος, 515, 12, ad Lectum usque pertinet, 497, 28; ejus flexus duo versus Rhæteum et Sigeum protendantur, 511, 6. Idæ vertices quattuor Olympi dici prope Antandrum, 403, 50; Gargarus vertex et locus, 499, 40; Pytna collis, 405, 51; Cotylus vertex, in quo fontes Scamandri, Granici et Ezepti, 518, 18. Τῆς Ἰδαίας ὄλης τὸ ὑποτόμιον ὁ Ἀσπανεύς, 519, 10. Ex Ida Cillæus fluvius oritur, 523, 33. Ab Ida Lesbus insula abrupta videtur, 50, 7. Ad Idam olim Leleges habitaverunt, 267, 23. Ad eum Dardanus Dardaniam condidit, 283, 4. Idam et Olympum tanquam unum eundemque montem poetas passim memorant, 403, 49.
- Idæa, Rheia, 402, 44. Idææ matris templa quæ sunt circa Cyzicum, ab Argonautis condita sec. Neanthes, 37, 36. Cf. 492, 54.
- Idæi Dactyli, Ἰδαῖοι Δάκτυλοι, aut iidem cum Curetibus, Corybantibus, Telchinibus, Cabiris, aut certe cognati eorum simillimique, 400, 32; 283, 21. Cf. Dactyli.
- Idæus sinus, i. q. Adramyttenus sinus, q. v.
- Idanthysi Scythæ expedito, 585, 53.
- Idessa, Ἰδέσσα, olim Phrixipolis in Iberia Colchidi contermina, 428, 12.
- Ideonni terra. V. Donni terra.
- Idomene, Ἰδομένη, Macedoniæ urbs, 334, 40. In convalle quæ ab Idomene initium sumit, Orthopolis, Philippopolis et Garescus opp. sunt Parorbæ, 281, 5. Idomene cum hod. *Gradisca* componendum fuerit, ut cum Lapleo statuo. Memorat locum Tab. Pent. et Ptolemæus 3, 13.)
- Idomeneus, Ἰδομενεύς, Cretensium dux, 412, 12 sqq.
- Idomeneus, Lampsacenus, Epicuri familiaris, 504, 48.
- Idrienses, Ἰδριεῖς, Cariae populus, 578, 35.
- Idubeda, Ἰδουβίδα, Hispaniæ mons Pyrenæ parallelus, a Cantabris ad nostrum mare pertinens, 133, 40. Inter eum et Pyrenen Iberus fluvius, 133, 47; ab ortu Idubeda Celtiberiæ conterminus, 134, 32, 134, 50.
- Idumæi, Ἰδομαῖοι, genere Nabatæi, per seditionem patria ejecti, Judæis se adjunxerunt eorumque leges amplexi sunt, 647, 14; 638, 8.
- Ἰβόνη. V. Hibernia.
- Igles, Ἰγλήες, Hispaniæ gens, apud antiquiores regionem

- non ampliam intra Iberum fl. sitam, quam nonnulli Iberiam vocarunt, tenuerunt, 138, 9.
- Ignis æternus, τὸ ἀθάνατον κῆρ, tempore invasionis Gallicæ, Roma Cæren translatus est, 183, 28. Ignem Persæ colunt, 623, 40 et 48.
- Iguvium, Ἰγούιον (*Gubbio*, *Eugubio*), Umbriæ opp., 189, 45.
- Ilerda, Ἰλέρδα (*Lerida*), Hispaniæ urbs, non longe ab Ibero fl.; ad ejus usque regionem Iacetani pertinent, 134, 2. Distat ab Ibero 160 stadiis oceanum versus a Tarracone versus austrum 460 st., ab Osca versus septentrionem 540 st., 134, 10. Ad eam Afranius et Petreius Pompeiani duces a Cæsare devicti, 134, 8.
- Ilergetæ, Ἰλαργεταί, Hispaniæ gens, non procul ab Ibero, 134, 3.
- Iliaca Minerva. V. Minerva.
- Iliaco in campo Batiae sive Myrinæ tumulus, 491, 12.
- Iliacum bellum. V. Trojanum bellum.
- Ilibirris (Ἰλίδουρις et Ἰλίδουρις codd. Strab., Ἰλίδουρις Polyb. ap. Athen., Ἰλλάρς Athen.), Galliæ fluv. e Pyrenæis ortus (*Tech*), cui adjacet urbs cognominis (postea in ejus locum successit Helena, hod. *Elne*), 151, 8.
- Iliocolone, Ἰλιοκολώνη, in agro Pariano locus, 504, 36.
- Iliipa, Ἰλίπα, Turdetaniæ urbs ad Bætin, 117, 16, qui eo usque navigabilis est, 117, 43. A mari urbs 700 stad. dissita, 145, 16; argenti metalla habet, 117, 49. Ibi Posidonius commorans Bætis exundationem observavit, 145, 16. (Ruinae ad *Pennasflor*, ut probabiliter statuunt Wesselingius et Ukertus; *Alcala del Rio* sec. Anvillium et Mannertum; *Cantillana* sec. Cortez; *Loja* sec. Reichardum.)
- Iliarus, Ἰλίσσαρος, Rhammanitarum Arabum rex tempore expeditionis Ælii Galli, 665, 23.
- Iliisus, Ἰλισός, Atticæ fl., 343, 34.
- Ilihiæ urbs, Ἰλίουθίας πόλις, et fanum in Thebaide, 693, 47. Cf. Lucina.
- Ilium vetus sive Troja, ab Ilo conditum, 301, 57, ab Hercule vastatum, 510, 20, non est Ilium hodiernum, sed ab eo triginta stadiis fuit vetus ortum et Idam et Dardanum, ubi nunc est ἡ Ἰλίου κώμη, 507, 38; 510, 15; 511, 32. Illi antiqui nullum superest vestigium, neque id mirum est, 513, 13. Urbe eversa, agrum Iliensem Sigel et Rhœtei alique vicini inter se dividerunt, 515, 8. Et lapidibus Iliacis Archæanæx Sigeum munivit, 514, 13. Falso Timæus ait Illi lapidibus Achilleum a Perandro munivit esse, 513, 38. Qui instaurare urbem intenderunt, locum antiqui Illi abominati esse videntur, 514, 45. Illi excidium, pictura, 295, 26. Iliensium simulacrum Minervæ, quod hodie est, stantem deam exhibet, dum sedentem indicat Homerus, 514, 25 (Cf. Ilium novum).
- Ilium novum (ruinae quæ vocantur *Hissarlik*, sitæ inter vicos *Kalfatti*, *Tchiblak* et *Kum-Kol*) ab Achillis portu 12 stadia, a vetere Ilio 30 stadia distat, 510, 12; 507, 38; 511, 32. Cræsi temporibus hoc in loco positum est, 507, 39. Olim pagus cum villi Minervæ templo; auxit locum Alexander, deinde Lysimachus, 507, § 26. Quo tempore Romani primum in Asiam transgressi sunt, πόλις erat; venerunt in oppidum Galli, sed ut non munitum reliquerunt; expugnavit urbem Fimbria; auxit Sulla, deinde vero Cæsar, ab Iliensibus genus repetens, 508, § 27; 515, 13. Ab Ilio hodierno usque ad Cebreniam tractus montanus pertinet campos Simoisium et Scamandrium separans, 511, 27. Hellenicus novum Ilium a vetere non diversum esse dicit, Iliensibus gratificans, 515, 6. Ilienses Ilium nunquam prorsus deletum et desertum fuisse perhibent, et Locrenses virgines paulo post captam urbem eo mitti quotannis cœpisse aiant; at hoc Persarum demo temporibus factum est, 514, § 40. Ilienses Achilleum et Sigeum inobedientiæ causa diruerunt, nam ora maritima usque ad Dardanum postea sub Iliensibus erat et sub Iisdem etiam nunc est, 513, 45.
- Illyria, ἡ Ἰλλυρία, 89, 40; 102, 15; 106, 35, fertilis sed ab hominibus neglecta, 263, 37. Ora et objacentes insulæ portus habent commodos, 263, 34. Illyriæ oræ longitudo sec. Theopompum, 263, 23. Oræ longitudo a Ceraunias montibus (*ad sinus Adr. recessum*) stad. 6150 sec. Polyb., 87, 18; 236, 46. Mons Illyr. Candavia, 268, 27. In via Egnatia Illyriam a Macedonia distinguit Pylon locus, 268, 28. Illyricæ gentes, Brygi, Bylliones, Taulantii, Parthini, Dyestæ, Encheleæ, Dasarethii (*qui et*) Sesarethii, 271, 19. Antariatæ, Ardæi, Dardanii ad imam redacti conditionem, 262, 23; Breuni et Genauui, 171, 43. Iapodes et Scordisci gentes ex Illyriis et Gallis mixtæ, 260, 39; 172, 41; 260, 30. Illyricæ gentes Istrum accolentes; earum cum Aquileja emporio commercia, 178, 37; 253, 26. Illyrii in Emathia, 275, 25. Ad Illyricum pertinet ager quem olim Boii tenuerunt, 177, 22. In Illyricum exciderunt Euboenses e Troja redeuntes, 386, 7. Illyrii, Thraces, Iapodes nolis corpora compungunt, 261, 36.
- Ilius, Ἰλιός, illum condidisse fertur; ejus sepulcrum, 507, 31 et 36, in campo Troico, 511, 20.
- Imandes. V. Ismandes.
- Imaus m., Ἰμαόν ὄρος, 438, 21. Tauri pars, 587, 34. Ad eum usque progressus est Menander rex, 448, 5. Τὸ Ἰμάον ὄρος, 107, 7.
- Imbrasus, Ἰμβρασιός, Sami fl., olim Parthenius dictus, 393, 3; 544, 17.
- Imbres Æthiopici Nilum implent, sec. Posidonium, 80, 54.
- Imbrium ratio in India, 589, § 17.
- Imbrus, Ἰμβρός, insula, 23, 19; 102, 52; 282, 32. In qua Cabiri colebantur, 406, 10, et quam Pelasgi tenuerunt, 184, 37.
- Imbrus, Ἰμβρός, castellum τῆς παραίας Rhodiorum, supra Caunum situm, 556, 28.
- Immundi, Ἀκάθαρτοι, a Nomadibus Æthiopie vocantur οἱ Διαπαντοφάγοι, 657, 1.
- Immundus sinus, Ἀκάθαρτος κόλπος, in sinu Arabico, e regione Thebaidis; unde nomen habeat; adjacet Bernelice urbs, 655, 20.
- Inachus, Ἰναχός, Argos præterfluens, fontes habet in Lycio monte, 318, 24. De fontibus fabula, 318, 26; De Inacho Peloponnesi fl. idem nomen inditum fluvio Acarnaniæ, 270, 2.
- Inachus sec. Sophoclem et Hecataem e Pindo, Lacmo, Perrhæbis fluens in Amphilocho et Acarnanes Acheloo miscetur, indeque per mare ad Argos penetrat, 225, 34; 271, 53; 225, 48. In eodem tractu fontes sunt et Inachi et Æantis, sec. Hecataem, 262, 50. Amphilochem perfluenti et in sinum exeunti nomen Alcmaeon dedit de Inacho Peloponnesiaco, 270, 54. (Fort. est hod. *Krikeli*, qui a borea in sinum Ambracicum influit.)
- Inarus, Ἰνάριος, Egypti rex, a Milesiis Naucratis conditoribus navali prælio superatus, 681, 28.
- India, ἡ Ἰνδική. Cur cognitio ejus sit manca admodum, 584, § 2-6. Non novit eam Homerus, 32, 41. Indicarum rerum scriptores, 35, 15, ut Megasthenes, Deimachus, Onesicritus, Nearchus pleraque de India mentiti sunt, 58, 37. Fide inter eos eminet Patrocles, 59, 3. Multa de India inflatus et portentosis narratur, 598, 47. E scriptoribus alter alterum redarguit, 58, 53. Indiæ limites, figura, latitudo et longitudo, singulorum laterum dimensiones sec. Eratosthenem, 587, § 11; aliorum de

his rebus sententiæ, ut Ctesie, Onesicriti, Nearchi, Megasthenis, Deimachi, 588, § 12. Indi e quattuor terrarum partibus Ephoreis obtinent orientalem, 28, 19. Figura Indiarum rhombi similis; latus orientale valde est versus ortum productum, maxime ultimo promontorio, quod et magis versus meridiem vergit quam reliquum litus, 72, 21. Desinit in mare orientale et in austrinam Atlantici partem, 107, 32. Indiarum pars maxime ortum versus porrecta est ea ubi Imaus, ultima Tauri pars Indicium pelagus attingit, 445, 1. Indiarum apposita tota Sogdiana et Sacarum regio et pars quædam Bactrianæ, 440, 33. In antiquis tabulis geographicis nimis boream versus extendatur, 56, 29. Sec. Deimachum sita est inter æquinoctium autumnale et ortum hibernum; quod tum per se falsum est, tum refragatur iis quæ de Indiarum latitudine (3000 stad.) idem Deimachus prodit, 63, 22. Latitudo nonnullis in locis ad 30000 stadiorum, sec. Megasthenem et Deimachum, 57, 23; 60, 34; longitudo in latere boreali 16000 stad. sec. Megasthenem, 15000 stad. sec. Patrocleum, 58, 13; Eratosthenes neutrum horum secutus est, sed σταθμῶν quandam ἀναγραφὴν, 58, 15. Montes septentrionale Indiarum latus definientes in eo parallelo sunt qui per Athenas et Rhodum ducitur, 56, 12. Termini meridionales in eodem sunt parallelo in quo Meroe, 66, 34; id tamen a nullo demonstratum esse Hipparchus ait, 64, 17. Indiarum in partibus austrinis Ursa occidit, et umbræ in diversam partem cadunt, monente Megasthene, falsoque obloquente Deimacho, 63, 25; 64, 28. A boreali Indiarum latere ad mare septentrionale 4000 fere stadia sec. Strabon., 62, 21. Ad fines Indiarum a portis Caspiis 15300 stadia, ab Ortopanis 1000 stadia sec. Eratosthenem, 441, 6. India ab occasu Europæ euro vento peti potest, 84, 35. Ex India in Caspium mare circumnavigari posse asserit Patrocles, 62, 19; 444, 54. Mons Indiarum apud poetas Meros, in quo Bacchus enutritus sit; eidem deo sacer Nysa mons, 586, 17. Indiarum petra Aornus, 586, 40. Fluviorum exhalationibus et Etesiarum flatu India madet æstivis imbris, 588, 44. Imbrum rationes sec. Aristobulum, 589, § 17. Fluviorum exundationes, *ib. et* § 18. India quam Arabia et Æthiopia udior et fecundior, 592, 35. Ora maritima palustria est, 591, 15. Indiarum fertilitas, 591, 18; regio fertilissima trans Hypanim sita esse fertur, 598, 45. Regiones Musicani, Sabi, Porticani, 597, 29. Assacani terra, 589, 48. Fluvii multi, quorum maximus Ganges et Indus, 588, 27; in Gangem influens Cédanes, 612, 21. Cf. v. Cophes, Choaspes, Acesines, Hyarotis, Hypanis. Habet etiam fluvios auriferos, 606, 3; 611, 33; et Silam fl. cui nihil innatat, 599, 23. Indiarum animalia eadem fere habet quæ Æthiopia et Ægyptus, excepto hippopotamo, 588, 50. Elephantibus; eorum venatio, 600, § 42; animalium natura, 600, 43. Leones, pardales, bonasi, 611, 42; tigres, cercopitheci, serpentes *λεονόπτερος*, scorpii alati, canes validissimi, 598, § 37; 596, § 31; cercopitheci, 605, § 56; 395, 14; formicæ *χρυσωρύχοι*, 58, 50; 601, § 44; e quibus nonnullæ sunt alatæ, 611, 32. Aves oriones et catrei, 611, 47. Serpentes ingentes, 58, 51; viperæ aliaque reptilia malefica, 601, § 45. Crocodilli in Indo non multi nec adeo timendi, 602. Pisces e mari in Indum ascendunt multi, 602, 19. India *πολυφάρμακος* et *πολυχρώματος*, 592, 24. Arbores laniferae, 591, 34; 592, 15. Aliæ arbores mirabiles quædam, 591, § 21. Ebenus, 599, 15; arundines magnæ et melliferae, 591, 26 et 49. (Indici calami in Æthiopia, 656, 30.) Byblus, 698, 52; oryza; ejus plantæ cultura, 590, 31; linum, milium, sesamus, oriza, bosmorum, 588, 46; cinnamomum, nardum, alia aromata, 592, 29. Vini Indiam carere dicunt; Onesicritus tamen vites in

Musicani regno memorat, 592, 18. Lapides pretiosi; crystallus, carbunculi, nec non margaritæ, 610, 40; amaraudi, berylli, carbunculi, 611, 40. Lapides thureo colore, sicu et melle dulciores, 599, 10. Auri et argenti metalla, 596, 32, quæ tamen recte tractare Indi nesciunt, *ib.* Sales fossiles, 596, 31. Quod eorum ablatum est, id sponte succrescit, 186, 30. Indiarum gentes fabulosæ *Ἐνωτοκοίται, Ὀκείποδες, Μονόμματοι, Ἀμύκτες, Ὑπερόρειοι*, 605, § 57. Πεντασπίδαμοι et Τρισπίδαμοι, cum gruibus et perdicibus pugnautes, 605, 24. Pannes *σπηνοκέραλοι*, 58, 50. Sibæ, Herculis posteri, ut nonnulli ferunt, 586, 41; 597, 24; Malli, *ib.* Sydracæ, 597, 25, Bacchi posteri cur esse putentur, 586, 36. Indiarum gentes novem et urbes 5000 inter Hypanin et Hydaspem esse ferunt, 597, 18; 589, 48. (Regionem hanc Poro Alexander tradidit, 585, 15). Hypasii (Aspasii?), 589, 48. Dardæ, 601, 23; Prasii, 598, 37; Arbies, 613, 17. Inter Cophen et Indum fluvios Astaceni, Masiani, Nysæi, Hypasii, et Assacani ditio cum Massaga regia, et Pencilaitis civitas, 594, 53. Inter Indum et Hydaspem Taxilæ regio, Abisari regio, 595, § 28; inter Hydaspem et Acesinen Pori regio, et sec. nonnullos etiam Cathæa et Sopithis regio, quas alii trans Acesinen et Hyarotin ponunt, finitimas alterius Pori regioni, 596 § 28 et 29. Nysæos et Nysam urbem a Baccho conditam eique imminentem Merum montem fabulantur, 586, 30. Indiarum urbes: Palibothra ad Ganger, 587, 51; 598, 32; Barygasa (*Barygasa*), Zarmani patria, 612, 50, Taxila, 589, 50. Indi meridionales Æthiopicibus, boreales Ægyptiis colore similes sunt, 588, 54. Indi Libycis Æthiopicibus robustiores minusque aeris siccitate adusti sunt, sec. Posidonium, 85, 5. Indorum ordines septem sec. Megasthenem recensentur, 599, § 39 *sqq.* Indi virtute excellunt, 54, 38. Victus frugalis, morum probitas, literarum neglectus, litium apud eos raritas, cibus, etc., 603, § 53; corporis exercitationes, sepultura; mundi amor, variaeque ejus instituta legesque, 604, § 54 *sq.* Instituta in Cathæa et Sopithis regno, 596, § 30; in Musicani terra, 597, § 34; in Taxilæ regno, 608, § 62. Indorum leges non scriptæ, 610, 15. Epistolæ in sindonibus scribunt, sec. Nearchum, quum alii negent ullis eos uti literis, 610, 32. Vestes, 612, 12; armatura, 610, 23. Ære fuso utuntur, ductili nequaquam, 510, 34. Indorum pompæ describuntur, 611, 34. Barbæ et comæ cultus, 612, 14. Apud nonnullas gentes virginæ proponuntur præmium in pugillatus certaminibus, 610, 17. Indi Jovem pluvialem et Gangem et indigetes genios colunt, 611, § 69. Festum agunt quando rex capillos abluit, 611, 28. Soli reges elephantos et equos possident, ut nonnulli tradunt, 601, 19. Indi quomodo spongia apud Macedones visa imitati sint, 610, 23. Indorum lex quædam, 592, 25. Indorum philosophi, *ὀρεῖνοι* et *παιδαῖοι*, *Βραχυῆται* et *Γαυῆται* et *Πόλυται*, eorumque ordines varii et doctrinæ vivendique ratio secundum Megasthenem, Aristobulum, Onesicritum, Nearchum, 606, § 58-71. Nominatim ex iis memorantur Mandanis et Calanus, et qui postea ad Augustum venit Zarmanus, *q. v.* Calanus coram Alexandro se combussit; idem fecit Athenis Zarmanus Augusti ætate, 585, 26. Sec. Megasthenem nemo unquam præter Herculem et Bacchum et Alexandrum cum exercitu Indiam aggressus est, neque Indos unquam foras exercitum miserunt, 585, § 6. Bacchi et Herculis expeditiones fabulis accenset Eratosthenes, 586, 8. Alexander M., Herculem et Bacchum imitatus, aras in ultimis expeditionis Indicæ posuit, 142, 16. Herculis et Bacchi columnas non viderunt Macedones, nihilominus loca quædam crediderunt esse eas columnas, 142, 24. Quænam de Cyri et Semiramidis in

Indiam expeditionibus ferantur, 585, 34; Semiramis cum viginti hominibus, Cyrus cum septem fuga evaserunt, 614, 35. Indos nonnullos cum Hercule in Libyam venisse, eorumque posteros Mauros esse perhibent, 703, 26. In Indiam usque Menelaus venit ex Cratetis sententia, 31, 37. Indi posteriore ætate magnam etiam Arianae partem tenuerunt a Macedonibus acceptam, 587, 28. Indi ad latus occidentale habitantes olim Persis subjecti erant; Arianis eam regionem ademit Alexander et pecularia oppida constituit, Seleucus vero Nicator dedit Sandrocotto, 616, 25. Majorem quam Alexander Indiae partem occuparunt Graeci Bactrianæ reges; Eucratidas 1000 urbes sub se habuit, sec. Apollodorum, 585, 12. Cf. 443, 1. Indorum, qui sub Pandione vel Poro erant, ad Augustum legatio, 585, 23. Indus quidam in Arabici sinus recessum delatus ad Evergeten II regem adducitur, 81, 25. Indos adiisse fertur Eudoxus Cyzicenus cum Ægyptiis quibusdam, 81, 34. In Indorum emporia e Taprobane importantur testudo, ebur, aliæ merces, 60, 25. Indicæ merces (Ἰνδικὰς πόρος) per Oxum fluvium deportantur in Hyrcaniam, 61, 21; 436, 54. Indica commercia Aorsorum, 434, 37; Alexandrinorum, 97, 32. Merces Indicæ Berenice et Myoshorino Coptum et hinc Alexandriam devehuntur, 684, 49; 692, 30. Indica commercia a Romanis magnopere aucta sunt, 678, 31. Strabonis ætate vel centum viginti naves, sub Ptolemæis per-paucæ duntaxat Myoshorino in Indiam proficiscebantur, 97, 39.

Indicetæ, Ἰνδικῆται (al. Indigetes), Hispaniæ gens in quattuor partes divisa oram quæ est inter Pyrenen et Iberum fl. incolit, 129, 48. Eorum nonnulli Emporium urbein una cum Græciis incolunt, 132, 47.

Indus, Ἰνδός, versus meridiem a montibus fluit, sec. Eratosthenem; inter meridiem et ortum equinoctialem cursum tenet, sec. vetustas tabulas, probante Hipparcho, 72, 10. Indus Indiæ et Arianae terminus, 587, 26. Duobus ostiis Patalenen complectitur, 588, 40; 597, 9. Ostiorum distantia, 597, 35. Gentes inter Indum et Cophen fluvios habitantes, 594, 53. Non procul a fontibus Indus radices Aorni petrae alloit, 586, 41. Indum ponte Alexander trajecit prope Peucolaitin, 595, 3. Inter Indum et Hydaspem Taxila urbs, 595, 5. Influent 15 fluvii majores, quorum sunt Hydaspes, Hypanis, Acesines, Hyarotis, 597, 2. Ejus latitudo, 597, 4. A Caspiis portis ad Indum linea recta 14000 stadiorum, 616, 11.

Inferi. Cur ad inferos Theseus et Pirithous descendisse perhibeantur, 40, 28.

Ingauni, Ἰγγαυνοί, Ligures, Albingauni opp. incolæ, 168, 13, 22.

Innesa, Ἰννησα, in Ætnæ montanis, postea Ætna vocata, 25 (Cf. Ætna). A Catana 80 stadia distat, *ib.*

Inopus, Ἰνωπός, Deli fl., 416, 32; de ejus origine fabula, 225, 42.

Inscriptio Panticapæensis ab Eratosthene laudatur, 61, 34. Inscriptio columnæ in isthmo Corinthio positæ, 142, 12; 337, 3; tumuli Mnasalæ poetæ, 854, 2; in columnis τοῦ πολυανδρίου Thermopylarum, 365, 5; 368, 22; inscriptio Eretrium in columna fani Dianæ Amarynthiæ, 384, 47; alia in Amarynthio, 385, 19; in basi statuæ Ætoli, quæ erat Thermis, 398, 20; in basi statuæ Oxyli apud Eleos, 398, 26; in statuæ Anaxenoridis citharædi, 553, 44. Inscriptio Assyriaca in Sardanapalli imagine, quæ est Anchialæ, 573, § 9; in sepulcro Zarmani Indi, qui Athenis se concremavit, 612, 49; in Cyri sepulcro, 621, 49; 622, 1; in Darii sepulcro, 622, 6.

Insubres, Ἰνσουβροί, Galli ad Padum, 177, 16. Etiam nunc sunt; caput eorum Mediolanum, 177, 23. Insubres (Symbri *codd.*) supra Venetorum regionem, 179, 51;

contra eos Romanis auxiliati sunt Veneti et Cenomani, 179, 53. Ap. Insubres (Symbros *codd.*) lana aspera, 181, 40. Insubres attingunt a borea Rhæti, 243, 13.

Insulæ in alto sitæ e fundo maris elatæ sunt; promontoriis adjacentes a continente abruptæ sunt, 214, 53; 45, 16; 49, 14. Cf. v. Hiera. Insula inter Theram et Therasiam terræ motu in altum elata, 48, 13. Septem insulæ maximæ, 558, 52.

Intemelii, Ἰντεμῆλιοι, Ligures, Albii Intemelii incolæ, 168, 15 et 22.

Interamna, Ἰντεράμνιον (Terame), Latii opp. ad Liris et alius fluvii confluentes sita in via Latina, 197, 48.

Interamna, Ἰντεράμνα (Terni), Umbris opp., 189, 41.

Intercatia, Ἰντερκατία, in Hispania Celtiberorum (potius Vaccæorum) oppidum, 135, 14 (Sec. Itineraria ad bod. Belver locus pertinere videtur, ut cum Mannerto et Lapleo statuo. Lopez locum ponit ad Rio Seco, Florez circa Benevente, Cortez ad Villagarzia).

Interoorea, Ἰντερορεά (Antrodoco), Sabinorum vicus Rheate vicinus, 190, 7.

Io, Ἰώ, ubi Epaphum pepererit, 382, 6. A Triptolemo quaeritur; apud Tyrum e conspectu subducitur, 638, 49.

Iol, Ἰώλ (Cherchel), Massæsyliæ urbs, quam Juba Cæsaream vocavit; portum et ante eam insulam habet, 705, 31.

Iolaenses, Ἰολαῖς, postea Diagesbenses dicti, Sardiniae gens montana, quos Iolaus huc deduxit, 187, 21.

Iolaus, Ἰόλαος, Herculis f., quosdam in Sardiniam deduxisse, et inter barbaros Tyrrhenos, ejus insulæ cultores, habitasse fertur, 187, 22. Contra Iolaum Eurysthei expeditio, 324, 19.

Iolcus, Ἰωλκός (Volo), Thessaliæ urbs, quam Minyæ Orchomenii colonia frequentarunt, 356, 4. Olim potens urbs seditionibus et tyrannorum dominationibus dejecta, 374, 54; nunc est pagus Demetriadiæ, 374, 45; a Pagasia 20, a Demetriade 7 stadia distans, 374, 32 et 40. Inde Jasonem Pelias emisit, 374, 32. Iolci celebrabatur Pylaica (?) panegyris, 375, 5. Iolcus vocatur etiam litus propinquum, *ib.*

Iomanes, Indiæ fl. V. Cédanes.

Ion, Ἴων, Xuthi f., devictis qui cum Eumolpo erant Thracibus, Atheniensium civitati præfectus est; populum in quatuor tribus, deinde in totidem vivendi genera divisit; regioni a se nomen Ioniam reliquit, 329, 16; 341, 4.

Ion tragicus, Chius, 551, 17; laudatur ejus Omphale fabula satyrica, 50, 17. Mentio Ionis alia, 312, 17.

Ion, Ἴων (riv. de Cratzova, sec. Leakeum), Thessaliæ fluvius, in Peneum exit; adjacet ei Oxynia urbs, 272, 14 et 17.

Ioneus lucus, Ἰωναίων ἄλσος, in Triphylia, 297, 46.

Iones, Ἴωνες, ex Attica in Ægialium migrant, eamque regionem Ioniam vocant et in duodecim civitates dividunt, 329, 24. Hinc ab Achæis Laconicæ ejecti redeunt Athenas, indeque cum Codridis in Asiam migrant, ubi in Cariae et Lydiae ora alias duodecim civitates condunt, 329, 28; 286, 12 et 30; 313, 50. In Achaja sive Ægialo per vicos habitabant; urbes ab Achæis conditæ sunt, 331, 25. Iones olim Megaridem tenebant, 336, 36. Iones, qui Atticam et Megaridem occuparant e Peloponneso puls, suæ ditionis et Peloponnesiacæ limites columna in isthmo Corinthio posita indicarunt, 142, 7. Iones ex Attica tetrapoli Heraclidas in Argos comitati Epidaurum incolis frequentarunt, 322, 1. Ionum in Asiam migratio, 51, 10, non ignota fuit Homero, 392, 41. Ἰάωνες ἑκαστῶν, 401, 1. Iones Asiæ templum Neptuni Heliconii venerantur, ad quod Panionia agunt in agro Prieneis, 330, 9. Iones, Lydorum imperium fugientes, in Italiam venerunt, ibique Sirin urbem, quæ Cho-

- num erat, ceperunt et Polieon, Πολίειον, denominarunt, 219, 28. Ionum nonnulli, Theocle auctore, in Siciliam migrarunt, 222, 32. In Pontum colonias deduxerunt, 218, 25. (Nomen Ionem aliis occurrit locis quam plurimis. Videsis editionis Casaub. pag. 61, 65, 149, 171, 179, 264, 267, 299, 321, 333, 341, 357, 365, 372, 374, 383, 386, 392 sq. 504, 534, 550, 552, 565, 577, 582, 621, 629, 632, 633, 639, 644, 647, 648, 655, 661, 662, 679.)
- Ionia, Ἰωνία, priscum Atticæ nomen ab Ione inditum, 329, 22; 336, 46. Columna Ionie et Peloponnesi fines indicans, 337, 2.
- Ionia, olim Ægialea, postmodum Achaia, Peloponnesi regio, de Ionibus Atticæ, qui huc commigrarunt, 329, 25. Cf. Achaja.
- Ionis Asiae, cuius ora a Cariae finibus sive a Posidio Milesiorum usque ad Phocæam et Hermum pertinet; ejus longitudo, 540, § 2; 498, 2; 566, 12. Ionie oram olim Cares et Leleges tenuerunt, 267, 19; 540, 19. Urbes Ionie duodecim eorumque conditores recensentur, 540, § 3. Cimmericorum in Ioniam incursiones, 123, 41; 5, 18; 51, 27. Terræ motus in Ionia, 48, 47.
- Ἰωνιάδες nymphæ, aquis morbos depellentes, juxta Cytherium Pisatidis fl. fanum habebant, 306, 35.
- Ionica dialectus, ἡ Ἰάκ, eadem quæ antiqua dialectus Attica, 286, 10.
- Ionici legibus utuntur Massilienses, 149, 21.
- Ionius sinus, Ἰόνιος κόλπος, Ἰόνιον πῶλας, Adriatici sinus sive maris pars meridionalis, 102, 15; 263, 15. Unde nomen habeat, 263, 18. Ioni et Adriatici sinus ostium ad montes Ceraunios, 263, 12. (Cf. p. 259 et 326 ed. Casaub.)
- Iope, Ἰόπη (Iaffa), in Phœnicie ora urbs, in loco edito, ex quo Hierosolyma conspici tradunt; portu urbis utuntur Judæi; Andromeda ibi exposita; silva prope Iopen, 646, 1; 647, 21; 35, 44.
- Iordanes, Ἰορδάνης, fluvius sec. Strabonis opinionem inter Libanum et Antilibanum fluens Cœlesyriam irrigat, 642, 49. Per Jordanem onerariis navibus adverso alveo subvehuntur Aradli, 643, 1.
- Iozæ. V. Julia Iozæ.
- Iphicrates, Ἰφικράτης, Stymphalum obsidens Erasinum fl. ne terram subiret impedire tentavit, 334, 23.
- Iphidamas (Ἀμφιδάμας codd.) e Cisse oriundus ap. Homerum, 277, 38.
- Iphigenia, Ἰφιγένεια, cum Oreste Comana venit, 459, 18.
- Iphitus, Ἰφίτος, Olympicum certamen instituit, 307, 34.
- Ipni, Ἰπνός, locus asper sub Pelio, 380, 45.
- Ἰπποκρόνος Hercules ap. Erythræos, 524, 29.
- Iris, Ἴρις, fl. (Kasalmak, Iekil Irmak), in Pontica regione oriens transit Comana urbem, Dazimonitidem, Gaziura, excipit Scylacem, præterfluit Amasiam, perque Phanaræam et recepto Lyco per Themiscyram planitiem in Pontum exit, 469, 10. Ad ejus cum Lyco confluentes Eupatoria sive Magnopolis, 476, 35. Amasie vallem permeat, 480, 24. Ad ostia fluvii ora humilis et aggesta, 44, 2.
- Irrha, Ἰρρᾶ (al. Sirrha), Arrhabæi filia, mater Eurydices, 271, 32.
- Isadicorum pagi, Ἰσαδικῶν πῶμαι, a Caucaso boream versus, 434, 25.
- Isander (Ἰεῖσανδρος Strab.), Bellerophonis f., contra Solymos pugnans a Marte occiditur, 491, 1; 539, 7.
- Isara, Ἰσάρα, Gallie fl. ex Apennino(?) Alpium monte supra Carnos sito et lacu defluens, postquam Atagin recepit, in Adriam effluit, 172, 23. [Strabonem Isar fluvium in Danubium influentem cum Athesi (Etsch) confudisse vel librariorum verba Strabonis miscuisse putarunt; perperam. Isara Strabonis hod. est Etsch; qui fl. ap. Pedon. Albin. Cons. ad Liv. Isargus, in Actis S. Cassiani ap. Resch. Annal. Sabion. 4, 7 Ysarche vocatur; accolæ ejus ap. Plinium Isarci. Sequitur Atagin esse Athesin aliorum (Etsch).]
- Isara, Ἰσάρας (Isère), Gallie fluvius, usque ad quem inde a Druentia juxta Rhodanum habitant Cavari et pone hos Vocontii, Tricorii, Iconii, Medulli, 153, 48. Ab Isara ad Viennam 320 stadia, 154, 16. Prope Isaræ in Rhodanum influxum Cemmenus mons ad Rhodanum appropinquat, 153, 48. Ad confluentes illos Q. Fabius Maximus Æmilianus Gallos clade affecit, et Martia Herculisque templa exstruxit, 154, 13; 159, 6.
- Isaura, τὰ Ἰσαυρά, duo Isauriæ pagi, vetus et novus sive εὐερκής, 487, 23. Isaura vetera (τὴν παλαιὰν Ἰσαυρίαν h. l.) evertit Amyntas, novaque condidit regiamque sibi constituit, 467, 58; Isaura nova Servilius Isauricus diruit, 567, 43. [Ad Isaura nova pertinent ruinæ prope Olubunar silæ, quæ vocantur Sengibar Kalesi. Vetera Isaura ubi fuerint, parum liquet. Eski Serai sunt nonnullis. Fort. eo referendæ sunt ruinæ in Karedagh monte exstantes (31° long.).]
- Isauria, ἡ Ἰσαυρικὴ, Lycæoniæ pars, 487, 12. Isauros debellavit P. Servilius, 487, 17.
- Ischopolis, Ἰσχόπολις, Ponti opp. dirutum, a Cotyoro orientem versus, 470, 1.
- Isinda, Ἰσινδα (al. Isionda), Pisidiæ opp., a Termesso versus mediterranea sita, 539, 44. (V. Fellow Asia m. p. 194.)
- Isis, Ἰσὺς. Ejus templum Solis in Cypro, 583, 18. Fanum a Sesostri conditum in ora Troglodytica ad sinum Arabicum, 655, 49. Isis multis in locis sub terram Osiridis loculos posuit, uno tantum Osirin recondens; idque illa fecit, ut falleret Typhonem, 682, 53. Isidis templum Tentyræ, 692, 17. Ἰσιδος ποταμὶα in thurifera Æthiopie regione, 658, 47.
- Ismandes, Ἰσμάνδης, qui labyrinthum exstruxit, secundum nonnullos idem est cum Memnone, adeo ut eidem regi attribuenda sint Memnonia Abydi et Thebarum, atque ipse labyrinthus quoque Memnonium sit, 690, 52. Ismandes (vel Imandes) in Labyrintho sepultus, 689, 28.
- Ismara. V. Ismarus.
- Ismaris, Ἰσμαρίς, Thracie palus prope Ismarum opp., 282, 11.
- Ismarus, Ἰσμαρος, locus in ora Thracie, nunc Ismara, Ἰσμαρά, vocatur; prope abest Ismaris palus, 282, 9.
- Ismenus fl., Ἰσμηνός, per planitiem Thebanam fertur, 351, 19.
- Isocratis discipulus Ephorus, 532, 23.
- Isodromæ Matris, τῆς Ἰσοδρόμης μητρός, fanum, in via qua Trallibus Larisam itat, 378, 35.
- Ispellum, Ἰσπέλλον (Ἰσπελον Ptol.; ceteris Hespellum, hod. Spello), Umbrie urbs, 189, 44.
- Issa, Ἰσσα (Lissa), ins. ad oram Illyricam, 102, 23; 261, 46. Ejus incolæ Tragurinum frequentarunt, 46. Ex ea oriundus vir, qui ad Adriaticam sinum regnans nomen huic mari indidisse fertur, 263, 19.
- Issicum pelagus, τὸ Ἰσσηνὸν πῶλας, 100, 32; 103, 50. Issicus sinus nostrorum marium omnium maxime versus orientem situs sec. Eratosthenem, 40, 5, quum tamen sit in meridiano Amisi et Themiscyrae, 104, 31; 445, 18. Ab eo ad Pontica circa Amisum et Sinopen loca circa 3000 stadia sec. Erat. 57, 5. Issicus sinus in parallelo a columnis Herculis per Taurum ducto, 56, 15. Ab eo ad oceanum Indicum 40000 stadia; 445, 13; ad extrema Hispanie occiduae paullo minus 30000 stadiis,

- 87, 28; ad Rhodum 5000 stadia, 87, 29. Isaci sinus urbes, 577, § 19.
- Iasus, Ἰασός, Cilicis opp.; proclium ibi commissum, 577, 4. Ab eo ad Amisum vel Sinopen isthmus peninsulae Asiaticae, 566, 46. Isthmus ille non recta linea ab Amiso ad Iasum pertinet, sed ad Tarsum et Cydnum. Nulla via Amiso ad Iasum ducens brevior est quam ea qua per Tarsum itur, 574, 15.
- Ister, Ἰστρος, fl., 253, 35, ab Homero non memoratur, 248, 13, quamquam non ignotus ei fuit, 5, 25. Europae fl. maximus, 169, 52; 240, 15. Ejus fontes in Alpium dorso trans Rhenum sito et orientem versus porrecto prope Suevos et Hercyniam silvam (a meridie silvae Hercyniae, in extremis Germaniae, non procul a recessu sinu Adriatici, 240, 19), 172, 26 et 36; 242, 49. Istri fontes a Rheni lacu unius diei itinere absunt, 243, 6. Cursus fluvii quoniam populos dirimat, 106, 29. Europam quae est inde ab Rheno, in duas partes dividit, 240, 15. Ab Adriatico mari 1000 fere stadia abest, 240, 19. Initio meridiem versus, deinde ortum versus labitur, 240, 17. Exit non procul a Tyrae et Borysthenis ostiis, 240, 23. Fluvii superiores partes, quae sunt usque ad catarrhactas, Danubii nomine, inferiores ad Pontum usque Ister vocantur, 253, 15. Ister a Ponticis partibus divisus in Pontum et Adriam influit, ut cum pluribus opinatur Hipparchus, 47, 41. Uno ostiorum eum in Adriam exire Theopompus quoque et Eratosthenes putarunt, 263, 30. Cf. 38, 42. Quinque ostia fluvio tribuit Ephorus, 254, 4. Septem ostiis effunditur, quorum maximum est Sacrum, per quod ad Peuceon navigatur 120 stadiis, 253, 48. Ostium primum a septimo distat 300 st., 254, 1. Ostium sacrum, 264, 43, ab Istro oppido abest 500 stadia, 265, 5. Circa Istrum brevia sunt quae nautis vocantur Pectora, τὰ Στήθη, 42, 1. A locis Istro superiori vicinis nonnulli Tanaim oriri putarunt, 88, 45; 423, 13. Ab Istro ad Tyram 900 stad., 254, 5. Ad Maleas promont. Artemidorus 6500 stadia, Polybius parum accurate 10000 stadia computant, 334, § 5. Ex Alpibus supra Vindelicos altis in Istrum influunt torrentes Clanis et Duris (*Glan et Würm?*), 172, 38; Atesinus (al. Enus, *Inn.*), 172, 23; influunt etiam Savus fl., 172, 48; Parisus (*Pathissus*), 260, 27; Marisus, 253, 9; Noarus, 261, 2 (quod falsum est). Istri insula Peuce, 253, 45. Istri partem adverso fluvio subvecti Argonautae, 38, 39. Ubinam fluvium ponte junxerit Darius, 253, 51. Ad Istrum usque Alexandri M. aetate pertinebant Triballi, 250, 30; cf. 264, 5. Ad utramque fluvii ripam sunt Gelae et Mysi, 245, 30. Istrum accolentes gentes Illyricae, 178, 38; alias accolae ab Illyriis saepe oppressi, 253, 26. Plerasque fluvii insulas olim Scordisci tenuerunt, 264, 21. Ad Istrum e Padana regione migrarunt Boii, 177, 20. Istrum saepius transgressi sunt Bastarnae, Scythae et Sarmatae, 253, 23; 258, 19. Quae usque ad Istrum boream versus sunt Alexander M., quae ab Istro usque ad Tyram fl. sunt, Romanorum arma geographis aperuerunt, p. 11, 43.
- Isthmicum certamen ditavit Corinthum, 325, 7. Ubinam celebretur, 326, 49.
- Isthmus mare Egyptium a Rubro distinguens aliquando fortassis ruptus est aut subseidit, sec. Eratosth., 49, 5. Isthmus inter Rubrum mare et Egeum intercedens Asiam a Libya sec. nonnullos disternat, 54, 30. Cf. Arabicus sinus.
- Isthmus inter Pontum et Caspium mare sec. nonnullos Europam ab Asia disternat, 54, 30.
- Isthmus Corinthius neosholcum habet; latitudo isthmi, 287, 50. Ejus ad partem angustissimam Schoenus portus et δίολος et Neptuni Isthmii fanum, 317, 25; 326, 43. Isthmii Neptuni templum et ludii Isthmii, 326, 47. Cf. Corinthus.
- Istria, Ἰστροία, Italiae regio, 174, 32; ejus ora maritima a Timavo fl. usque ad Polam pertinet, quae Italiae accensetur, 179, 37; orae parapliis 1300 stad., 261, 25; urbs Pola, 261, 21; 174, 32.
- Istrus, Ἰστρος, urbs a Sacro Istri ostio 500 stad. distans, 265, 35. Milesiorum colonia, ib.
- Iasus, Ἰασός, oppidum Boeotiae prope Anthedonem, cujus vestigia quaedam supersunt, 348, 2.
- Italia. Eam parum accurate noverunt Eratosthenes, Timosthenes, alii antiquiores, 77, 27. Italia, sec. Eratosthenem, unum est de tribus Europae promontoriis, quae cum Peloponneso et Ligystico Adriaticum sinum et Tyrrhenum includunt, 76, 20. Italia antiquissimis temporibus dicebatur meridionalis Brutii pars, quae est inde a Napetino et Scylletico sinu; deinde ea Cœnotriæ regio quae est usque ad Tarentinum et Posidoniaten sinum et usque ad Laum et Metapontum urbes; deinde nomen prolatum est usque ad Alpium radices et Varum Lignuriae fl. et Polam Istriam urbem, 211, 50; 174, 25; 261, 22; 179, 37. In modum insulae tuto maris praesidio cingitur; ora in plerisque locis importuosa est (cf. 263, 37); portus vero, quos habet, magnos et praclaros habens contra exterorum incursiones facile defenditur, commerciisque peraccommodata est. Insignis est aeris temperie, fluviorum copia, aquarum calidarum et frigidarum praestantia solique fertilitate (cf. 690, 20); situ suo ad imperium virtute obtinendum quam maxime adjuvatur, 237, § 1. Situs Italiae, 106, § 29. Figura Italiae geometricis figuris accuratius equiparari nequit. Perperam nonnulli triangularem esse dixerunt, quum neque Alpes neque Italiae latus occidentale lineas rectas referant, multo minus vero latus orientale, quod ad Ariminum habet angulum. Accedit alter angulus, quo ab Iapygia in fretum Siculum ora deflectitur. Potius quadrangulum Italia refert, 175, § 2. Italia inde a Gallia Cisalpina angustâ, exit in duos vertices, 175, 54; similis est mari Adriatico. Ejus longitudo et latitudo, 175, 54; 106, 23. Pertinet usque ad Varum fl. et Polam Istriam, 174, 30; 261, 22; 179, 37. Italiae urbibus accensetur etiam Antipolis Galliae Narbonensis, quam a Massiliensium jurisdictione Romani liberarunt, 153, 20. Isthmus Italiae inter Tarentinum et Posidoniaten sinum, 176, 6. Italia inferior et Sicilia olim Graeciae Magnae nomine comprehendebantur, 211, 3. — Ad Italiam usque evagati sunt Jason, 17, 15; 38, 30, et Ulysses, 17, 53. In Italiam trajecit Antenor cum liberis et Ocelo, 130, 33. Meridionalem ejus partem novit Homerus, 5, 31. Tyrrheniam Italiae primus memorat Hesiodus, 19, 13.
- Italica, Ἰταλική. Sic bello Marsico appellatum est Corfinium, 261, 26.
- Italica, Ἰταλική, Turdetaniae urbs, 117, 16. (*Sevilla vieja*; ruinae quibus impositus *Santiponce* vicus, cujus campi vocantur *campos de Talka*.)
- Ithaca, Ἰθάκη, insula describitur, 390, § 11 sq. sec. Homerum, 22, 50; 28, 60. Cf. 288, 8, 102, 33. Ithacæ demus, 249, 1. Insula nunc non habet Nymphæum autrum quale Homerus descripsit, 49, 51; a Corcyra 300 stad., sec. Eratosthenem; super 900 stad., sec. Polybius distat, 88, 5.
- Ithaca, urbs Ithacæ ins., 390, 22.
- Ithome, Ἰθώμη, arx Messenae urbis, 309, 15; 310, 28.
- Ithome, Ἰθώμη κλωμαχόσσα, 375, 45, olim Θώμη, nunc vero Θάμαι (Θούμαιον? Cf. Steph.), Histiaeotidis opp., natura munitum, inter quattuor positum castella, Tricam, Metropolin, Pelinnæum, Gomphos; est regionis

Metropolitaram, 376, 4; unum oppidorum, e quibus conflata est Metropolis, 376, 14. (Sita urbs fuit in colle prope hod. vicum *Fanari*).

Itium, 'Ιτιον (*Vissant* ab ortu promontorii *Grisnez*), apud Morinos Galliae locus, quo pro navali usus est Julius Caesar; inde in Britanniam trajectus 320 stadiorum, 166, 17.

Itonia Minerva, 'Ιτωνία Ἀθηνᾶ. Ejus fanum ad Itonum in Thessalia, 376, 26; ad Coroneam in Boeotia, 353, 27. Cf. v. Arne.

Itonus, ὁ 'Ιτωνός, Thessaliae Phthiotidis in campo Crocio urbs, cum fano Minervae Itoniae, a quo originem traxit illud in Boeotia, 374, 11. Ab Itono ad Halum 60 stadia, 371, 45.

Iturei, 'Ιτουραῖοι, Syriae populus in montibus qui sunt juxta Maasyam planitiem; multa habent castella; praedones; 643, 13 et 41. Eorum montana tenuit Ptolemaeus Mennae filius, 641, 11.

J.

Juba I, 'Ιούδας, Massesyllorum rex, 704, 20; ejus regia Zama, 701, 21. Contra Caesarem cum Scipione bellum gessit, 703, 32; pater Jubae II, 4b. et 704, 20; in bello Africano mortuus, 705, 51.

Juba II, nuper defunctus, Jubae I filius, 704, 20; 703, 30, ab Augusto praeter paternum regnum accepit regnum Bocchi, 703, 30. Mauretianam multasque reliquae Africae partes obtinuit propter studium in Romanos, 239, 13. Ditio ejus usque ad Saldam fluvium pertinet, 705, 35. Iol urbem Juba restauravit et Caesarem nominavit, 705, 31. Ex Antonii et Cleopatrae filia suscepit Ptolemaeum, qui patri nuper mortuo successit, 703, 34; 705, 32.

Judaea, 'Ιουδαία, Syriae regio, quae supra Phoeniciam jacet inter Gazam et Antilibanum, 644, 3. Ejus partes plurimae habitantur a gentibus mixtis Aegyptiis, Arabibus et Phoeniciis, ut Galilaea, Hiericus, Philadelpia et Samaria sive Sebaste, 647, 22. Judaeae extrema occidentalia Casio proxima lacus (Sirbonis) et Idumaei obtinent, qui, Nabataei genere, patria pulsi Judaeorum leges amplexi sunt, 647, 14. Judaea palmam tum caryotam tum reliquam fert, 698, 13. Caput Judaeae Hierosolyma, 646, 17.

Judaei ex Aegypto oriundi, 647, 29; 699, 44. Narratio de Mose ejusque doctrina, quam postea Judaei accitis variis superstitionibus turparunt, 647, § 35 sqq. In Phoeniciae ora tenent Iopen, Carmelum et silvam magnam, 646, 6, et Gadarin, 646, 17. Quum jam tyrannide Judaea premeretur, primus pro sacerdote se regem declaravit Alexander; ejus filios dejecit et Hierosolyma cepit Pompeius, 649, § 40. Idem Judaeis ademittit regiones quasdam, quas armorum vi occupaverant, sacerdotemque constituit Hyrcanum. Postea Herodes Romanorum favore pollens, denuo regis titulum assumpsit, 651, 6. Quingenti Judaei in Aelli Galli expeditione Arabica, 664, 18. — Judaei pueros circumcidunt, puellas excidunt, 699, 43. Judaica versuta palmas et balsamum nonnisi certis quibusdam in locis coli permisit, ut pretium mercis augeretur, 680, 2.

Jugurtha, 'Ιουγούρθας, postquam Adherbalem Uticae interfecerat, plurima in Africam accivit bella, 705, 46. Gaeophylacium Jugurthae Capae opp., 705, 53.

Julia Izoa, 'Ιουλία 'Ιζα (*Tarifa*), Baeticae urbs, Romanorum colonia e Zelis et Tingis urbium incolis et Italis nonnullis conflata, 116, 6. [Julia Izoa aliis vocatur *Iulia Transducta*, nimirum *iozat* significat *emigrans*. Eadem urbs Tingentera (i. e. *Tingis altera*). V. Movers *Phaniz. Col.* p. 641 et 639.

Juliolopolis, 'Ιουλιόπολις, Phrygiae vel Galatiae oppidum, ortum e Gordio vico, quem auxit et denominavit Cleo, 492, 60.

Julia, 'Ιουλιά, Cei urbs, in quam Coressia translata; patria Simonidis, Bacchylidis, Erasistrati, Aristonis, 417, 40.

Julus, 'Ιούλος, unus ex Julii Caesaris majoribus, qui ipse ab Julio, uno ex Aeneae posteris, genus duxit, 509, 8.

Juncarius campus, τὸ 'Ιουγκάριον πεδῖον, ad Pyrenaeos et Emporium Hispaniae (ubi est *Iunquera*), 133, 5 et 12.

Juncus aromaticus, ἀρωματικὸς σχοῖνος, ad Gennesariten lacum, 642, 50. Junci palustris campi in Hispania, 133, 4.

Juno, 'Ηρα, Argis nata, 355, 17. Apud Tyrrhenos Cypra vocatur, 201, 7. Cum Somno in Idam ascendit, 499, 18; eam a Latona parturiente arcent Curetes, 546, 35. Quomodo Homerus deam describat, 304, 33. Junonis Argivae templum, 'Ηραῖον, ab Argis quadraginta, a Mycenis decem stadia distans, 316, 44, commune fuit templum Danaidarum, qui Argis regnabant, et Amythaonidarum, quorum regia erat Mycenis, 320, 5. Polycleti in eo templo opera, 4b. Junonis Prosymnae in Argolide templum, 320, 46. Junonis Pharygae templum Pharygis Argolidis et Locrorum Epicnemidiorum, 366, 15. Junonis Argivae fanum ab Jasone conditum in Laccania, 209, 40; 50 stadiis a Posidonia, 4b. Junonis Argivae lucus ap. Venetos, 179, 16. Junonis templum in Lacinio Italiae, 217, 27. Junonis Acræae oraculum inter Pagas et Lechaum, 326, 39. Sami Heraeum nunc est pinacotheca, 544, 18.

Junonis insula ad Calpen montem cum fano deae; quam insulam nonnulli pro altera Columnarum Herculearum habent, 140, 11; 141, 33.

Jupiter, Ζεύς. Ejus natales sec. fabulam Creticam. Curetes, quidam Jovis quasi Satyri, 402, § 11. Curetes Jovis altores, 405, 23. Cum Calliope Coryhantes genuit, 405, 31. Jasionem fulmine necavit, 283, 3. Minervam pariens auro pluit in Rhodo ins., 559, 13. Ad ejus antrum nono quoque anno Minos accessit, Ἀδὸς μεγάλου θαριστής, 409, 29; indeque leges Cretensibus attulit, 414, 29. Jupiter Dodonaeus, Pelasgicus, 184, 14; 272, 28, unde dictus sit, 273, 37. Jovi juncta Dione in Dodona, 273, 31. Jovis interpretes Dodonaei, 273, § 11 et 12. Romani cum Latinis in Albano monte Jovi sacrificant, 190, 11. Cf. 431, 33. Jovis colossus aereus Tarenti, post Rhodium colossum maximus, 231, 19. Jovi Olympio sacri sunt Elei, 286, 39. Ejus statua eburnea, Phidiae opus, Olympiae; proportionum ratio; Panæus coloribus simulacrum ornavit, 301, 10. Dei templum in Larisa Argorum arce, 318, 24; lucus apud Aegium in Achaja, ubi a capra Jupiter nutritus est, 332, 18 et 26. Jovis Lycæi fanum ad Lycæum m. Arcadiae adhuc honoratur, 333, 44. Jovis Soteris templum Atheniense, 340, 6. Jupiter Ἀστυραῖος, 347, 12. Ejus ἱερόα in muro inter Pythium et Olympium, 4b.; τοῦ Δαυδαρίου templum Plataeis, 353, 58. Trophonii oraculum Lebadeae, 355, 38. Jupiter Larisus, 378, 37. Aeneas templum in Cephallenia, 392, 27. Dictæi fanum Prasi, 411, 18. Jovis Δαυδαίου (?) cultus in Cappadocia, 460, 6. Jovis τοῦ ἐν Οὐγγύσας templum in Morimena Cappadociae, 460, 30. Jovis colossus aeneus Tavii, 485, 46. Jovis Abretteni apud Mysos sacerdos Cleo, latronum antea dux 492, 20. Jovis colossus, Myronis opus, in Samo, postea in Capitolio Romae, 544, 26. Jupiter Sosipolis Magnesiae, 553, 41. Atabyrius in Rhodo, 559, 26. Τοῦ Ὀσσηῶ καλουμένου templum in Mylasorum urbe, 562, 36. Τοῦ Στρατιῶν simulacrum et templum Labrandis in Caria, 562, 40. Τοῦ Κερίου templum, omnium Carum commune, cujus etiam Lydi et

Mysi, utpote fratres, participes sunt, 562, 45. Τοῦ χρο-
νοπλάτος fanum prope Stratonicam Carias, commune
omnibus Caribus, qui eo ad sacrificia et deliberationes
de rebus publ. conveniunt, 563, 44. Jovis templum Olbæ
in Cilicia, a Teucri filio Ajace conditum; pontificis di-
gnitas, 578, 44. Jovis lucus ad Arsinoen Cypri, 583,
18. Jovem τὸν ἐπὶ τὸν Indu colunt Indi, 611, 27. Jovi apud
Thebas Ægypti virgo genere clarissima et specie
pulcherrima sacrat, 693, 35. Jupiter Hermonthi coli-
tur, 693, 44.
Jurassus, ὁ Ἰόραξ et ὁ Ἰουράσιος (*Jura*), mons Sequanos ab
Helvetiis dirimens, 161, 7. 173, 31.
Ius, Ἰός, insula maris Cretici, in quo Homeri sepulcrum
esse ferunt, 416, 13.
Ixia, Ἰξία, Rhodi locus, 559, 24.
Ixion, Ἰξίων, Lapitha, Pirithoi pater, Perreæbos ex locis
maritimis in mediterranea eiecit, 477, 46. In Gyrtose
urbe regnavit, 276, 18. Ejus frater Phlegyas, 378, 49.

L.

Labanæ aquæ, τὰ Λαβανὰ ὕδατα, Latii in agro Nomen-
tano (*Meniana*) et circa Eretum, 198, 51. *Bagni di*
grotta Marozza.
Labicana via. V. L. vicana.
Labienus Asia præfectus, cui Cleo latro negotium fecit
492, 14. Mylasa Carie urbem male multavit; adversa-
rius ejus Hybreas Mylasensis orator, 563, 22 sqq.
Labotas, Λαβώτας (*Aswad* ab Abulfedam), Syriæ fl.,
per Antiochenum agrum fluit, 639, 47.
Labranda, τὰ Λάβρανδα, Carias pagus inter Mylasa et Ala-
banda situs, templum habet Jovis Σπατίου, 562, 40.
Situs incertus. V. Leake Asia minor, p. 232.
Labyrinthus Cretæ 409, 38. Labyrinthus Arsinoitæ nomi-
describitur, 689, 1. Memnonium est, sicuti illa Abydi
et Thebarum, si quidem sec. nonnullos lamandes idem
est cum Memnone, 690, 52. Labyrinthi aulis pauciores
quam 36, sed tot, quot præfecturas Ægyptus sec. non-
nullos habuit, 669, 50.
Lac equinum. Eo tum dulci tum acido utuntur Scythæ
Nomades, 258, 37; quare γαλακτοφάγους poeta vo-
cat, *ib.*
Lacedæmon, Λακεδαίμων, vox et de urbe et de regione
usurpatur, 315, 38. Lacedæmonis urbis descriptio, 311,
37. Limnæ suburbium, in eoque Bacchi templum, 311,
43. ἡ Μεσσοῦ et τὸ Αἰμναῖον, 312, 28. Dianæ Limnæ
fanum, 310, 47. Urbem hanc regiam sibi destinarunt
Procles et Eurysthenes, 313, 13. Ejus navale Gythium,
295, 10. Lacedæmonii sub Icario, Penelopes patre, col-
onis Acarnaniam frequentasse videntur, 396, 16. La-
cedæmone profecti tres fratres, Athymbrus, Athymbra-
dus et Hydreus, cognomina sibi oppida in Caria condi-
derunt, 555, § 46. Lacedæmonii Cretensium instituta
accuratius elaborarunt, non vero sua Cretenses a Lacedæ-
moniiis acceperunt, 413, § 17. Cf. 409, 49. Lycurgi
instituta principatum adepti sunt; summa Lacedæmo-
niorum historie capita perstringuntur; præsens rerum
status, 314, 1. Lacedæm. legibus usus est Zaleucus,
216, 11. Lacones in Samnitiū regione conseedisse,
quosdamque eorum Pitanales vocatos esse finxerunt Ta-
rentini, 208, 28. Lacedæmoniorum colonia Formiæ in
Latii, 194, 33. Ab iisdem etiam Caietam sinum dictum
esse perhibent, 194, 36. Lacones Cantabrie in Hispaniæ
partem occupasse perhibentur, 130, 30. Selgen condi-
derunt, 488, 37; Lapathum Cypri, 582, 13. Cum Eleis
Phidonem everunt, 307, 54. Pro Prasiensibus ad am-
phiciponiam Calauriæ contribuebant, 321, 35. Lacedæ-
moniae virgines ad rem sacram missæ in Limnis a Mes-

senis stupratæ, 214, 8; 310 § 10. Hinc orta contra
Messenios bella, quæ obiter perstringuntur, 310, § 10.
Dux eorum Tyrtæus, 311, 3. Ob Telectum regem in-
terfectum Messenias bellum inferunt; anno decimo nono
Messenen capiunt. Quosnam Parthenias dixerint; eo-
rumque conspirationem quomodo diluerint, sec. Epho-
rum, 232, § 3; 231, 30; 310, 37. Post debellatos Messe-
nios Eleis ipsorum sociis Pisatidem et Triphyliam at-
tribuerunt, et Lepreatia, quod non contra ipsos stetit, sec.
Pylum Triphyliæ adjunxerunt, 305, 35; 307, 54. Cum
Argivis de Thyrea controversia, 54, 40. Trecenti Lacedæ-
monii cum totidem Argivis pugnantes Othryadæ
stragemate vincunt, 322, 31. Ob plenilunii observatio-
nem non interfuerunt prælio Marathonio, 342, 39. La-
cedæmoniorum columnæ ad Thermopylas inscriptio,
268, 22. Æginam Atheniensibus ademptam pristinis
incolis restituerunt, 323, 8. Heracleam Trachiniam con-
dunt, 367, 42. Trecenti Lacedæmonii in Sphacteria
ins. ab Atheniensibus expugnati, 308, 47. Ampla ditione
potiti, quam aliis eriperant, in ea collocarunt quos ad
se confugientes reciperent, ut Asinæos et Nauplienses,
320, 54. Delphos a corpore Phocensium separarunt et
seorsum remp. habere jusserunt, 363, 53. Duobus præ-
liis a Thebanis vincuntur, 345, 50, ad Leuctra et Manti-
neam 355, 42; 333, 36. De Pamiso fluviolo cum
Messeniis litigaverunt, Philippo judice, 310, 13. Actia
certamina procurant, 270, 40. Eorum Hyacinthia, 231,
39. Proverbialis locutio: ἄλτω ἔχων γῆν τὸν ἀγρὸν
ἐπιστολῆς Λακωνικῆς, 30, 31.
Lacertæ bicubitales in Masæssia, 705, 14.
Laceter, Λακέρη, Col ins. promontorium, 561, 23.
Lacinium, Λακίνιον (*Capo delle Colonne*), Italiæ pr.,
233, 39, cum Junonis templo quondam divite, 217, 27.
A Siculo freto 1300 stadia distat, 217, 31; Tarentini
sinus facit initium, 217, 39.
Lacmus, Λάκμος (*Zygos*), mons Ætoliæ, ex quo Inachus
et Æas oriuntur, sec. Sophoclem et Hecataem, 225,
35; 262, 49.
Lacones. V. Lacedæmon.
Laconica regio etiam Lacedæmon vocatur, 315, 18. Laco-
nica olim κατ' ἐξοχὴν vocabatur totus Peloponnesus,
313, 43. Belli Trojani tempore Laconicæ pars erat Mes-
senia, 308, 13. Solum regionis quale sit sec. Euripidem,
314, 44. Quid sit Λακεδαίμων κητέσσα vel κατέσσα
ap. Homerum, 315, 23. Laconica terræ motibus obnoxia,
315, 32. Marmoris lapicidinas habet, 315, 36. Laconicæ
litus ad sinum Argolicum describitur, 316, 35. In Laconi-
cam e Lemno venerunt Minyæ, Argonautarum posterii;
hinc in Triphyliam et in Callistum has. migrant, 298, 25.
De Achæo in Laconicam fugiente incolæ Achæi dicti
sunt, 329, 39. Tenuit regionem Menelaus, 320, 16.
Laconica ab Eurysthene et Procle in sex partes divisa;
Amyclæ Philonomo proditori datæ; Sparta regia; Las
navale; Ægys propugnaculum; Pharææ ærarium; 313,
7. Pericæcorum conditio; bellum contra Helotas; helo-
tarum servorum ratio, 313, 20. Laconicam Heraclicis
prodidit Philonomus, 313, 48. Olim 100 oppida habuit,
nunc 30 fere habet, 311, 23.
Laconicus sinus, ὁ Λακωνικὸς κόλπος, 288, 17; 311, 28;
316, 36.
Lactivori Scythæ Nomades. V. Galactophagi.
Lade, Λάδη, insula ante Miletum sita, 543, 10.
Ladon, Λάδων (*Ruphtia*), Arcadiæ fl. Ejus harathris apud
Pheneum quondam obturatis, stagnavit fluvius, 334, 10.
Aliter de his narrat Eratosthenes, 334, 13. Ladon fluxum
aliquando inhibuit, 50, 12. In Alpheum exit, 295, 12
(ubi pro Λάδων in codd. esse Κελάδων).
Læonæ Gallorum, 163, 39

Laertes, Λαίρτης, Neritum cepit, 388, 16, et Crocyliam et Ægihpem, *ib.* Cf. 49, 19. In Acarnania et Cephalonia regnavit, 391, 50; 396, 1.

Laertes, Λαίρτης, Cilicis castellum, 571, 34.

Laestrygonæ, Λαίστρυγόνες, inhospitales quidam circa Ætnam et Leontinorum regionem, 16, 50; 33, 31. Vasta eorum corpora figmentum Homeri, 18, 6.

Lagaria, Λαγάρια (Nocara?), Phocensium in Italia colonia, inter Thurios et Heracleam sita. Celebre vinum Lagaritanum, 219, 15.

Lagetas, Λαγέτας, Dorylai et Steropes f., Stratarchi frater; ejus neptis mater erat Strabonis. E Onosio Cretica, ubi neptis, in patriam rediit a Mithridate evocatus, 410, 25.

Lagina, τὰ Λάγινα (Lakena), locus agri Stratonicensis in Caria, ubi Hecates fanum et quotannis conventus, 563, 39. A Physco 850 stadia, ab Alabandis 250 stad., 565, 50.

Lagusa, Λάγουσα, ins. maris Cretici, 416, 15. [Insula quum inter Sicinum et Pholegandrum apud Strabonem memoretur, referenda est ad *hod. Cardiolissa*. Kieperus hodiernam *Polino* ins., juxta Melum sitam, Polyægum et Lagusam vocatam esse censet. Sed Polyægos insula, quam Ἰππύον Ptolemæus dicit, haud dubie est *hod. Antimilo*, quæ etiam nunc caprarum copia abundat, neque unquam habitata fuisse videtur, momente Le Bas ad Delect. Inscript. not. p. 3.]

Lamia, Λαμία (Zituni), Thessaliæ urbs a Spercheo 30 stadia abest, 372, 20; a Phalaris 30 stadia, 373, 35; terræ motu diruta est, 50, 31; propinquus ei Achelous fl., 372, 40; 386, 41. Bellum Lamiacum, 272, 32; 383, 31.

Lamia. Ἡ Λάμια μὴδὲς ἴσται, 16, 1.

Lampea, Λάμπεια, Arcadiæ mons, Scolli contiguus, ab Elide 130 (i. 230), a Tritæa 100 st. distans, 293, 37. (Lampeam esse hodiernum *Astras* montem vel nominum ratio suadet, ut bene monet Rossius, frustra obloquente Curtio, qui Strabonem neglexit.)

Lampenses, Λαμπεῖς, Lampes urbis Creticæ incolæ, 408, 2.

Lampsacus, Λάμψακος (Lampsaki), Troadis urbs, 284, 43; olim Pityussa; situs urbis et portus; a Callipoli et Abydo distantia, 504, § 18; 284, 8. Milesiorum colonia, 504, 22. Lampsacena in regione est Gergithium, 504, 37, et Colonnæ, 504, 30. Lampsacum migrarunt Pesani, diruta Pæso, 504, 21. Lampsacus vini ferax; a Xerxe Themistocli data, 503, 6. Leonem, Lysippi opus, ex urbe abstulit Agrippa, 504, 49. Lampsaceni Charon, Adimantus, Anaximenes, Metrodorus, Idomeneus, Leonæus, 504, 43, quodammodo etiam Epicurus, *ib.*

Lamprenses, Λαμπρεῖς, Atticæ pagus, 342, 15.

Lamus, Λάμος (Lamas), Cilicis fl. et pagus; ibi finis est Ciliciæ Asperæ, 573, 7.

Lana coraxa, ἱρία χοράξ, pulcherrima in Tardetania, 119, 40. Lana longa et aspera in Gallia, 163, 38; in Italia septentrionali, 163, 40. Lana in regione circa Mutinam et Scultannam fl. optima; durior in Liguria et apud Symbros (Insubros); medicoris Patavi, 181, 38. Lana Brundusina, 284, 30; Laodicea optima, 492, 20; item Colossena, *ib.*

Lancobardi, Λαγκόβαδοι, gens Suevica, olim trans Albem, nunc citra fluv. habitantes, 241, 38.

Landi, Λανδοί, cum Cheruscis, Chattuariis, Chattis, Tubatiliis, aliis, inter Germaniæ populos recensentur, ex quibus captivi in Drusi Germanici triumpho ducebantur, 242, 40. (Aliunde de hoc gentis nomine non constat. Cluverius pro Λανδών legi voluit Μανδών, contra quos Germanicum pugnasce constat. Ipsas codicis literas eo ducere opinatus Cramerus. Lelebur ab Ukerto, 3, 1, 367 citatus

indicare putat hodiernos *Lahnauer*. Legendum esse suspicor Λανδοί, adeo ut sint Λανδοῦροι Ptolemæi p. 152 15, Wilb., qui a meridie ponuntur Chattorum et Casuarorum, ab oriente Tubantorum.)

Laniferæ arbores in India, 591, 34; 592, 15.

Lanuvium, Λανούιον (civitas *Lavinia*), Romanorum urbs in dextro viæ Appiæ latere; ex eo mare et Antium conspiciuntur, 199, 40. Cf. 192, 42; 193, 8.

Laodice, Λαοδίκη, Seleuci Nicatoris mater, nomen dedit urbi cognomini, 638, 29.

Laodicea, ἡ πρὸς τῷ Λόκῳ (Eski hissar, ruinæ prope *Denikli*), Phrygiæ Magnæ urbs, 494, 2; 566, 18; quam obsedit Mithridates Eupator; amplificavit eam Hiero et Zeno et Polemo cives; oves ibi egregiæ; urbs terræ motibus obnoxia, 495, § 16; 496, 17. Inter eam et Apameam palus est, 496, 32; inter eam et Carura Menis Cari fanum, 496, 39. In vicino est Hierapolis, 538, 42. Laodiceam contra Labienum excitavit Zeno, 563, 25.

Laodicea Combusta, Λαοδίκη κατὰ καυσμένην (Ladik), Lycaoniæ opp., in via qua Coropasso Tyriacum itur, 566, 24.

Laodicea ἡ ἐπὶ θαλάσῳ (Ladikieh), una ex quattuor Seleucidis urbibus maximis, Seleuci Nicatoris opus; a matre ejus nomen habet, 638, 25. Ad mare sita in agro fertili, vino abundat; afflixit urbem Dolabella, in eam confugiens, 640, § 9. Propinqua ei oppida, 641, 40.

Laodicea prope Libanum urbs, a qua Massyæ montis initium est, 643, 12. [Ruinæ hujus urbis sunt ad *Djussi et Djedede*, ut recte statuunt plurimi. Impugnavit hanc sententiam Droysenius, *Hellenism.* 2, p. 694, innitens ille Itinerarii p. 198 et 199 mensuris; ex quibus colligit multo magis versus boream urbem ponendam esse. Perperam. In Itinerario a Lybo (hod. *Lubbi*) ad Laodiceam sunt 32 m. p., eaque distantia est a *Lubbi* ad *Djussi*. A Laodicea ad Emesam (*Homs*) in edit. numerantur 18 m. p., quum sint 38 m. p. Sicut in his desunt 20 m. p., sic abundant 20. m. p. in distantia quæ est ab Heliopoli ad Lybum; nam quum sit 12 fere m. pass., editiones præbent 32 m. p., adeo ut recte quidem ab Heliopoli ad Emesam putentur 82 m. p., in singulis autem pro xxxii. xxxii. xviii. corrigendum sit xii. xxxii. xxxviii. Neque desunt in codd. nostris corruptorum numerorum indicia; nam pro xviii optimus codex Paris. habet xxvi.]

Laodicea, græca Mediæ urbs, 450, 4. (Situs urbis incertus.)

Laomedontis equi, 510, 20.

Laothoe, Λαοθή, Altæ f., Lycaonis mater, 530, 10.

Lapathus, Λάπαθος (Lapitho, Lapta), Cypri opp., 582, 12; ejus situs et conditores, *ib.*

Lape. V. Nape.

Λαπίρσαι. V. Dioscuri.

Laphril, Λαπρίου, Apollinis fanum prope Calydonem, 395, 6.

Lapides conchyliorum formas referentes in Asia longe a mari reperti sunt. 41, 28. Lapides pretiosos Europa extrinsecus petit, 105, 27. Lapides sacri in Sacro Hispaniæ prom., 114, 15. Lapididinae in promontorio 100 stadia a Massilia distante occasum versus, 150, 43. Lapides albi et variegati, ad artis opera præstantissimi, ad Lunam in Etruria exacinduntur, 185, 9. Lapididinae ad Pisas, 185, 39; in Rhodo ins. mirabiles, 186, 29. Lapides fluviales ex arena conflati, qui imbribus liquescunt, 248, 47. Lapis cœlitus decidit ad Ægos potamos, 284, 6. Marmor Pentelicum et Hymettium, 343, 18; Proconnesium, 284, 18; Carystium, 383, 22; 375, 33; Parium, 418, 15; Scyrium, Hieropolitanum, 375, 35; in

Taygeto et Taenaro, 315, 34. Lapidēs molares in Nisyro ins., 419, 38. Lapis Δοκίμης sive Δοκίματος, quem Romani Συναδικὸν dicere solent, 494, 23; 375, 35. Lapidinae Proconnesi, 503, 53. Lapidēs molares in Melena prom. Ioniae, 550, 46. Marmoris lapidina in Chio, 551, 16; ad Mylasa in Caria, 562, 27. Lapidēs sic et melle dulciores in India, 599, 10. Lapidis pretiosi in India, 610, 40; in Aegypto inter Myoshothum et Berenice, 692, 44; in Mercoe, 697, 44; in Massesylla, 705, 15. Lapis gangitis, 636, 25. Lapidibus obruuntur parricidae apud Lusitanos, 128, 52.

Lapideus campus, τὸ λιθώδες πεδίον, ad Rhodani ostia (la Crau), deque origine ejus sententiae, 151, 27.

Lapithae, Λαπίθαι, Perrhaebos ex maritima regione in mediterraneam eiecerunt; Centauros quoque e Pelio monte in Aethicū agros expulerunt, 377, 45. Lapithae in Polypotae ditione Perrhaebis mixti, sed eorum domini ut plurimum; quare Homerus in hac regione nonnisi Lapithas memorat, 379, 1. Lapithae Aenianes e Dotio campo ejiciunt, 380, 14; Pelasgos e Thessalia in Italiam expulerunt, 381, 3. Eorum oppida Peneus permeat, 376, 6.

Laranda, τὰ Λάρανδα (Laranda s. Karaman), Lyconiae opp., quod Antipater Derbetes tenuit, 487, 23.

Larimum, λάριμον, apud Sabaeos nascitur, 662, 32.

Larisa, Λάρισσα, Piasī f., patrem, qui ipsam stupraverat, quomodo interfecerit, 531, 27.

Larisa, Λάρισσα, Argivorum rex, 318, 23; 378, 24.

Larisa, oppidum in Elidis et Dymae regionis confiniis, sec. Theopompum, 378, 26.

Larisa in Attica (?), 378, 32.

Larisa Cremaste sive Pelasgica, ἡ Κρεμαστὴ ἢ Πελασγία Λάρισσα (ruinae in valle Gardhiki), Thessaliae urbs, 20 stadia ab ora sinus Maliaci distat, 373, 38. In campo Pelasgico, 381, 4; in Phthiotide, 378, 20; ad Protesilai dititionem pertinuit, 374, 2; terrae motu diruta est, 50, 31.

Larisa (Larissa s. Yenicheher), Thessaliae opp. ad Peneum, 376, 30; 432, 8; quam olim Perrhaebi tenuerunt, 378, 12; 379, 21. Haec Larisa et illae quae in Asia sunt in campo Caystrio et prope Cumam, omnes agrum habent fluviis aggestum, 531, 21. Larisaeus (sive ex hac urbe sive ex Larisa Cremaste oriundus) fuit Medius historicus, 454, 53.

Larisa, ad Ossam oppidum, 378, 20. (Distinguendum videtur ab eo quod Peneo adjacet. Cf. Gyrtion.)

Larisa, Cretae olim opp., nunc in Hierapytnam contractum, 378, 22; Larisius ibi campus, ibi.

Larisa, Ephesium oppidum, 378, 29.

Larisa, Troadis, Achaëo vicina, 517, 6, et Hamaxito, 378, 28; 530, 30. In Larisaeo agro Troadis Sminthium, 517, 44.

Larisa ἡ Φρικωνίς, Cumae vicina (70 ab ea stadia distans, 531, 41) in Asia, 378, 27; 531, 22. Pelasgorum sedes, 530, 21 sqq. Piasus ibi colitur; de eo fabula, 531, 26. Ad Larisam est Gergithium, 504, 41. Contra Pelasgos Larisae Graeci Cumae conditores Neontichos, 30 a Larisa stadiis dissitum, exstruxerunt, 530, 53.

Larisa, pagus, olim urbs, agri Ephesii in campo Caystrio, cum Apollinis templo, Tmolō quam Epheso vicinior, 530, 35; 378, 29. (In regione hodiernae Tirieh allucubi fuisse debet.)

Larisa, vicus Triginta a Trallibus stadia distans, 378, 32.

Larisa, in Ponti ora inter Naulochum (et Odessum?) vicus ad Haemi extremitatem, 378, 39.

Larisa, Syriae opp. Apameae vicinum, 640, 49; 378, 29 [ἢ Σόρῃ Σίλαρα καλεῖται; hod. Seidchar ruinae].

Larisae petrae in Lesbo 50 stadiis a Mytilene, 378, 30.

Larissus Jupiter, 378, 37.

Larisus, Λάρισσος, fluvius Elidem a Dyme dividens, 378, 25; 332, 48.

Larius, Λάρης, lacus (lac de Come) impletur Addua fluvio; adjacet lacui Comum urbs, 160, 22; 170, 11; 177, 40. Ejus longitudo, 174, 14. Adduam emittit, ibi.

Larolum, Λάρολον, Umbriae oppidum in via Flaminia inter Ocriculos et Narniam, 189, 30. [Aliunde non notum, modo recte ex uno codice legatur Λάρολον, quod negarim; ceteri habent: 'Οκρίκλοι πρὸς τῷ Τιδαίρει καὶ λαρολόνι (sic) et λάρωνι, ut fortasse fluvius ad Ocriculos in Tiberim incidens indicetur, uti Cluverius conjecit. Cramerius verba καὶ λαρολόνι orta esse ex sqq. καὶ Νάρνια putat.

Lartolætae, Λαρτολαῖται, in Hispaniae ora orientali sequuntur post Leetanos (Laetanios Plin. et Ptol.), 132, 35; adeo ut (sec. Ptolemæi tabb.) habitent inde a Blando (Blanos). Pars esse videntur Laetanorum, adeo ut sint Λαρτολαῖται; idque nomen probabiliter habent a fluvio, qui prope Blandam exiens a ceteris Laetanios eos dirimebat; fluvius ille ap. Plinium vocatur Larnum flum., III, 3, 4, 22 (sicut Larnenses memorantur, ibi. § 24); ut apud Strabonem leg. mihi videatur Λαρτολαῖται vel Λαρτολαῖται.

Larymna, Λάρυμνα, superior, Locridis urbs, ad quam Cephisus erumpit, 349, 20. (Ruinae ad Bazarakī.)

Larymna inferior, ad mare situm, Boeotiae urbs, cui Romani Larymnā superiore adjunxerunt, 349, 21; 347, 41. (Ruinae Kastri dictae ad baie de Larmes.)

Las, Λας (Ruinae exstant in colle ad Bassava), Laconicae urbs, a Dioscuris expugnata, 313, 1; navium statio, 313, 16.

Laserpitium, σάπιον, in Cyrenaica, nunc propemodum defecit, quum barbari nomades radices ejus eruerint, 711, 1. Regio laserpitium ferens qualis et quanta sit, 711, 4. Laserpitium clam e Cyrene exportabatur in Characem Syrtis majoris locum, ubi vinum pro eo dantes emebant Carthaginenses, 709, 45. Laserpitium Baetriae, 617, 13; Mediae, 450, 29; σιλιφφόρος regia sub tropicis in medio Libyae tractu, 79, 12; 108, 23; 110, 26.

Lasion, Λασίων (ruinae prope Kumani), Elidis opp. ad Seleentem fl., 290, 32.

Lateres cocti tam leves ut aquae innatent, ad Pitane et in Etruria et in Hispania, 525, 33.

Lathon, Λάθων, fl. (Aethiōs p. 552, 41), in Hesperidum portum influit, 710, 10. V. Stad. M. M. in Geogr. min. t. 1, p. 449.

Latina via prope Romam a via Appia ad sinistram deflectens transit per Tusculanum montem inter Tusculum opp. et Albanum montem, descenditque ad Algidum opp. et Pictas; tum incidit Lavicana via, 197, 30. Latina via in Appiam incidit ad Casilinum, 197, 28. Latina in via Ferentinum, Frusino, Fabrateria, Aquinum, Interamna, Casinum, Teanum Sidicinum, 197, 45. Oppida inter Latinam et Appiam viam sita, 198, 4; opp. inter Latinam et Valeriam sita, 198, 18.

Latini, Λατῖνοι, 182, 19 et passim. Nomen hoc subditis suis fecit Aeneas, postquam Latinus, rex Aboriginum, proelio contra Rutulos commisso cecidit, 190, 49. Latinorum termini, 182, 21. Eorum conventus ad Veneris templum Ardeae 193, 49. Cum Latinis Romani in Albano monte Jovi sacrificant, 191, 10.

Latinus, Λατῖνος, Aboriginum rex, Laurentum et vicina loca tenet; Aeneae in Rutulos auxilio utitur; moritur, 190, 49.

Latipedes. V. Στραγνόποδες.

Latium, ἡ Λατῖνη, multas gentes complectitur Latinis olim non adscriptas, Aequos, Volscos, Hernicos, Aborigines

- Rutulos, alios, 190, 36. Regionis termini, 182, 21. Ora maritima quousque nunc pertineat olimque pertinuerit, 192, 53. Latii solum, 193, 5. Quomodo Latium a parvis initis paulatim creverit, 192, 28. In Latium e Sicilia venit Aeneas, 520, 16.
- Latmicus sinus, Λατμικός κόλπος, Ioniae, 543, 13.
- Latmus, Λάτμος, Cariae mons, sec. Hecateum ab Homero Φθειρῶν ὄρος dicitur, 543, 14 et 17.
- Latmus, Cariae opp., postea Heraclea sub Latmo dictum, 543, 12.
- Latomiae, Λατομῖαι, insulae sex in sinu Arabico, 656, 5.
- Latona, Λητώ, Delum accepit a Neptuno, cui dedit Calauriam, 321, 26. Ejus templum in Delo, 416, 30; ad Hypsoentem in Macistia, 300, 42. Latona peperit in Ortygia luco prope Ephesum, 546, 29. Latona, sceptrum tenens et adstans ei Ortygia nutrix, Scopae opus, 546, 40. Latonae lucus, τὸ Λητώων ἄλσος, in Rhodiorum peraea; superjacet Calynda urbe, 60 stadia distans, 556, 23. Lucus ad Physcum in Rhodiorum περαιῶν, 556, 43. Templum ad Xanthum fl. Lyciae, 568, 18. Oraculum in Buto urbe Aegypti, 681, 27.
- Latopolis, Λατοπόλις (*Esneh*), Thebaidis, in qua Minerva et latus piscis colitur, 693, 46; 690, 25.
- Latus, ὁ ἰσθμὸς, Nili piscis, 699, 6; a Latopolitana colitur, 690, 24; 693, 46.
- Laurentum, Λαύρεντρον (*Torre di Paterno*), Latini regis opp. Ostiae vicinum, in quod appulit Aeneas, 190, 45; 193, 46.
- Laus, Ἀδοῦς, sinus, fluvius (*Lao*) et urbs (ad hod. *Scalea*) Lucanitarum ultima, Sybaritarum colonia; ejus ab Vellia distantia, 210, 28. Laus fl. in Lucaniae finibus, 212, 18; ab eo incipiebat vetus Oenotria sive Italia, 211, 54. Ad Laum est Draconis sacellum, 210, 32. Ad Laum Graeci oraculo decepti a Lucania cladem passi sunt, 210, 37. Lao vicini Cerilli, 212, 21.
- Laviansena, Λαυιανσηνή, una ex decem Cappadociae praefecturis, 458, 25; 463, 2; 479, 29.
- Lavicana via, ἡ Λαδικανὴ ὁδός, incipit a porta Esquilina, incidit in Latinam, 197, 35.
- Lavicum, Λαδικόν (*La Colonna*), vetus Latii opp., haud longe a Roma et via Labicana in alto situm, nunc dirutum, 191, 42; 197, 38.
- Lavinia, Λαυινία, Aeneae filia, nomen dedit Lavinio opp., 191, 4.
- Lavinium, Λαυινίον (*Pratica*), Latii opp., ab Aenea conditum et de filia ejus nominatum, 191, 4. In loco, quo oppidum condidit, Aeneas virum qui mensam suam comedeat offenderat, 120, 18. Lavinii occisus T. Tatius, 192, 6. Ibidem simulacrum Minervae Iliacae monstratur, 219, 37. Templum Veneris quod Lavinii est, Ardeatæ administrant, 193, 44. Oppidum a Samnitibus dirutum est, 193, 49.
- Lebadea, Λεβάρεια (*Livadhia*), Boeotiae urbs cum Jovis Trophonii oraculo; situs urbis, 355, 38. In vicino est Phanoteus Phocidis opp., 363, 21.
- Lebedus, Λέβεδος (ruinae quae vocantur *Ecclesia* vel *Xingi*), Ioniae urbs in Arti loco ab Andropompo condita, 541, 5. Distantia a Colophone et Teo, 549, 33 et 45; ibi ἡ σύνθεσις καὶ κατοικία τῶν περὶ τὸν Διόνυσον τεχνιτῶν τῶν ἐν Ἰωνίᾳ μέχρι Ἑλλησπόντου, quae prius in Teo urbe fuerat, 549, 35.
- Leben, Λεβήν (*Leda*), Cretae opp., Gortynae navale, 411, 6. Lebenii Leucocomas et amator ejus Euxynthetus, 411, 10.
- Leberides. V. Cuniculi.
- Leblithus, Λέβιθος (*Levitho*), Sporadum una, 418, 47. Αἰκατομένης apud Persas, 649, 11.
- Lechaëum, Λέχαεον, Corinthii portus Italicis commerciis destitatus, Corintho duodecim stadiorum muris junctus, non admodum frequens domiciliis, 326, 31; cf. 324, 47. ἡ κατὰ τὸ Ἀέχαιον ὁδὸς non eandem altitudinem habet quam mare apud Cenchreas, 47, 14.
- Lectum, Λεκτρὸν (*C. Baba* s. *S. Maria*), Troadis prom. 502, 5; 516, 53; 525, 46. In id Ida mons exit, 497, 23; 499, 11. Lectum et Parium Troadis termini sec. Damastem, 498, 48. Lectum et Canae promontoria sinum Adramyttenum claudunt, 499, 36. In Lecto ara duodecim deorum, 517, 50. Prope id campus Halesius, 517, 47. Adjacet Hamaxitus, 517, 9. A Lecto ad Polymedium 40 stadia, 518, 48.
- Leda, Λήδα, Thestil f., Tyndarei uxor, 396, 33.
- Leetani, Λεητανῶν, Hispaniae populus, 132, 32 [Austrovol Ptol., *Laletani* ap. Plinium, habitantes inde a Rubicato fl. (prope *Barcellona*) usque ad Blandam (*Blanes*)].
- Legæ, Λῆγαι, Scythica gens, inter Albanos et Amazones habitant, 432, 16.
- Leges versibus conscriptae, eaeque perantiquae Turdetanorum, 115, 30. Legibus Ionicis Massilienses utuntur, 149, 21. Leges sumptuariae ap. Massilienses, 150, 30. Leges Zaleuci, 216, 10. Lex Ceorum, 417, 47. Legislatio et instituta Cretensium. V. Creta. Leges ἀρχαῖαι Indorum 610, 15.
- Legislatores fabulas poetarum et theologorum probant utilitatis causa, 15, 34 sqq.
- Lelantus campus, Ἀλάντρον πεδῖον, Euboeae, 48, 32 (Cf. Euboea). In eo sunt aquae calidae, quibus Sulla usus est, ac metallum aeris et ferri commune, 384, 12. De Lelanto campo certabant Curetes Chalcidia, 399, 45, et cum Eretriensibus Chalcidenses, 386, 15.
- Leleges, Λέλεγες, unde dicti sint sec. Hesiodum, 267, 40. Lelegum utpote natio collectitia variisque e gentibus mixta nunc defecti, 267, 41. Nonnulli censent Leleges a Caribus non esse diversos, 522, 26; 267, 14. Homerus tamen ab iis distinguit, 522, 26. Lelegum nomen erat Caribus Minois aetate in insulis habitantibus, 564, 20. Leleges Carum pars, 490, 42. Sec. alios Leleges erant Carum cohabitatores et commilitones, 267, 14. Cretensium auxilio continentem habitare coperunt. Leleges apud Homerum, 590, 26; 490, 26, circa Pedasum et Satnioentem fl., 522, 30. Eorum in Troade ad sinum Adramyttenum loca Altae regi subjecta, 513, 3; 521, § 56; 522, 26; 500, 50; inter ea fuit Pedasus, 500, 12; 518, 12; et Antandrus, 518, 41. Ab Achille evastati in Cariam transiverunt et quae circa Halicarnasum sunt loca occuparunt, 522, 32. Leleges olim oram tenuerunt quae est ab Epheso usque ad Phocaeam et Chium et Samum, teste Pherecyde, 540, 20; Ephesi, Smyrnae, Mileti regiones, 546, 47; 541, 44; 542, 20. cf. 267, 17. Lelegum urbes octo in Pedaside regione; Cariae partem tenuerunt, quae usque ad Myndum et Bargylia porrigitur; etiam Pisidiae bonam partem occuparunt, 522, 38. Postea cum Caribus in bellum profecti per totam Graciam dispersi sunt et gens deleta est. De octo istis urbibus sex Mausolus in Halicarnasum contraxit, integras reliquit Myndum et Suangela, 522, 42. Lelegum sepulcra et castella Lelegia dicta et pagorum vestigia per totam Cariam et ad Miletum monstrantur, 522, 51; 267, 17. Leleges quidam Pisidis permixti, 488, 34. Leleges barbari, 266, 47. Cum Caribus multum vagati venerunt in Acarnaniam, Aetoliam, Locridem, Boeotiam, 267, 26. Leleges in Boeotia, 344, 41.
- Lelegia. V. Leleges.
- Lelex, Λέλεξ, autochthon, cujus et filia nepos fuit Teleboas, 267, 33.
- Lemaeus lacus ἡ, Ἀμφίενα λίμνη (*lac de Genève*), per

- quem Rhodanus fuit, 170, 7; 173, 29; 154, 30. Cf. 225, 23.
- Lemnus, Ἀἰνός (*Stalimene*), ins., 102, 51; 184, 36; 279, 36; 281, 49. Ejus incolae Sinti sive Sinties Thracae, 282, 17; 471, 10. Euboea, Lemni locus, 386, 13. Cabirotum ibi cultus, 406, 10. Lemnia sacra, 400, 41. Lemni Pelasgi in Athonia peninsula quinque oppida tenuerunt, 280, 30. Iasonem expeditionis signa in Lesbo, 38, 25. Lemno pulsi Minyae, Argonautarum posteri, in Lacedaemoniam migrant, 298, 25. Lemni rex Euneus, Iasonis filius; quare insulae peperit Achilleus, 37, 40; 38, 50; 39, 1.
- Lemovices, Ἀσμουίνες (*les Limousins*), Galliae gens Aquitanis adscripta, 158, 30.
- Lenae, Ἀἴναι, Bacchi πρόπολοι, 402, 18.
- Leo Nemeaeus, 324, 40. Leo apud Leontopolitae Aegypti colitur, 690, 29. Leones mansueti in pompis Indorum, 611, 42. Leones in Gordyaeorum regione ad Tigrim, 636, 24; in Meroe ins., 698, 4; in Mauretania, 702, 13; apud Aethiopes Hesperios, 702, 21.
- Leocorum, Λεωκόριον, Athenis, 340, 22 et 44.
- Leonidas, Λεωνίδας, in Thermopylis, 8, 45; 368, 15; 401, 2.
- Leonidas, Λεωνίδης, stoicus, Rhodius, 559, 36.
- Leonnatus, Λεωνάτος, Alexandri regis familiaris, in bello Lamiao cecidit, 372, 34.
- Leonnorius, Λεωνόριος, Galatarum dux, 485, 28.
- Leonteus, Λεοντεύς, Lampsacenus, Epicuri familiaris, 504, 48.
- Leontini, Λεοντίνοι (*Lentini*), in Sicilia, Naxiorum coloni; semper participes fuerunt rerum Syracusis adversarum, latorum non item, 227, 26. Euboeam Siciliae condiderunt, 226, 45. Leontina regio, ἡ Λεοντίνη, nunc devastata, 227, 25. Olim Leontinorum regionem Cyclopes et Laestrygones inhabitaverunt, 16, 50.
- Leontis specula, Λεόντιος σκοπή, in ora thuriferæ Aethiopiae, 658, 50.
- Leontis columna vel ara in regione Aethiopica extra fauces sinus Arabici posita, 659, 13.
- Leontopolis, Λεοντόπολις (prope *El-Mengaleh*), in Delta regione non longe a Mendete, 681, 38. Λεοντοπολίτης νομός, 682, 7. Leontopolitae Aegypti leonem colunt, 690, 29.
- Leonum urbs, Λεόντων πόλις, in Phoenicia, inter Sidonem et Berytum, 644, 9 (Ad *Damour* fluvium ponenda videtur, quod Ritterus quoque suspicatur, quamquam dubitans propter ea quae apud Scylacem § 104, p. 70 leguntur; At Scylacis locus in mendo cubat. Vid. Geogr. min. T. I, Prolegg. p.
- Leosthenes, Λεωσθένης, Atheniensium dux, in bello Lamiao cecidit, 372, 34.
- Lepidotus, ὁ λεπιδωτός, Nili piscis, 699, 6, omnibus Aegyptiis sacer est, 690, 22.
- Lepidus, V. Aemilius M. Lepidus.
- Lepontii, Ληπόντιοι, gens Rhaetica, a Como versus occasum habitans, 170, 14; 171, 43 (in *Val Leventina* et *le haut Valais*).
- Lepra acte, Ἀσπρή ἄκτῃ, olim dicebatur Prion mons supra hodiernam Ephesum urbem situs, 541, 34.
- Lepreum, τὸ Λέπρεον (ruinae ad *Stravitz* vicum), Triphyliae opp. 40 a mari stadiis, 296, 20; ager felix; opp. a Pylo Messeniae 400 fere stadiis abest, 299, 7. Lepreo vicina est Chas, 299, 14, et Cyparissia, 296, 34. Regionem Lepreatarum Caucones tenuerunt, 294, 34; 296, 35. Cauconis ibi monumentum, 296, 38. Lepreaticus Pylus, 291, 45. Lepreatae, quum belli Messeniaci non participes fuissent, a Spartanis obtinuerunt ut Pylus cum Lepreo in unam civitatem conflaretur, 305, 39.
- Lepus (Magna), Λέπτις (*Lebda*), sive Νεάπολις, Libyae urbs inter Syrtis sita, 708, 47; a Locris Epizephyria 3600 stad., 708, 48.
- Leria, V. Lerus.
- Lerne, ἡ Λέρνη, palus Argivi et Mycenae agri, 319, 13. Ad eam Amymone fons, *ib.*
- Lerna, ἡ Λέρνη, Argolidis fl., hydrae fabula notus, 316, 41; 319, 15. Λέρνη κακὴν proverbium, 319, 16.
- Leron, Λέρων, insula (*île Ste-Marguerite*), Antipoli obiecta ad oram Narbonensem, in quo Leronis sacellum, 153, 28. Cf. Planasia.
- Leronis sacellum, V. Leron insula.
- Lerus, Λέρως (Ἀσπία p. 418), in mari Icario ins., 419, 5; una e Sporadibus, 418, § 12; a Milesiis frequentata, 542, 36. Male audiebant Lerii, 418, § 12.
- Lesbocles Ἀστρούλης, rhetor Mitylenaeus, 528, 10.
- Lesbus, Λέσβος, insula, 102, 48; a Tenedo et Lemno et Chio aequali fere spatio intra 500 stadia distat, 529, 26; a Chio 400 stadia distat 551, 27. Insulae descriptio, 527, § 2. Lesbus ab Ida abrupta esse creditur, 50, 7. Olim Issa dicta; quare insula obiacens olim (nunc Lesbo juncta) Antissa dicta est, 50, 4. Lesbus Pelasgica vocatur, 184, 19. Ejus promontorium Sigrium; inde a quo nonnulli Hellesponti initium esse statuunt, 284, 44. Ejus mons Pylaeus, 531, 15; Ariaba opp., 505, 28; Cillaeum, 523, 35. Lesbus Μάχαρος πόλις, apud Homer., 551, 41. Lesbii sub Pylaeo ad Trojam militaverunt, quem Pelasgorum ducem vocat Homerus, 531, 12. Insula ab Achille vastata, 500, 16. Eam obtinuit Gras, Aetolus dux, 498, 29. Lesbus quodammodo metropolis urbium Aelicarum, 527, 9. Lesbii totam fere Troadem sibi vindicarunt, 513, 20. Lesbus vini ferax, 544, 38. Vinum ex ea Naucratis deportatur, 686, 48. Lesbii Terpander, Hellanicus, Callias, 528; 42. Inter Lesbium et Asiam sitae insulae, 528, 51.
- Lethaeus, Ληθαῖος, fl. Magnesiam praeterfluens in Maeandrum exit; ab Homero non memoratur, 475, 1.
- Lethaeus, Ληθαῖος, Cretae fl. Gortynam perfluit, 411, 9.
- Lethaeus, Thessaliae fl., Triccae vicinus, 525, 39.
- Lethaeus, Libyae fl. ad Hesperides, 552, 41, i. q. Lathon.
- Lethes, Λήθης (*Oblivionis*), s. Belion s. Limaeas, Lusitaniae fl., e Celtiberis et Vacceis profluens, 127, 15; unde Lethes ei nomen fuerit, 127, 36.
- Lethus, Λήθος, Pelasgus, Teutami f., pater duorum filiorum, qui Pelasgos ducebant bello Trojano, 530, 24.
- Letopolites nomus, Λητοπολίτης νομός Aegypti, in quo Cercesura vicus, 685, 35.
- Leuca, τὰ Λευκά, oppidulum Iapygiae, a Vereto 80 stadia distans, fontem aquae fetentis habet, 233, 50. Inde ad Hydruntem 180 stadia, 234, 3.
- Leucadius, Λευκάδιος, Icarii f., in Acarnania regnavit, 388, 52.
- Leuca, Λεύκαι, Ioniae opp., quod Aristonicus ad defectionem pertraxit, 552, 6.
- Leucas, Λευκάς, olim peninsula Acarnaniae, 388, 11. Insula facta est a Corinthiis isthmum exscindentibus, 49, 16. Peninsulam significare censent Homerum verbis Νήριον... ἄκτῃν ἡπείροιο, 49, 20; 388, 11. Isthmum perfodientes Corinthii Neritum transtulerunt in locum, ubi nunc fretum ponte instratum est, ac Leucadem nominarunt, 388, 21; cf. 386, 52. A Leucade ad Coryram 700 st., sec. Polyb., 87, 15; ad Peloponnesum 700 st., sec. Polyb., 87, 14. Leucadis prom. Leucatas, 388, 28; 392, 23. Urbs Neritus, 388, 16. Leucadem nonnulli Teleboarum inhabitaverunt, 267, 35. Leucadiorum institutum, 388, 44. Eorum respublica Aristotelea laudatur, 267, 33.
- Leucasps, Λεύκασπις, portus orae Libyae, 679, 21.

Leucatas, Λευκάτας, Leucadis pen. sive ins. prom.; quæ de saltu ab eo varia ferantur; Apollinis in eo templum, 388, 28; 392, 23.

Leuce, Λευκή, insula Achilli sacra, 500 a Tyræ ostio stadiis, 254, 15; 103, 20.

Leuce, Λεύκη, Laconicæ campus, 312, 22.

Leuce acte, Λευκή ἀκτή, Eubœæ pr. a Sunio 300 stadia distans, 343, 10.

Leuce acte Thraciæ ad Propontidem, 284, 11.

Leuce acte, Libyæ prom. inter Parætonium et Phœnicum portum, 679, 11; e regione Carpathi ins.; distantia ab ea et ab Alexandria, 419, 53.

Leuce come, Λευκή κόμη (Hauran), Nabateorum emporium, in quod quindecim dierum navigatione a Cleopatre solvens venit Aelius Gallus, 664, 52. Hinc merces Petram, inde Rhinocolura frequentissimo commercio portari solent, 664, 25 et 45.

Leuci, Λεύκοι, Galliæ gens, supra Mediomatrices, 161, 10.

Leucimma, Λευκίμμη, Corcyræ prom.; cui objacent Sybota insulæ, 269, 41.

Leucippus, Λεύκιππος, Achæus, quomodo Metaponti loco positus sit, 220, 27.

Leuco, Λεύκων, Bospori rex, 257, 26; 250, 21. Rheodosia 210000 medimnos frumenti Atheniensibus misit, 258, 22.

Leucocomas, Λευκοκόμας, Lebenius e Creta, 41, 10.

Leucolla, Λεύκολλα, Cypri portus, 582, 28.

Leuconotus, Λευκόνωτος, ventus quinam, 13, 16.

Leucopetra, Λευκοπέτρα, agri Rhegini, quinquaginta stadia a Rhegio distans, promontorium album, in quod Apenninus desinit, 215, 22; 176, 22.

Λευκοφρυγή Ἄρτεμις. V. Diana.

Leucophrys, Λευκοφρυς, i. q. Tenedus, 517, 1.

Leucosia, Λευκωσία, ins. ad Lucanæ oram, a Sirenium una nomen habet, 209, 42; sita ad promontorium quod a meridie claudit sinum Posidoniatem, 210, 3. Insula hæc a continente abrupta est, 214, 50. Cf. 101, 35.

Leucosia, Sirenium una, in insulam ab ipsa nomen habente ejecta est, 210, 1.

Leucosyri, Λευκόσυροι, vocantur Cappadoces tum qui ad Taurum tum qui ad Pontum habitant, 627, 16; 464, 53.

Leucosyri Cappadoces, Herodoto Syri vocantur, 466, 14.

Unde Leucosyri dicti sint, 466, 17. Leucosyros a Paphlagonibus Halys distinguit, 468, 21. E Leucosyris Trojam profecti sunt Heneti, 473, 34. Leucosyri Amisum incolunt, 466, 32; 473, 51.

Leucothææ templum, Λευκοθέας ἱερόν, Phixi opus, in Moschica regione, 427, 38; a Pharnace et Mithridate Pergameno spoliatum, ib.

Leuctra, τὰ Λεύκτρα, Bœoticiæ urbs inter Plataeas et Thebias, 355, 42. Leuctrorum colonia Leuctrum ad sinum Messeniæ, 309, 17. Leuctrica pugna, 329, 49; 330, 27; 355, 42.

Leuctrum, Λεύκτρον, pagus Achaiæ ad Rhypes urbem pertinens, 332, 38.

Leuctrum, Λεύκτρον, Laconicæ opp., ad sinum Messeniæ, Leuctrorum Bœoticiæ colonia, 309, 17; a Pelope conditum fertur, 309, 24. Juxta fuit Pamisus torrens, 310, 12.

Leuternia, Λευτερνία, ora Iapygiæ, 234, 2. Cf. Gigantes.

Leuternii Gigantes. V. Gigantes.

Lexovii, Ληξούσιοι, Galliæ gens ad Sequanam et Oceanum, 162, 2; 157, 5.

Libanus Ἀἰθας, Syriæ mons. Ejus situs; cum Antilibano Coelestyriam includit, 642, 38; in Theuprosopon prope Tripolim exit, 642, 34 et 40; in Libano prædonum receptacula, 643, 17.

Libæ, Λιβæ, Chathorum sacerdos, in Germanici triumpho ductus, 242, 87.

Libethra, Λιβηθρα, Pieriæ urbs Dio propinqua, 276, 32.

Libethrum, Λιβηθρον, Thracæ Musis dedicarunt, 352, 20; 404, 38.

Libethridum, Λιβηθρίδων, nympharum antrum in Helicone, 352, 18; 404, 42.

Libophœnices, Λιβοφœνικας; eorum terra oræ maritimæ superjacet a Carthagine usque ad Cephalas et Masæsylios et Gætuliæ montana, quæ sunt mere Libyæ, 709, 5.

Liburnica ora post Iapodicam sequitur; ejus longitudo; (Titius) fluvius; Scardon urbs, 261, 40. A Liburnis ad Ceraunios montes supra 2000 stadia, 263, 20. Liburni Corcyram tenuerunt, ex qua a Chersicrate expulsi sunt, 224, 17.

Liburnicæ, Λιβυρινδῆς νῆσοι, sinus Adriat., 102, 23; quadraginta numero, 261, 44. De iis Theopompi sententia, 263, 28.

Libya. Libyæ, Λιβύη, Λιβυæ. Libyæ descriptio generalis. 108, § 33. Terra hæc quodam modo trapezii figuram refert; ejus latera, 108, 12; 700, 24. Nonnulli Libyam ab Asia non dirimunt, 27, 10; alii dirimunt mari Rubro. 54, 30; 29, 29; alii autem Nilo, 50, 30; 685, 18; 26, 51; 27, 10; 29, 29. Libya omnium continentium simplicissima, 100, 37. Vel si Europam ei adjunxeris, Asian magnitudine non exæquat, 700, 11. Alii ejus tractus fertiles sunt, alii male culti, alii deserti, 108, 18. Cæsar Piso comparavit eam cum pardalis corio, oasibus inter puncto, 108, 14. Quæ de Libybus audiverat Homerus poemati suo inseruit, 13, 23. Libyam præternavigare antiquissimis temporibus non audebant, 40, 19. Libyam australem sive a columnis Herculis sive a Rubro mari aliquosque præterverti mox reverti multis obstaculis coacti sunt, et apud haud paucos opinionem confirmarunt mare isthmo aliquo dividi, 27, 12; at Atlanticum mare versus meridiem coit, 27, 17. Finem suæ navigationis omnes nominarunt loca Æthiopica, 27, 20. Circumnavigari potest Libya; attamen Menelaum circumnavigasse eam falso Crates finxit, 31, 41. Darii (deb. Neoni) jussu circumnavigatam esse narrat Herodotus, 81, 15. Posse Libyam circumnavigari quibus ex indicis colligerit Eudoxus Cyzicenus, 82, 10. Quæ de hujus Eudoxi circumnavigatione acceperit Posidonius, ib. Libyæ pars maxime occidua paullulum ultra Gades protrahit, inde arcto promontorio facto versus Orientem et meridiem reflectitur, donec Æthiopes hesperios attigerit, regioni Carthaginiensi objacentes in parallelo Cinnamomiferæ, 99, 3 sqq. De ora exteriore multa fabulosa scriptores tradiderunt, 701, 22. In ora occidentali olim ad trecenta Tyriorum oppida fuisse nonnulli perhibent, 701, 35. Litus boreale ab Alexandria ad Columnas recta fere linea producit, exceptis Syrtium locis, 108, 5. Mediterraneæ pars maxima et regio Oceano vicina desertæ sunt, 700, 14. Optima Libyæ olim possederunt Phœnices, 125, 2. Gentes pleræque ignotæ, 108, 28; notiores recensentur, ib. Libya omnis feras alit, 108, 43. Libyæ feras ad cuniculos venandos in Hispania alunt, 120, 4. Libyæ occidentalis fluvii crocodilos habent, et alia animalia qualia Nilus alit, 701, 45. Vinum Libycum pessimum, quo plebs Alexandrina utitur, 679, 17. Dædalii quidam urbe fabula, 248, 45. Trajectus e Libyæ in Sardiniam 1200 m. p., sec. chorographum, 187, 68; in intimum sinum Gallicum 5000 stadiorum, 95, 13; ad Iapygiæ oram 4000 stadiorum et amplius, 102, 30. Libycum pelagus, 269, 9; 419, 8; 581, 30, in Ægyptum desinit, 101, 47; a Carthaginiensium finibus usque ad Syrtis pertinet, 222, 5. Libyæ mons in Metagonio Abilyce, 141, 29. Libyæ Columnas Herculeas Gadibus videntur, 141, 40.

- Licatii**, Λικάτιοι *Licates* Plinii ad *Licum* (*Lech*) fl. *Vindelicorum* populus, 171, 49; quorum quasi arx est *Damasia*, 171, 53.
- Lichades** insulae, Λιχάδες νῆσοι, ad Euboeam sitae a *Licha* nomen habent, 365, 40. Partes earum et *Cenae* promontorii terrae motu demersae sunt, 50, 23.
- Lichae** columna vel ara extra fauces sinus Arabici, 659, 13.
- Lichae** elephantum venatio, 658, 35.
- Lichas**, Λίχας, *Lichadibus* insulis nomen dedit, 365, 40.
- Licyrna**, Λίκυρνα, arx *Tirynthi*, 320, 41.
- Licymnus**, Λικύμνιος, a *Tlepolemo* occisus, 557, 51; 558, 9; nomen dedit arci *Tirynthi*, 320, 42.
- Liger**, Λίγερ, Galliae fl., e *Cemmenis* montibus oriens, 157, 15; 158, 34; per *Arvernos* et *Carnutos* fluit, 161, 16; *Pyrenae* quodammodo parallelus, 157, 44. Ad 2000 stadia navigabilis, 157, 40. Minus longe quam *Sequana* navigatur, 160, 45. Inter *Pictones* et *Namnetas* effluit, 158, 1. *Ligeri* insident *Arverni*, 158, 42; adjacent (*Nemossus* et) *Cenabum* s. *Genabum*, 158, 44. Ostio obiacet insula *Samnitarum*, οὐ πάνυ πελαγία, 165, 5. Ab ostio fluvii in *Britanniam* trajiciunt, 166, 14. *Populos* 14 inter *Ligerin* et *Garumn* habitantes *Aquitaniae* adiecit *Augustus*, 147, 16.
- Ligna** ad asseres longissimos secandos apta praebet *Etruria*, 185, 16.
- Liguria**, ἡ Λιγυστική, inter *Galliam Cisalpinam* et *Etruriam* regio *Alpibus* et *Apenninis* contigua, partim etiam in ipsis *Apenninis* sita; terra aspera, 106, 13; 182, 1; usque ad *Varum* fluvium pertinens, 174, 30. Galliae *Narbonensi* contermina, 152, 52. *Liguriae* et *Etruriae* terminum multi dicunt *Macram* fluvium, 185, 20. *Ligures montana* in Galliae *Cisalpinae* parte *transpadana* incolunt, 17, 6 31; 180, 4. Oræ inter *Massillam* et *Nicaeam* interjectae partem orientalem *Ligures* tenent, 153, 15. *Litus* *Liguriae* inde a *Monœci* portu usque ad *Etruriam* asperum est, 168, 29. Ibi est *Genua* emporium, 175, 39; 168, 6; ad quod *Apenninus Alpibus* committitur, *ib.* *Plurimi* per pagos dissipati habitant, 182, 1. *Ligures* apud *Aechylum* memorantur, 151, 53. A *Gallicis* gentibus *Alpium* incolis distinguendi sunt; eadem tamen cum *Gallis* vitæ ratione utuntur, 106, 13. *Ligures*, qui inter *Varum* et *Genuam* ad mare degunt, ii pro *Italici* censentur; ad montanos praefectus equestris ordinis mittitur, 169, 30; Galliae *Ligures* rectoribus provinciae *Narbonensis* *Roma* missis obtemperant, 169, 5. *Ligures* etiam *Salyes* vocabantur, 169, 5. *Ligusticae* gentes *Taurini*, 170, 2; *Oxybii*, 153, 35; 168, 28; *Decietæ*, 168, 28; *Intemelii*, *Ingauni*, 168, 13. *Ligurum* est etiam *Ideonni* et *Cottii* terra, 170, 4. Per *Alpes* *Liguriae* transitus, 174, 6. *Ligurum* latrocinia. Post bellum per octoginta annos tractum *Romani* obtinuerunt ut duodecim stadiorum amplitudine via juxta oram maritimam libera esset. Postea omnes *Ligures* subegerunt, 169, 15. Devicit eos *C. Flaminius*, 181, 16. *Ligures* pecuaria re vitam sustentant; lac et hordeaceum potum bibunt; silvæ apud eos frequentes; ligna navibus et tabulis commoda; arbores ingentes; ligna *Genuam* deportant, item pecora, pelles, mella; hinc vero oleum et vinum *Italicum* important; *Ligusticum* vinum austerum, parvaque ejus copia; equi et muli *Ligustici*; *tirgurium* sive electrum; *Ligustica* saga et tunicae, 168, 33-45; lana *Liguriae* aspera, 180, 40. *Ligures* equites mediocres, pedites gravis levisque armaturæ boni, 168, 47; æreis scutis utuntur, quare *Græci* esse putantur, *ib.* *Ligures* *Tyrrhenis* bellicosiores sunt et molesti eorum vicini, 185, 41. *Mulieres* *Ligusticae* strenuissimæ, 137, 7. In *Liguria* versatus est *Posidonius*, 137, 8.
- Ligurum** insulae, 106, 39.
- Ligusticum** mare, τὸ Λιγυστικὸν πέραος, 88, 1; 101, 27, 106, 25.
- Ligusticum** promontorium, ἡ Λιγυστική ἑκτα, quod cum *Italicum* sinum *Tyrrhenum* includit, 76, 20.
- Lilaea**, Ἀλλaea (ruinae *Paleocastro* dictæ), *Phocidis* oppidum ad fontes *Cephissi*, 13, 27; 249, 47, 363, 5; 366, 53.
- Lilybæum**, Λιλλυβαῖον *Siciliæ*, pr. (*Capo Boeo*) et urbs (*Marsala*), 220, 50; 221, 20 et 33. 226, 12. *Locum Aeneas* occupavit, 520, 14. Obiacet *Cossura* insula, 230, 34. Brevisissimum a *Lilybæo* in *Africam* et *Carthaginem* trajectus, 222, 7; 707, 47.
- Limæas**, Λυσitaniae fl. V. *Lethes* fl.
- Limenia**, Λιμηνία, *Cypri* opp., 583, 22.
- Limnae**. Τὸ ἐν Αἰώνας Ἀρτέμιδος ἱερὸν in *Messeniae* et *Laconiae* finibus (ubi nunc *Bolympus* ad *Gomo* montem. V. *Curtius Pelop.* 2, p. 157); ibi virgines *Laced.* *Messenii* violarunt, 310, 41; 214, 8.
- Limnae**, Αἰώνας, *Chersonesi Thracicae* opp. inter *Alopeconnesum* et *Cardiam* situm, *Milesiorum* colonia, 283, 32; 542, 37. (Ad maris recessum qui vocatur *Fort Tourchen*, ubi ruinae exstant, aut ad eum recessum qui hinc boream versus 70 stadiorum intervallo sequitur).
- Limnae** s. *Limnaeum*, τὸ Αἰωνναῖον, *Spartæ* urbis pars, 312, 30. *Limnaeæ* *Dianæ* templum, 310, 47.
- Limon**, Αἰμῶν sive *Pratum*, a *Nysa* *Cariae* 30 stadia distans inter *Mesogidem* et *Tmolium* locus, in quo *panegyri* *Nysae* celebrant. Specus ibi usque ad *Acharaca* pertinens. Hic *Limon* esse videtur Ἀστος *Λαιμών*, cujus *Homerus* *Il.* 2, 461 meminit, 555, § 45.
- Limone**, Αἰμῶνι, *Perrhaebica* sub *Olympo* urbs, apud *Homerum* *Elone*, 372, 43.
- Limyra**, Αἰμύρα (ruinae supra *Cap Fineka*), *Lyciae* opp., 568, 27.
- Linyrus**, Αἰνυρος, *Lyciae* fl., 568, 26.
- Lincasii**. V. *Lingones*.
- Lindus**, Λίνδος (*Lindos*), *Rhodi* urbs, a quonam condita et dicta sit, 558, 32 et 35; situs ejus; templum *Minervæ*; olim suam habuit rempublicam; *Lindius* vir *Cleobulus*, 559 § 11. *Sminthium* *Lindi*, 517, 45. *Lindii* *Solorum* conditores, 573, 18.
- Lingones**, Λιγγόνες (*Λιγνάσιοι* corrupte p. 154, 35), *Galliae* populus, super *Helvetios* et *Sequanos* et ex parte supra *Mediomatricos* degens, 161, 9; usque ad *Ararem* fl., 154, 35. Via ex *Helvetia* per *Lingones* ad *Rhenum* et *Oceanum* ducens, 173, 31.
- Lingua** *Iberibus* non una eademque omnibus, 115, 31; linguae in *Gallicis* populis, *Belgis* et *Celtis*, diversitas, 146, 29; lingua *Eretriensium* ob frequentem *R* literæ usum a comicis explosa, 384, 52. Linguae *Albanorum* 26, p. 431, 26. Lingua *Carica* plurima habet græca vocabula, falso asperima esse a nonnullis esse putatur, 565, 4.
- Lingurium**, Λιγγούριον, quod nonnulli electrum vocant in *Liguria*, 168, 46.
- Linificio** student *Emporienses* in *Hispania*, 133, 1; *Cadurei* *Galliae*, 158, 38. *Linum Colchicum*, 427, 34; *Indicum*, 588, 46.
- Linum**, Λίνον, locus maritimus *Troadis*, inter *Parium* et *Priapum*, prope quem est *Pitya*, 503, § 15. *Linusiae* cochleæ, *ib.*
- Lipara**, Λιπάρα (*Lipari*), *Cnidiorum* colonia in insula *Meligunide*, nunc urbi cognomine, sub se habens reliquas insulas *Liparæas* dictas, 229, 1. *Tyrrhenis* diu restitit; *Delphicum* templum manubias sæpe ornavit, 229, 6. Ager fertilis; aluminis metalla; aquæ calidæ; ignis exspiraciones, 229, 8. Cf. 230, 29. 214, 37. 16, 48.

- Liparæorum insulæ, et *Λιπαράων* sive *κατὰ Λιπαράων νήσοι*, sive *Ἰλλίσι* insulæ, 16, 48; 213, 29; 214, 37; 222, 15; 228, 18; 229, 6; septem numero, describuntur, 228, § 11 sq. (V. Lipara, Thermessa, Strongyle, Didyme, Eriassua, Phoenicassua, Euonymus). Distantiæ e chorographo notantur, 230, 28. Circa Liparæas ins. interdum flammæ in superficie maris animadversæ sunt aliaque quæ ad Vulcaniam hujus tractus indolem pertinent, 230, 6.
- Lips, *Διψ*, quinam ventus dicatur, 24, 10.
- Liris, *Λαίρις* (*Garigliano*), Latii fl., olim Clanis dictus, apud Soram erumpit, Fregellas præterfluit, prope Minturnas in mare exit, 194, 45; 198, 9 et 25. Ad ejus et alius fluvii confluentes Interamna sita, 197, 48.
- Lissæ. V. Olyssæ.
- Lissus, *Λίσσος* (*Alessio* sive *Leck* ad *Drin* fl.), Illyrici opp., 262, 41.
- Liternum, *Λιτέρνον* (*Tor di Patria*), Campaniæ opp. ad fluv. cognominem, ubi Scipionis Africani primi sepulcrum, 202, 40.
- Liternus, *Λιτέρνος*, Campaniæ fl., 202, 43;
- Lithrus, *ὁ Λίθρος*, mons Ponti, Phanarossæ occasum versus adjacens, 476, 30.
- Livias porticus Romæ, 197, 18.
- Lixus, *Δίξος* (*Wadi el Khos*), Mauretaniæ fluvius; ad eum usque Gaditani minoribus navigia piscandi causa navigare solent, 82, 3. Ad eum Lixus (sive Lynx) urbs, 703, 39; cui versus meridiem adjacet Emporicus sinus, 701, 10. Cf. Lynx.
- Lochias, *Λοχιάς ἄκρα*, Ægypti prom. e regione Phari insulæ, 673, 9; in ea est regia, 675, 25; contigua Lochiadi sunt reges interiores, *ib.*
- Locri, *Λοκροί* qui nunc dicuntur, Leleges vocat Aristoteles, 267, 30.
- Locri Epicnemidii, *Λοκροί Ἐπικνημιδιοί*, a Cnemide monte dicti; regionis eorum situs, 357, 47; 364, 40. Eorum coloni sunt Locri Ozolæ, 366, 43.
- Locri Epizephyrii, *Λοκροί Ἐπιζεφυριοί*, Locrorum eorum qui sunt ad Crisæum sinum, non vero Opuntiorum (ut Ephorus ait) coloni; quo tempore in Italiam venerint, 215, 32. Per triennium in Zephyrio prom. conederunt, unde urbem transtulerunt, juvantibus Syracusanis, 215, 37. Urbs in Eoipi colle sita, a Rhegio distat 600 stadia, 215, 40, a Lepti 3600 st., 708, 48. Locria fons, 215, 39. Locrensis ager a Rhegio dividitur Halece fl. Locrenses cicadæ sonoræ; Rheginæ mutæ. Causa ejus rei probabilis. Certamen Eunomi Locrensis et Aristonis Rhegini citharædorum. Statua Locri ab Eunomo posita, 216, § 9. Locri Epiz. omnium primi scriptis legibus usi sunt, 215, 42. Eorum legislator Zaleucus, 216, 10. Quomodo Dionysium ulti sint, 215, 45. Crotoniatas vicerunt prælio ad Sagram commissio, 217, 2. Hipponium in Bruttio condiderunt, 213, 11. Temesam ceperunt, 217, 7. Scylletium a Dionysio acceperunt, 217, 17.
- Locri Opuntii, *Λοκροί Ὀπουντιοί*, ab Opunte urbe dicti, olim Daphnunte urbe Phocica a Locris Epicnemidiis dirimebantur, 357, 25 et 46; 364, 40. Postea Daphnuntis regio iis assignata est, 357, 28. Cyno profecti Canas in Asia condiderunt, 525, 48. Eos condidisse Locros Italiæ perperam ait Ephorus, 215, 35. Locridis mons Phricus, a quo Cuma Phriconis cognominata est, 498, 35; 530, 49. Locri Opuntii nonnulli in Elide, 365, 17. Locrenses virgines quotannis Ilium missæ, 514, 4 et 17.
- Locri Ozolæ, *Λοκροί Ὀζόλαι*, sive *Ἐσπέρτοι*, ad sinum Crisæum, 359, 7; 366, 30. Locridis hujus situs, 357, 40; 364, 41. In publico sigillo Hesperidi idus insculptum habent, 357, 44. Unde *Ὀζόλαι* dicti sint, 366, 35. Eorum coloni sunt Locri Epizephyrii, 366, 44; 215, 32. Eorum urbes, 366, § 7. Oræ paraplus, 366, 40. Homerus Locrorum Opuntiorum expressis verbis non meminit. Omnino a paucis mentio eorum injicitur, 366, 17.
- Locrus Lelegis præerat populis, sec. Hesiodum, 267, 38.
- Locustæ quomodo capiantur et condiantur apud Æthiopes *ἀκρίδοράγους*, 657, § 12.
- Longicipites. V. Macrocephali.
- Longipedes. V. Μακροσκελίδες.
- Longitudo terræ sec. Eratosthenem ab extrema India ad columnas Herculis 70800 stad.; usque ad extremum Hispaniæ 73800; quibus addit ab utroque latere bis duo millia stadia (=77800), ne latitudo major sit quam dimidia pars longitudinis, 53, 21. Longitudo et latitudo quomodo in singulis terræ partibus definiendæ sint, 70, § 32. Legem hanc non ubique observavit Eratosthenes, 70, § 33; 74, § 37.
- Lopadussa, *Λοπαδοῦσσα* (*Lampadosa*), insula Thapsi e regione sita in alto, 708, 17.
- Loricati equites apud Armenios, Medos et Albanos, 454, 31.
- Loryma, *τὰ Λώρυμα*, litus asperum, in Rhodiorum Peræa, 556, 44. A Lorymis ad Propontidem 5000 stadia, linea recta, 559, 54.
- Lotophagi, *Λοτοφάγοι*, supra Mauritanos habitantes, vicini occidentalibus Æthiopiis, usque ad loca Cyrenææ imminetia pertinent; loto pro cibo et potu utuntur; alii Lotophagi in Meninge insula, 130, 37; 708, 31; de his loquitur Homerus, 20, 38. Lotophagi quidam exules in regione sunt Æthiopum Hesperiorum, indeque usque ad loca supra Cyrenen sita pertingunt, 703, 46.
- Lotophagitis Syrtis, i. q. Syrtis minor, 708, 24.
- Lotus in Meninge ins. nascitur, 708, 34; cibus et potus Lotophagorum, 130, 37.
- Luca, *Λούκα* (*Lucques*), urbs Italiæ, 180, 50.
- Lucani, *Λυκάνοι*, 176, 10 et 21, in Græcia Magna, 211, 6; origine sunt Samnites, qui loca Chonum et Cenotrorum ab ipsis pulsorum occuparunt; diu cum Græcis Italiæ certarunt; dein a Siciliæ tyrannis et Carthaginiensibus damno affecti sunt, 210, 43; 211, 41; 190, 25. Lucanorum coloni Bruttii, 190, 25. Olim Lucani non pertinerunt usque ad sinum Tarentinum, ubi Græci habitabant, 210, 40. Lucania a Silaro ad Laum et a Metaponto ad Thurios pertinet, 212, 16. Oræ quæ est juxta Tyrrhenum mare descriptio, 209, § 1. Lucani in mediterraneis supra Tarentinum sinum habitant; sed loca eorum distinguere difficile est, quum hi sicut Bruttii et Samnites non amplius sint corpora bene distincta, 211, 13. Lucani contra Tarentinos et Alexandrum Molossum bellum gesserunt, 233, 12. Posidoniam Sybaritis eripiunt, 209, 15. Superatis Posidoniatibus eorumque sociis, urbes illorum obtinuerunt, 211, 42. Ad Laum urbem Græcos clade afficiunt, 210, 37. Thurios in servitutem redegerunt, 219, 11; a Dionysio bello petuntur, 217, 21. Eorum respublica, 211, 44. Eorum ex pastoribus Bruttii oriundi, 212, 25.
- Luceria, *Λουκρία* (*Lucera*), Dauniorum opp. cum fano Minervæ illacæ, 219, 37; 235, 48.
- Luciferæ fanum, *τῆς Φωσφόρου ἱερὸν* (*S. Lucar*), quod vocant Lucem Dubiam, ad Bætin fl., 116, 32.
- Lucinæ, *Ἐλαιοῦναι*, fanum Amnisi in Creta, 409, 13; apud Cæretanos Etruriæ, quod spoliavit Dionysius, 188, 12.
- Locrinus sinus, *ὁ Λοκρινὸς κόλπος*, Campaniæ, 203, 22 et 33; aggere interclusus, 204, 23; a nonnullis cum Acherusia palude aut cum Aorno lacu confunditur, 204, 31.
- Lucullus Apollinis colossus ex Apollonia Pontica Romam abstulit, 265, 12. Tigranocerta evertit, 356, 26. Bonæ

Fortunæ templum porticumque quendam quomodo picturis ornaverit, 327, 43. Cappadocum regi reddidit Tomias castellum, 458, 41; Sinopen expugnavit, 467, 45; ex ea Billari sphæram et Autolycei statuum abstulit, 468, 1. Amisum obsedit, 468, 48. Cum Pompejo in Danala castello convenit, 485, 50. Ad eum a Mithridate deficit avus maternus Strabonis, 477, 40.

icum, *Αουκόμω*, Demarati et Tarquiniensis mulieris filius, Anci Marci familiaris, deinde rex mutato nomine Lucius Tarquinius Priscus et appellatus; Etruriam exornavit, 183, 6. Pater Tarquini Superbi, 183, 17.

idias, *Αουδίας* (al. *Lydias*), Macedoniæ fl., ad Pellam urbem 120 stadiorum anapum habet, 277, 5 et 45.

idia palus, ad quam Pellæ urbis arx; ex ea Ludias fl. profluit; ipsa impletur ex Axio, 277, 15.

ierion, *Αουερίων* (sic pro *Αουερίων* cum Casaubono legendum) (hod. *Lubéron*), tractus montanus in Gallia Narbon., per quod ab Aeria via erat, 154, 10. Ad eum usque olim Salyes pertinuerunt, 169, 8.

ierius, *Αουερίος*, Arvernus, Bituiti pater, quomodo opulentiam vulgo ostentaverit, 159, 14. (Apud Athenæum, qui eadem e Posidonio narrat, e quo sua etiam Strabo habet, *Luerius* vocatur).

ugdunensis Gallia. V. Lugdunum.

ugdunum, *Λούδουνον* (*Lyon*), Gallie post Narbonem urbs maxima, ad Araris et Rhodani confluentes, sub colle sita, a Vienna urbe distat circa ducenta stadia, 154, 19; 159, 29. Segusianorum urbs, 154, 33; 159, 40; 161, 14. Eo usque a Pyrene Cemmenus mons porrigitur, 147, 5. Lugduno ad Sequanam 1000 st., ad ostia Rhodani minus quam duplum, 160, 47. Lugdunum quasi arx quadam est, in quam viæ duæ ex Italia per Pœninas Alpes et per Centrones ductæ desinunt; deinde vero ex Lugduno Agrippa vias duxit in Aquitaniam et Santones, ad Rhenum, ad Oceanum Britannie obiectum, in Narbonensem et litus Massiliense, 173, 15. Lugduni mone-tam cudent præfecti; urbs templum habet Caesaris Augusti, 159, 29. Lugduno subditæ sunt sive Galliam Lugdunensem constituunt superiores regiones quæ sunt inter Ligerim et Rhenum et juxta Rhodanum usque ad mediam fere planitiem, 159, § 1. (Quæ quidem Lugdunensis descriptio falsa est.) Lugdunensem Gallie provinciam Augustus constituit, 147, 20.

Lugdunum, Convenarum in Aquitania urbs (*St-Bertrand* ?), 158, 23.

Lugum, *Αούγυον* *Θος* (*Kirknitzer-See*), palus pone Oerran montem, 260, 50.

Lui, *Λούιος* (al. *Lugii*, *Lygii*), magnus Germaniæ populus, quem sibi subiecit Marobodus, Marcomannorum dux, 211, 30. (Sedes Luorum, sec. Schafarik, *Slavische Althümer in Oberlausitz*, erant in *Niederschlesien*, Posen et Poloniæ parte occidentali.)

Luna obliquo fertur circuitu, 91, 20; lunæ ad rationes diurnas, menstruas et annuas accommodati sunt fluxus et refluxus Oceani, 144, § 8 et 9.

Lunæ templum in Albania vicinum Iberiæ; templi sacerdos et ditio et frequens ministerium; sacrificium humanum, ejusque ratio, 431, 33. Lunæ templum in America Ponti, in Albanis et in Phrygia, 477, 15; Memphi, 686, 14. Lunam colunt Persæ, 623, 39.

Luna, *Λούνη* (*Luni* ruin. juxta *Sarzana*), Etruriæ opp., 150, 50; et portus qui Græcis dicitur *Σελήνης λιμὴν*, 183, 54. Urbs sita est in via *Æmilia*, 181, 13. Inde ad Pisas supra 400 stadia, 184, 46, ad Ostia 2500 stad., 184, 44. Prope Lunam lapides albi et variegati effoduntur maximæ molis, et ad aris opera accommodatissimi, 185, 9. Lunæ Sardinia conspicitur, 185, 8.

Lupia, *Λουπία* (*Lece*), Iapygiæ in Italia opp., 234, 20.

Lupias, *Λουπίας* (*Lippe*), Germaniæ fluvius, eodem modo quo Visurgis et Amasias in Oceanum exiens, 600 stadiis a Rheno distans, 241, 52. (Exit Lupias in Rhenum.)

Lupus Samnitum lingua birpus dicitur, 208, 42.

Lupus a Lycopolitis *Æg.* colitur, 690, 25. *Ἰπποὶ λυκοφῶροι* apud Venetos, 179, 22.

Lusitania, *Λουσιτανία*, 99, 2. Ejus fines, 126, 37; longitudo 3000 st., latitudo longe minor, 126, 45; latus orientale sublime et asperum; infra id plana regio, exiguis quibusdam montibus exceptis, 126, 48; opulenta est; fluvii pervia, qui habent auri ramenta plurima, 127, 5. Lusitanæ fluvii, Tagus, Mundas, Vacua, Durius, Linares a. Belion s. Lethes fl. et Bænis s. Minius, 127, 9. Barbarum prom., 125, 42. Lusitanorum nomine nonnulli etiam conterminas gentes Carpetanos, Vettones, Vaccæos et Callaicos comprehendunt, contra quam nunc fit, 126, 41. Lusitanorum plurimi nunc Callaici vocantur, 126, 31. Boream versus ultimi Lusitanorum sunt Artabri, 127, 28; 122, 20. Lusitanie regionem inter Tagum et Artabros interjectam ad 30 gentes incolunt, 127, 40. Lusitani latrocinis dediti Tago superato finitimos infestant, donec a Romanis sunt coerciti, urbibus in planum delatis et in pagos mutatis, 127, 45. Romanorum bellum contra Lusitanos per longum tempus tractum, 128, 34. Pugnavit contra eos Brutus Callaicus, 126, 11. Lusitania tamquam Romana provincia Cæsarensis a Bætica usque ad Durium fluvium (non ultra) pertinet; in ea est Emerita Augusta. Mittitur in provinciam prætor cum legato, 138, 24. Lusitanorum pars a borea Tagi in regionem inter Tagum et Anam mediam a Romanis translata est, 45, 8. Lusitanorum indoles, arma, corporis cura, lavacra, sacrificia, valicinandus modus, ludi, cibus, potus, cœnæ ratio, choreæ, vestitus, vasa, pecunia, pœnæ, matrimonia, ægrotorum curatio, navigia, 128, § 6 et 7. Minor nunc eorum feritas ob pacem et cum Romanis commercia. Qui antea populabantur Romanorum socios, nunc pro Romanis arma ferunt, 129, § 8.

Lusones, *Λούσωνες*, Celtiberiæ gens orientalis, ad Tagi fontes pertinens, 135, 5.

Lutocla, *Λουτοκλία* (*Lutecia*), Parisiorum urbs, 162, 1.

Lux dubia. V. Luciferæ fanum.

Lycæbættus, *Λυκαθητός*, Atticæ mons, 343, 16.

Lycæus m., *Λύκαιον ὄρος*, Arcadiæ, 333, 50; 173, 51. Ad quem Jovis Lycæi fanum, 333, 44.

Lycæon, *Λυκάων*, Priami ex Altiæ filia filius, 500, 1. Pandari pater, 501, 13.

Lycæon, Laothœ f., Hectoris frater, 580, 9; apud Sidos-nios captivus ab Euneo redimitur, 34, 27.

Lycæon, Pelasgi filius, 184, 27.

Lycæoniæ descriptio, 486, cap. 6, § 1 sqq. Ejus pars Isaurica regio, 487, 12. Lycæonum plantities montana, 486, 44. Lycæoniam tenuit Amyntas, 487, 34. Per eam ducta via regia, 566, 23. Lycæones, 107, 26; 111, 15.

Lycæstus, *Λύκαιστος* (*Cænurla*), Crætæ opp., quod Cnos-sii diruerunt, agrumque ejus occuparunt, 412, 4.

Lyceum, *Λύκειον*, Athenis, 341, 16 et in sqq.

Lychnus, Nili piscis, 699, 9.

Lychnides, *Λυχνίδες*, lapides in *Masæsyliæ*, 705, 5.

Lychnidus, *Λυχνιδός*, Illyrici urbs, ad viam Egnatiam, 268, 28. Ad eam lacus salsamentorum copiam præbens, 271, 48.

Lycia, *Λυκία*. Ejus initium a Dædalia montibus; ejus longitudo; soli ratio; incolarum mores probi et a latrocinis, quæ finitimi Pamphylii exercebant, alieni, 567, § 2; τὸ Λυκικὸν σύστημα ejusque ratio, 567, § 3. Poetæ ad Lycios perperam Carum nomen extendunt, 567, 52.

- Lyciae orae descriptio, 567, § 4 sqq. Lyciae et Pamphyliæ confinia præpe Chelidonia insulas, 556, 1. A Lycia ad Pisidiam usque altissima Tauri juga tenuerunt Solymi, 17, 34. Lycii sec. Homerum a Solymis diversi sunt; nonnulli Lycios olim Solymos et Mylies, deinde Termilas ab iis qui cum Sarpedone e Creta venerunt, postea Lycios a Lyco dictos esse tradunt, 569, § 10; 490, 49. E Lycia acciti Cyclopes Tiryntem munierunt, 320, 39. Lyciorum rex Bellerophon contra Solymos pugnavit, 569, 21. Lycii et Treres Sardes expugnaverunt, 536, 27. Lyciæ Balbura et Bubonem, urbes Cibyrticæ tetrapolis, Murena adjecit, 539, 351. Lycia alia est in Troade, 490, 31, in qua regnavit Pandarus, 500, 9; 484, 1. Sita est a Dardania versus boream; Zeleam urbem habet, 484, 1; 510, 39; 502, 16. Æsepo adjacet, 502, 16.
- Lyciarcha, Λυκιάρχης, 567, 32.
- Lycomedes, Λυκομήδης, Scyri ins. rex, 375, 20.
- Lycomedes rex, Pharnacis f., Ajacem in Sagylio obesus caput, 480, 15.
- Lycomedes, Comanorum pontifex, 478, 25.
- Lycopolis, Λύκου πόλις, in Delta regione Ægypti, 681, 35.
- Lycopolis, Λύκων πόλις (Syout), Thebaidis, 690, 36.
- Lycopolites lapum colunt, 690, 25.
- Lycorea, ἡ Λυκώρεια, Delphis superjacet; ibi antiquitus Delphi erant, 359, 11. Sub Lycorea Cyparissus pagus, 363, 19.
- Lycormas, Λυκόρμας, priscum Eueni fluvii nomen, 271, 51; 387, 38.
- Lycus, Λύκος (sive Δύτος, p. 411, 53) (Lyto), Cretæ urbs magna, per tempus aliquod Cnosso præstantior, 409, 2. Lyci a Cnosso et mari Libyco distantia, 409, 5. Ejus navale Chersonesus, 411, 53. Lycii Miletum diruerunt agrumque ejus occuparunt, 412, 4. Cf. 408, 5.
- Lycurgium, Λυκούργιον (Δόρκειον?), Argolidis pagus, 323, 39.
- Lycurgus, Λυκούργος, Edonus, Bacchi nutrices per Nyseium egit, sec. Homerum, 586, 25.
- Lycurgus, Lacedæmonius, Althæmene, Gissi filio, quinque statibus posterior, a Procle sextus, 413, 34. Polydectæ frater, Charilæ tutor, cur in Cretam abierit; ibi cum Thalete versatus est; Ægyptum quoque adiit, et Homerum in Chio convenit; reversus in patriam Delphos profectus est, unde mandata, qualla Cretensibus ex Jovis antro Minos, attulit Lacedæmonis. Hæc Ephorus, 414, § 19. Cf. 648, 46. Lycurgi legislatione principatum Lacedæmonii assecuti sunt, 313, 54. Homores et habiti, 314, 26. Hellenicus Lycurgi mentionem non fecit, institutaque ejus ad Eurysthenem et Proclum retulit, 314, 24. Contra Lycurgum legislatorem scripta a Pausania exule oratio, 314, 34.
- Lycurgus orator Atticus laudatur, 514, 41.
- Lycus, Λύκος, Pandionis f., extorris et a Sarpedone in regni partem receptus, Lyciis nomen dedit, 490, 49; 569, 26. Cf. Lycia. In Attica tennerat regionem Eubœæ objectam, 337, 20.
- Lycus fl. (Kulei Hissar), ex Armenia ortus Phanoræam perfluens in Irin incedit; urbs ad confluentes est Eupatoria, 476, 32; 453, 45; 469, 19.
- Lycus, Phrygiæ fl. (Tchorouk Sou), insuit in Mæandrum; adjacet Laodicea urbs; defluit e Cadmo monte; cursus ejus, 495, 24.
- Lycus (Zab), fluvius inter Ninum et Arbela, 628, 7.
- Lycus (Nahr el-Kelb), Coelesyriæ fl., per quem adverso alveo subrehuntur, maxime Aradii, 643, 1 et 28.
- Lydi aliis sunt iidem qui Mæones, aliis diversi ab iis præstat eosdem putare, 534, 51; 489, 51. Secundum nonnullos coloni Lydorum sunt Mysi ad Olympum degentes, 490, 1. Lydi oxyam arborem mysium vocant, 490, 6. Lydi et Mysi, tanquam fratres Carum, participes sunt templi Jovis Carii, quod est apud Mylasenses, 562, 45. Lydiam Phrygiæ nomine afficit Sophocles, 576, 25. E Lydia Tyrrhenus coloniam in Italiam duxit, 182, 40. In ora Lydiæ Iones urbes condunt, 329, 33. Lydorum imperium, 626, 17; regia Sardes, 534, 50. Lydi Smyrnam diruerunt, 551, 37. A Cimæriis infestantur, 51, 27. Lydia sive Mæonibus multum agri adimerunt Ephesii, 530, 42. Lydorum imperium fugientes Iones in Italiam trajecerunt, 219, 29. Lydi Adramyttium condidisse feruntur, 524, 40. Lydia metalla habet, 530, 26; Αὐδῶν πολύχρυσος πλάς, 22, 43. Terræ motu quasiata est, 48, 47. Lydiæ et Phrygiæ ritus in deorum cultu orgiastico obtinentes confunduntur ab Euripide, 403, 11. Lydia lingua, una earum quibus Cibyrtæ utebantur; nullum ejus nunc in Lydia vestigium superest, 539, 39. A Lydis qui Cabalidem obtinuerunt, prognati sunt Cibyrtæ, 539, 23. Lydorum mulieres omnes sunt meretrices, 456, 48. E Lydia oriundus Xanthus historicus, q. v.
- Lydiæ portæ Adramyttii oppidi, 524, 39.
- Lydus, Αὐδός, usitatum ap. Atticos servorum nomen, 253, 3.
- Lyds, Atyis filius, Tyrrheni frater, 182, 43.
- Lygdamis, Λύγδαμος, Cimæriorum dux, in Lydiam et Ioniam irrumpens Sardes cepit, peritque in Cilicia, 51, 26.
- Lyncestæ, Λυνκισταί, 271, 23, olim sub Arrhabæo fuerunt, 271, 29. Lyncestis etiam Macedoniæ superiori vel Macedoniæ liberæ attribuitur, 271, 38. E Lyncestide fluvii in Erigonem influunt, 272, 2. Per Lyncestas ducit via Egnatia, 268, 31.
- Lynx, Libyæ opp., ab Artemidoro vocatur; Eratostheni est Αἴξος, Strabo Lyngem eandem esse opinatur cum Tinge, 701, 5; 702, 31; 703, 39. Ad Lyngem Antæi sepulcrum; ejus cadaveris ossa reperta, 703, 53. Cf. Lixus.
- Lyræm septem chordis primus instruxit Terpander, 528, 44.
- Lyrcæ pagus, δῆμος ὁ Λυρκίου, e Sophocle memoratur, 225, 41.
- Lyrceum, Λόρκειον, Argolidis opp., in quo Cephissus oritur, 364, 21. Cf. Lycurgium. (Ruinae in rupe inter hod. Sterna et Scala. V. Curtius Pelop. 2, p. 245.)
- Lyræus mons, Λόρκειον ὄρος, Arcadiæ in Cynuria (?), ex quo Inachus defluit, 318, 25; 323, 41.
- Lyrnessus, Λυρνησσός, Cilicum in Troade urbs munita, ab Achille vastata, Myneti subjecta; ex ea Bryseis abducta, 500, 11; 519, 43; 523, 14; a Thebe 80 stadia distat, 523, 27. Lyrnessica Troadis Cilicia, 551, 36.
- Lyrnessus, Pamphyliæ vel Lyciæ opp. a Cilicibus Trojam conditum, 569, 39; 577, 21.
- Lysias, ἡ Λυσιάς, Syriæ castellum ad lacum Apamensem, 641, 6.
- Lysias, Λυσιάς, Judææ castellum a Pompejo eversum, 649, 35. Quum aliunde de eo non constet, haud improbabile est pro Lysia dicendum fuisse Liviam (hod. Beit-Haran. V. Ritter. 15, p. 538.)
- Lysias, Λυσιάς, Phrygiæ Magnæ opp., 494, 7.
- Lysimachia, Λυσισμάχεια (ad hod. Examili), urbs in Chersoneso Thrac., 283, 27. In eodem parallelo sita in quo Sinope, 111, 17.
- Lysimachia, Ætoliæ urbs (Papadhates), juxta paludem quæ nunc Lysimachia, olim Hydra dicta; urbs deleta; sita fuit inter Pleuronem et Arsinocem, 395, 29.

Lysimachus, palus *Ætoliæ*, 395, 30.

Lysimachus, *Ἀντίμαχος*, Agathoclis filius, 532, 50. Astacum delevit laccolasque Nicomediam transduxit, 482, 31. Ephesi locum mutavit, urbemque de uxore Arsinoen vocavit, 546, 53. Quomodo Ilium auxerit, 608, 8. Antigoniæ quoque auxit, eamque Alexandriam denominavit, 508, 11. Sceplos Antigoniæ abductos in patriam remisit, 511, 5; 519, 40. Antigoniæ urbem ab uxore sua Nicæam appellavit, 484, 32. Ejus uxor Arsinoe, 533, 11. Lysimachus in Troade *Æsculapii* templum dedicavit, 516, 1. Pergamo castello et gazophylacio præfexit Philæærum, qui ab eo defecit, 532, 50. Agathoclem filium necavit, 533, 14. A Dromichæte Geta captus et dimissus est, 250, 52; 256, 40. Gazophylacium habuit Tirizin castellum, 265, 24. A Seleuco Nicator eversus est, 533, 14.

Lysippus, *Λύσιππος*. Ejus opus Herculis colossus æreus, quem Tarento Romam abstulit Fabius Maximus, 231, 26. Herculis certamina; quod opus ex Alyzia urbe Romam Romani transtulerunt, 394, 42. Leo prostratus in Lampsaco urbe, unde eum abstulit Agrippa, 504, 49.

Lysis, *Λύσις*, cujusnam farinæ poeta fuerit. Ejus sectatores *Λύσιπποί*, 553, 29 et 36.

Lyttus. V. Lyctus.

M.

Ma, *Mā*, a Cappadocibus vocatur dea, quæ Comanis colitur, 459, 5.

Macæ, *Μάκαι*, Arabiæ gens, ad ostium sinus Persici. *Τὸ ἐν Μάκαις ἀκρωτήριον* (*Ras Mussendom*), e regione Harmozon prom., 651, 47. Distantia ejus a Tyro et Arado ins., 652, 30.

Macaria, *Μακαρία*, fons Atticæ, 324, 23. Cf. Tricorythus.

Macaria, Messeniæ planities, 310, 9.

Macaris urbs, *Μάκαρος πόλις*, Lesbos ins., ap. Homer., 551, 41.

Macedo, *Μακεδών*, dux qui Macedoniæ nomen dedit, 275, 23.

Macedonia, *Μακεδονία*, olim Emathia dicta, de Macedone duce nomen habet, 275, 21. Tenuerunt eam populi varii, 275, 24, quorum domini deinde evaserunt Argæadæ et Chalcidenses Euboici, 275, 33. Pertinet Macedonia usque ad Strymonem; nonnulli etiam quæ hinc ad Nestum sunt, Macedonia attribuant, 269, 2; 279, 51. Macedonia ea, qua Perseum Romani privarunt, pertinuit usque ad Hebrum fl. et Cypsela, 282, 36. Nonnullis Macedonia vocatur omnis regio quæ est usque ad Coreyram, quod incolæ tonsura, lingua, chlamyde, aliis utuntur iisdem, 271, 40. Macedoniam inferiorem et mari proximam a Magnesia et Thessalia Peneus, a Macedonia superiori Haliacmon determinat, 275, 40. Macedonia superiori accensent Lyncestidem, Pelagoniam, Orestiadem, Elimiam, quas seriores etiam liberæ Macedonia nomine comprehendunt, 271, 38. Ex his Orestæ, Pelagones et Elimiotæ sunt gentes Illyricæ, 373, 11. Macedonia (laxiore vocis sensu) terminatur mari Adriatico, Hebro, linea ducta per juga Bertisci, Scardi, Orbeli, Rhodopes et Hæmi, via Egnatia. Forum habet parallelogrammi, 275, 8. Paullus *Æmilius* Macedonia adjecit Epiroticas gentes, totamque regionem in quattuor partes divisit, unam Amphipoli assignans, alteram Thessalonica, tertiam Pelæ, quartam Pelagonibus, 282, 38. Macedonia quoque ad Græciam nunc pertinet, 274, 54. Macedonia hodiernæ magnam partem olim *Pæones* tenuerunt, 281, 38. In Macedoniam ex Iapygia venerunt Cretenses, qui Bottiæ dicti sunt, 232, 1. Ma-

cedones genere sec. nonnullos sunt Caucones Pontici, 464, 43. Macedonum colonia Stratonicea Carie, 563, 39, et Thyatira, 534, 40. Macedones Thebas diruerunt et restaurarunt, 346, 1. Urbs Mac. nunc hominum copia maxime floret Thessalonicea, 268, 54; 277, 35. Macedones vitem e Babylonia allatam in Suside plantarunt, 623, 7. In India Bacchi et Herculis columnas non viderunt, sed fuisse putarunt in locis quæ rerum de Hercule ac Baccho traditarum vestigia servare videbantur, 142, 25. Macedonicæ linguæ vox *ἀργος* (pro *παιδίον*) esse videtur, 319, 47; et *παιδοι*, i. e. *senes*, 274, 7.

Macedonici sinus, 76, 37.

Macestus, *Μάκεστος*, fl., ab Ancyra Abaitidis profluens in Rhyndacum incidit, 493, 37.

Macæreus, *Μαχαίρεος*, Delphicus vir Neoptolemum interfecit; ejus de stirpe natus Branchus, 361, 32.

Maciærus, *Μαχαιρούς* (*Mkauer* ruinæ), Judææ castellum a Pompeio eversum, 649, 34.

Macistia, *Μακιστία*, Triphylia regio monte a Pisatide distinguitur, 295, 28. Ejus oppida Amphigenia ad Hypsoeis, 300, 41, Cypariassels, 300, 36, Epitalium, 300, 19. Macistii Plutonis sacrarium ad Menthæ montem venerantur, 295, 54. Macistii fanum Neptuni Samii administrant, 295, 33. Macistii Herculis templum inter Lepreon et Pylum Messeniæ, 299, 12.

Macistus, *ὁ Μάκιστος*, qui a nonnullis Platanistus dicitur, regio et oppidum Triphylia, quod Caucones tenuerunt, 296, 35. *Τὸ Μάκιστον* nunc non habitatur, 300, 37. E Macisto Triphylia Eretria Eubœæ deducta, 384, 32. Macistum recesserunt Messenii, qui in Limnis Lacedæmonias virgines stupraverant, 214, 11. (Macisto et Lepreo sec. Strabonem II. II. superjacent Paroreatæ, qui prope Samicum mare attingunt. Non igitur Macistus idem est locus cum Samico, ut Curtius censet; sed Lepreo et montibus qui hinc sunt boream et ortum versus, vicinus fuisse debet, ut præter Strabonem suadet etiam Stephanus, qui Macistum sitam esse dicit ἐκ' ὅρου ὀφειλοῦ πρὸς τὴν Ἀσπρατινῆς. Boblaie Macistum ad hod. *Mophritza* refert.)

Macra, *ὁ Μάκρη*, Straboni dicitur *χωρίον* inter Lunam et Pisam. (Est vero fluvius, in cuius ripa sinistra sita erat Luna). Hic a multis terminus Liguriæ et Etruriæ esse dicitur, 185, 20.

Macras, *Μάκρας* sive *Μάκρα*, *παιδίον*, campus Coesylriæ, in quo ingens serpens visus est, 643, §17 Cf. Maasys planities.

Macri campi, *Μακροὶ κάμποι*, in Gallia Cispadana, ubi quotannis conventus celebratur, 180, 33 (inter Parmam et Rhegium Lepidum planities.)

Macris, *Μάκρης*, vetus Eubœæ ins. nomen, 382, 6.

Μακροκέφαλοι, Longicipites, gens ficta, ap. Hesiodum, 36, 2.

Macrones, *Μάκρωνες*, nunc Sanni dicuntur; supra Trapezuntem habitant, 470, 10.

Μακροπόγωνες, Longibarbes, ad Ponti litus orientale, 422, 37.

Μακροσκελεῖς, Longipedes, India gens fabulosa, 58, 87.

Macrontichos, *Μακρόν τιγος*, s. Murus longus, in Chersoneso Thr. focus, 284, 10.

Macynia, *Μακυνία*, *Ætoliæ* opp., 387, 26; 395, 7; post reditum Heraclidarum conditum est, quod neactiviæ videtur Hellanicus, 387, 52.

Madaris, *Μάδαρις*, tragulæ genus ap. Gallos, 163, 44.

Madys, *Μάδυς*, Scytharum rex Cobum et Treas expulit, 51, 30. Ejus expeditio longioqua, 51, 17.

Madytus, *Μάδυτος* (*Mailos*), Chersonesi Thraciæ opp., 284, 3.

Maender, *Μαίανδρος* (*Meinder*), Caria et Phrygia fl.

- Ejus fontes, 494, 50; 495, 6; cursus, 494, 37. De causa cur ita curvus sit, suspicio, 495, 47. Mæander excipit Marsyam, Orgam, Lethæum, 494, 37; 475, 3. Ejus ostia, 543, 30. Per fluvium ad Myntem navigatur, ibi. Fluvius partim gentes determinat, partim per medias fertur, 537, 48. A Mæandro ad Tralles 80 stadia, 866, 7; ad Physcum 1180 stadia, 866, 4. Antiochia ἐπὶ Μαίανδρῳ, 538, 50. Regio ad Mæandrum sita terræ motibus obnoxia, 495, 40. Mæander fluvius in jus vocatur, 496, 34. Campus Mæandrius, Μαίανδρου πεδῖον, 494, 45, quem alluviones fecerunt, 589, 24, incolitur a Lydis, Caribus, Ionibus, Æolibus, 554, 3.
- Mæandrius, Μαίανδρος, historicus, de Enetis eorumque migratione, 473, 34.
- Mæcene, Μακηνή, Arabiæ regio Babylonie contermina, 653, 13 (ad Mæsaniten sinum, quem Ptolemæus dicit; *Massice* regio Plinii, 5, 21?).
- Mædi, Μαῖδοι, Thraciæ gens, Thunatis Dardaniæ contermini; nonnulli eorum ad Hæmum habitant, 264, 32. Per eos et Sintas Strymon decurrit, 281, 19.
- Mædibithyni, Μαυδοβιθνοί, e Thracia oriundi, 245, 34.
- Mænaca, Μαῖνακη (*Almunecar*?), Bæticæ urbs, ultima Phœcensium in Hispania colonia, quam perperam nonnulli cum Malaca confundunt, 130, 7.
- Mænoba, Μαῖνοβα, ad æstuarium Turdetaniæ sita, 119, 8. (Extra columnas quaerenda in hod. opp. *Aznalcázar*, ad exitum *Mænobæ* fluvii, quem in Bætin influere dicit Plinius, et inscriptio prodit esse hod. *Guadimar*. Alia Mænoba erat ad mare internum.)
- Mænalus, Μαίναλον ὄρος, mons Arcadiæ, 333, 50.
- Mænalus, Μαίναλος, Arcadiæ opp., 333, 40.
- Mæones, Μαῖονες, Homero Μῆονες, iidem sunt cum Lydis, quamquam alii diversos a Lydis esse putant, 534, 51; 530, 41; 489, 51; 471, 12. Thebes campum occuparunt, 501, 49. Imperasse iis Homerus dicit Mesthem et Antiphum, Talæmenia filios, 535, 26.
- Mæonia olim fortasse dicebatur Asia, sicut Homerus quoque dicit Ἄστυ ἐν λαυρῶν Καύστριον ἀμφὶ βέεθρα, 536, 36. Nonnulli Mæoniam dicunt τὴν κατακαυμένην Mysiæ, 493, 49.
- Mæotæ, Μαῖοται, ad Mæotidem paludem, 422, 35. Eorum gentes Sindi, Dandarii, Toreatæ, Agri, Arrechii, Tarpetes, Obidiaceni, Dosci, Sittaceni, Aspurgiani, alii, 424, 54; 423, § 4. Mæotæ, totius Mæotidis oræ Asiaticæ uicines, agricolæ quidem sunt, bellicosi tamen; ad Rhombitem minorem salsamenta habent, 423, § 4. Alii Bosporiani paruerunt, alii hi qui Tanaidis emporium tenebant, 425, 9.
- Mæotis palus, Μαῖωτις λίμνη, pars maris interni, 104, 28; 9000 stadiorum ambitu, 103, 37; 258, 2. Ab Achilleo ad Tanaim sunt 2200 stadia, 258, 8; 423, 30. Ejus ostium est Bosphorus Cimmericus, 257, 38. Paludis et Tanaidis ostia et Nilus in eodem meridiano sunt, 88, 40; 89, 7. A Mæotide ad Oceanum isthmum esse 1500 fere stadiorum dicit Posidonius, 421, 52. Cum Mæotide Caspium mare meatu quodam jungi nonnulli retulerunt, 437, § 4. Alopecia Mæotidis insula, 423, 26. Paludes Mæotidi propinquæ, 255, 1. Mæotidis pars occidua Supra palus, 256, 2. Mæotidis salsamenta, 258, 32. Pelaniydes, 366, 1. Regio inter Mæotidem et Borysthenem algida, 255, 3. Mæotidis ad fauces summum frigus, 255, 16; et rursum æstus, 255, 26; places ibi e glacie eruantur, 255, 20. Ad fauces Neoptolemus Mithridatis dux barbaros navali proelio et ihidem in glacie equeatri pugna vicit, 255, 21; 61, 30. Mæotidi proximas regiones et oram quæ ad Colchos finitur Mithridates Eupator nota reddidit, p. 11, 46. Ora Asiatica describitur, 423, § 4 sqq. Supra Mæotidem Dæe Xanthii sive Parni habitasse a nonnullis feruntur, 442, 4. Degunt ibi Sarmatæ et Scythiæ, 94, 37. Mæotidem inter et Caspium mare sunt nomades Nabiani, Panxani, Siraces, Aorsi, 434, 27. Ad Mæotin usque progressi sunt Cimbri Germaniæ, 244, 3.
- Magarsa, τὰ Μάγαρα, Ciliciæ opp. prope Pyramum in Cilicia; ibi Mopsi et Amphilochoi sepulcra, 576, 35.
- Magi, Μάγοι, Persarum, 649, 10; 619, 23; regibus Persarum adsunt consiliarii, 610, 51, sapientia clari, 19, 34. Magorum apud Persas sacrificandi ratio, 624, 3. Magi apud Cappadoces, ubi etiam Pyraethi vocantur, 624, 8. Magi a septem Persarum principibus interfecti, 626, 31. Magus quidam se Libyam circumnavigasse Geloni narravit, 81, 16; 83, 7. Magorum apud Parthos concilium, 442, 16.
- Magnesia ad Mæandrum, Μαγνησία ἡ ἐπὶ Μαίανδρῳ, (*Inek-Basar*), 566, 18. Colonia Magnetum Thessaliorum et Cretensium, 543, 46; Æolica urbs; ad Mæandrum sita dicitur, quamquam vicinior urbi sit Lethæus fl. (Cf. 475, 1), 552, 35; adjacet Thorax mons, 552, 42. Magnes Delphorum posteri qui Didymos montes in Thessalia inhabitaverunt, 552, 49; Magnesiæ templum Dindymenes olim fuit, nunc non exstat, urbe in alium locum translata; nunc præclarum habet templum Dianæ Leucophræus, 553, 1. Urbs olim a Treribus deleta; bellum contra Ephesios sustinuit, 553, 11. Magnes viri Hegesias, Simon tibicen, Anaxenor citharædus, 553, 24. Prope Magnesiā est Charonium, 495, 44. Magnesiā quot stadia a Trallibus et Epheso distet, 566, 8. A Xerxe urbs Themistocli data, 543, 35. Magnes ad Mæandrum Antiochiam τὴν πρὸς Πισιδίᾳ condiderunt, 494, 14.
- Magnesia ad Sipylum, M. ἡ ὑπὸ Σιπύλῳ (*Manissa, Manachir*), Lydiæ urbs, 489, 48. A Romanis libertate donata; nuper terræ motu læsa, 531, 37; 496, 15.
- Magnesia, ἡ Μαγνησία sive ἡ Μαγνητις, Thessaliæ regio, 379, § 21. Loca regionis recensens Homerus nullos tamen Magnes expressis verbis memorat, 379, 35. Cf. 23, 35. Magnes apud Homerum ii sunt intelligendi qui intra Tempe a Peneo usque ad Pelium habitabant, Macedonibus Pierotis finitimi, 380, 23. Magnesiæ assignant regionis Eurypylo subditæ ea quæ circa Ormenium sunt, tum Philoctetæ ditionem omnem, 371, 24. Magnesiā a Macedonia Peneo determinatur, 275, 41. Magnesiæ oppida, 374, § 15 sq. 380, 23; 276, 18. Objectæ insulæ, 375, 17. Magnetum et Cretensium colonia Magnesiā ad Mæandrum, 543, 46.
- Magnetes. V. Magnesia.
- Magneticum mare, ἡ Μαγνητικὴ θάλασσα, 371, 27.
- Magnopolis. V. Eupatoria Ponti.
- Μαγυδοί, 553, 30.
- Malaca, Μάλακτα (*Malaga*), 130, 4; Bastetanæ urbs tanto a Calpe, quanto hæc Gadibus distans; emporium ibi a nomadibus Libyca frequentatum; salsamenta; non eadem hæc urbs quæ Mænaca; Phœnicia est, 130, 4. Supra eam et Carthaginem mons, in quo Særo fl. oritur, 131, 45; Orospeida mons, 133, 45.
- Malaeus, Μαλαός, cum Cleua, Æolicæ colonie dux, 498, 30. V. Cleuas.
- Maleæ, Μάλακτα (*Malis s. S. Angelo*), Laconicæ prom., 89, 36; 287, 45; 311, 29; 312, 24, periculosum nautis; ortum hinc proverbium, 324, 51. Promontorium non multo quam Sunium est australius, 76, 24. Ejus e Tænaro distantia, 312, 1. A Maleis ad Ægium maxima Peloponnesi latitudo 1400 stadiorum, 287, 45. A Maleis ad Cimarum Cretæ 700 stadia, 408, 22; ad Schœnuntum parapulus 1800 stadiorum, 317, 25; ad Herculis columnas 22500 stadia sec. Polybium, 21, 6. Ad Istrum

per Ægium, Cirrham, Heracleam, Tempe, Larisæam, Thessaloniceam, Idomenam, Stobos et Dardaniæ secundum Artemidorum 6500 stadia, sec. Polybium (non brevissimæ viæ longitudinem dimensum) sunt 10000 stadia, 334, § 5.

Maleos, Μάλακος, Pelagus, in Etruriæ ora regiam habuit, indeque Athenas migravit, 188, 6.

Malia, Μαλία, Lesbî pr., 527, 18 et 25.

Maliacus sinus, Μαλιακὸς κόλπος, 365, 33; 279, 30, etc.

Malli, Μάλιοι (nunc *Mill*), a nonnullis vocantur scenitæ Arabes Mesopotamiæ, 636, 43.

Malienses, Μαλιεῖς, Thessaliæ gens, Homero non ignoti, Epicnemidiorum regioni, Thermopylis, Oetæ, Otryl, Phthiotidi contermini, 8, 35; 23, 36; 286, 15; 357, 48; 368, 48. Eorum loca quædam Ælianæ occuparunt, 380, 15.

Malli, Μαλλοί, Indiæ gens, apud quos vulneratus est Alexander, 597, 25.

Mallus, Μαλλός, Ciliciæ opp. Pyramo propinquum; de ejus origine fabulæ, 576, § 16. Malotes Crates grammaticus, 576, 35. Cf. 462, 4.

Malotha, Μαλόθα, Arabiæ vicus ad fluvium situs, quem adiit Ælius Gallus, 665, 33.

Malus, Μαλός, Troadis locus inter Palæncepsin et Achæum situs, e quo Caresus defuit, 516, 10.

Mamaus, Μάμαος, fl. ad Pylum Triphylia, olim Amathus, 295, 42. Cf. Pylus.

Mamertini, Μαρμαρίνοι, Campaniæ gens, Messanam Siciliæ sub potestatem redigunt, adeo ut incolæ ejus Mamertini, vinumque ibi proveniens Mamertinum dicantur, 222, 47; 223, 5.

Mamertium, Μαρμαρίτιον, Bruttiorum urbs, in mediterraneo Locris superjacent, 216, 51.

Mandanis, Μάνδανις, sophista Indicus; de eo Onesicriti narratio, 609, § 64 et 65; 611, 15.

Mandubii, Μανδοβύιοι, Galliæ pop., Arvernis contigui (ut parum accurate Strabo dicit; urbs eorum est Alisia (*Alise en Bourgogne*)), 159, 1.

Manes, Μάνης, Paphlagonicum vocabulum in Cappadocia obvium, 473, 44; unum ex nominibus quæ servis indi solebant, 253, 4.

Manes fl. V. Boagrius, 365, 45.

Mantineæ, Μαντινῆ (?) κυανὴ ἑρμηνεύεται, maxima palus Armeniæ, usque ad Atropatiam pertinens; in eo sal colit, 453, 51. Cf. Spanta.

Mauteia, Μαντίεια, Arcadiæ urbs e quinque pagis ab Argivis conflata, 289, 30; prælio ibi commissio nobilis; nunc prorsus jacet, 333, 36. In ejus regione Capyas Æneas condidit, 520, 12.

Manto, Μαντώ, Thesiae filia, mater Mopai, 381, 7; 548, 48; 576, 18.

Mantua, Μαντούα, urbs Galliæ transpadanæ, 177, 28.

Manus dextras captivis Lusitani amputant disque consecrant, 128, 22.

Marabodus, Μαραβόδος, juvenis Romæ fuit, ubi Augustus beneficiis eum affecti, hinc reversus et Marcomannorum imperio potitus subiecit sibi Lulos, Zunicos, Butones, Mugilones, Sibinos et Suevos Semnones, 241, 27. Regia ejus Boiæmum (in Boiæmorum terra), in quam tum alios tum Marcomannos transduxit, 241, 24.

Maracanda, Μαρακάνδα, Sogdianæ urbs ab Alex. M. deleta, 443, 47.

Maranitæ, Μαρανίται, Arabes a Garindæis oppressi, 661, 8. Marathon, Atticæ pagus, pars tetrapolis Atticæ, 329, 13. 323, 4, prælio clarus, 342, 36; 340, 36. Ad Marathonem Eurystheus cecidit, 324, 19. E Marathonis tetrapoli Eubææ quædam loca frequentata sunt, 383, 29. Marathonius taurus a Theseo interfectus, 342, 40.

Marathus, ὁ Μάραθος, Phocidis opp. maritimum, 363, 4.

Marathus, Μάραθος, Syriæ opp. in Seleucide oræ mari propinquum, antiqua Phœnicum sedes nunc diruta, cujus agrum Aradii tenent, 641, 34. Marathum inter et Palum sita Aradus ins., 641, 42. (Marathus e regione fere Aradi insulæ sed meridiem versus erat, quum Aradus sec. Strabonem sita sit inter Carnum et Marathum. Quemnam potissimum locum obtinuerit inter continuas fere ruinas, quæ in hoc litore late sparæ necdum accuratius descriptæ sunt, nondum liquet. Ceterum quod Ritterus t. 17 p. 52 censet Marathum ab Antandro (*Tartous*) non diversum esse, id ferri nequit. Ex Arriani verbis: τὴν Μάραθον τὴν καταντικρὺ τῆς Ἀράδου καίμενην, hoc non sequitur. Deinde *Tartous* est ab Arado boream versus, Marathus autem meridiem versus fuisse debet. Nec recte Ritter contra Mannertum contendit apud Ptolemæum mentionem Antaradi esse nullam; nam V, 15, 16 (p. 367, 24 ed. Wilb.) et Marathus et Antaradus memorantur, nisi quod ab ora longius remouentur. Adde quod a Marathio boream versus est Enydra locus, quem ad Serpentium fontem sive *Ain-el-Hye* recte laud dubie retulit Robinsonus. Hic vero quum ab Arado sit meridiem versus situs, idem magis etiam in Marathum cadit.)

Marcellus (M.) e Celtiberia tributum 600 talentorum exegit, prodente Posidonio, 135, 15.

Marcelli (Claudii) opus, Corduba urbs, 117, 3.

Marcellus Octaviæ, Augusti sororis, filius, magistrum habuit Nestorem academicum Tarsensem, 575, 48.

Marcia, Catonis uxor, ab eo Hortensio tradita, 441, 43.

Marcia aqua, omnium quæ Romam rigant optima, e Fucino lacu fluit, 200, 22.

Marcina, Μαρκίνα, opp. inter Pæstum et Sireussarum prom., a Tyrrhenis conditum, a Samnitibus habitatum, 209, 18. Hinc ad Pompeios isthmus 120 stadiorum, 209, 19.

Marcomannorum imperio potitus est Marabodus; qui eos in Bulæmum transduxit, 241, 26.

Mardi, Μάρδοι, Persidis gens latrociniiis dedita, 619, 24; ad Caspium mare, 435, 5. Cf. Amardi.

Mardonius, Μαρδόνης, ad Platæas prælio victus, 353, 51.

Mare malorum magister, sec. Platonem, 251, 3. Maris umbilicus, ὀμφαλὸς θαλάσσης, Ogygia insula, 21, 23. Πλαστόν ἢ θάλαττα γεωγραφικῶς καὶ σχηματικῶς τὴν γῆν, 99, 41. Ἡ θάλασσα ἐξ αὐτῆς τε καὶ εἰς αὐτὴν συνεχῶς παλινδρομικὴν τινὰ κινουμένη κίνησιν, ut animal spirat et exspirat, 44, 20. Cf. 193, 43. Maris affluxus et refluxus ad lunæ rationes non modo diurnas et menstruas, sed annuas quoque accommodari observarunt Gaditani, ab hisque accepit Posidonius, 144, § 8. De eadem re Seleuci sententia, 144, 54. Maria non sunt comparanda cum fluviis in declivi alveo labentibus, 43, 45. Falsa de æstu marino Eratosthenis opinio, 123, 16. Terræ motus et flatuum eruptiones submarinæ fundum maris modo extollunt modo deprimunt, adeo ut sicca inundentur et undis tecta sicca evadant, 42, 47; 45, 12. Quod vero Pontus in nostrum mare, hoc autem in Oceanum perripuit, id inde repetendum est, quod Pontus et nostrum mare aquis fluviorum oppleta exitum sibi aperuerunt, 43, 17; 41, 37. Maris fluctus terræ motu excitatus est trifarius, cujus una pars ad Scæphen et Thronium delata est, altera ad Thermopylas, tertia ad Daphnuntem, 50, 34. Prope Theram e mari fervente et ardente insula prodit, 48, 14. In mari quod est circa Liparæorum insulas, flammæ discurrentes sæpius apparuerunt; alia huc pertinentia a Posidonio narrantur, 230, 9. Cæno oppleri fundus mari nequit, quum ingestas reciprocatione rursus elidatur, 43, 48; 44, 17. Cf. 41, 49. Subilis maris incursio-

- nibus Cimbrī patria expulsi esse nonnullis feruntur, 84, 30. Mare olim texisse terrae partes nunc habitatas nihil mirum habet, 688, 39. Sic Ægypti pars magna olim sub aquis latuit, 42, 8. Mare olim usque ad Ammonis oraculum et Mœridem lacum pertinuit et isthmum Pelusiacum occupavit, 687, 46. Cf. marinæ aquæ exsufflationes ad Ammonis templum, 41, 19. Maris incrementa in Hispaniæ ora a Sacro promontorio ad Columnas majora sunt quam alibi, 118, 27. Ab Europa ad Africam agger quidam teniæ in modum sub mari porrigitur, 41, 42. Maris terram circumfluentis sinus maximi quattuor, Caspius, Persicus, Arabicus, mare internum, 100, 19. Mare exterum ostreorum copia abundat, maxime ad Turdetaniæ oram; 120, § 7. V. Turdetania. Maris externi solum aliud quam interni, 41, 41. Posse ex India in Caspium mare circumnavigari censet Patrocles, 62, 19. Mare internum, ἡ ἐνὶ ὄρι καὶ κατ' ἑμᾶς λεγόμενη θάλασσα, 100, 25 et passim, in duos sinus versus orientem desinit, in Euxinum Pontum et in alterum qui Ægyptio, Pamphylio et Issico mari constat, 100, 32. Internum mare non sub eadem ubicque superficie constitutum esse Eratosthenes censet, repugnante lege mathematica, 45, 32. Maris interni punctum maxime austrinum est recessus Syrtis majoris, 104, 24; punctum maxime septentrionale ostia Borysthenis, vel, si paludem Mæotidem mari attribuas, ostia Tanaisidis, 104, 26; punctum maxime orientale intimus ad Dioscuriadem sinus, maxime occiduum fretum ad Columnas, 104, 29. Mare internum ad Venetiam fluxum et refluxum patitur, ut Oceanus, 176, 52. A Gaditano freto usque ad Italiam tranquillum est commodumque onerariis mercatoribus; porro venti ibi certo quodam ordine flant, 119, 19. Ora maris interni majorem quam externi habet varietatem, 100, 47. Profundissima maria sunt Creticum, Siculum et Sardum, 41, 46; mare omnium minime altum est Pontus, 41, 45, quem fluviorum aggere oppleri dicunt, 41, 49. Mare concretum, ἡ παγκύβηθ θάλασσα, 52, 29. De singulis maribus vide v. Adriaticum, Ægeum, Ausonium, Cilicium, Creticum, Erythræum, Hispanicum, Icarium, Ionium, Issicum, Libycum, Ligusticum, Myrtoum, Pamphylium, Pelusiacum, Sardum, Saronicum, Syrium, Tyrrhenum mare.
- Mareotis lacus, ἡ Μαρεώτις sive Μαρεῖα λίμνη, 671, 15; 674, 11; 682, 31 et 36; longa 300 stad., lata 150 stad.; insulas octo habet, 679, 29. Nili fossis impletur, 674, 11. E Ciboto portu in Mareotid ducta est fossa navigabilis, 475, 48. Portus hic palustris ditior est portu marino, 674, 11. Vinum Mareoticum, οἶνος Μαρεώτης, 601, 41; 679, 30.
- Margala vel Margala, Μαργάλα, Μαργάλα (Μάργανα ap. Diodor.), Amphidoliæ regionis in Triphyllia locus, quem Aἴτν ab Homero vocari nonnulli censent, 300, 21.
- Margaritæ Indiæ, 610, 41; sinus Persici, 653, 4.
- Margiana, ἡ Μαργιανή, Margo rigatur, 442, 23; solitudine campi cinguntur; Antiochus Soter muro eam circumdedit, et Antiochiam ibi condidit; vini ferax regio, 442, 28. Vitis ibi uvas bicubitales fert, 60, 54.
- Margus fl., Μάργος (Mourghab), Margianam rigat, 442, 23.
- Margus, Μάργος, qui a nonnullis Bargus (Μαργα) vocatur, in Istrum influit; dirimit minores Scordiscos a majoribus, 264, 15. Cf. Parisus.
- Maria. V. Mareotis.
- Mariaba, Μαρίαβα (Marib), Sabæorum in Arabia urbs regia, in monte arboribus consito, 662, 22; 653, 50. Cf. Marsiaba.
- Mariandyni, Μαριανδύνοι, sicuti Thyni et Bithyni, e Thracia oriundi, 245, 35. Paphlagonica gens, Cauconiatis finitimi, 464, 41; 296, 45. Paphlagoniæ contermini, 466, 25, et ab altero latere Bithynorum vicini, 482, 12. Ab Homero non commemorantur, 475, 16; 578, 21. In eorum regione Heraclea Pontica sita. Thracæ genere esse videntur; lingua ceterisque nihil differunt a Bithyniis; nomen a Mariandyno habere dicuntur, 464, 23. A Milesiis in servitutem redacti eodem loco erant, quo Penestæ apud Thessalos, 464, 48.
- Mariandynus, Μαριανδύνης, Paphlagoniæ partem possidens, Bebrycum regionem occupavit, quæ ab eo Mariandynia vocata est, 464, 29.
- Marisus, Μάρισος, fluvius per Getas in Danubium exit (Maroch), 253, 9.
- Marius, Μάριος, fossam duxit, qua majorem Rhodani fluvii limo obturali partem exceptit; eaque cessit Massiliensibus ob navatam contra Ambrones et Toygenos operam, 152, 30.
- Marius junior Prænestæ periit, 199, 12.
- Marmaridæ, Μαρμαρίδαι, magis quam Nasamones orientem versus habitantes ad Cyrenen propius accedunt et usque ad Ammonem pertinent, 711, 46. Cf. 108, 37; 700, 23; 678, 52.
- Marmarium, Μαρμαρίον (Marmari), Eubœæ opp., prope Carystum, ubi lapididines et Apollinis Marmarini templum, 383, 22. Marmario in Halas Araphenides tractus, 46.
- Marmolitæ, Μαρμαλίται, Paphlagoniæ regio, 481, 43.
- Marmor. V. Lapides.
- Maronea, Μαρώνεια (Marogna), oræ Thracicæ oppidum, 282, 10 et 15 et 24.
- Marrubium, Μαρρούιον (Marro), Pelignorum oppidum 201, 34.
- Marrucini, Μαρρουκίνοι, Picenis finitimi, 210, 14; supra Pelignos siti, 201, 39; a Vestinis dirimuntur Aterno fl., 201, 27. Eorum caput Teate, 201, 34. Aterno navali utuntur, 201, 41.
- Mars, Ἄρης, Romuli et Remi pater, 191, 26. Isandrum occidit, 491, 1. Ei picus sacer est, 200, 41. Ei Sabini juventutem nuncuparunt quæ per sterilitatis annum edita erat, 208, 20. Capros ei mactant Lusitani, 128, 27, asinos vero Carmanii, qui hunc solum deum colunt, 618, 39. Martis templum ad Isaræ et Rhodani confluentes a Q. Fabio structum, 154, 16.
- Marsi, Μαρσοί, Germaniæ gens, a Rheno in interiora Germaniæ se recepit, 241, 7.
- Marsi, Μαρσοί, Italiæ gens, 182, 29; Picenis finitimi, 201, 14; Fucino lacu utuntur, 200, 12. Albæ urbi vicini sunt, 196, 3; 200, 6. Ad Marsos itur via Valeria, 197, 25; 198, 35. Marsicum bellum, 198, 32; 215, 17, a quibus gentibus et quam ob causam gestum sit, 201, 22.
- Marsiaba, Μαρσίαβα, Rhammanitarum Arabum urbs, bidui itinere a regione aromatifera distans; obsedit eam Elius Gallus, 665, 22. (Non diversa urbs fuerit a Mariaba Sabæorum).
- Marsicum bellum. V. Marsi.
- Marsyas, Μαρσύας, tibiarum inventor, 403, 45, cum Apolline certasse fertur ad Celænas Phrygiæ, 495, 2.
- Marsyas, Phrygiæ fl.; ejus fontes, 495, 6. Apameam Cibotum præterfluit, 494, 37, et in Mæandrum exit, 494, 37; 475, 2.
- Marsyas, Syriæ planities. V. Massyas.
- Martius campus Romæ, 196, 43; 207, 53.
- Marubium, Μαρρούιον. V. Marrubium.
- Masanasses. V. Masinissa.
- Masesylli, Μασαισύλλοι, a Mauris (quibus similes sunt, 703, 5) distinguuntur Molochath fluvio, 702, 37. Reji eorum a Molochath fl. ad Tretum prom. per 6000 stadia pertinet; vicini hinc Mauri, illinc Masylienses, 704, 8.

- Eorum oppida et reges, 704, 15; bitumen, aes, animalia, lapides, soli fertilitas; mores incolarum, 705, § 11. *Massylii* ob vitae rationem Nomadum seu vagantium nomen adepti sunt. *Masinissa* eos ad agriculturam et a latrocinis ad militiam adduxit, 707, 25. *Massylii* superjacent Libyphoenices, 709, 4. Per mediterraneam eorum tendit parallelus per Heroum urbem et recessum Syrtis majoris ductus, 709, 53.
- Masea*, Μάσση, Argolidis locus ap. Homerum memoratus, 323, 29; 320, 38. (Probabiliter est *Kiladta* portus. V. Curtius, *Pelop.* 2, p. 462.)
- Masiani*, Μασαῖοι, Iudiae gens, inter Cophen et Indum, 595, 1.
- Masinissa*, Μασανίσσης, *Massyliorum* rex, 704, 18. Ei partem Carthaginensis ditionis dederunt Romani, 707, 21. Nomades *Massylii* civiles et agricolas, et e latronibus milites fecit, 707, 25. Ejus regia Cirta, 706, 11.
- Masius mons*, τὸ Μάσιον ὄρος, Armeniae mons (*Karadja Dagh*), Tauri pars, supra Nisibin et Tigranocerta, 447, 48; 434, 15; 636, 6, et Mygdoniam, 452, 20. Inter *Masium* et *Antitaurum* sita est *Sophene*, 452, 22.
- Massabatica*, Μασσαβατική (*Massabadan* juxta *Puschti* *Kub* montem et *Kuka* fluvii affluentes orientales), ad *Zagrum* regio Mediae vel, ut alii, *Elymaeae*, 449, 54; 634, 17.
- Massaga* (Μασάγα codd.), regia urbs in *Asacani* ditione, 595, 2.
- Massagetae*, Μασσαγέται, et *Sacae* a *Dahis* orientem versus habitant, 428, 28. Cyri contra eos expeditio, 435, 24; 586, 5; 439, 39. Regio *Massagetarum* *Araxe* fluvio inundatur, 439, 44. Vitae ratio et instituta, 439, § 6 et 7. *Massagetarum* et *Sacarum* gentes *Altasii* et *Chorasmi*, 440, 24, et *Aspasiae*, 440, 29. *Massagetae* et *Arachoti* juxta *Bactrianam* ad *Oxum*, sec. *Eratosthenem*, 440, 30.
- Massilia*, Μασσαλία, Galliae *Narbon.* urbs ad sinum *Gallicum*, 105, 52. Latitudinem ejus *gnomone* definiit *Pytheas*; eadem *gnomonis* umbrae ratio quum *Byzantii* observata esset, utramque urbem sub eodem parallelo esse *Hipparchus* putavit, 94, 51; 53, 38; 59, 46; 87, 38. At erravit *Pytheas*, quum *Massilia* multo magis meridiem versus ponenda sit, 95, 5. *Massiliae* objacet *Metagonium* *Libyae*, ut *Timosthenes* censuit, 702, 44. A *Massilia* ad *Metagonium* 6000 stadia, 702, 41; ad *Columnas* 7000 st. sec. *Eratosthenem*, supra 9000 st. sec. *Polybium*, 88, 9; in mediam *Britanniam* ultra 5000 stadia, 53, 13; ad *Caballionem* 500 stadia, 153, 45. *Massilia* est *Phocænsium* colonia, 148, 46. *Phocæenses* sub *Creontiade* appellentes repulsi sunt, 210, 18. Urbis situs; portus egregius, 148 § 4; 153, 33. In arce *Ephesium*; *Apollinis* *Delphini* fanum. *Ephesiae* *Dianae* cultus ap. *Massilienses* origo, ejusque per eosdem propagatio; *Aristarche* sacerdos, 148, § 4. Eorum *respublica*; *timuchi*; leges *Ionicae*; soli non optimi proventus; navigationis studium; contra barbaros vicinos munimenta; coloniae *Massiliensium* *Rhode*, *Agatha*, *Tauroentium*, *Olbis*, *Antipolis*, *Niceae*, 149, 13-34; 151, 20; 152, 52; *Emporium*, 152, 36; *Navale* *Augusti* *Cæsaris*, *Forum* *Julium*, 152, 52. De *Rhode* cf. 558, 47. Aliæ tres coloniae inter *Suconem* fl. et *Carthaginem* *Novam*, quarum præcipua est *Hemeroseopium* (*altera Alona*; *tertia non nota*), 131, 51. *Navalia*; armamentarium; armorum et machinarum ad navigationem et oppugnationes pertinentium copia; cum Romanis amicitia. A *Sextio* *Massiliensium* ditioni adjicitur regio, quam vi coacti *Salys* dereliquerant, 149, 35-52. *Spolia* navalibus pugnis reportata in urbe conspiciuntur, 149, 53. Amicitiam cum Romanis intercedentem probat *Dianae* in *Aventino* statua ad formam *Dianae* *Massiliensis* expressa, 150, 3. *Massiliensium* legati ad *Scipionem* (*Æmilianum*) missi, nihil habuerunt quod de *Britannia* narrarent *Polybio*, 158, 4. *Mario* contra *Ambrones* et *Toyygenos* egregiam navarunt operam; præmii loco a *Mario* acceperunt fossam, qua ille *Rhodani* fl. exitum correxerat. Vectigalia a navigantibus per fossam exigentes magnas sibi opes pararunt, 152, 30. A *Pompeii* partibus stantes plurimum felicitatis amiserunt, 150, 7. A barbarorum vicinorum metu liberi pro bello agriculturam et civilia studia amplexi sunt, adeo ut elegantior quisque nunc eloquentiam ibi et philosophiam colat, et *Romani* scholas *Massilienses* frequentent, et literarum studium apud *Gallos* eximium excitetur, 150, 11. *Frugalitatis* ac modestiae ap. *Massilienses* documenta, 150, 28. *Cæsar* in *Massilienses* acielementem præbuit, libertatemque urbi pristinam conservavit, 150, 31. *Massilienses* turres erexerunt juxta *Rhodani* loca nautis cavenda; lidem in insula, quam ostia *Rhodani* efficiunt, *Dianae* fanum posuerunt, 152, 39. Ab occasu *Massiliae* post 100 stadia magnum occurrit promontorium *lapicidinis* quibusdam vicinum, 150, 42. Inter urbem et *Rhodanum* est τὸ λιθιδὲς πεδὸν (*la Crau*), 151, 27. *Massiliense* litus olim fortasse usque ad *Monœci* portum pertinuit, 168, 54. Complures insulae urbi objacent, 153, 31; 106, 39. *Massilienses* agros *Stechadum* ins. colunt, 153, 24. *Massiliense* promontorium (*Cap Couronne*), 151, 4. *Massiliensium* instrumentorum navalium thesauri, 557, 36. *Minervae* simulacrum, quod *Massiliae* est, deam sedentem exhibet, 514, 30. *Massiliam* stanpium ex ins. *Britannicis* transportatur, 122, 18. Mentio *Massiliae* occurrit etiam 62, 45; 82, 14; 119, 49; 147, 1.
- Massiliensis* sinus. i. q. *Gallicus*, 150, 45.
- Massyas*, ὁ Μασσῶς (*Μασσῶς* v. l., ut in codd. *Polybii* 5, 45, 61), *Syriae* planities, post *Macram* planitiem sita est; ejus quasi arx est *Chalcis*, 643, 12. Initium *Massysae* est ad *Laodiceam* *Libano* adjacentem, ib. Post *Massyam* est ὁ Βασιλικὸς αὐλὼν et *Damascena* regio, 643, 36. *Massyam* tenuit *Ptolemæus* *Mennæi* f., 641, 11. *Massyam* attingit *Chalcedice*, 641, 21. V. not. ad v. *Chalcis*. (*Straboni* *Massyas* est planities quæ inde a *Laodicea* inter *Libanum* et *Antilibanum* porrigitur; sed etiam pars planitie quæ a *Laodicea* est versus mare in valle *Eleutheri*, nomen hoc habuisse, imo ab hac maxime parte *Massysae* nomen ad vallem *Libani* et *Antilibani* a *Strabone* et *Polybio* fortasse parum recte translatum esse censeo. Vix enim dubium est, quin *Massyas* planities nomen habeat a jugo montano (*Dj. al Nosarieh*), cujus altissimus vertex *Massyad* etiam nunc vocatur. Idem mons a *Plinio*, 5, 15 *Bargylus* vocari videtur.
- Mastaura*, Μάσταυρα, pagus *Cariae*, 555, 29.
- Masthles*, Μάσθλης, *Carum* dux ap. *Homerum*, 564, 32.
- Masylienses*, Μασυλιεῖς, *Africae* gens *Numidica*, 108, 42; cujus regio est inde a *Treto* prom. orientem versus, 708, 9; 704, 12. Ejus fertilitas, 705, 44.
- Matalum*, Μάταλον, *Cretae* opp., *Gortynæ* navale, 411, 6, a *Phæsto* distans 40 stadia, 411, 47.
- Mataurus*, Μάταυρος (an Μάταρος?), *Siciliae* opp., ad ad quod amnis est per specus fluens, 228, 35.
- Mater Deorum* apud *Phryges*, 402, 43; *Dindymene* in *Cyzico* ins., 493, 1. *Teriæ* in *Troade*, 504, 8. *Agdistis* templum *Pessinunte*, unde simulacrum ejus petierunt *Romani*, 486, 10. *Andirene* fanum, 525, 19; *Aspordene* fanum, 529, 10; apud *Smyrnaeos* fanum, 551, 43. Μητρῶα, 406, 6.
- Matiana*, Ματιανή, Ματινή, *Mediae* pars, 436, 31; 50, 13; *Mediae* *Atropatiæ* ab austro contermina, 448, 35. *Matiani* *Cadusiorum* vicini, 440, 42. *Mellis* ibi copia,

60, 50. Lacus salsi, 41, 30. E Matiana Araxus flet sec. Herodotum, 455, 32.
 Matrimoniorum ratio apud Lusitanos, 128, 52; in Hibernia, 167, 26.
 Matrinus, Ματρίνος (*Piomba*), fl. Piceni ab Adria profluens et Matrinum navale impositum habens, 201, 9. Ab Æsi ad Matrinum pertinet Picenum, 200, 47.
 Mauretani, Mauretania. Græce Μαυροῦνται dicuntur qui a Romanis et indigenis Mauri appellantur, 700, 45. Mauretani a nonnullis dicuntur Indi esse qui cum Hercule in Libyam venerint, 703, 26. Gens est magna et opulenta, 700, 47, quæ Libyæ borealis partem occidentalem tenet. Terra eorum describitur, 700, § 2 sqq. Per mediam Mauretaniam transit parallelus per Alexandriam ductus, 110, 41. Per mediam terram mons porrigitur usque ad Syrtin pertinens, 701, 17. Orientem versus Mauret. terminus Molochathi fl., 702, 37. Ejus promontorium Cotes dictum, Atlantis πρόπου, 701, 2. Oræ longitudo a Cotibus est 6000 stadiorum, 702, 43. Objacent insulæ Beatorum, 124, 53. In ora occidua est Lixus fl., usque ad quem Gaditani piscatores navigare solent, 82, 7. Extremis Mauretanix partibus Nili fontes propinqui esse feruntur, 701, 46. Regio ferax est, 701, 39. In quodam ejus fluvio hirudines ingentes, 701, 48; vites Mauretanix prægrandes, item arum, dracontium, pastinacæ, fœniculus equinus, cinara, 107, 50; in amnibus crocodili, 701, 45. Alia Mauretanix animalia, 702, 2. Mauretani etsi fertilem magna ex parte regionem tenent, tamen plurimi incertis vagantur sedibus, 702, 48. Eorum ornatus, 702, 50; equi, arma, indumenta, 703, 1. Similes iis Massæylii et alii Libyæ, 703, 5. Reges eorum Bocchus, 309, 7 et Bogus, 702, 25. Romanorum amici, quibus Juba II successit, 703, 28, 239, 13. Ad Mauretanos nonnunquam veniunt Pharusii, 703, 17. (Ceterum Maurusia memoratur p. 35, 100. 99. 131. 133. 139. 140. 143. 150. 153. 157. 288. 825, ed. Casaub.)
 Mauri. Maurusia. Maurusii. V. Mauretani.
 Mausoleum, Μανωλεῖον, Romæ, 197, 5; Halicarnasi, 560, 24.
 Mausolus, Μαύσωλος, Hecatomni f. et in regno successor, uxorem habuit Artemisiam sororem, cui regnum reliquit, 560, 39. Sex Lelegum urbes in Halicarnasum contraxit, 522, 44. Ejus sepulcrum, Artemisix opus, 560, 24.
 Maximus Æmilianus. V. Fabius.
 Mazaca, τὰ Μάζακα, Cappadociæ metropolis, 566, 28. Ciliciæ, Cappadocum præfecturæ, urbs, ad Argæum montem; vocatur etiam Εὐδείβεια ἢ πρὸς τῷ Ἀργαίῳ, 461, 4; urbis situs incommodus, ib. et 463, 6. Distantia a Ponto, Euphrate, Ciliciæ portis, Cybistria, 462, 15; a Coropasso et Tomis, 566, 28. Charondæ legibus Mazaceni utuntur; urbem Tigranes afflixit, 462, 20.
 Mazæi, Μαζαῖοι, Pannonum gens, 261, 9.
 Mazenes, Μαζήνης, Doractæ (*Aoractæ vel Oaractæ*) insulæ præfuit in sinu Persico; Mithropasten hospitio excepit et Nearcho commendavit; ipse Nearchus dux navigationis fuit, 652, § 7.
 Mazusia, ἀπὸ μεγάλης Μαζουσίας (potius Μααρουσίας?), in Chersoneso Thrac., 283, 34 (ubi nunc *Sedd Bahr Calési* sive *Château d'Europe*).
 Mecone, Μηκώνη, priscum Sicyonis nomen, 826, 39.
 Mecyberna, Μηκυβερνα, Olynthi navale, 279, 9.
 Medea, Μήδεια, 186, 39, vestem Medicam excogitavit; Mediæ nomen dedit vel ipsa vel filius ejus Medus, 451, 15. Venefica, φαρμακίς, 38, 15; ab Homero Circes cognata fuisse fingitur, ob morum similitudinem, et a Ponto in Oceanum translocatur, 17, 10. Ubinam Absyr-

tum fratrem interfecisse dicatur, 261, 42. Colchi eam persequuntur, 179, 48.
 Medeon, Μεδεών (ruinæ ad *Megalo Melchi*), Boeotix opp., 363, 9. Ab Medeone Phocidis nomen habens, Onchesto vicinum sub Phœnicio monte, 352, 44; etiam Φοινυκίς vocatur, ib.
 Medeon, Μεδεών, Phocidis opp. (ad hod. *Desfina*), 363, 9; ad Crisæum sinum; a Boeotia distat 160 stadia, 352, 42.
 Media, Μῆδία, dicta a Medea vel a Medo ejus filio esse perhibetur, 451, § 10. Mediam et Armeniam Eratosthenes in meridionalibus Asiæ regionibus, Strabo in borealibus recenset, 448, § 5. Sita est in medio Tauro, 448, 32. Partes ejus duæ, sc. Mithra Magna et M. Atropatia, 448, 16. Mediæ magnæ limites, 449, § 6; regia Ecbatana, 448, 18. Media Atropatia, 434, 15, unde dicta, 448, 25. V. Atropatia. Mediæ M. regio Massabatica ad Zagrum, 449, 54. Mediæ pars Matiana, ubi mel de arboribus defluit, 436, 31; 60, 50. Medos Matianos sub Parachothra attingunt Cadusii, 440, 42. Mediæ olim partes Comisene et Chorene, 441, 21. Montes ad mare Caspium lunæ in formam curvantur, 436, 2. Supra Mediæ montana Cossæorum, 447, 51. Eam a Babylonia Zagrus m. distinguit, 447, 48. Medica porta vocatur transitus per Zagrum, 450, 39. E Media in Elymaidem ingressus, 634, 17. Medis Caspianam, Phaunitin et Basaropedam ademerunt Armenii, 453, 21. A Media decurrit Medus fl., 621, 21. Mediæ urbs Rhagæ, 50, 13. A Mediæ finibus per Parætacenen ad Caspias portas sunt 3000 stadia, sec. Eratosth., 66, 48. A Rubro mari ad Mediam 8000-9000 stadia, 66, 46. Μῆδων δούρατος χθὼν (Eurip.), 22, 45. Solum et aeris temperies; equi; medica herba; medicum silphium, 450, § 7. Medicus vestitus, Medæ inventum, ut ferunt, 451, 15. A Medis vestitum et alia instituta assumpserunt Persæ, 450, § 9. Medorum mazæ e pomis contusis; panes e lottis amygdalis; vinum e radicibus expressum, 451, 35; carnibus Medi aluntur ferinis; pecus cur non educunt, 451, 38. Medi et Armenii Persarum sacra colunt, 456, 39. Loricato equitatu utuntur, 454, 31. Medi montani fortissimo regnum deferunt, 451, 27; uxores quam plurimas habere student, 451, 50. In Mediam e Colchide pervenit Iason, 40, 18. Passim ibi monstrantur Iasonæ, 38, 21; 451, 18; nec non magnus mons Iasonius qui vocatur, 451, 19. Medi olim Asiæ imperarunt; etiam everso per Cyrum regno multum dignitatis retinuerunt, 449, § 5. Quantum tributum nomine olim Persis pependerit, 450, § 8. Eorum rex Cyaxares, 681, 20. Nunc Medis imperant Parthi, 624, 35. *Tigris* vox apud eos sagittam significat, 454, 5.
 Medicos in Indiam navigaturus secum duxisse fertur Eudoxus, 82, 18.
 Mediolanum, Μεδιολάνιον (*Milan*), in Italia, Insubrorum caput, olim pagus, nunc urbs clara, 177, 24.
 Mediolanum Μεδιολάνιον (*Saintes*), Santonum urbs, 158, 10.
 Mediomatrici, Μεδιοματρίχοι (Μεδιοματρίκις ap. Ptol.) (quorum caput Divodurum, postea Mediomatrici, inde a quinto seculo Mettis, hod. *Metz*), Galliæ gens supra Helvetios; in ea Tribocchi, germanica gens hoc translata, 161, 5. Super Mediomatricos sunt Leuci et Lingonum pars, 161, 10. Infra Mediomatricos et Tribocchos ad Rhenum habitant Treviri, 161, 22.
 Medius, Μῆδος, Larissæus, Alexandri M. comes, laudatur de Armeniæ antiquitatibus, 454, 53.
 Medma, Μῆδμα (*Médama* codd.), Bruttii urbs, cum emporio et navali; objectæ ei sunt Liparæorum insulæ, 213, 24. Medinæ propinquus Metaurus fl., 213, 26.

- Medoaci, *Μεδάοιοι*, supra Venetos habitant, 179, 49. Alibi non memorantur; habitasse censendi sunt in mediterraneis ad Medoacum fl. maiorem et minorem.
- Medoacus, *Μεδάοιος*, Italiae fl., Patavium præterfluit; 250 stadiorum subvectionem patitur; adjacet portus cognominis, 177, 53.
- Medoacus portus Patavii (haud dñie Medoacus Major, bod. *Malamoco*).
- Medon, *Μίδων*, comes Philoctetæ, 371, 15.
- Medulli, *Μιδουλλοί* (dans la Maurienne; V. Walckenaer *Géogr. des Gaules*, II, p. 31), Galliae gens pone Tricorios et Iconios in altissimis Alpium cacuminibus, ad quos brevissimus in altum ascensus esse dicitur 100 stadiorum, totidemque stadiolorum ad fines Italiae descensus, 169, 36. In hoc tractu lacus (in mont *Cenis*) et Druentiae et Duriae fontes, 169, 42. Medulli super regionem in qua Isara in Rhodanum influit, habitant, 169, 53.
- Medus, *Μήδος* (*Murghab*), fl. ad Persepolin e Media decurrens in Araxem influit, 621, 21.
- Medus, Medææ f., Mediæ regioni nomen dedisse fertur, 451, 22.
- Medusæ e collo Pegasus ortus, 326, 12.
- Megahari, *Μεγάραροι*, et Blemmyes incolunt terram quæ est infra Meroen juxta Nilum versus Rubrum mare; *Ægyptiis* finitimi, *Æthiopiis* parent, 669, 2. Non sunt bellicosi, 695, 38; eorum arma, 660, 30.
- Megabates, *Μεγαβάτης*, Salgameum interfecit, deinde insontem sepulcro honoravit, 346, 40.
- Megabyzi, *μεγάβοιοι*, sacerdotes Dianæ Ephesiæ, 547, 42.
- Megalocephali, *Μεγαλοκέφαλοι*, ab Hesiodo finguntur, 248, 35.
- Megalopolis, *Μεγαλόπολις*, Arcadiæ urbs, 309, 36. Fœderi Achaico se adjunxit, 331, 5; implevit comici dictum: *ἱερμῖα μεγάλη ἔστιν ἡ Μεγάλη πόλις*, 333, 29; 629, 18. Megapolitis regio, 287, 43; 332, 10. Ejus vicus Asea, 295, 2.
- Megalopolis Ponti, 479, 20.
- Megalopolitis, *Μεγαλοπολίτης*, Ponti regio sub Pythodoride est, 479, 6; 477, 5.
- Megara, *Μέγαρα*, Megarensium in Sicilia colonia; antea oppidum Hybla vocabatur, 222, 35. Megara et Naxos sub idem tempus conditæ quo Syracusæ, 224, 3. Megarorum conditores reliquit pars quædam Doriensium, quæ in Zephyrium pr. trajecit, 224, 20. Ap. Megarense Hyblæos Selinus fl., 332, 31. Cf. 222, 20. Megarense Siculi Selinuntem condiderunt, 226, 45.
- Megara, Syriæ opp. Apameæ vicinum, 640, 49. Situs ignotus.
- Megara, urbs Megaridis a Doriensibus condita, 337, 40; 286, 31. Urbis navale Niseæ, 12 stadia distans, muris-que urbi junctum; vocatur etiam Minoa, 336, 32. Via ab isthmo per Scironides petras, 336, 22. Megarensium coloniae Chalcedon, 482, 20, et Astacus, 482, 29, et Mesembria ad Pontum, 265, 18. Megarense, qui Chalcedonem condiderunt, cur cæci in oraculo dicantur, 266, 21. In Sicilia Megara condunt, 222, 35. Cum Atheniensibus de Salamine insula contenderunt, 338, § 10. Eos fœderi Achaico adjunxit Aratus, 331, 1. Megara multas quancumque mutationes passa etiam nunc durat; clara olim philosophis Megaricis, 337, 44. Megarici philosophi, successores Euclidis Socratici, patria Megaren- sis, 337, 46. Megarensium respublica Aristotelea laudatur, 267, 32.
- Megaris, *Μεγαρίς*, regio aspera; majorem ejus partem occupant Onei montes, 337, 51. Olim ab Ionibus habita- ta, pars Atticæ; itaque Megarense apud Homerum Atheniensium nomine comprehenduntur, 336, § 5. Eam Nisus sorte obtinuit, Niseamque in ea condidit, 337, 11. Megaridem et Atticam Iones e Peloponneso pulsi occuparunt, 142, 9. Atheniensibus eripuerunt Hera- clidæ, et Megaris conditis incolae ex Ionibus fecerunt Dorienses, 337, 34. Ab Attica eam dirimunt Cerata montes, 339, 21. Megarica loca ab Homero memorata, 339, 6. Crommyon Megaricus olim, nunc Corinthius vi- cus, 326, 50. Megaris fabulam de Procæ et Philomela Thucydides assignat, 363, 13.
- Megasthenes, Chalcidensis, Cumarum coloniam deduxit, 202, 50.
- Megasthenes, Indicôn scriptor, ad Sandrocottum, Prasio- rum regem, missus, peregrinationis suæ commentarios reliquit, 58, 54; 598, 41. In castris Sandrocotti versa- tus est, 603, 53. Scriptor mendacissimus, 58, 40. Lau- datur de Indiae magnitudine, 588, 19. Indiae longitudi- nem in latere boreali alt esse stadiolorum 16000, 58, 13. Cf. 588, 6. Latitudinem aliquibus locis vel 30000 sta- diorum esse tradidit, 57, 22. In austrinis Indiae partibus Uraas occidere et umbras diversam in partem cadere monuit, 63, 25; 64, 30. Nullas fuisse dicit in Indian expeditiones præter eas Herculis, Bacchi et Alexandri, 585, 42. Laudatur de Indiae fertilitate, 591, 18; de Gan- gis latitudine, 598, 27; de Indiae tigris, cercopithe- cis, lapidibus melle dulcioribus, serpentibus et scorpiis volucris, ebena, canibus validissimis, 598, § 37; de equis unicornibus et arundinibus maximis, 605, § 56; de formicis aurum effodientibus, 601, 22; de sep- tem Indorum ordinibus, 599, § 39 sqq.; de Indorum vivendi ratione varisque eorum institutis, 603, 53 sqq.; de Caucasi incolis palam coeuntibus, 605, § 56; de fabu- losis Indiae gentibus, *πεντασπιθάμοις*, *τρισπιθάμοις*, *ἑνω- τοκοίταις*, *ὠκύποσι*, *μονομάτοις*, *ἀνύκτηροι*, Hyper- boreis, 605, § 57. Fluvios auriferos in India memo- rat, 606, 3. De philosophis indicis, 606, § 58-60, et 611, 7.
- Meges, *Μέγης*, Phylei f., Augæ nepos, in Dulichio ceto- risque Echinadibus imperat, 392, 3; 394, 20. Megetis galea qua Ulysses usus est, 377, 12.
- Megillus, *Μέγυλλος* (?), scriptor, de oryza cultura in India, 590, 37.
- Megiste, *Μεγίστη*, ad Lyciam sita insula cum urbe, 568, 29.
- Mel Hyrcaniæ, 60, 49; Mediæ, 60, 50; Sacasæ et Araxenæ in Armenia, 60, 51; Turdetaniæ, 119, 33. In Alpibus, 172, 20. E melle potus (in Hibernia vel aliis regionibus borealibus), 167, 45. Mel Liguriæ, 168, 41. Siculum, 227, 13. Hyblæum Siciliae, 222, 37. Brundu- sinum, 234, 36; Atticum; optimum id, quod ad argenti fodinas reperitur et *ἀκάνιστον* vocatur, 343, 26; mel Calymnium, 420, 22; mel amarum Colchidis, 427, 30; de arboribus defluens in Hyrcania, Media, Armenia, 436, 30. Ex arundinibus paratum in India, 591, 39. In melle mortuos sepeliunt Assyrii, 635, 21. Mellificium in Arabia Felice, 653, 43.
- Melæna, *Μέλαινα ἄκρα*, Chili pr., 551, 9.
- Melæna, *Μέλαινα ἄκρα*, promontorium Erythrææ penin- sulæ; ibi molares lapides exciduntur, 560, 46.
- Melæna Corcyra. V. Corcyra Nigra.
- Melænae, *Μελαιναί*, Troadis vicus, 516, 1.
- Melænae, *Μελαιναί ἢ Μελαιναί*, Ciliciæ prope Celenderim opp., a quo ad Syriæ confinia 1900 stadia sec. Artemi- dorum, 647, 9; 571, 47.
- Melamphyllus, *Μελάμφυλλος*, priscum Sami ins. nomen, 393, 1; 544, 31.
- Melampus, *Μελάμπος*, quam aqua ad lustrandas Proe- tidas usus sit, 298, 14.
- Melanchros, *Μελάγχρως*, Mytilenæorum tyrannus, 528, 5.

- Melania, i. q. Melænæ.
 Melaneis, Μελανής, vetus nomen Eretriæ Euboicæ.
 Melanippe, Μελανίππη, mater Bœoti vel ex Metaponto vel, ut Asius ait, e Dio, 220, 19.
 Melanippus, Μελάνιππος, Trojanus, Hicetaonis filius, 501, 25.
 Melanthus, Μελάνθος, Nelida, Messeniæ rex tempore reditus Heraclidarum, 308, 19; ab Heraclidis pulsus in Atticam migrat, ubi Xanthum Bœotorum regem vincit, et ab Atheniensibus rex creatur; filius ejus Codrus, 337, 31; 540, 35. Pyliorum pars cum Melantho Athenas venit, 540, 35.
 Melantii scopuli, Μελάντιοι σκόπελοι, maris Ægæi, 544, 2.
 Melanus, Μέλανος, Cyzici ins. prom., 493, 41.
 Melas, Porthaonida, 397, 39.
 Melas, fluvius Bœotici inter Orchomenum et Aspledonem, 357, 6. Ad Orchomenum terræ hiatus excipitur; fuit per agrum Halliartium paludemque ibi efficit, quæ calamum tibiis aptum producit, 349, 37. (Hæc inter se conciliari nequeunt. Duo ejusdem nominis fluvii confundi videntur); nunc Melas fl. evanuit, *ib.*
 Melas, Thessaliæ fl. a Trachine distans quinque stadia, 367, 49.
 Melas, fl. Cappadociæ, 40 stadia a Mazacis distans, in Euphratem exit, 461, 33 et 45. (Melas hic, qui etiam nunc *Kara-* (i. e. *μελάς*) *Sou* vocatur, in Phasin exit; Strabo cum hoc confundere videtur alium Melanem (*Tochma-Sou*), qui a Ptolemæo memoratur et in Melitene miscetur Euphrati); Ariarathes fauces ejus obstruxit, *ib.*
 Melas (*Manauget*), Pamphiliæ fl., ad quem navium statio, 570, 4.
 Melas (*Mauro nero*), fl. Thraciæ in sinum cognominem exiens, 283, 23. Ejus aqua non sufficit Xerxis copiis, 283, 24.
 Melas sinus (*golfe de Saros*) maris Thracii, 23, 14; 76, 38; 102, 42; 268, 50, 284, 41, a fluvio nomen habet, 283, 23; in Alopeconnesum desinit, 283, 33; ad eum sita Ænus urbs, 283, 14.
 Meldi, Μέλδοι, Galliæ gens, ad Sequanam, 162, 2.
 Meleager, Μελέαγρος, Gadarensis, 646, 23.
 Meleager contra Thestiades bellum gessit, 400, 11.
 Meleagri vallum, Μελέαγρου χάραξ, in agro Antiochensi, 639, 47. Situs ignotus.
 Meleagrides aves in Electridibus insulis, 179, 11; in insula ad Myosshormum, 655, 19.
 Meles, Μέλης, fl. Smyrnæ vicinus, 551, 50; apud Homerum non memoratur, 474, 48.
 Melia, Μελία, Apollini peperit Teucrum, 354, 36.
 Melibœa, Μελίβοια, Magnesici opp. in Philoctetæ ditione, 375, 15; 380, 45; in sinu qui inter Ossam et Pelium est 200 stadiorum et amplius, 380, 50. Ex hac urbe profugit Philoctetes, 211, 26.
 Meligunis, Μελιγουνίς, priscum Liparæ ins. nomen, 229, 3.
 Melilotus arbor in Maæsylia, 705, 18.
 Melinus portus, Μήλινος λιμήν, ad sinum Arabicum in ora Troglodytica, 656, 41; supra eum Corai castellum, *ib.*
 Melitæa, Μελίταια, Phthiotidis opp. in Achillis ditione, 372, 36. Melitæenses, Μελιταῖες, decem ab urbe sua stadiis fuisse putant Helladem urbem trans Enipeum sitam, quo tempore ipsorum urbs Pyrrhæ nomen gesserit; deinde Helladis incolas ad ipsos transmigrasse; testari rem Hellenis sepulcrum in foro Melitææ, 370, 48.
 Melite, Μελίτη, Cēniadarum in Acarnania palus, 394, 50.
 Melite, Atticæ pagus, 54, 35; 55, 13.
 Melite, priscum Samothracæ nomen, 405, 34.
 Melite, Μελίτη (*Malla*), ins. a Cossuro 500 stadia distans, 708, 13. Pachyno prom. objacet, 230, 32. Castellum Melitæi, 230, 32.
 Melitene, Μελιτνή, olim Cataoniæ pars, nunc est una e decem Cappadociæ provinciis, sicut ipsa etiam Cataonia, 457, 25; 458, 23; 452, 19. Ejus situs et proventus, 458, 33. Ad eam usque Amanus mons porrigitur, 446, 46; juxta eam Commagena Cappadociæ, 446, 47.
 Mellaria. V. Menlaria.
 Melo, Μέλων, Sigambrorum dux, 242, 14. Ejus frater Bætorix, 241, 33.
 Melpis, Μέλπις (*Melfa*), fluvius Aquinum Latii opp. præterfluens, 197, 47.
 Melsus, Μέσος, Asturiæ fluvius, 138, 36.
 Melus, Μήλος (*Milo*), maris Cretici ins.; una ex Cycladibus, 417, 2; a Scyllæo et Dictynnæo distantia. Athenienses Melios puberes trucidarunt, 416, 20.
 Memnon, Μήμων, Tithoni filius, secundum Simonidem sepultus est circa Paltum Syriæ juxta Badam fl., 619, 43. Ejus tumulus et pagus in Troade prope Æseum fl., 502, 39. Mater ejus Cissia dicitur ap. Æschylum, 619, 42. Cf. Ismandes et Memnonium.
 Memnon Rhodius, Persarum dux, Hermeam dolo comprehensum ad regem misit, 522, 13.
 Memnonium, Μήμωνιον, Abydi urbis in Thebaide describitur, 690, 41. Labyrinthus quoque Memnonium erat, siquidem, ut nonnulli tradunt, δ Μήμων ab Ægyptiis Ismandes vocatur; Thebis quoque Memnonia quedam sunt, 690, 41; 693, 3.
 Memnonium, Susorum arx, 619, 41.
 Memphis, Μέμφις, Ægypti regia; ejus situs, templum Apidis; Hephestæum; Veneris vel Lunæ fanum; taurorum certamina; Serapeum; hominum frequentia; lacus prope urbem, 485, § 31 et 32. De pyramidibus narratio, 486, § 33 et 34. Memphi ad Thebaidem quot sint schœni, 683, 14. Memphitæ Apin bovem pro deo colunt, 682, 38. Apud eos Vulcani et Cabiromum sacra, 406, 13. Ad Memphim νειλομέτριον est, 693, 1. Milesiorum legati Memphim veniunt, 691, 40. E regione Memphidis est Babylon, 690, 26. Loci inter Schediam et Memphim siti, 682, 31.
 Men Ascæi, Μὴν Ἀσκαίου, templum habet apud Antiochiam eam quæ est juxta Pisidiam, 477, 16.
 Men Carī, Μὴν Κάρου, cujus templum est in loco cognomine, 477, 16. Inter Carura et Laodiceam, 496, 40.
 Men Pharnacis, Μὴν Φαρνάκου, templum habet in America Phanaræ comopoli; ejus templi sanctitas, 477, 9.
 Menander, Μένανδρος, comicus, Epicuri æqualis, 545, 31. Laudatur 246, 45 *sqq.* 247, 16; 388, 35; 417, 47; 544, 47.
 Menander, Bactriæ rex, late regni fines protulit; nam Hypanim transgressus est et ad Imaum usque pervenit, 443, 3.
 Menapii, Μενάπιοι, Germanorum populus, ad utrumque Rheni ostiorum latus paludes et silvas incolunt, 161, et juxta eos Sigambri, 161, 27. A Menapiis usque ad Sequanæ ostium sunt Morini, Bellovacii, Ambiani, Suesiones, Caleti, 161, 39.
 Menas, Μένας, Menebriæ conditor, 265, 19.
 Mende, Μένδη, Pallenes opp., 279, 5.
 Mendes, Μένδης, Ægypti urbs in Delta regione; ibi Pan colitur, et hirci mulieres ineunt, 681, 33. Mendeti vicinæ Diospolis et Leontopolis, 681, 38. Mendesi capram et hircum colunt, 690, 30.
 Mendesium, Μενδήσιον, Nili ostium, 681, 8 *sqq.*
 Mendesium nomen, Μενόγησιος νομός, 682, 6.
 Menebria. V. Mesembria.
 Menecles, Μενεκλής, Alabandensis orator, frater Hieroclis, 564, 14. Ejus discipuli Apollonius et Molon Alabandenses, 559, 41.

Menecrates, Μενεκράτης, Xenocratis discipulus, 471, 48; Elaita, ἐν τοῖς κατὰ Κρίσσαν de Pelasgia, 531, 9; de My-
sis Lydorum colonia, 490, 4; ἐν τῇ Ἑλλησποννακτῇ πε-
λάγῃ in montanis Myrles vicinis Halizones habitasse ait,
472, 3.
Menecrates Nysæensis, Aristarchi disc., pater Aristodemi
et Sostrati grammaticorum, 555, 34.
Menedemus, Μενέδημος, Eretriensis philosophus, ejus
successores Eretriaci vocantur, 387, 50; 385, 12.
Menelaïtes nomen, Μενελαΐτης νομός, Canobicæ fossæ ad
meridiem adjacens; unde nomen habeat, 681, 1.
Menelaus, Μενέλαος, Elysio destinatus, 2, 24; in Laconica
regnavit, 320, 15; subjecta ei erat Messenia, 308, 13. Ejus
peregrinatio, 124, 27. Multum temporis consumpsit in
Phœnice, Syria, Ægypto, Africa et locis Cypro vicinis,
33, 12; 687, 22; nomen Ægyptio nomen dedisse perperam
tradit ab Artemidoro, 681, 3. Ejus gubernator Cano-
bus, 680, 35. Menelai de erroribus disputatio, 31, 26.
Fusus de his scripsit Aristonicus grammaticus. In
Æthiopiam venit, non per Gaditanum fretum ad Indiam
navigans, neque per isthmum sinus Arabici vel per
fossam e Nilo in mare Rubrum profectus, sed in Ægypto
usque ad fines Æthiopiæ adscendens, 31, 26; 33, 28.
Errant qui Menelai errores fabulis accensent, 38, 10.
Menelai cratera Sidonia, 34, 18.
Menelaus, Ptolemæi Lagi frater, de quo Menelaïtes nomen
dictus, 681, 1.
Menodorus, Μηνόδορος, Trallianus, vir doctus, sacerdos
Jovis Larissæ; ejus mors, 554, 21.
Menodorus, Μηνόδορος, pater Mithridatis Pergameni, 534,
15.
Menæcius, Μενόκιος, Opuntius, pater Patrocli, 365, 21.
Mentes, Μέντης, Anchiali f., ap. Homerum in Tapho ins.
regnavit, 391, 51; 394, 33.
Mentha herba nonnullis hedyosmon vocatur. De ea fabula,
295, 51.
Meones. V. Mæones.
Mercurius (Ἑρμῆς Hesiod.), eThronia pater Arabi, 35, 25.
Mercurii lana, Ἑρμαῖα, in viis per Elidem regionem, 295,
23. Ad Mercurium sacerdotes Thebani omnem sapientiam
astronomicam et philosophicam referunt, 693, 35.
Meretrices Corinthiæ, 325, 20. Dictum meretricis Corin-
thiæ, 325, 26.
Meridionalem plagam Homerus indicare solet verbis πρὸς
τὴν τ' ἡλιὸν τε, 28, 29.
Mermadalis, Μερμαδάλις, fl. Legas Gelasque inter et Ama-
zones fluens, 432, 17. (Diversus est a Mermoda fl.)
Mermotas, Μερμόδας, fl. per Amazonum et Siracum terram
ac deserta in Mæotidem exit, 432, 42.
Meroe, Μερὴν, Nili insularum maxima, 27, 2; quibusnam
fluvius efficiatur, 608, 25. Ejus forma et magnitudo,
697, 39. Incolarum vita, 597, 42. Insulæ metalla, 697,
43; domus quales sint; arbores et animalia, 697, 50.
Olim summa potestas apud sacerdotes erat, usquedum
rex quidam eos omnes jugulavit, 698, 38. Meroe sub
regina est, quas etiam Sembritia imperat, 656, 18; 669,
1. Meroes incolæ Herculem, Panem, Isidem venerantur
et præter hos deum quendam barbaricum, 698, 27.
Meroe urbs, Æthiopici regni caput, 697, 38; a Nili et Ae-
labora concursu 700 fere stadia distat, 668, 34; cf.
656, 19; a sinu Arabico quindecim dierum itinere, 656,
17; a parallelo Cinnamomiferae regionis et initio terræ
inhabitabilis, 3000 stadia, 94, 12; 109, 40; 700, 37,
vel 3400 stadia, 52, 33; a Syene 5000 stadia, 94, 11; 78,
28; 109, 45; ab Alexandria 10000 stadia, 52, 23; 700,
37; ab Athenarum parallelo 15000 stadia, 56, 40. Meroe
et Indię termini meridionales in eodem parallelo, 56,
34; 110, 9. Philo observavit solem 45 diebus ante æsti-

vum solstitium Meroe supra verticem imminere, 46, 13.
Dies longissimus 13 horarum, 110, 5. Urbs et insula
nomen habere proditi: ab mortua ibi uxore aut sorore
Cambysis, qui Ægypto potius eo devenerit, 671, 49.
Menelaus portus in ora Libyæ, 711, 31, ad Ardanim prom.
supra Parætonium, 33, 33.
Menelaus, urbs Ægypti, non longe abest a nitri lacubus
Nitrotæ nomi, 682, 46. (Probabiliter est Nitria opp.
scriptorum seriorum, quam complures urbes in valle ista
sterili fuisse non ait verisimile, neque Menelaïtes nomen
huc pertinere videatur, monente Letroanio.)
Menestheus, Μενεσθεύς, et Athenienses cum eo ad Ilium
profecti Eleam, 532, 1, et Scylletium in Italia condide-
runt, 217, 16. Menesthei peregrinatio, 124, 27.
Menesthei oraculum ad Bætica Iberias, 166, 16 et 24
(Porto Real prope Gades?)
Menesthus, Μενέσθιος, unus ex Achilles centurionibus,
Sperchei filius ex Achilles sorore, 372, 23.
Meninx, Μήνιγξ, ad fauces Syrtis minoris ins., Homericæ
Lotophagorum ins.; Ulyssis in ea ara est; lotus arbor;
Meninx urbs et alia oppida, 708, 80; 101, 51; 20, 38;
130, 42.
Menippus, Μένιππος ὁ σπουδαῖος, Gadarensis, 646,
23.
Menippus, Stratonicensis, rhetor præclarus, Catocas
cognomento; a Cicerone laudatur, 563, 52.
Menlaria, Μενλαρία (al. Mellaria), Hispaniæ urbs ad
fretum Gaditanum, salamenta habet, 115, 53 (sita
fuit prope *pointe Gualmes*, e regione Libyci prom.,
quod vocant *pointe de Cyres*).
Mennæus, Μενναῖος, Ptolemæi in Syria reguli, pater, 641,
11.
Menon, Μένων, Alexandri dux, in Armeniam missus, 454,
19.
Merops, Μέρωψ, Percosius, cujus filii duo, Adrastus et
Amphius, Adrastæ præerant, 501, 32; 502, 26.
Meropis, Μερωνίς, i. q. Cos, 585, 17; 597, 20.
Meropis terra, Μερωνίς γῆ, a Theopompo flagitur, 248,
42.
Merus, Μήρος, Indiæ mons, in quo nutritus est Bacchus,
hinc *μυροπαγῆς* dictus, 586, 17.
Mesembria, Μεσημβρία (*Misistria*), ad Pontum Megaren-
sium colonia, olim Menebria dicta de Mena conditore,
265, 18. Mesembrianorum oppidum Nanlochus, 265, 16.
Mesene, Μεσηνή, ad Babyloniam regio, 70, 18 (ubi *For-
rath Maisan*, nunc *vieux Basra*. Rectius scripseris
Μασηνή, sicut Μασηνίτης κόλπος ap. Ptolemæum vo-
catur.)
Mesenl, Μεσηνολ, Arabes, Babylonis finitimi, 629, 50.
Mesogis, Μεσωγίς, Asiæ mons, 378, 34; 554, 2; a Cæle-
nia ad Mycalen porrigitur, adeo ut partes ejus teneant
Phryges, Mysi, Lydi, Cares, Iones, 537, 42. Adjacent
Nysa, 554, 32, et Hierapolis, 538, 15. Μεσωγίτης οἶκος,
ex eoque optimus ὁ Ἄρουός, qui ad Aroma locum nas-
citur, 555, 30. Cf. 544, 40.
Mesola, Μεσολά, una e quinque civitatibus in quas Messe-
niam divisit Chresphontes, 310, 20. Ad sinum Messenia-
cum sita, a nonnullis *Hira* Homerica esse putatur, 309,
39. (Mesolæ regionem inter Messenen et Taygetum me-
diam intellige ditiones urbium Thurie, Pherarum,
Abiæ, quæ a Pamisio versus ortum sunt.)
Mesopotamia, Μεσοποταμία, Euphrate et Tigride com-
prehensa, 66, 50; 73, 31; 107, 47. Ejus fines, nominis
ratio, maxima latitudo, 635, § 21; Similia est ὑπε-
ρεσπία, navigio remis instructo, sec. Eratosthen., 65,
42; 67, 1; 633, 46. Mesopotamiae partes meridia-
les Arabes Scenitæ tenent, 636, 30. Qui præter mon-
tes Mesopotamiæ habitant, tum a Scenitis, tum ab Ar-

- menis passim infestantur; et vel Armeniis parent vel Parthis, 636, 35. In Mesopotamia mixti habitant Syri et Arabes et Armenii, 34, 45. Seleucia, Mesopotaniæ castellum, a Pompeio Commagenæ attribuitur, 638, 18. (Y. p. 79, 80, 82, 88, 91, 130, 275, 521, 522, 526, 527, 532, 539, 712, 736, 742, 747 sqq., 765, 778 ed. Casaub.)
- Messa, *Μέσση*, Laconica urbs ap. Homerum, ubinam sita fuisse videatur, 312, 28. (Est *Mezapon* portus in occidua sinus Messeniaci ora optimus.)
- Messaei, *Μεσσαίοι* (P), Triphyliae, 315, 20.
- Messala in Salassorum vicinia hiemans pecunia a Salassis emit ligna ad focum, et hastilia ulmea ad exercitationes, 171, 16.
- Messana, *Μεσσηνή*, Siciliae urbs, 102, 6; 222, 17; a Tauromenio 33 mill. pass. distat, 221, 26. A Messana ad Lilybæum in via Valeria 235 mill. p. 221, 28. Urbis situs; a Rhegio distantia; a Naxiis condita initio Zancle urbs dicta propter locorum obliquitatem; deinde novum nomen a Messeniis Peloponnesiis accepit; tum Mamertinum a Mamertinis vocata. Romanis receptaculum erat in Punico bello secundo; Sextus Pompeius ibi classem continuit, 222, § 8. Ante urbem Charybdis est, 222, 53. Vini optimi ferax regio, 223, 8. Urbis frequentia, 223, 11. Messanæ princeps Micythus, qui Pyxuntem coloniam deduxit, 210, 25.
- Messapia, *Μεσσηπία*, i. q. Iapygia, 230, 42; 234, 15; a Messapo Boeoto nomen habet, 347, 51. Chersonesus Messapiae, quam facit isthmus a Brundisio ad Tarentum pertinens, 230, 50; ejus periplus, 231, 2. Messapii contra Tarentinos bella gesserunt, 223, 12 et 25. Messapiorum lingua *Βρενέσιον* cervi caput significat, 234, 42.
- Messapius, *Μεσσηπῖος*, Boeotiae mons, in Anthedonia regione, a Messapo dictus, 347, 50.
- Messapus, *Μέσσηπος*, a quo Messapius Boeotiae mons vocatur, in Iapygiam profectus Messapiae regioni nomen dedit, 347, 50.
- Messeis, *Μεσσηίς*, fons Thessaliae, prope quem veteris urbis (Helladis, ut putant) rudera exstant, 370, 42.
- Messene, *Μεσσηνή* (ruinae ad *Μαυρομάτι* vicum), urbs Messeniæ, cujus arx Ithome, tempore belli Trojani nulla fuit, 308, 14. A Cresphonte condita est, 334, 49. Urbis situs, præstantia, fata, 310, § 8. A Pamiso 50 stadia distat, 310, 10. Messenam proficiscitur Teleclus rex, 232, 12. Urbs a Lacedæmonis capitur, 232, 30.
- Messenia, *Μεσσηνία*, olim *Μεσσηνή*, Peloponnesi regio, Trojani belli tempore pars Laconiae, Menelao subdita; postea in Nelidarum venit potestatem, ex quibus erat Melanthus tempore reditus Heraclidarum, 308, 10; 316, 18. Messeniæ urbes ap. Homerum memoratae, 308, 25. Messene urbs tum nulla fuit, 308, 14. Regionis situs, 288, 9. A Triphylia nunc eam dirimit Neda fl., 299, § 22. Oræ paraplus 800 stadiorum, 311, 17. Messeniæ solum describitur Euripidis versibus, 314, 47. Mons Coryphasius, 291, 46. *Γόρυς* locus, 292, 10. Messeniam Cresphontes obtinuit, 334, 48; a quo in quinque civitates dividitur, Stenyclarum, Pylum, Rhium, Messolam, Hyamitum, 310, 16. Nunc Messenia majore sui parte deserta, 311, 21.
- Messeniacus sinus, 288, 17, 291, 46, etiam Asinaeus vocatur, 309, 10. Ei contiguus est Asinaeus sinus, 308, 22. (Pars sinus Messeniaci prope Asinam urbem); urbes ad eum situs, *ib.*
- Messenii et Pylii quandam inter se cognationem perhibent; quare etiam recentiores poetas Nestorem Messenium faciunt, 540, 32. Eorum rex Melanthus, 337, 31. Messenii in Hispania sedes fuisse dicuntur, 130, 29. Messeniorum et Lacedæmoniorum lis de Pambo fl., 310, 13. Messeniaca bella quattuor, 310, § 10. Eorum primum,
- 231, 29. Messenii in Dianæ fano quod *ἡν Δίαναν* est, Lacedæmonias virgines stuprarunt; hæc belli causa, 310, 41; 214, 6. Exulea Macistum abierunt; oraculi jussu Chalcidensibus Rhegium condituris se adjunxerunt. Ex horum Messeniorum genere erant Rheginorum duces usque ad tempora Anaxilai, 214, 6. Messenii Teleclum Spartanorum regem Messenam sacrificandi causa profectum interficiunt; quare bellum his intulere Lacedæmonii, Messenamque capiunt anno decimo nono et agrum Messenium dividunt, 232, 11. Messenii Messenam Siciliae condidere, 222, 43.
- Messenius, Euhemerus, 39, 35.
- Messos, *Μεσσοί*, Spartæ urbis pars, 312, 28.
- Mesthles et Antiphus, Talamenis filii, Mæconibus ap. Homer. imperant, 535, 26.
- Metabum, *Μεταβόν*, postea Metapontum, 220, 18.
- Metagonium, *Μεταγώνιον*, Mauretaniæ locus aridus et sterilis, 702, 39; e regione Carthaginis novæ, a qua distat 3000 stadia; a Timosthene e regione Massiliæ ponitur, 702, 44. Metagonium Numidiæ regio in qua Abilyca mons, sec. Eratosthenem, 141, 31; negat istam regionem Numidiæ Artemidorus, 141, 33.
- Metalla in Europa, 105, 27; multa in montibus ad Bætin fluv., 117, 48; in Turdetania, 121, § 8; in montibus ab Ana ad Tagum pertinentibus, 118, 2; in omni Iberia, 120, 54. Auri metalla in Cenneno monte Galliae et sub ipsam Pyrenen sita, 131, 19. Silvris quodam in Pyrene incensis fervens terra metalla ejecime fertur, 121, § 9. Attica metalla et Hispanica inter se comparantur, 122, 9. De Atticis metallis dictum Demetrii Phalerei, *ib.* Metalla ad Carthaginem Novam, 122, § 10; 131, 40; metalla plumbi fossilis, cui argentum admixtum est, apud Castlonem, 122, 44; m. in Bastetaniæ et Oretaniæ tractu montano, 130, 3; ferri metalla ad Hemeroscopium, 132, 4; metalla plumbi et stanni in Cassiteridibus, 145, 52; 146, 10. In Gallia Cisalpina nunc negliguntur metalla; olim maximo opere curabantur, ut Vercellis et Ictumulis, 181, 45. Metalla ferri ærisque in Lelanto Euboeæ campo, 384, 15; m. ferri et olim etiam argenti ap. Chalybes, 470, 34; auri in Sipylo, in Atyris, in Bermo et Pangæo, inter Atarnæum et Pergamum, 580, § 28; in Cypro, 582, 36; auri et argenti m. in India, 596, 32; in Meroe ins., 597, 43.
- Metapontum, *Μεταπόντιον* (ruinae prope *Torre di mare*), prius Metabum dicebatur, 220, 18; ab Heraclea 140 stadia distans, Pisatarum sive Pyliorum Troja redeuntium colonia, felix civitas; messem auream Delphis dedicavit, 219, 50; 185, 24. Deinde Achæi locum occuparunt. Aliæ de Metaponti origine narrationes, 219, § 15. Usque ad Metapontum pertinebat vetus Cœnotria sive Italia, 212, 1. Post Metapontum sequitur Iapygia, 230, 41; 220, 14. Ad Metapontum usque Lucania pertinet, 212, 19. A Tarento distantia, 231, 3. Metapontina regio, 212, 12; de ea Achæorum cum Tarentinis controversiæ, 220, 1.
- Metapontius (vel Metalus) e Melanippe pater Boeoti, 220, 15.
- Metaurus, *Μεταυρός* (Marro), Bruttii fl., 213, 26.
- Metaurus (*Metauro*), Umbriae fl., 189, 12.
- Metellus cognomento Balearicus urbes in Gymnesii ins. condidit; 3000 colonos Romanos ex Hispania eo transtulit, 139, 25 et 48. Quomodo insulam aggrediens naves contra fundarum ictus defenderit, 139, 46.
- Metellus (Q.) et Sertorius circa Sagobrigam et Bilbilim in Celtiberia bellum gesserunt, 135, 11.
- Meihana, *Μέηνα* (*Meihana*), Argolidis peninsula et locus munitus, qui in Thucydidis codd. nonnullis *Meithone* scribitur; ortus hinc error, 322, 14; ad eam in

sinu Hermionico mons egestus est flammosa quadam effusione, 49, 27.

Methone, Μεθώνη, Macedoniae opp., 277, 2; a Pydna 40, ab Aloro 70 stadia distans, 277, 7. In ejus obsidione Philippo oculus excisus, 322, 14; 277, 54. Oppidum a Philippo eversum, 375, 12 (ubi Methone Thraciae perperam adscribitur). Eo missi ab Agamemnone nautarum legendorum causa, imprecati incolis sunt, ne unquam finem facerent maris aedificandi, 322, 16. (Methone Leakio est bod. *Elefthero-khori*.)

Methone, Μεθώνη, Magnesia opp., 375, 11.

Methone, Μεθώνη (*Modon*), Messeniae opp., quod ab Homero Pedasum vocari dicunt, 309, 3. Nonnullis est *Apea* Homerica, 309, 46. Agrippa urbe potitus Bocchum in ea interfecit, 309, 6.

Methone in Thucydidis codicibus nonnullis perperam legitur pro Methana, 322, 15.

Methydrium, Μεθύδιον, Arcadiae opp., 333, 40 (ruinae prope *Nimnitta* vicum).

Methymna, Μήθυμνα (*Molivo*), Lesbi urbs, Arionis patria, 528, 39; ejus situs, 527, 14. Methymnaei Ariabae urbis agrum tenent, 505, 27; Assum condiderunt, 522, 20.

Metrodorus, Μητρόδωρος, Scepsius, philosophus et πολιτικός; fata ejus praecipua, 521, 25. Laudatur de Gargarensibus et Amazonibus, 432, 19. 'Εν τῷ περὶ συνήθειας de crocuta animali fabuloso narrat, 660, 1.

Metrodorus Lampsacenus, Epicureus, 504, 44.

Metropolis, Μητρόπολις (*Palxocastro* ruinae), Thessaliae urbs, primum e tribus oppidulis conflata; postea plura assumpta sunt, quorum erat Ithome, 376, 12. Unum e conflatis oppidis erat Onthyrium; unde illatus est cultus Veneris, qui porci sacrificium admittebat, 376, 21.

Metropolis, Phrygiae Magnae opp., 494, 5; 566, 18.

Metropolis (ruinae ad *Turbali* vicum), Ioniae opp. inter Ephesum et Smyrnam, 540, 12. Metropolitum vinum, Μητροπολίτης οἶνος, 544, 39.

Metulum, Μέτουλον, Iapodum opp., 172, 47; 261, 32. (*Motling* ad *Culpa* fl., sec. Reich.; ad vicum *Metule*, Mannert.)

Mevania, Μηρουσία (*Bevagna*), Umbriae opp. in via Flaminia ad Teneam fl., 189, 35.

Micipsas, Μικίψας, Massyliorum rex, 704, 18; auxit Cirtam urbem, in quam etiam Graecos deduxit, 706, 4.

Micythus, Μίκυθος, Messanae in Sicilia princeps, Buxentum coloniam duxit, 210, 25.

Midaem (*Miletum* codd.), Phrygiae Epicteti opp., in quo captus est Sextus Pompeius, 117, 29.

Midas, Μίδας, rex Phrygiae Magnae, 489, 31; poto tauri sanguine oblit, quo tempore Cimmerii in Phrygiam invaserunt, 51, 25. Ejus domicilium ad Sangarium fluvium, 486, 24; divitiis e metallis Bermii montis, 580, 25.

Midas, unum ex nominibus quae servis e Phrygia oriundis indici solebant, 253, 4.

Midea, Μίδα, Argolidis urbs, nunc deserta, 320, 44. Ejus incolae ad Halienas commigrarunt, 320, 50.

Midea, Μίδα, Boeotiae urbs, 320, 44; a Copaide lacu absorpta, 354, 48; 49, 35.

Migrations gentium potiores enumerantur, 51, 1.

Milium in Aquitania, 158, 12; in Gallia, 147, 46; plurimum in Gallia Cisalpina; optimum famis remedium, 181, 31. Milium in Themiscyra, 469, 25; in India, 588, 46.

Milesiorum murus, τὸ Μιλησίων τείχος, in Delta regionis ora inter Bolbitinum et Sebennyticum ostium, a Milesiis structus, 681, 18.

Miletopolis, Μιλησιόπολις (ad bod. *Moalitch* et *Hamamli* sec. Hamiltonem), Mysiae urbs ad Miletopolitidem pa-

indem, 492, 44; 581, 12. Inde coloni missi in Gargarorum urbem, 522, 23.

Miletopolitis Mysiae palus, 493, 33 (nunc *Maniyas*, sec. Hamilton).

Miletus, Μίλητος (*Milata* ruin.), Cretae opp., cujus Homerus meminit; quod diruerunt agroque ejus potiti sunt Lycii, 412, 3; 490, 44. Hinc deducta colonia in Miletum Asiae urbem, 542, 26.

Miletus vetus a Caribus, qui Sarpedonem e Miletu Cretica ducem advocaverant, condita est, 542, 24; 490, 43. Cf. 540, 18. Leleges locum olim tenuerunt, 542, 29. Lelegum sepulcra et domicilia ad Miletum monstrantur, 522, 51; 267, 16. Eam quae nunc est urbem Neleus condidit, 542, 24; 540, 31. Portus urbis quattuor, 542, § 6. Quot sint stadia ab urbe ad Pyrrham et Heracleam sub Latmo, 543, 25. Milesiorum promontorium Posidium, 540, 15. Ante urbem Lade insula, 543, 10. Templum Apollinis Didymei, 542, § 5. A Milesiis coloniae deductae sunt in Icarum, Lerum, Limnas, Arisbam, Abydum (Cf. 505, 42), Pæsum (cf. 504, 21), Artacen, Cyzicum, Scepsin, 542, § 6; Parium, 503, 45; Apolloniam Ponti, 365, 11; Istrum, 265, 5; Heracleam Ponti, 464, 24; Cardiam, 283, 30; Odessum, 265, 15; Borysthenem seu Olbiam, 254, 22; Sinopen, 468, 6; Amisum, 468, 44; Priapum, 502, 52; Proconnesum, 502, 52; Lampasacum, 504, 21; Colonas, quae sunt supra Lampasacum, 504, 30. Milesii Apollinem Ulium colunt, 542, 41. Mariandynos in servitutem redegerunt, 464, 34. Legati Milesiorum Memphin missi, 691, 40. Milesii Cyathariae Medii temporibus ad Bolbitinum Nili ostium appellentes locum qui Μιλησίων τείχος vocatur, condiderunt; postea in Saliticam praefecturam navigantes, Inaro proelio navali superato, Naucratin condiderunt, 681, 19. Miletus a Persis et ab Alexandro expugnata, 543, 5. Phrynichi de priore infortunio fabula, ib. Milesiis nunc adjuncta est Myus, 543, 33. Milesii: Thales, Anaximander, Anaximenes, Hecataeus, Aeschines orator Pompili aequalis, 542, § 7.

Milo, Μίλων, Crotoniata, Pythagorae discipulus, athleta celeberrimus; ejus robur; mortis ratio, 218, 28.

Miltiades, Μιλτιάδης, ad Marathonem Datis Persae copias delevit, 342, 37.

Milya s. Milyas, Μιλύα, Μιλούα, Asiae min. regio, 488, 23; 569, 1; Pisidiæ pars, 488, 16; montana est; ab angustis, quae prope Termessum sunt, versus Isinda usque ad Sagalassum et Apamensium ditionem porrigitur, 539, 42; 488, 16. Contermina Cibyratidi, 539, 28. Milyae, Μιλούα, prius Solymi, tum Termilae, deinde Lycii dicti sunt, 490, 45. cf. 569, 29; 475, 14.

Mimallones, Μιμαλλόνες, Bacchi πρόκοι, 402, 18.

Mimas, Μίμας, mons Erythraee peninsulae, 550, 45.

Minnermus, Μίννερος, Colophonius, tibicen et elegiarum poeta, 549, 22; Aeten in Oceano habitasse censet, 39, 10. Laudatur 39, 17; (ἐν Ναρνῶ), 541, 46 et 49.

Minæi, Μινάιοι, gens Arabiae Felicis ad mare Rubrum, 653, 48; civitas eorum Carna vel Carnana; finitimi Sabæis, ib. Petram aromata ferunt, 661, 6. In Minæam ab Aelanis mercatores veniunt 70 dierum itinere, 654, 19.

Minclius fl., Μίνκιος, e Benaco lacu effluit in Padum, 174, 12.

Minervae nativitas, Ἀθηνᾶς γοναί, pictura in templo Dianae Alpheonae, 295, 26. Minervae δαίμονες Corybantes, 405, 30. Ejus templum, Ἀθήναον, in Minervae promontorio sive cubitu, e regione Caprearum i., 18, 36; ab Ulysae conditum, 206, 11. Templum in Iberia, 124, 11; in Odyssea urbe Ulysae errorum signa habens, 130, 17. Ara in Circæo monte, 194, 3. Minervae Luceriae templum, 235, 48, apud Salentinos, 233, 36; templum ad Scyllantem in Triphylia, 295, 47. Minervae Nedusae

templa duo ad Nedontem fl. et in Poseessa, 309, 28. *Aleæ*, Ἰλίου, fanum Tegææ, 333, 42. Minerva Sciras, 338, 16. Parthenon Atheniense, 339, 25; Poliadis templum Athenis, 340, 14; Poliadis sacerdos recentem caseum Atticum non tangit, 339, 11. Itoniæ fanum in Thessalia, 374, 11, et ad Coroneam Boeotiae, 353, 27; 374, 11; in quo Minervæ sociatur Pluton, 353, 36. Fanum Alalcomenis, in qua urbe nata esse dea fertur, 355, 16. Τῆς Νεδοντῆς fanum in Ceo insula, 418, 8. M. fanum in Illo novo, 507, 52. Minervæ Iliensis simulacrum quod hodie est, stans conspicitur, quum sedens indicat Homerus; sedentia etiam erant antiqua Minervæ simulacra Phocææ, Massiliæ, Romæ, in Chio, alibi, 514, 26. Minervæ Iliacæ simulacra ex Illo allata multis in locis monstrantur, ut Romæ, Lavinii, Luceriae et Siri, 219, 37. In Siri urbe cur clausas habeat palpebras, 219, 26. Minervæ templum Ephesi, 541, 39. Minervæ Lindiæ templum a Danaidibus positum, 559, 18. Templum Sidæ in Pamphylia, 570, 2; apud Elymaeos, 634, 13. Τῆς Κυρηναίων templum, 639, 33. Minerva Sai colitur, 681, 30. Dææ statua, Myronis opus, in Samo, 544, 25; in Parthenone Phidiæ opus, 340, 16. Minervæ antistes apud Pedasenses in Caria, 522, 47.

Minervæ promontorium (*capo della Minerva*) Campaniæ, 202, 8, cum fano Dææ, Capreis objacens, 18, 38; 206, 10, quæ insula ab eo abrupta esse videtur, 50, 10; 18, 6. Vocatur etiam Sireussarum promontorium, 206, 10.

Minium terra Sinopica non deferius exportatur e Turdetania, 119, 34. Obviam fit in Carmania et Æthiopia, 323, 11; 618, 31.

Minus, Μίνος, s. Bænis, Lusitanie fl. maximus, 127, 15.

Minoa, Μινώα, Laconicæ cast. (in *Monembasia* penins.), 316, 30.

Minoa, Μινώα, Megaridis promontorium, quod portum efficit Nisææ, quæ et ipsa Minoa vocatur, 336, 31; 316, 30.

Minoa, Cretæ opp., 408, 5.

Minos, Μίνως, e Jovis antro leges Cretensibus attulit, 414, 29; Jovis confabulator, 648, 42. Ei paruerunt Cares in insulis habitantes, 564, 19. Ejus regia Cnossus, 408, 51; navale Amnisus, 409, 12. Minois θαλασσοπορία, 40, 32. Ejus vim fugit Britomartis, 411, 25. Ei Scylla Nisæam prodidit, amore capta; Minos puellam demersit, 321, 15. Camicis apud Cocalum occisus est, 226, 48; 232, 1. De Minois indole, legibus ceterisque institutis narratio sec. Ephorum aliosque, 409, § 8 sqq.

Minotaurus, 409, 38.

Minthe, Μίνθη, Plutonis pellex, a Proserpina conculcata, in mentham herbam abiit, 295, 51.

Minthæ mons, Μίνθης ὄρος, Triphylia prope Pylum, unde nomen habeat; ibi Plutonis sacellum et Cereris lucus, 295, 50. (Hod. *Alvena* sec. Leakium et Curtium; *Smerna* sec. Boblaye.)

Minturnæ, Μιντορναί, Latii opp. 194, 43; eas perfluit Liris, olim Clanis dictus, 194, 45; 198, 26 et 9. Sitæ sunt in via Appia, 194, 26.

Minyæ, Μινυαί; eorum civitas Orchomenus in Boeotia, 345, 2; 356, 3. Argonautæ Minyæ vocantur, quod Minyarum colonia Orchomeno iolcum deducta erat, 356, 4. Minyæ in Triphylia venerunt aut ex Orchomeno Minyæ cum Chloride Nestoris matre, aut e Lacedæmone, quo venerant e Lemno pulsæ, 298, 22. Habitarunt in Triphylia circa Arenen in Hypæsia regione, 298, 27. Una ex tribus gentibus Triphylia, 289, 45. Minyæ sub Thera, Autesonis f., e Lacedæmone in Callisten ins. migrant ibique Theram condunt, 298, 29.

Minyæus, Μινυῖος, Triphylia, fl. 302, 8; apud Homerum memoratur; prope Arenen fluit; idem est cum Anigro;

nominis origo a Minyis ibi habitantibus repetenda; alia est etymologia eorum, qui pro Μινυῖος legi voluit Μινυῖος, 298, 2.

Misenum, Μισσηνόν, Campaniæ pr. et portus, 202, 6; 203, 16; 206, 19; unde nomen habeat, 204, 34; objacet Prochytae ins., 206, 23, quæ ab eo abrupta est, sicut etiam Pithecusæ ins., 50, 9.

Misenus, Μισσηνός, Ulyssis comes, 21, 37. Promontorio cogn. nomen dedit, 204, 34.

Mithras Persis sol vocatur, 623, 39. Mithræ festa, 454, 27.

Mithridates Ctistes, Μιθριδάτης ὁ Κτιστής, Ponti regno potitus est; ejus successio duravit usque ad Mithridatem Eupatorem, 481, 46; M. Cimiatis castello pro arce utebatur, *ib.*

Mithridates Evergetes, Ponti rex; ejus amicus erat Dorylaeus, unus ex Strabonis majoribus, 410, 10. Sinopæ rex dolo familiarium necatur, quo tempore Dorylaeus Cnossi versabatur, 410, 21.

Mithridates Eupator, alter ex M. Evergetæ filiis, una cum Dorylaeo, Philæteri filio, enutritur; annos undecim natus regnum suscipit; vir Dorylaeum summis affectis honoribus, et cognatos ejus Cnossæ, ubi degebant, in Pontum arcessit, 410, 29. Natus est Sinopæ, quam urbem caput regni constituit, 467, 26. Quæ sunt a Tyra fluvio ad Mæotidem paludem et quæ hinc in ora maritima ad Colchos usque, nota fecit, 11, 44. Dux ejus ad fauces paludis Mæotidis barbaros in glacie equestri prelio, et æstate ibidem pugna navali vicit, 61, 31. Dux ejus Diophantus, 259, 10, qui Palacum ejusque socios Roxolanos prelio vicit, 254, 45. Ejus dux Neoptolemus, q. v., 255, 21. Mithridates in Chersonesum urbem, rogantibus civibus, exercitum misit, Scythiasque qui erant sub Sciluro et Palaco, bellum intulit, eoque subegit; Bosporo ei cessit Parides, 256, 35; 257, 28. Quantum frumenti et argenti solverint tributū loco Chersonesitæ, 258, 29. Contra Mithridatis duces quibuscumque Scilurus in Chersoneso Taurica castellis usus sit, 259, 8. Mithridatis Atheniensibus tyrannos quos vellet imposuit, 342, 6. Ejus copiæ ad Chaeroneam victæ sunt, 355, 34. Duces ejus Delum vastarunt, 417, 29. Mithridates ex avita ditione fugiens per Hæmiorum regionem oramque Zygiurum ad Achæos venit 4000 stadiorum itinere, 425, 50. Colchide potitus est, quam præfectis administrabat; inter hos erat Moaphernes, 427, 50. Regnum ejus inde a Colchide et Armenia minore usque ad Heracleam pertinebat, 463, 25. Cf. 466, 30. Mithridates Amisum ornavit et auxit, 468, 47. Ab Antipatro Armeniam minorem accepit, in qua 75 castella struxit; unum eorum situm fuit ad Dastira, in quod M. confugit, ingruente Pompeio, 475, 35. Mithridatis regia in Cabiris, 476, 41. In Novo castello res pretiosissimas deposuit, 477, 1. Tibium ejusque filium Theophilum necavit; quare Strabonis avus maternus a Mithridate ad Lucullum defect, 477, 40. Mithridatis se filium esse simulavit Archelaus, 478, 20. Mithridates, Nicomede ad Amniam fl. victo, Bithyniam occupavit, tum universam Asiam usque ad Cariam Lyciamque, 481, 14. Cyzicum obsidens parum abfuit quin caperetur, 493, 20. Laodiceam Phrygiæ oppugnavit, 495, 10. Ad Apameæ urbis restorationem 100 talenta largitus est, 496, 5. Cum Sylla in Dardano urbe pacta de pace inivit, 509, 30; 408, 42. Apud eum in honore erat Metrodorus Scepius, qui postea a rege defect, 521, 31. In Mithridatis gratiam Diodorus, Adramyttii prætor, senatum civium suorum occidit et in Pontum cum rege abiit, 525, 4. Quibus limitibus M. asylum templi Ephesi circumscripserit, 547, 49. Οἱ τὰ Μιθριδάτου συγγράμματα;

- de ora Ponticæ orientalis populis eorumque serie, 426, 16.
- Mithridates**, Menodoti f., Pergamenus, a Cæsare honoratus et rex Bospori creatus, ab Asandro evertitur. Genus ejus maternum, 534, 15. Leucotheæ templum Moechicæ regionis spoliavit, 427, 41.
- Mithridates I**, Phraatæ f., Parthorum rex, Elymaeorum templa Minervæ et Dianæ spoliavit, 634, 10.
- Mithridatium**, Μιθριδάτειον, Trocmorum castellum, quod a Ponto divulsum Dejotaro Pompeius dedit, 485, 47.
- Mithropastes**, Μιθροπάστης, Arsitæ f., Phrygiæ satrapæ, Darium fugiens in Ogyrin ins. se contulit; hinc in Oaractam ad Mazenam venit, qui commendavit eum Nearcho. Quid de Ogyri ins. narraverit, 652, § 5 sq.
- Mitylene**, Μιτυλήνη (rectius Μυστήλη), Lesbii urbs (*Mitylen*). Ejus situs, 527, 24; portus duo; obiacens insula, 527, 37. Ditio in continente ad sinum Adramyttenum, 518, 5, ubi pagi Coryphantis et Heraclea, 519, 20. Mil. colonia Ænus, 283, 15. A Mitylene ad Pyrrhæ portum 80 stadia, 528, 26. Ad petras Lariassæas, 50 st. 378, 30. Archæanax Mitylenæus Sigeum munivit lapidibus Iliacis, 513, 18. Mitylenæi contra Athenienses Achilleum munierunt, non tamen Periandro auctore, ut Timæus perperam prodit, 513, 40. Bello Peloponnesiaco Trojam Mitylenæis ademerunt Athenienses, 513, 52. **De Mitylenæis** trucidandis Atheniensium decretum, 528, 22; **Mitylene** oriundi Alcæus, Antimenidas, Sappho, 527, § 3; tyranni ibi Pittacus, Myrsilus, Melanchrus, Cleonactides, 528, 1. Mitylenæi sunt Diophanes rhetor, Potamo, Lesbocles, Crinagoras, Theophaeus historicus, 528, 10; 423, 12.
- Mnasalcas**, Μνασάλκας, poeta Platæensis ex Sicyonia, 354, 2.
- Mnasyrium**, Μνασύριον, Rhodi locus, 559, 24.
- Mnevis**, Μνεύς, bos Heliopoli pro deo colitur, 682, 38; 684, 10.
- Mnoa**, Μνώα, ap. Cretenses, 464, 38.
- Moagetes**, Μοαγέτης, postremus Cibyratarum tyrannus a Murena dejectus, 539, 35.
- Mosphernes**, Μοσφέρνης, matris Strabonis patruus, vir illustris, instante jam regni Mithridatis interitu; una cum rege adversam sensit fortunam, 477, 30; a Mithridate Eupatore Colchidi præfectus est, 428, 1.
- Moasaria**, τὰ Μοασάρια, locus prope Sirbonidem (i. e. *Asphaltiten*) lacum, ubi petrae exustæ produnt igni regionem obnoxiam esse, 650, 40. (Apud Josephum locus Masada vocatur. Ruinæ, in rupe sitæ ad Asphaltidis paludis oram occidentiam, *Sedbe* vocantur. V. Ritter. t. 15, p. 656 sqq.)
- Moechus**, Μώχος, Sidonius, Trojano bello antiquior, ejus est de atomis dogma, 645, 2.
- Modra**, τὰ Μόδρα (ad *Aine Geul*), Phrygiæ Hellesponticæ opp., ad quod Gallus fl. oritur, 465, 27.
- Mœridis** lacus, ἡ Μοίριδος λίμνη, 671, 14, in Arsinoite nomo, describitur. Olim ad eum usque pertinuisse mare videtur, 687, 43. Ejus ripæ litori maris similes sunt, 42, 19. Lacus quomodo irrigationi inserviat, 688, 46. In Mœridis lacus latitudine sita est Oasis minor, 691, 5.
- Mosi**, Μοισοί, Thraciæ gens, iidem sunt cum Mysis, sive Mysorum nomen in Asia demum acceperint, sive jam antiquitus in Thracia habuerint, 252, 9; 245, 33; 464, 20. Molares lapides. V. Lapidæ.
- Molon**, Μόλων, Alabandensis, Menecles rhetoris discipulus, 559, 41; Rhodum se contulit, ib. et 564, 16. Ejus contra Causios oratio, 556, 40.
- Molochath**, Μολοχάθ, fl. Libyæ Maurorum et Masæsyliorum regionem distinguens, 702, 37; 704, 9.
- Molossi**, Μολοσσοί, gens Epirotica, 267, 12. 271, 9. Imperarunt iis Pyrrhus, Neoptolemi filius, Achilles nepos, ejusque poster, 271, 32, qui erant ex Æacidarum familia, 269, 17. Molossi post Chaones totius Epiri imperio potiti sunt, 269, 12. In eorum regione Dodonæum oraculum, 269, 17; 273, 7. Talaes, gens Molossica, 273, 17. Plurima M. oppida evertit Paulus Æmilius, 268, 6. Molossorum lingua κώλια vocantur vetula, et κωλιγόνες senes honoribus functi, 274, 1.
- Molycria**, Μολύκρια, juxta Antirrhiū, oppidulum Ætolicum, 366, 35; 395, 8, supra quod Taphiasus mons, 387, 24; Molycria post reditum demum Heraclidarum condita, 387, 52.
- Momemphis**, Μώμμητις, Æg. urbs a Schedia Memphim naviganti ad dextram sita, post Gynæcopolim, 682, 35. Supra Momemphim duo sunt lacus nitrum habentes et ὁ Νηρώτης νομός, 682, 43. Momemphitæ Venerem colunt, et bovem sacram alunt, 682, 36. Μώμμητις νομός Æg., 682, 35.
- Monarite** vinum, ὁ Μοναρίτης οἶνος, in Melitene Cappadociæ provincia, 458, 36.
- Monesión** thermæ. V. Onesión thermæ.
- Monetium**, Μονήτιον, Iapodum opp. quod Strabo inter Vendonem et Arupinos memorat, 172, 47; 261, 33.
- Monilia**, περιτραχήλια, Hispanicarum quarundam mulierum, 136, 33.
- Monæci** portus, Μοναίου λιμὴν (*Monaco*), in Liguria; ibi templum Herculis Monæci dicti, 168, 51. Ex nomine loci colligas Masillense litus olim eo usque pertinuisse, 168, 54. Portus ab Albingauno 480 stadia distat, 168, 14; ab Antipoli supra 200 stadia, 169, 1. Ab eo nonnulli Alpes incipere putant, perperam, 168, 4. Inde a Monæci portu ora importuosa est, 168, 29.
- Μονόματοι**, Unoculi, gens ficta ap. Æschylum, 36, 5; 248, 30; 605, 47.
- Μονόθαλμοι**, Unoculi, Indiæ gens fabulosa, 58, 46.
- Μονόβηλα** πλοῖα. V. Navigia.
- Mopsium**, Μόψιον, Thessaliæ opp., 379, 19. In campo Pelasgico, 381, 5. A Mopso Lapitha nomen habet, 381, 7.
- Mopsopia**, Μοψοπία, vetus Atticæ nomen, a Mopsopo inditum, 341, 2; 381, 10.
- Mopsopus**, Μόψοπος, a quo Attica vocata est Mopsopia, 381, 9; 341, 2.
- Mopsuestia**, Μόψου ἐστία, Ciliciæ opp., 577, 8.
- Mopsus**, Μόψος, Apollinis et Mantia f., 576, 18; 381, 7; 548, 48. Mopsus et Amphilocheus Mallum condunt; mutuo se occidunt; eorum sepulcra prope Magarsa, 576, 17; 548, 48. Mopsus post Calchantis mortem gentem variam trans Taurum duxit, 570, 14.
- Mopsus** Lapitha, Argonauta, Mopsio Thessalico nomen dedit, 381, 7.
- Morene**, ἡ Μωρηνή, Mysiæ pars, quam a Cæsare obtinuit Cleo, 492, 21.
- Morgantium**, Μοργάντιον, Siciliæ urbs a Morgetibus, ut videtur, condita, non amplius exstat, 224, 34; 214, 25.
- Morgetes**, Μόργητις, e Rhegina regione ab CEnotris pulsi in Siciliam migrant, ubi Morgantium opp. ab iis nomen habere dicitur, 214, 23; 224, 31 et 35.
- Morimene**, Μοριμένη, una ex 10 Cappadociæ præfecturis, 458, 26; 462, 39. In ea ιερὸν τοῦ ἐν Οὐρανῶσι Διός, 460, 30.
- Morini**, Μορινοί, ex Gallia Menapiis vicini, 161, 40; 166, 17; regionis indoles, 161, 42; 166, 46.
- Mormolyce**. Ἡ Μορμολύκη μέσος ἔστιν, 16, 1.
- Moron**, Μόρων, urbs Tago adjacens, e regione insulæ, 500

- stadia e mari distans; in monte sita. Ea Brutus Callaicus ut belli arce contra Lusitanos usus est, 126, 6.
- Mortui vulturibus projiciuntur apud Indos in Taxilæ regno, 608, 31. In melle eos sepeliunt, cera cadavere oblito, Assyrii, 635, 21. In sterquiliniis defodiunt Nabatæi, 687, 4.
- Morus (ἡ συκάμινος), arbor in Ægypto et regione myrthifera, 699, 1; 658, 34.
- Morzei, Μόρζεος, castellum et opp. Gangra in Cappadocia, 481, 51.
- Moschi, Μόσχοι, gens Pontica, Cercetorum et Colchorum contermini sec. Mithridaticōn scriptores, 426, 19. Moschica regio, cujus partem Colchi, partem Iberes, partem Armenii tenent, 428, 9. In ea Leucotheæ templum a Phrixo conditum, 427, 38.
- Moschici montes, 452, 1, Tauri pars, 447, 29; Caucasii extremitates attingunt, 426, 46; Armeniam ab Iberia separant, 51, 7. Supra Colchidem siti, junguntur Scydisæ monti, 470, 12; 422, 40.
- Moses, Μωσής, Ægyptius sacerdos. De ejus historia et doctrina, 647, § 35 sqq.
- Mosynæci, Μοσύναιοι, Ponti gens, in μούσνοις sive turribus habitantes, Scydisæ montis incolæ, 470, 20.
- Mugil, μαστρέως, Nili piscis, 699, 9. Mugiles fossiles, μαστρέως θύκτοες, apud Ruscinonem in Gallia, 151, 11. Mugiles e mari in Nilum ascendunt, 602, 17; 699, 48 et 53. Cur non metuant crocodilos, 699, 48.
- Mugilones, Μουγίλωνες, Germaniæ gens a Marcomannis devicta, 241, 31. Hoc nomen aliunde non novimus. Reichard. (*Germanien* p. 112) Mugilones ad hod. locum *Mügel*n querendos putat, nominis ob similitudinem. Cluverus, III, 31, legi voluit Βουγγουδιώνες, annuente Cramero. Probabiliter Mugilones pars erant magnæ Luiorum s. Lygiorum gentis, a Marcomannis subjectæ; quam in plures civitates diffusam fuisse e Tacito et Ptolemæo constat. Fortasse igitur Μουγίλωνες ortum eat ex Δουγοιδώνες (i. e. Lugi Dones, sicut Ptolemæus habet Δουγοιδίδωνοι (leg. Δούγοι οἱ Δούνοι), aut ex Δουγοιμάνες seu Δουγοιμάνες (sicut Ptolem. habet Δουγοιμάνοι, i. e. Δούγοι οἱ Μανοὶ vel οἱ Ὀμανοί, *Lugi Manimi* Taciti).
- Muli. Iis caret Arabia Felix, 653, 44. Clavæ signum iis inurunt Sibiæ, Indiæ gens, 586, 47. Muli Ligistici, ginni, 168, 44. Muli Reatinii præstantissimi, 196, 20.
- Mulierum ornatus in Hispaniæ quibusdam regionibus, 136, 31. Mulieres Hispanicæ et Liguriæ sæpe inter operandum pariunt; Hispanicæ quum pepererunt, suo loco viros decumbere jubent iisque ministrant, 137, 5. Dotem mulieribus viri afferunt ap. Cantabros; filia apud eosdem heredes instituuntur, 137, 30. Mulieres viris mixtæ saltant apud Bastetanos, 128, 43. Mulieres louδαϊκῶς ἐκτετραμμέναι apud Creophagos, 656, 45.
- Mulierum urbs. V. Gynæcopolis.
- Mummius (L.) Corinthum evertit, 327, 23; generosus potius quam artium amans, 327, 42.
- Munda, Μούνδα, Turditanæ urbs, suæ regionis quasi metropolis, a Carteia distat circa 1400 stadia, 117, 52; ad eam Pompeii filii debellati sunt, 117, 18; 133, 30. (Stadiorum numerum in 460 vel 430 mutarunt, quod eo fere intervallo nunc *Monda* locus occurrit; at hanc non esse Mundam historia notam, e Plinio 3, 1, 3 et aliunde satis patet. Vir doctus in *Ausland* 1842, N. 205, ad Mundam refert ruinas quæ sunt inter *Martos Alcandete*, *Boena*; in quem locum etiam Strabonis stadia 1400 satis quadrant.)
- Mundas, Μούνδας, Lusitanæ fl., subvectiones habens exiguas, 127, 9.
- Mundus et cælum globi formam referunt, 91, 9; 52, 10; 78, 10.
- Munychia Diana. Cf. Diana.
- Munychia, Μουνυχία (*Fanari*), Athenarum describitur, 339, § 15.
- Muræne, σφύραινα, in mari ad Turdetaniam, 120, 26 et 30.
- Murena, Μουρηναῖος, Mosagetes, Cihyratarum tyrannum, dejecit, et Balbura Bubonemque, tetrapolis Cihyraticas urbes, Lyciæ adjecit, 539, 35. Murenæ amicus Athenæus Seleucensis, 572, 13.
- Mures. Cur Apollo Sminthius murem sub pede habens representetur, 517, 18. Murum multitudo Hispaniæ regiones aliasque interdum infestat, 137, 19. — Murem araneum, Μυγαλὴν, Athribitæ in Ægypto colunt, 690, 30.
- Musæ deæ, 402, 1. Πρόπολοι τῶν Μουσῶν οἱ πεπαιδευμένοι πάντες καὶ ἱδῶς οἱ μουσικοί, 402, 14. Musarum cultus a Thracibus institutus in Pieria, Olympo, Pimpla, Libethro, Helicone, Nympharum Libethriadum antro, 404, 35; 352, 20. Musæ Thamyryn puniunt, 301, 7.
- Musæus, Μουσαῖος, Thrax, musicus, 404, 44; 649, 6.
- Museum, Μουσεῖον, Alexandriæ, in eoque philologorum collegium, 674, 53.
- Muscani terra, ἡ Μουσικανοῦ χώρα, ad Patalenam sita, 597, 29. Indiæ regio australissima; quæ fusiis describitur sec. Onesicritum, 591, 45; 592, § 22; 597, § 34. (Caput regionis fuerit *Arore*, cujus ruinæ prope *Bukhar* exstant. V. Ritter t. 5, p. 472.)
- Musica omnis Thraciæ et Asiaticæ originis, ut colligas ex locis ubi Musæ colebantur, et ex nominibus antiquissimorum musicorum, 404, § 17. Musici, Apollinis ministri, 402, 15; morum formatores et correctores, secundum Pythagoreos et Aristoxenum, 13, 2 sqq. Μουσικὰ παιδιασκάδια una cum medicis et aliis artificibus Eudoxus in Indiam navigaturus secum duxit, 82, 18.
- Μούσωνες, arietes Sardinie, 187, 40.
- Mustelæ Mauritanie, 702, 4.
- Mutina, Μουτίνη (*Modène*), Italiæ urbs, 171, 45; 180, 30; lanam habet optimam, 181, 38.
- Mycalæ, Μυκάλη, mons Ionie, 543, 44. Ejus πρόπους Trogylium pr., 544, 5. Ad Mycalen usque porrigitur Mesogis m., 537, 43. Regionem ejus olim Cares tenuerunt, 540, 19.
- Mycalæssus, Μυκαλησσός, hæotice Μυκαλητός, Tanagricus pagus, 346, 53; 348, 19. Vicinum ei Harma, 347, 1.
- Mycenæ, Amythaonidarum regia, 320, 4; ab Heræo 10 stadiis dissitæ, 316, 45. Navale habent Eiones, 321, 17. Mycenæ initio Argiæ inferiores; mox superiores, quum eo commigrasset Pelopidæ. Quousque Agamemnonis Mycenis residentis regnum pertinuerit, 320, 8. Condidit urbem Perseus, cui Sthenelus, hinc Euryathens successerunt, Argis quoque imperantes, 324, 16. Dein Mycenæ transierunt in potestatem Pelopidarum e Pisatide profectorum et Heraclidarum, qui etiam Argos obtinebant, 324, 25. Post pugnam Salaminiæ Mycenæ dirutæ ab Argivis, Cleonæis et Tegeatis, 324, 27. Ne vestigium quidem superest, 320, 25. Cf. 324, 16. Mycenæ et Argos a poetis sæpe confunduntur, 324, 30. Mycenis et Agamemnoni subditæ urbes sec. Homerum, 324, 9.
- Mychos, Μυχός, Phocidis portus ad sinum Crisæum, 352, 3; 363, 6. A Crensa 90 stadiis distat, 351, 9.
- Myconus, Μύκονος, una ex Cycladibus ins., 417, 5; sub qua jacere ferunt Centauros ab Hercule interfectos; natum hinc proverbium; calvities Myconiorum, 418, § 9.
- Mygdones, Μυγδόνες, Edonorum pars in Macedonia, 273, 32; Bolbæ paludis accolæ, 251, 16.

- Mygdones, Μυγδόνες, Asiatici, a Thracibus oriundi, 245, 34, a Rhynaco usque ad Myrleanum agrum pertinent, 492, 40.
- Mygdoniæ in Mesopotamia (in Assyria, 627, 6) regionis situs, 636, 1; urbes ejus Nisibis s. Antiochia Mygdoniæ, Tigranocerta, Carrhæ, Nicephorium, Chordiraza, Sinaca, 636, 5; 627, 6; 452, 21. Mygdonibus superjacet Maasius m., 452, 21.
- Mygdonia, Μυγδονία, Macedoniæ regio, tota olim sub Pæonibus erat, 281, 39.
- Μυγδονία regio Cyzicenis subjecta, 493, 32. Mygdoniæ campus, 503, 14; per quem fuit Odryses fl., 471, 51. Cf. 483, 13.
- Mylæ, Μύλαι, Siciliæ opp.; ejus a Peloro et Tyndaride distantia, 221, 13. Mylarum Zancleæ Himeram condiderunt, 226, 43.
- Mylasa, τὰ Μύλασα, Carie urbs; ejus situs, lapicidinae, templa Jovis Osogo et Labrandeni; olim urbs erat regia Carum qui sub Hecatomno fuerunt; emporium ejus Phiscus, 562, § 23. Urbs scorplis infestatur, 364, 10. Mylasenses viri Euthydemus et Hybreas rhetores, 562, 54; eorum in patria auctoritas. A Labieno Mylasa male mulcata, 563, § 24.
- Myndus, ἡ Μύνδος, Carie urbs cum portu; propinqua ei promontoria, 561, 10 et 44. Olim Lelegum urbs, 522, 41 et 46.
- Mynes, Μώνης, Cilicum Lyrnessi princeps, 523, 14; 529, 37; ab Achille interfectus, 500, 24; 523, 16.
- Myonnesus, Μυόννησος, ins. sinus Maliaci, 373, 41. Myonnesus, Ionie opp. inter Teum et Lebedum in loco excelso peninsulam referente. Eo quo Attalus transduxit scenicos totius Ionie artifices, 549, 40 et 46.
- Myoshormus, Μυὸς ὄρμος, Ægypti portus magnus ingressu flexuoso, vocatur etiam Ἀφροδίτης ὄρμος, 655, 16; tres obiacent insulae, ib. Myoshormus Berenicæ propinquus est, 692, 32 (Cf. Coptus); e regione Thebaidis jacet, 654, 20. A Copto sex septemve dierum itinere distat, 692, 42. Indicarum et Arabicarum mercium emporium, quæ hinc Coptum, hinc Alexandriam ferri solent, 664, 49; 692, 36. Strabonis ætate a Myoshormo in Indiam quotannis navigabant naves centum viginti, quum Ptolemæorum temporibus perpauci in Indiam mercaturæ causa navigare audent, 97, 39. Myoshormum ab Egra Arabiæ Ælius Gallus trajecit 11 dierum itinere, 665, 39.
- Myra, τὰ Μύρα, Lyciæ opp., 567, 30; 568, 25.
- Myrcinus, Μύρκινος, Macedoniæ opp. ad Strymonicum sinum, 280, 1.
- Myriandrus, Μυριάδρος, Ciliciæ urbs ad sinum Iasicum, 577, 7.
- Μυριακή in Ichthyophagorum Arianae ora, 613, 25.
- Myrina, Μύρινα, Æolidis urbs ab Amazone nomen habet, 491, 17; 471, 30; 532, 32. Ab Harmatunte pr. 60 stadia, 531, 48, a Cyme et a Grynio 40 stadia distat, 531, 41; portum habet, 531, 48. Myrinæorum oppidulum Grynium, 531, 51.
- Myrina Amazo sepulta sub Batia in Trojano campo; urbi nomen dedit, 532, 33; 491, 10.
- Myrlea, Μύρλαια, Bithyniæ urbs, quam Philippus diruit, Prusias restauravit et Apameam dixit, 482, 39. Vicinis in montanis Alæones habitant, secundum Menecratem, 472, 3. Μυρλαιανών χώρα, 492, 41. Myrleani Clearches rhetor, 485, 6, et Asclepiades grammaticus, 130, 18.
- Myrmecium, Μυρμήκειον, Taurorum oppidum a Panticapæo 70 stadia distans, 257, 51; 40 stad. a Parthenio, ib.; Achilleo obiacet, 424, 7 et 16.
- Myrmecoleones, λέοντες οὗ καλούμενοι μύρμηκες, in Æthiopia et Arabia, 659, 16.
- Myrmidones, Μυρμιδόνες, cur Æginetæ dicantur, 322, 47. Myrmidones vocantur omnes qui Peleum ex Ægina proficiscentem secuti Achilli et Patroclo parebant, 372, 25. Myrmidones Hellenes, 318, 9.
- Myronis tria opera colossica Sami, 544, 22.
- Myrrha in Gedrosia, 613; 46; in Sabæorum terra, 662, 9; in Chatramotitide, 654, 17. Ex arboribus provenit, 665, 50.
- Myrrhifera Æthiopiæ regio est post fauces sinus Arabici, 654, 52; 658, 33.
- Myrrhinus, Μυρρινός, Atticæ pagus, 342, 36.
- Myrsilus, Μυρσίλος, historicus, Assum a Methymnæis conditam esse ait, 522, 19. Idem de Antissa Lesbi urbe laudatur, 50, 4.
- Myrsilus, Μυρσίλος, Mitylenæorum tyrannus, 528, 4.
- Myrsianus, Μύρσαιος (Klonia prope Mazi), Elidis opp., nostro tempore Μυρτούντιον dicitur, pagus ad mare pertinens in via qua Dyma Elidem itur, 70 ab Elide stadiis dissita, 293, 29.
- Myrtoum mare, τὸ Μυρτῶν πῶλος, 269, 8; 288, 21; 284, 49; 317, 20; 322, 42, inter Cretam et Argolidem et Atticam. Ejus latitudo et longitudo, 102, 36; ejus insulae Cythera, Calauria, Ægina, Salamis, his vicinæ et Cycladum nonnullæ, 102, 40.
- Myrtuntium. V. Myrsinus.
- Myrtuntium, Μυρτούντιον, palus marinus inter Leucadem et Ambracium sinum, 394, 38.
- Myscellus, Μύσκαλλος, e Rhypis Achæus, Crotonis conditor, una cum Archia Delphos venit; datum ei oraculum, 218, 4; 224, 3; 332, 37.
- Mysi, Μυσοί, nunc Mæsi dicti, gens Thracica, ad utramque Istri ripam habitantes, ex quibus oriundi sunt Mysi Asiæ, 245, 30; 489, 35, 464, § 3. Mysi ἀρχέμαχοι, quos Homerus memorat, 246, 26; 5, 25, non sunt Asiani, sed Europæi Istri accolæ, 252, 4; 245, 40. Mysis permixti sunt Getæ, 253, 18; finitimi his sunt Scordisci minores, 264, 17. Mysi animatis abinent; θεοσεβείς et καρποδέται vocantur, sec. Posidonium, 246, 14, dubitante Strabone, 247, 4.
- Mysi Asiæ. Duplex est Mysis Asiæ, altera Olympia, Bithyniæ et Phrygiæ Epicteto contigua, quam Artemidorus ait Mysorum trans Istrum habitantium coloniam, altera ad Caicum et Pergamenen usque ad Teuthraniam et Calci fl. ostium, 489, 33. Mysi circa Olympum degentes Olympii vel Hellespontii vocantur, 485, 9. Regio eorum sita est inter Bithyniam et Æsepi ostia, adeo ut mare tangat et ad Olympum fere totum pertineat, 483, 25. Mysi Bithyniam inhabitant, 484, 42. Secundum nonnullos Mysi aliquamdiu circa Olympum habitant, deinde, quum Phryges e Thracia eo venissent, supra fontes Calci juxta Lydiam consederunt, 490, 11. Mysi Asiæ, inter Lydos, Phryges et Troes habitantes, e Thraciis Mysis oriundi, 245, 31 (Cf. Mysi Europæ). Mysi alii sunt Thracæ, alii vero Lydi genere; posterius quomodo probare nonnulli studeant, 490, 1. Fines Mysorum, Lydorum, Phrygum et Bithyniorum constituere res lubrica est, 483, 12; 484, 15. Mysiæ mediterraneæ situs, 493, 46. Mysorum et Phrygum et Lydorum regiones sæpe confunduntur, 489, 39. Lingua Mysorum e Phrygia et Lydia mixta est, 490, 10. Mysi et Lydi, tanquam fratres Carum, templi Jovis Carii participes sunt, 562, 46. Mysi et Mæones sive Meones iidem sunt, 471, 12. Mysiæ regio ἡ Ἀδριατική, 492, 21, et ἡ Μεσσηνική, ib. In Mysiæ Catacecaumena Arimos ponti Demetrius Scepsius, 535, 42. Mysi Jovem Abrettenam colunt, 492, 20. Mysorum et Cilicum reges Teuthras et Telephus, 501, 50; 526, 10.
- Mysius Bosphorus postea Thracius dictus, 484, 45.

Myusis fl., Μύσιος, et Temno m. in Caicum influit, 528, 50.
Mytæ, Ceres ministri, 402, 16.
Mytus Lydorum lingua oxya arbor vocatur, 490, 6.
Mytilene. V. Mitylene.
Mytus, Μυεύς, Ionie urbs, a Cydrelo condita, 541, 4, ad Mæandrum; nunc urbs ob habitatorum defectum Mileto adjuncta est, 543, 33. Olim Cares eam tenuerunt, sec. Pherecydem, 540, 19. Xerxes eam Themistocli dedit, 543, 35. Μυήσιοι (Μυωόσιοι?), 555, 47; 554, 5. Ad Myntem est Charonium, 495, 44.

N.

Nabatea, Ναβαταία, ἡ Ναβαταίων Ἀραβία, ex qua per Pelusiacam regionem via in Ægyptum ducit, 682, 20.
Nabataeorum Arabum urbs Petra, 661, 4; 663, 16; Leuce come emporium maritimum, 664, 20. Nabatea regio populosa et pascuis abundans, 661, 13. Insula Nabataeorum, 661, 15; latrocinia eorum nunc coercita, 661, 17. Olim Syriam incuratibus infestabant, 663, 12. Nabataeorum indoles, convivia, domus, urbes mœniis carentes; regionis proveniunt; pecora; vestitus; circa mortuos incuria; solis cultus, 666, § 26. Rex ex sodalibus aliquem, qui frater vocatur, curatorem habet, 663, 25. Legibus bonis reguntur, ib. Obodas rex, 664, 29. Nabataeorum amicitia Augustum in spem subjiciendæ Arabiæ erexit, 663, 49; at Syllæus procurator dolo suo effecit, ut Ælii Gallii expeditio irrita esset, 663, § 23. Expeditioni illi mille Nabatæi interfuerunt, 664, 18.
Nabiani, Ναβιανοί, nomades inter Mæotidem et Caspium mare, 434, 28.
Nabocodrosor, Ναβοκοδρόσορος, qui magis quam Hercules apud Chaldaeos celebratur, ad Columnas usque exercitum duxit, 585, 49.
Nabrissa, Νάβρισσα, ad æstuarium Turdetaniæ sita, 119, 7; 116, 17.
Naburrianus, Ναβουριανός, Chaldaeus astronomus, 629, 42.
Nacolia, Νακολία, Phrygiæ Epicteti opp. 493, 44.
Nagidus, Νάγιδος, Cilicis opp., 571, 45; cui obiacet Lapathus Cypri, 582, 14.
Naiades, Ναϊάδες, Bacchi πρόκοι, 402, 19.
Namnites, Ναμνίται (aliis Namnetæ), ad Ligeris ostium, 158, 6. Cf. Samnitum mulierum insula.
Nanno. V. Minnermus.
Nantuata, Ναντουάτα, supra Salassos in Alpibus habitant, 170, 7.
Nape, Νάπη, Leabi opp. in Methymnæo campo, ab Helanico perperam Lape scribitur, 366, 7.
Napata, τὰ Νάπατα, Æthiopum urbs, Candaces regia, quam diruit Petronius, 696, 48.
Napetinus alnus, Ναπητινός (Ναπιτινός codd.) κάλπος, i. q. Hipponiates, 212, 7.
Naphthæ fontes prope Arbela, 628, 27; in Suside et Babylonia, 632, § 15; ad Tigridem in Gordyæa, 636, 24. Ejus natura, 632, § 15. Cf. Bitumen.
Nar, Νάρ, Umbrie fluvius Narniam urbem perfluit, et paulum supra Oricinus in Tiberim exit, 189, 32; 196, 5.
Narbon, Νάρβων, Galliæ opp. ad Gallicum sinum minorem, 150, 51; 105, 52; 147, 1; 157, 15. Hanc urbem Polybius verticem sancti anguli obtusi in triangulo ad cuius hypotenusam sunt Columnæ et fretum Siculum; a Narbone ad Columnas circa 8000 stadia, ad fretum Siculum 11200 st., sec. Polybium, 86, 44. Narbo in eodem sita paralelo in quo Massilia et Byzantium, 87, 38. A Narbone usque ad parallelum a Columnis ad fretum Siculum ductum Polybius 2000 stadia, Strabo vero 5000 st. numerat, 87, 47; ad templum Veneris Pyrenææ 63 m. pass.; totidem ad Massiliensē prom., 151,

2; ad Nemausum 88 m. pass., 148, 23, vel 720 stadia, 155, 31. Narbo commercijs suis Nemauso superior, 155, 8. Narbo est Volcarum Areomiscorum vel potius totius Galliæ emporium, 154, 49; 150, 52; supra Atacis fl. ostia ad lacum Narbonensem (*Pétang de la Roubine*) sita, 150, 52.
Narbonensis Galliæ figura, 148, 3. Ab oriente terminatur Varo fluvio, 148, 14. In mediterraneis Rhodano fluvio, 154, § 12. Propinqui ei sunt Ruteni et Gabales, 158, 35; Narbonensis latus meridionale pertinet a Varo fluvio usque ad templum Veneris Pyrenææ, vel, ut aliis placeat, usque ad tropæa Pompeii, 148, 18. Descriptio oræ quæ est a Massilia ad Pyrenen, 150, § 6-8; a Massilia ad Varum fl., 152, § 9. Regio mediterranea ab oriente Rhodani, 153, § 11; ab occasu fluvii 154, § 12, incolæ Narb. Galliæ olim Celtæ appellabantur, 157, 19; 147, 16. Usque ad Narb. provinciam pertinent nonnullæ e gentibus quæ Aquitanis adscribuntur, 157, 29. Narbonensis provinciæ rectoribus Roma missis obtemperant Ligures et Allobroges, 169, 26. Narbonensis Gallia eadem quos Italia fructus fert, 147, 43. Narbonensium legati ad Scipionem (Æmilianum) missi nihil memoratu dignum habuerunt quod de Britannia interrogati narrarent Polybio, 158, 6.
Narcissi Eretriensis monumentum, quod Sigeli vocatur, in Boeotia, 346, 46.
Nardus in India, 592, 29, Gedrosia, 613, 46; Arabia, 666, 6. Nare carentes. V. Ἀρριναί.
Narnia, Νάρνια (*Narni*), Umbriæ opp. ad viam Flaminiam, quod perfluit Nar fluvius, 189, 32.
Naron, Νάρων (*Narenta*), fluvius Illyriæ, ad quem Daorizi, Ardiesi, Plerni, 262, 9. In eo Thasia et Chia vasa inventa. De hac re Theopompi sententia, 263, 26.
Narthacum, Ναρθάκιον, Phthiotidis opp. in Achillis ditione, 372, 45.
Narthecis, Ναρθηκίς, insula ad Posidium Sami pr., 544, 16.
Narycum, Νάρικιον, Locrorum Opuntiorum opp., Ajacis Locri patria, 365, 26.
Nasamonæ, Νασαιμόνες, Libyca gens supra Cyrenaicam, 108, 38, a Berenices regione usque ad aras Philæorum habitant, 710, 4; in regione Syrti Cyrenaicæ superjacentes; post eos sunt Paylli et Gætulorum pars, 711, 44.
Nasica, Νασικᾶς, Dalmium, Dalmatarum urbem, ex magna exiguum fecit agrumque pecori pacnam, 262, 2.
Natiso, Νατίσιον (*Natissone*), fluvius ad Aquileiam, 178, 35.
Naturalis historiæ cognitio geographo necessaria, p. 7, 2.
Naoclus, Ναύκλος, Codri f. spurius, Teum colonis frequentavit, 541, 10.
Naucratis, Ναύκρατις, in Saitico nomo Inari regis temporibus condita, non multo supra Schediam, 681, 24. A Schedia Memphim naviganti a sinistra est fluvio adjacens, 682, 48. Naucratim deportatur vinum Leabium, 686, 48.
Naulochus, Ναύλοχος, ad Pontum, Mesembrianorum opp., 265, 15; 378, 39.
Naupactus, Ναύπακτος, Locrorum Ozolarum urbs, quam Ætolis Philippus attribuit; unde nomen habet, 366, 23; 387, 14.
Nauplia, ἡ Ναυπλία, Argivorum navale, 315, 46. Ei vicinæ sunt speluncæ Cyclopææ, 320, 40. Nauplienses ex Argolide in Messeniam migrarunt, 321, 3. Nauplienses et postea pro his Argivi ad amphictyoniam Calauriæ contribuebant, 321, 35.
Nauplius ejusque filii, quorum fingendorum Nauplia locus ansam dedit, 316, 48.
Nauptus (Νάμπουτος codd.), Tauriscorum urbs (*Ober-Latbach*), quo ex Aquileia urbe per Ocrum montem

- merces transportantur viâ 400 stadiorum; 172, 54; viâ 350 vel, sec. alios, 500 stadiorum, 260, 41. Nauporto merces ad Istrum debebantur, 172, 54. Urbs fluvio in Saum exeunti adjacet, 173, 2. Vicinus ei Corcoras fl., 260, 51.
- Naustathmum, Ναύσταθμον, Græcarum navium statio ad Trojam, qui locus etiam nunc Naustathmum dicitur, ad Sigeum, non longe ab ostio Scamandri, 512, 11 et 24.
- Naustathmum, Cyrenaicæ regionis portus, 71, 26.
- Navium structura apud Venetos Gallie, 162, 7. Navigii coriaceis, ἀρπαρῖνοις κλοίοις, Lusitani utebantur; navigia monoxyla nunc perrara ibi, 129, 4. Naves quibus ex India in Taprobanen navigant, 589, § 15. Navigii genus, κάρων dictum, quo ad Phlæas insulam utuntur, 695, 4. Navium fractarum rudera, ναυάγια θαλασσίαν κλοίων, ad Ammonis templum reperiuntur, 41, 20.
- Navigatiori quamnam utilitatem præbeant maris effusiones in ora Turdetaniæ, 118, 38.
- Naxus, Νάξος, Cycladum una, 417, 4 et sqq.
- Naxus, Νάξος, Siciliæ opp., 222, 20; Chalcidensium colonia, 222, 34; quando sit deducta, 224, 3. Naxiorum coloniæ Leontini, 227, 26; Catana, 223, 14; Zancle, 222, 46; Callipolis, 226, 44.
- Nea come, Νέα κόμη (Alvéa κόμη?), Troadis, inter Palæncepsin et Polichnam, 516, 25.
- Neæthus, Νέαθος, fl. ad Crotonem; unde nomen habeat, 217, 45.
- Neandria, Νεανδρία, Troadis opp., ex quo Alexandria frequentata est, 517, 15; 518, 35; ab Illo 30 stadia distat, 518, 36. In agro ejus Samonium plantities, 406, 2.
- Neanthes, Νεάνθης, Cyzicenus historicus, Argonautas Idææ matris templa circa Cyzicum condidisse prodit, obloquente Demetrio Scepsio, 37, 33.
- Neapolis, Νεάπολις, Chersonesi Tauricæ castellum a Sciluro ejusve filii exstructum, 259, 9. Situs incertus. Quærent locum in ruinis castelli quæ sunt in valle *Sulghir* non ita longe a *Symferopol*.
- Neapolis, Datanorum urbs in ora Strymonica, 280, 47. versus boream terminat sinum Strymonicum, 279, 37.
- Neapolis, Cumæorum urbs in Campania; unde nomen habeat; Parthenopis Sirenis ibi monumentum (cf. 18, 51; 21, 33); Campani in urbem recepti; Græcorum institutorum etiam nunc vestigia; quinqueennale certamen musicum et gymnicum; cuniculus; aquæ calidæ; Romanorum delicias, 205, § 7; 211, 5. Neapolitani Pithecussas occuparunt, 206, 30; dein amiserunt; Capreas occuparunt, quam deinde sibi vindicans Augustus Pithecussas Neapolitanis reddidit, 207, 9.
- Neapolis aive Leptis (Magna) Libyæ, 708, 47, quam Strabo inter Hermæum et Aspidem s. Clypeam memorat, (præter ordinem), 707, 3. A Romanis una cum Carthagine eversa est, 708, 3.
- Neapolis, quondam Ephesiorum, nunc Samiorum opp., 546, 16.
- Neapolis a Pompeio vocatur Phazemon Ponti pagus, quem auctum ille urbem constituit, 479, 45.
- Neapolitis, i. q. Phazemonitis, q. v.
- Nearchus et Onesicritus ab Alexandro cum classe emissi sunt, ut commodas stationes in Arianiæ ora seligerent, et ipsius iter a latere comitarentur, 614, 16. Nearchus quando navigationem suam incepit, 614, 19. In Arabicum sinum classem conduxit multas perpressus ærumnas, 617, 26. Multa meritis est, 58, 41. In meridionali India utramque Ur. am occidere dixit, 64, 20. Laudatur de Mardis, Uxiis, Elymeis, Cossacis, 449, 40. Alexandrum ait per Gedrosiam exercitum duxisse, ut Semiramidis et Cyri expeditiones obscuraret, 585, 32. Citatur de Indiæ magnitudine, 588, 18; de campis quos fluviorum alluviones effecerunt, ut Hermi, Caystri, Caici, Nili, 589, § 16. De imbris et fluviorum exundationibus in India, 590, § 18. De causa incrementorum Nili, 593, 39. De Indi ostiis, 597, 35. De sindonibus ex lana arborea factis, 591, 35. De elephantis, 601, 11. De formicis aurum effodientibus, 602, 21. De reptilium in India copia et malitia, 601, § 45. De legibus Indorum; de quibusdam Indorum institutis; de eorum armatura et industria; de epistolas scribendi ratione; de regum et magistratum adoratione; de lapidibus pretiosis, 610, 15. De sophistis indicis, 610, § 66. De Arbium ora, 613, 17. Quomodo belluas propulsaverit; quid de magnitudine earum tradat, et de insula quæ accedentes ad ipsam perdere credebatur, 617, § 12 et 13. De Carmaniorum moribus et lingua, 618, 46. In navigatione sua viæ ducibus peritis carebat, 623, 13. De Susidis ora; de emporio ad Euphratis ostium deque navigatione per Pasitigrin ad Susa urbem et per Euphratem ad Babylonem, 620, § 5. De Ogyri insula, 652, § 5. In sinu Persico Mazenam navigationis ducem habuit, 631, 3. De alia insula in Persicæ oræ initio quæ uniones habeat; de arboribus in insulis ad Euphratis ostium; de echinis et cetis, 653, 3. Nearchi comes Androethenes Thasius, 652, 3.
- Nebriſsa, Νέβρισσα (*Lebrija*), ad Bætis fl. æstuarium.
- Nebrodes montes, Νεβρώδη ὄρη, Siciliæ, 228, 22.
- Necolis, (Darii, ut Strabo ait memoria lapsus) jussu Libya circumnavigata est, sec. Herodotum, 81, 15; 83, 7.
- Nεχροπόλιντις quid? 328, 4.
- Necropolis Alexandriæ, 675, 50.
- Nεχρομαντρεῖον ad Avernum Campaniæ lacum, 203, 29. V. Oraculum.
- Nεχρομάντις apud Persas, 649, 11.
- Neda, Νέδα (riv. de *Buzi*), Triphylia fl., 300, 36; 302, 7; 296, 4; nunc Triphyliam a Messenia distinguit; e Lycæo Arcadiæ defluit; de fonte fluvii fabula, 299, 26.
- Nedon, Νέδων, fl. per Laconicam lapsus ad Pheras Messeniæ urbem (ad h. *Kalamata*) exit; habet nobile Nedusiæ Minervæ templum, 309, 27.
- Nedon, locus quidam (Messeniæ?) ex quo aiunt Teleclum colonis frequentasse Præessam, Echeas et Tragium. A Nedonte loco nomen habet Nedusia Minerva, cujus sanum erat Præessæ, 309, 29.
- Νεδουσία; Minervæ templum in Ceo et ad Nedonem, 418, 8; 309, 28. Cf. Nedon.
- Negrana, τὰ Νέγρωνα (*Nedfran*), Arabiæ opp., quod Ælius Gallus cepit, 663, 10 et 30.
- Nelson, Νήσιον, Ithacæ mons, incertum an idem cum Nerito an alius, 390, 25.
- Neleus et Augeas inimici, 303, 5. — Neleus, Ægypti pater, 541, 7. Ejus regia Pylus, 296, 27.
- Neleus, genere Pylus, Miletum condidit, 540, 31, 542, 16; aram in Posidio pr. struxit, 541, 2.
- Neleus, Corisci f., Scepsius, Aristotelis et Theophrasti discipulus, Theophrasti bibliothecam successionem nactus Scepsin transtulit, 520, 39.
- Neleus, Eubœæ fl., cujus aqua miram habet virtutem, 386, 3.
- Nelia, Νηλία, in Magnesia pagus Demetriadis, 374, 42 et 44.
- Nelidæ, Νηλεΐδαι, post Menelai mortem Messenia potiuntur, 308, 17.
- Nemausus, Νέμαυσος, Galliæ urbs, Volcarum Arecomiorum caput, civium multitudine Narbone præstantior; ei 24 pagi subsunt; ædilitatis et quæsturæ honorem ibi adepti eo ipso Romani sunt; ideoque gens ea præfectis Roma missis non subjecta, 154, 8. Sita urbs in via ex

- Hispania in Italiam ducente, 155, 16. Nemauso usque ad Vocontiorum terminos ascensus Alpium 63 mill., 148, 37. Nemausus a Rhodano et Tarascone 100 fere stadia distat, 155, 29; a Narbone 720 stad., 155, 30, vel 88 mill. distat, 148, 23; ab Aquis Sextiis 53 mill., 148, 27.
- Nemea fl., Νεμέα, Corinthiam et Sicyoniam distinguit, 328, 44.
- Nemea, ἡ Νεμέα, Argolidis urbs; ejus situs, lucus, ludi; leo Nemeæus; Bemina vicus, 324, 38.
- [Nemeæus?] Dianæ fanum in Teuthæa Achais, 294, 11.
- Nemesis Rhamnusiae templum, 342, 41, et statua, 340, 36. Cf. Adrastea.
- Nemossus, Νεμωσσός, urbs Ligeri adjacens, caput Arvernorum, 158, 42 (Augustonemetum ap. Ptolem.; haud dubie est *Clermont-Ferrand*, minusque recte Strabo urbem ad ipsum fluvium ponit.)
- Nemus, Νέμος, vocatur Dianeum prope Ariciam in Latio, 199, 41.
- Nemysiae, Νεμυδίας (an Νεμυαίας?), Dianæ fanum in Teuthæa Achais, 294, 11.
- Neocles, Νεοκλῆς, Epicuri pater, ludimagister, inter κληροδόχους fuit, quos in Samum Athenienses miserunt, 545, 29.
- Neon, Νεών, locus in Parnasso, 377, 22.
- Neon tichos, Νέον τειχος, castellum quod contra Pelasgos qui Larissam tenebant, struxerunt Cumæ conditores, 531, 2.
- Neoptolemi turris, Νεοπτολέμου πύργος, ad Tyræ ostium, 254, 10.
- Neoptolemus, Νεοπτόλεμος, Achilles f., Pyrrhi p., 271, 33, in Scyro natus et educatus, 375, 21. Eurypylum necat, 500, 14; a Machæreo Delphico interficitur; ejus sepulcrum in luco Delphico, 361, 31.
- Neoptolemus, Mithridatis dux, ad fauces Mæotidis æstate prælio navali, hieme ibidem equestri pugna barbaros vicit, 255, 21.
- Neoptolemus ὁ γλωσσογράφος e Pario oriundus, 504, 42.
- Nepheris, Νέφερις, Libyæ opp. in saxo situm, 120 stadiis ab ora sinus Carthaginiensis, 707, 51.
- Nepita, Νεπίτα (Νέπετα, Νέπητα? certe alii Νέπετα, Νέπετος, Νέπα, Νεπέ, Nepe; nunc Nepi), Etruriæ opp., 188, 21.
- Neptunus, Ποσειδών, e Solymorum montibus Ulyssis ratem conspexit, 17, 40. Neptuni Asphalii templum in (Hiera) insula inter Theram et Therasiam sita conditum, 48, 19. Neptuno equestre certamen celebratur, 192, 2. Ejus fanum (Posidium) in Bruttio ad summas freti angustias, 213, 47. Ejus fana in Elidis litore, 295, 23. Neptuni Samii fanum in Samico Triphyliae, 295, 32; 298, 42. ad Tænarum, 311, 46; in Isthmo, 317, 28; 326, 47. Neptuno sacra Troezen urbs, 321, 20. Neptuni asyllum in Calauria, quam contracta permutatione a Latona pro Delo accepit, sicuti ab Apolline pro Pytho Tænarum accepisse fertur, 321, 25. Neptuni Heliconii templum in Achais; ad quod Panonia celebrant, 330, 7. Ejus templi formam Iones ab Helices incolis frustra petierunt; tandem communi Achæorum decreto obtinuerunt, 330, 36. Neptuni templum Ægis, 331, 18, in Eubœa, 347, 45; templum Onchesti, 354, 23; Geræsti in Eubœa, 383, 40; in Teno ins., 418, § 11; in Nisyro ins., 419, 43. Neptunus Polybotæ giganti Nisyram insulam iniecit, 419, 43. Apud Apamenses Phrygiæ cur colatur, 496, 10. Neptuni ira Ajax perit, 514, 16. Templum in Posidio Sami, 544, 15. Neptuno Heliconio in Panionis sacrificatur, 546, 15. Templum Alexandriæ Æg., 675, 33.
- Neritus, Νήριος, Ithacæ mons, 390, 9; num diversus sit ab Neio, an minus, parum liquet, 390, 25.
- Neritus, Νήριος, Leucadis pen. opp., quod Laertes cepit, 388, 16; Neritus a Corinthiis translatus est in Leucadis urbis locum, 388, 26. Νήριον... ἀπὸ τῆς ἡκσίπορος ap. Homerum (Od. ω, 376) ad Leucadem peninsulam referunt, 49, 19.
- Nerium pr., Νήριον (C. Finisterre), occidentalis et borealis Hispaniæ extremum, ad quod habitant Artabri et Celtici, 127, 29; 113, 41.
- Neroassus, Νηροασός, i. q. Nora.
- Nervii, Germanica gens in Gallia, Trevirorum vicini, 161, 26.
- Nesaea, Νησαία, Hyrcaniæ pars, quamquam alii eam ab Hyrcania separarunt, 436, 46. Eam Ochus perfuit, 436, 49. In Nesaeam incursiones faciebant Dæi, 438, 43. Nesæi equi, 450, 23, quibus reges Persarum uti solebant, in Armenia quoque nascuntur, 454, 24.
- Nesson, Νέσσων, Thessali filius, a quo Thessalia olim Nessonis dicta, 381, 24.
- Nessonis, Νεσσωνίς, antiquum Thessaliæ nomen, 381, 24.
- Nessonis, Νεσσωνίς, Thessaliæ palus, 369, 22. Boebeide palude multo major, 379, 20, in quam inundat Peneus, 378, 15.
- Nessus, Νέσσος, ab Hercule in Eueno fl. occisus, 387, 38. Ejus sepulcrum in Taphiasso colle, 366, 31.
- Nestor, Νέστωρ, Chloridis f., 298, 23; imperat Pylo quam Homerus dicit regioni, per quam Alpheus fluit, in hodierna Elea, 289, 11. Nestori paruit Pisatis (cujus pars est Olympia) et Triphylia et Cauconia, 289, 41. Totam hanc regionem usque ad Messenem Homerus vocat Pylum, 289, 50. A ditione ejus discernitur Elis cava, 289, 51. Quum tres sint Pyli urbes, et Elei et Triphylit et Messenii suam quique Pylum Nestori patriam vindicent; vindicanda ei est Pylus Triphyliae, si Homerum sequare, 291, § 7. Unde Γαργήιος Nestor dicitur sec. Eleos, 292, 5, secundum Messenios, qui probabiliora proferunt, 292, 8; 309, 19. Nestor a recentioribus poetis Messenius dicitur, intercedente inter Messenios et Pylis cognatione, 540, 34. De urribus quas in Nestoris ditione sitas esse Homerus dicit, 300, § 24 sqq. Ditio Nestoris etiam ultra Nedam fl. pertinet, ubi Cyparissæ et alia quaedam ei subjecta erant, 299, 33. Nestor Pisatarum ante Trojam dux, 185, 23. Ejus contra Epeos bellum, 302, 20. Cum Pylis Troja rediit, 219, 50.
- Nestor, Tarsensis, academicus, Marcellum Octaviæ filium docuit, patriamque administravit, Athenodori successor, 575, 48.
- Nestor Tarsensis stoicus, 575, 7.
- Nestus, Νέστος, Thraciæ fl., superius agrum inundat, 281, 52; 282, 20; sec. nonnullos Macedoniæ et Thraciæ terminus, 269, 3; 280, 32; 279, 51.
- Netium, Νήτιον, Apuliæ opp. in via Brundisio Beneventum ducente, 234, 52.
- Neurodes. V. Nebrodes.
- Nibarus, ὁ Νίβαρος, Armeniæ mons ad Mediam usque porrigitur, 452, 33.
- Nicea, Νίκαια, Antipatri f., Lysimachi uxor, a qua Nicea Bithyniæ nomen habet, 484, 32.
- Nicea, Νίκαια, caput Bithyniæ; urbis situs et historia, 484, 28; 502, 34.
- Nicea, Νίκαια, Locrorum Epicnemidiorum opp., 365, 51; prope Thermopylas, 367, 40; supra eam Τρυφωδὸς castellum, 8 ib.
- Nicea (Nice) a Massiliensibus contra Salyes extracta, 149, 32; 152, 52; Strabonis ætate Italiæ adscribebatur, quamquam erat sub Massiliensibus, 153, 5.
- Nicander, Νικάνδρος (Theriac. 168) laudatur, 699, 14.
- Nicatorius mons, τὸ Νικατόριον ὄρος, inter Arbela et Ca-

prum fluvium situs (hodie *Karatchok Dagh* vel pars quaedam ejus jugi), nomen habet de victoria quam Alexander M. ibi deportavit, 628, 23.

Nicephorium, Νικηφόριον, Mygdoniae urbs, 636, 7.

Nicephorium, lucus Pergami, quem sevit Eumenes II, 533, 45.

Nicu come, Νικύω κόμη, Libyae vicus inter Plinthinem et Chersonesum castellum, 679, 27.

Nicolaus Damascenus historicus laudatur, 612, 24.

Nicomedes, Bithyniae rex, quem contra Prusiam patrem excitavit Attalus II, 534, 4. Nicomedes contra Aristonicum auxilia tulit, 552, 16. In Paphlagonia a Mithridatis ducibus clade affectus et cum paucis fuga elapsus in Italiam navigavit, 481, 15.

Nicomedia, Νικομήδεια, Bithyniae urbs, 502, 32, a Nicomede quodam dicta, 482, 25; in eam Astaceni transducti sunt, 482, 32; ab ea ad Sangarium fl. 300 stadia, 465, 26.

Niconia, Νικωνία, urbs ad Tyram fl. sita 40 ab ostio stadisi, 254, 13.

Nicopolis, Νικόπολις, Epiri urbs, 270, et 15; unde dicta; quando condita; quomodo aucta sit; certamina ibi, Actia dicta, celebrantur, 270, 32. Ejus municipia sunt pleraque Acarnaniae oppida, 387, 2. Ejus emporium Anactorium, 386, 46.

Nicopolis prope Alexandriam, in qua stadium et amphitheatrum; quinquennalia ibi certamina celebrantur, 675, 54. Ab Alexandria distat 30 stadiis; ornavit locum Caesar, qui ibi vicit eos qui cum Antonio contra ipsum exierant, 676, 14. Nicopolis non procul ab Eleusine et Alexandria sita est in tania quae inter mare et fossam Canobicam porrigitur, 680, 12 et 27.

Nicopolis Ciliciae, ad sinum Issicum, 577, 8.

Nicopolis, a Pompeio in Armenia minore condita, 476, 3.

Nicostrate, Νικοστράτη, Evandri mater vaticinandi perita, postea Carmentis nomine a Romanis culta, 192, 17.

Nigritae, Νιγριται, Aethiopes, 108, 34, Tyrriorum oppida in Libyae ora occidentali sita diruerunt, 701, 36. Nigritae (Νιγριται; h. l. codd.) Aethiopibus Hesperii finitimi, 703, 14. Curribus falcatis utuntur, *ib.*

Νεωλόετρον Elephantinae lus. describitur, 693, 54.

Nilus fl., Νεῖλος, Homero vocatur *Aegyptus* terrae, 24, 35; 29, 45. Nili donum Aegyptus; quare recte ipse etiam fluvius Aegyptus dicitur, 589, 30. Fontes fluvii Herodotus prope Syenen et Elephantinen esse putavit, 695, 26. Alexander M. Nili initium se in India reperisse censuit, 593, 42. Nonnulli opinantur fontes extremis Mauretaniae partibus propinquos esse, 701, 45. Oritur Nilus ab Aethiopiae montibus, 671, 20; non procul a fontibus terram subit, 228, 42. Cursu suo lineam literae N similem describit; singularum partium mensurae sec. Eratosthenem, 668, 11. Excipit Nilus Astaboram et Astapum fluvios Meroen insulam efficientes. Pro Astapo nonnulli Astasobam ponunt, Astapum dicentes tertium esse fluvium qui rectum Nili corpus efficiat, 668, 25. In Nilum influunt circa Meroen Astaboras, Astapus et Astasobas, 656, 19. Tanais θαναοντιως τῷ Νεῖλῳ καὶ τρέπον τινὰ κατὰ δάκτυλον ἔσθ' τοῦτο, 89, 7. Nilus ultra 10000 stadia meridiem versus se porrigit, 27, 1. Prope Coptum et Apollinopolim isthmum efficit, ad mare Rubrum proxime accedens, 692, 20. Nilus nonnullis Asiam a Libya dirimit, 26, 51; 54, 29; at quem fontibus suis longe ab Oceano abest, parum accommodatus est, quo continentes dirimantur, 29, 32. Nilum dividere Aethiopes bifariam apud Homerum divisos credi possit, 26, 50. Ostiis suis Nilus Delta regionem describit, 670, 27. Nilum pluribus ostiis in mare exire, et ipsum Nili nomen ignorasse

STRABO.

Homerum, non item Hesiodum, censet Eratosthenes, 24, 25. Contra disputat Strabo, *ib.* Ostia Canopicum sive Heracleoticum, Bolbitinum, Sebennyticum, Phatniticum, Mendesium, Taniticum, Pelusiacum, inter eaque alia ignobiliora ostia, quasi ψευδοστόματα, 681, 4 sqq. 670, 40; 71, 8. Pelusiaco ab ore ad Canobicum 1300 stadia, 669, 11. Nilus continenti adjungit objectum ostiis fretum, 44, 4. Multis fossis Mareotum implet, 674, 11. Fossa ex Heracleote nomo in Arsinoiten ducta, 687, 31; fossa Coptum ducta, 692, 18; fossa Abydum ducta, 690, 46. Fossa e Nilo in sinum Arabicum ducta, a Phacusa vico incipiens, in mare exiens prope Arsinoen. Ejus fossae latitudo, cursus. De iis qui opus hoc curarint narratio, 683, § 25 et 26. Nilus insulas habet plurimas, quarum aliae totae excrescentis fluvii aquis obruuntur, aliae ex parte, 695, 28. Nilus insulas μυριάδους in iisque Meroen maximam includit, 27, 2. Insula quam exules sive Sembritae incolunt, 668, 35. Insula Heracleotici nomi, 671, 10. Cf. v. Philae et Elephantina. Cataractes minor supra Elephantinam et infra Philas, 669, 27; 694, 29 et 38. Cataractes major prope Syenen, a minore distans 1200 stadia, 668, 21. Nilus aliis fluviiis fecundior; aquae virtus, 592, 38 et 45. Fluvii inundationes, 670, 51, per quot dies locum habeant, 671, 1. Nili incrementorum causa imbres sunt Aethiopiae aestivi, 671, 31; 80, 54; 668, 32; quod quidem Ptolemaeorum demum temporibus bene innotuit, quum prisci Aegypti reges ejusmodi rerum explorationem parum curarent, 671, 40. Ceterum imbribus fluvium augeri jam novit Homerus, quippe cui Nilus praeter ceteris est δυνάτης, 30, 31; post Homerum de eadem re dixerunt Thales, Thraasyalces, Aristoteles, Callisthenes, 672, 10. Falsa est Apollodori opinio Homerum ignorasse Nili exundationes putantis, 248, 27. De Nili incrementorum causa Nearchi narratio, 593, 40. Nili irrigationes arte augentur, 670, 10. Pisces Nili recensentur, 699, 4. In Nilum e mari non ascendunt pisces praeter thrissam, mugilem et delphinum, 602, 17. Cf. 699, 46. E Nilo derivare fertur Inopus Deli ins. 225, 42. De Nilo Strabonis aetate scripserunt Aristo peripateticus et Eudorus, 672, 19.

Νεῖλον κορυφὰ θυρίσεως regionis in Aethiopia, 658, 47.

Ninia, Νινία (*Knin* ad *Kerka* fl.), Dalmatarum urbs, 261, 52.

Ninus Ninum urbem condidit, 627, 25; uxor ejus Semiramis, *ib.* Ninus et Semiramis Syri dicuntur, 70, 1. Nini posterius regnum servarunt usque ad Sardanapallum, 628, 1.

Ninus, ὁ Νίνος, Aturiae urbs, 627, 3; 356; 18. Syriae metropolis, 70, 3. Ab Homero non memoratur, 626, 15. Post eversos Syros deleta est, 628, 4; Babylone major; in Aturia campo sita, 628, 5. Τὰ περὶ Νίνον πεδία, 627, 6.

Niobe, Νιόβη, a Pelope fratre Amphioni in matrimonium datur, 309, 25.

Niphates, Νιπάτης (armeniace *Nebad*, *Nbadagan*), Armeniae mons, pars Tauri, 447, 46. Juxta Gordyenen, 452, 31. E Niphate Tigris ruft, 454, 3. (De situ montis varias sententias v. ap. Ritterum, t. 10, p. 77.)

Nisa, Νίσα, Boeotiae locus, 348, 10.

Nisaea, Νισαία, in Megaride a Niso condita, 337, 12. A Scylla Minoi prodita, 531, 15. Megarorum navale, muris junctum urbi, a qua distat 12 stadia; vocatur etiam Minoa, 336, 32; 287, 22; 338, 2.

Nisibis, Νισίβις, Mygdoniae urbs, 452, 21; 627, 8; 636, 4; sub Masio monte, 447, 43. Vocatur etiam Antiochia Mygdoniae, 636, 4.

Nisus, Νίσος, Pandionis f., Megaridem obtinuit, ibique

- Nisæam obtinuit; quousque regnum ejus pertinuerit sec. Philochorum et Andronem, 337, 1j. Cf. 337, 21.
- Nisus, Σκυλλᾶς pater, 321, 14.
- Nisyros, Νίσυρος, insula, 560, 11; fragmentum a Co avulsum; fabula huc pertinens, 419. Insula maris Carpathii, 419, 15; ejus situs, forma, urbs, thermæ, lapides molares, 419, 35. Nisyriorum insulæ, 419, 41.
- Nisyros urbs in Nisyro ins., 419, 39.
- Nisyros urbs in Carpatho, 419, 52.
- Nitiobriges, Νιτιόβριγες (*les habitants de l'Agénols*), Gallicæ gens Celtica Aquitanis adscripta, 158, 31.
- Nitri lacus duo, νιτρίαι, supra Momemphim in Nitriote nomo, 682, 43. Ibi est Menelaus urbs, 682, 46. — Nitrosa palus Arsene in Armenia, 453, 54.
- Nitriotes nomus, Νιτριώτης νομός, Ægypti, in quo Serapidi oves mactantur, 622, 44.
- Noarus, Νόαρος, fluvius qui præter Segesticam fertur; inter eum et Margum habitant Scordisci majores, 264, 14. Apud Scordiscos in Danubium exit; apud Segesticam excipit Dravum, postquam ipse Dravus Savum exceperit; præterea in Noarum incidit Colapis, 260, 52. [Quod de Savo in Dravum exeunte dicitur, falsum esse liquet. Nec minus falsum est, quod de Dravo et Colapi in Noarum exeuntibus additur. Nam quod Reichardus, Groskurdius, gallici interpretes, putarunt, Noarum dici Savi partem inferiorem, id a Strabonis verbis et a probabilitatis specie alienum est. Mannertus Noarum dici Odram suspicatur. Quod ipsum quoque non admittendum. Quæ res sit, ex eo colligitur, quod Scordiscos usque ad Noarum habitare dicit, oppidaque eorum esse Capedunum et Heortam, quæ quum aperte respondeant hodiernis *Cappherg* et *Heortberg*, quorum illud ad Murum (*Muhr*) fl., hoc non longe ab eo fluvio situm est: sponte intelligitur Murum fluv. in Νόαρον latere; et quod de Noaro Savum expiciente Segesticamque præterfluente legitur, ceteris circa hujus tractus fluvios erroribus Strabonianis addendum esse].
- Nøga, Nølyz, Asturiæ opp., non longe a Melsæ fl., 138, 37.
- Nola, Νόλα, Campaniæ opp., cujus navale Pompeii, 205, 43.
- Nomades septentrionales sive Scythiæ, 249, 36, quos Homerus significat, 3, 27; 27, 36. Eorum vitæ ratio, 254, 52; 251, 18 et 33 et 47. Nomades inter Mæotidem et mare Caspium Nabiani, Panxani, Siraces, Aorsi, 434, 27. (Sæpius Nomadum nomen occurrit. V. p. 4, 33, 238, 298, 300, 301-303, 307, 311, 492, 506-508, 511; 515, 517, 518, 560, 553, 591. (*ed. Casaub.*)).
- Nomades (Numidæ) Libyæ sic dicti sunt quod antiquitus ob bestiarum frequentiam agros colere non licebat iis; venatores sunt egregii; venandi studium adjuvant Romani, 108, 46. Eorum regio Metagonium, 141, 31. Nomades Libyci Malaca Hispaniæ pro emporio utuntur, 130, 6.
- Nomades Arabes, quorum rex Sabus, in Ararena regione, 665, 7. (De aliis vide p. 288, 753, 748, 755, 777, 781, 835 *ed. Casaub.*).
- Nomentum, Νώμειον, Sabinorum opp., 190, 4. Nomentano in agro aquæ Labanæ, 198, 51. Nomentana via a Collina porta incipit, in viam Salariam incidit ad Ereum, 190, 32.
- Nora, τὰ Νόρα, nunc Νηροασσός, Cappadociæ castellum, in quo Eumenes obsessus est, et Strabonis ætate Sisinus thesaurum asservavit, 460, 22.
- Noreia, Νορέια (de qua cf. Cesar B. G. 1, 5; Liv. Epit. 63; Plin. 3, 23; Tab. Pent., Tauriscorum urbs in via a Viruno Ovilabam ducente; nunc vicus *Neumarkt* in *Steyermark*; sec. Reichardum *Friesach*; contra Walckenaer. Norejam quærit in hod. *Noring* ad *Gmünd*), ad quam a mari Adriatico 1200 stadiorum anaplo per fluvium ab Alpihus decurrentem perveniri Strabo ait in codd. nostris (dicendum erat urbem ab Adriatica ora sive ab Aquileja emporio distare 1200 stadia), 178, 43. Ad eam Cn. Carbo a Cimbris cladem accepit (113 a. C.). Ibidem auri lavacra et ferri fodinæ, 178, 44.
- Norici, Νορίκοι, ad exteriorem Alpium partem habitant, 171, 44. Versus Italian vergunt, Carnos attingentes, 243, 11. Nonnulli eorum in locis mari Adriatico vicinis, 171, 8. A Noricis versus orientem est Boiorum solitudo, 243, 9. Noricorum gens Taurisci, 172, 9; 173, 35. Noricorum incursionibus finem imposuerunt Tiberius et frater ejus Drusus (11 p. C.); nunc per 33 jam annos tributa solvunt, 172, 10.
- Notium, Νότιον, Chii litus, 551, 6.
- Noti cornu, τὸ Νότου κέρα, ultimum notæ Æthiopie promontorium, 659, 8.
- Notus ventus, 24, 15; 23, 48. Notum in Æthiopia non spirare, adeo ut ibi habitantes sint Hypernotii, ait Eratosthenes; perperam, 51, 40.
- Novum castellum, Καινὸν χωρίον, in Ponto, monti altissimo et prærupto impositum, 200 stadia a Cabiris distans. Ibi Mithridates res suas pretiosissimas deposuerat, 476, § 31. (Mons ille a meridie Cabirorum situs est ad viam qua *Siwas* itur; 6000 pedes altus, ruinis etiam conspicuus, vocatur *Jyblis-Dagh*.)
- Novem Viæ, Ἐννέα ὁδοί, Macedoniæ sive Thraciæ locus, in quo condita est Amphipolis, 280, 41.
- Nubæ, Νούβαι, ab occasu Nili fluvii inde a Meroe usque ad flexum Nili habitant; non parent Æthiopicis, sed in plura regna divisi sunt, 669, 12. Non adeo bellicosi sunt, 695, 38.
- Nuceria, Νουκερία (*Nocera*), Campaniæ opp., 209, 19. Ejus navale Pompeii, 205, 43.
- Nuceria, Νουκερία, Umbriæ opp., 189, 39; ibi lignea conficiuntur vasa, 46.
- Numa Pompilius Curetes, 190, 11, Romulo in regno successit, 192, 10.
- Numantia, Νουμαντία, in Hispania urbs Arnacorum, Celtibericæ gentis, ad Durium fl., 127, 11; 134, 38 et 54. Urbs obsessa, 135, 1; 239, 1. A Cæsaraugusta 800 stadia distat, 135, 8.
- Numidæ. V. Nomades.
- Numitoris et Amulii fratrum historia exponitur, 191, 15.
- Nycteus, Νυκτεύς, Antiopei pater, Hysias condidit, 347, 31.
- Νυκτικόραξ avis in Ægypto, 699, 17.
- Νύμφαι, Bacchi πρόκοι, 402, 19. Nymphæ Ioniades et Cabirides. V. Ioniades et Cabirides. Nympharum fana, νυμφαία, in Elide, 295, 20. Antrum Corycium in Parnasso 328, 13; N. antrum in Ithaca a N. ab Homero memoratur, nunc vero non exstat, 49, 52. N. Libethridum antrum in Helicone, 352, 18.
- Nymphæum, Νυμφαίον, ad Athonem prom., 279, 34.
- Nympharum saxum in Apolloniatarum finibus, ignem egerens et bitumen aquasque calidas habens, 262, 52.
- Nymphæum, specus sacrum prope Orontis ostia, 640, 9.
- Nymphæum, portus et arx ad Bosporum Cimmericum (ruinæ a Panticapæo meridiem versus in regione *Kamich Bouroun*), 258, 21.
- Nysa, Νύσα, mons Indiæ Baccho sacer apud Sophoclem, 586, 17.
- Nysa, Heliconis vicus, 348, 22.
- Nysa, Cariæ opp. 554, 6; 566, 16; Mesogidi adjacens. Ejus descriptio, 554, § 43. E tribus oppidis conducta est. Tanquam auctor urbis Athymbrus Lacedæmonius colitur, 555 § 46. Nyseorum pagus Acharaca, 554, 42. Τῆς Νυσαιίδος τὸ Χαράδιον, 495, 44. Nyseorum πανηγύρις in Limone, 555, 15. Νυσαιὶς regio, 538, 12. Nyseenses viri: Apollonius stoicus, Menecrates, ejusque filii Aris-

Iodemus et Sostratus, atque alius Aristodemus, grammatici, 556, § 48, et Pythodorus, 554, 13.
 Mysæi, Μυσαῖοι, Indiæ gens, inter Cophen et Indum, 595, 1.
 Nysæum, Νυσῆιον, Thraciæ regio per quam Bacchi nutritrices agitavit Lycurgus Edonus, 586, 25.

O.

Oaracta V. Doracta.

Oases (Οἶασις) quid apud Ægyptios? 108, 17; 672, 44. Complures in Libya occurrunt, tres vero Ægyptiis finitimæ hisque subditæ, 672, 44. Prima Oasis est e regione fere Abydi urbis, septem dierum itinere ab ea urbe distans (Oasis major); altera obijacet Mæridi lacui (Oasis minor); tertia est ad Ammonis oraculum, 691, 2. Obesitas corporum in contemptu apud Celtas, 165, 42. Obidiaceni, Ὀβιδιακνοί, Mæolarum gens, 425, 5. Obodas, Ὀβόδας, Nabatæorum rex, omnia Syllæi procuratoris potentie commisit, 664, 29. Obodæ affinitate junctus erat Aretas rex, 665, 2. Sub Obada erat Egravicus, 665, 35.

Obulco, Ὀβούλκων, Turdetaniæ urbs, 117, 17. (Ὀβούκολα Ptol. p. 114, 3, Obulcola. Plin. 3, 1; 3, 12; Obucola Itin. p. 413, 414; inter Carmonem et Astigin; hod. La Monclova sive Venta de Monclova).
 Obulco altera, a Cordova 300 stadiis orientem versus in via Romana sita, (Obulco Pontificense ap. Plin. 111, 1, 3, 10; Ὀβούλκων, Ptol. p. 112, 17; nunc Porcuna), 133, 26 sqq.

Ocalea, Ὀκαλία (Ὀκαλαί, 352, 53), Bæotiæ opp., inter Haliartum et Alalcomenium situm, ad fluvium cognominem, 352, 40; ad lacum Copaidem, 352, 53.

Oceanus apud Homerum, 2, 3; 2, 16; 3, 29; 18, 3; in clypeo Achillis, 3, 35. Oceanus terram circumfluit, ut ex narratione de Eudoxo Cyziceno collegit Posidonius, 83, 1. Cf. 81, 7. Ὠκεανὸς ῥόος παταμοῖο in Odys. μ, 1 certam quandam Oceani partem, sinum ejus qui ab hiberno tropico usque ad australem polum pertineat, significat ex Cratetis sententia, 4, 2 sqq. Oceani sinus maximi quattuor, 100, 19. Oceanum borealem ab Albi ad fauces Caspii maris nemo adhuc præternavigavit, 244, 40. Mare Ponticum priscis erat quasi alter Oceanus, 17, 26. Tanto facilius Homerus quæ ad Pontum pertinent, ad Oceanum transferre potuit, 17, 31. Loca apud Homerum in Oceano posita Callimachus ad Gaudum et Corcyram reluit, 37, 19. De Oceani borealis ora mendacia protulit Pytheas, 245, 17. Oceani fluxum et refluxum novit Homerus, p. 3, 37. Ratio fluxus et refluxus ubique eadem fere est, ut ab uno mari unaque causa proficisci debeat, 4, 44. Frustra obloquitur Hipparchus, 4, 46 sqq. Optime de his exposuerunt Posidonius et Athenodorus, 5, 1. De Oceano librum scripsit Posidonius, 78, 5.

Ocelas, Ὀκλάς, cum Antenore in Italiam profectus in Cantabria Hispaniæ Opsicellam (Ocellam?) urbem condidisse narratur, 130, 31.

Ocellas (?) urbs Cantabriæ (Ὀκαλλον Ptolemæi?), 130, 31. Cf. Opsicella.

Ocelum, Ὀκλον, Galliæ Cisalpinæ opp., a Scingomago 28 millia distans; locus extremus Cottii regionis (Useau pres de Suse, sec. d'Anvill.), 148, 42; ad Durium fl., in Alpium initio, 180, 46; A Ticino distat 160 mill. pass., 180, 48. Via a Ticino ad Ocelum juxta Padum et Duriam, 180, 45.

Oche, Ὀχη, mons Eubœæ, sub quo Carystus, 383, 20.

Oche, Ὀχη, priscum Eubœæ nomen, a montis in insula altissimi nomine petiit, 382, 30.

Ochus, Ὀχος, ex Indicis montibus defluit, 437, 24. Ochum alii per, alii præter Bactrianam fluere aiunt; alii eum in mare Caspium exire, alii Oxo misceri dicunt, 444, 23; 436, 48. Per Nesæam et Hyrcaniam fluit, 436, 48. Prope Parthos labitur, 437, 6. Accolunt Parni Dearum pars, 441, 41. Ad Ochum fluvium fodientes olei scaturiginem repperunt, 444, 19.

Ochyroma, Ὀχύρωμα, arx Rhodi ins. supra Ialysum sita, 559, 27.

Ocra, Ὀκρα (Birnbauer Wald), extrema et humillima pars Alpium a Rhætis ad Iapodes porrectarum, 168, 20; 172, 43 et 51; 175, 34; 260, 45. Ocra mons conterminus Albio monti, 168, 20. Per Ocræ Aquileja Nauportum itur, 172, 53; 260, 42, et Tergesta ad Luium paludem, 260, 50.

Ocriculi (Ὀκρίκλοι Strabonis codd.; vulgo Ocriculum; Steph. Ὀκρίκολα; Itin. Utriculum; nunc Otricolo cum ruinis), Umbriæ opp. in via Flaminia, 189, 29. Tiberi adjacet; ab Ariminio 1350 stadia distat, 189, 27 et 31. Paulo supra oppidum Nar fl. in Tiberim exit, 189, 32.

Octavia, Augusti soror, mater Marcelli, 575, 50.

Ὀκύροδς, Indiæ, 605, 44.

ὦδῃ quid? 15, 14.

Odessus, Ὀδησσός, Pontica urbs inter Callatin et Apolloniam, 265, 15; 282, 48.

Odeum, Ὀδεῖον, Athenis, 340, 49.

Odius, Alizonum dux, 471, 30.

Odontes, Ὀδομάντις; in regione maritima quæ est ultra Strymonem ad Datum, 280, 52. Inter Odontes et Bisaltas Strymon exit, 281, 19.

Odontantis, Ὀδομαντίς (?) Armeniæ provincia Sophenæ proxima, 453, 19. (Ni fallor, ea est quæ armeniaca vocatur Khozan, quod nomen Strabonis scribæ in notum vocabulum detorsisse videntur.)

Odonæ, Ὀδῶνες (Ἡδῶνες codd.), Edonorum pars in Macedonia, 275, 32. Fort leg. Odontes.

Odoratas res, θωσάματα, Europa extrinsecus petit, 105, 28.

Odryæ, Ὀδρύσαι, vocantur ii omnes, qui ab Hebro et Cypselis usque ad Odessum montes oræ maritimæ imminentes incolunt, 282, 47. Bessii vicini sunt, 282, 46. Odrysarum reges Amadocus, Cersobleptes, Berisades, Seuthes, Cotys, 282, 50.

Odrysses, Ὀδρύσης, fl. e lacu Dascylitide per Mygdonium campum labitur et in Rhyndacum exit. Ad eum Alazia urbs nunc deserta, et Alazonum pagi, 471, 50.

Odyssæa, Ὀδύσσεια, Bastetaniæ urbs, supra Abdera in montanis sita; ibi fanum Minervæ, in quo scuta et navium rostra, Ulyssis errorum signa, affixa sunt, 130, 16, 124, 11.

Œanthea, Ὠάνθεια, Locorum Ozolarum opp., 366, 39.

Œason (Ὠζασούν, Ὠζάνουσα codd.; Œaso Mela, Ὠασσῶ Ptol.: Œasuna inscr. Gruter p. 718 (unde ap. Strabonem Ὠασσῶνα scrib. erat); Olarso, Plinius 3, 3, 4; hod. Oyarco, Oyarzun ad Irun et Fontarabia), Vasconum urbs ad extremam Pyrenen sita, ad quam a Tarracone per Ilerdam, Oscam et Pompelonem sunt 2400 (2456 sec. Plin.) stadia, 184, 16.

Œechalia, Ὠεχάλη, Ætoliæ opp. prope Eurytanes, 385, 4. Œechalia, urbs Arcadica, quæ nunc Andania dicitur, secundum Demetrium Scepsium, 291, 34; 385, 3; 309, 38. Euryti urbs, 301, 4.

Œechalia Eubœæ, 301, 6; pagus Eretriensis regionis; reliquæ oppidi ab Hercule diruti, 385, 1.

Œechalia, Thessaliæ urbs prope Triccam, 385, 4; 301, 5.

Œechalia Euryti urbs, quam Homerus dicit, aliis in Thessalia, aliis in Eubœa, aliis in Arcadia ponitur, 376, 32. Ἡ Ὠεχάλη; ἄλωσις poema aut Homeri aut Creophylli, 376, 35; 545, 35.

Cechalia, Τῆχινια opp., 385, 2.
 Cēdanes, Οἰζάνης, Indiæ fl., qui in Gangem incidit, 612, 21. (Aliunde non notus est. *Jomanen* Plinii (*Jamuna* indice) esse suspicantur. Componere etiam possis Ἀνδῶ-
 μανν Arriani. *Diardanes* vocatur apud Curtium.)
 Cēdipus, Οἰδῖπους, a Polybo in Tenea pago educatur, 327, 12.
 Cēneus, Οἰνεύς, Porthaonida, 397, 39; pater Deianiræ, 393, 50; gener Thestii, 400, 10; loca circa Calydonem tenebat, 400, 5. Contra eum Thestiadum bellum, 400, 11. Cēnei inimicos ultus est Alcmaeon cum Diomede, 396, 48.
 Cēneades, Οἰνεάδα, Cētææ regionis opp., 372, 49.
 Cēniadar, Οἰνεάδα, Acarnaniæ opp. ad Acheloum, 386, 48; vetus urbs inter mare et Stratum media; nova 70 stadiis ab ostio fluvii, 386, 48; 394, 49. Cēniadarum lacus Melite, 294, 50.
 Cēnoanda, τὰ Οἰνώανδα, una ex 4 urbibus tetrapolis Cibyraticæ, 539, 30.
 Cēnoe, pagus Atticus. Cf. Cēnone.
 Cēnoe, Οἰνόν, pars tetrapolis Atticæ, 329, 12. Cf. Cēnone.
 Cēnoe, Οἰνόν, opp. Corinthiorum in isthmo, 326, 42.
 Cēnoe, Οἰνόν, opp. in Crisæi sinus recessu, 352, 12.
 Cēnoe, Elidis locus, qui et Βεονοα vocatur, 290, 33.
 Cēnoe, Οἰνόν, Icaris opp., 546, 3.
 Cēnomaus, Οἰνόμαος, in Pisatide regnavit, 305, 45. Elidi imperasse a nonnullis traditur perperam, 306, 2.
 Cēnone, Οἰνώνη, Alexandri Trojani uxor; ejus in Troade sepulcrum, 510, 47.
 Cēnone, priscum Ἐγινæ nomen, 323, 1.
 Cēnone (deb. Cēnoe), pagus Atticus ad Eleutheras, et alter tetrapolis Marathonis, in quem est proverbium: Οἰνώνη τὴν Χαράδραν, 323, 1.
 Cēnoparas, Οἰνοπάρας, Syriæ fl., in Antiochena planitie in Orontem incidens (*Nahr Afrin*), ad quem Ptolemæus Philometor, Alexandro Bala pugna superato, ex vulnere obiit, 639, 48.
 Cēnotria, Οἰνωτρία, postea Italia dicta, sec. Antiochum, initio nonnisi meridionalis Brutlii pars inde ab isthmo, qui est inter sinum Napetinum et Scylleticum; deinde autem regio quæ est a Lao fluvio et Metaponto, 211, § 4. Cēnotria a freto Siculo usque ad sinum Tarentinum et Posidoniaten pertinet, olim Italia vocabatur, 174, 26. Cēnotriæ et Iapygiæ confinia in agro Metapontino, 220, 14. Cēnotriæ olim regia Pandosa, 213, 10. Cēnotrica gens Chones, 212, 13. Cēnotri, Οἰνωτοί, et Chones a Samnitibus ejecti sunt; ditionem eorum occuparunt Lucani, Samnitum coloni, 210, 43.
 Cēnotrides insulæ duæ, Οἰνωτρίδες, ad Palinurum Lucaniæ promontorium, 210, 23; a continente abruptæ, 214, 51.
 Cēta mons, Οἶτη, 274, 35. Cētai montes, 274, 35. Situs eorum, 367, 21. Cētæ conterminus Corax mons, 367, 19. Ad Cētam Athamaneæ, 367, 20.
 Cētæa, ἡ Οἶταια, in 14 pagos divisa, continebat etiam Heracleam et Dryopidem tetrapolim, 372, 44. In Cētæam e Thessalia ejecti sunt Ἐνιανες, 380, 13. Cētai, 386, 30, qui Herculeum Κορωνόπινα colunt, κόρωνοις vocant quæ ceteris πάροντας dicuntur, 524, 28.
 Cētylus, Οἰτύλος, nonnullis Βατύλος (*Bitylon*), opp. ad sinum Messeniæ, 309, 16; 308, 31.
 Cēum castellum, Οἶον, supra urbem (Opantem?) situm terræ motu eversum, 50, 41.
 Ogyges, Ὀγύγης, ultimus Achæorum in Pelop. rex, 329, 44.
 Ogygia ins., Ὀγυγία, maris umbo, Atlantis filis sedes ap. Hom., 21, 23.
 Ogygia; sic olim Boætia dicta, 349, 35.

Ogyius mons, Ὀγύιον ὄρος, a vet. scriptoribus fingitur, 248, 40. Nomen hoc aliunde non notum.
 Ogyris, Ὀγυρίς, insula πηλεῖα, a Carmania 2000 stadia austrum versus distans, in qua Erythræ sepulcrum, 652, § 5. Ex Ogyri in Oaractam confugit Mazenas, 652, 54. [Affert hæc Strabo ex Eratosthene, qui testes laudavit Nearchum et Orthagoram. At Nearchus ap. Arrianum sepulcrum Erythræ in Oaracta insula Carmanis adjacente posuit, sicut etiam Agatharchides fecisse debet. Itaque quæ Strabo habet, ex Orthagora fluxerint. Ceterum Strabo Ogyrin in oceano posuisse putandus est, sicut ex eodem Eratosthene fecerunt Dionysius et Plinius, qui item 225 m. p. (2000 stad.) a Carmania continente eam abesse dicit. Neque aliter statuit Ptolemæus 6, 7, apud quem Ὀργαῖνα (Ὀγυρίς in marg. codd. BC et Palat.) 2000 stadiis a Carmania promontorio versus austrum et a Serapidis insula boream versus collocatur. At quum nulla exstet extra sinum Persicum insula, ad quam hæc referri possint, errorem subesse sæpius viri docti monuerunt. Marcellinus, 23, 6, Organam Ptolemæi, ut ad insulam vere exstantem transferret, composuit cum Serapidis insula, ut patet ex verbis: *Turgana* (sic) *in qua Serapidis esse dicitur templum*. Sed hoc arbitrium prorsus. E Nearchi Arriani liquet Organam Oaractæ et litori Carmanico proximam fuisse insulam eam quæ *Ormuz* nunc vocatur vel etiam *Gerun* s. *Djerun*, in quo facile agnoscis Ὀγυριν Græcorum. Non diversum ab Organa fuisse Ogyrin ex collatis inter se Strabone et Ptolemæo colligitur. Accedit quod Ogyris a Mela et Geogr. Rav. in sinu Persico, non vero extra eum collocatur. Hinc facilis conjectura est Erythræ monumentum a maxima Oaracta ins. (*Kischem*) nonnullos ad proximam insulam Ogyrin (*Gerun*) transtulisse, et inde demum et rem et nomen ad eam esse transducta, quam Strabo, Plinius, Dionysius et Ptolemæus afferunt. Hæc autem non alia esse potest nisi hodierna *Bahrafn* ins., quam iidem scriptores aliis ex fontibus *Tyri* vel *Tyli* nomine memorant. Hæc enim ab extremis Carmanis 2000 fere stadia versus notum et occasum distat, et in hanc unam quadrat, quod de 112 m. p. circuitu Ogyris insulæ refert Plinius, 6, 32, 152. Jam vero si de hac Ogyri Eratosthenes nihil aliud acceperat nisi eam 2000 stadia a Carmania meridiem versus distare, collocanda erat in Oceano, sicuti fecit etiam Ptolemæus. Nam sinus Persici ora sec. Eratosthenem ἀπὸ τῆς Καρμανίας πρὸς τὸν μυχὸν, εἴτα πρὸς ἀρκτον ναῖσι, etc. (Strabo p. 661, 49), sicuti in Ptolemæi tabulis videre est. Hinc sponte sequitur insulam, qualem diximus, in Oceano ponendam et 2000 ista stadia a Carmania vel ab Harmozōn promontorio computanda fuisse.]
 Olsci. V. Bituriges.
 Olane, Ὀλανή, Armeniæ castell., non longe ab Artaxatis, 453, 39.
 Olbe, Ὀλβη, Ciliciæ opp., cum Jovis templo; cujus pontifex erat dynasta Ciliciæ Asperæ; deinde ibi tyranni et prædones fuerunt; tum Teucri ditio et sacerdotium dicta est; postea Ada ibi regnavit ejusque posteri, 573, § 10.
 Olbia, Ὀλβία, Pamphylis opp. munitissimum, 569, 31; a Sacro promontorio 380 stadia distat, 568, 46.
 Olbia, Massiliensium urbs, 152, 52.
 Oleastrum, Hispaniæ urbs vicina Sagunto, 132, 15.
 Oleastrum, Hispaniæ opp. inter Saguntum et Dertossam situm, 132, 15. (De situ loci haud dubie erravit Strabo; neque diversum oppidum indicat ab eo, quod Itin. p. 399 inter Dertossam et Tarraconem habet, ab hac distans mill. 21; hod. *Balaguer* (Reichard.) vel

- Miramar* (Lapio), vel *S. Lucar de Barrameda* (Cortes), vel *Cambrils* (Wesseling).
- Oleum optimum exportatur e Turdetania, 119, 21. Olei vicem butyrum implet apud Lusitanos, 128, 36. Oleum copia in Hispania, 136, 10; in Gallia meridionali, 147, 44. Oleum ex Aquileia exportatur, 178, 40. Oleum ferax Sabina regio, 190, 17. Oleum optimum Venafri in Latio, 198, 27; 202, 37; non fert Bactriana, 61, 6; multum habet regio Sinopes, Amisi, Phanaroe, 61, 18, et Cyprus ins., 583, 35. Oleæ Æthiopicae, gummi quoddam sudantes, 661, 27. Oleæ in Arsinoite nomen Ægypti et circa Alexandriam, 687, 29. Sesami oleo unguntur Assyrii, 635, 19. Olei scaturigines ad Ochum fl., 444, 9.
- Olenia petra, Ὀλενίη πέτρα, Homero memorata, ad Pisatidis fines est, ut nonnulli statuunt, 293, 24; nunc Scollin dici conjiciunt, in Dymæorum, Trilæensium, et Eleorum ditioe, 293, 33; 332, 49. Cf. 292, 17; 293, 47; 294, 16; 302, 45.
- Olenus, Ὀλένος, Achaiae civitas, 331, 24, quam Pirus fl. præterfluit, id.; nunc deserta; sita inter Dymen et Patras, 331, 30; 333, 12; ibi etiam Æsculapium, 331, 32. Agrum urbis Dymæi possident, 331, 29. Cf. 330, 3; 332, 23.
- Olenus, Ætoliae opp. ap. Homerum; nunc nonnisi rudera ejus sunt prope Pleuronem novam sub Aracyntho, 395, 26; 331, 35 et 40; 387, 41. Æoles opp. diruerunt; de agro litem moverunt Acaeanes, 387, 41.
- Oligassys, Ὀλιγασσός, Paphlagoniae mons, multa habens templa, 481, 9; cui subjacet Cimiata castellum, 481, 45.
- Oliarus, Ὀλίαρως, Cycladum una sec. Artemidorum, 417, 3.
- Oligassys, Ὀλιγασσός, Paphlagonicum vocabulum in Cappadocia obvium, 473, 44.
- Olizon, Ὀλιζών, Magnesiae opp., in Philoctetæ ditioe, 375, 15; cuius incolae Demetrius in Demetriadem conduxit; nunc pagus Demetriadis, 374, 44.
- Olmiae, Ὀλμαί, promontorium ad sinum Corinthiacum, 326, 40.
- Olmus, Ὀλμύς, Boeotiae fl. prope Haliartum, 353, 43.
- Oloosson, Ὀλοσσών λευκή, Thessaliae opp. in Polypætæ ditioe ap. Homerum, 377, 40. Perhæbicum opp., cur album vocetur, 378, 41.
- Olophyxis, Ὀλόφυξις, in Atho monte oppidum, 279, 42; 280, 32.
- Olores in Hispania, 135, 50.
- Olura. V. Oluris.
- Oluris s. Olura, Ὀλουρίς ἢ Ὀλουρα, in aulone Messeniaco (ad Cyparisseentem fl.) Messeniae opp.; sec. nonnullos est Dorium, quod inter Nestoris oppida Homerus recenset, 301, 2. Situs incertus.
- Olympene, ἡ Ὀλυμπηνή, Mysiae regio, 493, 46.
- Olympia, Ὀλυμπία, in Pisatide, 289, 41, juxta quam Alpheus fl., 295, 14; distat 40 stadia ab Heraclea Pisatidis, 306, 34; 120 stad. a Phea portu, 294, 46. Ei propinqua Pholoe, Arcadiae m., 306, 45, et Arpina opp., 306, 37. Olympiae ager qui circa templum est, aliquando inundatus est, eodemque tempore stagna prope Phenenum imminuta sunt, 334, 20. Olympiae templi in Pisatide situs, 303, 49; claritatis initium in oraculis ibi editis, 304, 1; deinde solennis conventus et certamen coronarium, 304, 3; templi ornamenta; Juppiter aureus Cypseli, et eburneus Phidiae et Panæni, 304, 8; 325, 13. Primum certamen coronarium instituerunt Elei, Pisatide polita, 304, 51. Varia et primo templi et certaminum auctore fama, 303, 1. Templi procurationem, devictis Epels,
- susciplunt Ætoli, 307, 25. Olympicum certamen jam Homero notum fuisse nonnulli contendunt perperam, 305, 14. Iphitus id instituit, 307, 34. Phido vi obtinuit ut certamini Olympio præset; quam certaminis procurationem Elei in tabulas non retulerunt, 307, 48. Elei certamini profuere usque ad Ol. 26, qua vixit Coræbus Eleus, 305, 9. Deinde Pisatæ, tum iterum Elei, 305, 26.
- Olympicum sive Olympium Athenis, 340, 46.
- Olympii Mysi, 485, 9.
- Olympionica, Phryno Atheniensis, 513, 20.
- Olympus, tibiarum inventor, 403, 45. De Olympo fabula ad Celænas refertur, 495, 2.
- Olympus, mons Cypri in insulae parte orientali, cum Veneris Acrææ fano, 582, 22.
- Olympus, Cypri mons inter Amathuntem et Curiadem, 582, 37.
- Olympus, Lyciae urbs, 567, 30, et mons, qui etiam Phœnicus dicitur, 568, 48. Zenicetæ prædonis arx, quam cepit Servilius Isauricus, 573, 9.
- Olympus, Macedoniae mons, 22, 26; 173, 52; 276, 15 et 31; ab Osa abruptus, 50, 11; 455, 22. Ei junctus in Thessalia Titarius mons, 276, 10. In eo Musarum cultus Thracius, 404, 38; ad eum Pieres Thracæ, 275, 28; subjacent Elone et Gonnus, 378, 45, et Dium, 276, 40 et 44. Ad Olympum Æneas consedit, 520, 11.
- Olympus Mysiae, 483, 28; 484, 13; Idæ conterminus, a poetis interdum cum Ida confunditur, 403, 52. Ad Olympum Mysium multa nascitur oxya, quæ lydice mysus vocatur, 490, 6. Mons prædonum receptaculis commodus a tyrannisque sæpe occupatus, ut a Cleone prædonum duce, 492, 3. Olympi accolæ, 492, 35; adjacentes Prusa urbs, 483, 9.
- Olympi, quattuor in Ida monte vertices ad Antandrum, 403, 50.
- Olympus, Pisatidis mons prope Pisam urbem, 306, 9.
- Olynthus, Ὀλυνθος, Macedoniae urbs, a Potidæa 70 stadia distat, 279, 7. Mecybernam navale habuit, 279, 9. Olynthum commigrarunt Chalcidenses Thracici, e reliquis oppidis suis ejecti, 275, 38. De Olyntho funditus deleta Demosthenis vox, 100, 6. Ad urbem locus est Κανθαράλαθρον dictus, 279, 12. Olyntho vicina Scolus urbs, 351, 13.
- Olystipon (Ὀλυστιπών, si vera emendatio), Lusitaniae urbs, a Bruto munita, 126, 13.
- Olyssen, Ὀλύσσην (an ὁ Ἀυσσην, sicut ὁ Λεθην? Δίσις Steph. Byz.), Cretæ opp. ad Phætiæ ditioem pertinens, 411, 52.
- Omanus, Ὀμανός, Anatifidis σύμβωμος θεός, Persarum δαίμων, 439, 10. Ritus in cultu ejus dei, 624, 19.
- Ὀμβριος. V. Jupiter.
- Omphale, Ὀμφάλη. Ejus et Herculis ex posteris Atys, 182, 42. Omphale, Ionis fabula, 50, 17.
- Omphalio, Ὀμφαλίων, Pantaleontis pater, 311, 1.
- Onagri ap. Scythas et Sarmatas, 259, 27.
- Onchasmus, Ὀγχησμός, Epiri portus, cui Corcyrae promontorium occiduum objacet, 269, 30. (Ruinae supra Dema, ad extremitatem borealem lacus Vivori. Kleperus ibi Cassiopæ portum a Ptolemæo memoratum ponit. Qui quidem portus ex objacente Corcyrae portu perperam huc translatus esse videtur.)
- Onchestus Ὀγχηστός, Boeotiae opp. ad lacum Copaidem, et Tenericum campum in loco sublimi, 354, 21; 352, 53. Eo Amphictyones conveniebant; templum ibi Nepetuni, 364, 21. In propinquo est Medeon opp., 352, 45. De Onchesto Alcæus falsa tradit, 354, 31.
- Onei montes, Ὀνεῖα ὄρη, a Scironis saxa et a via quæ

- juxta hæc in Atticam est, protenduntur usque ad Bœotiam et Cithæronem, 326, 24; 337, 51. Majorem Megaridis partem occupant, mare Alcyonium distinguentes ab eo quod ad Niseam est, 337, 51.
- Onesicritus, Ὀνησίκριτος, se audiisse dicit Diogenem phil., 609, 45. In Nearchi classe ἀρχικυβερνήτης fuit, 614, 16. Onesicritum οὐκ Ἀλεξάνδρου μᾶλλον ἢ τῶν παραδόξων ἀρχικυβερνήτην προσείποι τις ἐν. Ceteros rerum Alexandri scriptores τῇ τερατολογίᾳ superat, 595, 18. Multa mentitus est, 58, 41. Sophistas Indicos convenit. Ejus cum Calano confabulatio. Doctrinæ quam Mandanis exposuerit, capita refert, 608, § 63-65. Laudatur de Indiæ magnitudine, 588, 17. De Indiæ ora maritima, 597, 46. De Patalenæ insulæ magnitudine, 597, 36. De Indiæ fluvii; aquam jam decoctam ibi e nubibus effundi dicit, 592, 50; quæ causa ei videtur esse proprietatum in animalibus, 593, 2. De aquæ Nili virtutibus, 592, 45. De fluviorum exundationibus in India, 591, 15. De Indiæ arboribus mirabilibus, 591, § 21. De bosmoro, 590, 40. De elephantis, 601, 4. De Abisari serpentibus, 595, 17. De institutis eorum qui Cathæam et Sopithis regionem incolunt, 596, 14. De Musicani terra, 597, 51. De Taprobane, 589, § 15. De Bactris qui senes canibus ἐνταφιασταῖς projiciunt, 443, 22. De Carmania, 618, 28. Euphratem et Tigrim in lacum exire ait, ex quo Euphrates in mare efferatur, 620, 53. De Cyri sepulcro, 621, 52; de inscriptione in Darii sepulcro, 522, 4.
- Onesion thermæ, τὰ τῶν Ὀνησίων θερμά, apud Convenas Aquitanie, 158, 22. (*Aquæ Convenarum*, Itin. p. 457. *Bagnères-en-Bigorre* prope *Ozon*.)
- Onoba, Ὀνοβα (*Huelva*), Turdetanie opp. ad æstuarium sita, 119, 7; objacet insula Herculi sacra, 141, 20.
- Onomarchus, Ὀνόμαχος, Delphicum templum diripuit, 361, 11 et 23.
- Ὀνος Ἀντρώος. V. Antron.
- Onugnathos, Ὀνου γνάθος (*Elaphonisi* peninsula), Laconie peninsula, 312, 2; portum habet, 312, 23. A Cythera distantia, 312, 4 et 11.
- Onthyrium, Ὀνθύριον (Ὀνοῦριον codd.), Thessalie opp., cujus incolæ in Metropolin conducti sunt in eamque Veneris cultum attulerunt, 376, 23.
- Onyches, ὀνυχίτης λίθος, in Cappadocia, 462, 46.
- Ophelas, Ὀφέλας, periplum scripsit, ex quo plurimas de Libyæ ora exteriori fabulas scriptores posteriores sumpserunt, 701, 24.
- Ophieneses, Ὀφιεῖς, Ætolie gens, cujus pars Bomienses, 387, 31; 400, 2.
- Ophiodes, Ὀφιδῶς, insula sinus Arabici; unde nomen habeat; topazos ibi quomodo colligant, 655, § 6.
- Ophiogenes, Ὀφιογενεῖς, gens Payllis Libycis similes, ad Parium in Troade, 503, 37.
- Ophiussa, Ὀφιοῦσσα, minor ex duabus Pityussis inss. ad Hispan.; deserta, 139, 9.
- Ophiussa, Ὀφιοῦσσα, urbs ad Tyram sita, 254, 13.
- Ophiussa, vetus Rhodi nomen, 558, 18.
- Ophlimus, Ὀφλίμος, mons Ponti, ad Phanaræe latus occiduum, 478, 30.
- Ophrynum, Ὀφρύριον, in Troade locus non procul a Dardano situs, cum Hectoris luco, 509, 33.
- Opici, Ὀπικοί, Campaniam habitarunt; iidem sunt qui Ausones, secundum Antiochum; Polybius Opicos et Ausones circa Craterem sinum habitasse dicit; alii primum Opicos, deinde Ausones, tum Oscos regionem hanc tenuisse referunt, 202, 13. Opicorum regionem occupaverunt Sabini, qui dein Sabelli et Samnites dicti sunt, 208, 22.
- Opla, Ὀπλις, pagus et emporium ad Tigridem et Semiramidis murum, 67, 1; 430, 14; 454, 10; 630, 8.
- Ὀπισθοδάκτυλοι, digitis retrorsus averis præditi, Indie gens fabulosa, 58, 47.
- Opiatholepria, ἡ Ὀπισθολεπρία, Ephesii agri pars ea que pone Lepren acten est, 541, 37.
- Opitergium, Ὀπιτέργιον (*Oderzo*), Italie transpadanæ oppidum (ap. Venetos), 178, 27.
- Opsicella (Ocela?), urbs Cantabrie, quam Ocelam Antenoris socium condidisse ferunt, 130, 32.
- Opuntius sinus, ὁ Ὀπούντιος κόλπος, 364, 48 et sqq.
- Opus, Ὀπούς, metropolis Locrorum Opuntiorum, 357, 8 et 46; 364, 40. Μητρόπολις Λοκρῶν εὐθύνουμένων Ὀπούς, in inscriptione, 365, 4. Patria Patrocli, 365, 20. Opuntii navale Cynus, 365, 6. Urbis pars terræ motu corruit, 50, 41. Opuntiorum rex Ajax Locrus, 365, 25. Opuntiorum respublica Aristotelea citatur, 267, 32.
- Oraculum Dodonæum. V. Dodona. Oracula non verbis, sed signis edebantur in Dodona et Ammonis fano Libyco, 273, 44. Oraculum Menesthei in Iberia, 116, 24. Junonis Acrææ inter Pagas et Lechaëum, 326, 39; in Ptoō monte Bœotie, 354, 37 et 44. Jovis Trophoni, 355, 38. Apollinis in Adrastæ campo, 503, 19. In Zelia urbe, 503, 24. In Grynio opp., 531, 51. Dianæ Sarpedoniæ in Cilicia, 577, 10. Oraculum mortuorum, νεκρομαντεῖον τὸ ἐν τῇ Ἀόρνῳ Campanie, 21, 36. Alia vid. s. v. Delphi. Oraculum Tyriis datum de deducenda ad Herculis columnas colonia, 141, 8; Phocæensibus Massiliæ conditoribus datum, 148, 53; Italia, 210, 32; Mycello Crotonis conditori, 218, 10; 224, 8; Archie, 224, 8; Phalantho Tarenti conditori, 231, 48; Byzantii conditoribus, 266, 20; Ægiensibus, 385, 51. Oraculum de Pyramo fl., 44, 11; 459, 52. Teucris e Creta in Troadem proficiscentibus datum, 517, 23. Alia v. 321, 30; 327, 10; 342, 27.
- Oratio pedestris e poetica nata, p. 14, 49 sqq.
- Orbelus, Ὀρβήλος (*Perim Dagh*), mons Macedonie, 275, 12.
- Orbis, Ὀρβίς (*Orbe*), Gallie fl. e Cæmmeno oriens, cui adjacet Bætera (*Beziers*), 151, 19.
- Orcaorei, Ὀρχαόρκοι, Tectosagum in Galatia opp., 486, 2 et 43; 493, 52. [Haud dubie est Orcistus Tab. Peut. (ruinæ ad hod. *Alekiam*) non longe dissita a Pessinnunte].
- Orcheni, Ὀρχηνοί, Chaldæorum astronomorum secta, 629, 38.
- Orchistene, Ὀρχιστηνή, Armenie prov., 452, 51. Plarium equitatum præbet, *ib.*
- Orchomenus, Ὀρχομενός, Arcadie urbs, nunc deserta, 333, 38; πολύμηλος, 291, 12. Ejus rex Aristocrates, 310, 54.
- Orchomenus, Bœotie urbs, Μινώσιος, 291, 13. Initio in planitie condita, deinde in Acontium montem translata, 357, 10. Orchomeniorum coloni feruntur Achæi Pontici, 357, 14. Orchomenus, Minyarum urbs, olim opibus et potentia florens. Orchomeniis Thebani tributum solvabant; eorum tyrannus Erginus ab Hercule interfectus; Eteocles ibi Gratiarum templum dedicavit; coloni Orchomeno iolcum deducti, 356, § 40. Orchomenus, Minyarum caput, peculiaris respublica erat, quam post bellum Trojanum Bœoti e Thesalia reduces sibi adjunxerunt, 344, 54; 353, 25. Orchomeno Minyæ in Triphyliam venerunt, 298, 24. Urbs ad Amphictyoniam Calaurie contributebat, 321, 35. Copaidis inundatione deleta est, 349, 32; 356, 46. Ad eam Melas fluvius terre hiatu excipiebatur, 349, 37. Orchomenia regio, 350, 1. Orchomenus, Eubœe urbs, Carysto finitima, 357, 17. Ore carentes. V. Ἀστρομοί.

- Orestæ, Ὀρέστæ, Epirotica gens, Macedonum pars evaserunt, 373, 11; 271, 10. Per eos Erigonem fluere Strabo (parum recte) dicit, 277, 3.
- Orestes, Tisamēni pater, 329, 37. Post matris cædem profugus in Orestiadem abiit, ubi Argos Oresticum condidit, 271, 12. Cum Iphigenia cultum Dianæ Tauropoli in Cappadociam attulit, ubi de eo Comana urbs dicta est, quod comam ibi lugubrem deposuerit, 459, 16; 460, 45. Orestis filii cum Æolica classe ab Aulide in Asiam trajecerunt, 344, 51. Orestes primus Æolicam coloniam in Asiam duxit; deinde filius ejus Penthilus, 498, 19. Orestes in Arcadia mortuus est, 498, 20.
- Orestia, Ὀρεστία, priscum Pelagoniæ nomen, 281, 26.
- Orestias, Ὀρεστιάς, Epirotica regio, quam Orestes obtinens Argos Oresticum condidit, 271, 12. Orestias etiam Macedoniæ superiori vel apud seriores Macedoniæ liberæ attribuitur, 271, 30. Orestis (ἡ Ὀρεστίς) habet Bolum montem, qui usque ad Coracem Æoliæ et ad Parnassum pertinet, 274, 31.
- Oretani, Ὀρετανός, Iberiæ gens, in superioribus partibus Tagi et Anas fl., 115, 10. Eorum nonnulli ab ortu Turdetanis contermini, 116, 44; 115, 33. Parte aliqua ad mare intra Columnas et Carthaginem Novam situm pertingunt, 126, 22; 129, 40. Ab his septentrionem versus Carpetani, 126, 25. Oretani sunt a meridie Celtiberorum, usque fere ad Malacam, 135, 40; 134, 37. Per Oretaniam Bastis fluit, 134, 40. Oretaniæ primariæ urbes Castulon et Oria, 126, 32; 136, 32. In Oretania dorsum montosum silvosumque oram a mediterraneis dirimit, 129, 50; in eo auri aliæque metalla, 130, 3.
- Oreus, Ὀρεός, Eubœæ urbs; ejus situs, 382, 51. Primum Histiaea dicta est, 382, 44. Pagus fuit Histiaensium, quem Athenienses colonia frequentarunt, 382, 48. Quidam narrant Oritas ab Ellopiensibus bello pressos Histiaeam migrasse, atque sic unam de duabus factam urbibus, utroque nomine promiscue usam, 383, 3. Oreus terræ motu laesa, 50, 26. Orei Orion enutritus esse fertur, 383, 2. Oria, Ὀρία, regio, 382, 34. Oritarum tyrannus Philistides, 382, 39.
- Orgas, Ὀργάς, Phrygiæ fl., quem Mæander excipit antequam Marsyam prope Apameam Cibotum excipit, 494, 41.
- Orgia et mysteria quibusnam diis assignentur, 402, 5.
- Ori (Oritarum urbs?). Ἀπὸ Ὀρίων ad Gedrosiorum regiam Alexander venit sexaginta dierum itinere, 615, 38.
- Oria, Ὀρία, in Histiaensium Eubœæ ditione, 382, 34.
- Oria, Ὀρία (ἡ Ὀρία) et Ὀρία, Artemidor. ap. St. Byz.), Oretanorum in Hispania caput, 126, 33.
- Ὀρεγέλιος, quid et ubi? 521, 45.
- Oricum, Ὀρεκόν, urbs Epiri; ejus navale Panormus, 23, 11.
- Orion, Ὀρίων, Indiæ avis, 611, 47.
- Orion, Ὀρίων, in Hyria Bœotiæ urbe editus, 347, 27; in Oreo Eubœæ urbe educatus esse fertur, 383, 2.
- Orizæ, Ὀρίζας, Arianae gens, ab Arbibus Arbi fluvio distinguuntur; gens liberæ conditionis; ora eorum est 1800 stadiorum; sequuntur occasum versus Ichthyophagi, 613, 16. Oritæ sagittas præstas veneno illinunt, 615, 23. Cf. Ori.
- Oritæ, V. Oreus.
- Orithyia, Ὀρεθία, a Borea rapta, 245, 20.
- Ormenium, Ὀρμένιον, Thessaliæ opp., in Eurypyli ditione, 371, 25; 376, 41. Phœnicis patria, sœs. Demetrium Scæpium, 376, 52. Condita urbs ab Ormeno, Cercaphi filio, 377, 1. Nunc Orminion vocatur; pagus sub Pelio situs, in Demetriadem contractus est, 376, 41; 374, 43.
- Ormenus, Ὀρμενός, Cercaphi f., Æoli nepos, pater Amyntoris et Euzemonis, Ormenium Thessaliæ condidit, 377, 1.
- Ornatum triumphalem ac consularem omniumque adeo magistratum a Tarquiniensibus assumpserunt Romani, 183, 12.
- Orneæ, Ὀρνεαί, pagus Argolidis, 323, 40; in Agamemnonis regno, 324, 11; Sicyoniæ vicinus ad fluvium cognominem (riv. de Leondi), nunc desertus (ruin. prope Palæo Leondi); Priapi templum habuit, 328, 19; 502, 54.
- Orneæ, pagus inter Corinthum et Sicyonem situs, 323, 41. Situs vici incertus.
- Orneæ fl. V. Orneæ.
- Ornithon polis, Ὀρνίθων πόλις, Phœnicis opp. inter Sidonem et Tyrum situm, 645, 10. (E. Scylace et Plinio liquet oppidum fuisse inter Tyrum et Sarepta (Sarfaud). Admitti igitur nequeunt quæ de situ ejus Ritterus et Robinsono et Schultzio refert. In Geogr. min. t. I, p. 138 prolegg. locum composui cum hod. *Burga el Urbi*, qui in Syriæ tabula Berghausiana a Sarepta circa 15 stadia versus boream distat. Idem locus vel pervicinus ei esse videtur *Birket el Till*, quem Melchior de Vogue (in *Athenæum* fr. 1854 p. 1164) ruinarum indicis ductus Ornithopoli vindicat. Situm esse dicit à trois kilomètres au nord de Sarepta).
- Oroatis, Ὀρόατις, fluvius Persidem a Suside dirimens, 619, 10; 577, 13; a Pasitigri 2000 stadia distat, 620, 46.
- Orobisæ, Ὀρόβιας, Eubœæ opp., 347, 49, ubi Apollinis Selinuntii (?) oraculum, 382, 37.
- Orontes, Ὀρόντης, Hydarnis Persæ e genere, Armeniæ præfectus, 455, 54.
- Orontes, Ὀρόντης (*Nahr el-Ary*); unde dictus; olim Typhon vocabatur; de ea re fabula; fontes et cursus fluvii; 639, 11. Ostia ejus ab Antiochia unius diei navigatione, a Seleucia stadia 40 distant, 639, 25 et 46. Fontes prope Paradisum et Ægyptium murum, 643, 33. Inter Apameam et Antiochiam abysso, quam Charybdia vocant, absorptus post 40 stadia rursum emergit, 228, 38. Ab eo ad Ciliciæ confinia 520 stadia sec. Artemidor., 647, 12; 571, 52. Ad Orthosiam 1130 stadia, ib. Quot sint usque ad Pelusiacum ostium, 571, 52. Ad Orontem condescerunt Argivi Triptolemi comites, 639, 1.
- Oropus, Ὀρωπός, Bœotiæ opp., 336, 3; 343, 50; a Delphino 20 stadiis aheat, 346, 9; in confinio Bœotiæ et Atticæ situm oppidum sæpe in controversiam venit, 342, 48; 54, 41. Oropiorum locus Psaphis, 342, 42. Vicinus Oropo Græa locus, 346, 45.
- Orospeia, Ὀροσπεία (Ὀροσπεία Ptolem.), Hispaniæ mons, a medio Idubeda monte versus occasum porrectus ad meridiem et oram Columnis vicinam declinat; initio nudus collis, dein per Spartarium campum pergens silva tectus, jungitur montibus qui supra Malacam sunt, 133, 46. Ex eo Bastis fl. oritur, 135, 38. Mons inhabitatur parte Edetanorum et Bastetanorum, 134, 49; 135, 38.
- Orpheus, Ὀρφεύς, 649, 6, Thrax, musicus, 604, 44; Cicon, præstigator, in Pimplea vico degebat; de ejus studiis et morte quædam, 276, 45. Orpheus cum Thamyri componitur, 280, 15.
- Orthogoras, Ὀρθόγορας, laudatur de Ogyri insula, 652, § 5.
- Orthogoria, Ὀρθόγορια (*Ortakoi a Maragna* versus meridiem), Thraciæ oræ oppidum ab oriente Maroneæ, 282, 29 (Plin. 4, 18, 11 Maroneam et Orthagoriam easdem esse dicit).
- Orthanes, Ὀρθάνης, Atticorum deus, Priapo similis, 503, 9.
- Orthe, Ὀρθή, Thessaliæ opp., in Polypœstis ditione ap. Homerum, 377, 40. Secundum nonnullos est arx Phalanæorum, 378, 5.

Orthopolis, Ὀρθόπολις, Macedoniae opp., 281, 6. (In valle *Stroumitza* fluvii alicubi sita erat).
 Orthosia, Ὀρθωσία, pagus Cariae, 555, 28.
 Orthosia, Syriae opp. maritimum, a meridie Simyrae situm; in propinquo erat Eleutherus fl., 641, 36; 642, 31; sita Orthosia initio Coelestriae, 644, 6; ab ea ad Pelusium Phoenicia pertinet, 643, 54. A Pelusio Orthosia abest 3650 stad., ab Oronte 1130 stadia, sec. Artemidorum, 647, 8. (Oppidum a Tyro 12 m., ab Antarado 30 m. p. distat sec. Tab. Peut. His ducimur ad amplas ruinas quae exstant prope *El-Barid* fl. vocanturque *Burdch Hakmone el-Ychudy*. Regio haec etiam nunc a quibusdam *Ortosa* vocatur. Quo pacto Ritterus, 17, p. 807 Orthosiam nomine hodiernum *Tartus* sive *Tortosus* (Antaradum vet.) a Strabone significari putaverit, habd asequor.
 Orton, Ὀρτων, Frentanorum navale, 201, 44.
 Ortospa, Ὀρτόσπα, Paropamisadarum opp., 616, 2. Ad quod est ἡ ἐκ Βάκτρων τριώδης; distat ab Arachotis 4000, ab Indiae finibus 1000 stadia sec. Eratosthenem, 441, 5.
 Ortygia, Ὀρτυγία, nutrix Dianae et Apollinis, 546, 31 et 41.
 Ortygia insula ante Syracusas sita primum memoratur ab Hesiodo, 19, 12; ponte continenti jungitur, 224, 46; Arethusam fontem memorabilem habet, *ib.* Ab utraque insulae parte portus est, 225, 53.
 Ortygia, Ὀρτυγία, lucus prope Ephesum ad oram marit., quem Cenchrius perfluit. Ibi Latona peperisse fertur, 546, 27; adjacet Solmissus mons, 546, 34. In luco isto templa, status, festa, 546, 40.
 Ortygia, antiquum Deli nomen, 417, 38.
 Oryges, Ὀρυγες, pisces in mari ad Turdetaniam, 120, 22.
 Orygm cornibus pro armis utuntur Aethiopes, 657, 31.
 Oryza in India, 588, 47, quomodo colatur, 590, 31; nascitur etiam in Bactriana, Babylonia, Suside, Syria inferiore, 590, 35.
 Ossa, Ὀσσα, Hispaniae opp., usque ad quod pertinet regio Iaccetanorum, 134, 2. Ab Herda 540 stadia distat, 134, 14. Ibi Sertorius decessit, 134, 6.
 Osci, Ὀσχοι, Campanorum gens non amplius superstes; ad Oscos pertinent Sidicini, 197, 52. Osci post Ausones in Campania habitantes a Cumanis pulsati sunt, 202, 19. Herculaneum et Pompeios in Campania tenuerunt, 205, 40. Osci, Ausonum olim vicini. Etsi gens interit, sermo eorum ap. Romanos restat, et certa quaedam carmina ea dialecto scripta in scenam producantur, 194, 13. Oscorum montes, 202, 13.
 Osiris, Ὀσίρις, idem est qui Apis, 685, 48. Ejus templum Abydi; lex quaedam in eo observata, 691, 47. templum in Acantho urbe, 687, 25. Osiris jacet in loco Sai urbi vicino, qui vocatur Ὀσίριδος δούλον; ceterum de hac re controversia est, 682, 50. Cf. Isis.
 Osismii, Ὀσίσμιοι, quos Ostimios (Ὀστιμίους) Pytheas vocat, Galliae gens, Venetis finitima, 162, 27. In promontorio habitant longe porrecto, *ib.*
 Osogo, V. Jupiter.
 Ossa, Ὀσσα, Thessaliae mons, 22, 26; 276, 13 et 32, ab Olympo abruptus esse putatur, 50, 10; 369, 20; 454, 22. Ejus praeternavigatio octoginta fere stadiorum, 380, 49. Ad Ossam Larisa oppidum est, 378, 20; ad eundem olim habitaverunt Aenianes cum Perrhaebis, 51, 11.
 Ossa, mons Pisatidis, ad Pisam urbem, 306, 9.
 Ossonoba, Ὀσσόνοβα (*Estoy* ad ostium *Silves* fl.), Turdetaniae opp. ad aestuarium situm, 119, 7.
 Ostia, Ὀστία, Latii urbs importuosa. Navigationis ibi ratio, 193, 15. Ostia ab Anco Marcio condita, 193, 24. Romae navale, 120, 11; 182, 22. Laurento vicinum, 190, 45. Distantia a Pyrgis, 188, 15; a Luna, 184, 44.

Ostimii, Ὀστίμιοι, Galliae populus, i. q. Osismii, de quibus Pytheas falsa narrat, 53, 1. Eorum promontorium Cabaeum, 53, 45.
 Ostreae. Earum copia abundat mare exterum, praecipue vero ea pars quae est ad Turdetaniam, 120, 16, et Tagus fluvius, 126, 16, et ἡ στομαλὶμνη ad Rhodani ostia. Reperiuntur ostreae ad templum Ammonis, 41, 14.
 Othryadas, Ὀθρυάδας, Spartanus. Ejus strategema, 323, 33.
 Othrys, Ὀθρυς, Thessaliae mons, 374, 4. Ejus situs, 371, 42. Ex eo fluit Enipeus, 371, 5.
 Otides, Ὀτίδες, aves in Hispania, 135, 50.
 Otreus, Ὀτρεύς, Otracem Bithyniae condidit, 484, 41.
 Otrœa, Ὀτροία, Bithyniae opp. supra Ascaniam paludem, 484, 39. Conditor ejus, *ib.*
 Otryoneus Cassandram in matrimonium petivit, 514, 8.
 Otus, Ὀτρος, Cyllenius, Epeorum dux, 290, 18; 392, 15.
 Oves Erythrae insulae 50 dierum pastione tantam pinguedinem contrahunt, ut suffocentur, nisi sanguis aliquid emittatur, 141, 1; 223, 40. Idem accidit in Aetnae Siciliæ regione, 223, 40. In Turdetania aries, qui oves inest, talento emitur, 119, 42. Oves magnae in regione circa Borysthenem, 255, 14. Oves Gadilonitidis regionis Ponticae, 468, 30; Laodiceae et Colossarum in Phrygia, 495, 30; Nabataeorum, 666, 47. Oves Sarapidi immolantur in Nitriote Aegypti nomo, 682, 46. Ovem Saita et Thebani colunt, 690, 23. Oves Aethiopicae caprarum in modum hirtae, 698, 18. Oves lacte et carne enutritur apud Libycas quasdam gentes, maxime apud Aethiopes (Hesperios), 709, 20.
 Oxæ, Ὀξῆαι, i. e. Acutae, ex Echinadibus insulis, 393, 35; imperavit his Mege, 394, 20.
 Oxi, Ὀξοι, alii Ariamazæ, petra in Sogdiana, 443, 54, 444, 6.
 Oxus, Ὀξος, fluvius permagnus, in Indici montibus oritur, 437, 24; in Caspium mare exit; sec. nonnullos excipit Ochum; merces Indicae per eum deferuntur, 436, 48; 61, 19. In eum influit Zariaspa fl., 443, 13. Oxus Bactrianos a Sogdianis dirimit, 440, 36; 443, 20; 61, 19; accolunt eum Massagetæ et Arachoti, teste Eratosthene, 440, 30; Oxi ostia ab Iaxartis ostiis distant 2400 stadia, 435, 6, sive 80 parasangas, 444, 29.
 Oxy multa nascitur ad Olympum Mysium; *mysus* vocatur Lydorum lingua, 490, 6.
 Oxyartes, Ὀξάρτης, Roxanen filiam in Sisimithrae petra custodiebat, 443, 52.
 Oxyathres, Ὀξυάθρης, frater Darii III, pater Amastridis, 466, 43.
 Oxybii, Ὀξύβιοι, Liguriae populus, 153, 35; 168, 28.
 Oxybius portus, a Liguribus Oxybiis nomen habens, in ora Narbonensi, 153, 35. Situs incertior. Fuisse videtur inter fl. *Argens* sive *Frefus* opp. et *Antibes*; Cluvero et Danvillio idem est quem nomine proprio Αἰγινάον dicit Polybius, 33, 7; hodie *Agaye vel Napoule*. Cf. Walckenaer *Géogr. des Gaules*, t. I, p. 182.
 Oxydracæ. Cf. V. Sydracæ.
 Oxylus, Ὀξύλος, Hæmonis f., decima post Aetolum generatione in Elidem reversus civitatem ibi constituit; testatur rem inscriptio basilimagnis Oxylis insculpta in Eleorum foro, 398, 15. Oxylus, ab Aetolo Eleo genus ducens Temeno ceterisque Heraclidis itineris dux fuit, et hostium agros divisit; rediit in Elidem majorum suorum jure ad se pertinentem, contracto Aetolorum exercitu contra Epeos, 307, 7. Cf. 286, 41; 334, 48.
 Oxynia, Ὀξύνηξ (*Mokossi?*), Thessaliae urbs ad Ionem fl., ab Azoro Tripolitidis distans 120 stad., 272, 14.
 Oxyrynchus, Ὀξυρύγχος, nomus et urbs Aegypti, in qua oxyrynchus piscis collitur, 690, 15. (Urbs fuit ad hodie *Benech*, in occiduo latere canalii *Bahr Yuseph*.)

Oxyrynchos, Νίλη πιάσις, 699, 6; ab omnibus Ægyptiis, præcipue autem in Oxyryncho nomo, colitur, 690, 16 et 21.

Ozolæ. V. Locri.

P.

Paches, Atheniensium dux, Trojam Mytilenæis ademitt, ἐν τῷ Πελοποννησιακῷ πολέμῳ τῷ Παχηνίῳ, 513, 52.

Pachynum pr., Πάχυνος ἄκρα, Sicil., 220, 46; 102, 7; 221, 23; 87, 32; 221, 34 et 42; 226, 9. El obiacent Melite et Gaudus, 230, 32. A Pachyno ad Pelorum 168 m. pass., 221, 28; in Cretam 4500 stadia, 102, 26; 311, 50; ad Alphenum 4000 stadia, 221, 50. ad Tanarum 4500 vel 4600 stadia, 102, 27; 221, 50.

Pacorus, (Orodis) Parthorum regis filius natu maximus, in Asiam romanam missus, 637, 125, in Cyrrhestica a Ventidio interemptus est, 639, 40.

Pactolus fl., Πάκτωλος, de Tmolio fluens, ab Homero non memoratur, 474, 51; 534, 4. Antiquitus ramenta auri secum ferebat; unde Cressi divitiæ; influit in Hermum, 535, 4; 506, 36.

Pacton, πάκτων, scaphæ genus e scuticis ita compositum, ut textile esse videatur, 695, 4.

Pactye, Πακτύη (*Daghan Arslan*), Chersonesi Thraciæ opp., 283, 32; 284, 10.

Pactyes, Πακτύης, mons agri Ephesii, 544, 6.

Padus, Πάδος, Italiæ fl. Ejus fontes et cursus, 169, 45. Post Istrum maximus Europæ fluvius, 169, 51. In Padum influunt Durias, Addua, Ticinus, Trebia, 160, 23; 169, 44; 174, 12; 177, 41; 180, 43; 181, 9. Padus sæpe imbris et nivibus impletur; ad ostia in multas partes diffusus obscurum et ingressu difficile habet ostium, 177, 9. Cispadanam et Transpadanam Galliam dividit, 176, 28. Ad Padum urbes insigniores, 180, 27. Ejus accolæ olim Boii, Insubres, Senones, Gæzatæ, aliæque gentes Gallicæ, 177, 14. Padi paludes fossâ a Pado ad Parmam ductâ siccavit M. Æmilii Scaurus, 181, 6. In Pado Placentia Ravennam navigatur, 181, 4. Ad Padum Electridas insulas et vicinum ei Eridanum fl. fabulantur, 179, 10.

Pæanem cur pugnam iuituri conclament, 362, 39.

Παιανισμοῦ origo, 362, 39. Παιανισμός; Thracum a Græcis παιανισμός dictus, 281, 34.

Panæus, Πάναινος, pictor, Phidias consobrinus, statuum Jovis olympicam coloribus ornavit, 304, 17.

Pæonia, Παιονία, situs, 274, fr. 4; regio sublimis, 260, 15; ab occiduo Strymonis latere, 281, 12. Quibusnam fluvii a Macedonia separetur, 275, 42. Axios et Strymon e Pæonum regione fluunt, 281, 18. Pæoniam usque ad Pelagoniam et Pieriam pertinuisse aiunt, 281, 24; ipsosque Pæones vocatos esse Pelagones, *ib.* Pæonii montes, 23, 32. Urbes Gortynium et Stobi, 274, 24. Agricola ibi auri frustula inter arandum reperiunt, 280, 10. Pæones secundum nonnullos e Phrygibus oriundi, sec. alios e Pæonibus Phryges oriundi, 281, 23. Pæones olim magnam hodiernæ Macedoniae partem obtinuerunt, adeo ut Perinthum oppugnarent et Crestoniam, Mygdoniam et Agrianum terram usque ad Pangæum sui juris facerent, 281, 37; ad Axium fl. Amphaxitidem Macedoniae regionem possederunt, 275, 28. Pæones Homerus memorat, 5, 28; 23, 37. Secundum quem ex Amydone sive Abydone Trojam venerunt, 277, 20, ac ducem habuerunt Asteropæum, Pelagonis filium, 281, 27. Pæonibus finitimi sunt Bessi, 284, 34.

Pæstanus sinus, Παιστανὸς κόλπος, i. q. Posidonias, 200, 11.

Pæstus, Παιστός, quæ olim Posidonia, Lucaniæ urbs, 209, 11.

Pæsus, Παισός (Ἀκαιοί, 502, 24), urbs et fluvius Troadis, inter Lampæacum et Parium; urbe diruta incolæ Lampæacum migrarunt; Milesiorum coloni; urbem Homerus etiam Apæsum dicit, 504, 19; 542, 38.

Pagæ, Παγαί (Πηγαί, 343, 51), Megaridis opp. ad sinum Crissæum sive Corinthiacum, 326, 35; 287, 22; 338, 3; 343, 51; 352, 12. A Piræeo distantia, 335, 37.

Pagassæ, Παγασαί, in Thessalia Pherarum navale, 90 stadiis a Pheris, 20 ab Ioico distantes, 374, 31; nunc pagus Demetriadis, 370, 43. Nominis etymologiæ dux, 374, 35.

Pagasiticus sinus, Παγασιτικὸς κόλπος, 279, 30; 375, 7; ejus insula Cicynethus, 375, 8.

Pagræ, Πάγρα, *Bagræ*, castellum Antiochenis agri, Gindaro subjacens, juxta Amani transcensum, 639, 45.

Palacium, in Chersoneso Taurica castellum a Sciluro vel ejus filiis exstructum, 259, 7 (probabiliter *Balaclava* ad portum illum, quem Symbolon Strabo dicit, sita).

Palacus, Sciluri f., cum Roxolanorum auxiliis contra Diophantum, Mithridatis ducem, pugnat infelicitate, 254, 40; 256, 38. Fratres habuit quinquaginta aut octoginta, 256, 38.

Palæ, πάλαι, vocantur auri glebæ semilibres in Turdetania, 121, 22.

Palæa, Παλαιά, Cypri opp., 582, 36.

Palæa, ἡ Παλαιά, Mysiæ vicus, ab Andiris 130 stadia distans. Specus sub terra ab Andiris ad Palæam pertinens quomodo detectus sit, 525, 20.

Παλαιά πόλις. V. Vetus urbs.

Palæhyblus, Phœniciæ urbs post Adonin fl. (*Nahr Ibrahim*) et Climacem montem et ante Lycum memoratur, 643, 28 (ubi hod. *Suk Michael* ad Lycum fl.?).

Palæpaphus, Παλαίπαφος, Cypri opp., a Papho 60 st. distat, a mari 10 stad., 583, 3. Paphæ Veneris templum, *ib.*

Palæphatus scriptor ex Amazonibus, olim Alopen, nunc Zeliæ habitantibus, Odium et Epistrophum exercitum duxisse censet, 471, 8; 472, 51.

Palærus, Παλαρός, Acarnaniæ opp., 386, 52; 394, 39.

Palæscepsis, s. Antiqua Scepsis, Troadis urbs, Polichnæ vicina, supra Cebrenen, ad excelissimam Idæ partem. Unde dicta sit urbs; eam Scamandrius et Ascanius 40 stadia deorsum transtulerunt in locum, ubi nunc est Scepsis, 519, 28. Palæscepsis in Æsepi convallibus sita, 516, 18; ab Ænea 50, ab Æsepo 30 stad. distat, 516, 40; 518, 40. Inter eam et Achæium Maledæ locus, 516, 10.

Palæstina, Παλαιστίνη, Syriæ regio, 661, 6.

Palætyrus, Παλαίτυρος, Phœniciæ opp., a Tyro meridiem versus ἐν τριάκοντα σταδίοις, 645, 12. (Secundum hæc Strabo Palætyrum retulit ad ruinas quæ sunt ad *Ras el-Ain*. In hac maxime parte fontibus irrigua urbis olim vastissimæ rudera præcipua Strabonis ætate extitisse videntur, dum pars urbis insulæ proxima funditus fere deleta fuerit.)

Palamedes, Παλαμήδης, Nauplii f., 316, 50.

Palatium Romæ, 197, 18.

Palææ flammâ facilius quam carbonis liquefit aurum, 121, 30.

Pales, Παλαί, Cephaleniæ opp. non amplius exstans, 391, 34; 392, 31. Hoc oppidum ab Homero Dulichium dici putavit Pherecydes, 392, 14.

Palibothra, τὰ Παλιόθρα s. Παλιόδοθρα, Indiæ urbs. Via regia ex occidente eo ducens 10000 stadiorum, 587, 51; adverso Gange ad urbem navigatio 6000 stadiorum, 588, 2. Palibothra ad Gangis et Erannobosæ confluentes, 598, 32; urbis descriptio, *ib.* Sita est in Prasiorum gente, 598, 37. Cf. 594, 52; 612, 20.

Palibothrus, Παλιόδοθος, cognomen regum Prasiorum, de regia urbe inditum, 598, 40.

- Palicorum crateres in Sicilia, 228, 32.
 Palinthus, Παλινθος, Danaï sepulcrum in foro Argivo, 319, 31.
 Palinurus, Παλινουρος, Lucaniae promontorium, 210, 22.
 Paliurus, Παλιουρος, vicus in ora Libyae Cyrenaica, 711, 30.
 Pallantia, Παλλαντία, Aruacorum Celtiberorum urbs, 135, 8.
 Pallas, Πάλλας, Pandionis f., quamnam Atticam partem obtinuerit, 337, 24.
 Pallene, Παλλήνη, Macedoniae peninsula, olim Phlegra; gigantes ibi, i. e. barbari, ab Hercule debellati sunt; Troades mulieres captivae ibidem naves Graecorum incenderunt, 278, 42. In ea sec. nonnullos Alizonas habitant, 471, 42. Peninsulae periplus, 278, 42. Ejus isthmus 5 stadiorum, in quo Potidaea, 278, 37. Ejus prom. Canastrum, 278, 35; ejus urbes quattuor, Aphytis, Mende, Scione, Sane, 279, 5.
 Palma, Πάλαμα, urbs in majore Gymnesiarum ins., 139, 11.
 Palmæ in Babylonia, Suside, Perside, Carmania, 629, 25; in Meroe ins., 698, 2; in Chio, 551, 6; palmetum quod a Petra Nabataeorum quinque dierum itinere distat, 663, 23; palmetum, ποινικὴν, (ad Heroopoliticum sinum) magnopere honoratum ab Arabibus, 660, 48; palmetum in Hierichuntis planitie, palmam caryotam ferens, quale alibi nullum est, excepto Babylonio et eo qui ulterius est orientem versus, 649, 49. Palma Egypti circa Alexandriam et in Delta proveniens fructum cœxi non aptum fert, quum Judaea, in eadem latitudine sita, palmam tum caryotam tum ceteram ferat optimam. Utrumque genus etiam in Thebaide, praesertim in insula quadam, nascitur et maximum principibus redditum praebet, 695, § 51. Palmam nonnisi certis in locis nasci Judaei permiserunt, 680, 3. Palmarum fructus et cerebrum saluti fuerunt Alexandri militibus per Gedrosiam tendentibus, 614, 31. Palmæ usus varius, 632, 29. E palmulis vinum, 666, 8. Palmæ trabes inveterascendo in superiorem partem adversus onus flectuntur eoque melius tectum sustinent, 622, 45.
 Paltus, Πάλτος (Beldeh), opp. in ora Aradiorum, 641, 32; inter Paltum et Marathum Aradus, 641, 42. Circa eam juxta Badan fl. (Nahr es-Sin, qui etiam Nahr el-Melek s. Melech vocatur.) Memnon sepultus est, sec. Simonidem, 619, 43.
 Pambœotia, Παμβοιωτία, festum, 353, 35.
 Pamisus, Παμισός, Messeniae fl., 303, 41. Duo ejus nominis fluvii in Messenia. Num etiam juxta Pylum Triphyliae Pamisus fuerit, quaeritur, 295, 44. Alter Messeniae Pamisus (Dipotamo) fluviorum, qui intra isthmum sunt, maximus, per Macariam planitiem fluit; a Messene urbe distat 50 stadia, 310, 6, et in medium sinum Messenicum exit, 310, 1. Haud recte Euripides eum Laconicam a Messenia dirimere ait, 315, 3. Alter Pamisus fl. exiguus et rapidus juxta Leuctrum Laconiae labitur; de eo Messenii cum Lacedaemoniis litigaverunt, 310, 11. Ad Pamisum ab Alpheo fl. 1130 stad. sec. Artemidor., 221, 51.
 Pamisus, Παμισός, Triphyliae fl., juxta Pylum urbem fluens, aliis est Amathus, 289, 18.
 Pamphylia, Παμφυλία, Asiae regio. Ejus descriptio, 569, cap. 4. A Pamphyliae extremis Taurus incipit, 106, 47. Pamphyliae et Lyciae confinia ad Chelidoniae insulas, 558, 2. A Pamphyliae fine ad Anemurium 820 stadia, 571, 43. Pamphyliae paraplus 640 stadiorum, 570, 7. In Pamphylia e Troade pars Cilicum immigravit, 523, 47. Pamphyliae nomine Sophocles poetarum more Cilicam designat, 576, 23. Pamphyli sunt posterius mixtae gentis quae cum Amphilocho et Calchante et Mopso immigravit, 570, § 3.
 Pamphylum pelagus, Παμφύλιον πῆλαγος, 100, 32; 103, 50; 569, 5; 581, 27.
 Pamportus. V. Nauportus.
 Pan, Πάν, in Mendete Egypti urbe colitur, 681, 35.
 Panætius, Παναίτιος, Rhodius, 559, 35; Cratetis Mallotae se discipulum dicit, 576, 36. Magister Apollonii Nyssaensis, 555, 33.
 Panchaea, Πανχαία, in mari Erythraeo ab Eumero facta, 248, 43; 86, 18.
 Pandarus, Πάνδαρος, Lycaonis f., Lycis Trojanis imperat, 501, 9; 484, 1. Pandarus Lycius Pinaris colitur, 568, 12.
 Pandataria, Πανδαταρία, 101, 33, ins. Minturnis objacens, 194, 51.
 Pandion, Πανδίων. Ejus filii Aëgeus, Lycus, Pallas et Nisus; quomodo inter eos Attica ditio distributa sit, 337, 9; 490, 49.
 Pandion, rex Indiae, ad Augustum legatos misit, 585, 24.
 Pandora, Πανδώρα, Deucalionis mater, a qua Thessaliae pars, in qua Deucalion imperavit, Pandora dicta est, 381, 16.
 Pandosia, Πανδοσία, Casiopæorum opp., 269, 50; in Thesprotia, 213, 4.
 Pandosia, Πανδοσία, supra Cosentiam in Bruttia sita, triceps castellum; ad id Alexander Molossus perit; olim regia Cœnotria, 212, 53. Prope id Achæron fl., 46.
 Πανόληγος, apud Archilochum, 318, 11.
 Panes, Bacchi comites, 404, 6.
 Panes σφηνοκέφαλοι in India, 58, 50.
 Paneum, Πανειόν, Panis sacellum, ad Anaphlystum Atticae, 342, 22; aliud Alexandriae, 676, 6.
 Pangæus mons, Παγγαῖον ὄρος, Macedoniae. Ad eum Crenides sive Philippi; auri metalla habet, 280, 7; 580, 22. Ad eum usque pieraque Macedoniae a Pæonibus occupata erant, 281, 40.
 Panionia. V. Panionium.
 Panionium, ubi Iones Panionia agere et Neptuno Heliconio sacrificare solent; sacrificio praesunt Prienenses, 546, 12; 330, 9 et 18. Panioniorum meminisse videtur Homerus, 330, 18.
 Panis e tostis amygdalis apud Medos, 451, 36; e glandis farina apud Lusitanos, 128, 35.
 Panna, Πάννα, Samnitum opp., 208, 8.
 Pannonii, Παννόνιοι, regionem inter Alpes orientales et Danubium interjectam tenent usque ad Segesticam, praeter ea quae a Gallis Boiis et Tauriscis et Scordiscis occupantur, 260, 33. Pannoniorum gentes Breuci, Andizetii; Ditiones, Pirustae, Mazae, Desitiae, aliae, quae usque ad Dalmatiam et Ardiasos pertingunt, 261, 8. Ad Pannonias pertingunt Iapodes, 261, 30. Pannoniorum montanae planities quousque pertineat, 363, 46. Pannoniae urbs Segestica, 260, 35. Cf., 173, 5; 243, 9.
 Panopeus, nunc Phanoteus, Πανοπεύς ὁ νῦν Φανωτεύς, Phocidis opp. Lebadæ vicinum, patria Epei. Ibi Tityum fabulae collocant, 363, 20; 357, 6; 363, 52; 364, 52. Urbem a Cephisso perflui Strabo ait, 349, 52. Ad Panopenses veniens Apollo Tityum tyrannum interfecit, 362, 34.
 Panopolis, Πανὼν πόλις, Thebaidis urbs antiqua, λινουργῶν καὶ λιθουργῶν κατοικία, 690, 36.
 Panormus, Πάνορμος, portus prope Ephesum cum t. Dianae Ephesiae, 546, 24.
 Panormus, Orici in Epiro navale, 263, 11; ad medios Ceraunios montes, 269, 29.
 Panormus, Siciliae opp., inter Himeram fl. et emporium Aegestensium, 221, 18. Coloniam romanam habet, 226, 19.
 Pantaleo, Πανταλέων, Omphalionis filius, Pisata, Mese-

- nisi dux erat in bello contra Lacedaemonios, 311, 1.
- Panticapaeum, Παντικαίαιον, Chersonesi Tauricae urbs, 255, 18; 258, 14; 424, 2. Ejus situs, 257, 21; urbs Milesiorum colonia; de ejus historia quaedam, *ib.* Caput est Bosporanorum Europaeorum, 424, 42; 257, 16; a Theodosia 530 stadia distat, 257, 16; a Phanagoria 70 stadia, 257, 40. Panticapaeorum ditionis promontorium Acra, 424, 19. Apud Panticapaeos in Aesculapii fano hydria aerea prae gelu rupta servatur; inscriptio ejus hydriae, 61, 35.
- Panxani (Πανξανό?), nomades inter Maotidem et Caspium m., 434, 28.
- Paphlagonia, Παφλαγονία, Asiae regio. Ejus partem olim tenuit Mariandynus, 464, 30. Ejus gens Heneti, 176, 38; 466, 1, quorum dux fuit Pylamenes, 465, 45. E Paphlagonia immigrates esse Venetos Italiae nonnulli censent, 162, 25; 51, 8. In Paphlagonia sunt Cauconiatæ quidam, Mariandynorum, qui et ipsi Paphlagonες sunt, finitimi; quare Caucones Trojanorum socios e Paphl. advenisse censent, 296, 43. Paphlagoniam ab ortu Halys definit, 466, 11. In eam invaserunt Cimmerici, 51, 24. Paphlagoniae mediterraneae descriptio, 481, § 40 sq. Paphlagonες mediterraneos novit Homerus, non item maritimos, sec. Apollodorus, 248, 17. Paphlagoniae regno potitur Mithridates Cistes, cujus successio duravit usque ad M. Eupatorem, 481, 46. Ultimus Paphl. rex Dejotarus Philadelphus, Castoris f., 481, 49. Paphlagoniae mediterraneae partem, post victum Mithridatem, Pompeius Pylamenis posteris attribuit, 463, 40. Paphlagonica vocabula permulta occurrunt in Cappadociae parte Paphlagoniae contermina, 473, 40.
- Paphus, Πάφος, Cypri opp. ab Agapenore condita, portum et templa habet; distantia a Palæpapho, ab Alexandria, 583, 8.
- Papyrus ad lacum Aethiopiae, 658, 41; in lacubus Etruriae, 188, 43.
- Paracheloeis regio, ἡ Παραχελωίτις, Aetolis et Acarnanibus causa bellorum fuit, 393, 44.
- Paracheloeis, Παραχελωίταις, Thessaliae Phthiotidis in Achillis ditione, 372, 40.
- Parachoathras, Παραχοάθρας, mons ab Armenia quousque pertineat, 438, 15. Cf. 440, 43; 447, 34; 461, 50.
- Paradisus, Παράδεισος; (Eden), Coelestis opp., haud longe a fontibus Orontis fl., 643, 33.
- Parætacene, Παραιτακηνή, 66, 47; 615, 48; Persidi contigua. 633, 40. Παραιτακηνός, Medis et Persis contigui, 449, 49. Παραιτάκας in Assyriorum terra, 627, 5. E Parætacis labitur Araxes Persidis fl., 621, 20. Parætacenam attingit desertum quoddam, 618, 33. Parætacenorum montana supra Babyloniam, 447, 50. Parætaceni, latrones asperis montibus freti, Apolloniatis imminet, 623, 23; magis quam Cosaei agriculturam exercent, nec tamen abstinent latrociniiis, 633, 50.
- Parætonium, Παραιτόνιον, Libyæ urbs et portus magnus, nonnullis Ammonias dicitur; distantiae ejus a Catathmo, Api, Alexandria, 678, 53. Parætonio ad Ammonis oraculum profectus est Alexander M., 691, 20. Cf. 33, 36; 687, 48.
- Paralus, Πάραλος, Clazomenas condidit, 541, 14.
- Parapotamia, Παροποταμία, Arabum regio, Apamensium ditioni finitima, 641, 20.
- Paropotamii, Παροποτάμιοι seu Παροποταμία, 349, 52; 357, 13; 363, 40; 364, 15; vicus Phocidis in ripa Cephissi, 363, 48; accuratius situm definit Theopompus, *ib.*
- Parasanga Persicus aliis 60, aliis 40, aliis 30 stadiorum, 444, 33.
- Parasopia, Παρασωπία, pagus Heraclea Trachinia, 351, 14. Παρασωπιδίς, Ceteae regio, 372, 49.
- Parasopia, Παρασωπία, Boeotiae regio, in qua Hysiae, 347, 29. et Scolus, 351, 7 et Eleonus sive Scarpha, 351, 18. Parasopia ad Thebaidem pertinet, 351, 29.
- Parasopii, Παρασώπιοι, incolae pagi Heracleae Trachinae, ad Asopum fl. siti, 328, 33.
- Parati, Πάρατοι, Sardiniae gens montana, 187, 28.
- Pardales in Meroe insula, 698, 4; in Mauretania, 702, 3; in Aethiopia, 659, 19. Pardales in pompis Indorum, 611, 42.
- Parii, Πάριοι, Daarum gens, quam supra Maotidem habitasse nonnulli ferunt; ab eis profecti Parni Ochi accolae perhibentur, 442, 4.
- Paris judex sedit in Alexandria monte, 519, 8.
- Parisades, Παρισάδης, Bospori rex sive tyrannus, deus dictus juste imperavit, 257, 31.
- Parisades alius, Bospori rex ultimus, qui Mithridati regnum tradidit, 257, 28.
- Parisii, Παρίσιοι, in Gallia ad Sequanam, 162, 54.
- Parissus, Πάρισος, Pannoniae amnis in Istrum influit, Decos a Tauriscis et Boiis separans, 260, 27. (Legendum est Pathissus vel Parthisus, intelligendusque hodiernus Theiss.)
- Parium, Πάριον, Propontidis urbs, Pari insulae colonia, 418, 13; 284, 43; Troadis urbs, cum portu; Priapeorum ditio ab Attalida regibus aucta; urbs condita a Milesiis, Erythraeis et Parii; ibi Ophiogenes esse fabulantur, 503, § 14. In eam translatus est ex Adrastem campo apparatus oraculi Apollinis Actaei et Dianae; ara Apollinis ingens ibi, Hermocreonis opus, 503, 20; 418, 14. In Pariana ditione, quæ vini ferax est, 503, 5, Illicolone, 504, 36, et Sminthia locus, 517, 44. Parium a Perintho 600 stadiis, sec. Demetrium Scepsium, 284, 31. A Pario ad Lectum Troadem pertinere Damastes ait, 498, 48. Parianus est Neoptolemus glossographus, 504, 42.
- Parma, Πάρμα, Galliae Clapadanæ urbs, 180, 30. E Pado fossam eo duxit M. Aemilius Scaurus, 181, 9.
- Parmenides, Παρμενίδης, Pythagoreus e Velia oriundus, 210, 8; primus terram in quinque zonas divisit, 78, 15. Zonam adustam nimis magnam fecit, extra tropicos ad temperatas zonas producens, 78, 16.
- Parmenio, Παρμενίων, Abderis Iasonis templum struxit, 455, 17.
- Parmenio, Philotæ pater, Alexandri jussu interfectus, 616, 45.
- Parnassus, Παρνασσός, Phocidis mons, 274, 32; 329, 10; 352, 14; 357, 34; 364, 44; 386, 30. Altus et nivalis, 326, 18. Montis situs, 367, 50. Totus sacer; inter alia habet Corycium antrum nympharum, 358, 11. Parnassi accolae, 358, 15, Thraces Boeotia ejecti, 345, 5. Parnassii indigenae, 362, 28, cum Apolline Pythonem tyrannum aggrediuntur, 362, 37. Ad Parnassum est locus Neon, nullus vero Έλαιών, sec. Demetrium Scepsium, 377, 21.
- Parnes, Πάρνης, Atticae mons, 343, 17.
- Parni, Πάρνοι, cognominantur Dae Scythiae, maris Caspii accolae, 435, 50. Parnas Daas emigrasse aiunt a Dais supra Maotidem habitantibus, qui Xandii (Xanthii) vel Parii vocantur, 442, 4. Parnis imperavit Arsaces, qui Parthysiam occupavit, 441, 40.
- Paropamisadae, Παροπαμισάδαι, 107, 29, quibus Paropamisus imminet, Indum habent ad latus orientale, 616, 21; ad occidentem adjacent Arii, 616, 30. Per eos Alexander Caucasum transcendit contra Bactros movens, 616, 35. Apud eos sacram speluncam quandam (unam

- ex vastissimis antris quæ sunt ad *Damyan*, v. Ritter, t. 7 p. 277) viderunt comites Alexandri, in qua Prometheum vinculum esse, et ibi esse Caucasum fabulabantur, 586, 52.
- Paropamisus, ὁ Παροπάμισος, 438, 20; Tauri pars, 587, 33; Arianae terminus borealis, 615, 41. Paropamisi partes Indicae, Arianae, Bactrianæ, Sogdianæ, 617, 5. Ei adjacet pars major Bactrianæ, 440, 34. Ab eo usque ad Indi ostia 12000 stadia, quæ est Arianae latitudo 615, 50.
- Paroræa, Παροράα, Epirotica regio. Ex ea et e Tympe monte Aratthus oritur, 270, 20. Παροράατοι Epirotis accensentur, 271, 10.
- Paroræa Phrygia, V. Phrygia.
- Parorbelia, ἡ Παρορβηλία (Ὁρβηλία ap. Ptol.) Macedoniae regio, Agrianum regioni adjacens; in convalle quæ ab Idomene incipit, urbes habet Orthopolin, Philippopolin et Garescum, 281, 4.
- Paroreatæ, Παρορεᾶται, in Triphylia circa Lepreum et Macistum habitant, et ad mare pertingunt prope Samiacum fanum Neptuni, 297, 40.
- Parorius, ἡ Παώρειος; Φρυγία, Phrygiæ Magnæ pars, 493, 53; 494, 8.
- Parrhasii, Παρράσιοι, gens Arcadica, 333, 21; 289, 5. Parrhasii quidam apud Anariacas ad mare Caspium sedes fixisse, ibique nunc Parsii dici feruntur, 436, 9.
- Parrhasius, Παρράσιος, pictor Ephesius, 548, 25.
- Parsii, Πάρσιοι, Anariacarum in regione ad mare Caspium habitantes, a Parrhasiis Arcadiæ oriundi feruntur, 436, 10. Partheni, τῆς Παρθένου, in Chersoneso urbe fanum, 256, 16.
- Parthenia, Παρθενία, priscum Sami ins. nomen a Parthenio fl., 393, 3; 544, 29.
- Partheniæ Παρθενίας, quinam a Lacedæmonis dicti sint, 231, 32. Eorum conspiratio; qua detecta, de colonia deducenda oraculum petunt; datum iis responsum; sub Phalantho duce in Iapygiam trajiunt, ubi a barbaris et Cretensibus ibi degentibus recepti Tarentum condunt, 231, 34. cf. 232, 39.
- Parthenias, Παρθενίας, Pisatidis fl., 306, 38.
- Parthenium, Παρθένιον, Chersonesi Tauricæ prom., 100 stadiis ab urbe Chersonesi, 258, 19.
- Parthenium, Bospori Cimmerici opp. ad fauces Mæotidis, 424, 8; a Myrmecione 40 stadia distans, ad Bospori partem angustissimam, 257, 52 (prope *Jenikale*, ubi in extremo Bospori promontorio veteris phari ruinæ). Objacet in Asia Achilleum, ibi.
- Parthenius, Παρθένιος, Ponti fl., unde nomen habeat, 465, 39. Ab eo versus ortum Heneti, 465, 1; ad eum usque inde a Mariandynis Caucones habitant, 464, 41; etiam nunc ad eum Cauconitæ quidam esse feruntur, 465, 3.
- Parthenius, Παρθένιος, Sami fl., qui postea Imbrasus dictus, 393, 3.
- Parthenius mons, Παρθένιον ὄρος, Arcadiæ, a Tegeatide regione versus Argolidem porrectus, 333, 50. Per eum Tegea Argos itur, 323, 38.
- Parthenon Παρθενών, Athenis, Ictini opus, 339, 25; 340, 15.
- Parthenope Παρθενόπη, in Opicis, Rhodiorum colonia, 558, 48.
- Parthenope, una Sirenum, cujus monumentum Neapoli monstratur, 13, 51; 21, 34; 205, 7.
- Parthi, Πάρθοι, Παρθαίοι, 107, 29 et 45. Hyrcaniam, Bactrianam et Scythias ultra eam habitantes notiores nobis reddiderunt, 11, 45. Parthici imperii finis Euphrates, 637, 15. In Parthorum plantiæm Daz Scythæ invaserunt, 438, 43. Regibus Parthorum Arsacis nomen commune est, 588, 43. Parthi φλασάκαι, 637, 37; Mediam et Babyloniam tenent, nec non Mesopotamiam, 636, 37; 634, 35; non item Armeniam, 634, 35. Parthorum regio Indiæ proxima Chaarene, 617, 17. Parthi Aspioni et Turium provincias Bactriæ regibus eripiunt, 443, 18. Parthorum regum dicto audientes sunt reges Persarum, 620, 10. Cum Parthis affinitatem contraxerunt reges Atropatenses, 448, 30. Parthorum reges in Ctesiphonte hiemare solent, æstatem vero Ecbatanis et in Hyrcania degunt, 633, 15. Æstatem Ecbatanis, hiemem Seleucia transigere solent, 448, 20. Parthorum rex (Mithridates I) in Elymaidem invasit ex eoque mille talentorum gazam abstulit, 634, 10. Apud Parthos obses fuit Tigranes; ab eo 70 Armeniæ convalles acceperunt, reditus præmium; quas deinde Tigranes recuperavit, Parthorum etiam ditionem populus, 356, 14. Parthi Crassum, qui belli initium fuit, ulti sunt; ipsi bellum moverunt, misso in Asiam (Romanam) Pacoro; male contra eos pugnavit Antonius; Phraates IV, Augusti amicitiam summopere colebat, remissis tropæis, datisque obaidibus, 637, § 28. Nunc Parthi Romanis ita cesserunt, ut non spolia modo de Romanis olim reportata remiserint, sed et filios Phraates nepotesque Augusto crediderit obides, 239, 33. Parthici equi, 450, 26; quibus similes sunt Celtiberici, 136, 7. Παρθικών scriptores, οἱ καὶ τὸν Ἀπολλόδορον τὸν Ἀρτεμεινόν, Straboniana ætate de Hyrcania et Bactriana primum accuratiora tradiderunt, 97, 27. Cf. Parthia.
- Parthia, Παρθυαία, olim Hyrcaniæ pars, regio exigua et inops; postea aucta; partes ejus Comisene, Chorene et quidquid est usque ad portas Caspias et Rhagas, olim Mediæ partes; regia Hecatompylus, 441, § 1. In potestatem deinde redegerunt quidquid est intra Euphratem; Bactrianæ etiam partem ademerunt Scythiis, Romanis potentia suppres; origines imperii ab Arsace Scythæ, Parnis, Daarum genti, imperante repetuntur, 441, § 2. De vita et institutis Parthorum plura Strabo disseruit in opere historico; quibus nunc addit quædam ex Posidonio, 442, § 3.
- Parthini, Παρθίνοι, Illyriæ pop., 271, 20.
- Parthyæa. V. Parthia.
- Parus, Πάρος, Cycladum una, 417, 4. Archilochi patria, 418, 12, et Scopæ statuarii, 517, 19. Insulæ fluvius Asopus, 328, 34. Ἡ Παρία λίθος, 418, 15. Ejus quantum excisum, tantum succrescere fertur, 186, 30. Parii Thasum condiderunt et Parium in Propontide, 418, 12; 503, 45. In Parum seu Pharium insulam sinus Adriat. coloniam deduxerunt, 261, 47; 262, 12.
- Parus, priscum nomen Phari insulæ in sinu Adriatico, 261, 47; 262, 12.
- Paryadres mons, ὁ Παρύαδρος, 447, 29; 455, 3; 476, 28. Caucasus ἀπορρώξ, attingit extrema Caucasii, 426, 46. A locis Sidenæ et Cappadociæ finitimis usque ad minorem Armeniam pertinet, 470, 14. Castellis struendis multas habet opportunitates, 475, 43. Paryadræ ad latus Cabira urbs, 476, 38. Ad Paryadram sitam regionem Iberibus Armenii ademerunt, 453, 22.
- Parysatis, Παρύσατις, etiam Phazis vocatur, 667, 41.
- Pasargadæ, Πασαργάδαι (ruin. *Tasa* aut *Darabgerd*) Persarum regia, 620, 1. Ad Pasargadas Cyrus Astyagem ultimo prælio superavit, 622, 13. Pasargadis Cyri sepulcrum, 621 § 7 Prope Pasargadas Cyrus fluvius, 621, 14.
- Pasiani, Πασίανοι, Scythæ trans Iaxartem, 458, 32.
- Pasitigris, Πασίτιγρις, ex Uxia defluit, 621, 12. In Pasitigri rates est, per quam e Perside Susa itur, a Susis 400 stadia distans, 620, 44. Pasitigris ab Oroati abest 2000 stadiis, 620, 46. Cf. Tigris.
- Patalene, Παταληνή, Delta inter duo Indi ostia, Egypti Delta similis regio 588, 41; 590, 8; 597, 9; 613, 11. Ejus magnitudo 597, 33. Ad Patalenam est terra Musi-

- cani, 597, 29. Patalene a Bactriae regibus graecis occupatur, 443, 6.
- Patara, τὰ Πάραρα, Lyciae urbs, 567, 29; a Pataro condita, Apollinis fanum habet; auxilium eam et Arsinoen nominavit Ptolemaeus II, 568, 20.
- Patarus. V. Patara.
- Patavium, Παταύσιον, Galliae transpadanae urbs magna; ejus frequentia et commercia; e Medoaco portu et per Medoacum fluvium ad eam navigatur stadiis 250, 177, 44; 140, 27. Patavium producit lanam mediocrem, 181, 42.
- Patischores, Πατισχορεῖς, Persidis gens (aliunde non nota), 619, 22.
- Pathissus fl. (*Theiss*). V. Parisus.
- Patmus, Πάτμος, una e Sporadibus insa., 418, 52, in mari Icario, 419, 5.
- Patrae, Πατρέαι, Achaiae civitas, 331, 23; 332, 39; 288, 33; una ex quattuor urbibus quae primae in foedus Achaicum coierunt, 330, 2.
- Patrae e septem pagis conflatae, 289, 34.
- Patraeus, Πατραεύς, pagus Asiae ad Bosphorum Cimmericum prope Satyri monumentum situs, 424, 12.
- Patricidae ap. Lusitanos e finibus regionis vel urbis educti lapidibus obruuntur, 128, 51.
- Patrocles, Πατροκλῆς, descriptionem regionum Indicarum accepit a Xenocle gazae praefecto, 58, 5. Minime similis est reliquis Indicis scriptoribus, vulgo levissimo, 59, 3. Rerum geographicarum peritus ac fide dignus, Indiae latitudinem esse ait 15000 stadiorum, 56, 37, 58, 13. Cf. 588, 6. Cadusios ad mare Caspium oram 5000 stadiorum obtinere refert, 436, 18. Patroclis fidem contra Hipparchum defendit Strabo, 57, 20; 57, 51. Posse censet ab India in Caspium mare circumnavigari, 62, 19. De Oxo fluvio, 436, 53, cuius ostia ab Iaxartidis ostiis 80 parasangis abesse dicit, 444, 32.
- Patrocli vallum, Πατροκλίου χάραξ, insula ad Atticam sita, 342, 29.
- Patroclus, Opuntius, necato Aene, exsul ad Peleum profugit, patre Menetio remanente, 365, 20. Ejus sepulcrum ad Sigeum, 510, 8.
- Paulus Aemilius 70 urbes Epirotarum, Molossorum maxime, evertit, sec. Polybium, 268, 5. Persei debellator, Macedoniae adjecit Epirotarum gentes totamque hanc regionem in quattuor partes divisit, 282, 38.
- Pausanias, Πausanίας, Lac. rex, quum patria excidisset, contra Lycurgum orationem in exsilio scripsit, 314, 34.
- Pax Augusta, Παξαυγούστα, Celticorum in Hispania urbs, Romanorum colonia, 125, 32. (Eadem quae Plinio *Colonia Pacensis*, Itinerario *Pax Julia*; hod. *Beja*; nonnullis hod. *Badajoz*.)
- Pecora Liguria, 168, 41; Galliae, 147, 47; 164, 3; Britanniae, 166, 24; Turdetaniae, 118, 51; 119, 44. Pecus eicur non educant Medi, 451, 38. Pecora apud Ichthyophagos Arianas piscibus vescuntur, 613, 26. Aethiopum pecora parva, 697, 24.
- Pectora. Vide Ἐγρήνη.
- Pectoroculati. V. Σπαρνόβαλμοι.
- Pecuniae loco permutatione utuntur Lusitani mediterranei, aut de lamina argentea aliquod abscissum dant, 128, 49.
- Pedaliū, Cypri prom., Πηδάλιον, cui superiacet collis mensae forma, Veneri sacer, 582, 29. A Clidibus distat 680 stadia, 46.
- Pedasa, τὰ Πήδασα, Cariae urbs, 522, 36. Quid de Minervae antistite Pedasensium tradat Herodotus, 522, 47. Cf. Pedasus Troadis.
- Pedasis, Πηδασίς, Cariae regio, in qua octo Lelegum urbes, 522, 36.
- Pedasus, Messeniae urbs a Homero memorata, eadem esse quae Methone perhibetur, 309, 3. Πήδασος ἀμυλώσσα, una e septem urbibus quas Agamemnon Achilli promisit, 308, 28. Nonnulli eam quaerunt in Corone urbe, 309, 49.
- Pedasum, Πήδασον, oppidum in hodierna Stratonicensium ditone, 522, 50.
- Pedasus, Πήδασος, Troadis urbs, quae Lelegum erat, ab Achille vastata, 500, 11; 267, 23; 530, 2. Ad Satnientem fl. sita erat; urbs non amplius exstat; locus ejus monstratur, 518, 16; 522, 35. Ab ea urbe nomen habent Pedasa Cariae, 522, 35.
- Pediculi (Ποίδικλοι gr.), Iapygiae gens, i. q. Peucetii, 230 q. v.
- Pediculi quomodo a vite arceri possint, 263, 5.
- Pedonia, Πηδωνία, insula Libyca portum habens inter Phoenicuntem et Antiphras, 679, 13.
- Pegasus ad Pirenen a Bellérophonte captus, 326, 13.
- Pelum, Πήιον, Tollitobogiorum castellum, 486, 7.
- Pelagones, i. q. Titanes, 281, 36.
- Pelagones, Epirotica gens, Macedonibus accensentur, 373, 11. E Pelagonibus orti fluvii in Erigonem se infundunt, 272, 3. Pelagonibus unam de quattuor Macedoniae partibus assignavit P. Aemilius, 282, 42. Usque ad Pelagoniam et Pieriam olim Paeniam pertinuisse dicunt et Orestiae nomine vocatam esse Pelagoniam, ipsosque Paenones appellatos esse Pelagones; quare Asteropaeus, Paenonum dux, ap. Homerum Pelegonis filius perhibetur, 281, 25. Pelagonia etiam Macedoniae superiori vel M. liberae tribuitur, 271, 38.
- Pelagonia tripolis (quae est Thessaliae) inter regiones Epiro accensitas male enumeratur, confusa cum altera Pelagonia, 271, 24. Tripolis hujus est Azorus urbs, 272, 7.
- Pelamydum e Maotide palude usque ad Cornu Byzantii migrationes et piscatio eorum, 365, 51. Piscatio ad Pharnaciam, 470, 33.
- Pelargi. V. Pelasgi.
- Pelasgi Πελασγοί, quod avium instar modo haec modo alia loca adirent ab Atticis πελαργοί (cloniae) dicti esse feruntur, 184, 42; 341, 5. Gens antiqua, per universam Graeciam diffusa, maxime inter Aeoles Thessaliae clara, 183, 49. Pelasgi in Creta, teste Homero, 184, 4; in Thessalia, cujus pars Argos Pelasgicum dicitur, 184, 9. Circa Dodonam, 184, 13; multae Epiroticae gentes Pelasgicae vocantur 184, 15. Lesbos etiam Pelasgica; Pelasgorum patriam Aechylus dicit Argos et Mycenae, 184, 28. Peloponnesus Pelasgica vocata est, 184, 30. Pelasgi, sec. Ephorum, prima stirpe Arcades erant, qui militarem amplexi vitam alios multos in societatem perduxerunt, et quocunque venerint, magnum sibi nomen pararunt, 183, 50. Pelasgi barbari in Peloponneso, 266, 47. Condidit oraculum Dodonaeum, 272, 25; 273, 34; 345, 21. E Thessalia in Italiam sunt expulsi, 381, 3. Pelasgi nonnulli cum Tyrrheno in Italiam navigarunt, 184, 37. Thessalici Agyllam Etruriae condidere, 193, 39, et Regis villam, 188, 8. Herculaneum et Pompeios Campaniae tenuerunt, 205, 41. Iliithyae sive Lucinae fanum in Caeretanorum navali struxerunt, 188, 12. Pelasgi, ejectis vi Boeotiae, Boeotiam habitaverunt, 352, 24; 344, 48. A redeuntibus Boeotiae e Boeotia ejecti Athenas abierunt, ubi urbis pars Pelasgicum vocatur; habitabant sub Hymetto, 345, 3 et 14. Cf. 184, 40. Totam oram maritimam, quae nunc Ionia dicitur, sumpto a Mycale initio, itemque vicinas insulas olim tenuerunt, 351, 10. Pelasgi in Lesbo, 531, 12. Pelasgi e Thessalia profecti in Chio, 531, 15. Multum regionis iis eripuerunt Cares ex insa. in Asiae continentem transeuntes, 564, 20. Pelasgos primos frequentasse vicina Lemno et Imbro Anticlidēs ait, 184, 36. Pelasgi Lemnii in Althonis peninsula quinque oppida habuerunt Cleonas, Olophoxin, Acrothoos, Dium et Thyssum, 280,

30. Pelasgi ab Homero vocantur Cilicium in Troade finitimi, 184, 20. Pelasgorum in bello Trojano duces Hippothous ex Larisa Phriconide ad Cumam sita, et Pylaeus et Lethi filii duo, 530, 21. Contra Pelasgos Larisam tenentes Neontichos exstruxerunt Graeci Cumae conditores, 530, 53. Pelasgi genere sec. nonnullos sunt Caucones Pontici, 464, 43. Pelasgicus rex Maleus, q. v. Pelasgicum Argos ab Homero dicitur Thessalia, 317, 42; Thessaliae pars quoniam, 184, 9. Pelasgicus Jupiter, 272, 25; 273, 37. Pelasgicus Thessaliae campus ejusque oppida, 381, 4. Pelasgici campi Thessaliae in Pheras desinunt, et ad Pelium usque montem per stadia 160 porriguntur, 374, 29. Pelasgiotae, Πελασγιῶται, olim Graeci universi dicebantur; deinde Danae, 319, 21 et 28. Pelasgiotae Thessaliae, 379, 15. Pelasgiotis, Πελασγιῶται, Thessaliae pars, 369, 27. Pelasgus, Πελασγός, Lycæonis pater ap. Hesiodum, 184, 27. Πελαΐδες Dodonææ an aves an mulieres? 274, 1. Pelegon, Πεηλεγών, pater Asteropæi Pæonum ducis, 281, 28. Pelethronium, Πελεθρόνιον, in Pelio opp., 249, 1. Peleus, Πηλεός, ex Ægina in exiliū abit, 372, 27. Ad eum profugerunt Patroclus, 365, 21, et Phoenix, 377, 1. Pelias, Πηλιάς, Iolci rex, cujus jussu expeditio Argonautica suscepta est, 38, 7; 374, 33. Iasonem in Oceanum ad Æeten proficisci jussit, sec. Mimnermum poetam, 39, 12. Peliae filiarum præstantissima Alceste, 38, 1. Peligni, Περίγνοι, Italiae pop., finitimi Marrucinis, 201, 39. Utraque gens tanquam navali utitur Aterno oppido Vestinorum, 201, 41. Pelignos a Frentanis dirimit Sagra fl., 201, 49. Urbs eorum primaria Corfinium, 198, 35; 201, 23. Cf. 182, 29; 193, 3. Πελεγόνες ap. Molossos et Thesprotos vocantur senes qui honoribus funguntur, 274, 7. Pelinnaum, Πελινναῖον, Thessaliae opp., 376, 28. Pelinaeus m., Πελινναῖον ὄρος, in Chio ins., 551, 14. Pelion, Πήλιον, Thessaliae m., 22, 27; 173, 52; 276, 32; 380, 25; 381, 6; εἰς τοὺς Πηλῶν, 379, 37; ad eum usque porriguntur campi Pelasgici, 374, 30. In Pelio Pelethronium, 249, 2. Pelio subjacent Ipni, 380, 45, et Casthanæa pagus, 380, 41. E Pelio Centauros ejecit Pirithous, 377, 46. Tota præter Pelium navigatio aspera est, 80 fere stadiorum, 380, 48. Ἡ Πηλιάς μάλιστ' Ἀχιλλίης, 385, 35. Pella, Πέλλα, inferioris Macedoniae urbs, quam Bottiae tenuerunt, 277, 12. Ad eam per Ludiam fl. 120 stadiorum navigatio, 278, 5. Pellæ erat Macedoniae ærarium; urbem auxit Philippus in ea educatus; arcem habet ad Ludiam paludem, 277, 14. Sita est in via Egnatia, 268, 31. Pellæam regionem perfluere Erigon false dicitur, 277, 4. Pellæ unam ex quatuor Macedoniae partibus assignavit P. Æmilius, 282, 41. Pella olim a Macedonibus vocata est Apamea urbs Syriæ, 640, 33. Pellana, τὰ Πέλλανα, Messeniæ locus, quem nonnulli Enopeu ab Homero vocari putant, 309, 34; Laconiae, 332, 10. Pellene, Πελλήνη, in Agamemnonis regno, 324, 14. Achaiae civitas, 331, 17, a mari (debebat: ab Aristonauta navali) 60 stadia distat, 332, 5. Pellene, pagus inter Ægium et Pellenen urbes, 332, 7; unde nomen est Pellenicis chilænis, *ib.* Pelles e Cassiteridibus exportantur, 145, 53; e Britannia, 166, 25; ab Illyriis Aquilejam importantur, 178, 40. Pelles Liguriæ, 168, 41. Pellibus insidentes de Caucasii et Masii verticibus delabuntur, 434, 13. Pelodes, Πελωδής, siue Cœnosus portus Epiri, ad quem Bathrotum, 269, 36. Pelopidae, Πελοπίδαι, a Pisatide Mycenae profecti, 320, 10; 324, 25. Pelops, Πέλοψ, Pisatidis rex, 505, 46. E Phrygia populum duxit in Peloponnesum, quæ ab eo nomen habet, 366, 44. Adduxit etiam Achæos Phthiotas, 313, 38; condidit Leuctrum et Charadras et Thalamos nunc Boeotos dictos, quum Nioben sororem Amphioni elocans Boeotos quosdam accessivisset, 309, 23. Pater Træzenis et Pithei, 321, 47. Ejus auriga Cillus, 524, 22. Peloponnesus, unum ex tribus Europæ promontoriis, apud Eratosthenem, 76, 18. Ejus figura platani folio comparanda, 69, 30; 287, 39; longitudo, latitudo, ambitus, 287, 41. A Pelope Phryge nomen habet, 286, 45. Apud Homerum vocatur Ἄργος, 319, 37; Ἄργος Ἀχαιῶν et Ἰάσον, 317, 38 et 50. Quum jam diceretur Argus, deinde ab Achæis Phthiotidis, qui cum Pelope eo venerant, Argos Achaicum dici cæpit, 313, 40. Pelasgica Peloponnesus vocabatur, teste Ephoro et Euripide, 184, 30. Peloponnesum ante Græcos barbari tenuerunt, ut Phryges, Ægyptii, Dryopes, Caucoes, Pelasgi, Leleges., 286, 40. Peloponnesi nomen etiam peculiariter de Laconica usurpatum, 313, 43. Peloponneso expulsi Iones Atticam et Megaridem occuparunt, 142, 9. Peloponnesi et Ionie fines indicabat columna in isthmo posita, 337, 2; 142, 9; Peloponnesum tyrannis liberavit Aratus, 331, 3. Ab ea ad Siculum fretum 3000 stadia sec. Dicæarch., 86, 37; ad recessum sinus Adriatici super 10000 stadia sec. Dicæarchum, 86, 36; minus exputat Polybius, 87, 12 (*ex cujus numeris colliguntur* 8200 stadia); ad Columnas 12000 stadia, 87, 23; 10000 st., sec. Dicæarchum, 86, 35; duplo longius et ultra, sec. Polyb., 87, 9; ad Leucadem 700 stadia, sec. Polybium, 84, 14. Pelori ab Afris injuste necati sepulcrum, Πελορώου μνημα, 8, 35. Pelori turris, Πελορώου πύργος, e regione columnæ Rheginorum, 142, 5. Pelorum, Πελωριάς ἄκρα, Siciliae pr., 220, 44; 221, 33 et 41; 222, 29; ab eo ad Pachynum 168 m. p., 221, 28. Objacet in Italia Cænys locus, 213, 43. In Peloro a nonnullis Sirenes collocantur, 18, 27 et 45. Peltæ, Πέλται, Phrygiæ Magnæ opp., 494, 6. Peltinus campus, Πελτινὸν καδίον, Phrygiæ, 538, 7. Pelusiacum Nili ostium, τὸ Πηλουσιακὸν στόμα, 681, 9. A Canobico 1300 stadia distat, 669, 11; ab Orthosia 3900 stadia, 671, 50 (3650 stadia, 647, 8). (Memoratur sæpius, ut p. 64, 670, 760, 786, 788, 791, 801, 802 ed. Casaub.) Pelusiacum mare a recessu sinus Arabici distat via tridui aut quadridui, 29, 27. Pelusium, Πηλούσιον, Ægypti opp., 670, 30, in finibus Arabiæ, 682, ἀπο τοῦ πηλοῦ dictum; urbis ambitus, 682, 15. Eo usque olim mari tecta Ægyptus fuisse videtur, 42, 8. Isthmus ad Pelusium olim navigabilis, sec. Eratosthenem, 32, 12. Isthmi ejus latitudo, 682, 25; 421, 50. Pelusium ab Orthosia 3650 st. distat, 647, 8. A Pelusio ad Thapsacum linea 6000 stad. sec. Eratosth., 73, 12; supra 3000 stad. sec. Hipparchum, *ib.*; ad τοῦ Delta verticem mensura, 683, 16. Ab urbe versus verticem τοῦ Delta prodeunt primū occurrit fossa quæ implet lacus duos, τὰς κατὰ τὰ Διὰ καλούμενας λίμνας, a sinistra sitos magni fluvii, in Arabia, 683, 16. Pelusii regio mari inundata est, Strabone Alexandriae versante, 49, 1. Τὰ πρὸς τὸ Πηλουσιῶν βάραθρα, 647, 4; 682, 14. Penelope, Πηνελόπεια, Icarii filia, 388, 51 et passim (p. 121, 369, 452, 461, 551, 641 ed. Cas.). Peneus, Πηνειός, Peloponnesi fluvius per Elin urbem fluit, 289, 37; 290, 29. Inter eum et Selleentem fluvium est Pylus urbs, 291, 36.

- Peneus, Thessaliæ fl. Ejus fontes ad Pindum montem, de quibus controversia est Tymphaeis et qui sub Pindo sunt Thessalis, 372, 13; 376, 4. Lapitharum et Perrhæborum oppida permeat, et per Tempe vallem exit, 276, 4. E Pindo ortus ad lævam relinquit Triccam, Pellinæum, Pharcadonem; deinde præterfuit Atracem et Larisam; Thessaliotidis fluviis exceptis per Tempe exit, 376, 27. Peneus etiam Araxes dictus esse fertur διὰ τὸ ἀπαρξάναι τὴν Ὀσσαν ἀπὸ τοῦ Ὀλύμπου, 455, 20. Tempe perfuens Græciam munit, 274, 27. Thessaliam et Magnesiam a Macedonia inferiore determinat, 275, 40. Ei adjacet Gyrton, 276, 17. Excipit Titaresium, 379, 10; Europum, 276, 8; Corallium, 376, 26; Ionem, 272, 17; Apidanum, 371, 6. Sæpe in agros effunditur, 369, 14. Ab eo ad Pynnam 120 (320?) stadia, 280, 45. Ad Penem a Demetriade 1000, a Sperchio 1800, ab Euripo 2350 stadiorum præternavigatio, 380, 51.
- Pentelicum marmor, Πεντικὴ μάρμαρος, 343, 18.
- Pentheus, Πενθεός, ubinam a Bacchis discerptus sit, 351, 11.
- Penthius, Πενθίος, post Orestis patris mortem sexaginta post Troica annis in Thraciam cum Æolibus progressus est, et hinc in Thraciam traiecit, 498, 22 et 23; Penthius in Æolica colonia deducenda adjuvarunt Boeoti, 345, 43. Penthius in expeditione Æoles quidam in Eubœa remanserunt, 383, 48. Penthius Archelai pater, 498, 24.
- Peparethus, Περαιήθος, insula Magnesiae objacens cum urbe, 375, 17; 102, 51.
- Pepli Sidonii, 34, 8.
- Perasia Diana, Περασία Ἀρτέμις, Castabalis; unde dicta sit, 460, 49.
- Percote, Περικώτη, Troadis urbs in Asii ditione, postea Palæpercote dicta, 505, 15; 501, 18 et 25.
- Περδίκκας nomen, 529, 16.
- Perdiccas corpus Alexandri Babylone in Ægyptum detulit, Ægypti sibi vindicandæ studio impulsus; a Ptolemæo in deserta insula inclusus, a militibus interficitur, 675, 7.
- Perdices anserum magnitudine in India, contra quos Tri-spithami pugnant, 605, 27. Perdix vulture major inter dona, quæ Porus Augusto misit, 612, 42.
- Perga, Πέργη, Pamphyliæ opp. ad Cestrum fl.; Dianæ Pergææ templum, annuusque ad id conventus, 569, 43.
- Pergamum, τὸ Πέργαμον, in montis vertice situm castellum et gazophylacium Lysimachi; custos ejus Phileterus a Lysimacho defecit et in potestate sua castellum retinuit; fratres ejus eorumque posteri Pergami reges eorumque historia recensentur, 532, § 1 sqq. Pergamum præterfuit Calvus, 534, 11. Urbem amplificavit et ornavit et bibliotheca instruxit Eumenes II, 533, 45. Prope Pergamum Aspenden mons, 529, 13. Pergamus ab Eleæ navali 120 stadiis abest, 525, 42. Pergamena regio, 489, 45; 493, 47. Pergameni viri: Mithridates Menodoti f., Apollodorus ejusque discipulus Dionysius Atticus cogn., 534, § 3.
- Periander, Περικλῆς, bellum inter Athenienses et Mytilenæcos de Sigeo ortum arbitrio suo diremit, 513, 35. Falso Timæus narrat Periandrum Iliacis lapidibus Achilleum contra Athenienses Sigeo potitos munisse, 513, 38.
- Perias, Περίας, Eubœæ opp., 382, 36.
- Pericles, Περικλῆς, Samum obsedit, 545, 26. Eubœam subegit, 382, 47. Eo procurante, Parthenonem ædificavit Ictinus, 339, 25.
- Perinthus, Περινθός (Erech), Samiorum colonia, ad Propontidem in ora Thraciæ, 284, 11. A Byzantio distat 630 stadia, 284, 21, vel 600 stadia totidemque a Paro, sec. Demetrium, 284, 29. Perinthus olim a Pæonibus obsessa, 231, 38. Ad Perinthus usque Hellespontum nonnulli extendi volunt, 284, 29.
- Περσίδων γῆς scriptores, 285, 29.
- Περσίων scriptores, 285, 29; eo peccare solent quod nihil adjungunt e doctrina mathematica et astronomica, p. 11, 6.
- Περσίοι quinam? 112, 35. Περσίοι Ζώναι duse Posidonii, 79, 2.
- Permessus, Περμησός, Boeotiae fl. ex Helicone ortus, cum Holmio confluens in Copaidem exit prope Haliartum, 350, 2; 352, 43.
- Pernæ optimæ Cerretanæ et Cantabricæ, 134, 29.
- Perpena (M.) bellum contra Aristonicum confecit, 552, 20.
- Perperena, Περπερήνα, pagus supra Cisthenen Æolidis, 519, 17.
- Perrhæbi, Περραιβοί, Thessaliæ populus, 225, 35; loca ad Olympum et Tempe tenebant, 379, 3; Doridem Thessaliæ occuparunt, Eubœæ Histiaetidem vastarunt, hominesque in Doridem transduxerunt, quæ inde Histiaetis dicta est, 375, 47; 383, 8. Inter Perrhæbos olim ad Oream et Dotium habitavit Ænianeus, Perrhæbi ipsi peregrini sunt, 51, 12. Tenuerunt Thessaliæ regionem quæ ad mare est et Peneum usque ad ostia ejus, et Gyrtonem, Perrhæbicam urbem, 377, 40; 276, 17. Hinc in mediterranea ejecerunt eos Lapithæ, 377, 45. Perrhæborum oppida Peneus perfuit, 276, 7. Perrhæbica loca, Cyphus et Dodona, in Gunel ditione sec. Homerum, 378, 49. In Polypœtæ quoque ditione Perrhæbica oppida erant, quæ Homerus Lapithis, qui ibi Perrhæbis mixti hisque potentiores erant, assignavit, 379, 1. Perrhæbica oppida sunt Phalanna, 378, 7, et Oloosson, Elone, Gonnus, 378, 42. Perrhæbi inter Arguram et Atracem, 378, 3. Perrhæbi a Lapithis oppressi in montana plerique recesserunt ad Pindum et Athamanes et Dolopes; relictam vero regionem Larisæi occuparunt, 378, 8; 380, 20; Perrhæbi μεταστάται ad occidentum Pindi latus cederunt, 373, 14. Pars Perrhæborum ad occidentum Olympi latus, finitima Macedonibus, remansit, 377, 51, et nonnullis in locis Lapithis mixta habitabat, 377, 51. Perrhæbi supra Ætolos habitantes, 386, 34. Quosnam Simonides Perrhæbos dicat, 379, 11.
- Persæ ex omnibus barbaris Græcis notissimi, 626, 7. Primi Græcis quoque imperaverunt, 626, 17. Persarum regiæ Susis, Persepoli, Pasargadis, 619, 52; porro ἐν Γάβαις et κατὰ τὴν Ταύρην, 620, 4. Cur Susis regiam sibi constituerint, 419, 23. Persarum imperii historia brevis, 626, § 24. Persarum expeditiones longinquæ a Cyro rege usque ad Xerxem, 51, 20. Tributa iis ordinavit Darius; eorum ratio, 626, 42. Persæ angustias freti Chalcidici putantes esse cæca vada, in magna pericula devenerunt, 8, 30. Sarganeum insontem occiderunt, quod male classem a Maliensibus ad Euripum duxisse crederetur, 8, 25. Eretriam Eubœæ everterunt, 384, 41. Ad Plataeos victi sunt, 353, 51. Quantum tributis quotannis iis solverint Cappadoces et Medi, 460, 42. Armeniæ satrapa 20000 pullos quotannis mittebat, 454, 27. Persarum olim fuerunt regiones Indicæ, quæ sunt ab casu Indi fluvii, 616, 26; in Ariana, 613, 2. Persæ mercenarios milites ex India conduxerunt Hydracas (Oxydracas), ipsi vero in Indiam expeditionem nunquam susceperunt, 586, 2. Reges tributa pendebant donaque dabant Cossæis, Mardis, Uxiis ceterisque latronibus finitimis, 449, 45; 620, 21. Etiam nunc Persæ proprium regem habent, viribus tamen fracti et Parthorum regis dicto audientes, 620, 10; 626, 42. Dii Persarum eorumque cultus; sacrificiorum ratio, 623, § 13 et 14; comparatur ritus Cappadocius, 624, § 15. Alia sæ multa de Persarum moribus et institutis, 624, § 16-22. Analtis, dea ejusque σύμβολοι Omanus et Anadotus, 439, 9. Σάχια festa, qualia sint et qua occasione instituta, 439, § 4 et

5. Persarum sacra etiam Medi et Armenii colunt, 456, 39. Vestitum et alia instituta plurima Persæ a Medis assumerunt, 450, § 6. Reges tritico Assico, vino Chalybonio, aqua Eulæi utebantur, 626, 4; et equis Neassis, 454, 24. Persæ subvectiones in Euphrate et Tigri prohibuit, structis cataractis navigandi facultatem sustulerunt, 630, 11; impedimenta illa Alexander destruxit, 630, 13. Legatos male ducebant per ambages et loca difficilia, 683, 1. Περσῶν ἡλιόδλῃτοι πλάσις, 22, 44. Persea, περσέα, arbor in myrrhifera Æthiopiæ regione, 658, 34; in Meroe ins., 698, 2; in Ægypto et Æthiopia, 698, 53.
- Persepolis, Περσέπολις (ruinæ *Tachtī Dschemchid*), post Susa urbs pulcherrima et maxima, regiam habet insignem thesaurorum magnificentia, 621, 17; 619, 52. Prope urbem Araxem Alexander trajecit, 621, 16. Idem regiam combussit, 621, 25. Persepolis a Susis 4200 stadia distat, 619, 20. Cf. etiam 65, 32; 66, 26.
- Persei specula, ἡ Περσείως σκοπὴ, in Delta regionis ora ab oriente τοῦ Ἀγροῦ κέρατος, 681, 18.
- Perseus, astrum, 111, 33.
- Perseus, Περσεύς, in cista inclusus, a Dicty servatus, in Seripho enutritus, matrem ulciscens Gorgonis caput Seriphis objecit, 418, 31. Mycenæ condidit, 324, 17. Successit ei Sthenelus, ἰδ. Ammonis oraculum adiit, 691, 20. Helii pater, 312, 21. Erythræ pater, 663, 4.
- Perseus, rex Macedoniæ usque ad Hebrum pertinentis, a Romanis imperio exutus est, 282, 36. In bello contra Perseum Haliartus eversa, 353, 40. Contra eum Romanorum socius Eumenes II, 533, 40.
- Persicum exstat carmen, quo 360 palmæ utilitates enumerantur, 632, 33.
- Persicæ pylæ, Περσικαὶ πύλαι, 621, 5.
- Persicus sinus, Περσικὸς κόλπος, 66, 25; 100, 20, vocatur etiam ἡ κατὰ Πέρσας θάλασσα, 651, 43; 35, 35. Ejus descriptio, 621, § 2-7. Oris latitudo, 618, 48. In eo sinu a nonnullis ponuntur Sidonii et Phœnices, ad quos Menelaus venit. Hinc Phœnices ad oram maris interni migrasse produnt, alii vero eos a mari interno ad Persicum transducos esse volunt, 35, 35.
- Persis, ἡ Περσίς, 613, 2. Ejus situs, triplex natura et aeris temperies, 619, 1; longitudo et latitudo, 619, 14; gentes Patichores, Achæmenidæ, Cyrtii, Mardi, 619, 21; in Perside extrema Καμηλοδοσχοί, 619, 14. Persidi contigua Parætacene et Cosasæ, 533, 40; Parætacene, Uxii, Elymæi, 449, 42. Inter Persidem et Susidem montana sunt, quæ latrones tenebant, qui mercedem etiam a regibus exigebant e Suside in Persidem intrantibus, 620, 21; 449, 45. Prope Persidem optimum thus nasci dicunt, 665, 53. V. s. v. Thus.
- Perusia, Περουσία, Etruriæ urbs, 186, 19; 188, 40.
- Pessinus, Πασσινούς, Phrygiæ Magnæ urbs, 493, 51; Tectosagum urbs, 486, 2; emporium; fanum ibi Matris deorum; ejus sacerdotes; Romani inde deæ simulacrum petierunt; situs urbis, 486, 9. Ab ea 150 stadia distat Sangia pagus, 465, 23. Rhea Πασσινουντίς, 402, 45.
- Petalia, Πετάλια, ad Euboeam insula Sunio objacens, 382, 3.
- Petelia, Πετελία (*Stromboli*), Lucanorum urbs mediterranea, Philoctetæ opus; a Samnitibus quondam contra Thurios munita, 211, 25.
- Peteon, Πετεών, vicus agri Thebani in via qua Anthedonem itur, 352, 39.
- Petneliasus, Πετενλισσός, Pisidiæ urbs pone Aspendum sita, 569, 50; 488, 18.
- Petra, Πέτρα, Nabatæorum urbs regia, 663, 28. Ejus situs, 663, 15. Hinc Hiericuntum 3 vel 4 dierum, ad palmatum 5 dierum iter, 663, 23. Petram Minæi et Gerhæi et alii aromata convehunt, 661, 4. E Leuce come mer-
- ces deportari solent Petram, hinc vero ad Rhipocolura Phœniciæ opp., 664, 27. Petræorum mores egregii, teste Athenodoro, 663, 27.
- Petrelus, Πετρήος, Pompeianus dux, ap. Ilerdam a Cæsare victus, 134, 8.
- Petrocorii, Πετροκόριοι (*les habitants du Périgord*), Galliæ gens Aquitanis adscripta, 158, 31; apud eos officinæ ferrariæ, 158, 36.
- Petronius, Πετρώνιος, Ægypti præfectus, 670, 17, Alexandrinorum seditionem repressit, 696, 4. Ejus contra Æthiopes expeditio, 696 § 54.
- Peuce, Πεύκη, Istri insula, quam Bastarnæ Peucini dicti tenent, 253, 45; 254, 33. In eam per Sacrum Istri ostium navigatur 120 stadiis, 253, 48.
- Peucini, Πευκῖνοι, Bastarnæ, 254, 33. In Peuce insula, 253, 45.
- Peucetii, Πευκεῖται, sive Pædiculi (Ποῖδικοι codd.) in Iapygia, 230, 45; 234, 50. Eorum regio usque ad Egnatiam et Silvium pertinet, 235, 24; montosa est et aspera, 235, 24. Incolæ ex Arcadia immigrasse videntur, 235, 26. Peucetiorum et Dauniorum nomina non nisi priscis temporibus in usu erant; nunc regio harum gentium Apuliæ nomine comprehendi solet, 235, 30. Peucetii et Daunii et Apuli eodem sermone utuntur, 237, 6.
- Peucolaitis civitas, Πευκολαίτις πόλις, ad Indum, juxta quam Alexander ponte trajecit exercitum, 595, 3.
- Phabda, Φάβδα s. Φαῦδα, Sidenæ regionis castellum in Ponto, 469, 39.
- Phabra, Φάβρα, insula ad Zosterem Atticæ pr., 342, 20.
- Phacussa, Φάκουσσα, Ægypti vicus ad initium canalis in mare Rubrum exeuntis, 684, 1.
- Phæaces, Φαίακες ἐνὶ πόντῳ Ἰσθατοί, in Atlantico Oceano ap. Hom. finguntur, 21, 28.
- Phædon, Φαῖδων, Eleus, Socraticus, cujus successores Eleaci vocantur, 337, 49.
- Phædrus, Φαῖδρος (?), Atheniensium dux in bello Lamiaeco Styra Eubœæ diruit, 383, 30.
- Phæstus, Φαιστός, Cretæ urbs, a Minœ condita, 409, 19; 411, 44; diruta a Gortyniis, qui agrum ejus tenent; distantia a Gortyne, Matalo oraque maritima, 411, 44. Epimenidis patria, 411, 52. Ad Phæsti regionem pertinebat Olyssen (*Lisses St.-B.*; *al. Blisse, Lasza*), 411, 52.
- Phaethon, Φαῖθων. De eo fabula, 179, 9. Phaethon, Euripidis tragœdia, 28, 4.
- Phagres, Φάγρης (*Orphano*), Thraciæ oræ opp., 279, 50.
- Phagroriopolis, Φαγγοριόπολις, Ægypti urbs, 683, 54. Φαγγοριόπολις νομός Ægypti, Heroonpoli vicinus, 683, 53.
- Phagrorius seu phagrus, Nili piscis, 609, 8.
- Phalacrum, Φαλακρόν, Corcyræ prom. (*Cap Drasti*, ut videtur, vel *Cap Cephalî*), a quo ad Tarentum sunt 4700 stadia, 269, 36.
- Phalangia Albanicæ τὰ μὲν ποιεῖ γελώντας ἀποθνήσκειν, τὰ δὲ κλαίοντας πόθῳ τῶν οὐκίων, 431, 31. Phalangia in Massæylla, 705, 13.
- Phalanna, ἡ Φάλαννα, Thessaliæ urbs Perrhæbica ad Peneum prope Tempe, 378, 7. Phalanæorum arx secundum nonnullos erat Orthe, ab Homero memorata, 378, 5.
- Phalanthus, Φάλανθος, Partheniarum, qui Tarentum condiderunt, dux, 231, 36 et 51. Brundisii agri partem ademit; Tarento pulsus est; a Brundisiiis splendide sepultus, 234, 32.
- Phalara, τὰ Φάλαρα, Thessaliæ opp., 30 a Lamia stadiis dissita, 373, 35; terræ motu diruta, 50, 28.
- Phalasarna, ἡ Φαλασάρνη, Cretæ opp., a Polyrhæmia 60 stad., 411, 40.

- Phalees, Φάλης, Sicyonem condidit, 334, 48.
 Phalerenses, Ἀττικῆς pagus, Φαληρεῖς δῆμος, 342, 13. Phalericum litus, 343, 33.
 Phalerus, Φάληρος, et Acamas Athenienses Solos Cypri condiderunt, 583, 19.
 Phasæ, Φάσαι, Chii ins. portus, 551, 5.
 Phanagoria, Φαναγορία (rectius Φαναγόρεια) vel Φαναγόρειον, Bosporanorum Asiaticorum caput, 424, 42; 255, 17; 425, 4; ad Corocondamitin paludem in insula est, quam Anticites facit, 424, 33. A Panticapæo 70 stadia distat, 257, 40. Habet templum Veneris τῆς Ἀκατούρου, 424, 28.
 Phanarrea, Φανάρεια, Ponti regio optima; ejus situs, fluvij, Eupatoria urbs, 476, § 30; 469, 9. Oleas fert, 61, 18. Penes Pythodorida est, 477, 4.
 Phaulias, Φαυλίας, Eresius, Aristotelis disc., 528, 30.
 Phanoteus. V. Panopeus.
 Phaon, Φάων, a Sapphone amatus, 388, 36.
 Phara, Φαρά, Libyæ opp., a Scipionis equitibus bello Africano incensum, 706, 7. (Oppidum aliunde non notum, siquidem nomen recte habet. Memoratur oppidum juxta Thenam et Cercinnam insulam. E regione ejus insulæ et paucis a Thēna (h. Taine) stadiis situm erat Taphrura opp. (Ptol. et Tab. P.), bodierna *Sphack*. Ni fallor eundem locum notavit Strabo, et Φαρά nomen corruptum est.)
 Phara, ἡ Φάρα, Achæia civitas, Dymæ finitima; cives dicuntur Φαρεῖς, 333, 9; 331, 24. Pharenses et Ægienses Rhypidem regionem tenent, 332, 35.
 Phara seu Pharsæ, Messeniæ opp., 333, 10; 309, 51; 310, 5. Cf. Pharsæ. Ejus cives Φαρᾶται, 333, 10.
 Pharsæ, Φαρσί, Tanagricus vicus, 348, 19.
 Pharsæa, Lacon. opp., Heraclidis erat *ærarium*, 313, 18. Φᾶρις, 311, 39.
 Pharbetites nomus *Æg.*, Φαρητιτῆς νομός, 682, 7.
 Pharcadon, Φαρκαδών, Histiaotidis opp., 376, 24 et 29.
 Pharia. V. Pharus.
 Pharis, Φᾶρις, Laconicæ opp., 311, 39. Cf. Pharsæa.
 Pharmacussæ, Φαρμακούσσαι, duæ insulæ inter Atticam et Salaminem, in quarum majori est Circes sepulcrum, 339, 33.
 Pharnaces, Φαρνάκης, unus ex ultimis Bospori regulis, 425, 12; 434, 32. Hypanin fl. Dandariorum agris induxit, 425, 13. Leucotheæ templum Moschicæ regionis spoliavit, 427, 41. Amisum obsedit, 468, 49; Sinopen expugnavit, 467, 24 et 44. Ab Asandro interfectus est, 534, 24. Filii Pharnacis, 480, 11. Men Pharnacis. V. Men.
 Pharnacia, Φαρνακία, Ponti urbs munita, 469, 45; 428, 7; 104, 34. Cotyori incolis frequentata est, 469, 54. Supra Pharnaciam sunt Tiberani et Chaldæi sive Chalybes, 470, 8. Ad Pharnaciam pelamydum piscatio, 366, 5.
 Pharsalus vetus, Παλαίφarsalos, Thessaliæ urbs; ab ea usque ad Thebas Phthiotides Helladem regionem, quam Homerus dicit, pertinuisse nonnulli censent, 369, 30; 370, 39. Phthiotidis opp. in Achillis ditione, 372, 37. Pharsalo novæ et veteri propinquum Thetidium, 370, 41. — Pharsalum (novam) præterfluit Enipeus, 371, 5; ei propinquum Eretria opp., 384, 35. Pharsaliis Philippus Halum assignavit, 372, 3. Pharsalii Halum deletam instaurarunt, 371, 47. Pharsalius est Cysilus historicus, 454, 53.
 Pharus turris in Pharo insula, Sostrati Cnidii opus, 673, 15.
 Pharus ins., Φάρος, ἡ Φαρία νῆσος, ad Ægyptum 150 stad. ab ostio Canobico, 673, 1. Ejus descriptio, *ib.* et 675, 24. Phariam insulam Homerus πελαγίαν dicit ex ignoratione, ut Eratosthenes censet; immo veri non ignarus, sed de industria talem Menelai temporibus fuisse dicens, 24, 46; 30, 45; 48; 51; 460, 3. Insula nunc est ἄνυδρος; fortasse nondum erat Homeri ætate, qui σῦορμον vocat, 31, 4. Nunquam Pharus mari tecta fuit, 47, 32. Cæsar insulam evastavit, adeo ut nunc non nisi nautas pauci circa turrim habitent, 873, 34.
 Pharus, Φάρος, insula olim Parus dicta (*Lesina*), in sinu Adriatico, 102, 24. Pariorum colonia, patria Demetrii Pharii, 261, 46; 262, 12. Ardisis vicina est, *ib.*
 Pharusii, Φαρούσιοι, Libyæ Æthiopes, 108, 34; Tyrriorum oppida in Libyæ ora ad oceanum sita diruerunt, 701, 36. Nonnulli Troglodytarum more in speluncis habitant, 703, 21. Æthiophibus Hesperii vicini iisque similes sunt; curribus falcatis utuntur, 703, 14. Nonnquam Mauros conveniunt, in itinere per deserta utres aquæ plenos ventribus equorum subligantes; interdum etiam per loca quædam pelustria Cirtam veniunt, 703, 17.
 Pharygæ, Φαργῆαι, Argolidis opp. cum templo Junonis Pharygææ. Hujus colonia Pharygæ Locrorum, 366, 15.
 Pharygæ, Φαργῆαι, olim Τάρπη, opp. Locrorum Epicnemidiorum, cum templo Junonis Pharygææ; colonia Pharygarum Argolidis, 366, 15.
 Pharygium, Φαργύγιον, Phocidis prom. cum navium statione, 363, 5.
 Φάρζιρις, i. q. Παρύσατις, 667, 41.
 Phaselis, Φασηλῖς, Lyciæ opp. tres portas habens et lacum, 568, 51; superjacent Solymi montes et Termessus, *ib.* Urbs per se constat neque τοῦ Ἀννακτοῦ συστήματος particeps est, 569, 15. Tenuit eam Zenicetes prædo, 573, 13. Prope eam juxta mare sunt angustiae, per quas exercitus duxit Alexander, 569, 3.
 Phasis, Φᾶσις, Colchidis fl. et urbs; non est punctum Ponti maxime orientale, quum hinc ad Dioecuriadem versus orientem supersint 600 stadia, 427, 8. Ad Phasin ab ostio Ponti sunt 8000 stadia sec. Eratosthenem, 5600 stadia sec. Hipparchum, 76, 5; 419, 50; a Trapezunte 1400 stadia, 469, 50. Phasis fl. ab Homero non memoratur, 248, 14. In Armenia oritur, 429, 20; 453, 45. Glaucum et Hippum excipit; navigatur usque ad Sarapana castellum; adjacet fluvio Phasis urbs, 427, 19; 429, 20. Phasis angustias perlabitur, per quas in Iberiam aditus est; ob cursus obliquitatem 120 pontibus junctus; asper, violentus imbrium tempestate, 429, 17. Ad ejus ostium ora arenosa, humilis, mollis, 44, 1; 37, 37. Ad Phasin Æa, Æetæ urbs, 38, 12, et Phasis urbs, Colchorum emporium; ab Amiso vel Sinope 3 vel duorum dierum [noctiumque] iter distat, 427, 25; 427, 24. Phatniticum, Φατνιτικόν, Nili ostium, 681, 5.
 Phauene, Φαυνηή (?), Armeniæ regio, 452, 50.
 Phaunitis, Φαυνίτις, regio, quam Medis Armenii ademerunt, 453, 23.
 Phayllus, Φάυλλος, Delphicum templum diripuit, 361, 12.
 Phazemon, Φαζημών, pagus Phazemonitidis, quem auxit, urbem constituit, Neapolinque denominavit Pompeius, 379, 45. Phazemonitarum thermæ supra Amasenum agrum, 480, 6.
 Phazemonitis, Φαζημωνίτις, Ponti regio, quam Neapolitin Pompeius nominavit; ejus situs, 479, 45; ejus pagus; lacus Stiphane, *ib.*
 Phea, Φειά, Elidis pr. (ad *Chortas* portum), Pisatidis oræ initium sec. nonnullos, 294, 42; ante Pheam est insula et portus, a quo ad Olympiam 120 st., 294, 46; 301, 27. Inter Pheam et Epitalium Alpheus fluvius exit, 298, 15.
 Phellon, Φέλλων, Triphyliae mons, ad quem Scillus opp., 295, 49.
 Phellus, Φελλός, Lyciæ opp., 568, 31.
 Phemonoe, Φημονή, prima vates Pythia, 359, 53.

Pheneus, Φενεός, Arcadiæ opp., 333, 39; ad Pheneum τὰ βέρετρα sive ζέρετρα Ladonis vel Aroanii fl., 334, 14, et Stygis aqua, 334, 26.

Pheræ, Φηραι, Messeniæ urbs, 308, 27. Ad Nedonem fluvium, 309, 27; Thuriæ et Gerenis vicina, 309, 18. A mari quinque stadia distat, 309, 51. Pheræi cum Menelao in bellum profecti, 308, 30. Pro Φηραι scribitur Φάρα et Φαραι, 333, 10; 309, 51; 310, 5.

Pheræa, Φηραια, Arcadiæ urbs, 308, 38.

Pheræ, Φηραι, Pelasgiotidis in Thessalia urbs, 374, 28; 432, 8. In campo Pelasgico, 381, 5. Ei vicina Boebei palus, 374, 51. Ejus navale Pagasæ, 90 stadiis diastitæ, 374, 31. In urbe est Hyperea fons, 377, 31. Pheræ una cum tyrannis creverunt et conciderunt, 375, 2.

Pherecydes, Φερικύδης, Babyis f., e Syro ins. oriundus, 418, 18.

Pherecydes, Atheniensis, Pherecyde Syrio junior, 418, 18; dictio ejus poeticæ similis, 15, 4. Pales, Cephaleniæ urbem, ab Homero Dulichium dici censuit, 392, 14. Laudatur de Cabis, 406, 5; de Caribus et Lelegibus, olim Ionis oram obtinentibus, 540, 18; de Mopai et Calchantis certamine, 549, 5; Gadibus ins. nomen Erythiæ tribuere videtur, 140, 50.

Phidias, Φειδίας, Charmidæ filius, Atheniensis; ejus statua Jovis Olympici sec. Homeri versus expressa; Phidiæ consobrinus Panæus pictor, in opere Olympico Phidiæ socius, 304, 10. Phidiæ opus Minervæ statua in Parthenone, 340, 16. Opera ejus sunt sumptu et magnitudine præstantissima, 320, 8.

Phidippus, Φειδῖππος, Thessali f., cum Antipho fratre Cois imperavit sec. Homerus, 558, 14. V. Antiphus.

Phido, Φειδών, Argivus, a Temeno decimus; ejus potentia, inventa, in Eleos facinus, 307, 40. Ab Eleis et Lacedæmonis evertitur, 308, 5; primus argentum excudit in Ægina, 323, 11. Phidonis mensuræ, 307, 43.

Philadelphia, Φιλαδέλφεια, Judææ urbs, cujus incolæ variis e gentibus mixti sunt, 647, 25; 647, 35.

Philadelphia, Lydiæ urbs ad Catacecaumenon regionem sita, terræ tremoribus obnoxia, 496, 1; 537, 1.

Philæ, Φιλαι, Nili insula, 33, 23, paulo supra minorem catarractem, communis Æthiopum et Ægyptiorum habitatio; templa Ægyptia habet; quænam ibi avis colatur, 694, 38. Insula supra Syenen et Elephantinam sita, 682, 51. Quid ibi de Osiridis sepulcro incolæ fabulentur, 682, 52. Philas capiunt Æthiopes 696, 18. Quall scaphæ genere Strabo in insulam trajecerit, 695, 3.

Philæorum aræ, Φιλαίων βωμοί, in Syrti majori, 709, 46; ad limites indicandos positæ, 142, 6, non amplius exstant, sed locus nomen retinet, 142, 22. Ad eas inde a Berenices regione Nasamones habitant, 710, 3.

Philemon, Φιλήμων, comicus, Solensis, 573, 24.

Philetærus, Φιλέταιρος, princeps generis Attalicorum regum, Tiel natus, 465, 37. Θιδίας ex παιδός, Pergamo castello a Lysimacho præfectus, Arsinoes odio a rege defecti, castellumque in potestate sua per viginti annos retinuit, reliquitque Eumeni fratri; alter ejus frater fuit Attalus, 533, 4.

Philetærus, Attali f. et Apollonidis f., privatus vitam exegit; frater Eumenis II, Attali II et Athenæi, 533, 37.

Philetærus, Dorylai, qui Cuossum abiit, frater, pater Dorylai ejus, cum quo Mithridates Eupator educatus est, 410, 30.

Philetas, Φιλητάς, Cous, poeta et criticus, laudator, 139, 36; 312, 43; 561, 39.

Philippi insula, Φιλιππου νῆσος, in sinu Arabico, 658, 28.

Philippi, Φιλιπποι, prius Crenides dicti, Macedoniæ opp. 281, 41 et 46, ad Pangæum montem; auri metalla habuit, 280, 6. Augebatur locus post Bruti et Cassii cladem,

ib. Ad Philippos victoriam deportavit Antonius, quam carmine cecinit Boethius, 576, 15.

Philippopolis, Φιλιππούπολις, opp. Parorbeliæ in Macedonia, 281, 6. (in valle Στρώμιστæ fluvii ponenda; aliunde non nota; fortasse hodierna *Petrovitch*.)

Philippus, Amyntæ et Eurydices, quæ neptis Arrhabæi fuit, filius, 271, 31. Pater Thessaloniciæ, 277, 33; 278, 25. Pellam urbem, in qua educatus erat, e parva magnam fecit, 277, 14. Ejus contra Ateam Scytharum bellum, 255, 30. In Calyben, Astorum opp., homines pessimos relegavit, 266, 29. Regionem inter Strymonem et Nestum sitam ditioni suæ adjicere apprime studuit, 259, 5; e metallis ibi magnos redditus paravit, ib. In Methones obsidione oculum amisit, 277, 54. Apolloniam (ad sinum Strymonicum sitam) et Galepsum evertit, 280, 43. Judex litis quæ de Pamiso erat Lacedæmonis et Messeniis, 310, 14. Messenen restauravit, 310, 37. Proelio ad Chæroneam vicit, 355, 30. Naupactum Ætolis adjudicavit, 566, 28; Halum Pharsaliis attribuit, 372, 3. Insulas Magnesiæ objacentes ad se rapuit, 375, 22. Larisæam Thessaliæ regionem in suam redegit potestatem, 378, 19. Oritis Eubœæ Philistidem tyrannum imposuit, 382, 41.

Philippus pater Antigoni ejus qui Antigoniæ condidit, 638, 37.

Philippus rex, Demetrii f., cui Demetrius Pharius suadet ut Acrocorintho et Ithome potiretur, 310, 30. Cum Philippo contra Romanos steterunt Corinthii, 327, 17. Contra eum Romanis auxiliatus est Attalus I, 533, 33. Ad Cynoscephalas a F. Quinctio Flaminiæ victus est, 379, 32. Chalcidem ac Corinthum compedes Græciæ vocabat, 368, 7. Persei pater; Cium Prusiæ dedit, qui in evertenda ea socius fuerat, 482, 37.

Philippus, ὁ τὰ Καρχηδόνα γράφας, laudatur de lingua Carica, 565, 6.

Philistides, Φιλιστιδης, in Eubœa tyrannus, 382, 40 sqq.

Philo, Φίλων, architectus, armamentarium Musychiæ fecit, 339, 50.

Philonis vicus, Φίλωνος κόμη, Ægypti, Phacussæ vicinus, 684, 2.

Philochorus, Φιλόχορος, regionem circa Dodonam Heliopiam dictam esse refert, 272, 37. Laudatur de Tyrtæo, 311, 10; de Nisi ditionis terminis, 337, 12; de Cecrope et Theseo, 341, 25; de Harmate loco, 347, 20.

Philoctetes, Φιλοκτήτης. Ejus in Thessalia ditio, 375, § 16; quæ Magnesiæ assignatur, 371, 25. Phthiorum dux, 371, 9. Ob seditionem coortam Melibœa profugiens in Italia Peteliam, Crimissam et Chonem condidit, 211, 26. In Crotoniatin regionem venit, 226, 21.

Philodemus, Φιλόδημος, Epicureus Gadarensis, 646, 22.

Philogenes, Φιλογένης, Atheniensium dux, Erythras condidit, 541, 13.

Philologorum in Museo Alexandriæ collegium, 675, 1.

Philomela. V. Procne.

Philomellum, Φιλομήλιον, Phrygiæ Magnæ opp., 494, 11, in via qua Holmis Tyriæum itur, 565, 22.

Philonomus, Φιλόνομος, Doriensibus Laconiam prodidit, 313, 48; Amyclas accepit, 313, 10.

Philopœmen, Φιλοποίμην, usque ad ejus præteram sedes Achaicum bene constitit, 331, 9.

Philosophi primi geographiam attigerunt, 1. Philosophorum apud Indos genera varia, montanorum, campesium, Brachmanum, Garmannum, Pramnarum, eorumque vitæ ratio et doctrinæ ex Megasthene, Aristobulo, Onesicrito, Nearcho exponuntur, 606, § 58-71. Ἡ νῦν φιλοσοφία posterioribus demum temporibus in medium prodiit, 16, 25; minus in publicum utilis est quam poetica, 16; 27.

Philotas, Φιλωτάς, Thebis colonos duxit Prienem, 541, 7; 543, 47.
 Philotas, Parmenionis f., Alexandri equitatum per campum Aleium duxit, 576, 30; in Drangis ab Alexandro interfectus est, 616, 45.
 Philotera, Φιλωτέρα, Ptolemæi II soror, 655, 9. Cf. Philotera urbs.
 Philotera, Φιλωτέρα, urbs ad sinum Arabicum, Satyri opus, a sorore Ptolemæi II dicta, 655, 9.
 Phineus, Φινεύς, ab Harpyiis raptus, 251, 22.
 Phinopolis, Φινόπολις, Thraciæ urbs Pontica, 265, 29.
 Philegra, Φιλέγρα, Φιλεργαίων πεδίων, campus Campaniæ, e quo Gigantes expulsi Hercules, 233, 53; 202, 47. Cur id nomen Cumanæ regioni sit inditum, 204, 41.
 Philegra, Φιλέγρα, priscum Pallenes nomen, 278, 44.
 Phlegyæ, Φλεγυαί, priscum Gortyniorum nomen, 276, 21; 379, 48.
 Phlegyas, Φλεγύας, Ixionis frater, a quo Phlegyarum nomen est Gortyniis, 378, 48.
 Philagadia, Φιλαγαδία, Alpium mons Illyrico obversus, 172, 37; (*Manhart*, cui a septentrione adjacet *Flitschel* vicus prope *Tarvis*.)
 Philus, Φίλιος, Achaiæ urbs, 324, 38; ejus situs; Diæ sive Hebeæ templum, 328, 35. Urbs fœderi Achaico se adjunxit, 331, 4. Philusia regio olim Ἀραιθυρία, q. v.
 Phocæa Φώκαια, Ioniæ urbs, 552, 27, ab Atheniensibus, Philogene duce, condita, 541, 13. Distantia a Smyrna, 566, 10. Phocææ Minervæ simulacrum, 514, 39. Urbs, ab Harpago capta; Phocæenses sub Creontiade in Corsicam et Massiliam appulerunt, indeque repulsi Eleam s. Veliam condiderunt, 210, 15; 150, 45; 210, 6. Massiliæ conditores, patriam relinquentes oraculo jubentur ducem navigationis a Diana Ephesia accipere; accipiunt Aristarchen, 148, 52. Phocæensium ultima versus occasum colonia est Mænaca in Hispania, 130, 8.
 Phocarum insula, Φωκῶν νῆσος, in sinu Arabico (juxta *Ras Mohamed*), 661, 2.
 Phocarum insula alia in australi parte sinus Arabici Æthiopici adjacet, 658, 25.
 Phocenses, Φωκῆς, sub Epeo duce Lagarium in Italia condiderunt, 219, 15. Bello sacro Delphicos thesauros diripuerunt, 156, 21. Templum Delphicum deprædati bello petuntur a Bœotia, 345, 52. Phocicum sive sacrum bellum, 361, 6. A Phocensibus Delphos separarunt Lacedæmonii, 363, 35.
 Phocis, Φωκίς. Ejus situs, 357, § 1. Phocidis urbs Daulis quam Tereus possedit, 266, 50; Daphnus, 60, 36. (Cf. p. 321, 334, 379, 390, 401, 409, 416-425, 589 ed. *Cas.*)
 Phocylides, Φωκυλίδης, laudatur, 418, 49.
 Phœbia, Φοιβία, a Dionysio juniore dicta est Rhegiæ urbis pars ab ipso restaurata, 215, 15.
 Phœnice, Φοινίκη, supra Bulthrotum sita Epiri urbs, 269, 48.
 Phœnices, Φοίνικες, ingenio valent, ut Posidonius ait, 144, 6; geometriæ et arithmetici inventores, 644, 52; 670, 5. Primi Urse sidus in navigationibus observarunt, 3, 1; cum Cadmo in Bœotiam venerunt, 344, 41; Cadmeam tenuerunt, 266, 51. Phœnices, ad quos Menelaus venit, in sinu Persico querendos esse nonnulli putant. Ibi enim pridem eos condescisse, nomenque habere a puniceo colore, quod mare ibi Rubrum sit. Horum colonos esse Phœnices maris Mediterranei. Alii Phœnices sinus Persici a Phœnicibus maris Mediterranei oriundos esse dicunt, 35, 35. Adeo bene Phœnicibus cessit coloniarum deductio, ut optimam Europæ partem in continenti et insulis et Libyam omnem, quantum ejus aliam quam nomadicam habitandi rationem admittat, obtinuerint, 706, 44. Jam ante

Homeri ætatem optima Libyæ et Hispaniæ tenuerunt, donec eorum a Romanis est abolitum imperium, 132, 52; 125, 1. Paulo post Trojana tempora extra cotumnas Hercules progressi sunt, ibique et in extera Libyæ ora mar. urbes condiderunt, 40, 33. Hispaniam adierunt divitiarum hujus regionis fama allecti, 2, 19. Ab his ple-ræque Turdetaniæ urbes et vicini his loci nunc habitantur, 124, 2. Ab his opulentiam ultimorum Hispaniæ locorum novit Homerus, 124, 31; 125, 1. Phœnicum habitationes in Libyæ sinu Emporico, 701, 10. Eorum colonia Abdera in Hispania, 130, 15. Phœniciam formam adhuc prodit Malaca urbs Hispaniæ. Phœnices Gaditani primi Cassiterides ins. adierunt, 146, 1. Phœnices Balearides occuparunt, 139, 30. Eorum coloniæ in Libyæ Oceani ora nunc dirutæ, 703, 39.
 Phœnicia, Φοινίκη, vocatur oræ tractus qui est ab Orthosia usque ad Pelusium; superjacet in mediterraneis Judæa, 643, 54. Nonnulli Æthiopiam, quam Menelaus adiit, et in qua Andromedæ historia locum habet, ad nostram Phœniciam referunt, 35, 42. Ceterum Phœnicie descriptionem v. p. 756-760 ed. *Cas.* Cf. p. 6, 38, 40; 43, 58, 125, 532, 669, 681, 736, 749, 781, 803, ed. *Cas.*
 Phœnicia, Φοινίκη, i. q. Medeon, Bœotici opp. 352, 45, ad lacum Copaldem, 352, 53.
 Phœnicus mons, Φοινίκιον ὄρος, Bœotici, cui subjacet Medeon sive Phœnicis opp., 352, 45.
 Phœnicus, Φοινικεύς, Lyciæ mons, qui etiam Olympus vocatur, 568, 49.
 Phœnicus, Φοινικεύς, portus Libyæ inter Leucen actem et Pnigeum, 679, 12.
 Phœnicodes. V. Phœnicussa.
 Phœnicussa, Φοινικοῦσσα, una e Liparæis ins., de pal-mis dicta, 230, 3. Φοινικώδης vocatur ex chorographo, 230, 27.
 Phœnix, Φοίνιξ, Amyntoris Ormenides f., ex Ormenio Thessaliæ ad Peleum fugit, sec. Demetrium Scepsium; Crates Phœnicem Locrensem esse putavit, 376, 52; 377, 10. Dolopibus imperavit, dante sc. Peleo, 373, 3; 370, 5. Ejus classis cum Achillea unum quoddam corpus efficit, 370, 1. Meminit ejus tanquam ducis Pindarus, 370, 5.
 Phœnix heros, 268, 1. Cf. Phœnix fl.
 Phœnix, in Asopum Thermopylis propinquum influit. Phœnicis herois sepulcrum prope cum ostenditur, 367, 54. — Phœnix, Cretæ locus, 408, 2.
 Phœnix, mons Rhodiæ περσίας, quæ hinc usque ad Dædala pertinet, 556, 17; ante eum Eleussa insula sita, 16. Mons altissimus in ejusque vertice Phœnix castellum, 556, 45.
 Philo, ὁ συγγραφεὺς τὸν εἰς Αἰθιοπίαν πλοῦν, Meroes clima definivit, 46, 11.
 Pholegandrus, Φολέγανδρος, ins. maris Cretici, ob asperitatem σιδηρεῖν ab Arato dicta, 416, 15; 417, 17.
 Pholoe, Φολόη, Arcadiæ m. (montana quæ juxta Eryman-thum porriguntur), 333, 49; 289, 4. Olympiæ imminens, 306, 45. E Pholoe fuit Selleis fl., 290, 30.
 Φώρων λιμὴν, Atticæ, 339, 37.
 Phoronei filii et Hecateri prosapia, 405, 11.
 Phoronidis auctor (Acusilaus), 405, 15.
 Phosphori, τῆς Φωσφόρου, fanum in Turdetaniæ ora, 116, 32.
 Phraates IV, Parthorum rex, Augusti amicitiam studuit; tropæa ei remisit; quattuor filios obsides tradidit; quoniam consilio, 637, 27; 239, 38; 637, 33.
 Phranicates, Φρανικάτης (?), Parthorum dux, in Syria ad Trapezuntem collem cum Ventidio certavit, 639, 51.
 Phriconis Cume. V. Cume.
 Phriconis Larisa ad Cumam, 378, 27. V. Larisa.

Phricus mons, Φρίκιον ὄρος, in Locride; ab eo Cuma Phriconis cognominata est, 498, 35; nam hinc profecti Græci Cumam condiderunt, 530, 49.

Phrixia, Φρίξια (*Palæofanaro*), Triphyliae opp., quod perfluit Alpheus, 295, 12.

Phrixium, Φρίξιον, in confinio Colchidis et Iberiae, 38, 12.

Phrixipolis, Φρίξου πόλις, nunc Ideessa, Iberiae urbs ad Colchidis confinia, 428, 12.

Phrixus, Φρίξος, Colchidem adiit, 38, 18. Expeditionis signa compluribus in locis monstrantur, 38, 26. Phrixus in Moschica regione Leucotheae templum condidit, ubi aries non immolatur, 427, 38. Phrixus, Cytori pater, 466, 51.

Phryges. Φρυγῶν ἡλιόδηλοι πλάκες, 22, 44. Phrygum, Mysorum, Bithynorum, Troum confinia accuratius constituere res difficilis, 483, 12; 484, 15. Phryges Asiae oriundi sunt a Brigiis Europae, 245, 33, gente Thracia, quae ad Bermium montem habitavit, 278, 32. Phryges, i. q. Brygi et Bryges, 471, 11. Phryges sec. nonnulli: e Pæonibus oriundi, sec. alios Pæones Phrygum coloni, 281, 23. Phryges e Thracia in Asiam transgressi Trojae et viciniae principem sustulerunt, 490, 13. Occuparunt quae sunt circa Cyzicum usque ad Practium, 501, 46. Sub Pelope in Peloponnesum migrarunt, 266, 45. Contra Amazones iis auxiliatus est Priamus, 473, 21. Post bellum Troj. e Berecynthis et Ascania Europae a Scamandrio in Asiam transducuntur, sec. Xanthum, 580, 35. Phrygi, Lydi, Cretici et Græci ritus orgiastici a poetis, ut Pindaro et Euripide, saepius miscentur, 402 § 13. Berecynthes, Phrygia gens et omnino omnes Phryges Rheam orgiis colunt, variis deam nominibus designantes, 402, § 12. Phrygi Curetes sive Corybantes, 46. Phrygiis similia sunt Thracica sacra, Cotytia et Bendidia, 404, 30; sc. Phryges Thracum sunt coloni, 404, 31. Φρυγία θεός μεγάλη, Rhea, 402, 44. Ap. Phryges Sabazius quasi filius Matris deorum, 404, 8. Phrygiae tibiae, 404, 49. Phrygia sacra Athenienses adoptarunt, 405, 1. Proverbialis locutio: δειλότερον εἶναι λαγῶ Φρυγός, 30, 30.

Phrygia et Mysia et Lydia saepe confunduntur apud scriptores, 489, § 2. Phrygia est duplex, altera magna, cuius rex fuit Midas, et cuius partem Galatae occuparunt, altera Parva sive Epictetus, quae est ad Olympum et Hellespontum, 489, 29. Phrygiae Magnae pars ἡ παρώρειος Φρυγία, 493, 53; urbes Phrygiae M., 494, 1. Phrygiae Paroraei in limite occiduo Holmi, in limite orientali Tyriaeum, 566, 20. Phrygiae pars Gallograecorum regio et Epictetus, 107, 25. Phrygiam Cappadociae et Paphlagoniae vicinam occuparunt Gallicae gentes, Tectosages, Trocmii et Tolistobogii, 155, 43. Phrygia Epictetus, 465, 24, etiam Hellespontiaca dicitur, 465, 29; ἡ ἐφ' Ἑλλησπόντῳ λεγόμενη, 107, 21; 482, 17, vel etiam Phrygia Parva; ἡ Ἐπικτήτος vero dicta est ab Attalici regibus, qui eam a Prusia acceperant, 482, 47. Phrygia Hellespontiaca, quam olim Bithyni possederunt, eadem est cum Phrygia Epicteto, 465, 29, quae quidem mare non attingit; porrigitur usque ad orientalis partes Ascaniae paludis et regionis, 483, 29. Oppida Phrygiae Epicteti, 493, § 12. — Phrygiam Midas temporibus invaserunt Cimmerici, 51, 25. In Phrygia inferiori lacus salsi, 41, 30. E Phrygia in Cretam Curetes a Rhea adsciti, 405, 24. Ex ea fluere Asopum Sicyonis Ibycus fabulatur, 225, 46.

Phrygius, Φρύγιος, fl. olim Hyllus dictus, in Hermum exit, 535, 9.

Phrynae, Φρύναι, Indiae gens. Usque ad eos et Seres dominationem protulerunt græci Bactriae reges, 443, 10.

Phryno, Φρύνων, Atheniensium dux, Olympionex, Si-

geum occupavit; contra Pittacum pugnat Marte vario, tandem singulari certamine ab eo necatur, 518, 19.

Phrynichus, Φρόνυχος, tragicus, ab Atheniensibus multatus est quod de capta Mileto fabulam condiderat, 543, 8.

Phthia. Apud Homerum Φθίην ἦδ' Ἑλλάδα, etc. (Il. 2, 683) memorantem alii Phthiam eandem cum Hellade et Achaia faciunt, alii rectius distinguunt, 370, 26. Nam vero regiones an urbes Homerus significaverit, parum liquet, 370, 37. Circa Phthiam inter Peneum et Asopum Hellen regnavit, 329, 6. In Phthiam exsul fugit Phoenix, 373, 4.

Phthii, Φθίοι, ap. Homerum vocantur et qui sub Achille et qui sub Protesilao et qui sub Philocteta erant, 371, 8.

Phthiotæ, Φθιώται, etiam universi vocantur Achæi, 372, 28.

Phthiotis, Φθιώτις, Thessaliae regio, 369, 26 et *sqq. pagg.*; cuius ora pertinet usque ad Pyrrham prom., 374, 25.

Phthiotidis partem Sophocles Trachiniam dicit, 372, 6.

Phthiotidi imperavit Deucalion, 371, 3. Ex ea Achæi Peloponnesi oriundi, 329, 34. Cf. Achæi et Thebe.

Phthirón mons, Φθειρών ὄρος, cuius Homerus meminit, aut Latmus est aut Grion Ioniae, 543, 7.

Phthiophagi, Φθειροφάγοι, supra Moschos et Colchos, 426, 20; unde dicti sint, 428, 16. Phthiophagorum fauces, τὰ τῶν Φθειροφάγων στενά, supra Macropogones, 422, 38.

Phycus, Φυκοῦς, prom. humile et oppidum Cyrenaicae, Tænaro objacet, 2800 stadiorum intervallo, 710, 24; 311, 49.

Phylace, Φυλάκη, Phthiotidis urbs, in Protesilai ditione, 371, 52. Thebis propinqua, 373, 54.

Φυλάκη. V. Hermopolitica et Thebaica φυλάκη.

Φύλαρχοι, principes Arahum, 107, 50, et passim libro XVI et XVII, ut p. 748, 753, 839 *ed. Cas.*

Phyle, Φυλή, Atticæ locus, 347, 5; unde populum in urbem reduxit Thrasylbulus, 340, 42.

Phyleus, Φυλεύς, Augæ f., Megetis pater, 391, 21.

Phyllus, Φύλλος, Thessaliotidis opp., cum fano Apollinis Phyllii, 374, 16.

Physa, φύσα, Nili piscis, 699, 9.

Physcus, Φύσκος, opp. τῆς Περγίας Rhodiorum, cum porta et luco Latonæ, 556, 43; 578, 11; Mylasorum navale, 562, 50. A Physco ad Mæandrum in via Ephesus ducente 1180 stadia, 866, 4; ad Lagina 850 stadia, 565, 50.

Physeteres, φυσητῆρες, in mari ad Turdetaniam, 120, 23.

Physica. Ἡ φυσικὴ ἀρετὴ τις: τὰς δ' ἀρετὰς ἀνυπολόγους εἶναι ἐξ αὐτῶν ἡρητημένας, καὶ ἐν αὐταῖς ἐχούσας τὰς τε ἀρχὰς καὶ τὰς περὶ τούτων πίστεις, 91, 6. Physica multa et mathematica geographus pro exploratis sumere debet.

Piasus, Πιάσος, Pelasgorum in Larisa Phriconide princeps, Larisam filiam stuprat, ab eaque in dolium depicitur, 531, 26.

Picea pulcra, Καλὴ πύκη, Troadis, 516, 1.

Piceni (Πικεντίνοι; regio ἡ Πικεντίνη) in Picenum migrarunt ex Sabinis, pico ave ducente, unde nomen genti, 200, 38; 190, 25. A Picenis usque ad Apulos sive Daunios paraplus 490 stadiorum, 201, 52. Piceni regio arborum fructibus quam frumento præstantior, 200, 44. Ejus latitudo, et ab Æsi ad Matrinum longitudo, 200, 45. Picenis finitimi Vestini, Marsi, Peligni, Marrucini, Frentani, 201, 14. Piceni urbes recensentur, 200, 48.

Piceni sive Picentini ad mare Tyrrhenum habitantes, pars eorum qui mare Adriaticum accolunt; a Romanis ad sinum Posidoniaten transducti, 209, 8, usque ad Silarum habitant, 209, 21.

Picentia, Πικεντία, caput Picentinorum; incolæ Hannibali se adjunxerunt; quare a Romanis urbe expulsi sunt; quid pro militia iis injunctam fuerit, 209, 26.

Πικρὸν ὄρεον, Aqua amara, Cilicis locus; qualis? 572, 43.
 Pictæ, Πικταί, diversorium ad viam Latinam, 197, 34.
 Ibi Lavicana via in Latinam incidit, 197, 42. A Roma
 210 st. distant, 197, 43.
 Pictones, Πικτοναί (les hab. du Poitou), Gallis gens
 Aquitanis adscripta, ad Ligerim habitans, 158, 1 et 33.
 Pictus Marti sacer est; Sabinis in Picenum immigrantibus
 dux fuit; unde nomen est Picensis, 200, 39.
 Pieres, Πίρες, Thracica gens, Pieriam Emathiae sive Ma-
 cedoniae tenuerunt, et loca circa Olympum, 275, 28.
 Pieria, Πιρία, Macedonia regio, 22, 9; 276, 23; ad Axium
 usque pertinet, 273, 43. (V. s. v. Axius). Pieridem
 Thracis Musis dedicarunt, 352, 20; 404, 38. Pieris
 urbs Pydna, 277, 10.
 Pieria, ἡ Πιρία (Keserik et Dj. Musa), Syriae mons
 Amanus conliguus, 639, 54.
 Pieriae regionis Syriae urbs Selencia, 263, 5, ἡ ἐν Πιρίᾳ
 Σελούσια, 577, 13.
 Pimplea vicus, Πίμπλια κόμη, in Macedonia non longe a
 Dio urbe; ibi Orpheus degebat, 276, 44 et 45; a Thra-
 cibus vicus Musis dedicatus est, 352, 21; 404, 38.
 Pimolisia, Πιμώλεια, Ponti castellum regium nunc diru-
 tum a quo non procul sandaracae fodinae, 481, 22. Pimo-
 lisene, Πιμωλσηνή, Ponti regio, 480, 46; ab utraque
 Halyis fl. latere, 481, 24.
 Pimolitis, Πιμωλίτις, Cappadociae regio, 473, 45.
 Pinaca, Πινάκκα (Phanice ap. Ammian. 20, 7, 1 et 16,
 11, 6; hod. Finik. V. Ritter. 11 p. 121, 170), Gordyae-
 orum urbs munitissima, quam Armenius subjectam
 habuit et postea Romani ceperunt, 636, 13.
 Pinara, τὰ Πίναρα, Lyciae sub Crago monte urbs, 568,
 11; 567, 30.
 Pinarus, Πίναρος, Cilicis fl. circa Issum, 577, 5.
 Pindarus, Πίνδαρος, Herculis expeditionis terminum
 dicit τὰς Γαδερίδας πύλας, 141, 37; 142, 49. Laudatur
 de Hierone Aetnae conditore, 223, 20; de Alpheo et
 Arethusa, 225, 6; Boeotos olim sues dictos esse dicit,
 267, 3. Copaidem lacum Κηφισαίδα λίμνην vocat, 353, 7.
 Citatur de Ploos monte et de Tenero, 354, 38. Dodonae
 accolae Hellos dicit, Homerus Sello, 272, 35. Quid
 tradat de Delo ins., 416, 37. Amazonum exercitum Εύ-
 πριον dicit, 466, 19. Polymnasti Colophonii meminit,
 549, 25. Idem de Hyperboreis, 605, 54. Apud Mende-
 sios ait hircos cum mulieribus coire, 681, 36. Pindarus
 ἐν τοῖς διθυράμβοις, 347, 27; 402, 53; ἐν τοῖς ὕμνοις,
 284, 47. Laudatur etiam, 354, 27; 128, 30; 360, 21;
 370, 5; 559, 13; 535, 50; 206, 36 et 46; 551, 22.
 Pindus, Πίνδος, fl. urbem cognominem praeterfuit et in
 Cephisum exit non procul a Lilaea, 366, 52.
 Pindus; mons Thessaliae, 274, 35; 367, 24; 371, 27;
 376, 3; 386, 33; ex eo Peneus oritur, 376, 5 et 27, et
 Inachus, sec. Sophoclem, 225, 35. Ejus accolae, 373,
 13; 272, 13.
 Pindus, ἡ Πίνδος, urbs tetrapolis Doricae, 366, 51, ad
 fluvium cognominem; nonnulli urbem Acyphantem di-
 cunt, ib.
 Pingendi ars Corinthi et Sicyone maxime aucta, 328, 14.
 Pioniae, Πιονίαι, Troadis opp., quod Lelegum erat,
 521, 42.
 Piperi simile est corsium Aegypti, 699, 3.
 Piraeus, Πειραιεύς, pagus Atticus, portus Athenarum,
 339, 41; a Schrenunte 350 stadia distans, 335, 14; 360
 st. a Pagla, 335, 37. Piraeum olim insulam fuisse πέ-
 ραν τῆς ἀκτῆς καίμενον, et inde nomen habere aiunt, 49, 14.
 Piraeum idem architectus construxit qui Rhodum urbem
 aedificavit; portus a Lacedaemoniis et a Sulla male affe-
 ctus, 558, § 9.

Piraeus; sic Amisus vocata est ab Atheniensibus colonis,
 468, 46.
 Piratae Cilicis a Romanis debellati, 567, 41.
 Pirene, Παιρήνη, fons Corinthi, 325, 49; de ea fabula,
 326, 10.
 Pirithous, Πειρίθους, Ixionis f., Lapitha, e Pelio Centauros
 eiecit in Aethicam agros, 377, 46; 373, 19. In Gyrtona
 urbe regiam habuit, 276, 18. Cf. Theseus.
 Piros, Πείρος, Imbrasi filius, qui ex Aeno venit Trojam,
 Thracum dux, 285, 5.
 Piroesus. Τὰ ἐν Παιρωσσῶ ὄρη, quos Cyziceni habent Zeliae
 conliguos, 504, 4; regia olim in iis venatio, ib.
 Pirus, Πείρος, fl. Achaiae, ab Hesiodo memoratur; idem
 cum Acheloo; perperam nonnulli pro Πείρος legi volunt
 Πίερος, 294, 14. Olenum praeterfuit, 331, 25.
 Pirustae, Πειρούται, Pannonum gens, 261, 9.
 Pisae (ἡ Πίσσα), Etruriae urbs, a Pisatis Peloponnesiacis
 a Troja luc delatis condita, inter Arnum et Aesarem
 (Ansarem) sita, 185, 22; ad viam Aemiliam, 181, 12.
 A Pisla ad Lunam ultra 400 stad.; ad Volaterras 280
 stad., 184, 46. Urbs quondam floruit; ne nunc quidem
 ignobilis ob solum fertile, lapidinas et materiam na-
 valem, 185, 38. A Liguribus olim vexabantur, 185, 41,
 et a Sardiniae latronibus, 187, 33. Pisanus ager, ἡ Πισά-
 ρις, 175, 46.
 Pisa, Πίσσα, fons, a quo nonnulli Pisatidis nomen deri-
 vare volunt, nunc Bisa vocatur, Cicyclo propinquus,
 306, 7.
 Pisa, Elidis urbs, in loco edito inter Ossam et Olympum
 montes sita, Pisatidi nomen dedit; alii negant ullam
 fuisse Pisam urbem, 306, 6.
 Pisander, Πείσανδρος, Bellerophonis f., contra Solymos
 pugnans cecidit. Ejus tumulus prope Termessum, 539,
 12 et 19; 491, 1.
 Pisander, Rhodius poeta, ὁ τὴν Ἡράκλειον γράψας, 559,
 45; primus Herculem leonis pelle et clava instruxit,
 587, 15.
 Pisatis, Πισάτις, Elidis regio, 291, 46; dicta a Pisa urbe,
 vel sec. alios a fonte Pisa, 306, 5. Ejus ora maritima inde
 a Chelonata, secundum alios inde a Phea, 294, 35. Pi-
 satis monte dirimitur a Macistia Triphyliae, 295, 28.
 Imminet ei Pholoe, Arcadicus mons, 305, 46. Pisatidis
 et Cavae Elidis in confinio Elison amnis, 290, 26. Pisa-
 tidis ex octo civitatibus maxima est Cicysum, 306, 12;
 306, 11; aliae sunt Salmone, 306, 23, 305, 44; Hera-
 clea, 306, 32; Arpina, 306, 37; Dyspontium, 306, 42.
 Pisatidis etiam est Alisium, 293, 44, et Olympicum
 templum, 303, 49; 289, 41. Celebritas Pisatarum a
 templo Olympico repetenda est et a regibus eorum,
 Ctenomao, Pelope ejusque filiis. Salmoneus quoque ibi
 regnasse dicitur; certe quum Pisatis regio in 8 civi-
 tates distribuatur, una de his Salmone vocatur, 305,
 44. Augeam Pisatidi imperasse falso nonnulli tradunt,
 306, 2. E Pisatide in Argolidem profecti sunt Amythao-
 nidae, 319, 51. Pisatis sub Nestore fuit, 289, 41. Pi-
 satæ qui sub Nestore contra Trojam profecti erant, in
 reditu per mare aberrantes alii ad Metapontum, alii in
 Pisanum Etruriae agrum delati sunt, ubi Pisas conde-
 runt, 185, 22. Pisatis ab Eleis et Aetolis post Heraclida-
 rum reditum occupatur, 304, 51; 308, 6. Pisatæ Olymp.
 26, recuperata sua actione, ipsi certamen Olympicum
 procurarunt; deinde Pisatis cum iisque ludorum ad-
 ministratio ad Eleos rediit, 305, 26. Pisatæ, ut Triphylia
 et Arcades, bello Mess. secundo Messeniis contra La-
 cedæmonios auxiliati sunt, 305, 34; 310, 54; ducem
 Messeniis praeberunt Pantaleontem, 310, 54. Pisatarum
 nomen non amplius usurpatur, 305, 37.
 Pisces e glacie eruantur ad Maotidem paludem, 255, 20.
 Pisces fossiles in Paphlagonia et Bithynia, 481, § 4.

- Pisces e mari in Nilum non ascendunt præter thrissam, mugilem, delphinum, in Indum vero permulti, 602, 15. Piscibus vescuntur pecora Ichthyophagorum, qui ex piscibus ad solem assatis panem conficiunt, 613, 26; alios crudos edunt, 613, 40. Nili pisces, 699, 4. Piscium coriis barbari Libyæ occidentalis pro indumentis et stratis utuntur, 703, 24. Cf. v. antæcus, canis, delphinus, galeota, thynni, pelamydes, xiphias.
- Pisidia, Πισιδία, Asiæ regio. Ejus descriptio, 488, cap. 7, collat. 487, § 4 sq. Pisidie mixti sunt Leleges, 488, 34, qui Pisidiæ partem occuparunt, 522, 41. Pisidæ Cibyrtis Lydis admixti, 539, § 17. A Lycia ad Pisidiā usque altissima Tauri tenuerunt Solymi, 17, 34; Pisidæ montani latrocinia dediti, 488, 34; Phrygiā et Lycaoniā infestaverunt, 487, 35. Pisidica lingua, una earum quibus Cibyrtæ utebantur, 539, 39. [Pisidiæ nomen occurrit p. 21, 34, 491, 554, 566, 567 sqq., 611, 631, 666, 668, 678, 679 ed. Cas.]
- Pisilia, Πισιλία, locus τῆς περαιᾶς Rhodiorum, inter Canum et Calbin fl., 556, 26.
- Pisistratus, Πισιστράτος, Nestoris f., 301, 20; 316, 4. Pisistratus, Πισιστράτος, ejusque filii Athenarum tyranni, 341, 35. Pisistratus vel Solon Navium catalogo (ll. 2, 557) verum inseruisse dicitur, ut Salamin Atheniensibus vindicaret, 338, 31.
- Piso (Cn.) quid de Libyæ figura Straboni dixerit, 108, 4.
- Pisuri, Πισσυροι, Daarum gens, 438, 37.
- Pitanatæ, Πιτανᾶται, quidam Lacones in Samnitum terra, 208, 30.
- Pitane, Πιτανή, Æolica urbs, 497, 26; 519, 21; duos portus habet; perfluit eam Evenus fl.; Arcesilai Academici patria; ad eam juxta mare Alarneus, 525, 26; ad Pitane lateres coquuntur e terra tam levi, ut aquæ innatent, 525, 33. Pitane a Caico fl. 30 stadiis abest, 525, 41. Pitanes regionem Cilicibus Homerus attribuit, 523, 1.
- Pithecessa s. Pithecessæ, Πιθηκοῦσσα s. Πιθηκοῦσαι, insula ad Italiam sita, 48, 3; 101, 34; 214, 38; a Miseni prom. abrupta, 50, 9. A Pithecessis avulsa est Prochyta, 206, 24. Sub Pithecessis Typhonem jacere nonnulli statuunt, 535, 42. Origo ejus fabulæ, 206, 25. Insula fertilis, metalla habet; ignis ibi et aquarum calidarum eruptiones, ob quas reliquerunt insulam coloni Eretrienses, Chalcidenses et missi eo ab Hierone Syracusano; postea eam occuparunt Neapolitani, 206, 25. Thermæ Pithecessarum calculi remedium, 207, 8. Pithecessarum mons Epomeus, ignem vomens; Timæi de eo narratio, 206, 50. Pithecessæ nonnulli Neapolim migrarunt, 205, 4. Pithecessas amissas Neapolitanis reddidit Augustus, 207, 9.
- Pitnisi, Πιτνισίς, (Lyconis) locus, 486, 44. (Πιτνισία ap. Steph. B.; Πιτνισισός ap. Ptol.; situs incertus; in tabula locum composui cum ruinis *Baltcha Hissar*, quæ sunt non longe a *Tatta* lacu.)
- Pittacus, Πιττακός, unus e septem sapientibus, Mytilæus, 527, 40; tyrannus, 528, 3. Contra Phrynomem, qui Sigeum occupaverat, bellum gessit, tandem eum in singulare certamen provocatum quomodo interfecit, 513, 23.
- Pitheus, Πιθεύς, Pelopis filius, e Pisatide in Argolidem profectus, Troezeni fratri in regno successit, 321, 47.
- Pitya, Πιτύα, Troadis opp., Zeliæ subiectum, 484, 7; 502, 25, Πιτύαια, 515, 46; Pityunti agro ditionis Parianæ, juxta Linum, maritimum locum adjacet mons pluvium ferax, 503, § 15.
- Pityassus, Πιτυασός, Pisidiæ opp., 488, 19.
- Pityocampes, Πιτυοκάμπης, latro, in Scironidibus petris considens, a Theseo interfectus est, 336, 26.
- Pityus magnus, ὁ Πιτυεύς ὁ μέγας, post Heniochorum oram per 360 stadia usque ad Dioscuriadem pertinet, sec. Artemidorum, 426, 15.
- Pityussa, Πιτυόσσα, vetus Salaminis nomen, 338, 21.
- Pityussa, priscum Lampsaci nomen, 504, 13.
- Pityussa, priscum Chii nomen, 504, 14.
- Pityussæ, Πιτυόσσαι, duæ ins. ad Hispaniam, 139, 2; quarum altera Ebusus, cum urbe cognomine, 400 st. ambitu; altera Ophiussa, minor et deserta, 139, 7.
- Pix Turdetaniæ, 119, 33; in Alpibus, 172, 20; πικρούρετα θάυμαστὰ in Gallia Cisalpina, 181, 35. Pix Brutii optima, 216, 51. Pix Colchica, 427, 33.
- Pixodarus, Πιξόδαρος, Hecatomni f., Adam sororem e Carie regno eiecit; Persiæ satrapam ad societatem regni adscivit; filia ejus ex Aphneide Ada, quam duxit satrapa qui Pixodaro successit, 560, 47.
- Placentia, Πλακυντία, Galliæ cispadanæ urbs, 180, 28; 181, 1; ad Padum, 180, 27; ab Arimino 1300 stadia distat, 180, 40; a Ticino 36 m. pass., 180, 42; a Placentia ad Ravennam in Pado navigatio duorum dierum noctiumque, 181, 5. Ad eam Trebia in Padum influit, 181, 9. In vicino esse Vercellas et Ictumulos Strabo ait, 181, 48.
- Placus. Cf. Thebe ὑπὸ Πλάκω.
- Plagæ cœli ap. Homerum, 28, 26; 391, 2.
- Planctæ, Πλαγχαί, petræ ab Homero fictæ sunt ad exemplum Cyanearum, 124, 44; fabulam suggerebant etiam freta ad Columnas et Siciliam, 123, 45; 17, 26. Planctas et Symplegadas petras nonnulli ad Herculis Columnas transtulerunt, 141, 36.
- Planasia, Πλανασία, insula ad Galliæ litus Massiliensæ una nominatur cum Lerone insula, 153, 28; 101, 34. (Apud Plinium 3, 11 nominatur *Lero* et *Lerina*, in itin. p. 504 *Lero* et *Lerinus*; Lerinam eandem esse quam Planasiam Strabo vocat, docet Wesseling. ad Itin. l. l., citato Ennodio in Vit. Epiphani. Ticensis p. 1008: *Nutricem summorum montium planam Lerinum addit*; et Cesario Arelatensi homil. XX: *Insula Lerinensis, quæ quum parvula et plana esse videatur, innumerabiles tamen montes ad cœlum misisse cognoscitur. Nunc St-Honorat.*)
- Planesia, Πλανησία, et Plumbaria insulæ prope Hemeroscopium Hispaniæ, 132, 4. (Tres ibi insulas notari video. Vulgo tamen Planesiam referunt ad *Plana* insulam prope *Cap. St-Paul* sitam; quod ut nominis ratio suadet, sic dissuadet narratio Strabonis.)
- Planetæ. V. Stellæ errantes, 91, 19.
- Platææ, Πλαταιαί, Πλάταιαν, Boeotiæ urbs; ejus sitas, 353, 45. Unde nomen urbs habeat, 348, 6; Asopus eam præterfluit, 328, 31. Templum ibi Jovis Eleutherii et Eleutheria; ludi gymnici, 353, 53. Platæarum regio bello Persico afflicta, 345, 46. Proelium ibi commissum, 353, 51. Plataicæ regioni nonnulli adscribunt Scolum, Eteonum et Erythras, 351, 28.
- Platææ, pagus in regione Sicyonia, patria Maasalcæ poetæ, 354, 2.
- Platamodes, Πλαταμώδης, Messeniæ pr., 299, 44. (*Cap Kibia* sec. Curtium. Quæritur num idem sit cum Cyparissio prom. Ptolemæi.)
- Platanistus, Πλατανιστός, sive Μάκυστος, regio et opp. Triphylia, ubi Caucones habitaverunt, 298, 35.
- Plato, Πλάτων, apud Diospolitano sacerdotes 13 annos degisse fertur, 685, 13. Eum audivit Hermes eunuchus, 522, 7. Quæ Plato (in Timæo et Critia) de Atlantide ins. narrat, fort. non ficta sunt, ut Posidonius et Strabo putant, 84, 25. Plato philosophiam musicæ nomina designavit, 401, 50; Bendidiorum meminuit, 405, 2. Plato in Phædone, 343, 37; in Phædro, 245, 26; in Timæo,

- 670, 28; (in Minoe) 648, 43; (in Legg.) 409, 49; 251, 3; 506, 51; 216, 23.
- Plautium** (πλαῦτα), sidus ap. Homer. 2, 26.
- Plemyrum**, Πλημύριον, Indus opp. ad quod Chosroes in Cophen influit, 594, 26.
- Pleræi**, Πληραῖοι (Παλάροι ap. Appian. Illyr. 10), Dalmatiae pop. circa Naronem fl., 262, 10. Post eorum oram sequitur sinus Rhizonicus, 262, 26.
- Pleuron**, Πλευρόν, Ætoliae urbs, 395, 4. Pleuron nova ad Aracynthum m.; Pleuron vetas Calydoni vicina, cujus regionem vastavit Demetrius Ætolicus, 387, 21. Pleuroni novae propinqua Olenus, 387, 45. Loca circa Pleuronem Curetes tenuerunt, 399, 41 et 50. Pleuron, urbs olim florens, nunc depressa, 387, 6. Pleuronis sive Curetica regio, 337, 34. Pleuronii Curetes, 387, 28. Pleuronis partem tenuit Agrius Porthaonida, 400, 6. In Pleuronis imperavit Thestius, Ledaë pater, Cenci socer, dux Curetum, 396, 30; 400, 9. Pleuroni assignata est Ætolia ἡ Ἐκίκτης, 395, 39.
- Plautauri**, Πλαύταιροι, Hispaniae borealis pop., 129, 11. Ad fontes Iberi habitantes, nunc pro Romanis arma ferunt, 129, 29. (Hoc loco codd. πλὴν τούτοις.) Aliunde Plautauri non noti sunt. Nonnulli putant eosdem esse cum Pelenodonibus Ptolemæi; alii ponunt ubi *Pelontium* urbs Asturum et Pæci apud Ptolemæum memorantur.
- Plinthine**, Πλινθίνη, opp. in ora Libyæ, 679, 27.
- Plistus**, Πλάσιος, fl. Phocidis, 359, 15.
- Plumbaria**, Πλουμδαρία, Hispaniæ insula, non longe a Hemeroscopio, 132, 5.
- Plumbi metalla in Cassiteridibus**, 145, 52. Plumbi fossilis metallum ad Castlonem Hispaniæ, 122, 44.
- Plutades**, Πλουτάδης, Tarsensis philosophus, 576, 3.
- Pluton**, Ἅδης. Hades in Hispania metallis divite reapse Πλούτων est, 121, 51. Pluto cum Minerva Itonia colitur in templo ad Coroneam urbem, 353, 36. Plutonis fanum ad Acherontem fl. Triphyliae, 296, 14. Ejus τέμενος ad Minthes montem, 295, 51. Plutonium ad Hierapolim Phrygiæ describitur, 538, 19. Plutonium Achærcis, 554, 44. Plutonium esse Avernum lacum putabant, 203, 42.
- Ptyneus**, Πτύνης, portus Libyæ, cui superjacet Tetrapyrgia, ad Catabathmum, 711, 37.
- Pnigeus**, Πνιγιάς, Libyæ oræ vicus inter Phœnicumtem et Pedoniam ins., 679, 12.
- Podalirii sacellum**, Ποδαλειρίου ἱερόν, in Drio colle Italiæ, 236, 14.
- Podarces**, Ποδάρχης, dux ap. Homerum, 371, 15.
- Pœassa**, Ποιάσσα (Laconicæ, ut videtur, locus aliunde non notus) a Teleclo incolis Nedontis frequentatus; ibi Nedusiæ Minervæ fanum, 309, 29.
- Pœcile petra**, Ποικίλη πέτρα, Ciliciæ, per quam Seleuciam itur per gradus saxo incisos, 572, 29.
- Pœcile stoa Athenis**, 340, 49.
- Ποικίλοι**. V. Pediculi.
- Pœssa**, Ποιάσσα, Cei opp., nunc in Carthæam conducta, 417, 41.
- Pœmandris**, ἡ Ποιμανδρίς l. q. ἡ Ταναρχική, 346, 49.
- Pœnius**, Alpium mons, τὸ Ποίνιον ὄρος (*Alpes Penninæ*), per quem via est ex Italia in Helvetiam Galliamque, 170, 43; 178, 17 et 28.
- Pœsis**. — E poetica dictione orta est pedestris, 14, 50. Eratosthenes jubet μὴ κρίνειν πρὸς τὴν διάνοιαν τὰ ποιήματα, μηδ' ἱστορίαν ἀπ' αὐτῶν ζητεῖν. Poetria, maxime vero Homerica, quam historiographia et philosophia est δημοκρατικὴ καὶ θαυρὰ κληροῦν δυναμένη, 16, 28. Poetica vixima quædam philosophia; poetæ morum magistri et correctores, ut ex ipse Homeri carminibus patet, 12, 49 sqq. Poeticæ licentiæ apud Homerum sua est παρασκευαστέα, 20, 40. Poetæ geographicam eruditionem ἐκ τῶν κειμένων ostendere adamant, 13, 9. Οὐχ οὐδὲν τε ἀγαθὸν γενέσθαι ποιητὴν μὴ πρότερον γενηθέντα ἀνδρα ἀγαθόν, 14, 38. Poemata antiqua apud Turdetanos, 115, 29.
- Pœum m.**, Ποῖον ὄρος, Epiri m.; ad hunc et Pindum habitant Æthices, 272, 12. Cf. Bœum.
- Pogon**, Πώγων, portus Træzenis, 321, 23.
- Polæ** (Πόλαι ap. Callimach.; ceteris locis Πόλα ap. Strab.), Istriæ opp. a Colchis conditum; nomen græce significat φυγάδιον δόρυον, sc. Callimachum, 38, 38. Pola, in sinu portuoso sita, exigua habet insulas frugiferas et navium stationi aptas; Colchorum opus est; eo usque a Timæo fl. pertinet ora Istriorum, 179, 37. Ad Polam usque Italia pertinet, 174, 32; 261, 30; 179, 40. Ad Polam et Italiæ fines ab intimo Adriæ recessu 800 stadia; totidem a Polæ promontorio ad Anconem, 261, 22.
- Polemo**, Πολέμων, philosophus, quem audierunt Zeno Citieus et Arceilaus, 525, 29.
- Polemo periegetes de donariis in arce Athenarum dedicatis quattuor libros conscripsit**, 340, 26. De Eratosthene dixit eum ne Athenas quidem vidisse, 12, 17.
- Polemo**, Zenonis rhetoris f., Laodicæam patriam exornavit; ab Antonio, deinde a Cesare, regno dignatus est, 495, 16.
- Polemo**, unus ex ultimis Bosphori regulis, 425, 12. Tannaim emporium, rebellantibus incolis, nuper evastavit, 423, 19. Colchidem tenuit; uxor ejus Pythodoria, 428, 5. Ab Aspurgianis, quibus insidiabatur, captus periit, 425, 5; 476, 11; in regno successit Pythodoris uxor; ejus liberi tres quinam, 476, 11. Polemo, Pharnacis f., Arsacem in Sagylia obsidens, fame capto, 430, 14. Cf. 487, 4.
- Polentia**, Πολεντία, urbs in majore Gymnesiarum ins., 139, 12.
- Polias**, Πολιάς, Minerva. V. Minerva.
- Polichna**, Πολίχνη, Megaridis locus ap. Homerum memoratus, 339, 6. Situs loci incertus.
- Polichna**, munitum oppidulum in Æsepi convalle Troadis, 516, 17. Inter eam et Palæscæpæm Ænea pagus et Arguria, 516, 25. Polichna Palæscæpi vicina, 519, 27.
- Pollœon**, Πολέαιον, denominata ab Ionibus est Siris urbs, 219, 30.
- Πόλις** poetæ sæpius pro χώρα usurpant, 306, 14.
- Polisma**. V. Polium.
- Polites**, Πολίτης, Trojanorum speculator, 513, 1.
- Polites**, Πολίτης, Ulyssis socius, cujus sacellum ad Temesam urbem. De Temesæo hoc heros narratio, 212, 36.
- Polium**, Πόλιον, postea Polisma dictum, oppidum Troadis, quod ad Simoentem Astypalaenses condiderant, 515, 1. (In tabula Polisma posui, ubi nunc est *Dumbre-Koi* ad *Dumbre* fl.)
- Pollentia** (quæ etiam urbs *Salvia* dicta), Πινευρία codd. corrupte, Piceni urbs, 201, 4.
- Polyobria**, Πολυοβρία, priscum Æni urbis nomen, 265, 21.
- Polyanum**, Πολύανον ὄρος, mons Epiri, 272, 19.
- Polybius** Πολύβιος, philosophus et geographus, 1, § 1. Ejus judicium de narratione Homerica errorum Ulyssis 16, 43; quam, ut plurimum, recte interpretatur, 19, 26. Quomodo explicet fabulam de Æolo ventorum rege, 19, 27. De Sicilia Homerum plane ut historicos scripsisse censet, improbatque sententiam Eratosthenis, 19, 41. De Scylla fabulam natam ait ex ratione qua galeotas pisces in freto Siculo ad Scyllæum captantur; eamque venationem fusius exponit, 19, 48—20, 33. De Charibdi fabulam ex freto Siculi natura explicat, 20, 33.

De Lotophagis narrationem ad ea quae in Meninge insula sint, pertinere censet, 20, 38. Si quae in poeta cum veris non congruant, repetit ea ex ignoratione et licentia poetica, de qua, paucis disserit; τὸ δὲ πάντα πλάττειν οὐ πῶτον οὐδ' Ὀμηρικὸν εἶναι, frustra obloquente Eratosthenes, 19, 39-51. Ulyssem per novem dies procellis jactatum a Maleis pr. in Oceanum delatum esse negat, contra mentem Homerici, 20, 52-21, 30. Zonas sex distinguit, duas a polis ad arcticos pertinentes, duas hinc ad tropicos, et duas inter hos et æquinocbialem, 79, 21, improbane Strabone, 80, § 2. Cum Eratosthenes statuit æquatori subjectam esse plagam quandam temperatam, quippe quæ, quum sublimissima sit et inhibeat nubes etesias ventis huc delatas, rigetur imbribus, 80, 37, obloquente Posidonio, 80, 49. Oceanum ait in sese confluere, 80, 7. Europæ regiones describens contra Dicæarchum et Eratosthenem et Pytheam disputat, 85, 41. Incredibile esse ait privatum hominem et pauperem, Pytheam, tantum spatii mari terraque obisse, 86, 12. Ea quæ de Europæ occiduae et septentrionalis distantii et aliis multis Dicæarchus et Eratosthenes proferunt, a vulgo conceptas opiniones vocat, quum ipse ne in his quidem, in quibus illos reprehendit, vitio careat, 86, 31. Dicæarchum ait a freto Siculo ad Columnas perperam computare stadia 7000; multo maiorem esse distantiam; adeo ut inde a Peloponneso ad Columnas non 10000 stadia cum Dicæarcho, sed ultra 20000 computanda sint, 86, 42-87, 11. Sed Dicæarchus et Polybius falsa produnt, 87, 12 sqq. Secundum Polybium, a freto Siculo ad Narbonem 11200 sunt stadia et amplius, 86, 48; a Narbone ad Columnas paullo minus 8000 stadiis, 86, 49. Longissimum ab Europa ad Africam intervallum secundum mare Tyrrhenum non amplius est 3000 stadiis; minus vero est in Sardoo mari, 86, 51. (multo major est, 87, 45). Profunditas sinus a linea recta per mare a Gadibus ad Siculum fretum ducta usque ad Narbonem est 2000 stadiorum, 87, 1. (est circa 5000 st. sec. Strab., 87, 47). Hinc sequitur in triangulo obtuso Gadibus, qui Narbone et freto Siculo describitur basin circa 500 fere stadiis minorem esse ceteris duobus lateribus, ideoque lineam per pelagus ductam esse non 7000 stadiorum, ut Dicæarchus dixerat (sed fere 18800), 87, 3; falso; est circiter 12000 stadiorum, 87, 23. A Maleis ad Herculis columnas Polybius computat 22500 stadia, 21, 4. Sardiniam multo magis quam debebat occasum versus ponit, 87, 53. Eratosthenis dicta corrigere studens, quædam recte monet, alia Eratosthenes deterius dicit, 88, 4. Ab Ithaca ad Corecyram supra 900 st. metitur, 88, 5. Eratosthenem corrigens ab Epidamno ad Thessalonicam stadia 2000 et ultra numerat, 88, 8. A Massilia ad Columnas super 9000, a Pyrene ad eandem paullo pauciora 8000 esse dicit contra Eratosthenem, qui rectiora habet, 88, 9. Tagi fluvii a fontibus ad ostia longitudinem esse 8000 stadiorum ait, perperam, 88, 20. Eratosthenem Hispanicarum rerum ignarum recte dixit, 88, 23. Europæ longitudinem minorem esse quam conjunctam Libyæ et Asiæ longitudinem demonstraturus, haud recte rem instituit, 88, 30; 89 § 7. Tanain ab ortu æstivo in Mæotidem fluere putat, 88, 34. De promontoriis quibus Europa procurrit melius quam Eratosthenes, non satis recte tamen dixit, 89, 31. Quinque promontoria e continente Europæ decurrentia distinguit, Hispaniam, Italiam, tertium ad Maleam et Sunium, Thraciæ peninsulam, quintum ad Bosporum Cimmerium, 89, 37. Turdulorum a Turditanis septentriones versus esse dicit, 115, 24. Exponit de glandibus ab Hispaniæ litore (fortasse tamen potius a Sardinia) maris fluctu in Italiam devectis, deque thynnus eo fructu

vescentibus, 120, 42. De metallis ad Carthaginem novam exposuit fusius, 122, § 10. Anam et Bætin ait ex Celtiberia fluere 900 st. invicem distantes 122, 48. De Celticorum, qui juxta Turditanos habitant, moribus narrat, 125, 25. Vaccæorum et Celtiberorum urbes recensuit, 135, 12. Tiberium Gracchum 300 urbes Celtiberiæ deiecit ait, turres haud dubie urbium nomine ornans, 135, 19. Columnas ad Fretum ponit, 141, 39. Laudatur de fonte memorabili in fano Herculis Gaditano, 143, 10. Pytheæ fabulosa commenta referens, dicit Corbilonenses et Narbonenses, de Britannia interrogatos, nihil commemoratu dignum de ea conpertum habuisse, 158, 2. Duo Rhodani ostia esse censuit, 152, 27. Cervum alcea describit et in Alpibus reperiri prodit, 173, 10. Exponit de auri metallis in Tauricis Noricis, 173, 34; De Alpium magnitudine et altitudine, 173, 50. Quattuor per Alpes transitus memorat, 174, 5; tres item in Alpibus lacus, 16. Polybius quantum tradat iter esse et terrestre et maritimum ab Iapygia ad fretum Siculum, 176, 10. (Ex eodem petita sunt quæ de Galliciæ Cisalpinæ mensuris leguntur, 175, § 3). De Timavi fontibus, 178, 50. A freto Siculo ad Lacinium 1300 stadia computat; sinus Tarentini fauces 700 stadiorum facit, 217, 31. De Hieræ a. Thermessæ ins. crateribus, 229, 23. De distantia quæ est inter Iapygiam et Aquileiam, 236, 42. De anno quo Galli Romam ceperint, 238, 27. Ex Hæmo monte et Adriam et Ponticum mare cerni posse putavit, 260, 9. Apud Eratosthenem referri ait παρακούσματα λαδογματικά, 263, 33. Quot urbes Epiroticas Paulus Æmilius everterit, 268, 5. Polybius 8½ millia in stadium computat, 268, 21; 284, 26. Viam Egnatiæ usque ad Thessalonicam esse 267 millia tradit, 268, 32. In milliarium 8½ stadia computans, ab Apollonia ad Byzantium computat 7500 stadia, 284, 26. Polybius historiis suis geographiam inseruit, 285, 33. Laudatur de Corinthi excidio, 327, 26. Distantiam a Maleis ad Istrum 10000 stadiorum esse putans, erravit, notante Artemidoro; causa ejus erroris, 334, § 5. Polybii de Eudoxo et Ephoro iudicium, 399, 20. Polybii in geographicis sæpe λαδογματικά ἀποφάσεις proferens a Posidonio, Artemidoro, aliis, reprehenditur, 399, 25. De regionibus inter Euphratem et Indum sitis fidem Eratostheni habendam esse censet, 566, 35. Sub Ptolemæo Physcone Alexandriæ fuit; statum urbis, qui tunc erat, delectatur, 677, 53; 678, 12. Polybii historiam continuavit Strabo, 442, 13. Polybotes, Πολυβώτης, gigas sub Nisyro vel Co insula a Neptuno injecta, 419, 41. Polybus, Πόλυβος, Œdipum educavit in Tebea pago, 327, 12. Polycasta, Πολυκάστη, Lygæi f., Penelopes mater, 396, 35. Polycles, Πολυκλής, Cauconum dux, 464, 49. Polycleus, Πολύκλειτος, statuarius. Ejus opera in Heræo Argivo præstantissima, sumptu tamen et magnitudinis Phidianis inferiora, 320, 6. Polycleus, Πολύκλειτος, historicus, Caspium mare paludem esse dixit et Iaxartem fl. Tanaidis nomine affectit, 437, 18 et 28. Susa muris carere et 200 stadiorum ambitum habere dicit, 619, 48. Laudatur de iis quæ in arce Susarum exstant, deque Persarum tributis, 625, § 21; de Choaspe, Eulæo et Tigri, 620, 25. Euphratem exundare inepte negat, 631, § 30. Polycrates, Πολυκράτης, Sami tyrannus. Ejus vitæ finis, 544, § 16. Apud eum Anacreon degit, 545, 9. Fugit tyrannidem ejus Pythagoras, 545, 9. Polydamas, Πολυδάμας, Trojanus, 512, 43. Polydamna, Πολυδάμνα, Thonis Ægyptii uxor, 680, 33.

Polydectes, Πολυδέκτης, frater Lycurgi, uxorem pregnantem reliquit; Charilaus ejus filius prothumus, 414, 8.
 Polydectes (rex Seriphiorum), Danaen invitam uxorem ducere voluit, 418, 36.
 Polydorus, Πολύδωρος, e Priamo et Althe filia natus, 501, 2.
 Polymedum, Πολυμήδιον, Troadia locus, 40 stadia a Lectio pr. distans, 518, 48; 527, 15.
 Polymnastus, Πολύμναστος, Colophonius, musicus, cujus Pindarus meminit, 549, 25.
 Polynicus e posteris Autesio, 298, 29.
 Polyphagi, Πολυφάγοι, a Caucasio boream versus degunt, 424, 24.
 Polypodes ad Turdetaniam ingentes, 120, 30.
 Polyrætes, Πολυραῖτης, Lapitharum rex. Ejus ditio in Thessalia sec. Homerum, 377, § 19.
 Polyporus. V. Heptaporus.
 Polyrhenii, Πολυρρήνιοι, in Creta primum per pagos habitabant; tum Achæis et Laconibus assumtis muro locum natura munitum cinxerunt; distat urbs eorum a Phalarisarna 60, a mari 30 stadia; Dietynnæ fanum habet, 411, 38.
 Polystephanus, l. q. Præneste.
 Polytimetus, Πολυτίμητος, Sogdianæ fl., in arenas desinit, 444, 14; nomen hoc a Macedonibus inditum, 444, 14.
 Pometiæ campus, τὸ Πομπηνίον πεδῖον, Volscorum, 192, 36; 193, 3; 194, 7.
 Pompeæ bacchicæ apud Indos, 586, 37.
 Pompeidius, Πομπαιδῖος, belli Marsici auctor, 201, 31.
 Pompeii, Πομπηία, Campaniæ opp., 209, 19, ad Sarnum fl., quod tenuerunt Osci, tum Tyrrheni Pelasgi, tum Samnitæ, 205; 40; commune navale Nolæ, Nuceriæ, Acerrarum, 205, 43. Imminet Vesuvius, ib.
 Pompeii tropæa, Πομπηίων ἀναθήματα (eo fere loco ubi in Itiner. collocatur *Summus Pyrenæus*, supra hod. *Juncera* prope *Belregarde*), ad Pyrenen, 129, 46; 132, 21; 133, 12; eo usque ab Ibero 1600 st., 120, 46. Per ea via eat ex Italia in Hispaniam exteriorem, 133, 6. Ab iis esse Galliæ Narbonensis initium nonnulli statuunt, 148, 21.
 Pompeiopolis Πομπηιοῦπολις, Paphlagoniæ urbs, ad quam sandaracæ fodiunt, 481, 21.
 Pompeiopolis, l. q. Soli.
 Pompeiopolis, l. q. Pompelon.
 Pompeius Strabo, Pompeii Magni pater, Comum urbem a Rhætiis afflictam restauravit, 177, 31.
 Pompeius Magnus in Iaccetanorum regione bellum contra Sertorium gessit, 134, 19. A partibus Pompeii stabant Massilienses, 150, 5. Ejus magister Aristodemus Nysæensis grammaticus, 555, 37; ejus amici Theophanes Mytilenæus, 528, 13, et Pythodorus Nysæus, 554, 14. Pompeium Magnum liberius præstrinxit Æschines orator Milesius, 543, 4. Pompeius, 9. Luculli in Mithridatico bello successor, pervicit ne senatus honores, quos Ponticis quibusdam Lucullus promiserat, ratos haberet,

477, 51. Archelaum Comanorum pontificem constituit 478, 2. Phazemonem Ponti pagum urbem fecit et Neapolin vocavit, 479, 45. Dejotaro Mithridatium castellum dedit, 485, 47. Cum Lucullo in Danala castello convenit, 485, 50. Mille et trecentas piratarum scaphas combussit; receptacula eorum diruit; superstites Solos et Dymen abduxit, 567, 47; 333, 6; 573, 19. Solos de se Pompeiopolin denominavit, 567, 48. Tigrani dedit magnam partem regionis ad Tigrim sitæ, quæ olim Gordyæorum fuerat, 636, 21. Seleuciam Mesopotamiæ adjecit Commagenæ, 638, 17. Seleuciam Pieriæ liberam pronuntiavit, 640, 6. Prædonum receptacula, quæ in et sub Libano sunt, evertit; Byblum, tyranno securi percussio, liberavit, 643, 21. Aristobulum et Hyrcanum de Judæorum imperio diaceptantes dejecit, castella eorum evertit, Hierosolyma cepit, latronum receptacula diruit, 649, 21. Hyrcanum sacerdotio præfecit, relictis regionibus quibusdam quas Judæi vi usurpaverant, 651, 6. Pompeius occidit et jacet prope Casium, 646, 54.
 Pompeius (S.) in Iaccetanorum regione contra Cæsaris duces bellum gessit, 134, 20. Pompeiani duces Afranius et Petreius ad Ilerdam in Hisp. a Cæsare victi, 134, 8. S. Pompeius Corduba elabitur; mox Siciliam ad defectionem concitat; inde in Asiam proficiens ab Antoni legatis ap. Miletum (*Midasium*) captus vitam amisit, 117, 25; 214, 29. Ad Gallinariam Campaniæ silvam prædonum copias contraxit, 203, 14. In Sicilia classem suam Messaniæ continuit; ex eadem urbe fugam instituit, 222, 50.
 Pompeius (Cn.), proelio victus Mundam fugit, indeque navi avectus, quum in montana litori proxima eggressus esset, occisus eat, 117, 18 et 22.
 Pompeius (M.), Theophanis Mytilenæi f., ab Augusto Asiæ procurator constitutus, 528, 18.
 Pompelon, Πομπηλων, Vasconum opp., quasi Pompeiopolis, 134, 15 et 23.
 Pontia, Ποντία, ins. Minturnis objacens, 194, 51; 101, 33.
 Pontus Euxinus, κατ' ἐξοχὴν dicebatur Πόντος, quod maximum esse marium nostrorum putabatur, 17, 26. Τὸ Ποντικὸν πελάγος olim pro oceano quodam secundo habebatur, et qui eo navigassent non minus procul discessisse putabantur quam qui extra columnas Herculeas essent profecti, 17, 26. Pontum Euxinum antiquissimis temporibus nautæ adire non audebant, sec. Eratosthenem, 40, 19. Olim Ἀζανός dictus eat ob frigus et Scytharum ferociam, postea vero Εὐξανός, conditis ab Ionibus in ora urbibus, 248, 21. De Ponto Homerus falsa tradidit, sec. Apollodorum, 35, 49. Novit eum Homerus usque ad Colchidem, 5, 15. Pontus aliquando caruit exitu; nimium impletus tandem in Propontidem et Hellespontum erupit, sec. Stratonem, 41, 32. In mare nostrum erupit, non quod profunditas ejus fluviorum alluvie imminuta exundationem effecit (ut Strato putat), sed quod aquæ fluviorum nimium eum impleverant, 43, 35. Pontum olim cum Adria debuisse nonnullis locis confluere, eo quod later a Ponticis partibus divisus in utrumque mare effluat ob positum locorum, censet Hipparchus, 47, 39. Pontus δὲ δῆλατος, Carambi et Criu metopo in duas partes dividitur, 103, 10. Ponti bimaris pars occidentalis in longum porrigitur a Byzantio ad ostia Borysthenis per stad. 3800; latitudo 2000 stad., 103, 20. Pars orientalis oblonga, in arcum recensum exiens ad Dioscuriadem; longa 5000 stad., lata 3000 stad., 103, 24. Totius Ponti ambitus ad 25000 stad., 103, 25. Figura ejus arcui Scythico similis, 103, 27. Oræ orientalis flexus, 426, 23. In parte omnium maxime orientali sita eat Dioscurias, non vero Phasis

- fl. vel urbs; a Phasi ad Dioscuriadem superest orientem versus in imum recessum navigatio 600 stadiorum, 427, 8; recessus ad Dioscuriadem 3000 fere stadiis orienti vicinior est quam sinus Iasicus, sec. Eratosthenem, 40, 7. Ab ostio Ponti ad Phasin 8000 stadia sunt sec. Hipparchum, 76, 5. Τὰ ἀριστερὰ τοῦ Πόντου vocantur partes occidentales sive Thraciæ, τὰ δεξιὰ τοῦ Πόντου quæ innaviganti ad dextram sunt usque ad Colchos, 463, 52. Ponti fauces ubinam sint angustissimæ, 265, 41. Ponticum mare omnium minime altum, 41, 45. Aqua ejus dulcissima, 41, 49. Quadraginta fluvii influunt, quorum ne nobilissimus quidem novit Homerus, 248, 10. Fluvii plurimis a septentrione et ortu fluentibus, impletur cæno; adeo ut Strato pulet aliquando totum aggere oppletum iri, 41, 47. Jam nunc in paludem conversus est in sinistra parte, ubi Salmydeasus et ad Istrum Σαῖθι quæ vocantur, et Scytharum desertum, 41, 53; 42, 2. Ponti ora ad Phasin et Thermodontem et Irin arenosa, humilis et mollis, 44, 1. Orientalis oræ populorum, Achæorum, Zygorum, Heniochorum, naves Καμάραι dictæ, et latrocinia, 425, § 12. Pontica salsamenta, 119, 39. Ponticum castorium vim medicam habet, qua caret castorium Hispanicum, 135, 52.
- Pontus sive Pontica Cappadocia, altera Cappadociæ satrapiarum pars, 458, 16. Pontica provincia Bithyniæ adjuncta est, 465, 17. Ponti rex Mithridates Eupator inde a Colchide et Armenia minore usque ad Heracleam regnavit, 463, 25. Cf. Cappadocia ad Pontum.
- Populetum, αἰγιῶν, sacrum in thurifera regione Æthiopiæ, 658, 46.
- Populonium, Ποπλῶνιον, Etruriæ urbs; ejus situs; ob- sidionem urbs pertulit; nunc fere deserta; navale ejus et portus, 186, 2. Sola ex Etruriæ urbibus ad ipsum mare sita, 186, 9. Sub promontorio θυννοσκοπίον habet, 186, 13. Populonium a Cosa 800, sec. alios 600 stadia distat, 184, 50. E Populonio Sardinia et distinctus Corsica et Æthalia conspiciuntur, 186, 15. Cf. 187, 43 et 49.
- Portæ Armeniæ a Thapsaco distant circa 1100 stadia sec. Eratosth., 66, 40; quod vero hinc sint stadia per Gordyæos et Armenios non constare Eratosthenes ait, 66, 41.
- Portæ Ciliciæ, V. Cilicia.
- Porci plurimi in Gallia Cisalpina aluntur, 181, 30. Iis caret Arabia felix, 653, 44. Porcus in Comana, Ponti urbem, non intronititur, 492, 30.
- Porcus, ὁ χοῖρος, Nili piscis, 699, 7.
- Πόρδαλις, nomen, 529, 15.
- Pordoselene, Πορδοσελήνη, ins. et urbs Hecatonnesis vicina; adjacet alia insula cognominis, deserta, fanum Apollinis habens. Nonnulli Πορροσελήνην insulam dici cur velint, 529, 7.
- Πορροσελίων mensis apud Æoles Asiæ, 524, 35.
- Πορροσελίον Apollo. V. Apollo.
- Poroselene. V. Pordoselene.
- Porsena, Πορσένας, Clusii rex, Tarquinium Superbum in regnum restituere frustra conatus, re composita, amicus Romanorum discessit, 183, 18.
- Porthaonidæ, Πορθαονίδαι, Agrius, Melas et Ceneus, 397, 38; 400, 6.
- Porticani ditio, Πορτικανού χώρα, in India, 597, 30 (in regione hodierni *Larkham* quaerendam esse censet Ritter, t. 5, p. 473).
- Porus, Πῶρος, Indiæ rex; ubi eum Alexander vicerit, 595, 34. Pori regio 300 urbium inter Acesinen et Hydaspen, 595, 28. Ei Alexander tradidit regionem inter Hydaspen et Hypanim sitam, 585, 18.
- Porus alter, consobrinus ejus qui ab Alexandro captus est; ejus regio, trans Accasibon et Hyarotin sita, Gandaris vocatur, 596, 9.
- Porus, Indorum rex, ad Augustum legatos et dona milit, 612, § 74; 585, 24.
- Posidium, Ποσειδιον, Seleucidis in Syria opp. maritimum (ad Posidium prom., s. *Ras el-Buseit*), 641, 30; 640, 9.
- Posidium, Chii promontorium, 550, 43; 551, 5.
- Posidium, Milesiorum prom., 540, 15; 562, 18; in quo ara a Neleo posita, 541, 2. Ab eo incipit ora Carica, 555, 49. Distantia a Didymeo, 542, 10.
- Posidium, Sami pr., cum templo, 544, 13.
- Posidium, prom. ad Heroopoliticum sinum, 660, 7.
- Posidium, prom. inter Maliacum et Pagaseticum sinum, 279, 31.
- Posidium, Epiri promontorium inter Onchesmum et Euthrotum, 269, 36.
- Posidium, (sive Rheginorum columna) in Bruttio ad summas freti Siculi angustias, 213, 47.
- Posidonia, Ποσειδωνία; sic aliquando Trazen dicebatur, 321, 20.
- Posidonia Lucaniæ urbs, 209, 41; nunc Paestum, 209, 11; arx urbis a Sybaritis structa; Sybaritis urbem Lucani, his Romani ademerunt, 209, 13. Posidoniatæ a Lucanis victi, qui ditionem eorum occuparunt, 211, 42.
- Posidoniatæ sinus Italiæ, Ποσειδωνιάτης κόλπος, 174, 28; 176, 6; nunc Paestanus dictus, 209, 11. Quibusnam promontoriis efficiatur, 210, 3. In eo Sireussæ sive Sirenes insulæ, 18, 36. Indicia expeditionis Argonauticæ ibi exstare dicuntur, 17, 17.
- Posidonius, Ποσειδώνιος, e Syria Apamensis, in Rhodo docuit et temp. gessit, 559, 38; 641, 17. In Rhodo pytanis munere functus est, 263, 9; amicus Pompeii, qui ad bellum piraticum proficiscens, disputanti Posidonio affuit. Vox Posidonii ad Pompeium; Pos. de rebus Pompeii scripsit, 422, 2; stoicus, ἀνὴρ τῶν κατ' ἡμᾶς φιλοσόφων πολυμαθέστατος; ex Apamea oriundus, 641, 17; philosophus et geographus, 1, § 1; vii ἀποδεικτικὸς καὶ φιλόσοφος, σχεδὸν δὲ τι καὶ περὶ πρώτων ἀγωνιζόμενος, 84, 18. Πολύ ἐστι τὸ αἰτιολογικὸν παρὰ αὐτῷ καὶ τὸ ἁριστοτελικόν, ὅπερ ἐκκλίνουσιν οἱ ἡμέτεροι διὰ τὴν ἐκίρησιν τῶν αἰτιῶν, 85, 38. Posidonius libris de rebus physicis geographica passim inseruit, 285, 35. In opere de Oceano multa geographica tradit, partim proprie partim magis mathematicæ, 78, 4. Sæpius Polybii errores correxit, 399, 28. Totam terram ac mundum universum globi formam referre, σφαίροειδῆ εἶναι, tradit, 78, 10. Sub æquatore solis progressionem celeriores esse dicit, 80, 47. Terræ perimetrum esse dicit stadiorum 180,000 secundum eam recentiorum dimensionem, quæ minimam facit terram, 78, 40. Terræ habitatae longitudinem circa 70,000 stadiis constare, dimidiumque esse totum; in quo illa sumitur circuli (per Rhodum ducti), ita ut ab Iberia euro vento in Indiam navigari possit, 84, 33. Terram πεντάγωνον esse dicit, 78, 13; primam ejus divisionis auctorem fuisse Parmenidem, qui tamen zonam adustam nimis latam fecerit, 78, 16. Aristotelis quoque divisionem reprehendit, 78, 19. Quinque zonas ita distinguit, ut duæ sint παράσιτοι, inde a polis usque ad eos quibus tropicus est pro arctico circulo; duas ἐντροπικὰς, quæ usque ad tropicos pertinent; unam ἀνέροισιον, inter tropicos sitam. Præterea autem quodammodo alias duas statuit perangustas, sub tropicis sitas, secundum quas per semissem mensis sol vertici incolarum imminet; peculiare has habere, quod sicca æmmodum et arenosæ sint, nihil ferentes nisi alpaum et frugem tritico similem, quam sol adurat; nullos ibi montes esse, ideoque nunquam pluere; ichthyophagὸν

ibi habitare; animalia quomodo ibi efformata sint. Qui magis meridiem versus sint, aerem melius temperatum, solumque fertilius habere, 79, § 3. Posidonius de periscis, amphiscis, heteroscis, 112, § 43. Polybius reprehendit qui sub aequatore plagam editissimam esse et complui dixerat, quum humillima sit, 80, 49. Attamen alio loco ipse quoque Posidonius ait sub aequatore montes esse, ad quos utrinque a temperatis plagis nubes concurrant, 80, 2. Idem vero ait Oceanum in sese confluere; ubinam igitur montes istos ponit? inane insanis? 81, 7. Posidonius rationem qua continentis nunc distinguunt solent, primum reprehendit, ac mavult eas secundum zonas parallelas distribui, deinde vero quae modo reprehenderat, ea approbat, disputatione usus confusa, 84, 37. Praesentem continentis divisionem bene habere demonstraturus, de differentia loquitur quae inter Indiam et Libyam Aethiopes intercedat; quare etiam Homerum Aethiopes bifariam divisos dicere; qua data occasione de versu Homericis plura disseruit, 85, 3. Posidonius ait terram modo attolli, modo subsidere, mutarique terrae motibus et id genus aliis, 86, 20. Quae de Atlantide insula deleta dicat Plato, fortasse non ficta esse censet, 84, 25. De fluxu et refluxu tum marium tum fretorum exposuit, 46, 8. Vehementiores oceani affluxus notos fuisse Homero censet, p. 3 *extr.* Oceani motum dicit imitari conversionem celestem, esseque aestum maris alium diurnum, alium menstruum, alium annum, eosque ad lunae rationes accommodari, 144, § 8. De eadem re Selenci sententiam affert, 144, § 9. Posidonius de ventorum distinctione sententia, 24, 6. Ejus narratio de Eudoxo Cnidio Libyam circumnavigante; fidem rei habet perperam, praesertim quum ea quae de Libya Neconis jussu et a mago quodam circumnavigata ferebantur, intestata esse ipse dixerit, 81, § 4, 5. Eudoxi navigatione demonstrari ait Oceanum orbi terrarum circumfusum esse; Strabo vero reprehendit Posidonium, qui istam historiam esse meram fabulam non sentierit, 82, § 5. Posidonius in loco a Gadibus 400 stadiis boream versus sito Canobum se spectasse putat, quem in Cnidia sua specula, in eodem cum Gadibus parallelo sita, observavit Eudoxus, 98, 45. Posidonius per 30 dies Gadibus commoratus est, 114, 44; refutat quae de occasu solis in his regionibus Artemidorus tradiderat, 114, § 5. In mari inter Hispaniam et Italiam sito Eurum statis anni temporibus flare dicit. Ipsiis Posidonii iter, 119, 24. Laudatur de Iberiae metallis, 121, § 9; Demetrii Phalerei dictum adducit, 122, 1. De causa aestuum qui sunt ad Hispaniam, 126, 50. Baenii fl. e Cantabris fluere dicit, 127, 15. De causis migrationis Cimbricæ, 84, 30. De Odyssea urbe Hispaniæ, 130, 17. De tributo quod Marcellus e Celtiberia exegerit; ridet quod de numero urbium Celtiberiæ Polybius tradit, 135, 15. Posidonius solum aes Cyprium ait re Cadmiæ et vitriolum et spodium; in Hispaniæ cornices non nigras deprehendi narrat; idem de equis Hispaniæ quædam tradit (plurimaque eorum quae de Hispaniæ proventu Strabo habet, narrasse putandus est), 136, 1. De mulieribus Liguriæ, 137, 7. Posidonius in Liguria versans a Charmolao hospitio excipitur, 137, 8. Laudatur de Sardo maris profunditate, 45, 5. Quenam sint Columnæ quae vocantur Herculis, 141, 49. Sententiam Posidonii improbat Strabo, 142, 50. Posidonius Phoenicibus magnum ingenii acumen tribuit, 144, 6. Citatur de puteis in Herculis templo Gadilano, 143, 25; 144, 38. In eodem templo sub aestivum solstitium aestus marini rationes observavit, 145, 7, et circa ejusdem mensis novilunium in Ilipe urbe ad Baenii fluvium, 145, 11. De Iberi fl. exundationibus, 145, 26. De arboribus quibus-

dam, quae Gadibus et ad Carthaginem novam nascuntur, 145, 31. De origine campi Lapidosi in Gallia Narbonensi, 151, 40; 152, 8. De thesauris, quos Tolosae reperit Q. Servilius Cæpio, 156, 14. De isthmo qui Narbonense mare ab Oceano distinguit, 156, 39. De Gallorum more quodam, 164, 44. De Samnitarum insula ad ostia Ligeris, in qua mulieres Bacchum colunt orgiastice, 165, 4. De Timavo fluvio, 178, 54. De Liguria asperitate, 182, 6. De Sicilia situ et dimensionibus, 221, 4 et 31. De Aetnae eruptionibus, 223, 34. Syracusas et Erycem veluti arces duas Siciliae esse ac mediam inter eas imminere Ennam ait, 227, 22. De iis quae in mari inter Hieram et Euxinum insulam observata sunt, 230, 9. De Cimbris Boios aggredientibus tum alio alioque se convertentibus, 244, 7. Mysos Homeri (Il. 13, 3) esse de gente Thracica intelligendos recte censet, 245, 38. De Mysorum indole, 246, 14; ad eos refert homericam vocem ἄδρια, ib.; cf. 247, 26. Apud Hom. (Il. 13, 5) pro Μυσῶν legi vult Μοσῶν, 246, 28. De Palaci fratrum numero, 256, 38. De bitumine Nymphaei et similibus aliis, 263, 4. Isthmum a Ponto ad Caspium mare pertinentem, sicuti illum qui a Pelusio est ad mare Rubrum, 1500 stadiorum esse opinatur; nec multum ab his differre eum qui a Maotide ad Oceanum sit, 421, 49; 682, 25. De terrae motu in Rhagiana regione, 441, 27, et in Syria, 48, 22. De Parthysaeorum synedriis, 442, 15. De terra quadam argillacea Hispaniæ, 525, 37. De naphthæ fontibus Babylonis, 633, 6. De Selencide tetrapoli in 4 satrapias divisa, 638, 31. De serpente ingente, qui mortuus visus est in Macra, Syriae campo, 643, § 7. De Mocho Sidonio philosopho, 644, 54. De bituminis (in Asphaltite lacu) colligendi modo, 650, § 43. De Erembis et Arimis Homeri, 667, § 27. Pro Ἐρεμῶν; ap. Homerum legi vult Ἀραμῶν; ita ut Arabes sic dicantur, 667, 21. De Erembis Homericis, deque Armeniorum, Syrorum, Armeniorum, Assyriorum, Arianorum vel cognatione vel similitudine, 34, 39-35, 12. De auctoribus qui Nilum ex imbris augeri tradiderint, 672, 10. Imbres ex Aethiopicis montibus decurrentes Nilum implere ait, 80, 54. De Libyæ fluvio, 704, 28. De similibus Mauretaniæ, 702, 7. Potamia, Ποταμία, Paphlagoniæ regio, 481, 43. Potamo, Ποτάμιον, rhetor Mytilenensis, 528, 10. Potamos, Ποταμός, Atticæ pagus, 342, 32. Potentia, Ποταμία, Piceni opp., 201, 4. Potidæa, Ποτιδαία, Corinthiorum colonia, postea Cassandria dicta de Cassandro qui eversam restauravit, 278, 39. Ab Olyntho 70 stadia distat, 279, 7. Potniæ, Πότνια, opp. prope Thebas; ad quod Glaucus Potniensis a Potniadibus equabus dilectus, 351, 21. De Potniis intelligi nonnulli volunt verba: οἱ δ' ὅτι ὁ Ἰσχυρὸς αἰχρὼν (Il. 2, 605), 354, 11. Præctium, Πράξιον, Troadis opp. in Asii ditione, 501, 18 et 46. Ab eo ad Adramyttium Troas pertinet sec. Charonem, 498, 51. Præctius, ὁ Πράξιος, fluvius Troadis in Asii ditione inter Abydum et Lampsaecum fluens; falso quidam nomen hoc apud Homerum de urbe intellexerunt, 505, 19. Prænesta, ἡ Πραίνεστος, 198, 22, urbs graecanica, olim Polystephanus dicta; situs urbis; Marius junior ibi obsessus perit; munitiones Prænestinis calamitatum causa, 199, 3. Per hanc regionem Verestis amnis labitur, 199, 19. A Gabiis 100 stad. distat, 198, 20. Distantia a Tibure et Roma, 199, 1. Prænesto fanum et oraculum Fortunæ habet, 198, 63. Prænestina via et Lavicana ab Esquilina porta incipiunt, 197, 36. In Prænestina via Gabii, 198, 19.

Prænestini in Casilino ab Hannibale obsessi, 207, 23.

Pramnæ, Πράμναι, philosophorum Indicorum genus, 611, § 70.

Prasia, Πρασία, Atticæ pagus, 342, 34.

Prasiæ, Πρασίαι (situs incertior, sec. Curtium 2, p. 306, foret Palæocastrum prope Tyrus vicum), Argivorum urbs ad sinum Argolicum, 316, 39. Prasienses, Πρασιῆς, et postea pro his Lacedæmonii ad amphictyoniam Calauriæ contribuebant, 321, 35.

Prasii, Πράσιοι, Indiæ gens, apud quos Palibothra urbs, 598, 37. Eorum reges præter proprium nomen de nomine urbis Palibothri vocantur, ut Sandrocottus, ad quem Megasthenes venit, 598, 40. In Prasiarum terra tigres validissimæ, 598, 54.

Prasus, Πράσος, Cretæ opp., 411, 14; situs ejus, ib. Præsum deleverunt Hierapytni, sitam inter Samonium et Chersonæum, 60 supra mare stadiis, 411, 22. Prasii Corybantes Solis filios et Minervæ dæmones esse ferunt, 405, 29. Jovis templum, 408, 34.

Prausi, Πραῦσοι, gens Gallica sedis incomptæ, de qua Brennus dux Prausius appellatur, 156, 1.

Praxander, Πράξανδρος, Lapathum Cypri condidit, 582, 13.

Praxiphanes, Πραξιφάνης, Rhodius, 559, 37.

Praxiteles, Πραξιτέλης, Amoris statuum fecit, quam dono dedit Glycæ, 352, 27. Ejus opera plurima in templo Dianæ Ephesio, 547, 38.

Premnis, Πρήμνις, Æthiopum opp. natura munitum, quod cepit Petronius, 696, 44.

Prepesinthus, Πρεπέσινθος, Cycladum una sec. Artemidorum, 417, 3.

Prettania. V. Britannia.

Priamon, Πριάμων, Dalmatarum urbs, 261, 52. (Πρωμών Applan., *Promona* T. P. rectius; nunc *Petrovacz* castellum in monte *Promina*.)

Priamus, Πριάμος, e parvo rex magnus evasit, 510, 30; ex Alta filia genuit Lyaonem et Polydorum, 500, 1. Democoonis pater, 501, 23. Phrygibus contra Amazones auxiliatur, 473, 20. Ejus divitiæ ex auri metallis prope Abydum in Astyris sitis, 580, 23.

Priapeiorum scriptor Euphronius, 328, 22.

Priapus, Πρίαπος, Bacchi et Nymphæ f., Orneis colitur (unde Orneatas vocatur, 328, 2), et Priapi, quæ urbs ab eo nomen habet; similis deus Atticorum Orithææ, Conisalo, Tychoni; Hesiodus eum nondum novit, 503, 1; 284, 44.

Priapus, Πρίαπος, Troadis urbs, quando et a quibusnam condita, unde nomen habeat; vini ferax, 502, § 12; Cyzico vicina, 484, 8. Cf. 498, 45; 503, 17. Priapenorum ditio, 502, 29. In Priapeni agri et Cyziceni confiniis Harpagia locus, 502, 48. Agri magnam partem Attalici reges Parianis dederunt, 503, 33.

Priene, Πρίηνη, Ionis urbs, 494, 49; 543, 43. Ab Ægypto Nelei f. condita; postea eodem Philotas Thebanos adduxit, 541, 7. Olim maritima urbs, nunc 40 a mari stadiis distans ob alluviones Mæandri, 495, 51. Priene nonnullis Cadme dicitur, quod Philotas Boeotus erat, 543, 47. Patria Biantis, 543, 48. Prienensi in agro Iones Neptuno Heliconis sacrificant; Prienensis juvenis rex sacrorum; etenim Prienenses ex Helice Achaïæ oriundi esse feruntur, 330, 15; 546, 15.

Prion, Πριών, mons ad Ephesum urbem (Cf. Lepra acte), 541, 34.

Privernum, Πρίδερνον, Latii opp., 198, 7. Privermates, 192, 35.

Probalinthus, Προβάλινθος, Atticæ pagus, 342, 36; pars tetrapolis Atticæ, 329, 13.

Prochyla, Προχύλη, ins. Miseno objacet, a Pithecussis

avulsa, 206, 24; a continente abrupta, 214, 49; 50, 9. a Miseno prom. abrupta, 50, 9. Cf. 101, 35.

Procles, Προκλής, Euryontis pater, 314, 30. Ab eo sextus Lycurgus, 413, 40. Cf. Eurysthenes. Samum colonis frequentavit, 541; 15.

Procles quidam Leriis, 418, 50.

Procnæ et Philomelæ historia a nonnullis Daulidi, a Thucydide Megaris assignatur, 363, 12.

Proconnesus, Προκόννησος, Propontidis insula vetus et nova, cum urbe lapicidinique celebribus, 503, § 16. Proconnesus ab ora Thraciæ, ubi Sacer mons, 120 stad. distat, 284, 16; marmor album habet, 284, 18. — Proconnesus urbs quando condita, 502, 52.

Proconnesius Aristæas poeta, 17, 45; 503, § 16.

Proerna, Πρόερνα, Phthiotidis opp., in Achillis ditio, 372, 37.

Proeti filiae, Προετίδες, 318, 12. Ubinam a Melampode iustitæ sint, 298, 15.

Proetus, Πρόετος, Tiryntem Cyclopium opera munivit, 320, 37.

Profunditas marium varia. V. Maria.

Prometheus, Προμηθεύς, in Caucaso victus, 433, 43; 586, 52. Cf. v. Paropamieus.

Pronesus, Πρώνησος, olim Cephallenis opp., 391, 34.

Prophthasia, Προφθασία ἡ ἐν Δραγγῇ, ad Alexandria Ariana 1600 vel 1500 stad., ab Arachotis 4120 stadia distat sec. Eratosthenem, 441, 2; 616, 5.

Propontis, ἡ Προποντίς, 103, 9, ubinam incipiat, 265, 41. Ora ejus usque ad Abydum et Seatum porrigitur, 497, 20. Propontidem totam nonnulli Hellespontum vocant, alii eam ejus partem quæ est intra Peristum, 284, 36. Propontidis introitus et initium Hellesponti post Eleuntem, 283, 51. Propontis a Troade ad Byzantium est, 1500 stad., ejusdemque fere latitudinis, 103, 43. Longitudo 1400, latitudo 500 stadiorum, sec. Demetrium Scepsium, 284, 31. Per Propontidem olim mare Ponticum erupit, 41, 35.

Proschium, Πρόσχιον, Ætolis urbs. Cf. Pylene, 387, 48.

Proserpina in pratis Hipponii flores legit, 213, 15; Minthen Plutonis pellicem perdidit, 295, 52. Ejus fanum ad Acherontem fluvium Triphylis, 296, 14. Proserpinæ solennia (Alexandriæ?), Κόπεια, ad quæ sub Evergete II legatum sacrorum misisse feruntur Cyziceni, 81, 20. Proserpinæ cultus in insula Britannis propinqua, 165, 30.

Prosopites nomus, Προσωπότης νομός, Ægypti in Delta regione cum urbe Aphrodito poli, 682, 4.

Prosymna, Πρόσυμνα, Argolidis urbs, Junonis templum habet, 320, 46. (A Midea boream versus, inter hanc et Heræum alicubi sita fuit.)

Protarchus, Πρώταρχος, Bargyliensis, Epicureus, mag. Demetrii Laconis, 561, 53.

Prote, Πρωτή (*Prodano*), Messeniæ ins. cum oppidulo, 299, 46; 308, 44.

Protesilaum, Πρωτεσίλαον, in Eleunte Chersonesi Thraciæ, 283, 35, e regione Sigel, 509, 5.

Protesilai in Theassalia ditio, 378, § 14; quam Phthiæ adscribunt inde a Dolopia et Pindo usque ad mare Magneticum, 371, 26. Protesilaus ap. Hom. Phthios ducit, 371, 9.

Proteus, Πρωτεύς, 30, 54; 32, 18; pater Cabiræ, 406, 7.

Prologenes, Πρωτογένης, pictor; ejus opus Ialyasus et Satyrus columnæ, cui perdis insistebat, adstans, 557, 14.

Proverbium de Temesæo heroe, 212, 41. Ἀληδέστερα τῶν ἐπὶ Σάγγα, 217, 5. Proverbia duo de Crotone, 218, 20. Οὐκ ἂν ἐκγένοντο αὐτοῖς ἡ Σαρακουσίαν δεκάτη, 224, 12. Pr. Τὸ ἐν Δωδώνη γαλιεῖον, unde habeat originem, 274, 11. H

- Καρκυραίων μάστιγι, 274, 20. Ἐλευθέρα Κόρυρα, γὰρ ἔπου
θελας, 274, 48. Δάτον ἀγαθὸν ἐτ ἀγαθὸν ἀγαθίδας, 280,
4. Λέρινη κακῶν, 319, 16. Οἰνῶν τὴν χαράδραν, 323, 5.
Μαλῆα; δὲ κάμψας ἐπιλάθου τῶν οἰκαδῶ, 324, 53. Οὐ παν-
τὸς ἀνδρὸς ἐς Κόρινθον ἔσθ' ὁ πλοῦς, 325, 25. Οὐδὲν πρὸς
Διόνυσον; de eo proverbio nonnullorum opinio, 327,
33. Κόρινθος ὁρρυγῆ τε καὶ κοιλαίνεται, 328, 18. Θρακία
καρεύρεσις, 345, 13. Ὅπότεν δι' Ἄρματος ἀστράψῃ, 347,
7. Εἰς Σκῶλον μήτ' αὐτὸς ἵναι, μήτ' ἄλλῃ ἵπασθαι, 351, 10.
Ὁ Κρήτης ἀγροαὶ τὴν θάλατταν, 413, 27. Σίφνιος ἀστράγα-
λος, 416, 19. Πάνθ' ὑπὸ μίαν Μύκονον, 418, 25. Prover-
bialiter dicitur: εἰς Φῶσιν, ἔνθα ναυσὶν ἰσχυρὸς ὁρμός,
427, 3. Ὅστις ἔργον οὐδὲν εἶχεν Ἀρμένῃ ἐταίριον, 467,
15. Χωρὶς τὰ Μουσῶν καὶ Φρυγῶν ὀρίσματα, 483, 17; 489,
50. Φέρε καὶ ὀρνίθων γάλα, 544, 46. Ἐκπῆ Σιλοσῶντος
εὐρυχωρίῃ, 545, 24. Τὸν Κολοφῶνα ἐπέβηκεν, 549, 20.
Τοῦ δ' ἀρ' ὁ Κωρυκαῖος ἤκροζέτο, 550, 37. Proverbiales
locutiones quaedam, 30, 30.
- Prusa, Προῦσα, Bithyniae urbs Myrleae vicina, 482, 40;
ad Olympum Mysium, 483, 8; a Prusia Cyri tempo-
ribus condita, id.
- Prusias, Προῦσις, Bithyniae urbs, olim Cius, 482, 35.
Prusienses Hylae festum celebrant, 483, 2. Amici Roma-
norum, a quibus libertate donati sunt, 482, 5. Pru-
siensis est Asclepiades medicus, 485, 7.
- Prusias, Προῦσις, bellum contra Cræsum gessit, Prusam-
que ad Olympum sitam condidit, 483, 10.
- Prusias, Zelae filius, Philippum Persei patrem in Cio et
Myrleae delendis adjuvit, quas urbes restauravit et Cium
Prusiadem, Myrleam vero ab uxore Apameam denomi-
navit; 482, 38; Hannibalem excepit; Phrygiam Hel-
les pontiacam Attalicis regibus dedit, 482, 43. Contra
Prusiam Nicomedem f. excitavit Attalus II, 534, 4.
- Psamathus (Ἀμαθῶς codd.) ad sinum Laconicum (supra
Ψαγλία portum), 312, 12.
- Psammitichus, Ψαμμίτιχος, Ægypti rex, expeditionem
longinquam suscepit, 51, 18. Fossam in mare Rubrum
ducendam inchoasse a nonnullis traditur, 683, 37.
Sub eo defecerunt quidam Ægyptii, qui insulam supra
Meroen sitam (Tenessin regionem, 656, 11) occuparunt,
ibique Sembritæ dicebantur, 668, 37. Regis sepulcrum
in Mivervæ templo apud Saitas, 681, 29.
- Psaphis, Ψαφίς ἡ τῶν Ὀρωπίων, in Attica. Propinquum ei
Amphiaræum, 342, 42.
- Psebo, Ψεβῶ, Æthiopiæ lacus magnus supra Meroen; in
eo insula est habitata, 698, 8.
- Pselchis, Ψελχίς, Æthiopia oppidum, 696, 23, quod
cepit Petronius, 696, 41.
- Ψευδάργυρον, 521, 45.
- Ψευδοκασία Æthiopiæ, 658, 51.
- Pseudopenias, Ψευδοπενιάς ἀκρα, prom. Libyæ in quo
Berenice sita, 710, 6.
- Pseudophilippus, Ψευδοφιλιππος, a Romanis debellatur,
282, 37. Contra eum Romanorum socius Attalus II,
Pallis, ὁ Ψάλλας, Bithyniæ fl., 465, 20.
- Ψυμμοῦ λιμὴν, regionis Cinnamomiferæ, 689, 6.
- Psylli, Ψύλλοι, Libyca gens in regione Syrti Cyrenicæ
superjacente, finitimi Nasamonum, 711, 44; 108, 38;
692, 3; nihil damni ex serpentibus accipiunt, 692, 3.
- Ψυττα, Ψύττα, insula ad Melænam Chii pr., 551, 10.
- Psytalia, Ψυτταλία, insula Atticæ, 339, 37.
- Pteleasium. V. Pteleum Nestoris.
- Pteleum, τὸ Πτελεῶν ὄρος, altus mons prope Ambracicum
sinum, ad Corcyraeum et Leucadicum mare pertingens,
274, 41.
- Pteleum, Πτελεῶν, Phthiotidis opp. maritimum in Protesi-
lai ditone, 374, 21. Ejus colonia Pteleum in Triphylia,
300, 43. Ab Halo 100 stadia distat, 372, 10.
- Pteleum, Πτελεῶν, Triphyliae oppidum colonia Ptelei The-
salici, in ditone Nestoris fuit; nunc locus silvestris et
inhabitatus, quem vocant Pteleasium, 300, 42 (De situ
loci non constat.)
- Pteleus, Πτελεῶς (?), lacus Troadis non procul a Dar-
dano, 509, 35 (Aliunde non notus).
- Pterelas, Πτερέλως, Deionei filius, a Cephalo amatus,
388, 43.
- Ptolemæi, Ægypti reges, qui hoc nomen assumerunt ob
primi Ptolemæi celebritatem, 428, 28. Series eorum, et
historia paucis exponitur, 676, 26. Regionum meridio-
narium cognitionem auxerunt, 671, 39. Sub Ptolemæis
perpauci ex Ægypto in Indiam mercaturæ causa navi-
gare audebant, 97, 39. Ptolemaici reges fossam e Nilo
in sinum Arabicum ductam perfecerunt, 683, 40; Cy-
rene et Cypro potiti sunt, 672, 37.
- Ptolemæus I Lagi, 676, 26; de Gallorum ad Alexandrum
legatione laudatur, 250, 38. In Gedrosia vulneratus sa-
gitta venenata, quomodo servatus sit, 615, 24. Alexan-
dri corpus Perdiccæ ereptum Alexandriæ sepelivit, 675,
8. Ejus frater Menelaus, 681, 1.
- Ptolemæus II Philadelphus, 676, 27, philistor et propter
corporis imbecillitatem semper novæ alicujus oblec-
tationis materiam expetens, ad explorandam regionem
australem complures emisit, 671, 40. Ejus soror et uxor
Arsinoe, 495, 33. Ptolemæus Patara Lyciæ auxit et Ar-
sinoen nominavit, 568, 22. De sorore sua Philoteram
urbem nominavit; Satyrum ad Troglodyticam et ele-
phantum venationes explorandas emisit, 655, 10. Eu-
meden: ad venandos elephantos amandavit, 655, 51.
Classis præfectum habuit Timosthenem, 361, 46. Viam
qua Copto Berenicen itur, patefecit, 692, 22.
- Ptolemæus III Evergetes, 676, 27.
- Ptolemæus IV Philopator, ὁ τῆς Ἀγαθοκλείας, 676, 28;
ad Rhaphiam cum Antiocho M. pugnavit, 646, 37.
Gortynam, Cretæ urbem, muro circumdare aggressus,
ad octo duntaxat stadia opus perduxit, 411, 2.
- Ptolemæus V Epiphanes, 676, 28.
- Ptolemæus VI Philometor, Ptolemæi VII frater, 676, 28,
superato pugna Alexandro Bala ad Ctenoparam Syriæ
fluvium, ex vulnere obiit, 639, 48.
- Ptolemæus VII Euergetes II, etiam Physcon cognomina-
tus, 676, 30. Seditionibus vexatus sæpenumero plebem
militibus objecit, 678, 13. Sub eo Eudoxus Cnidius in
Ægyptum venit, 81, 21; quem rex in Indiam misit;
reduci quicquid advexerat, ademit, 81, 34. Post mor-
tem regis, uxor ejus Cleopatra regnum tenuit, 81, 41.
- Ptolemæus VIII, ὁ Ἀέδουρος, 676, 31.
- Ptolemæus IX Auletes, Cleopatras pater; indoles ejus et
regni historia adumbratur, 676, 36 sqq. Ei quotannis
12500 talenta pendebantur, 678, 33. A Gabinio in re-
gnum reductus est, 478, 23. Filiorum Auletæ sors, 677,
11. Ptolemæus adventum Catonis Cyprium occupaturi
prævenit morte sibi conscita, 583, § 6.
- Ptolemæus ὁ Κόκκης καὶ Παρσισάκτος ἐπικληθεὶς, e Syria
Alexandriam profectus, aureum Alexandri loculum rap-
uit, 675, 20.
- Ptolemæus, Juba et Antonii et Cleopatras filia natus,
patri nuper defuncto in regnum successit, 703, 34.
- Ptolemæus Ceraunius Seleucum Nicatorum dolo necavit,
533, 17.
- Ptolemæus, Mennæi f., in Syria Massyam et Iturearum
montana et Chalcidem urbem in potestate habuit,
641, 40.

Ptolemais, Πτολεμαϊκή πόλις, Thebaidis civitas omnium maxima, Memphis non minor, græco more instituta rempublicam habens, 090, 38.

Ptolemais, olim Barce dicta, urbs (et portus) Cyrenaicæ, 710, 21. Cf. Barce.

Ptolemais, Pamphyliæ opp., 578, 5.

Ptolemais, Phœnicie opp. Ibi dies maxima 14 1/4 horarum 110, 48; i. q. Ace, 645, 13. Ptolemaenses prælio vincuntur a Sarpedone duce, 645, 31.

Ptolemais Troglodytica. Sub Ptolemæo II ad elephantum venationem ab Eumede condita, 655, 51; 654, 29. Ibi dies longissima 13 horarum, sicut Meros 110, 5; ab Heroum urbe 9000 stadia, a faucibus sinus Arabici 4500 st. distat, 654, 29.

Ptium, Πτώων ὄρος, Brœtiæ mons triceps, sec. Pindarum; in eo oraculum, cui Tenerus præfuit, 354, 37; adjacet Tenericus campus, ib.

Puerorum institutioni cur fabulæ peraccommodæ sint, 16, 50 sqq. Puerorum educatio ap. Cretenses, 414, § 20; ap. Persas, 624, § 18.

Pulcher portus, Καλὸς λιμήν, ad sinum Cerciniten, 556, 10.

Pulmo marinus. Huic simile aliquid in tractu qui circa Thulen est, reperitur, referente Pythea, 86, 2.

Purpure ingentes, πορφύραι δεκαδύκτυλοι, in mari ad Car-tejam, 120, 23. Purpura Tyria, 644; 30. Πορφυροβαρεία Zuchi, 708, 44.

Putei duo memorabiles in fano Herculis Gaditano, 143, 25. Puteorum foessionem Argis docuit Danaus, 19, 30.

Puteus Syenæ, 694, 15.

Puteoli, Πορτοίλοι, a puteis dicta est Campaniæ urbs, quæ antea vocabatur Dicæarchia, 204, 37. Alia nominis etymologia, ib. Cf. Dicæarchia.

Putris palus. V. Sagra palus.

Pydna, Πύδνα, Macedoniæ urbs, 277, 2. Πύδνα. Ad Pydnam prælium, 277, 50.

Pydna a Methone 40 stadia distat, 277, 7 et 43; Pierica urbs, 275, 10.

Pydna a Peneo 120 (350 ?) stadiis, 280, 45. Nunc Citrum vocatur (quod est excerptoris additamentum), 277, 44.

Pygela, Πύγλα, Ioniæ opp., unde dictum sit; Dianæ Mynychiæ templum habet, 546, 19. Ad Pygela inter Magnesiam, Ephesum et Prienen Amazones (τοὺς Ἀμαζώνων) habitasse nonnulli putarunt, 472, 17.

Pygmæi, Πυγμαῖοι, gens fabulosa, ap. Homerum et Hesiodum, 36, 3; 30, 54; 248, 35. Non sunt Æthiopica quædam gens peculiaris, 35, 31. Per totam oram Oceani meridionalis habitare censendi sunt, 29, 6 sqq.; a grui-bus infestantur, ib. Pygmæorum fabulam Homericam renovarunt Indirôn scriptores, 58, 48. Pygmæos nemo fide dignus se vidisse dixit; pecorum canumque Æthio-picorum parvitas fortasse fingendis iis ansam dedit, 697, 27.

Pylæ, i. q. Thermopylæ, q. v.

Pylæ, et Πύλαι, Ciliciæ et Syriæ terminus, 577, 8.

Pylæmenes, Πυλαμένης, ex Henetis oriundus, Cappadocum dux in bello Trojano, 465, 45. Ejus posteris partem Paphlagoniæ mediterraneæ attribuit Pompeius, 463, 40.

Pylæum concilium, ἡ Πυλαία σύνοδος, Amphictyonum in Pylis sive Thermopylis, 360, 32.

Pylæus, Πύλαιος, Lesbiorum dux in bello Trojano, 530, 23; 531, 12.

Pylæus, Πύλαιον ὄρος, Lesbi ins., 531, 15.

Pylagoræ, Πυλαγόραι, legati quos singulæ civitates Am-phictyoniciæ ad annuos conventus mittebant, 360, 32; Cereri sacrificabant, 360, 46.

Pylæica (Peliaca ?) panegyris Iolci, 375, 5.

Pylæicus sinus, Πυλαϊκὸς κόλπος, pars sinus Maliaci, 360, 29.

Pylene, Πυλήνη, Ætoliciæ urbs Homero memorata; postea in superiora loca translata et Proschion denominata est, 387, 46. Nunc nonnisi rudera ejus exstant, 395, 35.

Pylon, Πυλών, locus qui in via Egnatia Macedoniam ab Illyrico distinguit, 268, 28. (Eo in loco Itin. Hieros. p. 608 habet: *Finis Macedoniæ et Epiri inter Brucida-m (Brygiadem) et civitatem Cledum*. In quibus *Cledum* esse *Lychnidum* distantiarum notæ probant. Illud *civitas Cledo* ortum fuerit ex Πο. λυΧΝΙδος, quod abiit in πόλις ΚΑΙδος.).

Pylus, Πύλος, apud Homerum vocatur Triphylia, Pisatis et Cauconia, 289, 50; regio Nestori subdita, quam Alpheus permeat, 289, 11. Pylis sub Nestore 90 naves contra Trojam miserunt, Elei nonnisi 40, p. 304, 46. Pylis Tri-phylia cum Arcadibus de Chaa urbe certarunt, 299, 16. Loca Pylis regioni sive Nestoreæ ap. Homerum attri-buta cur Arcadica esse pleraque videantur, 360, 50. Pylis cum Messeniis cognatio quædam intercedit; multi eorum cum Melantho Athenas et hinc postea in Ioniam profecti sunt, 540, 32. Pylorum cum Nestore ab Illo redeuntium colonia est Metapontum, 219, 50.

Pylus urbs. Tres sunt in Peloponneso Pylis urbes; unam-quamque earum pro Nestoris patria et Pylis Emathœnte Homeri accolæ venditant. Versus: ἔστι Πύλος πρὸ Πύ-λοιο. Πύλος γὰρ μὲν ἔστι καὶ ἄλλος, 291, 41.

Pylus Lepreaticus in Triphylia et Pisatide, 291, 45; in regione quam Alpheus perfluit, 291, 38. Hæc urbs, si Homeri carmina presse sequaris, Nestori assignanda est. Pylus Triphylia cum Lepreaticum sive Arcadicum, Nestoris urbem esse, non vero Pylum Messeniæ aut Elidi; Cavæ, ex Homeri carminibus demonstratur, 301, § 26 sqq. Pylus, Νῆλος ἑκτίμενον πολλίστην, præter, la-bitur fluvius alius Pamisus, alius Amathus dictus, a quo Πύλος ἡμαθίς dici videtur, 289, 15; 298, 18; 295, 40; *sabulosus* fluvius vel ager ibi non est; 295, 40; for-tasse tamen inde ἡμαθίς vocatur quod litus a Samico ad Nedam fl. pertinens arenæ cumulos habet, 296, 6. Triginta fere stadia a mari distat, 295, 38; Pylus et Lepreon quadringenta stadia distant a Pylis Messeniæ, 299, 6. Unde Triphylia cum Arcadibus Pylus dicatur, 289, 48. Pylus Nelei et Nestoris Hercules vastavit; deinde Epei Pylis hello aggressi sunt, 302, 15. Pylis vicinus est Minthes mons, 295, 5; in propinquo etiam sunt Hypanæ et Tympanæ et fluvii Dalion et Acheron, 296, 8. Pylus Triphylia a Lacedæmonibus cum Lepreo in unam civitatem conflatus est, 305, 39. (Situs hujus Pylis incertus est. Urbs cum Lepreo componitur p. 299, 6. Itaque non longe ab eo boream versus prope *Piskini* fuisse hanc urbem conjiciunt Boblaye, Kiepert, Curtius. Sed magis etiam boream versus non longe a Samico po-nenda esse videtur. Nam a Pylis Messeniaco ad Pylum Strabo 400 stadia numerat, quæ pertinent usque ad Sa-micum. Eademque stadia 400 memorat p. 302, 4, ubi pertinere ea dicit usque ad Pylum et Samicum. Præterea a borea meridiem versus procedens, loca hoc ordine recenset: Pheam Chalcidem, Cronos, Pylum et Samicum. Porro inter Pylum Triphylia et P. Messe-niæ sita esse in ora dicit templum Herculis Macistii et Acidontem. Quæ omnia eo faciunt, ut Samico Pylum proximam fuisse et uno illo loco ubi cum Lepreo Pylis componitur, minus accurate auctorem locutum esse putemus. Quodsi igitur Pylus ad Mamaum sita erat, quem quidem fluvium inter eos qui in mare exeunt, Strabo non memorat, Mamaus ille fluvius fuerit, qui supra *Katffa* paludem in Anigrum incidit. In tabula Pylis or-

- men possi ubi in gallica Peloponnesi mappa notatur *Xerochori* locus.)
- Pylus** Messeniæ a plerisque recentiorum Nestori, quem Messenium faciunt, haud recte assignatur, 291, 49. Antiqua urbs sub Ægaleo monte sita erat; qua diruta, Pylli sub Coryphasio prom. sedes posuerunt, 308, 38; 291, 46. Adjacet Sphagia s. Sphacteria insula, 308, 45. Distat a Pylo Triphyliae et Lepreo 400 stadia, a Alpheo 750, a Chelonata 1030 stadia, 299, 7; a Sparta 400 stadia, 309, 1. Navalis Messeniorum statio, 308, 52. Pylus fuit una de quinque Messeniæ civitatibus quas Cresphontes constituit, 310, 20. Pylus ab Atheniensibus occupatur, 308, 41.
- Pylus** Elidis ad Scollin montem inter Selleentem et Peneum fl., 291, 36. Hanc Nestori vindicant Cavæ Elidis incolæ, etiam indicia quædam monstrantes, 292, 4. (Sita urbs fuerit ap. *Agraptochori*, ubi Ladon in Peneum influit.)
- Pyraechmes**, Πυραίχμης, Ætolus. Ejus contra Degmenum Epeum certamen singulare, 307, 17.
- Pyraethi**, Πύραῖθοι, apud Cappadoces magi vocantur, 624, 9. Πυραῖθες Cappadociæ, 624, 12.
- Pyramides** ad Memphim describuntur, 685, 44; 686, § 33 et 34.
- Pyramus**, Πύραμος, Ciliciæ fl., e Cataonia labens; propinqua ei Mallus et Magarsa, 576, § 16. De ejus cursu et alluvionibus. Oraculum de hoc fluviio, 459, § 4; 414, 13. A Pyramo ad Solos 500 stadia, 576, 15. A Pyramo ad Clides Cyprias, 581, 46.
- Pyrasus**, Πύρασος, Phthiotidis opp. in Protesilai ditione, prope quod Demetrium s. Cereris fanum; superjacent urbi Thebæ Phthiotides, 374, 5 et 22.
- Pyrene**, Πυρήνη, mons Rheno parallelus, 146, 36; in Gallia eam accolunt Aquitani et Celtæ, 146, 31. Pyrenæ ad rectum angulum adjacet Cemmaus mons, 106, 8. 147, 3. Pyrene et Rheni cursus lineas parallelas describunt, 104, 48. Pyrenes prom. ad Oceanum, 99, 14. El obijacent Britanniae partes occidentales, ib. Pyrene Hispaniae latus orientale abscindit, 105, 37. Galliamque ab Hispania dirimit, 43, 27; a Pyrene ad occidentum latus Hispaniae via recta 6000 stad., 88, 15. Pyrene a Columnis 4000 stadia, juxta oram supra 6000 stadia distat, 129, 37; 6000 st. sec. Erat., fere 8000 st. sec. Polyb., 88, 9. Ab eo monte fontes Tagi plus mille stadiis absunt, 88, 21. E Pyrene fluunt Ruscinio et Ilibirris fl., 151, 7. Ad eam usque Aquitani pertinent, 157, 38. Parallelus Pyrenæ fuit Itherus fl., 132, 17; parallelus etiam est Idubeda mons, 133, 40. In extrema Pyrene sunt Pompeii tropæa, τὰ ἀνάθηματὰ τοῦ Πομπηίου, 132, 21; ad quæ sunt 1600 stadia ab Ibero fl., 129, 46. Pyrenes Hispanicum latus silvicosum, Gallicum nudum; in media convalles sunt habitabiles, quas majorem partem tenent Cerretani Hispani, 134, 24. Pyrenes accolæ Vascones, 129, 8. Sub Pyrenem in Gallia auri metalla, 121, 9.
- Pyrenæ** Veneris templum, Πυρηναίας Ἀφροδίτης ἱερὸν, τὸ Ἀφροδίσιον (in *Cap Creux*), 148, 19; 150, 45; 151, 6. a Varo distat 273 mill. p. aut 2600 stad., 148, 29.
- Pyrgi**, Πύργος, Etruriæ opp. maritimum, a Graviacis 180 stadia distans, Cerretanorum navale, a Cære urbe 30 stadia distans; Lucinae fanum habuit a Dionysio destructum, 188, 3; 188, 10; ab Ostia distat 260 stadia, 188, 15.
- Pyrgi**, Πύργοι, in Triphyliae ora opp., 299, 26. (Ruinae non longe a Nedæ fl. ostio distant.)
- Pyriphlegethon**, Πυριφλεγέθων, Italiae fl., 21, 35, ad Avernum lacum, 11, 6.
- Pyrrha**, Πύρρα, Deucalionis uxor. Ejus sepulcrum in Cyno oppido, 365, 12. Ab ea Thessalia olim Pyrrhæa vocata, 381, 12.
- Pyrrha**, Ioniae opp., ab Heraclea sub Latmo 100 stadia distat, 543, 23; a Mileto 30 stad., ib.; a Maeandri ostio 50 st., 543, 30.
- Pyrrha**, Lesbi urbs; ejus situs, 527, 33. Nunc eversa; habitatur adhuc suburbium; portum habet, a quo 80 stadiorum in Mytilenem transitus, 528, 22. — Pyrrhæorum euripus in Lesbo, 557, 32.
- Pyrrha**, Πύρρα, pristinum nomen Melitæ in Thessalia, 370, 50.
- Pyrrha**, Πύρρα, prom. Phthiotidis, et prope id Pyrrha insula, 574, 23.
- Pyrrha**, pr. ad Adramyttium sinum; in eo Veneris templum, 519, 4 et 15.
- Pyrrhæa**, Πυρραία, priuscom Thessaliae nomen, 381, 12.
- Pyrrhichus**, Πύρριχος, saltationis armatæ, τῆς πυρρίχης, inventor, 401, 23; 413, 3.
- Pyrrhon**, Πύρρων, Eleaticus philosophus, 337, 50.
- Pyrrhus**, Neoptolemi f., Achilles nepos, Molossia imperavit, 271, 33.
- Pyrrhus** Epirota Ambraciam regiam sibi constituit, 270, 23. Ejus in Italiam expeditio, 330, 1. Tarentinis dux in bello contra Romanos, 233, 14; a Romanis debellatus, 238, 84. Ante muros Argorum quomodo occisus sit, 323, 51.
- Pythagoras**, Πυθαγόρας, Samius, Polycratis tyrannidem fugiens in Ægyptum et Babyloniam, deinde in Italiam abiit, 545, 11. Ejus famulus Zamolxis Geta, 247, 29. Cf. 649, 7.
- Pythagoreorum philosophia** floruit Tarenti, ubi Archytas per longum tempus urbi praeiit, 233, 4. Multi eorum fuerunt Crotoniatae, inter eosque etiam Milo athleta, 213, 27. Contra eos in Italia seditio, 329, 47. Pythagorei philosophiae imposuerunt nomen musicae mundumque secundum harmoniam constare tradiderunt, 401, 51. Musicam morum magistratam et formatricem dicunt, 13, 6: ἡνὸς ἀρχὴν καὶ νόμον ἔχοντων ad sinum Arabicum, 658, 28. Ejusdem portus in thurifera regione, 658, 51.
- Pytheas**, Πυθαίας, narrat totam se Britanniam peragrasse; ambitum insulae esse stadiorum 40,000, 85, 45; deinde exponit de Thule et vicinis locis, ubi neque terra sit neque aer, quæ proprie vocantur, sed quippiam ex his concretum, pulmonis marini simile, neque navibus neque pedibus accessum; istam colluviem se vidisse, cetera auditu accepisse, 86, 1. Inde reversum quidquid Europæ regionum est ad Oceanum se peragrasse a Gadibus ad Tainain usque, 86, 9. Pytheas de locis ad occasum et boream juxta oceanum vergentibus multos decepti, 131, 9. Ejus narrationem non credidit Dicæarchus, 86, 54. Eratosthenes quamquam dubitans an fides habenda sit, tamen admisit quæ de Britannia, Gadibus et Hispania a Pythea produntur, 86, 14. Secundum Polybium præstat Euhemero credere quam Pytheæ, 86, 17. Pytheas, utpote privatus homo et pauper, tanta itinera suscipere non potuit, iudice Polybio, 86, 12. Nihil eorum, quæ de Britannia Pytheas narraverat, noverunt Massilienses et Corbilonenses a Polybio interrogati, 158, 4. Pytheas de ora Oceani mendacia protulit, auctoritatem iis adstruere studeus ex rerum caelestium et mathematicarum scientia, 245, 17. Pytheæ mendacia, 84, 15. Pytheas de situ Massiliae urbis, 59, 47; cujus latitudinem gnomone definiuit; quo testimonio usus Hipparchus Massiliam et Byzantium in eodem parallelo esse putavit, 94, 52. At Pytheam Massiliam multo magis quam debebat boream versus posuisse facile demonstratur, 95, 5. De Iberia nonnulla tradit, quæ repetivit Eratosthenes et refutavit Artemidorus, 123, 20. Pytheas Osisios vocat Ostimios, 162, 27; promontorium eorum regionis nimis longe in mare producit, ib. De Ostimis et quæ trans Rhenum sunt locis omnia falsa perhibuit, 123, 1. Uxisamen insu-

lam Celticam, inter eas quæ e regione Cabæi pr. jacent, ultimam, distare ab eo dicit navigationem tridui; fidem habuit Eratosthenes, non item Strabo, 53, 46. Pytheas de Britannia, 62, 50. Thulen a Britannia insula ait sex dierum navigatione abesse, 52, 27. Homo mendax, Thulen insulam, alii nemini memoratam, finxit. Idem Britanniam supra 20000 stadia longam esse, et Cantium pr. a Celtica abesse aliquot dierum navigatione prodit inepte, 52, 38. Pytheam de Thule mendacia proferre colligitur ex eo quod vel de locis cognitis mentitus est, 167, 34; tamen de celestibus tradit quæ in plagam frigidam bene cedant, 167, 40. In Thule insula tropicum æstivum circuli arctici vicem gerere ait, ibique ultima esse habitatae terræ tradit, negante Strabone, 94, 39. Pythia pompa, ἡ Πυθιάς, certa via Athenis Delphos mittitur, 362, 33. Pythia, τὰ Πυθία, certamina Delphica, quando instituta sint, 351, 41. Pythia vates unde dicta, 359, 54. Prima Pythia Phemonoe, 359, 53. Pythium, Πυθιον, Atticæ pagus; inter eum et Olympium ἡ ἱερὰ Διὸς ἀστυαίων, 347, 73. Usque ad Pythium inde ab Isthmo pertinuit Nisi ditio sec. Philochorum, 337, 13. Pythius nomus, Πυθικός νόμος; ejus inventor, partes quinque, argumentum, 361, 43. Pytho, Πυθώ, Phocidis locus, quem Apollo accepit a Neptuno, contra dans Tænarum, 371, 28. Pytho, Πυθών, cognomento Draco, sævus tyrannus ab Apolline, juvantibus Parnassia, occiditur, 362, 37. Pythodorus, Πυθόδορος, quæ in Ponto regnat, filia Pythodori, uxor Polemonis, cui in regno successit; ex eo mater duorum filiorum et filia; dein Archelao nupsit; nunc vidua, Tibarenos et Chaldæos usque ad Colchidem et Pharnaciam et Trapezuntem sub se habet. De liberis ejus notitia, 476, § 29; 428, 6; 554, 19. Possidet Phanoeam et Zelitidem et Megalopolitidem, 477, 4; 479, 5. Cabira vocavit Sebasten Augustam, eoque loco pro regia utitur, 477, 8. Pythodorus, Πυθόδορος, Nysæ natus, Trallibus Ἀσιάρχης, Pompeii amicus, vir ditissimus, pater Pythodorida, 554, 12; 476, 9. Pytholai prom., Πυθολαίου ἀπρωτήριον, in Æthiopis ora; in propinquo sunt lacus duo, alter dulcis, alter salæ aquæ, 658, 39. Pytholai columna vel ara extra fauces sinus Arabici, 659, 15. Pytna, Πύρνα, Crætæ mons, a quo Hierapytna urbe dicta, 405, 51. Pytna, Idæ Troici collis, 405, 51. Pyxus. V. Buxentum.

Q.

Quadi, Κόδδουοι, Suevica Germaniæ gens in silva Hercynia; apud quos est etiam Buizæmon, Marcomanni regia, 241, 23. Quercus in Iberia nec non in mari proximo nascitur, cujus glande thynni vescuntur, 120, 33. Cf. Glans. Quinda, τὰ Κύνδα, Ciliciæ cast. supra Anchialen; gazophylacium Macedonum; thesauros ex eo abstulit Eumenes, 673, 40. Quintilius Varus apud Cheruscos interneciva clade affectus perit, 242, 21. Quirinalis Romæ collis, ὁ Κουιρινός λόφος, 195, 16, a Fabio munitus, 46. Quirites; unde sic Romani dicantur, 190, 11. V. Cures.

R.

Ramis, Ῥαμῖς, Ueromiri Chattorum ducis filia, uxor Sesithaci Cherusci, cum marito in Germanici triumpho ducta est, 242, 31. Ravenna, Ῥαβέννα, 175, 21; 180, 31; ab Arimino 300 stadia distat, 189, 25; a Placentia duarum dierum noctiumque navigatione, 181, 5. Urbs in paludibus sita, ligneis constans ædificiis, 177, 54.; æstus affluxum recipit; aerem habet persalubrem; gladiatores ibi alebantur, 178, 2. A Thessalis condita fertur, qui a Tyrrhenis infestati domum redierint, urbemque Umbris reliquerint, 178, 22. Ad Ravennam usque Umbria protenditur, quum ab Umbris ea urbs incolatur, 188, 22 et 31; 180, 37. Ravenna colonos Romanos accepit, 180, 37. Ravennæ vitis non ultra quinquennium durat, 178, 12. Ravennæ oppidum Butrium, 178, 15. Reate, Ῥεάτε, Sabinorum opp., 190, 7. Reatini muli præstantes, 190, 20. Reges pridem creabantur qui utile aliquid primi reperissent, 19, 30. Regum successio ap. Arabes, 666, 8. Reges Æthiopum fere clausi domi sedent; ut dii coluntur, 697, 36. Regis villa, Ῥηγισσύλλα, in Etruriæ ora locus, inter Cossas et Graviscos, 188, 5; regia Malei Pelasgi, qui inde Athenas migravit, 46. Regium, Ῥήγιον, inter Transpadanæ Italiæ oppida una cum Mantua et Brixia recensetur. [Aut Βέργαμον legendum, aut parum recte h. l. Strabo memoravit Rhegium Lepidum (Reggio)], 177, 29. Regium Lepidum, Ῥήγιον Λεπίδον (Reggio), urbs Galliæ Cispadanæ, 180, 33. Remi et Romuli historia, 191, 20. Remi, Ῥήμοι, Galliæ pop., quorum caput Duricortora (Reims), 162, 4. Remi et Senones a Treviris et Nervis versus occasum habitant, 161, 37. Resina in Alpibus, 172, 20. Rhacotis, Ῥακώτις, nunc pars Alexandriæ urbis, olim vicus custodum, qui peregrinos in Ægyptum appellentes arcerent, 673, 47. Rhadamanthys, Ῥαδάμανθος, vir justissimus, fratri Minois cognominis, primus ad mansuetam vitam Cretenses adduxit; quem postea imitatus est Minos, 409, 23. Rhadamanthys, frater Minois, 124, 43, et sæpius (p. 3, 423, 476, 573, ed. Cas.). Rhadina, Ῥαδινή, a tyranno Corinthi interfecta. Ejus historiam carmine cecinit Stesichorus, 298, 51. Rhæti, Ῥαῖοι, usque ad Italiam pertinent supra Veronam et Comum, 171, 38. Supra Comum versus orientem habitant, 170, 13. Item usque ad loca per quæ Rhenus fertur, 171, 42; 243, 9; usque ad Alpium summa assurgunt et versus Italiam vergunt, Insubres attingentes, 243, 11. Lacum attingunt, in quem Rhenus diffunditur, partim in Alpibus partim supra Alpes habitantes, 160, 26. Helvetiorum et Boiorum contermini, 171, 35. Rhætiæ gentes Lepontii et Camuni, 171, 43. Rhætorum petulantissimi Rucantii et Cotuantii, 171, 50. Per Rhætos Alpium transitus, 174, 8. Vinum Rhæticum, 171, 39. Rhæti Comum affixerunt, 177, 31. Cf. 260, 22. Rhagæ, Ῥάγαι, Mediæ urbs, unde nomen habeat, 50, 13; 441, 25; Nicatoris opus, qui urbem Europum appellavit; Parthi Arsaciam vocarunt; a portis Caspiis 500 stadiis distat, 450, 4; 441, 22. Rhagis propinquæ urbes Apamea et Heraclea, 441, 21. Rhambæi, Ῥαμβάιοι, Nomades inter Apamænen et Euphratem habitantes, quorum rex fuit Alchædamus, Bass socius, 641, 13. (Nomen aliunde non notum, quantum

sciam. Fortasse Rhambai in eo erant tranctu ubi Tab. Pent. *Oruba* locum habet.)
 Rhamnus, Ῥαμνός, Atticæ opp., ubi Nemesis templum et simulacrum celebre, 340, 36; 342, 41.
 Rhammanitas, Ῥαμμανίται, Arabes, quorum urbs Marsiaba, et rex Ilassarus tempore expeditionis Ælii Galli, 665, 23.
 Rhabia, Ῥαβία, Judææ urbs, ad quam Ptolemæus IV cum Antiocho M. pugnavit, 646, 37.
 Ῥαφφία; vocis origo, 15, 14.
 Rhathenus, Ῥαθηνός, Demetrii Amiseni mathematici pater, 469, 41.
 Rhatotes, Ῥατωτής, Paphlagoniæ vocabulum in Cappadocia obvium, 473, 43.
 Rhauraris. V. Arauris.
 Rhea, Ῥέα, apud Berecynthas et omnes Phryges et Troes Idæ accolæ orgiis celebratur; vocatur ibi Μήτηρ θεῶν, Ἀγίαστis, Φρυγία, θεὰ μεγάλη, Ἰδαία, Ἀνδομήνη, Σιπυλῆνη, Πισσινουρτίς, Κυβέλη; ministri ejus Curetes sive Corybantes, 402, § 12. Κυβέλη et Κυβέθη, 404, 7.
 Rhea Jovem infantem Curetum adjumento tutans, sec. fabulam Creticam, 402, 27. Ei a Titanibus famuli armati dantur Corybantes, 405, 21. Rhea Telchines Rhodios in Cretam auxilio advexit, ubi Curetes dicti sunt, 405, 25. E Phrygia in Cretam Curetes advexit, 405, 24. Ejus quodammodo filius Sabazius, 404, 8. Rheæ et Bacchi res poetæ passim confundunt, 403, 11.
 Rhea Silvia, Ῥέα Σιλωΐα, Romuli Remique mater. Ejus historia, 191, 23.
 Rhecas, Ῥέκας, et Amphistratus, Dioscurorum ἡνίοχοι, a quibus Pontica Heniochorum gens dicta, 425, 28.
 Rhegium, Ῥήγιον, Italiæ urbs, 211, 5; a Locris 600 stadiis, 215, 40; a Messana distantia, 222, 41. Urbis origines, 213, § 6. Duces Rheginorum usque ad Anaxilaum semper Messenii genere fuerunt, 214, 20. Siculi et Morgetes olim Rheginam regionem tenuerunt, 214, 23. Rheginorum potentia, 214, 26. De nominis etymologia sententia duplex, 214, 30. Urbs a Dionysio seniore cur sit solo æquata; a Dionysio juniore restaurata et Phœbia dicta, 215, 13; Campanorum præsidio et terræ motu paullo ante bellum Marsicum graviter affecta, 215, 17; Augustus Cæsar coloniam ei ex classe sua largitus est, 215, 19. A Rhegio ad Leucopetram 50 stadia, 215, 22. Rheginus ager Halece fluvio a Locrensi dividitur. In eo mutæ cicadæ. De Aristone Rhegino citharædo narratio, 216, § 9. A Rhegina regione Sicilia abrupta censetur, 50, 10. Rhegini columellam in freto posuerunt, in turriculi speciem, cui e regione erat turris Pelori, 142, 3. Messanæ proxima est columna, 222, 42. Exstat ἡ τῶν Ῥηγίων στήλη et Posidium ad summas freti Siculi angustias, 213, 47. Cf. 176, 22. Rhegini agri Leucopetra, 176, 22. Rhegini et Locrenses Crotoniatis ad Sagram fl. vicerunt, 217, 2. Rheginorum tyrannus Anaxilaus, 213, 37.
 Rhegma, Ῥήγμα, Ciliciæ locus ad Cydni ostia, 574, 4.
 Rheua, Ῥήυια, prope Delum insula deserta; ibi Deliorum sepulcra, 417, 34.
 Rhenus, Ῥήνος, oritur in Adula monte (S.-Gothard), 160, 20; 170, 9; 177, 42. Rheni fontes et lacus per quem transit, non longe absunt ab Hercynia silva, 242, 49.
 Rhenus, Galliæ terminus orientalis, 105, 47; 146, 36; 147, 3. Ei parallelus fluunt Sequana, 159, 49, et Albis, 211, 11, ab eo distans 3000 stadia, 242, 41. Rheni cursus cum Pyrene monte lineam parallelam facit, 105, 48; 146, 36. Ostia objecta sunt Cantio, quod ab iis conspici potest, 52, 47. Rhenus in magnas paludes magnumque lacum diffunditur, 160, 25. Cursus longitudinem 6000 stadiorum Asinius prodit perperam; linea recta 3000

stadia non multum excedit; flexus fluvii alia mille stadia absumpserint, 160, 30. Celer defluit, pontibus jungitur difficulter, 160, 31. Ostia secundum Asinium duo, sec. alios plura. Flexibus suis non tantum regionis quam Sequana includit, 160, 36. A meridie versus septentrionem fluit, ut Sequana; ostia Rheni quam illa Sequana sunt Britanniæ viciniora; Cantium pr. ab iis conspici potest, 160, 37. Ostia a Pyrenæorum promontorio occidentali 3400 stadia distant; longissimum inter Pyrenen et Rhenum spatium 5000 stadiorum. Videtur enim Rhenus paulatim versus occasum deflectere, 165, 49; 166, 5. Ad Rhenum primi omnium habitant Helvetii, apud quos sunt fontes fluvii, 160, 18. Rhenum inter et Ararem Sequani, 159, 49. Rhenum accolunt Treviri (apud quos pontem fecerunt Romani), 161, 22, et Ubii, 161, 24. Rheno vicini sunt Sugambri, 242, 14. Inter Rhenum et Salam Drusus Germanicus obiit, 242, 2. Rheni lacus (lac de Constance) ambitus; insulam habet (île de Reichenau), quo Tiberius receptaculo usus est, 242, 51.
 Rhesus, Ῥῆσος, rex Thracum, 505, 36; rex Edonorum, qui erant ultra Strymonem, 280, 54.
 Rhesus, Troadis fl. 505, 35, ab Homero memoratus, 475, 5; ab Ida defluens, 499, 25; nunc Rheotes vocatur, nisi forte Rhesus is est qui in Granicum exit, 515, 51. (Rhesus quatenus cum Rheote componitur, fluvius est qui a Rheote regione versus Scamandrum defluit, sed proprio ostio in mare exit, quindecim fere stadiis ab ostiis Scamandri. Qui vero Rhesum in Granicum influere dicebant, quemnam potissimum fluvium intelligi voluerint, certius dicere non habeo; Kiepertus Rhesi nomen adscripsit hodierno Karalli Tchali, qui maximus est fluviorum ab occasu in Granicum exeuntium. Quod quomodo credam, impedit schol. Iliad. 12, 29, ubi hæc: ῥεῖ δὲ (sc. Rhesus) πρὸς ἄρκτον ἀπὸ Καλῆς πέφυκας, ἥτις ἀπέχει ἀπὸ Ἀδριαμυτινίου σταδίων πρ' (eundem numerum Strabo quoque habet). In his Rhesum cum alio fluvio confundi perperam putabam in Add. ad Geogr. Min. I, p. CXXXVII; aperte enim scholiasta eum Rhesum indicat, quem in Granicum exire Strabo dicit. Ac reapse 180 stadiorum mensura ad initia complurium fluviorum pertinet, qui a meridie in Granicum ingrediuntur.)
 Rhelia, Ῥηλία, Apollini peperit novem Corybantes, 406, 6.
 Rhigia, Ῥηγία, posteriore ætate vocabatur Thraciæ fluvius, qui antea dicebatur Erginus (sic Apoll. Rhod., Mela et Plin.; Erigon codd. Strabon.), 282, 52. (Hod. *Erkene* audit.)
 Rhinocolura seu Rhinocorura, Ῥινεκόλουρα, Ῥινεκόρουρα, Phœniciæ opp.; quo merces e Petra transportari solent, 664, 46; 631, 19; unde nomen habeat, 646, 39.
 Rhinocerotus Æthiopiæ describuntur, 659, 19.
 Rhipæi montes, Ῥίπατα ὄρη, a vet. scriptt. finguntur, 248, 36; 245, 15.
 Rhipe, Ῥίπη, Arcadiæ opp. ab Homero memoratum, 333, 46.
 Rhium, Ῥίον, Messeniæ opp. (et regio) ad sinum Thuriaten, e regione Tænari, 309, 44; una de quinque Messeniæ civitatibus, quas Cresphontes constituit, 310, 20. (Oppidum fuit non longe a Koron, nisi hæc ipsa, in promontorio longe porrecto posita, *Rhium* dicta est antequam Asine vocaretur.)
 Rhium, Ῥίον, sive Drepanum, Achaïæ pr., inter Patras et Ægium, cum Neptuni templo, 288, 29; ab Antirrhio quinque stadia distat, 288, 30; a Patria 50 stadia; colonia ibi Romana, 332, 41.
 Rhium Molycrium, i. q. Antirrhium, 288, 36.
 Rhizes, Ῥίζεις, belluæ ap. Æthiopes Hesperios, 702, 18.

- Rhizon, Ῥίζων, urbs et Rhizonicus sinus in ora Illyrica, 262, 27 et 41; 261, 12.
- Rhizophagi, Ῥιζοφάγοι, Æthiopia, unde dicti sint, 656, 21.
- Rhizus, Ῥιζοῦς, Magnesiae opp., cujus incolae in Demetriadem conducti; nunc pagus Demetriadis, 374, 44; 380, 33.
- Rhodanus fl., Ῥοδανός, 147, 10; ejus fons in Alpibus, 170, 8; 154, 29; ejus cursus, 154, 29. Lemannum lacum transit, 170, 7, adeo ut suo contineatur alveo, 225, 22; exit in majorem sinum Gallicum, 150, 51. Ejus ostia quinque sec. Timæum, tria sec. Artemidorum, duo sec. Polybium, 152, 27; nonnulli septem ostia Rhodano tribuunt, 152, 47. Fossam, qua majorem annis partem exciperet, duxit Marius, eamque Massiliensibus dedit, 152, 30. Quot sint stadia ab ostiis ad Lugdunum, 160, 47. Fluvius longissime sursum navigabilis, 153, 40; 156, 53; at rapidus et navigantibus difficilis, 157, 8. In locis ob brevia periculosos Massilienses turres erexerunt; in insula quam ostia fluvii efficiunt, Dianæ sanum posuerunt, 152, 39. Juxta fluvii ostia στομαλίμνη (étang de Berre vel de Martigue), 152, 43, quam ipsi ostiis nonnulli annumerant, 152, 45. Rhodanus Galliae regionem fecundissimam perlabitur, 147, 41. Ei appropinquat Cemmenus mons prope Isaræ confluentes, 153, 48; 159, 7. In Rhodanum influunt Arar, 154, 38; Druentia et Isara, 153, 48; Sulgas, 159, 8; 154, 4, et alii duo, qui ante exitum in unum coeunt, amplectentes Cavarorum urbem (Carpentoracten), 154, 1. Ad ostia est campus lapidosus, 151, 27. Adjacet fluvio Vienna, 154, 17. Ad Rhodani et Araris confluentes Lugdunum, 154, 19. Rhodani vallem attingunt nonnullæ ex gentibus Aquitaniae adscriptis, 157, 28. Ad Rhodanum usque Eluorum sive Helviorum regio pertinet, 158, 27. Ab occasu vicini sunt Volcæ Areomisci, 154, 52. Ad Rhodani et Isaræ confluentes Galli cladæ affecti sunt, 154, 13. Cf. Isara. Inde ab Rhodano apud priscos scriptores incipit Iberia, 138, 5.
- Rhodaspes, Ῥωδάσπης, Phraatæ IV f., 637, 33.
- Rhode, Ῥόδη, Massiliensium ad Rhodanum opp., 149, 30. V. Rhoe.
- Rhode. V. Rhodope.
- Rhodius, Ῥοδιός, Troadis fl. inter Abydum et Dardanum e regione Cynossemetis; alii Rhodium in Æsepo influere dicunt; memoratur fl. ab Homero, 509, 20; 475, 5. Rhodius a Cleandria et Gordo labitur et in Ænium (I. Æsepo) influit, 516, 13.
- Rhodope, Ῥοδόπη, Macedoniæ mons, 173, 53; 275, 12; 281, 12; Pæoniæ montibus confinis; post Hæmum altissimus, 260, 16. Eum accolunt Agriani, 281, 3; attingunt Bessi, 264, 34.
- Rhodope, Ῥοδόπη (deb. Rhode), Emporiensium oppidum in Hispania (h. Rosas), quod quidam a Rhodiis conditum esse dicunt, 132, 40; Dianæ Ephesiæ templum habet, ib.
- Rhodopis, Ῥοδόπις, meretrix, cujus una pyramidum Memphisitarum esse dicitur, 686, 49.
- Rhoduntia, Ῥοδουντία, locus munitus prope Thermopylas, 367, 44.
- Rhodus, Ῥόδος, insula, cujus prisca nomina sunt Ophiussa, Stadia, Telchinis, 558, § 7. Post Telchines insulam occuparunt Heliadæ, quorum unus fuit Cercaphus, cujus filii tres cognomines ipsi urbes condiderunt Ialysum, Lindum, Camirum, 558, § 8. Novem in Rhodo ins. Telchines, 405, 25. Jupiter Minervam pariens in Rhodo ins. auro pluit, 559, 9. Jam ante bellum Trojanum a Caribus habitabatur insula, 491, 19, cujus ambitus est 920 stadiorum, 559, 14. Oppida ejus recensentur, 559, § 11 sq. Insula terram bituminosam, quæ ἀπυλῆτις vocatur, habet, 263, 9, et lapicidinas memorabiles, 166, 29. — Rhodus urbs. Ejus situs; leges; incolarum industria; maris imperium; cum Romanis amicitia; donaria plurima in Dionysio et alibi reposita; Solis colosus (cf. 231, 25); Protopentis pictura; de pauperibus cura eximia; navium arcana; instrumentorum maritimarum thesauri, 558, § 5. Urbs quando et a quonam sit exstructa, 558, § 9. Paralleli et meridianus per Rhodum ducti, 58, 16; 59, 6; 87, 43; 76, 48; 94, 27. A Rhodo usque ad Byzantium linea recta 5000 stadia, 87, 43; usque ad Athenarum parallelum 400 stadia, 72, 39; ad habitatae erræ terminum borealem 12700 stadia, ad terminum meridionalem 16600 stadia, 95, 46. Ad Alexandriam trajectus vento secundo 4000 fere stadiorum; sec. alios 5000 stadiorum. Secundum Eratosthenis observationes gnomonicas distantia est 3750 stadiorum, 104, 5. Cf. 71, 15. A Rhodo ad sinum Iasicum 5000 stadia, 87, 28; ad Salmonium Cræte prom. 1000 stadia, 87, 30; ad Eleussam ins. 120 stadia, 556, 18. — Rhodi quasi æmula Antirrhodus in Alexandria portu magno, 675, 32. Rhodii Dorienses sunt ex eorum numero qui Megara condiderunt, 557, 40. Ante eos in Rhodum venerant cum Lycymnio Heraclida Æolenses vel e Boetia vel e Peloponneso; hi trifariam divisi urbes tenebant (sec. nonnullos etiam condiderunt) Ialysum, Lindum et Camirum, 557, 45. Rhodii jam ante Olympiadem institutionem mari potentes, in Hispania Rhodum condiderunt, in Oplicis Parthenopen, in Dauniis Elpis; Gymnasias quoque insulas incolis frequentasse ferunt; denique in Chonia circa Sybarin Rhodii quidam conederunt, 558, § 10. Sirin in Italia condidisse pertinetur, 219, 41. Rhodii e Lindo urbe Solos Cilicis condiderunt, 573, 17. Sec. nonnullos Rhodopen (Rhoden) in Hispania condiderunt, 132, 41. Rhodii θαλασσοποιοῦντες; in insulam, quæ in Theram et Therasiam e mari recens elata erat, primi appellere ausi sunt in easque Neptuno Asphalio templum struxerunt, 48, 19. Defecerunt ab iis Caunii, qui Romanorum judicio in potestatem Rhodiorum redierunt, 558, 38. Rhodii Romanis contra Philippum auxilium sunt, 533, 34. Apollinem ἱερῶν διοικον colunt, 524, 33. Prytanis munere apud Rhodios functus est Posidonius philosophus, 263, 9. Viri Rhodii memorabiles recensentur, 559, § 13. — Rhodiorum Ῥηπαία, 556, 7, et passim, cujus ora est 1500 stadiorum, 556, 14, a Dædalidis usque ad Phœnicem montem pertinet, 556, 16. Τῆς Ῥηπαίας descriptio, 556, § 2 sqq. (Cf. p. 490, 631, 651, 663, 664, 666, 677, 681 ed. Cas.)
- Rhodus, Ῥόδος, Hispaniæ urbs a Rhodiis condita; postea a Massiliensibus occupata, 558, 47.
- Rhoe, Ῥόη (sic codd.; leg. Ῥόδη ex Plinio 3, 5; Ῥοδανούσια ap. Steph. Byz.), Massiliensium opp. ad Rhodanum fluv., 149, 30.
- Rhoetaces, Ῥοιτάκης, Iberiæ fl., in Cyrum influit, 429, 3.
- Rhoeteum, Ῥοιταῖον, Troadis opp., 511, 22; prope quod est Ajacis sepulcrum, sanum et statua, quam abstulit Antonius, Augustus vero Rhoeteensibus reddidit, 509, § 30. Rhoeteum a Sigeo 60 stadia distans, 510, 2; occuparunt Astypalaenses, 514, 52. Rhoeteenses agrum veteris Ilii post eversam urbem ex parte obtulerunt, 515, 8. (Quodsi sexaginta stadiorum mensura recte habet, Rhoeteum querendum est in ruinis prope vicum Ἐρυν-Κοί. Attamen plurimi locum referunt ad ruinas quæ triginta fere stadia a Sigeo prom. distant, quoniam Strabo Rhoeteo propinquum esse dicit Æanteum, ad quod Plinius triginta a Sigeo stadia esse prodit.)
- Rhoetes, Ῥοιτης, Troadis fl., quem Rhœum Homerus dicit, 515, 52.
- Rhombites major, ὁ μέγας Ῥομβίτης, fl. a Tanais 800 stadia

distans in *Mæotidem* exit; *salsamenta* ibi, 423, 33. *Rhombites minor*, ῥομβίτης, *fl.* a maiore *Rhombite* 800 stadia *distans* in *Mæotidem* egreditur, 423, 36. *Rhosus*, ῥῶσός, *Syriae* urbs ad sinum *Issicum*, 577, 7, inter *Issum* et *Seleuciam*, 640, 1. *Rhoxane*, *Oxyartæ* f., in *Saimithras* *petra* custodita, 443, 52; ejus *nuptiæ*, 444, 5. *Alexandri M.* uxor, cum *Perdicca* in *Ægyptum* venit; unde post necem *Perdicæ* in *Macedoniam* discessit, 675, 16. *Rhoxolani*, ῥοξολανοί, ultimi notorum *Scytharum* ultra *Borysthenem* habitantes, 94, 34; 244, 50. Campos inter *Tanaïm* et *Borysthenem* tenent, 254, 34. Supra eos boream versus quinam habitent, non constat, 254, 38. *Rhoxolani* sub *Tasio* duce *Palaco* *Sciluri* filio contra *Mithridatem* *Eupatorem* auxiliabantur; bellicosi quamvis, bene composito exercitui impares erant; adeo ut 50000 eorum a sex millibus victi et magnam partem occisi sint, 254, 38. Eorum arma, 254, 47. *Rhuspinum*, ῥούσπινον, *Africæ* urbs, ad quam *Cæsar* *Scipionem* debellavit, 706, 1. *Rhyndacus*, ῥύνδακος, *Mysia* fl., 492, 39, ex *Azanitide* oritur; præter alios *Macesum* recipit; exit e regione *Besbici* ins., 493, 34; excipit etiam *Odryssæm* fl., 471, 51. Ei adiacet *Apollonia* urbs, 492, 45. *Rhypes*, ῥύπας, *Achaia* civitas, 331, 28; patria *Myscelli*, qui *Crotonem* condidit, 332, 37. In *Rhyptide* regione fuit *Leuctrum* pagus, 332, 38. *Rhypes* non amplius habitantur, 332, 33; regio, ῥύπικ, penes *Ægienses* et *Pharenses* est, 332, 33. *Rhythmi* *Cretici*, *Thaletis* inventum, 413, 5. *Rhythm*, ῥύθιον, *Cretæ* opp. ad *Gortyniorum* agrum pertinens, 411, 49. *Romæ* origines secundum narrationem plurimis probatam exponuntur, 191, 35; item secundum alios, qui *Romam* *Arcadam* coloniam esse ab *Evandro* deduciam tradunt, 192, § 3. *Romani* agri finis antiquissimis temporibus erat inter quintum et sextum a *Roma* lapidem miliarium, ad locum qui *Festi* vocatur, 191, 45. In urbis regione *Aborigines* habitantur, 190, 39. *Asylum* ibi *Romulus* aperuit in luco inter arcem et *Capitolium*, 191, 53. *Roma* et *Siculum* fretum et *Carthago* sec. *Eratosthenem* sub eodem meridiano sita, 77, 2. *Romæ* urbis descriptio, 195, 10—197, 20. In *Aventino* monte est *Dianæ* *Ephesia* statua, 150, 4; in *Capitolio* *Herculis* colossus *Tarentinus*, 231, 25; ante portam *Collinam* *Veneris* *Erycinæ* templum, 226, 35. *Roma* habet simulacrum *Minervæ* *Iliacæ*, 219, 37, quod sedentem deam exhibet, 513, 39. *Heliopoli* duo obelisci *Romam* transportati sunt, 684, 19. *Aquarum*, quæ urbem rigant, optima est aqua *Marcia*, 200, 22. *Roma* *Brundisium* via 360 mill., 235, 9. Viæ quibus *Brundisium* itur duæ, 234, § 7. Via ad *Rhegium* usque, 235, 11. Viæ *Salaria* et *Nomentana*, quæ a porta *Collina* incipiunt, 190, 32. Viæ *Prænestina* et *Esquilina*, a porta *Esquilina* incipientes, 197, 36. *Romam* ceperunt *Senones* *Galli*, 177, 17; quo tempore? 288, 28. *Romæ* vitri fabricatio excolta, 645, 24. — *Respublica* *Rom.* admirabilis, teste *Eratosthene*, 54, 38. *Romani* *Britanniam* occupare quum potuissent, spreverunt, utpote rem inutilem, 95, 37. Ex vectigalibus plus percipere videntur quam tributum efficere posset, 95, 40. *Romani* multas gentes a fera vita ad civilem rationem traduxerunt, 105, 3. *Numidarum* venandi studium adjuvant, quum in spectaculo bestiis opus sit, 108, 49. *Lusitanorum* partem a borea *Tagi* in regionem inter *Tagum* et *Anam* mediam transtulerunt, 115, 9. *Zeliis* urbis incolas ex *Africa* in oppositam *Hispaniæ* ripam transtulerunt, additisque e *Tingi* et *Italia* colonis, urbem *Juliam* *Iozam* vocarunt,

116, 3. *Romanorum* amicitia colenda *Gaditani* insignes sunt, 116, 11. *Romani* colonias deduxerunt *Cordubam*, *Hispalim*, *Bætin* (?), 117, 8 sqq. *Gymnestarum* insa. incolæ cuniculorum copia vexati terram inhabitandam a *Romanis* petierunt, 119, 50. 140, 1. *Romani* colonos mittunt in *Balearides*, 139, 48. *Polybii* temporibus *Romani* ex argenti metallis ad *Carthaginem* *Novam* sitis quotidie 25000 drachmas efficiebant, 122, 30. *Romanorum* colonias in *Hispania* *Paxaugusta*, *Augusta Emerita*, *Cæsaraugusta*, alia, 125, 34. *Mores* eorum assumpserunt *Turdetani*, 125, 27. *Plurimas* *Turdetanæ* urbes colonos *Romanos* acceperunt, 125, 30. *Romani* *Lusitanorum* latrocinia coercuerunt, urbes eorum e montibus in planitiem transducentes, 127, 25. *Boreales* *Hispaniæ* gentes *Cantabrigas* aliasque eo redegerunt, ut, missis latrocinis, pro *Romanis* arma ferrent, 129, 24. *Populis* *Hispanicis* in multis principatus distractis, alias alios domando multum temporis traxerunt, donec omnes in suam redegerunt potestatem, 131, 29. *Punici* belli secundi causa fuit deletum contra pacta *Saguntum*, 132, 12. *Celtibericum* bellum *Romani* per 20 annos gesserunt; tandem post multa damna *Numantiam* ceperunt, 135, 2. In *Cantabria* murum multitudine infestabantur, 137, 19. *Romani*, qui terrarum regiones descripserunt, e græcis scriptis sua sumunt, de suo peno nihil fere addentes; omnino carent cognoscendi studio, 137, 50. Quomodo *Hispaniam* dividerint et administrarent, 138, 11 et § 20. In *Cassiterides* insas. viam aperire aspersus tentarunt frustra; tandem *P. Crassus* omnes qui vellent mare istud exercere docuit, 146, 2. *Romanorum* amicitiam coluerunt *Massilienses*, 149, 38; 150, 2. *Romani* *Tectosagorum* ditione potiti, paludes, in quas argenti et auri pondera *Galli* demerserant, publice vendiderunt, 156, 30. *Jus Latii* nonnullis *Aquitano*rum dederunt, ut *Avicis* et *Convenis*, 158, 40. Contra *Arvernos* bella, 159, 47. *Romanorum* cognati vocantur *Ædui* *Galli*, 160, 5. *Romani* apud *Treviros* *Rhenum* ponte junxerunt, 161, 23. *Gallos* facilius quam *Hispanos* subegerunt, 163, 12. Optimum *Romanis* equitatum *Galli* præbent, 163, 21; plurimumque *salsamenti*, 164, 3. *Dona* mittunt *Britanniæ* reguli, 167, 6. Contra *Ligures* et *Salyes* bella, 169, 15. *Romani* auri metalla ap. *Tauriscos* *Noricos* possident, 173, 173, 47. *Senones* et *Gæsatæ* *Gallos* ad *Padum* consistentes prorsus deleverunt; *Boios* ex eadem regione eiecerunt, 177, 18. *Aquileiam* contra barbaros vicinos condiderunt, 178, 35. Contra *Insubres* eis auxiliantur *Veneti* et *Cenomani*, 179, 51. *Romanorum* reges *Ancus* *Marcus*, 183, 7, *Tarquinius* *Priscus*, 183, et *Tarquinius* *Superbus*, 183, 9 et 17. *Romani* ornatum triumphalem ac consularem aliorumque magistratuum, fasces, securas, tubas, sacrificia, divinationem, musicam, ab *Etruscis* *Tarquiniensibus* acceperunt, 183, 12. Tempore invasionis *Gallicæ* plurimum salutis debuerunt *Cæretanorum* fortitudini; sed accepti beneficii parum se memores præbuerunt, 183, 23. *Romani* præfecti quomodo in *Sardinia* res gerere soleant, 187, 33. *Romani* cum *Latinis* *Jovi* sacrificant in *Albano* monte, totius regni costu ibi coacto; harumque tempore feriarum urbi præficuntur celebrium aliqui juvenum, 191, 11. *Ambarvalia* ubi agantur, 191, 50. *Neptuno* equestria certamina celebrant, 192, 2. *Herculi* sacrificant, 192, 21. *Carmentam* colunt, 192, 27. *Alba* diruta, *Albanos* civibus *Romanis* adscribunt, 192, 50. Ap. *Romanos* de piratis queruntur *Alexandri* et *Demetrii* legati, 193, 33. *Romani* quibusdam carminibus linguam occam adhibent, 194, 14. Sternendis viis, aquæ ductibus et cloacis præcipuam operam navant, 196, 22. Custodiæ loco, quo captivos asservarent, sæpe usi sunt *Alba*, quæ est ad lacum *Fucinum*, 200, 25. *Romani* *Neapoli* vitam

degere adamant, 205, 35. Campanorum agros divisērunt, 209, 2. Piconorum partem ad mare Tyrrhenum transdixerunt, 209, 9. Piconis, ut Lucanis Bruttiisque, qui cum Hannibale fecerant, pro militia injunxerunt, ut cursores et tabellarii publici essent, 209, 28. Salernum contra eos munierunt, 209, 31. Thurios colonia frequentatos Copias vocarunt, 219, 13. Punico bello secundo Messana tamquam receptaculo utebantur, 222, 47. Syracusas obsidione in potestatem redegerunt, 224, 41. Contra Ennum bellum, 226, 29. Tarentum coloniam miserunt, 233, 24. Romanorum imperii ejusque incrementorum historia inde a condita urbe usque ad Tiberium imperatorem summis lineis adumbratur, 238, § 2. Romani Germanis nomen hoc indiderunt, 240, 42. Nonnullas Germanorum gentes in Galliam transdixerunt, 241, 7. Bella contra Sugambros et Cheruscos, 242, § 4. Cimbros eorumque socios partim cis partim trans Alpes debellarunt, 244, 18. In Germania ultra Albin non penetrarunt, 244, 42. Getarum potentiam disjecerunt, 253, 7. Dacos et Getas nondum prorsus debellarunt, 253, 31. Bosporanorum reges quos placuerit constituunt, 259, 15. Diurnum contra Dalmatas bellum, 261, 49. Ardiaeos Illyrie ab ora in mediterranea repulerunt, 262, 15. Autariatias et Scordiscos debellarunt, 264, 8. Colonos miserunt Buthrotum, 269, 38. Ad Pydnam praelium, 277, 50. Legatis Romanorum a Corinthiis injuria affectis, Corinthum diruerunt, 327, § 24. In Corinthi excidio artis opera usque deque habuerunt, 327, 23. Creta potiuntur et Cilicium castellis piraticis, 410, 2. Cnossum coloniam miserunt, 410, 4. Delum a Mithridatis ducibus vastatum occuparunt, 417, 31. Romanorum e veteri consuetudine Calo uxorem suam Hortensio tradidit, 441, 33. Romani, victo Antiocho Magno, Artaxiam et Zariadrem Armeniae reges constituerunt, 456, 3. Post mortem Archelai Cappadociam provinciam romanam esse decreverunt, 458, 17. Cappadociae assignant Ciliciæ partem quæ est circa Castabala; deinde Archelao etiam Ciliciam asperam dederunt, 458, 26. Cappadocibus libere suis vivere legibus, deinde, illis hoc recusantibus, regem ex ipsorum corpore creare permiserunt, 463, 10. Matris Deorum simulacrum Pessinunte petierunt, Sibyllæ oraculi jussu, 486, 18, sicut Æsculapii simulacrum ab Epidauro, *ib.* Cyzlico honorem habuerunt, 493, 26. Colonos miserunt in Alexandriam Troadis urbem, 508, 17. Rhodios et Attalum contra Philippum socios habuerunt, 533, 34. Eorum socius contra Antiochum M. et Perseum Eumenes II, cui dederunt quæ intra Taurum Antiochus possederat, 533, 40. Attalus III regnum Romanis reliquit, qui in provinciae formam redactum Asiam appellant, 534, 8. Romanis leges quasdam scripsisse videtur Hermodorus Ephesus, 548, 23. Rhodiis reddiderunt Caunum, quæ defecerat, 556, 38. Piratas Cilices debellarunt, 567, 41. Bello Antiochico Telmessum Eumeni dederunt, et post mortem ejus Lyciis restituerunt, 568, 1. Cur Ciliciam Asperam Cleopatræ, Amyntæ, Archelao dare quam sub Rom. præfectis esse maluerint, 572, 50. Tarcondimotum, qui Amani castella possidebat, regem appellarunt, 577, 2. Pinaca, Gordyæorum urbem munitissimam, vi ceperunt, 636, 16. Bassum rebellem in Apamea obsident, 641, 1. Berytum a Tryphone dirutam restaurarunt, 643, 30. Quomodo Ægypti administrationem constituerint, 677, § 12; 678, 18. Indicas et Æthiopicæ negotiationes maximopere auxerunt, 678, 36. Sibyllæ oraculis et Etrusca divinatione utuntur, 691, 10. Eorum contra Æthiopes bellum, duce Petronio, 696, § 54. Carthaginiensium ditionem in provinciae formam redegerunt, nisi quod Masinias partem tradiderunt, 707, 20. Ro-

mani imperii ambitus describitur, 712, § 24. Imperii provinciae quomodo distributæ fuerint ætate Strabonis, 712, § 25. Romuli et Remi historia narratur, 191, 20. Romulo succedit Numa Pompilius, 192, 10. Rubico, *Ῥοβίχων (Pisatello)*, Ital. fluv., prope Cæsenam, 180, 36; inter Ariminum et Ravennam exit, 189, 18; terminus Galliae Cisalpinæ et veteris Italiae, 189, 16; 181, 23. Rubrica Sinopica, 462, 39. Rubrum mare, *ἡ ἑρυθρὰ θάλασσα*, quod est extra Persicum sinum et Arabicum, a meridie Arabiae, 651, 42. (Ceterum plerisque locis maris Rubri nomine etiam sinus Persicus et Arabicus comprehenduntur.) Rubrum mare dictum de colore rubro, quem efficiant vel solis radiorum reflexio vel montes rubentes vel fons quidam, 662, 43; sec. Agatharchidem nomen habet ab Erythra Persa quodam, 662, 49; sec. alios ab Erythra Persei filio, 663, 4. Sepulcrum Erythræ in Ogyri insula est, 652, 35. Rubrum mare mari Ægyptio sublimius esse videbatur, 683, 40; 32, 5; perperam utique, 47, 6. Arbores lauro et oleæ similes in mari Rubro, 652, § 6. A Rubro mari ad Mediam 8000 stadia, a nonnullis promontoriis etiam ultra 9000 stadia sec. Eratosth., 66, 46. Ad Caspias portas alia 3000 stadia, *ib.* Cf. Persicus sinus et Arabicus sinus. Rucantii, *Ῥουκάντιοι*, Rhætorum gens, 171, 50. Sunt *Ῥουκινάτοι* Ptolemæi 2, 13, 1. *Rucinates* Plinii 3, 20, 24. Rudiae, *Ῥωδία*, Iapygiæ urbs græca, Ennii patria, 234, 11 et 20. Ruscino, *Ῥουσκίνων (La Tet)*, Galliae fl. e Pyrene oriens urbem habet cognominem (ubi nunc exstat *tour de Roussillon*, 24 stadiis ab urbe *Perpignan*). Ruscinoni lacus propinquus est locus aquosus, plenus salinarum, qui mugiles fossiles habet, 151, 9. Ruteni, *Ῥουτηνοί (les hab. du Rouergue)*, Galliae gens, Narbonensi pr. propinqua, Aquitanis adscripta, 158, 36. Argenti metalla habent, 158, 36. Rutuli, *Ῥουτούλοι*, Latii gens, Ardeam tenebant, 190, 40; 192, 23. Eos proelio vicit Latinus, Æneæ auxilio usus; iterum ab Ænea et Latino vincuntur proelio quo Latinus cecidit, 190, 2.

S.

Saba, *Σαβά*, portus in sinu Arabico, 656, 9. Sahæ, *Σαβαί*, Troglodyticae urbs ad oram occidentalem sinus Arabici, 657, 1. Sabæi, *Σαβαῖοι*, Arabes, Minæis finitimi; urbs eorum Mariaba, 653, 50. De Sabæorum terræ proventu, serpentibus, incolarum vita et commerciis; de Mariaba metropoli, regis conditione, aromatum abundantia, incolarum divitiis, 662, § 19. Sabæi olim Syriam incursionibus vexarunt, 663, 12. Sabaiticum os, *τὸ Σαβαϊτικὸν στόμα*, in Troglodytica ora sinus Arabici, 656, 6. Sabata, *Σάββα* (al. Sabbathæ; *hod. Saba*), Chatramotitarum Arabum urbs, 654, 3. Sabata, *ἡ Σάββα λίμνη (Sabate ap. Fest., Stagna Sabatha Silius; Lago di Bracciano)*, Etruriæ lacus, 184, 47. Sabata vel Sabetorum Vada, *Σάββα, Σαβάρων Οὐδα*, oppidum Liguriæ, 180, 3; a Genua 260, ab Albingauno 360 stadia distant, 168, 10. Ad Sabata est Alpium initium, 168, 7 et 17. Sabata itur via Æmilia, 181, 13. Sabazius, *Σαβάζιος*, apud Phryges quodammodo filius Matris deorum, 404, 8. Sabazii sacra, *Σαβάζια*, 405, 6. Sabi regio, *Σάβου χώρα*, in India, in qua Sindomana urbs, 597, 30.

Sabas, Σάβας, Ararense, Arabum Nomadum regionis, rex, 685, 8.

Sabelli. V. Samnites.

Sabina, Sabini, Σαβίνη, Σαβίνοι. Regionis situs, 182, 19.

Sabina a Tiberi et Nomento usque ad Vestinos per 1000 stadia porrecta, 190, 3. Urbes habet paucas easque valde attritas; quasnam? 190, 6; regio ferax, 190, 17. Sabini, gens antiquissima; indigenae, coloni eorum Picentini et Samnitae, 190, 24. Sabinis demum subjectis, Romani divitias sentire coeperunt, ut Fabius ait, 190, 29. Per Sabinos via Salaria, in eamque incidens via Nomentana, 190, 31 Sabini cum Umbris diuturno bello conflixerunt. Nuncupata ob id vota; quae causa fuit deducendae juventutis; unde orta gens Sabellorum sive Samnitum, 208, § 12. Sabinarum virginum raptus, 192, 4.

Sacae, Σάκαι, μηλονόμοι, γινεῖς Σάκαι, sec. Chaerilum, 251, 30. Sacae, Scytharum pars quoniam? 435, 22. Sacae et Massagetae, a Dais orientem versus sunt, 428, 28. Sacae et Sogdiani juxta Indiam habitant, 440, 32. Sacae a Sogdianis Iaxartes dirimit, 440, 35. Sacae etiam Sogdianam tenebant, 438, 34. Juxta eos sunt Asii, Pasiani, Tochari et Saracauli Scythae, 438, 32. Sacarum et Massagarum gentes Chorasmi et Altasii, 440, 24, et Apasiani, 440, 29. Sacae Bactrianam occuparunt; optima Armeniae parte potiti sunt, quae ab his Sacasena vocatur; ad Cappadoces Ponticos usque progressi sunt, quos funditus ibi deleverunt Persarum prefecti; hinc Sacaeorum festi origo quam alii referunt ad Cyri contra Sacas bellum, 438, § 4 et 5.

Sacaea, τὰ Σάκαια, Persarum festa quae post victos Sacas instituerunt. Festorum ratio, 439, § 4 et 5. Cf. Sacae.

Sacarauli, Σαράουλοι, gens Scythica. (Sagauracae Ptolemaei?) 438, 33. E regione trans Iaxartem sita prefecti Bactrianam Graecis ademerunt, ib.

Sacasene, Σακασηνή, Armeniae regio, 436, 32; 439, 2 (Cf. Sacae); Albaniam et Cyrum fl. attingit, 452, 45. Melle abundat, 60, 51.

Saccapodes, Σακκάποδες, vocantur Adiabeni, 634, 41. (In ea Zagri montis parte quae etiam nunc vocatur *Zakho*. V. Ritter. t. 9, p. 705. Cf. Tuch. De Nino urbe, p. 36.)

Sacer mons Thraciae. V. Hierum.

Sacerdotum Aegyptiorum studia astronomica et philosophica, quae Diospoli maxime colebantur, nunc defecerunt, 685, § 20. Sacerdotale olim apud Meroenses imperium, 698, 38.

Sacrificia humana apud Gallos, 164, 53; Cimbros, 244, 24; Lusitanos, 128, 21; Albanos, 431, 43. Sacrificiorum ratio apud Persas, 623, 41.

Sacrum bellum sive Phocicum, 361, 6, quo Delphici thesauro a Phocensibus direpti sunt, 156, 21.

Sacrum Istri ostium, Ἰστρον στόμα, 263, 48; 254, 3.

Sacrum pr., Ἰστρον ἀπωστήριον (*Cap St-Vincent*), Hispaniae, 89, 46; 99, 10; 113, 38; a Columnis 3000 stadia distans, 87, 36; terrae punctum maxime occidentale, 98, 38, stadiis 1500 quam Libya occidentalius est, 114, 5. In ea fere linea situm quae per Gades, Columnas, fretum Siculum, etc., transit, 98, 39. Maxima ibi diis 14 1/2 horarum equinoctialium, 98, 44. Ab Artemidoro navigo comparatur, 114, 9; nullum ibi Herculis templum, sed lapides quidam, in quibus libationes offerunt advenientes, 114, 12. A Gadibus minus duobus millibus stadiorum dissitum; ab Ana fluvio sec. nonnullos, 60 m. p., 116, 37. A Gadibus quinque dierum navigatione distat sec. Eratosth.; non amplius 1600 stadiis abesse Artemidorus dicit, 123, 14. A promontorio versus boream sinus est, 125, 42.

Sacrum promontorium Lyciae, 568, 33; inde ad Olbiam 363 stadia, 568, 47.

Sadacora, τὰ Σαδάκορα, Cappadociae opp. in via qua Coropasso Mazaca Itur, 566, 29.

Sadracae, Σαδράκαι, Darii Hystaspis regia, quae erat (in via qua Arbelis Babylonem Itur) inter naphtha fontes (qui sunt ad hod. *Kerkuk*) et Diala fl. trajectum (v. not. ad v. Caprus), 628, 29. (In tabula Sadracae retuli ad ruinas *Eski Kifri*, quae prope *Tel Scharan* exstant (v. Ritter. 9, p. 542). Fort. a Sadracis non diversus est locus quem Ptolemaeus 6, 1. Καρπάχατρα vocat. Post Sadracae meridiem versus apud Strabonem sequitur *Κυκαρισσών*; in tabula Kiepertiana (*Die westlichen Stufen-Länder des Iranischen Hochlandes*) sequitur *Tchemin*; quem locum quum Ritterus secundum Richium vocet *Tchemon-Kiupressi*, Cupressetum Strabonianum esse puto.

Satabis, Σαταβίς (*Xativa* ap. Arabes; postea *S. Felipe*) Hispaniae urbs, inter Saguntum et Spartarium campum, in via militari sita, 133, 16.

Saga Ligustica, 168, 45.

Sagalassus, Σαγάλασσός, vel etiam Σαλησσός, Placidiae castellum, 487, 39; 488, 18; quod cepit Alexander, 487, 47. Ad Sagalassum usque Milya pertinet, 539, 44. Sagalassensibus finitimi Catennenses, 488, 14.

Sagapenti, Σαγάπηνοι, sicuti Silaceni (in hod. *Silakhur*), Elymaeorum finitimi, 634, 22. (Aliunde non notum nomen. Super *Silakhur* est *Thamabadan*, sive Cambadene Mediae apud Isidorum Characenum. Vel in hoc vel in propinquo tractu *Sagapenti* collocandi fuerint. Ab eorum regione dici puto τὸ σαγάπηνον, succum fruticis in Media nascentis (v. Steph. Thes. s. v.)

Sagaris, Σάγαρις, gladii genus, 432, 30.

Sagra fl., ἡ Σάγρα, Italiae fluvius, ad quem arae Dioscuro-rum sunt; pugna ibi commissae, qua Crotoniatas a Locrensisibus et Rheginis victi sunt, 216, 54; 218, 26. Proverbium ἀληθέστατα τῶν ἐπὶ Σάγρα, 217, 5.

Sagrus, Σάγρος, Italiae fl. inter Ortonem et Aeternum labens Frentanos a Pelignis dividit, 201, 49.

Saguntum, Σάγουντρον, Hispaniae opp., 133, 16; 139, 5; a Zacynthiis conditum, ab Hannibale dirutum, causa belli Punici, 132, 12.

Sagylum, τὸ Σαγύλιον, Ponti arx supra Amisenorum agrum sita, 480, 7. Ibi Arsaces captus, 480, 12.

Saii, Σαῖοι, Thraeces, l. q. Sintias s. Sinti, circa Abdera et in Lemno, 471, 3; olim etiam Samothracem habitasse et nomen insulae dedisse feruntur; sive iidem cum Sapeis et Sintis, sive ab his diversi sint, 393, 18. Saiorum Archilochus mentionem fecit, 393, 22.

Sais, Σάις, Aeg. urbe, a Schedia Memphim naviganti a sinistra est, duobus schoenis a fluvio distans, 682, 49. paulo supra eam Osiridis asylum, 682, 50. Sais inferioris regionis metropolis, 681, 28. Ibi Minervae templum, in quo Psammitichis sepulcrum, ib. Saitae ovem colunt, 190, 23.

Saitica Aegypti praefectura, Σαίτικὸς νομός, in qua Naucratin Milesii condiderunt, 681, 23.

Saiticum nonnullis dicitur Nili ostium quod reliquis est Taniticum, 682, 8.

Salacia, Hispaniae opp. prope maris ἀνάγκησιν, juxta Barbarum prom. (*Alcazer do Sal*), 125, 46, ubi legendum: καὶ ἦν πορθημένοιαι ἐπὶ Σαλάκιαν.

Salamis Σαλαμίς, ins. maris Myrtoi, 102, 40; olim Sciras et Cychrea et Pityussa dicta, 338, 9; clara Aecidis regibus et proelio ad Ins. commisso, 338, 21. Insulae longitudo; urbs cognominis, 338, 6; Bocarus fl., 338, 29. Salamis antiquitus peculiaris fuit respublica, 339, 17. Nunc eam possident Athenienses, qui olim de ea cum Megarensibus contenderunt, inserto Iliadi versu ad ipsoe eam pertinere praetendentes, 339, § 10. Salaminium

- proclium, 322, 36; 324, 27; 342, 24. Salaminus caseus, 339, 13; Salaminicus sinus, 288, 19.
- Salamis**, Cypri urbs, ab Aphrodisio 70 stadia distat, 582, 15; a Teucro condita, 582, 18; patria Aristi historici, 582, 27.
- Salapia**, Σαλαπία, Apuliae urbs, Argyrippenorum navale, 235, 38; 236, 8.
- Salaria via**, Σαλαρία ὁδός, per Sabinos ducit; in eam Nomentana incidit apud Eretum; utraque incipit a porta Collina, 190, 32.
- Salas**, Σάλας (*Saale*), Germaniae fl., 241, 54; inter hunc et Rhenum oblit Drusus Germanicus, 242, 1.
- Salassi**, Σαλασσοί, Galliae Cisalpinae gens; eorum regio ampla in profunda valle (*vallée d'Aoste*), 170, 38; quae obtinet mediam civitatem quam Alpium linea describit, 175, 33. Regionem perlabitur Durias fl., 169, 44. Salassi sunt Cottii sive Donni terrae et Pado finitimi, 170, 5. Supra eos in montium cacuminibus Centrones, Catoriges, Varagri et Nantuates, 170, 6. Via ex Italia in Galliam Lugdunum ducens per Salassorum regionem transit, 173, 15; 174, 8; 171, 38. Salassi magna damna intulerunt transeuntibus, ut ex Bruti, Messalae, Caesaris historia probatur, 171, 12. Augusti dux penitus eos divicit, victoque Terentius Varro vendidit Eporediae (quae est Romanorum contra Salassos colonia), condiditque ibi Augustam *Prætoriam* (unde hod. *Aoste*), 171, 22. Salassi auri metalla habebant, 170, 45; aurum Duriae aquis eluentes in multos rivulos fluvium distraxerunt; hinc controversae cum subjacentibus agricolis, 170, 48. Postea metalla ista in Romanorum manus venire, 171, 4.
- Saldas**, Σάλας, Massæyliæ portus, 705, 35; ad quem sunt confinia dittonum Jubæ et Romanorum, 705, 35.
- Salentina** Σαλεντίνη, peninsula sive Iapygia sive Messapia sive Calabria promiscue dicitur, 234, 17.
- Salentini**, Σαλεντίνοι, in Iapygia, Iapygiam acram, 230, 43; Cretensium coloni, 238, 35. Apud eos Minervæ templum et Iapygium prom., 233, 36. Salentinorum oppidum Veretum, 233, 47.
- Salernum**, Σάλερνον, Campaniae opp., quod Romani munerunt, 209, 28.
- Sales** ad Ammonis templum reperiuntur, 41, 13. Sales fossiles, δάσ ὀρυκτοί, in Turdetania, 119, 36; Sales purpurei, qui albi evadunt terendo apud Lusitanos, 129, 4; Sales Indici, 186, 30; sales Spautæ lacus, 448, 39; salis fodinæ in Ximene Ponti, 480, 54; ὁλοπήγιον αὐτοφύς, Taita lacus, 486, 35. Sales fossiles in Indiæ monte, qui ad Sophthis regionem pertinet, 296, 30.
- Salganeus**, Σαλγανεύς, vir Boeotus, a Megabate interfectus, in Salganeo sepultus, 346, 36. Cur sit a Persis ad Euripum Chalcidicum interfectus, p. 8, 35.
- Salganeus**, Boeotiae locus in sublimi situs; unde dictus sit, 346, 36.
- Salinae** in Autariatarum et Ardæorum confiniis, 263, 54; Tragasææ salinae in Troade, 517, 48.
- Salmacis**, Σαλμακίς, fons Halicarnasi, 560, 25.
- Salmone**, Σαλμώνη, Pisatidis opp., 305, 50; prope fontem cognominem ex quo Enipeus profuit, 306, 23. Ei vicina est Heracles, 306, 32. [Quod si Enipeus est hod. *Lesténiza* (ut videtur). Salmone quaerenda est supra hod. *Karatula*. V. Curtius, *Pelop.* 2, p. 72.]
- Salmoneus** Σαλμωνεύς, pater Tyrtas, in regione Pisatidis, quam Enipeus perfuit, regnavit, 305, 47; 306, 28. Epeorum et Pisatarum rex Ætolium ex Elea eiecit, sec. Ephorum, 307, 3. Elidi imperasse a nonnullis traditur perperam, 306, 2.
- Salmonium** vel Samonium, Σαλμώνιον, Σαμώνιον, Cretæ pr. orientale, a Rhodo 5000 st. distans, 87, 30; 406, 1; 411, 22. Versus Egyptum vergit et Rhodiorm inasulas, 408, 7. Sunium Atticæ prom. non multum excedit ortum versus, 407, 41.
- Salmydeasus**, ὁ Σαλμυδῆσσός, litus saxosum et importuosum Ponti Eux.; ejus longitudo, 265, 30; 464, 17; mare ibi palustre ob fluviorum aggestiones, 41, 54; 44, 53.
- Salome**, Σαλώμη, soror Herodis, mater Berenicæ, ab Augusto honoratur, 651, 17.
- Salon**, Σάλων, Bithyniæ regio; Salonites casens, 484, 27.
- Salon**, Σάλων (*Salona*), Dalmatarum navale, 261, 49 et 52.
- Salsamenta** condiuntur in Menlaria et Belone Bæticæ, 115, 53; salsamenta copiosa in Turdetania, non inferiora Ponticis, 119, 30; salsamenta Malacæ, 130, 6; Exitana Bastetanias, 130, 13; ad Carthaginem novam, 131, 37; plurima in Italiam e Gallia importantur, 164, 3; salsamenta suilla optima ap. Sequanos, 160, 1. Salsamenta e Mæotide in Græciam apportabantur, 258, 32; s. Lychnitidis paludis, 271, 48; s. Gennesaritidis paludis, 651, 3; Zuchidis in Libya, 708, 44.
- Saltatio armata**, ἡ ἐνόπλιος δόχησις, a quibusnam introducta sit, 401, 8 et 22; 413, 2. Saltatio Lusitanorum, 128, 42.
- Saltietæ**, Σαλτιῆται (?), in Bætica Hispaniæ, texta tenuis præclare efficiunt. (Non constat ad quam urbem hæc pertineant. Haud dubie nomen est corruptum. Virorum doctorum conjecturæ ad urbes extra Bæticam sitas aberrant. Legi volunt: Setabitæ, Salacitæ, Saltigetæ. In Bætica a meridie Hispalis est *Salpesa* municipium. An nostro loco fuit Σαλπισῆται?)
- Salyes**, Galliæ Narbonensis gens, 148, 13; 154, 53. Ab antiquis Græcis Ligyes (Ligures), a posterioribus Celtoligyes vocabantur, hisque omnem regionem campestrem usque ad Luerionem et Rhodanum assignabant, 169, 5; tunc Salyes in decem divisi partes et pedestri et equestri modo expeditionem fecerunt, 169, 10. Salyes habitant oræ maritimæ imminentes Alpes partemque ipsius litoris Græcis mixti, ab Antipoli ad Massiliam et paullo ulterius, 169, 2. Oræ montosæ, quæ est inter Massiliam et Nicæam, partem occidentalem tenent, 153, 15. Eorum regio ab occasu versus septentrionem inclinans paulatim a mari recedit, 150, 38. Usque ad Druentiam fl. habitant, 153, 45. Vicini iis sunt Albienses et Albiæci et Vocontii, 169, 22. Salyes Romanos per maris oram in Hispaniam euntes a transitu prohibebant; unde bellum iis sicut Liguribus illatum est, omniumque primi Gallorum Cisalpinorum a Romanis victi sunt, 169, 11. Sextius Salyes eo redegit, ut a locis portuosius 12 stadia, in saxosis autem litoribus 8 stadia a mari recederent. Relicta sic ab iis regio Massiliensibus data, 149, 40. Contra eos Massilienses exstruxerunt Tauroentium, Olbiam, Antipolin, Nicæam, 149, 32.
- Samaria**, Σαμάρεια, Judææ urbs, quam Herodes Sebasten denominavit, incolas e variis gentibus mixtos habet, 647, 26.
- Samaritana**, Σαμαριανή, Hyrcaniæ opp., 436, 23 [Apud Ptolemæum vocatur Σαμαμένη (hod. *Sari*); Polybio 10, 31, est Σύρις (cf. Ritter, 8 p. 476). Apud Strabonem nomen urbis e Ptolemaeo corrigendum fuerit. Eandem urbem apud Arrianum 3, 25 vocari Σαδρακάρα (*Xazacerta* Ilm. Alex. 72) censent D'Anvillius, Renneilius, Ritter, alii, probabiliter. Ritterus 8, p. 582, *Zadracarta* (modo recte ita libri habeant) dici putat pro *Zard-Kart*, i. e. flava urbs; nam *saru* et persice *zard* significat flavum. Obstat sane videntur Straboniana καὶ Σαμαριανὴ καὶ Κάρα, in quibus Κάρα esse *Zadracarta* Arriani dixeris. An fuit Σαμαριανὴ [ἡ] καὶ Κάρα,

- Quodsi vero alius urbis nomen in *Κάρτα* latet, referri id possit ad bodlernum *Karatepe* (Catippe in T. P.), quod opp. non longe a *Sari* distat juxta mare positum.)
- Same.** V. *Samus*.
- Sami,** *σάμοι*, loci sublimes; inde *Samothracæ* nomen, 393, 14; 297, 50.
- Samicum,** τὸ *Σαμικόν*, Triphyliae castellum (ruinæ in *Kaiaffa* monte), 296, 4; 301, 49; 302, 4; prius etiam urbs, cui *Samos* nomen, ob loci altitudinem, ut videtur, 297, 48 (Cf. *Samus*). *Samicum* fortasse arx fuit *Arenes* Homericæ, *id.* *Samicum* habet Neptuni templum et lucum, cujus procuratio est penes *Macistios*; omnes vero Triphylia ad templum istud contribuebant, 295, 30; 297, 11 et 42. *Ferisæ* *Samisæ*, *id.* *Samicus* campus Triphyliae, 298, 46.
- Samaites,** *Σαυίται*, Sabinorum coloni, 190, 25, a *Sabinis* majoribus *Sabelli* dicti, qua occasione et quomodo in colonias deducendas missi Opicorum regionem occupaverint, 208, § 12. *Samnitum* coloni *Lucani*, 190, 25; 211, 41. *Samniticæ* gentes *Frentani*, 201, 15, et *Hirpini*, 208, 42. *Samnitum* in regione *Lacones* olim consedissee *Tarentini* finxerunt, 208, 31. *Samnites* *Etruscos* e *Campania* eiecerunt, 202, 25. In *Latium* ad *Ardeam* usque incursionibus penetrarunt, 207, 40. *Metapontum* diruerunt, 219, 54. *Peteliam* contra *Thurios* muniuerunt, 211, 28. *Campaniæ* domini evadunt, 207, 42. Quomodo *Sulla* ad interfectionem delere gentem instituerit, 207, 45. *Samnitum* institutum quoddam, 208, 35. *Samnitici* montes (*Σαυιτικὰ ὄρη*), 182, 25.
- Samitarum** mulierum insula, *Σαυιτῶν γυναικῶν νῆσος*, *Ligeris* ostio objacens non adeo longe versus altum remota, in qua *Baccho* orgia celebrant mulieres, 165, 4. (Insulam istam esse, quæ nunc vocatur *le Dunet* censet *Valesius*, *Nat. Gall.*, p. 500; *Noirmoutiers*, sec. *Falconer*, *Reichard*. (*Samnitæ* a *Namnitis* sive *Namnetis* distinguunt *Ptolemæus* et *Marcianus*. Quamquam revera nonnisi ejusdem nominis formæ fuerint.)
- Samonium** *Σαμώνιον*, *Troadis* planities in *Neandride* et *Alexandrensi* ditione, 406, 1.
- Samonium**, *Σαμώνιον*, *Cretæ* orientale pr. V. *Salmonium*.
- Samosata**, *Σαμόσατα*, *Commagenæ* caput, 638, 12; 368, 36. A finibus *Cappadociæ* prope *Tomia* *Taurum* trajectienti 450 stadia distant, 566, 37.
- Samothrace**, *Σαμοθράκη*, 102, 52; 282, 32, olim *Melite* dicta, 405, 34; sp. *Homerum* *Samus* vocatur, 392, 41; 283, 1. *Ibi* *Iasion* et *Dardanus* fratres degebant. *Iasionis* post necem *Dardanus* ad *Idam* profectus *Dardaniam* condidit, et *Trojanos* *Samothracum* mysteria docuit, 283, 1. *Dii* qui in *Samothracia* colebantur, iidem sunt cum *Cabiris*, ut putant, 283, 8. In *Samothrace* habitabant *Corybantes* sec. *Pherecydem*, 406, 6. In insulam venerunt *Cabiri*, qui iidem cum *Corybantibus* sunt, 405, 34. In *Samothrace* nulla de *Cabiris* mystica narratio fertur, teste *Demetrio*; sacra *Samothracica* in honorem *Cabirorum* instituta, 405, 36. *Samothracia* sacra, 400, 41. *Samathracico* *Cereris* et *Proserpinæ* cultui similis est cultus in insula *Britannia* vicina, 165, 30. *Samothracum* in *Thracia* ora oppidulum *Tempyra*, 282, 31.
- Sanipsiceramus**, *Σαυψικέραμος*, *Iamblichi* pater, *Emisenorum* phylarchus, *Arethusam* *Syriæ* castellum tenuit, 641, 8, § 11.
- Samus** heros, a quo *Samus* (*Ionica*) ins. dicta; 544, 31. V. *Samus* ins.
- Samus**, *Σάμος*, ins. *Ionica* in mari *Icario*, 419, 4; nota quidem *Homero*, sed non memorata, 392, 41; olim *Melamphyllus*, dein *Anthemis*, tum *Parthenia* dicta, 393, 1; 544, 29. Insulæ ambitus, 544, 28; *Samus* dicitur ab heros vel indigena vel ex *Ithaca* et *Cephalenia* incolis eam frequentante, 544, 31. Habet *Ampelum* montem et pr., attamen vitem non fert; aliis vero rebus perdives est, ideoque a multis expetita, 544, 33. *Sami* montes *Cerceus* et *Ampelus*, 419, 6. *Cantharium* prom., 546, 5; *Posidium* prom., cum templo, et objecta *Narthecei* ins.; *Imbrasus* fl., 544, 13; *Samo* adjacet *Icaria* ins., 545, 45. *Sanii* pascuis utuntur desertæ *Icarisæ*, 419, 1; 546, 7. *Samus* insulæ urbs; ejus situs, 544, 8; *Heræum*; aliæ *κινναοθήκαι*, 544, 17; statuae, 544, 23. *Sanii* partem habent oræ objectæ continentis, 546, 11. Olim *Cares* insulam tenebant, 544, 30; et *Leleges*; rex eorum *Ancaeus*, 540, 21. *Samum* *Tembrio* colonis frequentavit, et postea *Procles*, 541, 15; 393, 11. *Sami*orum colonia *Perinthus*, 284, 11. *Gloriantur* *Sanii* coloniam se deduxisse in *Samum* *Thracicam*, indeque ei nomen esse, 393, 11. *Ephesiis* dederunt *Marathesium*, ab iisque acceperunt *Neapolin*, 546, 17. *Tyrannides* *Polycratis* et *Sylosontis*, 544, § 16 sq. *Rebellantes* *Samios* obsidione presserunt *Athenienses*, *Pericle* duce; postea 2000 colonis sorte insulam distribuerunt, 545, 25. *Samum* patriam cur reliquerit *Pythagoras*, 545, 11. *Sami* educatus *Epicurnus*, 545, 29. *Samius* erat *Creophilus*, 545, 33.
- Samus** apud *Homerum* vocatur insula quæ nunc *Samothrace*, 392, 40; 283, 7. *Samus* *Thracica* non ab *Ionica* *Samo* nomen habet. ut *Sami*; gloriantur, sed ab antiquiore aliqua *Samo*; vel potius *Sami* nomen inditum insulæ a *σάμοις* sive locis sublimibus, 393, 8. Nonnulli insulam a *Sais* *Thracibus* dictam esse censent, 393, 18.
- Samus** et *Same*, *Σάμος*, *Σάμη*, *Homero* vocatur *Cephalenia* insula et urbs ejus, 389, 26; 391, 31; 393, 4.
- Samus**, olim Triphyliae urbs, ubi nunc est *Samicum* castellum, 297, 48. Vocis etymon, *id.*; in *Chæis* saxis; ejus mentionem periplon scriptores omittere solent, quod e mari non conspicitur, 298, 39. *Samum* Triphyliae memoravit *Stesichorus*, 298, 51. *Sanii* Neptuni templum a *Lepreo* et *Alpheo* (*Annio* codd.) 100 stadia distat, 296, 23. Cf. *Samicum*.
- Sanaus**, *Σαναός*, *Phrygiæ* *Magnæ* opp., 494, 5. [De *Sanao* non constat. Leg. fuerit *Σίναος* (hod. *Simaw*).]
- Sandalinum**, *Σανδάλιον*, *Pisidiæ* cast., 487, 38.
- Sandaracurgion**, *Σανδαράκουργιον*, *sandaracæ* fodinæ, in monte prope *Pompeiopolin* *Paphlagoniæ*, non longe a *Pimoliali*, 481, 22. *Sandaracæ* fodinæ in *Cappadocia*; fossores sunt servi ob facinora venditi, 481, 25.
- Sandobanes**, *Albanis* fl., *Σανδοβάνης*, in *Cyrum* influit, 429, 3.
- Sandon**, *Σάνδων*, *Athenodori* *Tarsensis* pater, 575, 10.
- Sandrocottus**, *Σανδρόκοττος*, *Allitrochadæ* pater, rex *Prasiorum*, *Palibothrus* cognomento, ad quem legatus venit *Megasthenes*, 58, 54; 598, 41; 603, 53; 605, 36. *Sandrocottus* a *Seleuco* *Nicatore*, cum quo affinitatem contraxerat, regiones quasdam ad *Indum* sitas accepit, pro iisque dedit 500 elephantos, 616, 28.
- Sandycis** metalla in *Armenia*, 454, 21.
- Sane**, *Σάνη*, *Pallenes* opp., 279, 5.
- Sangarius**, ὁ *Σαγγάριος*, *Bithyniæ* fl., 482, 14; ejus fontes et cursus; *Gallum* excipit; ostiis suis *Bithyniam* definit, 465, § 7. A *Sangario* ad *Heracleam* 500 stadia, 465, 54. Ad eum antiqua *Phrygium* domicilia, ut *Midæ* et *Gordii*, nunc pagi, 486, 22.
- Sangia**, *Σαγγία*, *Phrygiæ* pagus, 150 a *Pessinunte* stadiis dissitus, ad quem fontes sunt *Sangarii*, 465, 22.
- Sanni**, *Σάννοι*, qui olim *Macrones* dicebantur, supra *Trapezuntem* habitant, 470, 8.
- Santoni**, *Σάντωνι*, *Galliæ* gens *Aquitanis* adscripta, ad *Garumnæ* habitantes (*les habitants de la Saintonge*),

- 158, 33; 173, 23; 157, 46. Santonum urbs Mediolanum (*Saintes*), 158, 10.
- Sacondarius Castor, 486, 27.
- Sapaei, Σαπαῖοι, Thracae, 393, 20. Bessis vicini, 282, 46; ab oriente Ismari, supra oram mar. habitantes, 282, 18.
- Anlea Saei, q. v. Sapaeorum rex Cotys, 476, 15.
- Σαπέρδης nomen, 529, 16.
- Saphnioeis. V. Satnioeis.
- Sapis, Σάκις (*Savio*), fluvius Italiae, cui Cæsena adjacet, 180, 35.
- Sappho, Σαπφώ, Mytilenaea, θαυμαστόν τι ἔργον, 527, 48; soror Charaxi, 686, 45. Phaonem deperiens de Leucata saxo desilit, 388, 35. *Ægam* prom. memorat, 526, 2. Laudatur, 33, 49; 686, 45. Ejus carmina Callias interpretatus est, 528, 50.
- Sapra, Σάπρα, palus ad Astyra in Mysia, 525, 16.
- Sapra, Σαπρά, i. e. putris, palus cum recessu sinus Carcinididis isthmum Chersonesi Tauricae efficit, 255, 49; pars est Mæotidis occidua; ejus ambitus, natura, insulae, 256, 1.
- Saramena, ἡ Σαραμηνή, regio Ponti, Gadilonitidi contermina, 468, 29 et 41.
- Saraoiti, Σαραώτιον, regio in Indiae ora a Patalene ortum versus (in hod. *Guzerate*?). Eam occuparunt Bactriae reges graeci, 443, 7.
- Sarapanæ, Σαραπαναί (hod. *Sarapan*), castellum ad Phasin, qui eo usque navigatur, 427, 22. Hinc ad Cyrum quattuor dierum iter, id. Per Sarapanas e Colchide in Iberiam itur, 429, 15.
- Sarapane Thraces. V. Thraces.
- Sarapis Σάραπισ, in Nitriote *Æg.* nomo colitur; et oves ibi deo mactantur, quod alibi non fit in *Ægypto*, 682, 45. Sarapeum Alexandriae, 675, 53. Sarapidis templum Canobicum curationibus celebre, 680, 37.
- Saravena, Σαραωνηνή, una ex decem Cappadociae praefecturis, 458, 25.
- Sardanapallus, Σαρδανάπαλλος, Anacondaraxis f., 578, 32; postremus Assyriorum rex, 628, 2; Anchialen in Cilicia condidit; regis ibi monumentum et imago; inscriptio imaginis, 473, § 9.
- Sardes, Σάρδεϊς, regia Lydorum s. Mæonum; cui Tmolus imminet, 534, 48; ab ea 30 stadiis abest Apollonis, 534, 45; quadraginta fere ab urbe stadiis est Gygea sive Coloe lacus, 535, 18. Ad Sardes Alyattis tumulus, 536, 16; Sardes captæ a Lygdami Cimmeriorum duce, 51, 27; 553, 23; captæ primum a Cimmeriis, deinde a Treribus et Lyciis, postremo Croesi et Cyri temporibus, 536, 26. Urbs nuper terræ motu majorem partem diruta, a Tiberio restaurata est, 536, 38; 496, 17. Ad Sardes Eumenes I Antiochum Seleuci f. prælio vicit, 533, 27. Sardibus nati Diodorus orator cognomento Zonas, ejusque frater Diodorus, item orator Strabonisque amicus, 536, 43. Xanthus Lydus num Sardibus oriundus sit, non liquet, 536, 51.
- Sardinia, Σαρδῶ. Ejus situs, 187, 44, de quo falsa tradunt Eratosthenes et Artemidorus, 186, 31. Polybius Sardiniam nimis occasum versus collocat, 87, 53. A Sardinia brevissimus in Africam tractus 1300 millium, sec. Chorographum, 187, 47. Sardinia a Corsica 60 stadia distat, 186, 15. Ambitus insulae sec. nonnullos 4000 stadiorum, 187, 13; longitudo 220 mill., latitudo 98 mill., sec. Chorographum, 187, 19. Sardinia a Luna conspici potest, 185, 8; a Populonio conspicitur, ægre tamen, 186, 15. Insula magnam partem aspera et parum pacata; habet tamen etiam regiones frugiferas, 187, 15. Urbes præcipuæ Calaris et Sulchi, 187, 17. Aer per acutatem morbosus. Populantur insulam montani Diagehenes sive Iolaenses, ab Iolao huc deducti, 186, 19.
- Postea Pœni Carthaginienses, deinde Romani insula potiti, 186, 25. Montanae gentes Parati, Sassinati, Balari, Aconites, qui vel Pisanus latrocinis petunt, 186, 28. Romanorum quænam in eos agendi ratio, 187, 33. Sardinia incolæ peptam gerunt et pugionem; arietum pelibus thoracum loco utuntur, 187, 41. Fortassis Sardinia quoque glandem illam fert, qua thynni ad Iberiam vesci constat, 120, 43. Sardinia arietes, musmones dicti, lanæ loco pilum ferunt caprinum, 187, 40.
- Sardoum mare, Σαρδόνιον, Σαρδώνιον πῆλαγος, 88, 1; 86, 53; 101, 27. Etruriam alluit, 182, 10; profundissimum est, 41, 46; 45, 5. Σαρδόνιος κόλπος, 119, 26.
- Sargarausene, Σαργαραυσηνή, una ex decem Cappadociae praefecturis, 458, 25; in qua Carmalis fl. et Herpa opp., 460, 20.
- Sarisa, Σάρεισα, Gordyæorum urbs, 636, 13. Situs loci incertus.
- Sarmatæ et Scythæ etiam nunc permixti gentibus Thracicis et Bastarnicis, 246, 8. Σαρμάται ἢ Σαυρομάται non memorantur apud Homerum, 474, 20. Sarmatæ Iazyges, Basilii, Urgi (?), 254, 25. Sarmatæ in Asia, 422, 31. Sarmatæ sunt pleræque gentium Caucasianarum, quas Dioscuriadem emporium frequentant, 427, 15. Equos castrant, 259, 27. Cf. v. Sauromatæ. (Sæpius Sarmatarum nomen occurrit, ut p. 114, 128, 129, 294, 296, 302, 305, 306, 312, 492, 497, 498, 500, 507, 553 *ed. Cas.*)
- Sarnius, fl., Σάρνιος (*Atrek*), Hyrcaniam a solitudine dirimit, 438, 12.
- Sarnus, Σάρνος, Campaniæ fl., Pompeios præterfluens, 205, 41 et 45.
- Saronicus sinus, Σαρωνικὸς κόλπος, vel etiam Σαρ. πόντος, Σαρ. πόρος, Σαρ. πῆλαγος, 317, 17; 326, 45; 102, 35; 288, 21. Sinus etiam Σαλαμινιακὸς κόλπος vocatur, 288, 19.
- Sarpedon, Σαρπηδών, e Mileto Cretæ profectus Miletum Asiae condidit, 542, 26; 490, 45. E Creta in Lyciam deduxit Termilas, 490, 45. Cf. 569, 28. Sarpedon Homero est Lycius, 491, 4. Sarpedon Lycum, Pandionis filium, extorrem in Lyciæ regni partem recepit, 569, 27. Sarpedon, Syrorum dux contra Ptolemaenses pugnat; quid eo prælio e pelago acciderit, 645, 31.
- Sarpedon, Σαρπηδών, prom. Thraciæ, 283, 16.
- Sarpedon, Σαρπηδών, Ciliciæ pr., 572, 5, ad quod Arimos ponit Callisthenes, 536, 12.
- Sarpedonia Diana. V. Diana.
- Sarsina, ἡ Σάρσινα, Umbrorum urbs, 189, 10.
- Saros, Σάρως, per Comana fluit in Ciliciam, 459, 21.
- Sausene, Σαυσισηνή, Paphlagoniæ regio, 481, 43.
- Sason, Σάσων, insula a Brundisio 400 stadiis; in medio fere a Brundisio ad Epirum tractu jacet, 234, 5.
- Satalca, Σάταλκα, Gordyæorum opp., 636, 13. Situs loci incertus.
- Satnioeis, Σατνιώεις, postea Saphioeis, Troadis torrens ad Pedasum urbem ab Homero memoratur, 518, 20; ad eum olim Leleges habitarunt, 267, 24.
- Saturnus, Κρόνος, infantes vorat, 402, 32, pater Corybantum, 405, 31; ejus falcem Telchines fabricarunt, 558, 26. Ejus templum, Κρόνον, Gadibus, 140, 42 *et in sqq.*
- Satyri, Hecateri filii ap. Hesiodum, 405, 13. Bacchi administri, 400, 23; 402, 17; 404, 6. Satyrus, Protopogenis pictura, 557, 15.
- Satyrum, Σατύριον, locus prope Tarentum, 231, 49.
- Satyrus, a Ptolemæo II ad explorandum Troglodyticam et elephantum venationes emissus, Philoteram condidit, 655, 10.
- Satyrus, Bospori rex, 257, 26. Satyri, viri in Bosporo potentis, monumentum, 90 stadia ab Achilleo in promontorio distans, 424, 9.

Sauromatae, Σαυρομάται ἢ Σαρμάται, non memorantur apud Homerum, 474, 20. Sauromatarum sedes, 94, 37; 106, 33; 107, 10. Quantum absint ab oceano Boreali non liquet, 245, 3. Sauromatarum aliae gentes feroces, aliae mansuetae et iustae, 251, 9. Interdum hostem persequentes Istrum transgressi sunt, 253, 23.

Savus, Σάος, Σάθος, in Istrum influit; ad eum Segestica urbs, 172, 48. In Savum fertur fluvius (Nauportus), cui Nauportus urbs adjacet, 173, 2. In eundem incidit Colapis fl., 173, 6. In Savum influit Corcoras; Savus in Dravum exit (quod non est), 260, 52.

Scææ portæ, Σκαῖαι πύλαι, Trojæ, 505, 33; 512, 10.

Scæi, Σκαῖοί, Thracæ, 505, 32.

Scæum tichus, Σκαῖόν τεῖχος, Thraciæ cast., 505, 33.

Scæus, Σκαῖός, Thraciæ fl., 505, 32.

Scamander, Σκάμανδρος (*Mendere-Su*), Troadis fl. Ejus fontes duo, quorum alter calidam alter frigidam aquam habere ab Homero proditur; nunc calidæ aquæ fons perit, neque id Demetrius mirandum esse dicit, 48, 42; 505, 32. Scamandri fons unicus in Coto Idæ colle, 515, 19. Scamander et Simois, quum alter ad Sigeum alter ad Rhœteum appropinquarint, paullo ante hodiernum Ilium conflunt et apud Sigeum exeuntes Stomalimnen efficiunt, 511, 21. Multum limi secum auferentes os cæcum et lacus marinos efficiunt, 509, 48. In Scamandrum incidunt Thymbrius, 511, 51, et Andirus, 515, 43. Scamander Cebreniæ limes, 510, 53.

Scamander, Siciliæ fl., ab Ænea nomen accepit, 520, 16.

Scamandrius, Σκαμάνδριος, Hectoris f., et Ascanius Palæscepsin transtulerunt in locum ubi nunc est Scepsis, 519, 32; eorum familiæ diu ibi regnarunt, ib. Scamandrius Phryges ex Europa in Asiam duxit, 580, 37.

Scamandrius campus ab Simoisio dorso montano separatur, 511, 15 et 24.

Scandion, Σκανδόνιον, Coi pr., 561, 11.

Scaphæ thalamiferae Ægyptiorum, 679, 44; testaceæ in Nili ostiis, 670, 47.

Scardon, Σκάρδον (*Scardona*), Liburniæ urbs, 261, 39.

Scardus, Σκάρδος, Macedoniæ mons, 275, 12.

Scarphe, Σκάρπη, prius Eteonus, Parasopis opp. in Bœotia, 351, 18.

Scarphe. V. Scarphia.

Scarphia, Σκάρπη, Locrorum Epicnemidiorum opp., 365, 49. Terræ motu dirutum, 50, 32 (Σκάρπη, 50, 35). Scarphienses Augearum agrum tenent, 366, 5.

Scaurus. V. M. Æmilii Scaurus.

Scenæ, Σκηνάι, Mesopotamiæ urbs in Babylonici finibus ad fossam quandam sita, a Seleucia 18 schoenos distans; in eam urbem exit via 25 dierum, quæ inde a Zeugmate Euphratis est per deserta Mesopotamiæ, 636, 51; 637, 14. [De Cænæ urbe ad Tigridem sita, in quam via per Mesopotamiæ deserta ducens exilis videatur, quominus cogitemus, mensuræ Strabonianæ impediunt. Quærenda urbs est juxta Euphratem prope murum medium et canalem qua Seleuciam navigatur. Schoenis vero duodeviginti ducimur ad canalem *Nahr Isa* sive *Saklawiyah*, ad quem in colle exstant veteris urbis ruinae (quas Sipparis Chesneyus vindicavit). In singulos schoenos 30 stadia (non vero 60 stadia, ut Ritter, t. II, p. 287 putat) computanda esse ex aliis locis Strabonianis patet.

Scenitæ, Σκηνῖται, Arabes regionem Mesopotamiæ et Cælestriæ adjacentes incolunt; eorum vitæ ratio, 651, 32; 637, 3 et 19 et 49; 107, 50. Babylonis finitimi, 629, 53. Scenitæ Arabes Mesopotamiæ nunc Malii a nonnullis vocantur, 636, 42. Scenitæ Arabes in Arabia Felice, 653, 28. Scenitæ quo magis Syria propiores, eo etiam mitiores sunt, 641, 25. (Aliis locis passim Scenitarum

nomen occurrit. V. p. 39, 130, 288, 735, 739, 747 sqq., 753, 765, 767, 776. Sarmatici Scenitæ, p. 492; Scenitæ Ariæ et Margianæ, p. 615 ed. Casaub.)

Scepsis, Σέψις, Troadis urbs, 518, 40, a Palæscepai 40 stadia distat; translata huc est a Scamandrio et Ascanio, quorum familiæ diu ibi regnasse dicuntur. Posteriora urbis fata, 519, 31. Centum viginti a Scepai stadiis est Cotelus, Idæ collis, 515, 19. Scepsis (Palæscepsis?) Æneæ regia fuit, sec. Demetrium, 519, 41. Scepsis regionis locus Dictæ, 405, 50. Scepai et Æsepo fl. vicina Enea (Nea?) et Argyria et Alazonia, 472, 46. Scepsis agro finitima Cebrenia; Scepsiorum et Cebrenorum controversiæ; urbis incolæ ab Antigono in Antigoniæ transducti, ab Lysimacho in patriam remissi, 510, 52. Scepsin Neleus transtulit libros Aristotelis et Theophrasti, 520, 46. Scepsis patria Erasti, Corisci, Nelei, 520, 37; Demetrii, Metrodori, 521, 22. Σκηπτῶχοι vocantur reges Achæorum, Zygorum, Hewiochorum, 425, 48.

Sceptra Assyriorum, 635, 17.

Schedia, ἡ Σχέδια, oppidum, quattuor schoenis ab Alexandria dissitum, ubi navale thalamiferorum navigiorum est et vectigal exigitur; unde nomen habeat; navigatur eo ex Alexandria per fossam Canobicam, et canali qui ex ea dextram versus ad magnum fluvium ducit, 680, 9 sqq. A Schedia ad Memphim sursum naviganti ad dextram sunt pagi plurimi, 682, 30. Haud longe supra Schediam sita est Naucratis, 681, 23.

Scedii sepulcrum, τὸ Σκεδίων, in Daphnunte olim Phocidis urbe, 364, 29.

Scheria, Σχέρια, vetus Corcyrae nomen, 224, 17; 248, 51.

Schoenus, Σχοινεύς, portus ad Saronicum sinum et Isthmi partem angustissimam. In propinquo templum Neptuni Isthmii, 317, 24. Cenchreis vicinus portus, 326, 37. Hucusque a Maleis parapius 1800 stadiorum, ib. Quot sint stadia a Schoenunte ad Piræum, 335, 34.

Schoenus, Σχοινεύς, locus regionis Thebaicæ in via qua Anthedonem itur, a Thebis dissitus 50 stadiis, 351, 3.

Schoenus, Σχοινεύς, fl. Bœotias per Schoenum locum fluens, 351, 6.

Schoenus, in Ægypto mensura varia, 444, 35; 683, § 24; 690, 34.

Sciathus, Σκιάθος, ins. Magnesiæ objecta, 375, 17.

Scillus, Σκυλλοῦς (*Krestena*), opp. Triphyliae ad Phellonem m., cum Minervæ templo, 295, 47.

Scilurus, Scythiarum rex, Palaci pater, 264, 41; 256, 36; a Mithridate Eupatore victus, 256, 36. Scilurus, et filii ejus castella in Chersoneso Taurica exstruxerunt Paladium, Chabum, Neapolim, 259, 6.

Scingomagus, Σκινγόμαγος, inter Brigantium et Ocelum sita, ab Ocelo 28 mill. distans, in Galliae et Italiae confiniis, 148, 41. (Memoratur etiam a Plinio, II, 112, qui ab eo usque ad Illiberim Galliae Narbon. latitudinem definit, quam esse Plinius secundum Harduinum et Silligium diceret 927 m. passuum. Quod est nihili. E codice T Silligii corrige 351 passus, quod bene habet satisque quadrat cum Strabone, qui inde a Veneris templo Pyrenæo ad Scingomagum exhibet 284 millia. Scingomagus cum Itinerarii statione *In Alpe* componenda fuerit.

Scione, Σκίων, Pallens opp., 279, 5.

Scipio Æmilianus. Ad eum venerunt legati Massiliensium et Narbonensium et Corbilonensium, 158, 5. Miasus est ut gentes et urbes inspiceret, 571, 10. Carthaginem delevit, 706, 53.

Scipio Africanus prior, vitæ tempus extremum Literni in Campania exegit, 202, 40.

Scipio (P. Cornelius) Nasica, in Africa a Cesare victus ad Rhuspinum, Uzitas, Thapsum, alia loca, 705, 50; 706, 1.
 Scipio (Caius, *deb.* Lucius) 3000 colonos Comum misit, 177, 32.
 Scira, Σκίρα, vicus Atticæ, 338, 16.
 Sciras, Σκίρας, antiquum Salaminis nomen, ab heroe quodam inditum, 338, 14.
 Sciras Minerva, 338, 16.
 Sciron, Σκίρων, iatro a Theseo interfectus, 336, 26. Cf. Scironides petræ.
 Sciron, Σκίρων, ventus ab Alheniensibus vocatur argestes a Scironis saxis flans, 336, 30; 23, 21.
 Scironides petræ, Σκίρωνίδες πέτραι, supra quas via ab isthmo Megara et in Atticam ducit, 336, 21; 338, 1; 326, 25. Ibi Sciron et Pityocampes degebant, quos Theseus interfecit, 336, 26.
 Scirophorion, Σκίροφοριών, mensis Atticus, 338, 17.
 Scirus. Ἡ ἐπὶ Σκίρῳ ἱεροποιία, 338, 16.
 Scollis, Σκόλλις (Σκόλλιον p. 291, 37) (*Mauri, Santa-meri*), saxosus mons, communis Dymæorum, Tritæensium et Eleorum, contiguus Lampææ Arcadiæ, 293, 35.
 Scollin ap. Homerum dici Oleniam petram conjiciunt, 293, 32; 332, 49; ex eo fluit Larissus fl., 332, 49. Ad Scollium est Pylus urbs, 291, 37.
 Sculus, Σκῦλος, urbs Olyntho vicina, 351, 13.
 Sculus, Σκῦλος, vicus Parasopie sub Cithærone, in loco aspero; ductum hinc proverbium, 351, 7. Sculus nonnulli Plataicæ ditiori adscribunt, 351, 28.
 Scombraria, Σκομβραρία, sive Hercules insula, a Carthagine Nova 24 stadia distans, mare scombris abundans habet, 132, 7.
 Scombri, ex quibus optimum garum fit, ad Scombrariam Hispaniæ ins. capiuntur, 132, 8.
 Scopas, Σκόπας, Parius statuarius. Ejus opus, Latona sceptrum tenens et adstans Ortygia nutrix, in Ortygia luco prope Ephesum, 546, 40; Apollinis Sminthei statua in Chrysæ Sminthio, 517, 19.
 Scordisci, Σκορδίσκοι, Gallica gens, Thracibus permisti, 246, 12; 260, 29, et Illyriis, 260, 29; Scordistæ vocantur, 246, 11. Eorum alii minores, alii majores dicuntur; majores inter Noarum et Margum, minores ultra Margum Triballis et Mysis finitimi; insulas quoque quasdam tenuerunt; usque ad Illyriorum, Pannonum, Thracumque montes progressi sunt, 264, 11. Urbes eorum Heorta et Capedunum, 264, 21. Scordisci ab oriente Pannonum, 263, 50. Apud Scordiscos Noarus in Istrum influit, 261, 2. Juxta Scordiscos Parisus fl. fluit, 260, 29. Scordisci sæpe fuerunt Dacorum socii, ib.; bello appetuntur a Cimbris, 244, 10. Infestarunt Dasaretios, Hybrianes et alias gentes obscuriores, 264, 37. Autariatas potentia exuerunt; diuturno imperio usi a Romanis debellantur, 264, 8. Nunc Scordisci tantum non extincta gens, 262, 22.
 Scordistæ, i. q. Scordisci.
 Scorpiorum copia Mylasæ et Alabandis in Caria, 364, 10.
 Scorpil Albanæ, 431, 30; ingentes Massæsyllæ, 705, 11; volucres in India, 599, 14.
 Scotussa, Σκοτούσσα, ad Strymonem urbs, 281, 15.
 Scotussa, Thessaliæ Pelasgotidis opp., 378, 18. Ibi oraculum fuit e quo deductum esse oraculum Dodonæum Suidas hariolatur, 273, 31 et 40. Ad Scotussam Cynoscephalæ, 379, 30.
 Scriptores veteres historiæ ut plurimum id solum spectant ὅτι ἀπρόσβαν ἤδεται ἔχει καὶ θαυμαστήν, v. c. Ctesias, Hellenicus, Herodotus, 435, 33. Πολλὰ καὶ μὴ ὅντα λέγουσιν οἱ ἀρχαῖοι συγγραφῆς, συντετραμμένοι τῷ ψεύδει

διὰ τὰς μυθογραφίας, 293, 13. Scriptores rerum Alexandri multa mentiti, 435, § 4. Scriptores λιμένιον, καπρίκιον, περιόδιον γῆς, 285, 29.
 Scultanna, Σκουλτάννας, vel Scultenna, Galliæ Cisalpinæ fluvius (in Padum influens, *hod. Panaro*), in cujus regione lana optima, 181, 18.
 Scydisea, ὁ Σκυδίσσης, Ponti et Armeniæ mons, Tauri pars, extremitates Caucasii attingit, 426, 46; 452, 3; jungitur Moschicis montibus, 470, 12. Summas ejus partes tenent Heptacomete, 470, 14.
 Scylacium. V. Scylletium.
 Scylax, Σκύλαξ, Ponti fl., in Irin incidit, 469, 16.
 Scylax, Σκύλαξ ὁ παλαιὸς συγγραφεὺς, Caryandensis, 561, 49. Phryges et Mysos circa Ascanium lacum habitare dicit, 484, 43. Troadis initium ab Abydo sumit, 498, 52.
 Scylla, Σκύλλα, Nisi flia, a Minoe demersa, nomen dedit promontorio Scyllæo, 321, 14.
 Scyllæ forma, figmentum Homericum, 17, 24; 18, 6; 21, 29. Quæ de Scylla Homerus narrat, explicanda sunt ex ratione qua galeota piscis ad Scyllæum capi solet, 19, 47—20, 33.
 Scyllæum, τὸ Σκύλλαϊον, in Bruttio ad fretum Siculum, saxum continenti junctum isthmo, quem Anaxilaus munivit, 213, 35. A latronibus olim tenebatur, 19, 15. Galeotarum prope id venatio, 19, 48; 20, 33. V. Charrydis.
 Scyllæum, Σκύλλαϊον (non quod nunc vocatur *C. Skyli*, sed quod ab eo est boream versus *C. Kryu Neri*.), pr. Peloponnesi, 316, 24. Hermionæ vicinum, unde nomen habeat, 321, 13; ab eo ad Melum 700 stadia.
 Scylleticus, Italiæ sinus, Σκυλλητικὸς κόλπος, cum Hipponiate sinu isthmum efficit, quem Diopysius muro munire volens ab iis qui extra eum habitant prohibitus est, 217, 18. Ad Scylleticum sinum est finis Cænotiæ, 212, 7 et 24.
 Scylletium, Σκυλλήτιον, nunc Σκυλάκιον, Atheniensium, qui Menestheum secuti sunt, colonia ad sinum cognominem; postea Crotoniatæ id possederunt; Dionysius vero Locrensis dedit, 217, 15.
 Scyros, Σκύρος, insula Magnesiæ objacens, Lycomedis, Achilles, Neoptolemi historia nota; præstant Scyriæ capellæ et marmor Scyrium, 375, 20; 102, 51. Scyri fluvius Cephissus, 364, 20.
 Scythæ, Σκύθαι. Eos non ignoravit Homerus; nam hi sunt quos ille dicit Hippomulgos, Galactophagos, Abios, 249, 33, 246, 5. Ea enim vivendi ratio est Scythiis et Sarmatis, quales etiamnum Thracibus et Bastarnis finitimi sunt, 246, 5. Quo sensu ἄδιον Homerus dixerit, 258, 47. Scythæ Græciis priscis uno nomine vocantur omnes gentes boream versus habitantes, 27, 36. Scythæ et Celtoscythæ a vet. Græcis universæ gentes boreales vocabantur; qui primi partes distinxerunt, eas gentes quæ supra Pontum, Istrum et Adriam sunt, Hyperboreos, Sauromatas, Arimaspos dicebant; eos autem qui sunt trans mare Hyrcanum, Sacas et Massagetes, 435, § 2. Scythæ e quattuor terræ partibus Ephoreis borealem partem obtinent, 28, 24. Scythæ Alaxones et Callipidæ supra Borysthenem, 471, 22. Scytharum notorum ultimi ultra Borysthenem habitant Rhoxolani, 94, 34. Scythæ sæpe etiam Istrum transgressi, 253, 23. Scythica gens in Chersoneso Taurica, 256, 22. Scythæ Georgi sive Agricolæ Chersonesi, 258, 35. Scythæ supra Mæotidem, 94, 37. Scythæ Nomades Europæi et Asiatici Tanai emporio utuntur, 423, 21. Scythicæ gentes Gelæ et Legæ a septentrione Albanæ, 432, 17. Scythæ, Hyrcani maris accolæ, 107, 12. Οἱ πρὸς τὸν Σκύθαι, qui sunt a Caspio mari ortum versus, 432,

14. Scythae ultimi orientem versus habitantes vulgo communiter Scytharum nomine designantur, quamquam singulae eorum gentes suas habent nomina; notiores ex his sunt Asi, Pasiani, Tochari, Sacarauli, 438, 28. Scythae supra Bactrianam habitantes, 62, 21; Bactrianæ partem eis ademerunt Parthi, 441, 48. Asiæ Scythae νομάδες et ἀνέτοκοι, 422, 31. Scythiae plerique inde a Caspio mari habitantes Dææ vocantur; qui ab his orientem versus sequuntur, Sacæ et Massagetae, 438, 26. Dææ Parni cognominati, 438, 50. Scythiae genere secundum nonnullos sunt Cancones Pontici, 464, 42. Mores Scythiae non omnibus sunt iidem; nonnullae gentes ferocissimae humanisque carnibus vescentes, aliae lacte equarum viventes et iustissimi; harum meminit Homerus, 251, 8. Nomadum victus, 258, 35. Scythae ἱππάρχαι, βρωτῆραι, εὐνομοί, sec. Aeschylum, 249, 53. Equos castrant, 259, 27. Scythae simplicissimi, minime fraudulentii, fragiles admodum; quamquam recentiore ætate mores eorum vitæque in deterius vergere coeperunt, 250, 1. Scythae ad Ponti litus hospites immolantes, carnibus eorum vescentes et capitibus poculorum loco utentes; unde ἄρνες Pontus, 248, 22. Scythae nomades latrocinii dediti; belligerantes propter tributa ipsis solvenda, 258, 40. Scythae Cimmerici e Bosporo expulerunt, 424, 1. Eorum dux Madys, 51, 17, qui Cobum et Treres expulit, 51, 30. Contra Scythas Istrum transit Darius, 258, 38; 250, 18. E Scythiis nomadibus fuit Anacharsis, 251, 35. Scythas qui erant sub Sciluro ejusque filio Palaco, subegit Mithridates Eupator, 256, 36. Scythiis animal quod κόλος vocatur, describitur, 259, 33. Scythiæ ad Mæotidem regiones aquilas non habent, 259, 32. Arcus Scythicus, 103, 27.
- Σκυθῶν ἐρημία, Scytharum desertum, regio in occidentali Ponti litore, juxta quod mare est paludosum, 42, 2; 43, 52.
- Scythia parva, ἡ μικρὰ Σκυθία, vocabatur Chersonesi pars quam Tauri tenebant, et quæ extra isthmum sunt usque ad Borysthenem; idem nomen etiam inditum portioni terræ quam Scythas occuparunt Tyram et Istrum transgressi, 258, 18. Scythiæ minoris intra Istrum paludes, 264, 25.
- Scythica sive Taurica Chersonesus. V. Chersonesus.
- Scythopolis, Σκυθόπολις, Judæorum castellum, ad Galilæam, 649, 36. (Beth-Sean. V. Ritter, t. 15, 1, p. 428 sqq.)
- Sebaste, Σεβαστή; sic Pythodorus denominavit Cabira sive Diospolin Ponti urbem, eaque pro regia utitur, 477, 10.
- Sebaste, i. q. Samaria in Judæa, 647, 26.
- Sebennytice urbs, ἡ Σεβεννυτικὴ πόλις, in Delta regione Æg., 681, 27.
- Sebennyticum Nili ostium, Σεβεννυτικὸν στόμα, 681, 5.
- Sebennyticus nomus, Σεβεννυτικὸς νομός, 681, 32.
- Secoana. V. Sequana.
- Segeda, Σεγίδα (Σίγδα St.-B.), Aruacorum sive Averacorum Celtiberorum urbs, 135, 7. (Memorat hanc urbem Appianus; aliam Segidam in Bætica habet Plinius. Situs incertus. Auctor versionis gallicæ et Groskurdus urbem esse putant eandem quæ alii Segovia dicitur (Segovie). Aliter statuendum esse censeo; scilicet Appianus Segedam, quæ primi belli Celtiberici causa erat, maximam urbem Bellorum, quibus Averaci finitimi erant, fuisse prodiit. Hinc facilis conjectura est Segedam esse eandem quam de populi nomine Vellicam vel Bellicam Ptolemæus dicit et inter Cantabrie loca recenset. Hæc vero sita erat prope fontes Iberi. Eodem in tractu Bellorum vicini erant Tittli (Appian.) sive Titti (Polyb.) s. Tuisti, quos ad fontes Iberi Strabo collocat. Urbs in hodierna Reynosa vel in vicina regione quærenda est. In eodem tractu Celtiberorum urbem, Segesamam, Strabo memorat.
- Segesama, Σεγασάμα (Segisama Julia, Ptol.; Segisamantenses, Plin.; Sagisama, Florus; hod. Sasamon), Celtiberorum urbs, 135, 14.
- Segestes, Σεγίστης, Arminii socer, quum initio sententiæ generi restitisset, deinde ad Romanos transfugit, 242, 34; Segimunti et Thusneldæ pater, Cheruscus, 242, 25.
- Segestica, Σεγιστική (Σεγίστα, Appian.; Sissek), Pannoniæ urbs, arx belli in Dacos opportuna, ad confluentes amnium navigabilium; Dravus ibi in Noarum influit, 260, 35 et 53. Pone Iapodes sita urbs in planitie ad Savum fl., qui in Istrum exit, 172, 48; ad Colapin fl., 173, 6; ad Noarum, 264, 15. Prope Segesticam Siscia castellum et Sirmium, 261, 6. Ad Segesticam usque pertinent Pannonii, 260, 35. Segesticam ex Iapodum regione multæ tum aliæ tum Italiæ merces deferuntur, 260, 40.
- Segimerus, Σεγίμηρος, Cheruscorum dux, pater Seithaci, 242, 30.
- Segimuntus, Σεγίμουντος, Segesti filius, Cheruscorum dux; ejus soror, Thusnelda, Armenii uxor, et filius Thumelicus, triumphum Germanici junioris ornavit, 242, 25.
- Segobriga, Σεγοβρίγα (Priego), Celtiberorum opp., 135, 10.
- Segusiani, Σεγυστιανοί, Lugdunensis gens, inter Rhodanum et Dubin (debebat: Ligerim) fl., 159, 40. Caput gentis Lugdunum, 154, 33. Segusianorum in campos ex Alpihus Rhodanus descendit, 154, 32.
- Selenes, Σελήνης, opp. et portus pulcherrimus in Etruria. V. Luna.
- Seleucia, Σελούκεια ἡ ἐπὶ τῷ Καλυκάδων, Ciliciæ urbs; in eam Holmorum incolæ migrarunt; patria Athenæi et Xenarchi peripateticorum, 572, 2. Ab ora maritima Seleuciam itur per viam Ποντικῆς πετρᾶς incisam, 572, 30.
- Seleucia, olim Soloece dicta, osibus vel Elymaidis urbs, ad Hedyphontem fl., a Mithridate I Parthorum rege capta, 634, 14. (Situs urbis ignotus. Hedyphon esse videtur hod. Djerrahi. Urbem in tabula retuli ad vastas ruinas Mandjari, quas Azaræ vindicat Rawlinson, qui Seleuciam quærit in hod. Mansi non longe disita ab eo loco quo in Djerrahi fluvium Zard fl. influit. Ceterum memoratur Beth-Seleucia in Act. Sancti. Martyr. Or. I, p. 99, monente Droysenio, Diadoch. t. 2, p. 711.)
- Seleucia, in Mesopotamia castellum, ad Zeugma Euphratis, Commagenæ a Pompeio adjecta; ibi Cleopatram Tigranes interemit, 638, 16.
- Seleucia ad Tigrim urbs, 447, 17, nunc Assyriæ metropolis; Ctesiphonti vicina, 633, 13; quam munivit Seleucus Nicator, a Babylone 300 stadia distantem, 629, 10. A Seleucia ad Artemitam 500 stadia, 633, 30; ad Scenas 18 schœni sunt, 637, 13. Prope Seleuciam Tigris ab Euphrate 200 fere stadia distat, 635, 37. Seleuciæ hiemem peragunt reges Parthici, 448, 22. Ex ea oriundus Diogenes stolcus, 633, 28.
- Seleucia ἡ ἐν Πιπίρ, Syriæ tetrapolis urbs; a quonam condita et unde dicta sit, 638, 24; 639, 53. Olim Ὑδατος ποταμοί vocabatur; munitissima est; Tigrane ex ea expulso, Pompejus liberum pronuntiavit, 640, 1. Ab Orontis ostio 40 stadia distat, ab Antiochia 120 st., 639, 25; a Solis 1000 fere stad., 577, 13. Ad Seleuciam Pieriæ terra ampellis effoditur, 265, 5.
- Seleucis, ἡ Σελυκίς, Syriæ regio optima, tetrapolis vocatur de maximis urbibus Antiochia, Seleucia, Apamea, Laodicea; in quattuor etiam satrapias divisa, 638, 3 et 20. Seleucidis versus Phœniciam et Coelesyriam terminus sec. nonnullos est Eleutherus fl., 641, 37.
- Seleucus Nicator, Σελευκος ὁ Νικατωρ, in Syria condidit

Antiochiam, Seleuciam, Apameam et Laodiceam, quibus nomen dedit de Antiocho patre, de se ipso, de Apama uxore et matre Laodicea, 638, 25. Argivos Triptolemi posteros in Antiochiam conduxit, 638, 45. Seleuciam ad Tigrim munivit, 629, 11. Regiones quasdam ad Indum sitas dedit Sandrococto, contracta cum eo affinitate, ac pro iis 500 elephantos accepit, 616, 28. Elephantos istos in Apamea urbe alebat, 640, 31; ibidem regis erant equilia et τὸ λογιστήριον, 640, 37. In Media condidit Europum, 450, 6. Cf. Rhagæ. Seleucus Lysimachum evertit, et a Ptolemæo Cerauno dolo interficitur, 533, 16. Seleuci uxor Apama, 494, 52. Seleucus Callinicus, Σελυκος ὁ Καλλίνικος, Antiochiam urbem auxit, 638, 39. Ei contra Antiochum Hieracem fratrem belligeranti socii erant Aradii, 642, 12. Seleucum Callinicum fugiens Arsaces ad Apasiacas se contulit, 440, 28. Seleucus Chaldaeus astronomus e Seleucia urbe, 629, 43. Babylonius 4, 50; non eadem ubique Oceano accidere statuit; cujus testimonio usus est Hipparchus, 4, 50. Seleucus a mari Rubro oriundus a Posidonio laudatur de æstus marini æqualitate et inæqualitate pro ratione signorum celestium, 144, 54. Selge, Σελγη, Pisidia opp., 488, 10 et 18; ejus conditores; Selgensium respublica; regionis natura; gummi quoddam Selgicum et Iris et styrax Selgicus, 488, § 3; historica de Selgensibus, 489, 17. E Selgensibus montibus Eurymedon et Cestrus oriuntur, 489, 15. Σελινούσιος Apollo colitur Orobitis in Eubœa, 382, 37. Selinus, ὁ Σελινεύς, Achaïæ fl., Ægium perfuit, 332, 27. Selinus, Elidis fl., locum præterit quem Dianæ emit Xenophon, 332, 29. Selinus Dianæ Ephesiæ templum præterfuit, 332, 28. Selinus, Ciliciæ fl. et opp., 571, 35. A Selinunte ad Acamantem Cypri pr. 1000 stad., 581, 49. Selinus, Siciliæ fl. apud Hyblæos Megarenses, 332, 31. (Hic fl. aliunde non notus, quantum sciam. Novimus Selinum ad Selinum urbem Megarensium coloniam.) Selinus, Siciliæ fluvius (ad Selinuntem urbem), cui object Cossurus insula, 708, 10. Selinus, Siciliæ urbs, a Megarensibus Siculis condita, 226, 45; nunc jacet, 226, 42. Ad Selinuntem calidæ aquæ salis, 228, 22. Selinusia, Σελινουσία, palus ad Caystri ostia; ampli ex ea Ephesiæ dæe reditus, 548, 31. Selleis, Σελλήεις, fluv. ab Homero (Il. 2, 659; 15, 531) memoratus; eum ad Dodonam quærit Apollodorus, quum apud Eleos cum Demetrio Scepsia quærendus sit, 272, 49. Nullus enim Selleis fluvius apud Ephyram Theoproticam invenitur, 291, 20; 290, 39. Selleis fl., Σελλήεις, Elidis fl., e Pholoe oritur; inter Chelonatam et Cyllenen exit, 290, 28; viginti quinque transitus habet, 502, 34; ei adjacet Ephyra, 290, 30. Inter Selleentem et Peneum Sylus urbs, 291, 36. Selleis, Achaïæ fl., apud Sicyonem; ei. vicinus pagus Ephyra, 291, 5. Selleis, Troadis fl., ad quem Ariaba sita fuit, 505, 17. Selli, Σελλοί, Epri populus, in regione Dodonæa apud Homerum ponuntur, 23, 38; 272, 35. De nominis etymo Apollodori sententia, 272, 35. Selurus, Σελουρος, bubulcus Siculus, prædationibus regionem Ætneam infestavit; Romæ a bestia dilaceratus est, 227, 6. Selybria, Σηλυβρία (vulgo Selymbria), id est Selyis urbs, 265, 21; in Thraciæ ora ad Propontidem (Σιύβρι), 284, 12. Sema, τὸ Σῆμα, Alexandri et regum Ptolemaicorum sepulcrum, 676, 5.

Sembritiæ, Σαμβρίται (Semberrites ap. Plin.), i. e. advenæ, vocantur Ægyptii, qui in Tenessi Æthiopiæ regione sedes fixerunt. Meroes reginæ parent, 656, 11. Sembritiæ dicebantur Ægyptii qui a Psammethico deficientes insulam supra Meroen sitam occuparunt; reginam habent, quæ Meroes regibus paret, 662, 38. Semicanes. V. Hemicyne. Semiramis, Σαμράμις, Nini uxor, cui in regno successit, Babylonem condidit, 627, 27, et regiam habuit, 70, 2. Semiramis et Ninus Syri dicuntur, 70, 1. Semiramidis murus, Euphratem et Tigrin jungens, τῆς Σαμράμιδος διατείχισμα ad Tigrin, 67, 1; 455, 10. Semiramidis opera per totum Assyriorum regnum monstrantur, 627, 29. Semiramidis in Indiam expeditio infelix, 585, 34; cum 20 hominibus ex India fuga evasit, 614, 34. Secundum Megasthenem, Semiramis, priusquam expeditionem Indicam aggrediretur, oblit, 586, 1. Semiramidis aggeri imposita Tyana, 460, 42. Semnones, Σήνωνες, (Σέωνες, Ptol. 2, 11, 15), Suevica gens, quam vicerunt Marcomanni, 241, 32. Sempronii Fanum. V. Forum Semp. Sena, Σῆνα, (Sinagaglia), Umbriæ opp., 189, 10 et 18, Of. Sita. Senones, Σέωνες, Galliæ pop., et Remi a Treviris et Nervii occasum versus habitant, 161, 37. Cf. v. seq. Senones Italiæ e Gallia immigrarunt, 162, 24. Senones Galli, qui Romam ceperant, ad Padum conseruerunt, 177, 17; 180, 14; postea prorsus deleti sunt, ib. Sentinelum, Σεντίνον (ruinæ ad Sassoferato), Umbriæ urbs, 189, 12. Sepiæ ad Sipuntis litus fluctibus ejiciuntur, 236, 7. Sepias, Σηπιάς, Magnesiæ litus tragædiis et Persica clade notum, 380, 33; prom. Magnesiæ, 279, 33. Sepias, Σηπιάς, Magnesiæ opp., cujus incolæ in Demetriadem conducti; nunc pagus Demetriadis, 374, 44. Sepius. V. Sipuntum. Septem fratrum monumenta, τὰ ἑπτὰ ἀδελφῶν μνήματα, in Mauretania ad fretum Herculeum, 702, 31. Septem putei, ἑπτὰ πύματα, Arabiæ locus, 11 dierum itinere a Negrans distans, 665, 31. Septempeda, Σεπτέπαιδα, Piceni opp., 201, 3. Septentrionalis plaga ap. Homerum verbis πρὸς ζῶρον indicatur, 28, 26. Sepultura mortuorum ap. Persas, 625, 34. Sequana (Σηκουάνα), Galliæ fl., 157, 4; 161, 12; ex Alpibus oriens per Sequanos fuit Rheno parallelus, 159, 46. [Sequanorum et Sequanæ nominum similitudo Strabonem in errorem induxisse videtur.] A meridie versus septentrionem fuit; ostia ejus paullo longius quam Rheni a Britannia distant, 160, 42. Flexibus suis plus regionis includit quam Rhenus, 160, 37. Longius quam Liger et Garumna navigatur. 160, 42. Ad Sequanam Parisii eorumque urbs Lutetia (Lutecia), 161, 54; Meldi et Lexobii, 162, 2; ad ostia Caleti, 161, 40; ab ostio in Britanniam trajiciunt, 160, 13. Ad Sequanam a Lugduno 1000 stadia, 160, 47. Sequani, Σηκουανοί, Galliæ populus, 171, 43; 173, 30. Helvetiis vicini, 161, 4, a quibus dirimuntur Jurasio monte, 161, 7; pertinent usque ad Ararem fl., 154, 35; 160, 7; 159, 49, et usque ad Rhenum, 159, 49. Per eos Sequana fuit, ib. Sequani antiquitus Romanorum et Æduorum inimici; Germanis in Italiam irrumpentibus socios se præbuerunt, tam potentes ut discessu suo illos redderent impotentes, 160, 7. Eorum cum Æduis inimicitiam auxit contentio de vectigalibus ex Araris fl. transitu percipiendis. Nunc vero Romanis parent, 160, 13. Optima salsamenta suilla Romanis suppeditant, 160, 1.

Serapis. V. Sarapis.

Seraspadanes, Σερσπαδάνης, Phraata IV filius, 637, 32. Seres, Σέραι, Indis; longevi, 597 54; 598, 50. Ad Seres et Phrynos usque Bactriae reges graeci dominationem protulerunt, 443, 10. Σερὰ δόγματα, 591, 37.

Serguntia Durio adiacens Celtiberorum urbs, 134, 38. (Intelligenda est ea urbs, quae ap. cet. Seguntia (Siguenza) vocatur, quae a Durio meridiem versus 250 fere stadia distat. Haud longe tamen a Seguntia fluvius est qui in Durium exit. Serguntiam pro Seguntia dixit, ut *Caeso* pro *Oeaso* dicitur et similia).

Seriphus, Σέρπος, Cycladum una, 417, 2, fabulis de Dictye, Danae, Perseo, Gorgonis capite, nota, 418, § 10.

Serpentes Mauritanias, 702, 2; ingentes ap. Hesperios Aethiopes, 702, 20; cum elephantis pugnantes in Meroe ins., 698, 5; in arenis isthmi Pelusiaci, 682, 28. Fugantur gangiti lapide, 636, 25. Serpentes ὑμένετοι in India, 599, 11. Alii serpentes Indiae ingentes, 58, 51; in Abisari regione, 595, 16, et in Aethiopia, 660, 3. Serpentes Sabaeorum terrae, 662, 12; Gedrosiae, 615, 20. Serpentum coriis nonnulli barbarorum Libycorum pro indumentis utuntur 703, 24. Serpens 10 cubitorum inter dona quae Porus Augusto misit, 612, 40.

Serrium, Σέρριον (Σέρριον Herodot.), Thracicae orae prom., 282, 29.

Sertorius Σερτίριος, in Hispania bellum gessit, 131, 27; circa Segobrigam et Bilbilin, 135, 11; in Iacetanorum regione, 134, 19. In Ileda, Osca, Calaguri, Tarracone et Hemeroscopio oppidis postremam belli partem confecit, postquam Celtiberia fuit ejectus; decessit autem Oscae, 134, 4, debellatus, 239, 2. Dianio ad Hemeroscopium sito tamquam arce usus est, 132, 1. Antae ossa ad Lyngem Mauretaniae delevit, 703, 54.

[Q. Servilius] Caepio (Scipio codd.) quum Toloae thesauros Delphis raptos attrectasset, vitam in calamitatibus finivit tanquam sacrilegus, patria ejectus, relictis filiabus, quae constupratae perierunt, prodente Timagene, 156, 5.

Servilius Isauricus piratas debellavit, 567, 42; Olympum, Corycum, Phaselidem, alia castella, quae Zenicetes praedo tenebat, cepit, 573, § 7. Isauricus dictus est quod Isauros debellavit, 487, 17.

Sesamus in India, 588, 47. Sesami oleo Assyrii unguntur, 635, 19.

Sesamus, Σήσαμος, olim pagus, postea arx Amastris urbis, 466, 45.

Sesarethii, Σασαρήθιοι (qui et Dasarethii), in Illyrico, 271, 23.

Sesithacus, Σειθήακος, Segmeri Cheruscorum ducis filius, cum Rami uxore triumphum Germani ornavit, 242, 30.

Sesostris, Σέσωστρις. Ejus peregrinatio, 51, 18. Expeditione sua in Europam usque processit, 585, 47. Totam Aethiopiam permeavit usque ad Cinnamomiferam regionem. Quaedam ejus monumenta monstrantur, columnae et inscriptiones, 671, 46. Troglodyticam subegit usque ad Diren prom., ubi columnam posuit; hinc in Arabiam transgressus omnem Asiam peragravit; quapropter multis in locis Sesostris valla appellantur, et templa Aegyptiorum deorum inveniuntur ab eo exstructa, 654, 40. Sesostris Ildis fanum ad oram sinus Arabici exstruxit, 655, 49. Ante bellum Trojanum primus fossam e Nile in sinum Arabicum ducendam fodere cepit, 683, 36; qua de causa ceptum non peregerit, 32, 4.

Sestias, Σητιάς ἄκρα, prom. Chersonesi Thrac., 284, 3. Ad eum Xerxis pons, 284, 3.

Sestus, Σητόρ, Chersonesi Thracicae urbs, 89, 41; una cum Abydo subjecta erat Asia, 501, 19. Bene munita, est; olim sub eodem duce erat sub quo Abydus, 506, 1;

ab Abydo distantia; ad Sestum locus, quo Xerxes pons Hellespontum junxit, Apobathra dicitur; situs urbis; in Abydum transiendi ratio, 506, 4 et 26. Septem stadiorum fretum inter Sestum et Abydum, 103, 6. Sestus ab Aegospotamo 280 stadia distat, 284, 5.

Sethroites nomus, Σεθροῖτης νομός, Aegypti juxta lacum in Delta regione, 683, 25.

Setia, Σητία, Latii opp. inter Appiam viam et Latinam, 198, 4.

Setinus in Latio ager palustris, 193, 9. Setinum Latii vinum nobile, 195, 5; 198, 5.

Setius mons, Σήτιον ὄρος, (sic Ptol.; Σίτων ὄρ. codd. Strabon.), Cap. de Celta, in sinu Gallico, 150, 48.

Seusamora, Σευσάμορα (Samihawro), Iberiae castellum ad fluvium [Aragum], qui in Cyrum influit; objacet 16 stadiorum intervallo Harmozica ad ipsum Cyrum, 429, 39. Cf. Harmozica.

Seuthes, Σεύθης, Odrysarum rex, 282, 50.

Sevennae. V. Cemmenus mons.

Servius rex Esquilinum et Viminalem colles urbi adjecit, 195, 27.

Servorum nomina apud Atticos usitatissima, 253, 1.

Sextiae aquae. V. Aquae Sextiae.

Sextius Salyes a locis maritimis repulit, derelictamque ab iis regionem Massiliensibus adjunxit, 149, 40. Aquas Sextias condidit, 149, 42.

Sibae, Σίβαι, Indiae gens, 597, 24. Pellibus amiciuntur et clavæ signum bobus et mulis inurunt, ideoque Herculis posteri esse creduntur, 586, 41.

Sibini, Σιβίνοι, Germaniae gens, cum Zumis, Butonibus Mugilonibus, Semnonibus inter eos recensentur, quos Marcomanni vicerint, 241, 32. (Haud dubie lidem sunt, qui apud Ptolemaeum 241, 32 Σαδίνοι, Σιδεῖνοι, Σιδήνοι vocantur et inter Suebum et Viadrum fl. ponuntur.)

Sibylla Erythraea, 550, 48; 691, 44. Sibyllae oraculis Romani utuntur, 691, 10. Sibyllae oraculum, 486, 18.

Siccitas ingens in Asia Artaxerxis temporibus, 41, 25.

Sicani, Σικανοί, barbara Siciliae gens, 224, 31.

Sicilia, Σικελία νῆσος μεγίστη τῶν καθ' ἡμᾶς καὶ ἀπὸ τῆς, 101, 32. Eam Homerus eodem modo quo prisci historici descripsit, sec. Polybium, 19, 41. Siciliam Homero melius novit Hesiodus, Aetnam et Ortygiam memorans, 19, 10. Sicilia a Rhegina regione abrupta censetur, 50, 10. Fortasse non est frustum ab Italia abruptum, sed vi Aetnae ignis insula e profundo projecta, 45, 21. Olim Trinacria, deinde Thrinacis dicta; ejus figura triquetra; Pachynum, Pelorum et Lilybaeum promontoria; singulorum laterum longitudo totiusque insulae ambitus sec. Posidonium et Chorographum romanum et Ephorum, 220, § 1; 69, 28. A Criumetopo Cretae ad Pachynum pr. 4500 stadia; hinc ad fretum Siculum 1000 et amplius; a fretis ad Columnas 12000 stadia, 87, 32. A Sicilia ad Carthaginem 1500 stadia, 101, 17. Sicilia tota est cava et sub terram ignis fluviorumque plena, 228, 22. Agri praestantia, 227, 11. In mediterraneis pauca habet oppida, quorum pleraque pastorum domicilia, 226, § 6. Sic ora a Pachyno ad Lilybaeum pertinens nunc fere deserta est, 226, 7. Siciliae aquae calidae Selinuntiae, Himerenses, Aegestae, 228, 26; crateres Palicorum, 228, 32. Sicilia ταμεινὸν τῆς Πρώτης, 227, 18. Insulam tenentes barbari partim indigenae, partim e continente advenae, 224, 27; eos a maritimis Graeci arcebant; in mediterraneis vero manebant Siculi, Sicani, Morgetes et alii nonnulli, inter eosque Iberes, qui omnium primi insulam frequentasse ab Ephoro dicuntur, 224, 29. Ex Italia migraverunt Morgetes et Siculi ab Enotris ejeci, 214, 23. Siciliae tyranni Italiae inferioris incolas, Graecos maxime, damno affecerunt, 210, 50. V. Dionysius. Graecos et

barbaros Siciliæ infestarent Carthaginienses, 224, 36. Sicilia ab armentorum pastoribus in magnum discrimen adducta, 226, 52. Siciliam S. Pompeius ad defectionem pertraxit, 214, 29; 117, 27. Siciliæ prætor, 230, 24. Sicius, Σίκυος, ina. maris Cretici, 416, 15. Siculi, Σικαλοί, barbara Siciliæ gens, 224, 31. E Rhegi regione ab Ænotris pulsæ in Siciliam abeunt, 214, 23. Siculos nominat jam Homerus, p. 5, 32. Siculum fretum, δ Σικελικός πορθμός δ κατὰ Σικελίαν πορθμός, eodem quo Oceanus modo fluctibus agitur, sec. Eratosthenem, 45, 46; ob fluxus et refluxus periculosum est, 19, 28. Hinc Homericæ de Charybdi fabula, 36, 23. Loca freto vicina Homeri temporibus inaccessa penes latrones fuerunt, 16, 51. Freti latitudo septem stadiorum, 101, 15; sex stadiorum sunt summæ angustiae, 213, 39. Siculum fretum sub eodem meridiano sub quo Carthago et Roma sec. Eratosthenem, 76, 48. A Siculo freto quot sint itinere terrestri et maritimo stadia usque ad Iapygium, 176, 19. Ab eo ad Lacinium 1300 stadia sec. Polyb., 217, 31; ad Narbonem 11200 st. et amplius sec. Polybium, 86, 48; ad Peloponnesum 3000 stadia sec. Dicæarchum, 86, 37. In Siculum fretum feruntur thynni, quos ibi vorant pisces majores, 20, 1. In Siculum fretum desinit Apenninus m., 106, 46. Cf. 175, 17 et 25. Siculum mare, Σικελικὸν πῆλαγος. Ejus situs et ambitus, 102, 2; a Pachyno ad Cretam longitudo stad. 4500; tantundem ad Tanarum Laconicæ, 102, 25; ab Iapygia acra ad recessum sinus Corinthiaci minus 3000 stadiis, ib. Siculum pelagus contingunt Creticum, Saronicum et Myrtoium, 102, 35. Siculum mare etiam Ausonium dicebatur, 194, 17; 101, 45; confluit cum eo id quod ante Syrtis et Cyrenaicam est, 101, 45. Implet sinum Ambracicum, Corinthiacum et Crisæum, 269, 10; profundissimum est, 176, 13. Aliis locis passim mare Siculum memoratur. Sicyon, Σικυών, initio Ægiale, dein Mecone dicta; urbem a mari in locum 12 vel 20 a litore stadia distantem transtulit Demetrius Poliorcetes, 328, 42 sqq., 320, 17. Urbem Asopus præterfuit, 225, 46; 328, 29. Ad Sicyonem est Sella fl., eique vicinus Ephyræ pagus, 291, 5. Sicyoniam a Corinthia Nemea fl. discernit, 328, 44. Sicyoniæ pars Asopia, 328, 29; pagus Platææ, 354, 2. Sicyon in Agamemnonis regno fuit, 324, 12. Eam obtinuit Phalces, 334, 48. Sicyoniorum tyranni; in libertatem Sicyonios vindicavit Aratus, 328, 50, et fœderi Achaico adjunxit 330, 52. Sicyonii maximam partem agri Corinthii a Romanis acceperunt, 327, 26. Pingendi et fingendi artes excoluerunt, 328, 14. Sicyone est templum Diæ seu Hebes, 328, 37. Side, Σίδη, Pamphyliæ opp., 488, 12; ab Acamante Cypri pr. 1600 stadia distans, 581, 51. Cumæorum colonia; Minervæ ibi templum; propinqua ei est ora Cibyrtarum minorum, 570, 2. Sidæ est Cilicum piratarum ναυπηγίων et forum, 567, 15. Side, Ponti castellum, Sidensæ regioni nomen dedit, 469, 38. Sidene, Σιδωνή, Ponti regio, 104, 33; 469, 38; 470, 15. 476, 23; Themiscyræ contermina, castella habet Siden, Chabaca et Phabda, 469, 36. Amisenorum est, 469, 2 et 17. Major Sidene pars humilis est, 44, 3. Sidena, Troadis opp. ad Granicum, nunc dirutum, 502, 45. Sidenam Glaucias tyrannus confugerat; Cræsus oppidum diruens quum diris devoveret eos qui denuo locum muro cingerent, postea oppidum alio in loco positum est, 514, 49. Sidetani. V. Edetani. Sidicini, Σιδικῖνοι, quorum est Teanum opp., genere Oci sunt, 197, 52.

Sidon, Σιδών (Saida), Phœnicie urbs, a Beryto 400 (deb. 200) stadia, 644, 7; a Tyro 200 st. distat, 645, 9; portum bonum habet, 644, 19. Prope Sidonem incipit Antilibanus, 642, 42. Sidone dies maxima 14 ½ horarum, 110, 48. Sidonis major pars terræ motu diruta, et alia urbs supra Sidonem sita absorpta est, 48, 23. Sidon a poetis magis quam Tyrus celebratur, 644, 13. Sidonios Homerus novit, 2, 6. Sidonii, quos Menelaos ap. Hom. adiit, sunt urbis Phœnicie, 33, 37. Antea Alexander et Helena eorundem hospitio usi erant, 34, 10. Nonnulli Sidonios Homericos quærant in sinu Persico; horumque colonos esse volunt Sidonios Phœnicie, 667, 10; 35, 35. Sidoniorum opera, πέπλοι καμπόκυκλοι, 34, 13; cratera argentea auro ornata, 34, 18, et alia, 34, 28. Vitri fabricas habent, 645, 12; πολυδαΐδες, 34, 29; κολύτρυνοι et καλλίτρυνοι; astronomiæ et arithmetice et reliquæ philosophiæ periti, 644, 43. Sidonius Mochus, Trojano bello antiquior, cuius de atomis dogma esse dicitur; alii Sidonii sunt Boethus philosophus et frater ejus Diodotus, 645, 1. Sidonii exules Aradum condunt; cum Aradiis et Tyrillis Tripolim condiderunt, 642, 31. Sidones, Σιδόνες, Bastarnica gens, sedis incertæ, 254, 32. Siga, Σίγα, Massyliorum urbs, Sophacis regia, nunc diruta, 704, 16. Sigeli, Σιγέλιου, monumentum in Boeotia, 346, 46. Cf. Narcissus. Sigerdis, Σιγέρδος, regio, sicuti Saraosti regio, a Patalene ortum versus sita (in *Guzerati* vel etiam magis meridiem versus), a Bactriæ regibus græcis occupatur, 443, 8. (*Sigerus* portus, hodie *Zygour*, memoratur Plinio; idem Melizigara vocatur in Anon. Periplus maris Erythr. Is tamen num ad nos pertineat, parum liquet.) Sigeum, Σίγειον (*Ieni-scher*), Troadis opp. muro cinctum Archæanax Mytilænæus Iliacis lapidibus usus, 513, 17; occuparunt Athenienses Phrynone duce; ortas hinc controversias tandem diremit Periander, 513, 19. Sigeum ab Iliensibus dirutum inobedientiæ causa, 513, 45; 509, 44. Sigenes partem agri trojani, post everSAM urbem, obtinuerunt, 515, 8. Sigeum, Σίγειον, Troadis prom., ab Eleunte 40 stad. distans, a Rhæteo 60 stadia, 510, 2; 283, 35 Σιγιάς άκρα, 516, 43. Τῇ Σιγιάδι άκρα objacet in Chersoneso Protesilaicum et Eleussa, 509, 51. Ad Sigeum Stomalimne, 511, 24; Naustathmum Græcorum, 512, 23; Achilles templum et sepulcrum, 510, 7, et Patrocli et Antiochi sepulcra, ib. Sigeum prom. nonnullis Hellesponti in-stium, 284, 43. Sigia, Σιγία, vocabatur locus in quo Alexandria Troadis posita, 517, 15. Siginni, Σιγιννοί, una cum Derbicibus, Tapyris et Caspiis memorantur, 446, 4 (adeo ut inter mare Caspium et Persidem alicubi eos posuisse Strabo videatur Alii Siginnos prope Colchidem collocant. V. Saint-Martin *Géogr. anc. du Caucase* p. 61 sqq.); de Signorum moribus quædam, ib. Signia, Σιγνία, Latii opp. inter Latinam viam et Appiam, 198, 4. Signium vinum alveum satens, 198, 5. Sigriana, ἡ Σιγριανή, Mediæ regio, 450, 40. Sigrium, Σίγριον, Lesbi prom., 284, 44; 527, 13 et 22; 528, 29 et 33. Sila, Σίλας, silva in Bruttio 700 stadiorum longitudine. Hinc pix optima, 216, 52. Sila, Σίλα (Sena?), urbs ab Iapygia 562 mill. abest sec. Polyb., 236, 44. Silaceni, Σιλακηνοί, Elymæis finitimi, quorum exiguus est principatus, 634, 22. [Ni fallor, sunt incolæ *Sila-khur* regionis, quæ est in convalle *Dissul-Rud*, ubi

- exstat *Burudjird* opp. (34° lat., 46° — 47° long.). Cf. Rawlinson apud Ritter. t. 9, p. 211.
- Silanus, Σιλανός, historicus de fonte quodam Gaditano ab Artemidoro laudatur, 143, 23.
- Silaris, Σίλαρις, Campaniæ in Lucaniæ finibus fl., 209, 39; 212, 18; cuius aqua plantas injectas in saxa convertit, 209, 25. Fluvius a Sireussis 260 stadiis abest, 209, 33. Ad eum usque Picentini habitant, 209, 21.
- Silas, Σίλας Indici, fl., cui nihil innatat, 599, 23.
- Sileni, Σιληνοί, Bacchi ministri, 400, 23; 402, 17.
- Silenus, tibiarius inventor, 403, 45.
- Siliquastrum, ἡ καρπία, in Meroe ins., 696, 3.
- Silvium, Σιλοῖον, Apuliæ urbs, usque ad quam Peucetii pertinebant, 236, 25.
- Σίλφιον. V. Lasepitiū.
- Silla, Σίλλα, Thraciæ locus Perintho et Selybriæ superjacens (fort. bod. *Tchanda*), 284, 13.
- Simi, Σιμοί, Æthiopes, orygm cornibus pro armis utens, cum Struthiophagis bella gerunt, 657, 31.
- Simiæ Mauretanici, 702, 6.
- Simnias, Σιμνίας, grammaticus, Rhodius, 559, 45; 312, 46.
- Simodia, ἡ Σιμωδία. V. Simon.
- Simois Σιμοεύς, Siciliæ fl., cui nomen indidit Æneas, 520, 16.
- Simois, Troadis f., Callicolonem præterfluit 5 stadiorum intervallo, 511, 33; cum Scamandro coit, 511, 22. Cf. Scamander. Per Simoisium campum labitur, 511, 15. Ad Simoentem Polium condiderunt Astypalaenses, 515, 1. Simoisius campus Troadis, Σιμοσίσιον πεδῖον, 511, 14. (Cf. Scamandrius campus.) [Simois fl., sec. Demetrium Scepsium ejusque sectatorem Strabonem, is esse debet qui hodie *Dumbrek* vocatur, atque Thymbrius fl. in hodierno *Kamara-Su* ex eorundem sententia querendus est. (V. Eckenbrecher in *Rhein. Mus.* 1842, p. 1 sqq., et Ulrichs, *ib.*, 1843, p. 573 sqq.) Num vero recte ita Demetrius statuerit, jure tu quæras. Ipsa nomina claimant Simoentem esse hodiernum *Shimar* et Thymbrium nunc vocari *Dumbrek*. Idque bene cadit in veterem geographiam, si vetus Troja in eodem loco erat quo Ilium novum, ut ipsi Illenses contendeant et Hellanicus et Alexander et ceteri omnes grammaticorum ævo antiquiores. Quorum sententiam impugnans Demetrius haud dubie contendit Simoentis et Thymbrii nomina a posterioris ævi Illensis ad fluvios esse translata a quibus sec. Homeri carmina aliena essent.]
- Simonides, Σιμωνίδης, iamborum poeta, in Amorgo ins. natus, 418, 47.
- Simonides Cyzicus, ex Iulide Ceus, consobrinus ejus Bacchylides, 417, 43. Simonides ἐν Μύκονι ἀδυράμειον τῶν Ἀγλαῶν de Memnonis sepulcro, 619, 45. De Perithæbis et Lapithis, 379, 14. De Hyperboreis, 605, 53. Laudatur etiam p. 529, 16.
- Simus, Σίμος (Σίμων, codd.). p. 553, 27, μελοποιός, e Magnesia ad Mæandrum oriundus, τὴν Σιμωδίαν introduxit, 553, 27 et 36.
- Simyra, τὰ Σίμυρα, Syriæ opp. a Maratho meridiem versus situm, 641, 35. [Simyra, secundum Schawii sententiam, foret hod. *Sumra* (sedes Zemaritarum, ap. Mosem 1, 10, 18, ut Ritter censet, t. 17, p. 857); qui locus in Berghausii tabula *Yamura* scribitur et e regione Aradi insulæ et a Fonte serpentini (*Egydra*) occasum versus ponitur. Id vero parum quadrat in Strabonianam nominum seriem et in ea quæ apud Ptolemæum et Plinium leguntur, quorum ille Simyra ad Eleutherum fl. ponit, Plinius autem, 5, 20, 77 sq., Libanum usque ad Simyram, quam inter Marathum et Eleutherum ponit, porrigi tradit. Hinc patet τὰ Σίμυρα magis me-
- ridiem versus fuisse eo fere in loco ubi Itin., p. 572 habet *mutationem Spichin* (†), 13 m. p. ab Arado disantam. Mensura hac decimur ad hod. *Simoheia*, quod ipsum fort. est *Simyra* veterum.]
- Sinda, τὰ Σίνδα, Phædiæ opp., 488, 20 et 39; ἡ Σίνδα, 588, 52.
- Sindi, Σίνδοι, Mæotiarum populus, 424, 54. Eorum regia Aborace, 424, 39.
- Sindice, Σινδική, ad Bosporum Cimmerium regio; in eo Hermonassa et Apaturi Veneris fanum et Gorgiopia et Sindorum regia Aborace, 424, § 10; 422, 36; 258, 30.
- Sindicus portus, Σινδικὸς λιμὴν, et urbs, 180 stadiis a Co-rocondama orientem versus, 426, 7.
- Sindomana Σινδόμανα (Sindonalia codd.), Indici urbs in Sabi ditione, 597, 30.
- Sindones ex lana arborea in India conficiuntur, 591, 35. Sindonibus candidis Indi utuntur, 612, 13; iidem epistolas in sindonibus scribunt, 610, 33.
- Singiticus sinus, Σιγγιτικὸς (Σγγιτικός, 279, 19) κόπος, Thraciæ, 279, 19, 28 et 31.
- Singus, Σίγγος, vetus Macedoniæ urbs, nunc diruta, quam Singitico sinui nomen dedit, 279, 20.
- Sinua, Σινῶα, in Libano locus munitus, Ituræorum prædonum receptaculum, 643, 16. Castellum istud fortassis in hodierno *Djebel Sannin* fuisse ob nominum similitudinem suspicatur Ritterus, p. 17, p. 585.
- Sinnaca, Σίννακα, Mygdoniæ opp., in quo Surena Crassum dolo captum interemit, 636, 8.
- Sinope, Σινώπη, Ponti urbs, Milesiorum colonia; urbis situs, potentia, fata, monumenta enarrantur; viri Sinopenes celebres, 467 sq., § 11. Sinope et Lysimachia in eodem parallelo, 111, 19. Sinopen inde ab Issico sinu circa 3000 stadia sec. Eratosth., 57, 6; ab Amiso 90 stadia, 468, 42. Distantiæ a Chalcedonensi fano et Heraclea et Carambi, 468, 9. Sinopensium pagus Armeniæ, 467, 16; emporium olim fuit Cytorum, 466, 50. Circa Sinopen sunt vestigia expeditionum Phrix et Iasonis, 38, 22. In Sinope urbe Mithridates Euergetes necatur, 410, 22. Sinopes regio oleas fert, 61, 18. Ἡ Σινωπικὴ ὄρεσιν quasnam arbores ferat, 468, 25. Ad Sinopen pelamydum piscatio, 366, 6. Sinopica rubrica in Capadocia reperitur, e Sinope vero quum exportari soleat, Sinopica dicta est, 462, 39. Sinopica terrâ non deterius est minium Turdetaniæ, 119, 34.
- Sinoria, Σινωρία, Armeniæ minoris castellum ad fines Armeniæ majoris situm; unde Σινωρία a Theophrasto appellatur, 475, 41.
- Sinotium, Σινώτιον (*Sign*) vetus et novum, Dalmatarum urbes ab Augusto combustæ, 261, 52.
- Sinti, Σιντοί, Thracæ, quos Σίντιας Homerus vocat, 393, 21; 282, 15; Lemnum incoluerunt, 282, 15. Sinti, Sinties, Sali, Sapæi una eademque gens; habitaverunt in Lemno et circa Abdera, 471, 8. Per Sintos et Mædos Strymon decurrit, 281, 19.
- Sinties. V. Sinti.
- Sinuessa, Σινώσσα, Latii opp., 194, 43; 197, 27; 202, 39; in via Appia, 194, 26; 235, 7. Ejus situs; aquæ Calidiæ, 195, 7. Ad Sinuessam usque Latinorum ora maritima pertinet inde ab Ostia, 182, 22; 192, 54. A Sinuessâ ad Misenum pertinens sinus magnus, 202, 5.
- Siphnus, Σίφνος, Cycladum una; maris Cretici ins.; Σίφνιος ἀσπράγος, 416, 19; 417, 3.
- Sipuntum, Σίπους, Apuliæ oppidum, Diomedis opus, quasi Σηπιούς, a sepiis, quæ ibi mari ejiciuntur, nomen habet, 236, 5.
- Sipds. V. Sipuntum.
- Σικυλὴν Rhea, 402, 45.
- Sipylos, Σικυλος, Lydiæ mons, 48, 48. Ei subjacet Magnesia,

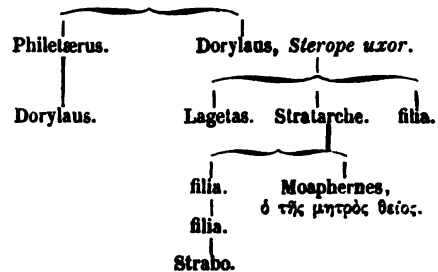
489, 48; 531, 37. Sipyli metalla, 580, 21. Regio quæ circa Sipylium est, sæpe vocatur Phrygia, 489, 40.
 Sipyli, Lydiae urbs, regnante Tantalo terræ motu eversa, 48, 48; 496, 15.
 Siraci, Σιρακοί, Asiæ pop. inter Oceanum et Caucasum, 422, 32; Σιρακοί nomades inter Mæotidem et Caspium mare, 434, 29. Siracum planities a borea Caucasi, 434, 21. Siraces Achædeum fl. accolunt, 434, 41. Siraceam terram perfluens Mermodas in Mæotidem exit, 432, 42.
 Sirbis, Σίρβις, priscum Xanthi Lycii fl. nomen, 568, 16.
 Sirbonitis palus, Σιρβωνίτις λίμνη, in Ægypti confiniis, 687, 53. Sirbonis palus, Σιρβωνίς λίμνη, olim mare fuit; deinde lacus, tum hic erumpens in mare naturam paludis induit, 42, 10. Sirbonis palus, in loco qui Ἐρπηγμα dicitur, in mare erumpit, nunc tamen eruptio ista obturata est; paludis longitudo et latitudo, 646, § 32; 647, 19; 649, 54. Aquam habet gravissimam, et bitumen, de cuius eruptione et colligendi ratione agitur fusius, 650, 7. [Confundit Strabo Sirbonidem lacum et Asphaltitem.] Adjacens Sirhoni (i. e. Asphaltitæ) paludi regio ignem alit. Tredecim olim urbes ibi fuerunt, quarum caput Sodoma, 650, § 44. [In Peræa ad Asphaltiten lacum erat Sirbonitis regio. Quæ fortasse causa fuit ut Asphaltites lacus cum Sirbonide confunderetur.]
 Sirenes, Σειρήνες, quarum una fuit Parthenope, 21, 33, cuius monumentum Neapoli, 18, 51. Sirenum fanum in Minervæ promontorio, quod a Surrento versus Capreas i. excurrit, 18, 35. Sirenes ab aliis ponuntur in Peloriade, ab aliis in Sirenuis, 18, 27.
 Sirenes, αἱ Σειρήνες, insulæ ad Minervæ prom. Campaniæ, 206, 14. Desertæ et saxosæ sunt, ib.; a continente abruptæ, 214, 51. Eædem vocantur Sirenuis in sqq.
 Sirenuis, Σειρηνοῦσαι, sec. Eratothenem scopulus est trivertex, Cumanum sinum a Posidoniate distinguens; sec. Strabonem sunt tres insulæ in Posidoniate sinu cubito Surrentino projectæ, et Sirenes dictæ, 18, 31; 19, 16 21, 39; 210, 4. Sirenuis quot stadia distent a Silaro 209, 32.
 Sirenuis promontorium sive Minervæ prom. Campaniæ, 206, 10; 209, 17.
 Siris, Σίρις, Lucaniæ fluvius et urbs, postmodum navale Heracleæ, a quo 24 stadiis, a Thuris 330 stad. dissita est; Minervæ Iliacæ ibi simulacrum cur palpebras clausas habeat, 219, 20. Siris urbs Chouum erat, quo tempore Iones e Lydia profecti eam ceperunt et Polieon vocarunt, 219, 28. Siris a nonnullis Rhodiorum colonia esse dicitur, 219, 41. Siritis regio, ἡ Σειρήτις, 212, 12. Tarentinis et Thuris de Siritide belligerantibus, ita res composita, ut æquo utrinque jure Siritis incoletetur, Tarentinorum tamen colonia esse judicaretur, 219, 42. Siris, sec. Antiochum, postea Heraclea dicta est et cum nomine etiam locum mutavit, 219, 46.
 Sirmium, Σίρμιον, Pannoniæ opp. non longe a Segestica, in via qua ex Pannonia in Italiam itur, 261, 7.
 Sirrha, Σίρρα, Arrhabeii filia, mater Eurydice, quæ Philippum Amyntæ peperit, 271, 31. V. Irrha.
 Sisapon velus et novus, Σισάπων ὁ παλαιὸς λεγόμενος καὶ ὁ νέος, in Turdetania argenti metalla habent, 117, 49. (Alter est Almaden minii metalla habens, quæ in Sisaponense regione memorat Plinius; alter, sec. Lopez, foret Guadalcanal, ubi argenti metalla sunt. At hæc potius esse debent metalla quæ Strabo circa Ilipam existere ait.)
 Siscia, Σισκία, castellum Pannoniæ prope Segesticam, 261, 6.
 Sisimithræ petra, Σισιμήθρου πέτρα, in Bactriana, in qua Roxanen custodiebat Oxyartes, 443, 52.

Sisines, Σισίνης, Strabonis ævo Cappadociæ imperium affectans, thesauros in Noris castello asservavit; Cadena pro regia usus est, 480, 24.
 Sisis, Σίσις, Antipatri Armeniæ reguli pater, 475, 37.
 Σισύπειον Corinthi, 326, 15.
 Sisyra, Σισυρά, Amazo, a qua quidam Ephesiorum Sisyrbite vocantur, 541, 29.
 Sisyrbite. V. Sisyra.
 Sitacene, ἡ Σιτακηνή, a Seleucia orientem versus, 633, 30; regio secunda, inter Babylonem et Susidem sita, 633, 32. Sitacene, nunc Apolloniatis dicta, Babylonis pars Susidi proxima, 623, 18; 449, 53; imminent ei Paraceleni et ex parte Elymæi, 623, 18.
 Sithones, Σιθῶνες, Edonorum pars in Macedonia, 275, 33. Sithonum in regione ad triginta urbes condiderunt Chalcidenses, 275, 36.
 Sittaceni, Σιττακηνῶν, Mæotiarum gens, 425, 2. (Siraceni ap. Ptolemæum?)
 Smaragdi in India, 611, 40. Smaragdi in aurifodinis, 663, 9. Smaragdi metalla in ora maris Rubri, 692, 44.
 Smintheus. V. Apollo.
 Sminthium, Σμίνθιον, Chrysæ ad Theben sitæ. Ad hoc referendum quod de Teucris et muribus narratur, 524, 25; 517, 19 et 40; 523, 7. Sminthia duo Hamaxiti, 517, 42. Sminthium in Lariæo agro Troadis, 517, 44; Lindi, 517, 46; in Rhodo urbe, 517, 45; in Pariauo agro, 517, 44; in Ceo, 418, 6.
 Smyrna, Σμύρνα, Amazo, 541, 26; 471, 30.
 Smyrnæ nomen olim Epheso fuit, 541, 20.
 Smyrna, locus quidam pone Ephesum urbem, 541, 30.
 Smyrna urbs a Smyrna Amazone dicta, 541, 26; 471, 30.
 Smyrna vetus ab hodierna 120 stadiis abest, 551, 37.
 Smyrna nova ab Epheso via recta 320 st., 540, 11; 566, 10; vini ferax, 544, 41. Smyrnæ natus esse Homerus a plurimis dicitur; quamquam is urbis ejus non meminit, 474, 49. Smyrnæi primum cum Ephesiis habitaverunt; ab iis profecti Smyrniam veterem condiderunt, quæ ab hodierna Smyrna 120 stadiis distat; locum hunc tunc Leleges obtinebant, 541, 42. Postea Smyrnæi ab Æolensibus pulsati ad Coloj honios confugerunt cum iisque reversi urbem recuperarunt, 541, 46. Ephesii auctoribus, Smyrna in Ionicarum urbium conventum recepta est, 541, 18. Smyrna a Lydis diruta; inde per 400 annos pagatim Smyrnæi habitant; instaurarunt urbem Antigonus ac postea Lysimachus, 551, 38. Hodiernæ urbis descriptio, 551, 40; vicinus urbi Meles fl., 551, 50. Smyrnæ partem magnam Dolabella dejecit, 552, 2. Smyrnæ floret Erasiatratea medicinarum schola, 496, 43.
 Smyrnæus sinus, 551, 34.
 Soanes, Σοάνης, gens supra Moschos et Colchos habitans, 426, 20; Phithiophagis sorde similes, summa Caucasi pone Dioacuriadem tenent; eorum resp., multitudo, virtus bellica, auri colligendi ratio, sagittæ veneno infectæ, 428, § 19.
 Soandus, Σόανδος, Cappadociæ opp. in via qua Coropasso Mazaca itur, 566, 29.
 Soatra, Σόατρα, Lycæoniæ κομμόπολις Garsauris vicina, ubi putei profundissimi sunt, et aqua venditur, 486, 47.
 Socrates, Σωκράτης, X-nophontem humeris suis absorptavit e proelio ad Delium commisso, 346, 19.
 Sodoma, τὰ Σόδομα, caput 13 urbium, quæ olim fuerunt ad lacum Asphaltiten; superstes est murorum ambitus stadiorum sexaginta, 650, 45.
 Sogdiana, Σογδιανή, a Bactris Oxo, a Nomadibus et Sacis Iaxarte separatur, 443, 20; 440, 35; 61, 19. Indiæ adjacet, 440, 32. In ea Polytimetus fl., qui arenis absorbetur, 444, 64. Eam Sacæ occuparunt, 438, 34. Sogdianæ urbes Maracanda et Cyra, ab Alexandro deletæ; Oxi

- petra, ab eodem capta, 443, § 4. Regionem possederunt Bactriae reges graeci, 443, 19. Sogdianorum vitæ ratio, 443, 24; 107, 3.
- Sol.** Ejus cursum coeli conversioni contrarium esse Atreus docuit, 19, 30. Sol obliquo fertur circuitu, qui in zodiaco describitur, 91, 20. Solis progressionem sub æquatore celeriores, 80, 47. Quæ sit per brumam altitudo solis in regionibus borealibus ab Hipparcho notatur, 62, 45. Solem in litore Oceani multo majorem quam alibi occidere idque cum strepitu, porro post occasum statim noctem ingruere tradidit Artemidorus, refutat Posidonius, 114, § 5. Sol, unicus Massagetarum deus, 439, 47. Solem colunt Albani, 431, 33, Nabatæi, 667, 5; Persis sol est Mithras, 623, 39. Solem detestantur gentes nonnullæ Æthiopiæ, 698, 27. Solis boves, fabula Homerica, 18, 4. Ἡλίου ἱπποστάσις, 28, 8. Solis filii Corybantes, 405, 30. Ejus templum Heliopoli, 684, 9. Solis colossus Rhodius, Chareliis opus, nunc terræ motu prostratus jacet, 557, 8. Solis lacus apud Æthiopes ex Æschylî Promethee soluto memoratur, 27, 47.
- Soli**, Σόλοι, Ciliciæ opp., 570, 25; 573, 6; nunc Pompeiopolis, 566, 49; initium Ciliciæ Campestris sive τῆς περὶ τὸν Ἰσόν; ab Aclæsis et Rhodiis condita; in eam piratarum partem collocavit Pompeius urbemque Pompeiopolin nominavit; Solenses viri Chrysippus stoicus, Philemo comicus et Aratus Phænomenôn poeta, 573, § 8; 567, 47; 333, 5. Solis ad Pyramum fl. 500 stadia, 576, 15; ad Seleuciam 1000 fere stadia, 577, 14; ad Anemurium pr. 1500 stadia, 571, 44. Solis Amphiloehus ab Apolline interfectus est, sec. Hesiodum, 576, 44. A Solensibus ducta quibusdam videtur vox *solæcissare*, σολοικίζειν, 565, 49. Fluvius Tyanis solos fluens, 502, 36.
- Soli**, Σόλοι, Cypri opp., cum portu, fluvio, Veneris et Isis templo, 583, 17; ab Acamante et Phalero condita, Stasanoris patria; incolæ Solii, 583, 19.
- Solmissus**, Σολμισσός, mons supra Ortygiæ lacum prope Ephesum. De eo fabula, 546, 34.
- Soloce**, Σολόκη, postea Seleucia, Elymaidis urbs ad Hedyphontem, 634, 15.
- Σολοικίζειν** vocis origo, 565, 49.
- Solon**, Σόλων, vel Pisistratus in ll. 2, 557, versum inseruit, Atheniensibus Salaminem vindicaturus, 338, 31. Solon de Atlantide insula ab Ægyptiis sacerdotibus edoctus est, ut Plato ait, 84, 28.
- Solymi**, Σόλυμοι, secundum Homerum a Lyciis diversi sunt; nonnulli Solymos ab Homero dici censet eos, qui nunc Milyæ appellantur; alii vero Lycios olim Solymos vocatos esse putant, ab Homero aliena tradentes, 569, § 10. Solymi sunt iidem qui postea Milyæ, dein Termilæ, dein Lycii dicti; at Homerus Lycios a Solymis distinguit, 490, 45. Solymi Homerici non sunt in Pisidia, sed ad oceanum a poeta ponuntur, 28, 46. Solymi altissima Tauri juga a Lycia ad Pisidiam tenentes quo pacto ab Homero ad Oceanum collocari potuerint, 17, 33. Solymi in Cabaïde habitabant, 539, 9; vocantur etiam Termessii, 589, 10. Bellum iis inferunt Bellerophon et filius ejus Isander, 490, 54; 539, 15. Solymorum lingua est una earum quibus Cibyratæ utebantur, 539, 39.
- Solymi Lyciæ montes**, τὰ Σόλυμα ὄρη, Phaselidi superjacentes, 568, 52. Solymus collis supra arcem Termessi, 539, 10.
- Sophax**, Σόφαξ, regiam habuit Sigam, 704, 16. Sophaci in Massæylorum regno successit Masanasses, tum Micipsas ejusque successores, et Strabonis ætate Juba I, Juba pater nuper mortui, 704, 16.
- Sophene**, Σωφηνή, Armeniæ majoris provincia, 447, 13 et 40; 453, 18; inter Masium et Antitaurum, 452, 22; eam Taurus et Antitaurus includunt, 447, 24. Ejus regia Carthiocyrtæ, 452, 29; castellum Tomisa, 566, 30. Sophene suos habuit regulos, 475, 31. Sub Sophenis olim fuit Acilisene, 455, 1. Sopheno Cappadox vendidit Tomisa castellum, quod Cappadoci reddidit præmii loco Lucullus, 458, 40.
- Sophistæ** publice a civitatibus conducuntur, 150, 25. Sophistæ Indici. V. Philosophi.
- Sophocles**, Σοφοκλῆς, in Triptolemo fabula terras a Triptolemo consitas recensens, longe divulsas jungit, coherentes divellit, 22, 40. De Inacho fluvio fabulosa refert, 225, 33. Ejus de Orithyia versus, 245, 20. Sophocles laudatur (in Mysia) 106, 20; 312; 36; 313, 3; (Electr. 10), 318, 38; de Attica inter Pandionis filios distributa, 337, 16; de Amphiarao terra hausto, 342, 46. Trachiniam Phthiotidis partem dicit, 372, 6. Citatur (Trachin. 9 sqq.), p. 394, 1. In Polyxena Idam et Olympum tanquam eundem montem designat, 403, 52. In excidio Ilii ait pardalis pellem fuisse foribus Antenoræ appositam, ut domus ejus a direptione immunis esset, 520, 2. Sophocles cum Pericle in Sami obsessione fuit, 545, 26. Laudatur ἐν Ἑλλάδι ἀπαίτησι, 549, 11. Litem inter Mopsum et Calchantem in Ciliciam, quam tragico more Pamphyliam appellat, transfert, 576, 22. Nyssam montem Baccho sacrum decantat, 586, 17.
- Sopithis**, Σωπειθούς, regnum in India ubi situm fuerit, 596, 6. In eo mons sales fossiles præbens, 596, 30. Sopithes Alexandro 150 canes fortissimos dedit, 596, 31.
- Sora**, Σώρα, Latii opp., 198, 25, apud quam Liris erumpit, ib.
- Soracte**, mons Etruriæ, τὸ Σώρακτον ὄρος, 188, 29.
- Sossinati**, Σοσσινάτοι, Sardiniae gens montana, 187, 28.
- Sostratus**, Σώστρατος, Cnidius turrin iu Pharo insula extruxit, 673, 16. — Sosicrates citatur, 407, 43.
- Sostratus**, Nysænsis, Aristodemi frater, grammaticus, 555, 36.
- Sotades**, Σωτάδης, cinædici sermonis auctor, 553, 33. De loco Homérico laudatur, 297, 15.
- Sotiræ portus**, τῆς Σωτείρας λιμὴν, in ora Troglodytica sinus Arabici; unde dictus sit, 655, 37.
- Spadines**, Σπαδίνης, Aorsorum rex; ejus copiarum numerus, 434, 34.
- Sparta**. Spartiæ. V. Lacedæmon.
- Spartarius campus**, τὸ Σπαρτάριον πεδῖον, in Hispania a meridie Sætabis urbis, in via militari quæ olim per campum, nunc juxta eum ducta, 133, 18. Per Spartarium campum transit Orospecta mons, 133, 44.
- Spartum** fert regio Emporiensium, 133, 3. Spartum (ἡ σχοινοπλοκή σπάρτος) ex Hispania exportatur in Italiam, 133, 20.
- Spaula**, Σπαυτὰ, Atropatiæ Mediæ lacus; sales ejus, 448, 39. Cf. Mantiane.
- Spercheus**, Σπερχειός, ex Achillis sorore pater Menesthei, 372, 24.
- Spercheus**, Thessaliæ fl., e Typhresto oriens inter Lamiam et Thermopylas exit, 372, 14. Anticyram præterfluit, 367, 47. Post terræ motum alveum mutavit viasque reddidit navigabiles, 50, 38. A Spercheo ad Peneum navigatio 1800 stadiorum, 380, 51. Distantia a Thermopylis, 378, 32. Spercheo Achilles comam aluit, 372, 22.
- Spermatophagi**, Σπερματοφάγοι, Æthiopiæ, 656, 27.
- Sphacteria**, Σφακτηρία sive Σφαγία, insula Messeniæ ad Py-lum, 308, 45; 299, 7. Ibi 300 Lacedæmonii ab Atheniensibus capti, 308, 47.
- Sphagia**. V. Sphacteria.
- Sphettus**, Σφηττός, una e 12 Atticæ civitatibus, quas Cecrops constituit, 341, 30.

Sphinges, *Æthiopiæ animalia*, 659, 49. *Sphinges lapideæ* ante templa *Ægyptiorum*, 684, 30.
σφαγίτες (sigilla) *Eratosthenicæ*. V. *Eratosthenes*.
Spina, *Σπίνα* (*Spinazino*), *Galliæ Cisalpinæ* nunc vicus, olim clara urbs *Græca*; nunc 90 a mari stadia distans, olim *maritima*. *Spinitarum thesaurus Delphicus*, 178, 16; 361, 16.
Spinarum *Ægyptiacarum* lucus *Apollini* sacer in *Abydo* *Thebaidis* urbe, 690, 48. *Spina Thebaica*, e qua *gummi* colligitur, 687, 27. *Spina quædam* apud *ichthyophagos Ariannæ* s. *Gedrosiæ*, 613, 14; 615, 16.
Spitamenes, *Σπιταμένης*, et *Bessus Persæ* ad *Ochorasmios* e *Bactriana* profugerunt, 440, 26. *Spitamenes barbarorum* manu interit, 444, 50.
Spodium, *σπόδιον*, e *Cyprio ære* provenit, 136, 2.
Spoletum, *Σπολήτιον* (*Spoletum*), *Umbriæ* opp., 189, 41. *Σπονδύλιον*, *verticillo*, comparatur segmentum hemisphærii, cuius pars dimidia efficit quadrilaterum, in quo sita est terra habitata, 93, 24.
Spongia apud *Macedones* visa quomodo *Indi* imitati sint, 610, § 67.
Sporades ins., 102, 45; ad eas pertinent insulæ quas in *Cretico mari* positas *Strabo* recenset, 416, 27. Præterea tanquam *Sporades* *Strabo* enumerat *Amorgum*, *Lebintum*, *Lerum*, *Patmum*, *Corassias*, *Icariam*, *Astypalæam*, *Telum*, *Chalciam*, *Nisyrum*, *Carpathum*, *Casum*, *Calymnam*, 418, § 12-19.
Squillæ parvæ e mari in *Indum* longissime ascendunt, 602, 19.
Stadia, *Σταδία*, vetus *Rhodi* nomen, 558, 19.
Stagirus, *Στάγιρος* (*Στάγιρα*, 280, 38), patria *Aristotelis*, cum *Capro* portu et objecta *Capro* insula, 279, 47. *Aristotelis* patria, *Chalcidensis* urbs, 280, 38 (*Stavro*).
Stannum non in superficie reperitur, sed effoditur in locis supra *Lusitaniam* et in *Cassiteridibus*; e *Britannicis* quoque in *Massiliam* fertur, 122, 15; 145, 52. *Stannum* apud *Drangas*, 616, 52. — *Staphylus* citatur, 408, 32.
Stasanor, *Στασανώρ*, *Alexandri M. dux*, e *Solis* *Cyprius*, 583, 20.
Statani *Latii* vinum, *Στατανός οἶνος*, 195, 5; 202, 33.
Statonia, *Στατονία*, *Etruriæ* opp., 188, 22. *Ruinæ* inter *Lago di Bagni* et *Albenga* fl.
Statua Augusti in *Mausoleo*, 197, 9; *Minervæ Iliacæ* multis in locis monstrantur, tanquam ex *Ilio* allatæ, 219, 37. Cf. *Minerva*. *Herculis colossus* in *Capitolio*, 231; 25. *Jovis colossus* *Tarentinus*, 231, 19. *Rhodium Solis colossus*, 231, 19. *Partheni ἑξάρον* in templo *Parthenii* promontorii, 256, 19. *Æsculapii* in *Cyllene* *Elidis*, 290, 20. *Statua aurea Jovis Olympiæ*, *Cypseli* donum, 304, 8. *Statua Jovis eburnea*, *Phidiæ* opus, *Olympiæ*, 304, 10; *statuæ Polycleti* in *Heræo Sami*, 320, 6. *Statua Minervæ* in *Parthenone*; *Phidiæ* opus, 340, 16; *statua Nemesis Rhamnusis*, *Diodoti* vel *Agoracriti* opus, 340, 37; *statuæ Demetrii Phalerei* ultra trecentas, 342, 1. *Autolyçi statua*, *Sthenidis* opus, apud *Sinopenses*, 468, 2. *Statua Jovis aenea Taurii* in *Galatia*, 485, 46; *statua Ajacis* prope *Rheteum*, 509, 38. *Apollinis Smiuthii*, *Scopæ* opus, 517, 19; *statuæ Minervæ*, *Herculis*, *Jovis*, *colossicæ*, uni basi insistentes, *Myronis* opera in *Samo*, 544, 22. (Cf. nomina deorum et heroum.) *Statuas* non erigunt *Persæ*, 623, 36.
Σταγανόποδες, *Latipedes*, gens ficta, apud *Alcmanem*, 36, 4; 248, 36.
Stellæ errantes, οἱ πλανήται, et sol et luna obliquis feruntur circuitibus, qui in *zodiaco* describuntur, 91, 19. *Stellæ fixæ* æqualem motum cum *cæli* circuitu tenentes, ἀστέρεις ἀκίνητα ὁμοταχῆς τῷ πᾶσι, 91, 16; conversione sua parallelas describunt circulos, 91, 17.

Stenyclarus, *Στενύκλαρος*, *Messenis* urbs, *Chresphontis* regia, qui in eam *Dorienses* omnes collegit, 310, § 7.
Στερνόφθαλμοι, *Pectoroculati*, gens ficta, ap. *Æschylum*, 36, 5; 248, 36.
Steropa, *Στερόπη*, *Macetis* mulier, uxor *Dorylai*, cui tres liberos peperit, 410, 25.
Stesichorus, *Στεσίχορος*. Ejus versus de *Tartesso* et *Erythea* ins. laudantur, 123, 1. Ejus carmen quod *Rhadina* inscribitur, 298, 49. *Stesichorus* laudatur, 306, 13; 35, 27.
Stesimbrotus, *Στεσίμβροτος*, *Thasius* scriptor, de *Cabiris*, 405, 39.
Στήθα (τὰ), *Pectora*, a nautis vocantur brevia circa *Istrum* fluv., 42, 1; 43, 52.
Sthenelus, *Σθένης*, *Perseo* successit in *Mycenarum* et *Argorum* imperio; huic *Eurystheus*, 324, 17.
Sthenis, *Σθένης*, *Autolyçi* statuam *Sinopensis* fecit, 468, 2.
Stiphane, ἡ *Στιφάνη*, *Phazemonitidis* lacus, cui adjacet *Cizari* regia, 480, 1.
Stiria, *Σταιρία*, *Atticæ* pagus, 342, 34. *Stirienses* *Atticæ* in *Eubœam* colonos miserunt (*Styram*?), 383, 29.
Stobi, *Στόβοι*, *Pæoniæ* urbs, 274, 24; 334, 40.
Stœchades, *Στοιχάδες* (îles d'Ières), insulæ quinque, quas colunt *Massilienses*; olim præsidium ibi contra *latronum* incursiones; portus boni, 153, 24.
Stolæ floridæ ap. *Indos*, 586, 39.
Stomalimne, ἡ *Στομαλίμνη*, ad *Scamandri* ostia in *Troade*, 509, 46; 511, 24. *Στομαλίμνη* vocatur lacus salus, λιμνοθάλασσα, prope *Rhodani* ostia (étang de Berre sive de Martigues), ostreis piscibusque abundans; mons a *Rhodani* ostiis eam separat, 152, 44.
Stoni, *Στόνοι*, (in regione circa hod. *Steneco*) supra *Comum* occasum versus (deb. orientem versus) habitant, sicut *Tridentini*.
Strabo, *Στράβων*, *Amiso* oriundus, 469, 71; de gente sua quædam exponit, 410, § 19, et 428, 1. Secundum hæc stemma est:

Strabonis matris patruus *Moaphernes* a *Mithridate Eupatore* *Colchidi* præfectus est, 428, 1. *Avus* ejus mater-nus *Mithridati* irascens a rege ad *Lucillum* defecit; promissa ab eo præmia non tulit, quum in *Luculli* locum *Pompeius* successisset, 477, 39. (Cf. *Moaphernes* et *Dorylaus*.) *Strabo* *Tyrannionem* grammaticum *Amisenum* audivit, 469, 44. *Nysæ* audivit, νέος πανταλῶς, *Aristodemum* grammaticum, 555, 36. Audivit etiam *Xenarchum Seleucensem* peripateticum, 572, 22. *Aristoteleam* philosophiam didicit ex *Boetho Sidonio*, 645, 4. *Strabonis* παῖς *Athenodorus* philosophus, 663, 27. Ejus amicus *Diodorus Sardensis*, *historiarum* et poematum scriptor, 536, 49. *Familiaris* *Ælii Galli*, 97, 31. Novit *Cnæum Pisonem*, *Libyæ* præfectum, 108, 14. *Strabo* ipse obivit loca ab *Armenia* usque ad *Etruriam* *Sardinis* oppositam et ab *Euxino Ponto* usque ad *initium*

- Æthiopiæ**; vix antiquorum geographorum aliquis plures regiones adierit, 96, 43. Comana Cataonæ inuisit, 459, 10. Vidit templum Dianæ Ephesium, 547, 39. In Gyrum insulam appulit, quo tempore Cæsar ad triumphum Actiacum proficiscens Corinthi erat, 417, 7. Corinthum inuisit, 325, 21. Romæ Selurum a bestiis discerpi vidit, 227, 6. Hic hermam, quem inter dona Porus Augusto misit, 612, 40. E mari Cyrenen conspexit, 710, 30. Alexandriæ diu versatus est, 83, 48. Cum Ælio Gallo, Ægypti præfecto, usque ad Syenen et fines Æthiopiæ ascendit, 97, 35. Alexandriæ rhinocerotem vidit, 659, 32. Cum Alexandriæ θαλουργούς de vitri fabricatione collocutus est, 645, 21. Strabone in Alexandria versante, mare circa Pelusium et Casium terram inundavit, 49, 1. Cum Ælio Gallo Thebas inuisit, ibique sonum e Memnonis colosso editum audivit, 693, 12. Philas Ægypti adiit, 694, 46. Strabonis de rerum natura expositio, 688 § 36. Quidam in geographico suo opere conalium secutus sit, 10 sq. Geographiam scripsit post ὁκονήματα historica, 11, 10. Propter auctam Romanorum Parthorumque imperio cognitionem geographiam multa accuratius prioribus geographis tradere potuit, 11, 35. De Parthicis institutis dixit ἐν τῇ ἑκτῇ τῶν ἱστορικῶν ὑπομνημάτων βίβλῳ, δυνάμει δὲ τῶν μετὰ Πτολεμαίου, 442, 11.
- Stratarchas**, Στρατάρχας, Dorylai et Steropes f., frater Lagetæ; e gente Straboniana. Senem Stratarcham noster vidit Strabo, 410, 26.
- Stratia**, Στρατία, Arcadiæ opp. ap. Homerum, 333, 46.
- Stratius**, Στράτιος, Æsculapii sacerdos Panticapæi, 61, 40.
- Stratius Juppiter**. V. Juppiter.
- Strato**, Στράτων, physicus. Ejus sententia de Ponto Euxino et nostro mari olim clausis, deinde per freta erumpentibus, de fluviis mare internum paulatim implentibus, de maris fundo vario, de Libyæ et Ægypti tractu olim mari tecto, et quæ alia huc pertinent, fusius exponitur. Probavit hæc Eratosthenes; in compluribus ea rectius constituere studet Strabo, 41, 23. Strato inter causas inundationum non recte refert quod fundus in aliis maribus alius sit; dicendum erat fundum maris quum modo attollatur, modo subsidet, vel exundare maria vel in suum redire locum, 42, 27.
- Strato tyrannus** Amisum male tractavit, 468, 51.
- Stratocles**, Στρατοκλῆς, Atheniensium dux (archon?), 308, 42.
- Stratocles**, philosophus Rhodius, 559, 35.
- Stratonice**, Στρατονίκη, Ariarathis f., Eumenis II uxor, Attali III mater, 533, 50.
- Stratonicea**, Στρατονίκεια, ἡ πρὸς τῷ Ταύρῳ opp., 564, 3. Quæ quidem urbs ubi sita fuerit, nescitur.
- Stratonicea**, Στρατονίκεια, Cariæ urbs, 562, 20. Macedonum colonia; templa et conventus in urbis agro; Stratonicensis Chrysaorici conventus participes; e Stratonicea oriundus Menippus rhetor, 563, § 25. Stratonicensium in ditone Pedasum oppidulum, 522, 50.
- Stratonicus**, Στρατόνικος, citharædus. Ejus dicteria, 556, 33; 521, 54.
- Stratonis insula**, Στράτωνος νῆσος, ad sinus Arabici litus Libycum, 656, 8.
- Stratonis turris**, Στράτωνος πύργος (Cesarleh), navium statio in Phœnicia, 645, 50.
- Stratus**, Στράτος, priscum Dymæ nomen, 332, 46.
- Stratus**, Στράτος, Acarnaniæ opp., 386, 47; 200 et amplius stadiis ab ostio Acheloi, id. In media via ab Alyzia ad Anactorium ducente sita esse dicitur (perperam), 387, 3 et 12.
- Strombichus**, Στρόμβιος Diotimi pater, 39, 38.
- Strongyle**, Στρογγύλη, una ex Liparæis insulis, rotunda, ignita; ibi Æolum habitasse ferunt, 229, 52; 230, 31.
- Strophades**, Στροφάδες, insæ duæ, Cyparissiorum in Messenia oræ objacentes, 400 ab continente stadiis distatæ, 308, 50.
- Struthionum venatio**, 657, 23.
- Struthocameli**, στρουθοκάμηλοι, 657, 23.
- Struthophagi**, Στρουθοφάγοι, Æthiopiæ, 657, 20; belligerant cum Simis Æthiopiis, 657, 31.
- Strymon**, Στρυμών, e Pæonum terra oritur. Ex Agrianis enim initium sumens per Mædos et Sintos decurrit et inter Bisaltas et Odomantes egreditur, 281, 3 et 17. Angustiae per quas Strymon fertur, 281, 10. Amne adverso ad Amphipolin navigatur stadiis viginti, 280, 41. In Strymonis convalle usque ad Heracleam (Sinticam) Bisaltæ sunt, 281, 1, et Berge Bisaltarum vicus, 281, 8. Ad Strymonem usque pertinet Pæonia, 274, 29, et Macedonia, 269, 2. Strymoni adjacet Scotussa, 281, 14. Ostium Strymonis, 279, 50; 268, 46.
- Strymonius sinus**, Στρυμονικός κόλπος, 279, 31; terminatur boream versus Neapoli urbe, 279, 37, vel promontorio in quo Apollonia urbs, 280, 37. Urbes ad eum sitæ, 279, fr. 33 et 35. Strymonii sinus littori a Galepso ad Nestum superjacent ol* (populi nomen excidit) et Philippi urbs, 281, 41.
- Stura**, Στόρας, Latii fl., 194, 4.
- Stygis aqua**, Στυγὸς ὕδωρ, in Campania, 203, 48; prope Phenenum in Arcadia, 334, 27; apud Telchines, 558, 21.
- Symbara**, Στόμβαρα, Deuriopum urbs ad Erigonem fl., 272, 8.
- Stymphalis palus**, Στυμφαλὶς λίμνη; aves Stymphalides, 319, 4. E St. palude nunc exit Erasinus et in Argolidem defluit, 334, 3; olim effluxio non erat, obturatis bere-thris, unde fit ut Stymphalus opp. olim ad lacus marginem posita nunc 50 ab eo stadia distet, 334, 4.
- Stymphalus**, Στόμφαλος, Arcadiæ opp., 333, 39; 328, 36, nunc quinquaginta a palude stadiis distat, 334, 7. (V. Stymphalis.) Ad Stymphalum aqua terram subiens post 200 stadia Erasinum amnem edit, 228, 43. Sec. Eratosthenem Erasinus Stymphalum præterfluit, 334, 21. Urbem obsedit Iphicrates, 334, 21. In Stymphalo [monte] Arcadiæ oritur Erasinus, 319, 3.
- Styra**, τὰ Στόρα, Eubœæ opp., 383, 21; a Stiriensibus Atticæ frequentata, 383, 29; bello Lamiaco ab Atheniensibus eversa; agrum Eretrienses habent, 383, 30.
- Styracina jacula**, 488, 48.
- Styrax Selgicus**, 488, 46, Æthiopiæ, 657, 52.
- Suber**. Proverbialis locutio: Κουφόταρον εἶναι φελλοῦ σκυῖς, 30, 30.
- Sub ficum portus**, ὁ ὑπὸ τῇ Συκῇ καλούμενος λιμὴν, in Bosporo Thracio, decem stadia a Cornu Byzantio distans, 265, 45.
- Suchi castellum** Σούχου ἱερὺμα (nescio an fuerit ὄβρυμα), in mediterraneis Troglodyticæ, eo in tractu in quo os Sabaiticum est, 656, 7.
- Suchus**, Σούχος, nomen sacri et mansueti crocodilli apud Arsinoitas, 689, 39.
- Sucro**, Σούκρων (Xucar), Hispaniæ fl., 132, 11; 139, 4. Ejus fontes et cursus, 131, 45. Adjacet urbs cognominis, (Cullera?) id. Circa eum Edetani (Sidetani codd.), 135, 39.
- Sudationes siccæ**, lapidum candentium ope, κυρία ἐκ λίθων διαπύρων, usurpant Lusitani, more Laconico, 128, 14.
- Sudinus**, Σουδίνος, Chaldeus astronomus, 629, 42.
- Sues grandes**, robore et celeritate præstantes, apud Belgas, 163, 52. Suilia salsamenta. V. Salsamenta. Cf. Porcus.
- Suessa**, Σούσσα, Volscorum caput, a Tarquinii Prisci filio capta, 192, 40; 198, 7.

- Suessiones, Σουεσσίωνες, Galliae gens, Ambianis vicina, 161, 40, inter Belgas praetans, 163, 28.
- Suessula, Σουεσσούλα, Campaniae opp., 207, 35.
- Suevi, Σέηβοι, Germaniae natio maxima, a Rheno ad Albin pertingunt; pars etiam trans Albin habitant, ut Hermondori et Lancobardi, quamquam hi quidem nunc citra Albin se receperunt, 241, 35. Suevi supra fluvium Rheni tractum, quem Menapii et Sucambri tenent, ab oriente extenduntur; reliquis Germanis potentiores; a quibus qui expulsi erant (Usipetes, Tenchteri, Ubii?) in transrhenanam regionem confugerunt, 161, 32. Prope Suevos Istri fontes, 172, 36. Nonnullae Suevorum gentes in Hercynia silva habitant, ut Quadi, 241, 22; 243, 16. Suevi in meridionali Germania etiam trans Albin habitant, finitimi Getarum, 245, 8; 241, 33. Suevorum alii in silva Hercynia habitant, alii extra, Getis finitimi, 241, 33. Ab iis versus meridiem est Gabreta silva, 243, 15. Suevica gens, Semnones, 241, 32.
- Sugambri, Σούγαμβροι, Germanica gens, Oceani accolae, 241, 49; 244, 37; juxta Menapios, 161, 30. (Habitabant ad Lupiam (Lippe) fluvium, et hinc meridiem versus. Strabo vero quum Lupiam non in Rhenum exire, sed in Oceanum eructari opinetur, ad maritimum istud fluvii ostium Sugambros transposuisse videtur. Eodem prorsus errore Bructeros, quos ad Lupiam habitare dicit, alio loco inter Oceani accolae male recenset.) Sugambri Rheno vicini; eorum dux in bello contra Romanos Melo fuit, 242, 14. Deudorix et Bætorix Sugambri, 242, 33. Sugambri pauci in Germania manserunt, 241, 9.
- Suidas, Σούδας, historicus, Dodonaei oraculi origines ex Thessalia repetit, 273, 31.
- Suilia salsamenta optima e Sequanis Romam perferuntur, 160, 1.
- Sulchi, Σούλχοι, Sardiniae urbs, 187, 17.
- Sulgas fl., Σούλγας (Sorgue), ab oriente in Rhodanum influit ad Vindalum opp., 154, 4. Sulgae et Rhodani ad confluentes contra Domitium Ænobarbum proelium commisit Bituitus Arvernorum dux, 159, 8.
- Sulla, Σύλλας (L. Cornelius), in Samnites quomodo saevierit, 207, 45; Athenas cepit, 340, 10; 521, 15; 558, 41. Aristionem supplicio affecit, 342, 9. Fimbriam rebellem deiecit, Mithridatem in patriam amandavit, Ilienses beneficiis affecit, 508, 41; Apellontis bibliothecam accepit, 521, 14. Lelanti campi aquis calidis usus est, 384, 12. A Sulla proscripti Volaterris obsidentur, 185, 53.
- Sulmo, Σούλμων, Pelignorum opp., 201, 33.
- Sunium Σούνιον, pagus Atticae, 342, 31.
- Sunium, Atticae prom., 89, 39; 103, 3; 268, 53; 342, 17; non minus in mare procurrit quam Laconica et exiguo est quam Malea septentrionalius, 76, 34. Sunio adjacet Helena ins., 416, 50. A Sunio juxta Peloponnesum est Myrtoum mare, 269, 8. Ab Euripo distantia, 346, 28. A Sunio ad Leucen acten Eubrae 300 stadia, 343, 10. Ab eo in Boeotiam profecti sunt Temmices, 344, 40.
- Surena, Σουρήνας, Parthorum dux Crassum dolo captum Sinnacis interemit, 636, 9.
- Surrentum, Συρρεντιόν, Campaniae opp., 206, 9; 18, 33. Συρρεντινός όλος, 202, 34.
- Susa, τὰ Σούσα, Susidis urbs, 65, 32; 66, 26; 71, 45; ad Choasperm fl., 39, 41; 620, 15. Persarum regia; a Tithono condita; ejus ambitus, figura, arx, muri, templa et regia e coetili latere et bitumine; muris urbem caruisse Polycletus refert, 619, § 2. In arce singuli reges suum habent domicilium et thesaurum et tabulas administratae reipublicae, 625, 39. Susa thesauros Persidis comportavit Alexander, 622, 17. A Susia ad Aginin 500 stadia, 620, 49; ad emporium lacui adjacens 800 stadia sunt, 620, 30; ad Persepolin 4200 stadia, 619, 20. Diotimus a Cydno Susa se navigasse dixit, 39, 41.
- Susii, Σούσιοι, 107, 42, etiam Cisali vocantur, 619, 41. Eos bellis appetebant Elymaei, Cossaei, Uxii, 449, 40; 633, 44. Susii nunquam per se res magnas associuti sunt, 619, 35.
- Susis, ἡ Σουσίς (Σουσιός, 110, 44), est fere Persidis pars; ejus situs, 419, 26; Susa urbs, ib. Susidis ora usque ad Tigrin pertinentis, longitudo, 620, 18. Inter Susidem et Persidem juga montana, quae latrones tenebant, 620, 21. Susidi ea pars Babyloniae proxima est, quae quondam Sitacene, postea Apolloniatis est appellata; ambabus a septentrione versus orientem imminet Elymaei et Parætacene, 623, 18; 633, 45. E Suside per Uxiam in Persidis mediterranea itur, 633, 34. Susis opulenta; aerem habet fervidissimum; accommodata huic aestui domorum structura, 622, § 10. Frumento abundat; vitem in ea primum plantarunt Macedones e Babyloniam allatam, 623, 3. In Suside oryza nascitur, 590, 36. Maritima palustria sunt et importuosa, 623, 11. Oram Nearchus palustrem esse et ad Euphratem usque pertinere dicit, 650, 36. Susianus pagus prope lacum situs, 500 a Susia stadia distans (A gini), 620, 49.
- Sutrium, Σούτριον, Etruriae urbs, 188, 19.
- Syangela, Συάγγελα, Lelegum urbs in Caria, 522, 46.
- Sybaris, Σύβαρις, fons prope Buram Achaiae, hinc nomen fluvio Italiae, 332, 13 (Cf. Curtius, *Pelopon.*, t. 1, p. 470.)
- Sybaris, Σύβαρις, Italiae urbs, 218, 5; Achaeorum colonia, sub duce ex Helice urbe oriundo deducta; inter Crathidem et Sybarin fluvios sita, 200 a Crotone stadiis; civitatis felicitas; quam perdiderunt luxuria et petulantia; captam Crotoniatum aquis obruerunt; superstites Sybaritas postea eodem in loco habitantes necarunt Athenienses, urbemque in vicinum locum translatum Thurios vocarunt 218 § 13. Sybaritas Achaeos quosdam arcessunt iisque suadent ut Metaponti locum occupent; 220, 2. Posidoniam condunt, quam eripiunt Lucani, 209, 13. Circa Sybarim in Chonia Rhodii consederunt, 559, 4. Sybaritum donaria Delphos miserunt, 361, 16.
- Sybaris Italiae fluvius, 218, 5 et 44; aquam ejus bibentes equi consternuntur, 219, 6.
- Sybaris, Italiae urbs, ad Traentem (ἡ ἐν Τραυραντὸς Σύβαρις codd.) fluvium sita a Rhodiis condita esse a nonnullis fertur, 219, 41.
- Sybota, τὰ Σύβοτα, parvae insulae ad oram Epiri, e regione Leucimae promontorii, 269, 39; 102, 32.
- Sycaminorum urbs, Συκαμίνων πόλις, inter Carmelum m. et Stratonis turrem in Phoenicia, 645, 52. [Sec. Plin. 5, 17, § 72 Sycaminón erat inter Dora et Carmelum; sec. Itin. p. 584 mansio Sicamenes a mansionem Calamon (hod. Kalamoun, 32° 47' lat.) 3 millibus versus meridiem erat, adeoque ponenda foret inter Kalamoun et Allit locum, qui a Kalamoun in novissima Ritteri tabula quinque millia distat. Fortasse minus accurate distantia in Itinerario notatur, et Sycaminón polis ad ipsum Allit cum Lapio referenda est. Ceterum ex Strabonis, Plinii et Itinerarii consensu colligas falsa tradere Eusebium qui, in Onomastico, Sycaminon cum Hephha (Hafsa) componit. Male Eusebio me addixi in notis ad Scylac. p. 79.]
- Syce. V. Sub Ficem portus.
- Sydracae, Συδράκαι (al. Οὐδράκαι), Indiae gens, Bacchi posteri esse cur putentur, 586, 38; 597, 27. Cf. Hydracae.
- Syene, Σύννη, in finibus Aegypti et Aethiopiae, propinqua ei Elephantina insula, 693, 51; 669, 27; 668, 22; 682, 53; 33, 23. Syene in limite aestivi tropici sita, 78, 27;

quia ibi solstitio æstivo meridie gnomo umbram non projicit, 94, 5; 110, 10. Dies maxima 13 1/2 hor., 110, 10. Syenæ puteus, 694, 15. Urbs ab æquatore distat 16800 stadia sive quatuor sexagesimas, 94, 20; a Meroe 5000 stadia, 78, 28; 94, 11. Syene et Alexandria in eodem meridiano, 94, 7. Via qua Syene Philas itur, describitur, 694, 48. Prope Syenen esse Nili fontes Herodotus putavit, 695, 26. Urbs ab Æthiopibus capta, 696, 17. In ea tres Romanorum cohortes præsidii causa, 694, 26. Syenen adierunt Ailius Gallus et Strabo, 97, 36. Syllæus, Συλλᾶτος, Nabatæorum ἑπὶ τροπικῶς, quomodo in Ælium Gallum se gesserit, 663, § 23; 696, 10. Syllium, Σύλλιον, Pamphyliæ opp., 569, 46. Syloson, Συλοσῶν, quomodo tyrannidem in Samo ins. adeptus sit; de acerbo ejus imperio proverbium, 545, § 17. Symbace, Συμβάκη, regio quam ab Armeniis recuperarunt Atropateni, 448, 45. Symbolorum portus, Συμβόλων λιμὴν, in Chersoneso Taurica, 256, 24, cum Ctenunte portu isthmum facit 40 stadiorum, 256, 26. Portus a Theodosia 1000 fere stad. distat, 256, 46. Symhri, Σύμβριοι, Σύμβριοι, super Venetos habitaverunt, 179, 50. (Non diversi videntur ab Insubribus, qui ap. Polybium 2, 17 vocantur Ἰσούμβριοι.) Synaos. V. Sanaus. Synnada, Σύνναδα, Phrygiæ opp., 494, 1 et 20; λίθος Σύνναδα, 375, 36; 494, 23. Cf. Docimia. Symæthus, Σύμαιθος, Siciliæ fluvius, in Catanæorum agrum fluit, 226, 6. Syme, Σύμη, insula ad Cariam sita, 560, 4. Synoria. V. Sinoria. Symplegades, Συμπληγάδες, a nonnullis vocabantur Cyænæ petrae ad os Bospori; unde Planctas finxit Homerus, 17, 20. Cf. 123, 44, et v. Planctæ. Syracusæ, Συρακοῦσαι, Siciliæ urbs, ab Archia Corinthio condita; ævis origines, 218, 13; 224, § 4. Una cum Archia plurimi venerunt Teneatæ, 327, 2. Urbs a Pachyno 36 mill. pass., a Catana 60 mill. distita est sec. Chorographum, 221, 24. Syracusæ olim ex quinque urbibus muro 180 stadiorum cinctis constabant, 224, 43. Objacet Ortygia ins. primum ab Hesiodo memorata, 19, 12, quæ urbi juncta est ponte, olim aggere λογαίου λίθου, ut Ibycus ait, 49, 25. Portus ab utroque Ortygiæ latere sunt, 625, 53. Ea urbis pars, quæ est ad Ortygiam, ab Augusto restaurata est, immissa colonia, 224, 41. Syracusanorum coloniae Camarina, 226, 11, et Ancona, 200, 41. Castellum Eubœa, 386, 4. De tyrannis v. Hiero, Dionysius, Gelo. Syracusanorum divitiæ, 224, 10. Urbs a Romanis capta, 224, 41. Syri, Σύροι. Nomen Syrorum a Babylonia ad sinum Issicum et hinc olim usque ad Euxinum pertinebat, 627, 14. Syri apud Homerum vocantur Arimi, i. e. Aramæi, 667, 35. Ad Syros pertinere Arimos sive Aramæos censent, 536, 8. Qui a nobis Syri vocantur, ab ipsis Syris vocantur Aramæi; cui nomini similia sunt nomina Armeniorum, Arabum, Eremborum, 35, 2. Syricum Armeniis et Arabibus cognati, 34, 42; similes etiam sunt Assyrii et Arianis, 34, 50. Syri vocantur etiam quos vulgo Assyrios dicimus, Babylone et Nini regnantes, 627, 24. Ninus et Semiramis Syri vocantur et Ninus Syriæ metropolis esse censetur, 70, 1. Eadem lingua utuntur qui extra et qui intra Euphratem sunt, 70, 3. Apud Herodotum Syri vocantur Leucosyri Cappadociæ, 466, 13. Syris Ciliciam, quæ nunc dicitur, eriperunt Cilices Troade expulsi, 536, 10; Taronitin Armenii ademerunt, 453, 27. Cum Syriæ regibus Atropatenæ reges affinitates contraxerunt, 448, 29. Syriæ fines, 637, § 1; partes: Commagene, Seleucis, Cœ-

lesyria, Phœnicia, Judæa; alii aliter dividunt, distinguentes Syros, Cœlesyros, Phœnices et permixtas his quatuor nationes, Judæos, Idumæos, Azotios, Gazæos, 638, § 2. Singularum partium descriptio, 638, § 3 sqq. Syriæ et Ciliciæ confinia ad Pylas, 577, 8. In Syria Typhonem jacere nonnulli statuunt, 535, 41. In Syria Arabum est Paropotamia regio, pluresque sunt Arabum principum ditiones, ut Sampsigerami, Gambari, Themellæ, 641, § 11. Syriam antiquissimis temporibus Græci præternavigare non audebant, 40, 19. Olim incursionibus eam vexarunt Nabatæi et Sabæi, 663, 12. Syria tota terræ motu quassata, 48, 26. In Syria inferiore oryza nascitur, 590, 37. E Syria vinum Chalybonium reges Persarum petebant, 626, 4. Syriæ regnum Trypho affectavit, 640, 43. Syria dea Atargatis, 636, 50. Syrium mare, ἡ Συριακὴ θάλασσα, 69, 52; 70, 141. Syrmus, Σύρμος, Triballorum rex; Alexandri M. contra eum expeditio, 250, 34. Syrtis, αἱ Σύρτις, 101, 44; duæ, 108, 6. Usque ad Syrtis mons pertinet inde a Mauritania, 701, 17. Syrtis major, ἡ μεγάλη Σύρτις. Ejus ambitus 5000 stad., sec. Eratosthenem; profunditas 1800 stad. ab Hesperidibus ad Automala et fines Cyrenaicæ ditionis; sec. alios ambitus 4000 st., profunditas 1500, faucium latitudo 1500 st., 101, 51. Syrtis ambitus 3900 fere stadiorum; diameter usque ad intimum recessum 1500 stad., totidemque stadiorum latitudo ostii, 709, 23; nautis est difficilis ob vadosa et brevia, ἰθ. Fauces efficiunt Cephalæ et Boreum promontoria, 710, 11. A recessu sive ab Automalis ad Berenicen 1500 stadia, 710, 2. Intimus Syrtis magnæ recessus est maris interni punctum maxime austrinum, 104, 24. Per intimum recessum ducta linea paullo minus 1000 stadiis australior est parallelo Alexandriæ, paucioribus quam his mille stadiis australior parallelo Carthagini; incidit in Heroum urbem et in Masæsyliorum et Maurorum mediterranea, 709, 49. Supra Syrtis et Cyrenaicam Psylli, Nasamones et Gætulorum pars, 108, 39. Syrtim majorem a Berenice cum exercitu Cato circumvixit 33. dierum itinere, 710, 16. Syrtis minor, ἡ μικρὰ Σύρτις sive Λωτοπαγίτις Σύρτις, 1600 stadiorum ambitu, 600 stadiorum latitudine, 708, 24; 101, 50. Insulæ ad eam et urbes, 708, 19 et 29. Ante fauces utrinque sunt Meninx et Cercina ins., 101, 50. Multis in locis brevia habet, ideoque nautis periculum affert, 709, 26. Syrtis emporium (Tacape sc.), quod flumen allabatur, 708, 37. Syrus, Σύρος, Cycladum una, 417, 4; νῆσός τις Συρία ap. Homerum, 418, 21; patria Pherecydis, 418, 18. Syrus, usitatum ap. Atticos servorum nomen, 253, 3. Syspiritis, Συσπρίτις, Armeniæ pars, 455; 2. Quam Armeni Thessali socii incoluisse feruntur, 432, 9. Cf. Hyspiratis. [Syspiritis secundum Strabonis verba in meridionali Armeniæ parte quærenda videatur, quum media inter Sophenen et Calachenen memoretur. At non servavit Strabo aut nescivit ordinem geographicum. Nam vix est dubium quin Syspiritis sit hod. Isper regio quæ ab *Erzeroum* est ortum et boream versus. Alio loco pro Hyspiritide librariorum, ut videtur, errore memoratur *Hyspiratis*, in qua auri metalla sint. Quæ quidem metalla sunt *Isper* et *Gumuch-Chane* regionis. Eodem facit quod Strabo Chalybes (metallorum fabros) olim fuisse dicit in Dærxene et Carenitide, quæ in eodem hoc tractu sunt.] Συσπρίτια Creteusium, quæ Ἀνδρία vocantur 412, 48; 413, 53.

T.

Tabæ, Τάβαι (*Damas*), Phrygiæ Magnæ opp., 494, 6.

Artemidorus Pisidiæ oppidum Phrygiæ vicinum dicit, 488, 29.

Tabenus campus, *Ταβηνὸν πεδίον*, cum oppidis semiphrygiis et Pisidicum quidpiam habentibus, 538, 8.

Tabulam geographicam primus edidit Anaximander Milesius, 185, 5, 51. Tabula terram in plano representans septem minimum pedum diametrum habere debet, ut singula perspicue exhiberi possint, 96, 24. Tabula terræ antiqua, ὁ ἀρχαῖος γεωγραφικὸς πίναξ, ab Eratosthene emendatur, 56, 28. Οἱ ἀρχαῖοι πίνακες Indi cursum exhibent medium inter ortum hibernum et ortum æquinoctialem, 71, 12.

[*Tacape*] magnum in Syrti min. emporium, 708, 37.

Tænarum, *Ταίναρον* (*C. Matapan*), Laconicæ prom., 309, 15 et 44, quod Neptunus ab Apolline accepisse fertur, 321, 28. Neptuni fanum habet. Cerberus ibi extractus, 311. 45. Marmoris secturas habet, 315, 34. Distantia a Phycuntæ cui obiacet, a Pachyno, Maleis, Onnynatho, 311, 49; 710, 21; 102, 28; 221, 49. A Coryco Cretæ pr., 312, 8.

Tænia submarina ab Europa ad Libyam pertinens, 41, 42.

Tagus, *Τάγος*, Hispaniæ fl., 115, 2. Ejus fontes et cursus, 115, 4; 115, 17. A fontibus ad ostium esse lineam rectam 8000 stadiorum perperam dicit Polybius, 88, 21. Tagus per Celtiberiam fuit, 134, 35. E Celtiberis oriens labitur per Vettones, Carpetanos, Lusitanos, 126, 17; austrinum Lusitanis latus definit, 126, 37. Accolunt eum Aruac, 134, 35. Ejus ostium 24 stadiorum, profundum admodum, 125, 47. Affluente mari, Tagus exundat, 125, 49. Insulam habet prope Moronem urbem, 126, 1. Ostio adjacet Olysipon, 126, 14. Fluvius piscibus et ostreis abundat, 126, 16. Navigatio in fluvio, 126, 7.

Talabroco, *Ταλαβρόκη*, Hyrcaniæ opp., 426, 23. [quod Strabo juxta Samaritanen (*Saramenen* Ptolemasi, *Syringa* Polybii; hod. *Sari*) recenset. Idem oppidum apud Polybium 10, 31 in libris nostris scribitur *ΤαΜ-βρόξ*. Corrige *ΤαΔΛβρόξ*. Ceterum quum Polybius dicat Talabrocon vicinam esse Syringi (*Sari*); huic autem nunc vicinus sit *Tala* vel *Talar* fl., ad hunc fluvium sitam fuisse ab eoque nomen habere Talabrocon censeo. Hodie fluvio adjacet *Aliabad*. Vox *βρόχη* significare videtur *oppidum*; idque superest in hod. *Fruch*. Sic non longe a *Sari* ad *Bawul* fluvium exstat *Bawul-Fruch*.]

Talemenes, *Ταλαιμένης*, Mesthiæ et Antiphi pater, 535, 27.

Talares, *Τάλαρες*, gens Molossica, ad Pindum habitabant, pars avulsa ab iis qui ad Tomarum degunt, 373, 10 et 17.

Tamarum, *Τάμαρον*, Tauri sive Imai promontorium ad Indicum pelagus, 445, 40. (Idem est quod *Tamum* appellat Mela III, 7; *Tabin* Plin. 6, 20.)

Tamassus, *Ταμασσός*, Cypri opp.; metalla ibi, 583, 36; 212, 46.

Tamna, *Τάμνα*, Cattanabensium Arabum regia, 654, 1.

Tamynæ, *Ταμύναι*, Eubœæ opp. in Etretriæ dititione, Apollini sacrum; dei fanum ab Admeto conditum prope fretum, 384, 36.

Tamyraces, *Ταμυράκης*, sive Carcinites sinus (*golfe de Kerkint* sive *de Perecop*), 255, 8 et 43. Cf. Carcinites.

Tamyrace, *Ταμυράκη*, orientale Achillei cursus promontorium, 255, 43; navium statio ibi, *ib.*; ab eo etiam sinus nomen habet, 255, 48.

Tamyras, *Ταμύρας*, fl. et Æsculapii locus et Leonum urbs inter Berytum et Sidonem, 644, 8. [Hodie vocatur *Nahr ed Damour*; quare rectius apud Polybium 5, 68, 9 dici videtur *Δαμοῦρας* per Δ litteram. Idque etiam propterea putem, quod Æsculapii ille locus ad eum

deum pertinuisse suspicor, qui apud Phœnices vocabatur *Δημάρους*, Melcarthi pater (v. *Movers, Phœn.* 1, p. 661 sqq.). Apud Plinium 5, 17 Damurus male *Magogoras* vocari videtur. Ptolemæus inter Sidonem et Berytum medium ponit Leonem fluvium, qui itaque a Tamyra non diversus esse debet, sicuti Leonton polis Strabonis ad ipsum Tamyram ponenda fuerit. Vulgo Leo fl. cum *Nahr Lanteh* componitur; quod perperam fieri dixi in Geogr. Min. t. I p. CXXXIII, et nuper etiam Ritterus t. 17, p. 49 monuit. Tamyras fl., in valle fertili et ad commodissimum Libani transitum situs, etiam eo notabilis erat, quod Ptolemæi et Antiochi M. ditio- nes dirimebat (Polyb. I. I.). Quam divisionem Strabo etsi non memoravit, non tamen ignoravit, ut ex eo colligitur, quod ait nonnullos Coelestis initium ponere ad Eleutherum fl. et Orthosiam. Alteram hanc divisionem ex Artemidoro sumpserit, quem ab Orthosia in oræ mensuratione profectum esse ex ipso Strabone novimus.]

Tanagra, *Τάνγρα*, Bœoticiæ urbs, quam Asopus præterfluit, 328, 31; 351, 30. Nonnullis eadem est cum Græa; Tanagrica ditio eadem que Pæmandris vocatur; Tanagraci etiam Gephyraei dicuntur, 346, 48. Ἡ τετρακταλὶς ἡ περὶ Τάνγραν, Heleon, Harma, Mycalessus, Phæac, 348, 19. De Heleone cf. 377, 26 et 347, 34; de Harmate, cf. 347, 1. Tanagraeorum vicus Hyria, 347, 25; Mycalessus, 346, 53; oppidulum Delium, 346, 15; portus Aulis, 346, 24. Tanagricus ager, ἡ Τανταγρικὴ, 344, 15. Tanagra et Thespiæ solæ Bœoticarum urbium adhuc constant, 352, 32; 346, 5.

Tanais, *Τάναϊς*, emporium ad Tanaim fl. a Græcis Bospo- rum incolentibus conditum; id Polemo nuper evastavit; commercia ejus; obiacet urbi Alopecia ins.; a faucibus Mæotidis distat 2200 stadia, 423, § 3. Tanais emporium barbarorum post Pauticapeum maximum, 257, 49. Id tenentibus paruerunt pars Mæotarum, 425, 9.

Tanais, *Τάναϊς*, fl. 240, 11 et 28; ab Homero non memoratur, 248, 14; 474, 28; a septentrione in Mæotidem fuit, ita ut ostia fluvii et Mæotidis et ipæ fluvius in eodem meridiano posita sint, 88, 40; Nilo obversus est sec. meliores auctores, ita ut cum eo fluvio in eodem fere meridiano sit, 89, 7. Polybius eum ab ortu æstivo fluere censet, 88, 34. Alii eum oriri putant a locis Istro vicinis, 88, 45. Alii per Caucasum versus septentriones labi, et inde reverti ad Mæotidem autumant, 89, 3. Nonnulli Tanaim e Caucasii montibus, alii vero a superioribus Istri partibus ferri existimant, 423, 10. Tanais a borea fertur; non in eodem cum Nilo meridiano fuit, sed orientius, 422, 44; fontes ejus ignoti; cognita nonnisi ea quæ sunt prope ostia duo 60 stadiis distantia, 422, 29; 104, 29; 257, 44. Juxta Tanaim æqualibus spatiis meantes Borysthenes et Hypanis in Pontum influunt, 88, 49. Tanais, Asiæ et Europæ terminus, 104, 44; 106, 44; 54, 29; 257, 44. Ad fluvium est emporium ejusdem nominis, 423, § 3. Inter Tanaim et Borysthenem Roxolani degunt, 254, 34. Tanaim accolunt Aorsi, 434, 40 et Hamaxeci, 104, 50. Tanaidis pomen ad Iaxartem fl. Alexandri scriptores transtulerunt, qui Caspium mare paludem esse cum Mæotide palude coherentem putarunt, 437, § 4.

Tanis, *Τάνις*, Ægypti urbs, ad quam fossa e Nilo ducta, 690, 36; noml caput, 682, 11.

Tanites nomus, *Τανιτὴς νομός*, Ægypti, 682, 9.

Taniticum, *Τανιτικόν*, Nili ostium, 681, 9. A nonnullis Saliticum vocatur, 682, 8.

Tantalus, *Τάνταλος*, 496, 51, Phryx dici solet, 489, 40. Ejus divitiæ e Siplyi metallis, 580, 20. Tantalus regnante Sipylus urbs terræ motu eversa, 48, 48.

Taoce, Τάοκη, lucus ad oram Persidis, ubi regia erat, τὰ κατὰ τὴν Τάοκην βασιλεία, 620, 6.

Tape, Τέπη, Hyrcania regis, 436, 24, a Caspiis portis 1400 stad., id. Nomen hoc aliunde non notum. Fortasse bod. *Asterabad*. Τάγας Polybii huc non pertinere contra Mannertum recte monet Ritter. t. 8, p. 476.

Taphiasus mons, Ταφιασὸν ὄρος, in Ætolia, supra Molycriam et Macyniam, 387, 24; 395, 7; collis Locridis, in quo sepulcrum Nessi reliquorumque Centaurorum, quorum de cadaveribus fluere aiunt aquam foetidam; hinc Ozolæ (foetidi) Locri dicti, 366, 31.

Taphitis, Ταφίτις ἕκτρα, prom. Libyæ, in quo Clypea urbs, 708, 4. E Taphitide prom. ad Cossurum ins. 400 stadia, 708, 8.

Taphius, Ταφίους. V. Taphus.

Taphiorum insulæ, Ταφίων νῆσοι, ante dictæ Teleboarum insulæ; quarum una fuit Taphus sive Taphius. Antequam Taphii et Teleboæ eas tenerent, Amphitryo Cephalii imperio subjecerat; Homerus Mentæ regi tribuit, incolæque prædones vocat, 394, 26.

Taphrii, Τάφριοι, intimi sinus Carcinittæ accolæ, 255, 47.

Taphus, Τάπος, nunc Ταπίος, insula a Cephallenia diversa, sub Menta erat sec. Hom., 391, 51, una ex Taphiorum ins., 394, 26. Taphum eandem esse cum Cephallenia quidam contenderunt, ac Taphios esse Cephallenios eodemque Teleboas, 391, 43. Taphii olim Acarnaniam tenuisse feruntur, 396, 5.

Taposiris, Ταπόσιρις, Libyæ locus non longe ab ora dis-situs, in quo magnus conventus celebratur; situs inter Leucaspiā et Plinthinē, 679, 23.

Taposiris parva, ἡ μικρὰ Ταπόσιρις, in lænia quæ inter mare et fossam Canobicam intercedit, 680, 27; 679, 24.

Taprobane, Ταπροβάνη, insula, 52, 33. Sec. Hipparchum Cinnamomiferæ parallelus transit per ea quæ sunt a meridie insulæ vel per partes ins. extremas, 109, 54. Sec. Eratosthenem insula in eodem parallelo est in quo Cinnamomifera regio, 60, 19; 98, 29. Aeris temperies, 98, 29. Versus Æthiopiam porrigitur per 8000 stadia et ultra, 60, 24. (Cf. 589, § 14.) Si latitudinem sumas congruentem, addasque ab India distantiam, stadia 3000 putare licet, quæ ab India (ad extremitatem meridionalem) pertineant, quot sunt a fine habitatae terræ ad Meroen cum Indis extremitate componendam, 60, 27. Sec. Eratosthenem ab Indis ora australi 7 dierum navigatione distat; 589, § 14. Secundum Onesicritum 20 dierum navigatione a continente distat; ejus ambitus, sec. eundem; adjacentes insulæ; cete marina ibi, 589, § 15. Elephantia, 589, § 14. Non minor est insula quam Britannia, 107, 37. E Taprobane in Indorum emporia importantur ebur, testudo, aliæ merces, 60, 25.

Tapyri, Τάπυροι, 441, 20. Inter Hyrcanos et Arios habitabant, sec. Eratosth., 440, 36; inter Derbices et Hyrcanos, 441, 29. Tapyri in Atropatene, 449, 7. Tapyrorum vestitus, 446, 11. Mos quidam, 441, 30.

Taras, Τάρας, heros, de quo Tarentum dictum, 232, 9.

Tarasco (Ταρούσκων codd. Strabon., ut Ptolem.), Gallias Narbonensis urbs, in via a Nemauso ad Aquas Sextias ducente, 148, 25 et 34; ad Rhodanum sita, a Nemauso 100 fere stadia distans, 155, 30.

Tarbassus, Τάρβασός, Pisidiæ opp., 488, 20 (Situs loci aliunde non noti incestus.)

Tarbelli, Τάρβαλλοι, Aquitanis gens ad sinum Gallicum; (a Pyrenæis usque fere ad lacum d'Arcachon); auri apud eos metalla, 158, 15.

Tarco, Τάρκων, Tyrrheni dux, de quo Tarquiniorum urbs nomen habet, 182, 46. Tarconem cur canum natum dixerint, 182, 47.

Tarcondimotus, Ταρνονδήμοτος, Amani castella sub se habuit; a Romanis rex appellatur, 577, 2.

Tarentinus sinus, Ταρυντικός κόλπος, Italiæ, 174, 27; 176, 6; importuosus, excepto recessu, in quo Tarentum, 231, 5. Sinus magnitudo, 217, § 11.

Tarentum, Τάρας, adhuc exstat unica Achaicarum in Italia urbium, 217, 46. A Tarante heros nomen habet, 232, 9. Portus urbis egregius; situs urbis; gymnasium; forum, Jovis in eo colossus; arx; Herculis colossus, 231, 5. Origines urbis a Parthenis Lacedæmonis sub Phalantho duce conditæ narrantur secundum Antiochum, 231, 27, et Ephorum, 232, 10. Portus non omnino a fluctibus tutus est et in intimo recessu quædam vadosa habet, 234, 43. Tarento ad Brundisium pertinet isthmus 310 stadiorum, 231, 1. A Metaponto distantia, 231, 3; ad Barin s. Veretum sunt 600 stadia, 233, 46; ad Phalarum Corcyra prom. 1700 stadia, 269, 34. Tarento Romam itur via Appia, 234, 54. Tarentinus ager ταρυντικός, 234, 35. Tarentinorum democratia, potentia, exercitus ingens; Pythagoricæ philosophiæ studium; Archytas diu urbi præfectus; tum ob res secundas ingruens luxuria; festorum numerus ingens; reipublicæ depravatio; peregrini in bellis duces, ut Archidamus, Cleonymus, Pyrrhus, Alexander Molossus, qui solennem Græcorum hujus regionis conventum ex Heraclea Tarentina in Thuriorum fines ad Acalandrum fl. transferre voluit, 232, 53. Bello Hanniballico libertate spoliati, 233, 23. Nunc urbs coloniam Romanam habet, 233, 24. De Heraclea contra Messapios bellum gesserunt, auxilio usi Dauniorum et Peucetiorum, 233, 25. Alexandrum Molossus contra Messapios et Lucanos, Pyrrhum contra Romanos advocarunt, 233, 12. Tarentinis infesti Achæi Italici, e Laconia olim puls, 220, 4. De Metapontino agro inter eos controversiæ, 220, 11 et 26. Tarentinorum Thuriorumque de Siritide bellum quomodo sit compositum, 219, 47. Tarentini, ut finitimis Samnitibus adularentur, Lacones olim in Samnitica regione consedisserunt, 208, 31. Thurios in servitutem actos Lucanis eripuerunt, 219, 11. Pro Dionysio tyranno apud Locrenses intercesserunt frustra, 216, 4. Tarento potiuntur Carthaginenses et Fabius Maximus, 231, 23.

Taricheæ, Ταρχίται, Judææ opp., 651, 2. (Situs opp. ad extrema Gennesaritis lacus, in ora ejus occidentis prope locum, ubi Jordanes exit. De ruinis v. Ritter, t. 15, p. 345.)

Tarichia, Ταρχίται, ins. Libyæ prope Thapsum, 708, 15.

Tarna, Τάρνα, Lydiæ locus, 354, 5.

Taronitis, Ταρωνίτις (armen. *Taron*), Armeniæ meridionalis provincia, olim Syrorum fuit, 453, 27.

Tarpetes, Τάρπητις, Mæotarum gens, 425, 1.

Tarpe, Τάρπη, opp. Locrorum Epicnemidiorum, unde nomen habeat; nunc dicitur Φαργά (q. v.), 366, 14.

Tarquini, ἡ Ταρκυνία, Etruriæ urbs, a Tarcone dicta, 182, 46. Tarquinius venit cum hominum multitudine Demaratus Corinthius, et e Tarquiniense muliere Lucumonem genuit, 183, 4. A Tarquinis quænam Romani acceperint, 183, 12.

Tarquinius (L.) Priscus, Demarati filius, ante regnum adeptum Lucumo dictus, 183, 8. Apolam Volscorum opp. delevit, 192, 37, item Æguorum oppida, id.

Tarquinius Superbus, T. Prisci f., Suessam cepit, 192, 40; regno excidit, 138; 18; 183, 17; restituere eum tentavit Porsena, 183, 17.

Tarracina, Ταρρακίνα, Latii opp. in via Appia, 194, 25; prius Τραχίνα (Aspera) dicta; a Circeæ distantia; vicina palus, quam duo fluvii, Ufens et alius, implent, 194, 18; 193, 9.

- Tarraco**, Ταρχάκον, Hispaniæ urbs, 133, 11; 139, 4; quamquam portu caret, non minus quam Carthago frequentatur ob situm commodum; metropolis est Hispaniæ intra Iberum sita et magnæ partis ejus, quæ extra Iberum est, 132, 22. Falsa de urbe tradit Eratosthenes, 132, 30. Tarracon ab Ilerda 460 st., 134, 12. Ab ea ad extremos Vascones juxta Oceanum 2400 stadia, 134, 17. Tarracone aut Carthagine hiemare solet provinciæ præfectus, 138, 46. Cf. Sertorius.
- Tarsius**, Τάρσιος, ad Zeliæm Troadis fl., 20 habens in eadem via transitus, 502, 30.
- Tarsus**, Ταρός, Ciliciæ urbs, 104, 16; 566, 51; 570, 25; Ab Argivis Triptolemi comitibus condita, 638, 52. Tarsus et Anchiale eodem die a Sardanapallo conditæ, 573, 33. Urbem perfuit Cydnus. Navale Tarsi, 574, 6. Urbs populosa et præpotens, 575, 4; a Ciliciæ finibus borealibus 120 stadiis, ac pluribus a Cydni ostio abest, 574, 18. Tarsi situs, 574, § 12; scholis suis urbs celeberrima; magistri scholarum fere omnes sunt indigenæ, quorum plerique peregre abeunt, 574, § 13. Tarsum male administravit Antonii temporibus Boethus; deinde statum reipublicæ correxit Athenodorus Sandonis f., 575, 15. Athenodoro successit Nestor, 575, 51. Tarsenses viri: Antipater, Archedamus, Nestor Stoici; Athenodorus Cordilio, Athenodorus Sandonis f.; Boethus; Nestor academicus; Plutades et Diogenes item philosophi; Artemidorus et Diodorus grammatici, Dionysides tragicus; alii complures Romæ et Alexandriæ versabantur, 575, § 15 et 16. Tarso Solos migravit pater Chryssippi, 573, 23. Tarsensibus magna est facilitas de quovis argumento ex tempore dicendi, 575, 18.
- Tartarus**, Τάρταρος. E Tartari figmento existimaveris loca ad Tartessum sita non ignota fuisse Homero, 123, § 12.
- Tartessus**, Ταρτησσός, Hispaniæ regio ad Bætin fl., quam nunc Turduli incolunt, 123, 9. Sic vocari regionem quæ Calpæ adjacet, tradit Eratosthenes, 123, 10.
- Tartessus fl.**, i. q. Bætis, 122, 53; 123, 8.
- Tartessus urbs** fuit in insula, quam ostia Bætis s. Tartessi fl. efficiunt, 123, 8. Nonnulli Tartessum urbem esse hodiernam Carteiam dicunt, 125, 21. Loca circa Tartessum non ignota fuisse Homero ex fabula de Tartaro aliisque nonnullis colligitur, 123, § 12 et 13. Tartessii et maxime principes eorum longævi esse ferebantur, ut colligas ex versu Anacreonte et ex Herodoti narratione de Arganthonio rege, 125, 10. Tartessorum de Æthiopum migratione narratio, 27, 25.
- Tasius**, Τάσιος, Rhoxolanorum dux, a Diophanto victus, 254, 40.
- Titus Tatius**, Quiritium rex, cum Romulo regni et civitatis societatem init; per insidias occiditur Lavinii, 190, 11; 192, 6. Quirinali collem munivit, 195, 17.
- Tatta lacus**, Τάττα λίμνη, in Phrygia, ἀλοπήγιον αὐτοφύεα, 486, 35.
- Tauchira**, Ταύχαρα, sive Arsinoe, Cyrenicæ urbs, 710, 20 et 52.
- Tauium**, Ταύσιον, Trocmorum castellum et emporium; asylum ibi et Jovis colossus æneus, 485, 46.
- Taulantii**, Ταυλάντιοι, gens Illyrica, 271, 20.
- Tauriana Italiæ regio** supra Thurios, 211, 40.
- Tauri**, Ταῦροι, montes duo in ora Troglodytica sinus Arabici, 655, 47.
- Tauri**, Ταῦροι, Scythica gens latrociniiis dedita, 256, 22. Chersonesum Tauricam usque ad Theodosiam tenebant, 256, 16 et 22. Taurorum sunt Trapezus et Cimmerius montes, 257, 5. Cf. Chersonesus Taurica.
- Taurini**, Ταυρίνοι, Liguriæ pop., per quorum regionem Hannibal transivit, 174, 7.
- Taurisci**, Ταυρίσκοι, a nonnullis Teurisci (Ligyrisi codd.) et Tauristæ vocantur, 246, 12; 244, 10. Gallica gens, Thracibus permixti habitabant, 246, 12, et in Norico, 172, 9; 173, 5. Eorum Tauriscorum oppidum Nauportus, 260, 44. Ad eos Boli commigrarunt e Padana regione, 177, 20. Taurisci sive Teuristi Galli a Cimbris appetuntur, 244, 10. Apud Tauriscos ad Istrum Boii habitabant, 177, 21. Taurisci et Boli Galli, qui sub Critasiro rege erant, inter Alpes et Dacubium a Dacia debellati sunt, 260, 24. Tauriscos Gallos prorsus delevit Bærebistas Getarum rex, 252, 29.
- Tauristæ** i. q. Taurisci.
- Tauromentum**, Ταυρομέντιον, Massiliensium col. in Gallia, (Taurenti), 149, 32; 152, 52.
- Tauromenium**, Ταυρομένιον, Siciliæ opp.; ejus a Catana et Messana distantia, 221, 26; minus quam Messana et Catana frequentatur, 223, 13. Urbs servorum bello afflictæ, 226, 30.
- Tauropolos Diana**. V. Diana.
- Tauropolium**, Dianæ templum, in Icaria ins., 548, 2.
- Taurus**, Ταῦρος, Asiæ mons. Ejus descriptio, 446, cap. 12. Taurus Asiam in duas partes dividit, 420, 45. Latitudo ejus multis locis vel ter mille stadiorum; longitudo 45000 stadiorum inde a continente Rhodo opposita, 421, § 3. A Pamphylia extremis usque ad orientale mare pertinet, 106, 47. Asiæ pars ab eo versus boream sita vocatur intra Taurum, altera pars extra Taurum, 106, 48. Tauri principium faciunt montes Chelidoniis insulis imminentes; inde enim in altum assurgit; revera autem idem mons etiam per Lyciam et ulterius per Rhodiorum Peræam occasum versus extenditur, et ibi quoque Tauri nomine appellatur, 556, 1; 568, 37. Tauri initium a Caria et Lycia; primum alte assurgit apud Chelidoniæ; Cilicum valles complectitur; scinditur ab eo Antitaurus et Amanus, 446, § 2. Trans Euphratem partes Tauri: Paryadres et Moschidi montes, 447, 29, Parachoathras, in austrino latere Gordyæi montes, in quibus Masius; tum Niphates, Zagrus, Elymaeorum, Parætacenorum, Cossæorum montana, 447, 37; in mediis Tauri montibus Media et Armenia sitæ, 447, 52; 446, 31. Tauri partes sunt Paropamisus, Emodus, Imanus, et sec. Macedonum fabulas Caucasus, 587, 33; 438, 20; 445, 1. Altissima Tauri juga a Lycia ad Pisidiam Solymi tenent, 17, 34. Taurus Cilicius, 457, 14. In boreali Tauri parte fontes sunt Euphratis, in australi fontes Tigridis, 447, 6 et 15. Per Tauri angustias in Ciliciam e Cataonia Pyramus effunditur, 44, 14.
- Taurus**, Ταῦρος, et Threx Judææ castella in Hiericuntis ingressu sita, ταῖς εἰσβολαῖς τοῦ Ἱερικοῦντος ἐπικείμενα, a Pompelo diruta, 649, 33. Secundum Gadovii sententiam (v. Ritter, t. 15, p. 521) referenda sunt ad ruinas castellorum ad viam Akaba dictam exstantes, qua Hierosolymis Hiericuntem itur; posse tamen alt referri etiam ad rudera quæ exstant inter Ain es-Sultan et molas sacchari.
- Taurus Marathoniensis**, 342, 40. Tauri poto sanguine oblit Midas, 51, 25.
- Taxila**, τὰ Τάξιλα, Indiæ urbs magna, 589, 50. Inter Indum et Hydaspem, 595, 5. Incolarum quædam instituta refert Aristobulus, 608, § 62, qui Taxilis Brachmanes vidit, 607, 51.
- Taxiles**, Ταξιλῆς, rex inter Indum et Hydaspem, Alexandrum comiter excepit, 595, 9.
- Taygetus**, τὸ Τάγερτον ὄρος, Laconicæ mons, 173, 51; 390, 18; ejus situs, 311, 33. Ejus vertices aliqui terræ motibus abrupti, 315, 32. Habet marmoris secturas, 316,

36. Taygeti altitudinem exaequant Albi Cretæ montes, 408, 11.
- Teanum Apulum, Τέανον Ἀπουλον, Apulias opp., 237, 16. Hinc ad Dicæarchiam isthmus Italiae minor 1000 stadiis, 237, 18. Teano vicina est Buca Frentanorum, 201, 45.
- Teanum Sidicinum, Τέανον Σιδικίνον, Campaniæ urbs maxima, in via Latina, 197, 51; 207, 18 et 32; 287, 17.
- Tearco, Τεαρκίων vel Τεαρκίως, Æthiopum dux, longinquam peregrinationem suscepit, 51, 18; in Europam usque penetravit, 585, 18.
- Teate, Τεατά, Marrucinorum caput, 201, 34.
- Tectosages, Τεκτοσάγες, Galliæ pop., 155, 33 et 45; 485, 22. Cf. Volcæ Tectosages. In Asiam transgressi eam Galatiæ partem tenuerunt, in qua sunt Pessinûs, Orcaorci et Ancyra, 486, 1.
- Tegea, Τεγέα, Arcadiæ urbs, 320, 45; 323, 37. E 9 pagis conflata, 289, 31; adhuc constat ibique Minervæ Aleæ templum, 333, 42. Tegeatæ cum Argivis et Cleonæis Mycenæ diruerunt, 324, 28. In oraculi versu quodam perperam nonnulli Tegeatas Teneatis substituunt, 327, 11.
- Tela pulcherrima conficiuntur e spinæ cortice quæ nascitur ad Carthaginem Novam, 145, 34. Tela ex Cappadocica stirpe spinam ferente, 145, 39.
- Telamon, Τελαμών, Teucrum filium ejicit, 582, 18.
- Telchines, Τελχίνες, aut iidem cum Idæis Dactylis, Curetibus, Corybantibus, Telchiniis, Cabiris, aut cognati eorum similesque sunt, 400, 32. Telchines novem in Rhodo; ex his ii qui a Rhea advocati in Cretam profecti sunt, Curetes ibi appellantur, 405, 25. Telchines e Creta in Cyprum, deinde in Rhodum venisse feruntur; de artibus eorum sententiæ variae, 558, § 7.
- Telchinis, Τελχινίς, vetus Rhodi nomen, 558, 19.
- Teleboæ, Τηλεβοῖαι, Iatrones, 394, 34. Teleboæ et Taphii et Cephallenenses iidem sunt sec. nonnullos, 391, 44. Teleboæ olim Acarnaniam vel partem ejus tenuisse feruntur, 396, 5; 267, 28. Teleboarum insulæ, postea Taphiorum dictæ, 394, 26. Cf. Teleboas.
- Teleboas, Τηλεβοῖας, e Lelegis filia natus. Ejus filii erant viginti Teleboæ, ex quibus nonnulli Leucadem inhabitantur, 267, 34.
- Teleclus, Τήλεκλος, Lacedæmoniorum rex, e Nedonte loco incolis frequentavit Pæaessam, Echeas, Tragium 309, 29; a Messeniis interfectus est, 232, 12.
- Telephus, Τήλεφος, Herculis et Auges f., a Teuthrante adoptatus est, eique in regno successit, 489, 46; 490, 46; 501, 50; 526, 17; pater Eurypyli, 500, 12.
- Telesia, Τελεσία, Samnitium u. Venafro vicina, 208, 8.
- Telethrius, Τελεθρίων ὄρος, Eubœæ mons, 382, 35 et 51.
- Tellenæ, Τελλήναι, Latii opp., 192, 43.
- Telmessus, Τελεμυσσίς ἄκρα, Lyciæ pr. portum habens, 568, 1.
- Telmessus, Τελεμυσσός, Lyciæ opp., quod per aliquantum temporis Eumenes obtinebat, 567, 54.
- Telmessus (?), Bœotia fl., 349, 51.
- Telus, Τήλος, ins. maris Carpathii, 419, 13 et 27.
- Tembrio, Τεμβρίων, Samum colonis frequentavit, 541, 15; 393, 11.
- Temenium, Τημένιον, ubi Temenus sepultus, Argolidis locus, ad sinum Argolicum, ab Argis 26 stadia dissitus, 316, 40.
- Temenus, Τήμνος, Heraclida, in Temenio sepultus, 316, 40. Ejus amicus Oxyllus, 307, 7. Ab eo decima generatione descendit Phido, 307, 40.
- Temesa, Τεμέση, nunc Tempesa, Bruttii urbs, ab Ausonibus condita, ab Ætolis frequentata, a Locris, Bruttii, Hannibale, Romanis occupata; ab Homero memorata; prope eam sacellum Polliæ sive Temessæ herois; de eo proverbium; in propinquo æraris officinæ ostenduntur, 212, 32; 472, 42; 5, 32.
- Temmices, Τέμμικες, barbari in Bœotia habitantes, 267, 1; eo venerunt a Sunio Atticæ, 344, 40.
- Temnus mons, Τήμνον ὄρος, Calci et Aplici campos determinat; ex eo Mysius in Caicum fluit, 526, 47.
- Temnus, ἡ Τήμνος, Asiæ urbs Æolica; ejus situs, 531, 32; Hermagoræ patria, id.
- Tempe, τὰ Τέμπε, 276, 7, angusta convallis inter Olympum et Ossa, quam Peneus perfluit, 276, 12; terræ motu patefacta, 369, 19. Cf. 274, 26; 276, 31; 378, 8; 379, 5; 454, 23.
- Tempesa, Τέμψα. V. Temesa.
- Tempyra, Τέμπυρα, Samothracum in ora Thracica oppidulum, post quod aliud munimentum (Ζώνη αὐτὴ Σάλη?), 282, 34.
- Templum sacrosanctum Tolosæ apud Tectosages, 156, 33. Templorum structura Diospolitanorum, 684, § 28; templum Byzantinorum et templum Chalcedoniorum ad Ponti ostium, 265, 38; templum Æsculapii Epidauri, Tricæ, in Co, 322, 4 et 8; Carthagine, 706, 38; templum Ἀμμωνός in Libya, 41, 16. Tempia Anaitidis 456, 40; 439, 9; 439, 33; 628, 28; Apidis Memphi, 685, 48; Apollinis in insula ap. Apolloniatas Ponticos, 265, 8; Actii, 270, 9; Amyclis, 311, 38; in Delio Laconia, 316, 29; Apollinis Teneatæ, 327, 1; Apollinis Tilphossii, 353, 11; Didymæi, 361, 36; Apollinis Phyllii in Thessaliotide, 374, 16; Apollinis Marmarini in Eubœa, 383, 22; Apollinis prope Tamynas in Eubœa, 384, 36; Apollinis Leucatæ, 388, 32. Apollinis Laphrii ad Calydonem, 395, 6; Apollinis Ægletæ in Anaphe, 416, 4; in Delo, 416, 30; Sminthii in Ceo, 418, 6, in Tenedo, 516, 48; Thymbræi ad Trojam, 511, 51; Cillæi Apollinis Cillæ, Colonia, Chrysa, 523, § 62; Apollinis in Pordoselene ins., 529, 10; Grynei, 631, 51; Apollinis Didymi, 542, § 5; Pataris, 568, 21; in Daphne, 639, 8; templum Bacchi in Samnitarum insula Gallica, 175, 12; in Limnis Spartæ, 311, 43; Cereris ad Acherontem Triphylia, 296, 14; ad Thermopylas, 368, 24; Circes in Circæo m., 194, 4; Dianæ Philunte et Sicyone, 328, 37; Dianæ Ephesiæ ad Hieroscopium, 132, 3; Rhodæ et Emporii, 132, 42; in insula Rhodani fl., 152, 41; prope Ariciam in Latio, 196, 43; Dianæ Nemeææ in Teuthea Achaia, 294, 11; multa Dianæ fana, Ἀρτεμίσια, in Elide, 295, 21; Dianæ Alpheonice vel Alpheussæ ad Alpheim fl., 295, 24; Dianæ Ἐλεῖας ad Alorium, 300, 50; Dianæ Limnææ Lacedæmone et ἐν Αἰγύπτῳ, 310, 41 et 47; Dianæ Brauronis, 342, 34; Dianæ Amarynthiæ, 384, 47. Dianæ ταυροπόλου in Icaria ins., 546, 2; Dianæ Munychiæ, Pygelis, 546, 20; Dianæ Ephesiæ ad Panormum portum prope Ephesum, 546, 25; Ephesi, 547, 22; Dianæ Leucophrynæ Magnesiæ, 553, 5. Dianæ in Artemisio pr. Rhodiorum περαίας, 556, 22; Dianæ Perasiæ Castabalis, 460, 45; Dianæ Astyrenæ, 524, 41; Dianæ Pergææ, 569, 44; Dianæ Sarpodonis in Cilicia, 577, 10; Dianæ in Daphne, 639, 8. Templum Dindymenæ matris deorum in Cyzico ins., 493, 1; in Magnesia ad Mæandrum, 553, 1; templum Enyûs Comanias, 459, 5; Fortunæ in Umbria, 189, 13; templum et oraculum Fortunæ Prænestæ, 198, 53; Gratiarum Orchomeni, 356, 14; Hecates τὸ ἐν Ἀργίνοις Cariae, 563, 42; Herculis in Sacro promontorio Iberiæ, 114, 12; Gadibus, 140, 42; ad Rhodanum, 154, 16; ad Monœci portum, 668, 52; Tibure, 198, 30; Macistii Herculis t. in Triphylia, 299, 12; templum in ora Libyæ infra Palium vicum, 711, 30; nympharum Ioniadum ad Cytherium Pisatidis, 306, 35; Jovis in Argorum urbe, 318, 24; Jovis Lycæi in Arcadia, 338, 44; Jovis Eleutherii Platæis, 353, 33; Jovis Ænesii in Cephallenia, 392, 2;

Jovis in Venasis Cappadociae urbe, 460, 30; τοῦ Χρυσόπλους prope Stratoniceam Cariae, 563, 44; Jovis in Olbe Ciliciae opp., 573, 44; Isidis Solis in Cypro, 583, 18; Tentyrae, 692, 17; Junonis in insula ad Calpen montem 141, 33; Junonis Laciniae, 217, 27; in Argolide, 320, 5 et 46; in Delo, 416, 30; ad Xanthum fl. Lyciae, 568, 18; Leucotheae in Colchide, 427, 38; in Ilithya Thebaidis urbe, 693, 47; τῆς Φωσφόρου, Luciferae, in Turdetania, 116, 32; Lucinae in Amniso Cretica, 409, 13; Lunae Memphi, 686, 14; in Albania, 431, 33; templum Lycurgo dedicatum, 314, 26; templum Martis ad Rhodanum, 154, 16; τῆς Ἰσοδόμου Μυτιλής prope Tralles, 378, 35; Matris deorum Pessinunte, 486, 10; Matris deorum sanum quod Tereae cognominatur in Troade, 504, 8; Matris deorum Anderenae, 525, 19; templa Menis, 477, 14; Minervae in Italiae promontorio Capreis objectum, 18, 38; 206, 10; in Hispania, 124, 11; 130, 17; ap. Salentinos, 233, 36; Minervae Luceria, 235, 48; Scyllunte in Triphylia, 295, 47; Alalcomenia, 355, 15; Minervae Nesusiae in Peloponneso, 309, 28; Minervae Aleae in Tegea urbe, 333, 42; Minervae Itoniae in Boeotia, 353, 27; in Thessalia, 374, 11; Minervae Nesusiae in Ceo, 418, 8; Minervae in illo novo, 507, 52; Ephesi, 541, 39; Lindi, 559, 18; Sidae, 570, 2; Sal, 631, 30; in Cyrrhastica, 639, 33; Musarum in Helicone, 352, 17; Nemesis Rhamusiae, 342, 41 (Cf. v. Nemesis.). Neptuni Asphalii in Hiera insula, 48, 20; in Elide, 295, 23; ad Tamarum, 311, 46; in isthmum, 317, 28; 326, 7; Neptuni Heliconii, 330, 7; Aegia, 331, 19; 347, 45; Onchesti, 354, 23; Geræsti, 383, 40; in Teno, 418, 42; Osiridis templum Acanthi, 687, 25; Abydi, 691, 47; Panis templum ad Anaphlystum, 342, 22; Partheni in Chersoneso urbe et in Parthenio prom., 256, 16; Plutonis ad Acherontem, 296, 14; Proserpinæ ad Acherontem, 296, 14 (cf. v. Proserpina et Pluton); templum Saturni Gadibus, 140, 42; Serapidis Canobi, 680, 37; Solis Heliopoli, 684, 9; Sirenum in prom. prope Surrentum, 18, 35; Veneris Pyrenæae, 148, 19 et alibi; Lavinii, 193, 44; Ardeae, 193, 46; Ennae, 226, 26; Coriuthi, 325, 20; Anaphlysti, 342, 22; ad Bosporum Cim., 424, 34 et 48; in Pyrrha pr., 519, 4; Palaeaphi, 583, 5; Solis in Cypro, 583, 18; Memphi, 686, 14; Tentyrae, 692, 17; in insula Tritonidis lacus, 710, 8. Templum Vulcani Memphi, 686, 14. Ceterum v. nomina singulorum deorum heroumque.

Tenea, ἡ Τενέα, Corinthii agri pagus (prope vicum *Chilomodi*. V. Curtius, *Pelop.*, t. 2, p. 549). Apollinis Teneatæ templum. Coloni, quos Syracusae duxit Archias, ex parte Teneatæ erant; postea pagus peculiarem remp. sibi constituit, et ad Romanos a Corinthiis defectit; Corintho excisae superfuit. Oraculi vox, 326, 54. Ibi a Polybo Oedipus educatus est; cognatio Teneatarum et Tenediorum, 327, 12.

Teneas, Τενέας (Tinia ap. Plin. et Silium; hod. *Timia*), fluvius Mevaniam Umbricam præterlabens inque Tiberium incidens, 189, 33; 196, 5.

Tenedus, Τένεδος, insula, 102, 49, a Tenne nomen habet, 517, 3; 327, 13. Etiam Calydna et Leucophrys a nonnullis vocatur, 517, 1; ei objacet Achæium Troadis; 510, 33. A continente distantia; ambitus; urbs Æolica; portus duo; templ. Apollinis Sminthi, 156, 45. E Tenedo Alpheum fluere Zoilus rhetor in Tenediōν ἐγκωμίου refert, 225, 44; ἡ Τενεδίων περαιοί, 516, 45, in qua sunt Coloniae, 517, 6. Tenediis cognatio intercescit cum Teneatis; Apollinis cultus apud utrosque similis, 327, 13.

Tenericus campus, Τηνερχὸν πεδίον, in Boeotia, unde nomen habeat; ad eum sita Onchestus, 354, 35 et 23. Tenerus, Τήνερος, Apollinis et Meliae f., vates oraculi

quod erat in Ptoe monte; ab eo campus Tenericus Boeotiae dictus, 354, 36.

Tenessa, Τηνεσίς, regio Æthiopiae quam tenent Ægypti qui a Psammeticho defecerunt et Sembritæ vocantur, 650, 10.

Tentoria Nomadum Scytharum describuntur, 254, 50.

Tennes, Τέννης, Cycni f., Tenediorum princeps, Tenedo insulae nomen dedit, 517, 3; cum eo Teneatis Coriathiae regionis cognatio fuisse fertur, 327, 14.

Tentyra, Τέντυρα, urbs Ægypti, 691, 50, in qua est Veneris templum et Isidis fanum; post hæc τὰ Τενύρια, 692, 17. Tentyritæ crocodilos persequuntur, 691, 52; naturalem quandam vim contra crocodilos habere dicuntur, adeo ut nihil damni ab his accipiant; exemplo res probatur, 692, 3.

Tenus, Τήνος; una ex Cycladibus, 417, 5; cum urbe exigua magnoque fano Neptuni; Neptuniacum festum, 418, § 11. Tenuis imperarunt Eretrientes, 384, 50.

Teos, Τέως, Ioniae urbs. Ejus situs ad isthmum peninsulae, 550, 8; 549, § 30. A Gerrhaeidis 30 stadia distat, 550, 5; a Lebedo 120 stadiis abest, 549, 45. Vocatur Ἀθαμαντίς ap. Anacreontem; primum eam frequentavit Athamas, deinde Naucius, post Apereus et Damasus Athenienses et Geres Boeotus, 541, 8. Teii Persarum contumelias fugientes Abdera migrarunt; postea ex parte redierunt; Teii Anacreon, Apellico, Hecateus, 549, § 50. Epicurus in hac urbe educatus est, 545, 31. Teos Bacchicorum in Ionia artificum sedes, 549, 37. Teiorum ad Romanos legatio, 549, 41.

Teredon, Τεριδών, ad Euphratis ostium opp. a Babylone 3000 stadiis dissita, 66, 38; 651, 51; 652, 9; distantia a Tyro et Arado ins., 652, 29.

Terentius Varro Salassos devictos sub hasta vendidit Eporediae; castra habuerat quo loco Augusta urbs (*Aoste*) condita est, 171, 29.

Tereus, Τηρέως, in Daulide regnavit, 363, 11; 266, 50.

Tergeste, Τεργίστην, Istriæ opp.; ejus ab Aquileia distantia, 179, 39; Carnicus vicus; ab ea per Ocrum m. ad Lugeum paludem itur, 260, 49. A Tergeste ad Danubium 1200 stadia, 261, 4.

Teria, Τήρια, Troadis locus, 484, 7; ad Zeliae ditionem pertinens, 502, 25; τὸ Τηρινὸς ὄρος et Matris deorum templum, quod Teriae vocatur, 504; § 17.

Terina, Τερίνα, Bruttii oppidum ab Hannibale eversum, 212, 50.

Termerium, Τερμέριον, Myndiorum prom., e regione Scandarii, Coorum pr., 561, 10.

Termerum, Τέρμερον, cast. Cariae, supra Termerium pr., 561, 13.

Termessus, Τερμησόος, Pisidiae opp., 488, 20; 539, 21; supra arcem ejus Solymus collis est, 539, 10; oppidum angustiis montium adjacet, per quos e Lycia in Milyadem transitur, 568, 53; 539, 42; Termessus ab Alexandro diruta est, 569, 2. Prope sunt Bellerophontis valium et Pisandri tumulus, 539, 12.

Termilæ, Τερμιλαί, e Creta in hodiernam Lyciam sub Sarpedone venerunt; prius Milyes, et ante hoc Solymi vocabantur; postea a Lyco Pandionis filio Lycidicti sunt, 490, 45; 569, 24; 578, 35.

Terpander, Τέρπανδρος, Lesbicus, primus septem chordis lyram instruxit, ut ipse dicit, 528, 42.

Terra σφαίροειδής, 78, 10; 52, 10; una cum aquae elemento globum constituit, sicut cælum, 52, 20; Terra globus est non ad torum exactus, sed qualis sensu percipitur, 92, 41; habet enim inaequalitates quasdam; multæ ei accidunt mutationes ab aqua, igne, concussionibus, exhalationibus; quamquam hæc totius terræ figuram et qualitatem non mutant, 41, 1. Terra idem cum cælo habet centrum, et axem per ipsam mediam et cælum

medium productum, 91, 12. Circa terram et axem ab ortu ad occasum circumagitur cœlum et cum eo stellæ fixæ, 91, 14. Terram Oceanus ambit, 2, 3; 3, 30; 83, 1; eandem cum mari habet superficiem, 92, 37. Terræ hemisphæria duo, septentrionale et meridionale, 91, 52; in septentrionali est terra habitata, 92, 5, in spatio quadrilatero, cujus latus meridionale est dimidia pars circuli æquinoctialis, boreale autem dimidia pars paralleli in boreali tractu ducti, reliqua duo latera sunt segmenta circuli per polos ducti, 92, 50. Est quasi insula, quamquam quum nondum circumnavigata sit, experientia id non constat, 93, 2. Terram esse insulam sensu et experientia docemur; plurima ejus pars jam circumnavigata; quod superest circumnavigandum haud multum esse potest; neque qui id tentarunt, unquam propter objectam terram, sed aliis de causis a cœpto destiterunt. Fluxus quoque ratio quum ubique eadem sit, probat eam ab uno eodemque mari proficisci, non igitur bimare esse mare Atlanticum, p. 4, 20 sqq. Quadrilaterum istud est dimidia pars σφονδύλου sive verticilli, quod efficit segmentum hemisphærii, duobus parallelis abscissi. Terra habitata chlamydis formam habens, minor est parte dimidia hujus quadrilateri, 93, 24. In verticillo illo, cujus in altero latere nostra terra habitata jacet, oppositum huic latius aliam habere terram habitatam non improbabile est, 97, 51; terra πειρώωνος, sec. Parmenidem et Posidonium, 78, 13; 91, 23; 92, 43. De quantitate terræ non convenit, 52, 12. Eratosthenicam dimensionem non omnes probarunt, ib. Inter dimensiones recentiores ea quæ minimam terram facit, perimetrum terræ esse statuit 180000 stadiorum, teste Posidonio, 78, 40. Secundum Eratosthenem et Hipparchum terræ circulus est 252000 stadiorum, quem Hipparchus in 360 partes divisit, adeo ut singulæ partes sint 700 stadiorum, 109, 20. Terræ habitata: figura chlamydis similis, quum in extremis (occiduis maxime) latitudo valde contrahatur, 96, 6; 97, 53; 98, 24. Unde patet extrema longitudinis utrinque coarctari, 98, 27. Terræ habitabilis terminum borealem in Hibernia ponendum esse Strabo censet, 94, 50. Ejus punctum maxime occidentale est Hispaniæ promontorium Sacrum, 98, 38. Ad terræ habitatae fines a Britannia boream versus computare licet 3000 vel 4000 stadia, 95, 28. Terræ habitabilis longitudo in circulo per Athenas ducto major est quam tertia pars totius hujus circuli, 54, 12. Est vero 70000 fere stadiorum, 95, 54; 87, 25; 93, 35; 445, 57; latitudo minor 30000 stadiis 93, 37. Secundum Eratosthenem latitudo foret stadiorum 38000, a Cinnamomifera sc. usque ad parallelum Thulæ insulæ, 52, 33. Longitudo definitur linea quæ ducitur per Columnas, fretum Siculum, Rhodum; sinum Issicum et Taurum, 58, 4. Latitudo definitur linea meridiana, quæ a Cinnamomifera regione et Ægyptiorum exsulum insula pertinet usque ad parallelum Hiberniæ, 97, 54. A Columnis ad Issum sunt 30000 stadia; hinc usque ad Oceanum 40000 stadia. Ab Amiso, quæ est in Issi meridiano sita, usque ad mare Hyrcanum 10000 stadia; hinc ad Oceanum 30000 stadia, 445, 10. Quod latitudinem attinet, ab Hyrcania ad Artemitam sunt 8000 stadia, hinc ad sinum Persicum 8000 stadia, hinc ad loca extremæ Æthiopis opposita circa 8000 stadia; ab Hyrcania ad Oceanum borealem 10000 (6000?) stadia, 445, 27. A Rhodo meridiem versus sunt 16600, boream versus 12700 stadia, (si a Borysthene boream versus 4000 st. computantur) 95, 46. Cognatæ terræ longitudinem plus quam duplo esse majorem cognita latitudine plurimi confitentur, 53, 21. Terram si quis in globo perspicue representare velit, ut Crates fecit, globo permagno opus est, cujus diame-

ter decem minimum sit pedum; hoc si non licet, describatur terra in tabula septem minimum pedum, et circulis substituantur lineæ rectæ, 96, § 10. Paralleli terræ circuli per Cinnamomiferam, Meroen, Syenen, Alexandriam, Rhodum etc. ducti fusius describuntur p. 109, 53; 56, 10 et pagg. seqq. Terræ climata et dierum longissimarum rationes in unoquoque exponuntur, 108, § 34-43. Eratosthenica terræ divisio, 56, 10. Terræ segmentum quod mari Caspio et Tauro monte et Oceano determinatur ortum versus in acutum desinit, 445, 6; cultrique coquimarti formam refert, 445, 38. Terræ divisio quadripartita inter Æthiopes, Scythas, Indos, Celtas, sec. Ephorum, 28, 15. Ἡς ἀμεγάλος, Delphi, 360, 18. — Terram colunt Persæ, 623, 40. — Terra Chalcidica frumentum, cui admiscetur servat, 493, 10. Terra Cimolia, ἡ Κίμωλος γῆ, in Cimolo insula, 416; 17.

Terræ motus fundum maris mutant, 45, 12. Terræ motus, qui per Græciam acciderunt, recensuit Demetrius Callianus, ex quo plurima Strabo excerpsit, 50, 21. Terræ motus Helicæ et Buram absorpsit, 330 et 332, 11. Buram et Bizonen, 45, 19; 49, 26. Terræ motibus obnoxia Eubœa, 384, 18. Terræ motus ingens in Rhagiana Media ad portas Caspias, 441, 25; 50, 15; in Lydia et Ionia, quo Sipylos eversa et Troja inundata, 48, 47; 496, 14; alii quibus læsæ sunt Magnesia, Sardes, Tralles, Laodicea, 496, 15; 536, 38. Sæpiissime terræ tremoribus afficitur ἡ Καρακασμένη Lydia et Mysia, 495, 53; Philadelphia, 496, 1; 537, 1; Apamea Phrygiæ, 495, 31; Carura, 495, 31; tota fere ad Mæandrum regio, 495, 40. In Phœnicia major Sidonis pars diruta, totaque Syria et insulæ quædam Cyclades et Eubœa terræ motu quassatæ, 48, 21. Rhodi colossus Solis conceidit, 557, 11.

Testudines, χελώνια, e Taprobane in Indorum emporia importantur, 60, 25. Testudines maximæ apud Chelonophagos, 668, 18.

Testudinum insula in sinu Arabico, 658, 24.

Tetrapolis Attica, 341, 28; 329, 13; 383, 28, Tetrapolis Dorica. V. Dorienses. — Tetrapolis ἡ Σαλευζία. V. Se-leucis. — Tetrapolis Cephallenicæ. V. Cephallenia. — Cibyris tetrapolis. V. Cibra. Cf. etiam Ceos et Carpathus.

Tetrapyrgia, Τετραπύργια, locus super Plynium portum ad Calabathum Libyæ, 711, 37.

Tetrarchiæ Galatiæ, 485, 30. V. Galatia.

Teucer, Τεύκρος, a Telamone ejectus in Cyprum abiit, ubi primum appulit in Achæorum acten, deinde Salaminem condidit, 582, 17. Teucris socii apud Callaicos in Hispania consediisse feruntur, 130, 24. Teucris (Ajacis f., ut Strabo ait) θυναστία καὶ λαροσύνη in Olba urbe. V. Olbe.

Teucer, e Troën nunc Xypetensium dicto pago Attico in Troadem venisse a nonnullis fertur, 517, 33.

Teucris, Τεύκροι, in Troade. Eorum migrationes, 51, 13; in Troadem e Creta venerunt; datum iis oraculum, 517, 21. Quæ de Teucris et muribus narrantur, unde Sminthio nomen, referenda sunt ad Sminthium prope Theben situm, 524, 24. Teucros Troadis ex Attica, non vero e Creta, venisse nonnulli asseverant, 517, 33. Teumessus, Τευμησσός, Bæotici opp., ad Thebanam regionem pertinet. Cecinit de Teumesso Antimachus, 351, 31; 354, 6.

Teuristæ Galli iidem qui Taurisci, siquidem 244, 10 legendum est Τευρίστας ἢ Ταυρίστας.

Teutamus, Τεύταμος, Zethi pater, 530, 24.

Teuthæa, ἡ Τευθεΐα, Achæiæ opp. in Dymen urbem assum-

- tum; habet Nemydiæ (Nemææ?) Dianæ fanum, 294, 10.
- Teuthæas, ὁ Τευθίας, fl. Cauconem fl. excipit, ipse exit in Acheloum qui præter Dymen fuit, 294, 8.
- Teuthides, Τευθίδης, ad Turdetaniam prægrandes, 120, 31.
- Teuthrania, ubi Teuthras et Telephus regnarunt, inter Pergamenen et Elaitin sita, 489, 46; Non supra 70 stadia distat a Pergamo, Elæa, Pitana et Atarneio, 526, 7. (Quæ mensuræ quum in unum fere punctum convergant, non de regione Teuthrania, sed de urbe cogitandum est. Ac sane urbem memorant Cypriorum fragmenta et Xenophon et Plinius et Stephanus. Mensuræ eum urbis locum indicant, quem Kiepertus Halisarnis vindicavit etsi dubitans.)
- Teuthras, Τεύθρας, Teuthranis rex, 489, 46. Augen uxorem ducit Telephumque adoptat, Mysorum et Cilicum rex, 526, 10; 490, 36; 506, 51.
- Teutones, Τεύτονες, Belgas aggrediuntur, 163, 26.
- Thala, Θάλα, Africæ opp. in bello Africano diruta, 705, 53.
- Thalami, Θάλαμοι, nunc Boeoti dicti, ad sinum Messeniæ cum a Pelope conditi, 309, 24 (in valle hodiernæ *Milia*).
- Thales, Θαλῆς, Milesius; ejus studia; magister Anaximandri, 542, 52; 5, 49. Nilum imbris augeri tradidit, 672, 13.
- Thalestria, Θαληστρία, Amazonum regina, Alexandrum in Hyrcania convenisse a nonnullis perhibetur, 433, 25.
- Thales, μελοποιὸς ἄνθρ καὶ νομοθετικὸς; cum eo versatus Lycurgus, 414, 18. Ejus inventum rhythmici Cretici, 413, 5.
- Thamyris, Θάμυρις, Thrax, musicus, 404, 44; 280, 15. Ad Doriæ a Musis arte canendi privatur, 301, 6.
- Thapsacus, Θάψακος, ad Euphratem urbs, 71, 3; 75, 27 *et passim*. A Thapsaco ad Babylonem 4800 stadia, sec. Eratosth.; ad Zeugma τὸ κατὰ Κομμαγηνὴν 2000 stadia, 635, § 22; 66, 37; ad Tigrim (quo loco Alexander trajecit, 75, 13), 2400 stadia, ad portas Caspias 10000 stad., ad portas Armeniæ circa 1100 stadia, 66, 11 et 40; ad Pelusium 6000 stad. sec. Eratosthenem, supra 8000 stadia sec. Hipparchum, 73, 12. Ἡ κατὰ Θάψακον διάβασις, 635, 33; τὸ ζεύγμα τοῦ Εὐφράτου τὸ παλαιόν, 635, 33 *et passim*. Thapsacum per Euphratem advehuntur a Gerhæis merces Arabiæ, 652, 24.
- Thapsus, Θάψος, Africæ urbs, 1708, 16; ad quam Cæsar Scipionem vicit, 706, 3. Lacus prope urbem, *ib.*
- Thasiorum capita, αἱ Θασίων λεγόμεναι κεφαλαί, in ora Thracica, 282, 14.
- Thasus, Θάσος, insula, 102, 52; 281, 49. A Parli frequentata, 418, 13. Πανελλήνων ὑπὸς ἐς Θάσον συνέδραμεν, ut Archilochus dixit, 318, 14. Thasia figlina in Narone fluvio inventa, 263, 26. Thasius Stesimbrotus scriptor, 405, 39.
- Thaumaci, Θαυμαξοί, Phthiotidis opp. in Achillis ditione, 372, 37; 334, 35.
- Thaumacia, Θαυμαξία, Magnesiæ opp., in ditione Philoctetæ, 375, 15 (Situs incertus. In tabula oppidum retuli ad ruinas quæ prope *Muresis* vicum sunt et vulgo Castaneæ assignantur.)
- Thebæ, Θῆβαι, Ægypti urbs, a mari ad 5000 (?) fere stadia distans, 29, 41; nunc Diospolis vocatur, 684, 20; 692, § 46. Homero ἱκατόμυλος et opulentissima urbs; Ægypti metropolis; priscæ magnitudinis reliquæ per 80 stadiorum longitudinem supersunt; nunc per vicos habitatur; Memnonium; sonum ibi a colosso editum auditiv Strabo; regum sepulcra, obeliscorum inscriptiones; Thebani sacerdotes astronomiæ philosophiæque studiis clari; eorum inventa; virgo Jovi sacra, 692, § 45. Thebas adiit Menelaus, 33, 26. Olim propiores ei fuerint Æthiopiæ termini, 34, 21. Thebis Memnonia quædam, 690, 54. Thebani Æg. aquilam et ovem colunt, 690, 29 et 24.
- Thebæ Boeotiæ, secundum nonnullos, Homeri ætate desertæ erant ob Epigonorum expeditionem; eamque ob causam Thebanorum mentionem non fieri in Catalogo: alii vero interfuisse eos bello aiunt, sed infra Cadmeam tunc habitasse; Cadmeam vero etiam ipsam Thebas vocatam esse, adeo ut Thebani ab Homero dicantur et ὁπὸ Θῆβας (Il. 2, 505), 354, 11. Thebas Cadmeæ adjecerunt Cadmi posterii, 344, 44. Urbem Asopus præterfluit, 328, 31. Thebani olim tributum Orchomeniis pendebant, 356, 11. Sub expeditionem Epigonorum Alalcomenas et in Tilphossium montem confugerunt, 355, 25. Thebis Philotas colonos Priene duxit, 541, 7. Thebani Messenen renovarunt, 310, 37. Lacedæmonios duobus præliis vincunt; de principatu inter Græcos certant; Epaminonda defuncto, spe imperii dejiciuntur; pro Græcis bellum in Phocenses gerunt, 345, 49; 344, 27. Post Leuctricam pugnam Achæis arbitrium de mutuis urbium controversiis commiserunt, 329, 49. Thebæ a Macedonibus dirutæ et restauratæ; nunc nonnisi pagus, 346, 1. Thebanorum fuit oraculum in Pto monte, 354, 44. Thebaidis regio est Parasopia, 351, 19; Peteon vicus, 352, 39; Hyria, 347, 26; Therapnæ et Teumesus, 351, 31. Thebis ad Solum 50 stadia, 351, 5.
- Thebæ Phthiotides, Θῆβαι Φθιώτιδες, Thessaliæ, 370, 39. 372, 31; 374, 23; sub Crocio campo, 371, 50; in Proteilai ditione, 374, 1.
- Thebe, Θῆβη, Pamphylia sive Lyciæ opp., ut ferunt, inter Attaleam et Phaselidem situm, a Cilicibus Troadis e Thebano campo ejectis conditum, 569, 39.
- Thebe, Troadis opp., 50 stadiis ab Achillis vallo, 70 stadia ab Astyris, 60 ab Anderis distat, Θῆβη ὑπὸ Πύλαιον ὀνόματι ap. Homerum vocatur, quamquam Πύλαιον; aut Πύλῃ ibi nihil vocatur, 524, 48. Thebe nunc deserta; ab Adramyttio 60 stadiis distat, 523, 27. Prope Theben est Cilla, 523, 31. Theben tenuit Etion Cilicum princeps, 523, 5; 500, 34; ab Achille vastata est; patria Chryseidis et Andromachæ, 500, 34, 523, 7. Thebes campus, 503, 13, in quo Chryse, 517, 40, et Lyrnessus, 523, 20. De eo Lydis et Mysis et postea Græcis certamina erant, 523, 21. Thebes campum occuparunt Lydi, qui tunc Mæones dicebantur, et Mysorum, qui sub Telepho et Teuthrante fuerant, reliquæ, 501, 49. Supra Thebes campus est Apix campus, 526, 49. Thebaica Troadis Cilicia, 551, 36. E Thebano Troadis campo ejecti Cilices Lyrnessum et Theben inter Attaleam et Phaselidem condidisse feruntur, 569, 39.
- Thebaica Custodia, Θηβαϊκὴ φυλακή, locus Ægypti, 690, 35 (ad hod. *Tauneh*).
- Thebais, Θηβαίς, regio Ægypti in 10 præfecturas divisa, 669, 47. E Thebaide ad Memphim distantia, 683, 14. Thebaidis urbes, 690, § 41 sqq.; maxima earum Ptolemais, 690, 44. In Thebaide ortam seditionem repressit Cornelius Gallus, 696, 3. Thebaica spina, e qua gummi colligitur, 687, 27. Thebaica palma, ὀπλῖμα, 695, § 51. Themellas (?), Arabum in Syria princeps, 641, 27. (Sec. vulgatam lectionem habemus nomen principis Arabum. Casaubonus vero et Letronnius et Groskurdus legendum putant: ἡ Γαμβάρου Θημελλά, adeo ut Themella oppidum sit, sedes Gambari principis, sicut Arethusa est Sampsicerami. Hoc ut ipse etiam censeam, eo inducor, quod non longe ab Arethusa *Theledam* locum notari video in Tab. Peutingeriana. Id enim nomen in tanta Tabulæ corruptione ad Themellam Strabonis revocandum esse puto. Situs locus est inter Apameam et Occarabam

- (*hodie Okarebe*) ab hac 48 m. p., ab illa 28 m. p. distans, adeo ut Theleada pertinerit ad ruinas quæ a Occaraba boream versus notantur in Syriæ tabula Berghausiana.)
- Themis**, Θέμις, cum Apolline oraculum Delphicum condidit, 362, 19. Themis Ichnæa in Ichnia, Thessaliotidis opp., colitur, 374, 17.
- Themiscyra**, Θημισκύρα, τὸ τῶν Ἀμαζόνων πᾶσιον, 104, 17 et 33, in Amisi ditione, 469, 1; 466, 22, ubi Leucosyri habitant, 476, 22. Themiscyræ planities describitur, 469, § 15; tota humilis est, 44, 2. Ex ea Amazones cum Gargarensibus in regionem quæ a Caucasio septentriones versus est, emigrarunt, 432, 45.
- Themisonium**, Θημισώνιον, Phrygiæ Magnæ opp., 494, 5.
- Themistocles**, Θημιστοκλῆς. Ejus vel mater vel filia sacerdos fuit Dindymenes Magnesiæ, 553, 2. Themistocles a Xerxe accepit Myntem, Magnesiæ et Lampsacum, 543, 35; 503, 6.
- Thena**, Θένα, Libyæ opp. ad Syrtin minorem, 708, 19.
- Thenam** Cæsar cepit, 706, 5.
- Theocles**, Θεοκλῆς, Attieniensis, Græcis in Siciliam coloniarum ducendarum auctor quomodo exstiterit, 222, 28.
- Theocritus**, Θεόκριτος, sophista, Chius, Theopompi adversarius, 551, 18.
- Theodectes**, Θεοδέκτης, poeta. Ejus versus laudantur, 593, 11.
- Theodorus**, Θεόδωρος, rhetor, Gadarensis, Strabonis æqualis, 646, 24.
- Theodorus**, Iasensis, dialecticus, Cronus cognomento, quod quidem cognomen ab Apollonio magistro in eum translatum est, 567, 14.
- Thedasia**, Θεοδοσία, Chersonesi Tauricæ urbs; ejus portus. Ibi olim finis Bosporanorum et Taurorum, 257, 12. Cf. 258, 14 et 25 et 33. A Theodosia ad Panticapæum 530 stadia, 257, 16; quot sint ad Symbolorum portum, 256, 46.
- Theodosius**, Θεοδοσίος, et filii ejus, mathematici e Bithynia oriundi, 485, 5.
- Theologia** prisca tota ex fabulis constat, 16, 17. Theologica quædam de sacrificiis inter feriandum celebrandis, 401, § 11.
- Theophanes**, Θεοφάνης, historicus, Mytilenæus, Pompeii amicus, patriam ornavit; M. Pompeii pater, 528, 12. Tanaim e Caucasii montibus oriri opinatur, 423, 12. Pompeii castra secutus in Albania fuit; laudatur de Amazonibus eorumque vicinis, 432, 14; de animalculis quæ in nivis glebis apud Armenios reperiuntur, 453, 9; de Armeniæ magnitudine, 454, § 11. Armeniæ minoris castellum Συνοπλᾶν memorat Συνοπλᾶς nomine, 475, 42.
- Theophilus**, Tibii f., a Mithridate Eup. necatus, 477, 43.
- Theophrastus**, Θεόφραστος, Aristotelis discipulus, Eresius, olim Tyrtamus dictus; unde alterum nomen habet, 528, 30. Ei Aristoteles bibliothecam suam reliquit, quam una cum Theophrasti libris accepit Neleus Scepsius. Ulteriora horum librorum fata, 520, § 54. Theophrasti discipulus Demetrius Phalereus, 342, 1. Theophrastus laudatur de Leucocoma et Euxyntheto Lebeuiis, 411, 11.
- Theopompus**, Θεόπομπος, historicus, Chius, in republ. gerenda Theocriti sophistæ adversarius, 551, 17. Profitetur se in historia fabulas narraturum rectius quam fecerint Herodotus, Ctesias, Hellenicus et Indicarum rerum scriptores, 36, 13. Meropidem terram quandam fingit, 248, 42. Laudatur de origine nominis maris Adriatici, 263, 17; de sinus Adriatici et Illyricæ oræ longitudine, deque aliis quæ de eodem mari parum accurata tradidit, 263, 22. Theopompus Istrum uno ostiorum in mare Adriaticum effluere censuit, 263, 30; 14 gentes Epiroticas esse dicit, 269, 12. Citatur de Lacedæmonii qui Argolicis Asinæ exsilibus in Messenia agros dederint, 320, 54; de Methone, 322, 22; de Parapotamiis Phocidis, 363, 50; de Larisa oppido in Elidis et Dymæi agri confinibus, 378, 26; de Histiaæ Eubææ, 382, 46; de Mariandynia, 464, 29; de Sinopes originibus, 466, 43; de Mesogi monte, 537, 44; de Sesto, 506, 29.
- Theopompus** Cnidius, Cæsaris amicus, Artemidori pater, 560, 15.
- Thera**, Θήρα, Laconica insula maris Cretici, Λακωνίς, 38, 30; 710, 32; olim Calliste dicta, in qua Theram urbem Minyæ condiderunt, Cyrenes metropolin, 298, 29; 710, 32; 416, 3; 48, 11. Situs insulæ et ambitus, 416, 3. Cf. Calliste. Inter Theram et Therasiam e mari prodiit Anaphe ins., 48, 10.
- Theras**, Θήρας, Autesionis filius, Minyas ducit in Callisten ins., ibique Theram condit, 298, 29.
- Therasia**, Θηρασία, insula Therae et Anaphæ vicina in mari Cretico, 416, 12; 48, 10.
- Therapnæ**, Θεράπνη, Bæotiæ opp., ad Thebanam regionem pertinent, 351, 31.
- Therma**, τὰ Θέρμα, Ætolie urbs, ubi comitia creandis magistratibus Ætoli habent; statua ibi Ætoli; inscriptio in basi ejus, 398, 17.
- Therma**, Θέρμα, Macedoniæ opp.; unum ex iis quorum incolas in Thessalonice conduxit Cassander. (Hoc opp. a Thessalonica olim Therma dicta distinguendum est, si verba Strabonis premere velis. Significari vicinum a meridie locum, thermis etiamnunc clarum censet Tafelius.) Inter Thermam et Chalastram Axius exit, 277, 18.
- Thermæ**, aquæ calidæ ad sinum Carthaginiensem 708, 2. Thermæ Etruriæ, 189, 2; Phazemonitarum in Ponto, 480, 6; thermæ quæ sunt Ædepsi et in Thermopylis terræ motu per triduum retentæ, rursus fluxerunt, 50, 25.
- Thermæus** sinus, Θερμαῖος κόλπος, 275, 46; 279, 30; 287, 35; 103, 3; multa oppidorum ad eum sitorum diruit Cassander incolasque Thessaloniceam transduxit, 277, 33. In sinum influit Hallicmon, 274, 30. Ab eo ad Epidamnium transitus terrestris supra 2000 stadiorum; sec. Eratosthenem vero nonnisi 900, perperam, 76, 43. Thermæi sinus promontorium Canastræum, 278, 35.
- Thermessa**, Θέρμσσα, una e Liparæis insulis, Siciliæ proxima, 229, 2; nunc Hiera (*Sacra*) Vulcani vocatur; deserta et saxosa; tribus crateribus ardet, qui fusius describuntur, 229, 10.
- Thermodon**, Θερμόδων, Ponti fl., ab Homero non memoratur, 248, 14. Ejus ad ostia ora humilis et aggesta, 44, 2. Thermodon Themiscyræ planitiem percurrit, 469, 8. Thermodontem pro Lyco memorat Eratosthenes, 453, 46.
- Thermopylæ**, Θερμοπύλαι sive Πύλαι sive Στανά, ap. Locros Epicnemidios, 365, 52; non memorantur apud Homerum, 30, 19. Situs earum; thermæ Herculi sacrae; imminens Calidromus mons, 367, 13. Ἡ Πύλαια σύντομος Ἀμφικτυόνων, 360, 45. Thermopylæ quot stadia absint ab intimo Crissæi sinus recessu, 287, 25; a Cænæo pr. et Sperchio fl., 373, 32. Ad Thermopylas Cereis fanum, in quo Amphictyones singulis Pylæis conventibus sacrificabant, 368, 24. Thermæ, terræ motu per triduum retentæ, rursus fluxerunt, 50, 24. Mare terræ motu sublatum ad Thermopylas accessit, 50, 35. Inscriptio in quinque columnis τοῦ καλυανόρου ad Thermopylas, 365, 3; 368, 15.
- Theseum**, Θησεῖον, Athenis, 340, 23 et 45.

Theseus, Θησεύς. Ejus certamina, 16, 5. Taurum Marathonium interfecit, 342, 40. Suem Crommyoniam occidit, 326, 52. Scironem et Pityocamptem interfecit, 336, 28. Helenam rapuit, 340, 34. Theseus in Creta, 409, 39. Cum Cretensibus Cnosse profectus Brundisium frequentasse a nonnullis dicitur, 234, 27. Theseus et Pirithous propterea quod longinquas fecerint expeditiones, ad inferos descendisse credebantur, 40, 28. Theseus duodecim Atticæ civitates in unam coegit, 341, 32.

Thespiophoria ad Alponum urbem, 50, 43.

Thespiæ, Θεσπιάς, Homero Θέσπια, Boeotiae urbs ad Heliconem; navale ejus Creusa; in Thespiensi regione Ascræ, 351, 36; 348, 15. Thespiæ ob Praxitelis Cupidinem olim adiebantur; nunc Thespiæ et Tanagra solæ omnium Boeoticarum constant urbium, 352, 29. Glyceræ Thespiensis, ib. Thespiæ adhuc constant, 346, 5. Thespiensium pagus Entresis, 353, 12; finitimæ Thespiis sunt Thibæ, 353, 16.

Thesproti, Θεσπρωτοί, 267, 12. In ora Epiri a meridie Chaonum. Ad Thesprotos etiam Cassopæi pertinent, 269, 19. Thesprotos Homerus novit, 23, 37. Eorum urbs Cichyrus quæ olim Ephyra, 269, 47. Thesprotis, postea vero Molossis subjectum erat Dodonæum oraculum, 273, 6. Thesprotorum lingua καὶα dicuntur vetulæ, adeo ut καλυδᾶς Dodonææ, non aves, sed vetulæ mulieres dici videantur, 274, 1. Similiter καλυδᾶς Thesproti vocant senes honoribus functos, 274, 7.

Thessalia, Θεσσαλία, olim Pyrrhæa a Pyrrha, et Hæmonia ab Hæmone, dein Thessalia a Thessalo dicta, 381, 11. Quidam in duas partes dividunt, quarum altera, meridionalis, Deucalioni sorte obtigerit, deque matre ejus Pandora, deinde a filio Hellas dicta sit; alteram Hæmon tenuerit, unde Hæmonia, deque filio ejus deinceps Thessalia vocata. Nonnulli Thessaliæ nomen indidisse censent e Thessali genere ortos Antiphi et Phidippi nepotes ab Ephyra Thesprotica huc profectos, 381, § 23. Alii etiam Nessonidem olim appellatam esse a Nessone, Thessali filio, ib. Thessaliam Homerus in decem partes atque dominationes dividit, ita ut assumat partes quasdam Etææ et Locridis regionis et ejus quæ nunc est Macedonica, 369, § 4. Prima et secunda pars est ditio Achillis et Phœnicis, 369, § 5 sqq. Tertia ditio Protesilai, 373, § 14; quarta Eumeli, 374, § 15; quinta Philoctetæ, 375, § 16; sexta Asclepiadarum, 375, § 17; septima Eurypyli, 373, § 18; octava Polypetæ, 377, § 19; nona Gunei, in qua Perrhæbi, 378, § 20; decima Magnetum, 379, § 21. Thessaliæ fines, 368, 44. Thessalia olim aquis tecta, 650, 53. Soli ratio, 369, 9. Thessaliæ pars inter ostia Penei et Thermopylas sita usque ad montana Pindi a Pelasgis tenebatur et Argos Pelasgicum appellabatur, 184, 9. Thessaliæ linguae vocabulum ἄργος (pro πῆλον), 319, 47. Thessalia apud Homerum vocatur Argos Pelasgicum, 317, 42. A Macedonia inferiore Peneus eam determinat, 275, 41. Thessaliæ et Magnesiæ ambitus sec. Hieronymum, 380, 54. Thessaliæ partes quattuor, Phthiotis, Hestiaeotis, Thessaliotis, Pelasgiotis, 369, § 3. Thessalia Superior vocatur Histiaeotis cum Dolopia, 375, 52. Inter Thessaliæ Æoles præ ceteris habitabant Pelasgi, 183, 51. Thessalia initio habitata a Pelasgis, quos Lapithæ in Italiam expulerunt, 381, 2. Thessalis accensentur ex Epiroticis gentibus Athamanes, Æthices, Talares, 373, 10. In Thessalia Boeoti cum Arneis rempublicam constituerunt, 344, 49. E Thessalia profecti Pelasgi Chinum frequentarunt, 531, 15, et Agyllam Etruriæ condidere, 183, 39. Thessali Ravennæ conditores, a Tyrrenhis infestati, urbe Umbris relicta, domum redie-

runt, 178, 22. Thessalorum Penestæ, 464, 39; equi, 333, 33. Vestes demissæ, 455, 5.

Thessaliotis, Θεσσαλιώτις, Thessaliæ pars, 369, 26; in qua sunt Arne, Phyllus, Cierus, Ichnæ et Eurypyli ditio, 374, 14.

Thessalonice, Θεσσαλονίκη, Philippi filia, uxor Cassandri, de qua urbs nomen habet, 277, 32.

Thessaloniceæ, Θεσσαλονικίαι et Θεσσαλονίκη, Macedoniae urbs. Nunc præ ceteris hominum copia florens, 268, 54; in intimo recessu sinus Thermaei, 277, 10. Hodiernæ Macedoniae caput, Cassandri opus, deque uxore ejus nomen habens, e multis oppidis Crusidis et Thermaei sinus conductis; olim Therma, Θέρμη, dicta, 277, 10 et 29; 278, 22. Ab Epidamno distat 900 st. sec. Erat., super 2000 st. sec. Polyb., 88, 8. Cum Epidamno et Dyrrhachio jungitur via Egnatia, 275, 18, cujus sunt inde ab Apollonia 267 m. pass., 268, 32. Thessaloniceæ unam de quattuor Macedoniae partibus assignavit P. Æmilius, 282, 41.

Thessalus, Θεσσαλός, Hæmonis f., Nessonis pater, a quo Thessalia dicta, 381, 14 et 24. E posteris ejus Antiphus et Phidippus, 381, 21.

Thessalus, Hercules f., Antiphi (Antiphontis, 588, 14) et Phidippi pater, 381, 21; 588, 14.

Thesiadæ, Θεσιάδαι, contra Ceneum et Meleagrum bellum gesserunt propter suis pellem, ut fabula ait, reapse ob ditionis portionem, 400, 11.

Thestius, Θέστιος, Cenei socer, Althææ pater, dux Curetum, Pleuronis præerat, 400, 9; 396, 30. Ad eum exsules venerunt Tyndareus et Icarus, quorum ille Ledam Thestii filiam duxit, hic socius erat in bello contra Acarnanes, 396, 30.

Thetidium, Θητίδιον, in Thessalia, Pharsalo novæ et veteri propinquum, ad Achillis ditionem pertinebat, 370, 41.

Theuprosopon, Θεοῦ πρόσωπον, mons et prom., in quod Libanus desinit, prope Tripolim, 642, 34 et 40. In eo castellum, prædonum receptaculum, evertit Pompeius, 643, 20. (Iliod. *Ras éch-Chakah*, *Cap Pondico*, *Cap Madore*; ap. Edrisium *Ras Hadchar*. Impositum monti castellum a Brocardo monacho *Neuphrus*, a *Sanuto Nephrit* vocatur.)

Thimbro, Θίμβρον, qui Harpalum interfecit, Cyrenaicam adortus est, 710, 48.

Thibæ, Θίβαι, Homero Θίβη, Boeotiae opp. finitimum Thespiensibus et Coronæ agro, Heliconi subjectum; navale habet saxosum columblasque referunt; unde καλυδῆρων vocatur Homero, 553, 15; 248, 10; 13, 35. Thibis ad Sicyonem 160 stadia, 353, 20.

Thoai, Θοαί, apud Homerum vocantur Echinades ins., 393, 34; 301, 35.

Thoantium, Θοάντιον, ἀπὸ Rhodi ins.; objacet ei Chalcia ins., 559, 29.

Thoas, Θόας, priscum Acheloi fl. nomen, 386, 39.

Thoss, rex Ætolorum, quo duce Ætoli Temesam Italiae condunt, 212, 34.

Thome, Θώμη, priscum nomen Ithomes in Histiaeotide, p. 376, 6.

Thonis, Θωνίς, rex Ægypti, Menelaum et Helenam hospitio exceptit; cognominis ei urbs fuisse dicitur; uxor regis Polydamna, 680, 30.

Thonis urbs Thoni regi cognominis fuisse dicitur in tænia quæ mari et Canobica fossa includitur, 680, 29.

Thopitis, Θωπίτις λίμνη, seu Arsene, in Armenia palus nitrosa, quam Tigris transit, 635, 38; 453, 54.

Thoraces linei, raro loricati, Lusitanorum, 128, 8. Thoracum loco pellibus arietum utuntur in Sardinia, 187, 41.

Thorax, Θώραξ, mons Lydiæ, 551, 42.
 Thoresens, Θορεῖς, Atticæ pagus, 342, 15.
 Thoricus, Θόριχος, una ex 12 Atticæ civitatibus, quas Cecrops constituit, 341, 30; 342, 32. Ei obijacet Helena ins., 416, 50.
 Thornax, Θόρναξ, Laconicæ mons, 312, 30.
 Thracia, Θράκη, Θρακία, qua Macedoniæ committitur, in mare procurrens versus austrum flectitur, 23, 16. E 22 gentibus constat, 282, 25. Thracicæ gentes sunt Getæ et Mysi, nunc Mœsi dicti. Harum utraque juxta utrumque Istri latus incolebant, 245, 28; ab his profecti sunt Mysi Asiæ; porro Phryges Asiæ sunt Briges Thracici; nec non Mygdones, Bebryces, Mædobithyni, Bithyni, Thyni et Mariandyni generis Thracici sunt, 245, 31. Thracicæ gentes sunt Triballi, 253, 19, ad imam nunc redacti conditionem, 262, 23; Tralles, 554, 28; Scæi, 505, 32; Sali (q. v.); Xanthii, 505, 33; Bistones, 281, 51; Cebrenii, 505, 30; Pieres in Emathia, 275, 27; Bebryces qui in Mysiam transierunt, 464, 13; Bithyni et Thyni qui in Asiam commigrarunt, 464, 13; Mariandyni, 464, 28; Mysi, Phryges et aliæ gentes, 483, 22; 484, 48; 404, 31. Thraces quidam in regiones quæ sunt trans Caucasum delati Gargarensibus contra Amazones auxilio fuere, 432, 47. Thraces Sarapæ, i. e. capitem amputatores, supra Armeniam prope Guranios et Medos habitant, 455, 40. Thracibus gentibus et Bastarniciæ mixtæ gentes Scythicæ et Sarmatæ, 246, 8, et Galli Boii, Tauristæ, Scordisci, 246, 10; 260, 30; et Getæ, 253, 18. In Thraciam sæpius irruerunt Scythæ, Bastarnæ, Sauromatæ, 253, 23. Thraces pactas cum Bœotis inducias violarunt, at violasse negarunt commento Thracico, 345, 7. Ejectis vi Bœotis, Bœotiam habitarunt, 352, 24; 344, 48. A redeuntibus Bœotis e Bœotia ejecti in Parnassum abierunt, 345, 5. Thraces ex Aba Phocidis oppido profecti Eubœam occuparunt incolæque Abantum nomen imposuerunt, 382, 23. Sub Enmolpo Atticam obtinuerunt, 266, 49; at vincuntur ab Ione, 329, 17. Thracum dux Piro ap. Homerum, 285, 5. In Thraciam venit et hinc in Asiam transiecit Penthius cum Æolibus, 498, 22 et 42. In Thraciam venerunt Antenor et Heceti indeque in Venetiam ad Adriam profecti sunt, 520, 5. Thracum vel Trerum (qui cum Thracibus habitarunt) urbes quædam a Bistonide lacu et Aphnitiæ absorptæ sunt, 49, 38. Thraces supra Hæmum habitantes aggressus est Alexander M., 250, 29. Thraciam ad Macedoniam usque populatus est Bœrebistas Getarum rex, 252, 26. In Thraciam ex regione trans Istrum sita 50000 Getas transduxit Ælius Catus, 252, 8. Thracum sacra Cotytia et Bendidia, 404, 11, similia sunt Phrygiis, 404, 30. A Thracibus profecta sunt Orphica sacra, 404, 12. Thracia sacra adoptarunt Athenienses, 405, 1. Thracum ὁ πατριάρχης a Græcis πατριάρχης dictus, 281, 34. Thraces primi veteris musicæ cultores; nam Thracia loca sunt, ubi olim Musæ colebantur, ac Thraces sunt Orpheus, Musæus, Thamyris, Enmolpus, 404, § 17. Thraces Heliconem Musis consecrarunt, sicut Pierida, Libethron, Pimpleiam, 352, 19; 404, 40. Thraces, inter eosque Getæ maxime, polygami, 246, 46. Thracum quidam mulieribus abstinent et sacri habentur; appellantur Κτήτορες, 246, 13. (Similia de Essenis referens Josephus A. J. 18, 5, p. 695 Didot addit: Ζῆσι δὲ... μάλοισι ἐμπερόντας Θρακῶν τοῖς Ἰλλυριοῖς (?) λεγομένοις; ubi ex Casauboni conj. parum probabili legunt πολιστάς.) Thraces notis corpora compungunt, 261, 36. Thracibus multa sunt cum Trojanis nomina communia, 505, 31. Thracice θρία significat urbs, 265, 20. Thraciæ Chersonesus, 103, 5. Versus Sinum conficit Melanem

sinum et reliquos deinceps Macedonicos, 76, 37. Cf. Chersonesus Thr.
 Thracium mare, Ægei maris pars, 23, 15.
 Thracicus Bosporus. V. Bosporus.
 Thrase, Θράσιον, sculpsit. Ejus opera in templo Dianæ Ephesio, 547, 40.
 Thrasyalces, Θρασυάλης, Thasius, unus ex antiquis physici, præeunte Thalete, Nilum imbribus augeri tradidit, 672, 12. Quomodo ventos distinxerit, 23, 49.
 Thrasybulus, Θρασυβούλος, populum e Phyle Athenas reduxit, 340, 42.
 Threx, Θρέξ, Iudææ castellum in Hiericuntis ingressu situm, a Pompeio dirutum, 649, 33. Cf. Taurus castellum.
 Thriasium campus, Θριάσιον πεδῖον, et pagus et litus Thriasium Atticæ, 339, 28; 337, 14.
 Thrissa, Θρίσσα, piscis, in Nilum adscendit, 602, 17; 699, 9 et 48; 700, 2.
 Throni, Θρόνοι, Cypri pr., a Curia pr. 700 stadia distans, 582, 38.
 Thronle, Θρόνη, Bell l., e Mercurio mater Arabi, 35, 26.
 Thronium, Θρόνιον, Locrorum Epicnemidiorum opp., quod præterfuit Boagrius a. Manes fl., 365, 44. Ejus major pars terræ motu diruta, 50, 31.
 Thryoessa i. q. Thyrum.
 Thyrum, Θύρον (ad Agulenitza), urbs Triphyliz, quam etiam Θυρόεσσα dicit Homerus, nunc Epitalium vocatur, Macistia oppidulum, 300, 14; 302, 36; 303, 21. Nominis origo, 300, 28.
 Thucydides, Θουκυδίδης, cur barbaros apud Homerum non memorari putet, 564, 35. Laudatur, 318, 4; 271, 2; 286, 23; 308, 52; 323, 34; 397, 24. De Procne et Philomela fabulam Megaris assignat, 363, 13. Trojam Mytilenæis ademptam ab Atheniensibus ait bello Peloponnesiaco, duce Pachete, 513, 50.
 Thule, Θούλη, vicina congelato mari, a Britannia abest sex dierum itinere, sec. Pytheam, 52, 27. Thules circulus a Borysthene distat circa 11500 stadia sec. Eratosth., 52, 27. De Thule et vicinis regionibus, ubi massa quædam, pulmonis marini instar, navibus pedibusque inaccessa omnia obtineat, Pytheas exposuit, 86, 1. Thule, Britannicarum insularum septentrionalissima est, ubi tropicus æstivus arctici circuli vicem gerit, secundum Pytheam, 94, 39. Strabo habitate terræ fines multo magis versus meridiem esse putat, et Thulea Pytheæ mendacium esse suspicatur, 94, 45. Regio in quam Eratosthenes τὴν Θούλην ἐκτοκίζει, non amplius est habitabilis, 53, 17. De Thules circulo ab Eratosthene tradita auctoritate caret. Nam Pytheas, quo ille usus est, homo mendax est; alius nemo de Thule quidquam prodidit, 52, 37; 167, 34.
 (Thumæum) Θούμαιον, i. q. Ithome Thessaliæ, 376, 7.
 Thumelicus, Θουμῆλικος, Segimunti Cherusci filius, tres annos natus, in Germanici triumpho ductus, 242, 30.
 Thuuatæ, Θουάται, Dardaniæ gens, Mediæ Thraciæ contermina, 262, 35.
 Thuria, Θουρία (ruinæ in colle vici Palæocastro), Messeniæ opp., 310, 5; Pheris finitimum, 309, 18; a quo sinus Thuriates denominatur, in quo est Rhion urbs, 309, 43. Thuria Homero Æpea vocatur, 309, 41. Nonnulli Thuriam esse eandem cum Anthea Homerica putant, 309, 45.
 Thurifera regio, ἡ λιθανωτοφόρος, Æthiopiæ, 658, 45 et passim in sqq.
 Thuriæ, Θούριαι, urbs prope Sybaris locum ab Atheniensibus condita, diu fortuna usa est secunda; tandem cives a Lucanis subacti; a Tarentinis liberati, ad Romanos confugere, qui in urbem colonos miserunt eamque Copias

- vocarunt, 219, 5. Ad Thurios usque Lucania pertinet, 212, 19. A Thuris ad Sirin 330 stadia, 219, 24; ad Cerillos 300 stadia, 212, 20. Supra Thurios Tauriana regio, 211, 40. Ὁ Θουρίος ὄρεος, 219, 18. Thuri in Zaleuci legibus singula ad maiorem subtilitatem exegerunt, 216, 19. Sub Cleandrida cum Tarentinis de Siritide bellum gesserunt. Quomodo controversia sit composita, 219, 43. Contra Thurios Samnitae Crimissam quondam munierunt, 211, 28. Thuriolorum in fines ad Acalandrum fl. conventum, qui Heracleae celebrabatur, Alexander transferre voluit, 233, 19. Thurius vocatur Herodotus, quatenus socium se deducendae coloniae praebuit, 560, 33.
- Thus Aethiopiae, 658, 52; in Arabia, 665, 50; Sabaeorum terrae, 662, 9; Cattabaniae, 654, 16. Ex arboribus provenit, 665, 50. Thus optimum ad Persidem nasci dicunt, 665, 53. (*Probabiliter haec ita intelligenda sunt, ut Arabiae regio, quae hodie Oman dicitur, Persidi assignetur, ut fit in periplo maris Rubri*).
- Thusnelda, Θουσνῆδα, Segesti filia, Segimunti soror, Arminii uxor, Germanici triumphum ornavit, 242, 29.
- Thyamis, Θάμις, Epiri fl., 269, 46.
- Thyatira, Θυάτιρα, Mysiae opp., Macedonum colonia, quam ultimam Mysorum esse sunt qui dicant, 534, 40. Thyatira invasit Aristonicus, 552, 14.
- Thyiae, Θυῖαι, Bacchi πρόκοι, 402, 18.
- Thymbra, ἡ Θύμβρα, campus prope Trojam, quem Thymbrius perfudit, 511, 50; ab hodierno Ilio 50 stadia distat, ib.
- Thymbria, Θυμβρία, Carica pagus, quattuor stadia a Myunte distans, ad quem est Charonium, 543, 38.
- Thymbrius, Θύμβριος, Troadis fluvius, in Scamandrum incidit iuxta templum Apollinis Thymbraei, 511, 51. (Hodie *Kamara-Su* ex Demetrii sententia. V. not. ad v. Simois.)
- Thyni, Θυνοί, Thracae, a quibus Thynias acie ad Apolloniam dicta est, 464, 17. Horum coloni sunt Thyni Pontici, ib.
- Thyni, Θυνοί, Bithyniae pop., Thynorum Thracum coloni, 464, 16; 245, 35.
- Thynia insula, ἡ Θυνία νῆσος, ad Bithyniae oram, 465, 32. Θυνιάς ἀκρῆ, Thraciae ora ad Apolloniam et Salmydesum, 464, 17; 265, 28.
- Thynni gregatim praeter Italiam feruntur; postquam in Siculum fretum inciderunt a maioribus cetis vorantur, 19, 54 sqq. Thynni praecrassi in mari Turdetaniae proximo; nutriuntur glande querna quae in mari nascitur, 120, 32; quanto magis ad Columnas accedunt, tanto sunt tenuiores defectu nutrimenti, 120, 45. Non glandes tantum, sed etiam purpuram prope terram venantur ab extero mare usque ad Siciliam, 187, 54. Θυννοχοπέτον ad Populonium in Etruria, 186, 13; ad Cossam in Etruria, 187, 53.
- Thyrea, Θυρέαι (Palaeocastron quod vocatur *Hagios Andreas*), Argolidis opp., in Cynuria ad confinia Argolidis et Laconiae; pugna ibi commissa, 323, 30. Argivorum et Lacedaemoniorum de eius regione controversiae, 54, 40.
- Thyrides, Θυρίδες, Tænaro et Cinæthio vicinum promont., usque ad quod Messenia pertinet, 288, 10; 309, 13. Ῥώδης κρημνός, 311, 32. Distantia a Tænaro, ib. (Thyrides hod. *Cavo grosso*. De nomine v. Curtius, 2, p. 261.)
- Thyssus, Θύσσοις, in Atho m. oppidum, 270, 41.
- Tibareni, Τιβάρωνοι (sic plerumque; Τιβάρηνοι p. 475, 28), gens Pontica, 463, 27; 475, 28; 452, 2; supra Pharnaciam habitantes, 470, 8. Τιβάρωνιά ἐβνη, 107, 18. ἡ Τιβάρωνιά, 257, 6. Tibareni regulis Armeniae minoris subjecti, 475, 33. Nunc Tibareniam possidet Pythodorus, 476, 7.
- Tiberis, Τίβερις, Italiae fl. Ejus fontes et cursus, 182, 10. Excipit Narem, Teneam, Anionem, Claniam, 189, 32 et 35; 196, 3. Tiberis parte sui quadam per ipsam fertur Tyrrheniam; deinde distinguit eam ab Umbria, Sabina, Latina, 182, 12; 180, 11. Adjacent Ocreculi, 187, 27. (Aliis locis passim fluvii mentio fit. V. p. 216, 218, 219, 222, 226-229, 231, 234, 235 ed. Cas.)
- Tiberius et frater ejus Drusus Noricorum incursionibus unius aestatis expeditione finem imposuerunt, 172, 10. Tiberius, Augusti filius et successor, pro norma administrationis et edictorum exemplo patris utilis; ipsumque imitantur patris administri Germanicus et Drusus filii, 239, 52. Tiberius impositis Cantabricae tribus cohortibus, quas Augustus destinaverat, gentes feras non pacatas modo, sed civiles etiam quasdam eorum reddidit, 129, 30. Navali pugna cum Vinelicis certans receptaculo usus est insula in Rheni lacu (*Reichenau du lac de Constance*), 242, 53; hinc unius diei itinere ad fontes Isatri venit, 243, 6. Cappadociam in provinciae formam redegit, 458, 20. Sardes aliasque urbes terrae motu dirutas restauravit, 536, 39; 496, 19. Tibertii amicus M. Pompeius, Theophrasti f., 528, 20. Ab Augusto in Iberiam mittitur, 697, 14.
- Tibiarum inventores faciunt Silenum, Marsyam, Olympum, 403, 45. Tibis aptum calamum palus prope Haliartum fert, 353, 43. Tibiae Berecynthias et Phrygiae, 404, 48. Tibicines Curetes, 405, 15.
- Tibius, Τίβιος, nomen ap. Paphlagonae frequens, quodque servis inde oriundis dari solebat, 253, 4. Nomen in Cappadocia quoque obvium, 473, 43.
- Tibius, Τίβιος, sobrinus avi materni Strabonis, et filius Tibii Theophilus, a Mithridate necati, 477, 42.
- Tibur, Τίβουρα, in conspectu Romae urbs; ibi Herculis sanum, Anionis cataractae; Tiburtini lapidis sectariae, 198, 39. Oppidum graecanicum esse fertur, 199, 3. Distantiae a Praeneste et Roma, 199, 1. A Tibure incipit via Valeria, 198, 34.
- Tichius, Τίχτιος, castellum supra Nicæam situm prope Thermopylas, 367, 40.
- Ticinum, Τίξιον, ad fluvium cognominem sita urbs (*Pavie*), versus fines regni Cottii, 180, 41; a Placentia 36 mill. distat, 180, 42; ab Ocelo distat 160 mill. pass., 180, 48. A Ticino ad Ocelum via, 180, 45.
- Ticinus, Τίξις, fl. e Verbano lacu in Padum influit, 174, 16; 180, 43, urbem cognominem praeteriens, ib.
- Tieum, Τίειον (ἡ Τίειος, 466, 47), Cauconum urbs in Bithynia, 464, 42; 484, 26; Philetari patria, 465, 37; unus pagorum e quibus Amastris urbs conducta, 466, 47.
- Tiga, Τίγα (Τίγγις?), Mauretaniae opp., 702, 31.
- Tigranes, Τίγρανς, Armeniae rex. Ejus historia adumbratur, 456, 13-30. Ejus successor Artavasdes, 456, 31. Tigranes ab Artaxio genus duxit, 456, 3. Artavasdes pater, Pompeii jussu 6000 talenta Romanis militibus distribuit, 454, 35. Mazacorum urbis incolae Tigranocerta transduxit, 462, 24. (Cf. Tigranocerta.) Metrodorum ad Mithridatem Eupatorem remisit, 521, 37; fortiter Parthis restitit, 634, 48. Pinaca, Gordyaeorum urbem, subjectam sibi habebat, 636, 16. Gordyaeis machinarum bellicarum fabris usus est, 636, 19. Magnam partem regionis, quae ad Tigridem olim Gordyaeis subjecta erat, ei dedit Pompeius, 636, 21. Cleopatram Selenen, quem ea Syria excidisset, interemit, 638, 18. E Seleucia exclusus est, 640, 4.
- Tigranocerta, Τίγρανόκερτα, Armeniae urbs, 636, 7; a Tigrene condita, qui duodecim urbes Graecicas in eam

- conduxit; semiperfectum opus subvertit Lucullus, 356, 24. In eam Mazaeorum incolae transducti sunt, 462, 24; supra Tigranocerta est Masius mons, 447, 43.
- Tigris, Τίγρις, fl. in australi Armeniae parte oritur, 631, 13; 73, 31. E Niphate monte per Arsenen paludem ruit nec miscetur ei ob velocitatem, unde nomen habet; nam *tigris* Medis sagitta dicitur, 454, 2; in ultimo paludis recessu terram subit; ad Chalontidem denno emergit, *ib.* Reliquis ejus cursus, *ib.* Tigridis fontes ab Euphratis fontibus 2400 stad. distant, 447, 19. In australi Tauri parte fontes habet; cursus ejus, 447, 15; 66, 48; lacum transit, 620, 42. Thopitlu lacum maximo impetu transit, 635, 37, dein terram subit, rursusque emergit non procul a Gordyza, *ib.* In Mesopotamia terram subit, 228, 41. Ejus ab Euphrate distantia maxima et minima, 635, 33. Tigris et Eulæus et Chaspeas in lacum conflunt, indeque in mare exeunt, sec. Polychetum, 620, 25, et Onesicritum, 620, 54. Sec. alios omnes Susidis fluvii in Tigrim incidunt, indeque hunc prope ostia Pasitigrim vocari, 620, 32. In Tigride cataractas struxerunt Persae impediendae navigationis causa, 630, 11. Tigris fl. eo loco ubi Alexander transit, a Thapsaco abest 2400 stadia sec. Erat., 75, 13. Tigridi adjacet Opis pagus et emporium, 630, 8. Fluvius piscosus est, 454, 6.
- Tigres Indiae, 598, 54.
- Tigurini, Τίγυρνοι, Helvetii Cimbris se socios adjunxerunt, 244, 15.
- Tilphossa, Τιλφώσσα, fons Boeotiae sub monte Tilphossio fluens prope Haliartum et Alalcomenas, 353, 8; ad eum Tiresiae monumentum, *ib.* et 355, 27.
- Tilphossii Apollinis sanum, 353, 11.
- Tilphossius mons, Τιλφώσιον ὄρος, Boeotiae, sub quo Tilphossa fons, 353, 8. Hunc in montem Thebani confugerunt bello Epigonorum, 355, 26.
- Tilphossium, Τιλφώσιον, Boeotiae opp. ad lacum Copalidem, 353, 1.
- Timæus, Τίμαιος, historicus, unde Epitimaëus dictus sit, 547, 16; ab Artemidoro reprehenditur, *ib.*; quinque Rhodani ostia esse censuit, 152, 27. Citatur de Pitheculis, 206, 50; de Alpheo et Arethusa, 225, 8; Timæus Achilleum a Periandro Illacis lapidibus contra Athenienses munitum esse dicit, obloquente Demetrio Scepsio, 513, 38. Post septem insulas maximas maximam esse alteram Gymnesiarum falsè contendit, 558, 52.
- Timagenes, Τιμαγένης, historicus, de Q. Servilii Cæpionis fatis postremis laudatur, 156, 13. In India æneis guttis pluere, easque colligi ait, 606, 1.
- Timavum, Τίμαρον, in sinus Adriatici recessu intimo Diomedea templum et lucus cum septem fontibus, qui uno alveo (Τίμαρο) in mare effunduntur. Poseidonii de Timavo fluvio narratio, 178, 51.
- Timavus fl., 228, 51; 178, 51. Ab eo usque ad Polam pertinet Istriorum ora maritima, 179, 37. Cf. Timavum.
- Timonitis, Τιμωνίτις, Paphlagoniae regio, 481, 42.
- Timonium, Τιμώνιον, Alexandriae Æg., 675, 37.
- Timosthenes, Τιμοσθένης, Ptolemæo II classis præfectus, nomi Pythii inventor; de portubus quoque libros decem conscripsit, 361, 46. Timosthenes ὁ τοὺς λιμένας συγγραφεὺς in nostri maris descriptione præ ceteris testis adhibetur ab Eratosthene, quamquam hic in permittis ab eo dissentit, 76, 24. Timosthenes quomodo ventos distinxerit, 24, 8. Timosthenes et Eratosthenes et antiquiores plane ignari fuerunt rerum Hispanicarum et Gallicarum ac multo magis Germanicarum, Britannicarum, Geticarum, Bastarnicarum; ignoratione etiam laborant Italicarum, Adriaticarum, Ponticarum, 77, 22. Timosthenes justissimas reprehendendi causas Hipparcho dedit, 78, 1. Laudatur de Carteia urbe Iberiae, 115, 50; de insulis inter Leshum et Asiam sitis, 528, 52. non recte Massiliæ objectum esse in Libya Metagonium censuit, 702, 44. (E Timosthene suas de Nili cursu mensuras habet Eratosthenes ap. Strabon. XVII, 1, § 2.)
- Timothens Patrio, Τιμόθεος ὁ Περσῶν, Sinopensis, 468, 13.
- Τιμόθοι, Massiliensium, 149, 16.
- Tinctoriae plantae multae in Hispania, 136, 9.
- Tingis, Τίγγις, Τίγξ, Τρίγξ, (*Tanger*), Mauretaniae opp., quod Artemidorus Ἀργὲ, Eratosthenes vero Αἰζὺς vocare a Strabone dicuntur, 701, 7; Tingi vicina Zelis urbs, 116, 1. Tingin trajicere solent a Belone Bæticae oppido, 116, 1.
- Tinia Umbriae fl. V. Teneas.
- Tiresias, Τειρεσίας, Mantis pater, 381, 7; 548, 48; ejus sepulcrum ad Tilphossam fontem, 355, 27; 353, 10. De Tiresia versus Homericæ, 649, 2.
- Tirizis, Τίριξις, Hæmi promontorium et castellum, Lysimachi quondam gazophylacium, 265, 24.
- Tiryns, Τίρυνς, Argolidis urbs; ταυρίσση, 320, 30; a Præto Cyclopus opera munita, 320, 36. A Nauplia distantia, 320, 42. Nunc urbs deserta, *ib.* Tirynthis arx Ἀχχυνῶν, 320, 41. Tirynthis incolæ Epidaurum migrarunt, 320, 49.
- Tisamenus, Τισαμῆνός, Orestis f., cum Achæis Iones e Peloponneso eiecit, 329, 37; 334, 48.
- Tisiaus, Τισιαοῦς, Numidiæ opp. a Cæsare dirutum, 705, 52. (Aliunde non notum; significari Οἰσίχα Ptolemæi suspicatur Letronnius. Ego puto in ΤΙΣΙΑΟΥΣ latere ΤΙΣΙΑΠΟΣ, adeo ut sit *Tisdros* Tab. Peut., *Thysdros* Ptolemæi, *Tusdra* Hirtii, hod. *El Edchen*.)
- Titanes, Τίτᾱνες, Rhææ famulos dant Corybantes, 405, 21. Titanes i. q. Pelagones, 281, 36.
- Τιτανισμός quid? 281, 34.
- Titanius, Τίτανος, Thessaliæ opp. in Eurypyli ditione, unde nomen habeat, 377, 33.
- Titaresius, Τιταρήσιος, Homero dicitur Europus fl. de Titario monte e quo defluit, 276, 8; 379, 7; 378, 46; per Perrhæbica loca in Peneum exit, 379, 7. Pinguis aqua fluvii, 379, 11.
- Titarius mons, Τιτάριον ὄρος, Olympo adhærens in Thessalia, e quo Titaresius sive Europus in Peneum defluit, 276, 10; 379, 8.
- Τίτιος, Liburniæ fluvius navigabilis, 261, 37. (Nomen fluvii Strabo non apponit.)
- Titius, Τίτιος, Syrice procurator, quem convenit Phraates IV, 637, 30.
- Tithonus, Τίθωνός, Memnonis pater, Susorum conditor, 619, 35; 502, 40.
- Tityri, Τίτυροι, Bacchi πρόκοι, 400, 23; 402, 19; 404, 6.
- Tityrus, Τίτυρος, Cydoniæ mons, in quo Dictynnaeum, 411, 31.
- Tityus, Τίτυός, Panopensium in Phocide tyrannus, ab Apolline interficitur, 362, 34. Tityum Panopeo Phocidis assignant fabulae, Homeris vero Eubææ, in qua est heroum Tityi et Elaria spelunca ab Elara, matre Tityi, dicta, 363, 22.
- Tlepolemus, Τληπόλεμος, Hercules filius et *Astyocheæ* ex Ephyra urbe oriundæ, 290, 36; post interfectum Licymnium in Rhodum vel e Boeotia vel Argis abiit, ubi socii ejus Lindum Camirum et Ialysum inhabitaverunt, 557, § 6, vel etiam condiderunt, 558, 35.
- Tlos, Τλῶς, Lyciæ opp.; ejus situs, 567, 30.
- Tmarus. V. Tomarus.
- Tmolus, Τμῶλος, dives mons Sardibus imminens; speculam in summo habet, Persarum opus; montis accolæ; 534, 54. Tmolus mons in ipsa Lydiæ finibus continetur,

- 537, 40. Ex eo Pactolus fuit, 474, 51; 534, 54. Auri metalla habet, 506, 36. Ad eum *φειδάργυρον* reperitur, 521, 45. Sub eo Hyde opp., 535, 30, et *Ηypαpa*, 536, 24; ei propinqua est Larisa, 530, 38. Ab eo versus meridiem est *Λαμὼν* locus, 555, 13.
- Tochari, *Τόχαροι*, Scythian trans Iaxartem, 438, 32.
- Tolistobogii, *Τολιστοβόγιοι*, Galatæ a duce sic dicti, 485, 21; cum Trocmis et Tectosagibus Celtis Phrygiæ partem occuparunt, non liquet e quibusdam Galliæ locis profecti, 155, 48. Tolistobogiorum ditionis situs; Blucium et Pelum eorum castella, 486, 5. Tolistobogiorum tetrarchiam habuit Dejotarus, 468, 38.
- Tolosa, *Τολόσσα*, Galliæ urbs, sita est quo loco arctissimus est sinus qui Narbonensē mare ab Oceano distinguit, 156, 37. Tolosæ erat templum sacrosanctum thesauris abundans, 156, 33. Magnas auri divitias ibi reperit Q. Servilius Cæpio. De earum origine Timagenis et Posidonii sententiæ, 156, 5.
- Tomarus seu Tmarus mons, *ὁ Τόμαρος ἢ Τμάρος*, Epiri mons, 272, 19; cui subiacet Dodona, 273, 4. Hinc *Τομάρους* dici Jovis interpretes perhibent, 273, 10. Ejus accolæ Talares, 373, 18.
- Tomis, *Τόμις* (*Τομαίς*, p. 264, 27), ad Pontum urbs, inter Istrum et Callin, 265, 5. Supra eam Crobyzi et Troglodytæ, 264, 27.
- Tomisa, *τὰ Τόμισα*, Cappadocum castellum trans Euphratem situm, Sopheno venditum, postea a Lucullo redditum Cappadociæ regi, 458, 40; Sophenes castellum, a Mazacis distans 1440 stadia, via ducente per Herphas opp., 566, 30; Tauro adjacet, 566, 38.
- Τομαῖοι* ap. Homerum quinam, 273, 10 et 16. Cf. *Tomarus*.
- Topaziān Ophiode insula, 655, 28.
- Topira, *τὰ Τόπιρα*, Thraciæ opp. Abderis et Maroneæ vicinum, 282, 15.
- Toreatæ, *Τορεάται* (rectius *Τορέται*), Mæotiarum gens, 425, 1.
- Toretæ. V. Toreatæ.
- Toronæus sinus, *Τορωνεὸς κόλπος* (*Τορωνικὸς π.*, 279, 16), Canastræo et Derri prom. includitur, 279, 16 et 26 et 30.
- Toygeni, *Τωύγενοι*, Helvetii, Cimbris se socios adjunxerunt, 244, 15. Contra eos pugnavit Marius, 152, 34. (Idem nomen reponendum esse censeo pag. 260, 22, ubi codices præbent *Τορίουκ*. Toygeni pertinere videntur ad regionem hodiernæ Iuggen. V. Walckenaer, *Géog. d. Gaules*, I, p. 310.)
- Trachæa, *Τραχίαια*, Ephesi pars quæ est ad latus Coressi montis, 541, 37.
- Tracheotis Cilicia et Tracheotæ Cilices. V. Cilicia.
- Trachin, *ἡ Τραχίη*, Phocidis oppidum, 363, 28.
- Trachin, Thessaliæ opp., sex stadia ab Heraclea distans, 367, 42. In veteris Trachinis locum successit Heraclea. *Ἡράκλεια Τραχίη καλουμένη πρότερον*, 372, 45; 334, 35; 380, 16.
- Trachine. V. Tarracina.
- Trachinla, *Τραχινίαια*, regio ad Cætam sita, 287, 30, in Pelei et Achillis ditione, 371, 31; quæ apud Sophoclem est pars Phthiotidis, 372, 6. Cæchalia, Trachiniæ oppidum, 385, 2.
- Trachones, *οἱ Τράχωνες*, duo montes prope Damascenem, apud quos desiit Antilibanus, 642, 43; 643, 40.
- Tragææ insæ, *Τραγαῖαι*, ad Miletum, 543, 11.
- Tragasææ salinæ, *τὸ Τραγασαίων ἑλκιστήριον*, ad Hamaxitum Troadis, 517, 48.
- Tragium, *Τράγιον*, (Laconicæ opp.?), a Teleclo Nedontis incolis frequentatum, 309, 31. (Aliunde non notus locus.)
- Tragedia unde dicta sit, 15, 15.
- Tragarium, *Τραγοῦριον* (*Bona* ins. ad *Traw* opp.), insula Illyrica, in quo Issenses oppidum condiderunt, 102, 23; 261, 46.
- Tralles, *Τράλλαις*, in Asia, 566, 16; conditæ ab Argivis et Trallibus Thracibus, 554, 27. Distantiæ a Mæandro et Magnesia, 866, 8, et Alabandis, 565, 53, et Larisavico, 378, 32. Situs urbis et opulentia; *Ἀνιάρχης* princeps, quorum fuit Pythodorus Pythodoridis pater; alii Tralliani sunt Menodorus, Dionysocles, Damasus, 554, § 42, 476, 9. Tralles tyrannide presserunt Cratippi filii sub tempus belli Mithridatici, 554, 29. Urbs terræ motu afflictæ; ab imperatore restaurata, 496, 17.
- Tralli Thracæ Tralles Asiæ urbem condiderunt, 554, 28.
- Transpadana Gallia. V. Gallia.
- Trapezon, *Τραπάζον*, collis Syriæ in agro Antiocheno, ad quem Ventidius cum Partiborum duce pugnavit, 639, 51.
- Trapezus, *Τραπάζους*, urbs græca in Ponto, ab Amiso 1200 stad. distans, a Phasi 1400 stad., 469, 47; 470, 3; 428, 7; juxta Tiberaniam et Colchidem urbs, 257, 6; 426, 28. Ibi pelamydum piscatio, 366, 5. Gentes supra Trapezuntem habitantes, 470, 7.
- Trapezus, *Τραπάζους* (*Tchattir-Dag*), mons Chersonesi Tauricæ, 257, 5.
- Τραπάζους* sicut *ὁ Ἐλαῖος* dicitur, 283, 51. Probabiliter Trapezus h. l. intelligitur de promontorio Chersonesi Thracicæ, quod ab aliis *Τράπαια* dicitur.
- Trapontium (?), Latii opp., 198, 7.
- Trarium, *Τράριον*, pagus Æolidis supra Clathenen situs, 519, 18.
- Trasimenus lacus, *ἡ Τρασουμένης λίμνη* (*lago di Perugia*) in Etruria; juxta quem e Gallia in Etruriam aditus exercitibus patet, quo Hannibal usus est, 188, 48. Prælium ibi commissum, 189, 1.
- Trebia fl., *ὁ Τρεβιάς*, Galliæ Cisalpinæ fl., ad Placentiam in Padum influit, 181, 9.
- Trebonius, *Τρεβώνιος*, unus ex Cæsaris percussoribus, a Dolabella interfectus, 552, 2.
- Trebula, *Τρήβουλα*, Sabinorum opp., 190, 15.
- Trephla, *Τρεφία*, Bæotiae lacus, 350, 11.
- Treres, *Τρήρες*, etiam Cimmerii vocantur vel potius pars Cimmericorum dicuntur, 51, 22. Treres cum Thracibus habitantes; eorum urbes quædam a Bistonide et Aphnitiæ lacubus absorptæ, 49, 40. Trerum migrationes, 51, 13, sub Cobo duce, 51, 19. Treres Thracæ Troadis partem occuparunt, 501, 48. Treres, Cimmerica gens, Magnesiæ ad Mæandrum deleverunt, 553, 11. Treres et Lycii Sardes expugnarunt, 536, 27. Treres et eorum dux Cobus a Madye Scythia expulsi sunt, 51, 30.
- Trerus, *ὁ Τρήρος*, Latii fl., Fabroteriam præterfluit, 197, 46.
- Treta, *Τρήτα*, Cypri prom., 583, 2.
- Tretum, *Τρητόν*, Libyæ prom., quod Massæyliis a Massyliensibus distinguit; ad id a Molochathi fluviō 6000 stadia, 704, 11; 705, 35; 706, 9 et 17. A Treto Carthaginem 2500 stadia, 706, 27.
- Treviri, *Τρηούριον*, Galliæ pop., infra Mediomatricos et Tribocchos ad Rhenum incolunt, apud quos pons factus est a Romanis, qui bellum Germanicum gesserunt, 161, 22. Trevirorum vicini Ubii, 161, 24; Senones et Remi, 161, 37; Nervii, 161, 26.
- Triballi, *Τριβαλλοί*, gens Thracica, 253, 19; ab Agrianibus usque ad Istrum 15 dierum itineris spatium occupabant; eos sibi subjecerunt Autariatæ Illyrii, 264, 5. Triballi, qui ad Istrum et Peucen insulam usque pertinebant, aggressus est Alexander M.; Syrmus, rex Triballorum, in Peucen ins. confugit, et dona ad Alexandrum misit, 250, 29. Triballi Scordiscis minoribus finitimi, 264, 17; nunc sunt conditionis infimæ, 262, 23.

- Tribocchi**, Τριβόχοι, Germanica gens ultra Rhenum translata, partem regionis Mediomatricorum obtinent, 161, 6.
- Tricca**, Τρίκκη, Histiaeotidis urbs, Dolopibus confinis, Æsculapii templo nobilis, 376, 1 et 28; 375, 45; 322, 8. Vidna Cēchalie, 385, 3, et Æginio, 272, 10. Triccae Æsculapii fanum etiam in Gerenia Messeniæ, 309, 22.
- Τριχάτις**, Dorienses. V. Dorienses.
- Trichonium**, Τριχόνιον, Ætolie antiqua urbs, 387, 12.
- Triclari**, Τρίκλαροι. Ex his Erigon fluere dicitur, 277, 3. (Aliunde non noti sunt. In regione, ex qua Erigon defluit, habitabant Agriani; quare pro Τριχλάρων reponi velim Ἀγρίων.)
- Tricorii**, Τριχόριοι, Gallie Narbonensis pop., pone Cavares habitant, ab oriente Rhodani et Cavarorum regionis, inter Drumentiam et Isaram, 153, 52; a borea Vocontiorum, 169, 35.
- Tricorythus**, Τριχόρυθος et Τριχόρυθος, opp. tetrapoleos Atticæ, 329, 13; 342, 41. Ev Τριχόρυθον Iolaus caput Eurysthei sepelivit juxta fontem Macariam; loco nomen est Εὐρυσθηϊ καπυῖ, 324, 22.
- Tridentini**, Τριδεντίνοι, supra Comum occasum (deb. orientem) versus habitant, 170, 15.
- Trieres**, Τριήρης, Syriæ castellum inter Tripolim et Theoprosopon pr., 642, 35. (Ruinae *Keniset el-Amid*, i. e. ecclesia columnarum, dicte ad promont. et vicum *En-feh*, sec. Thompson et Calliers. Oppidum una cum Beryto terræ motu eversum, teste Antonino Martyre, p. 3, ed. 1640, citante Rittero, t. 17 p. 591.)
- Trinacis**, i. q. Sicilia. V. Trinacria.
- Trinacria**, Τριναξία, (ex quo postea Trinacis nomen ortum), olim Sicilia vocabatur, 220, 43.
- Trinemenses**, Τρινημῆς, Atticæ pagus, e quo Cephissus defluit, 343, 29.
- Trinx** (Τρίξ). V. Linx.
- Triphylia**, Τριφυλία, Peloponnesi regio. Eam a Messenia nunc dirimit Neda fluvius, olim vero etiam ultra Nedam quædam ad Nestoris ditionem pertinebant, ut Cyparissia, 299, § 22. Triphylie imminet Pholoe, Arcadiæ mons, 306, 46. Pars incolarum Paroreatæ vocabantur, 297, 40. Triphylie regio Macistia, 295, 28. In Triphylia Minyæ circa Arenen in Hypæsia regione, 298, 27. Triphylia antra nympharum Anigriadum et aliud in quo Atlantidum res et Dardani genituram fabulantur, 297, 46; lucus Ioneus et alius Eurycydeus, ib. In Triphylia Caucones, 296, 48. Ager Triphylie ferax, attamen rubigini obnoxius eat et ulvam gignit, 296, 67. Triphylia Pylus, 289, 48. V. Pylus. Triphylia e tribus φύλοις, sc. ex Epeis, Minyis et Eleis, constabant. Pro Minyis alii Arcades ponunt, 289, 42. Triphylia omnes in Neptunium Samium contribuunt, 295, 35. E Triphylia in Argolidem profecti Amythaonidae, 319, 51. Triphylia sub Nestore fuit, 289, 42. Eam Lacedæmoniorum adjumento Elei obtinuerunt, 308, 6. Triphyliorum nomen nunc non amplius usurpator, 305, 37.
- Tripodem** quotannis Bæoti Dodonam miserunt, 345, 40.
- Tripodes**, Τρίποδες, Megaricus locus, nunc Tripodiscium dictus, prope Forum Megarensium situs, 339, 8. (Ruinae prope *Derwent*. V. Leake *N. Gr.* 2, p. 410 sqq.)
- Tripolis**, Τρίπολις, Phœniciæ urbs, Tyri, et Sidonis et Aradi colonia; continuum ei Theoprosopon, 642, 31.
- Triptolemus**, Τριπτόλεμος, ad lo querendam ab Argivis missus per Ciliciam erravit, ubi pars comitum Tarsum condidit, pars ad Orontem consedit, 638, 49; pater Gordyis, 636, 26; 639, 1; ut heros apud Antiochenses colitur, 638, 47; festumque ejus in Casio m. agitur, ib. Triptolemus, Sophoclis fabula, 22, 19; 40, 47.
- Trilaca**, Τρίλακα, Achaica urbs; ab ea Lampea mons 100 st. distat, 293, 38. Inter Tritæam et Dymen Caucon fl., 294; 4. Τρίλακις, 331, 25, quorum est Scollis m., 293, 36.
- Triton**, Τρίτων, Bæotie fl., ad quem Athenæ sitæ, 349, 34.
- Tritonis lacus**, Τριτωνιάς λίμνη, ad Berenice Cyrenaicæ; in eo insula cum templo Veneris, 710, 7.
- Troas regio**, Τρωάς, Τροία ap. Homerum, 500, 9. Troadis, Phrygiæ, Mysiæ, Bithyniæ confinia accuratius constituere difficile est, 483, 12; 484, 17. Troas septentrionem et ortum versus usque ad Æseum pertinet sec. Homerum, 484, 11; 483, 49. In novem distincta erat portiones, quæ recensentur, 499, § 7. Trojanorum regio sec. Homerum ab Æsepo fluvio ad Caicum pertinet, in octo vel novem portiones divisa; ex posterioribus alii totam hanc regionem, alii partem ejus Æolidem vocant, Troadisque fines varie determinant; afferuntur sententiæ Eudoxi, Damastæ, Charonis, Scylacis, 498, § 2 et 4. Quæ proprie dicitur Troja, ejus situs optime definitur Ida monte, cujus extrema exeunt versus boream ad Zeliæ, versus occasum ad Lectum prom., 499, 1. Troas inter Idam et mare sita, 491, 50; pars Phrygiæ Hellesponticæ, 167, 22. Troadis θρωακταί, quibus omnibus Priamus rex præfuit, hæ sunt: Myneis; Etionis Cilicibus imperantis; Altæ Lelegibus imperantis; Hectoris, Trojanos ducentis; Æneæ Dardaniorum ducis; Pandari, Lyciorum ducis; Asii; Meropis filiorum duorum, 500, § 7. Mutationes postea subsecutæ, 501, § 8. In Troade Teucri e Creta, sec. nonnullos ex Attica advenæ, 517, § 48. Leleges habitabant in locis Idæ vicinis juxta Pedasum et Satnioentem fl., 267, 18. Troadis pars montibus adjacens, Æneæ parens, Dardania, 483, 51. Troadis Cilices, quorum finitimi Pelasgi vocantur, 184, 20. In Troade post illi eversionem remansit Æneas, sec. Homerum, 520, 19. Troas universa in Gygis potestate fuit, 505, 44. Totam fere Lesbii sibi vindicarunt, 513, 20. In Troadis urbibus Cabiri colebantur, 406, 10. Troes Idæ accolæ Rhææ orgia celebrant, 402, 41. Mystera Samothracica eos docuit Dardanus, 283, 6. Multa nomina cum Thracibus communia habent, 505, 31. Troes Sirin in Italia condiderunt, 219, 20. Troum et Cretensium cognationis indicium, 5, 7, 36. Troes Homerus etiam omnes Trojanorum socios vocat, 491, 34. Troes Phrygum nomine apud tragicos introducuntur, 491, 29. Troes captivi Trojam in Ægypto condiderunt, 686, 23. Troades captivæ mulieres naves Græcorum incenderunt ad Neæthum Italiæ fl. 217, 46; vel in Pallene, 278, 48, vel alibi, 219, 39.
- Trocmi**, Τρόκμοι, Tolistobogii et Tectosages, Celticæ gentes, Phrygiæ partem occuparunt, 155, 46. E quibus nam Celticæ locis profecti sint non constat, ib. Trocmi Galatæ a duce nomen habent, 485, 21. Eorum ditio, triaque in ea castella, 485, 43; 480, 53.
- Troezen**, Τροιζήν, Pelopis f., cum Pittheo fratre e Pisatide in Argolidem profectus cognominem sibi urbem ibi reliquit, 321, 47.
- Troezen**, Τροιζήν, Argolidis urbs, 317, 14. Nomen habet a Trozene, Pelopis filio, cui in regno successit Pittheus frater, 321, 47. Troezen, aliquando etiam Posidonia dicta, Neptuno sacra; 15 a mari stadiis; Pogon portus ejus; obiacet Calauria, 321, 20. Troezeni sub Anthē Halicarnasum condiderunt, 560, 32.
- Trogilium**, Τρωγίλιον, prom. Mycales montis, e regione Sami, 543, 45; 544, 5; a Samo urbe 40 stadia distat, 544, 8.
- Trogilium**, parva insula ad promontorium ejusdem nominis, 543, 52. Inde ad Sunium trajectus 1600 stadiorum, 543, 53.
- Trogitis**, Τρωγίτις, (Lycaoniæ) palus, 487, 1.

Troglodytas Arabes ad sinum Arabicum juxta Ægyptum et Æthiopiam habitantes Homerus Erembos (ἐν τῷ ἔρῳ ἐρημῶν) dicere videtur, 35, 10. 2, 6. Troglodytica juxta occidentum sinus Arabici latus, 655, 8. Troglodytæ supra Ægyptum ad oram maritimam habitant; quorum qui regione Meroë sunt, a Nilo distant 10 vel 11 dierum itinere, 669, 5. Troglodyticam subegit Sesostris, 654, 38. Troglodytarum Æthiopiarum vita et instituta, 660, § 17. — Troglodytæ ad Pontum supra Callatim et Tomos, 264, 27. Troglodytæ ad Caucasi partem borealem, 434, 21. Troglodytica Libyæ, 108, 26. Troglodytarum more nonnulli Pharusiorum vivunt, 703, 21.

Troja Asiæ. V. Ilium.

Troja, Τροία, Ægypti opp. ad Troicum montem, e regione pyramidum. Origo oppidi, 687, 21.

Trojanî. V. Troes, s. v. Troas.

Trojanum bellum, ὁ Ἰλιάδος πόλεμος, res vere gesta, μυθολογία; ab Homero exornatur, 16, 40. Non minus victores quam victos male affecit; Cadmeam victoriam Græci retulerunt, 124, 14.

Troicus campus, τὸ Τρωικὸν πεδίον, describitur, 510, § 33. Campus, qui proprie sic dicitur, a Scamandro permeatur; ibi caprificetum, sepulcrum Æsietæ, Batia sive Myrinæ sepulcrum, Ilii sepulcrum, 511, 16; 532, 33.

Troicus mons Ægypti, 687, 20.

Trophonius, Τροφῶνιος, et Agamedes, templi Delphici architecti, 361, 29; 649, 5. Trophonii Jovis oraculum Lebadeæ, 355, 38.

Tropici circuli duo, 91, 19. In tropici æstivi limite sita est Syene, 78, 27. Tropici zonam adustam includit Aristoteles, parum recte, 78, 19. Sub tropicis circulis arctum tractum esse siccum et arenosum, nihil nisi silphium et frugem tritico similem ferentem, animalium etiam indole particularem, quasi zonam a reliquis distinguendam esse autumat Posidonius, 79, 8; 110, 28.

Troon, Τρώων, pagus Atticus, qui nunc Xypetensium vocatur; ex eo Teucer quidam in Troadem venit, 517, 34.

Truentus, ὁ Τρουντικός ποταμός, Piceni fluvius, cui adjacet Truentum oppidum, 201, 7.

Trypho. V. Diodotus.

Tubæ usus Romam ex Etruria venit, 183, 24.

Tubattii, Τουβάττιοι (Σουβάττιοι codd.; Τούβαντοι Ptol.; *Tubantes* ap. Romanos scr.), Germaniæ gens, ex qua captivi conspiciantur in triumpho Drusi Germanici, 242, 41.

Tuccis, Τούκκις, Turdetaniæ opp., 117, 19. (*Tucci colonia Augusta Gemella* Plin. et inscr.; nunc *Martos*.)

Tuder, Τούδαρ (Τοδί), Umbriæ urbs bene munita, 189, 44.

Tulsi, Τούλσιοι (?), Hispaniæ gens, 129, 29. V. Pletauri. Tullum, Τούλλον ὄρος, Alpium pars Illyrico obversa (m. *Terglou*), summa pars Alpium Juliarum, a *Villach* meridiem versus, 172, 37.

Tunicæ Ligusticæ, 168, 45.

Tunis, Τύνις, urbs Carthaginiensium, 708, 1.

Turdetania, Τουρδτανία, Iberiæ regio, quæ a Bæti fluvio Bætica vocatur, 115, 22. Ejus fines describuntur Ana fluvio, Carpetanis, Oretanorum nonnullis, Bastetanis, ora maritima; sed Bastetani quoque et il qui ultra Anam sunt (*Celtici*) aliique vicini Turdetaniæ accensentur, 116, 42. Turdetaniæ longitudo et latitudo non excedit 2000 stadia, 116, 50. Turdetani, Τουρδτανῶν apud nonnullos a Turdulis distinguuntur; Straboniana ætate non distinguebantur, 115, 24. Iberum sunt doctissimi; literis utuntur; habent poemata et metris inclusas leges vetustissimas, 115, 27. Turdetaniæ negotiatio omnis est versus Italiam, 119, 15; adjuvatur

parce et abollis latrocinii, 119, 22. Navigationem in Italiam ob maris tranquillitatem et ventos in hac maris parte regnantes habet facilis, 119, 19; 119, 25. Merces quænam? 119, 21. Naves onerariæ maximæ et numero plurimæ sunt, 120, 10. Ex Turdetanis Bætis maxime accolæ Romanos mores assumpserunt, ne sermonis quidem vernaculi memores; plerique colonos Romanos acceperunt, 125, 26. Turdetania valde opulenta solis fertilitate et mercium exportatione ob magnos fluvios et æstuariorum commoda facili, 118, 8. *Æstuaria*, quæ sunt a Sacro promontorio ad Columnas fusiis describuntur, 118, 13 sqq. Montes et metalla ad boreale Bætis fl. latus 117, 47; plantis magna fertilisque ad alterum fl. latus, 117, 52. Auri, argenti, æris, ferri metalla multa et eximia, 117, 49; 118, 2; 121, 6; 122, 13. Aurum e puteis effoditur et ex arenis elavatur; glebas interdum ingentes coquendi et purgandi ratio. Argenti camini sublimes. *Ærariarum* officinarum, τῶν χαλουργείων, quædam vocantur χρυσεία, propterea quod olim aurum habuisse videntur, 121, § 8. Turdetanorum circa metalla industria, 122, 5; lucrum ex iis ingens, 122, 14. Cochleis Ægyptiis utuntur ad hauriendam e metallorum puteis aquam, 122, 8. Mare Turdetaniæ abundat ostreis, conchis, oryctibus, balænis, physeteribus, congris, muræis, buccinis, purpuris, polyis, teuthidibus, thynnibus quercu vescentibus, quæ plurima in ipso mari nascitur, 120, § 7. Turdetani argenteis præsepibus et doliis utebantur, quo tempore Carthaginienses sub Barca duce expeditionem fecerunt, 125, 6. Oppida Turdetaniæ supra 200 perhibentur, 116, 51; ex quibus potiora sunt Corduba, Gades, Hispalis, Bætis (?), 117, 2-15. Alia sunt oppida Italica, Ilipa, Astigis, Obulco, Carmon, Munda, Ategua, Urso, Tuccis, Ulia, Ægua, 117, 16. Castlon, 117, 45. Sisapon novus et antiquus; Cotinæ, 117, 50; Saltiga (?), 119, 43. *Æstuariis* adjacent Asta, Nabrisa, Onoba, Osasonoba, Mænona, alia, 119, 7. Pleraque a Phœnicibus habitantur, 124, 2. Gentes Turdetaniæ descripsit Asclepiades Myrleanus, qui ibi grammaticam docuit, 130, 19.

Turduli, Τουρδούλοι, sec. Polybium Turdetanis vicini versus septentriones; Strabonis ætate a Turdetanis non distinguebantur, 115, 28. Turduli cum Celticis expeditionem in Lusitaniam susceperunt, 127, 30. Turdulorum urbs Augusta Emerita, 125, 33. Turduli in vetere Tartesside habitant, 123, 9. Cf. Turdetania.

Turiua (Τουρούα?), Bactriæ provincia, qua Parthysæ potiti sunt, 443, 18.

Turris Cæpionis in Turdetania, 116, 25. V. Cæpio.

Turris Pelori in Sicilia, 142, 5. V. Pelorus.

Tusculum, Τούσκλον, Latii urbs; situs ejus, 199, 24; 197, 33 et 41. Per Tusculanum montem transit via Latina, 197, 32.

Tyana, τὰ Τύανα, Tyantidis præfecturæ in Cappadocia urbs; vocatur etiam Eusebia ad Taurum; situs ejus, 460, 37. Fluvius Tyanis Solos fluens, 502, 36.

Tyanitis, Τυανίτις, una ex decem Cappadociæ præfecturis, 458, 24; in qua Tyana urbs, 460, 37.

Tychon, Τύχων, Atticus deus Priapo similis, 503, 10.

Tymbrias, Τυμβρίτις, sec. Artemidorum Pisidiæ opp., 488, 18. Tymbrias Pisidiæ oppidum aliunde non notum. Ceterum quum Artemidorus inter Pisidiæ opp. etiam Tabas numeret et Anabura, quæ erant Phrygiæ, idem fort. de Tymbria valet, adeo ut Tymbrias non diversum sit a Thymbrio, quod aliunde novimus in Phrygia Magna fuisse (hod. *Derbend*, inter *Akcher* lacum et urbem). Tympanæ, Τυμπανίαι (Typanæ ap. Polyb.; quærendus locus est ad Typæum montem inter Scilluntem et Alpheum), Triphylis opp., 296, 9.

Tymphe, Τύμη, Epiri mons, e quo oritur Aratthos fl., 270, 20.

Tymphæi, Τυμφαῖοι, Epirotis accensentur, 271, 10. 274, 33. Eorum oppidum Æginium, 272, 9. Tymphæi, de Penei fontibus controversia erat cum Thessalis Pindi accolis, 272, 13.

Tyndareus, Τυνδαρεός, Icarii frater, domo pulsus ad Theatium profectus est; deinde domum rediit, uxore ducta Leda, Thestii filia, 396, 28.

Tyndarii scopuli, Τυνδαρείοι σκόπελοι, quattuor insule portum habentes ad oram Libycam, 679, 5.

Tyndaris, Τυνδαρίς, Siciliæ opp. A Mylis et Agathyrno distantia, 221, 14; 226, 18.

Τύχη, planta palustris in lacubus Etruriæ, 188, 43.

Typho, Τυφών. Quomodo eum fallere studuerit Isis, 682, 53. Typhonis cubilia apud Arimos esse dicit Homerus, 535, 41. Typho sub Pithecussis jacet. Fabulæ ejus origo, 206, 33. Fabulam etiam ad Catacecaumenen referunt, 496, 27; 537, 19; 535, 41, et ad alias regiones, 535, 41.

Typhon draco quo pacto Syriæ fluvio nomen dederit, 639, 17.

Typhon, priscum Orontis fl. nomen; de denominationis origine fabula, 639, 17.

Typhonia, τὰ Τυφώνια, Tentyræ, 652, 18.

Typhrestus, Τυφρηστός, Dryopicus mons, in quo Penei fontes, 372, 15. Ei conterminus Othrys, 371, 43.

Tyrambe, Τυράμβη, in Asiatica Mæotidis ora locus prope Anticitam fl., a Rhombite minore 600 stadia distans, 423, 45.

Tyrannio, Τυραννίων, grammaticus Amisenus, quem Strabo audivit, 469, 43. Aristotelis libris in Sullæ bibliotheca asservatis usus est, 521, 16.

Tyras, Τύρας, Geticæ fl., 11, 43; 88, 46; 240, 23; 253, 35. Ejus fontes ignoti sunt, 85, 46. Ad ostium sunt Neoptolemi turris et Hermonactis vicus, 254, 10. Adjacent fluvio Niconia et Ophiussa 40 stadiis ab ostio positæ, et alia urbs post 120 stadia, 254, 11. Accolunt Tyregetæ, 254, 25. A Tyra fl. ad Istrum 900 stad., 254, 5; ad Chersonesum urbem 4400 stadia juxta litus, 256, 15; ad Leucen insulam 500 stadia, 254, 15. Tyram Scythæ transgressi sunt, 258, 19.

[**Tyras** ?] urbs ad Tyram, 120 ab ostio fluvii stadiis, 254, 14.

Tyriæum, Τυριαῖον, Phrygiæ urbs, in confiniis Phrygiæ Parorææ et Lycæoniæ, 566, 22; ab Holmis distat supra 500 stadia, a Coropasso 840 stadia, ib.

Tyregetæ, Τυρεγέται, ad Tyram fl., 254, 25; 97, 24; 106, 32; 240, 27. De iis Strabonianæ demum ætatis scriptores certiora tradiderunt, 97, 24. Usque ad Tyregetas Getæ pertinent, 245, 13.

Tyro, Τυρώ, Salmoni f., Enipei fluvii amore ardet, 306, 25.

Tyrrheni, Tyrrhenia. Tyrrhenicum mare. V. Etruria.

Tyrrhenus, Τυρρηνός, Atyis filius, Lydi frater, coloniam e Lydia in Etruriam duxit et 12 ibi urbes condidit; præfectus ejus Tarco, 182, 39. Etiam Pelasgos nonnullos secum in Italiam duxit, 184, 37.

Tyrtæus, Τυρταῖος. De ejus ætate, patria, munere, 310, § 10. Ejus poema quod Eunomia inscribitur, 311, 6. Tyrtæi versus de bello Messeniaco, 232, 32; 315, 3.

Tyrtamus. V. Theophrastus.

Tyros, Τύρος, Persici sinus ins.; hinc Tyrum Phœniciæ urbem deductam incolæ alunt, 652, 25; 667, 12. (Aliis Tylus, hod. *Bahrain* sive *Samak* ins. Cf. v. Aradus et Ogyris.)

Tyros, Phœniciæ urbs, e Tyro insula sinus Persici deducta esse ab insularis dicitur, 652, 25. Tyros olim insula, 48, 51; ejus situs, 652, 25. Ad Tyrum fluvius est,

645, 11; Palætyrus distat 30 stadia, 645, 12. Tyros a Sidone 200 stadiis abest, 645, 9. Antiquissima Phœnicum urbs, et post Sidonem maxima; coloniis suis celebris; Homerus ejus non meminit, 644, 10. Urbs describitur, 644, 21. Historiæ ejus momenta quædam. Purpura Tyria; Herculis cultus, 644, 28. Inter Tyrum et Acen tumuli sunt qui vitrariam arenam habent, 645, 11. Apud Tyrum loquerentibus e conspectu subducitur, 638, 50. Tyri dies longissima 14 $\frac{1}{2}$ horarum, 110, 48. Tyros cum Arado et Sidone Tripollin condidit, 642, 31. Tyrii oraculo jubentur urbem ad Herculis Columnas condere, 141, 8. Primum appulerunt ad Fretum Calpæ vicinum, ubi nunc Exitanorum urbs, deo invito; secunda expeditione ad insulam Onobæ objectam, item contra numen; tertia demum ad insulam, in qua Gades condiderunt, 141, 8. Tyrii in Hispania, 131, 25. Eorum colonia Carthago, 706, 43. Eorum oppida in Libyæ ora occidentali olim trecenta floruerunt, nunc a Nigritis et Pharusiis excisa, 701, 35. Tyrii fuerunt Apollonius, qui Zenonis librorum et discipulorum tabulam edidit, et Antipater, 645, 6.

U.

Ubii, Οὐβίοι, Germanica gens quam ex Rheni ripa orientali in Galliam transduxit Agrippa, 161, 24.

Ubisci. V. Bituriges.

Ucromirus, Οὐκρόμιρος, Chattorum dux, pater Ramidis, 242, 31.

Ufens (Αὐφιδος gr. corrupt.) fl. ad Terracinam paludem implens, 194, 21.

Ugernum, Οὐγερνον (*Beaucaire*), Galliæ opp. in via situm quæ Nemauso ducit ad Aquas Sextias, 148, 25 et 34.

Uitii, Οὐτίοι, a Caspiis boream versus sunt accolæ maris Hyrcani, 440, 40; 436, 8. In Uitiis Ænians nonnulli consedissee et Ænianam (?) urbem munivisse feruntur, 436, 10; 455, 36.

Ulia, Οὐλία, Turdetaniæ opp., 117, 19 (*Monte Mayor* ad *Montilla* montem).

Οὐλιος Apollo. V. Apollo.

Ulysea urbs. V. Odyssea.

Ulyssi subditi omnes, inter quos etiam Acarnanes erant, Cephallenæ vocantur, 389, 4. Ulysses præ ceteris heroibus ab Homero omni doctrina exornatur, 13, 52 sqq. Errores ejus Homerum voluisse non notis locis adscribere censet Eratosthenes, 19, 14. Ab Homero non prorsus finguntur, sed fabulis exornantur, 16, 40; verisimiles esse judicari debent, 38, 10. Ulyssææ navigationis spatia ficta sunt, 18, 6; 20, 52 sqq. Ulysses revera ad Siciliam et Italiam et ultra etiam evagatus est, 17, 52. Vel usque ad Hispaniæ extrema errorum indicia inveniuntur, 18, 1. Pars errorum non inepte ponitur in locis extra Columnas sitis, 130, 45. Ulysses circa Siciliam et Italiam vagatum esse hodiernis locorum nominibus probatur, 21, 31. Ulysses Minervæ templum struit in cognomine Campaniæ promontorio, 206, 11. Ulyssæis patera in Circæo monstratur, 194, 1. Ulysses ad Averni lacus necyomantium venisse perhibetur, 203, 30. In Hispaniam venit, 124, 4; testantur rem Odyssea Hispaniæ urbs et alia indicia, 124, 11; 130, 22. Ulyssæis ara in Meninge ins., 708, 32. Ejus comites Polites, 212, 37, et Baius et Misenus, 21, 37; quorum Baius Baiis, Misenus autem Miseno pr. nomen dedisse perhibentur, 204, 33.

Urso, Οὐρσων, Turdetaniæ opp., 117, 19.

Umbria, Ὀμβρικὴ. Ejus descriptio, 189, § 10; Felix regio, montosior tamen; zea magis quam tritico homines alit, 189, 46. Umbriæ longitudo ab Ariminio ad Oriculos 1350 stadiorum; latitudo inæqualis est, 189, 28. Umbriæ situs,

182, 30. Pertinent Umbri usque ad Ravennam, 182, 31. Umbros ab Etruscis Tiberis dirimit, 182, 14; 180, 10. Umbri cum Etruscis de principatu certarunt; urbes in transpadana Gallia a Tyrrhenis olim occupatas et dein rursus amissas ipsi barbaris eripuerunt; plures quam Tyrrheni colonias in hac regione habuerunt, 180, 10 et 20. Umbri Ravennam urbem dederunt Thessali, 178, 24. Umbrietiam nunc urbem hanc tenent, ib., 189, 9 et 22; 180, 37. Umbricæ urbes inter Ariminum et Anconam, 200, 36. Umbri in Cispadana Gallia Romanis admixti, 180, 8. Per Umbriam in Tiberim influunt Nar et Teneas, 196, 5. In Umbriam Æginetæ colonos miserunt, 323, 10.

Undalum. V. Vindalum.

Unguentum ex iride Selgica factum, 489, 11.

Unoculi. V. Μονόμματοι.

Uranopolis, Οὐρανόπολις, ad Athonem urbs 30 stadiorum ambitu, ab Alexarcho Antipatri filio condita, 280, 29.

Urgi, Οὐργοι (Οὐγγροι in marg.), Sarmati inter Tyram et Borysthenem non longe ab ora, 254, 26. (Aliunde non noti sunt; Γεωργοί conj. Mannert; quod ob sequentia Strabonis verba parum probabile. Ptolemæus cum Tyragetis componit Τάγρους; fortasse igitur pro οὐτῶτες erat οὐ Τάγροι.)

Uria, Οὐρία, Iapygiæ opp. in medio isthmo qui est inter Tarentum et Brundisium; regia quædam ibi monstratur; aut hæc aut Veretum est Hyria Herodoti, 234, 22.

Uria, Οὐρία, Ætolia palus, 394, 50.

Urina in cisternis inveterata Hispani lavantur et dentes tergunt, 136, 18.

Urium, Οὐρίον, ad Garganum prom. Italiae opp., 236, 20.

Ursæ, αὐρῆαι in austrinis Indiæ partibus occultantur, sec. Megasthenem et Nearchum, obloquente Deimachio 63, 25; 64, 28. Ursæ minor tota arctico circulo includitur apud incolas regionis Cinnamomiferæ, 109, 45. Ursæ quomodo in Syenes parallelo appareat, 110, 14. Ursæ sidus ap. Homerum arcticum circulum denotat, I, 1, 6, p. 2. Ursæ sidus primum a Phœnicibus ad dirigendas navigationes observatum est; ab his ejus notitia ad Græcos venit, 3, 1.

Urson, Οὐρσων (Urso quæ Genua Urbanorum, Plin. 3, 1, 3; Οὐρσων App. Hisp. 26; Ursao Hirt. Hisp. 26 etc; nunc Osuna, ubi ruinæ), Bæticæ oppidum, 117, 19.

Usipi, Οὐσῖποι, Germaniæ pop., ex quo captivi in Germanici triumpho, 242, 39. (Iidem qui Usipetes.)

Utica, Ἰτύχη, Africae urbs post Carthaginem maxima, et, hac deleta, caput regionis et receptaculum Romanorum ad res in Africa gerendas; ejus situs, 706, 18. Prope Uticam Bagradas fl., 706, 26. Uticæ Adherbalem Jugurtha interfecit, 705; 41.

Uvæ bicubitales Margianæ, 61, 1.

Uxii, Οὐξῖοι, Persis et Susiis contigui, 449, 43. Per Uxiam e Susis in mediterranea Persidis itur, 633, 34.

Uxii bellis petunt Elymaeos, 623, 35. Τὰ ἐν τοῖς Οὐξῖοις στνά, 621, 4. Ex Uxia deliuit Pasitigris, 621, 12. In ea Chœsperes oritur, 620, 20.

Uxisame, Οὐξίσση (Ouessant), ultima insularum quæ adjacent Cabæo prom., et a continente distant tridui navigatione sec. Pytheam, 53, 46.

Uzita, Οὐζίτα, Africae opp., bello Africano dirutum, 706, 2.

V.

Vaccæi, Οὐακκαῖοι, Hispaniæ gens, per quos Durius fluit, 126, 26. Multa eorum loca Durius præterfluit, 127, 11. Apud eos oritur Lethes fl. s. Belion s. Limæas, 127, 15. Vaccæi ab occasu Celtiberiæ, 134, 37. Lusitanie et Celtiberis conterminal, 126, 39. Eorum urbes recensuit

Polybius, 135, 12. Vaccæorum est Acontia, 126, 26. Vacca, Οὐακκά, Lusitanie fl., 127, 9.

Vaga, Οὐάγα, Africae opp., a Cæsare dirutum, 705, 52.

Valeria via, ἡ Οὐαλαρία ὁδός, a Tibure incipit ducitque in Marsos et Corfinium; Latine ad eam quænam urbes, 198, 34; 197, 25; inter Valeriam et Latinam viam sita oppida, 198, 18. Valeria via a Messana ad Lilybæum, 221, 29.

Valerius Flaccus consul a Fimbria interfectus, 508, 31.

Vapanes, Οὐάπανες, Corsicæ opp., 187, 8.

Varagri, Οὐάραγροι, supra Salassos in Alpibus habitant, 170, 6.

Vardæi. V. Ardiaei.

Varia, Οὐαρία (Varea), Veronum in Hispania urbs ad Iberi trajectum, 134, 42.

Varia, Οὐαρία, Latii urbs ad viam Valeriam, 198, 36.

Varus fl., Οὐάρος (Var), terminus Italiae et Narbonensis Galliae, 174, 30; 169, 30; 148, 14; 152, 51; æstate parvus, hieme maximus, 148, 14. Prope Antipolin exit; a fano Veneris Pyrenææ 273 mill., sec. alios 2600 aut etiam 2900 stadia distat, 148, 29.

Vasa lignea usurpant Lusitani, ut Celti, 128, 46. Vasa lignea Nuceriæ in Umbria conficiuntur, 189, 39.

Vascones, Οὐάσκωνες, Hispaniæ pop. ad Pyrenæos, 159, 8, et Oceanum circa Pompelonem et Oësonem. A Tarracone ad extremos Vascones iter 2400 stadiorum, desinens ad Oceanum in Hispaniæ et Aquitanie confinia, 134, 15. Vasconum urbs Calaguris, 134, 5.

Vates olim etiam musicam exercebant, 276, 53. Vates Apollinis ministri, 402, 16. Προμάντες λέγεται et eorum vestitus apud Cimbros, 244, 22. Vates Gallorum, 164, 20. Vaticinandi rationes varæ, 649, 11.

Veii, Οὐίηοι, Etruriæ urbs a Romanis oppressa, 188, 24.

Velia, Ἰάλη vel Ἐλή, nunc Ἐδέξ, Lucaniæ urbs, Phocæensium colonia, patria Parmenidis et Zenonis Pythagoreorum; bonis legibus usa est; Lucanis restitit; incolæ mare exercent; urbis origines sec. Antiochum; nomen ab Ela fonte, vel ab Eleete fluvio; objacent Oenotrides insulæ, 210, 6. Quot stadia sint a Velia ad Laum et Posidoniam, 210, 21 et 28.

Velitræ, Οὐελίτραι, Latii opp., 198, 8.

Vallavi seu Vellavi, Οὐελλάβοι ἢ Οὐελλάβοι, gens Aquitanie adscripta; olim pars Arvernorum, nunc pro se civitatem constituunt (les habitants du Vélai), 158, 28.

Vellus aureum. V. Aureum vellus.

Venafrum, Οὐέναφρον, Latii opp., unde oleum optimum, 198, 27. In colle situm, quem Vulturinus alluit, 198, 28; 202, 45. Venafrum vicina Telesia, 208, 8. Venafrana regio olei ferax, 202, 37.

Venasi vel Venasa, Morimenæ in Cappadocia locus, ubi Jovis fanum, τὸ ἱερὸν τοῦ ἐν Οὐηνάσοις Διός, 460, 30. (Morimene occasum versus Tatta lacum litem habuit. Qua in Cappadocia regione aliunde nos novimus Parnasum et Nyssam; Venasa non nota; ruinas tamen duobus vel tribus locis in hac regione exhibet mappa Kiepertiana.)

Vendon, Οὐένδων, Iapodum oppidum, 261, 33; 173, 48. (Vendo Itin. T. P.; Αὐενδέατος Appian.; 18 vel 20 mill. a Senia dissitum; cum hod. Jezzerana componit Lapius, cum ruinis prope Ober-Modrusa, Reichardt; aliis est Windisch-Grätz.)

Veneno sagittas inficiunt Soanes, 428, 30.

Veneris statio. V. Myosormus.

Veneris urbs. V. Aphroditopolis.

Veneti, Οὐένετοι, Galliae Belgicae (ut Strabo opinatur) pop., ad oceanum; ex his Venetis Italiae oriundos dicunt, 176, 36; 162, 21. Eorum vicini Osismii, 162, 27. Eorum cum Cæsare praelium navale; navium structura, 162, 7.

Veneti (Ένετοί), in Galliae Cisalpinæ parte transpadana, 176, 31; 179, 46; sec. alios e Venetis Gallis Oceani accolis oriundi, sec. alios ex Henetis Paphlagoniæ qui post bellum Trojanum cum Antenore huc delati sint, 176, 35. Idem erat apud Paphlagonem et Italos Henetos alendorum equorum studium, quod tamen nunc apud Italos non amplius viget, 176, 36; 179, 36. Veneti Italiae oriundi sunt e Venetis Gallis, quamquam Paphlagonibus ob nominis similitudinem a nonnullis adscribuntur, 164, 21. Veneti ex Henetis Paphlagoniæ oriundi, 466, 5. Antenor ejusque filii cum Henetis e Troade in Thraciam, hinc ad Adriam venerunt, 520, 5. Cf. Heneti. Veneti a Pado ad Timavum usque sive ad Istriam habitant, 179, 47. Venetorum limes (in ora sinus Adriatici) est fluvius ab Alpibus defluens (*Tilaventus*, ut cum Cluvero statuo), adeo ut Aquileia sit extra Venetorum dittonem sita, 178, 40. Fluvius ille anaplum habet 1200 stadiorum ad Noreiam urbem, *ib.* (Quod quum in hujus tractus fluvius non cadat, numerum stadiorum corruptum, Noreiam vero istam aliunde non notam esse putant. At Noreia non est alia nisi ea quam ex Cæsare, Livio, Plinio, Tab. Penting. novimus; quæ quum ab ora sinus Adriatici et Aquileia distet fere 1200 stadia, hæc ipsa distantia nostro loco indicatur, sed perperam ad δύναντον per fluvium refertur.) Venetis superjacent Carni, Cenomani, Medoaci, Symbri (Insubres), 179, 49. Regio fluvii et paludibus abundat, 176, 49; 177, 1; nrbes nonnullæ insularum modo aquis cinguntur, 177, 5. Venetorum ora, 175, 41; ubi mare fluxus et refluxus habet, 176, 52. Apud Venetos Diomedem mortuum esse ferunt, 236, 32. Veneti Diomedii honores decreverunt. Duo apud eos tuci, alter Junonis Argivæ, alter Dianæ Ætolicæ; de his lucis fabula, 179, 14. Apud eos equi *luxoφόροι*, 179, 22. Veneti et Cenomani jam ante Hannibalicum bellum auxilia Romanis tulerunt contra Boios et Symbrios (Insubres), 179, 51.

Vennones, Οὐένωνες, Vindelicorum pop., 171, 50; supra Comum versus orientem habitant, 170, 13. (Haud dubie *Venostes* et *Vennontes* Plinii; quorum pars circa Ateis fontes in hod. *Vintchgau* (*Venonesgowe* sæc. XI).]

Venti. Nonnulli Homerum et Thrasylcen tradunt nonnisi duos ventos præcipuos distinguere Boream et Notum sive Austrum, a quibus reliqui parva differant inclinatione, Eurus, Apelotes, Zephyrus et Argestes; adeo ut Eurus ab æstivo ortu, Apelotes s. Subsolanus ab hierno ortu, Zephyrus ab æstivo occasu, Argestes ab hierno occasu fient, 23, 44. Aliter de ventis statuunt Aristoteles, Timosthenes, Bion astrologus, Posidonius, quorum sententias vide p. 24, 9. Ventos plagasque accurate notare solet Homerus, 21, 48 *sqq.* Zephyri et Argestes sive Cauri in Attica Scirones vocantur. Venti in mari inter Hispaniam et Italiam interjecto certum quendam ordinem habent, 119, 22. Eurus usque ad sinum Sardoum statim anni temporibus flat, testante Posidonio, 119, 26. Ventis in Hiera insula et in Sicilia montium ignivomorum expirationes augentur, 229, 15. Ventorum promus Æolus, 19, 29. Ventos colunt Persæ, 623, 40.

Ventidius, Οὐένριδος, Pacorum Parthum in Cyrrestica Syriæ interemit, 639, 39. Cum Phranicate Parthorum duce ad Trapezuntem Syriæ collem pugnavit, 639, 51.

Venus, Ἀφροδίτη. Templum Veneris Pyrenææ (in *cap Creus*. non longe a Veneris portu, *port Vendre*), inde a quo Narbonensis Gallia incipit, 148, 19. Inde ad Narbonem 63 miliaria, 148, 23 et 30; 150, 45 et passim. Veneris templum Lavinii, 193, 44; Ardes, 193, 46; Ennæ in Sicilia, 226, 26; Eryce, 226, 26. Erycinæ Veneris templum Romæ ante portam Col-

linam, 226, 35. Veneris fana in Elide, 295, 20; fanum Corinthium; dedicatæ ibi meretrices, 325, 20 et 48. Veneris Κάλυδο; fanum ad Anaphlystum, 342, 22. Venus Κασσώπης et Onthyri et Metropolis, oppidorum Thessalicorum, porci sacrificium admittit, 376, 15. Veneris Apaturi fanum ad Phanagoriam, 424, 34 et 47. Fabula qua nomen explicatur, *ib.* Templum in Pyrrha prom. ad sinum Adramyttenum, 519, 4. Veneris Acrææ fanum in Olympo Cypri, 582, 24. Paphiæ templum Paphiæ, 583, 5; Veneris templum Solis in Cypro, 583, 18. Venerem colunt Persæ, 623, 39. Ad fanum ejus Babylonis mulieres corpus peregrinis prostituunt; argentum, quod accipiunt, Veneti sacrum est, 635, 1. Veneris Arsinoes sacellum in Zephyrio prom., 680, 28. Veneri sacer collis supra Pedalium pr. Cypri situs, 682, 29. Venus apud Momemphitas culta, 682, 36. Ejus templum Memphi, 686, 14; Tentyræ, 692, 17. In insula Tritonidis lacus ad Berenice urbem, 710, 8. Cf. Aphroditopolis et Myoschormus.

Venusia, Οὐένουσία, Samnitium opp., 208, 12; 211, 38. In Samni et Lucanæ confinibus, ad viam Appiam, 235, 2.

Vera, Οὐίρα, Atropatenorum regia per hiemem; situs ejus; oppugnavit urbem Antonius, 448, 50. (Phraata ap. Arrian.; Phraaspa ap. Dion. Cass.; ruinæ *Tachtâ Souleiman* (30° 25' lat.; 64° 55' long.), ut probabiliter statuit Rawlinson, qui cum aliis nonnullis Veram a Gazacis non diversam esse censet.)

Verbanus, Οὐέρβανός, Gallis Cisalpinæ lacus, 300 st. longus, Ticinum fl. emittit, 174, 16.

Vercellæ, Οὐέρκαλλος (*Vercell*), Gallis Cisalpinæ vicus ad quem olim aurifodinae erant, 181, 48. (Cf. Plinius 33, 21. Parum recte Strabo Vercellas Placentiæ vicinas dicit.)

Vercingetorix, Οὐέρκιγγετόριξ, Arvernorum dux, contra Cæsarem pugnat ad Gergoviam et Alesiam, 159, 42.

Veretis, Οὐέρεστις (?), annis per Prænestinam Latii regionem fluens, 199, 19.

Veretum, Οὐέρητόν, olim Baris, Salentinorum opp.; 600 a Tarento stadia distans, 233, 47. Veretum Iapygia fortasse est Hyria ab Herodoto memorata, 234, 26.

Verona, Οὐέρων, urbs Gallis Transpadanæ, 171, 38; 177, 27.

Verones, Βήρωνες, Hispaniæ pop., 131, 26; a Celtiberis versus boream siti, Cantabris Coniscis finitimi; e Celtica transmigratione orti, 134, 41. Veronum urbs Varia ad Iberi tractum, 134, 42.

Vertinæ, Οὐέρτινας, Lucanorum urbs mediterranea, 211, 36. (hod. *Vergine* vel *Verzine* inter Peteliam et Crimisam in mediterraneis. Locus in Bruttio situs Lucanis eodem modo tribuitur quo vicinæ urbes Crimisa et Petelia et Calasarna tribuuntur.)

Vespertiliones prægrandes abundant Borsippis; sale ibi condiuntur, 629, 46.

Vestales virginis tempore belli Gallici Roma Cæren confugerunt, 183, 28.

Vestini, Οὐέντινοι, Sabinis finitimi, 190, 5; 182, 29; 201, 4. Eos a Marrucinis dirimit Aternus fluvius, 201, 37. Per Vestinos fluit Liris, 194, 47.

Vestitus Lusitanorum, 128, 45; incolarum Cassiteridum ins., 145, 47; Gallorum, 163, 35; sacerdotum Cimbricarum, 244, 24; Vestitus Persicus a Medis profectus est, 451, 2. Vestes Indorum, 612, 12; Persarum, 625, 17; Assyriorum, 635, 15; Nabatæorum, 666, 50; Maurorum, 703, 11; in Massasyllia, 705, 27.

Vesuvius, Οὐέσσοϊον ὄρος, describitur, 205, 47; 21, 30.

Veteres, Βέτερες; codd. (leg. Βέταρες, Veteres, i. e. Veteranorum colon., uti recte coniecisse videtur Wesseling), Hispaniæ opp. in via militari sita inter juncartum

- campum et Tarraconem, 133, 12. (Idem locus est qui in Itin. p. 398 *Prætorium* vocatur, a Juncaria 69 mill., a Barcinone 15 mill. distans, h. *Granollers* sec. Lapium; *Ostalic* sec. Cortez, quod contra distantias est. Fuit a d la *Roca*, ubi ingentes antiquissimi prætorii parietinæ supererant, teste Marka II, 20. Wesseling *Veteres* refert ad *Vidreras* vicum. Alii in vulgata lectione inesse putarunt Itinerarii *Secerras* vel *Seterras* (ut Geogr. Rav.), a Barcinone boream versus sitas.
- Vettones, Οὐέττωνες, Iberiæ gens, juxta Vaccæos, 126, 26. Lusitanæ et Celtiberibus contermini, 126, 39; ab occasu Celtiberiæ, 134, 47; in superiori tractu Tagi fl., 115, 10; 126, 17. Vettes aut in tabernaculo quies sedendum aut pugnandum esse putant, 136, 22.
- Vetus urbs, Παλαιὰ πόλις, vocatur insula Hispaniæ, in qua Emporlenses habitantur antequam in oppositam continentem transirent, 132, 45.
- Via. V. Æmilia via, Appia, Egnatia, Flaminia, Nomentana, Salaria, Valeria.
- Vibo Valentia, Bruttii urbs. V. Hipponium.
- Vicentia, Οὐικεντία (sic) (*Vizence*), Italiæ Transpadanæ opp., 178, 29.
- Viminalis collis, Οὐμινάλιος λόφος, a Servio urbi adjectus, 195, 27.
- Vindalum, Οὐίνδαλον; codd. Οὐνδαλον; opp. Galliæ Narbonensis ad Rhodani et Sulgæ (*Sorgue*) confluentes, 154, 4 (*Vedennes* sec. Anvillium; *port de la Traillio* ad *Sorgue* fl. exitum sec. Scaligerum, Valesium et Menard (*Mém. de l'Ac.*, 32, p. 745); hoc loco ruinæ aliquæ exstare perhibentur.) Ibi Domitius Ænobarbus clade Gallos affectit, 154, 5.
- Vindelici, Οὐίνδολοι (Οὐνδολοι codd.) lacum attingunt in quem Rhenus diffunditur, partim in Alpibus partim supra Alpes habitantes, 16, 26; 243, 9; 260, 22. Vindelici Alpium montana exteriora tenent, magna ex parte cum Breunis et Genuanis Illyricis, 171, 35. Vindellicorum latronum in Italiotas ferocitas, 171, 54. Petulantissimi Vindellicorum sunt Licatii, Clautenatii et Vennonæ, 171, 49. Gentes eorum Estiones et Brigantii, 171, 51. Vindelici pugna navali cum Tiberio certarunt, 242, 54.
- Vienna, Οὐέιννα (*Vienne*), Allobrogum caput ad Rhodanum, 154, 17 et 39; olim pagus, deinde urbs, 154, 26; ab Æaræ exitu 320, a Lugduno 200 stadia distat, 154, 17 et 21.
- Vocontii, Οὐοκόντιοι, in Gallia Narbonensi juxta Cavaros orientem versus habitant, 153, 53. finitimi Salyum, 169, 22, Iconiorum, Tricoriorum, 169, 35, Allobrogum 169, 23; convalles in intimis montibus tenent, *ib.*
- Vineæ cineribus Ætne sæcundantur, 223, 37.
- Vinum Ariæ, in vasis non picatis tres annos durans, 61, 3. Vinum exportatur e Turdetania, 119, 21; pancum habent Lusitani, 128, 36; v. Italicum, 168, 42; Ligusticum austerum et picem resipens, 168, 43; Rhæticum, 171, 39; vini copiam in Gallia Cisalpina arguunt doli, quæ e ligno ædibus majora conficiuntur, 181, 36. Vinum Cæcubum, Fundanum, Setinum, Falernum, Albanum, Statanum, 193, 13; 195, 3; 202, 34; Setinum et Signinum, 198, 5; Calenum, 202, 34; Surrentinum, 202, 34; Lagaritanum, 219, 16; Thurium, 219, 18; Mamertinum, 223, 10; Carystium Laconicæ, 383, 33; vinum Ariæ et Margianæ, 442, 36 et 42; vinum e radicibus quibusdam Medi expriment, 451, 37. Ὁ Μοναρίτης οἶνος in Melitene, 458, 36; vinum Ambladense in Pisidia, 488, 30; Κατακαυμένης οἶνος, optimus, 537, 14. Vinum bonum ferunt Chius, Lesbos, Cos, Mesogis, Catacecaumene, Ephesus, Cnidus, Smyrna, 544, 38. Vinum Mesogidis, ex eoque optimum vinum Aromense, 553, 30; vinum Cyprium, 583, 35. India vino caret;
- in Muscani tamen terra vites memorat Onesicritus, 592, 18; vinum Chalybonium in Syria, 626, 4; *vinum* ex palmulis ap. Arabes, 666, 8; *vinum* Libycum (*Bycium?*), 670, 17; vinum Ægypti, 687, 42. Μαρσαώτης οἶνος, 679, 34; vinum in Oasis Ægypti, 691, 4.
- Viperæ aliaque reptilia Indiæ, 601, § 45.
- Virgo Jovi apud Thebæos Ægypti sacra, 693, 35.
- Viriathus, Οὐρίαθος, latro in Hispania, 131, 27. Debellatus, 239, 2.
- Visurgis, Βίσουργις (*Weser*), Germaniæ fl., 241, 51.
- Vites fertilissimæ in Hyrcania, 60, 45; ingentes Margianæ, 61, 1. Multæ in Hispania, 136, 10. Vitem fert Gallia, 147, 45. Vitis Ravennæ non ultra quinquennium durat, 178, 12. Vites in Bosporo sub hiemem defodiuntur, multa ingesta terra, 255, 25. Contra vitis pediculos remedium, 263, 5. Vites Albanæ, 430, 45; Hyrcaniæ 436, 27. Ap. Sydracas Indiæ, 586, 26; in Carmania, 618, 35. E Babylonia in Susidem a Macedoniis transplantata est, 623, 7. Vitis in paludibus nascitur in Mæcene Arabiæ, 653, 18. Vites Mauretanæ, 701, 50.
- Vitraria arena, θαλάσσιος ἄμμος, in ora inter Tyrum et Acen; sec. nonnullos etiam apud Sidonios, 645, 11.
- Vitri fabrica apud Phœnices et Alexandrinos et Romanos, 645, § 15.
- Vitriolum, χαλκανθές, e Cyprio ære provenit, 136, 2.
- Vivisci. V. Bituriges.
- Vocontii, Οὐοκόντιοι, Galliæ populus, Cavaris finitimi, 153, 53. Vocontiorum ad terminos a Nemauso 63 mill., 148, 37; hinc ad alteros Vocontiorum fines secundum Cotiti terram usque ad Ebrodunum vicum 99 milliaria, 148, 40; 155, 25. Vocontii sui sunt juris, 169, 26.
- Volaterræ, Οὐολατέρραι, Etruriæ opp.; ejus situs, 185, 47. Nonnullorum a Sylla proscriptorum refugium, oppugnationem per biennium sustinuit, 185, 52. Volaterræ a Pisis 280 stadia, a Populonio 270 st. distant, 184, 48.
- Volcæ Arecomiaci, Οὐόλκα: Ἀρεκομιάσιοι, Galliæ Narbon. populus, ab occasu Rhodani, quorum navale Narbo urbs, 154, 47; caput Nemausus, 155, 7. Vicinæ iis gentes obscuriores sunt, usque ad Pyrenen pertinentes, 154.
- Volcæ circa Nemausum sui sunt juris, 169, 30.
- Volcæ Tectosages, Οὐόλκα: Τεκτοσάγες, cum aliis quibusdam Cemmeni partem austrinam tenent, 155, 33; etiam septentrionalis lateris paululum incolunt, 155, 37. Auri divitem habitant regionem, 155, 38; 156, 26. Hominum multitudine insignes sunt. Pars eorum orta seditione, expulsa in Asiam migravit una cum aliis populis Celticis; hinc Tectosagi in Phrygia circa An-cyram urbem, 155. 29. Volcæ Tectosages Delphicæ expeditioni interfuisse dicuntur. Thesaurus quos in urbe eorum Tolosa Cæpio reperit, Delphis raptos esse narravit Timagenes; verisimiliora autem de thesauris istis tradidit Posidonius, 156, 4-36.
- Volsci, Οὐόλσκοι, Latii gens, 190, 39; 192, 32. Eorum caput Suessa, quam filius Tarquinii Prisci cepit, 192, 40. Volcorum erant Pometiæ campus et Apiolæ, 192, 36.
- Volsinii, Οὐολσίνιοι, Etruriæ urbs, 188, 19.
- Volsinius lacus, ἡ περὶ Οὐολσινίων λίμνη (*lago di Bolsena*), in Etruria, 188, 46.
- Vulcani forum, Ἡφαίστιον ἀγορά, prope Dicæarchiam sive Puteolos, 204, 52.
- Vulcano sacra insula, Ἰερά Ἡφαίστου, una ex insulis Liparæis, olim Thermessa dicta, 229, 11. V. Thermessa.
- Vulcanus e Cabiro pater Camilli sec. Acusilaum, 506, 3; e Cabiro genuit 3 Cabiros et 3 Cabirides nymphas, sec. Pherecydem, 406, 7. Vulcani sacra in Memphi urbe, 406, 13. Ejus templum Memphi, 686, 7.
- Vulturnus, Οὐουλτούρνος, Campaniæ fl. juxta Venafrum

et Casilinum delapsus ad urbem sui cognominem exit, 198, 29; 202, 46; 207, 22.

X.

Xandii. Cf. Xanthii.

Xanthia, *Ξάνθεια* (*Xanthi*), locus Thraciae inter Dicaeam et Maroneam situs, 282, 9.

Xanthii, Thraciae gens, 505, 33.

Xanthii, *Ξάνθιοι* (*Ξάνθιοι*, 442, 5), Daarum gens, 438, 37; supra Masotidem, 442, 5.

Xanthus, *Ξάνθος*, Boeotorum rex, a Melantho vincitur, 337, 33.

Xanthus, Lydus, historicus, *ὁ τὰ Λύδια συγγράφων*, num Sardibus natus fuerit necne parum liquet, 536, 52. Laudatur de terrae in Lydia mutationibus, 496, 24. Artaxerxis aetate magnam in Asia siccitatem fuisse tradit; plura affert quae probant magnam Armeniae et Phrygiae partem olim mari tectum fuisse, 41, 24. Laudatur de Mysis Lydorum colonis, 490, 4. Arimur, *Ἀριμύων*, Catececaumenes regem fuisse tradit, 537, 20. Post bellum Trojanum Phryges ait ex Europa venisse adductos a Scamandrio e Berecynthi et Ascania, 580, 35.

Xanthus, urbs Lyciae maxima ad Xanthum fl., 568, 19. Dies ibi longissima 14 horarum, 110, 52.

Xanthus, Troadis fl., 505, 34.

Xanthus, Lyciae fl., quondam Sirbis dictus, 568, 16.

Xenarchus, *Ξεναρχος*, e Seleucia Cilicia oriundus, philosophus peripateticus, Alexandriae, Athenis, Romae vixit, amicus Arii et Augusti, magister Strabonis; ejus mors, 572, 21.

Xenocles, *Ξενοκλῆς*, Adramyttenus orator, pro Asia ad senatum oravit, 525, 12.

Xenocles, gazae Alexandri praefectus, Patroclo dedit descriptionem Asiae, quam Alexander M. elaborari iusserat, 58, 7.

Xenocrates, *Ξενοκράτης*, philosophus ex Bithynia oriundus, 485, 4; ap. Hermeam eunuchum commoratus est, 522, 11. Menecratis Elaitae magister, 471, 48.

Xenophanes, *Ξενοφάνης*, physicus, Colophonius, sillos versibus condidit, 549, 24.

Xenophon, *Ξενοφών*, Grylli f., a Socrate servatur in proelio ad Delium commisso, 346, 19. Dicit (Anab. 5, 3, 8) se oraculo monitum Dianae in Elide locum emisit, quem praeterfuit Selinus fl., 332, 30.

Xerxene, *Ξερξηνή*, Armeniae regio, 453, 25.

Xerxes I, *Ξέρξης*, Persarum rex, 51, 20. Belli sepulcrum Babylone fecisse fertur, 628, 51. Didymae Apollinis templum incendit, 542, 11. Eum Branchidae secuti sunt, 691, 37. Branchidae Didymae proditoribus in Sogdiana urbem assignavit, 444, 8. Ubinam Hellespontum junxerit, 284, 3; 505, 49. Ejus fossa ad Acanthum urbem, 279, 39, per Athonis isthmum ducta. De ea Demetrii Scepsii narratio, 280, 17. Xerxes ad Doriscum in Thracia copias recensuit, 282, 35. Ejus classis ad Septadem naufragium passa est, 380, 42. Xerxes Salaminem continenti jungere aggere voluit, 339, 31. Themistocli dedit Myntem, Magnesiam et Lampsacum 543, 35.

Ximena, *Ξιμνή*, regio Ponti, in qua salis fodinae, a quibus Halyn nomen habere aiunt, 480, 50.

Xiphias piscis, i. q. galeota et canis, in freto Siculo, 20, 4.

Ξιπώνιας ἀκρωτήριον in Sicilia, 222, 23.

Xois, *Ξόις*, insula et opp., supra Sebennyticum et Phatniticum ostium in Sebennytica praefectura, 681, 32.

Xuthus, *Ξούθος*, Hellenis f., ducta uxore Erechthi filia, condidit tetrapolim Atticam, 329, 11. Filii ejus Achaus et Ion, 329, 14; 329, 5.

Xypetensium, *Ξυπετίων*, pagus Atticus, olim *Τρώων* dictus, 517, 34. Cf. *Τρώων*.

Z.

Zacynthus, *Ζάκυνθος*, insula, 102, 38; 288, 7. Ejus situs, a Cephallenia distantia, ambitus, solum, urbs cognominis, 393, 25. Distantia ab Hesperidibus Libyae, 393, 32. Ei in Libya Berenice objacet 3600 stadiorum intervallo, 710, 14. Zacynthii Saguntum in Hispania condunt, 132, 12.

Zagrus mons, *ὁ Ζάγρος* vel *τὸ Ζάγριον ὄρος*, 630, 2; 633, 43. Tauri pars Mediam a Babylonia distinguit, 447, 49. Mediae adjacet; ad eum est Massabatica regio, 449, 54, et Chalontis, 627, 5. Zagri transitus vocatur Porta Medica, 450, 38.

Zaleucus, *Ζάλευκος*, Locrensiu legislator, unde leges sumpserit; quid potissimum nove constituerit; leges ejus ad majorem subtilitatem exegerunt Thorii, 216, 3.

Zama, *Ζάμα*, Jubae I regia, a Caesare diruta, 704, 21; 705, 54.

Zamolxis, Pythagoreus quidam, olim apud Getas deus, 649, 7.

Zamolxis, Geta, Pythagorae famulus (Pythagoreus quidam, 649, 7), ex hoc sicut ex Aegyptiis, ad quos pervenisse traditur, de rebus caelestibus quaedam cognovit; in patriam redux sacerdotem agit et regio consiliarium; dei nomen assumpsit; in monte Cogæono degit solitarius. Alios ejus indolis et dignitatis viros successores habuit, inter quos Caesaris aetate Decæneus, 247, § 5. 649, 7. Pythagoricum institutum de abstinentia animalium a Zamolxi traditum, 247, 51.

Zancle, *Ζάκκλη*, Naxiorum in Sicilia colonia, unde nomen habeat, 222, 44; postea Messana dicta (V. Messana), ib. Zanclei Chalcidenses, Rhegii conditores, arcesiverunt, 214, 4. Zanclei Mylarum Himeram condiderunt, 226, 43. Zanclei qui Hyblae erant, Tauromenium condiderunt, 223, 15.

Zardoces, *Ζαρδώνης*, Paphlagonicum vocabulum in Capadocia obvium, 473, 43.

Zariadris, *Ζαριάδρις*, post devictum Antiochum M., cui dux fuerat, in Armenia regnum sibi condit, 453, 15. Armeniae praefectus sub Antiocho M., a Romanis rex sui juris constitutus est; ab eo ortus Arianae Sophenus, 456, 3.

Zariaspa, *Ζαριάσπα*, fl. Zariaspa Bactrianæ urbem perfuens, 443, 13.

Zariaspa, i. q. Bactra, q. v.

Zarmanus, *Ζάρμανος*, chegan, sophista, Barygazenus, unus e legatis, quos ad Augustum Porus miserat, Athenis se concremavit, 612, 51; sepulcri inscriptio, ib.

Zea plurima in Umbria nascitur, 189, 46.

Zela, *τὰ Ζῆλα*, Ponti opp., Anaitidis fano et Sacaeorum festo nota; oppidum majorem partem hierodoli tenent; auxit id Pompeius et unam fecit ex civitatibus quas post victum Mithridatem constituit, 439, 12. *Ζηλῆτιδος* regionis in Ponto oppidum cum Anaitidis fano; antiquitus non ut oppidum, sed ut Persicorum templum deorum, a sacerdote administrabatur; auxit locum urbemque constituit Pompeius, 479, 19.

Zelitis, *Ζηλῆτις*, Ponti regio, Pythodoridi paret, 479, 6. Cf. Zela.

Zelas, *Ζήλας*, Prusiae pater, 482, 38.

Zelia, *Ζέλια*, Troadis opp., 515, 46, ad ultimas Idae radices, a Cyzico 190 stadia distat, a mari 80 stadia, 502, 19; 499, 11. Ad eam est Tarsius fl., 502, 30. Oppidum erat in Lycia, Pandari ditione, 484, 1; 501, 11; 510, 39; postea in Cyzicenorū ditione, 499, 11. In ea Amazones habitasse Palaeophatus refert, 472

9. Zelae fuit oraculum, 503, 24. Zelae *κελεύα* et *ὀρεντιά*, 516, 23. Zelae contigua τὰ ἐν Παρωσσῶ ἔρη, 504, 4. Zelae subiecta loca Adrastea, Apæsus, Pitya, Tereæ, 502, 28.
- Zelis, Ζήλις, Mauritaniae opp., 702, 31; Tingi vicinum, 116, 2.
- Zella, Ζέλλα, Africae opp., libera civitas, 706, 4.
- Zenicetes, Ζηνικῆτης, prædo, ipse se cum domo cremavit, quum arx ejus Olympus a Servilio capta esset. Idem tenuit Corycum, Phaselin et alia loca, 573, § 7.
- Zeno, Ζήνων, Citiensis, stoicus, 582, 32; Polemonem audivit, 525, 30. Eratosthenis magister, 12, 31. In schola successorem habuit Cleanthem, 522, 3. Zenonis librorum et philosophorum ab eo profectorum tabulam edidit Apollonius Tyrius, 645, 7. Zeno in Od. 4, 83 pro Ἐρμῆβους legi vult Ἀραδας, 248, 31; 34, 34.
- Zeno Laodiceus Laodiceam contra Labienum excitavit, 563, 25. Rhetor; Polemonis pater; Laodiceam patriam exornavit, 495, 15.
- Zeno Pythagoreus, e Velia oriundus, 210, 8.
- Zenodorus, Ζηνόδορος, latronum dux in Syria, 643, 47.
- Zenodotus, Ζηνόδοτος, de Homeri verbis ἔξ Ἑρῶν (Il. 2, 852), 465, 49; 354, 48; 373, 48.
- Zenophanes, Ζηνοφάνης, unus ex Olbæ tyrannis, Abæ pater, 573, 52.
- Zephyra, Ζεφύρα, vetus Halicarnasi nomen, 560, 22.
- Zephyrium, Ζεφύριον, locus prope Derrim portum in ora Libyca, 679, 18.
- Zephyrium, proeminentia cum sacello Arsinoes Veneris, in tænia quæ mari et fossa Canobica efficitur, 680, 27.
- Zephyrium. Duo ejus nominis loca in ora Cyrenaica inter Naustathmum et Chersonesum, 711, 27.
- Zephyrium, Ciliciæ pr. prope Calycadni ostia, 572, 6.
- Zephyrium, alterum Ciliciæ pr. inter Solos et Anchialen situm, 573, 26.
- Zephyrium, Cariae pr. prope Myndum, 561, 45.
- Zephyrium, Ζεφυρία ἄκρα, pr. Cypri in occiduo ins. latere, 583, 5.
- Zephyrium, promontorium Locrensiū Epizephyriorum, 215, 30. In eo Locri per triennium consederunt, 215, 37. Ad id appulit Syracusas conditurus Archias, indeque assumpsit Dorienses, qui, relictis Megarorum conditoribus, e Sicilia eo se contulerant, 224, 19.
- Zephyrus ventus quinam? 23, 48; 64, 13. Zephyrus et boreas e Thracia spirare recte dicuntur ab iis qui circa Melanem sinum degunt, 23, 12; sicut in Attica zephyrus a Scironis saxi spirare dicitur; unde zephyri etiam Scirones vocantur, 23, 21.
- Ζεφύρα (pro βεφύρα), vox Arcadica, 334, 5.
- Zethus, Ζήθος, et Amphion, antequam Thebis regnarent, Eutresii habitaverunt, 353, 13.
- Zeugma juxta Commagenen, τὸ κατὰ Κομμαγενὴν ζεύγμα, a quo usque ad Thapsacum non sunt pauciora 2000 stadiis, 635, 51 (Hæc mensura ducit ad Samosata potius quam ad Zeugma prope hod. Birs, quousque sunt fere 1200 stadia). Ἀπὸ Σαμοσάτων τῆς Κομμαγενῆς, ἢ πρὸς τῇ διαβάσει καὶ τῷ ζεύγματι κεῖται, 566, 37. Ἀπὸ τοῦ Ἰσσι-κοῦ κόλπου μέχρι τοῦ ζεύγματος τοῦ κατὰ Κομμαγενὴν non pauciora sunt 1400 stadiis, 637, 46. Credi posset ad Samosata esse Zeugma Strabonianum; sed hoc quum aliunde non notum sit, et Plinius quoque una quidem cum Samosatorum urbis mentione zeugmatis mentionem faciat, tamen dicat zeugma idem abesse ab urbe 75 mill. (quæ distantia ad notum Zeugma prope Birs du-
cit): similiter Strabo paullo negligentius dixisse putandus est, 635, 51.
- Zeugma Euphratis vetus, ad Thapsacum, 635, 33; 636, 3; 627, 9.
- Zeuxis, Ζεύξις, scholæ medicinæ Herophilæ præerat Caruriæ, 496, 41.
- Zincha, Ζίγχα, Africae opp., a Cesare dirutum, 705, 56. (Juxta Zamam memoratur; aliunde non notum oppidum, nisi quod Ziggensem episcopum memorari video in catalogo episcoporum qui an. 484 Carthaginem convenere. Tabula Peut. a Zama 20 m. p. disitum habet Seygo oppidum, quod cum Zincha Strab. componendum esse suspicor.)
- Zodiacus. Ὁ ζωδιακὸς κατὰ κορυφὴν ἰστέν διὰ τῆ γῆ ζωδιακῶ, 25, 45. Obliquatione sua excedit utramque illam Æthiopiam, quam finxit Crates, 25, 46.
- Zoilus, Ζωῖλος, rhetor, Homeri vituperator, ἐν Τενεδαίῳ ἔγκωμιον Alpheum fl. e Tenedo oriri fabulatur, 225, 44.
- Zonas quinque primus distinxit Parmenides; qui zonam torridam duplo majorem quam debebat fecit, ultra tropicos eam producens, 78, 15. Zonas quinque cum aliis distinxit Posidonius, 78, 13; 92, 43; et eaque terræ divisio et naturæ rerum et geographiæ optime convenit, 79, 24; 91, 28. Zonas in cælo et terra quinque distinguendæ circulis æquinoctiali parallelis, duo frigidæ, duæ temperatæ, una torrida, 91, 28. Zonas sex Polybius facit, duas ad arcticos usque, duas hinc ad tropicos, duas hinc ad æquinoctialem lineam, 79, 21, non probante Strabone, 80, § 2. Zonarum Posidonii duæ sunt ἀρκτικοί, duæ ἐντροπικοί, una ἀμφοτέρωθεν. Præterea duas perangustas sub ipsis tropicis sitas ob peculiarem temperiei, soli, hominum, animalium indolem distingui posse censet, 79, § 3; 109, 28. Cf. Posidonius. Zonam torridam mediam secatur æquator, 91, 45. Zonam adustam Aristoteles inter tropicos esse statuit, improbante Posidonio et Strabone, 78, 19. Zona torrida Oceano occupatur secundum Cratelem, 25, 34. Ejus initium Cinna-momifera, 78, 30. Zona torrida est dimidia fere pars ejus quæ inter tropicos interjecta est, 78, 42. Zonas temperatas Aristoteles dicit eas, quæ sunt inter tropicos et circulos arcticos, 78, 19, sed male definiuntur circulis arcticis, 78, 43. Zonas temperatas, quæ ab utraque oceani parte sunt prope ipsum oceanum ab Æthiopiis habitari Crates censet, 25, 34.
- Zonas, Ζωνάς, cognomen Diodori Sardensis, 536, 45.
- Zoster, Ζωστήρ, Atticæ pr., 342, 19.
- Zuchis, Ζούχις, lacus et urbs, post Syrtin minorem sita, ubi κορυφοβάσις et τριχηταί, 708, 44.
- Zumi, Ζούμοι, Germaniæ gens, quam una cum Luitis aliisque Marobodus sibi subjecit, 241, 31. (Haud dubie Zumi erant pars magni Luitorum populi; quare Zeus (Die Deutschen, p. 126) legi voluit Δούμοι e Ptolemæo apud quem inter Lugorum gentes memorantur Δούμοι et Δούποι, probante Cramero. Propius ad nostra accederent Δούμοι et Δούνοι; sic enim scribendum sit pro Δουγοιδιδούνοι quod codices præbent (Δούμοι et Διδούνοι edidit Wilh.).
- Zygi, Ζυγοί, Pontica Asiæ gens, 107, 10; 712, 32; 422, 37. Oram tenent inter Achæos et Heniochos mediam, 425, 17; 426, 18. Feroces sunt, 425, 53. Eorum navigia, latrocinia, σχηπτύχοι, 425, 17.
- Zygopolis, Ζυγόπολις, Ponti opp., 470, 4.
- Zythum bibunt Lusitani, 128, 36.

INDEX

VARIÆ · LECTIÖNIS.

SIGLA CODICUM.

- A*, *a*. * Parisiensis 1397. membr., 4°, sæc. XII (Libri 1—9).
B, *b*. Mediceus Pl. 28, 5, chart., 4°, s. XV ineunt. (L. 1—10).
C, *c*. Parisiensis 1393, bombyc., fol., s. XIII (L. 1—17).
D. Venetus 640, bombyc., 8°, s. XIV ineunt. (L. 1—8).
E. Vaticanus 482, bombyc., 8°, an. 1321 (Epitome).
F. Vaticanus 1329, bombyc., 8°, s. XIV (Libri 12 pars ultima et lib. 13—17).
g. Vaticanus 174, chart., 4°, s. XV (L. 1—17).
h. Mosquensis 205, chart., fol., s. XV exeunt. (L. 1—17).
i. Escorialensis, membr., fol., an. 1423 (L. 1—17).
k. Mediceus Pl. 28, 40, chart., 4°, s. XV (L. 1—10).
l. Venetus 377, chart., fol., s. XV (L. 1—12).
m. Venetus 378, membr., fol. (L. 1—17).
n. Etonensis, chart. (L. 1—10).
o. Parisiensis 1394, membr., fol., s. XV (L. 1—17).
p. Vaticanus 173, chart., 4°, s. XV (L. 1—10).
q. Parisiensis 1395, chart., 4°, s. XV (L. 1—17).
r. Parisiensis 1398, chart., 4°, s. XV (L. 11—17).
s. Parisiensis 1408, chart., 8°, s. XV (L. 1—17).
t. Parisiensis 1396, chart., 8°, s. XV (L. 1—17).
u. Ambrosianus M, 53; chart., 8°, s. XV (L. 1—17 **).
v. Ambrosianus G, 93; chart., 4°, s. XV (L. 1—17).
w. Venetus 379, chart., 8°, s. XV (L. 11—17).
x. Mediceus Pl. 28, 19, chart., 4°, s. XV (L. 10—17).
y. Urbinas 81, chart., 4°, s. XV (L. 10—17).
z. Mediceus Pl. 28, 15, chart., 4°, s. XV (L. 11—17).
Epit. Palatinus 398, membr., 4°, s. X vel XI.
Pleth. Epitome Gemisti Plethonis.
Syn. Σύνοψις τῶν κέλων τῆς καθ' ἡμᾶς οἰκουμένης in cod. Vatic. 175.

Codicibus modo recensitis addendi sunt : Venetus 606, Matritensis, alius in Albo montis monasterio asservatus, Parisinus 1409; quorum hic nonnisi tenuia excerpta quædam exhibet, ceteri vero aut collati nondum sunt aut qui conferantur digni non esse videntur.

Ratio codicum quæ sit, omnium primus intellexit exposuitque Kramerus (in Præfat. ad Strab., tom. 1). Quo præeunte, potiora paucis comprehendemus. — Amplum Strabonis opus antiquitus duobus tomis ambitu æqualibus describi solebat, quorum prior libros 1—9, alter libros 10—17 continebat. Priscæ hujus divisionis vel in iis codicibus, qui omnes Strabonis libros uno volumine exhibent,

* Literis *ABC* manus prima, literis *abc* manus secunda indicatur.

** Excipiendus est liber secundus, qui exstat in Ambrosiano codice N, 283.

luculenta exstant vestigia, quum satis pateat libros priores novem non ex iisdem codicibus manasse, ex quibus posteriores octo provenerunt. Codicem, qui priores libros novem integros olim exhibuit, unum novimus Parisiensem *A*; ut nunc non amplius exhibeat, primum effecit aut quaternionum aut foliorum aliquot jactura, deinde autem murum edacitas, qui margines foliorum exteriores adeo corroserunt, ut quum libro primo tum vero libris octavo et nono singulorum versuum literæ aut vocabula aliquot perierint. Sic quaternio integer excidit quo continebantur quæ in nostra editione legimus inde a pag. 104, 42 usque ad pag. 115, 34 (μέχρι—πλευρών); duorum foliorum jactura assumpta sunt quæ exstant pag. 152, 23—156, 6 (ῥόρον—μέχρι); alius quaternio qui nunc desideratur exhibebat ea quæ exstant pag. 191, 39—202, 35 (συνέπρον—τούτοις); alia denique lacuna libri septimi partem postremam (inde a pag. 269, 35 usque ad pag. 285) absorpsit. Margines vero damno affectos quidam sæculo XIV vix posterior agglutinatis ad singula librorum VIII et IX folia schedulis membranaceis resarcivit, in iisque non omnia quidem, attamen longe plurima eorum quæ exciderunt, alius codicis ope explevit, nec non in reliquo operis corpore discrepantes lectiones inter versus passim adscripsit. At multum abest ut supplementa ista ubique genuinam Strabonis manum prodant. Nimirum codex qui ea suppeditavit, ex eorum fuit numero in quibus libri VIII et IX in brevius contracti sunt. Unde intelligitur qui factum sit, ut non omnes lacunas expletas habeamus, et vel versuum Homericorum vocabula lacunis absumpta, quamvis facili negotio redintegrari potuerint, non sint reposita, contra vero juxta vacua lacunarum spatia subinde in margine quædam apponantur quibus eadem quæ Strabo exposuit, sed brevius, traduntur.

Quando Strabonis libri VIII et IX sic decurtari cepti sint, haud liquet, sed dubium non est quin ex ejusmodi codice decurtato jam fluxerint Epitomæ Vaticanæ codicis et Palatini, qui omnium est antiquissimus. In alio ejusdem familiæ codice juniore postrema libri septimi pars intercidit, ita tamen ut lacuna, quæ inde a pag. 269, 39 incipit, multo minor sit illâ quam in eadem operis parte habet codex *A*. Ex hoc codice curtato et libri septimi lacuna mutilo codices fluxerunt qui ex hac familia superstites sunt : *Im*s, inter se simillimi, et *v*, et quatenus manu prima scripti sunt *BC*.

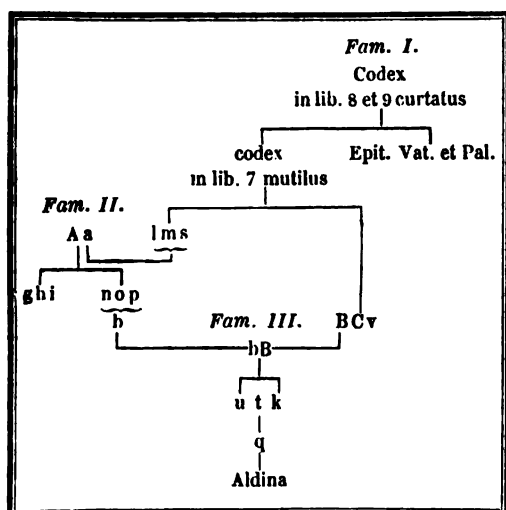
Ex codice aliquo ad *Im*s proxime accedente supplementa ducta sunt quæ secunda manus (*a*) intulit in codicem *A*, mutilum illum, sed non decurtatum, secundæ familiæ principem, omniumque præstantissimum. Ad hujus præsapiam pertinent codices *ghi* (et probabiliter etiam cod. Matritensis), tum *nop*, nec non *b* sive secunda manus codicis *B*.

Inter eos *ghi*, ex *A* per traducem manantes, præter

scribarum sphalmata nihil habent proprium, omnique auctoritate carent. Codices *nop*, quos ab *A* descendere lacunarum ratione in libris VII, VIII et IX demonstratur, in multis ab *A* recedunt; nam lacunas, quas *A* in libris II. III. IV. V. ostendit, ex alterius familiae codicibus expletas habent, ac praeterea auctorem produnt doctum et audacem, qui tollendo, mutando, corrigendo ingenium exercuit. E codice aliquo cum *nop* componendo ea manarunt quae manus secunda (*b*) in decurtato codice *B* per libros VIII et IX ad marginem adjecit.

Ex *Bd* deinde tertia quaedam codicum familia oritur, ad quam pertinent *ukiq*. Inter hos *u* ea quae in *B* ad marginem leguntur, partim item in margine habet, partim in textum recepta, partim truncata mutataque; *k* et *t* plurima marginis *B* in ordinem verborum intulerunt, ita tamen ut nonnulla pro arbitrio mutarent. Ex *t* originem ducit pessimus codex *q* quem Aldus typis describendum tradidit. Ejusdem denique familiae codex est, quem Guarinus, latinus Strabonis interpres, usurpavit.

Itaque codicum rationes, quatenus ad libros I—IX pertinent, rudiorem in modum hoc fere schemate licet delineare :

Quod libros X—XVII attinet, ex lacunis quibusdam intelligitur ab uno eodemque codice mutilo codices quos habemus derivare omnes praeter codd. *E* et *P*, qui a lacunis istis liberi longeque sunt praestantissimi. Inter lacunosos codices, qui non omnes eodem in loco ponendi sunt, melioris notae habes *DC*; praeter hos consulendi *glms*; ceteros impune negligas.

In sequentibus non quaecunque innotuerint, sed quae momenti alicujus sint, scripturas variantes exhibemus, praecipuam in eo ponentes operam ut indicemus quanam in Strabone nostro debeantur codicibus, quanam curis virorum doctorum accepta referamus, denique quanam *deuteras* *frontis* relinquantur. Videlicet etiam nunc valet quod ante quadraginta abhinc annos in Prolegomenis ad Strab. p. 67 scripsit Corayus, vir nunquam satis laudandus, quem unum, modicis licet copiis instructum, plus quam ceteros omnes et praedecessores et successores in Strabone pristino nitore restituendo praestitisse sincerus quisque ingenue profitebitur. Is igitur, 'Εάν δεγαι, inquit, ότι

μετά τας πολλὰς διορθώσεις ταύτας πλείοντα ἴσως εἶναι δεῖν εἶναι ἀδιόρθωτα, μόνοι ἔδειλαν ἀπιστήσιν ὅσοι δὲν ἐξεύρουσι τί πρᾶγμα εἶναι ἐκδοσις καλαίου συγγραφέως, ἢ δὲν ἐμαθάν ἀπὸ κανόνα, ὅτι εἶναι ἀδύνατον νὰ καθαρισθῇ τελείως ἀπὸ σφαλμάτων, οὐδ' ἐν παράσῃ ἀπὸ πολλῶν ἐκδοτῶν χροῖας. Εὐκολώτερον ἴσως θέλω τοὺς πείσιν, ἐν ὁμολογίᾳ (ἀνυπόκριτον ὁμολογίαν), ὅτι καὶ μετὰ τοὺς πολλοὺς μου κόπους μένουσιν ἀκόμη εἰς τὸν Στράβωνα πολλὰ νὰ διορθωθῶσιν ἀπὸ σοφωτέρους ἢ εὐτυχιστέροις μου κριτικούς.

Quae in Strabone uncis [] includuntur, suppleta sunt. Glossemata quae in Strabone verba irrepserunt, uncis duplicatis [] notantur. Ejicienda parentheses signis () indicantur.

Pag. 1, lin. 1-9. Argumentum hoc nonnisi in *opt* et fortasse in *n* legitur. In *A* primum codicis folium excidit. || 21. ἀνδράκινα *ghk*, suprascr. *A*. || 24. πρὸς τὰς πολιτικὰς conj. Spengel. || 36. τῶν πολιτικῶν *ghnop* et supra *A*. P. 2, 9. ἐνθένδε *BC*, suprascr. *A*. || 12-15. Hæc uncis inclusi utpote in Strabonem perperam illata, moneute Meinekio in *Vindiciarum Strabonianarum* libro p. 1, qui, « Homericæ exempla, inquit, de astrorum ortu vel occasu nullum verbum habent; vix enim futurum spero, qui eo quod noctem Homerus post solem ascendisse innuit, simul astrorum ortum a poeta significari contendat. Mira item et suspecta astrorum siderumque disjunctio, quæ quis non ita potius a scriptore conjungenda fuisse intelligat: Ὡς δ' αὐτῶς τὰ ἀστρα καὶ τοὺς ἀστέρας λεγόμενους ἐξ ὁμαίνου λέγει. Hinc Homericos versus aut post eis τούτων transponendos, aut ab eadem manu, quæ tot alia Homeri aliorumque poetarum exempla scriptori obtrusit, adjectos esse conjicias. Atque hoc alterum multo mihi illo videtur esse probabilius. Quid enim causæ esse dicamus quod, cum solis occasum ortumque Homericis locis comprobaverit, non idem sibi de astris sideribusque faciendum putaverit. Eliminanda igitur ista censeo; ac fortasse etiam qui in proximis de Elysio apponuntur versus Homericæ, neque ad scriptoris consilium necessarii et in codicibus parum integri scripti, item in marginem rejiciendi sunt. » || 19. πλοῦτον manus recentior in *C*, et Casaubonus coll. p. 124, 49; πλοῦν codd. et Eustathius ad *Odyss.* p. 1509, 26 ed. Rom. || 27 et 28. Inclusa omittunt codd. || 33. ταύτη Corayus, ταύτης *ABCL*. || 38. Αἰθίοπας ex Homero Kramerus; Αἰθίοπας codices. || 49. οὐκ εὖ Casaubonus; οὐκέτ' codd. || 51. ἡστροθετῆσθαι Xylander; μὴ ἡστροθ. *ABCL*; in *A* tamen μὴ punctis inclusum manu secunda. P. 3, 10. ἐσπέρας; leg. ἐσπέρης cum Corayo. || 24. leg. προσδόρρους cum Meinekio et hoc loco et alibi. || 36. πολυπραγμοσύνης *gh* et suprascr. *A*. || 37. πλημμυρίας *B*. || 38. λέγοντι codd. et Kramer; repono λέγοντα || 40. παραπεσούσης *ghiklmnop*, suprascr. *A*. Eandem lectionem Epitome indicat.

P. 4, 35. ἐγχειρήσαντες Dübner; ἐπιχειρήσαντες codd., quod non mulaverim || 44. ἐπὶ ἐνός Kramer. Mein.; ἐπ' ἐνός Coray. bene, ὑπὸ ἐνός *ACL*; ὑπ' ἐνός *B*.

P. 5, 1. διακρατήσαντας; διακρατῆσαντας bene conj. Corayus, διακρατύναντας Kramer, διασαφήσαντας vel διακριδῶσαντας Meineke; διεκρινήσαντας, si in Corayi conjectura acquiescere nolueris, proposuit Piccolo. || 13. ὧν ἀπασῶν codd.; em. Casaubonus. || 14. τὰ male habet; ejecit Meineke. || 19. τὴν γῆν ἐκ *B*. Coray. || 22. ἐπιλάμπεται; p. 204, 9 ἐπιδέραςται, ut in codd. *Odyssæ*. || 25. τῶν Μουσῶν *k* Coray.; τοῦ propter ἔθνους vocem male additum. || 27. παραλίαν πᾶσαν *nop*. editt. ante Kramerum. || 37. προσπέπλαστα *ghi* et supra scr. *A*. || 40. χάριν recte sustulit Casaubonus. || 53. In lafinis lege: ex altero ejus scripto (sc. genealogis). || 54. φιλομαθείας *ghi*, suprascr. *A*.

P. 6, 4. λαβεῖν [αὐτὴν] Corayus, [αὐτὴν] λαβεῖν Meineke. Excidisse pronomen per est probabile. || 9. προπαρὰς-χωρηκίας BC, quod ex var. lect. προειχ. et παρακ. ortum; προσειχ. Corayus. || 10. πλὴν εἰ maluit Corayus, deditque Meineke, recte procul dubio. || 12. οὐτός γε δὴ ταῦτα Groskurd.; οὗτος δὲ καὶ ταῦτά φησιν Corayus, adeo ut sequentia sint verba Hipparchi. || 13. τε supplev. Kramer., δὲ voluit Casaubonus. Spengelius leg. proposuit: Οὗτός τε δὴ ταῦτά φησι, καὶ πάντες, ὅσοι etc., quod recepit Meineke. || 20. προσῆκα codd.; em. Coray. || 39. ποιικλωτέραν Coray. || 47. leg. μηδὲν cum Corayo. || 48 ἡ ejecit Cor.

P. 7, 20-24. Hæc ex margine in textum irrepsisse probabiliter censet Cramerus; ejecit ea Meinekius. || 26. τὸ μαθ. g et suprascr. A; idem conj. Coray. || 27. δὲ] δὲ] Grosk.; [δὲ δὲ] Cor.; concinnior evadit oratio si legeris: μεγάλοι· τῷ μαθεῖν[δὲ] τῆς χώρας τὴν φύσιν... προσθεῖναι δὲ καὶ τὰ τῆς θαλάττης, quod proposuit Piccolus meus. || 36. Post τὰς πολιτικὰς Spengel addi voluit καὶ τὰς ἡγεμονικὰς. Mox aut γῆ legendum, aut ἡ ante θάλασσα delendum. || 40. μέγιστοι δ' αἱ τῶν Coray. || 47. τούτοις codd.; em. Casaub.

P. 8, 7. ἀν' addit Coray. || 10. καὶ προσῆκοι gh et supr. A, quod recipi velim; καὶ προσῆκοι Mein., quo opus non est. || 27. τὰ add. Coray. || 31. τυφλοὺς Casaub., τοῦ πλοῦ codd. || 32. ἀγνοίας Casaub., ἁγνοίας Guarin.; ἀνοίας codd., quod ut mutetur, nihil cogit. || 37. Verba πλήρης τε... ἔξερξον στρατείαν Meinekius aut delenda aut post verba τὸν στόλον l. 36 transponenda et parenthesis signis includenda esse censet, vix recte. Sustuli interpunctionem majorem quæ erat post v. στρατείαν.

P. 9, 1. ἐπὶ] ἐπὶ suprascr. in A. Unde Meinekius dedit: τὰς χρεῖας ἐστίν· ἐστὶ δὲ καὶ, quo facile caremus. || 39. Vocem ὥσπερ obelo notavit Dübner; at vitium potius latet in apodoseos verbis l. 42, ubi pro ὑποθέσθαι δὲ cum Groskurdio legere licet: οὕτως ὑποθέσθαι δὲ καὶ. Meinekius ante ὑποθέσθαι δὲ lacunam notavit. || 45. ταῦτα μὲν οὖν ἐπὶ... εἰ ἄρα, ἐπιστημηναίμεθ' ἀν' ἐπὶ] sic Meineke in Vindic. Strabon.; in sua Strab. editione idem in postremis dedit... εἰ ἄρα, ἐπιστημηναίμενον, lacuna indicata ante εἰ ἄρα. Codices habent: αὐτὸ μόνον ἐπὶ τῆς αἰσθήσεως... ἐστίν· εἰ ἄρα ἐπιστημηναίμενον (ἐπιστημηναίμενοι var. lect.). Ex his ταῦτα μὲν οὖν jam conjecterunt Anonymus ap. Falconerum et Kramerus, qui deinde ἐπιστημηναίμενον fort. in ἐπιστημῆναιμεν ἀν' mutandum dicit. Groskurdus locum ita constituit: Τοῦτο (sc. ἡ ἐπὶ τὸ μέσον τῶν σωμάτων φορά) μὲν οὖν ἐπὶ (sic pro ἐπὶ etiam Coray.) αἰσθήσεως ἡ τῶν κοινῶν ἐννοιῶν ἐγγὺς ἐστὶν [ὥσπερ] δὲ καὶ κακείνα ἀμφοτέρως δὴλα γίνεται], εἰ ἄρα [ἀπό-χρη], ἐπιστημηναίμεν ἐπὶ κεφαλῇ μικρά. Alia longius etiam petita tentarunt Scaligerus et Pætzius, quæ afferre operæ non est pretium. Recte Casaubonus: « Docet Strabo duplicem esse viam argumentorum quibus ea probentur, quæ ait hic supponi: altera via est, quam vocat ἐκ τῶν ἐγγύθεν, altera est quam appellat ἐκ τῶν πόρρωθεν ὑπόμνησιν. » Hæc quæ ex allato exemplo eliciuntur, quum in præcedentibus indicari debuerint, corrupta aut in hunc modum emendanda esse puto: ... φοράν [δὲν] ἡ ὑπόμνησις τῆς αἰσθήσεως καὶ τῶν κοινῶν ἐννοιῶν [ἢ] ἐγγὺς ἐστὶν ἡ πόρρω· ἐπιστημῆναιμεν οὖν ἐπὶ κεφαλῇ μικρά, aut ita ut εἰ ἄρα in ἡ πόρρω mutetur, cetera vero eo modo, quo nostra editio exhibet, constituantur. || 48. καὶ τοῖς καὶ τὸ codd., em. Breg. || 49. κατὰ τὰ πάλαιον hino recte.

P. 10, 37. ἱσημεριῶν codd., μεσημεριῶν conj. Brequigny. || 41. Tolle crucem ante ἄλλως et signum interrogationis post ἐνταῦθα. Legendum cum Meinekio ἄλλως πως... ἐνταῦθα: *Qui hæc aliquatenus, vel obiter, cog-*

noverit. Cf. p. 229, 22 τοὺς ὁρῶντας ἄλλως γὰρ πως τὰ τοιαῦτα. Reprobum quoque quod Kramerus conjecit: ἄλλως πῶς [οὐ] δύναται. Corayus conj.: [μὴ] κατανοήσας τις ὁλως, πῶς... || 43. [δὲ] suprascr. in A. || 49. Post vocem οὐκαιοσ ponenda esse quæ in codd. leguntur p. 11, 5-9 recte monuit Corayus. Ceterum hæc glossam produnt, quæ e margine illata, nec suo in loco posita est. || 50. δὲ] Casaub., δὴ codd.

P. 11, 8. & effici velim cum Siebenkeesio, Corayo, Meinekio. || 13. αὐτὴ] αὐτὴ Mein. || 11. γε] τε l et ex correct. A; recepit Meineke. || 38. καθάπερ τοῖς μετὰ τὴν Ἀλεξάνδρου στρατείαν] Oratio inconcinna. Συνέθη post v. καθάπερ inseruit Groskurdus; quod non sufficere recte monuit Meinekius. Mecum legas: καθάπερ τοῖς [προτέρους] μέγα τι ἡ Ἀλεξ. στρατεία, quod respondet verbis l. 36: πολὺ τι τοῖς νῦν ἡ τῶν Ῥωμαίων ἐπικράτεια. Vox προτέρους ob præcedentes literas παρατοῦς facile omitti potuit.

P. 12, 12. καὶ Ἰπαρχον καὶ Ποσειδώνιον, nominibus transpositis, Meineke ex Spengelii opinione. || 14. Πρότερον] πρῶτον conj. Spengel, probante Meinekio. || 22. καὶ ejecit Xylander. || 24. προσιτίον] πιστίον suprascr. in A, unde habent gh; μάλλον πειστήιον vel μάλιστα προσπειτήιον leg. opinatur Spengel. || 27. Post v. φιλοσοφίαν minorem pone interpunctionem. || 28. ἐπ' αὐτοῦ Digen. Laert. 4, 7, 5; ἐπ' αὐτὸ codd.

P. 13, 35. προσεπεργάζεται in codd. legi Casaubonus dicit, nescio quam recte; προσπεριεργάζεται conj. Touprius ad Longin. p. 243, probante Meinekio in Vind. p. 239, retinente tamen in Strab. edit. vulgatam. Idem dein pro γε mavult δὲ. || 39. προεικ. Coray.; προσεικ. codd.

P. 14, 4-5. Verba οὗτος τε... πικρά Meinekius ejecit, a Strabone aliena putans. || 32. πότερον] πρότερον ACIB; unde cum Meinekio scribendum: προτέρων δ' οὐδ' ἀρετὴν... λόγων. || 35. ὡς ἢ] γρ. ὡς εἰ A; ὥσει Cor. et Mein., recte, ut videtur. || 44. εἶδει, ὡς Casaub., ἰδώς codd.

P. 15, 14. Ἦν φθὴ ἡ λόγος] Coray.; ἦν ἡ φθὴ λόγος codd. || 17. ἦν inseruit Groskurd., αὐτοῖς ejecit Casaubonus. Nihil vel addere vel ejicere licet, modo transpositis verbis cum Spengelio scripseris: αὐτὴ δὲ μετ' φθῆς ὑπῆρξε παρ' ἐκείνοις, τὸ ἀεῖδεν αὐτοῖς τὸ αὐτὸ τῷ φράζειν. || 32. ἀπεδέξαντο Coray.; ἀνελέξαντο codd.; nisi quod ἐδέξαντο in Epitome. || 35 ἀνθρωπος Mein.

P. 16, 9. ἄωρων] Casaub.; ἄωρον l et A in quo superscriptis literis ac indicatur lectio ceterorum codicum ἄωράτων. || 11. τε] Malim γε cum Meinekio, qui dein lin. 12, προσκαλέσασθαι dedit perperam. || 48. φασὶ] Coray.; φησὶ codd.

P. 17, 10. ὡς δ' αὐτως καὶ] e Villebrunni conjectura Dübner., ὡσαύτως δὲ καὶ editt. ante Cramerum inde a Casaubono; ὡς αὐτως καὶ codd., in quibus erat acquiescendum cum Kramerio et Meinekio. || 19. σημεῖα vox aut b. l. aut lin. 16 delenda. || 36. In latinis lege: *et ex his transitus... conspicuos præberent* iis, et deinde: *eos quoque ad oceanum posuit.* || 45. ἐνδεδωκεν] παραδίδωκεν mavult Mein. || 48. Verba ἡ μὴ γενέσθαι ejicienda, nisi forte μάλλον ante ἡ excidit, monente Kramerio. || 50. τις additum e Pætzi conjectura.

P. 18, 30. Scribe Κυμαίων, et mox Συρρεντόν.

P. 19, 19. ἐπ' ἀκαίριον Casaubonus, ἐπικέρημα BC; ἐπὶ ἀ...κέρημα A, unde ἐπὶ ἀν κέρημα l, ἐπὶ καὶ ῥῆμα l. || 20. τύπου] τόπου ABCI; τύπου h, ut videtur, Groskurdus, Kramerus in Addendis collata p. 362, 49, ubi item codices τόπον pro τύπον; τρόπου Villebrunnius, Kramerus in textu Strab., Meinekius. || 22. Dele comma ante verba καὶ τῆς, pro quibus aut ἐκ τῆς, aut, quod Spengelius et Meinekius conjecterunt, καὶ τῆς legendum

- videtur. || 30. Fortasse καὶ ante καθάπερ excidisse monet Meineke. || 43. τὰ ἐπιχώρια conj. Coray; verba τὰ περὶχώρια abesse velit Cramerus.
- P. 20, 5. φησί Coray., φασὶ codd. In latinis lege *ait*. || 29. ἀκμήν [ὄρμην conj. Coray.
- P. 21, 14. ἔξωσανιζόμενον] *gBk* et correct. *A*, ubi prima manus ἔξωσανιζόμενον, quod perperam receperunt Kramer. et Meineke. || 16. τῆς ἀνωμαλίας *BC* et editi. ante Kram. || 29. δηλοῦται scripsit Meineke. || 32. Verba ὑπὸ τοῦ ποιητοῦ male tuetur Groskurdus; ὑπὸ τοῦ πιστοῦ conj. Casaubonus; ὑπὸ τούτου (sc. a Polybio) aut ὑπὸ τῶν τόπων Corayus; ὑπὸ τοῦ τόπου αὐτοῦ Kramerus; ὑπ' ὀνομάτων in latinis expressit Dübnerus; Meinekius verba καὶ ὑπὸ τ. π. βαδισοῦται eiecit. Ac sane si abessent non adeo desiderarentur. Nescio an lacuna locus laboret, hunc fere in niodum explenda: καὶ ὑπὸ [τοῦ τοπικοῦ vel τῶν τοπικῶν τὰ] τοῦ ποιητοῦ βαδισοῦται. || 35. Οὐσσούριω] Βεσβίω *ABl*, λασιῶ *C*, Βεσουβίω editi. ante Kram. Formam Οὐσσούριω codices exhibent p. 205, 47. Βέσιος habes in Dione Cassio 56, 22 et Josepho A. J. 20; 7, 2, eamque formam sua ætate obtinuisse tradit Galenus De melh. med. 5, 12 (t. 4, p. 92, 11 ed. Bas). « Ex varia nominum Romanorum, quæ in Strabonis opere commemorantur, scriptura jure colligere mihi visus sum, eum Romanorum *v* per *ou* plerumque expressisse: quem antiquorum scriptorum morem fuisse Eustathius de suæ ætatis usu locutus docet ad Dionys. v. 378. Contra ea β posuit pro Romanorum *b*. » KRAMER.
- P. 22, 10. Articulum adjecit Coray. || 22. ῥῶν ἦν αἰσθῆσθαι τὴν ὑπερβολὴν] ῥῶδιον εἶναι θέσθαι τὴν ἐπιβολὴν codd.; em. Corayus, nisi quod et hoc loco et alibi reliquit ῥῶδιον, quod in ῥῶον mutavit Kramerus.
- P. 23, 1 et 2. In Homero legitur Βορέας et Νότος. || 32. προσπίπτουσιν codd.; em. Coray. || 33. ταύτην ταύτης codd., em. Groskurd.
- P. 24, 1. τῇ secunda manus in *A* addidit. || 17. νότου ὁλεροῦ πως aut νότου ὁλοροῦ πῶς leg. esse monuit Kramerus; ὁλεροῦ posuit Meinekius || 31. μὴ inseruit Kramer.; οὐ dederat Xylander, qui etiam πῶσθαι correxit pro πεπῶσθαι codd. || 35. Αἰγύπτιον codd.; em. Coray. || 43. τοῦ λίαν κτλ.] Sic locum Dübnerus constituit. E codd. scripturis colligas aliis hanc phrasin fuisse genitivum a voce σημεῖον pendentem: ἀλλὰ μᾶλλον τοῦ λίαν γνώριμα ὄντα (φαίη τις [δὲν]) μὴ δοῦναι ἄξια μνήμης εἶναι: alios vero simpliciore structura dedisse: ἀλλὰ μᾶλλον τὰ λίαν γνώριμα ὄντα φαίη τις ἂν μὴ δοῦναι (vel δοῦναι μὴ) ἄξια, quod recepit Meinekius. Pro τοῦ λίαν legitur τὸ λίαν in *B*, τὰ λίαν in *h* ex correct.; ἡ secunda man. expunctum in *hkt*. Deinde ὄντα φαίη δοῦναι supra scripto τις μὴ *A*, ὄντα φαίη τις μὴ δοῦναι *Ighior* (in *p* suprascr. δοῦναι); ὄντα φαίη δοῦναι οὐκ ἄξια *qt*, quorum in *t* τις μὴ rec. manu inter versus additum. Inde Ald.: φαίη τις μὴ δοῦναι οὐκ ἄξια; Corayus: φαίη τις ἂν δοῦναι οὐκ ἄξια. Kramerus conj.: ἀλλὰ μᾶλλον τὰ λίαν γν. ὄντα φημί δοῦναι μὴ ἄξια. || 51. Ἀλαξῶν γὰρ [δὲ] editi. ante Kr.
- P. 25, 6. Ejice *te*. || 22. Post Κράτης editi. ante Kr. habent ἀρεταμένους, quod in *q* ad marginem manu secunda scripti. 25. ἀνδρῶν] Xylander, ἄλλων codd. || 26. τοῦ om. editi. ante Kram. || 34. ἐκότερα Coray. || 46. τῆς Αἰθιοπῶν] ταῖν Αἰθιοπῶν suprascr. in *A*, unde hoc exhibent *ghnopk* et sec. man. *B* et editi. ante Kr.
- P. 26, 6. τοῦτο editi. ante Kr. || 11. διχθὰ *A* manu sec., *ghnop*, editi. ante Kr. || 19. καταλόγῳ codd.; em. Heyne ad Apollod. p. 418. || 27. ἐκατέρως Kr.; lenius ὁποτέρως Coray; ὡς ἐτέρως codd. || 31. γὰρ inclusit Coray. || 41. νῆσος ejiciendum. Auctor lectionis de Delta cogitavit. || 46. καὶ γὰρ καὶ editi. ante Kr.; eadem lin. 50 om. τῆς.
- P. 27, 3. μεγίστη ἐστὶν ἡ *q* et editi. vett., dein καὶ ἡ μητρόπολις *Bl* et editi. vett. || 15. ἀπορίων Coray., ἀπορίων codd. || 27. μέχρι δόσεως] « Hæc nullo modo ferenda esse neminem fugiet qui paullo accuratius et de his ipsis verbis et de his quæ sequuntur cogitaverit. Strabonem scripsisse opinor μέχρι αὐάσεως. Sunt autem præter Avasas tres Egypto vicinas multas alias in Africa dispersæ (v. p. 108, 15). » Hæc Kramerus, probante Meinekius. At ipsa ista avasium multitudo conjecturæ Kramerii non favet. Mihi Tartessii barbari narrasse videntur Æthiopes Libyam obiisse μέχρι Δύρεως, i. e. usque ad Atlantem. Cf. p. 701, 1: ὅρος ἐστὶν ὅπου οἱ μὲν Ἑλλήνες Ἀτλαντα καλοῦσιν, οἱ δὲ βάρβαροι Δύριν. || 31. Μαῖνι ταῦτά τε δὴ cum Corayo et Meinekius. || 38. συμμικτωῖς suprascr. *A*, inde συμμ. in *ghk* et vett. editi. || 46. χαλκομαρτυρον conj. G. Hermann de Æchyli Prom. Sok. p. 17. || 48. πανταπόκτας codd.; em. Tyrw. || 51. ἴ ἀναπαύει codd.
- P. 28, 1. παρ' ἄλην codd.; em. Casaub.; τάττων] margo, αὐτῶν codd. Dein ἀποφαίνεται e Tyrwhitti conj. Corayus. || 2. ἐπὶ] ἐν Mein. || 8. φανέναν *BCIA*, in *A* supr. ἄς; φανέναν *g*, Coray, Kram. || 21. καὶ] Marx ad Ephorum; ἡ codd. || 34. ἀνετίνα codd., em. editi. || 39. δεκτέαν] Casaub.; λεχτέον codd. || 40. τεταμένον] Eustath. ad Il. 1, 423 p. 128, 17 Rom., τεταμένον codd. et Eustath. ad Odys. 5, 283, p. 1536, 34.
- P. 29, 27. ὅδον inseruit Kramer. || 41. παντακισχίλιον] τετρακισχίλιον scribi voluerunt Gosselinus et Groskurdus; probabiliter; nam Syene secundum Strabonem nonnisi 5000 stadia distat; hinc vero ad Thebas supra 1000 stadia sunt.
- P. 30, 7. προστίθει] προστίθης codd.; em. Casaub. || 30. σικάν codd.; em. Xylander. || 50. συνθεῖς] συνεις Coray. || 53 et 54. Inclusa ejicienda.
- P. 31, 6. ὅθεν ἐπὶ codd.; ex Homero correctum. || 8. ἐλεειπέων *A*, ἐλεειπῶν *BCl*; em. Coray. || 41. οὗ ὡς] οὕτως codd.; em. Kramer. Mox οὗδ' om. codd. || 46. φήσαντα codd.; em. Casaub.
- P. 32, 8. ὅσα ἐνταῦθα συνέκτισιν τὴν ἔξω θάλασσαν τῇ ἐντὸς codd.; em. Groskurd. || 23. Post δηλοῖ codices addunt: καὶ πείρατα γαίης. || 29. ἔχομεν] εἰχομεν Coray. || 43. οἷδα μὲν supplevit Groskurd. || 44. πολλὰ] πόλεις codd.; em. Coray.
- P. 33, 3. διδόναι additum e conj. Kramerii. || 20. Locum corruptum ita refingendum esse censuit Casaubonus: οὗχ ὅτι [εἰς τὴν Αἰθιοπίαν τῇ ὄντι ἀφίκετο, ἀλλ' ὅτι] μέχρι etc. Pätzius conj.: οὗχ ὅτι [μὴ] μέχρι. Corayus: Μενέλαος, ὅτι μέχρι. || 35. Ἀρδανίαν] « Infra (p. 711, 31) portus Menelaus conjungitur cum promontorio quod appellatur Ἀρδανίς. Hoc vero nomen corruptum videtur ex eo quod exhibet Ptolemæus (4, 5) Ἀρδανίς. Quod si verum est, hic quoque levissima mutatione scribendum erit Ἀρδανίδα. » Kramer. || 43. καὶ sec. manu additum in *AB*. || 44. ἱκανον codd. || 48. Ἐρτρίαν codd. || 50. Πάρος ἡ Πάνορμος conj. Casaub., probantibus Corayo et Groskurdio.
- P. 34, 1. Post vocem συγκαταλέξει codices addunt: φησὶν ὅπερ ζητοῦσιν ἐνιοί, e margine illata. || 8. Codices ita: γενομένην ἐμπαίνει διὰ τῶν ἐπαίων τῆς παρ' αὐτοῖς εὐτυχίας, καλῶς εἶχεν εἰτ' ἀναλαβεῖν εἰτα καὶ παραλαβεῖν (παραβαλεῖν *l*) εὐτυχίας καὶ etc.; hæc, viam monstrante Casaubono, in ordinem rededit Corayus. Idem pro ἐμπαίνει dedit ἐκπαίνει. Meinekius legit τῆς παρ' αὐτοῖς εὐτυχίας καὶ τοῦ: ac sane εὐτυχίας probabiliter nihil est nisi diversa vocis εὐτυχία scriptura. || 9. καὶ τοῦ] καὶ τὸ codd.; em. Cor. || 14. ἄς] τὰς editi. ex Iliad. ζ, 239. || 15. Post Εἰδονήθεν ante Kramerum in editi. ex Homero addebatur: ἐπιπλὼς εὐρέα πόντον. || 26. Εὐνως] Εὐνῆος Coray. || 29. ἐνίκα τῇ κάλλει codd. || 50. Ἀριανοί] Ἀρμάνοι

ABC, at in *A* superscriptum et in *C* prima manu in marg. additum est Ἀριανο, in *Inop* et ex correct. in *B* legitur Ἀραμναίος. Post vocem Ἀριανοί in *A* secunda manus inter versus addidit καὶ οἱ Ἀρμένιοι, quod hinc habent *ghhnpqt*.

- P. 35, 2. Ἀρμενίου καὶ efficienda esse monuit Corayus. || 8. Ἐρεμβούς; τρογλοδύτας codd.; e Casauboni conj. em. Siebenkees. || 16. ὁμοίως] ὅμοιος Coray. || 25. τὸν] τὴν codd.; em. Cas. || οὐδ'] οὐδ' Coray. Mein.
- P. 36, 7 κὰν] ἐὰν codd.; em. Heyne ad Apollodor. p. 418. || 27. λέγεσθαι] γινέσθαι codd.; em. Grosk. || 33. βροθήσετε Χάρυβδις codd. || 46-50. Hæc fortasse e margine illata esse censet Meinekius.
- P. 37, 1. ὥρας] χάρας codd.; ὥρας sec. man. margo o. || 2. ἂν add. Kram.; ἀπαρμόττει] κηο Cor. || 6. προσσχομένω codd.; προσηχ. sec. manus in margine A. || 12. καὶ efficiendum esse monuit Coray. || 16. τῷ ναυαγίῳ codd., τῶν ναυαγίων Coray, τῷ ναυαγίῳ αὐτῷ ἐν τῷ ναυαγίῳ Groskurd. || 17. ὑκαλλαγὴν codd.; em. Coray, qui deinde vocem καὶ ejecit. || 23. Γαῦδον] Casaub., Καῦνον codd.; dein Κέρκυραν l et sec. m. AB. || 28. ἐπιδαίνυμαι codd.; em. Coray. || 39. ὅφ' αὐτοῦ codd. || 42. Εὐναίον BCI, Εὐναίον, supr. νηον, A, Εὐνηον. g Coray. || 52. Ante ἀρίστην excidisse Ἀλκιστην τὴν conj. Kram. et Meineke; pro ἀρίστην Spengelius voluit καλλίστην.
- P. 38, 2. μὲν ejec. Coray. et Meineke. || 6. δ τε ἐξ ἀρχῆς; πλοῦς Coray.; ὅτι ἐξ ἀρχῆς ἦν ὁ πλοῦς conj. Spengel. || 8. ὁσηδὴ] Kramer; ὁση ἡ codd.; ποσὶ sive ὁσηοῦν conj. Groskurd. || 10. ἐκ τῶν ἐτι νῦν δεκνυμένων πεπιστευμένων ἐστὶ καὶ ἐκ τῆς etc. Coray.; καὶ τῷ Μανελάρ ἐστὶ ἐκ τῆς Ὀμήρου φωνῆς, ἐκ τῶν ἐτι νῦν δ. x. πεπιστευμένων conj. Spengel. || 11. Αἰζία CIA, et in *A* suprascr. καὶ ἡ Αἰα || 17. καὶ ante διακίαν in *A* sec. m. exprungitur, ideoque in *ghhnp* omittitur, recte utique. || 19. & add. Coray. || 24. ταύτης] ταύτῃ? Mein. || 31. ἐν ὁμαγείᾳ ἡς ἀρχὴ addita e conj. Meinekii. || 32. ἀρχμενος] C, ἀρχόμενος ABI. Duos hos versus a docto quodam lectione in margine antiquitus, ut alia poetarum fragmenta haud pauca, adnotatos ac postea in seriem verborum receptos esse censet Kramerus. || 35. Ὀλλυριστο recte Meinekius; Ὀλλυρίτω super Ὀλλυριστο scriptum in *A*. || 36. ὄριος] τάριον ex Bentlei conj. recepit Meinekius. || 36. τὸ καν φυγάδων Coray. et Mein. || 43. τὰ δὲ] τὰς du Theil, Cor., Mein. qui dein pro οὐκ ἀπιθάνως conjecit εὐπιθάνως; Spengelius conj. οὐτε πιθάνως οὐτε ἀπίστως, quibus omnibus facile caremus. || 48. τὸν Αἰήτην Cor. || 49. τὴν Αἰήν suppl. Cor. || 50. Εὐνηον ABC. Εὐναίον e correct. B.
- P. 39, 19. καὶ] om. ABCI, in *A* supra scriptum καὶ τῶν, quod hinc migravit in *ghho*, et recepit Corayus. || 17-24. Mimnermi versus ex margine illatos esse monent Kramerus et Meinekius. || 17. οὐδὲ ποτ' ἂν] Porro in Adv. p. 276 (ed. Lips.), οὐδ' ὁκῶταν codd.; μέγα] Brunk. in App. ad Apoll. Rh. 1, 4; μετὰ codd. || 24. φηετο θεός] ἴησων in *A* sec. manu punctis circumscripta, in *ghhnp* omissa. || 32. οὐδὲ διεφυσμένως codd.; em. Cor. || 35. ἡ τὸν Μεσσηνίων glossatoris esse nescientis Eumenium Messenium ludibrii causa Bergæum vocari ab Antiphane Bergæo Ἀπίστον auctore, sicuti βεργαίζαν dicitur ἀντὶ τοῦ μηδὲν ἀληθὲς λέγειν, post Bernhardyūm (ad Eratosth. p. 22) bene monuit Meinekius. || 36. τοῦτου] Casaub., τοῦτον et τοῦτον codd. || 28. Θεότιμον AC, Διότιμον in *A* suprascriptum. Diotimus quidam Strombichi f. ap. Thucyd. 1, 45. || 40. Χόασπιν codd. || 43. θαυμάζει al Coray. || 44. διακόφαντα] πορ, διακύφαντα ABCI. || 47. πόντων] e conj. Kramer; πόντον sec. m. in marg. o; τόπων codices.
- P. 40, 44. πολὺ] πολλὰ BC.
- P. 41, 1. τόρης B ex correct. || 7. ἔξως] ὀξως AC, τάξως

acI, editi. ante Kr. || 14. κόχλων AI. || 16. φασί ACI. || 21. διὰ τοῦ] διὰ του Cor. || 27. εἰδέναι] ἰδεῖν suprascr. A, unde idem in *ghho*, Cor. || 29. Lege λιμνοθάλατταν, ut lin. 15. Ματτινηοῖς codd. h. loco. || 36. περὶ] ἐπὶ supr. A. || 43. μὴ add. e conj. Casauboni.

P. 42, 4. ἐπὶ μεσογίᾳ B, μεσογίᾳ etiam AC. || 10. Σερβωνίδα A, σερβωνίδα BCI et suprascr. A. « Sed et omnes fere codices tuerunt paulo post et infra lib. 17, p. 760. 763, 809 ed. Cas. » Kram. || 17. Σερβ. suprascr. A. || 19. Μοίριδος] Ἀλμυρίδος codd.; em. Casaub. et Corayus. Post αἰγιαλοῦς Coray. et Mein. recte, opinor, addunt αἰγιαλοῖς. « Fort. sufficiebat addere τοῖς » Meincke, collato p. 687, 45 : τοῖς αἰγιαλοῖς δὲ ἐστὶν ὄρεν εὐκρίτας τοῖς θαλάττιοις. || 25. γε] τε codd.; em. Dübner. || 34. τὸ ante ἄλλα καὶ ἄλλα inserunt Coray. et Mein. probabiliter. || 39. οὐχ inseruit Kram. || 41. Verba ταῖς πλημμυρίαις ἡ ταῖς exciderunt in editi. Kramer et Meinekii. || 44. γίνονται] δύνανται BCA, sed in *A* suprascr. γίνονται, « quod est etiam in l reliquisque. Quæ scriptura etai conjecturæ debetur, vera sine dubio est. » Kramer. Haud crediderim. Mutatione lenissima scribendum puto αἰνείδιοι οἰδαίνονται. || 45. ἡμετέραν] Casaub., ἑτέραν codd. || 52. τὰ αὐτὰ] Cor., αὐτὰ τὰ codd. || 53. οὐ τὸ] Casaub., οὐ τῷ AC, οὕτω BI.

P. 43, 11. τοῦ ὅπου.] τὸ ὑποκαίμενον codd.; em. Breg. || 20. Verba τοῦ τῆς Προπονίδος in editi. Kramer exciderunt. || 28. γινέσθαι] Coray., γίγνεσθαι codd. || 35. δὲ suppl. Cor. || 42. δ' addidit Cor. || 45. οὐτε] τὸ Cor. et Mein., probabiliter.

P. 44, 11. εὐρυοδίνης codd., εὐρυδίνης Eustath. ad Dion. 867, sed ἀργυροδίνης Epit. et Orac. Sibyll. p. 515, recte utique. Similiter Achelous magnam vim limi secum ferens albicantesque aquas volvens apud Dionysium 433 (et 497) ἀργυροδίνης vocatur. || 12. ἐς Κύπρον] ἐς νῆσον Orac. Sibyll. || 18. κατὼ φερόμενη codd.; em. Cor. || 23. δηλοῖ] Velim δηλον cum Casaubono, Siebenkees., Corayo, Meinekio. || 27. Particulam δ' ante ἔχει inseruit Kramerus. Præstat legere : κύμα ἐπιπράχει [δ], καὶ γαληνότατον δ', ἐπιπερόμενον ἔχει βίαν etc., ut e Casauboni conj. dederunt Coray. et Meinekius veritute Groskurdii. || 34-38. Uncia inclusa et in marginem rejecit Meinekius, qui in Vindiciis Strab. p. 6 recte monet hæc : « Horum exemplorum primo contrarium docetur ejus quod docere voluit, ut facile intellegitur totum locum Il. 4, 425 comparanti : ibi mare zephyro commotum dicitur, qui ventus Ionie oram habitantibus ἀπὸ γαίως dici non potuit. Neque alterum exemplum Il. 17, 265 habet quidquam, quod Strabonis sententiam illustret. Non dubium igitur mihi videtur, quin hos quoque versus interpolator addiderit. » || 42. ἡ τε] Cum Corayo et Meinekio lege ἡ δὲ. || 44. ἐκ γῆς etc.] Codices ita : ὑπὸ τοῦ κύματος εἰς γῆν ἀναβλήθηνα, οὕτω δὲ καὶ τῶν πλησίων etc. « Corruptum hunc locum variis conjecturis tentarunt viri docti, quarum nulla tamen probabilis est. Casaubonus inserendum esse censuit ὥς ante εἰς, et ἐκ ante τῶν; Brequigny et Siebenkees οὕτω δὲ καὶ mutarunt in οὐτε δ' ἐκ, Corayus in οὐδ' ἐκ. Quæ mutatione nequaquam id, quod res ipsa postulat, effici apparet : neque quod præterea proponit Groskurdii ἀναβλήθέντα probandum. Strabonem scripsisse potius crediderim : ἐκ γῆς ἀναβλήθηνα, οὐδὲ καὶ τῶν πλησίων etc. » Kramer, cujus conjecturam recepit Dübnerus. Meinekius in Vind. Strabon. p. 7 proposuit : .. ὑπὸ τοῦ κύματος εἰς γῆν ἐκβλήθεν ἀναβλήθηνα, οὐδ' ὥστε ἐκ τῶν πλησίων αὐτῆς (ἐκ τῆς?) τόπων εἰς τὸ πλάγιον προπεσεῖν ὑποληφθέντα ὑπὸ τ. x. In editione tamen Strabonis locum reliquit talem qualis in codicibus exstat. — Ego quam maxime offendor in ineptis verbis τῶν πλησίων αὐτῆς τόπων; neque dubito

- præter *ABCl*; in *A* ante τούρου aliquid erasum, et primum scriptum fuit αβρα, ut patet antea fuisse αβρα. || 31. Κιμμάρων] deb. Σκνδών; verba τού τών Κ. βασιλέως om. r. || 36. γυλοῖαν] λέγειαν *ABCl*, λέγειν *B*; e Tyrwhitti conj. em. Coray. || 41. καὶ inseruit Ald., probante Groskurdio et Dübnero, adeo ut vertendum esset: neque in locis inferioribus (in Egypto sc., ut quorundam sententia fuit) notum spirare. Reliqui editt. latud καὶ non admiserunt, recte, puto. || 46. εἰ δ' ἄρα τι τοῦ Ἡροδότου, τοῦτ' etc. ex Casaub. conj. Siebenk. et Coray. || 48. λέγεσθαι] γενέσθαι *B* et suprascr. *A*. || 51 et 54 φασὶ et γὰρ tollenda esse patet.
- P. 52, 8. [εἰς] suppl. Coray.; idem lln. 12 supplevit literas οὐ || 18. λέγων suppl. Kramer.; καὶ in *B* expunxit manus sec.; om. Cor. || 19. δεικνύς] sic suprascr. *A* et ex correct. *B*; δεικνύσι *ABCl*. || 23. ἐπὶ] ἀπὸ codd.; em. Siebenk. de conj. Casauboni. || 25. ἐκατὸν σταδίων Ald. || 27. Βρατανικῆς *C*. || 31. ἵνα καὶ τὴν *BCE*. || 42. ἴσως om. *B*.
- P. 53, 1. Ὀσιμίους] « Ὀσιθίδους *CB* (ex correct.) *A* (in hoc αἰῶνος sup. θέους); Ὀσιθαίους *I* editt. Quæ nominis scriptura eo certior videri potuit, quod Pytheam ea usum fuisse Stephanus Byz., qualis nunc fertur, tradit s. v. Ὀσιθίους. Nihilominus certissima est Hagenbuschii conjectura (v. Exercitatio de Ostonibus in Gronov. varlis geogr. p. 137) Ὀσιμίους restituentis, quo ducit ipsa codicum scriptura ex Ὀσιθαίους corrupta. Nec minus certo idem nomen restituit duobus aliis locis, quorum in altero (p. 53, 44 et 49) bis legitur Ὀσιθαμίων, in altero (p. 162, 27) hæc sunt: οὗς Τιμίους ὀνομάζει Πυθέας. De eodem enim populo in omnibus agitur locis. Jam vix dubium videbitur, quin eodem modo Stephani quoque locum corrigendum jure censuerit. » KRAMERUS. Cf. Ukert. Geogr. 2, 2, p. 336. || 9. Vocem Πυθέας post εἰρηῆς inseruit Meinekius; aut Pytheam aut Pythea usum Eratosthenem subintelligendum esse patet. || 15. εἶροι] Aut εἶροις leg. aut εἶροι τις ἄν. Illud velim cum Coray. et Mein. || 24. τῶν ἄλλων] τῶν παλαιῶν Cor. Mein., bene. || 26. [ἐπὶ] τοῦ [δὲ] Αἰθ.] Inclusa inseruit Dübnerus; quæ sensum qualem res postulat non fundunt. Probabiliter Xylander et Kramerus conjecerunt: λέγω δὲ [τὸ] ἀπὸ... τῆς Ἰθρίας τοῦ [ἐπ'] Αἰθίοπων. Quod recepit Meinekius. Latina in hunc modum refinge: *Dico vero id quod est ab extremis Indiar usque ad ultima Hispaniar, duplo longius esse eo quod ab Æthiopico circulo usque ad Hibernicum pertinet.* [καὶ ἀπὸ] τοῦ Αἰθίοπων Seibenkes et Coray.; καὶ ἀπὸ τῶν ἐσχάτων Αἰθίοπων conj. Casaub. || 28. πλέον ἦδη τὸ codd.; em. Cor. || 36. τριακοσίους] πεντακοσίους codd., em. Gosselin. (*Recherches* etc. t. 3, p. 259 sq.). Cf. p. 91, 701, 786 ed. Cas. || 39. δὴ] δὲ Siebenk. Cor. || 40. ὀκτακοσίους *BC*. || 44. Ὀσιθαμίων codd. || 45. Κάβαιον] Κάβιον *ABCl*, Κάβιον Guarin., Ald.; em. Kr. e conj. Hagenbuschii l. i. p. 127. Cf. Marcian. Heracl. in Geogr. Min. t. I, p. 553, 17, et Ptol. 2, 8, ubi vulgo legitur Γόβαιον, sed item Γόβαιον restituendum est ex codice editionis Argentinæ. || 46. Οὐκείσῃ in *g*. || 49. Ὀσιθαμίων codd. || 50. φησι, quod codices habent, editiones ante Kr. omiserunt, ac sane ejiciendum est. || 52. τε inseruit Kr.; [δὲ] προστίθησι Cor.; πρὸς τούτοις δὲ pr. conj. Groskurd.
- P. 54, 1. μὴ] inser. Kr.; οὐ ins. Casaub.; τὸ διαττον vel μάλλον ἢ conj. Grosk.; τὸ πλέον ἢ ἥμισυ τὸ μήκος τοῦ πλάτους e Breg. conj. Corayus, quod stare nequit; dicendum fuisset τὸ πλέον ἢ διπλάσιον τὸ μήκος τοῦ πλάτους, quod ipsum reponi voluit Bernhardyus ad Eratosth. fr. p. 64, receptique Meinekius. || 6. Codices nullam notant lacunam; at patet excidisse quendam, de quibus suppleendis in incertissimis conjecturis acquiescendum est. Kramerus tentavit: καθάπερ εἰρήκαμεν [τὴν γὰρ εὐκρατον καὶ καθ' ἡμᾶς ζώνην μακροτέραν εἶναι καὶ αὐτὴν καὶ], ὡς οἱ μαθηματικοὶ φασὶ κτλ. Groskurdus hæc proponit: ... τὴν οἰκουμένην [μέρος γὰρ εἶναι τῆς εὐκράτου, ἢ περιτρέχει ἀπασαν τὴν γῆν, τὸ λοιπὸν δὲ τὴν ἕως θάλατταν, καὶ αὐτὴν σύρρουν εἶναι], καθάπερ εἰρήκαμεν, [καὶ], ὡς οἱ μαθ. φασιν etc. || 13. ὁ δὲ Ἀθηναίων] ὁ διὰ Θινῶν *AC*, quod, in utroque postea mutatum est in ὁ διὰ Θινῶν, sicut etiam legitur p. 54, 21. 56, 25. 56, 40. 57, 37. Verissime Kramerus ubique restituit δὲ Ἀθηναίων Cf. p. 66, 18. 66, 27. 71, 15. 72, 31 et 39. 95, 7. ἐλάττων], οὐκ ἐλάττων, vel potius καίπερ... οὐκ ἔλ. conj. Grosk. || 15. Post vocem Ἰθρίαν lacunam statuervnt Casaubonus, Siebenkes. et Groskurdus, quorum hic locum ita suppleendum esse putat: [Ὡςπερ οὖν ἐλὴ ἡ εὐκράτος κατὰ μήκος ἀπὸ τῆς ἕως πρὸς τὴν ἐσπέραν πολὺ μαίζων τοῦ πλάτους ἐστὶ, οὕτω κατὰ φύσιν καὶ τὴν οἰκουμένην, τὴν τε καθ' ἡμᾶς καὶ εἰ τινες ἄλλαι ἴσως εἰσιν, ὡς μέρος οὖσαν ὅλου τοῦ κύκλου, μακροτέραν εἶναι δεῖν ἀπὸ τῆς ἀνατολῆς ἐπὶ δύσιν.] Οὐδὲ ταῦτα κτλ. || 16. τὰ om. Cor. Mein. || 18. Post v. οἰκουμένης Casaubonus suppleendum esse putat: οὐκέτι, Cramerus: οὐκ ἐξ ἴσης. Groskurdus ita: περὶ δὲ τῆς οἰκουμένης, [χωρὶς τοῦ μὴ ἀκολουθεῖν, ὅτι καὶ αὕτη μακροτέρα ἐστὶ, τῇ γεωγραφῇ γε ἀπόχρη, τὸ σχῆμα καὶ μέγεθος εἰπεῖν συμπαραδιδούσιν καὶ τὸ ποῖόν τι καὶ πόσον μέρος τῆς ὅλης γῆς ἐστὶ] καλούμεν γὰρ κτλ. || 20. δὲ inclusit Cor. || εἰ] Inter εἰ et καὶ in *A* aliquid erasum; εἴη *CB*; fuerit: ἢ καὶ πλείους εἴεν, quod quidam ad marginem scripserit. || 21. διὰ Θινῶν codd. || 32. τοῦ δὲ *ABCl*; τοῦ δὲ Ald.; τοῦ καὶ Corayus; idem Cor. τούτους δὲ proposuit. || 35. μᾶλλον, quod nunc abundat, nonnulli pro μόνον scripsisse videntur. || 37. τοῦτο] τοῦτον *ACI*; in *A* suprascr. τοῦτο; τούτων Cor. || 38. δὲ sec. m. additum in *AB*. || 48. διαττώντας codd.; em. Xylander.
- P. 55, 1. ὅσην ἱκανοὶ ἐπιγράψαι codd.; em. Cor. || 2. μέρη add. Kr., præter necessitatem. || 6. ἐπινοεῖ codd.; em. Kr. || μὴ om. Cor. || 7. ποιεῖτο *BCl*, ποιεῖται sec. m. in *c* et Coray. || 9. ἡ sec. m. additum in *g*. || 22. ὅποτέρου δὴ ἐστὶν Mein. || δηλονότι] ergo *g* m. sec.; διὰ λόγου codd. || 23. καὶ ἑάσας] Kr.; κατάντας codd.; κατανέειν-τας Cor.; καὶν ἑάση Pætz. et Mein. || 29. μὴ δὲ] μὴ δὴ codd.; em. Cor. || 38. Ἀρμενιῶν *ABCl*, Ἀρμενίων Epil.; fort. Ἀρμενίων legendum esse putat Mein.
- P. 56, 32. τοιαύτην] ταύτην Mein. || 40. διὰ Θινῶν codd.
- P. 57, 21. Οὐδὲ γὰρ Mein. || 28. ἐπιμαρτυροῦντας codd.; em. Cor. || 37. διὰ Θινῶν codd. || 39. τοσούτον add. Grosk.; mox τὸ add. Kr. || 44. παρὰ] περὶ codd.; em. Cor. ἐχόντων codd.; em. Kr. || 47. καὶ inclusit Cor. || 54 ὧν] Cas.; ὡς codd., ὅς Cor.
- P. 58, 9. ἐπὶ] ἐπὶ codd., em. Kr. || 14. πεντακισχίλων codd.; em. Cas. || 42. παραφιλίζοντες. Ἦδη δὲ καὶ ἡμῖν ὁκλήρεν Cor. || 51. καὶ ante βοῦς om. Cor. || 53. Παλιβοδρα] sic hoc l. codd., ut Stephan. Byz. et Arrian.; infra lib. 15 rectius Παλιβοδρα. || 54. πρὸς Ἀνδροσκοτον codd.; em. Cor.
- P. 59, 6. Nulla in codd. lacuna. Argumentum eorum quæ exciderunt, ex iis quæ in sqq. supersunt et p. 56 § 2 leguntur, intervidere licet. Quibus innitens Groskurdus hunc fere in modum lacunam explendam esse censuit: [Ἄλλ' οὕτε τὴν δευτέραν πλείον συγχωρῶν, τὸ ἀπὸ τοῦ Ἰστικτοῦ κόλπου ἐκ' Ἀμυδῶν καὶ τὴν Ποντικὴν θάλατταν διάστημα οὐ πάποτε μαματρησθαὶ φησι, καὶ μαίζων ἂν εἶναι τῶν τριαχιλίων· οὐδὲ δὴ ἀκολουθεῖν, εἰ καὶ δοδεκά ἑκαῖνε τὸ διάστημα, ὅτι τὸ τῶν Ἰνδικῶν ὄρων πλάτος μὲ

- μαῖζόν ἐστι τῶν τρισχίλιων. Πολὺ δὲ ἦτον ἐγνωσμένον εἶναι, ὅτι ἡ ἀπ' Ἀμισοῦ κατὰ τὰ ὄρη εἰς τὴν ἐφάν θαλάτταν φερομένη γραμμὴ ἐπ' εὐθείας ἐστὶ, καὶ ἐπ' ἰσημερινὰς ἀνατολάς· δεῖν δὲ μᾶλλον, εἴπερ τὸ τῆς Ἰνδικῆς πλάτος δισημυρίων καὶ πλειόνων ἐστὶ κατὰ Δηίμαχον καὶ Μεγασθένην, ἀπαλλάττειν αὐτὴν ἐπὶ θερινὰς ἀνατολάς, ὥστε καὶ ἡ Ἰνδικὴ αὐτὴ καὶ τὰ ὄρη πολὺ ἀρκτικώτερα ἂν εἴεν ἢ κατὰ τὸν Ἑρατοσθένη. Ἀλλὰ καὶ ταῦτα ὁ Ἰππαρχος οὐκ εὖ λέγει. Τὴν γὰρ ἀπ' Ἀμισοῦ διὰ Βάκτρων φερομένην γραμμὴν οὐκ εἰς ἀρκτον ἀπαλλάττειν, ἀλλ' ἐπ' εὐθείᾳ μέχρι τῆς ἐφ' αὐθιγῆς διατείνεσθαι ὁμολόγηται ἱκανῶς· ὡσαύτως δὲ καὶ τὴν ἀπὸ Μερῶς μέχρι τοῦ Ἑλλησπόντου μυρίου εἶναι καὶ ὀκτακισχιλίου σταδίου, τὸ δὲ ἀπὸ Ῥόδου εἰς τοῦτον διάστημα τρισχίλιος ἢ μικρὸν πλείους. Τὸ αὐτὸ δὲ καὶ τὸ ἀπὸ τοῦ Ἰσοικου κόλπου εἶναι δεῖ ἐπ' Ἀμισὸν, διότι ἀμφότερα τὰ διαστήματα ἴσα μέρη δυοῖν μεσημβριῶν ἐστίν· εἰ γὰρ ὁ διὰ Ῥόδου κτλ. || 16. ἐνέργεια codd.; em. Xyl. || 17. ὁ αὐτός· αὐτὸς ὁ Cor. et Mein. || 22. ἐκείνος codd.; em. Cor.; εὖ λέγει εἰπε ἂν, αὐτὸ οὐδ' [ἂν] ἐκεῖνο εὖ λέγοιτο, Cor.; εὖ λέγει τὸ Casaub.; [ἂν] ἐκεῖνο λέγοι τὸ (adeo ut in sqq. ipsa verba scriptoris apponantur) Meinekius. || 27. παρέχουσι leg. putat Kram. || 35. ὑστέρων sine causa, ut passim, Mein. || 36. ὅσα οὐ codd.; em. Cor.; ὅσα οὐ Cas.
- P. 60, 19. φέρε δὲ ἐπὶ τὴν αὐτὴν φέρε δ' ἐπὶ τὴν leg. suspicatur Cor. || 26. χελώνεια Mein. || 30. τοῦ ὄρου || Xyl., τοῦ ὄρους *ABCI*, τῶν ὄρων *k* Cor. || Ματτιανῇ *ABCI*, Μαντιανῇ *E*.
- P. 61, 13. Μαγαδανία *E*, Βαγαδαονία Coray. e Stephano. || 24. ἂν add. Cor. || 26. Post τελεσφορεῖ part. μὲν insequent e Casauboni conjectura Siebenkessius et Corayus. || 27. Lege ἐπιβαλτατιδίοις e Fridemanni conj. || 34. καὶ τοῦτὶ ἰσοκίλια codd.; em. Kr.; καὶ τὸ ἐπίγραμμα Epit. || 40. Στρατιός Mein. || 45. εἰς [ἂν] ἐν codd.
- P. 62, 8. ἐπιδείκνυμεν codd.; em. Cor. || 12. ἴσται || Kr., ἴσται codd. || 16. τῆς αὐτῆς· αὐτῆς τῆς bene Grosk., Mein. || 21. ἔθνη post v. Σκυθῶν excidisse putant Kr. et Mein. || 31. γε || τε Cor. || 36. γε om. Cor. Mein. || 50. Leg. τὰ ἀρκτικώτερα.
- P. 63, 3 et 6. Καυκασίω codd., excepta Epitome. || 6. Βάκτρους *E*. || περὶ ὑπὲρ *E*. || 13. ταῦτα [καὶ] ἰδ. Cor. Mein. || 17. τόπων· τοιοῦτων *E*. ὁμολογεῖ Cor. || 19. σοφῶς· οὐ σοφῶς Cor. || 29. δὴ Siebenk.; δὲ codd. || 37. δ] ὅπερ Ald. || 39. ὅσων] bene ὅσων Cor. Mein.; ὅσων Cas. || 44. εἰπόντος· *B*, εἰπόντας *ACI*, εἰπόντα Cor. || 45. ἀπὸ] leg. ἀντι e conj. Penzeli.
- P. 64, 6. Ante ἐπὶ adde τῶν e conj. Cas. cum Cor. et Mein. || 10. τῶν τόπων *n* Cor. || 19. οἴεται Cor.; πιστεύων *ABCI*. Cor. || 21. ταῦτα inclusit Cor., om. Mein. || 34. μὴ] μὴν *ABCI*. || 41 et 44, δις additum e Cas. conj.
- P. 65, 3. Καὶ τούτων *no* et edit. ante Kr. || 6. Ἀρειανὴν *ABC*. || 8. τρόπον] τύπον *E*. || 11. ποιούσι, et ex correct. ποιούσαις, *B*, quod recte rec. Cor. et Mein. || 12. Post ὅρι Grosk. suppleri vult ὀρίζεσθαι vel γράφεσθαι. 22. μόνον om. *E*. || 24. ἀποδοὺς *BCE*. Cor. || 25. ὁλοχερστέραν mavult Mein. || 29. πλευρᾷ *IA* (in *A* primum scr. πλευρά), πλευρᾷ *BC*. || 43. Τίγρης Ald. || 44. Inclusa e margine illata sunt, monente Groskurdio. || 48. « εἰσὶν fort. post ἔχων excidit. » Kr. || 49. εἶναι] γεγενῆναι prima manus in marg. *A*. || 51. συναγαγεῖν Cor. Mein. || 52. Ante τινος inserere [ἂν] cum Corayo; τινος [δὲ] proposuit Cas. || *Id.* καλίσιν codd.; em. Sbenk.
- P. 66, 2. δὴ inclusit Cor., λέγει *AI*, λέγοι *C*; λαμβάνειν *ABCI*; em. Xylander. || 11. χιλίους *ABCI*; em. e conj. Cas. || 15. τριακοσίους *ABCI*; em. Cas. || 21. τοῦ ὄρου codd.; em. du Theil. || 26. μέχρι] Grosk.; καὶ codd. || 33. τῶν δὲ πελαγίων codd.; em. e conj. Casaub.; λέγειν codd., em. Xyl. || 39. Infra p. 620, 52 distantia esse di-

- citur σταδίων πλειόνων ἢ τρισχίλιων sec. Nearchum, quem expulsaee 3300 stadia ex Arriano et Plinio constat. Quare nostro loco post τρισχίλιους excidisse τριακοσίους suspicatus est Gosselinus, probante Groskurdio. At cf. p. 67, 21, ubi item rotundum 3000 st. numerum posuisse auctor satis habet. || 41. Γορτυναίων codices et hoc loco et lin. 50; em. Du Theil. || 42. αὐτὸς *ABCI*. || 43. κατὰ tolli vult Grosk. || 51. περιβαλλομένους codd.; em. Cor. || 53. γινόμενον *ABC* Cor.
- P. 67, 22. ἀπομετρέηται || Kr. et Mein.; ἀπομετρεῖται codd.; ἀπομετρεῖσθαι Xyl.; ἀπομεμετρησθαι Cor. || 24. τούτω· Grosk.; τούτων codd. || 42. οὐδὲ] οὐτε Mein.; τὴν ἀπὸ] τὴν τῶν ἀπὸ *C*; leg. τὴν ἀπὸ τῶν || 44. μεσημβρινὴν *ABCI*. || 49. μὴ ὀρθὴν δὲ τὴν ... μεσημβρινὴν codd.; γρ. μὴ πρὸς ὀρθὰς δὲ τῇ ... μεσημβρινῇ recens manus in mg.; cod. o; μὴ πρὸς ὀρθὴν τῇ etc. conj. Cas.; rec. Breg.
- P. 68, 1. ἄλλως] Xyl.; ἄλλο codd. || 7. καὶ αὐτῆς] Xyl.; κατ' αὐτῆς codd. || 20. τὸ συνάμφω || Kr. Mein.; τοὺς συνάμφω *ACI* Cor.; τοῦ συνάμφω *B* Ald.; τὰ συνάμφω Grosk. || 23. τὸ ἀπὸ] Cor.; ἀπὸ codd. || 26 et 31. Ἀθηναίων codd. || 27. μεῖζον ὄν] Cas.; μεῖζονος codd. || 30. τὸ τοῦ T. Siebenk. et Cor. || 35. πρὸς ejiciendum esse monuit Pætz. || 42. συμβαίνειν] Siebenk.; συμβαίνει codd. || 44. οὐτ' ἂν] δτ' ἂν *ABCI*; em. Tyrwhitt.
- P. 69, 10. καὶ τὰ μέρη] κατὰ μέρη codd.; καὶ scriptum in mg. o; κατὰ μέλη Casaub.; καὶ τὰ μέλη Cor. || 11. ἀρθρώσει] Cor.; ὀρθώσει codd.; διαρθρώσει conj. Kr. Dein pro σημειώδει cum Mein. leg. σημειώδη. Cf. p. 264, 49: σημειωδεστέρως. περιγραφάς. || 12. καὶ δ ... ταμὼν] In marginem rejecit Mein. || 13. τὸν] τοὺς Cor. ex *Odyss.* 291. || 14. ἐκατέρας codd.; em. Xyl. || 16. ποιείσθαι] Cor.; ποιῆσαι codd. || 25. ὡς [τὸ] τῆς Cor. || 28. εἰκάσθῃς ἴσως codd.; em. Cor. || 30. δὲ post τὴν add. Kr. || 35. καὶ ut ejiciendum notavit Kr. In margine *B* legitur: καλῶς καὶ τοῦ βορείου καὶ τοῦ νοτίου μέρους. Hinc Abr. Gronovius conj.: καλῶς εἰς τὰ τοῦ βορείου καὶ τοῦ νοτίου; Coray.: εἰς τὰ τοῦ βορείου καὶ τοῦ νοτίου μέρος. || 37. (ἔθνος) ejiciendum; ὡς ὄντως ἔδος Cor. || 42. οὐπω] lege οὕτω e conj. Spengeli. || 47. οὐτε] οὐ τὸ codd., e Tyrwhitti conj. Sbk. || 53. δεῖν] o correct., δεῖν *ABCI*.
- P. 70, 7. ἦμισα δ' ἂν codd.; δ' ejecit Cor.; fort. γ' ἂν leg. censet Mein. || 8. οὐδὲ γὰρ ἂν *BC*. || 13. εἰπόντας *ACI*. em. Breg. || 15. ὥσπερ] o in mgine m. sec.; ὅπερ codd. || 17. γὰρ obelo notavit Kr.; κατὰ o. || 18. Μεσσήνης *ABCI*. || 21. διεξίον] ex corr.; δεξίον *ABCI*. || 22. διήκοντα codd.; em. Grosk. || ἐκεῖνο Cor.; dein ὁποτερονούν mavult K. || 47. μεσημβρίαν. οὐ δεῖ *ABCI*. || 51. ἔπειτα δὲ καὶ Cor.
- P. 71, 5. μέχρι τῆς παραλίας τῆς μεταξὺ margo o manu secunda Siebenk., Coray, Grosk. || ἦν addidit Pætzius. || 16. μεσημβρινοῦ πολὺ *AB(P)CI*; μεσημβρινὸν πολὺ ἄπο; in quibus o particulam οὐ addidit manu secunda. || 21. γε] τε Mein. || 24. δια littera delendā; obelo eas notavit Corayus. || 38. ἔχουσιν codd.; em. e conj. Cas. || 43. εὖ add. Cor.
- P. 72, 21. Post εἰρηκεν Groskurdio v. φησὶν inserere voluit. || 32. δεὰ θινῶν *A*. || 35. ἂν] ἐν codd.; em. e conj. Cas.; εἰ conj. Salmasius. || 36. πιστευομένη καρπὸς codd.; em. Sbk. || 37. χρᾶσιν] χρῖσιν codd.; em. e conj. Salmas. || 38. διὰ θινῶν *A*. || 42. καὶ obelo notavit Cor. || 44. ἐκάτερον] *no*, corr. *B*; ἐκάτερα *ABCI*. || 52. δύναται ἂν [εἶναι] ἀποδ. e Casaub. conj. add. Siebenk.; Cor., Mein.
- P. 73, 1. λέγειν codd.; e Tyrwhitti conj. em. Cor. || 2. καὶ [τὸ] τοῦ lege e Casaub. conj. cum Sbenk., Cor., Mein.; φιλητίου codd.; em. Xyl. || 13. ὀκτακισχιλίων] ἑπτακισχ. codd. Illud, quod res flagitat, habes lin. 19 in cod. opt. || 18. σταδίου post v. ὀκτακοσίους add. edit. ante Kr. || 19. ὀκτακισχ.] ἑπτακισχ. *BC*. || 21. ζητῶν codd.;

om. Siebenk. || 27. [οὐ] κλείουσιν ἢ χιλίους legi vult Groskurd., collatis p. 67, 27 et 75, 8. At hæc emendatio quom foret violentior, præstat putare Strabonem h. l. eum numerum designare quem accuratius constituit p. 75, 5, ubi : κλείουσιν ἢ θαλίους καὶ τετρακοσίους σταδίους, ut monuit Gosselinus. || 29. παρετίθεμεν Cor., Mein. || 35. ἐπὶ τῶν codd.; em. Xyl. || 43 et 49. κανὼν pro κανόν codd.; em. Xyl. || 46. Leg. est aut : τομῇ τοῦ τε διὰ Θαλάσσου μεσημερινοῦ καὶ τοῦ διὰ Πηλουσίου παραλλήλου, aut : τομῇ τοῦ τε διὰ Πηλουσίου παραλλήλου καὶ τοῦ διὰ Θαλάσσου μεσημερινοῦ, quorum hoc adoptarunt Peuzel, Grosk., Mein. In latinis lege : *intersectionem Pelusiaci paralleli cum Thapsiaco meridiano*.

P. 74, 2. ὑπὸ] Cas.; ὑπὲρ codd. || 14. παραλλήλως ἐκείνη Cor. || 24. ἐν τῇ] ο Tyrw. conj. Grosk. et Kram.; ἐπὶ codd.; τῇ Cor. || 28 ῥῶν] Kr.; ῥῆδον codd. || 29. Verba παραλλήλως τε καὶ ἰσῇ e margine illata esse censuit Kramer.; eiecit ea Mein. Vix recte. Bene verba habent, modo pro ἢ αὐτῇ λογισθεῖς scripseris καὶ αὐτῇ λογ. || 30. Διαιτον] ἦττον Ald. || 45. διαιμετρον codd., nisi quod διαιμέτρων supra scr. in o. || 46. ἀν] Cor., δὴ codd.

P. 75, 8. οὐ κλ.] P. 67, 27 erat οὐ πολλὰ κλ., fort. etiam h. l. ita scribendum, momente Meinekio. || 11. ὅτι ἐπὶ] Cor.; ὅτ' ἐπὶ codd. || 35. ἀρεστέαν] Kr., ἀρεστ. codd. || 36. δὲ particulam post ἐλάττους inseruerunt Penzel, Grosk., Kram. Quo facto, nihilominus locus claudicat. E Spengelii conjectura legendum est : ... ἀρεστέαν ἴσων τὰς Κασπίους πλάτας Θαλάσσου τε καὶ τοῦ Κασπίου, [τοῦ δὲ Κασπίου] πολλὴ ἐλάττους ἀρεστέαν τῶν μυρίων, δ. φ. ἀ. Ἐ. τῇ; Θαλάσσου, [τῇς Θαλάσσου] ἀρα etc. || 38. τοὺς, quod inclusit Kr., bene habet. || 39. οὐς] ο Tyrwh. conj. add. Siebenk. || 42. τὰς add. Cor. || 44. ἰσημερινὴν] man. sec. in margine ο; μεσημερινὴν ABCI. || 53. ἐντὺθεν δ' Ald.; ἐντὺθεν Cor.

P. 76, 1. ἦτις] ο, εἰς ABCI. || 4. συντέμνεις] Cor. in not.; οὐν τέμνεις codd. || 13. ὄρων] Kr., ὄρων codd. || 15. λεχθέντα] ῥηθέντα ante Kr. edit. || 23. ὑπὸ] ο, ἐπὶ ABCI, ἐπὶ add. ante Kr. || 35. τῶν Μαλειῶν] Cor.; τῶ Μαλειῶ ABCI, τοῦ μαλ. E, τῶ μαλεῖ Ald. || 39. παρεῖμεν] Cor., παρεῖμεν codd. || 46. Χαλκηδὼνα ABCI. || 50. μὴ] ο man. sec.; ἢ ABCI, οὐ correct. in B. || 51. σταδ. ἢ ἐνακισχ.] Grosk.; σταδίων πεντακισχιλίων codd. || 53. τῷ delendum, momente Kr. || δυσμικωτέρω Bno.

P. 77, 1. τρισχιλίους] Leg. τετρακισχ., ut Breq., Gosselin, alii monuerunt. || 10. δ' ἐπὶ] Cor., δ' ἴστιν codd. || 18. αὐτὸν] Siebenk.; αὐτὴν codd. || 40. κάλιν] codd.; ταύτην Cor.; παραλίαν Grosk.; κατὰ τὴν Εὐρώπης παραλίαν conj. Kramerus. « Cramerum probarem, nisi ἡπειρώτις παραλία commode de litorali tractu Asiæ minoris intelligi posset. Ἡπειρος absolute de Asia minore et ἡπειρώται de Asiaticis dici ex multis constat scriptorum locis, quos collegit Morus ad Isocr. Pan. 36. » Meineke in Vind. Strab. p. 9. At hic vocis usus non obviis est in Strabone, qui p. 389, 25 v. Ἡπειρώτιν habet de regione Epirotica, quam quominus nostro quoque loco intelligamus nihil impedit, siue legas τὴν Ἡπειρώτιν παραλίαν vel τὴν Ἡπ. Νικόπολιν.

P. 78, 9. ἐχόμενος C, ἐχόμενον B, ἐχόμενα Cor. || 17. Includa ex sqq., ubi τὰς δὲ μεταξὺ τῶν τροπικῶν in codd. desiderantur, huc translata esse monuit Kramer. || 24. οὐκ supplēvit Kramer. Interpretes Pariss. vitium latere putabant in πλείον ἢ, cuius loco scrib. proposuerunt περὶ, Groskurdus vero σχεδόν τι. || 28. πεντακισχιλίοι] Breq.; μύριοι codd. || 29. τοῦ add. Cor. || 30. δσπερ] Xyl.; ὅπερ codd. || 30. τρισχιλίοι] Epit.; τρισχιλίων ABCI. || λέγω] Cum Corayo lege τὸ δ' ἐξῆς μ. τ. ἰσ. λόγῳ δεικνύται etc. || 35. μύρια τρισχίλια πρὸς codd.; bene em. Kr.; olim edit. inde a Breq. ὀκτακισχίλια, omisso

μύρια. In Latinis pro sex millium lege sedecim millium, || 44. ὄσαν codd.; em. Xyl. || 47. δαί] Epit., et ABCI. P. 79, 2. περισσίους] Epit., περισσίους cett. codd. || 14. δὴ om. Cor. || διαρρίσθαι ACI, διαρρίσθαι B. || 20. ἐνυδροτέραν Epit. || 23. καὶ... τούτων ex Cas. conj. Siebenk. || 28. Post περισσίους excidisse καὶ τοὺς ἐπαρσσίους Grosk. censet probabiliter. Ceterum codices : τοὺς περισσίους καὶ τοὺς ἀμρσσίους; quare Grosk. excidisse putavit διερριζομένους ὑπογράφει. || διοριζομένους AI. || ἡμισυσταλεις] om. Epit., relicto spatío vacuo; ἡμισυσταλόντων conj. Breq.; συστάσαι Casaub., delete quod præcedit συστάσαι. « Scripserat, ni fallor, aliquis supra ἄλλων inter versus ΗΓΝΕΥΣΤΑΞΕΙΣ, h. e. ἔχον συστάσαι, quæ postea corrupta æque in ordinem recepta sunt. » Cramer.; μεταλλάξαι conj. Coray. Cf. ἀγαλλᾶξαι p. 84, 39. Mihi verba in hanc sententiam corrigenda videntur : καὶ τῶν ἄλλων, [ὧς] εἰπαῖν] συντε[τ]έμνεις, τῶν etc.

P. 80, 7. ταύτας Cor. || 14. αὐτοὺς] ο manu sec.; αὐτὰς ABCI. || 17. καὶ γὰρ καὶ τοῦτ' vett. edit. inde a Cas. || 23. καὶ add. Cor.; δ addi vult Grosk. || 25. ὁμοειδῶν ABCI. || 27. εἰ γοῦν] Epit., εἰτ' οὖν ABC. || 33. ὁμοειδῶν Epit., ὁμοειδῶν ABCI. || 35. γῆν] τὴν codd.; em. Grosk. || 38. ὁ Πολύδης ABE. || 43. συνάγειν B (?) Ald. || 45. ἐκεί] Du Theil, Grosk., Mein.; καὶ codd.

P. 81, 9. αὐτὸν] αὐτῶν ABCI. || 10. δὴ add. Kr. || 15. Δαρρεῖον] Sic etiam p. 83, 7, adeo ut error Strabonis vel Posidonii esse videatur. || 18. Γῶνων] « Malim Γῶωνα. » Mein. || 19. « καὶ ante Εὐδοκὸν fort. delendum. » Mein. || 20. Κορίων] Kr., Mein., Κορίων codd.; Proserpina-lia Guarinus, Κορινθίων vett. edit. || 23. Ante καὶ μάλιστα quædam excidisse monuit Groskurdus; suppleri posse ait : ἰσορροφῆσαι τε κατὰ ἄλλα. Lacunam notat Mein. || 27. αὐτὸν post εὐρύν addunt edit. ante Kr. || 27. καταχθέντα] pr. manus addit in marg. An.; κατασχθέντα codd. || 32. ὑπολειφθέντα BC. Ald.; ἀποδεχθέντα Cor. || 33. ἡγήσασθαι Cor. || 34. « Fort. [καὶ] τὸν Εὐδοκόν. » Mein. || 48. ὁρείας] ὁρείας codd.; em. Xyl.

P. 82, 4. εὐπόρους Cor. || 6. ταύτας e Casaub. conj. Siebenk. et Cor. || 7. ἀλλὰ καὶ τῶν ναυκλ. Cor. || 13. ἐξορμίσαι C, Breq. Cor. Ibidem ceterisque locis pro Δικαιαρχίαν rectius scribas Δικαιόρχειαν cum Meinekio. || 17. οὐς add. Kr.; καὶ ἐμβιδάσασθαι Cor., ἐμβιδάσασθαι τε Cas.; ἐμβιδάσαι τε Mein. || 28. ἀπογέγραπτο Cor. Mein. || 30. ὁμορεῖν] ὁμοιοὶ ἐν codd.; ο Tyrwhitt conj. em. Cor. || 40. ἀναδεικνύεισαν] ἀναδεικνύεισαν codd.; Casaub.; demonstratam Guarinus. || 41. ἐκφυγεῖν Ald. || 42. κατεσκευασμένον BC. || 51. τοῦδε inseri jussit Casaub.; τῆςδε male inser. Kr.; δεῦρο propositum Mein., quod malim.

P. 83, 3. Versus istos e Mercurio Eratosthenis petitos esse suspicatur Meinekios. || 5. ὁ Ποσειδώνιος] ὅπως codd.; emendari jussit Cas. || 7. αὐτῶν] αὐτὸν Cor. || 8. διήγημα] διάστημα codd.; em. Cas. || 10. πιστευθέντι γὰρ codd.; em. Cas. || 13. πεντακισχιλίων addi jussit Gosselinus; μυρίους codd. || 20. ἀπολλομένους Ald.; ἀπολλυμένους edit. ante Kr. inde a Xylandro, nec non Meinekios, recte utique. || 43. εἰς τὰ] εἰτα codd.; em. Cas. || 52. καὶ ejec. Cor.

P. 84, 3. φιλέκδημον] « fort. φιλεῖδημον » Mein. || 22. παρακλήσιον] τοιοῦτων Bno, edit. ante Kr. || 28. εἶναι om. edit. ante Kr. || 31. Locum corruptum, collata p. 244, 1 sqq., Corayus ita dedit : [οὐ] γενίσθαι... ἐροδὸν ἀβρόαν συμβάσαν; in notis vero ita legendum censet : ... γενίσθαι [κατὰ λρατείαν οὐ] κατὰ θαλάττης ἐροδὸν ἀβρόαν συμβάσαν, quæ versione expressimus; recepit etiam Meinekios. || 36. ἔλθοις Cor., quod malim. || 42. ἀναλῆσαι] ἀλύσαι BC, edit. ante Kr. || 43. δίχης] δίχην codd., nisi quod δίχης suprascr. in ho; ἐν ἄλυστι διγνεκαί Cor. || 46. αἱ add. Cor. || 47. περίπτωσιν Cor. Mein. || 48. τς]

- δὲ Cor. || δ' ἔδει || e conj. Kr.; δ' ἔδει Cor.; δὲ ἔδει codd.
 P. 85, 10. Κράτεια δ' εἰσάγοντα probabiliter conj. Casaubonus. || 17. ἢ recte om. Epit. || 33. φῆσαι || Ald.; φησί ABCI, φῆσαι Cas. || 45. μὴν τὴν || μέντοι Ald. || 46. ἐμ-
 βαλὸν || ἐμβατόν codd.; em. Cor. Miror Redslodium
 (*Thule. Die phantastischen Handelswege etc. Leipz.*
 1855, p. 92) qui ἐμβατόν ἐπαλθεῖν ita explicuit ut auctor
 dixerit Britanniae figuram similem esse ἐμβάτω (deh.
 certe ἐμβάτω), *lavacro*.
 P. 86, 2. καθ' αὐτὴν || καθ' αὐτόν Xyl.; κατ' αὐτόν Casaub.
 et seqq. editt. || 20. καταπλευκέναι || καταπλευκέναι et
 ex correct. καταπλευκέναι B; τὴν προσάρκτιον Εὐρώ-
 πην B Ald. || 23. ταῦτα μὴδ' || Cor.; ταῦτα δὲ μήτε... τὸ
 μὴ οὐ μὴτε codd. || 31. ὁ λαοδωγ. || ὁ δὲ λαοδοματικός
 codd.; e Tyrwh. conj. corr. || 32. ποιῶνται || ποιῶ-
 νται codd.; em. Du Theil. || 33. ἄλλ' obelo notavit Cor.
 || 41. οὐδ' οὐτα Cor., Mein. || 49. λοιπὸν ejiciendum,
 monente Cor.; μικρὸν λείπον conj. Schweighauser ad
 Polyb. t. 4. p. 633. || 50. μὴν || τὸ editt. ante Kr. inde a
 Xyl. || 53. leg. Σαρδόνιον cum Cor. || 54. προσεληφθῶ
 male Cor. || ἐπ' ἐν ο, probante Grosk., sed ἐπ' eo sensu
 persaepe a Strabone usurpari monet Kr.
 P. 87, 3. παιδικῆς || παιδικῆς (suprascr. αἰ) h, Cor., male.
 || 15. Κέρκυραν B Ald. || 17. ἐν δεξιῇ || Quid hoc loco sibi
 velit verba ἐν δεξιῇ non intelligo. Aut transponenda
 videntur post ἀπὸ δὲ τῶν Κεραινίων, aut, si Ἰακύνθιον
 corruptum est ex Ἰαποδῖαν, leg. : καὶ ἐν δεξιῇ εἰς τὴν
 Ἰαποδῖαν ἀπὸ τῶν Κερ. etc. sublata particula δὲ. Hoc
 vertendo expresserunt interpr. gall. et Grosk. || 22. κλαί-
 σται || κλαίστον AI. || 25. φησι codd. || 27. δυσμικώτατα
 e conj. Cor. et Grosk.; δυσμικώτερα codd., quod retine-
 runt Kr. et Mein. || 30. Σαμῳόνιον || Infra lib. X Σαμῳ-
 νιον codd. praebent constanter. || 33. καὶ ἀπὸ II. δὲ || δὲ
 delent editt. ante Kr.; καὶ delet Mein., quod praestat. ||
 35. διασχίλους || α τρισχίλους codd., editt.; sed cum idem
 intervallum μύριον διασχίλων a plerisque haberi et paulo
 ante et p. 122 Cas. Strabo tradiderit, hunc numerum
 hic quoque cum Gosselin et Groskurdio restituere non
 dubitati. Mutatus videri potest eo consilio, ut triginta
 millia stadiorum computatis omnibus numeris efficerentur.
 » Kram. || 37. οὐ καλὸς || οὐκ ἄλλος codd.; em. Xyl.
 || 52 et 54. Σαρδῶνιον et dein Σαρδωνίω BC.
 P. 88, 6. Κέρκυραν B Ald. || 26. τὰ || additum inter ver-
 sus in o. || 27. οὐκ ἐπιδιδόμενος Ald. || 30. τε add. Kr.;
 καὶ τὸ μήκος δὲ conj. Cas.; καὶ τὸ μήκος scr. Cor. ||
 31. ἐκτιθεῖς Ald. || 35. τοῦ μεταξὺ codd.; em. Schweigh.
 || 36. προσλαμβάνει ex correct. B, Cor. || 45. οὔτινες εἰ-
 πον ἀπὸ Ἰνο, Siebenk. Cor. || 50. οὐτα δὲ τοῦ ex correct.
 B, editt. ante Kr.; recte. || 51. οὐτε... οὐτα bene Cor.;
 Mein. ||
 P. 89, 9. ταύτου || mgo o, τὰ τοῦ codd. || 9. ἢ additum
 e conj. Tyrwh. || 13. τὸν μεταξὺ codd.; em. Tyrwh. ||
 19. τμήματι codd.; em. Tyrwh. || 22. καὶ διαφορὰν οὐκ
 ἔχοντα ro et B man. sec.; καὶ ἀδιάφορα conj. Kr. || 30.
 ἢ add. Xyl.; καὶ habet B. || 46. ἐν φ' || ἐν ψ' codd.
 P. 90, 15. τε ejiciendum esse opinatur Kramer; τε καὶ
 conj. Grosk. || 33. καὶ δαύων || ἢ δὲ. Cor., quod sane
 praestat. || 36. ταῦτα || Cor., ταῦτας codd. || 37. τὸν ante
 ἕλιν codd. et editt. ante Kr. || 43. διακτώματα || ἰδια δόγ-
 ματα Cor. || 50. ἐφορᾶν || ἐπισκοπεῖν Epit., sed ἐφορᾶν in
 margine.
 P. 91, 7. αὐτῶν.. αὐταῖς || lege αὐτῶν.. αὐταῖς cum Cor. in
 not. || 8. τούτων || πάντων BC; τὰς πίσταις ἀπάντων Epit.
 || 13. αὐτῇ || Kr.; αὐτῇ codd. || 16. τῷ πόλει || τῷ ὅλῳ marg.
 o, Breq., Cor. || 21. τεταμένον BCK. || 25. τὰς... δόξας, τὰς
 δὲ ABEI. || 29. καὶ γῆν Ald. || 29. ὁμονύμιος B. || 42. ὁ-
 μονύμιος h. quoque l. malunt Cor. et Grosk. || 49. ἔσται ||
 ἐστί BC.
 P. 92, 5. ἐν om. Siebenk., Cor. || 6. μέσον B. Ald. || 12.
 Verba τοῖς γνωμονικαῖς καὶ τοῖς ἄλλοις nescio quo casu
 exciderunt in editionibus Krameri et Meinekii. || 44. τα-
 ταμένος EK. || 47. 49. 53. διὰ τῶν πόλεων || διὰ τοῦ πόλεως
 conj. Spengel.
 P. 93, 6. τούτω || τούτω E Cor. || συγχωρεῖν || o, συγχω-
 ρῶν ABEI. || 11. ἐπ' || Cor., ἐάν codd. || 15. δὲ || δὲ
 bene Spengel et Mein. || 22. τὸ... τμήμα || Kr, τοῦ...
 τμήματος codd. || 27. ἡμῶν || margo o; μέσων ABCI;
 ἐπιφάνεια σημείου Epit. Pal.; ὁμοῖον e Xyl. conj. Siebenk.
 || 29. ἐλάττων e Cas. conj. Siebenk., Cor. || μέρος || E,
 μέρους ABCI. || 33. μέσων || sic codd. h. l. et p. 465,
 6; at μουρῖζιν praebent p. 98, 25; unde μέσων repon-
 endum est cum editt. ante Kr. || 37. τὸ δὲ || πλάτος || D.
 conj. Spengel. || 42. Ante πλέον quaedam excidisse pro-
 babiliter conj. Penzel, quum in codicum lectione offen-
 dat nominativus absolutus, et sententia expressa sit
 obscurius. Cum Grosk. supplere licet : τοῦ ἰσημερινοῦ
 [πλέον ἐστὶ τοῦ ἡμίσους τῆς οἰκουμένης καὶ ἐπ'] πλέον ἂν
 εἴη τὸ λοιπόν. Du Theil proposuit lin. 40 : πλάτος μὲν ἔχει
 καὶ πλέον ἂν etc. Quod e Cas. conj. Siebenk. dedit πλέον
 ἂν εἴη ἢ τὸ λοιπόν, Corayus vero cum cod. r : πλ. ἂν εἴη
 τοῦ λοιποῦ, sensum eum quem res flagitat non fundit.
 || 46. δέιν || δέιν, suprascr. δέιν o; δὲ ABCI. || 51. Verba
 καὶ εἰκοσι exciderunt in ed. Krameri. || 54. ἔληκοντάων ||
 mgo o man. sec. et Epit.; ἐξήκοντα σταδίων ABCI.
 P. 94, 8. ὡς || bene omis. E. || 30. ὑπὲρ || Xyl., ὑπὸ
 ABCEI, ἀπὸ gh. || 34. Ποσειδάων AE. || 37. οἱ om. BC.
 || 40. Περραινίδων AC, Περραινίδων Ald., Περραινικῶν
 edd. ante Kr. Ubique apud Strabonem, sicut apud Ptole-
 maeum reponendum est Περραιν. pro Bp. || 42. ἰστορεῖ
 BE, ἰστορῶν Ald. || 48. Περραινικῆς AC. || 51. τοῦ ejic.
 esse monuit Kr.; καὶ ejus loco posuerunt vett. editt. inde
 a Cas
 P. 95, 3. Περραιν. AC. || 4. κολλαχοῦ ejiciendum, notante
 Cor. || 6. πον om. E. || 21. Περραιν. AC. || 24. παρατέρω || προ-
 σωτέρω E; οὐδ' || E; οὐδὲν ABCI. || 25. προσέχοντας add.
 Cor. || 28. πέρας add. Cor. || 31 et 36. Περραιν. AC. || 40.
 ἂν om. BI Cor. || 48. ἐπὶ γένοντο Cor. || 52. ὁσσόντων || καὶ
 πλέον Epit.
 P. 96, 4. τῶν inclusit Kr. || 12. εἰκασμάτων || Kr., εἰκη-
 μάτων codd.; ὀργάνων aut οἰκοδομημάτων conj. Tyrwh.;
 ποιημάτων Villebr.; ποιημάτων Pætz.; σχημάτων Cor.,
 Grosk., Mein., quod sane praestat. || 20. μέτω || mgo o
 manu sec.; μετῶν ACI, μετῶνα B Epit.; μετῶν ἴπνο et
 omisso μῆ, E; μετῶν, omisso μῆ, Ald. || 25. ἐάν ἐντὶ ||
 ἐναντι ABCEI, sed ἐάν ἐντὶ correct. in B. || 35. διὰ add.
 Xyl. || 37. μικρὸν E. || 38. μόνον || κῶνον mgo o man.
 sec., Ald. || 41. γραμμῶν ABCI, γραμμῶν correct.
 in B. || 45. τῆς om. E. || 47. Σαρδῶνα BC.
 P. 97, 1. Καὶ ἄρκτον E. || 3. τε inclusit Kr.; praecedens καὶ
 inclusit Cor. || 10. τίθησιν codd.; em. Cas. || 12. οὐς
 ἐτύχε τόπους verba huc transposuit Kramer; in codd.
 leguntur post voc. κληνηθεῖσιν, ubi relinquenda erant.
 || 20. κρεῖττον ABCI, κρεῖττον Bno. || 22. Περραινοῦς
 AC. || 24. Τυρρεγέτας A. || 27. Ἀρταμεινὴν codd.; em.
 Kr.; πολλῶν (ἄλλων) ἐκαῖνοι Cor.; Casaubonus pro πολλῶν
 leg. voluit ἄλλων. || 30. ἐκβαλόντων AC. || 32. στόλος
 codd.; em. Cor. || 43. ὡς εἰπεῖν ἀπολόστονα codd.; trans-
 posuit Kr.; idem ὡς fort. delendum esse monuit. || 48.
 ὁλόγοι Cor. || 52. ταύτη || E; ταῦτα ABCI. || 55. τὸ
 ante σχῆμα add. Cor.
 P. 98, 4. ταύτη || Cor.; ταύτης codd. || 5. ἰσπαρίας Cas. ||
 7. καταστρέφουσα editt. ante Kr. || 14. ἰσχεύοις AEI. ||
 16. ἄρκτους BC, ἄρκτον E. || 21. ἄρκων || o, Pletho;
 ἄρκτων ABCEI. || 26. ἀπὸ || Lege ὑπὸ cum Cor. et Mein.;
 δ' recte om. Pletho. || 32. τὴν μὲν γὰρ Ald. || 38. τὴν ante
 γραμμὴν om. Ald. || 39. πρὸς om. Pletho., Cor. || 44. In-

classa om. *Al*; vocem ἡμερῶν præbent *BCE*; ἡ μεγάλη τῶν ἡμερῶν correct. in *B*; verba καὶ ἡμέρους add. Groskurd. || 45. Ἰθρῆας] Σελῆας conj. Grosk. qui post ἀρῶσθαι excidisse putat: τοὺς πλησιαιτέτους τοῦ Κανώσου δαστῆρας. Melius Mein. conj.: καὶ τοὺς Καθεύρους ποτὶ δρ. || 49. αὐτὸν [αἶναι] ex Cor. || 50. προελθόντα *E*. || 53. ἐκείνος ἐνταῦθεν *BC*.

P. 99, 1. ταύτης codd.; em. Xyl. || 3. δυσμικώτερα *E*. μικρῶ] *E*; μικρὰ *ABCI*, μικρὸν Pleth. || 7. ἐν om. *E*; ἀσπαρίους *r* et mgo *o*, αἰθαρίους *ABCEI*; ἀσπαρίους correct. in *B*. || 15 et 18. Πρετ. *BC*. || 23 ἤκου] ἔκεισε *E* Pleth. || 26. ἐκείτην codd.; em. Cor. || 27. τούτας] Grosk.; ταύτην *ABCI*, ταῦτά Pleth. || 29. καὶ τὸ μέγεθος *ABCI*, κατὰ μέγεθος Pleth. || 32. μᾶλλον om. Pletho. || 39. συνησάμεθα] Kram.; συνεχόμεθα codd.; ἐπεχόμεθα correct. in *B*; probante Corayo; συνεχόμενα ἔχομεν Pleth.; συνέχομεν conj. Grosk.; στοχαζόμεθα vel σηματομέθεα Mein.; propius ad codd. accederet συλλεγόμεθα eo sensu quo συλλογιζόμεθα vulgo dicitur. || 43. εὐφῶς Cor. || 45. ποικίλα *E*. || 48. καταπαρμένων *C*, Pleth., Cor. || 50. δ' add. Cor. || 52. ἀξ φύσει *ABCI*; τὰς μὲν οὖν φύσει *E*; ὅν αἱ μὲν φύσει διαμένουσιν, αἱ δὲ Pleth.

P. 100, 1. ἡ add. Cor.; καὶ τὰς e Cas. conj. Siebenk.; lacunam notavit Meineke. Vocem μὲν post ἐπιφάντιαν om. Cor. || 4. οὐσαν [τὴν] κατασκευὴν Cor.; ἐκ κατασκευῆς e Cas. conj. Sbenk. || 7. ὥστ' αἱ μὲν *ABCI*, ὥστε μὲν *E* correct. in *B*. || 16. Λέγωμεν οὖν *Er*, Λέγωμεν edd. inde a Cas. usque ad Kr. || 17. ὅτι] « A voce ὅτι incipit fragmentum Vaticanum, cui index præfixus est: Σύνοψις τῶν κόλπων τῆς καθ' ἡμᾶς οἰκουμένης. » Kram. || 28. ἐν ἄλλῳ] ἐν ἄλλῳ correct. in *B*. Verba καὶ ἄλλῳ e Plethone addita. || 33. κόλποι vocem h. l. posuit e Plethone Kr.; in codd. legitur post v. θαλάττης. || 34. μὲν] Pletho; δὲ Strab. codd. et Synops. || 44. ἐπαι] ἐπαιδὴ *E*. || 49. μᾶλλον συνοικοῦμενον codd.; transpos. Kr. || 50. τε] δὲ Cor. et Mein. || 52. συνεγεί] συντελεῖ *E*. || 54. καὶ οἱ κοιν. *E*.

P. 101, 3. ἐνθεν] ἐνταῦθεν *E*, sed in marg. ἐνθεν. || 4. Ἀρχὴ οὖν, ὡς εἴρηται, τοῦ καθ' ἡμᾶς κόλπου ἐστίν etc. Synopsis. || 6. περιπελεύσαντι *ABCI*; παραπλ., suprascr. περιπλ., *E*. || 8. Post ἀβρῶαν Synopsis addit ἡ μὲν ἐν δεξιᾷ ὄλγιον. || 9 ἐπιστατάδιος *E*, ἐπὶ σταδίου *ABCI*, ἐπὶ σταδίων Epit. || 17. τῆς inclusit Kr. || 19. τὸν om. *E* || 27. Σαρδῶν *BCI*, Synops., Epit.; pro Σαρδώνιον lege Σαρδόνιον. || 28. τῆς om. *E*. || 33. Πανδαρία *ABCEI* Synops., Πανταδάρια correct. in *B*; Πανδατρία Mein.; Ποντία] Παντία *ACI* Synops. || 36. Ἀθαλία *ACI* Synops. « Post Πανασσία *C* et Pletho addunt καὶ ἄλλαι, unde orta videntur quæ in Ald. leguntur eodem loco καὶ Ἰαυα. » Kram.; Πιθήκουσα Synops., Πιθήκουσαι *BC*, Πιθηκούσαι Cor. || 37. ἡ τε Γυμνασία *ABCI*, Γυμνασία Syn. Plurale numerum ex aliis Strabonis locis reposuit cum Du Theilio Kramerus; singularem cum aliis retinuit Mein. || 38. Ἐβυσος] Ὑσος codd.; quod cur mutaretur, causa non suberat. || οὐδὲ] οὐδ' αἱ Cor., Mein. || 39. Κόσουρα *ABCI* Syn. || 40. Αἰγύρορος Syn., Pleth.; Αἰπαραιῶνας codd., Αἰπάραι Pleth. || 42. τὴν om. *E*. || 46. τῆς Σύρτης *E*. || 51. Μῆνιξ *AI* Syn.

P. 102, 1. τὴν] *r*; γῆν *AEI*; γῆν τὴν *BC* || 9. δὲ om. *E*. || 11. τοῦ om. *E*. || 12. μέρη om. *E* Synops. || 15. λαγ.] καλουμένου Syn. || 17. ποιεῖ] πληροῖ Syn. || 20. μὲν om. *Er*. || 22. μὲν αἱ] μόναι αἱ *CE* Syn.; μόναι *B*. Dein lege Ἀψυρίδες. || 23. Κηρυκτικὴ *ABCEI* Syn.; Κυρακτικὴ *r*, Pletho, Cor. || 24. Μάλινα *AEI* Syn., Μάλινα *BC*; Κόρυρά τε καὶ *E* Syn.; Κόρυ. τε καλουμένη Pleth. || 29. τῶν μὲν τρισηλίων] μὲν om. *E*; τῶν μὲν asteriscis notavit Coray. Fuerit τῶν πεντασηλίων. Similiter p. 110, 19 μὲν natum ex πέντε. Numerus hic quadrat cum distan-

tiis, ex quibus a freto Siculo usque ad Elidem supra 5000 stadia Strabo exputat. Quod vulgo legitur τρισηλίων, multo rectius habet, et ex mensuris, quas de ora helladica et epirotica ipse Strabo affert, colligi potest. At minimè inde sequitur Strabonem h. l. scripsisse τρισηλίων. || 30. τὴν om. *E*; πλέον τῶν *o*, πλεόντων cett. codd. || 31. Κάρκυρα *E* Synops. || 36. Σαρδωνίων *ABCI* || 38. τῆς om. *E*. || 39. πεντακοσίων, suprascr. διακοσ., Syn. || 40. τε καὶ om. *E*. || 41. τὸ δὲ] τὸ δὲ Epit., *E*, Pletho, Siebenk.; τὸ δὲ Cor. || 44. Κύπρου] Κνίδου *r* et Pletho; Καρπάθου legi voluerunt Tschuck., Groskurd; verba καὶ Κύπρου eiecit Meineke. Deinde part. δ' om. Pletho cum eoque editt.; idem Pletho post Ἀσίας inseruit ἐν φ, quod recepit Corayus; Groskurdus supplevit [ἐν φ αἱ πλεοναῖ] τε etc.; Kramerus mavult: ἐν τούτῳ δὲ vel ἐν δὲ τῷ Αἰγαίῳ. Meinekius lacunam notassee satis habet. In Epit. pro τῆς δ' Ἀσίας etc. legitur: τὸ δὲ Ἀσιατικὸν πῶλος ἔχει τὰς τε Κυκλάδας νήσους καὶ Σποράδας etc. Ceterum, si καὶ post. v. Κύπρου omiseris, codices hæc exhibent: ... μέχρι τῆς Ῥόδου καὶ Κρήτης καὶ Κύπρου τῶν πρώτων μερῶν. Τῆς δ' Ἀσίας αἱ τε Κυκλάδες εἰσι καὶ etc. Hæc optime quadrant in eam geographiam quam tradit Dionysius Periegetes, qui ex senioris ævi instituto Cyclades et Sporades Asiae attribuit, deinde autem miro errore Cyprium insulam ita collocat, ut ab oriente ei objectæ sint Echinades insulæ; unde sequitur occidentalem Cypri partem et orientalem Cretæ partem percommode tanquam terminos maris Carpathii vel Ægei recenseri potuisse. Hanc igitur doctrinam scilicet quendam in Strabonem intulisse, indeque turbas, quibus locus noster laborat, explicandas esse censeo. || 49. ὡς αὐτὸς δὲ Ald.

P. 103, 1. ἡ μικρὴ πλείους om. *E*. || 11. προσπίπτουσι, *ABCI*, Ald.; προκύπτουσιν *E*, προπίπτουσιν Pletho et Eustath. ad Dion. v. 148. || 13. συναγοῦσαι .. ποιοῦσαι] Pletho, συναγοῦση .. ποιοῦση *ABCEI* Synops., συναγοῦσαι .. ποιοῦσαι Eustath. l. l. || 16. « διαγίλιος a Strabone scriptum non fuisse post Bochartum (Hieroz. P. 2, p. m. 71, 49) complures, maxime Gosselin. et Groskurd. ad h. l. ostenderunt. Strabo ipse infra VII, p. 309 postquam dixerat Carambim promontorium ab urbe Chersonesitarum 2500 stadia abesse, distantiam inter idem prom. et Criumetopon multo minorem esse tradit. Recte igitur hæc delendum censuerunt, quo facto satis concinent cum hoc loco, quæ de eodem intervallo docent Ptolemæus (III, 6, V, 4) et Plinius IV, 26 (ubi nonnisi 1360 stadia e. 170 m. p. exputantur). » KRAMER. His obsecutus Meinekius scripsit γίλιον. Nihil mutandum esse contendo. Sane quidem stadia 1500 ad veram distantiam et ad Ptolemæi et Plinii mensuras proxime accedunt. At hinc argumentum peti nequit. Quodsi in Ptolemæi tabula inter Criumetopon et Carambin nonnisi 1500 stadia intercedunt, monendum simul est in eadem tabula a Bosporo ad Borysthenem nonnisi 2800 stadia esse, dum ex Strabonis computo sunt stadia 3800. Plinius unde numerum suum sumserit nescio, at constat eum Romanos potissimum auctores sequi, qui Ponti ambitum statuerunt multo minorem quam statuit Strabo. Huc accedit quod 2500 stadia non solum Eustathius ap. Strabonem invenit, sed Agathemerus quoque 2, 14 tradit. Quodsi apud Strabonem p. 256, 54 legitur: διόστις δ' ἡ Καραμβίς τῆς μὲν τῶν Χερρονησιτικῶν πόλεως σταδίου διαγίλιος πεντακοσίου, τοῦ δὲ Κρίου μετώπου πάλυ ἐλάττους τὸν ἀριθμὸν, facilis conjectura est leg. esse: [οὐ] πάλυ ἐλάττους, adeo ut Strabo rotundum istum 2500 stadiorum numerum nostro loco minus accurate loquens ab ipso Criumetopo ad Carambim exputare potuerit. Ac revera Chersonesus nonnisi 100 stadia Criumetopo septentrio-

- maior est, sicut recte etiam Ptolemæus statuit. Contra vero luce clarius est Strabonem, qui a Theodosia ad Symbolon portum 1000 stadia computat, non potuisse ab ortu Symbolon portus promontorium ponere quod ex Kramerii opinione per mille fere stadia versus meridiem pertinuisset. || 19. τρισχ. δκταχ.] δ και ω' Epit. || 20. « διαχίλων » in τρισχίλων mutandum esse suspicantur Penzel et Grosk., de distantia inter Bosporum et Carambim agi cum Gosselino, sed falso, ut opinor, rati. » *Kramer*. Penzelii sententiam recte probat Ukertus; quoniam argumento Kramerii opinio nitatur non assequor. Strabo quum usque ad Carambim 2800 stadia computet, fortasse post διαχίλων excidit δκταχοσίτων, quod quum in eadem hac linea præcedat, omitti facile potuit. || 30. Διοσκουρίδα Synops. || Καράμδεως, suprascr. ιος, E. || 31. εισοχάς Mein. || 34. δὲ] δη no et B ex correct. || 42. Op. Bosp. glossema, ut videtur. || 51. τῆς ἑω BC. || κατὰ Ἰσον ACI, κατ' Ἰσὸν Cor.
- P. 104. 1. ἐγκυλιᾷ ABCI Syn. || 10. ἀνευρεῖν] ἀνελεῖν E. 19. νεμομ.] om. E, γενομένων BC. || 26. και [αί] τοῦ Cor. || 27. στόμα e Plethone additum. || 28. Post μέρος fort. addendum esse αὐτοῦ *Kramer* dicit. || 20. Διοσκουρίδα AE. || 34. Σιδήνην... Φαρνακίας recte Mein. || 36. που om. Mein.; Διοσκουρίδα ABE. || 42. Post vocem Διόνη in A lacuna est quæ pertinet usque ad p. 115, 24. « Eadem desiderantur in *Hg*; in *g* tamen recentiore manu suppleta sunt quæ sequuntur usque ad verba λοιπὸν εἰπεῖν p. 108, 52. In *np* itidem omnia usque ad finem hujus libri deerant; in *p* autem eadem quæ in *g* suppleta diximus; post addita sunt. » *Kramer*. || 47. πολιτείων Eo, πολιτῶν BCI. || 48. ἐπαι E. || 50. ἀμαξοίκοις E, ἀμαξοίκοις BCI. || 52. τὸ om. Egp.
- P. 105. 3. περὶ τὸν βίον B ex correct., *rv*, Pletho, Cor. || 3. και] *Ev*; και & BCI; κατὰ conj. Tyrwh. || 6. πολλοῖς om. *Er* Pleth. || 14. αὶ om. BCI; βλάβαι] ἐκάβαι E. || 18. γεωργικὸν] mgo o; γεωγραφικὸν BCEI; γεωργικὸν τε και mgo k; hinc και τὸ γεωργικὸν τε και τὸ γεωγραφικὸν και τὸ πολιτικὸν v Ald. || 20. ὡστ' ὅλων] E, ὡς τε ὄντων BCI; ὡστ' εἰκότως conj. Cas; ὡστ' ὄντως conj. A. Gronov. Var. Geogr. p. 166; ὡς τὸ γ' ἐπικρατεῖ mgo o, ὡστ' ἐπικρατεῖ r, ὡς τε και ἐπικρατεῖ gp, Pletho, Siebenk., Cor. || 35. τραχηλιμαίων] E et Eustath. ad Dion. 287; τραχηλιμίων BCI, τραχηλίων gp Pletho; τραχηλίων editt. ante Kr. || 37. ἔφον e Grosk. conj. inseruit Kr. vix recte; τὸ πλευρὸν τὸ πρὸς τῇ καλ. Πυρήνη proposuit Mein.; τοῦτοις ἐν ἀποτέμνεται τῶν πλευρῶν, ὅρος ἡ α. Π., Corayus, quod placet, nisi quod ὅρος, in quo jure offendit Meinekius, mutari velim in ᾧ ὅρος. Piccolo proposuit ὁρίζομενον τῇ α. Π. || 38. ἡ λοιπὴ] Mein.; αὕτη codd., nisi quod ἡ δ' ἄλλη πᾶσα ἐστὶ habent *gpr*, Pletho et inter versus k, quod recep. Siebenk. et Cor. || 42. Ante πεντακίχ. excidisse καὶ suspicatur *Kram*; πεντακίχ. δὲ πλάτος editt. ante Kr. || 45. ἀντιπαράκειται E. || 49. τὸ μὲν ταῖς] E Synops.; τὸ ταῖς μὲν Ἄλπ. BCI, quod postea correct. In C. || 54. ὁμώνυμος codd.; em. Kr.
- P. 106. 7. τὰ τῶν Κελτῶν *Hgp*, Pletho, editt. ante Kr. || 8. ποιόντα] Cor.; ποιόντων codd. || 14. δὲ τι και] e conj. *Kram*; δ' ἐστὶ και Synops.; δὲ και codd. || 22. χρυσονορίζουσα E || 28. σταδίων post ἐπταχ. add. gp, Pletho. || 32. Τυρρεγέτων C, Syn.; Τυρρεγέτων L; Τυρρεπείτων E. || 35. Post Ἰλλυρίδα Pletho *gpr* mgo k add. και Μακεδονίαν || 40. αὶ sec. manu add. in k; in cett. omis. || 41. τε] *Kram*; δὲ codd. || 44. τῆς Μαυριτίδος τῆς Ἀσίας ἐστὶ gp mgo k, editt. ante Kr.; ἤδη post ἐστὶ add. *gpr*, editt. ante Kr.; τὸ ἐντὸς E. || ὅκτ τοῦ ὅρου k. || 49. πρὸς ἀρκτους Ald.; πρὸς ἀρκτον Pleth. *gpk*. || 49. ἡπαίρου ταύτης μέρος, Pletho gp. || 51. δὴ] E, δὲ BCI Syn.
- P. 107. 2. τὸν ἐπὶ τῆς Κασπίας θαλά., Pletho *gpr*. || 4. τὰ om. Pletho. || 5. Κασπίας gp. || 7. Ἰμαον Cor. || 8. και Σαυρομ. E; Σαυρ. vocem ut ab h. l. alienam notarunt interpr. Par. et Cor. || 10. Ζύγα codd. || 18. Τιδαρηναίων suprascr. in E., Coray. || 21. και Μυσοῦς om. E. || 26. και ἡ Ἐπ. om. gp Pleth., inclusit Cor.; και τὴν Ἐπίκτητον Siebenk. || 29. Παροπανισάδες C, Παροπαμισάδες l Syn. || 30. τὰ om. Pletho *gpr*. || 31. και Δυνασσα; om. Pletho gp.; si ejicere verba nolis, e Siebenk. conj. legendum και Κατάνας. || 35. νοτιὰ ταύτη] *gpr* Pleth.; νοτιωτάτη cett. codd. || 40. οὐχ] ἀλλ' E. || 41. Γερμανίας C.
- P. 108. 1. Τραχιδῶτα codd.; em. Cor. || 8. ταύτην] E Synops., ταύτη BCI, ταύτα gp Pletho. || 15. παρδάλῃ E, παρδάλῃ C, παρδάλῃ Bl Syn., παρδάλῃ Steph. Byz. v. Αὔσιας. || 16. ταῖς οἰκίσεις *gpl* Ald. || 22. και asteriscis notavit Cor. || 24. και τῆς Ἀσίας ἡ ἐπ' εὐθείας gp Pleth. || 27. και τῆς τῶν Ἴ. Cor. || 33. τοῦτους gp, Pleth., Cor. || 34. Φαρουσίους] sec. man. B; Ἀρουσίους CBI et pr. m. B; Μαυρουσίους *gpk*. || 35. τοῦτους BCgp Cor. || 39. Ἀσούστας] « Σίντας BCI. editt., qui populus cum neque a Strabone præter hunc locum, neque ab alio scriptore his in regionibus commemoretur, Ἀσούστας, ut rectissime legitur in E, restituere non dubitavi. Illi enim his ipsis locis habitabant. V. Plin. 5, 4; Dionys. Per. 211; Herodot. 4, 170; Steph. B. v. Ἀσούστα. » *Kramer*. At Herodotus Asbystas supra Cyrenam urbem in mediterraneis ponit; eodemque faciunt quæ de sede gentis tradunt Ptolemæus, Callimachus ap. Steph. v. Ἀσούστα et Dionysius Per. 211. Unus Plinius Asbystarum nomen inter Nasamones et Macas medium ponens paulo aliter statuisset gentemque ad intimum Syrtis majoris recessum ponere possit videri. Strabo vero si inter Gætulos et Byzacios Abystas memorasset, cum ceteris geographis componi non posset. Itaque Epitomatores Abystarum nomen bene notum in ignotorum Sinterum locum intulisse crediderim. In tractu quo Σίντῃ Strabonis ponendi sunt, Herodotus memorat Gindanes, Ptolemæus 4, 3, 12 Πισυδῶν λιμένα. Cintas inter Afrorum populos recenset Liber generationum ap. Ducang. ad Chron. Pasch. t. 2, p. 102 ed. Bonn., qui in Ptolemæi codd. (4, 3 p. 265 ed. Willb.) Κινῆσιοι, Κινῆσιοι, Κινῆσιοι vocantur et sub Syrtin minorem collocantur. Alio loco Ptolemæus (4, 5 p. 279) post Nasamones, quos in Marmaricam relegat, Σέντιτας vel Σέντιδας memorat. || 42. Μασυλιῖς] Μασσαλιῖς BCI, Μασυλιῖς E, « quam formam etiamsi Stephanus (v. Μασσάλοι) afferat e Polybio, Dionysiusque confirmet Μασυλιῖς exhibens v. 287, tamen propter constantem fere codicum consensum: ante ultimam syllabam addentium (p. 829. 831. 832 Cas.), a Strabone usurpatam haud crediderim. Unum autem σ et in hoc nomine et in similibus constanter præbent codices optimi ap. Strabonem, duplex servavit Coray. » *Kram*. || 47. γεωργῆσαι E.
- P. 109. 7. ἐν τῇ καθ' ἡμᾶς τετρατημορίῳν BCEI; e Tyrwh. conj. em. Siebenk. || 8. τῶν] E, τὸν BCI, τὸ Siebenk., τὸ conj. Tyrwh. || 10. τοῖς om. in BCEI. || 22. τὰ post διαστήματα addendum cum Cor. et Mein. || 23. μέλλοντα] Cor.; μέλλοντι codd. || 24. ἰσημερινῷ] Cor.; μεσημβρινῷ codd. || 27. δ' οὐκ] Xyl.; δ' αὖ BCI. || 28. και ante ταῦτα add. Xyl.; om. Mein. || 34. τῆς Ἰβήρης editt. ante Kr. || 53. γέγονε] ἐγένετο Cor.
- P. 110. 7. Ὀκταχοσίτους] m et mgo o; ἐκατὸν BCI. || 8. δ' ἀγνωρίστων] Kr., διὰ γνωρίμων BCI, δι' οὐ γνωρίμων e Breq. conj. Cor. || 19. μὲν sustulit Cor. || 27. ὅκτ] ἐπὶ BCI, Cor. || 28. τὰ delendum videri monet Meineke; ἡ sustulit Cor. || 31. τοῦ add. Xyl. || 36. τρία] e Gosselini conj. Kr.; ἐπὶ codd. || 37. τριαχοσίους] τετραχοσίους Cor. e Gosselini sent., qui etiam l. 32 legi vult πέντα-

- κοσίους; qui numeri quamvis forent accuratiores, tamen non recipiendos esse bene monet Grosk. || 43. Verba Κοῦλης Συρίας καὶ τῆς ἄνω Συρίας corrupta esse cum Groskurdio censet Kramerus. Legendum Groskurdus putat: καὶ τῆς τῶν Σηιτητῶν Ἀράβων χώρας, ut in latinis indicavit Dübnerus. At bene habet vulgata; nam Coelesyria laxiore vocis sensu usque ad Ægyptum pertinet (v. p. 643, 50), et ἡ ἄνω Συρία intelligenda est Assyria, quæ item laxiore vocis sensu vocatur. Per utramque transit parallelus Alexandriæ. Τῆς ἄνω Συρίας hoc uno loco mentio fit, at ἡ κάτω Συρία (p. 590, 37 et 623, 23) duobus locis ita memoratur ut opponatur Mesopotamiæ, Babylonis, Susidi, adeo ut has esse τῆς ἄνω Συρίας facile intelligatur. || 44. Βαβυλωνίας legi volunt interpretes Paris., Grosk., alii; fort. recte, quamvis etiam Βαβυλὼν vox de regione usurpari soleat. || 47. Lege Σιδῶνα cum Mein.
- P. 111, 2. μὲν Cor. inclusit; rectius lin. 3 lacunam notavit Grosk., hunc fere in modum explendam: Καρχηδόνος δὲ ὡς διασχίλους ἑπτακοσίους τεσσαράκοντα. || 17. Αυσμαχίας Mein. || 35. τε δὲ Cor. Mein., recte puto. || 38 φέρεται] φαίνεται Cor. || 51. τούτους] mgo ο; τοὺς BCL.
- P. 112, 38. οὐδὲ τοῦ] οὐδὲ τοῦδε τοῦ Casaub.
- P. 113, 19. Τετραμένη ex E add. Kr. || 34. τ' Ἰθρη. CBL, τὸν sec. man. in B.
- P. 114, 3. πρώτοις] πέρασι Cor., in notis addens: ἰσως ἐγγράπτο πάλαι τοῖς τῆς Λιβύης, ἢ τοῖς πρὸ τῆς Λιβύης. || 7. Κούναιον C. || 10. φησὶν] ἢ fort. ὡς φησιν. » Kram. || 12. Bene ὑπόρους Cor. Mein. || 13. δ' οὐ add. Kr.; μὴ δαίνυσθαι Cor. || 14. οὔτε βωμόν] οὔτε γὰρ Ἡρακλέους βωμόν editt. ante Kr. || οὐδ'] Mein.; οὐτ' codd. || ἄλλου τοῦ θεῶν Cor.; ἄλλο τι τῶν θεῶν Ald.; εἶναι post θεῶν add. mgo n et editt. ante Kr. || 16. στρέφεισθαι] στρέφεισθαι Xyl. conj. || 17. μεταφέρεσθαι quid velit, non assequor; fuisse puto μεταστρέφεισθαι. Dein σπονδοποιησάμενων Cor. et Mein., probabili; εὐχοποιησάμενων sive εὐχάς ποιησάμενων proposuit Gronovius. || 21. ἐπιβαίνειν] e conj. Mein.; ἐπιβάλλειν codd. || 26. καὶ add. Cor. || 28. Verba διὰ τὸ ἐμπέπειν εἰς τὸν θυδὸν fort. delenda esse censet Meineke. || 29. καὶ τοῦτο om. B. || 40. δ' αὐλῶν] διὰ ὑγρῶν conj. Kramer., quod vel ob præcedens τούτων (sc. τῶν θυμιαμάτων ἐκ τῶν ὑγρῶν ἀναφορομένων) non est verisimile; δ' ὑλῶν bene conj. Is. Voasius ad Melam 1, 18 (coll. Seneca Q. N. 1, 6), quod recepit Mein.; δ' ὕδατων aut δ' αὐλῶν conj. vir doctus a Kr. citatus. || 50. θυνομένων editt. ante Kr.
- P. 115, 5. Post ἱστέραν fort. βύεις addendum esse, coll. lin. 19, Meinekius putat. || 7. Κελτικοὶ] e Casaub. conj. Cor.; Κελτοὶ BCL, Κελτιοὶ n. || 10. Οὐεττῶν h. l. codd. || 22. Τουρδης. E, Τουρδης. BCL. || 30. ἐτῶν] ἐπῶν e probabili conj. Palmerii Meineke. || 31. δ' add. Kr. || 32. μῆ] ἰ, ἰδία BC. Ald. || 34. πρὸς νότον δὲ ἀπὸ τῶν ἐκβολῶν μέχρι τῆς παραλίας τῆς τοῦ Ἀνα μέχρι Σητλῶν codd.; quæ transponendo in ordinem redegit Kramer.; ἀπὸ τῶν ἐκβολῶν τοῦ Ἀνα κατὰ τῆς παραλίας τοῦ ὠκεανοῦ μέχρι Σητλῶν proposuit Grosk. || 35. περὶ] Huc usque pertinet lacuna in Agñi (v. not. ad p. 104). || 38. δὲ] δὴ Siebenk., Cor. || 43. Βασιτιανῶν ABC, Βαστιανῶν I. || 47. Καρτηία] Κάλπη codd.; mutavit Kr. e sententia Casauboni, Bocharti, interpr. gall.; Καρτηία urbs vocatur p. 117, 22, 120, 27, 125, 21 || 49. ποτε] τε BCL. || 53. Μεγαρία] sic codd.; Μελλαρία editt. ante Kr. et Mein.; Μεγαρία (Μελλαρία) Ptolemæus et Marciianus.
- Pag. 116, 1. ἐμπερία Cor. || 2. Ζήλις Kr.; Ζήλις codd.; at Ζήλις codd. p. 702, 31. || 5. Ἰζαν] Κωνστανζίαν leg. opinatur Stiehle in Philolog. t. 10, p. 726, quoniam ap. Plin. 5, 1, 3 legitur: Julia Constantia Zilis; at hæc est Libyæ urbs; nostra apud Latinos vocatur Julia Transducta, quod nomen ad Tingin perperam refert Plinius. Joza vero idem significat quod Transducta, uti constat. V. post alios Movers. Phæn. 2, p. 631. || 7. Τουρδτανίας ABCI. || 16. Ἐξῆς editt. ante Kr. || 17. Νάβρισσαν] interpretes Italus et Cor.; Νάβρασιν ABCI, ἀνάβρασιν Ald. Cl. p. 119, 7. || 19. εἰς τὴν] E, εἰς τὴν A, ἔστι C, ἐπὶ τὴν B, editt. ante Kr. || 25. Καπίωνος] e Vossil' (ad. Mel. 3, 1) conj. Coray; Καπίωνος codd. || πύργος [δὲ] Ἰδρυται Cor. || 29. ὥστ' ἴδαι Cor. || 27. Λουκαμδουβίαν ABC, editt. ante Kr.; Λουκαμδουβίαν C; Λούκαμ διδύαν, lucem divinam, leg. putat Movers Phæniz. t. 2, p. 652, n. 235, quum hoc nomine Veneris planetam cultum fuisse constet. || 37. ἐξήκοντα.. ἑκατὸν... ἑξομήκοντα] Hi numeri e Romano auctore petiti pessime habent. Atiquatenus rectiora haberet, si legeres ἑκατὸν... ἐξήκοντα... ἑξομήκοντα. At longe accuratiora jam Varro tradidit (ep. Plin. 4, 35), quem in his Agrippam quoque secutum esse probabile est, quum alias mensuras Plinius de his non dederit. Is enim a Sacro prom. ad Anam 126 m. p., hinc ad Gades 102 m. p. computat. Quare fieri potest ut Strabonis numeri refigendi sint in hunc modum: [ἑκατὸν καὶ] ἑξ καὶ εἰκοσι... ἐξήκοντα [πέντε]... ἐπὶ τὰ καὶ τριάκοντα. || 41. Τουρδης.] sic primum fuit in A, quod deinde mutatum in Τουρδης., ut habent BCL. || διαρπεί e Cas. conj. Cor.; διαρπεί codd. || 43. Καλητανῶν codd.; em. Xyl. || 47. ἀσπητανοὶ codd.; em. Xyl. || 48 in latinis pro adjacent lege attribuuntur vel adjunguntur. || ol ante πολλοὶ inclusit Cor.; ol ἔξω τοῦ Ἀνα Κελτικοὶ καὶ πολλοὶ conj. Grosk.; καὶ ἄλλοι πολλοὶ Kram. Post Ἀνα excidisse Κελτοὶ vel Κελτικοὶ et ipse puto; in reliquis nihil offendor.
- P. 117, 6. συμμαχίαν Cor. || 14. Βαίτις] » De nomine Βαίτις diu dubitatum est, quia ab nullo alio nomine hujus urbis fit mentio: id quod eo magis mirum videtur, quo nobiliorem fuisse ex hoc Strabonis loco jure colligas. Præterea in Epit., ubi omnes aliae urbes hoc loco commemoratæ enumerantur, illud nomen non invenitur. Neque multum proficimus conjecturis quibus Mannertus (Geogr. ant. 1, p. 303) tueri studuit codicum scripturam; sed infeliciores sunt aspersiones eorum qui mutari eam jubent, Casauboni, Βαίκυλα proponentis, nomen ab his locis alienum, ut Huet ex Polybio (10, 38, 11, 20), Penzelli que ἐν τῇ Βαίτιχῃ conjiciunt. Equidem nihil certi affirmo. » Kramer. Ni fallor, oppidum quod militibus Cæsar frequentavit, intelligendum est Astido quæ Cæsariana, ut apud Plinium 3, 1, 3, 11 legitur in recensu oppidorum conventus Hispalensis; Ἀσινδὸν ap. Ptolem. 2, 3 p. 113, 27 Wilbg. (Xerez Sidonia ævo medió; Xerez de la Frontera hodie). Ipsum Ἀσίδω vel Ἀσινδὸν (Ἀσινδών?) apud Strabonem ponere sine violentia non licet, sed quum plurima in hoc tractu oppidorum nomina in igit exeat, Strabo fortasse repperit formam Ἀσινδιγίς vel Ἀσιδίγίς, quam ex codicum scriptura στρατιώτ. ἀσθηδανίς facile eruas. || 17. Ἀσινγίς] collato Ptolemæo et Plinio Kramerus, Ἀσινγίς AC, Ἀσθίγας BI Ald., Ἀσινγίς Epit., Ἀσινγίς e Cas. conj. Cor. || 18. Μούδα Mein. || 19. Ἀτίγωνα] Ἀτίγωνα codd.; e Cas. conj. em. Grosk. || Τοῦκις Ald. || Οὐλία] Ἰουλία codd.; em. Surita ad Itin. Ant. p. 412., probantibus Grosk., Ukerto, Kram., Mein.; Penzel. leg. proposuit: καὶ Τοῦκις, καὶ Ἰουκις ἢ καὶ Ἰουλία, collato Plinio 3, 3 § 12: Tucci quæ cognominatur Augusta Gemella, Ituci quæ Virtus Julia, quod probant interpr. gall. || 20. Αἰγούα] Ἑσγούα Strabo scripserit, monente Casaubono. || 23. χιλίους x. τετρακοσίους] ἑξακισχίλους x. τρ. BCL, unde ἐξήκοντα x. τρ. Palmerius, Cor., Grosk.; denique Kramer.: » Strabonem scripsisse

arbitror τράχοντα καὶ τρ., unde, A in A mutato, alter error ortus est; alteri siglum ζ ex praecedenti c aliqua ratione ansam dedit. Abest enim Munda a Carteia 400 fere stadia. » Quae quidem conjecturae eo nituntur quod Mundam nostro loco memoratam superesse in hodierno Monda sibi persuaserunt. Id vero admitti nequit, neque quidquam est cur quae in cod. A leguntur, vitio laborare putemus. Cf. Index nominum s. v. *Munda*; Forbiger *Geogr.* t. 3, p. 52; William Smith *Dict. of geogr.* t. 2, p. 376. || 29. Μύλην] Legendum Μύδασι, ut e Lachmanni schedis prodit Kr. || 30. Κονίστοργις] ex Apiano 6, 57 Grosk., Kr., Mein.; Κονίστορις *ABCl*, Κονίστωρις Ald. || 31. Ἄστα] Μάστα codd.; em. Xyl. || οἱ Γαδίτ.] Kr., οἱ τουργαδιτανοὶ *ABCl*, οἱ Τουρδιτανοὶ edd. ante Kr.; fort. fuit οἱ τὸ νῦν Γαδ. || 45. Κάστωλος] Kr., Κλάστωλος A, Κλαστών *BCL*. Infra his Κασταίων; unde Καστιλῶνος dedit Kramer cum Plutarch. Sertor. 3; Κασταλῶνος cum Polybio, Artemidoro, Stephano Korayus, quod praestat. || 46. Ἰστί] Ἰτί Cor. || 51. Κοτίονος Vossius ad Melam 3, 1, qui eundem locum indicari putat quem Ptolemaeus 2, 4 Ὀλίστρον vocat, unde proveniat *plumbum Oleastrense* (Plin. 34, 49); Κωνοταντίαν conj. interpres gall. Cf. Index nom. s. v. *Cottinæ*.

P. 118, 1. καὶ ἡύνας δ' ἀνάπλους codd.; em. Siebenk. e Cas. conj., nisi quod ἀνάπλους intactum reliquit, quod mutavit Kramer. || 2. τοῦτον] Cor., Kr.; αὐτὸ Mein.; τοῦ AC, τὰ Bl. || 5. Καριτανία *BCL*. || 12. ναυκληρίων Cor. et Mein., recte. || 20. ἐκταμένους codd.; em. Grosk. || 40. ὁκτώ] ἐκατὸν proposuit Grosk. || 44. αὶ delevit Cor. || 45. ῥύσει] φύσει Siebenk.; dein ἀντιπνέουσαι codd.; em. Cor.; ἀντιπνεύσεως Grosk. || 46. τοῖς ναυκληρίοις *ABC*, ταῖς ναυκληρίαις I, τοῖς ναυκλίοις Ald.; ταῖς ναυκληρίαις Kr.; leg. cum Cor. et Mein. τοῖς ναυκληρίοις, et dein ex cod. B κατακοιμίζομενοι... ἀνακοιμίζομενοι. || 51. Inclusa ejicienda esse notavit Kr. || 52. οὐν inclusit Cor.

P. 119, 6. ἐπὶ] καὶ ἐπὶ Cor. || 7. Ὁς. supplavit Vossius ad Melam 3, 1. || 9. τῶ] Patz., Cor.; τοῦ codd. || 12. καὶ post πλῆμα add. Ald. || Verba διεργαζόμενος ὑπὸ inclusit Cor.; διαχειόμενος ἐπὶ conj. Mein. || 13. καὶ πλωτὸν ἀπεργαζόμενος *ABC*; πόρους πλωτοῦς ἀπεργαζόμενοι I, Cor., quod praeter necessitatem in ἀπεργαζόμενος mutavit Kr. Quum optimi codd. πλωτὸν habeant, Meinekius suspicatur leg. : πλωτὸν [τὸ πλῆον]. At sequens genitivus eo potius facit ut putemus pro πλωτὸν olim fuisse πλωτῶν, turbaeque ortas esse ex mae conflatis scripturis, quarum altera erat πλῆμας, τῶν διεργαζόμενων τοὺς πόρους ἰσθμῶν πλωτῶν ἀπεργασμένων, altera vero : διεργαζόμενος ὑπὸ τῶν ἰσθμῶν τοὺς πόρους πλωτοῦς ἀπεργασάμενοι. || 15. δ' ἡ] Kr. Mein.; δὴ codd. || 16. πλοῦν [τὸν τε] μέχρι e Bekkeri conj. Mein. || 58. παραδιενεχθεὶς] e Tyrwh. conj. Kramer; γὰρ διενεχθεὶς *BCL*, διενεχθεὶς, omisso γὰρ, A; παρενεχθεὶς Cor. || 29. τῆλα Bl., πολλὰ Grosk. || γῆς fort. del. censet Mein. || 37. οὐδ' ἡ ex editt. ante Kr. inde a Cas. || 39. χεῖρον codd.; em. Kr. || 40. Lacunam notavit Groskurd., legendum putans νῦν δὲ ἔρια μάλλον [καλλίω] τῶν Κοραζῶν, aut ... μάλλον [ἐνάμιλλα τοῖς] τῶν Κοραζῶν. At bene habere codicum scripturam, quum κοραζὰ ἔρια, certum quoddam lanæ nigrae genus, acrius memorentur, monent Dindorf in Steph. Thes. v. κοραζός, et Mein. || 41. δὲ τις C, Cor. || 43. Σαλιτῆται] « nemini praeter Strabonem commemorati, eamque ob causam in dubium vocati et conjecturis tentati sunt, ex quibus una interp. Parr. est probabilis ad urbem Saltingam in Bastetanis (v. Plol.) referentium : ac Σαλιτῆται si scribatur, vix quidquam mutatur in codd. scriptura. » *Kramer*. *Kramerum* sequitur Meineke. Harduinus et cum eo Groskurdus legi voluerunt : Σαλακῆται, quod sane praestare videtur, quod tam a codi-

cum scriptura prope abest, tum vero quam maxime commendatur loco Plinii 8, 73 : *et quam (lanam) Salacia scutulato textu commendat in Lusitania*. *Salacia*, a Strabone (p. 125, 46) aliusque memoratur; Saltingam ex uno Ptolemaeo novimus. Neutrum opp. in Turditaniam situm, quare conjecturas istas improbandas esse dixit Ukertus; attamen utrumque oppidum in iis regionibus est, quae Turditaniae olim accesseri solebant. Quodsi ipsius Turdetaniae locum desideras, sponte aene offert *Salpesa municipium*, fort. etiam *Salpe* dictum, adeo ut aut Σαλπ[ε]σῆται aut nulla fere mutatione Σαλ-πῆται legi possit. || ἀφθονος] ἀφονος scr. Cor.; in Addendis p. 361 proposuit ἀφθονος .. εὐπορία. || 45. ἀφθονία] Lege εὐθηνία cum Ept.; εὐπορία scr. Mein. ex conj. Coray. || 47. λαβορίδας] o, Cor. || 49. σχεδόν τι conj. Mein.

P. 120, 1. φθόρον] « Ὁρῶν B, Siebenk. et Cor.; θεωρῶν C, unde θηρίων Sbk. suspicatus est, ἀφρων Cas., sed cum vox καταστάσει, quae post λοιμικῇ additur in editt., non legatur in *ACI* (ex B nihil video enotatum), alia medicina videatur quaerenda. Crediderim scriptum fuisse φορὰ δὲ τινι. » *Kramer*, cujus conjecturam probabilior recepti Meinekius. Pro κλαμον Piccolo legendum putat πλεονασμόν. || 4. τρέφουσιν] φέρουσιν codd.; em. Cas. || 9 Τουρδίτ. *BCL*. || 10. ναυκληρίων codd.; em. Cor. || γὰρ] δὲ *BCL*. || 12. ἐκπολλαπλασιασίου B, ἐκπολλαπλασιασέως Ald. (erat ex πολλ.). glossam esse primus monuit Casaubonus. || 10. Τουρδίτ. *BCL*. || 20. αὐξανόμενον *BL*. || 21. λιμνασίαν Cor. « At recte legi γυμνασίαν ostendit Galenus ed. Kuhn. v. 6, p. 709 : κατὰ γὰρ σωτηρίαν καὶ ἀκύνον (θάλατταν) χεῖρον ἢ σὰρξ γίνεται τῶν ἰχθύων ὅσῳ καὶ ἀγμνασσοτέρῳ. » Meineke. Vind. Strab. p. 17. || 29. μείζονας edd. ante Kr. || 32. ἀπὸ τῆς ἀλένης τῆς ἔξωθεν παλαιᾶς codd.; em. Cor. || 35. Post v. παντάπασιν cod. I addit ἀρ. Cf. Polyb. ap. Athenaeum p. 302. || 37. ἐκ] καὶ I; ex omis. B; retinuit Grosk. et Kr.; ejiciendum recte censuerunt Salmasius, Cor., Mein. || 39. Post παραλίαν aut post Στηλῶν excidisse βαλάνου monet Kr. || 40. ἡ δ' ἐντὸς] ἐν τῇ δ' ἐντὸς mavult Mein. || 42. ἐκπίπτει] Mein.; ἐκπέμπειν codd. || 46. πλεῖον] Kr.; πλεόν *ABCl*, quod et h. I. et lin. 44 et alibi reponas cum Cor., Mein., aliis. || ἐπιλιποῦσης Ald. || 47. παρὰ] παρὰ θάλατταν τε τὸ AC, παραθαλάττιον τὸ Bl. « Casaubonus, laudatis Polybii verbis, quae affert Athenaeus l. I. (ὅσπερ οὐκ ἂν ἀμάρτοι τις λέγων ὅς εἶναι θαλαττίους τοὺς θύνους· εἰσι γὰρ οἱ θύννοι οἷον ὕες ἀπὸ τῶν βαλάνων αὐξανόμενοι) haec proposuit : εἶναι τε τὸν θαλάττιον τὸ ζῶον, codicumque scripturam paullo pressius sequens Tyrwhitt. : εἶναι τε ἀπὸ θαλάττιον ὄν. Sed ἀπὸ nemini placebit : malim πῶς. Infelicissime εἶναι δὲ παρὰ τάλλα πλεόν τὸ ζῶον τοῦτο Cor. » *Kramer*. Fort. ὥσπερ aut καθάπερ leg. conj. Meinekius; εἶναι τε παραπλήσιον ὅτ τὸ ζῶον proposuit Piccolo; ego Polybii verbis, quae ob oculos Strabo habuit, insistens legi velim : εἰπεῖν τε καρεῖναι θαλάττιον etc. || 48. ἀπ'] e Polybio; ὑπ' eod.

P. 121, 4. Τουρδίτ. *BCL*. || 6. οὐ γὰρ B Cor. || 7. οὐδὲ δὴ codd. praeter I qui omisit δὴ, cum eoque Cor. || 18. Post Γαλάται cum Kramerum supplendum κάλλιστα aut κράτιστα, quorum hoc rec. Mein. || 19. εἶναι κρείττω τὰ μ. I et, misso τὰ, no mgo B. In quibus κρείττω glossa est. Post μέταλλα adde τὰ τε ex cod. I et cum editt. ante Kr. || Κεμμένω] sec. man. in marg. B; Κεμμερίω *ABC*, Κεμμερίω I. || κένταυρον BC, in C tamen τάντ. m. sec. || 29. ὁ τύπος] corruptum esse recte censent interpretes; οὗτος conj. Salmasius (Plin. Exerc. p. 1081) non improbantibus Corayo et Grosk.; *Kramer* et Mein. quid scripserit Strabo in medio relinquunt. Quum in seqq. legamus πρὸς τὸ εἶον καὶ διερχόμενον βράβειας, simi-

litter n. l. legere possis εὐδαχυντος γὰρ καὶ εὐκταχός. Sed quum sequens vox λιθάδης ex Strabonis mente nonnulli ad argenti naturam pertinere possit, deinde vero τῷ εὐκταχῷ opponi solet τὸ ἀντίτυπον, nullus dubito quin lacuna potius subest hunc in modum explenda : εὐδαχυντος γὰρ ὁ [χρυσὸς καὶ εὐκταχός, ὁ δὲ ἀργυρὸς ἀντί-τυπος καὶ λιθάδης. Codices omnes exhibent λιθάδης; quod in textu legitur λιθάδης, est conjectura Corayi, quam rec. Grosk., Kr., Mein. in notis ad vers. gall. Corayus proposuerat : [οὐ] λιθάδης. || 32. ἀπαναλίσκει I. Cor. || 32. βεῖθρος] ἱρὺθρος codd.; em. Casaub.; εὐθρος conj. Coray. ad vers. gall., sed in sua Str. edit. Casauboni conjecturam sequitur. || 34: ὀρύττειται] ὀρύττεται codd.; em. Casaub. || 38. χαλκουργῶν codd.; em. Falconer. || 44. τακίσαι] τὰ καινά codd.; em. Xyl. || 48. ἀννάου codd.; em. Cor. || 49. ἀνεκλείπτου codd.; em. Siebenk. || 52. ὥραϊψ] mgo A pr. man., σὺραψ ABC, ὥραϊψ I, ῥητορικῇ mgo H. || 54. λόγῳ] fort. κλύτῳ leg. opinatur Meinekius Venerem loci pessundans.

P. 123, 3. προσδοκῶντων] προσδοκῶντας editt.; codd. lectionem tuetur Mein. || 4. καὶ ante παραπλ. habet A; fortassis fuisse [ιστῆν] καὶ παραπλ. conj. Meinek. in Vind. Strab. p. 19. || 6. πρὸς eiecit Cor.; || 7. ἀνατλούντα AB, ἀνατλούντα C, ἀνατλούντα I, ἀνατλούνται Ald.; ἀνατλούντων dedt Cor., qui in antec. recte, opinor, deleuit πρὸς, quod h. l. adverbialiter dictum esse nemo crediderit. Ceterum codicum scripturae produnt lectionem exatitissae villosam : καὶ πρὸς τοὺς ἐν αὐταῖς ἀπαντῶντων ποταμῶν καλλίαις, [οἱ] τοῖς Αἰγ. ἀνατλούνται κοχλ. || 8. κοχλίας] σκολίας codd.; em. Cor. || τὸν δόλον] τὸν δὲ λόγον οὐ τὸν αὐτὸν εἶναι I, Cas., Siebenk., Cor. in editt.; τὸ δ' ὅλον Scaliger conj.; τὸ δὲ λοιπὸν conj. Kr.; τὸν δ' ὅλον Coray. in not. ad versionem Gall.; Meinekius in Vind. Str. p. 20 legendum putavit : τοῖς Αἰγυπτίοις ἀνατλούντων κοχλίας τὸν δόλον. οὐ ταῦτ' εἶναι τοῖς τοῖς τῷ εἶδος] καὶ τοῖς Ἀττικοῖς. Quibus admissis, etiam πρὸς praepositionem suam vim habere; sc. ne rivi in fossis et cuniculis colligerentur, sordidas aquas exhauriebant. Quae quamvis magnopere arideant, incertiora tamen duxit Meinekius quam ut in editionem suam Str. reciperet. Ad tradita proxime accedit Scaligeri conjectura, quam Corayus in not. ad Strabonem praefert. In exquisita tamen qua utebatur Demetrius dictione istud τὸ δ' ὅλον jejuniū videatur. Verba ΤΟΝ ΔΟΛΟΝ manu lenissima mutanda sunt in ΤΟΔ' ΑΘΑΟΝ, τὸ δ' ὅλον. Idem, inquit, utrisque labor, sed non idem laboris praemium. || 8. τοῖς τοῖς] Kr.; τοῖς τὸν ποταμῶν ABC, τοῖς τοῖς ποτὶ I, τοῖς τοῖς καὶ ποτὶ τοῖς Ἀττικοῖς scripsit Cor., at in annot. praefert τοῖς τοῖς καὶ Ἀττ., quod ipse quoque velim cum Grosk. et Mein. || 10. ἀνδραβον] ἀνδραβον BC. Diodorus 5, 37, 1 : ἀ μὲν ἡλιπσαν ἐνίοτε λαβεῖν οὐκ ἔλαβον, ἀ δ' εἶχον ἀπέβαλον. Athenæus p. 233, E : ἀ μὲν ἡμῶν οὐκ ἔλαβον, ἀ δ' εἶχον ἀπέβαλον, unde ἡμῶν apud Strabon. pro ἀνδραβον reposui voluit Mein. Vind. p. 21. || 12. λυσταλῆ] Fort. leg. λυσταλῆ in not. monet Cor., idque rec. Mein. || τοῖς μὲν γὰρ χαλκ. πο et correct. B. || 13. τισιν add. Cor. in not. (collato Diod. 5, 36, 3) et Mein.; τοῖς ἀργυρεῦσιν τῶν ἰδιωτῶν Kram. || 15. ἐπ' ἐπιτολῆς Xyl. || 21. φασιν codd.; em. Cor. || 22. ἀργυρομυγῆς codd.; mutavit Kramer; sed in antec. potius cum Cor. et Mein. pro ἀργυρίῳ et χρυσίῳ legendum fuerit ἀργύρῳ et χρυσίῳ. || 24. καὶ ante διαμώσας C; spatium vacuum vel plurium literarum capax relinquit A, qui in margine manu prima scriptum habet διαμώσας, recte puto; nam pro διαμώσας dicendum fuisset διαμωμένας. || 24. εἰσητηρίου AI, εἰσητηρίου C, εἰσητηρίου B; em. Cor. || 24. ἐπιστῆν AC, ἐπὶ κίστην B, ἐπὶ κίστῃ I, ἐπι-

κίστην H, ἐπὶ κίστῃ, e Casaub. conj. Siebenk., Cor., Grosk.; ἐπὶ κίστην in modum cistae significare opinatur Toup.; eodem sensu Kram. vult : ὡς ἐπὶ κίστην; Meinekius scripsit εἰς κίστην, vix recte; Piccolus conjecit : εἰς κίστην (Cf. Geogr. m. t. I, p. 126). || 28. εἰκοσι] δεκά B, ἡ C. || 29. μυριάδας] μοίρας AC. || 35. διαρτῶσαι codd.; em. Cas. || 38. μολίσθου AC. Mein. || 39. ἀργύρια ABC. || 40. δὲ ejec. Cor. Mein.; δὲ Kr. || 41. Legendum : μετέστη κήσους cum Meinekius, aut ex Piccoli conj. μετέστη ἐκ κήσους. Hoc malo. || κήσους] mgo H, ἐκ κήσους ABCI, αὶ κήσους correct. in B; ἐκ κήσους Cor. || 42. ἐν δὲ] ἐνθεν codd.; em. Cor.; idem καὶ ante Καστ. eiecit. || Καστῶν] Κατῶν ACI, Καστῶν mgo A man. pr.; Καστῶν Cor. h. l. et alibi. || 43. μολίσθου B. || 46. Καταῶνος codd. || 47. δ] ἐν codd.; em. Xyl. || 53. πρὸς] παρὶ & Cor. || 54. Ἐρῶθειαν E et sec. m. A; Ἐρῶθειαν BC et pr. m. A.

P. 123, 1. Γηρύνου Ald.; Cor. || βουκολίου codd.; em. Kr.; δὲ τότε γεννήθη conjecit, eaque verba poetæ tribuit Bergk. Poet. lyr. p. 636. || 4. πηγῆς Ald., || 5. κρυμμένων codd.; em. Hermann. || 5. πηγῆς BCI. || 9. Post. v. Ταρτησίδα BCI addunt καλεῖσθαι φασιν, ex antec. male repetita; in C sec. m. deleta sunt. || 9. καὶ] « Aut καὶ delendum aut aliquid excidisse statuendum est in hanc ferme sententiam : εἶναι δὲ Ταρτησίδην τὴν νῦν Καρτηνὰν προσκαρτεῖν, quae quum infra legantur (p. 125, 20) loco prorsus importuno, videndum est ne in hunc locum, ubi aptissime legerentur, transferenda sint. Carteia enim Calpæ monti vicina erat. » MEINEKE Vind. Str. p. 23, qui in edit. sua vulgatam liquit intactam. || 10. δὲ] δὲ I. || 11. Ἐρῶθειαν ABCI. || 19. εὐπαροδῶτερα B. || Ib. εἶναι] εἰσι ACI. || Ib. πρὸς τὴν Κελτικὴν] Corayus post allatas variorum explicationes quas referre non est operæ pretium verba Casauboni repetivit : « nihil habeo quo hunc locum emendem. » Ratio qua Groskurdus vulgatam tueri studet, ferri nequit; nec quidquam proficimus ex iis quae de Pythea agentes attulerunt Fuhrius et Redalob. Legendum est : τὰ προσκαρτεῖα μέρη τῆς Ἰβηρίας εὐπαροδῶτερα [τῶν νοτίων] aut exciderunt aut mente supplenda sunt] εἶναι; τοῖς addi velim] πρὸς τὴν Κελτικὴν κατὰ τὸν ὠκεανὸν κλύουσι. In antecedentibus Pytheas dixisse fertur aestum marinum [intelligi vehementiorem illum quem inter Libyam et Iberiam oram meridionalem veteres observarunt] non per totum regnare Oceanum, sed in ora Iberiae australi nonnulli ad Sacrum usque promontorium pertinere. Consentaneum igitur est eundem Pytheam statuere juxta boreales Iberiae partes versus Celticam in Oceano tendentibus faciliorem esse praenavigationem quam juxta oram australem. Atque hoc ipsum est quod ex Artemidoro Strabo retulit, modo sustuleris ἢ particulam, quam cur quidam quae res sit parum perspicies addendam esse crediderit, facile intelligis. Offendere sane possis in voce εὐπαροδός, cujus loco εὐπαράπλους expectaveris; quare ipse olim conjeceram : εὐπαροδῶτερα εἶναι πελάγους vel πορευομένους] κατὰ τὴν Κελτικὴν ἢ, etc.; sed ne sic quidem offensio ista removetur, nec video cur ejusmodi sententiam Artemidorus reprehenderit. Εὐπαροδός h. l. simili modo usurpatur atque εὐπρόσσιτος νῆσος dicitur ap. Lucian V. H. 2, 44. et τὰς εὐπρόσσιτους καὶ τὰς ἄριστα πλεούσας τῶν νεῶν legitur ap. Philon Belop. p. 104, B. Fortassis ap. Strab. legendum esse εὐπροσοδῶτερα censet Piccolus. || 21. δ' ἀλαζονείαν] eiecit Meineke, Byzantini magistelli additamentum esse putans. In promptu est conjicere : τῇ Πυθίᾳ πιστεύουσας ἀλαζονείας vel Πυθίᾳ π. νῇ Δι' ἀλαζόνι vel Δι' ἀλαζονείαν πλεῖστα φηναροῦντι, vel tale quid. Eleganter Piccolus conj. : Πυθίᾳ πιστεύουσας, οὐδὲ ὑποπτεύουσας ἀλαζονείαν. Ad Eralosthenem verba Δι' ἀλαζ. referenda esse a veri

simili alienum est. || 27. ἐλαττήν ἤκουεν αὐτήν, *B* Ald. Cor. || 31. ὅλλον ejecit Mein. || 32. ἀκούων τὰ *ABC*, ἀκούων om. *I*, ἀκούοντα τὰ Cor. || 34. τόπον *ACI*. || 35. τὸν *ACL*. || 36. λευρόν *ABCI*, λευρόν Ald.; em. Cor. || 38. ἐχθός; *m* et ex correct. *ho*; ἴθος *ABCI*. || 40. τὴν μέγρη; *no*, τὴν μέγρη *ABCI*. || 44. φησὶν *ABCI*; em. Cor. || 47. τὸ κατὰ *ABCI*; em. Cor. || 52. στρατία codd.; em. Cor., qui deinde ἡ addit ante *v*. τῶν Φ. P. 124, 2. Τουρδῆν. *A*, m. sec. *C*; Τουρδῆν. *BI*. || 4. στρατία codd.; em. Cor. || 6. καὶ ante 'Οδύσσε. bene om. *A*; καὶ ante καθάπερ ejec. Cor. || 13. περι add. Cor. || 14. καὶ recte ejecit Cor. || 14. κατωσάντων codd.; em. Cor. || 18. δὴ inseruit Kr.; οὐν ins. Cor. || ἰδ. ἀπλοῦσιν Kr., ἀπαιδοῦσιν *ACI*, ἀπιδῶσιν *B*. veti. editi. || 19. Verba καὶ τοῖς 'Ελλῆσι Mein. ejecit, præter necessitatem. In antec. ante περιλειφθ. inseri velim τε || 21. προλαβόντος ὑπολαβόντος *n* et ex correct. *B*, et editi. ante Kr., recte, opinor. Προσουλόντος conj. Piccolo. || 27. Καὶ 'Οδυσσεύς pro more suo Meinekius ejecit; καὶ Μενεσθῆος leg. esse conj. Cor. probabiliter. || 29. στρατιάς codd.; em. Cor. || 33. ἀποκρίσιν *ABI*. || 37. οὐδὲ; οὕτε Cor., ut legi solet in Od. 4, 566. || 43. ἔρχμεν Mein. || 50. χρύσεια codd.; στρατείαν ej. Mein. || 51. ἀπῶθεν *BCL*, Mein. P. 125, 1. Καὶ [γάρ] τῆς Coray., probabiliter. || 7. φάναι; φιλάει Epit., Cor. || 8. Τουρδῆν. *B*. || 10. ὀνομασθῆναι « Fort. νομασθῆναι. » Mein. || 13. ἐγὼ τ' ἂν οὐτ' codd. || 14. οὕτε τὰ codd. || 15. τ' ἐπὶ καὶ ἐκπῶν *B*. || 18. ἡ γὰρ ... προσαγορεύουσι, utroque glossam, ejecit Meineke; postrema tamen ἐνιοὶ δὲ Ταρτησοῦν etc. fortasse in p. 123, 9 transponenda esse suspicatur. || 19. ἡ ἴσον τοῦτ' τοῦ 'Ανακρέοντος codd.; μὴ ἴσον τοῦτ' [τὸ] τοῦ 'Ανακρέοντος ex Tyrwhitti conj. Siebenkees. et Cor. 'Ο νοῦς (Corayus inquit): « Ἡ οὕτω τις ἂν νοήσει τὸ τοῦ 'Ανακρέοντος, « Οὐ βούλομαι βασιλεύσαι ἴσον τῷ Ἀργανθωνίῳ, τῷ ζήσαντι ῥν' ἔτη », ἡ ἀπλοῦστερον « Οὐ βούλομαι πολὺν χρόνον βασιλεύσαι τῆς Ταρτησοῦ. » Kramerus dedit: ... τις (ἡ) ἴσον τοῦτ' τοῦ 'Αν., addens « Malim collocare τὸ 'Αν. ante ἴσον. » Meineke. vulgatum retinuit, in sqq. vero scripsit: ἡ κοινότερον οὕτως, Ταρτ. Quæ quidem omnia claudicant. Legerim: ἡ γὰρ τοῦτον (Arganthonium Herodoti) δέξαιτ' ἂν τις ἡ ἴσον τοῦτ' [τὸ] τοῦ 'Αν., addens « Malim collocare τὸ 'Αν. ante ἴσον. » Piccolus proposuit: ἡ γὰρ τοῦτ' δέξαιτ' ἂν τις προσήκον τὸ τοῦ 'Αν. || 24. ἡ e Groskurdii conj. addidit Kramer.; γεινῆσαι ὡς δ' εἰρήκε scripti Mein. Neutro opus est, si cum Schweighæusero (ad Polyb. t. 4, p. 640) et Corayo ante δὲ τὴν συγγένειαν inserueris καὶ, quam partic. in *B* addidit manus secunda. || 37. τογάτοι (τογάτοι Mein.) Kram., ut jam voluit Coray.; στολάτοι codd.; στολάται λέγονται ἡ τογάτοι mgo r. || 42. Λεγε ἐκβολαὶ cum *BC* et editi. ante Kr. || 43. εὐθυπλοῖαι codd.; εὐθυπλοῖαι em. Cor., qui deinceps pro corruptis στάδιοι δ' εἰσι δέκα scripsit στάδιοι διακόσιοι δέκα, quum tot fere sint stadia a promontorio Barbario (*Cap Espichel*) ad ostia Tagi. Probat hæc Groskurdus. Contra Kramerus: « Sed ex sequentibus jure colligas plura intercidisse, in quibus ea turris videtur commemorata esse, cuius paulo post mentio fit. Brequignius vero et Groskurdus post *v*. Βαρβάριον quædam excidisse rati, alter ἐνταῦθα δὲ πύργος ἵδρυται, alter καὶ πύργος ἐν αὐτῷ ὑψηλὸς inserendum esse conjiciunt: quæ quam incerta sint, monere vix attinet. Multo audacius etiam Corayus πύργου in ἔκρου mutandum esse suspicatur. » Deinde codices habent: ὀδρῶνται ἑκτον λακκία (sic), quorum loco Corayus et Groskurdus dederunt: ἵδρυται (hoc e Xyl. conj.). 'Ολισίπων καὶ Λάκκεια, in quibus Λάκκεια, ignoti oppidi nomen, fortasse corruptum sit. Brequignius in Λάκκεια latere puta-

vit λακκία. Quo arrepto, Kramerus scripsit ὀδρῶνται εἰ που λακκία [ὑδατα]. Kramer rationes probavit Meinekius, nisi quod ὑδατα istud repudiavit. Ego hæc omnia nihili esse censeo. Ac primum quidem ut continua esset oræ Ibericæ mensuratio, dicendum erat quotnam stadia sint a Sacro promontorio ad ostia Tagi; deinde vero εὐθυπλοῖαι vox non potest ad navigationem referri quæ sit a Barbario promont. ad ostia Tagi; ibi enim alia quam recta navigatio locum habere non potest; contra patet εὐθυπλοῖαι verbum pertinere ad rectam præternavigationem sinus illius, quem Strabo a Sacro promontorio a Tagi ostia patere dicit. Ejus vero sunt mille stadia, στάδιοι *A* (*A* codd.). Porro, quemadmodum in australi Iberiæ litore complura sunt æstuaria, sic etiam Barbario promontorio æstuarium subjacet, quod olim longius etiam quam nunc in terram penetraverit. Exeunti autem in æstuarium fluvio imposita est Salacia urbs (*Alcacer do Sal*), quæ a Barbario pr. quadringenta quinquaginta fere stadia distat. His monitis, quidnam Strabo scripserit facile intelligitur. Lege: ἐφ' ἧς εὐθυπλοῖαι στάδιοι *a*. Εἰσι δὲ καὶ ἐνταῦθα ἀναχύσεις, ὧν μία ἐπὶ πλείους ἡ τετρακοσίους σταδίου ἀπὸ τοῦ λεχθέντος [ἀκρω]τηρίου, καθ' ἣν πορθμεύονται ἐπὶ Σαλάκειαν. Quod codices post vocem ἐνταῦθα habent δὲ καὶ correctionem indicat vocis corruptæ δέκα. Πύργου loco ἔκρου scripturus Corayus a vero abfuit proxime. Quam facile τῆριου in πυργου abiit satis patet. Πορθμεύονται pro ὀδρῶνται scripsi, coll. p. 119, 14: ὥστε πορθμεύεσθαι ἐκ τῶν ποταμῶν εἰς τὰς ἀναχύσεις κακίθεν δεῦρο. Salaciæ mentionem n. l. latere jam Xylander suspicatus erat, qui leg. proposuit: καθ' ἣν ἵδρυται Ἰπκων καὶ Σαλάκεια. || 50. γένωνται codd.; em. Mein.

P. 126, 1. νησίαν νῆσον codd.; em. Siebenk. || 3. εὐαλδὲς; εὐαλτὲς *ABC*; εὐαλδὲς mgo *A* man. prima et correct. in *B* manu secunda; εὐαλδὲς *I*; εὐαλσὲς e Cas. conj. editi., quamvis aliunde non nota vox sit dubitesque Strabonem silvas juxta vineas in insulula ista memorasse; εὐαλδὲς quod Kramerus recepit, prava est veti. scribarum conjectura; certe insulam εὐαλδῇ dici posse aliunde comprobandum foret. E codicum scriptura εὐαλτὲς elicere possis εὐανθὲς, inserta littera θ; at malim εὐαλταος, quam vocem apud Strabonem duobus habemus locis, quorum altero (p. 583) Cyprus insula, similiter ac nostra hæc, esse dicitur εὐαλταος καὶ εὐοινος. || 4. κατὰ Μόρων (al *Merini*) πόλιν εὖ κεκρίνην] κατὰ λόγον ἀποκρίνιν κεκρίνην codd.; e Casauboni conj. em. Cor., nisi quod εὖ ex εἶν elicuit Groskurdus, qui in antec. scribi voluit: κατὰ Αγγυόδοξα πόλιν, quoniam Ptolemæus (2, 4, p. 116, 5 ed. Willberg.) Αγγυόδοξαν eo fere loco ponit quo oppidum a Strabone memoratum ponendum est. At in Itin. Ant. Langobriga multo longius versus boream collocatur; neque diversam ab illa esse Ptolemæi Langobrigam putaveris, quum alia quoque hujus tractus oppida justo longius meridlem versus Ptolemæus removerit; contra vero ex ipso hoc tabularum Ptol. vitio colligas Moron opp. Strabonis idem esse cum Myrobriga, quam Ptolemæus in parallelo Barbarii promontorii collocat. || 12. κλειροῖς e Casaub. conj. Groskurd. et Kramer.; κλειροῖς codd.; κλημύραις vel κλημαῖς vel κλημυρίσιν Coray.; Meinekius cum Kramerō dedit κλειροῖς, at in præfatione dicit: « Servanda erat quamvis corrupta librorum scriptura κλειροῖς. » Ego manu lenissima corrigo κλειροῖς quod Meinekiō quoque (Vindic. p. 25) in mentem venit. Tagus, in amplum lacum diffusus, ad ipsum exitum in angustas fauces coarctatur, quæ aptissime vocantur τὰ κλειρὰ τοῦ ποταμοῦ, sicuti Bospori Thracii pars apud Dionysium Byz. et etiam nunc apud nautas τὰ Κλειρὰ Ponti vocatur.

Similiter Euripides (Med. 213) Hellespontum Πόντου καλῶς δα dicit. || 13. ἐπετείχισε τὴν Ὀλυσιπῶνα, ὥς ἂν ἔχοι || ἐπετείχισε τὴν Ὀλυσιν ὥς ἂν ἔχοι codd.; ἐπετείχισε τινὰς πόλεις male conj. Casaubonus; nec melius ἐπετείχισε τὴν Ὀλυσιν Corayus, quem sequitur Groskurdus. Quod in nostra editione legitur, debetur Kramerio, quem sequitur Meinekius, nisi quod hic scribere maluit τὴν Ὀλυσιπῶνα, ἢ ἂν ἔχοι. At Casauboni istud ἐπετείχισε non erat probandum; in ἐπετείχισε latet ἐπεχώρως, qua voce Diodorum uti constat. In urbis nomine ex codd. Scriptura olosi eruendum erat Ὀλυσσιπῶνα, sicut Ptolemaeus et Marcianus habent; eaque forma Græcorum fuerit, dum apud Romanos scriptores sicut in inscriptionibus obtinet forma *Olysipton*; *Olysipton* formæ auctoritas pæne nulla. || 15. ὥστε καὶ τῶν περὶ ὧσ' εἰσι leg. esse censet Mein. Quum in *Cl* scribatur ὧ. καὶ τῶν τῶν περὶ, suspicor fuisse ὥστε πασῶν τῶν περὶ. In sequente linea quum pro ὁστέρων in *BCI* legatur ὁστράκων (quod rec. Coray.), nescio an literæ αὐ, quæ in codice aliquo supra ὁστέρων inter versus scriptæ erant, in versum superiorem migraverint. || 17. Θυεττιῶνων Α, Ουεττιῶνων Β, Ουεττιῶνων *Cl*. || 22. ὁρῶν ποταμῶν conj. Breg.; μωρῶν scriptis Mein. Sed quidni auctor intelligi voluerit τὰ τοῦ Ἀνα ὑπερβαίμενα ὄρη, de quibus dixit p. 118, 2? || 24. δὲ Mein.; τε codd. || Ουεττιῶνες codd. || 26. Ἀκοντιῶν Leg. videtur Ἀκούτεια ex Stephano : Ἀκούτεια πόλις Ἰθρίας, καθὰ Στράβων ἐν τῷ τρίτῳ || 39. αὐτοὶ « Malim αὐτοί. » Mein. || 33. Καστοῦλῶν e Xyl. conj. Kr.; Καϊτοῦλῶν codd. Κασταλῶν Cor. In superioribus Καστῶν Kr. scripsit. Hoc loco Strabonem sua ex Artemidoro habere colligitur e Stephano ubi hæc : Ὀρυσία, πόλις Ἰθρίας τὸ ἔθνικόν Ὀριτανόν. Ἀρτεμίδωρος ἐν δευτέρῳ γεωγραφουμένων « ἀμφοτέροι γὰρ, φησί, κατοικοῦσι τὴν παραλίαν καὶ τινὰ τῆς μεσογείου, πρῶτον μὲν Ὀριτανοί· πόλεις δ' ἐν αὐτοῖς εἰσι μεγάλα Ὀρυσία (Ὀρυσία unus cod.) καὶ Κατῶλῶν (sic. codd.; Καστῶλῶν scr. Cas.). Unde suspicor ipsum Strabonem corruptum urbis nomen ex vitiatō Artemidori codice prodidisse. || Ὀρυσία an Ὀρυσία? || 39. Ουεττιῶνες *ABC*. || 41. τοῖς νῦν fuit aut τὰ νῦν, quod recepit Meinekius., aut τῶν νῦν, quod proposuit Corayus. || 44. Ἀστοῦρων H. I. codd. || 44. Καλ. inseruit Groskurd.; Corayus verba καὶ τοῖς Ἰθρίων inclusit. || 45. μωρῶν καὶ H. I. inepta esse post Gossellinum monuerunt editores; eiecit ea Meinekius. « Error ortus esse videtur ex voce μήκος male repetita. » Kramer. Quod non assequor. Immo, quum 3000 ista stadia pertineant usque ad Nerium prom., legendum est : τὸ μὲν ὅν μήκος [μέχρις vel ἕως] Νερίου τρισχ. || 50. ἡ δὲ || H; ἡ δὲ *ABC*. || 52. καὶ τὴν Μαυρουσιῶν τὴν παραλίαν τὴν κατὰ τὴν Μαυρουσιῶν Cor.; ταύτην τὴν παραλίαν καὶ τὴν Μαυρουσιῶν Grosk.; τὴν παραλίαν τῆς Ἰθρίας καὶ τῆς Μαυρουσιῶς, deletis verbis τῇ Ἰθρίᾳ p. 127, 1, Kramer. « Videtur Aristoteles potius in universum ea de re quesivisse et in hanc sententiam disputasse, ut causam rei a litorum altitudine et asperitate repeteret. Id Posidonius Iberici litoris natura refutari dixerat, cujus maximam partem humilem esse et arenosam. Itaque nescio an καὶ τὴν Μαυρουσιῶν ab interpolatore additum, τῇ Ἰθρίᾳ autem loco suo motum et post τάναντία γὰρ transponendum sit. » Meineke. || 54. ἔκρας] ἔκτας Mein.

P. 127, 1. τῇ Ἰθρίᾳ ἀνταποδιδούσας [εἰς] τάναντία· τῆς Ἰθρίας γὰρ Grosk.; ἀνταποδιδούσας. τάναντία γὰρ τῇ Ἰθρίᾳ Mein. || 9. Μουῖδας] Μουλιῶδας codd.; e Casauboni conj. em. Cor. || 10. Οὐάκοῦα] Οὐάκος correct. in B. Cf. Geogr. min. t. I, p. 548 not. || 13. τι om. *Al*. || 15. Διμαῖαν] Δημαῖαν *A*, Ἰσημαῖαν *BCI*. || 15. Βαλιῶνα] Οὐλιῶνα (Ὀδύσιονεμ) probabiliter conj. Xyl. col-

lato Plinio 4, 35 et 3, 1. || 17. Βαῖνις] Ναῖτις conj. Casaub., quum Baenis nusquam memoretur, Naëbin vero (h. *Neiva*) habeat Ptolemaeus 2, 5 et Mela 3, 1, quamvis a Minio diversum. Sane Baenis nomen perperam ad Minium fluv. referri videtur, neque tamen propterea in Ναῖτις mutandum est. Vide quæ monui in *Ind. Nominum* s. v. *Baënis*. || 19. Κατάβρων *ABCI*. || 20. καὶ recte, opinor, eiecit Mein. || 30. αὐτὴν [καὶ] Καλτικὸν aut περιουκοῦσι δ' αὐτοῖς Καλτικὸν. Mein. || 33. Διμῖα *ABCI*, Δημίου *Ald.*, Διμαίου Siebenk.; Cor. || 36. ἀναγορεύθησαν Cor., προσαναγορεύθησαν Mein. || 37. ὅν || n, ὅν *ABCI*. || 38. καὶ om. *BC*. || 40. τρέκοντα] πενήκοντα *BCI* (sed in *B* postea correct.), Coray.; recte, ni fallor; 48 populos Lusitanie esse Plinius (4, 35) prodit.

P. 128, 1. οὐσαν] εἶναι *B* et margo *A* manu prima. || 2. ὅπῳ] δ' ὅπῳ *B* edit. ante Kr. || 7. πρὸς τοῦτοις] πρὸς τοῦτω Grosk. vix recte. « Videtur gladiorum aliqua mentio intercidisse. Diodorus enim (5, 33) de Celtiberorum armis loquens, quibus postea (c. 34) simillima, ait esse Lusitanorum, hæc tradit : εἴρη δὲ ἀμφοτέρω καὶ σιδήρῳ διαφόρῳ μεγαλυμένῳ φοροῦσιν, ἔχοντας σπιθαμαίας παραφριδίας, αἷς χράνται κατὰ τὰς ἐν ταῖς μάχαις συμπλοκάς. » Kramer. Fortasse igitur erat : [ἀμφοτέρω φοροῦσι ξίφος] παραφριδίας etc. 14. || δὲ] « Ἰπποτοῖς λέγεις· ὥφειλε γοῦν εἶναι « Δις τῆς ἡμέρας. » Ἰσως ἦν « Ἀλειπητρίοις χρωμένους ξηροῖς », δ καὶ διὰ μᾶλλον λέγειν ἦν φράσαι, Ξηραλοφούντας. » Coray. « Ortum potius crediderim δις vocem ex literis, quæ proxime antecedunt, male repetitis (?). » Kramer; ἰδίῳ proposuit Mein. in *Vindiciis* Strab. Fort. in *ΔΙΣ* latet *ΑΙΣ*, adeo ut fuerit ἀλειπητρίοις χρωμένους [καὶ ξηροῖς], vel tale quid. Possit etiam : χρωμένους· [ἐνίοις] δὲ καὶ. In latinis pro *tepidae* vasis lege *assa sudatione*. || 14. καὶ ante φυχολοφούντας add. *B* (?) et editiones ante Kramer., recte utique. || 15. καθαρῶς] Præstat καθαρῶς, ut scripsit Mein. || 19. καὶ om. *BC*; in *C* tamen addidit manus secunda. || 20. ὅπῳ, quod inclusimus, eiecit Mein. || 21. πρῶτον] « Non video quo consilio πρῶτον scripserit, nisi addidit quid postea fecerint. Quam ob rem vide an scripserit : μαντεύονται πρῶτον ἐκ τοῦ πτόματος [αὐ]τῶν, θανόντων [δὲ] τὰς χεῖρας etc. » Meineke *Vind. Str.* p. 28. Quibus opus non est. Lusitani ἐκ τοῦ πτόματος vaticinari dicuntur antequam vaticinentur ἐκ τῶν σκληγγῶν. || 39. ὅς καὶ Πίνδαρον... ἐκτόν] Hæc glossatoris esse recte monuit Mein. || 32. Literas δ, quas inclusimus, delendas esse censet Bekkerus apud Mein. in *Vindic.*; haud dubie ortas putat ex præcedentibus literis *AI*. At quum verbum διακροβόλιζεσθαι aliunde bene notum sit, nihil video cur codicum scripturæ Bekkerianum arbitrium substatuatur. || 37. γεν.] γινόμενον velim cum Cor. || 42. ἄλλῃ] Fort. ἀμα scribendum esse censuit Corayus. « Mihi quidem satis expedita esse videtur sententia, ut nil mutandum videatur : *saltant* (non modo) *choreas ducentes, sed etiam subsidentes et flexis genibus rursus subsidentes.* » Meineke. Nescio an fuerit : χορεύοντες ἐναλλάξ (*alternatim*) καὶ ἀναλλόμενοι etc. || ἀναμῖξ ἀνδράσι προσαντιλαμβανόμεναι || Kr. e conj. Palmerli et Corayi; ἀναμῖξ ἀντὶ προσαντιλ. codd.; ἀνδράσι ἀντιλαμβάν. Grosk. et Mein., adeo ut ἀνδράσι natum sit ex ὄντι πρὸς; malim [ἀνδράσιν] ἀντιπρόσωποι λαμβανόμεναι τῶν χειρῶν. Piccolus conj. : ἀναμῖξ μία πρὸς ἑνα ἀντιλαμβανόμεναι. || 46. χηλίνους] κηρίους codd.; κεραμίους Corayus, qui in not. addit : ἔταροι δὲ παρήνουν τράφειν κερατίνους, πιθανώτερον ἰσως. Friedemannus proposuit ξυλίνους, quod receperunt Kramerus et Groskurdus, collato Athenæo (IV, 13) qui inter Gallorum vasa memorat κάνεα ξύλινα καὶ πλακτά. Meinekius in *Vindic.* p. 29 conjecit χηλίνους, collato Polluce 8, 172 : χηλίνον

ἄγρος τὸ ἐκ σχεομένων πλέγμα δηλοῖ. Hesych. v. κηρήλευμαι. Χρήλινον ἄγρος τὸ πλεκτόν, ὡς Ἀνακρήων. In edit. Strab. cum Kramerio dedit χυλίνους. Casu factum est ut nostra editio in graecis præbeat χηλίνους (*texitis*), in latinis vero *ligneis* (χυλίνους). Ceterum verba quibus vasa Lusitanorum memorantur, Groskurdus post v. δαδγουν (lin. 48), Meinekius vero post v. δαῖκνον (lin. 41) transposuerunt. Nihil horum probandum. Recte quidem sentierunt viri docti vasorum, qualiacunque ista fuerint, mentionem fieri loco inopportuno; id vero non inducere debebat ut verba transporent, sed emendandi via inunda erat, qua vasa illa removerentur, verbaque Strabonis locum suum possent tueri. Quæ præcedunt de nigris sagis virorum et quæ sequuntur de variegatis mulierum indumentis, nostrum quoque locum intermedium ad eandem rem pertinuisse coarguunt. Itaque quum apud Diodorum legam (5, 33, 2): Φοροσι δὲ οὗτοι (Celtiberi) σάτους μέλανας τραχεῖς καὶ παραλήσιον ἔχοντας τὸ ἔριον ταῖς αἰγείοις θρέξιν (Cf. quæ similia de Celticis sagis Strabo p. 163, 8 habet): nullus ego dubito quin quæ apud Strabonem exstant verba: ... σιθαδοκοιτούσιν· κηρίνοις δὲ ἀγγείοις χρώνται, emendanda sint hunc in modum ... σιθαδοκοιτούσιν· ἔρινοις δὲ αἰγείοις χρώνται (sc. σάτους). Literæ v et x quum in sæc. XI et XII codd. ita sibi similes esse soleant ut sæpissime confundantur, verp̄nους ablit in κερ̄nους, quod in κηρίνους emendaturus quidam depravavit. Quod usum vocis αἰγείοις attinet, cf. Chrysostom. Or. 108, De elem. t. 6, p. 927, 18: ἔχεις σαρκὰ, καὶ αἷμα περιδέδωσαι. Palladius hist. Laus. 38, p. 955, E: μολοτὴν αἰγείαν ἐργασμένην λυκὴν (de veste monachorum), quæ attulit Hase in Steph. Thes. s. v., ubi vide etiam de v. ἔρινος et ἔρινοις. || 49. δὲ] ejecit Cor.; γε conj. Grosk. || 52. ὄρων ἢ τῶν πόλεων] e Casaub. conj. Siebenk., Cor., Grosk.; ὄρων ἢ τῶν ποταμῶν codd.; Meinekius verba ἢ τῶν ποταμῶν ejecit; ac sane probabile est quendam, ὄρων voce in ὄρων corrupta, ἢ τῶν ποταμῶν adjicienda putasse. Cas. conjecturam ægre tuleris. Olim conjeceram ἔξω τῶν ὄρων τῶν ἀπωτάτω. || 53. Ἀσσύριοι] Αἰγύπτιοι codd. Vid. p. 635, 11.

P. 129, 4. Ἦδη] & δὲ codd.; em. Grosk. || 6. ὥσπερ] Lege ὥνπερ, et dein λέγω [δὲ] cum Corayo. || 11. Πλευταύρου] Hoc num recte habeat, aliunde non constat. In qua Cantabrice regionis parte degent Bardyætæ et Al-lotriges, Mela 3, 1, 16 fluvium memorat *Aturiam* vel *Maturiam* vel *Amaturiam*. Ptolemæus in eodem tractu habet *Ituriam* (*Inturissam* G. R. 4, 43) opp. Num his commune aliquid sit cum Pleutauris Strabonis, tu videas. Ni fallor, legendum est Πλευταῖροι, sicut vicini populi vocantur Κάνταβροι, Ἀπταβροι. Similiter pro Κάνταβροι in Strabonis codd. passim legitur Κάνταυροι, v. c. p. 133, 39, || 14. 8 ejiciendum. || 19. δ' ἦντον] δὲ μὴ Cor. || 21. τοιοῦτοις δ' οὗσι] e conj. Mein.; τοιαύτης δ' οὐσης codd. Dein ἀπὸ [τῆς] τῶν leg. e conj. Corayi. || 22. ἀέρων] e conj. Mein.; ὄρων codd. Ceterum quum λυκρότης τῶν ἀέρων dici vix possit, ejicienda potius καὶ particula, quæ locis innumeris perperam illata est, et pro τῶν ὄρων legendum τῶν ὄρειων vel ὄρεων, quod Piccolus proposuit, vel quod mihi in mentem venit: τῶν ἰδῶν. || 24. μάστιγα] inclusit Cor. || 28. Κονακιοί] sunt *Concani* ap. Horat. Od. 3, 4, 34, Melam 3, 1, 10, Silium, 3, 360, quorum Κονκάνα urbs ap. Ptol. 2, 6 pag. 124. Num ipsum hoc nomen apud Strabonem reponendum sit, quaeritur. Qui infra memorantur (p. 134, 42) tamquam Veronibus vicini Coniaci non iidem cum Coniacis esse, ut quidam putarunt, sed cum Caristis Ptolemæi componendi esse videntur. || 29. πλὴν του(σ)οι] sic codd., nisi quod πλὴν τοῦσσι in C. « Quæ verba corrupta esse omnes consen-

tunt, sed emendare ea in tanta horum populorum obscuritate admodum difficile est. Vocem πλὴν in πλὴν latere Casaubonus et Groskurdus rati, alter urbem fingit Tuisi, quam nemo novit, alter proponit Juliobrigam, quæ nimis abhorret a codicum scriptura. Equidem cum Interpr. Paris. populi nomen verbis illis contineri arbitror, ac proxime ad ea accedere Πλευταῖροι modo commemorati una cum Bardyætis; cui conjecturæ favere videtur quod infra Bardyætæ traduntur esse vicini Coniacis. » KRAMER. Πλευταῖροι non magis noti sunt quam Πληντοῖσσι, quos fingere licet. Apud Ptolemæum memorantur (2, 5 p. 125, 21) Πλευνδῶνες a Numantia versus occasum degentes, satis longe a fontibus Iberi. Idem in Asturia habet Παλόντιον sive Πηλόντιον (*Aplans*), Lungonum oppidum, a Concana versus occasum, ab Iberi fontibus longe dissitum versus occasum boreamque. Horum alterutrum fortasse cum Strabonianis componendum esse auctoris nostri interpretes et geographicon scriptores suspicati sunt. Mihi secus videtur. Ante omnia hoc premo quod populus a Strabone memoratus ad fontes Iberi sedem habuisse dicitur. Fontibus istis Ptolemæus 2, 6, 51 (p. 125, 3 ed. Willb.) apponit oppidum Οὐδάλιχα sive Βαλῖιχα (Βέλγχα v. l., notante Ukerto *Geogr.* 2, 1 p. 444). Id vero fuisse puto oppidum Bellorum, quod proprio nomine vocabatur Σεγίδη (Appian. *Hisp.* c. 44) vel Σεγίδη (Steph. Byz.). Belli isti, quos e Polybio (Exc. Leg.; lib. 35, 2, 2) et Appiano (*Hisp.* c. 44. 50. 63. 66) novimus, nusquam soli memorantur, sed conjunctim semper nominantur Βελλοὶ καὶ Τυτθοὶ (Τυττοὶ in Polyb. fragmento), γένη ἑμῶρα, qui communi consilio minora oppida in Segidam συνοικίζουσιν, urbemque sic amplificatam muro contra Romanos firmare instituerunt. Quo conamine constat eos auctores exstitisse τοῦ πυρίνου, quem Polybius dicit, πρὸς τοὺς Καλτίθρας πολέμου. Eodem autem nomine etiam commemorari merebantur inter eos qui, olim hostes, nunc pro Romanis arma ferrent. Idque fecisse Strabonem facile largieris, quum verba οἰκούν EC ΠΑΗΝ ΤΟΥΤΟΙ manū leni refingere licet in οἰκοντ. CΕΓΙΑΗΝ ΤΟΥΤΟΙ. Quodsi Segida urbs non Bellorum, sed Tyththorum (fort. Tyththorum) dicitur, id ex iis quæ supra monuimus, explicationem probabilem admittit; nec magnopere offensor eo, quod alio loco (p. 135, 7) Strabo Segidam Aruacorum urbem dicit, gentis potentissimi longissimeque patentis, cuius nomine postea minores gentes complures comprehensæ fuerint. Tyththos et Bellos, imminente bello Celtiberico, Segidam reliquisse et cum liberis et uxoribus ad Aruacos socios confugisse constat (Appian. *Hisp.* 44). Itaque Strabo Segidam Aruacis attribuerit eodem modo quo Pallantiam, quod Vaccæorum oppidum erat, inter Aruacorum oppida recenset. Præterea sæpius fit ut eandem urbem Strabo alio loco alii populo attribuat. Sic in antec. Augusta Emerita alio loco Turdulorum, alio loco Lusitanorum esse dicitur. Quam inconstantiam si nostro loco admittere noluieris, nonnulla excidisse statueris: οἰκούντες Σεγίδην [πόλιν Ἀρούακοι, καὶ Βελλοὶ καὶ Τυτθοὶ. || 30. στρατιωτικῶν codd.; em. Cor. || 38. τὸ δὲ τὰ δὲ codd.; em. Grosk.; ἐτι] ἐπι codd.; em. Grosk.; καὶ om. Cor. || 39. εἰρηται] εὐρηται scrib. videtur Kramerio. || 40. διαγίλοις καὶ διακοσίσι codd.; em. Cor. || 42. ὑπὸ] ἀπὸ codd.; em. Cor. || 43. Ὀρητανῶν secunda m. in C; Ἡρετανῶν Al et pr. m. C. || 45. Ἐδητανούς] Ἐλητανούς ABCI, Ἀλητανούς k; Ἠδητανούς Grosk. ex Ptolemæo (2, 6), Appiano Iber. c. 77, collato Silio Ital. 3, 372. Cf. not. ad p. 134, 39. || 47. Ἐδητ.] Ἀλητανῶν codd.

P. 130, 4. Μάλια] μάλα καὶ ACI. || 5. ἐν ejecit Cor. ||

6. Νομός] *σαίμασι* codd.; em. Tyrwhitt.; σύμπασι Cor.; Σγαίοις Florez.; σκάμμασι Vossius ad Melam 2, 6 p. 750; ἐμπόριον ἔστι τοῖς τ' ἐν τῇ περαιᾷ καὶ τοῖς ἐν τῇ μεσογαίᾳ vel τοῖς μεσογαίᾳ, Casaubonus. || 11. Μάλακα] *μάλα* καὶ AC, *Μάλακα* καὶ Bl. || 12. Φοινικῇ] Φοινίκῃ ABCI; φοινικῇ τε Siebenk., Cor. || 16. τῶν τόπων [τούτων] Cor. || 19. Τουρδίτ. BCi. || 21. ταύτη] ταύτης codd.; em. Xyl. || 29. ἱστορεῖσθαι ABC. || 31. ἄλλοι] ἄλλος ABC. || 31. Ὀψιχίλλαν] Ὀψιλλαν leg. esse monuit Siebenkees.; possis etiam Ὀψιλλαν vel Ὀψιλλαν, prout scripseris sequens conditoris nomen; Ὀψιλλαν ('Ὀψιλλαν var. lect.') ap. Ptolem. 2, 5 p. 117, 21 ed. Wilb.; *Ocelenses* in Lusitania ap. Plin. 4, 35. || Ὀκλῶα κτίσμα] Kramerus; Ὀκλῶα κτ. margo o Cor. Mein.; 8 καὶ λάκτισμα ACi. || 37. Αἰθίοφι] Αἰθίοπες codd.; em. Casaub. || 39. καὶ om. editt. ante Kr. || 47. τοῖς supplevit Cor. || 49. ἐποῖαι] ἐποῖσες BC. || 52. Μαλώτης ABCI. || 53. οἱ δ'] no, οὐδ' ABCI.
- P. 131, 8. ἀγιν] ἀγαγῖν B (P) et editt. ante Kr. || 17. τὸ ante αὐθάδες addidit Cor. || 18. δὲ ejec. Cor.; δὴ leg. Mein. || 19. ἐπιθετικοὶ] ἐπιθετοὶ codd.; em. Cor. || 27. Οὐριάσθω Cl; Σέρτωρι Al. || 29. Ῥωμαῖοί τε τῶ, etc.] « Hæc sic a Strabone scribi non potuisse manifestum est, quamquam editores non videntur offendisse. Quorum enim pertinere dicamus καὶ ἐκάστην? quod dicendi genus etsi a senioris ætatis scriptoribus usurpatur, longe aliud tamen significat quam quod hujus loci sententia postulat. Tum quo consilio verbis διὰ τὴν δυναστείαν adjectum dicamus ταύτην, cujus nulla hoc loco vis est. Denique quænam hæc est dicendi ratio τῶ πολέμειν πολλὴν διετέλεσαν χρόνον? Bene dictum esset πολεμοῦντας διετέλεσαν, minus bene, sed ut tolerari posset ἐν τῶ πολέμειν διετέλεσαν. At quod nunc legitur, id nullus unquam græce loquentium dicere potuit. Hæc omnia quo pacto ad saniores rationem revocari possint, peritiores viderint; interim hæc habeto: Ῥωμαῖοί τ' ἐν τῶ κατὰ μέρη καὶ καθ' ἑκάστην πρὸς τοὺς Ἰθέρης πολέμειν διὰ τὴν δυναστείαν πολλὴν τινα διετέλεσαν χρόνον. Ad priora cf. lib. 6 p. 254 Cas.: ἄλλως τε ἀδοξοὶ παντάπασιν εἰσιν αὖ καθ' ἑκάστη καὶ ἐν μέρει κατοικίαι. » Hæc MEINEKE in Vind. Strab. p. 31, qui in edit. Str. vulgatam intactam reliquit. At vocem δυναστείαν non ad Romanorum imperium, sed ad multas istas Iberiæ dynastias referendam esse, quarum alias post alias bello impetendæ erant, facile largieris. Itaque locum ita scribi velim: Ῥωμαῖοί τε τὸν κατὰ μέρη πρὸς τοὺς Ἰθέρης πόλεμον καθ' ἑκάστην διατάττοντες δυναστείαν etc. vel, si mavis, ἐν τῶ.. πόλεμον καθ' ἑκάστην διατάττειν τὸν δυναστειῶν. || 35. ταῦτα, quod codd. habent, editiones recte omiserunt; is qui ταῦτα primus dedit, deinde etiam καὶ intulit, quod editt. ante Kr. in ἡ mutarunt. || 38. ἐρυμνότητι] sic codd.; ἐρυμνοτάτη Ald., Cor., Groek. ἐρυμνὴ τ' ἔστι Mein.; ἐρυμνὴ τε θέσει καὶ ταίχῃ conj. Piccolus. Præterea Corayus in notis, delecto καὶ, legi maluit ἐρυμνοτάτῃ ταίχῃ, κατεσκευασμένη καλῶς. || 42. μέλλον] μέγιστον Cor. et Mein., recte; non recepit Kramerus quoniam comparativum pro superlativo codices habent etiam p. 87, 27, eodem scilicet vitio. || ἐμπόριον] Kr., ἐμπορεῖον codd. || 48. ὑπερκαμίνον, ex antecedente ὑπερκαμμένη ortum, ut jam Xylander vidit. || 50. ἦντον h. l. supplevit Kr.; post μικρόν δὲ idem supplementum posuit Xyl.; μικρόν δ' ἔλαττον aptius dedit Mein.; μικρόν δὲ διέχει τ. K. καὶ τοῦ Ἰ6. Coray., at in notis proponit: μακρότερον δὲ... ἢ τοῦ Ἰ6. || Σούκρωνος] Σούκρωνος ABCI. || 52. εἰσιν] ἔστιν Mein., et similiter ceteris locis, ubi post neutrum plurale verbum in numero plurali ponitur.
- P. 132, 2. Δὲ] τε Cor. || 3. [καὶ] Ἀσιάνιον recte, puto, Groek. et Mein. || 6. σταδίου τετρ.] Friedemann., Kr., Mein.; σταδίων τετρακοσίων codd.; quod si recte habet, pro ἐν κύλῳ leg. κύλῳ cum Casaub. et Cor. || 8. Σκομβοραρίαν] sic præter codices etiam Athenæus 3, p. 121 Strabonis locum laudans. Σκομβοραρίαν Epit.; veram nominis formam, Σκομβοραρίαν, dant editt. ante Kr. inde a Xylandro, nec non Meinekius. || 11. Σάκρωνος Al; Σαγόντου C, et sec. man. B, qui man. pr. habet Σάγουντος. || 15. Ὀλίετρον ABCI. || 16. Δέρτωσσα] Δέρκισσα, ABCI; em. Xyl. || 18. ἀπὸ μεσημβρίας codd.; em. Xyl. || 20. ἐκτροπῶν] Fort. ἐκβολῶν leg. esse suspicatur Kr. || 22. Ταράκων codd. || 28. νῆσοι inclusit Cor.; Ἐβόσος h. l. codd. || 31. ἀγκυροβόλοις codd.; em. Casaub. || 35. Ἀσητανῶν] *Laletani* vocantur ap. Plin. 3, 4 § 22 et in inscript. ap. Gruter. 4, 30, 4; Ἀσητηνοὶ ap. Ptolem. 2, 5, quam nominis formam ap. Strabonem quoque fuisse Kramerus censet probabiliter. || Ἀαρτολαητανῶν] Leg. suspicor Ἀαρτολαητανῶν. Cf. index nom. s. v. Lartolæetæ. || 36. Ἐμπορεῖον BC. || 37. τετρακισχ.] τετρακοσίων, Xyl., Cor., Mein.; διακοσίων e Gossellini conj. Coray. in not. et Groek.; id ortum esse ex p' putat Kramerus; quæ omnia sunt incertissima, quum de computus ratione, quæ varia esse poterat, non constet. || 39. Ῥόδῃ] Ῥόδος leg. videtur; nam sic legitur p. 558, 47 et ap. Eustath. ad Dionys. 504; apud Ptolemæum, Scymn., Livium, Melam et Stephanum Ῥόδη, Rhoda, vocatur rectius. Vulgata ex varia lectione Ῥόδος et Ῥόδη conflata est. || 41. κτίσμα vocem ejecit Meineke perperam. || 44. φῶνον [οὖν] Cor. || 46. δίπολις] διόπολις codd.; em. Xyl. || 49. ἀπλοῦ... διωρισμένον] Hæc ejicienda esse recte monuit Groskurd., cui obtemperavit etiam Meinekius.
- P. 133, 6. Τὰ supplevit Mein.; Corayus l. 5 τινὰ scripsit pro τινέ. || 11. δὲ om. BCi; Ταράκων ABI: Ταράκων C. || 11. τε ej. Kramer; contra Groskurdus post. v. Πομπηίου suspicabatur excidisse: καὶ τῆς Ἰουγκαρίας πόλεως. || 12. Βετῶν rectius scripseris e conj. Wesselingii et Mein. Cf. Index nominum s. v. Veteres. || 14. Ταράκωνος codd. || 15. Ἀερτάσαν C. || 16. Σατάβιος] « γατάβιος; σατάβιος ABC editt., atque hanc nominis formam exhibent Plinius 3, 4 et 19, 2, Catullus 12, 14, 25, 7; sed *Satabis* scribitur apud alios scriptores et in numis titulisque (v. Tzschukke ad Mel. 2, 6, 6) et Σατάβιος ap. Ptol. 2, 5, eaque haud dubie vera est forma. » Kramer. Quamquam minime hinc sequitur Strabonem scripsisse Σατάβιον. Relinquendum erat id quod præbent codices. || 18. ὠσαλιχονοῦντι codd.; em. Casaub. || 26. Κλάστωνα codd. || 22. ἐμπορεῖον Cor. || 32. εἰς ejiciendum, monente Corayo; καὶ τὸν Μούνδαν codd.; em. editt. || 36. μέχρι σατύρων codd.; em. Xyl., μέχρῃ Ἀστούρων scribens. || 39. Κανταύρων C. || 40. Ἰδουβίδα ABCI; em. Cor. || 47. Ἰδουβαίδια ABC, Ἰδουβαίδια l. || 54. παρορίας codd.; em. Kr.
- P. 134, 2. Ἰάδραν] Ἰαίρδαν AC, Ἰαίδραν l; καὶ Ὀσκαν] καὶ Δίοσκαν codd.; em. Casaub. || 5. Καλάγουρι] Καλαγουρί C, Καλαγούρι Cor., Καλαγούρι Mein. || 6. Ταράκωνι BC. || 7. δ' ἐν Ὀσκα] δὲ νόσφ codd.; e Puteani conj. em. Cor. Deinde per addiderunt editores præter Meinekius qui dedit καὶ Ἰαίρδα ('Ἰαίρδας ACI). || 10 Ἰάδρα] hypothetarum errore legitur pro Ἰαίρδα. || 13. Ὀσκα] Ὀσκακ codd.; em. Casaub. || 14. ὄρων] vox corrupta; ὀρων e conj. Kram. Meineke; ὄρων conj. interpr. Parisini; χωρίων proposuit Groskurdus. || 15. Πομπηῶνα] Πομπηαῖων codd.; em. Xyl. || 16. Οἰασῶνα] e Casaub. conj. Corayus ceterique, collatis Ptolemæo 2, 5 et Mela 3, 1, 10; Οἰασῶνα ABC, Ἰδάνουσα l. Lege Οἰασῶνα; nam *Œasuna* oppidum vocatur in inscript. ap. Gruter. p. 718. || 19. δ' ὁ δὲ] δὲ codd.; em. Cor. || 29. Κανταβιαίς] e Xyl. conj. editt.; Κανταβιαίς codd. Ceterum Xylandri

conjectura incertissima est. « Cerretanas pernas habes apud Martialem Epigr. 13, 54. Cantabricas memorat nemo, nec credibile est Cantabricas gentes serino sanguine lantes rem pecuariam ita excoluisse, ut pernarum conficiendarum artem ad eam, quam Strabo prædicat, perfectionem adduxerint. Et vero aliud scripsisse Strabonem etiam ex Athenæo intellegitur, apud quem lib. 14, p. 657, E, hæc leguntur: 'Ἐπεὶ δὲ καὶ πετασῶνος μέρος ἐκάστω καίται, ἣν πέρην καλοῦσι, φέρε τι εἰπωμεν καὶ περὶ αὐτῆς, εἰ τις τοῦ ὀνόματος μνημονεύει. Κάλλισται μὲν γὰρ αἱ Γαλατικαί, καὶ οὐκ ἀπολείπονται αὐτῶν οὔτε αἱ ἀπὸ Κιθύρας τῆς Ἀσιατικῆς οὔτε αἱ Λύκισται. Μνημονεύει δ' αὐτῶν Στράβων ἐν τρίτῃ Γεωγραφουμένων. Ἐν ἑκτῇ πρὸς τῇ Ἀκραιανίᾳ πόλιν Πομπηλίων, ὡς ἂν εἰποι τις Πομπησιόπολιν, ἐν ᾗ πέρναι διαφορὰ συντίθενται ταῖς Κουρικαῖς ἐνάμιλλοι. » Ita enim codex A, non Κιθυρικαῖς, quod nunc ex conjectura legitur, falso, ut equidem puto. Athenæus enim Strabonis locum non propter Cibyricos petasones attulit, sed ut eum voce πέρνη usum esse doceret. Sed Κουρικαὶ πέρναι quæ sint non magis intelligitur quam quæ Κανθαρικαί. Strabo fortasse Calabricas nominaverat. Calabros porcis alendis intentos fuisse aliunde constat. » MEINEKE. Mihi al Κουρικαὶ πέρναι non diversæ esse videntur ab iis quæ ἀπὸ Κιθύρας afferri dicuntur. Jam vero si recte haberent verba ἀπὸ Κιθύρας, pernae dicendæ erant Κιθυρικαῖς. Hoc autem ne reponamus, impedit Strabonianum istud Κανθαρικαῖς, in quo literæ θαρικαῖς aperte respondent literis ουρικαῖς ap. Athenæum. Itaque ἀπὸ Κιθύρας τῆς Ἀσιατικῆς sciolus scripserit, cui Cibyrtis Asiæ regio notior erat quam urbs Iberica. Ex ταῖς Κουρικαῖς et ταῖς Κανθαρικαῖς eliquerim ταῖς Κα[λα]γυρικαῖς, et pro Κιθύρας τῆς Ἀσιατικῆς scripserim Κ[αλα]γούρας (vel ρεως) τῆς Νασσικῆς (fort. minus recte erat: τῆς Νασσιανῆς). *Calagurris* (*Calagorris*, Καλάγουρις Strabon p. 134, Καλάγυρον Appian. B. C. 1, 112; fort. Καλάγουρα ap. Athen.). *Nassica* (hod. *Calahorra*) erat oppidum Vasconum, qui etiam nunc rei pecuriæ studio pernarumque celebritate veterem famam tuerunt. || 32. ὑπερβάλλοντι || ὑπερβαλόντι Cor., Mein., quod ipse quoque velim. Dein Ἰδουβαῖδαν AC. || 32. τὸ μὲν || Legendum τὸ μέντοι cum Meinekio; cf. p. 172, 15. Groskurdus post τῆς quædam excidisse coniecit, adeo ut hunc fere in modum Strabo scripserit: τῆς καὶ παρὰ λυτρον· τὸ δὲ λοιπὸν εὐδαιμον || καὶ ποταμὸς κλυστον. Contra quæ Meinekio monuit ποταμὸς κλυστον vocem apud Strabonem nunquam nisi in malam partem dici. || 37. τῆς Ἰδουρίας, ὡς ὁ Δουρητίας codd.; em. Casaub. et Siebenk. || 38. Σαργουντιαν || Σαγουντιαν legi voluerunt Hermolaus Barbarus, Groskurd., alii. Haud diversam esse Sargentiam ab ea quæ aliis Segontia dicitur, quamvis hæc a Durio supra 200 stadia distet, mihi quoque persuasum est. Non tamen propterea vulgatam mutaverim; similiter *Esao* et *Æarso* dicitur, fortasse Σαργουντιαν Strabonis componenda cum Σάργανθα Stephani Byz., in quo nomine ανθα pro συντία usurpatur, sicut Ζάχανθα (Steph.) dicebatur pro Σαγούντων. || 45. Βαρδύται h. l. codd., sed supra (p. 129, 11) Βαρδύηται. Deinde Βαρδύλους codd.; Βαρδύλους Kramer.; Βαρδύλους e Casaub. conj. Grosk. et Mein., Ptolemæum et auctores romanos secuti. || 47. Οὐδεττόνων codd. || 49. Ἐδητανῶν || Kramer.; Αἰττανῶν codd.; p. 120, 48 erat Ἐλητανῶς, Αἰλετανῶς; p. 135, 39 codices Σιδητανῶν. Apud Ptol. 2, 6 p. 120, 7 et 129, 10 ed. Willb. codices habent: Ἰδητανῶν, Ἰδητανῶν, Ἐδετανῶν, Ἰδητανῶν, Οἰδητανῶν, Οἰδητανῶν, Ὀδητανῶν; *Edetania* (*Idetania* et *Editania* v. l.) ap. Plin. 3, 4 § 20; Σιδητανῶν Appian. Hisp. c. 77; *Sedetani* Sil. Ital. 3, 372; Liv. 24, 20, 28, 24. Quibus inter se collatis, nomen gentis fuisse puto Ἰδητανῶν et

spiritu aspero in sigma converso, Σιδητανῶν. Quamquam formam Strabo usurpaverit, e codd. certius erui non potest. || 51. τε || δὲ Cor. || 53. Ἀρουνταῖς edit.; Οὐρακαὶ A, Οὐράκιο ABCI.

P. 135, 4. ἀνακρίτησαν || Mein.; διεκρίτ. codd. || 7. Ἀρουνταῖς codd. || 7. Σιδητά || Sic Kramerus, non allata *codicum* scriptura varia; attamen in nonnullis codd. legi Σιγητά alii notarunt (v. Friedemannii not. ad Casaub. comment.). editiones habent Σιγητά. Apud Appian. Hisp. c. legitur Σιγητά; apud Stephanum: Σιγητά, πόλις Καλιθίων (in edit. Meinekii errore typographico, ut videtur, legitur Σιγητά). Ac Σιγητά etiam nostro loco Strabonem scripsisse puto, siquidem recte ejus urbis mentionem corruptis illis, quæ p. 129, 29 leguntur, subesse statui. || 10. ἐπὶ || περὶ e Casaub. conj. Coray. || 14. Σαγουντιαν A, Σαγουντιαν C. || 20. Γράγγω codd. || 21. τοῦτο || τοῦτο AC; Γράγγω codd. || 31. καὶ αἱ πράξεις edit. ante Kr. || 36. οἰκούντων codd.; em. Cor. || 39. Σιτητανῶν || vel Ἰδητανῶν vel Σιτητανῶν legerim. Cf. not. ad p. 134, 49. || 50. πληθύνουσι || ὄρνισι, ὄρνεις δὲ etc. e Casauboni conj. Corayus; [ὄρνισι], εἰσι δὲ Groskurd. Malim cum Meinekio: πληθύνουσιν ὄρνισι; εἰσι δὲ etc. || 51. κάτορας || δὲ || φέρουσι Mein. || 54. καθάπερ ἄλλοις πολλοῖς || = Hæc negligentissime a Strabone scripta sunt. Voluit, opinor, καθ. ἄλλοις πολλοῖς πολλά ἔστιν ἴδια. » Mein. Fuisse suspicor: καθάπερ [ἄλλο] ἄλλοις πολλοῖς. vel x. ἄλλο ἔστιν ἄλλοις.

P. 136, 1. καθύμιν || leg. καθύμιν cum Corayo. || 3. ἐν Meineke deleuit, recte, ut videtur. || 4. μὴ addiderunt inde e Casaubono, præter Meinekium, qui « Quid enim inquit, miraculi habent cornices non nigræ. » Recte, puto. Posidonius Iberiæ proprium dixerit illud cornicum *genna*, quæ corvorum istar nigræ sunt innecesse *corbines gallice* vocantur. || 9. εἰς τὴν βαρὴν Ald. || 12. τῶν ἐκτὸς || τῆς ἐκτὸς mavelis cum Kramero; sed ferri potest vulgata. Deinde pro ἡ μὲν lege ἡ μέντοι, sicut habet B ex correct. et Corayus; Meinekio ante v. τῶν ἐκτὸς excidisse nonnulla putat, adeo ut Strabo scripserit: συγχὴ δὲ καὶ [τῆς μεσογαίας. Καὶ] τῶν ἐκτὸς ἡ μὲν etc. Haud credo. Vites et oleas in Lusitaniam ora Strabo memoravit p. 126, 3. || 20. δὲ || τε Mein. || 23. θέειν supplevit Coray.; quod si admittere nolueris, delenda est τε particula. || 24. πανοικίους || πανοικί B, ut videtur, et Ald. || 26. παρῆλλον additum est ex Epitome. || 43. παραπλέειν C. || 45. ἀληθείς || ἀληθεία codd.; illud e Casauboni conj. dederunt Kramer. et Mein.; Corayus dedit: Πρὸς δὲ τῇ ἀληθείᾳ τοιαῦτα πολλὰ καὶ εὐρηται καὶ μεμύθενται, quam conjecturam infelicem dicit Kramerus; at quod ipse dedit, sic stare nequit; certe post πολλὰ aliquid supplendum est; præterea istud ἰώρηται καὶ μεμύθενται παρὶ αὐτοῦ ἐστὶν ἰώρηται, ut vix sint genuina. Fortasse fuit: πρὸς δὲ τῇ ἀληθείᾳ τῇ τοιαύτῃ πολλὰ καὶ ἀληθέστερα εἰρηται καὶ μεμύθενται. Piccolus proposuit: πρὸς δὲ τῇ ἀληθείᾳ, εἰ δὲ τοιαῦτα καθεώρηται, πολλὰ καὶ μεμύθενται. || 47. οὐ μόνον τὰ || οὐ μόνον δὲ τὰ Ald. || 51. δεδεμένων || τῶν δὲ codd. præter Epitomen, quæ ita habet: τῶν γονέων καὶ ἀδελφῶν δεδεμένων ἀρχαλῶτων. || 52. κυριεύσαν || sic Epit.; κυριεύσαι cett. codd.

P. 137, 2. τὰ inseruit Cor.; verba τὴν τε τῶν ἀνδρῶν καὶ ejicienda esse Groskurdus et Meinekio censent. || 3. γεωργοῦσι γὰρ αὐταί, B (?) et edit. ante Kr. || 5. τί-κτους scriptum e conj. Groskurdii et Kramerii, vix recte; πολλάκις αὐταὶ καὶ λούουσι codices; legas πολλάκις λούουσαι καὶ λ., e conj. Piccoli. || 14. ἀρετῇ || ἀρετῇ ABC, ἀρετῇ A man. sec.; em. Coray. || 22. μυοθηρῶντες codd.; καὶ μυοθηρῶντες Ald.; em. Cor. || 23. καὶ addidit Cor. || 27. ἐκαιώνων ABI, ἐκαιώνων C, Cor., Mein. || 32. Leg. προτὶα || καὶ || τὸ cum Meinekio. || 32. ἀπαλείψασθαι ἀποδείκνυσθαι Bno. || 33. γυναικοκρασίαν codd.

- || 35. τὸ ἐν ἔδει] Addendum esse sive censuit Meinekius. Groskurdus leg. coniecit: καὶ τὸ ἐν ἔδει [καὶ ἄλλος γινόμενον, τὸ] παρατιθ., nisi potius vitium latent in ἐδει, pro quibus expectaveris ἐν ἔδει vel ἐν δαίμωνι vel tale aliquid; τὸ συνήθει ἀνδρὶ παρατ. conj. Piccolo. Offendor verbo παρατιθεσθαι, quum Iberos venenum non apposuisse, sed in casus improvisos seposuisse consentaneum sit. An fuit τὸ ἐν ὧφ ἢ κίρατι [ἀποτί]θεσθαι? || 37. ἀν] k, ἐαν ABCI. || 38. αὐτοὺς ὑπὲρ ἐκνῶν codd.; em. Friedem. || 39. τέτταρα] δύο codd.; em. Casaub. || αἱ μετ.] ἄλλαι μετ. BCI. || 46. οἱ λέλυστοι... γεγόνανσι, ut glossem, eiecit Meinekius. || 47. καὶ ante βαρβ. inclusit Cor. || 50. δὴ] καὶ Cor. || 53. μὴν inclusit Cor. || φιλῶδη-μεν] marg. no; φιλόδημον ABCI, φιλότιμον B ex correct. || P. 138. 4. Post v. καλεῖσθαι Grosk. φασὶ add. voluit. || 8. καὶ τὴν Ἰσπαν. ACEI; at in E deinde deletus articulus. Ante μόνην Casaub. et Cor. supplent: οἱ δ' Ἰθρίαν, Groskurd.: ἐνιοὶ δὲ τῶν προτέρων Ἰθρίαν, Meineke: τινὲς δὲ Ἰθρίαν, Kramer: οἱ δὲ πρότερον Ἰσπανίαν. || 12. ὁμα-νύμας] συνανύμας, ut lin. 7, Mein., recte; nisi quis δειωνύμας eruere velit ex Eustathio ad Dionys. 284, ubi nostra redduntur his verbis: 'Ρωμαῖοι δὲ καὶ τὴν πᾶσαν οὐτῶς ἐκάλουν ὕστερον, ὥς εἶναι διωνύμων, Ἰθρίαν τε καὶ Ἰσπανίαν. || 21. Καστάνιος codd. || 22. ἀν'] ὕψ. Cor., Mein., recte. || 24. δικαιοδότης ἀν codd.; em. Cor. || 28. ἢ [δὲ] λοιπὴ Cor. || 34. ὅρη] Velim μέρη cum Cor. et Mein. || 35. Κανταύρων C. || 38. τὴν..παρόριον Kramer, τῆς..παρόριον ACI, τῆς παρόριος B (?); τῆς παραλίας Cor. || 40. τῆς γαμάτος ἐπισκοπῆς δὲ τρίτος Meineke, quod sane praestat. || 41. τογάνων Cor. post. v. λεγομένων inseruit. || 47. ἐπιβαλλατῖος BI Ald. || 48. Ταρακίων BI Ald.
- P. 139. 2. Πιτυούσας BCEI; καὶ] δὲ Ald.; δὲ καὶ Cor. || 3. Βαλεαρδίας BI. || 3. δὲ ante προμείσθαι habent AB, sed in A manu secunda inter versus scriptum est. In E δὲ ante καλοῦσι legitur. || 5. καὶ ante πάλῃν omittit Epitome, idque recte; Spengelius hoc καὶ ante μᾶλλον ponit, et alterum καὶ, quod est ante πρὸς, eiecit. Illud probō; non item alterum. Lege: εἰσι δὲ πάλῃν, καὶ μᾶλλον (sive μᾶλλον δὲ) αἱ Πιτυούσας, καλ[α]ρ πρὸς etc.: Et Balliarides et Pityussae in alto sitae sunt, magis vero Pityussae, quamvis sint a Ballaridis versus occasum sitae, ideoque ora Iberica viciniorae esse videri possint. Meinekius asterisco ad μᾶλλον posito locum in mendo cubare significasse satis habuit. || 7. Ἐδουσος] sic Epit.; Ἐδουσος ABCI; Ἐδουσος Cor., ut supra. « Sed eandem inconstantiam in aliis quoque nominibus haud paucis animadvertere licet. Ceterum ου habet Dionys. Perieg. 457 ibiq. Eustathius. v. Kramer. || 12. Ποναντίαν codd. bis. || 16. [διαχοσίους] ἐξδομήκοντα. Inclusa addiderunt Coray, Grosk., Kram., Mein., laudantes Plinium (3, 5), qui 30 m. p. sive 240 stadia inter se distare insulas istas prodit. At Strabo non loquitur de distantia quae inter utriusque insulae promontoria extrema intercedat, sed de ea agit quae sit ab insula minore usque ad Pollentiam. Itaque in tabula pro 70 stadiis posui 370 stadia, quum tantam in mappis quibusdam esse reperissem; at in accuratioribus tabulis stadia sunt ultra 400. Unde probabile fit apud Strabonem pro ο' (70) scribendum esse υ' (400). || 20. Fortasse legendum esse εὐλίμνοι: [οἱ δὲ λιμένες] χοιραδῶδες κατὰ vel χ. δὲ [οἱ λιμένες] suspi- catur Meineke, dubitans tamen, quum οἱ λιμένες ex an- tecc. cogitatione assumi possit, nec dissimile sit quod legitur p. 160, 35: φησὶ δὲ καὶ ἱστορικὸν εἶναι, μὲμφά- μενος τοὺς πλείους λέγοντας. || 23. Ἐδουσὸν A; Ἐδουσον Cor. || 26. Βαλλιαρικὸς ABCI; Βαλεαρικὸς editt. ante Kr. || 30. In Latinis lege: HI (sc. Phoenices) primi homi- nibus istis (Ballaridum incolis) tunicas late praetextas induerunt, et mox pro scutum manus gestantes scribe: *oxydem sinistræ circumvolvunt gestantes.* || 32. Ante v. ἄλωστοι quædam excidisse recte monuerunt Groskurdus et Meinekius, quorum ille lacunam hunc fere in modum explendam esse censuit: ... πλατυσμήους. [Πρότερον μὲν γὰρ οἱ Βαλιάρεις εὐλίμναι τινι λιματίῳ ἐχρῶντο καὶ τῇ σισύρην] ἄλωστοι δὲ, etc., collato Lycophr. Cass. 635, ubi Balearidum incolæ σισυρνόδουται dicuntur. Fortasse Strabo illud quoque memoraverat quod Diodorus 5, 17 tradit, τοὺς ἐνοικοῦντας γυμνοὺς τῆς ἐσθῆτος βίου κατὰ τὴν τοῦ θέρους ὥραν, indeque Gymnesias insulas dictas esse. || 33. ἢ ferri nequit; καὶ scripsit Corayus; ἔχοντας, [τῇ δὲ δεξιᾷ] πεπ. proposuit Meineke. || 35. με- λαγκρατῖνας] Aut μελαγκρατῖνας cum Casaub., Siebenk. et Cor. legendum, aut μελαγκρατῖνας cum Kram. et Meine- kio. Eodem modo in versu Phileas corrigendum. Ceterum verba inclusa e margine irrepserunt. || 37. Ἐρμηνεία] Ἐρμῇ ὁμαγεία conj. Tyrwhitt.; at Mercurius Phileas carmen fuit epicum (v. Meineke Anal. Alex. p. 349). || 38. ἀρετὰς ἔξω Siebenk., Cor.; ἀρετὴν ἔξω Salmasius Exerc. Plin. p. 186, frustra. Dele interpunctionem quæ est post vocem εἰσεται. || 39. κόμμα] ἔμμα e conj. Salmasii Siebenk. et Cor. || 45. τῆς σφενδόνης codd.; em. Casaub.
- P. 140. 19. καὶ εἰς τὴν ἐκτὸς editt. ante Kr. || 26 et 30. Γα- δειτανῶς ABI, Γαδειρανῶς E et m. sec. l Cor. || 27. Πα- ταουινῶν A. || 46. Ἰσον] ο, ὅσον ACI. || 47. Post μᾶλλον excidisse τὸ διάστημα censet Grosk.; contra Kramer legi vult: μᾶλλον (sc. ὁ ἀριθμὸς) καὶ σχεδὸν τι τοσοῦτος ὅσος ἔστιν ὁ τοῦ μήκου. Legendum puto: ἀπεισι τοῖς διαστήματι vel διόχῃ δὲ μᾶλλον. Literæ AI ob præcedens N facile negligebantur. || 50. Ἐρῶδιαν ABCI. Φαρυκίδης] Philisti- des ap. Plin. 4, 22, 36, 120.
- P. 141. 2. παντήκοντα] τριάκοντα AE. Cf. p. 223, 42. || 4. ἐκ τούτου] margo o; ἐκ τοῦ ABCI. || 6. κοινῇ μέντοι] etc.] Hæc quum ratione inconcinna interponantur, aut corrupta sunt, aut nonnulla ante vocem κοινῇ exciderunt. Lacunam notarunt Groskurdus et Meinekius, quorum ille locum in hanc sententiam reſtingendum esse putat: [Τὰ μὲν τῆς νήσου μεσόγεια ἰδιωτικὰς κτήσεις πεποιήκασιν τῶν Γαδιτανῶν τινες] κοινῇ μέντοι etc. At tale quid de parvula hæc insula (Trocadero vel S. Sebastian) dicere Strabo vix potuit. Dixerit auctor litæ insulae, pascuis olim clarissimæ, nunc totum villis Gaditanorum exædificatum esse (coll. p. 140, 37: ἦν, sc. νησὶς, ὅσπερ ἀντίπολιν πεποιήκασιν τῇ Διόδωρ). Itaque scripsimus ἐκείνης μέντοι [νῆν] (συν) ὥκειται πᾶς ὁ αἰγιαλός. Meinekius suspicatur ante κοινῇ excidisse aliquid de primis Gadium incolis, qui insulam Erytheam colonis frequentaverint, nullis assumtis Iberis, aut Iberis, qui ante Tyrriorum adventum tenerent, ejectis. Quibus expositis commode inferri po- tuisse sequentia, quorum hæc sententia sit ut litus com- munitur Tyrios et Iberos incoluisse dicatur. || 8. λέγοντας] λέγεται Ald.; Cor. || 9. Γαδειτανῶι ABCI, Γαδειρανῶι cor- rect. C. || 10. ἀποικίαν] no, ἀποικίας ABCI. || 12. Κάπην] Κάπην C. || 13. ἀκρα [τὰ] ποιοῦντα Cor. || 16. Ἐξίτανῶν] no, Ἀξίτανῶν ABCI. || 21. καὶ inter versus addit h. || 26. 27. τοὺς.. τοὺς.. τοὺς] τοὺς.. τοὺς.. τοὺς B (?) no. || 28. προκείμεθα] καθεσθαι CI. || 29 et 34. Ἀβῶλυκα codd., Ἀβῶλυκα editt. ante Kr. || 29. ἐκ omis. editt. ante Kr. inde a Xylandro. || 34. οὐ ante φησὶν recte inseruit Corayus. Falsa sunt quæ contra disputat Groskurdus, nullam exstare prope Calpen insulam opi- natus. || 35. καὶ τὰς πλαγκτῖνας [δὲ] καὶ Cor. || 37. Γαδει- ρίτας C. || 51. τίς ἐν τις BC; ἐπὶ ἐν τις Cor. || 52. παρά- λογον] παρὰ λόγον BCI, Cor.; ἐν e Casaub. conj. addidit Kr. et Mein.
- P. 142. 2. ὁπήρξ] ὁπήρξ editt. ante Kr. inde a Casau-

- homo. || 3. στυλίδα] στήληδα B. In margine A prima manus annotavit haec : Στυλίδιον δὲ καὶ νῦν τοῦτο καλεῖσθαι. || 11. ἐκέρχων B et Ald. || 16. στρατιᾶς codd.; em. Cor. || 26. τῶν ejec. Cor. || 31. στήλιν editt. ante Kr. || 39. ἀμφοτέρους εἰκέναι τὰς Στήλας mavult Kr. || 44. εὐκρίγραπτον C et Eustathius ad Dion. 64. || 47. ἐφαίνοντα AB, ἐφαίνονται C, ἐφαίνοντα no, Eustath. l. 1. || στήλιν editt. ante Kr.
- P. 143, 6. φασιν] φησιν codd.; em. Cor. || 12. πότιμον Meinkeius post εἶναι lin. 11 collocavit; εἰς τὸ ὕδωρ πότιμον δὲ εἶναι editt. ante Kr.; ἥς τὸ ὕδωρ πότιμον, κλῆν τὰς conj. Piccolo; legam πότιμον(δν), coll. p. 209, 24 aut εἰς ὕδωρ π. || 17. τοιούτων om. Cor. || 21. ἀναδύξιν m. sec. C. || 29. διαλιπόντων ABC. || 30. ἔχον] ἀνέχον conj. Xyl. || 34. καινῶς codd.; em. Cas.; inaniter, Guarinus. || 35. ἀντιπάθειαν] ἀντίποιαν codd.; em. Xyl. || 47. ἀναδύξιν] ἀναδύξιν C. || 49. εἰδ'] εἰδ' ABC; ὥσπερ] ὥσπερ Ald. || 54. εἶναι ἄν τινα] [εἰδὲς] εἶναι τινα Cor. || 52. ἔχει] Epit.; ἔχει ABC.
- P. 144, 1. συνεζαίροντα] συνεζαίρονται I; idem perperam voluit Casaubonus. || 2. ἐκείνη] e Casauboni conj.; ἐκείνην codd., quod erat retinendum. || ὅλον om. BC; ἡ om. editt. ante Kr.; γέννηται I, γέννηται editt. ante Kr. || 3. πάλιν δ'] addit Epit. inter versus. || 8. ἡμέρα...νυκτὶ Ald. || 9. ἡ τοῦ ἡλίου περιφορὰ codd.; em. Cor. || 9. ποτὶ...ποτὶ Ald. || 12. ἐναυσίαν Epit. || 13. ζωδίου] Epit.; ζωδιακοῦ ABCI. || 14. ἀρχεσθαι τε δοιδεῖν Epit.; ἀρχεσθαι δεῖν ABCI; em. Kr. || 17. τὸ πλάγιος] εἰς τὸ πλάγιος Cor. || ὑπερέχει] ὑπερέχει C, ὑπερσχεῖ editt. ante Kr. || 21. ἐπορχῇ k Cor. || 26. λέγειν ACI; τὴν ἡμερησίαν BCI. || 28. πάλιν] εἰτα E. || 32. ἐναυσιαίας Eghl, Cor., Mein., sicuti est lin. 12. Sane ulterutro loco mutandum fuerit. || 37. δὲ] δὲ BC. Cor. || 40. τῇ ἡμερησίᾳ χρόνῳ καὶ τῇ νυκτερινῇ] ex Kramerl conj. Dübnerus; τῶν ἡμερησίων χρόνων καὶ τῶν νυκτερινῶν codd., quod retinendum, in antecedentibus vero pro τεταρτημῶας legendum esse τεταρτημῶας, eodem Kramerio proponente, censeo. Corayus dedit τεταρτημῶας δὲ τὸν ἡμερησίον etc.; Groskurdus δὲ vocem ante τὸν ἡμερησίον excidisse putavit. || 41. οἷόν τε] correct. in B; οἷοντα ABCI; πολλὰς] τὸ π. Ald. || 44. ἡ καὶ ἰσάκας m. Mein.; legendum est ἡ καὶ ἰσάκας δὲ. Ceterum verba ἡ καὶ ἰσάκας om. C; Corayus dedit : ἡ τοὺς Γαδερίτας etc. || 45. τὰ om. Cor. || 47. τὰ... γινόμενα recte ejecit Cor. || 49. γίνεσθαι Cor. γενέσθαι codd.
- P. 145, 5. ἐκίστου] ἐκίστον codd.; em. Cor.; ἐκίστω Pætz.; ἐν ἐκίστῳ Grosk. || 6. ἀναλογίαν] ἀνωμαλίαν editt. ante Kr. || 14. Τάπη] ἡ BCI, editt. ante Kr. || 16. τριάκοντα] v' BCI. || 21. τις τὸ] τις καὶ τὸ Ald. || 22. γέν.] Lege γινόμενας cum Corayo; in latinis pro *tunc facta lege quæ subinde sunt*; οὐδ' e Casaub. conj. addunt Coray., Kr. et Mein. Ac sane addendum est, nisi fort. in antecedd. pro xān legeris ἄν. Male locum nostrum intellexit Groskurdus, qui lin. 20 οὐδ', quod legitur ante v. ἐπὶ, tolli voluit. || 27. πλημμυραῖν] πλημμυραῖ codd.; em. Grosk.; τε recte om. B. || 32. εἰς ἔδαρος πολλάς, καὶ φύλλα Cor., quod sane mavelis; ex codicum lectione πολλάς referendum ad πηχυαῖα. || 36. οἶδαμεν] οἶδομεν m, εἶδομεν Bh (ex corr.) no || 39. δὲν ejec. Cor. || 40. ἡ ejec. Cor. || 44. καὶ τῶν Γαδ. editt. ante Kr. || 49. τοὺς τράγοις τὰς ὀκτῆνας B (?) Ald., τὰς τραγικάς πηχὰς I. || 42. μολίβδου AB Mein.
- P. 146, 1. ἐμπορεῖαν AB. || 4. ἐμπορεῖα codd. et pditt. ante Kr. || 6. αὐτὸς] αὐτὸς codd.; em. Xyl. || 13. εἰς ejecit Cor. || 14. Πρεπτανησὶν AC. || 24. οἱ μὲν δὲ] πρότερον] τριχῇ Strabonem scripsisse putat Groskurdus. || 28. Γαλατικοὺς] Γαλατικὴν codd.; em. Kr. || καὶ πολ.] καὶ πολ. recte Corayus. || 33. τῆς om. E. || 39. τὰ] τὸ Ald.
- P. 147, 7. Τῆς Καμένης, τῶν Καμένων Epit.; fort. leg. h.
- I. τῆς Καμένης opinatur Mein. Reliquis locis legitur τὸ Κέμενον vel τὰ Κέμενα (p. 157, 42) || Ἀλκαειῶν, = Καλκιδῶν A, Ἀλκιδῶν I, Ἀλκιδῶν C, Ἀλκιδῶν B (?) Ald., Ἀλκιδῶν Cor. Ἀλκαειῶν δὲ nominat Polyb. 2, 14, 8. 3, 47, 9. = Kram. || 17. ὁσπερ] ὥσπερ Casaub. Ceterum Ukertus Geogr. l. 2, 2, p. 233 legi vult : τοὺς μὲν Κελτας τῆς Ν. ἐπαρχίας ἀπέφηνεν Ἀκυτανοὺς τε ὥσπερ καὶ οὐνοϋς, quod interpretatur : « er lies die Kelten in Narbonitis und die Aquitanier wie früher », additque hunc loci sensum confirmari iis quæ leguntur p. 157, 19 : Ταῦτα μὲν ὅπερ τῶν νεομένων τὴν Ναρβονίτιν ἐκικράτιαν λέγομεν, οὐς πρότερον Κέλτας ὀνόμαζον. At ex his nihil aliud sequitur nisi Celtas, qui proprie sic dicuntur, incolae esse Narbonitidis; minime vero inde colligitur Narbonensem provinciam ex Strabonis mente jam Cæsaris tempore ita constitutam fuisse, ut Celtarum istorum sedibus circumscriberetur. Sane quidem Augustus in Narbonensis provincie constitutione nihil fere mutasse videtur, putarique possit in Strabone ad verum rem traducendam esse scribendo : τοὺς μὲν Κέλτας τῆς Ν. ἐπαρχίας ἀπέφηνεν, ὥσπερ καὶ οὐνοϋς, Ἀκυτανοὺς δὲ προσέθηκε τεσσαρεσκαίδεκα etc.; at quum pleraque quæ de Gallie divisionibus Strabo tradit, mirum in modum perturbata sint, nostro quoque loco erit auctoris potius quam scribarum subesse videtur. In antecedentibus Strabo de Gallia trifariam divisa loquens regionem inter Cemmenum montem et Alpes interiectam Celtis assignat, provinciam vero ibi non memorat, quam hoc certe ambitu ab Augusto demum institutam esse crediderit. Ignoravit utique Cæsarem de tribus Gallie partibus ita exponere, ut provincie, quasi Italiae partis, nulla haberetur ratio; adeoque a Cæsare quoque, sicut sub Augusto, quattuor Gallie partes distingui, si adnumeraveris provinciam Narbonensem. || 18. « Αἰγῆρος » Αἰγῆρος BI (?) Ald., Αἰγῆρος C, Ἀγῆρος A, Αἰγῆρος o manu sec. ad marg., et sic habet Epitome constanter ac Ptolem. 2, 7. Sed infra Αἰγῆρος semper scribitur hoc nomen in codd., unde eam formam hic quoque restituit Corayus. = Kramer; Αἰγῆρος scr. Mein. || 22. ἔταν] ὅ τι ἄν codd.; em. Kr. || 23. ἀξία] ἀξίον no, editt. ante Kr. inde a Cas. || 27. ἐστὶν om. Ald. || 39. ὥσπερ εἰρηται] Quum in antec. Strabo de his nihil dixerit, Xylander et Grosk. scribi voluerunt ὥς εἰρησεται, Corayus vero, probantibus Kramerio et Meinkeio, ὥς εἰρηται verba transponi jussit post v. οὐσαν lin. 40. Mihi verba corrupta esse videntur. Lego : καὶ γὰρ πολλαχόθεν ἔχει (vel δίδεται) σύρρους, ὅσπερ αἰρεται (vel οὐς πληροῦται). Miror neminem in isto πολλαχόθεν ἐστὶ σύρρους offendisse. De hoc vocis αἰρεται usu v. St. Thes. || 42. ὁσπερ] ὥσπερ AB. Mein. || 43. προῖοντι] παρίοντι Ald. || 54. λέγομεν] λέγομεν ACI; em. Cas.
- P. 148, 13. Σάλλως] Σάλλως AB, Σάλλως C, Σάλλως E. || 15. ὡς εἶπον πρότερον] Nihil de his in antec. Strabo dixerat. Quare verba hæc asteriscis inclusit Corayus; Groskurdus p. 146, 36 post verba τῇ Πυρήνῃ excidisse putat : καὶ πρὸς τὴν θάλατταν ὁ Οὐαρος ποταμὸς, ὃς ἀπορρίπτει τὴν Ναρβονίτιν, vel tale quid, quo nostro loco lector emendetur. Kramerus verba loco suo mota esse censet, eaque poni velit post v. παρὰ τὸ λεγθὲν σχῆμα (lin. 12). Corruptela locum laborare mihi verisimilius esse videtur. Varum fluvium, a quo versus orientem 20 stadiorum intervallo Nicaea distat, versus occasum autem 60 stadiorum intervallo Nicopolis sita est, vulgo Italiae et Narbonensis provincie terminum dici constat; jam vero Strabo suo ævo ita rem habuisse dicit : τῆς μὲν Ἀντιπόλεως ἐν τοῖς Ναρβοννίτιδος μέσσι καμμένης, τῆς δὲ Νικαίας ἐν τοῖς τῆς Ἰταλίας, ἡ μὲν Νικαία ὑπὸ τοῖς Μασσαλιώταις μένει καὶ τῆς ἐπαρχίας ἐστίν, ἡ δὲ Ἀντιπόλις τῶν Ἰταλιωτῶν ἐξετάσσεται, κριθέουα πρὸς

τοὺς Μασσαλιώτας καὶ ἐλευθερωθεῖσα τῶν παρ' ἐκείνων
προσταγμάτων (p. 153, 17; coll. p. 153, 5). Hæc mo-
nenda erant, si quis accuratius finium rationem indicare
voluit. Igitur Strabo nostro loco Vari fluxii mentionem
fecisse satis habens, scripserit: οὗτος δ' ἐστίν, ὡς εἰπεῖν
ἀπλούτερον (vel, quod malim, ὡς εἰπεῖν κοινότερον
cf. p. 159, 28), ὅριον τῆς Ν. || 16. καὶ τῆς Ἰταλίας post
ὕπαρχει δὲ in codd. leguntur; transposuit Kr. || 19. καὶ
ante τοῦτο delendum esse recte monuerunt Grosk. et
Mein. || 20. ἐπαρχίας C, ὑπαρχίας ABEI. || 24. « Post
δὲ folium intercidit in A, illamque vocem, quæ ultima
est paginae, excipiunt initio-sequentis οὐ πολὺ (p. 149,
41). Est autem illud folium quaternionis primum,
quodque ei adjunctum fuerat ultimum (p. 157, 42-
159, 4) itidem intercidit. Eadem desiderantur in ghi. »
KRAMER. || 25. Ταράσκωνος no, editt. ante Kr. Cf.
Ptol. 2, 9. || 26. Σέξτια] o man. sec.; Σέξτια cett. codd.
Cf. p. 149, 40. || 34. Κορτίου] Κορτίου BCI; Οὐγέρνου
ex correct. B; οὐν γέρνου Cl et pr. m. B; Ταράσκωνος o.
|| 40. εἰς ejec. Cor.; ἄλλοι τοσούτοι codd.; em. Kr. || 41.
καὶ Σκ.] Coray; καὶ ἐκκυγγομάγου Cl; καὶ ἐκ Σκίγγ. B;
ἐκ Σκ. Ald. || 43. καὶ delendum; om. Mein. || 44. ἐκκοισιν
ἐπτὰ editt. ante Kr. || 45. Φωκίων codd.; em. Xyl. ||
48. αὐτῇ] Malim αὐτῇ cum Grosk. et Mein.; ceterum in
editt. ante Kr. legabatur: τετελείχεται δὲ καλῶς καὶ αὐτῇ
καὶ ἡ πόλις. || 52. Φωκεῖσιν BC.

P. 149. προσαχθέντας] προσαχθέντας C. || 11. νενόμισται]
ἐνενόμισται Ald., unde ἐνενόμιστο Cas. || 19. δὲ εἰς] δὲ
οὐδ' εἰς Im; unde Corayus: τούτων δ' οὐδεὶς τῆς μούχας
γίνεται. || δ' ante οὐ addidit Buttmannus. || 30. 'Ρόνη]
Vocem inclusit Corayus. 'Ρόνη καὶ 'Αγάθνη probabiliter
leg. putat Casaubonus, collato Plinio 3, 5, 33: *Agatha... atque ubi Rhoda Rhodiorum fuit, unde di-
ctus... Rhodanus amnis*. Rectius oppidum 'Ροδανουσία
vocari videtur ap. Scymnum, quem dicunt, et Ste-
phanum et Sidon. Apollin. 1, 5; quare 'Ροδανουσίαν καὶ
'Αγ. scribi voluit Vossius ad Melam 2, 6, qui a Plinio
Rhodam Iberiae cum Rhodanus Galliae confundi putat.
Denique Kramerus: « Suspiciari possis 'Ρόνη verbum
hoc receptum esse ex margine, ubi fort. ad ea, quæ
proxime præcedunt, adnotatum fuerat 'Ρόνη. || 32. Ταυ-
ροέντιον] Ταυρέντιον BCI; e Casaub. conj. em. Cor. ||
33. Σαλλίων BC. || 40. προσελαβον Mein.; Σέξτιος] Σεξί-
τιος (ex Σέξτιος ortum) BCI. || 41. Σάλλιας B. || 49.
ἐπὶ delendum esse palet; om. editt. inde a Xyl. || 51.
τοὺς τράχωνας] τοὺς τράχωνος ABCI, em. Kr. || 52. παρ-
έδωκεν editt. ante Kr.; ἐν [τῇ] πόλει Coray.

P. 150, 4. 'Αδεντίφ] Lege 'Αδεντίφ ut Cor. et Mein.;
'Αδεντίφον codices præbent p. 195, 20; ἔχον] ἔχοντες
codd.; em. Cor. || 13. οὐτ'] οὐδ' Mein. || 23. τοὺς ante
τοιοῦτους om. BI. Cor. || 25. πόλεις] αἱ πόλεις BC; μι-
σθοῦμενοι] μισθοῦμεναι BI; unde editt. ante Kram. αἱ
πόλεις μισθοῦμεναι; Meineke τοὺς δὲ πόλεις x. μισθοῦμε-
ναι. Recte Kramerus: « Tam impedita est oratio ad-
jectis sive αἱ πόλεις sive πόλεις, ut neutram a Strabone
profectum arbitrer. » Itaque istud πόλεις in margine
adscriptum ad explicandum vocem κοινῇ, dein in ordi-
nem verborum irrepsisse suspicatur. Legendum esse
puolo: τοὺς μὲν ἰδίᾳ, τοὺς δὲ πολλοὺς κοινῇ μισθοῦμενοι,
nisi præstat τοὺς δὲ ἐπὶ πολλοὶς x. μ., quod proposuit
Piccolus. || 35. ἐπαρχίαν] ὑπαρχίαν codd.; em. Cor. ||
38. Σαλλίων codd. || 42. εἰς om. BCI. || 45. αὐτὸν] αὐτὸ
codd.; em. Cor. || 48. Σήτιον] Σίγιον codd.; e Palmerii
conj. em. Cor. || 50. πάλιν om. E. || 54. ἔμφορσον B.
P. 151, 1 et 4. 'Αρελάται] Kr.; 'Αρελάται codd. Cf. p. 179, 39.
|| 8. 'Διδύρις] 'Ιλλίδρις BC, quod præstat; 'Ιλνιδίρις
Ald. || 13. τὸν asteriscis inclusit Cor. || 14. ἀπὸ] ὑπὸ
Mein., sicut etiam lin. 87, recte. || 17. ἐπὶ [δὲ] θάτερα

Cor.; ἐπὶ θάτερα [δὲ], e Kr. conj. Mein. || 19. 'Ορεῖς]
'Ορεῖς codd.; em. Grosk. || 'Ραύραρις] 'Αραυρις ceteris
scriptoribus; idque hoc loco reponendum esse videtur,
monentibus Tschukke ad Melam 2, 5, 6, Groskurdio,
aliis. || Βαίτερα] = Βλῖντερα A, Βαίτερα BCI; Βηττέρα
Cor., monens tamen in nott. aut Βαίτερα cum Sieben-
keesio, aut potius Βηττέρα scribendum fuisse: ita enim
nominatur hæc urbs in nummis (v. Eckh. doct. I, 1,
p. 67). At alteram formam magis commendat codd.
scriptura, actuentur Ptolem. (2, 9), Steph. s. v. Βαι-
ταρροῦς, Inscript. ap. Gruter. p. 272, 10, Mus. Veron.
p. 418, 5. Ubique autem, excepto Ptolemaeo, duplici
p scribitur. » Kramer. || 27. τὴν] τὸ ACl. Epit., τὸν
Ald. || 31. ἐνίστανται] Lege συνίστανται cum Corayo et
Mein. || καὶ ἡ] καὶ om. Cor.; ἡ om. I. || 33. τὸ inseruit
Cor.; μελαμβόριον codd. || 35. κατακλίσθαι] Id ferri vix
potest; κατακλίσσεται conj. Casaub.; melius κατακλῖ-
σθαι Mein. || 37. ἀπὸ] lege ὑπὸ cum Mein. || 40. In latinis
pro *exaruerit* lege *cōncreverit*. || 42. ὁμοίως] ὁμοίως
AB, quod merito receperunt Meinekius et Groskurdus;
deinceps pro δὲ aut τε aut δὴ legendum. || 44. τῇ ὁμοί-
οτητι] πρὸς τῇ ὁμ. Grosk. et Mein.; quod mirum quan-
tum affectatum foret. Ceterum vulgata ferri nequit.
Similiter laborat quod deinde legitur καὶ τὴν, cuius loco
καὶ ταύτην Corayus, καὶ τοιαύτην Groskurd., καὶ οὕτω
τὴν αἰτίαν Casaubonus proposuerunt. Legerim... ὁμοίους
τε καὶ λείους καὶ ἰσομεγέθεις. Καὶ τῆς ὁμοιότητος ἐπὶ τὴν
αἰτίαν ἀποδεδώκασιν ἀμφοτέρω. || 46. οὐ καδ' ἐαυτοὺς]
οὐ omisit Corayus, nescio an recte; οὐ καδ' ἐαυτοὺς
[γενέσθαι, ἀλλὰ] ἡ ἐξ ὑποῦ καλ. Grosk.; οὐ καδ' ἐαυτοὺς
γενομένους minus apte proposuit Kramerus; Meinekius
fortasse delenda esse censet verba οὐ καδ' ἐαυτοὺς. Quæ
quum hoc loco impedimento sint, fortassis leviter
mutata transponenda sunt in lin. 49, ubi verba ἡ παρ'
ἄλλου λαβὼν tum demum non inepta sunt, quum in
antecc. legeris: Αἰσχύλος] ἡ καδ' ἐαυτὸν] καταπαθὼν. ||
47. μεταβάλλειν codd.; em. Corayus; Mem deinde inse-
ruit ἡ; Xyl. inserendum putaverat ἀλλ'. || 49. ἡ παρ' ἄλ-
λου λαβὼν (καταπαθὼν Ald.) fortasse a Strabone non scri-
pta esse censet Meinekius. || 54. σάφ.] εὐ Dionys. Hal.
Ant 1, 41; θούρος] mgo ἡί; θυρος (sic) A, θυρδ; Cghi,
θηρδς BI.

P. 152, 1. μέμφη AI et correct. B; πέμφη I et man. pr.
B. || 4. σε Ζεύς Mein., recte, opinor. || 5. ὑπαρχίων e
Casaub. conj. Cor. || γογγύλων] στοργύλων no et prim.
man. gk. || 6. οὐ βαλὼν] συμβαλὼν codd.; em. Salmasius
Exerc. Plin. p. 42. || 7. διώσει] Cor.; διώσει codd., nisi
quod διώσεις sec. man. h et Ald.; διώξει conj. Salmas.;
διώσεις Leopardi et Hermann. || 8. οὐ] sec. man. Bh, i
et mgo o; οὐν ABCI. || 9. ἰμβάλλειν codd.; em. Cor. ||
20. εἰς τὴν Σκ. editt. ante Kr. || 23. ἀπείργαστο bene
Cor. et Mein. e conj. Tyrwhitt. Deinde a voce φέρων
usque ad v. Πυρήνης (p. 155, 6.) duo intimi quaternio-
nis folia exciderunt in A. Eadem desiderantur in ghi. ||
29. Μάριος] Τίμαιος codd.; em. Xyl. || 31. προσχώσεως
o man. sec. || 34. ἐνέγκωτο BCI; em. Casaub. || πάλιν
τῇ] πολυτάλῃ codd.; e Tyrwh. conj. em. Cor. || 47.
ἐπταστ.] πεντάστομον Cor. || 49. ἀπὸ Μασσαλίας BI.,
nisi quod ἐπὶ habet B manu secunda; em. Xyl.

P. 153, 4. εἰκοσι] η' C. || 4. τῆς δὲ ὅσον ἐξ. editt. ante Kr.
|| 7. ἐπείχισαν codd.; em. Casaub. || γε] τε codd.; em.
Cor. || 11. τῶν χωρίων τῶν ἐπιπέδων Ald. || 20. ὑπαρ-
χίας codd.; em. Cor. || 27. εὐποροῦσαι vel εὐποροῦσι δὲ
Grosk. || 28. ἡ om. E. || 33. τὸν] τὸ Cor. 47 et 52.
Κουάρων codd. || 51. οἱ μὲν οὐν Σάλλιας] Non Salyes sed
Cavari in isto 700 stadiorum spatii planitiem eique im-
minentes montes tenebant. Quare οἱ μὲν οὐν Κασούροι
reponi jussit Groskurdus; sed quum non videas quo

pacto Καούρα in Σάλας abire potuerit, fortasse gravius ulcus latet. Inter Druentiam et Isaram juxta Rhodanum præter Cavaros erant Σαγλαννοί sive Σηγαλλαννοί (Ptol. 2, 9 p. 146) vel, ut Plinius dicit (3, 5, 34), *Segovel-lani*, quibus Ptolemæus Valentiam urbem attribuit. Fieri igitur potest ut Strabo scripserit: οἱ μὲν οὖν [Καούρα οὖν] Σεγουελλαννοὶ τὰ τε πάλαι etc. || 53. Ἰκόνιοι || infra p. 169, 35 Σαχνοί codd. In tropæo Alpium ap. Plinium 3, 24, 136 juxta Medullas collocantur *Uzeni* (ad *bourg d'Oisans* sec. D'Anvillium; ad hod. *Oze* sec. Durandium), qui quum ab Iconiis vix diversi fuerint, quaeritur an apud Strabonem leni mutatione Οικόνιοι vel Ουκόνιοι reponendum sit.

P. 154, 2. Καούρων || Κλουάρων codd.; καὶ Ουάρων verba ex varia scriptura præcedentis Καούρων orta ideoque delenda esse statuerunt Xylander. Siebenk., Coray., Kram., Meinek.; Salmasius pro πόλιν legi voluit πολλήν et sequentibus duorum fluviorum (Drunæ scilicet aliisque minoris) nomina subesse putavit. Id nihili esse patet. Casaubonus legendum proposuit πόλιν Καούρων Δουρίωνα; in quibus Luerionem e Strabone p. 169, 8 arripuit; at ibi de monte (hod. *Lubéron*) juxta Druentiam correctio sermo est. Alius vir doctus (in *Mém. de l'acad. des inscr.* t. 27, p. 128) Arausionem (*Orange*) urbem, *Aigues* fluvio aliquo minori fluvio appositam, intelligi voluit. Gosselinus hodiernos *Ouvèze* et *Mède* fluvios memorari suspicatur. Quod probans Groekurdus in verbis καὶ Ουάρων latere credit nomen *Carpentoracles* (*Carpentras*), quam Strabo fortassis Καρπέντορον vel Καρπεντάρωνα vocaverit. Ukertus (*Geogr.* t. 2, p. 2, pag. 136) in Καούρων et Ουάρων agnoscere sibi videtur nomina corrupta fluviorum qui nunc vocantur *Rubion* et *Jabrou*; urbem vero, cujus mentio excidit, fuisse dicit Ἀκουσίωνα a Ptolemæo memoratam, quam non diversam esse putat ab *Anconno* (hod. *Anconne*) Itinerarii p. 553. At *Anconne* oppidum inter fluvios istos situm non est. Vides quantopere hæc in meras retrusa sint conjecturas. Ceterum ne ἀσύνβολος discam, ego proposuerim: οἱ περιρρέοντες Ουασίωνα πόλιν... καὶ Ουασίων. Vasio (*Vaison*), opulentissimum Vocontiorum oppidum, exstat in sinistra ripa *Ouvèze* fluvii, quem antiquitas urbi fuisse cognominem facile concesserit. Hæc vero nominum similitudo in causa fuerit ut urbis nomen a scriba quodam omitteretur; deinde autem quum καὶ Ουασίων in καὶ Ουάρων abisset, alius quidem populi modo memorati nomen subesse putans, in margine annotavit Καούρων, quod postea in ordinem verborum receptum est, ejecto nomine fluvii alterius. || 4. Οὐνδαλον || *Vindatum* apud Liv. Epit. lib. 61 et Oros. 5, 13, sicut *Sorgas* apud Florum vocatur *Vindaticus fluvius*. Quare Οὐνδαλον ap. Strab. scripserunt e Casaub. conj. Siebenk. et Coray.; recte, opinor; contra Kramerus l. litteram fortasse ab ipso Strabone, sicut in Viriathi (Ουριάθου) nomine, omissam esse suspicatur. || 5. Ἀνιδάρβος || Xyl.: Ἀνοδάρβος CB, Αινιδάρβος correct. in B; Αινιδάρβος l; γναῖος δ βάρβος Ald. Infra p. 158, 22 codices: Ἡνιδάρβος. || 8. δ Ἀρεμ. B. || 10. εἰς τὴν Δουρίωνα || Convenit inter viros doctos τὴν Δουρίωνα non diversum esse a Δουρίωνα, quod legitur p. 169, 8, ubi Salyes pertinuisse dicuntur μέχρι Δουρίωνος καὶ τοῦ Ποδανοῦ. Jam quum p. 153, 44 Strabo dixerit τὴν μεταξὺ χώραν τῶν τε Ἀλπεων καὶ τοῦ Ποδανοῦ μέχρι τοῦ Δρουεντία ποταμοῦ Σάλας οἰκοῦσι, D'Anvillius (*Notice de la Gaule* p. 38) et Corayus aut ceteris quoque locis Druentiae nomen reponi voluerunt, aut Druentiam alio nomine Durionem vocari suspicati sunt. Fugit eos (quod per litteras me docuit

vir doctus istorumque locorum peritissimus) jugum montanum quod juxta dextram Druentiae ripam porrigitur, etiam nunc vocari *Lubéron* sive *Lubéron*; unde patet nostro loco pro Δουρίωνα legendum esse Δουρίωνα, quod jam Casaubonus reponi voluit. Mannertus (*Geogr.* t. 2, p. 84), eoque præeunte Kramerus et Meinekio utroque loco Δουρίωνα et Δουρίωνος scribi iusserunt. Salyes nonnisi usque ad Druentiam pertinuisse *teruntur*, deinde vero patet montanum regionis tractum a Aeria non tam versus Rhodanum extendi quam ortum versus et meridiem. || 12. δ Ἰσάρος B. || 16. εἰς τὴν Ουένναν editt. ante Kr. || 17 et 21. Ἀλλοδρόγων || « Ἀλλοδρόγων codd. et editt.; sed i, quod paullo post exhibet E, infra p. 193. 203. 765 ed. Cas. omnes codices constante exhibent, idque a Polybio et plerisque scriptoribus graecis in hoc nomine usurpatum fuisse testatur *Stephanus* v. Ἀλλοδρυγες. » Kramer. || 21. Ἀλλοδρυγες B, Ἀλλοδρυγες BCl. || 28. ἀπὸ δὲ αἰῶν codd.; em. Cor. || 30. τῆς Ἀμύννης || τῆς μεγάλης codd.; em. Kr.; Ἀμύννης codd.; p. 173, 29; Πηλεμένη corrupte p. 170, 7; Ἀμύννης; e Casaub. conj. Siebenk. et Cor. || 32. Ἀλλοδρόγων codd. Σεγγοσιάνων B, Σεγγοσάδων C, Σεγγοσιάδων l. || 33. Ἐγγοσιάνων BC, Ἐγγοσιάνων l. || 34. Σηκουανούς Cor. ubique; Αἰδοῦσιους codd.; em. Cor. || 35. Ἀγικασίους. Ἀγίγονας scripsit Corayus. Ceteri quamquam codicum scripturam non mutant, et ipsi tamen Lingones a Strabone significari communi consensu. At reliquis locis quibus ejus populi mentio fit (p. 161, 9 et 173, 31), recte vocantur Ἀγίγονες; neque video quam probabilitatis specie contendas Ἀγίγονας scribarum errore abiisse in Ἀγικασίους; contra vero quum in Ptolemæi tabulis inter *Æduos* et *Lingones* et *Lesos* Belgicæ ponatur regio *Vadicasiorum* (Ὀυαδικασίων; sic ed. Wilberg in Ptol. 2, 7, p. 139, 9; vulgo *Ουαδικασίων*), dubitari nequit quin apud Strabonem pro καὶ Ἀγικασίων scribendum sit καὶ Ουαδικασίων vel fortasse Ουαδικασίων. De sedibus *Vadicasiorum* in varias sententias viri docti abierunt. Nam quum Ptolemæus l. l. dicat: μεθ' οὓς (sc. Μέλδους) πρὸς τὴν Βαλγικὴν Ουαδικασίους καὶ πόλιν Νοϊόμαγος, de *Meldorum* autem regione haud recte statuerit, nonnulli similiter etiam de *Vadicasiorum* regione erratum esse putaverunt, quam Valesius circa hod. *Chalon-sur-Marne*, Harduinus prope hod. *Chateau-Thierry* fuisse censuerunt, dum Scaligerus *Nœomagus* in hodierno *Noyon de la Picardie* reperisse sibi visus est. D'Anvillius (*Not.* p. 667, 487) *Vadicasios* in hod. *Valois* (*Vadus* ævo medio) degisse caputque eorum hod. *Ves* fuisse putavit. Reichardus *Nœomagus* cum hod. *Vassi* componit. Rectius Ukertus, Forbigerus, Klepertz, Sprunerus, alii, Ptolemæi tabulis insistentes, *Nœomagus* in hod. *Neville* (inter *Bar-sur-Seine* et *Mussy d'Évêque*), Cluverius vero et Mannertus in hod. *Nuits* superasse censent. Quorum illud ob nominum rationem veri est similis; quamquam *Nuits* quoque oppidum, haud ita longe ab Arare dissitum, quod cum *Vidubia* Tabulæ Pext. Reichardus componit, in *Vadicasiorum* ditione fuisse perprobabile est; nam comparato cum Ptolemæo Strabone vix est dubium quin *Vadicasii* a meridie *Tricasiorum*, quorum caput erat *Augustobona* (*Troyes*), usque ad Ararem, inter *Æduos* et *Lingones* medii, pertinuerint. || 41. συμπεσόντων codd.; em. Xyl.; συμπεσόντας Siebenk.; συμπεσόντων Cor. || 47. Ουάλλαι h. l. codd. || 48. Ἀρρομικούς (sicut latini scriptores) B Cor. || 51. χρόνων codd.; em. Zieglerus ap. Kram. || 52. Ουάλλαι BC, Ουάλλαι l, editt. ante Kr.; τῶ Ποδανοῦ editt. ante Kr. addunt ante τῶ P. || 54. Κε-

- θυάρας *B*, Καθάρους *I*, Κατάρους *C*; Καθαράων *BCL*.
 P. 155, 6. Ἀρχομικαῖς... Ἀρχομικαῖν *Cor*. Inde a verbo Πυρρήνης desino incipiunt *Aghi*. || 11. ἔχουσα] ἐχούσας *ABl*, ἔχουσιν *C*; em. *Coray*. || 12. Λάτιον] Λάτειον *codd.* || 14. προστάγμασι] ο; πράγμασι *ABCl*. || 19. ἐκζύλων... ἐκ λήθων *por*. || 24. Οὐκοντιών] Οὐκόντων *codd.* || 30. Ταρούσκων] Ταρράσκων *edit.* ante *Kr.* || 31. καὶ ante εἰκοσι *add. BCl*. || 34. Οὐλοκῶν] Οὐλοκῶν *Cor*. || 33. Τεκτοσάγας] Debebat Τεκτοσάγας, sicut infra lin. 47. Τροχμοὶ pro Τρόχοι, sec. Arcadium De accent. p. 58, 15 et Stephan. Byz. v. Τεκτοσάξ. || 48. Τολιστοδόγιοι] Τολιστοδόγιοι *ACl*, Τολιστοδόγιοι *B*, Τολιστοδόγιοι *edit.* inde a *Xyl.*; ω pro o dedit *Kramer*, quod praebent *codd.* p. 468, 39 et 485, 25; idem usurpasse Eratosthenem testatur Stephanus v. Τολιστόδοιοι. || 49. τε ejiciendum; γε scripsit *Cor*. || 51. τὴν] ejiciendum; τὸ *no.* || 52. Τολιστ.] Eadem lect. varietas quam l. 48 νοτάτ. Ceterum cum Meinekio legas : Τρ. καὶ Τολιστ. [οὐτ'] ἐκτός. || 54. ἄλλων] τῶν ἄλλων, quod deinde mutatum est in τὸν ἄλλον, *C*; τὸν Γάλλον *conj.* *Toup.*; τὸν Γαλλικὸν *conj.* Groskurdus.
- P. 156, 2. Οὐδὲ] ἄλλ' οὐδὲ, omisso δ' post v. Παύσους, *edit.* ante *Kr.* || 5. Aut καὶ aut τε ejiciendum. || 6. Σκίπινος] Patet legendum esse Καίπινος et similiter l. 10 et p. 158, 6 Καίπινος, p. 158, 6. Καίπινος || 12. ὑπὸ ejiciendum; ὅς] οἷς *BCl*; αἶ *Cor*. || 13. καταπορευθεῖσιν *Cl*, καταπορευθεῖσαις *Cor*. || 19. χρυσὸν *edit.* ante *Kr.* || 28. τῆς Καλπηκῆς] ejiciendum. || 39. ἐν] ὡς *codd.*; em. *Xyl.*
- P. 157, 4. Σηκουάνα *Cor*. ubique. || 5. Καλέτας] ὑαδέτους *codd.*; em. *Xyl.* || 6. Πρεττανικὴν *AC*. || 13. χρήσασθαι] χρῆσθαι *Cor*. || 25. Λεγε Ἄκνιρ. ubique. || 35. ἀδοξα τὰ πολλὰ, [τὰ] μὲν *Mein.*, recte, opinor. || 38. Quae leguntur inde a. v. ἡ τοσαύτη usque ad v. ποταμοῖς δυοῖν, p. 159, 4, folii factura in *A* desiderantur. Eadem lacuna est in *ghi*. || 43. ὁμοῦ [τι] σταδ. *Cor.* et *Mein.* || 46. Ὀσκων] sic *Kr.*; Ἰόσκων *codd.*; Οὐβίσκων *Xyl.*, *Cor*.
- P. 158, 1. Ναμνιτῶν] Ναμνιτῶν *Cor.*, sec. Caesarem, Plinium, Ptolemaeum. « Quae scriptura ut verisimilis, ita tamen certa non est, alterique favet singularis *Namnis*, qui exstat in titulo ap. Orellium I, p. 98. » *Kramer*. || 8. Πρεττανικῆς *C*. || 8. Κορβιλῶνος] Κοριθηλῶνος *codd.*; Κορβιλῶνος *Xyl.*; Κορβιλῶνος dedit *Corayus*, quum sic nomen scribatur lin. 2. Locus, hoc certe nomine aliunde non notus, nescio an sit Κοράκων λιμὴν quem p. 165, 20 Strabo ex Artemidoro memorat. || 9. ταύτη] ταύτης *codd.*; em. *Cor*. || 22. Κονουενῶν *codd.*; mutavit *Kr.*; δ addidit *Cor*. || 23. συγκλῶδων] Lege συνηλῶδων cum *Corayo* || Ὀνησίων.] Hi aliunde non noti sunt; *Monesios* *conj.* *Xylander*, collato Plinio 4, 33 § 108, qui *Monesios* memorat; idque a codicum scriptura abest proxime; longius recedit quod Wesselingius, Mannertus, *Kramerus* legi malunt : *Κωνουενῶν* (*Convenarum Thermæ* *Ant. Itin.* p. 457). Nihil mutandum esse, quum regio hæc aquas calidas quam plurimas habeat, censet *Ukertus*. || 25. Αὐσχίων] Ψαυσκίων *codd.*; em. *Xyl.* || 28. Οὐελλάιοι] Οὐελλαιοι *C*. *Cor*. || 29. Ἀρουήριος *C*. || 30. Δεμουσικῆς] Δεμοθρίκας *codd.* || 35. Ῥουτηνοὶ] Ῥουταινοὶ *Bl*, Ῥούταινοι *C*. || 38. Ῥουτινοὶς *C*. || 39. Λατίον *codd.*; em. *Cor*. || 40. οἱ ante Ῥωμαῖοι *edit.* ante *Kr.* || 43. Νεμυσσός] Νέμυτος (*Augustonometum*) scrib. conjecit *Casaubonus*, probabiliter. || 44. Κήναδον] Κμήναδον *BCl*; Γήναδον *edit.* ante *Kr.*; Καρνοῦτων] Καρνούτων *codd.*; em. *Xyl.* || 50. Οὐερμυγετόριγος *C*. || 52. ἡρόδαρον *codd.*; em. *Xyl.* Pro Δομήτιον *Mein.* ubique Δομήτιον scripsit.
- P. 159, 1. Οὐερμυγετόριγξ *C*; δ ejiciendum; Μανδιβούλων *codd.*; em. *Xyl.*; Alesia est *hod. Alæse*, non vero, ut olim putabant et ipse in Nominum indice dixi, *hod. Alise*. || 2. τοῖς Ἀρουήριος, i. e. Avernorum sub Verdingetorige duce confederationi. || 4. καὶ omis. *edit.* ante *Kr.* || 12. Βιτύτου] Βιτίτου *codd.*; Βίττου *Ald.*; em. *Kr.* || 14. Λουήριος] Λουήριος ap. Athenæum p. 152. || 15. φίλοις] Lege δγλοις cum *Corayo* ex Athenæo l. 1. || 17. διασπείρων] σπείρων *Ald.* || 21. δ] οὐ *codd.*; em. *Cor*. || 27. Βέλαγας] Βέλαγας *codd.*; em. *Cor*. || 39. εἰκόνας... μία] εἰκόνας...μίαν *Corayus*, adeo ut de anaglyphis aræ lateribus insculptis vel de statu in ipsa ara positis cogitandum foret. At nihil cogere ut ita statuamus censet *O. Janus* de simili opere disputans in *Verhandlungen d. Gesellschaft d. Wiss. zu Leipzig*, 1854, p. 126. || καὶ ἄλλος μέγας] καὶ ἄλλως μέγας *Corayus*, quod nihil est. Idem ad vers. gall. t. 5 p. 146 probat virum doctum nescio quem, καὶ ναὸς μέγας proponentem, quod verum puto, quum ad tradita proxime accedat; καὶ ἕσος μέγα *conj.* *Toup.*; καὶ ἀνδριάς Καίσαρος μέγας *conj.* Groskurd.; καὶ ἀνδριάς μέγας *Kramer*; καὶ ἄλλος [ἀνδριάς] μέγας scripsit *Meineke*; at quisnam crediderit Strabonem lectori divinandum reliquisse ejusnam magna ista statua fuerit? Putari posset in μεγαστοπο latere Σεβαστοῦ, adeo ut scripsisset Strabo καὶ ἄλλη Σεβαστοῦ. Alia conjectura in promptu foret si ad Augustum transferre liceret institutum Sesostridis, qui fortium populorum ab ipso devictorum nominibus phallum in cippis appinxit. || 40. Σεγοσιανῶν] Σαγοσιαθῶν (sic) *Al*, Σαγοσιαθῶν *B*, Σηγοσιαθῶν *C*; em. *edit.* || 41. καίμηνου] καίμην *codd.*; em. *Xyl.* || 41. Δοῦβιος] Δαίγης reponendum esse et hoc loco et p. 160, 2 monuit *Palmerius*, probantibus *Goeselino*, *Falconero*, *Kramero* et *Meinekio*; recte; Strabonis non esse errorem et reliqua ejus narratione intelligitur. || 47. Σηκοανῆς (sic) *A*, Σηκοανῆς *ngo* *A* man. pr.; Σηκοανῆς *BCl*; em. *Cor*. || 48. ῥέων primus eiecit *Siebek*.
- P. 160, 2. Δοῦβιος] *Cl.* p. 159, 41. || 3. Αἰδούων] Ἐδούων *ABl*, Ἐλούων *C*. || 4. Βίβραγχα *C*. || 9. Ἐδοῖος *codd.* || 12. Ἐδοῖος *codd.* || 14. τοῦ ante διαίροντος om. *edit.* ante *Kr.* || 19. Ἐλουήττιοι] Αἰτουήττιοι *codd.*; e Cluverii *conj.* em. *Cor*; *Ναντουάται* *conj.* *Xyl.*, *Casaub.*, *Siebek*. || 20. Ἀδούλα] Διαδουδύλα *codd.*; e *Xyl.* *conj.* em. *Siebek*. || 21. Ἀδούας] Ἀδδούας *Cor*. || 22. Λάριον] Λαρίαν *A* hoc loco. || 26. Ῥετοὶ *codd.*; Οὐνδολιγοὶ *ABl*, Οὐνδολιγοὶ *C*; ἀπείων et ὑπεραπείων *B*, recte. || 37. Σηκουάνας *ACl*; δὲ addidit *Kr.*; [ἀλλ'] οὐ τοσαύτην scripsit *Corayus*. || 39 et 43. Πρεττανικ. *AC*. || 46. ἡ eiecit *Cor*. || 42. δ' add. *Cor*. || 43. τὸ add. *Cor*. || 49. ἔλουητανούς *codd.* || 53. τόπων inclusit *Cor*.
- P. 161, 4. Σελουηττίους *ABl*; Μηδιοματριχοὶ *AC*. || 8. δὲ Λουηττίους *A*. || 9. τῶν om. *edit.* ante *Kr.* || 9. Αἰδουοὶ] οἱ δοῖοι *codd.* || 15. Οὐάριων *ABC*. || 18. εἰκοσι] ἡ' *C*, ὅκτω *B*. || 22. Τρηούριος] Τρηούργοι *A*, Τριούργοι *BCl*; em. *Siebek*. || 24. Οὐδίοι] Οὐδίοι *Al*, Ἰμβροὶ (sic) *C*. || 26. Τρηούργοις *Al*, Τρηούργοις *C*, Τριούργοις *B*. || 27. πλησίον in uno *B* legitur. || 32. Σάηβοι *Al*. || 33. Ante v. ἐξαλαυνόμενοι excidisse Οὐδίοι *conj.* *Cluver.* || 34. νυνὶ fort. ortum ex antecq. ηου putat *Kr.*; ὁραίνῃ *conj.* *Picc.*; possis : [οὐ] νυνί. || 37. Νερδίων *codd.*; mutavit *Xyl.* || 38. Ἀτρεδάτοι h. l. *codd.*; em. *Cor*. || 39. Ἰεβοῦρνος *ABCl*. || 40. Μορίον *Mein.*; Σουεσίωνες *codd.* || 43. Ἀτρεβατῶν *C*, Ἀτρεβατῶν *A*. || 47. συμπλέκοντες] συντέμνοντες *Im*; συντέμνοντες καὶ συμπλέκοντες proposuit *Casaubonus*, collato *Cesare* *B. G.* 2, 17 : *incisis atque inflexis*. || 48. οὐσας] ὄντας *codd.*; em. *Cor*; fortassis leg. esse τοὺς λόγους. ὄντας *conj.* *Kr.*; ἀπέρραττον] ἀναρρ. *codd.*; em. *Grosk.* || 54. Σηκοάνα *ABCl*, nisi quod in *A* prima manu scriptum erat Σηκοάνα; deinde Παρήσιοι *AC*.
- P. 162, 9. Πρεττανικὴν *AC*. || 14. ἄλυσαι] ἄλυσαι *C* et

Cor.; recte, puto, nisi quod cum Groekurdio malim ἀλό-
οισι. Ceterum ferrets eatenis non vela tendere sed anco-
ras revincire solitos esse Caesar 3, 13 prodiit. Quare
ancorarum mentionem apud Strabonem fortasse libra-
riorum culpa excidisse putat Kramerus. Cui sententiae
refragatur ἑταῖρον vox. Ante v. ποιῶσι excidisse τὰ
κλῶτα probabiliter censet Groekurd. || 19. μῆ] ἡ codd.;
e Casaub. conj. em. Siebenk. || 24. Βόιοι] βίοι codd.;
em. Xyl. « Rectius foret βοῖοι vel βοιοί. » Mein. Deinde
καὶ οἱ Σόνους C (?) et editt. ante Kr. || 27. οἱ Σίσμοι
δ' εἰσὶν οὗς Τιμίους codd. Vide not. ad p. 53, 1. Ante
Ὅσίοιμοι editt. ante Kram. inde a Xylandro addiderunt
ἐνθένδε δὲ, quod asteriscis inclusit Corayus. || 30. ἐκεί-
νος ἔχειν ἦτορ Ald. || 32. Σηκουάνος A. || 33. δ νῦν] οἱ
νῦν Bl. || 34. ἀρημάνον ABCI. || 45. δὲ καὶ κατὰ Ald. ||
46. συναγαγαντοῦντας BCno.

P. 163, 1. te inseruit Kramer.; [καὶ] ἐκ τῶν dedit Corayus;
malim cum Meinekio : αὐτῶν καὶ τῶν, quum ἐκ αἰσπί-
ν in καὶ abierit. || 9. ῥαδίως] ῥαδίας Cor. || 10. δὲ καὶ] δ'
ἐκ codd.; em. Cor. || 11. ἐκβάλλονται codd.; em. Cor. ||
10. οἱ τὰ] οἱ μέντοι E. || 16. σύμπαντας incl. Cor. φεί-
ραντες? Picc. || 17. ἀρβόοι [καὶ] καταλύοντο Cor. || 21. παρὰ
ἡ παρὰ Cor. || 25. παροικούντας codd.; em. Cor.; ὥστα
οὐτα codd.; em. Xyl. || 27. Βαλῶν] Βάλων h. l. codd.
præter E. || 28. Σουσσ.] Οὐσσώνας codd.; em. Xyl. ||
32. τὸ ante τῶν συμμ. om. editt. ante Kr. || 36. « Quum
σχιστός ipse etiam χιτώνος species sit (frequenter enim
memorantur σχιστοὶ χιτῶνες), apertum est falsam esse
oppositionem. Hinc suspicor post χιτῶνων excidisse πο-
δῶν, quibus jam recte opponuntur σχιστοὶ χειρῶντο. Χι-
τῶνας ποδῆρας ipse Strabo memorat (p. 145, 48) de
incolis insularum Cassiteridum : μαλὰ γλαῖνοι ποδῆρας
ἐνδεδυμένοι τοὺς χιτῶνας. » MEINEKE Vind. p. 44. || 38.
μακροί.] ἀκρόμαλλος (summis pilis villosus) codd., quod
mutavit Corayus. Codicum lectionem servavit Meineke.
Neque mutandi causa suberat. || 39. οὗς λαίνας [Ἑλλη-
νες] καλοῦσιν Groek.; οὗς λαίνας καλοῦσιν οἱ Ῥωμαῖοι
οἱ μέντοι καὶ ἐν Casaub.; καλ. οἱ Ῥωμαῖοι καὶ μέντοι
καὶ ἐν Tonp.; κ. οἱ Ῥ., ἐν μέντοι τοῖς Corayus. Sanam
esse codd. scripturam censet Kramerus in Add. et
Meinek. Nescio an pro Ῥωμαῖοι leg. sit Μορίνοι, qui
populus Gallicae regionem maxime septentrionalem obti-
nebat. || 41. ὑποδιθέραι] Lege ὑποδιθέρους cum Co-
rayo. Cf. p. 468, 30. || 44. μάδαρις] μαίρις ABI, μῆρις C,
μάρις Epit.; μάταρις Scaliger (ad Virg. Catal. p. 282),
Turnebus (Adversa. 9, 7), Siebenk., Coray; μάδαρις
Dindorf. in St. Thes., Kr., Mein., collato Hesychio :
Μάδαρις, τὰ πλατύλογχα τῶν καλῶν (sic legerim pro
τῶν κρεάτων; τῶν δοράτων conj. Albert). || 47. ἀρίμενον]
Boh; ἐρίμενον ACI. || 50. μετὰ] μὲν ἀπὸ Cor. || 53. In
latinis lege : *Itaque periculum est si quis insuetus,
nec non si lupus ad eas accedat.* Corayus verba ὥσπύ-
τως καὶ λύκῳ explicat οὕτως, ὥσπερ ἀνὲ καὶ λύκῳ προσ-
επλάζε. Quod ferri non posse recte monet Groekur-
dius. Ceterum cf. Aristoteles H. An. 8, 6 : μάχεται δ' ὅς
καὶ λύκῳ.

P. 164, 1. Verba τοὺς οἰκούς ἐκ σάνιδων ... ἐπιβάλλοντες
Groekurdus transponenda opinatur post v. Ἰταλίας,
lin. 5. In latinis pro *magno imposito fastigio lege multo
imposito stramento.* || 19. Παρ' ἀπασιν BCI. || 28. Ante
v. ὅταν Meinek. in Strab. edit. lacunam notavit. Idem
in Vind. p. 44 : « Mire, inquit, φερὰν dixit de iudicia-
lium censurarum multitudine; magis etiam mirum τὰς πο-
νιὰς δίκας largum agrorum proventus portendere dici.
Sed nescire me fateor quo pacto hæc expediam, nisi
loco suo mota dicas et transferenda post τῆς Ἰταλίας
(lin. 5), ubi de ovium saumque cultura agitur; quam-
quam ne hoc quidem loco aptissime posita esse fateor. »

Interpres gallici verba ὅταν τε φερὰ τοῦτων ὅς verterunt :
*aux époques les plus remarquables par l'affluence
des druides, in annotatione vero suspicantur fortasse
quædam excidisse, adeo ut Strabo hæc fere dixerit :
Les Gaulois ont une grande vénération pour les cha-
nes, et s'imaginent que les bonnes récoltes arrivent
aux années où cet arbre prospère (c'est-à-dire où il
donne une plus grande quantité de gruit).* Quæ omnia
sunt longe petita, neque quidquam video cur Strabonis
verba in mendo cubare putemus. Φερὰ δὲ πᾶν φονεύ-
σιν similiter dicitur atque dicere licet φερὰ φονεύσιν (Cf. φερὰ
προδοτῶν, πορνῶν etc. ap. Demosth. et Æschin.). Ca-
pitulis vero damnati statim temporibus magna cum soler-
nitate tanquam primitiæ diis immolabantur, et ejusmodi
sacrificia numini erant omnium gratissima. V. Diodor.
5, 32, 6 : Τοὺς γὰρ κακοῦργους κατὰ πενταετηρίδα φυλά-
ξαντες ἀνασκοποῦντο τοῖς θεοῖς καὶ μετ' ἄλλων ἀπαρχῶν
καθαγίζουσι, πύδας παμμεγέθεις κατασκευάσαντες. Casaub.
B. G. 6, 16 : *Supplicia eorum, qui in furto aut in
latrocinio aut aliqua noxa sint comprehensi, gra-
tiora diis immortalibus esse arbitrantur : sed, quum
ejus generis copia (φερὰ) deficit, etiam ad innocen-
tium supplicia descendunt.* Igitur quo major erat ma-
lificorum proventus, eo major apud deos gratia ini-
merat, eoque ampliorem frugum proventus numen
largitum esse sperabant. || 20. ἄλλοι] οἱ ἄλλοι (sc.
Bardi et Vates) Corayus cum eoque Meinek. At
Bardos et Vates non diversa credidisse monere vix atti-
nebat; vox ἄλλοι potius Gelas et Zamolxididis discipulos
subindicat. (Forte fuit καὶ Ἀδοὶ vel Ἀδοί, quum Gela-
rum et Dacarum nomina sæpe promiscue adhibeantur).
|| 43. [εἰς] τὴν θέαν conj. Groek., quod ob sequens τῶν-
την ferri nequit; probabilis verba τὴν θέαν post τῶν-
ponenda esse censet Kramerus, probante Meinekio. ||
50. ὑπαναντίας codd.; e Cas. conj. em. Cor. || 50. δὲ]
γὰρ editt. ante Kr. et Meinek. probabiliter. || 51. εἰς
νῶτον] Ἀνθρῶπον γὰρ κατασκευάσαντες τύπτουσι μαχαίρᾳ
κατὰ τὸν ὕπιν τὸ διάφραγμα τόπον. Verba sunt Diodori
(5, 31, 3), qui quum sua ex eodem Posidonio prōdi-
derit quem Strabo quoque ob oculos habebat, *quæro an
istud εἰς νῶτον genuinum sit.* Diaphragmati adjacent
costæ inferiores quæ græce dicuntur νόται πλευραί. An
igitur fuit : εἰς νότον πλευρὸν vel εἰς νόδας [πλευράς] μαχαί-
ρᾳ? Vocem πλευράς scriba omiserit ob similitudinem vo-
cis sequentis. Quo commisso, alius quidam νόδας muta-
verit in νῶτον. Cf. locum similem de Iberum sacrificiis
humanis p. 431, 45 : παραλθὼν καὶ εἰς τῆς πλευρᾶς εἰς
τὴν καρδίαν etc. Contra quod apud Strabonem p. 128,
20 legitur : ὅταν πληγὴ ὑπὸ τὰ σπλάγχνα ὑπὸ τοῦ ιερο-
στόκου, bene habet, neque erat cur Meinek. Kramero
obtemperans ὑπὸ particulam ejiceret. Nam quum Lusi-
tani non solum ἐκ τοῦ πλώματος victimæ, sed etiam ἐκ
τῶν σπλάγγων vaticinia pelerent, ictus letalis ita diri-
gendus erat, ut illæsa manerent viscera.

P. 165, 1. ἔϋλον codd.; em. Cor. || 6. Σαμνιτῶν] « Σαμνι-
τῶν CA, sed in hoc ut in mutatum manu secunda;
Ναμνιτῶν Siebenkees. ex Tyrwhitti conjectura, quem
Corayus quoque secutus est, η tamen pro i ponens ut
supra (p. 158, 1). At Samnitis Ptolemæus 2, 8, 6 etiam
memorat his in partibus a Namnitis diversis (Cf. Mar-
cianus in Geogr. min. t. 1, p. 552 ed. Didot.). Dionysius
Perieg. (571) autem eadem agens de re cum habeat
ἀγανθὸν Ἀμνιτῶν plerique quidem levissima mutatione
Ναμνιτῶν scribendum censuerunt, sed probabilior tamen
est Casauboni opinio, qui illud nomen respondere arbi-
tratur Strabonis Samnitis, omisso σ, ut in Edetanis,
Exitanis, aliis. » KRAMER. Apud Steph. Byz. legitur
Σάμνον, πόλιν Πρετανίας, ubi Pretanie nomine Gallie

- provinciam hodie *Bretagne* dictam intelligi vult Meinekius. Quod a vetere geographia abhorret. Probabilius Ukertus (*Geogr.* 2, 2, p. 556) suspicatur Bacchi cultum, quem in Gallia vel insula Galliae obtinuisse plurimi produnt, nonnullos Britanniae regioni vindicasse.
- § 8. ἐπισομένους] glossam vel variam lectionem praecedentis vocis διασκομένους esse monet Kr.; ἐπὶλλαγμένους scripsit Coray, quem sequitur Meineke. § 15. φερύσας] φερύσας codd.; em. Xyl. § 16. μέρη] μέλη Cor., fort. recte.
- § 17. τούτο] Velim tούτου cum Cor. et Mein. § 28. καὶ [τῆς] χώρας editt. ante Kr. § 29. Bp.] Περστανική AC. § 30. Δήμητραν] Δήμητρα Cor. § 30. φιλόνοιχοι] « Miror non offendisse criticos. Quid dicere debuerit Strabo, docent haec Herodoti (1, 135) de Persis: εὐπαθείας τε παντοδαπὰς ἐπιτηδεύουσι καὶ δὴ καὶσι μίσγονται. Itaque pro φιλόνοιχοι scribendum arbitror ἡδονικοί, mutatione facili; minus enim placeret φιλόδοχοι vel φιληδονικοί, quo usus est Olympiodorus ap. Bekk. An. p. 1429. » MEINEKIUS. Arrident haec comparanti Diodorum 5, 32, 7: Γυναικας δ' ἔχοντες εὐαίεας, ἥμισυ ταύταις προσέχουσιν, ἀλλὰ πρὸς τὰς τῶν ἀρρένων ἐπιπολικὰς ἐκτόπως λυτῶσιν. εἰσθασι δ' ἐπὶ δοραῖς θηρίων χαμαὶ καθεύδοντες ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν παρακοίτοις συγκαλίσθαι. Τὸ δὲ πάντων παραδοξότατον, τῆς ἰδίας εὐσημμοσύνης ἀρρηνιστοῦντες τὴν τοῦ σώματος ὄραν ἐνκόλως ἐτέροις προλενται, καὶ τούτο αἰσχροὺν οὐκ ἔχοντα. Ceterum quod codices praebent φιλόνοιχοι ex eodem Diodoro 5, 28, 5 defendere licet; nihil igitur cogit ut legatur ἡδονικοί vel, quod mihi in mentem venit, φιλομείρας. § 46. Bperr.] Περστανική AC h. l. et in seqq. Eamque scripturam ubique apud Strabonem reponendam esse supra jam monuimus.
- P. 166, 14. τοῦ om. codd. § 24. ταῦτά [τε] δὴ bene Cor. et Mein. § 33. ἔθνη] ἔθνη codd.; em. Mein. § 37. ἀπὸναις] ἀπὸναις codd.; e Cas. conj. em. Siebenk. § 46. Μενεπαίος] Μασσαπίος codd.
- P. 167, 6. Καπιτωλίω Bl. § 7. σχεδὸν τι] τι σχεδὸν codd.; em. Cor. § 2. οὕτως] οὕτως codd.; em. Xyl.; οὕτω Cor. § 11. λυγούρια] « ἄλγυούρια codd., λυγούρια editt., et infra λυγούριον infra p. 168, 46 codices exhibent. Sed plerique scriptores v in hac voce praeferrunt, eamque formam, quam restituit, Theophrastus et Dioscorides constanter usurpant; ἄλγυον videatur ex α male repetitis. » KRAMERUS. Apud Scylacem (*Geogr.* m. t. 1, p. 94) legitur: οἱ δὲ Φοίνικας ἔμποροι εἰσάγουσιν αὐτοῖς μέρον, λίθον Ἀλγόνιον, ἀπρὸς ἐξαράκτους, κέραμον ἀπικόν, καὶ χυός. In quibus quid sibi velint verba ἀπρὸς ἐξαράκτους nemo hucusque eruit; nam quod Gallius scribi iussit κάπρους ἐξαράκτους, *apros castratos*, id quod voluit vir graecarum literarum rudis, significare nequit, neque cetero mundo immundas istas bestias jungi credideris. Corruptam esse vocem ἐξαράκτους recte monuit Hemsterhusius (v. Steph. Thes. s. v.); legendum ἐξορύκτους, uti dixi in not. ad Scyl. Quod alteram vocem attinet, ΑΠΡΟΥΣ litterae orae sunt ex ΑΓΓΡΟΥΣ, in quibus latet λιγύρους. Αἰθας λιγύρος legitur apud Josephum A. J. 3, 7, 6; de ceteris nominis formis, λιγυρίς, λιγύριον, λιγγύριον, λιγγύριον, λυγούριον, λυγούριον, λυγούριον, λυγούριον v. St. Thes. v. λιγύρος et λυγούριον. Lapis ille, teste Theophrasto De lap. c. 28, erat ἡλεκτρον ὀρυκτόν. Scylax igitur λίθον Αλγόνιον (i. e. χυτόν λιθὸν θαλῆν) et λιγύρους ἐξορύκτους eodem plane modo composuit quo apud Strabonem iuxta θαλῆ σκαῦν memorantur λυγούρια. § 15. καθίστατο πᾶν] καθίσταται ἂν legendum videtur, quod e Kramerii conj. rec. Mein. § 21. ἡ add. Cor. § 23. Bp.] Περστανών AC. § 24. δὲ] τε Cor., Mein.; πολυράγοι] πομφάγοι Epit. § 40. ἱκανῶς [ἂν] δόξειε ἂν inseruit Corayus; ἱκανῶς δόξει scripsit Meinekius. § 41. λέγων] τὸ τῶν codd.; λέγων conj. Mein. in Vind. Str. p. 44; in Sifabonis editione τὸ τῶν intactum reliquit, sed ante τοῦ τῇ x. laconum indicavit. Interpres gallicus, de graecorum verborum corruptione nihili momens, vertit: « Néanmoins pour ce qui regarde la position géographique par rapport au ciel, il parait raisonner assez conformément aux principes de l'astronomie. Il dit très bien aussi, en parlant des peuples voisins de la zone glaciale, qu'ils manquent absolument etc. Quae e latinis potius quam e graecis translata esse dixeris. Groskurdus legit: ... τοῖς πράγμασι τοῖς τῇ καταφυγμένῃ ζώνῃ πλησιάζουσιν. [Οὐκ ἀπίστως δὲ λέγει καὶ] τὸ τῶν καρπῶν κτλ. At jungi non posse πράγμασι πλησιάζουσι tum alii tum Meinekius recte monuerunt; scribendum fuisset ἰδιάζουσι vel προσήκουσι vel simile aliquid; nam πλησιάζουσι ad regionem sive ad incolas referendum est. Omnino sensum loci interpretes non satis assecuti videntur. Nimirum Strabo qui Thulen insulam merum figmentum esse neque unquam Pytheam regiones istas adisse putat, ac terram habitatam multo minus quam Massiliensis iste voluit, versus boream pertinere statuit, necessario ea quoque quae de indole istarum regionum Pytheas narravit, auctoritate destituta esse censet, ceterum concedit figmenta haec ad ea quae rerum caelestium doctrina et mathematicae scientiae placita postulanti, recte accommodata esse, adeo ut hinc probabiliter speciem assumant et fidem mereri possint videri. Cf. p. 245, 17: διὰ δὲ τὴν ἀγωνίαν τῶν τόπων τούτων οἱ ... μυθοποιούντες λόγου ἤξιόνται καὶ δὲ Πυθέας δὲ Μασσαλίως τῆς καταφύεσσο ταῦτα τῆς (lego περὶ τῆς ταύτης) παρωκεανίτιδος, προσχίματι χρώμενος τῇ περὶ τὰ οὐράνια καὶ τὰ μαθηματικὰ ἱστορίᾳ. Jam quod verba Strabonis attinet, scripserim: ... τοῖς πράγμασι, [παρὰ fortassis addendum] τοῖς τῇ καταφυγμένῃ ζώνῃ πλησιάζουσιν ἵστορῶν καρπῶν εἶναι. Piccolo conj.: τοῖς [γὰρ]... πλησιάζουσιν [οὐκ ἔ]τοπον x. Pro πράγμασι nescio an Strabo dederit πλάσμασι. § 43. ἄλλοις] ἀγρίοις probabiliter scripsit Cor. Mein. Quod contra monuit Fuhrus (*De Pythea* p. 140) ἀγρία λέξεσιν contradictionem in adjecto haberi posse, id nihili est. Quodsi exemplis opus est, v. Aristophan. Plut. 298, Thesmoph. 451. Mihi in mentem venit pro ἄλλοις fuisse ὁμοῖς, quae lenior est mutatio, sed sensum fundit minus aptum. § 45. γίνετα] γίνετα veli Mein. Deinde ἔχει pro ἔχαι ACB. § 48. σταχῶν] ἀσταχῶν B; ὅλιως] Kram.; ἄλλω editt. ante Kr.; ἄλλως codd.; ei γὰρ ἄλλως conj. Fuhr.
- P. 168, 7. Σαβάτου αἰας (sic) ACBI, Σαβάτου Οὐδα B, Σαβάτων Οὐδα ok. § 12. Ἀλβιγγανον] Ἀλβιν ταυνός A, Ἀλβιν ταυνός C, Ἀλβινταυνός I, Ἀλβινταυνός B. § 13. Ἰγγανον] Σιγγανον A, Σιγγανον C. § 17. τοῖς Ἀλ.] Lege ταῖς A. § 18. Ἀλκία] sic constanter codd.; rectius foret Ἀλκεια, ut scr. Cor. § 19. Ἀλκίονα] vocem corruptam videri ex Ἀλκείνα monet Kramer.; Ἀλκίονα conj. Grosk. § 10. ἐπὶ] ἐπὶ codd.; em. Cas. § 20. Ὀκρᾶ] B ex correct.; Ἀκρᾶ ABI, Ἀκρᾶ C § 24. Ἰντιμαλίων ABC. § 26. Ἀλβινταυνόν A. § 28. Δεκινῶν] Δεκινῶν BI Ald. § 39. ἀπὸ] καὶ codd., quod intactum reliquit Kramerus; ἀπὸ editt. ante Kr.; praestat ex, quod Mein. dedit; nam καὶ et ex permantari saepius jam vidimus. § 30. προσεχῆς] προσεχῆς Cor., quod in ora hujus naturam non cadit; προσεχῆς vero de ora usurpari e Strabone aliisque scriptoribus probavit Kramerus. § 33. πρὸς τῇ θαλ. Bk Cor., Δίγυας] Δίγυας ACI et pr. m. B § 25. πρὸς τῇ θαλ. k Cor. § 36. ἐνταῦθα τὰ δὴ παμπόλλην Ald. § 37. τὴν] τὴν Epit. § 44. γίνον] γυγῆνοι ABC, γυγῆνοι Ald.; τε γίνον Cor. § 46. λυγούριον Epit. Supra p. 167, 11 erat λυγούριον, sed ibi quoque λυγούριον potius scribendum fuerit. § 51. λιμὴν] πο, λιμένος ABCI.
- P. 169, 4. τινα] τινος codd.; em. Cor.; deinde τῆς παραλίας

- αὐτῆς legi vult Grosk.; leg. potius αὐτῆς τῆς π. || 8. Δουερῖνος] Δρουεντία e Danvillii conj. Coray.; Δουερῖνος e Mannerti conj. Mein.; at bene habet vulgata. V. not. ad p. 154, 10. || 12. ὑπεραλπίων B. || 21. φόρον] Ald.; φόδον codd. || 22. καὶ ἄλδ.] leg. fuerit ἡ ἄλδ. || 23. Οὐκοῦντιοι A, Οὐκόντιοι C. || 24. Ὀκούντιοι C, Οὐκόντιοι A. || 29. Οὐάλλας Cor. || 30. Οὐάρου] νουάρου ACIgin. || 35. Οὐκοῦντιοι ABCI. || 35. Ἰκόνιοι] Σικόνιοι codd. Cf. not. ad p. 153, 53. || 36. Μεδοῦαλοι C, Μεδοῦαλοι ABI, Μίδουλλοι Cor. || 36. οἱ περ] ὑπὲρ codd.; em. Siebenk. || 42. εἰσιν] Kram.; ἐξισιν Cor.; ἐστὶν codd., quod poterat servari. || 42. Δαρυντίος codd. || 42. ὅς] ὡς CI Ald.; idque probavit Cluverius (lt. Ant. 1, p. 458) qui in antec. ἐστὶν ejici voluit. || 48. γάρ] δὲ Ald. || 49. ἐν δὲ τοῖς Ald. || 51. ἀμπίκται Ald.
- P. 170, 1. Κεχλ.] κεκρμένη codd.; em. Xyl. || 4. Ἰδεόνου] Δονάτου margo A prim. manu. Donnius (rex, Cotti præfecti pater) vocatur in inscriptione arcus quem Segusiae Cottius Augusto dedicavit, et ap. Ovid. Ex Ponto 4, 7, 29. Deinde ἡ addidit Casaubonus; equidem pro καὶ legi velim ἡ. || 7. Ναν.] Μανιούσται B; ἡ Δημῖνα] Πηλεμῖνα ABCI, Πηλαμῖνα Ald. ἡ Δεμῖνα Cor. Cf. 154, 30. || 9. Ἀδουάλλας ABCI; em. Xyl. || 13. ἰδρμένον] ἰδρμέναι codd.; em. Xyl. || 20. εὐδάτους] εὐδότους A, εὐδῶτους BI. || 21. ὡς ἐνεστι] ὡν ἐν ἐστι ACI ὡν ἐνεστι B; e Tyrhwh. conj. em. Cor. || 23. δσν] δσον C Cor. || 23. Kram.; τι codd.; κατὰ τινας τόπους conj. Grosk. || 30. κομίζιν codd.; em. Cor.; φόρους] i et mgo hn; κόλπους ABCI. || 36. χρυσταλλοειδῶν I (?) et edit. ante Kr. || 39. ἀμφοτέρων codd.; em. Cas. || 50. εἰς suppl. Cas. || 53. στερομένους A, Mein. || 54. δυν.] μὴ δυν. po Siebenk.
- P. 171, 3. χρυσουργῶν codd.; em. Cor. || 6. τούτοις codd.; em. Xyl. || 7. δημοσίων codd.; em. Xyl. || 14. ἔθος] ἔθνος ACI; Δέκιον B. || 15. φεύγοντα Cor. || 18. καὶ om. Mein. 22. ἐλαφουργῆτος mgo A prima manu. || 23. Ἐπορεδῖαν Kram.; Ἐποραδῖαν codd. || 35. Οὐνδελικοί I et edit. ante Kr., recte puto, quum veram hanc formam omnes codd. habeant p. 172, 38. || 43. Αειπόντοι Ald.; Καμῶλοι codd.; em. Xyl. || 45. Βρέγαν καὶ Τενναῦν codd.; em. Xyl. || 49. Αικάτιοι Cor.; Κλαυτονάτιοι C, Κλαυτινάτιοι edit. ante Kr.; Clatenates ap. Plin. 3, 24. || 50. Πουκάντιοι] Πουκινάτιοι ap. Ptol., Rucnates ap. Plin.; fortasse igitur apud Strabonem Πουκινάτιοι scribendum esse monet Kramer. || Κωνσταντίοι] fortasse Κωνσταντίοι, monente Kramero; Κωνσταντίοι Ptol., Consuantes ap. Plin. || 52. Βρυγάντιον] Σικάντιον AI, Βικάντιον CB, quorum B supra β habet σ manu sec.; em. Xyl.; || Καμδόδουον] sic Kr.; Κανδόδουον codd.; Καμπόδουον edit. ante Kr. inde A Xyl.
- P. 172, 6. οἱ ejici vult Grosk. || 9. ἀνέδην] B, ἀνείδην C, ἀνείδην AI. || 17. πάγκας] τέχνας codd.; em. Cor. || 22. Ἀπέναντον] Ποίνινον e Cas. conj. Coray et Grosk.; at de alla Alpium parte h. l. et lin. 36 agi recte censet Kramerus; Ἄλπιον conj. Cluver. et Gosselin. Habitarunt in hoc tractu Οὐένωνας, Vindelicorum populus (p. 171, 50, 170, 14), Vennonetes et Venostes Plinii, in hodierno Vintchgau (Vennonesgowe sæc. XI). Igitur suspicari possis ab hoc populo Alpium partem vocari τὸ Οὐένωνιον ὄρος, quod in notissimum nomen Ἀπέναντον ὄρος depravatū fuerit. Hoc si nolis, a Breunis mons vocatus fuerit Βρευνών (Brenner). Ad hunc montem et ad Isaræ sive Isargæ fontes Itinerarium p. 275 et Tab. Peut. ponunt locum Vitipenum (Vitipeno cod. D, Vipetenum 5 codd.) || 23. Ἰσάραν] Ἰσαρον edit. ante Kr. « Ceterum hoc nomen non minus falsum esse quam quod sequitur (lin. 26) Ἀθησινός sponte sua apparet. Omnia bene se habent, si cum Gosselino statuamus nomina illa locum mutasse. »

- KRAMER. Eodem modo statuunt Groskurd., Forbiger Geogr. 3, 441, vir doctus in Smith Dict. of geogr. s. v. Athesis. Quibus obsecutus Meinekius pro Ἰσάραν scriptis Ἀθησινόν et pro Ἀθησινός dedit Ἰσάρας. Admitti hæc nequeunt. Nam si Ἰσάραν hodiernum Isar, Ἀθησινόν vero hod. Adige esse cum Gosselino statuas, quinam erit Ἀταγίς fluvius? Hodiernum Etsach esse suspicantur. Id vero nominum ratione minime commendatur; nam Etsach latine dicitur Isargus vel Isarcus, accolæque ejus apud Plinium Isarci vocantur. Contra vero sponte sese offert conjectura Isaram sive Isarum Strabonis non diversum esse ab Isargo sive Isarco, et Ἀταγίς nomine indicari hodiernum Adige fluvium, uti statuerunt Mannert (t. 3. p. 515) et Georgii (Geogr. 2, p. 226). Unde sequitur Atesium, qui in Istrum influere dicitur, non alium esse nisi Ænum (Inn). Porro Strabo Isaram et Atesinum ex eodem lacu profluere refert; quod etsi verum non sit, tamen a vero non longe recedit, siquidem Etsach fluvius et Sill fluvius in superiorem Inn fl. partem incidens e lacubus haud multum inter se dissitis prodeunt; at Isar fluvii fontes ab Adige fl. capite absunt longissime. Igitur si quid in Strabone mutandum est, pro Ἰσάραν legendum Ἰσάραν vel Ἰσάρων. Porro pro Ἀθησινός reponendum esse Aivoz et juxta Ἀταγίς exstilitæ variam lectionem Ἀθησιν (Athesis Romani dicunt) suspicor. Nimirum obelo notans literas tay quidam in margine correxerat τισ; has vero literas alius in textum perperam introduxit ita ut pro Αἶνος scriberet Ἀθησινός. Apud Plutarchum (Mar. Vit. c. 24 p. 499, 11 ed. Didot. et Moral. p. 245, 43 (p. 202, E) Athesin dici putant Ἀτισῶνα; ac sane ad Athesim pertinere ea quæ narrantur e collato Livio (Epit. 69) intelligitur. Nihilominus utroque Plutarchi loco pro τὸν Ἀτισῶνα legi velim τὸν Νατισῶνα, adeo ut Plutarchus Athesim cum propinquo Aquileiæ fluvio confuderit. || 34. Σουθήβον Ald. || 37. Φλυγαδία B Ald. || 38. Οὐνδελικών codd. et edit. ante Kr.; recte, opinor. || 38. καὶ δὲ Κλάνης edit. ante Kr.; Κλάνης Ald. || 45. ἐκάτερα Cor. || 48. Ἀρουπτινοὶ et sec. m. Ἀρουπνοὶ A, Ἀρούπτινον BI edit. ante Kr. || Μονήττιον Ald. || Οὐένδον codd. em.; Cor., coll. p. 261, 33. || 49. ὁ Ἐρῆος αὐτὸς] leg. ὁ Σαῦος, emendante Xyl.; literas ὀρη ex antec. αῶρη male repetitis ortas esse monet Kr. || 54. τὸν] τὸ Cor. || Πάμπορον] sic etiam p. 173, 3 codd.; legendum esse Ναύπορον recte censent.
- P. 173, 3. τὸν] τὸ Cor. Cf. p. 172, 54. || 6. ὁ Κλάπης] ὀγδόλαπης codd.; em. Xyl. || 17. Κευτρώων C. || 23. μέχρις Ἀντώνων ACI, μέχρις Ἀντόνων B; em. Xyl. || 25. Βαλλοάχοις AC, Βαλοάχοις Ald. || Ἀμμανοὶς ABC. || 26. Μασσαλιῶτιν Ald. || 29. Αἰμῖναν Ald.; Αἰμῖνην Cor. || 34. ἐτι] ἐπὶ codd.; em. Casaub. || 45. αἰσθανομένους BI Ald. || ἐκβάλλοντας CI Ald. || 54. φησὶν] φασὶν E.
- P. 174, 2. περιελθεῖν] παρελθεῖν inter versus addidit o, idque recte recepit Cor. || 11. ἐκατὸν add. edit. || τριάκοντα] v' BCI, πενήκοντα edit. ante Kr. || Οὐερβανός] ἄλλως Δάριος sec. m. in margine B, atque Δάριος legitur in k ex correct. Similiter l. 14. ad v. Δάριος in mgine B legitur: ἄλλως Οὐερβανός, idque recepit k. Ac sane lacuum nomina transponenda esse verisimilius videatur; edit. ante Kram. fluviorum nomina transposuerunt, Adduam Lario, Ticinum Verbanum tributantes. Attamen nescio an confusio hujus loci ab ipso Strabone veniat. Quamvis enim p. 160, 21 et 170, 11 Adduam in Larium influere, Larioque Comum appositum dicat rectissime, iidem tamen locis Adduam ex Adula monte profluere dicit, quod falsum est; sed recte haberet si Addua in Verbanum incideret, sicuti hoc loco Adduam ex Verbanis exire dicit. Similem igitur confusionem quidam nostro quoque

loco obtinere statuamus? || 14. Δάριος | Δάριον codd.; cf. p. 177, 40. || 15. τριάκοντα | v. BCL. || 27. Ταπαντίου codd. præter E. || 35. μέχρι και της E. || 36. την Ισπ. | Ισποκλιτίας E.

P. 175, 4. Post v. Ἀλκις supplenda : Συγχωρησαι μὲν οὖν δεῖ τὴν βάσιν, ut monuerunt Grosk., Kr., Mein. || 8. αἱ βάσεις και αἱ πλευραὶ codd.; αἱ πλευραὶ etiam editt. ante Kr. || 21. Ῥάβεναν h. l. codd. || 29. οὐλ addidit man. sec. in B. || 34. Ὀκρας | ἄκρας ABCI; μέχρι τῶν ἄκρων E; em. Cas. || 39. ἐκτὸν | διακοσίων legi voluerunt Gosselinus et Grosk., quia hic numerus supra lin. 4 e Polybio affertur (Cf. Polyb. 2, 14). « Sed ab aliis, non a Polybio Strabonem petiisse, quæ h. l. tradit, paullo accuratior utriusque loci comparatio abunde docebit. » Kram. || 44. ἀποικιόντα codd.; em. Cor. || 46. « Πεισάτιν Cor., ac per et efferunt codd. optimi (excepta tamen Epitome) omnibus pæne locis, quibus legitur sive regionis sive urbis nomen et in hoc libro et in octavo. Nihilominus Strabonem quoque communem nominis scripturam prætulisse, videtur colligi posse ex iis, quæ de ejus origine tradit p. 306, 7. Cf. Eusth. ad Il. v, 8, ad Dion. Per. 409. » Kram. || 51. μετὰ | additur man. sec. in B, unde habent ko et inter versus n. || 52. δις addidit Kramer, e Casaub. conj.

P. 176, 8. οὐ additum man. sec. in Bn, indeque legitur in ko. || 13. και om. Cor. || 15. ταύτης codd.; em. Cor. || καλουμένην | no, καλουμένης ABCI. || μὲν ἐν | μὲν ὑπὸ Ald. || 24. ὑπερῶν C et editt. ante Kr., recte. Deinde δε om. Ald. || 53. παραπλησίως Kr.; παραπλησίους codd.

P. 177, 4. διοχεύεται (?) et editt. ante Kr. || 9. μάλιστα δ' ὁ Πάδος codd.; μ. δ' ἐκ τοῦ Πάδου Siebenk., Cor.; μάλιστα δὲ Πάδου e Kramerii conj. Meinekii. || 10. ὁμ- ἐρίων codd.; em. Cor. || 15. τῶν πλείστων | τὸ πλείστον Cor., Grosk.; Cf. p. 178, 37. || 17. ποτὲ | πόλιν editt. inde a Xyl.; Σύνωνες codd. h. l. || 18. Γαζατῶν | Γαισατῶν h. l. codd. et editt., sed infra p. 180, 4 et 5 Γαζατῶν. Euphorion Γαζήτας, Alexander Polyh. Γαζήτας dixit, teste Stephano s. v. Γάζα. Γαισατάς legitur apud Polyb. 2, 22. 23. 34. || 27. Οὐράων | Βήρων codd. h. l. Cf. 171, 38. || 28. Βριξία | Βρηξία codd. || 29. Ῥήγιον | Rhegium urbem transpadanam non novimus. *Regium Lepidum* recte inter cispadana oppida Strabo memorat, adeo ut nostro loco non error Strabonis, sed scripturæ vitium subesse videatur. Itaque cum interprete Gallico pro και Ῥήγιον scripserim και Βέργομον vel Βέργαμον, quam urbem h. l. memoratam esse vel ordo geographicus suadet. || 32. « Σκηπίων C (?), editt. Ceterum quinam fuerit hic Scipio, nemo invenit, neque improbabili est nonnullorum suspicio, qui censuerunt ad L. Scipionem, consulem an. 670, hæc referenda esse (v. du Theil in Intp. Par. t. 2, *Reclaire*. 8, p. 16). Mirum est idem prænomen inveniri etiam ap. Ciceronem in or. pro Sestio c. 3, ubi de eodem agitur L. Scipione. » KRAMER. || 36. οὐ μόνον δ' ὅξ. | οὐ μὲν τοι ὅκησαν codd.; και οὐ μόνον ὅξ. proposuit Grosk.; οὐ μόνον τε ὅξ. mavult Kramer. Meinekii nihil mutari jubet, quomodo... ἀλλὰ και τούνομα γὰρ phrasim adeo ambiguum reddunt, ut sic Strabonem scripsisse nemo crediderit. Tollenda saltem γὰρ particula. Ceterum scribi malim : οὐ μὴν ὅτι... ἀλλὰ και τούνομα τῷ κτ. || ὅκησαν | ὅκισαν AC. || 38. Νεοκωμήται codd. || 40. Δάριος | Δάριον codd. ut p. 174, 14. || 46. δώδεκα | β' Cas. || 50. εὐταγίαν | εὐταγίαν Ald. || 53. διωνύμους | i, ὁμώνυμος ABCI.

P. 178, 3. ἐκκλιζόμενον | εἰσκλιζ., codd.; em. Cor. Cf. Epit. || 13. τέτρασιν | Meinekii ubique τέτταρσιν. || 18. Σπινγ- τῶν Mein. || 22. εἰρηται | λέγεται editt. ante Kr. || 25.

ἀνεχώρησαν no, Siebenk., Cor. || 28. Ἐπιτέρπιον codd.; em. Cor. || Κωνιορδία | ὀρδία codd.; e Cluveri conj. em. Siebenk. || Ἄτρια | Ἀδρία codd. h. l. et lin. 31. || 29. Οὐ- κητία | Ιουκητία ABCI, Ιουκηντία B manu. sec., et ἱκμο- Cluverius, Siebenk.; fort. recte. || 32. μικρὰν μεταθεσιν λαβόν] Hæc, quæ leguntur in BCL, om. Agathino. || || 37. ἐπὶ πλείστοις | ἐπὶ πλείους ἢ conj. Cas.; ἐπὶ πλεί- στον Siebenk. || Post vocem ἐμπόριον Groskurdii eum- que secutus Meinekii recte inserunt τοῖς τε Ἐνετοῖς και, quoniam in sqq. vox οὗτοι (lin. 38) non habet quo re- feratur. Miror Kramerum qui οὗτοι fortassis ad Aquille- iam ejusque Incolas referendum esse opinatur. || 37. τὸν Τλλυριχόν Cor. || 42. τῶν Ἀλπειῶν Cor. et Mein. ubique, idque recte procul dubio. || και ante διακ. del. Cor. || 44. Νωρίαν C, Νορησίαν Ald. || 45. Κιμβήριος codd. || 46. χρυσόπλυστα Cor., recte, ut videtur. || 49. ἐμπερές; Ald. || ποταμίου | ποτίμου e Xyl. conj. Cor. et Grosk. « Sed infra quoque (p. 203, 47) ποτάμιον eodem sensu usurpatum codices exhibent. » KRAMER. Altero hoc loco item ποτίμου scr. Cor.; recte, puto.

P. 179, 5. Διομήδιοι codd. || 9. ἐν | ἀν ACI. Dein περὶ [τὸν] Φ. editt. ante Kr. || 10. ἀπαιγετρονέμενας | ἀπηγε- τρωμένες? Mein. || 20. καταφασόντων kn Ald. || 22. γνω- ριζόμενων codd.; em. Kr. || 24. περιτρυχὴν h Cor., Mein., quod ipse quoque malim. || 26. εἰργαστο Cor.; δυαλύνει B Ald. || 28. ἀκαστηριάστων BC Cor. || 30. καυστηριά- σαι BCL editt. ante Kr. || 33. καυστήριον editt. ante Kr. || 39. Τεργέσται ABCI editt. ante Kr. « Quam formam nominis a Græcis scriptoribus varie prolata ad Latino- rum consuetudinem revocandum duxi maxime propter p. 260, 49 et 261, 4, ubi pro genitivo in optimis codd. bis exhibetur iidem Τεργέσται, in codd. deterioribus atque editt. post mutatum in Τεργέσταις et Τεργεστῶν. Similiter corruptum fuerat nomen *Arelate* p. 151, 1. » KRAMER. || 45. τὸ κεν φυγάδων μὲν] Sic Kramer.; τὸ μὲν φυγάδων κεν codd., Mein.; τὸ μὲν φ. τις editt. inde a Xyl.; τὸ κεν φ. τις Cor. || 46. γλώσσας BL. || 48. Ἰστροίαι add. Kr. || 49. Γενομένοι ABC, sed Κεν. man. sec. in B. || 50. Σύμβροι] sic etiam lin. 53 et p. 181, 41 codd.; ubique cum Corayo restituendum fuerit Ἰνσουέροι, quod codd. habent p. 180, 20.

P. 180, 2. ἔγκυλῶται Mein. || 4. Σύνωνες codd.; Γαζάται AB, Γαζάται C, Γαισατάι editt. exc. Mein. || 5. Γαζατῶν και Σανώνων codd. || 12. ἐπιδιδέβαιεν Mein. || 13. ἄλλους] manus sec. in B; ἀλλήλους ABCI. || 21. οἱ Mein.; οἱ codd. præter B qui omisit oi, cum eoque editt. ante Kr. || γὰρ ejec. Mein.; ut ejiciendum inclusimus. || 25. Ὀμ- δριχοί man. sec. in B et editt. ante Kr.; Τυρρηνικοί editt. ante Kr. || 30. Βουτίνη ABCI; em. man. sec. in B. || 32. Ἀγαρά] sic Meineke; Ἀχαρά codd.; Ἀχέται e Casaub. conjectura Siebenkees. et Corayus. At Acherræ seu Acherræ vicus transpadanus, ad Adiam fluvium haud longe a Cremona situs (v. p. 205, 43), a regione de qua nunc agitur, alienus est. Kramerus pro Ἀχαρά fort. ἀγαι scriptum fuisse censet. Ἀγαρά Meinekii dedit e Stephano Byz., in quo hæc : Ἀγαρά, πόλις Ἰταλίας, ὡς Ἀντία Ἀδρία. Τὸ ἰδικὸν Ἀχαράτης, ὡς Πολύβιος ὀνόμαζεν. Incerta tamen conjectura est, quæ de situ hujus oppidi non constat, Stephanique locus aperte corruptus sit. Haud enim vides quid sibi velint verba Ἀντία Ἀδρία : quæ ut haberent quo referrentur, Meinekii in not. ad Steph. scribi voluit : Ἀγαρία ... Ἀγαριάτης. Sed nullo id nomine probabile; ipseque Meinekii postea in Vind. Strab. p. 47, mutata sententia, verba ista expellenda esse dixit. At quo pacto irrepsisse ea dicas? Ego qui- dem suspicor vocem Ἰταλίας obvia passim confusione natam esse ex Ἰδυρίας, et in iis quæ sequuntur glos- sam latere correctoris, adeo ut scribendum sit Ἰταλίας

([τ]ως ἀντ' Ἰλλυρ(ας). Nimirum Stephanus Polybii librum octavum aliis duobus locis laudat, quorum uterque ad Illyriam pertinet: Δασσαρήται, ἔθνος Ἰλλυρίας. πολυδίας η'. — Ὑτκατα, πόλις Ἰλλυρίδος, οὐδετέρως. Πολυδίας η'. Ex his Hyscana s. Uscana urbs non nota nobis est nisi ex Persei historia, quam Livius narrat libro 43, mutatus vero est ex Polybii libro 28. Quare pro η' apud Stephanum reponendum esse κη' probabiliter censet Schweighauserus. Idem nescio an cadat in ceteros Stephani locos. Certe juxta Uscanam Dassaretas memorat Livius 43, 9. Idem (43, 20): *Ancyram populatus*, ait, *Perseus in Penestas rursum exercitum reduxit, firmatisque Uscanæ præsidii in Macedoniam se recepit* (Cf. Polybii fragmenti (28, 8, 11) verba postrema: ἀναζεύξας μετὰ τῆς δυνάμεως ἵκναιτο τὴν πορείαν ἐπ' Ἀγκυραν). In his *Ancyram* non aliam esse puto quam *Ancaram* Stephani. Posteriorem nominis formam a scribis in notissimum Ancyra nomen detortam esse crediderim. Straboni vero succurrendum est ex Itinerariis, quæ inter Padum et Mutinam, in via qua Patavio Mutinam, hinc Ravennam itur, ponunt ignotum aliunde locum *Colicariam* vel *Colacariam*. Itaque pro ὁδὸς Ἀκαρά fuerit ὁδὸς [Κω]λικάρα vel [Κω]λικάρα vel [Κω]λικάρα, nisi fortassis in Itin. legendum est *Col. Acaria*. || 33. Νάκροι κάμποι codd.; em. Xyl. || 34. Κλάρνα codd., em. Kr., jubente Cluvero. || 35. δὲ καὶ σήνα *ABCI*; τῷ Ἰσαπὶ *ABCI*; τῷ Σάπυ Cor. || 37. Ὀμβρικῶν sec. man. in B. || 40. [καὶ] τριακ. edit. ante Kr. || 41. Κοττίου γῆς || Coray; Κόττου γῆς Cas.; Κοττούτης *ABI*, Κοττούσης C. || 44. Δέρβων Δέθων *ABCI*; dein: Ἀκουδιστατουέλλα *AI*; Ἀκουδιστατέλλα B, Ἀκουδισταέλλα C; em. Cluver. || 46. βαρὰθρ. | χαρὰδρῶδης mavult Meineke. || 47. ὦν καὶ τὸν Δρουεντίαν Nullus ibi Druentiae locus est. De altero Duria qui ab Augusta Prætoria in Padum influit, cogitandum esse censet interpres Gallicus. Recte. Legas: ὦν κ. ἄλλον Δουρίαν τινά. || 48. περὶ omisit Siebenk. || ἐκατὸν additum ex du Theilii conjectura; ρ' post περὶ excidit, nisi potius περὶ ex ρ' natum est. || 49. Ἀλπία B, recte. || 49-54. « Verba πρός δὲ ... σύνταξιν, quæ ab hoc loco aliena Cluverius jam judicaverat (Ital. ant. p. 506), in fine descriptionis Liguriæ post v. Ποσειδώνιος (p. 182, 6) collocanda esse censuerunt du Theil et Groskurdus. Ibi tamen multo minus ferri possunt quam hic. Ceterum verborum ordinem codd. et edit. præbent hunc manifesto turbatum: πρός δὲ τοῖς ὄρεσιν ἐστὶ πόλις τοῖς ὑπερκειμένοις τῆς Δούνης Δούκα. » KRAMER. Meinekii verba πρός δὲ ... Δούκα posuit p. 185, 19 post vocem εὐδός. Deinde, neglectis verbis ἔνιοι δὲ κωμῆδον οἰκοῦσι, sequentia (εὐκαὶδρεῖ ... σύνταξιν) transposuit p. 182, 6 post v. Ποσειδώνιος. || 54. Δέρβων Δέθων *ABCI*.

P. 181, 1. ἐκάτερα codd.; em. Xyl. || 3. διακουεστατελλεία *ACI*, κουετωδία καὶ ἰελλεία B, διακουιστα mgo B. || ἀπὸ δὲ || Fort.: Τὸ δ' ἐκ Πλακ. || 7. διήλθε | προσήλθε no. || 8. διώρυγας πλωτὰς ... μέχρι Πάρμης ἀγών] sic Meineke; διωρυγαῖς πλωταῖς ... μέχρι Παρμησίων codd.; Παρμησίων scr. Cor.; at gentile est Παρμαῖος vel Παρμανός, teste Stephano. Ceterum scripserim μέχρι Πάρμης ταμών. Cf. p. 204, 15: διώρυγος τμηθείσης μέχρι Κύμης. || 9. Verba κατὰ γὰρ ... τοῦ μετρίου Groskurdus perperam collocavit post v. Τυρρηνίαν (lin. 7). || 12. Δέθωνος *ABCI*. || 19. Βοιωτῶν *AC* et manu prima B. || 25. τεκμήριον | μαρτύριον no. || 27. ὑπερβέδλητο *ABCI*, ὑπερβέδλητο edit. ante Kr. || 36. οἱ articulum addidi e conj. Meinekii. || 37. εὐώνητον | no et correct. in B; εὐώνητον *ABCI*; idque servandum erat. « Ad vilitatem vini picis copiam conferre quamquam non inepte dici potest, alio tamen ducti librorum scriptura πρός τὸ εὐώνητον, quod voca-

bulum etai lexica ignorant, tamen recte formatum esse docet, ut alia mittam, Ἀσχύλεον πισσοκώνητος μέρος. Hoc igitur dicit, picis copia effici, ut vinum admixta pice bene temperetur. Vinum hoc modo temperatum a Græcis appellabatur οἶνος κωνίας, de quo vide Dioscoridem De caus. plant. 5, 48, Rhianum ap. Athen. p. 499, D. At potest illud εὐκώνητον etiam alio referri; ipsas enim lagenas pice circumlineabant veteres (v. Steph. Thea. v. κωνίω), quo magis vinum ab aeris contagione tutum præstarent. Hinc in laude vini ponitur, si in ἀπιττώτοις ἐγγείοις asservatum perdurat nihilque ingenitæ virtutis amittit. Cf. Strabo p. 442, 37. » MEINEKII.

|| 39. Σκουτάναν codd.; Σκουτάναν edit. ante Kr.; e Cluveri sent. em. Kr. || 41. οἰκίας codd.; em. Kr.; οἰκείας Cor. || 43. γασσάπαι Cor. || 46. ὑπερπαλείοι edit. ante Kr., recte. || 48. χρυσωρύγιον codd.; em. Cor. || 48. τῆς inclusimus utpote ejiciendum; om. Cor. || 51. ἡ om. edit. ante Kr.

P. 182, 13. τὸ | C Ald., Mein.; τῷ cett. codd. et edit. || 15. παραβέδληται *AC* et pr. m. B. || 18. οἱ om. edit. ante Kr. || 19. Σαθηνοὶ *AC*. || 22. Σινούσης h. l. codd.; Σινούσης Cor. || 35. Σαυνητικῶν *ACI*, Σαυνητικῶν Ald. || 26. Σαθηνοὶ *AC*. || 28. Σαυνητικά C et A m. pr.; Σαυνητικά Ald. || 29. Οὐεστίνοι codd.; em. Cor. || Πελεγγίριος *ABI*, Πελεγίριος C. || 30. τε om. edit. ante Kr. || Σαθηνὴς *ABC*. || 31. δ' add. man. sec. in A. || 32. προσίσταν codd.; em. Cor. || 33. περικυκλῶσιν edit. ante Kr. || 39. τοῦ ante Turp. om. *CE* Cor. || 40. ἐπὶ | ἀπὸ *ABCI*, ὅπρ & Cor. || 41. ὁ Σάτυς *AC*. || 44. τε om. edit. ante Kr. || 47. γεγενῆσθαι C Ald.

P. 183, 2. αὐτοῦς codd.; em. Xyl. || 5. αὐτῶν *BI*, Ταρκυνητῶν *ABC*, Ταρκυνητῶν Ald. || 7. Μάρκω codd.; em. Cor. || 18. Πορσινᾶς *BC*; Πορσινᾶς Xyl. || Κλουσιῶν Ald. || 20. ὡς om. Ald.; ἦν | ὦν e Tyrwh. conj. Siebenk. || 23. Κερατίνος *AI*, Κερατίνος C. Post παραβέδνα lacunam notat Meinekii; λόγου ἔμα vel tale quid supplendum esse monet Bekkerus ap. Mein. Vind. Str. p. 50. Ni fallor, inter παραβέδνα et καὶ excidit simile verbum παρατιδέσθω vel παρατιθέναι δέ. || 31. ἐνέγραψαν Cor. || 33. Κερατάνων A, Κερατάνων C. || 38. ὀνομάζετο | ἐλογίζετο Ald. || Καίρια sic A m. sec.; Καρία A m. pr. et C; Κεραία g; Καίρε voluit Casaub.; « At codicum scripturam tuetur Τεαρία, quod legitur p. 201, 34 et apud Ptolemaeum 3, 1. » KRAMER. || 46. νῦν om. Cassaub. || 48. Κερετάνα A, Κερετάνα C; || 50. ἐπεπόλασε | Πελασγοί, φύλον ἀρχαῖον καὶ κατὰ τὴν Ἑλλάδα πᾶσαν ἐκπολάσαν E, e quibus recipiendum est ἐκπολάσαν, uti recepit Meineke. Corayus dedit: ἀρχαῖον τὸ φύλον καὶ κατὰ. Groskurdus post v. φύλον inseri voluit ὅν. || 51. νομίζω *Bkm* Cor.

P. 184, 4. γοῦν | οὖν *BCI*. || 17. « ὀνόματα incommodum est; sed quod Groskurdus scribendum censuit ὀνομαστί, vix ferendum. Fortasse Strabo scripserat ὄνομα ἀνὸν ὀνόματι. » KRAMER. ὄνομα dedit Meineke. At ejicienda potius vox est. Originem debet variae lectioni ὀνομάσαντες, quam quidam indicaverat scripto ὀνόμας supra literas καλέσα vocis sequentis. Nihil hoc corruptelæ genere frequentius. Aliud ejus exemplum habes p. 185, 20. || οἱ ante ὅστερον inclusit Cor. Quo opus non esse monuit Kramerus. καλέσαντες est nominativus absolutus, ut ἐξαγγέλλαντες p. 232, 42. || 23. Αάρισσαν edit. ante Kr. || 24. τῷ δ' | τῷ γ' Ald. || τοῦ | Cor. et no, ut videtur; τὸ *ABI*. τῷ C (P). || 29. ἡ | Lege καὶ, ut mon. viri docti. || 30. Εὐφορος *ABC*. || 34. φησιν codd. || 35. ἔθηκ' ἀν' | ἔθηκεν *ABI*; Ἑλλάδα punctis notavit B, omi. *Chno* Ald. || 37. καὶ ante μετὰ om. C; Τυρρηγῶν A, Τυρρηγῶν *CI*. || 40. τῶν Πελ. ex antec. male repetita sunt. || 44. Ὀστίων A. || 46. Πείσας *ABC*. || 50. Κόσσαν | Κό-

- σαν *ABC*, quod recte retinuit Meineke. || 51. Post *ρως* excidisse verba *ix δὲ Κόσης* εἰς ὅστις ἐπικαίτοις τετραράκοντα (tot enim e Strabone p. 188, 2 sqq. colliguntur) censet Groskurdus, probante Meineke. At vix credideris Polybium pro 2500 stadiis, quæ Strabo usque ad Ostia exputat, non numerasse nisi 1350; contra vero facile fieri potuit ut usque ad Cosam non 1750, sed 1350 stadia esse putaret. Igitur mentio stadiorum 740, quam sane desideramus, inserenda est lin. 52 post vocem *λέγει*. || 51. *δὲ* insertum ex conj. Kramerii; male Corayus pro *οὐκ* dedit *οὐν*.
- P. 185, 5. τὸ ἔργον. Ald. || 10. τοσαύτ' ἐστὶ *Cl*. || 16. Τιβρίδος Ald., Τιβέριδος Cor. || 19. Πείσης *ABC*. || 20. Μάκρας e Kramerii conj. scripsit Meineke. Recte. || « χωρίον nullo modo ferendum esse manifestum est. Parum feliciter tamen mutandum censuerunt Cluverius in ποταμός, Corayus in χωρίων. Neque probabilis est Groskurdii opinio qui putat e margine hanc vocem receptam esse. Crediderim potius Strabonem scripsisse ποταμόν. » KRAMER. Immo Strabo scripsit: ἐστὶν, ὃ πέρατι. Supra vocem πέρατι glossator posuit ὁρίω vocem usitationem. Inde nata lectio ἐστὶν ὁρίω ὃ πέρατι, deinde ἐστὶ χωρίον ὃ π. || 22. Πείσα ... Πείσανδ codd. || 24. ἐν ἐπιείκῃ; om. editt. inde a Xyl. || 26. τὴν οὐ. *B*. || 27. Αἰσαρος] *Leges* Αἰσαρος, monente jam Cluverio. || 28. τριχῇ] διχῇ conj. Cluver. || 37. κατακλίσουσιν Cor. || 42. παρώξυνον Cor. || 43. γαίτροι Ald. || 45. κἄν] καὶ ο Cor. || στρατείας codd.; em. Cor.
- P. 186, 6. καὶ τῶν κατ. Ald. || 7. νεωσοίκους] διδ καὶ codd.; em. Mein. || 12. πρός] πρό velim cum Cor. et Mein. || 17. γὰρ e Cas. conj. add. Kr.; [ἡ] προσχ. τῇ ἡ. Mein. || 24. συντήρασαι *m* et *mgo* *n*. || 30. τὰς ... ἄς] τοὺς .. οὐς editt. ante Kr.; τὰς præbent *Cino*, ἄς *ACI*. Cf. p. 468, 17. || 35. ἡ ἐίτε. || 40. καὶ ὑπὸ τῶν *B*, καὶ ἀπὸ τῶν *Cno*. || 50. Κόρικα *BC*. || 53. ληστειῶν Cor.
- P. 187, 6. καταβύλλουσιν *BC*. || 13. τριχίλιους] ο *e* margo *n*; β sec. man. in marg. *B*; χίλιους *ABCI*; 325 mil. pass. sec. Plin. 3, 12. || 17. Κάλαις *A* Cor. || 21. Διαγηθείς] Διαγηθείς Xyl. Nomen aliunde non notum. Stephanus ex Hecateo refert: Κόρος, νῆσος πρόσθορος Ἰαπωνίας, in quibus corruptum illud Ἰαπωνίας fortasse in Διαγηθείς corrigendum est. Iolaenas in boreali insulæ parte Corsicæ proxima habitasse subindicare videtur Ptolemæus qui ibi ponit Ἰουλιόλαν (Ἰολαίαν Grashoff.). || 23. τοῦ] τῶν *B*. || 25. κατεκρήνησαν Ald. || 28. Τάρατοι *I* Ald.; Σωάνετοι *C* Cor. || 29. Ἀκύνειος editt. ante Kr.; || *e* *δ* *Cor.*, οὐδὲ *ABCI*, *e* καὶ *no* Ald. et inter versus in *B* man. sec. || 34. ἐπειδὴν μὴ] Ἐπειδ' οὐ Cor. || 36. δὲ] δὴ *C* editt. ante Kr.; στρατ. τεχνόζοντες conj. Piccolus. || 40. μούσμονες editt. ante Kr. || 43. Πείσης *ABC*. || 45. Post *v*. τρεῖς Groskurd. verba τῇ Ἰταλίᾳ excidisse putat. || 48. τριακίσια] 200 mil. pass. sec. Plin. 3, 13, 84. Quapropter διακίσια scribi voluerunt Gosselinus et Groskurdus, fortassis recte. || 49. Κόσαι Mein. ||
- P. 188, 2. Κοσῶν Mein. || Ὅστιαν] Ὅστιαν *A* hoc loco et infra l. 15; Ὅστιαν in antec. legitur, idque hoc quoque loco dedit Meineke. Sed fieri potest ut nostra fluxerint ex auctore latinum morem secuto. || 3. Γραυίσκοι Kramer.; Τραυίσκοι *AB*, Τραυκίσκοι *C*, Γραυίσκοι *em*. editt. ante Kr. inde a Xyl.; Γραυίσκοι conj. Cluver. || Ἀλσιον] Ἀλσιον *AI*; Ἀλσιον *BC*; em. Xyl. || Φραγνία codd.; em. Cor. || 4. Τραυκίσκοι codd.; em. Xyl. || 5. Ῥηγουσίλλα *ABCI*; em. Cas. Dein Ἰστροπέτα editt. ante Kr. || 6. Μαλαίω τοῦ *A*, Μαλαίωτου *BCI*; em. G. Hermann. Opusc. t. 5 p. 265. || 9. Ἀγυλλαν] Ἀγυλλαν (sic) *AI*, Ἐγγυλλαν *C*, Ἀγυλλαν *B*. || 10. Τραυίσκοι *ACI*. || 11. Κερετάνων *AC*. || τριακίσια] *v* *B*, editt. ante Kr. || 15. Ὅστιαν *A*. || 16. Ἀλσιον codd. || Φραγνία *ABC*,

Φραγνία Ald. || 19. Ἀρήτιον Ald.; Πταρουσία *ABC*; Οὐλσίνοι *ACI*, Οὐλσίνοι *B* Ald. || 20. Βληράτι *te*] Βληράτι *B*, Βληράτοι *I*. || Φαρεντιον (sic) *ABC*. || 21. Φαλέριον *BC*, sicut Steph. B., Dionys. H., Ptolem.; quod apud Strab. quoque reponendum videtur. || 21. Νεκήτα leg. fuerit, monente Kramerio, idque rec. Mein. || 24. Οὐλίους] Οὐλίους *ACI*, Οὐλίους *B*. || 26. Καὶ Φαλίσκον] *δ* καὶ *Φ*. conj. Grosk.; ἡ vel ἦτοι *Φ*. ipse conj. in Ind. nom. *v*. Falerii. Nimirum si h. l. Falerium et Phaliscum tanquam duas Etruriæ urbes recenset, inepta sunt quæ in seqq. monet, nonnullis Falerios non Tyrrhenos esse, sed Phaliscos, gentem peculiarem. At duas urbes Strabonem distinxisse Faleriam et Phaliscum sive, ut nonnulli dicebant, Æquum Faliscum, in plano ad viam Flaminiam situm, collato Stephano, est verisimilius. Mendum latet in seqq., quæ variis modis viri docti tentarunt. Omnia optime procedunt, si ejeceris *v*. Φαλίσκους ante verba Ἰών ἔθνος, quibus illud doctus glossator adscripserat. Falerii quum stirpis Pelasgicæ fuisse tradantur, auspiciari etiam possis Strabonem scripsisse ἄλλα Παλασγούς, Ἰών ἔθνος; sed minus id placet. || « Ἰών ἔθνος Siebenk. ad sqq. retulit, omisso δὲ. Compluribus aliis præterea conjecturis tentatus est hic locus, quarum etiam nullam probandum esse puto, præcipuum tamen commemorasse haud alienum a re nostra videtur. Cluverius igitur (*Ital. ant.* p. 538) hæc proposuit: ... ἄλλα Φαλίσκους Ἰών ἔθνος εἶναι καὶ Ἰδιόγλωσσον καὶ τοῦ Φαλέριους πόλιν αὐτῶν οἱ δὲ Αἰκουμφαλίσκου. λέγουσι καὶ. Quem in plerisque secutus C. Odofr. Müller (*Etrusk.* p. 109) hæc mutavit: ἔθνος εἶναι καὶ τοῦ Φαλέριους πόλιν Ἰδιόγλωσσον οἱ δὲ καὶ Αἰκουμ Φαλίσκον καὶ. Groskurdus denique aliam viam ingressus scribendum censuit: ... ἄλλα Φαλίσκους. Ἰών [δὲ] ἔθνος *te* εἶναι τοὺς Φαλίσκους καὶ πόλιν Ἰδιόγλωσσον οἱ δὲ Αἰκούων Φαλίσκον λέγουσιν καὶ, quæ probat Abeken (*Mittelitalien*, p. 36, n. 7). Ultima eodem modo scripserat Mannertus (*l.* 9, 1, p. 423). » KRAMER. || 27. Οἰκουμφαλίσκον (sic) *A*, οἰακοῦ συμφαλίσκον *BCI*; em. Cor. || 29. Ὀχρήλων *ABCI*; em. Cas. || Σαράκτι *ABCI*; Σαρ. *B* man. sec.; em. Xyl. || *te*] γε *ABCI*. || 40. Πταρουσία *A*, Περιουσία *C*. || 48. ἡ inclusit Kr.; malim tollere καὶ; καὶ δὴ scripsit Mein. || ἡ *Tr*.] Kram.; γῆ codd.; ἡδὲ editt. ante Kr.; Πασουμένα codd.; Τρασυμένα editt. ante Kr. inde a Xyl. || 50. εἰσβολαὶ Kr., ἐμβολαὶ editt. ante Kr., ἐκβολαὶ codd. || αἰσπερ] οἰσπερ codd.

P. 819, 3. ἀρθονία] εὐθηνία conj. Piccolus in sequenti bus tollens δ' particulam. Post τῷ inserui *te*, sublato δὲ lin. 4. At simplicior structura, si ante τῷ inserueris δ vel ἔπει cum Cas., Siebenk., Cor., Groskurd. Verba τῷ... τῆς Ῥώμης ejecit Mein.; post μάλιστα transponi vult Kr. || 10. καὶ Μάρινον (*S. Marino* oppidum tertio p. C. sæculo conditum) glossatoris esse primus monuit Ortelius. || 11. Κιγγούων *A*, Γιγγούων *BI* Cor.; Πιγγούων *C* m. sec.; Γυγγούων Ald.; em. Kramer. *V*. Cicero ad Att. 7, 11; Cæsar B. civ. 1, 15; Silius 10, 34. || 13. αἰσ] ἐστὶ *C* ex corr., *BI*, Mein. || 15. ταῦτη] ταύτης *Cor*. || 18. Σήνας] Σηλίας *ACI*, Σηνεγαλίας *B* Ald., Σηνογαλίας editt. ante Kr. inde a Xyl. || 20. μέχρι τῶν *A*. editt. ante Kr. || 31. Τίθερι (sic) *AC*, Τίθερι *BI*. || 32. λαρονοί] λάρονη *I*, Λάρολην *B* editt. ante Kramerum, qui καὶ λαρολην ex varia scriptura verborum καὶ λαρολῶν ortum esse suspicatur. Certe de Larolo loco aliunde nihil constat. Fortasse rivuli nomen prope Oriculos in Tiberim exeuntis latet. || 32. Νάρνα codd.; em. Cor. || 33. Τίθερι *AC*, Τίθερι *BI*. || μικρόν om. *Cor*. || 34. πλωτὸς δ' οὐ editt. ante Kr. || 42. Ἀσίσιον Kramerus; Αἰσιον codd., quod non erat mutandum, monente Spengelio. Ἄσιον est Αἰσις Ptolemæi (hod. *Iest*) ad Ἄσιον fluvi. Nihili sunt quæ

- contra monuit Kramerus in Addendis et quæ in Vind. Strabon. p. 51 proposuit Meinekius. In Strab. editione, mutata sententia, Mein. reposuit Αἰσιον. || 42. Καμέρτη B, editt. ante Kr. || 44. Τούδεω, εὐερπής] Τουδεαύελαις codd., nisi quod in o additur : γρ. Τούδεω εὐκλής; idem conj. Scaliger et rec. Siebenk.; εὐερπής e Cas. conj. rec. Cor. et celt. editt. || 45. Ἰγούιον] Ἰτουρον codd., Ἰτορον Ald.; e Cluveri conj. em. Grosk., Kr., Mein. || 51. δύο] δέκα codd.; e Cas. conj. em. Siebenk.
- P. 190, 7. Παάτε, φ Grosk., Kram.; Παάτον, φ Cor.; Παάτη codd. || 8. Κωτισκωλίας ABCI; in B supra τ positum σ; em. e Cas. conj. || 9. θεραπεύουσι editt. ante Kr. || 11. Κύρις B, Mein. et editt. ante Kr. || 13. Τάτιος] Στάτιος codd. h. l. et in sqq.; em. Xyl. Dein Πομπήλιος codd. || 14. Κυρήτας A. || 15. Τρήβουρα codd.; em. e Cas. conj. || 16. τ] δ Cor. || 17. Ἡρητον A, Ἡρατον B, Κρητόν C. || 19. και δη [και] τὸ Cor. || 20. Παλτινῶν AC, Παλατινῶν B. || 26. τῆς δ' ἀρχαιότητος... ἀνδρείαν και τὴν ἄλλην ἀρετὴν conj. Grosk., probante Kramer. || 31. τε inclusit Cor. || 32. « Verba οὐ πολλὴ οὐσα parum continent viæ Salaris, ac videntur potius post Νωμεντανὴ collocanda. » KRAMER. Neque Strabo neque alius, quantum scio, prodidit quousque nomen viæ Salaris pertinuerit. Quod Roma Adriam euntes ab urbe in via Salaria proficiscebantur (v. Itin. p. 307), eo ipso viam Salariam ad mare Adriaticum pertinuisse Kramerus censere videtur. An igitur Prænestinae quoque viæ nomen ad Beneventum usque pertinuisse dicamus, quoniam in Itiner. p. 302 in ea via Roma Beneventum iri legitur? Haud magis audiendus est Meinekius qui viam Salariam exiguam (P) Sabini agri partem attigisse, indeque οὐ πολλὴν hoc loco dici opinatur. || 34. ἀπὸ ὑπὲρ codd.; em. Cor. || 38. Αἰχοι] Αἰχοι codd.; Αἰχοι Siebenk., Grosk. || Οὐα-οκλὸς ABC. || Ἀβδοργίνης A. || 40. Ἀρβάν] Ἀρβέναν A, Ἀρβαίναν C, Ἀρβέναν I, Ἀρβέναν B, expuncto δ. || 45. κατάραντα πο; κατάραντες Ald. || Ααῦρον ACI, Ααῦρον-τον B.
- P. 191, 11. ἐριστᾶσιν Grosk.; ἀριστῆσιν codd. || 14. Ἀμού-λιον C, Ἀμόλιον Epit., Ἀμώλιον I. || 23. Σιλδία ABCI, Σαλούαν Epit. || 24. εἰρὲν Cor.; ἥρην codd. || 26. μυθεύ-ται e Spengeli conj. Mein. || 32. Πέμον] « Πῶμον ABCI editt.; ex Epit. recepi alteram formam, confirmatam corrupta ejusdem nominis scriptura πρέμιον, quam paulo post (lin. 54) exhibent codd. » Kramer. Πῶμον dedit Mein. cum vell. editt., idque ipse quoque servari velim. || 39. Post vocem αὐτοῦς quæ sequuntur usque ad v. τούτοις p. 202, 35 non habet A, in quo quaternio integer excidit. Eadem lacuna in ghi. || πῶς] πρὸς codd.; em. Letronnius. || 41. Φηδῆνας codd.; em. Xyl. || 42. Λαβίκον (sic) Epit.; Λαβίνον BCI; Lavinium in lat. Xyl.; Καβίνον conj. Cluver. (Ital. p. 665). || 43. τεσσα-ράκοντα ejciendum esse indicavit Cor. || 46. τόπος Φη-στοι] Ignotus est locus, quem hoc nomine nullum fuisse puto. Lege τόπος: [πρὸς] Σέκτω, Ad Sextum, notissimo loquendi genere. Σέκτω pro Σέττω scribebatur sicut Σέκτος pro Σέττος supra p. 149, 40. || 50. Ἀβαρουίαν B, Ἀμβαρουαλίαν Cor.; Ἀμδούρβιον conj. Salmas. ad Vopisc. Aurel. c. 20. || 51. Πέμον] πρέμιον BCI, βῶμον sec. m. in B. || 54. Καπιτ. BI.
- P. 192, 2. ἐπηγγέλλετο Epit., ἐπήγγειλεν Cor. || ἓνα om. Cor. || 7. πολιτείας Epit., πολιτεία BCI, editt. ante Kr. || 16. ἐπὶ. φασιν τὸν πρ Pletho, Cor. || 19. ἦν] εἴη πορ Pleth., Cor. || 22. δ γὲ Κόλιος CI, δ Κεκώλιος B Ald., δ Κεκώλιος Xyl., δ Κακώλιος Cor. || 27. [εἶναι] νομίσαντες; editt. ante Kr. || Καρμέντην Cor., Mein. || 32. Αἰκούων] Αἰκων Mein., et sic ubique. Αἰχοι codd. habent supra p. 190, 38. || 34. Verba πρὸς... Πρεφέρνην e margine irre-

κασσε opinatur Kramerus et Meinekius. || 34. Πα-

κῶν] Lege Ἀρκινῶν cum Groskurdio. || Ἀργυροῦσκαον] Αἰρούργων bene conj. Grosk. || τινες] τινῶν πορ et inter versus B. || 35. Πρεφέρνην Cor.; Πρεφέρνην (Προφ. κη-

sec.) B; Πρεβέρνην Cor.; Πρεβερνῶν Grosk. || 36. Οὐά-

σκων CI. || Πωμεντίνον] τόπων ἔντιμον BCI, τὸ Πομεττίων

ἔντιμον Ald.; em. Xyl. || 37. Ἐπίολα codd.; em. Xyl. ||

40. Σούσαν C, Σούσαν I. || 41. Οὐάσκων CI. || 42. Λαου-

νίω codd., editt. ante Kr. || 43. Lege ἀπῶθεν cum BC. ||

Ἀρκία BCI; em. Xyl.

P. 193, 8. Λαουνοῦ] Λαουνοῦ BC, Λαουνοῦ I (?) editt.

ante Kr. || Πωμεντίου Ald. || 9. Σιτήνης BC, Σιτήνης

Ald. || 15. τε inclusit Cor. || 17. ὀρίζεται conj. Mein.

in Vind. p. 52; in editione autem nihil mutavit. || 22. και

μέρους] ἐστὶ δ' ἂ μέρους πορ. Sunt et quæ ex parte levan-

tis operibus, Guarinus. Ἐστὶ δ' ἂ και, μέρους ἀποκουφι-

σθέντος, εἰσπλεῖ Corayus. Idem in notis: Ἰσως οὐρύτε-

ρον ἂν τις γράροι. Ἀφασθαί. ἔστι δ' ἂ και ἐκ μέρους (ἤ,

και μέρους) ἀποκουφισθέντα εἰσπλεῖ. At quum codicum

πορ auctoritas nulla sit, deinde vero verba πρὶν ἢ τοῦ

ποταμοῦ ἀφασθαί inepte referantur ad naves quæ in alto

subsistentes indeque rursus solventes fluvium omnino

non attingunt, locus in hunc potius modum refingendus

erit: ... τὸν ἀπόπλου· [τὸ δὲ πλεόν vel τὰ δὲ πλείω],

πρὶν ἢ τοῦ ποταμοῦ ἀφασθαί ἐκ μέρους (vel κατὰ μέρος)

ἀποκουφισθέντα, εἰσπλεῖ etc. Kramerus et Mein. vulga-

tam liquerunt intactam. || 24. Μάρκου codd.; em. Xyl.

|| 45. προγόνων codd.; em. Cor. || 47. ἐν] ἄνω codd.;

em. Cor. || 48. ταύτη Cas. || 50. Ἰχνη τῶν τότε πόλεων

πρ Siebenk., Cor.; vetustissimorum reliqua exstant

oppidorum vestigia, Guarinus. || 51. ἂς add. Cor. || 53.

ἰαχοσίος] ο' Ald. || 54. νησιάζων I Ald.

P. 194, 2. και om. Cor. || 5. ἐπ' ὅτ' Cor.; προσχῆς Cor.

De v. προσχῆς cf. p. 168, 30, p. 203, 9 et Steph. Thes.

s. v. || 11. Σινουάσης Cor. ubique. || 12 et 16. Ἀδο-

νίων codd.; em. Cor. || 18. ἐκατόν] γ' I. || 21. Αὔριδος]

i. e. Ὑφεν; quare Xyl. Οὔριος, Cas. Αὔρις, Grosk.

Οὔρις, Mein. Οὔφης scribi voluerunt. || 25. Φορμίων

BC. || 26. Αἰνουάσης BC, sed Σινουάσης πγο B. || 31.

ἀφ' ἐρ. CI. Ald. || 32. τῇ δὲ] τῇ Ἀπκίς addunt κηρ

et margo B. || 33. ἱεροσυλκί BC; γρ. ῥυμουλκίαι δι'

ἡμίονων sec. m. in mgine B et codd. κηρ et editt. ante

Kr., nisi quod δὲ post ῥυμ. addidit Cor. || Φορμία B.

man. sec.; Φορμία CI et pr. m. B. || 31. Καίαν] Καία

C, Καίατα I, Καίαταν Ald. || Καίαν] Καίαν B, Κη-

τας C, Καίατας I (?) Ald.; Καίατας Cor. Cf. p. 315, 25.

|| 39. ἀπὸ τῆς T. editt. ante Kr. || 45. Αἰρίς] Αἰρίς BCI,

Ἐρίς Ald.; em. Xyl. || Κλάνης] Κλεανίς κηρ et m. sec.

B. || 50. πρόσκεινται BCI, sed in B lit. σ expuncta. ||

51. Πανδαρία BC, Πανδαρία Mein. || 54. Κεάτου BC,

Καίαντου m. sec. in B.

P. 195, 5. Σταγανός BCI; σητάνος] σιτάνη πρ; Οὔρησιν

conj. Cluver. « Ex margine puto receptam esse hanc

vocem, ubi σητάνος ut diversa scriptura adjectivi στα-

γανός additum fuisse videtur; idque postea propter ἐν

mutatum est. Infra p. 242 ed. Cas. idem hic sinus com-

memoratur nullo nomine addito. » KRAMER. || 18. Στά-

τιος BCI. || 19. τε] δ Cor., Mein. || Μάρκος codd. ||

Κάμιον ὄρος codd.; em. Cor. || 25. κύκλον] ταῖον Ald.;

inde τοῖον Cas. || 26. Κυρίον Mein. || 27. Ἐκυλίνον

Cor. ubique. || 28. Οὐμίναλεν B, Οὐμίναλε C, Οὐμίναλον

h Ald., Οὐμίναλιον I Pleth., Sbk., Cor. || 32. Κολμίνας

BCI, Κολλίνης Cor. || 34. Οὐμίναλις h. || 50. ἀελαεῖπτως

codd.; em. Cas.

P. 196, 4. και inclusit Cor., om. Mein. || 5. Τενός BI, Τε-

νάς C. || 8. Κλεάνης κηρ et sec. m. B. || 10. ἀπελευθέρων

κηρ et inter versus B. || 42. ὑπερβάλοντο Cor. || 47.

παρέχων codd.; em. Grosk.; παρέχοντος Cor. || 48. κίρκω

Ald.; δίσκω Cor. || 50. και [αἰ] τῶν λ. Cor. || τῶν ὑπὲρ

η, τὸ ὅ. *BCL*. || 51. ἐπιδεικνύμενα *np*; ἐπιδεικνυμένων *Siehenk.*, *Cor.* || 54. τρία ἄμα τε καὶ *np*.
P. 197, 16. ταύτην *BCL*, ταύτη δὲ καὶ *np*; *em. Cor.* || 22. δὲ ὁδοίς δ' ἐπὶ τοῖς *BCL*, δ' ἐπὶ ταῖς ὁδοῖς *no*; δὲ ταῖς ὁδοῖς *editl. ante Kr.* || 24. παρὰ περὶ *Xyl.* || 29. Κάσι-
 νον *codd.*; *em. Cluver.* || 30. τὸ abundat; ἀπὸ *om. np.* ||
 32. Τουσκουλάνου *np*, recte. || 36. Ἐσκούλινος *B*, Κωλίνος
CI; Πραεστίνης *BC*. || 37. Ἐσκούλινον *Bl*, Ἐσκούλινον *C*. ||
 39. τῷ παλαιῷ Λαδικῷ κτίσματι *editl. ante Kr.* || 41.
 Τοῦσκλον *k.* || 42. Πυκτὰς *C*. || 45. Φερέντιον *Ald.*;
 Φρούσινον *codd.*; *em. Cor.* || 46. ὁ Τρήρος] *Nomen*
aliunde non notum. Legendum puto ὁ Τόληρος. V. not.
ad p. 199, 19. || 47. Ἀκούηνον *BC*, Ἀκούηνον *Ald.*; *em.*
Cor. || ἴστί] *Id ferri nequit, nisi verba μεγάλῃ... ποταμὸς*
μέγας parenthetice dicta esse putes. Quod quum haud
 facile credideris, Corayus dedit Ἀκούηνον [δὲ] *μ. π. ἴστί*,
 Meinekius vero e Groskurdii et Kramerii sententia vocem
 ἴστί *eiecit*. Sic salvatur grammatica, at pessundatur
 geographia. Nam Aquinum ad Melpin situm non erat,
 sed Atinam fluvii ejus fontibus appositam esse constat.
 Itaque mecum legas: Ἀκούηνον, μεγάλη πόλις Ἀτίνῃ,
 παρ' ἣν *etc.* || 48. ὃν inclus. *Cor.* || 49. Κάσινον] «Κασί-
 νου *l* (?)», *Ald.* Corayus scribendum suspicatur: καὶ ἐτί-
 ρον, Κασίνου· Κασίνον *κτλ.*; sed quum neque Interamnæ
 situs satis certus sit, neque Casini fluminis nomen nisi
 in Chronico Casinensi (v. Holsten. Ann. ad Cluver.
 Ital. ant. p. 221) commemoretur, in medio res relin-
 quenda. » *KRAMER.* Vel ἐτίρυν vox indicat nomen fluvii
 a Strabone aut non indicatum esse aut in ipsa hac voce
 latere. || 51 et 52. Σιδάκην. *codd.*; *em. Cor.*
P. 198, 4. Σήπια *codd.*; *em. Cor.* || 6. Σίγνιον] *Lege* Σιγνί-
 νον, ut post Merulam (Cosm. 2, 4, 4) aliosque monet
Kr. || 7. πρὸς δὲ ταύταις] πρὸ δὲ ταύτης *codd.*; *em. Clu-*
ver. || 8. Σύεσσα Τραπόντιον] *Σύεσα. σατραπόντιον codd.*;
 γρ. Σύεσσα τῶν ποτιῶν *n*; Σύεσσα τῶν Πωμεντιῶν *e*
Cluveri conj. Siebenk., *Cor.*; Τραπόντιον *Kramerus*, qui
 « Τραπόντιον, inquit, respondet Latinorum *Tripontio*,
 quod commemoratur in inscriptione Trajani (v. Chaupy
Descr. de la maison d'Horace t. 3, p. 391; *Morcell.*
de stilo inscr. lat. 2, p. 129). Situm erat eodem loco, quo
 hodie mansio est, nomine *Tre ponti*, a qua fossa inci-
 pit a Pio VI per paludes Pontinas ducta, atque anti-
 quam incepisse suspicatur Westphal. (*D. röm. Cam-*
pagne p. 49). Qui locus num Strabonis ætate idem
 nomen jam habuerit, incertum est: hoc vero certissi-
 mum ignobilem fuisse ac prorsus indignum qui inter
 oppida memorabilia recenseretur; particula τε cum pra-
 terea incommodissima sit, dubium mihi non est, quin
 hæc quoque pro interpolatoris additamento habenda
 sint. » Quodsi *Tripontium* istud Strabo commemorare
 voluisset, haud dubie mentionem ejus fecisset eo loco
 ubi de via Appia et canali linc Terracinam ducto sermo
 est (p. 194, 29). Ceterum Kramerii emendationem cer-
 tam esse negaverim; nescio an verum viderit Cluverius.
 Fieri etiam potest ut in Τραπόντιον lateat Καρβόντιον
 (Carventana arx ap. Livium, 4, 53. 55. 56, Καρουνεῖος
 ap. Dionys. 5, 21), quod oppidum Velitris proximum
 fuisse debet, quamvis accuratius situm ejus definire non
 liceat. || 7. Ἀλέρτριον] Hoc oppidum quum inter Appliam
 et Latinam vias situm non sit, aut erravit Strabo aut
 vitium latet. Haud ita procul a Velitris alicubi situm
 erat oppidum quod latini scriptores *Uluubræ* vocant, quod
 n. l. commemoratum fuisse suspicari possis. || περι-
 κίας *BCL*, παροικίας *Ald.*, παροικίδας *Siebenk.* || 12. ἀγώ-
 νας *n Cor.* || 19. ὑπουργοῦν *Cor.* || 22. αἰ] ἡ *codd.*; *em.*
Cor. || 24. Καπίτουλον] καὶ πίτουλον *BCL*; *em. Xyl.* ||
 25. Κεράται *codd.*; *em. Kr.* || 27. Οὐρνάριον *C*, Οὐνά-
 ριον *Bl*; *em. Cor.* || 36. Οὐαλερία *codd.*; e Cluverii

conj. em. Kram. || 39. μὲν, [ἐν] ἡ *Cor.*, Mein., pronabi-
 liter. || 40. Ἀνών *BC*. || 42. καταλῶ] καταράσσω
Cor.; κατ' ἄλσιν ἅρ Pletho, κατὰλῶ *Ald.*, κατ' ἄφουτον
ἄλσιν *Grosk.* Cf. Steph. Thes. v. καταλῶς. || 43. πείδιον
vocem unus C exhibet. || 43. παρὰ] περὶ *Xyl.* || 44. καὶ
 inclusit *Cor.*; τοῦ καὶ *manvit Kr.* || 48. τοῦτω] δ *inser.*
Cor.] ὁ Ἀνών διέλειπε καὶ τὰ ἄλλα. *np* et margo *B* et
editl. ante Kr.

P. 199, 5. ἄκρον *codd.*; *em. Cor.* || 19. Οὐέρεστις] «Οὐέ-
 ρεστια (sic) *C*, Οὐέρεσις *editl.*, quod nomen nisi hoc
 loco nusquam invenitur: neque qui amnis intelligendus
 sit constat. Plerique unum ex rivulis indicari putant,
 qui hac ex parte in Anienem cadunt: quorum nullus
 tamen Prænestinorum agrum videtur permeasse, nec
 ποταμὸς recte appelletur. Probabilior igitur Abbatiss
 Chaupy opinio (l. 1. 2, p. 320 sq.), fluvium illum cen-
 sentis non diversum esse ab eo, qui haud procul Præ-
 neste ortus per vallem spatiosam ad Lirim decurrat,
 quem Strabo Trerum (p. 197, 46) nominavit. Atque licet
 haud male suspicetur ille alio nomine vocatum esse aliis
 in partibus (hodie quoque primum appellatur *Sacco*,
 deinde *Tolero*), corruptum potius esse crediderim h. l.
 codicum scripturam, in qua vel ὁ Τρήρος latere facile
 concedas. Articulum certe Strabo in talibus addere so-
 let. » *KRAMER.* (Cf. de variis vv. dd. sententiis Bor-
 mann. *Allatinische Chorographie*, 1852, p. 76.). Ni
 fallor, fluvius Prænestinorum agrum permeans is est qui
 hodie *fiume di Palestrina* dicitur et in *Sacco* fl. exit.
 Quod nomen attinet, pro Οὐέρεστις scribi jubeo Οὐέρε-
 ρις, quum Γ et ς facile confundantur, Οὐέρεσις autem
 fluvius apte componatur cum oppido quod Diodorus
 (14, 98, 5) vocat *Vereginem* sive *Verreginem* (Οὐερε-
 γίνος et Οὐεργηγίνος πόλεως *codd.*; quod in *editl.* legitur
 Οὐεργηγίνος e Livio illatum est), Livius vero (l. 4,
 c. 1, 55, 56, 58; l. 5, c. 28. Cf. Valer. Max. 3, 2, 8)
Verruginem dicit; id enim oppidum ad ripam sinistram
 hodierni *Sacco* fluvii in *Colle Ferro* recte ponere viden-
 tur Nibby, Kiepertus, alii. Inferior fluvii pars nunc
Tolero vocatur, quod nomen apud Ovidium (*Fast.* 6,
 563) et Strabonem (p. 197, 46) ita reponendum vide-
 tur ut apud illum pro *flumenque Tolenum* scribatur
flumenque Tolerum, et similiter in Strabone pro ὁ
 Τρήρος legatur ὁ Τόληρος. Videlicet Ovidius Rutillum
 consulem in Toleno fl. (*Telonium* Orosius dicit 5, 18)
 perisse, Appianus vero (B. C. 1, 43) Lirim fl. trajec-
 turum lethaliter sauciatus esse produnt. Quæ ita Nibby
 (*Cont.* 3, p. 371) inter se concilianda censet ut proelium
 commissum sit ad confluentes Toleri Lirisque. Ad con-
 fluentes vero sita erat Fabrateria, παρ' ἣν, ut Strabo
 ait, ὁ Τρήρος (l. Τόληρος) βαί. Cf. Bormann l. l. p. 78
 et p. 200 sqq. || 22. Ἀλγιδον] Ἀλγινον *BCL*. Locum
 corruptum esse putat, et verba τὸν κατὰ Ἀλγιδον ὁρήλῃ
 ejici vult Burmann. l. l. p. 45. At sana sunt omnia, modo
 Ἀλγιδον intelligas de oppido, cujus in antec. Strabo
 meminerat, non vero de monte Algido, quem Noster
 omnino non commemorat. Vocem ὁρήλῃ lin. 22 post v.
 ἐστὶ collocari vult Groskurd. || 27. εὐγάιος *C*. || 37. ἐξή-
 κοντα] εἴκοσι *conj. Cluver.*, Holstenius, Wesselingius,
 coll. Dion. Hal. 6, 32, Philostrate. V. Apoll. 4, 12, et
 Itin. At 160 stadia habes etiam p. 191, 3 et 10, ubi
 Ardea satis recte 160 stadia ab urbe distare, minus
 recte autem eadem distantia inter Romam et Albanum
 montem esse proditur. || 39. Αανοῖον] Ααοῖον *codd.*; e
 Cluveri conj. (Ital. ant. p. 936) *em. Kr.* Cf. p. 192,
 42. 193, 8. Omnes codicum literas servare licet scri-
 bendo Αανῖον; nam *Lavinium* oppidum persæpe vo-
 catur in inscriptis, indeque ortum est vitiosum istud
 Ααοῖον. || πόλις Ρωμαίων] ἀποικος addi voluit Clu-

- verius; πόλις [ἀρχαία] 'P. conj. Kr. || 42. τοῖς τῆς BCL; e Cluverii conj. em. Siebenk. || 43. Corruptum locum Groskurd., aliis viam monstrantibus, ita restituit: ἀναβαίνουσι. Τῆς δ' Ἀρκελίνης τὸ ἱερὸν λέγουσιν ἀπὸ δρυμᾶ τι τῆς T. Fort. etiam erat ἀναβαίνουσιν ἔστιν. [Τῆς] δ' Ἀρ., ut conj. Claverius. || 50. καὶ λίαν καὶ μίαν codd.; em. Cor., qui omisit καὶ. || 53. Ἑρπία ἱερία; em. Cluver.; Leg. ἡ Ἑρπία cum Cor. et Mein.
- P. 200, 6. καὶ tolli vult Cor. in not. || 7. ὅρος inclusit Cor. || 10. Ἀλθη codd.; em. Cor. || 11. λίμνη.. πελαγία codd. Quod ut ferri posset, ἔστι δὲ καὶ λίμνη Φουκίνα πλ. dederunt np. || 12. καὶ πάντας [δ'] οἱ πλ. proposuit Mein. in Vind., ipse tamen non recepit. || 16. ἦτοι... ἦ] εἰτε... εἰτε e Xyl. conj. Cor. || 19. ἐπὶ περὶ C. || 28. προσκαίειν Ald. || 32. καὶ additum ex np. || 36. ἡ Πικρή np. || 38. Πικρῆνοι np. || 46. ἀνώμαλον] np, μάλλον BCL. || 47. Κάστρου] λαόστρου BCL, κάστρου np. Idem e conj. dedit Xyl. At 800 stadia non ad Castrum pertinent, sed usque ad Matrinum, et Matrinum Piceni terminum esse Strabo dicit p. 201, 9. Itaque ex Λαοστρου eliciendum est Ματρίνου. Quod codd. np praebent κάστρου non maiorem auctoritatem habet quam conjectura Xylandi.
- P. 201, 2. καὶ πυροφόρος Cor., Mein., recte, opinor. || 4. « Πνευστία nusquam praeter hunc locum commemoratur, neque improbabilius Du Theil et Groskurd. conjiciunt scribendum esse Πολαντία. Idem oppidum alio nomine magis noto nominatum fuisse videtur *Urbs Salvia* (v. Plin. 3, 18). » KRAMER. Fieri etiam potest ut leg. sit Τολαντία (Tolentinum), quae urbs proxima est Septempedae. || 4. Πτορ.] Πετρία BC. || 8. Καστρ.] Kram.; καὶ τρουνόου codd.; Καστροννοούδον conj. Cas.; Καστρομυνόου Sieb., Cor., quod sane malis. || 11. αὐτῇ] αὐτῇ codd.; em. Cor. || 12. Lacinam ita explet Grosk. : χωρίον καὶ [γὰρ ἔρμα αὐτῷ δ' ὁ λόφος ἐστὶν] ἐρ' φ' etc. Kramerus proponit χωρίον καὶ [διὰ τὸν λόφον] ἐρ' φ'. Innumera talia excogitare licet, quibus non est immorandum. || 13. παρακείμενα C. || 14. Οὐήστιοι BCL, Οὐήστιοι np; em. Xyl. || 15. Πάλιννοι BC; Φρεττανοὶ ubique BCL. || 26. δὴ] Kram.; δὲ codd. || 31. Πομπηδίου codd. || 33. Σοῶλωνα e Cluv. conj. Meineke. || Μαρούδιον Cor. || 34. Τεάτην τὴν] Τεγεάτην C, Τεαγεάτην B, Τραγεάτην I; em. Xyl., nisi quod τὴν art. om.; Τεάτον Cor. || 35 et 44. Αὐτερον BCL; em. Xyl. || 39. Εἵς τε τῶ. || 45. αὐτῇ] Grosk., Kr., Mein.; αὐτὸ.... αὐτὸ. codd. quod servans Coray. in sqq. δημορον scripsit. Ceterum Buca, quae Tiferuo fluvio propinqua fuisse jure censetur, minime erat δημορος Teano urbi ad Frentonem sitae. Neque apte Buca maritima cum Teano mediterraneo componitur. Quare interper. gall. post Bucam alius loci mentionem excidisse suspicatur. Intermediam inter Tifernum et Frentonem regionem tenebant Larinales, in eoque tractu non ita longe ab ora erat Cliternia opp. Fortasse igitur post αὐτῇ Φρεντιανὸν excidit εἴτ' ἡ Ααρινατῶν. Sed malim : καὶ Βούκα· εἴτ' ὁ Φρέντιων ποταμὸς πρὸς Τεάνη τῷ Ἀπούλῳ δριὲν ἔστι τοῖς Φρεντανοῖς, [οὗ Τεντρία νῆσος (altera ex Diomedaeis insa.) πρόκειται,] πέτρα etc. Fortasse tamen ipse Strabo erravit; videlicet quum nonnulli Frentanorum terminum non Frentonem sed Tifernum ponerent, facile fieri potuit, ut duos istos terminos confundens Strabo Bucam Teano vicinam esse putaverit. Quamquam minus hoc mihi verisimile esse videtur. || 46. Ὀρτώνιον] « Ὀρτιον Ald. Sed quum nec hoc nomen nec id quod codices exhibent, alibi invenitur, alii Ἰοτόνιον putarunt scribendum esse, alii alia (v. Romanelli *Scoverte Frentane* 2, p. 238 sqq.). Equidem hunc quoque locum ab interpolatore potius quam a Strabone profectum crediderim. Jam primum
- apto connexu cum his, quae proxime praecedunt, prorsus carent haec verba, neque magnopere juvamar particula δὲ a Corayo et Groskurdio addita; deinde pluralis πέτρα, licet p. 228 ed. Cas. similiter positus sit, h. l. tamen minus ferendus est, et vox ipsa, id quod majoris momenti est, nulli loco per totam Frentanorum oram convenit: campi enim patentes sunt, quibus colles ameni passim interjiciuntur; denique infinitivus εἶναι recentiore aetate paululum redolet, quamquam similes structurae apud Strabonem inveniantur. Ad Ortonem autem a barbaris medio aevo, quod vocant, occupatam haec verba referenda esse arbitror. » KRAMER. Quibus fidens Meinekii verba ista ejecit, nescio an inconsultius. Praecipuum argumentum Kramerus ex eo petivit quod πέτρα vox in oram Frentanum non cadit. At bene cadit in insulas quae Frentoni fluvii ostio in alto objacent. Quidni has Strabo una cum Frentone fl. memoraverit? Certe Frentanos sec. Strabonem usque ad Frentonem fl. pertinere ex parapli stadiis 490 colligitur. Haud igitur mentionem ejus fluvii auctor neglexerit; immo Frentonis mentio in causa fuerit ut deinceps retro gressum agens Strabo etiam Sagram fluvium tantquam septentrionalem terminum commemoraret. Jam quomodo locum refingi velim, dixi in antec. Pro ὅριον quidam scripserat, quod modo legerat, Ὀρτών; corrector super τὼν litteras posuit ἰον; hinc natum Ὀρτώνιον, quo corruptelae genere nihil frequentius est. Pro πέτρα dedi πέτρα, quum ex duabus insulis Diomedaeis unam tantum habitam esse Strabo alio loco referat. Quare e Plinio assumpsi Τεντρία nomen, quod quoniam πέτρα voci simile est, facile omitti potuit. Ceterum si quae antecedunt usque ad verbum Ἀπούλῳ genuina esse putaveris, deinceps in hunc fere modum scribere licet: ὅριον δ' ἔστι τοῖς Φρεντιανῶς [ὁ Φρέντιων ποταμὸς, οὗ πελάγιοι πρόκειται] πέτρα etc. || 48. εἶναι Leg. εἶναι λέγονται cum np, vel εἶσι cum Xyl. || 49. Αὐτερον IB; supra ων in B scriptum μ; Ἀντερον C. || 50 Φρεττανούς codd., et sic in sqq.
- P. 202, 2. Σαυνίτις παρήκουσα ἐν Ald. || 5. Σινούσσης E, Σινούσσης cett. codd. || 16. ταύτην [τὴν] περὶ no Cor. || 18. μετ' ἐκείνους e Tyrwhitti conj. Siebenk. et Cor.; οἱ δ' ἐκείνους codd.; σὺν ἐκείνοις conj. Kr., minus a codd. recedens; Meineke vulgatum servat, de corruptione non admonens. || 31. τῷ inclusit Cor. || 34. Καλινόν B m. sec., Καλινόν Cl et B m. pr.; καὶ [τὸν] K. Cor. Dein leg. Συρφέντιος cum Cor. et Mein. Inde ab h. loco denuo incipiunt *Aghs*. || 44. Οὐλτουρνός BC. || 48. Σακλιωτίδων mavult Mein. || 51. Leg. μὲν [τὴν] ἀποκρίαν cum Cor. et Mein. || 54. ἡτόχαι [ἡ τε πόλις] καὶ Grosk. et Mein., nisi fort. ὥς ante καὶ excidit aut αὐτῇ τε ante ἡτόχαι.
- P. 203, προσεχῆς] προσεχῆς ABB, προσηχῆς Cor. Cf. p. 194, 6. 387, 12. Fort. καὶ [λεῖ] προσεχῆς, coll. p. 205, 31. || κητεῖαι] κητεῖαι A, κητεῖαι BC; em. Cas. || 13. δὴ] καὶ C. editi. ante Kr. || λίμνη] λίμνη BCL, λίμνη A; e Cluv. conj. em. Cor. || 20. ἡ ἡών Ald. Post βάθος BCL addunt δένων, quod in δένων mutari et post v. ὕδατα poni voluit Cor. in not. || 13. τὰ καὶ πρὸς] καὶ τὰ πρὸς codd.; em. Xyl. || 24. τῆς καλαγίας tanquam ab interpolatore (?) profecta, ejicienda censuit Kr., ejecit Mein.; τῆς παραλίας Cor., quod probat Groskurd., Kramerus se non intelligere fatetur. Chersonesus non litore ἀπολαμβάνεται, sed isthmo sive linea per isthmum in transversum ducta. Igitur legas: ἀπὸ (malim ὅπδ) τῆς πλαγίας τῆς etc. || 26. ἐπ' αὐτὴν [τὴν] Κύμην Cor., recte, puto. || 27. αὐτὴν] Leg. αὐτῇ cum Cor. et Mein. || 34. προσεραχῇ Siebenk., Cor., Kr., Mein.; προσεραχῇ ABCI. || ὁ Ἄρνος i Cor., Mein. || 38. « Hanc intelligerem sic scripta αἰ καὶ διαισθημονία [τῷ τόπῳ παρεσιεύαζον]

καὶ κατασκίον εἰς. » ΜΕΙΝΕΚΕ; αἱ κατὰ δαισιδαιμονίαν [δὲ] κατὰσκιον ἐποιοῦν τὸν κόλπον conj. Piccolus. Ejusmodi loci quum ἐθεοὶ καὶ κάτοχοι dicantur (v. Pollux 1, 15), scribere possis : αἱ καὶ δαισιδαιμονία κάτοχον (sive κατὰσχετον, monente Piccolo) ἐποιοῦν τὸν κ., vel αἱ κάτο[χον] δαισιδαιμονία δι[ὰ τὸ] κατὰσκιον ἐποιοῦν τὸν κ. || 41. ἀπὸ] ὑπὸ recte CBI Cor. Mein. || 42. τὸ add. Kr. || προθυάμενοι recte codd. praeter o qui m. sec. προθυάμενοι, quod male rec. Kr. || Πασάμενοι codd.; leg. Πασάμενοι cum Cor. et Mein. || 46. ἐργολάβη. ABCI. || 47. ποταμίου] ποτίμου e conj. Xyl., Cor. et Mein.; recte. Cf. 178, 49. Ἰδρυται codd., Mein.; Ἰδρυτο Cor., Kr. || 51. καὶ om. Xyl.; τοῖς] τις codd. || 52. προσοικιῶν B manu sec., προσοικιῶν ACI et B m. pr.

- P. 204, 2. μεταλλάξας] μαντείας Cor. || 4. χρηστήριον] ἡσθιο γό B; ληστήριον ABCBI. || 12. συμμένοι codd.; em. Xyl. || 18. ἐπὶ Νέαν] ἀπινέαν A, ἀπινέαν BI; em. Xyl.; ἀπὸ νέας πόλεως καὶ Δικαιαρχίας] πο; καὶ [τὴν] ἐπὶ Νέαν πόλιν ἐκ Δικαιαρχίας [τῆς] ἐπὶ τ. B. Coray.; Groskurdus verba ἐπὶ ταῖς Βαταῖς, Kramerus verba τε καὶ ... Βαταῖς interpolatoris esse opinatur. Meinekius monet dixisse de hoc loco, sed non persuasisse Jacobum Ruca in *Interpretatione di un luogo di Strabone* (Napoli 1850), quem librum inspicere mihi non licuit. Putari possit verba ἐπὶ ταῖς Βαταῖς corrupta esse; ac quoniam e Plinio constat colles inter Dicearchiam et Neapolin interjectos *Leucogaza*, campum vero hujus tractus *Laborias* vel *Laborias* (a voce *λεθρις*, *λεπρις*) vocari; fort. aliquis conficiat : ἐν τοῖς [Δαυκο]γαίοις vel ἐν ταῖς [Λα]θορίας. At haec longius petita parumque probabilia forent. Ad hoc potius attendi velim, verba illa suspecta, quum eo quo nunc leguntur loco non solum inopportuna sed etiam manca sint (dicendum enim erat τῆς ἐπὶ τ. B.), perapte locum habere potuisse in versu sequente, ubi, ne diversi Cimimeriorum populi confunderentur, vel ipse Strabo vel glossator quidam scripsit : περὶ τῶν ἐπὶ ταῖς Βαταῖς Κιμμερίων. Praeterea patet codicum scripturam καὶ ἀπινέαν corruptam et τὴν articuli defectu mancā esse. Quae quum ita habeant, nescio an vulgaris lectionis origo ex eo repetenda sit, quod in codice aliquo exaratum fuit hunc in modum :

ἐπὶ Νέαν πόλιν
καὶ ἄλλην ἐμπάλιν ἐκ Δικαιαρχίας ἐπὶ Νέαν πόλιν
ἐπὶ ταῖς Βαταῖς
ἐπακολουθήσαντος πῶς τῷ περὶ τῶν Κιμμερίων.

Auctor hujus scripturae verba ἐπὶ ταῖς Βαταῖς, quae versu secundo post v. τῶν inserenda erant, putavit variam lectionem vel correctionem indicare verborum ἐπὶ Νεάπολιν, quae ideo expunxit, et, ne phrasia hiaeret, in alium locum transtulit. || 28. δὲ abundat. || 29. « An ἀχρηστος ὢν, ὁσπρίων? Mein. || 33. Βατον] Xyl.; Βαται A, Βαία BCI, quod fortasse non mutandum, quamvis supra p. 21, 37 legerimus Βάτον. || 34. καὶ τὸν Μισσηνόν. ἐξῆς codd.; καὶ τὸν Μισσηνόν ἐξ. Ald.; em. Grosk.; καὶ τὸ M. ἀπὸ Μισσηνοῦ conj. Casaubonus. Malim [ὡς] καὶ τοῦ Μισσηνοῦ τὸ Μισσηνόν, ut ex Marklandi conj. dedit Corayus. Meinekius glossasse odoratus verba καὶ τ. M. ejecit. || 35. ἀκταὶ] « Vide an ἀκται scribendum sit. » Mein. || 39. τῶν ὁδάτων ... θερμῶν ὁδάτων ob inelegantem ejusdem vocis repetitionem summopere displicet. Pro τῶν ὁδάτων, legerim τῶν ἀγρῶν. Sequentia aperte corrupta. Holstenius legi voluit : ἀ πᾶν τὸ χωρίον ἔχει, medicina lenissima, at sententiae loci non satis accommodata. Corayus : ἀπαν [γὰρ] τὸ χωρίον ἐκείνο, omissa in sqq. voce ὅτι. Eodem modo Meinekius, nisi quod servat v. ἐκεί. Conjecturam ἐκείνο habes etiam in *At*. Kramerus vocem ὅτι ante ἀπαν transponendam suspica-

tur. Legendum puto : τῶν ἀγρῶν, [ὢν] ἀπαν τὸ χωρίον ἔχει μέχρι κτλ. || 52. περιεκλειμένον BCI; περιεκλεισμένον editt. ante Kr. inde a Xyl.

- P. 205, 1. Lege βρωμάδας, ut Mein., monente Dindorfio in St. Thes. s. v. || 3. Νέα πόλις B. || 4. Πιθηκουσαίων BC. || 5. σῆμα, sed supr. μνήμα, E. || 8 τινες codd.; em. Xyl. || 15. ἐφηβιακὰ φράτρια AI, ἐφηβιακὰ BC. || 16. πενθηρικὸς ABC. || 20. Δικαιαρχίας C, quod quum rectius habet, Meinekius dedit ubique. || 32. ἄλλως Bkno. || 40. Πομπαῖαν codd.; em. Cor. || 42. Σαγήνηται A, Σαμνίται C, || 43. Νουκαρίας C; Ἀχερῶν Kram., Ἀγγέρων AI et sec. m. B, Ἀχερῶν B m. pr. et editt. ante Kr. || 45. Πομπή[η]ται] ποιαῖ codd.; em. Tyrwh. || 47. Οὐσσούσιον AI, Οὐσσούσιον B, Οὐσσούσιον B m. sec. || 50. κοίλας A et pr. m. C. || 52. ὥστε e Cas. conj. Cor.
- P. 206, 3. πυρὸς [λίπος τι λαβὼν δ] εὐάμπελον Grosk. || 4. ἔχυν (μὲν) γὰρ τὸ λιπαῖον (καὶ) τὴν Coray. || 9. Πομπή A, Πομπαῖα BC. || 10. Πιθηκουσίων ABI, Πιθηκουσίων C; em. Cor. || 14. Σαινιρούσας Cor. || 14. Συρρεντὸν] Σύ- ραιον BCI. || 16. τῶν] τὸν BI; omisit vocem A || τὸν] addidit Cor. || 24. Πιθηκουσίων BC hoc loco et in sqq. || 29. ὑποφοράς ACI. || 31. Συρακοσίον A Mein. || 40. συν- απτούσας νήσους πρὸς; ex n Siebenk. || πρὸς τὰ Ἑλληνικά ABCI; em. Xyl.; πρὸς τὰς νήσους mgo B m. sec. et Cor. || 42. Δικαρίων E. || 43. Δικαρχίαν C. || 52. Ἐπωμία] Lege Ἐπωμία cum Du Theil, Cor., Grosk., Mein. e Plinio 2, 89, § 203 : *Ferunt in his montem Eporon*, quod nomen apte inditum monti a quo late prospectus patebat. Cf. Ἐκώπη Acrocorinthi nomen ap. St. Byz., ubi v. not. Meinekii, qui etiam infra p. 215, 41 pro Ἐσῶπιν recte, opinor, reposuit Ἐκῶπιν. || 52. τιναγένητα] B, supra scripto βαγένητα; παγένητα Aghino, ex quibus hino in margine habent βαγένητα. || 54. πάλιν] inclusit Kr., utpote e sqq. huc translatum; om. Mein.; κολὸ δν no Cor.
- P. 207, 2. τὴν θαλ. B ex correct.; τῆς θαλάττης codd. || 4. μετ' ex Epitome additum || 6. τοὺς] τοῦ codd.; em. Xyl.; ἀνω ex n suppl. Cor. || 8. Κάπραι ABCI. || 12. Καπραί ABCI. || κνήμα] κτίσμα codd.; em. Cor. || 16. ἐτυμ.] ἐτοιμότητα ABCI. || 19. αἱ τῶν ἄλλων codd.; em. Cor. || 20. Καλαρία] Καλατερία codd.; e Cas. conj. em. Kr. || 21. Καυδίων] Καλύδιον codd.; e Cas. conj. em. Cor. || Οδονοουεντὸν A, Βενεθεντὸν mgo A, Οδονοουεντὸν BC. || Κασίαμον ABC, Κασίλμον I. || 22. Οδατούρνου AB, Οὐλτούρνου I et B m. sec., Οδοντούρνου (?) C. || 25. ὥσθ' ὑπὸ] fort. ὥστ' ἐπὶ. » Mein. || μεδίμνου] vox corrupta; μύδος e Cas. conj. Cor., Mein., coll. Plin. 8, 82, Valer. Max. 7, 6, 3, Frontin. Strat. 4, 5. || 27. τα recte om. I. || 29. ἔως] ὡς codd.; em. Cor. || 30. φησι ABI, em. Xyl. || 34. Κάλκη codd.; Κάλη Cor.; Κάλης e Cas. conj. Kr. || 36. τα ejiciendum. || 38. Ἀχέται BCI. || 39. Σαννίδα ABC, Σαννίδα I. || 44. ἐκπεπνήνηται codd.; em. Cor. || 48. ὁμοίως ὁμορῶντας] ὁμοῖα χωρῶντας Cor., ὁμοουόντας idem in notis, ὁμοῦ προχωρῶντας Grosk.; ὁμοῖα ὁμοουόντας aut ὁμοφρονῶντας conj. Kram.; ὁμοῖα ὁρμῶντας, pariter ut antea feroces ad audendum, Meinekius. Mihi in ὁμορῶντας latere videtur σύμμερῶν- τας. || 53. τῷ [Μαρτίῳ] κάμψῃ editt. ante Kr.
- P. 208, 6. καὶ γὰρ τοῖς τοιγαύτα Mein. || 8. Αλαρία] Ἐσπ- ρίνα codd.; e Cas. conj. em. Cor. || Πάνα] Πάνα I Ald. Ejus nominis locus non notus est. Quum Tabula Peut. in regione inter Aeserniam et Telesiam media habeat *Ebutianam* (h. *Allano*, ut videtur), in Πάνα latue- rit Πάνα; adeo ut, si recte habet nomen Tabulae P, litterae Ἐβου vel Αἰβου supplenda sint. || 9. συνεχῆς Οὐ- νάρεψ] Telesia a Venafro longe distita erat, adeo ut con- termina ea oppida fuisse hand recte dicantur. Num igitur Strabo erravit? an alius oppidi mentio post vocem

Τελεία excidit? Fortasse Alliphas memorandas fuisse censet interpres gallicus. Verum Alliphas non inter urbes evanidas, sed inter ἐτι συμμενούσας Strabo recenset p. 198, 32. Cogitare liceret de *Cluturno* oppido, quod Tabula Peut. habet Venafrum proximum. Sed, si quid in codd. erratum est, nescio an potius pro Οὐδένῳ Strabo scripserit Οὐδολτούρῳ. || 12. γένουσία C. || διότι] ἐτι πο; in B litteræ δι (fort. ex præc. αι ortæ) expunctæ sunt. || 15. εὐξαιντο o Cor. || 20. Ἀρεi conj. Kr.; ἐκφυήμισαν Ald. || 22. « Verba ἐτύγχανον ... ζῶντας commodius ponerentur post ἐκείνους. » *Kram.* || 31. καὶ inclusit Cor. || 35. νόμον] μόνον codd.; παρὰ om. editi. ante. Kr. || 49. ἐκτρώψαν Mein.; εὐ ἐτρώψαν codd.; ἐκτρώψαν Xyl.; ἐτρώψαν Cor., Kr. || 51. συν e Bekkeri conj. addidit Kr. || 54. ἐπὶ] ὑπὸ Xyl.

- P. 209, 7. μέχρι τῶν Φρεντανῶν editi. ante Kr.; μέχρι τῶν Λευκανῶν legendum esse censuerunt absque veri specie Cluverius (Ital. p. 1188), Du Theil, Grosk.; verbale margine illata esse putat Kramer.; eiecit Mein. Tueri verba licet scribendo τὴν Σαννίτιν [τὴν] μέχρι Φρεντανῶν. Cf. p. 202, 2 : ἡ Σαννίτις ἐν μεσογαίᾳ μέχρι Φρεντανῶν. Sin in margine legebantur, inserenda erant lin. 9. (ἀπόσπασμα τῶν μέχρι Φρεντανῶν ἐν τῇ Ἀδρίᾳ Πικεντίνων. || 8. Πικεντίνων *Kramer.*, Πικεντίνων codd. || 10. μετωκισμένων codd.; em. Xyl. || 12. Verba Συδαρτίται ... ἀντιχόμοις transponenda esse post ἡ Ποσειδωνίτις lin. 41, recte monuerunt Du Theil, Grosk., Kr., Mein. || 17. Σιρηνουσίαν *BC.* || 18. Μάρκιννα *BCL.* || Ἰταλίαν] Καμπανίαν codd. præter C qui Κανίαν habet. Aut Λευκανίαν aut Ἰταλίαν scr. conj. Du Theil.; illud ferri nequit (nam de *vetere* aliqua Lucania nihil constat); hoc probaverunt *Kramerus* et *Meinekus*. Contra *Groskurdus* in antec. scribi voluit μέχρι [τῆς Λευκανίας καὶ] τοῦ Σιλάριδος, adeo ut Silarum dicatur ab hac Lucanorum terra dirimere τὴν ἀρχαίαν Καμπανίαν, quippe quæ Picentinorum regionem olim comprehenderit. At de *vetere* hac Campania nihil constat; vetustiores geographi, ut *Scylax* et *ii*, quos sequitur periegeseos poeta anonymus, Picentinorum regionem Samnitibus attributum. Ceterum pro Καμπανίαν manu violenta reponendum esse Ἰταλίαν minime asseveraverim. *Strabonem* h. l. de sui potius ævi statu geographico quam de casæ antiquitatis Instituto dixisse mihi verisimilius esse videtur. Jam vero constat Augustum ita rem instituisse ut *prima* Italiæ regio Latium et Campaniam comprehenderet a Tiberi ad Silarum pertineret et *communis* Campaniæ nomine designaretur, ea autem regio, quæ post Silarum sequebatur, esset *tertia*. Quare nescio an legendum sit : μέχρι τοῦ Σιλάριδος τοῦ ἀριζοντος ἀπὸ τρίτης τῆς χώρας τὴν α' χώραν [ἦτοι] Καμπανίαν. In mentem etiam venit ... ἀπὸ τῆς ἐπὶ τῇ χώρᾳ τὴν [ἐκ]αρχίαν [τῆς] Καμπανίας. Sed illud malim. Sane quidem *Strabo* de ista Italiæ divisione nusquam exponit; sed omnino πολιτικά hæc defugere solet, Italiæ vero divisionem sui temporis lectoribus bene notam esse existimaverit. Ipsum non ignorasse eam tum per se patet, tum inde probatur, quod Venafrum, quod erat oppidum Samniticum et a *Strabone* p. 108, 9 juxta Samni loca memoratur, alio loco (p. 198, 27,) ad Latium, alio (p. 202, 37) ad Campaniam refert. Nimirum Venafrum, et Latio et Campaniæ proximum, Augustus primæ regioni adjunxerat, ut ex *Plinio* (3, 9, § 63) colligitur. || 24. ποτίμου *Eustath.* ad *Dion.* 358; ποταμοῦ codd.; ὄντος τοῦ ποταμοῦ τούτου editi. ante Kr. Ceterum pro περὶ etc. ex *Eustathio* legi velim : ὅτι τοῦ ὕδατος ὄντος ποτίμου τὸ καθιέμενον ... ἀπολιθοῦται (ἀπολιθοῦναι *AC.*) || 29. δημοσίῳ *BCL.*; τῷ τότε δημοσίῳ conj. Cor. || 40 Ἀργονίαν] « Ἀργονίαν Cor., nescio quo sensu. *Casaubonus* aut Ἀργύαν aut Ἀργώαν reponendum

censuit, quorum priori favent quæ legantur apud *Plinium* 3, 9 : *Ager Picentinus fuit Tuscorum, temple Junonis Argivæ ab Iasone condito insignis*. Sed a codd. scriptura illa forma nimis abhorret, quæ alteram contra valde commendat. » *KRAMER.* Ἀργῶας rec. *Meinekus*. Attamen quod apud *Plinium* editur *Argivæ*, id de conjectura scripsit *Hermolaus Barbarus*. Variam scripturam *Silligius* notat ex optimo codice *Riccardiano* (sæc. ix) *Arue* et *man. sec. Aric*, e cod. *Toletano Aricie*, e cod. *Paris.* 6797 *Arillæ*. « *Locus*, inquit *Sillig.*, nondum persanatus, quamquam *Harduini* conjectura (*Argoæ*) a vero proxime videtur abesse. » At, si quid video, ex vetusto cod. *Riccard.* recipiendum erat *Ariæ* vel *Areiæ* (hoc enim latet in scriptura m. pr. *Arue*). In alio codice supra *Arie* scriptum erat ei; hinc, ut fieri solet, nata lectio *Arieiæ*, quæ abiit in *Ariciæ* et hæc in *Arillæ*. Juno Ἀρεία vel Ἀρήιος alibi, quantum sciam, non memoratur; sed quemadmodum Ἀρείαν *Venerem* et *Minervam* novimus, sic eodem nomine *Græci* vocaverint *Junonem* armiferam. Talis vero dea apud *Italos* colebatur. Arma gestabat *Juno Lacinia* (ὀπλοσμίς ap. *Lysoophr.*); clypeo, ægide et hasta instructa erat *Lanuvii Juno Sospita*; hastam denique tenebat *Faleriorum Juno Quiritis*, *Kypriæ*, sic dicta de sabina voce *curis*, κύρις, (i. e. *hasta*, δόρυ), a qua etiam *Martem* *Italici* *Kυρίων* dici, adeo ut *Romulus* ὁ *Kυρίνος* sit ἀρχὴ ὁ; τις ἡ ἀρχηγὴ θεός, *Plutarchus* refert (*Mor.* p. 285, C.; *Rom.* c. 29). Jam, ut illuc redeam, *Strabo* templum, quod ad *Silarum* fl. ab *Argonautis* (inter quos etiam Ἀρήιος quidam *Biantis* f.) conditum ferebatur, sicut *Plinius*, dixerit esse *Junonis* ἤτοι Ἀρείας; varia autem lectio vel glossa fuerit ἀγωνίας, quam quum quidam indicasset ita, ut super literas πε vocis Ἀρείας appingeret γων, natum deinceps est Ἀργωνίας, Ἀργονίας. || 42. πόντον] *Lege* κόλπον e conj. *Kramer.* *Frequentissima* harum vocum in scriptis geogr. min. permutatio.

- P. 210, 7 et 19. Ἐλαίαν *ABC.* sed m. sec. corr. in *AB.* || 13. ἐκδέντας *AC.* || 20. Verba Ἐνοι ... Ἐλέητος ej. Mein. || 23. Ἐλαιάντιδος *AB* pr. m. || 26. Μεσσήνης *BC.* || 28. Ἀδός] ταλαῶ; *AB* bis. Secundum Ἀδός ejiciendum. || 36. λαοὶ codd.; em. *Niebuhr.* *H. Rom.* t. 1, p. 96. Fort. leg. esse ἐπὶ τὴν Ἀδὸν aut ἐπὶ ταύτην, omisso Ἀδὸν, monet Mein. || 40. δ ejiciendum; τῆς δευτέρας codd.; οὐ τῆς ἐτέρας *Siebek.*, Cor. || 53. μετὰ δὲ τοὺς Ἑλληνας ὕστερον μὲν γε] μάλιστα δὲ τ. Ἐλ., πρότερον μὲν γε conj. Kr.; eodem modo *Meinekus*, nisi quod scribit [οὐ] πρότερον. In quibus μάλιστα pro μετὰ jam conjecerat *Villehrun*. Fort. erat : μέγα δὲ τι τοὺς Ἑλληνας ἐστέρησαν, [οὐ] γε. *Corayus* verba ὕστερον μάλιστα γε καὶ τῆς μεσογαίας πολλὴν (οὐ Ἑλληνας) ἀφῆρτο ... *Σκελίαν* transposuit post ἀλλήλους (lin. 50). Deinde ita pergit : Μετὰ δὲ τοὺς Ἑλληνας οὐ τε τῆς Σκελίας τόραννοι διέθηκαν. Quæ recte improbat *Kramerus*.
- P. 211, 2. ἀρξάμενον χρόνων *BCL.* || 7. λέγω *ACL.* || 9. δὲ] δὲ codd.; em. Xyl. || 14. αὐτοὶ [τε] καὶ Bp. editi. ante Kr.; οὗτοι καὶ Bp. malit Kr. || 15. Βρέτιοι B ubique. || 18. τὰ γε codd.; em. Xyl. || 24. Πετρίλια *Epit.* || 25. Λευκανῶν] Χώνων Cor. || 28. Θουρίοις Mein.; φρουρίοις codd.; Βρεττίοις conj. Kr.; Σαννίταις ποτὲ φρούριον Cor. « *Spectant* hæc, *Meinekus* ait, ad atrocissimum bellum *Thuriorum* cum *Samnitibus* seu *Lucanis* gestum, de quo ipse *Strabo* p. 263 ed. *Cas.*: Θούριοι δ' εὐτυχήσαντες πολλὸν χρόνον ὑπὸ Λευκανῶν ἠνδραποδίσθησαν. Cf. *Heynius Opusc. Acad.* vol. 2, p. 141. » || 29. Κρίμσα *BCL.* || 30. περὶ αὐτοὺς τοὺς τόπους *ABCL.*; ex *Epit.* em. Cor. || 32. Κρίμσαν *CL.* || 35. Αἰγ.] Ἐγασ. mavult Kr. || 36. ταχίσαι codd.; em. Kr. || Πουμνέντιν codd.; em. Xyl. || 37. καὶ αὐ αἱ ἄλλαι A. || 45. ὑπὸ] leg. ἀπὸ cum Cor. et

Mein. || 54. Βρατανίας B, expunctis literis av; Βρετίας i et editt. ante Kr.; eadem nominis corruptio in Dionysii Per. codd. obvia. « Nescio tamen an Λευκανίας potius scribendum sit, cum Laum flumen Lucanorum finem esse, non Bruttiorum, supra dixerit. KRAMER. Quæ dubitatio nihili est.

- P. 212, 7. Νακτιφόν codd.; dicendum erat Νακτιφόν. || 10. ἐπεκταίνεται codd.; em. Grosk. || 12. Σερηντίδος k. Ald. || 14. Χωνήν codd.; em. Cas. || 25. Βρέττιοι post v. Λευκανίων add. Cor. || 20. ἐτάραξεν BCl. || 32. γὰρ δὲ Cor., Mein. || 33. Τέμεσα Epit. || 39. ὡς καὶ δασμοφορεῖν αὐτοὺς ὅσα ἐστὶ, ex quibus δασμοφορεῖν fort. reponendum est. Eustathius (ad Odys. α, p. 1409) ita : .. ὅς δολοφονήσας καὶ βαρύνῃς γενόμενος, ἰδασμολόγει τοὺς περιόικους. Aelianus (V. H. 8, 18) : τὸν ἐν Τεμίσσῃ ἥρωα φόρους πρᾶττονον παρὰ τῶν προσοίκων κτλ. Cf. Pausan. 6, 6. || 40. πρὸς τοὺς ἀηδέας Bullmannus, probante Kramero, πρὸς τοὺς ἀηδέας Meineke; πρὸς αὐτοὺς, μηδεῖς codd.; καὶ παροιμίαν ἐπ' αὐτῷ γενέσθαι « μηδεῖς τὸν ἥρωα τὸν ἐν Τεμίσσῃ. » Epit.; Eustathius l. 1. : ὅθεν καὶ ἐπὶ τῶν ἀγραινόντων ἔξω καιροῦ παροιμία καλεῖται ὁ ἐν Τεμίσσῃ ἥρωας. Aelianus l. 1. : ἡ παροιμία ἡ λέγουσα ἐπὶ τῶν ἀλυσταλέων τὴν κερδαινόντων, ὅτι αὐτοῖς ἀρξίεται ὁ ἐν Τεμίσσῃ ἥρωας. Cf. Plutarch. Prov. 31. (t. 5, p. 173 ed. Didot) : ὅς τ' ἐπαίτων τις αὐτὸς ὑστερον προσοφείλων εὐρεθῇ, ὁ ἐν Τεμίσσῃ γέγονεν ἥρωας. Meinekius in Vindic. p. 57 de his ita habet : « Vix ullus scriptoris locus hoc intricatior habitus est, de quo, missis aliorum opinionibus, breviter quæ ipse sentio proponam, hoc unum præfatus, frustra viros doctos Strabonis relationem cum Pausania et parræmiarum scriptoribus, qui allam et suam quisque rationem secuti sunt, conciliare conatos esse. Jusserat igitur oraculum τοὺς περιόικους δασμολογεῖν Politæ heroi, quod negotium quibus commissum erat cum propter Politæ iram tributa, ut fieri solet, asperius a refractariolis exigerent et importunos sese sævosque exactores præbereut, hinc factum est, ut homines malevoli et importune molesti ab heroe Temesæo exagitari dicerentur. Proinde scribendum videtur : πρὸς τοὺς ἀηδέας. » Mihi non exactorum ferocia, sed Politæ herois τὸ βαρύνῃς proverbio notari videtur. Emendatio vero elicienda est ex verbis Eustathii, quem unum Strabonis verba ob oculos habuisse novimus. Is igitur quum proverbium dici referat ἐπὶ τῶν ἀγραινόντων ἔξω καιροῦ, de iis qui præter rationem subito ferociunt, legisse videtur : παροιμίαν εἶναι πρὸς αὐτομαγεῖς. Piccolus conj. πρὸς τοὺς ἀγαν θυμώδεις vel etiam πρὸς τοὺς ἀσχετομαγεῖς. || 41. Post λεγόντων quædam excidisse putat Groskurdus. Locum ita resarciri vult : καὶ παροιμίαν εἶναι πρὸς αὐτοὺς « Μηδεῖς τὸν ἥρωα τὸν ἐν Τεμίσσῃ » λεγόντων. [ἐκείνων μὲν οὖν διὰ πολλοῦ] ἐπικεῖσθαι αὐτοῖς, Λοκρῶν δὲ κτλ. || 46. Κύπρω κρυπτῶ ABCI || 47. ἡ Ταμάσου additum e conj. Meinekii in Vindic. p. 58. Nollem factum. Verba λέγεται γὰρ ἀμφοτέρως ita potius intelligenda sunt ut Ταμάσσος et Ταμίσα promiscue adhiberi dicantur sive de Cypro sive de Italici loco. Cf. Steph. Byz. : Τάμασος πόλις Κύπρου, .. διάφορον ἔχουσα χαλκῶν ... Ἐντεῦθεν τινες γράφουσιν « ἐς Ταμάσιν μετὰ χαλκῶν », ἀπὸ τῆς ἰστίης γὰρ καὶ Ταμίση πόλις τῆς Ἰταλίας καὶ ποταμός. || 47. τῷ τὸ codd.; verba τὸ .. χαλκῶν ejecit Mein. || 50. ταύτη Cor. ||
- P. 213, 13. Οὐβῶναν codd.; em. Casaub. || 11. γεγονέναι. C (?), editt. ante Kr. || 22. ἀρχὴ τοῦ ἀρχεται Cor., Mein. || 24. Μέδμα] π et pr. man. A in margine; Μέδμα ABCI. || 26. Μένταυρος kn, et ex correct. B. || 28. Αἰπαρών ABCI; Πορθμοῦ ποταμοῦ editt. ante Kr. inde a Casaub. || 31. πᾶσι codd.; em. Cor. || 32. Μέδμαν ABCI. « Ir his Μέταυρος nihil aliud esse videtur nisi dittographia sequentis ἑτερος. Post Metaurum amnem alium

amnem sequi dicit, ejus nomen propter ignobilitatem reticuit scriptor cum ignoraret. Similiter lib. 16 p. 774 ed. Cas. sit' ἄλλος ποταμός. Eodem redit Cluveri crisis, nisi quod pro Μέταυρος rescribi voluit ποταμός, conjectura, ut mihi quidem videtur, vix plausibili. » MEINEKE. Legi Cluverius voluit : ἀπὸ δὲ τοῦ Μεταύρου ποταμοῦ ποταμός ἑτερος [Κραταῖς καὶ ἡ Ταυριάνα ἐστὶ πόλις] ἐκδέχεται κτλ. Quæ parum mihi probantur. Prope Medmam erat fluvius qui nunc vocatur *Metrano*; deinde sequitur *Metaurus* (hod. *Metauro s. Marro*). Nomina hæc quum simillima sint, fieri potuit ut utrumque fluvium Metaurum dici Strabo putaret; at fieri etiam potest ut lin. 26 et 34 pro Μέταυρος ... Μεταύρου legendum sit Μέτραμος, ... Μετράμου vel simile quid, eoque in Μέταυρος corruptio, quidam nostro loco addiderit vocem ἑτερος. || 35. Ἐκύλαιον E. || 37. Ἀναξίλας Cor. || 40. Κένος ABCI, Γένος E. || 41. Lege ταλευταία. Dein ἀκρα ποιοῦσα Kramerus, ποιοῦσα ἀκρα codd., Mein.; ποιοῦσα τὰ ἀκρα editt. ante Kr. || 43. Πελωρίδα codd. || 45. καθάπερ καὶ ἡ C (?) et editt. ante Kr. || Καίνος] Κένος AC. || 46. Κένος ABCI, Γένος E. || τῆς] καὶ τῆς Cor. || στηλίδος editt. ante Kr. inde a Xyl. ubique. || 48. [οὐ] μικρῶ Cor. ||

P. 214, 9. αὐτὰς] αὐτοὶ codd.; e Cor. conj. em. Kr. || 13. τοιοῦτου Kr., τοιοῦτοι ABCI, τοιοῦτων no, Siebenk., Cor., Mein. || 23. δὲ additum ex i. || 24. Οἰνωτρίων A, Οἰνωτριῶν CB, Οἰνωτρίων m. sec. in B. || 27. περιόικας B. Ald. || 29. ἐπ' ἡμῶν] καὶ ἐπ' ἡ. C. || Σέξτος A, Ἐξίστος mgo A m. pr.; Σέστος BC. || 38. Πιθηκούσας Cl et similiter lin. 49. || 40. τούτων inclusit Cor.; ejecit Mein. || 44. γῆν Enoh; συνεχόμενον Xyl. || 49. αὐ ante Πιθ. add. editt. ante Kr. || 50. τῆς] καὶ τῆς Cor. || Καπραῖας k, Καπραί editt. ante Kr. || 51. αὐ om. Epit. ||

P. 215, 2. διεργομένης Epit., Cor. || 3. ταῦτα Epit., ταύτην ABCI; ταύτην τὴν αὐτίαν editt. ante Kr. || 5. [τῶν] Σανν. Cor. || 15. « Rectius fort. fuerit Φοιδεῖαν scribere. » MEIN. || ἐπὶ δὲ πύργου ἡ Siebenk.; ἐπὶ II. δ' ἡ codd., quod recte retinuit Mein. || 24. ταλευτὰ Eno, ταλευτὰ ABCI. || 29. Ἰόνιον E, Ἰόνιον ABCI. || 32. Λοκρῶν E, ἐπὶ Λοκρῶν ABCI. || 33. ἀπὸ ejiciendum. || 38. ἀμα γὰρ οὗτοι] « ἀμα τούτοις Corayus, audacia parum felici; ἐνέχουν aut tale quid legendum censuit Casaub., similique sententia Groskurdus proposuit : ἀμα γὰρ οὗτοι ἐνεχίσαντο αὐτοῖς. Quæ incertissima sunt omnia, neque melius habeo quod proferam. » KRAMER. Lacunam post verba ἐν οἷς notavit Meinekius. Miror neminem vidisse in γὰρ οὗτοι ἐν οἷς latere Ταραντίους. Tarentum conditum an. 708; Croton an. 710; Locri paullo post Crotonem, ut Strabo ait; Ol. 24, 2 (683) sec. Hieronymum; qui computus est ex eorum numero, quibus res 24 annis justo superiores collocantur, adeo ut Locrorum origines ponendæ sint in an. 706. Ulterius hæc prosecui ad rem nostram nihil attinet. Ceterum jam patet quomodo intelligendus sit Pausanias 3, 3, 1 Locros Lacedæmoniorum coloniam esse dicens. Nimirum Lacedæmonii isti sunt conditores Tarenti. || Verba καὶ ἔστιν... ἑστρατοπεδεύσαντο Meinekius sueta confidentia ejecit; Kramerus post v. Ζαφυρίῳ lin. 37. transponi voluit. || 41. Ἐσώπιν] Ἐσώπιν scribendum esse cum Meinekiio censeo. || 44. συνάγων Cor. || 46. νυμφοστοληθείσας recte Epit.; editt. ante Kr., Mein. || 47. ὁλοπτήρους] Recte, opinor, Meinekius : « Strabo scripserat ὁλοπτήρους, idque unice Dionysii consilio accommodatum erat. Vocem alias non obviam satis tuetur quod Plutarchus Flamin. c. 21 dixit : κολουρος ὄρνις καὶ ἀπτήν. » || 48. ἐκείνου no, editt. ante Kr. || γυρεύειν] θηρεύειν Mein.; ἀγρεύειν conj. Dindorf. in Steph. Thes. v. γυρεύειν. At vide de voce γυρεύειν Corayi Ἰατρικα, t. 2, p. 96, 7. || 50. ἔρασαν] ejic. putat Kr.; Corayus servans ἔρασαν in antec. pro

- τινὰς δὲ scripsit τινὰς δέ. — τὰς φάσας conj. quidam ap. Grosk.; asterisco locum corruptum notavit Meineke. Piccolus meus conjectit περιδιόκειν σφαδαζούσας. An fort. περιδιόκειν ὁκλαδόν, an περισχιμπαζέιν? || 54. παίδων & Cor.
- P. 216, 5. σώματα o et marg. n; πράγματα ABCI Epit. || ἐφ' οἷς Xyl.; ἐν οἷς codd. || 17. εἶναι supplevit Cor.; præstat, quod Meinekius dedit, αὐτῶν, [τὰς δὲ ζημίας] δεῖν [εἶναι] τὰς αὐτάς, quam in sententiam Zaleuci legem interpretatus est jam Heynius Op. Acad. 2, p. 37. || 18. ἐπαινεῖ [δὲ] Cor.; ἐπαινεῖν codd. || αὐτῶν ejecit Mein.; in αὐτὸν mutari et ante se collocari voluerunt Grosk. et Kram. || 20. πέρα o, παρὰ ABCI, παρὶ B m. sec. et hn Ald. || 29. συμβαίνειν codd.; em. Xyl. || 33. τοῖς ἡλιαζομένοις codd.; em. Kr. || 42. πίτταν ἦν Βρεττιάνιον σῖδαν ABCI; em. Palmer. || 54. Σάγρα E, Σάγρας ABCI; Σάγρας δν [καὶ] conj. Grosk.
- P. 217, 2. Post Ῥηγίνων fort. excidisse πενταχισηλίων suspicatur Groskurd., coll. Justino 20. 3. || 4. φησὶν codd.; em. Xyl. || 12. δ' om. Cor. || 14. εἰς Σκελλάν Cor.; Mein., recte. || 16. Σκυλάκιον A. || 17. προσώρισεν Mein.; μέρος ὥρισεν codd. || 27. ταύτας Kr., ταῦτα codd. || 29. Velim τὰ διαστήματα. || 30. ὥστε γε codd.; em. Cor. || 31. δις delendum, ut Mannertus (l. 9, 2, p. 202) et alii monuerunt. || 35. Milia 250 habet Plinius 3, 11, 16. || 36. sqq. Locus mutilus. Nulla in codicibus lacuna cernitur, neque varia exstat lectio, nisi quod pro ἀζώνω in B est εὐζώνω, quod in n quoque super ἀζώνω notatur. Corayus pro λαίων scripsit τὸ λαίων, ceterum lacunarum signis manca verba esse indicavit. Resarcire locum unus tentavit Groskurdus hunc in modum: ... φησὶ: | τὴν πεζὴν περιδιόκειν δώδεκα ἡμερῶν | εὐζώνω Ἀρτεμίδωρος [λέγει] πλεοντεῖ δὲ σταδίων δισηλίων, τοσοῦτους δὲ καὶ λαίων [τῷ στόματι, ὅσους καὶ Πολύδιος εἰρηχε] τοῦ πλάτους τοῦ στόματος τοῦ κόλπου. In quibus verba τῇ πεζῇ elicitur e numerorum siglis τκ' quæ sunt in BC pro verbis τρακοσίων ὀδοήκοντα. Verum ut ista magnarum lacunarum multitudo parum probabilis est, sic illud τοσοῦτους δὲ καὶ λαίων nihili est. Porro si et Polybius et Artemidorus fauces sinus Tarentini 700 stadiorum esse (mensura peraccurata) dixissent, atque in cetera mensuratione nonnisi paucorum stadiorum numero dissensissent, nihil erit cur Strabo τὰ διάγραμμα οὐκ εὐκρινῶς λέγεσθαι preparet. Denique si recte haberent quæ Groskurdus Artemidoro affugit, dicendum foret, Strabonem, quamvis in terrarum mensuratione per hanc orbis partem Artemidoro præ ceteris se addicere soleat, hoc tamen loco neque Artemidorum neque Polybium, etsi verissimè tradentes, sequi voluisse, quemnam vero seculus sit, id non constare. Nimirum aliter prorsus de his statuisse Strabonem, quivis Strabonianam orbis terrarum tabulam inspiciens protinus intelligit. Nam quum a freto Siculo ad Iapygium reapse sint stadia 2000, sec. Strabonem esse debent 2800 et amplius. Scilicet a freto Siculo ad Pachynum versus ortum sunt stadia 1130, hinc ad Elidem 4000, hinc ad isthmum Cor. 1400 stadia, quæ summam efficiunt stadiorum 6530; ab isthmo autem ad Araxum pr. sunt stadia 1030, ab Eueno, qui e regione Araxi est, ad sinum Ambracium stadia 670, inde ad Ceraunios montes 1300, inde ad Iapygium pr. 700. Igitur quum ab isthmo ad Iapygium sint stadia 3700 [secundum alium computum ex Artemidoro desumptum ab Isthmo ad Brundisium sunt stadia 3820 (ap. Plin. 2, 112 § 724), vel stad. 3420 (sec. Agathem. p. 411 ed. Hoffm)]: sequitur ab Iapygio ad fretum Siculum computata esse stadia 2830 vel amplius. Qui numerus quoniam falsus est, errori autem præ ceteris obnoxia esse solet sinuum magnorum mensuratio, nostro quoque loco error querendus erit in mensura sinus Tarentini. Itaque a freto Siculo usque ad Lacinium satis recte 1300 vel 1400 stadia computata fuerint, falso autem a Lacinio ad Iapygium lineam rectam 1400 vel 1500 stadiorum esse Strabo putaverit, sinum Tarentinum aut leniter duntaxat curvatum, aut justo ampliorem esse existimans. Ducem vero in his, sicut in ceteris plerisque, secutus sit Artemidorum, qui id quod Strabonianæ rationes flagitant, nostro loco tradidit si manca mecum ita restitueris: αὐτὸς δὲ κόλπος ἔχει περίπλουν ἀξιόλογον μιλίων διακοσίων τεσσαράκοντα (1920 stad.), ὥς δὲ χωραγράφος φησὶν [οἱ δ' ἐλάτιονα ποιοῦσι, σταδίων λέγοντες χιλίων] τριακοσίων ὀδοήκοντα, [μειζονα δ'] δὲ Ἀρτεμίδωρος, τοσοῦτους, [ἔτι] δὲ καὶ λ', εἰπὼν τοῦ πλάτους (malim τὸ πλάτος) τοῦ στόματος τοῦ κόλπου. Secundum hæc Artemidorus faucibus sinus tribuit stadia 1410 (1380 et 30), quot fere Strabonem computasse aliunde probare studuimus. || 43. « ἑκατὸν καὶ asteriscis inclusit Cor., quia sex m. p. hoc templum Crotone abesse dicit Livius. Centum stadiorum idem intervallum statuere videtur Itin. marit. p. 490., unde καὶ πεντήκοντα potius omitienda esse censuit Grosk. » KRAEMER. || 45. φ] Mein. in Vind.; οὐ Cor.; δν codd. || 48. τῶν Ἀχαιῶν BCI. || 52. εὐδὺς] αὐδὺς Cor.
- P. 218, 1. ἐπώνυμοι] ὁμώνυμοι A. || Τρώων] ποταμῶν Mein., quod sane res ipsa flagitare videtur. Cf. Steph. Byz. v. Ἀκράγαντας: Φησὶ γὰρ Δοῦρις ὅτι αἱ πλαῖσαι τῶν Σικελῶν πόλεων ἐκ τῶν ποταμῶν ὀνομάζονται, ... ὥς καὶ ἐν Ἰταλίᾳ. || Verba καὶ ποταμός... ἔσγε ut pole glossam ej. Mein. Ut oratio recte procedat, ejice καὶ ante ποταμός. || 3. φήσαντος] χρήσαντος Epit., Mein. || 7. ἄφον margo A pr. m.; ὁδὸν codd. || 10. παρέχ σέθεν Toup., Siebenk., Kr.; πάρες σέθεν codd.; παρεῖδ' Epit.; παρέχ θεὸν, Zenob. 3, 42; Diodor. 8, 17, Cor., Mein.; quod sane reponendum est. In Vind. Mein. pro πάρες fort. leg. παρείς conjecit. || 11. κλαύματα Zenob., Diod., Cor., Mein.; κλάσματα, supra scripto οὐκ ἀγαθὰ, AB; οὐκ ἀγαθὰ κλάσματα κηο; οὐκ ἄλλα Zenob., quod in οὐδ' ἄα em. Schneidewin. Cf. Eustath. Odys. p. 455. || ὀρὸν] Lege δῶρον cum Epit., mgine A pr. m., Diodor., Zenob., Cor., Mein. || 12. τὸν] τὴν B edit. ante Kr. || 13. τοῦ Ἀρχίου Ald. || 14. ἄμνητο codd.; em. Cor. || 23. ὑγίειαν edit. ante Kr., Mein. || φορὸν διὰ] Lege φορὸν (vel f. σύμφορον) διὰ, auctore Piccolo. Meinekius verba διὰ τὸ πλ. τ. ἀλλ. ejecit. || 32. καὶ om. BI. || 38. διασχίσαι Epit. || 40. ἀποληφέντα Epit. et correct. in B; ἀπολειφέντα ABCI. || τῇ add. ex l. || 41. θηριόδωτον nio Cor. || 44. δὲ ἰσχυρῶς codd.; Οἷς... Ἐλικεύς Cor.; δὲ Ἰσ[ος] Ἐλικεύς Mein., addens fort. nihil excidisse, adeo ut leg. sit δὲ Ἰς Ἐλ. At δὲ articulus offensionis est, qui ante Ἐλ. ponendus erat. Fort. in οἷς latet Ελῶς (v. C. Inscr. 1, p. 382, 386), vel οἰκιστὴς αὐτῆς [Θησ]εύς. At sciri hæc nequeunt. || 46. ὡς] ὥστε... ὑπάρχει... σκεῖν Epit., ex qua ὥστε rec. Mein. || Pro ὑπέρεει cum Mein. lege ἐπέρει. || 48. ἐστράτευσεν Mein. || 51. ὑπερέβησαν A. || 53. συνελόντες AC et pr. m. B.
- P. 219, 4. Post v. διεχειρίζοντα lacunam notat Meinekius; excidisse opinatur τὸς δὲ ἡνδραποδίσαντο. || 13. Κοπίας Cor. || 19. Ἡράκλεια πόλις Epit., Ἡρακλειόπολις ABCI. || 20. Σεῖρις Cor.; et sic infra codd. habent. || 22. ἀνοικισθείσης Cor., ἀνοικισθείσης Grosk. || 30. Σάων] αὐτοχθόνων κηο, margo A m. pr., Ald.; τῶν Σάων edit. ante Kr. || 31. νῦν καταμύον] κηο, et correct. in B; νύκτα μῦον ABCI. || 32. ὥστε μὴ [μόνον] καταμύσαι Xyl.; quo nihil proficimus; ὥστε μὴ x. φανῆναι μόνον Cor.; ὥστε μὴ x. φάναι μόνον conj. Kr. non improbabiler; ὡ. μ. καταμύσαι ἀναινόμενον scripsit Mein., sed mavellit ὡς καὶ καταμύσαι ἀναινόμενον, adeo ut Strabo

dixerit : « protervum est fabulari, ut dea non dico oculos clauseri indignabunda (id enim non mirum est), verum etiam nunc clausis oculis eam ostendi. » Quae nescio an cuiquam M. persuaserit. || 33. τὸ om. Meineke, quum Iliacum simulacrum non diversum esse putaretur ab eo quod apud Siritas erat. || 34. Fort. τὰ νῦν ante καταμῶν excidit. || 35. τοσαῦτα e Tyrwh. conj. Siebenk.; τοιαῦτα codd. || 37. Λουκαρία l (?) editt. ante Kr. et Meinek.; fort. recte. || 38. Σιρίτιδι m. sec. in A, idque recte recepit Meineke h. l. et lin. 41. Cf. lin. 20. || 41. τὴν Σιρ. Cor. || 42. ἐπὶ Τεῦθραντος Legendum ἐπὶ τοῦ Τράντος, e conj. Groskurdii; περὶ τὸν Τράντα Cor. Vide Diodor. 12, 22. || 43. Κλεανδρίφ codd. em. Cor. || 53. Νηλεῖδων Mein., recte.

P. 220, 6. οὐσῶν τῶν π. Ald. || τοῦ [δὲ] Mei. Cor. || 7. In-clusa supplevit Grosk. || 26. οὗτος] τοιοῦτος Kno et m. sec. in B. || 42. Θρινάξια E, Eustath. ad Dion. 467, Mein. recte; Τρινάξια C (?) et editt. ante Kr. inde a Xyl. || 45. Γένον ACl, Κένην B.

P. 221, 5. ε' ejice; ἡ μὲν Cor. || 6. Post ἐτέρας excidisse videtur χιλίων πεντακοσίων καὶ πενήκοντα, monente Grosk. || 10. τασαρακ. codd. || 13. ἐκ δὲ] ἐκ μὲν Cor., Mein.; ἐκ γε e Casaub. conj. Siebenk.; fort. ἐκ δὲ. || 14. εἰς τὴν Τυνδ. A. || Ἀγάθυρον Cas.; Ἀγάθυρον codd. || 15. Lege Ἀλαι-σαν cum Cor. et Mein. || καὶ πάλιν Ἰσα Hoc falsum est. In tab. Peut. sunt 18 m. p., quot Strabo falso computat a Cephalædio ad Himeram, quum horum potius distantia eadem sit quæ est Agathyrno Alæsam. Strabo igitur duos distantiarum numeros in Agrippæ tabula notatos male confudisse videtur. || 19. Αἰγαστίων] Ἐγασ-σταίων corr. in A m. sec.; Αἰγασταίων Mein. || 22. Ἀρα-γαντίνων ABCI, τῶν Ἀραγαντίνων h. || καὶ ἄλλα εἰκοσι] Ante hæc excidisse εἰς δὲ Γέλαν εἰκοσι censet Kramerus, quoniam intervallum inter Agrigentum et Camarinam multo longius sit quam 22 m. p. At quum intervallum sit millium sexaginta et amplius, supplementum istud non sufficit. Neque Gelæ, utpote a mari remotioris et Strabonis ævo οὐδέτι συνοικουμένης (p. 226, 41), nec in Itin. nec in Tab. Peut. memoratæ, mentio facta fuerit in Itinerario maritimo, in quo neque Agrigentum memoratur, sed urbis hujus emporium. Itaque si ad verum et ad mentem Chorographi res traducere velis, supplementum foret hunc fere in modum : ἐπὶ δὲ τὸ Ἀρα-γαντίνων ἐμπόριον εἰκοσι, [ἐπὶ δὲ Φιντίαν λιμένα εἰκοσι (23 sec. Itin.), ἐνταῦθεν δ' εἰς Καλουσιάναν πάλιν εἰκοσι,] καὶ ἄλλα εἰκοσι εἰς Καμαρίναν. In Itin. p. 95 *Plaga Calvisiana* a Phintia abest 27 m. p., adeo ut ab Agri-gento distet 50 m. p.; sed in Tab. P. usque ad Calvi-sianam nonnisi 44 m. p. computantur. || 25. τριάκοντα ἔξ] εἰκοσι IB, sed in B m. sec. λς'. || 27. Post vocem τριάκοντα Groskurdus supplere vult : καὶ ἐπὶ εἰς τὴν Πε-λωριάδα ἐνέα, quibus additis expleatur summa mill. 168, quæ (lin. 27) assignantur viæ terrestri, quam a maritima non differre sibi persuasit. || 29. διακόσια e Cluveri conj. additum. || 30. γε inclusit Cor.; om. Mein., recte. || 32. καὶ ejiciendum. || 37. οὐδαμῶς supplevit Cor. || 39. ἐν τοῖς inclusit Siebenk.; ejecit Cor.; fort. ejiciendum esse putat Mein.; ἐν τῷ, sc. τριγώνῳ, mavult Kr.; κλίμασι subintelligit Grosk. || 40. καίμην] Bk, Siebenkes, Cor., Mein. in Vind.; καίμην cell. codd., Grosk., Kr., Mein. in edit. Parum refert, hoc an illud legas. || 42. ὥστε τὴν ἐπιζυγνυμένην Bk, editt. ante Kr. || ἐκκείσθαι πρὸς ἑω μὲν καὶ πρὸς ἄρκτον βλέπουσαν] e Cor. conj. Dübnerus. Quod si admittendum foret, dein-ceps cum eodem Corayo legendum ποιούσαν δέ. Codices ita : ἐκκείσθαι πρὸς ἑω φαμέν πρὸς ἄρκτον βλέπουσαν ποιήσθαι δέ, etc. Quæ sensum aliter fundunt, si in antec. cum B legas ὥστε τὴν ἐπιζ. Sed non ita Strabo

STRABO.

scripsit. Bene Meinek., præeunte Rankio, correxit : ὥστε ἡ ἐπιζ. ἐπὶ τὸν Πάχυνον [δὲ] ἐκκείσθαι πρὸς ἑω ἔφα-μεν (p. 220, 46), [ἄμα] πρὸς ἄρκτον βλέπουσα ποιήσθαι τὴν, modo ejicias illud ἄμα, quod e prava Du Theilli conjectura Meinekins perperam assumpsit. || 44. τὴν πρὸς Cor.; καὶ πρὸς codd. || δει] « fort. δοκεῖ » Mein. || 46. προσίσουσιν AC et pr. m. B. || 48. τοῦ] τῆς A; om. articulum BI. || 51. ἐπ' Ἀμυσὸν ABCI; ἐπὶ Παμμυσὸν O; em. Cor.

P. 222, 1. δὲ om. Sieh.; δὲν Cor. omisso dein ἱκανῶς ἐστίν, quod deest in C. || ἱκανῶς ejic. videtur. || 2. δόξειτο codd.; em. Tyrwh. || ἀπὸ τοῦ μεσημβρινοῦ σημείου πρὸς τὴν ἐσπέρην] Hæc caderent in lineam quæ est a Peloriade ad Lilybæum; nunc vero Strabo dicere debet lineam eam quæ a Pachyno ad Lilybæum ducitur, non esse τῷ ἰσημερινῷ παράλληλον sive ab ortu versus occa-sum non rectam pertinere, sed versus meridiem deflecti, adeo ut australe Siciliæ latus non solum nolo, sed etiam ortui obversum sit. Corrigendum igitur videtur ἀπὸ τοῦ ἰσημερινοῦ σημείου πρὸς τὴν μεσημβρίαν. Verba ἰσημερινός et μεσημβρινός sæpe in scriptis geogr. confunduntur. Viti-o nostrum locum laborare bene sensit Groskurdus, sed quod legi voluit, ἀπὸ τοῦ ἐσθινοῦ σημ. πρὸς τὴν ἐσπ., ferri nequit. || 7. καὶ inclusit Cor. || 8. καδ'] καὶ codd.; em. Xyl. || 9. σκοπιὰς Epit. || 10. ἀναγομένων no, ἀγο-μένων ABCI. || 12. Πελοριάδος E. || 20. Νάξος καὶ Μί-γαρα] Nexus inter Tauromesium et Catanam sita erat. Aut igitur Strabo erravit, aut verba turbata sunt. || 21. συνελθοῦσαι] συνῆλθον no Cor. Deinde pro πάντων in AB legitur καὶ πάντα, sed in B καὶ expunctum est et πάντα mutatum in πάντων. Meinek. codicum scripturam συνελθοῦσαι καὶ πάντα intactam reliquit, sed apposito asterisco locum corruptum esse significavit. Idem in Vindicis p. 67 : « Hæc gravibus corruptelis laborare, vel orationis vitiositas arguit. Nam cum a τῶν ποταμῶν ἐκβολαί scriptum sit manifeste desideratur aliquid, quo quinam illi fluvii sint accuratius indicetur. Quo accedet quod non πάντων in cod. A scriptum est, sed καὶ πάντα, quod, ut vitiosum, revocandum est, dum cetera ad saniores rationem revocata fuerint. Mirum item videri debet, quod fluvii illi in sua ipsi ostia effundi dicuntur. Augentur etiam turbæ sequentibus verbis : ἐνταῦθα δὲ καὶ τὸ τῆς Ξιφωνίας ἀρχομήριον. Itaque omnia ista de fluvii illis allata non ad Naxum Straboni spectant, sed ad Megara; apud Megara autem nulli in mare erumpunt nec possunt erumpere amnes ex Ætna effusi. Vides summam hic esse omnium rerum perturbationem quam gaudebo si cui felici emendatione tollere con-tinget. » — Ego de his ita sentio. Voce δπου indicatur tractus Catana Syracusas pertinens. Memorantur in eo præter Xiphoniæ promontorium, Megaris adjacens, fluvii ex Ætna decurrentes. Horum maximus est Simæthus, cujus ostia efficiunt *Tragecynum portum* (Tab. Peut.). Meminit ejus fluvii Strabo; nam in συνελθὼν latere Συ-μαίθου luce clarius est. Alius fluvioletus ex Ætna in Cata-næ portum delabens est Amenanus (Strabo p. 200, 19, alii). Sed hujus nomen subesse nequit reliquis literis sai καὶ πάντα (in quibus sai ortum est ex καὶ, quare hæc vox in plurimis codd. non legitur, contra vero ex καὶ πάντα καταρρ. leni manu refingere licet : καὶ Παν-τα[χίου] vel fort. Παντα[χία] καταρρ.; quare Πανταχία; (Thuc. et Ptol.) vel *Pantagias* (Virgil., Ovid., Sil., alii) fluv. (h. Porcari), qui inter Simæthum et Megara exit, ostioque tutam navigis stationem præbet, a Stra-bone commemorari, sed minus recte ex Ætna fluere dici mihi videtur. || 23. Lege Ξιφωνίας, uti est apud Scylacem et Stephan. Byz. || 25. δεκάτης] καὶ τῇ codd.; em. Scaliger ad Euseb. Chron. an. Abr. 1281; πεντακαιδέκατης conj.

- Claver. (Sic. Ant. p. 37). || 33. *ἐν* inseruit Cor. || 45. *ἀγῶλον* Mein. || 47. *Κατὰ* C et ex correct. B. || 50. *Ἐξέτος* (i. e. *Ἐκτος*) A. || 54. *πῶρ* || *πῶρ* editi ante Kr.
- P. 223. 1. *Ἐξούς* || *εὐδίας* Cor.; *φουσιᾶς* Mein.; *ἀρῆτας* conj. Piccolus; quoniam res nautis non semper sed frequenter accidebat, legerim *συχνῶς*, quod a traditis literis non longo recedit. || 7. *ἔ* || *τι* Cor. et Mein. || 20. *ἐνεσσοι* (sic) A, *ἐνεσσοι* BCI; *ἐνέας* δ *τι* Cor.; v. Boeckh. Pindar. l. 2, p. 597. || 21. *Αἰνῆς* codd. || 22. *κατὰ* || *μετὰ* Cor., Mein. || 30. *κλειστον* [*ἐκείνη*] *κοινωνεῖ* conj. Grosk. || *ἐκεῖ* *τε* *πρ.* || *ἐκπερύλληται* codd.; em. Xyl. || 34. *ἐταν* *τῷ* *Ποσειδῶνι* (*Ποσειδῶν* BC) *φαίνεται* codd.; *ἐταν* [*ὄν*, *ῥησι*] *Ποσειδῶνιος*, *φλέγεται* Cor., qui deinde (l. 3, p. 7) *φαίνεται* (i. e. *φωτίζεται*) retinendum esse censuit. Kramerus pro *φαίνεται* legit *γίνεται*; Meinekius: *ἐταν* δ', *ὁ* *Ποσειδῶν* [*ὁς*] *ῥησι*, *γίνεται*. Groskurd.: *φλέγεται* *τῷ* *πυρὶ* *τὸ* *δρος* *vel* *συμβαίνει* *τὰ* *περὶ* *τ.* *δ.* Pro *Ποσειδῶν* Xyl. conj. *Ποσειδῶν*. Fieri potest ut Posidonius ab hoc loco alienus sit, Strabo autem dixerit: *ἐταν* [*ὄν* *vel* *ὄν*] *Τυφῶς* *εὐλῶν* (*vel* *Ὀλῶν*) *φαίνεται* *τὰ* *περὶ* *τὸ* *δρος* *πλ.* || 39. *ἔ* *add.* Cor. || 40. *δ'* *ej.* Cor. || 42. *τεσσαράκοντα* *ἢ* *πεντήκοντα* *k* editi. ante Kr.; idque recipiendum fuerit, coll. p. 141, 2. || 43. *Ἐρυθίαν* ABCI. || 53. *τι* om. BCI et editi. ante Kr.
- P. 224. 4. *χρηστηριαζόμενων* [*δ'*] *ἔρεσθαι* Mein.; *χρηστηριαζόμενον* *ἔρεσθαι* codd., nisi quod in *k* est *χρηστηριαζόμενους*, quod recepit Cor., ante *ἔρεσθαι* inserens *ὄν*. Kramerus *χρηστηριαζόμενον* *ἔρεσθαι* [*δ'*]. || 9. *τὴν* *πόλιν* *l.* || 12. « *ἐκγίνοντο* CBI; in B tamen v. litera expuncta. In Epitome legitur: *ἡ* *παροιμία* *λέγουσα* *περὶ* *τῶν* *ὑπερβολῶν* (*ὑπερλούτων*, *ὑπερλουσίων*?) *ὅτι* *οὐδὲ* *τὴν* *τῶν* *Συρακουσίαν* *δεκάτην* *ἀμείβω*. Codicum tamen scripturae concludit Stephanus Byz. v. *Συράκουσαι*. Nihilominus sanum non puto *ἐκγίνοντο*, quod nemo adhuc explicavit, ac nescio an Strabo scripserit *ἐκλέγοντο*. Cf. Append. Proverb. ap. Schneidew. 4, 88. » KRAMER. « Nec tamen probaverim quod Kramerus conjecit *ἐκλέγοντο*, ac nescio an non potius *ἐκγίνοντο* *vel* *ἐκίοντο* scribendum sit: *ne* *Syracusanorum* *quidem* *decimam* *eorum* *sumtibus* *sufficere*. » MEINEKE. Vind. 'p. 69. Ceterum quod in Stephani editi. legitur *ἐκγίνοντο*, Xylander e Strabone intulit; codices Steph. habent *γίνοντο*, quod genuinum esse suspicor. Pro *οὐκ* *ανεκ* legendum conjicio *οὐδ'* *ἄλ* *γίνοντο* *ἢ* *ἔν*, quo admissio, intelligitur etiam cur tres codd. praebeant *γίνοντο*, numero plurali. *ἄλ* *sunt* *ville* *pauperum* *obsonium*, quævis res vilissima, adeo ut *οὐδ'* *ἄλ* *sere* sit *ne* *hilum* *quidem*. Similiter Schneidewinus *οὐδ'* *ἄλ* *scripsit* pro *οὐδ'* *ἄλ* *apud* *Zenobium* (V. not. ad p. 218, 11). In Epitome vocem *ἀμείβω* fort. corrector quidam dedit pro eo quod auctor Epitomes scripserat: *Ἄλλ' ἔγω* (*οὐδ'* *ἄλ* *ἔγω* *τὴν*, etc.). || 16. *Κόρυραν* Cor., quam formam in plerisque locis codd. exhibent. || 22. *ἀπύοντας* omis. no et Mein.; post *κτισάντων* transponendum putant Grosk. et Kram.; *ἀπύοντας* editi. ante Kr. || 25. *τε* || *τὸ* codd. || 33. *πρώτους* Cor.; *πρώτων* codd. || 34. *λέγεσθαι* || *γενέσθαι* Cor. || *τὸ* *M.* || *τὴν* codd.; em. Cor. || 47. *ἀξιόλογον* codd.; em. Casaub. || 49. *οὐσα* || *γρ.* *πρόσγειος* *οὐσα* *n*, quod rec. Siebenk. et Cor.; [*ὁμορ*] *οὐσα* Mein., vix recte. Fort.: [*μικρὸν* *ἀπ*] *οὐσα* *vel* *γεφυρὰ* *π.* *τ.* *ἡπειρον* [*ἐν*] *οὐσῃ* || 51. *ἐρχόμενον* conj. Casaub.
- P. 225. 2. *ἐνόμισαν* *ejec.* Cor.; post *Ὀλυμπία* poni vult Grosk. || 5. *τῷδε* ABC, sed in B expuncta vox; omis. editi. inde a Xyl.; *τὸδε* *ἀμπνευμα* Ald. || 6. *πνεῦμα* B; *ἄλπει* codd. || 7. *κλεινῶν* || *κρήνας* codd. V. Pindar. Nem. 1, init. || 16. Verba *ὁμῶς*... *βειθρον*, inopportuna sane, ej. Mein. || 17. *καταδύνει* codd.; em. Kr. || 24. *ἐκεῖ* *Epit.*, *ἐκεῖνο* ABCI; *δεῖν* *καὶ* *om.* Casaub. || 25. [*τὸ*] *δέσπ.* Cor. || 28. *αὐτῇ* Cor.; *αὐτῇ* codd. || 29. *οὐχ* *ὄκως* *τασοῦν* Siebenk., Cor., Kr.; *οὐχ* *ὅτι* *τασοῦν* Mein.; *οὐχ* *τῷ* *τότε* *οὕτως* codd. || *πόρην* Cor., *ὄρην* codd. || 33. *τῷ* Cor.; *τὰ* codd. || 36. *κ'* *Ἀκαρνᾶνας* Siebenk., Cor. || 39. *εἰς* || *ἐς* *Bl.* Videtur scribendam *ἔθεν* *ἐς* » KRAM. Quod sane metrum postulat; rec. Mein. || 40. *ἦκει* || *ἔκτο* ACI; *ῥῆμον* || *δημονίκον* C, *δημονίκου* *ῥῆμον* B; em. Tyrwh. || 41. *Αυραίου* codd.; em. Tyrwh. || 42-47. Verba *ἐκταίνουσι*... *φαίν* *ῥησι* *ejecit* Meineke. « Haec, inquit, per se spectata neque doctrinam neque ingenii laude carent; quis enim neget argute dictum esse illud *ὅ* *τὸ*. *Ὀμηρον* *φύγων* *ὡς* *μυθογράφον*, cum ipse Zoilus de Alpheo amne ea commentus sit quae omnem fidem excendant. Quo magis mirandum est Wolfium Prol. Hom. p. 192 ista expungi voluisse. Nihilominus totam annotationem, quae quam incommode institutum esse orationem interpellat neminem fugere potest, qui locum paulo intentius inspexerit, a Strabone abjudicandum arbitror. Mirum etiam videri debet, quod Alphei cursus in his sic memoratur ac si nulla ejus in superioribus mentio facta esset. » || 46. *Σικωνίᾳ* Grosk.
- P. 226. 12. *δὲ* *Γελῶν* *οὐσα* Kram.; *δὲ* *λέγω* *ιωνουσα* (sic) ACI, *δὲ* *ἰώνων* *οὐσα* B, editi. ante Kr. Cf. Thuc. 6, 4. || 17. *Ἄλσα* codd. || 18. *Αἰγαστίαν* A, *Ἐγαστίαν* m. sec. || 19. *Κεφαλοίδεις* codd., *Κεφαλοίδιον* B man. sec.; em. Mein. || 20. *Αἰγαστίαν* ACI, *Ἐγαστίαν* A m. sec.; *Αἰγαστίαν* B, *Αἰγαστίαν* editi. ante Kr. inde a Xyl. || 23. *Ἐγέστον* A m. sec. || 27. *πᾶσαν* || *Legē* *πᾶσιν* *cum* *Cor.* et Mein. || 31-39. « Verba *οἰκίζεται* *δὲ*... *ἀξιόλογον* verissime, ut opinor, Schleiermacher in schedd. Lachmanni suspicatur transponenda esse post verba *μετὰ* *Αἰγέστον* *τοῦ* *Τρωῶς* (lin. 24). Etenim verborum ordine, qui nunc est, servato, non tantum mons Eryx in ipsa maris ora situs incommodissime inter loca mediterranea recensetur, sed interrumpitur etiam orationis connexus. » KRAMER. Transposuit verba Meinekius. || 35. *ἢ* || *καὶ* B man. sec. Verba *ἢ* *τὸ* *ἱερὸν* *εἰκνεία* *esse* *monent* Cor., Kr., Mein. || 40. *καὶ* *inclusit* Cor. || 42. *οὐτὰ* *Γέλαν* *inclusit* Cor. || 44. Post *Ζαχχάειος* excidisse *Γέλαν* *δὲ* *ῥόδοι* *inseruit* Meineke e Groskurdii conjectura probabili. || 46. Post *Ἀσωνίνοι* inserenda esse quae p. 227, 25-28 leguntur *κατάκωται*... *ἀσὶ* *monuerunt* Siebenk., Grosk., Kr., Mein. || 46. *ἐκλειφθησαν* Mein., sed in praef. *ἔλ.* *fort.* *revocandum* esse dicit. || 47. *καμμοῖ* codd.; em. Xyl.
- P. 227. 4. *κυκναῖς* *συχναῖς* C. || 5. *δν* om. C; *τῷτον* *δ'* B Ald. || 25. Vid. not. ad p. 226, 46. || 41. *κατὰ* || *καὶ* *l* et pr. m. B; *δεῖν* *εἶναι* *ante* *τὴν* *πέρα* *inseruit* Cor. || 45. *ἔχοντι* || *ἐχούσῃ* Cor., quo opus non erat. || 46. *ἐν* om. ABCI, habet *ἢ*; *ἐν* *μέσῃ* *Epit.* || 50. *καὶ* *incl.* Cor. || 51. *ἵπαι* *δὲ* *ABCI*.
- P. 228. 7. *μῆδεν* codd. || 10. *εἰ* *δὲ* [*καὶ*] *κατὰ*. Cor.; *κατὰ* *ρῆσιν* Mein.; *φάσαν* Cor. || 13. *ποτα* *ejiciendum*; om. Epit. || 17. *παρὰ* *ἄλλαν* codd. || 18. *Δικαρέων* C et m. pr. A. || 22. *Νεβρώδη* Cor. et Mein., eaque scriptura Kramerus quoque verior esse videtur. || 28. *καὶ* *τὰ* *supplevit* Cor.; *καὶ* *τὰ* *ἱμαρῖα* *scripsit* Mein., quod ipse quoque malim. || 32. *Παλ.* || *Ἰταλικὸν* codd.; em. Casaub. || 35. *Μέταυρον* || *Locus* *ignotus*; *Μέταυρον* *scr.* *Coray*, nescio cur; nam de Metauro non magis constat. Fortasse *Μάζαρον* (alii *Μάζαρα*) legendum esse auspicatur Cluverius (Sic. ant. p. 225), quamquam ea quae Strabo narrat, in hoc tractu nunc certe non exstant. In eadem insulae parte in qua Palicorum crateres erant, oppidum alibi exstabat, quod Ptolemæus 3, 4, (p. 195, 24 ed. Wilb.) *Ἰμύχαρα* vocat, cuiusque incolae in Plinii codd. (3, 8, 14): *Imacharenses*, *Imacarenses*, *Imagarenses*, *Magarenses*. Eadem fere varietas scripturae est in Ciceron. Verr.

- 3, 18, 42, ubi *Imacharenses* editur. Quare nescio an pro *περὶ Μάταυρον* legendum sit *περὶ Ἰμάγαρον* vel fort. *Ἰμάχαρον*. Quae si recte coniecimus, indagando urbis loco inservire poterunt. || 42. *πρὸ ἁπλὸς* e Palmeri conj. Siebenk. et Cor., recte, puto. || 45. Ἀσίαν] Ἀθίαν codd.; em. Xyl. || 51. Τιμαίον codd.; em. Xyl. || 52. Σικ.] Ἰταλίαν *no* Cor. || 53. Αἰπαρίων *ACE*.
- P. 229, 5. Αἰπαρίων *AC*. || 8. τὴν *om.* *BI* Cor. || 9. μεταλλῶν *B* Ald. || *εὐπρόσδοον no* Cor., Kr.; *ἐμπρόσδοον A* Epit., Mein.; *ἐν πρόσδοον CI*; *πρόσδοον B* Ald. Vox *εὐπρόσδοος* eo sensu quem noster locus postulat, nusquam usurpatur; *ἐμπρόσδοος* omnino nusquam reperitur; sed formatam esse ad analogiam vocis *ἐγκαρκος* opinatur Meinekius. Ego, collatis inter se varis scripturis, legi velim: *μετάλλον* [μεγάλον] *ἐν πρόσδοον*. Cf. Diodorus 5, 10, 2: "Ἐχει δ' ἡ νῆσος αὐτὴ τὰ διαβεβημένα μεταλλὰ τῆς στυκτηρίας, ἐξ ἧς λαμβάνουσιν οἱ Αἰπαράοι καὶ Ῥωμαῖοι μεγάλας προσόδους." || 11. ἡ Θέρμιασσα inseruit e Cluveri conj. Cor. || 12. καὶ *ins.* Cor. || 22. ἀμωσγέ-*τως* recte Cor. et Mein. || 26. τριάνοντα Epit. || 28. εἰ δὲ ταῦτ'... μυθολογηθεῖσιν ejecit Meineke nōpote nasutuli interpolatoris animadversionem; recte, puto. || 37. τὰ *om.* *ABCI*, habet Epit. || 40. τῶν γούν, etc., ut corrupta, asterisco notat Meinekius, certam quandam occasionem qua istam scientiam suam Liparæi probaverint, a Strabone memoratam fuisse putans. Quare in Indicis proponit: τῶν γούν [Ῥωμαίων πρᾶσθεντῶν] ἐν Αἰπαρίαις [κατασχεθέντων] γενομένης ἀπλ. etc., laudato Livio 5, 28, ubi in rebus anni 390 a. C. narratur: *L. Valerius, L. Sergius, A. Manilius, missi longa una nave, haud procul freto Siculo a piratis Liparenstium excepti devehuntur Liparas*. Scilicet fieri potuisse dicit ut his ventum Liparæi prædicerent. Quæ sunt longe petita. Nescio an pro *πνεῖν* τῶν γούν fuerit *πνεῖν*· *ἐαυτῶ* γούν, ipsi sc. Polybio. Fort. etiam pro γενομένης ἀπλοίας leg. γενομένης δὲ ἀπλοίας; sed opus eo non est. || ἀπλοίας] ἀπλοίας *no*. || 41. *ἐνεμν* ex Epitome additum. || 45. « Verba *ἱκανῶς* ἔστιν... ἀμφοτέρων add. sec. m. in marg. n, pr. m. in marg. o, atque in marginem itidem relegavit Cor. Vocem *ἱκανῶς* autem esse Strabonis et cum præcedentibus jungendam, recte intellexit Groskurdus, qui reliqua hunc fere in modum restituenda esse suspicatur: [μεγάλη δὲ] ἔστιν ἡ ἐπίστασις τῆς ἐνεργείας, [ἧ] λέγουσι ἂν [μάλιστα παρασκευάζειν καὶ ἐκπληκτὴν καὶ ἡδονήν]· ἐπίσης γὰρ ἀμφοῖν, κτλ. Ac videntur similia subesse illis verbis ex p. 25 ed. Cas. petita. » KRAMER. || 51. ἡ δὲ ὄνος Στρογγύλη; *C*, in quibus ὄνος natum esse ex ὄνομα putat Meineke; vix recte. Cento fuerit glossæ, quam ad præcedens nomen Θέρμιασαν quidam adscripserat: ἡ καὶ Μελιγουνίς (v. p. 229, 3).
- P. 230, 4. μάλιστα] Alterum μάλιστα ejiciendum. Accuratio-*ra* Strabo tradet deletο μάλιστα quod est post *παιγία*; nam Euonymus *ins.* minus quam Strongyle in alto sita est. || 5. τοῖς ἐκ Αἰπάρως εἰς Σικελίαν κλείουσιν]. « Erratum est haud dubie h. l. aut a Strabone aut a librario: nulla enim ex insulis ad læviam sita est ex Lipara ad Sicilliam naviganti, neque reliqua quæ de Euonymi situ tradit his verbis conveniunt. Videtur igitur scriptum potius fuisse ἐκ Σικελίας εἰς Αἰπάρων. » KRAMER. Quibus obsecutus Meinekius scripsit εἰς Αἰπάρως ἐκ Σικελίας. Quod summopere miror. Nam Euonymus (hod. *Panaria*) e Lipara versus Pelorum Siciliæ prospicienti navigante a sinistra est, tantumque abest ut Strabonianis (cum quibus confer tabulas Ptolemei) error subit, ut inter argumenta afferantur, quibus probeatur Euonymum esse hodiernam *Panariam*. Mannertus Euonymum esse putavit hod. *Salinam*, quam insulam, duplice vertice insignem, a vet. Didymen vocari nunc nemo nescit; at nescivit Groskurdus; quare ipse quoque conjecturam protulit, quam non refert. || 8. τοῦ πυρὸς in codd. legitur post v. *καυλῶν*; e Bæckhii conj. transposuit Kramer. || 16. ἐν *no*, ἐκ *ABCI*. || 23. μύλλαις Epit.; recte, puto. Cf. p. 223, 50: λίθος μύλλας; p. 419, 37: τοῦ μύλλου λίθου. || 24. Φλαμίνιον] Leg. Φλαμινίων (T. Quinctium Flaminiū prætorem a. 628) cum Du Theilio et Corayo. || 27. Ἐρικώδους εἰς Φοινικῶδη]. Ἐρικώδης εἰς Φοινικῶσαν *no* Siebenk.; Cor. « Cluverius quoque (Sic. Ant. p. 396) Strabonem uno eodemque modo utrobique vocabula ista formasse censuit, librariorumque ea postmodum variasse. Quod quum per se parum probabile sit, tenendum est ex Chorographo hæc sumta esse, ea forma fortasse uso. » KRAMER. Hoc confidenter affirmare licebat, quum easdem nominum formas præbebat Tab. Peutingeriana, nisi quod *Ericodes* in *Brigades* corruptum est. || 29. « πρὸς ἀρχὸν quum nullo modo quadret ad insularum illarum situm, Groskurdus conjecti scriptum fuisse πρὸς ἀρχι(κὸν) ἀρχρον: sed complura alia h. l. mire turbata sunt, nullaque medicina sananda. » KRAMER. Falsissima Strabo refert, sed verba sanissima sunt. Inspice tabulam Peut., videbisque situm insularum distantiarumque rationes eodem plane modo describi quo Strabo narrat e Chorographo. Nullum novi locum quo cognatio Tabulæ Peut. cum Agrippæ orbe picto intercedens probetur luculentius. || 30. δ' *om.* *ABI*. || 38. τῆς ἀκρας] *ἐκατέρας* codd.; em. Cluverius l. l. p. 425. || 45. Γαλαθρούς *AC* Epit.; Καλαυρούς *E*. || 49. ἐπὶ ejiciendum; δὲ *ti* Cor.; an δὲ *πως* Mein.
- P. 231, 2. ἐπὶ κλους] Lege περίκλους, e conj. Kr. || *περὶ*] *ἐπὶ* Cor. || 3. Lege *τι* [χιλίων] τετρακοσίων e conj. Grosk.; χιλίων τετρακοσίων conj. Kr. || 4. μὲν incl. Cor. || Post καὶ (quod deest in edit. ante Kr.) in A septem octove literarum lacuna; ὁ Τάρας suppl. Cor.; præterea excidit κ', nisi καὶ ex κ' natum est; διακοσίων καὶ ἑκα-*σιν* habet i. || 7. ἐνταῦθα margo o; ἐντεῦθεν codd. || *λεμν* i; *om.* *ABCI*; in A tamen spatium vacuum septem fere literarum; δὴ *λεμν* dedit Mein. ut expleretur lacunæ spatium. || 8. κλειομένη *AC* et pr. m. *B*; μεγάλη] μεγίστη *t* edit. ante Kr. || 13. *Απ* οὐ μικρὸν (coll. Liv. 25, 11) *Mein.* || 31. *δοσι no*. || 32. παρθενείας *ABC*, et sic in sqq. fere ubique. || 38. νομισθεῖσι Cor.; ὀνομασθεῖσι codd.; ἐτοιμασθεῖσι vel ὀμολογηθεῖσι conj. Mein. || 40. ἡνίκ' ἂν Mein., ἡνίκα codd. || *κυνήν om.* *ACI*, habent *Bkt*, Epit. et mgo n. || *περιθῆται* Epit. *t*; *περιθῆται ACI*. *περιθῆ Bkt*. || 42. *ἐξαγγειλάντων* δὲ τινων *Bk* edit. ante Kr.; *ἐξαγγειλάντων* δὲ λάθρα Cor., Mein.; *ἐξαγγειλάντες* δὲ τινες fuisse censet Kr. || 44. *ἀν bene om.* Cor., Mein.; *περιθῆσθαι* Epit., *περιθῆναι B*, *περιθῆναι* cett. codd. || 45. *μεμνήνται* e Bekkeri conj.; *μεμνήνκασι* codd. || 47. *καλεῖσσαντες* δ' αὐτοῦς Epit.; *καλεῖσσαντες* δ' αὐτοῦ *ABCI*. || 49. Σατύριον e Stephano Casaub.; Σατύριον *ABCI*, Σατύριον Epit. || 53. *φαισι*] *φησι* mavult Kr.
- P. 232, 5. βουγείους *ABI*, βουκαίους *C*; em. Meursius. || 16. *ἔται no*; *om.* *ABCI*; *ἔται δεκάτη* δ' *t*; *δεκάτη* ὅστερον τοῦ πολέμου χρόνῳ *t* Ald. || 19. *ἐπ' ἰσοις* g, *ἐπίσοις C*, *ἐπίσης AI* et ex correct. *B*; *ἐπὶ ἰσοις* primum scriptum erat in *B*. || 28. *συγγενέσθαι l* (?) et edit. ante Kr. || 32. *ἀμφ' αὐτὴν Kr.*; *ἀμφοῖν* τῶδε codd., edit. ante Kr. || 47. *τὴν τᾶξιν BCI*. || 48. *εἰς ἀποικίαν*] fort. *εἰς Ἰαπυγίαν* conj. Mein.; Groskurd. lin. 51 post *σταλόντες* excidisse εἰς Ἰαπυγίαν vel εἰς Ἰταλίαν putavit. || 51. *κατὰ λαβον* margo *B* m. sec.; *κατεβόλοντο ACI*, *κατεβόλοντο B*.
- P. 233, 8. ἡ τὰς ἄλλας ἡμέρας Cor.; γρ. τὰς ἄλλας ἡμέρας ἐργατικάς margo n. Eustathius ad Dion. 376: *παρ' οἷς πανδήμους ἑορτὰς κατ' ἑτος πλείους ἢ τὰς ἄλλας ἡμέρας συνέβαιναν ἀγεσθαι*. || 25. *πρὸς δὲ... βασιλεία* Meinekius

- posuit lin. 22 post v. λέγεται. || 28. ἰαπύγων Epit. ἰάπο; ἰαπύγων ABCI. || 34. πόλιστα codd. et editi. ante Kr. || 38. καὶ Mein.; κατὰ codd. || 39. ὡς Mein.; πως codd.; ἀνταῖρον Xyl.; ἀνταῖρων codd. || 42. Ἰωνίου AB. || 45. ἐξ additum ex hi. || ἐξ Lege eis cum Mein.; πρὸς editi. ante Kr. || Βάριδος Cor., Βάριτος BI, Βάριτος AC. Epit. || 53. Ἀσπερνίους I. || 54. καταφυγόντας δεῦρο codd.; em. Cor.
- P. 234, 1. [τῶν] ἐχ. Cor. || ἰσχει ABCI. || 2. Ἀσπερνίαν I. || 8. τῆς Σας. I, editi. ante Kr. || 10. μὲν om. no Sieb., Cor. || 11. Ῥωδαίων codd. ubique; Ῥοδαίων Mein. || 12. ἐξ ἧς... Ἐννιος fort. glossa. » Mein. || 17. Γαλαβρίαν AC Epit. || 21. τῇ θαλάττῃ Σαληπία AC, τῆς θαλάσσης Σαληπία BI Ald.; em. Cluver. || 22. Θυραία AC, Θυραῖα BI, Θυραῖοι Ald.; em. Cluver.; ἐν ᾧ Siehenk.; ἐν ᾧ codd.; ἐν δ. Cor., ἐπιδείκνυται codd. || δασαίων Bno Sieb., Cor., Mein. || 23. Οὐρίαν codd.; em. Cluver. || 25. ἡ ταύτην bene Cor. || 27. ἐῖθ' inseruit Cor.; non rec. Mein. || 39. πολλῶν κόλπων Im, sed in I πολλῶν expunctum. || 42. Βρέντιον Cluver. et Cor. e Steph. et Etyim. M.; probabiliter. Cum codd. facit Eustathius ad Od. p. 1409. || τῆς ἐλάρου Cor. || 44. προβραχὴ Cor. || 45. ἐχει Kr., ἐχειν codd. || 46. ἐν Xyl.; ἐν codd. || 47. εὐδύπλοα codd.; em. Cor. || 49. ἡμνοίχη codd.; em. Xyl. || 50. Πευκεσίων... Δαυνιτῶν codd.; em. Xyl. et Cor. || 51. Οὐσινουεντοῦ ABCI; Ἰγνατία BI. || 52. Καυλία e numis et Stephano Meineke. || 52. « Καὶ Νήτιον, quæ Casaubono jam expungenda videbantur, utpote nata ex repetitione proximorum καὶ Κανύσιον, Cor. omisit, neque quidquam aliud ad tuendum illud nomen, nemini præterea commemoratum, proferri potuit, quam Tabulæ Peutingerianæ *Ehetium* isdem fere in partibus positum, de quo ipso tamen nihil constat. In medio igitur res esse relinquenda. » KRAMER. *Ehetium* Tab. Peut., inter Cæliam et Egnatiam situm, hodie est *Noia*; unde probabile fit *N* literam in Tabula neglectam esse. *Nehetium* vero sive *Neetium* juxta *Netium* dictum fuerit, sicut ejusdem nominis urbs Sicula apud Ptolemæum vocatur *Nήτην*, apud Ciceronem vero et Silium Ital. *Netum*. *Netinos* Italiæ habes etiam apud Plinium 3, 11, 16, 105 p. 249 ed. Sillig., sed ab Harduino e Strabone illatos. Codices Plinii habent: *Neretini*, *Neratini*, *Neetini*. Legerim *Nehetini* vel *Neetini*, modo liqueret nostri oppidi incolæ ibi intelligendos esse. Ceterum Strabo, ut ordinem geographicum servaret, *Netium* ante Cælium memorare debebat. || Ἐρδωνία Cor.; Καρδωνία ABC. || 53. δὴ Kr., δὲ codd.
- P. 235, 3. Ἐν inseruit Casaub. || 4. Οὐσινουεντόν ABC. || 6. Κλαυδίον καὶ Γαλ. codd.; em. Cor. || 7. μέχρις Ὀνέσσας ABCI, μέχρις Οὐσινουσίας I ex correcti.; em. Tyrwhitt. || 15. διπλοῦς ex Epit. add. Kr. || 16. « Du Theil et Groskurdus post Ἑλλάδος excidisse quædam suspicantur, quibus navigationis illius longitudo fuerit indicata: atque hic quidem, cum intervallum inter Brundisium et Epidaurum vel mille stadiis sit brevius, alterum vero, ut ex p. 281 Cas. pateat, octingentorum fere stadiorum [700 sec. Artemidor. ap. Plin. et Agathem.], ex proximis huc transferenda putat verba [δσον] ὀκτακοσίων σταδίων, ibique ubi nunc leguntur, deleunda. Sed nimis est hæc audacia ac non probanda. Multo tamen improbabilius Gosselini est opinio, qui χιλίων ex errore aliquo natum esse censet. » KRAMER. Mihi quoque ista 1800 stadia a Strabonis mente prorsus aliena esse persuasum est. Nihil tamen transponendum puto, sed lin. 18 ita legi velim: χιλίων γὰρ ἐστίν, [ἐ]κατοῖς δὲ ὀκτακοσίον σταδίων. || 22. Στεγνατία codd.; em. Xyl. || 23. δεῦρο expuncti B, om. hno. || 24. Πευκετίου AI, Πευκεστίου BC; em. Xyl. || ἐν add. Kr. || 28. Τάρας add. Xyl. || 29. Κανύιοι codd., sed correct. m. sec. in B. || 38. ἐννήκοντα] c' Ald. quod probant Grosk. et Kramer. Quum 90 fere stadia sint usque ad Canusium urbem, hanc ipsam ἐμπόριον dici putavit D'Anvillius; quod nemo sibi persuaserit. Legendum ἀπὸ τοῦ ἐμπορίου. Auctor quem Strabo secutus est ista 90 stadia usque ad urbis regionem pertinere voluit; ne tamen ipse Strabonem h. l. scripsisse ἐπὶ τὸ Κανύσιον putemus, impedire videntur sequentia. || Σαλπίνα] Σαληπία ACI. || 30. Ἀργυροπίνων Cor. et Mein. At Stephanus v. Ἀργυροπία τὸ ἰδικὸν Ἀργυροπινῶν· Στράβων Ἀργυροπ[ι]νός φησιν. || 40. γε inclus. Cor.; ἐν μεγάλῳ πεδίῳ conj. Grosk.; ἐν τῷ πεδίῳ [Διομήδους] conj. Mein. in Vind. p. 80. || 43. ἐλάττω ἐστίν AC et pr. m. B; ἐλάττων ἐστίν scripsit Mein. || 43. Ἀργυροπίνων codd.; em. Cas. || 44. αἶτα] ἡ τὰ Mein. in Vind.; sed in editi. Str. vulgata servavit. || 48. Λουκερία editi. ante Kr. et Meinekius.
- P. 236, 7. Σιπτούς AC. || 11. Σαυνίας ABI. || 20. Οὐρίον Mein. || 24. εὐδεινὴ Cas.; εὐδεινὴ η, Sieb., Cor. || 40. Αἰσιν], αὐτ' BC, χιλία διακόσια ἐννήκοντα AI; e Cluveri conj. em. Kr.; Ἀσπίαν (qui est fluvius in T. Peut. commemoratus) conj. Tyrwhitt. Mox ἐν suppl. Cor. || 44. Ἐδαν] Ἐδναι e conj. Cluveri Mein.; Σπίναν conj. Tyrwhitt., probante Schweighæusero ad Polyb.; Καίσσαν Grosk. Ex his Cluveri conjecturam Kramerus eo commendari dicit quod et facillima sit et Polybius (2, 14, 11) Galliæ cisalpinæ oram maritimam a Sena urbe usque ad Adriæ intimum recessum patere referat, adeo ut eodem fere termino in definiendo Italiæ latere usi videantur Chorographus, Artemidorus, Polybius. « Unum tamen, Kramerus ait, me retinuit quominus hanc scripturam, quam verissimam puto, reciperem. Etenim Polybius l. 1. Galliæ oram esse dicit ὑπὲρ τοῦς δισχιλίους σταδίου καὶ πεντακοσίους, qui numerus multo major est eo quem ex eodem Polybio h. l. afferri videmus. Sed hæc differentia ita fortasse explicanda est, ut h. l. quantum recta distet Aquileia ab urbe Sena putetur indicatum esse, non quanta sit oræ ipsius longitudo. » — At quum de spatii μιλιασμένους sermo sit, explicatio hæc admitti nequit. Porro ne putemus pro 178 m. p. ponenda esse 278, eo impedimur quod in sqq. Strabo dicit oræ Illyricæ supra 6000 stadia tribui, adeo ut longior sit quam Italica. Huc accedit quod (ut monuit Gosselinus) ab Iapygio promontorio ad Aquileiam reapse colliguntur 740 (562 et 178) fere millia passuum, et quod millia 178 inde ab Aquileia pertinent usque ad Rubiconem sive usque ad terminum nostræ rei accommodatissimum. Quæ omnia eo faciunt ut non Senam urbem h. l. memorari putemus, sed oppidulum quoddam ipso Rubicone fluvio obscurius, eo solummodo nomine notabile quod Galliæ Italiæque termino erat proximum. Proxima autem Rubiconi statio, tria m. p. a fluvio distans, in Tab. Peut. notatur *Ad Novas*. Quodsi igitur Ἐδαν nomen corruptum est, nescio an α littera ex antecedente voce perperam repetita sit, in Ἐδαν autem lateat *Νέαν*. Quod Groskurdus proposuit *Καίσσαν*, propterea non placet, quod *Cæsena* ad viam, qua juxta oram Aquileiam itur, nihil pertinet. || 48. τοῦτον] τοῦτων C, τοῦτο Ald.; τοῦτων [τὸν παράλουν] conj. Grosk.; τοῦτο... μαζόν... ἔλαττον δὲ conj. Kr. || 51. ἐλέγομεν e Kr. conj. Mein., recte, opinor. || 52. δὲ m. sec. B; γε ACI et m. pr. B.
- P. 237, 4. Ἐλαβε] οὐκ ἐλάφην margo I; unde Ald.: οὐκ ἐλαβε οὐκ ἐλάφην καὶ οὐδὲν ἢ οὐ πολὺ; unde Cor.: παρὰ. οὐδὲν ἐλάφην ἢ οὐ. || οὐ om. ABCI, sed in B, ut in n, additum m. sec. || 9. Πευκετίος codd.; em. Xyl. || 19. ἔλαττον δὲ ἢ codd.; em. Cor. || 21. Βούκανον codd.; em. Xyl. || 23. Βούκαν, addito sec. m. ov, B. || 28. μὲν-

- τοι μὲν δὴ vel μὲν οὖν conj. Kr.; illud rec. Mein. || 29. νῦν om. editi.; Kr. νῦν lin. 30 ejicit mavult; ejecit Mein. || 32. & add. Kr. || καὶ αὐτὰ [δὲ] Cor. || 44. τὸ χρᾶσαι...δυσχερᾶσαι A. || 46. ἐκ] καὶ codd.; em. Cor. || 51. τὸ om. Ald.; τὸν πλεωρῶν no Cor. || 52. ἀπολιπόντων codd.; em. Cor. || 54. πεδίων Kr.; Mein.; πεδίων codd.; καὶ τὸν ἀπὸ τῶν πεδίων no Cor.
- P. 238, 1. λιμένων AC. || 3. ὕγιασαν editi. ante Kr. et Meinek. || 4. τε] δὲ Cor., Mein. || 6. ὅσον AC et pr. m. B. || 8. Διθύς] Ἀσίας codd.; em. Pertz ap. Mein. in Vindic. p. 81. || 9. ἐν Inclusit Cor. || 26. αἰρν. [ὑπὸ Κελτῶν] ἀποβαλεῖν Cor. e Plethone, qui : ὑπὸ Κελτῶν περὶ τοῦ Πάβου ἀποβαλεῖν. || 29. κατὰ Casaub.; καὶ codd. || 30. Ἀν τούτους [τοὺς κινδύνους]? Mein. in Vind. || 33. δὲν ABCI, ἀναδὲν no Pleth.; em. Cor. || 43. ὅσιν Cor. || 53. ἐπακούουσι codd.; em. Cor.
- P. 239, 2. Οὐρεῖσθον codd. || 3. κατέλυσαν add. e conj. Casaub. || 4. δὲ ex n. addidit Kr.; [καὶ] τὴν K. editi. ante Kr. || 6. δ om. AC. || 7. ἀβρώς] ἀρόβως B. || 16. συνέθη, [ῥ] κατ' Mein.; διὰ] ὑπὸ Ald. || 17. ἐκλειπόντων no Cor. || 19. ἡ add. Cor. || 31. διὰ add. Grosk., Mein.; τῷ ἀκοινωήτῃ Cor. || 34. μέγιστον n et sec. m. B; μέγιστοι ABCI. || 42. δὲ add. Cor. || 46. διακτείν no et sec. m. A; οἰκτείν ABCI.
- P. 240, 11. μὲν τὰ] τείνοντα Cor.; fort. μέρη τὰ. || 18. εὐδὺς] αἰδὺς Cor. || 20. δὲ καὶ asteriscis inclusit Cor., perperam. || 22. διακοσίους post χιλίους probabiliter addit Cor., coll. p. 261, 5, ubi a Tergeste ad Danubium 1200 stadia esse dicuntur. || 23. ὥς] Mein. in Vind.; πῶς codd.; om. Cor. || 27. Τυρρεγετῶν B; Τυρρεγετῶν Tzschukke, Cor. || 33. λέγομεν codd.; leg. λέγωμεν, ut editi. ante Kr. || 42. διὸ δὴ καὶ] Mein.; διὸ δίκαια codd.
- P. 241, 5. δὲ τι] δ' ἐτι A, δὲ τοι Ald. || 7. μεταναστάντα Ald., Cor. || 9. Σουγάρειον A, erasa inter α et β litera μ. || 16. ἐξήρτηται codd.; em. Casaub. || 18. ὅσα codd.; em. Xyl. || 21. μέρη] ὅρη Mein. Deinde καὶ apud Kram. (et Mein.) deest, errore, opinor, typographorum. || 23. Κολθούων codd.; Κολθούων Ald.; Κουδῶν Cluver. (Germ. ant. p. 119), Κουδῶν Kram. Verba καθάπερ... Κοαδ. transponenda esse post v. τὰ ἐκτὸς τοῦ δρυμοῦ (lin. 34), et pro ἐν οἷς leg. ἐν φ, suspicatur Cluver. Quum plurima Strabo habeat quae probent eum de his regionibus male doctum fuisse, sanior quisque nihil dijudicaverit. Meinek. verba καθάπερ... Κοαδ. ejecit, mira iudicii confidentia. || 24. Μαροβούδου BI, Βαροβούδου C. || 26. Μαροβούδου C. || 30. Αούτους] Αὐτ Αούτους (sic Ptol.) aut Αουγίους (sic Dio Cass. et Tacit.) legendum fuerit; Αουγίους dedit Mein. || 31. Ζούμους] Nomen aliunde non notum. Αεμοβίους conj. Cluver., quod recte improbat Kr.; Βούρους conj. Zeus (Die Deutschen p. 126); Βούρους cum Dione Cass. 68, 8 mavult Kramer. Scribendum potius esse Αούτους, et apud Ptolemæum pro Αουγιδιδοῦνι leg. esse Αούτοι οἱ Αούτοι (sicut ibid. Αουγοισιμανοί legitur pro Αούτοι οἱ Αανοί, Lygii Mantini ap. Tacit.) conjeci in Ind. Nom.; nunc in KAI Ζούμους latere x. Αιδοῦμους vel Αιδοῦνους, neque quidquam in Ptol. mutandum esse censeo. || Βούτωνας] AB Cor.; Βούτνας CI editi. veti.; Γούτωνας e Cluveri conj. scr. Kramer. et Mein. Nihil his tribuendum esse censet Ukertus t. 3, 1, p. 411. Intelligendas esse Βαταῖωνας Ptolemæi conj. Mannert. || Μουγιδωνας] Μουγιδωνας C; Βουργιδωνας conj. Cluver., probante Kramer, qui Burgundiones, quos Ptolemæus Βουργυντάς vocat, fort. Βουργιδωνας dictos esse putat. Nescio an potius pro Μουγιδωνας legendum sit Αουγιδωνας vel Αουγιδωνας, adeo ut intelligendi sint Lugi Mani Ptolemæi, Lygii Mantini Taciti. Scriptura Μουγιδωνας in C ex eo
- nata fuerit quod supra literam M in quibusdam codd. literam λ corrector scripserat. || 32. Σιδινοῦς] « Eodem esse putat Zeus (l. l. p. 154) atque Ptolemæi Σιδινοῦς (in vocalibus hujus nominis fluctuantur codd.) » Kram. Wilbergius in Ptol. p. 152, 24 varias nominis scripturas affert Σουδινοί, Σουδηνοί et Σουδινοί; non habet lect. Σιδινοί. || 34. οἰκαί Cor.; ὅκα codd. || 38. Εὐμόνδοροι codd.; em. Cas.; Ααγκόσαργοι codd.; mutavit Kr. || 45. οἰκία Cor. || 48. Γαμαβρίονι A, in quo super u scripta lit. v; inde Γαμαβρίονι BCI; Γαμαβριόιοι Tzsch., Cor., Mein., quia sic in Tacito legitur. || 49. Βούκτεροι BCI. || 50. Καούλοι] Infra (p. 242, 39) minus recte, ut videtur, legitur Καούλοι. Sunt Καλούωνας Ptolemæi p. 152, 3. || 50. Καμφανοί] Infra καὶ Ἀμφάνων, ubi καὶ ex K ortum esse ex orationis tenore patet. || 52. Βισσυργίς τε] Βισσυργίστα B, Βισσυργίστα CI. || 53. Βουκτέρων BCI.
- P. 242, 4. Βίρχανς C, Βουρχανίς Strabo ap. Steph. Byz., Tzsch., Cor.; Burchana Plin. 4, 27. || 9. ἐπανισταμένους codd.; em. Cor. || 13. Σούγαβροι AC. || 15. διύχον] διεδόντο Cor., Mein., probante Kramer; cf. p. 161, 26. || 21 et 28. Κουντιλίον editi. ante Kr. || 25. Σαγμουίντος codd.; e Casaub. conj. em. Kr.; τε] θ' δ Cor.; probab. || 30. Σαγμήρου] Kr.; Αλγμήρου AC, Αλγμήρου BI, Σαγμήρου Tzsch., Σιγμήρου Cor. || 31. τῶν] τοῦ k Cor., quod sane malim; γυνή ἡ τοῦτ. C; [ἡ] γυνή τοῦτ. Casaub. || 32. Οὐκρομήρου Ald.; Ἀκρομήρου vel Ὀκρομήρου conj. Cluver.; ap. Tacit. opt. codd. habent Actumero; Οὐκρομήρου scr. Mein. || Χάττων] Βαττων A, Βαττων BCI, Βραττων m; em. Cluver. || 33. Βαυτόριτος ACI, Βαυτόριδος B; em. Cor. || 33. Σύγαμβρος AC, Σύγαμβρος BI. || 34. Αλγίστης codd.; em. Kr.; Σαγίστης Tzsch. || 39. Ούσιπων Kr.; Νουσίπων codd.; Ούσιπων Cluver. || 40. Χάττων om. Agli; inclusit Cor. || Αανδῶν] Μαρσῶν conj. Cluverius, « rectissime, ut opinor, ipsis literarum ductibus ΔΑΝΔΩΝ eo ducentibus (1) : contra Marsos autem Germanicum tum maxime pugnasse docet Tac. Ann. 2, 25. Infelix contra Groskurdii suspicio Ααγκοθάδων. » KRAMERUS. Apud Ptolemæum a Casuariis et Chattis meridiem versus ponuntur Αανδοῦται. Apud Strabonem pro Αανδοί leg. Αανδοί, nisi erat Αανδ[ου]οί. || 41. Σουβαττίων codd.; Τουβαττίων Kr., Mein.; Τουβαντίων Cluver; Τουβαντοί ap. Ptol., Tubantes ap. latinos scr. || 43. σχολιᾶς] δυσκολίας AC. || 52. τριακοσίων] Pro T' fuisse Φ aut X' viri docti monuerunt; πεντακοσίων scr. Mein. || 54. Ἰουνδολικῶς codd.; Οὔνδελικῶς Tzsch., Cor.
- P. 243, 1. « Verba καὶ ὁ Ἐρκύνιος δρυμὸς sic a Strabone scribi non potuisse diu est animadversum; neque tamen probanda Cluverii conjectura (l. l. p. 705) : νοτιώτερα δ' ἐστὶν αὕτη καὶ τῶν τοῦ Ἰστρου πηγῶν καὶ τοῦ Ἐρκυνίου δρυμοῦ, aut Groskurdii opinio lacunam ex more suo post πηγῶν statuentis, quam ita explet : ὧν κατ' ἴσον πῶς διέχεται. Crediderim potius verba illa ab interpolatore profecta esse, qui mancā putavit orationem post καὶ αὕτη. Eandem Lachmanni sententiam esse postea vidi in schedis. » KRAMERUS. Itaque verba ista Meinek. ejecit. Quo commisso, quae relinquuntur verba καὶ αὕτη abundant. Non animadverterunt interpretes ea quae nostras tabulas geographicas insipienti falsa esse apparent, ita tamen dicta esse ut cum eo quem Strabo sibi efformavit situ locorum conciliari possint. Nam Hercyniae silvae initium Istri fontibus propinquum quidem esse dicitur (p. 242, 48), at quoniam ab his intervallo separatur non definitur; deinde vero later, cujus fontes ex Strabonis opinione non nisi unius diei itinere a lacu Veneto versus boream distant, ἔστιν πρὸς νότον κατ' ἀρχὰς περιβηetur (p. 240, 17). Fieri igitur potuit, ut Istri pars maxime

meridionalis lacu Veneto esset australior, initium vero silvæ Hercyniæ cum ipsa hac Istri parte australi componeretur, adeo ut e Gallia per lacum et deinde per Istrum in silvam tendenti iter faciendum esset versus ortum hibernum. Cf. Ukerti *Geogr.* t. 3, 1, p. 115. Quæ quum ita habeant, verba Strabonis non sunt sollicitanda. || 9. Οὐδὲναικοί C. Post hanc vocem quædam excidisse patet. Cluverius proposuit: [Ἐκτατά εἰσιν οἱ Νωρικοί] καὶ ἡ Βοιωτὴ ἀρμυρία μέχρι Παννονίων πάντες, τὸ πλέον etc.; Groskurd.: [Μετὰ τούτους δὲ πρὸς τὴν Νωρικὸν εἰσιν] καὶ ἡ B. 4. μ. Παννονίων πάντες [μὲν] etc. || 12. ἀλπίων editt. ante Kr. et Meinekius; recte. || 19. οὐ om. n Cor.; οὐτὰ Cor. || 21. ἐξελθεῖαν Cghno Cor. Mein., quod sane præstat. || 27. παροργισθέντας Xyl.; παροργισθέντας Cor. || 28. τε [καὶ] πλάσματι Cor. || 29. πλημ. ὑπερβάλλουσιν BC (?), editt. ante Kr. || 31. περιουσίους codd.; em. Tzsch. || 38. ταύτας τοιαύτας Cor., Mein. || 40. αἰσθῆσαι Cor. || 46. ὁρωμένην codd. em. Cor.

P. 244, 1. Ταῦτα τε δὴ e Cor. conj. Mein. || 2. εἰ Κνο. || 4. ἡ] lege δ. || 5. κληθεὶς codd.; em. Casaub. || 10. Τευρ.] Ταυρίστας Tzsch., absque causa idonea. Dein pro καὶ legendum ἦ, ut cum Groskurdio puto. || 25. καταστρέψασαι ACI. || 27. ἀναβάσαι ὑπερπετῆς ... Διαμοτόμου Cor.; [μία] ἀναβάσαι vel ἀναβάσαι τις conj. Grosk., probante Kramero. Meinekius lacunam ante ὑπερπετῆς notat. Fort. fuit ἀναβάσαι [ἡ] προφήτης ὑπερπετῆς. || 35. παροικοῦσι e Corayi conj. Meinekius; recte. ut vid. || 40. οὐδέναις BCB, ... πεποιτημένους Bf, et sic editt. ante Kr. et Meinekius. Fort. recte. || 45. μέρη post Βορυσθῆνη collocari vult Grosk.; varia lectio fuerit vocis χωρία; ej. Cor. et Mein. || 52. παράπαν BCI; παρ' ἄπαν Cor.

P. 245, 2. ἔλαυν] ἐπῆγει e Krameri conj. Mein.; ἐγένετο vel ἔδεικναι conj. Cas., λεπτύν Sbk., ἔτρυεν Tzsch., δὲ λέγειν Grosk., [ὄν] ἔλαυν Cor. || 17. ταῦτα] τ' αὐτὰ C, ταῦτα no, τοιαῦτα Ald., πάντα Cor.; ταῦτα om. B; Kr. et Mein. nihil tentarunt. Lego [περὶ] τῆς ταύτης. Cf. p. 187, 35: & δ' εἰρημὰ Πυθίας περὶ τὴν ταύτην καὶ τῶν ἑλλων τῶν ταύτην τόπων. || 24. τε ej. Mein. || 26. Post Σωκράτης fort. addendum ἐξ conj. Mein. || 28. τε ejic. || 31. Μουσούς codd.; em. Tyrwhitt. || 34. Μεδοδιδυνοί codd.; em. Tzsch. || 35. καὶ Θύναι om. B. || 37. δὲ add. Kr., alterumque δὲ lin. 38 inclusit. || 45. ἀπηρτισμένους C; οὐκ ἀπηρτισμένους conj. Cor. ad vers. gall. || 47. ἐόντων codd., em. Cor.

P. 246, 11. μὴ] ἡ conj. Kr. || 11. Σκορδίστας Casaub., Σκορδίστας codd. || 12. δὲ Αἰγυρ.] δὲ Τυρίσκους Cor., δὲ Τυρίσκους Kr.; Τυρίσκους dixit Eratosthenes; lego δὲ καὶ Τευρ. || 27. τρισκαι supplevit Cor. || 33. καὶ νῦν] Μουσούς νῦν Cor.; velim ὡς νῦν, ut conj. Kr. et Mein. || 36. ἐπὶ κτησιν Kram.; ἐκ κτησιν Cor.; κτησιν Mein. || 40. προσεκπτώσεις A, πρὸς ἐκπτώσεις BCI, πρὸς ἐκπτώσιν τινες Gemist.; καὶ κατὰ προεκπτώσιν τινες ... παρεώσθησαν Cor. || 52. εἰ μὴ Cor.; οὐ codd.; δ οὐ Pletho; φ οὐ Tzsch. || ἡ om. ABCI; in margine B: ἄλλως γαμὰ γὰρ οὐδὲ εἰς οὐ δέξ' ἢ ἑνδεκα γυναῖκας δώδεκά τε. Eadem in hno Ald. || 53. δωδεκάτις πλείους ACI, δωδεκάτης B, δώδεκά τε B. || τινές] Leg. τινάς, ut Mein. e conj. Krameri.

P. 247, 1. καστορφήτης (sic) A, καστορφήτης ACI; em. Tyrwh. || 2. ἐπικαλεῖται] τ' ἐν A, ἐπικαλεῖται τὰ ἐν C, ἐπικαλεῖται ἐν BI; em. Xyl. || 15. δαπάναις] ἀπάταις codd.; em. Cor. || 26. καὶ ἐμψ. ... εὐστέθειαν ej. Mein.; πρῆβλο εἰς post σπουδὴν transposuit Pletho. || 28. Ζάμωξιν C. || 30. ἐκείνη AB. || 46. ὑπελείθη codd. || 48. Κωγαίωνον editt. ante Kr. || 49. Βορδίστας C, Βοιρεδίστας Cor., sicut codd. habent p. 252, 18. 253, 6. Sed Βοιρεδίστας iterum p. 649, 8.; Βοριστα, Jornandis Get. c. 11. ||

50. Δακαίνεας A. || 52. τοῦ] ὑπὸ τοῦ Pletho, Cor. || 53. Ταῦτα Cor., qui dein οὐ inseruit. Pro κακῶς in ἡ καλῶς.

P. 248, 16. κλάττειν e Villebrunii conj. Cor.; πάντας codd. || 38. ἐν τῷ Π. φασὶ om. o; ej. Cor., Mein. || 40. Ὀγύον C, Ὀγυον I, Ὀγύον id, Xyl., Cor. Ptolemæus Callaica Hispanica promontorium Ὀρούον memorat, fortasse non diversum ab Ἀργίῳ Iberiæ septentrionalis iugo, cujus Avienus meminit (Or. m. 159). Fortasse hunc esse montem a Strabone memoratum, adeo ut pro Ὀγύον legendum sit Ὀρούον suspicatur Meineke in Vind. p. 83. Eodem jure fingereliceret fabulam de Ogyio monte pertinere ad Getarum montem sacrum, qui p. 247. 48 Κωγαίωνον ὄρος vocatur. || 43. Παγγαίαν] Παγγίαν codd.; em. Xyl. || 44. In his turbatum aliquid. Lacunam post ἀμμοῖς indicavit Mein.; Grosk. proposuit: λίθους, [οὐς] ἐξ ἀμμοῦ [συμπήγνυσθαι] ἐκ δὲ etc. || 46. ἐπιτείναι codd. || 48. αὐ] ἄν Cor.; asteriscus locum notavit Mein. || 51. γι Casaub.; τε codd.

P. 249, 1. γεργήων ABCI; em. Tzsch. || 3. τινα πο, π ABCI. || 5. ἐμνήσθην] εἰρήκαμεν no. || 7. τὰ ejic. || 8. πέραν A, Ald., Cor. || 12. τυγχάνοι AB. || 16. γαλακτοφάγῳ AB. || 17. τὰ ante ὑπὸ Πορ. cum Spengelio velim ejicere. || 18. πρότερον ferri vix potest, nec credo respicere vocem ea quæ Strabo disputavit lib. 1, c. 2, ut Kramerus putat; προσθέν conj. Grosk. || 20. δότι] δτι B. || 22. ἰδεῖτε codd., em. Xyl.; κατὰ inseruit Grosk. || 25. μὴ additum ex BknoI. || 29. κλάττει codd.; em. Xyl. || 33. Leg. πόταρον, ut conj. Kr., probante Mein. || 39. ἡ] εἰ Mein. || 42. ὅπ' ὑπὲρ Αἰλκνο. || 44. Μύρας τε ἰδὲ] Kr.; Αἰγυρὶ δὲ codd.; Αἰθιοπίας Αἰθιοπίας τ' ἡδὲ Cor. || 47. [καὶ] ἀγαύους Cor.; in ἀγαύους latere ἀνθρώπους suspicatur Kramerus. || 48. καὶ inclusit Cor. || 49. τοῖς] τοῖς Αἰνο, marg. B. || τὰς] καὶ τὰς Αἰνο margo B. || 50. τὰ τέκνα Ald.; Cor.

P. 250, 1. δ' ἡ] δὴ codd.; em. Cor. || εἰς] leg. vid. καὶ cum Cor. et Mein. || 7. πρὸς ταῦτ. incl. Cor. || 21. Σαλεύκωνα Ald.; Σάλευκον καὶ Δεύκωνα conj. Casaub.; Σάτυρον καὶ Δεύκωνα Cor. || 27. λιούτης ABCI, τελειότητος g Ald.; e Casaub. conj. em. Tzsch. || 36. αὐτῶν τὴν πόλιν πο; τὴν αὐτῶν πόλιν editt. ante Kr. || 37. παρὰ inseruit Cor. || 42. τὸν πότον Ald. || 43. ἀποκρίνεσθαι AC; οὐδὲν Grosk. et Mein. || πλὴν] om. no Ald.; πρὶν B. || 51. τοὺς Ἀλαξάνδρου ej. Mein.

P. 251, 2-5, καὶ Πλάτων ... ἐπ' αὐτῇ ej. Mein. || 13. τε Kr.; δὲ codd. || 14. δέιν Cor.; δεινὸν codd.; δέιν, omisso δέ, Tzsch. || 21. Δία Tzsch., δὲ codd. || δὲ addidit Kr. || 24. αἶαν no Cor. || ἀπηγὲς codd. || 31. Verba ἦν .. Δαρειτός fort. non esse Strabonis putant Kr. et Mein. || 32. γενεῇ Mein. || 33. ἀνθρώποι ἀπ' οἰκῶν A, ἀνθρώποι ἀποίκων BI. Ald.; em. Cor. || 36. Leg. [τῶν] ἐπτά, ut Cor., Mein. || 37. ἑνα τελεῖα] ἐν εὐτελεῖα vel ἐπ' εὐτελεῖα Toup.; hoc rec. Cor. et Mein. || εὐρήματα BC. || 40. οὐ τέλῃθ. Cor. Mein., bene. || 42. εὐρήματα B. || 44. ὡς ... τὰ ἐξῆς ejecit Mein. || 47. ὑστέρων A Mein.

P. 252, 2. πλάσμα Mein. || 6 et 7. δὲ et ἐπει suppl. Cor. || 7. γοῦν recte om. no. || 11. Μουσὸι codd.; em. Tyrwh. || 13. Post ἱστορίαν in codd. leguntur verba τοῦ ποιητοῦ, quæ post ἀποφάσει collocavit Kr. || 18. Βειρεβύστας mgo A. || 21. ἀπῆρην AC. || 22. πράγμασιν BCI. || 27. Κελτούς καὶ τοὺς A. || 30. εὐπείθειαν marg. i; εὐπορίαν codd. || 31. ἔσχεν καίνεον AI, ἔσχε καὶ νέον C, ἔσχε δὲ καίνεον B. || καὶ incl. Cor. || 34. Ζαμώλιος Cor. || 38. στρατιῶν Cor. || 41. μυριάδας codd.; em. Casaub.; τότε] ποτὶ Tzsch. || 45. Δάκους BCI et similiter in sqq.; fort. rectius. || 49. Δάκους B, Δαίους ABCI.

P. 253, 6. δ' add. Casaub. || 10 et 13. Δανούθειον editt. ante Kr. || 16. Verba καὶ τοῖς Θραξί exciderunt in edit. Kram.; errorem repetivit edit. Mein. || 19. Μοισοῖς Mein.

- || 22. ἡμισυτάντων ABC, ἡμισυτάντων E. || 28. εἰκοσι μυριάδας leg. videtur cum Mein.; εἰς ante στρατιάν inserere vult Kr.; pro στρατίας Eustathius ad Dion. 394 habet στρατοῦ; Corayus στρατιάς scripsit. || 34. Ματαζὺ δὲ [Γετῶν καὶ] τῆς θαλ. Groskurd. || 36. ἀπολειφθεὶς ABCI. || 42. βαρβάρου βασιλέως E. || 44. ἐκδολαίς [τοῦ Ἰστρου] μυχ. Groskurd., probabiliter. || 55. Πεύκιναι A, Πευκίνοι C, Πευκίνοι BI.
- P. 254, 14. « πόλιν quomodo expediendum sit difficile est dictu. Groskurdus verba ἄλλην τινα aut sobaudienda aut a Strabone scripta excidisse ratus, Tyram urbem intelligit. Hoc vero incertissimum est. Illam enim urbem quamquam Ptolem. et Periplus Ponti Euxini ab Ophiussae distinguunt, alii testes, Plinius 4, 26 et Stephanus Byz. s. v., diversam ab hac nisi nomine non fuisse statuunt. Præterea tota enuntiati forma eam sententiam respicit, nec cur urbis nomen Strabo omiserit, intelligit. Videtur potius πόλιν delendum esse, ut diversa accolarum narratio de distantia urbium istarum subiciatur, id quod Tzschukius jam est suspicatus. » KRAMERUS. Haud credo. Nescio an legendum sit: οἱ δὲ προσοικούντες [ὁμώνυμον] τῷ ποταμῷ πόλιν. || 24. Γετῶν] Συρθῶν Epit. || 25. Τυραγέται ABI, Τυραγέται Epit.; Τυριγέται C(P), Tzsch., Cor. || 26. « Οὐργοι prorsus ignoti sunt, nec improbabili conjectura Mannerti (t. 4, p. 274) Γωργοί, de quibus v. infra (p. 259, 1) et Herodot. 4, 18. Syllaba γε ut omitteretur similitudine voculæ kai effici potuit. Ceterum in marg. A pr. m. addita sunt hæc: Οὐργοι νῦν, οἱ δὲ αὐτοὶ καὶ Τούρκοι λέγονται. » KRAMERUS. Georgi sive Agricolæ de quibus p. 259 et apud Herodotum sermo est, ad eum tractum de quo nunc agitur non pertinent. Præterea ne putem Strabonem scripsisse καὶ Γωργοί, impedior sequentibus: τὸ μὲν πλεόν νομάδες, ὅλγοι δὲ καὶ γεωργίας ἐπιμελούμενοι. Fortasse indicari Τάργους quos Ptolemæus 3, 5 p. 202, 2 inter Tyragetas et Iazyges Danubii accolæ ponit, conjecti in Indice nom. s. v. Urgi. At obscurissimum hunc populum a Strabone memorari parum est probabile. Gentem hujus regionis notissimam habebis, si pro καὶ Οὐργοι mecum legeris κ. Ἀγ[ά]θουροι. || 29. Τυραγέταις ABI; Γερμανοὶ ABC. || 33. Πεύκιναι et Πευκίνοι C, Πευκίνοι BI. || 34. Ῥωξάνων A, Ῥοξάνων B, Ῥωξάνων CE. Similiter lin. 37 et 38. || 41. Σκυλοῦρ ABCI; em. Xyl. || 45. ἔξ codd.; em. Tzsch. || 48. δ' ἔχουσι no.
- P. 255, 2. καὶ οἱ C; om. E Cor. || 7. καὶ add. Tzsch. || 8. τοῦ add. Cor. || Καρπινίτου codd.; em. Xyl. || 10. τε. om. E. || 12. ἀπορρινοῦσι E; ἀπορινῶσι ABCI. || 16. θηλάς ἔστιν om. no. || 18. πηλὸν om. E, spatio vacuo relicto; πλοῦν em. Cor. || 19. ἀποληφθέντες E, ἀπολειφθέντες ABCI. || 20. γαγγάχη E. || 21. Verba Νεοπτόλεμον ... ἱππομαχίῃ Mein. transposuit post v. ὀδόν (lin. 18). || 25. πολλὴν Cor. || 28. νημεούντων Eno Epit. || 34. πλοῦς ἔστιν ἐπὶ no. || 35. δ' add. Cor. || 44. Καρπινίτης ABCI, Καρπινίτης Epit. || 45. διαγίλους Epit. || 46. οἱ δ' ἐκεῖ scr. Tzsch. Potius ante καλοῦνται quædam excidisse censent Cor., Grosk., Kr., Mein. || 47. Τάριοι codd.; sed ρ additum in A sec. m. || 50. ὦν σταδίων add. Mein.
- P. 256, 10. ἄλλος] « καὶ Καλὸς λιμὴν Corayus e conj. Casauboni, coll. Ptol. 3, 5 et Mela 1, 1, 25; qui portum quidem habent ita nominatum, sed locis inter se et ab hoc de quo agit Strabo, valde diversis; neque est cur vox ἄλλος, quæ ansam præbuit illi conjecturæ, respuatur ulla est causa. » KRAMERUS. Nullus in antec. memoratur portus; quæ in verbo ἄλλος recte offenderunt Cas., Grosk., Cor., Mein. Quod Paulus Beckerus (Die Herakleotische Halbinsel in archæologischer Beziehung. Leipz. 1856, p. 9) putat ὄλον λιμένα significare einen Nebenhafen (in der Sebastopolischen Bucht sc.), id ferri non posse nemo græce doctus non intelligit. Pro ἄλλος fort leg. esse ἄμα suspicatur Meinekius, qui iis quæ de geographicis monet Kramerus, acquievisse videtur. At dubium non est, quin recte Καλὸς λιμὴν priores interpretes reponi jusserint. De situ portus e Melæ compendio accuratioris aliquid erui nequit. Ptolemæus a Strabone eatenus recedit quod Calum portum in Carcinite quidem sinu, at in ora ejus boreali collocat, dum Strabonis narratio portum flagitat in objecto litore meridionali positum; ibi vero cum Strabone hunc portum ponit Arrianus, Ponticæ oræ descriptor omnium accuratissimus (V. Geogr. min. t. 1, p. 396 sq.). || 15. παράπλου ABCI. || 28. ἐν αὐτῇ Mein., recte. || 33. « Verba καὶ τοῦ Ἀδρίου mirifica sunt ac mihi suspecta: addita videantur propter Romanorum mentionem. » KRAMERUS. Ejecit verba Meinekius. Mihi Romanorum mentio non additamentum, sed corruptionis causa exstitisse videtur. Quæ a Borysthene orientem versus juxta mare patebat regio, Ἰλαιο vocabatur (Herodot. 4, 9. 18. 54. 76; Scymnus 845; Alexander Polyh. ap. Steph. v. Ἰλαιο; Mela 2. 1, 45), sicuti mare regionem hanc alluens Hylæum dicebatur, teste Plinio 4, 12, 26, 83: Inde silvestris regio Hylæum mare quo adluitur cognominavit; Enoechadlæ vocantur incolæ. Jam vero apud Strabonem in literis ὙΑΔΡΙΟΥ, si ρ ejeceris, elementa habes vocis ὙΑΛΑΙΟΥ. Legere itaque licet: βαρβάρους κατὰ τὸ Ἰλαιο[ν] [πλάγος], nisi mavelis, transpositis verbis: ἐπὶ τοὺς ὑπὲρ τοῦ λεθμοῦ καὶ τοῦ Ἰλαιοῦ [πλάγους] μέχρι τ. Bop. Voce Ἰλαιοῦ in Ἀδρίου corrupta, facile intelligitur cur πλάγους ejectum sit. Nomen quod apud Plinium legitur eno-echadlæ (enoecadlæ cod. R), ex quo Harduinus inepte elicuit inde Hylæi, ita corrigendum est, ut assumpta litera ἔ ex voce antecedente, legatur Terroccadiæ vel potius Torroccadiæ, Torroccadii; nam apud Ptolemæum 5, 3, p. 202, 1 ed. Wilb. hæc gens in Græcis nostris vocatur Τόρροκκᾶδαι, in Latinis Torroccadæ; at urbis nomen ibidem scribitur: Τόρροκα, Τόρροκα, Τόρροκα. Scripserim Τόρροκα et Torroccadæ, quæ scriptura ad elementa literarum quæ Plinii codices præbent proxime accedit. || 41. Πιρισάδου ABC Epit.; Πιρισάδου Ἰνο. Quum infra in plerisque locis codd. Παρ. exhibeant, eaque forma obtineat ap. Demosth., Diodor., Polyæn., Kramerus hoc quoque loco dedit Παρισάδου; Tzsch., Cor. et Mein. maluerunt Παρισάδου, sicut nuni habent. || 45. τὸν τῶν Συμβ. CI; Συμβόλων om. no. || λιμένα τοῦτον μέχρι no. || 48. πρόσκειται ABC.
- P. 257, 2. μετώποι [οἰ] πολλὸν legendum esse dixi in not. ad p. 103, 26. || 6. Τιδαρηνίαν E. || 17. ἔθνος supra δρος pr. m. addit E. || Κυμμέριοι AE. || 8. θυναστῆσαν ABCI; em. Xyl. || 9. βόσπορος] πόλις η, Tzsch., Cor.; sinus Cimmerius Guarinius. || 13. εὐγαν no Mein. || 15. Βοσπορανῶν E; idem lin. 17 codd. BCE, ubi Βοσποριανῶν A Epit. || 16. εὐγαν Mein. || 20. κώμας] χώρας E. || 21. Præstat Νύμφαιον. ut Mein. || 26. Σάτυρον Cas.; Σάτυρον codd.; Πιρισάδην AB. || 31. Παρισάδου AC. || 32. δς ante οὐχ Bno, Cor., Mein.; recte. || 40. ἀπὸ ejiciendum videtur. || 44. τὴν Εὐρώπην ἀπὸ τῆς Ἀσίας editt. ante Kr.
- P. 258, 16. Καρπινίτου ACI, Παρπινίτου B, Καρπινίτου Epit. || 26. τριακοντα γούν codd.; τριακοντάχουν γούν Kr.; em. Mein., qui deinde scripsit ἀποδοῦσα. || 28. τε] δὲ no. || 34. διακοσίας καὶ δέκα] ι' Epit., quod verum esse putat Kr. || 36. καὶ τοὺς ἱππ. BCI. || 38. ἔφημα gikno. || 41. φόρων Xyl.; ὄρων BI, ὄρων C, || 49. δ' οἱ] no, δ' οὐ ABCI, δ' αὐ Tzsch. || 54. δέκα] Leg. videtur ἔνα cum Grosk. et Mein.
- P. 259, 5. τοὺς καταριθμηθεῖς] τὴν καταριθμῆσιν codd.; e Villebruni conj. em. Cor. || τύποις AI, τύποι BC, τῶν

τάπων πο. || 6. Σαλινος codd.; em. Xyl. || 8. Χάβον Χά-
λαον pr. m. in marg. A; Χαῶν editt. ante Kr. || τοῦ in-
seruit Mein. || Μιθριδάτου codd.; « Μιθριδάτη Tzsch.,
quod ferri nequit. Suspiciari possis Μιθριδάτου στρατηγού
τινος. » KRAMER. τοῦ Μιθριδάτου στρατηγού dedit Meine-
k. Præstat Tzschukii emendatio lenissima. Cf. Pau-
san. 9, 12 : Μαρδόνιον Σάρην στρατηγούντα et alia simi-
lia in Steph. Thes. v. στρατηγῶν p. 838, A || 15. ἀντί-
χοιεν Cor.; ταῦτ' ἔχοιεν codd. || 21. τοῦ ante πρός om. B.
|| 25. Βοσποριανῶν ἰ, ut supra p. 257, 15 et 17. || 30.
ἔασιν] ὄρεσιν Cor. || 33. κάλος ap. Athen. V, 7, 44.
πρός τόν] εἰς τόν Bk; Ἰστρον Tigrwhitt.; ἰσθμόν codd. ||
45. πρός om. E.

P. 260, 1. Δάκοι BCL. || 2. διόλοι Cor.; διόλοι codd. || 4.
Παιωνικά AE. || 9. Αἰμον editt. ante Kramerum, qui
Αἰμον dicit legi in AE, de ceteris codd. minus constare.
|| 14. Ἀρδία Epit. et Steph. Byz.; Ἀρδία codd. || 16.
Post αὐτῆς Groskurdus supplere velit ὅρη ἐστὶ. Dein
pro ὁμορεῖ codd. ὁμορον; em. Mein.; cum eodem velim
ὠρηλότατον pro ὠρηλόν. || 18. Αὐγαριανῶν codd. || 20. &
κείται ... ἀρέματα codd.; em. Cor. || 22. Ἰουνδολικούς
A, Ἰουνδουλίκους C. || Τοινίους] « Ἐλουνήτιους Cor.
(Ἐλουνήτιους Mein.); atque verum id puto, licet fal-
sum sit, quod Casaubonus refert, in lib. vet. id legi.
ΚΑΙΤΟΙΝΙΟΥΣ simili modo ortum esse videtur ex καὶ
ἐλουνήτιους (αἰτουάτιος præbet codd. lib. 4, p. 192 Cas.)
atque καὶ διττανῶν ex καὶ Ἐδτανῶν lib. 3 p. 162.
Infelix Casauboni conjectura est καὶ Βοτός. » KRAMER.
Violentior hæc emendatio quam ut probabilem habeas.
Τοῖνοι idem sunt qui p. 244 dicuntur Τωόγνοι, quæ
nominis forma si recte habet, nostro quoque loco Τω-
γνούς leg. fuerit, nisi forte erat Τοῖγνίους. Ceterum
Sprunerus alique (quos ipse in Tab. secutus sum) Toy-
genos istos in hodiernam Zug regionem posuerunt;
at potius ad boreali Helvetiæ parte inter Tigurinos
et lacum Brigantium (in quo tractu locorum nomina
Tuggen et Toggenburg occurrunt, quæ jam Joh. Mül-
lerus cum Toygenis Strabonis composuit) collocandos
esse ex nostro loco colligitur. || 25. Δάκοι BCL. || 26. Ἐ-
ρετοσιέρη ABCL. Κρετοσιέρη C; Κρετασιέρη codd. habent
p. 252, 29; φάσκοντες B; φάσκοντες A1, φάσκοντι no. ||
27. Παρίσου] « Μαρίσου Cor. e Cas. conj. paulo inconsi-
deratius, quum a septentrione ille in Danubium (imo
in hod. Theiss) influat; Μάργου s. Μάρτου e p. 462, 15 re-
ponendum esse censet Grosk., paulo felicius, quia nimis
remotus est orientem versus ab his locis, de quibus h. l.
agitur. » Hæc KRAMERUS, qui quomodo res expedienda
sit, in medio reliquit. Fluvius qui Botos a Dacis diri-
mebat, si Danubius non erat, vix alius esse poterat nisi
hodiernus Theiss (Tibiasus, Tibiscus), qui apud Am-
mianum Marc. 17, 13, 4 Parthiscus vocatur. Ac reapse Plinius l. i.
Dacos occasum versus usque ad Pathissum pertinuisse
refert. Quare nostro loco pro Παρίσου aut Παθίσου aut
Παρθίσου legendum esse puto. Quodsi Strabo hunc flu-
vium de jugo montano in antec. descripto per Scor-
discos a meridie in Danubium influere existimavit, id
non adeo mirandum est, quum de aliis quoque fluviis
in Danubium exeuntibus falsissima prodiderit. Pathi-
sum boream versus fluere statuit, sicuti Savum et Dra-
vum et Noarum boream versus fluere dixit (p. 261, 4).
|| 33. μέχρις Αἰγαιτικῆς A. || 37. Δάκοι BCL. || 40. πο-
λὺν] πολλοὶ Cor., recte, ut videtur. || 41. Ναύποντον
codd.; em. Casaub. || 42. Legi velim cum Meinekio
ὁκαριθίσι. || Ὀκραν] Ἀκραν ACIE (Bp). || 45. Ὀκρα
Epit.; ἀκρα ACIE (B). || 49. Τεργέστε Kr., Τεργέσαι AC,
Τεργέστη Bino Ald. || 50. Δούγαλον C. || 51. Ναυπόντον
codd.; τῶν Ναυπόντων E; Καρχήρας C (?) hm, Tzsch.,

Cor. || 52. Σάβον E Mein.; Σάον Tzsch., Cor., et codd.
supra p. 173, 4. || 53. Σεγησιτικὴν A; κλήθει om. E et
Pletho; κλήθος Ald.; πλώτος vel potius πλώται [καὶ]
προσλαβὼν Cor.; κλήθει [ὕδατων μέγα αὐτῆς, καὶ] προσ-
λαβὼν conj. Grosk.; Tzsch. κλήθει dici pro αὐγετήν
putat, quod recte improbat Kramerus qui omnia sana
esse asseverat. Meinek. asterisco corruptelam indicasse
satis habet. Ceterum Νάρος nomen num recte habeat,
parum liquet. Indicator hodiernus Μυλr fl. qui in Dra-
vum incidit. Ad eundem fluvium referunt stationem
quæ in Tab. Pent. vocatur in Imurio.

P. 261, 2. Κόλαπιν ABCL, quod non mutaverim; Κόλαπιν
E. Supra (p. 173, 6) pro δ Κόλαπιν codd. ὀδόλαπιν,
in quo Δ natum ex A, cui tamquam varia lectio adscri-
ptum erat O. Apud Herodotum in Danubium influere
dicitur Κάρπιν fl., quem Savum esse conjiciunt; recte,
puto; scilicet in Savum translatus est nomen affluens,
ejus, quem Strabo Κόλαπιν dicit, alii vero ex frequenti
liquidarum permutatione Κάρπιν vel Κάρπιν dixisse vi-
dentur. || Δανουβίῳ l, et sic in seq.; Κουρδίσκου C. || 4.
δ' add. Cor.; Τεργέσαι ACI, Τεργεστών B. || 7. κείμενα
no. || 9. Διτιῶνες pr. m. B, Διατιῶνες A, Διασιῶνες no,
Διάσιῶνες B ex correct. h, Ald. || 10. Δισιτιάται C; ἡγε-
μῶν ἦν καὶ o et margo n. || 11. & add. Cor.; διατείνει δὲ
E, διατείνοντα Pleth. || 12 et 14. Σαρδιαίων ABCL, Ἀρ-
δειέων E; em. Cor. || δ' add. Cor. || 13. Πιζωνικοῦ E.
|| 14. γῆς [ἢ Ἰλλυρικῇ παραλία ἐστὶ] μεταξύ Grosk.,
probabiliter. || 24. τῶν Πιλάων E, τῶν πόλεων ABCL;
τῆς Πόλεως Xyl., Tzsch., Cor.; pluralem τὰς Πόλεως habes
p. 179, 46. || 31. ἐκπεποιημένοι ACI. || 33. Ἀρουκίνοι
Kr., Mein., coll. p. 172, 48; Ἀρουκίνοι A, Ἀρουκίνο
CI, Ἀρούκινον C (?), Ἀρούκινον Cor. || Μονήτιον
Tzsch. || Οὐδενὸν l (?). || 34. καὶ αὐτὴ ζιγῇ incl. Cor. || 35.
καὶ recte om. Epit., Cor., Mein. || 38. πεντακ. ex Epit.
supplev. Xyl. || 43. Κυριατικῇ Kr., Κυριακτικῇ C, Κυ-
ρητικῇ Epit., Κυρακτικῇ B1, Cor. Cf. p. 102, 23. || 46.
Ἰσα codd.; em. Xyl.; Ἰσσαίων ghik et sec. m. A. || 48.
καὶ ἡ] ἐπειτα δ Pletho, Tzsch., Cor.; dehinc Guarin.;
ἐξῆς δὲ conj. Cas.; εἴτα ἡ Mein. || 52. Πρώμωνα e conj.
Schweighæuseri (ad Appian. Illyr. c. 12) Mein. || 54.
Ἀνδρήτριον ABI, Ἀδρήτριον C; em. Cellarius et Tzsch.

P. 262, 1. Δαίμμιον codd.; em. Xyl.; Δέλιμον Mein. || 2.
ἐποίησεν ἀσικῶς ACI. || 4. τῆς χώρας Epit., Steph. Byz.
v. Δαίμμιον, Eustath. ad Dion. 97. || 5. νομίσματι e Cas-
aub.; conj. Cor. || 6. ἄλλους Casaub., ἀλλήλους codd. ||
7. Ἀνδρίον E, Σάρδιον Pletho, Ἀρδιον Xyl., Tzsch.,
Cor., recte. || μέσον] Malim μέσσην cum Cor. et Mein. ||
8. ἐπὶ θαλάττῃ Epit. || 10. Σαρδιαῖοι Pletho; Πλαραῖοι conj.
Tzsch., coll. Steph. s. v. et Appian. Ill. 10. || 11. Κέρκυρα
Epit. || 14. Οὐαράλιους codd.; e Gronovii conj. (ad Liv.
27, 30) em. Cor. || Σαρδιαῖος CI. || 13. Post τῶν ἐξ-
cidisse videtur τὸ ἔθνος, monente Groskurdio. Pletho ita
habet : ὥστ' ἐξέρχεται μικρὸν τῶν ἐθνῶν καὶ ἐκλέ-
λοιπε. || 22. Σχορδίσκοι B (?), editt. ante Kr. || 27. ὁ ῥίξαι
κόλπος Epit.; ὁ Πιζωνίαων x. conj. Grosk.; ὁ Πιζωνικός x.
Mein. || 29. ἡ add. e Plethone; συνάπτει δὲ Bino. || 31.
Δασανήτιοι A, Δασσαρήτιοι Cor. || 32. Αὐταρέαται ABC,
Δαρδανιάται Cor.; « Quod cum per se parum probabile
sit, non minus incommodum est quam codicum scrip-
tura, propterea quod ἄλλοι Dardanius quoque respicit (!).
Omnia planissima forent, si verba καὶ τοῖς Αὐταριάταις
abessent. » KRAMER. Ego cum Groskurdio probo Co-
rayum Δαρδανιάταις reponentem; ceterum quum ἄλλοι
vox in vulgata lectione nonnisi ad duos populos refe-
renda foret inepte, Groskurdus legi voluit [καὶ] ἄλλοι;
quod displicet; alius potius populi mentionem exci-
disse crediderim; nescio an fuerit Δασαρήτιοι [καὶ] Ἐγ-
χῆλιοι (sic codd. p. 271, 22), ἄλλοι, etc. Encheliænes s.

- Encheleas in ipsa Dessaretide ponit Polybius 5, 108. || 34. Ante vocem πόλις nomen urbis excidisse censens Meinekius lacunam notavit. || Μίδοις codd. Ante hanc vocem excidit οί, nisi in sequentibus legi velis συνέκτοντες cum no, Pleth., Tzsch. Cor. || 37. [τάς] διαίτας Cor. || 38. μουσικοί ej. Mein., recte. || 41. 'Ριζονίων Pletho et Steph. Byz. v. Δυρράχιον; 'Ριζιόν codd. || 42 et 46. Κορκ. Tzsch., Cor. || 44. Δῶος Epit. || 51. καὶ πρὸς] εἰς no. || 54. καὶ om. Bl.
- P. 263, 3. εἰς] ὡς εἰς AB. || 8. [ἀπὸ] τῆς Cor. || 10. [ἀπὸ] τῆς ῥίξης Cor. || 10. Βαλλική καὶ 'Ωραιὺν ABCI; Βαλλική πόλις, omisso altero nomine, Epit.; em. Xyl. || 18. ἀπὸ [τοῦ] ἀνδρὸς Ald. || 19. 'Ισθς ACI. || 25. Ante ἀπὸ τοῦ excidisse τεκμαιρόμενος vel simile verbum putat Mein. || 26. [τόν] τε Cor.; fort. τε ejiciendum esse suspicatur Kr. || 28. τίθει] τὴν θέσιν Cor.; καὶ [τὸ] τῶν v. τ. Αἰθυρινίδων τοσούτων [εἶναι τὸ μέγεθος, ὥστε conj. Groek. At secundum hanc Theopompus dicere videretur totum istum insularum complexum contineri 500 stadiorum ambitu, quum tamen vel singulae insulae circuitum majorem habeant, atque antiquiores scriptores eo potius peccaverint quod borealem Adriæ partem justo longe majorem finxerint, Hyllicamque chersonesum, ut hoc afferam, vel Peloponneso æqualem esse putarint. Itaque malim: [τὸ] τῶν νήσων τῶν Α. [τὴν] διαχρίστην τοσαύτην εἶναι τὸ μέγεθος ὥστε, vel τῶν Αἰθυρινίδων [τάς] πλείστας τὸν κύκλον etc. || 31. παραπροσέματα Tzsch., Cor. || 32. λαοδογματικῶς codd.; em. Tyrwh. || 33. καὶ περὶ τῶν ἄλ. Ald. || 36. ὑπεαντίας E. || 39. εἰ τί που C Mein. || 43. ἴθνος codd.; em. Tyrwh. || 48. Δαλματῶν A m. pr., C, Epit. || 50. τῇ δὲ] Ante hanc lacunam notant interpretes. Groskurdus: συνέκτοντα [καὶ] δεήκοντα τῇ μὲν παρὰ τοὺς Τριβαλλοὺς καὶ Μυσοὺς, τῇ δὲ, κτλ. Quae recte improbat Kramerus. Corayus pro τῇ δὲ παρὰ legendum suspicatur τοῖς παρὰ. Ac sane, quum Scordisci per totam Pannoniam essent, quosnam h. l. Scordiscos intelligi voluerit auctor significare debebat. Eodem sensu possis: Σκορδίσκοις συνέκτοντα [τοῖς] παρατείνουσι] τῇδε παρὰ etc.
- P. 264, 1. ἄγαι Epit.; ἄγαι codd. || 9. οἱ add. edit. || 14. οἰκῶν (οἰκούντες Bno) ejiciendum. || 15. Μάργου Pletho, Μάρτου codd.; Βέργου] Μάργου Mannert. (t. 3, p. 606), Cor. « Codicum scriptura eo videtur firmari, quod idem hoc flumen Βρόγγος ab Herodoto (4, 49) appellatur. » Kram. || 19. 'Πυριών ABC. || 22. Καπεδοῦνον C. || 26. Μακρόδουζοι E, Κρώσυζοι Pleth. || 27. Κάλαντι ABI. || 28. Τομαία AI, Τομαίαν B Ald., Τομήα C; Τομέα Tzsch.; Τόμιν Cor., uti est p. 265, 5. || 28. τὸν AI. || τὸ AI. A Mein., recte: || 29. ὑπ' αὐτοῦ A, unde ὑπὲρ αὐτοῦ Mein. || 30. Μῆδων codd. || 31. Βέσσοι] Μέσσοι A; οἱ περ Mein., ὑπὲρ codd. || 32. ὑπὸ τῶν ἄλλων ληστῶν Pleth.; ἀπὸ τῶν ληστῶν Cor. || 35. 'Πυριών E, 'Πυριδων ABCI. || 'Υβριάνες] Ἀγριάνες conjecit Casaubonus, quod recepit Meinekius. At quo pacto Agrianes inter Dardanos et Autariatas et Ardiaeos habitasse dixeris, non intelligo. Contra vero quum juxta Dassaretios degisse noverimus Brygos vel Bryges vel, ut in codd. passim scribitur, Briges, et urbs eorum ap. Stephanum modo Βρόγγον modo Βρυγιάς dicatur, nostro loco pro 'Υβριάνες legendum fuerit οἱ Βρυγιάνες vel rectius Βρυγιάνες. Quodsi infra p. 271 eadem gens Βρίγοι (Βρύγοι) vocatur, id ex alio fonte manare vel ex eo colligas quod ibidem Sesarethii dicuntur quos h. l. Dasaretios nominat. || 49. παραγραφῆς codd.; em. Cor.
- P. 265, 5. Τομῆς E, Τομῆς Tzsch. || 10. Ante ἱερὸν in Bno suppletur ὁσπύ. || 14. Αἰξωνή E. || 15. Κρούλιοι codd.; em. Xyl. || 18. Μενέβρα BC, Μενεβρία (Μένναβρ. suprascr.) E; Μέννα πόλις A, Μεννάπολις B, Μενάπολις (supr. scr. Μεννάκ.) E; Μέννα] Μέννα ABCI, Μέννα E, ἢ τοῦ Μένναος βρία Epit., « ex conjectura, ut videtur: et hoc mireris, qui ex Μενεβρία oriri potuerit Μεσημβρία. Rectiora haud dubie tradit Stephanus, ex Nicolao Dam. referens ἀπὸ Μῶλου nominatam fuisse illam urbem. In reliquis magnopere concidunt quae Strabo et Nicolaus docent, ut eundem auctorem sequi videantur. Inde sup. apicor Strabonem scripsisse Μεσημβρία οὖν Μῶλου πόλις, τοῦ κτίσαντος Μῶλου καλουμένην. Nominativus fuerit Μῶλος, quem varie declinavit uterque: A et E (forma rotunda) facile coaluerunt in N. » KRAMERUS. Ceterum cum Strabone faciunt quae leguntur in Simeone Logotheta (cod. Par. 1712 fol. 72): Μεσημβρία ἢ πρὶν Μενεβρία ἀπὸ Μέννου Θρακῆς τοῦ ταύτην οἰκίσαντος καὶ βρία τοῦ παρὰ τισι Θρακῶν πόλισμα λεγόμενον: πρὸς δὲ τὸ εὐφραδέστερον Μεσημβρία νῦν ὀνομάζεται. || 21. Σηλυμβρία C Mein. || 22. Πολυμυρία Mein. || 24. καὶ ἡ Τυρ.] κητριζὶς ABCI; em. Tzsch. || 28. Verba Ἀγχιᾶλ x. α. Ἀπ. ejicienda; καὶ ante Ἀγχ. habent no. || 29. Φθινόπολις codd.; em. Xyl. || 30. Ἀνδριάκη BI; lege Ἀνδριακή; Ἀδριακή C. Similiter Ἀνδριακή, Myrensiem in Lycia navale, Ἀδριακή scribitur in Stadiasm. M. M. p. 492 ed. Didot. Quem Lyciae portum nostro Pontico nomen dedisse colligitur ex Dionys. Anapl. Bosp. fr. 50 (G. Min. t. 2 p. 59, ubi v. not.). || 38. τοσούτων] Leg. videtur δις τοσούτων sive 40 stadia; tot enim recte computant Arrianus § 37 et Anonymus. Per. Pont. § 91. (V. Geogr. m. 1 p. 401 et 412). || 39. ὅπερ] malim ὅπερ cum Cor.; ὅθεν Pletho. || 46. πάντα καὶ [ἐκ]ατὸν] τριάκοντα leg. esse suspicor. V. not. ad Dionys. Anapl. p. 9. || 47. προσερχὴ Mein., quod sane praestat. || 49. πλείους Pleth. || 54. δὴ τὴν στενοχωρίαν ej. Mein.
- P. 266, 4. πρότερον] Velim πρότερον cum Cor. et Mein. || 6. προσιοῦσα ABCI. || 9. Καλκιδονική E; προσπίπτουσα ἱππο, προκύπτουσα E. || 27. πρότεροι Cor., Mein. || 23. εἰς om. ACI, neque necessarium est; ἐπὶ no; πέραν] παρὰ τὴν K, Planud., Cor. || 24. πλοῦτον Casaub., πλούτον no, πλοῦν ABCI. || 26. ἐπὶ δ' ἡ ABCI. Ald. || 29. Καλύδη] Deb. Καδύλη, ut Demosth. et Polyb. || 33. καὶ τοῖς ἱλλ. δρεσι καὶ Θρ. Mein. || 35. Leg. ἀρεάμενα cum C (P) no, Cor., Mein. || κατὰ ejiciendum. || 45. ἐπαγαγομένου Cor., Mein. || 46. τα] δὲ Cor. || 50. Αἰῶλα codd.; em. Xyl.
- P. 267, 1. Τέμβικας ABCBI Epit. || ὡς δὲ ... ἐνεπεν e margine illata esse videntur; ej. Mein. || δὲ] καὶ Cor. || 3. σῶας] σοίας ABC, ὡς ἱππο, σῶας Epit.; ἐνεπεν E. || 5. Ἐκλος (Αἰακος mgo) A; ἐκλος, et supr. αἰκλος, Epit.; ceterum pro Αἰκλος recte Mein. Ἀἰκλος. || 6. Κρίναος codd.; em. Wesseling. ad Diodor. 5, 81. || 10. ἔχουσι om. AC; κατέχουσι Cor. || 12. Ἀσσωπαῖαι codd.; em. Xyl. || 18. Δαλέγαια Mein. || 23. Ἰδὴν E, Σίδην ABCI. || 34. τοῦ δὲ] « τοῦτο δὲ? » Kram. || 40. ἄλεις codd.; ἄλεις Wesseling., Cor., probante Dindorf. in Steph. Thes. v. λαός p. 106, B (cf. v. ἄλως p. 1459); λαοὺς Etym. M. et Gudian. s. v. λαός, Tzsch., Groek., Mein.; λᾶς conj. Heynius ad Apollod. p. 113. || 43. τοῦτο Pletho, τὸ codd.
- P. 268, 2. αὐτοῖς] αὐτῶν Pleth., Cor. || 5. τὸν Αἰμιλίον post Παῦλον inter versus addit f. || 7. πάντα] β' im. || 9. τὴν γραφὴν ACI; προσήκας AC. || 15. Ἀγνατία E. || 16. Κυφέλων Epit.; Κυφέλου ABCBI || 17. δ' add. ex Epit. || 20. ὀγδοήκοντα] x' CI, εἴκοσι A, supra π' m. sec. || 27. Λυχνιδίου codd.; em. Tzsch. || 31. Λυχνιστῶν AC et sic saepius. || Leg. Ἐορδῶν ex praecepto Herodiani. || 'ΕΒ.] Αἰῶσαν A, Ἐδσαν ACI, Ἐδσαν Epit. || 39. Ἀμκρακου Epit. ubique. || 37. Ἰλλυριών E, Ἰλλυριδων ABCI. || 42. ἐκπίπτει τοῦ Αἰγαίου πελάγους codd.; e Plethone em. Tzsch. || 44. ὅρων e Casaub. conj. Kr.; ἰδὴν codd.

- P. 269, 8. μέγχι Πελοποννήσου, κτλ.] Haec sic Strabonem scripsisse non credo. An fuit : μέγχι [Μαλεῶν τῆς] Πελοποννήσου vel μέγχι Κυθήρων νήσου (quae insula in Myrto erat. V. p. 102, 40) τὸ Μυρτώδον ἔστι καὶ [τοῦτο] συνήλθε τὸ] Kr. ? || 15. Χασίας Cl, et pr. m. B. || 30. Ὀγγιμος AC, Ὀγγιμος Bl, Ὀγγιμος no; em. Tzsch. Eadem varietas lect. est lin. 35. || 32. Κασσιώπη Tzsch., Cor., Grosk. « Mirum est quod legitur in Epit. : Ὅτι ἀπὸ Κασσιώπης τῆς ἐν Κερκὺρ φ, ἔως Βρενταίου, κτλ. » KRAMERUS. Mirum potius est quod apud Strabonem de Epirotica Cassiope sermonem esse putant, quum de Coreyrae promontorio portuque (V. Ptol. 3, 5; hod. *Cassopo*) cogitandum sit. Nam si Cassiope nostra in Epiro esset, ibidem, secundum Strabonis verba, etiam Phalacrum prom. esset, quod Coreyrae esse constat; deinde autem lin. 33 in orae descriptione pergendum fuisset verbis μετὰ τὴν Κασσιώπην, non vero μετὰ τὸν Ὀγγιμον. In errore induxerunt verba καὶ πάλιν ἄλλος, quae sciolus quidam Epiroticam Cassiopem memorari putans introduxisse videtur; legendum puto καὶ λιμὴν ἄλλος. || 35. « Vocibus μετὰ δὲ quum finiatur folium in A, id quod sequitur incipit ab argumento libri octavi; quaternio integer excidit. Eadem autem quae in A desunt, desiderantur etiam in ghi; in g duae, in h tres paginae vacuae sunt relictæ. » KRAM. || 41. Λευκίμην B, Λευκίμην I. || 46. δ om. Bl; Θυμίαμ IB, sed in B litteræ μι expunctæ sunt. || 49. Βουχαίτιον codd.; Βουχέτιον Grosk., Kr., Mein. || 50. Ἐλάτεια Pleth.
- P. 270, 8. τὰ Pleth., τὰς Cl, τοὺς BE. || 12. δεκαναῖζιν Wesesling. ad Diod. 14, 103; δεκανέαν ABCI, δεκάνειον Pleth., τὴν δ' ἀπορρίθινον no. || 17. Τόργου Epit., Τόργου C, Τόλγου Bl. Ald. || 18. Ἀραχθός C, Ἀραθός E. || 19. ὀλίγων] ὀκτώ suspicatur Cor. || 20. Τύμης Cor., Στύμης Bl, Στύμης C. || 21. εὐτρεῖ Cor.
- P. 271, 10. Αἰθρίας Cl, et B in quo x sec. m. in litura scriptum. || 12. ἰωνικῶ pr. m. B, ἰωνικῶ Cl et sec. m. B. || 16. ἔθνη] μέρη BCE. || 19. τῶν om. Tzsch. et Cor. || 20. Βρίγιος E, Φρύγιος BCI; em. Cas. || 21. ἀργύρια codd.; em. Cor. || 21. περὶ δ' Ἀνέσται Mein.; περιστάδης τε codd.; περὶ δ' jam conjecerat Casaubonus; οὐπερ Ὑλλας susp. Cor.; [ὁ] Περιστάδης τε conj. Kr. « Diestas sive Dyestas, qui nunc primum in Macedonicarum sive, quod eodem redit, Illyricarum gentium ordinem introducuntur, commemorat Herodianus apud Stephanum Byz. v. Πιάσται : Βαρύνεται δὲ ὁμοίως τῶ Ὀρέσται ὁμοίως δὲ καὶ οἱ Διάσται. Μακεδονικὰ δὲ εἰσιν ἔθνη. Ubi quod dixi olim Diestas eosdem esse quos Pausanias Διάστας vocat, i. e. Dii Macedonici incolas, nunc retracto. » MEINKE in Vind. p. 88. Incerta hæc sunt eatenus quatenus de sedibus Diastarum nihil constat. Fortassis Strabo scripsit : περὶ δ' Σαδύσται vel Σάδύς τε, quos juxta Encheleas memori putaverim, sicuti Polybius 5, 108, 8 inter oppida Illyriae Lychnitidi paludi proxima juxta *Encheleas* opp. habet *Sationem* opp. || 22. Ἐγγελαί οὐς καὶ Kramer. et Mein., nisi quod hic Ἐγγελαί scripsit; Ἐγγελαίους καὶ codd.; [οὐς] καὶ Ἐγγελαίους καὶ Corayus. Ceterum Polybius, Livius alique in hoc tractu collocant *Dasaretios*, qui quum a *Sesarethiis* Strabonis vix diversi sint, quaeritur an auctor scripserit καὶ Ἐγγελαί[οι καὶ Δασαρήτιοι] οὐς καὶ Δασαρήτιους καλοῦσι. Ipse Strabo ex alio fonte *Dasaretios* memorat p. 262, 31 et 264, 37, eorumque sedes ita definit ut in eo tractu qui a Rhizone at Drilonem fluvium pertinet, ponendi forent. Qua in regione *Dasaretios* habitasse alius nemo prodidit, at *Encheleas* ibi sedes fuisse complures tradiderunt (v. not. ad Scylac. p. 37) : adeo ut quæ de *Encheleis* erat sententiarum diversitas, eadem etiam de *Dasaretiiis* obtinuisse videatur. || 23.

- Δασαρήτιους* codd., quod mutavit Kramerus, quoniam Stephanus ex Hecateo laudat *Δασαρήτιον* oppidum *Tau-lantiorum*. || 24. Δουρίσας Strabo ap. Steph. s. v.; τρι-πολις Mein.; Δεσροί Bl, Δεσροί C; Ἐσροί Cor., Ἐσροί Mein. || 25. Αἶμα BCI, Ἐλῖμα o; em. Casaub. e Steph. s. v. Ἐλῖμα. || 26. Ἐγγελαί C, Ἐγγελαί A. Legendum aut Ἐγγελαίς aut Ἐγγελαίους; hoc rec. Mein. || 29. δ] τε Cor. || 31. μήτηρ Ἀμύντου τοῦ Εὐρυδίκης codd.; em. Cor. || 22. Ἰρρα] Assumpta ex vocabulo antec. littera σ, legendum est Σίρρα (*Sirra*), ut monuit Dindorfius in Steph. Thes. v. Σίρρας, ex eoque Meinekius. || 33. Νεοπολέμης codd.; em. Mein. Νεοπολέμης τῷ Ἀχ. conj. Spengel, probante Kramer. || 38. Legendum aut Ἀνγκήτιν aut Ἀλγκήν, monente Kramer. || hoc rec. Mein. || 39. Ἐλῖμα] Αἶμα codd.; em. Tzsch. || 43. παρακλησίους Cor. || 45. Ῥωμαίους Mein. probab. || 46. Ἰγνατία B. || 48. Ἀνγκήδοντα codd.; em. Tzsch. || 50. δ βατώος codd.; e Tzsch. conj. em. Kr.
- Pag. 272, 2. Ἀνγκήτιον Bl, Ἀνγκήτιον C; em. Tzsch. || 3. Ηελ.] κλειώνων codd.; em. Cor. || 6. τρίπολις Mein. || 8 et 16. Ἀλκόμενοι Stephan. s. v., Cor. || 9. Στίβρα Mein.; Στιβέρα Polyb. 28, 8, 8; *Stubera* Liv. 31, 39; Στόβρα Suidas. || Κύδραι Strabo ap. Steph., Tzsch., Cor., Mein. || Βυρσῶν codd.; em. Tzsch. || 19. Ταμάροι codd.; em. Cor. || 33. δ om. B Cor. || 43. οὐχ add. Kr.; οὐ pro οὐτὼ e Plethone Tzsch. et Cor. || 44. ἑλλοῖς ἑλλοῖς; ἑλλοῖς codd.; em. Tzsch. || 48. [Οὐ μέντοι, δ Σκλήριος φησι, τῆς] ἐν κτλ. Mein.; in eandem sententiam similia proposuerunt Tzsch. et Grosk. || τῆς ἐν τοῖς] τοῖς ἐν τοῖς Cl; e Tzsch. conj. em. Cor.
- P. 273, 4. Τόμορος E et Eustath. ad Odys. ξ, 327 (p. 1760 R) et Odys. π, 403 (p. 1806 R). Cf. Stephan. v. Τόμαρος. || 6. τε] δὲ Cor., Mein., recte. || 7. ἔγνετο] ἔγνετο Cor. et Eustath. ad Odys. p. 1760 R. || 9. τομόρους BCI; τομόρους E et Eustath. || 11. Ἀμφίλογος codd.; ex Epit. em. Xyl. || 14. et Epit., ἦν codd. || 15. κτενέω Cor. || 16. ἀποτρωνῶσι θεοὶ et παύσασθαι ex Hom. edd. Coray. || 17. τομόρους C, τομόρους Tzsch. || 19. πολ.] βουλευματα Eustath. l. I. p. 1806. || 21. τμάρους] τομαρούρους e Cas. conj. Corayus, coll. Epitome in qua : τόμοροι ἐκαλοῦντο ἐν συγκλήτῃ ἀπὸ τοῦ τομάριος (τομαρούροι?), ὡς ἐν τοῦ Τομάρου φύλακας. Kram. et Mein. τμάρους, utpote ab interpolatore additum, ejiciendum esse putant. || 22. παρ' add. Tzsch. || 23. ὡς inseruit Cor., idem καὶ addidit ante καταχρ. || 29. τάρ-ταιντο codd.; em. Cor. || 32. μέντοι Mein., ἐν τοῖς codd.; μὲν τοῖς Kr.; ἐν τοῖς Θετταλικῶς Cor. Guarinum seculum. || 34. πελασγίας] Fort. leg. Θεσσαλίας, et in lin. 35, v. Θεσσαλίας ejiciendum esse suspicatur Meinekius. || 38. Κινέας] Cf. Stephanus v. Δωδώνη : Κινέας δὲ φησι πόλιν ἐν Θεσσαλίᾳ εἶναι καὶ φησιν τὸ τοῦ Διὸς μαντεῖον εἶναι Ἡπειρον μετενεχθῆναι.
- P. 274, 6. πελάς Kr. nescio quam recte; πελαίος cod. Cf. Eustathius ad Odys. ξ, 327 p. 1760 : οἱ δὲ τὸ παλαιὸν μὲν ἄνδρας προφητεύειν φασίν, ὕστερον δὲ τρεῖς ἀποδει-χθῆναι γραίας προφήτιδας, ἃς πελαίος καλεῖσθαι γλώσση Μολοτῶν, ὡς τοὺς γέροντας πελαίους. Hesychius : Πε-λαίους. Κῶοι καὶ οἱ Ἡπειρώται τοὺς γέροντας καὶ τὰς πρε-σβύτας. || 7. πελγόνος] Cf. Hesychius : Πεληγῶνες, οἱ ἐνδοξοὶ παρὰ δὲ Σύροις οἱ βουλευταί. || 11. χολαίων Mein. || 13. κροτούντα conj. Spengel. || 19. προσέθω Kr., προσέθω cod., expuncto σ. || 24. Decem fere li-terarum capax spatium vacuum in cod.; Kramerus τὴν Πάλλαν suppleri voluit; melius Tafelius : νότον στενά. « Significantur, ait, Axianæ angustiae, nomine Bulgariae *Prusak*, de quibus vide Thessalonicam p. 295 sq. Pellæ nomen requiri Kramerus existimat, me dissen- sientie. Pella longe alibi quaerenda est. Per Axii valem

et angustias ad initium sinus Thermæi venit, non ad Ludise lacum, ubi vetus Pella. Straboniana verba hunc sensum habent: « Ubi introitus patet ad angustias Axianas. » Nam στανὴ non idem est quod στεθαλαί. Immo ex isto loco, ubi utraque urbs ante dicta, ἐσθδύλουσιν ἐπὶ τὰ στανά. Ergo στεθαλαί est locus, unde egrediuntur, ut ingrediantur, στανά, locus quem ingrediantur. Idem plane Macedoniæ locus idemque nomen (*Stena*) in Tab. Peut. occurrit sectione VII. » || 28. δὲ add. Kr. || 26. « Βότον ὅρος, nullo alio loco commemoratum, non diversum videtur ab eo quod supra (p. 272, 11) appellatur τὸ Πότον ὅρος. » *Kramer.* || 44. τινῶν] δεινῶν conj. *Spengel.* || 49. Aut ἐπὶ γίλωτι ejiciendum, aut γελᾶται corruptum est; λέγεται conj. *Mein.*

P. 275, 5. Εἰρου cod., Ἐβρου mgo. || 18. Legerim τοῦσι et lin. 20 παραλληλογράμμου cum Cor. et Mein. || 27. Βότωνα Kr., Βούωνα codex. Cf. *Etym. M.* p. 206, 6, ubi: Τὸ δὲ θινικὸν τοῦ Βότωνα διὰ τοῦ τ, ὡς Στράβων ἐν ζ'· καλεῖται δὲ ἀπὸ Βότωνα τοῦ Κρητός. || 28. Leg. Παίονες δὲ [τὰ] παρὶ, monente *Kramero* in Add. || 32. Ἡδωνες] leg. vid. Ὀδωνες, ut *Mein.* monuit. Dein leg. Σίδωνες. || 35. ἐπὶ ἄλῳ conj. *Spengel.*

P. 276, 9. Τισαρήσιον... Τισαρίον] Super T scriptum K. Etiam codd. Palat. lin. 30 habet Κισαρίον, sicut codd. A p. 379, 7. et *Ptolemæus* 3, 13. Τισαρίον alii codd. et *Eustath.* ad Il. β, 754 p. 336, 27 R. || 15. Locus luxatus redintegrandus ex *Eustathio* ad *Hom.* p. 337, 12, qui e *Strabone* affert hæc: Πηνειὸς φέρεται ἐν ἀριστὰρ μὲν ἔχων Ὀλυμπον, ἐν δεξιᾷ δὲ Ὅσσαν, ἐπὶ δὲ ταῖς ἐσθλαῖς τοῦ Πηνειοῦ ἐν δεξιᾷ Μαγνητικῆς πόλεως ἡ Γυρτών. Unde *Mein.* et *Kr.* in Add. nostro loco supplent: [ἐν δὲ δεξιᾷ τὴν Ὅσσαν, ἐγγὺς] τῶν ἐσθλῶν. || 18. ἑσθλῶσιν cod.; ἑσθλῶσιν *Eustath.* ad Il. β, 752 p. 337, 14 R. || 21. Θρήνης *Mein.* || 30. Κισαρίον cod. || 36. Leg. ἀπέχει δὲ σταδίων ἑκατὸν τῆς Γυρτώνος ἡ Κρανών, ut e *Strabone* habet *Stephanus* v. Κρανών. Idem *Stephanus* e *Strabone* affert hæc: Ὁ μὲν δὲ ὄν, πόλις Μακεδονίας καὶ Μαγνησίας. Στράβων ἑξῆς. || 45. φησί (sc. *Strabo*) *Mein.* || 48. μεῖζονα codex; μεζόνων *Eustathius* ad Il. β, 596, p. 299 8: Ὅρρεται τὰ πρῶτα μὲν ἀγρυπτοῦν διέκη, εἰτα καὶ μεζόνων ἀξίον ἐκτὸν καὶ ὄχλον καὶ δύναμιν περιποιούμενος διαρρύη ἐξ ἐπιστολάσας, ἀνὴρ γόης ἀπὸ μουσικῆς τε καὶ μαντικῆς καὶ τῶν παρὶ τὰς τελετὰς ὀργισμῶν.

P. 277, 3. Τριχλάρον] De his aliunde non constat. Conjeceram legendum esse Ἀγριάνων; at quaeritur num *Agrianes* usque ad fontes *Erigonis* occasum versus pertinuerint. *Strabo*, qui de *Erigonis* cursu superiore jam dixerat p. 272, 1, nostro loco, qui ex alio fonte petitus esse videtur, nescio an *Τριχλάρον* nomine intelligi voluerit *Pelagones* trifariam divisos. Nam non modo *Thessaliæ*, sed *Pæoniæ* etiam *Pelagoniam* τρίκολιν fuisse testatur *Stephanus Byz.* v. Τρίπολις, ipseque *Strabo* *Pæoniæ* *Pelagoniam* τριπολὶν memorat p. 271, 24, cum eaque alio loco (p. 272, 6) tripolim *Thessalicam* confundit. Hæc si recte conjecti, *Pelagones* h. l. Τρίκλαροι vocantur, sicut *Beasi* vocantur Τετραχωρίται vel Τετράκομοι (v. not. ad p. 285, 10), sicuti *Ponti* populus Ἐπτακομήται dicuntur, sicuti *Τριχλαρία* vocabatur *Diana* cui tria oppida *Achaïæ* communia offerebant sacra (*Pausan.* 7, 19, 1). || 4. τῆς Πελαγονίας] « Pro *Πελαγονίας* legi vix aliter poterit quam *Πελαγονίας*. Jam etiam intelligi quare *Strabo* nunc dicat τὴν πόλιν. Est urbs terræ cognominis *Pelagonia*, (*Heraclea Lyncestis*), *Bitolia* s. *Buteli* *Bulgarorum*, *Turcarum Toli-Monastir*. » Hæc *Tavertius*, probantibus *Kramero* et *Meinekio*, quorum hic *Πελαγονίας* istud in verba *Strabonis* recepit. Mihi quoque *Tafelii* conjectura, quam in latinis indicavi, ardebat; sed accuratius re perpensa, in codicis scriptura

acquiescendum esse censebis. Nimirum *Strabonem* de fluvii hujus regionis accuratiora non habuisse comperta luculenter patet ex his quæ de *Haliacmonæ* inter *Dium* et *Pydnam* egrediente prodidit. Nec meliora novit de *Erigone*, quem *Axio* misceri putavit, non in *Pæonia*, sed, ut codex habet, in *Pellæa* regione haud procul ab ora maritima. Reapse ita *Strabonem* statuisse primum ex eo quod fluvii ejus in descriptione oræ maritimæ mentio sit, conjicimus, deinde autem e *Ptolemæi* tabulis intelligimus; nam is quoque, sicuti *Strabo*, *Haliacmonem* inter *Dium* et *Pydnam* exire statuit, *Erigonem* vero in *Axium* delabi censet paulo supra *Pellam* urbem, adeo ut confluentes tum a *Pella* tum a maris litore vix centum absint stadia. Sic certe delineatum est in vetustis Tabulis quæ *Bertianæ* *Ptolemæi* editioni adjunguntur, et eodem fere modo in ceteris tabulis. Non satis his concinunt quæ in græcis edi solent, ubi positiones ita exhibentur: *Pella* 49° 20' long., 40° 5' lat. *Axii* ostia 49° 20'. 40° 10'. *Axii* et *Erigonis* confluentes 49° 15'. 41°. Secundum tabulas confluentes ponendi sunt non in 41°, sed in 40° 10' lat. Miror nullam exhiberi a *Wilbergio* lectionis varietatem, quamvis optima *Ptol.* editio *Argentina* (anni 1513), quam unam inaspexi, pro 41° legatur 40° 30'. Ceterum apud *Ptolemæum* *Pella* est a dextra *Erigonis*, dum apud *Strabonem* *Erigon* urbem in sinistra relinquere dicitur. Hoc ne mireris, tenendum est *Axium* e mente *Strabonis* esse a meridie *Pellæ* inter *Pydnam* et *Methonem* vel certe inter *Methonem* et *Alorum*. Nam *Pieria*, in qua *Pydna* urbs, usque ad *Axium* pertinere dicitur (lin. 43); *Methone* jam pertinere videtur ad sequentem regionem (l. 44); certe *Alorus* expressis verbis *Bottiaæ* assignatur (l. 12). *Erigon* in *Axium* a borea influere putandus est. Hæc *Tafelii* causa monui. || 6. εἰκοσι] γ' et supra pr. m. x' codex. || 8. Cf. *Stephanus Byz.*: Ἀλωρος, πόλις Μακεδονίας. « Ἐστὶ δὲ τὸ μυγαίτατον τοῦ Θερμαίου κόλπου. » || 10. διὰ] « Literæ δὲ perierunt in codice, sicut ea, quæ paulo post uncinis inclusa sunt. Ceterum mira sunt quæ hic traduntur. » *KRAMER.* « Verba λέγεται... ἐπιφάνειαν, ab hoc loco prorsus aliena, per errorem ex sequenti fragmento huc translata esse suspicor, in quo de *Thessalonica* urbis nomine agitur, quam *Cassander* ab uxoris suæ *Philippi* filiae nomine appellavit. *Philippus* autem *Thessalonica* nomen filiae imposuerat a *Thessali* devictis. Tale quid *Stephanus Byz.* dixisse videtur ab epitomatore misere truncatus et in hunc ferme modum redintegrandus: Κασάνδρου πτόμα, ἀπὸ τῆς αὐτοῦ γυναικὸς, Φιλίππου δὲ τοῦ Ἀμύντου θυγατρὸς, ἣν τοὺς Θεσσαλοὺς νικήσας οὕτως ἐκάλεσε. Hæc vel his similia si *Strabonem* quoque prodidisse statuere licet, epitomator ejus, sive malis glossator, scribere potuit λέγεται δὲ Θεσσαλονίκεια διὰ τὴν ἐπιφάνειαν [τῆς κατὰ Θεσσαλὸν νίκης], quæ verba primum in margine scripta, postea truncata in alium locum suffecta sunt. » *MEINEKIUS.* *Vind.* p. 98. *Strabonem* id quod *Meinekios* verbis istis inesse putat, non dixisse e collatis fr. 21 et 24 colligas; neque glossator id dicere potuit, nisi glossam statuas loco suo motam esse; quod cur putemus causa non est, quum ea quæ l. l. *Strabo* affert ita sint comparata ut annotationi marginali ansam præbere potuerint. Falsissimum enim est quod *Strabo* dicit *Alorum* in intimo sinus *Thermæi* recessu positam; quæ positio quum uni conveniat *Thessalonica*, fieri potuit ut glossator *Alorum* a *Thessalonica* non diversam esse putaret, adeoque adscriberet: λέγεται δὲ Θεσσαλονίκεια [ἢ διὰ τὴν ἐπιφάνειαν] [νῦν καὶ τὸ κόλπου (golfe de Saloniki)] τοῦνομα διδοῦσα vel ejusmodi aliquid. Sin errorem *Strabonis* perspexit, scribere potuit: λέγεσθαι δ' εἰς Θεσσ., κτλ. *Alorus* oppidum ad

- Thermaei sinus partem maxime occidentalem allucini positum erat; Thermaeus vero sinus in tabulis Ptolemaei non a meridie versus boream, sed ab ortu ad occasum porrigitur. Ejusmodi tabulis utens Strabo Alorum esse τὸ μυαίτατον τοῦ κόλπου dixit. Quod Stephani locum attinet, Meinekii tentamina violentiora sunt quam ut admitti possint. Cautius vir doctus egit in edit. Stephani. Ceterum quod ibi in verbis Θεσσαλονίκη... ἦτις ἀρα ἐκαλεῖτο Ἄλῃα pro ignoto isto Ἄλῃα legi voluit Θέρμα, non probat. Nomen istud legitur etiam in cod. Paris. Simeonis Logoth. p. 74 ubi : Θεσσαλονίκη δὲ καὶ Ἄλῃα καὶ Φῶα (An Θέρμα?) καλουμένη. Legendum vero esse Αἰνεῖα ex alio ejusdem loco (p. 72) patet, ubi haec : Ὁ μέντοι Κάσσανδρος Θεσσαλονίκην τὴν τοῦ Ἀλεξάνδρου θυγατέρα (immo Alex. sororem, Philippi filiam) κοινησάμενος γυναῖκα, εἰς ὄνομα ταύτης κτίει τὴν Θεσσαλονίκην· οἱ δὲ Αἰνεῖαν φασὶ μετὰ τὸ ἀποφυγεῖν τὸν Τρωικὸν πόλεμον· ὅθεν καὶ ἡ χώρα Αἰνεῖα λέγεται· τὸ δὲ ἐν τῇ Παλίνῃ (i. Παλλήνῃ) φρούριον, παρ' αὐτοῦ τοῦ Αἰνεῖου οἰκοδομούμενον· ἐπεὶ [γὰρ] παρὰ τῶν ὑπ' αὐτῷ ἀκῆμος γενησῆσθαι αὐτῷ θυγατέρα καὶ Κάσσανδρον ὀνομασθῆναι, καὶ αὐτὸς Κάσσανδρον τὸν τόπον ὠνομασε, καὶ στήλην λιθίνην γυναικὸς σχῆμα ἔχουσαν καὶ πρὸς Τροίαν βλέπουσαν ἐπάνω τοῦ τεύχους ἔστησεν. || 22. Lege τηλόθεν. || 37. Αἰνεῖα. || 44. ἡ νῦν Κίτρον καλεῖται glossatoris fuerint. || πόλεις Kr., πόλεις cod.
- P. 278, 20. τῆς γῆς, etc. || τῇ πηγῇ ἐπικίδναιτο, ἀλλὰ τὸ τῆς πηγῆς τῷ Ἀξίῳ em. Politus ad Eustathium t. 2, p. 779; Corayus dedit : κάλλιστον τῆς γῆς τῇ ὕψει ἐπικίδναιτο, ἀλλὰ τὸ τῆς πηγῆς τῷ Ἀξίῳ. Cf. Eustathius ad Il. β, 850 p. 360, 14 : Ἐν δὲ τῇ ἐπικίδναιτο αὐτῇ ἡ αἶαν (ἀντιπῶς γὰρ ἡ γραφή) αἰάν τινες οὐ τὴν γῆν ἐνόησαν, ἀλλὰ τινὰ πηγὴν, ὡς ὅθλον ἐξ ὧν ὁ γεωγράφος φησί, λέγων, ὅτι ἡ παρ' Ὀμήρῳ Ἀμυδὼν Ἀβυδὼν ὅστερον ἐκλήθη, κατεσκάφη δὲ. Πηγὴ δὲ πλησίον Ἀμυδῶνος, Αἶα καλουμένη, καθάρωτατον ὕδωρ ἐκδιδοῦσα εἰς τὸν Ἀξίον, ὃς ἐκ πολλῶν πληροῦμενος· ποταμῶν θαλάρῳ βέει. Φαῦλη οὖν, φησὶν, ἡ φερομένη γραφή « Ἀξίου κάλλιστον ὕδωρ ἐπικίδναιτο αὐτῇ, » ὡς δηλαδὴ οὐ τοῦ Ἀξίου ἐπικιδνάντος τὸ ὕδωρ τῇ πηγῇ, ἀλλ' ἀνάκαλιν· εἴτα ὑποδοσκότως αἰτιώμενος ὁ γεωγράφος καὶ τὸ νοῆσαι τὴν αἶαν ἐπὶ τῆς γῆς εἰσιε πανταλῶς ἐθέλειν ἐκβαλεῖν τοῦ Ὀμηρικοῦ ἔπους τὴν τοιαύτην λέξιν. || 26. Leg. Αἰνεῖαν. || 29. Ἀμυδιάντα cod.; em. Kr. || 35. Καλαυσαρίου cod.; em. Kr.
- P. 279, 9. Μηκύπερα codex, quod servavit Meineke; Μηκυπερναῖοι habes in inscript. ap. Franz. Elem. Epigr. p. 121, 9. || 13. τῆς πέριξ Mein.; recte, ut vid. || 41. Θύσαν cod. || 42. Ὀλόφυτον Tzsch.; Ἀκρεσθῶους cod. || 48. τετραχόσια (v') ferri nequit; legendum est ψ' (700). || 51. Νέσσου cod.
- P. 280, 1. Μυρκίνος Ἀργῖος cod.; em. editt. || 4. Δάτον ἀγαθὸν cod.; em. editt. || ἀγαθοῦδας cod.; ἀγαθῖδας Mein. || 7. Leg. χρυσεῖα κ. ἀργυρεῖα || 12. sqq. Inclusa supplavit Kr. || 15. Cf. Eustathius ad Il. β, 596 p. 299, 7 R. : καὶ οἱ ἐν τῇ ἀκτὶ τῇ περὶ τὸν Ἀθων Θάμυρις ὁ Θράξ ἔδασκευσεν, τῶν αὐτῶν ἐπιτηδεύματων γενόμενος, ὧν καὶ ὁ Κίκων Ὀρφεός. || 25. « ἐνὸν non plane certum est; nihil tamen reperire potui quod melius conveniret compendio quo brevior usus est. » Kram. || 33. Νέσου cod. || 45. ἱκατὸν) An τριακοσίους (T pro P)? Kram. Id sane res postulat; neque aliter statuit Ptolemæus. || λίμνην) λιμένα conj. Tafel, recte, ut videtur. || 52. Ὀδομάνταις cod.; Ὀδομάνταις Kr.; leg. cum Mein. Ὀδομάνταις.
- P. 281, 2. διαρεῖ] Leg. διαρεῖ e conj. Kr. || 4. Γαροβηδία cod.; em. Kr. || 12. Locus turbatus. Lege : τὰ περὶ τὸν Δόδωρον, ἐν δεξιᾷ δὲ τὰ περὶ τὴν Ροδόπην καὶ τὸν Αἰμον. Ἐντὸς δὲ, κτλ. nisi fort. verba καὶ τὴν Ρ. καὶ τ. Αἰμον ὅρος ejicienda sunt. || 19. Μίδων καὶ Σίντων cod.; em.

- Kr. || 26. Ὀρρετίαν Kr., Ὀρρετίαν cod. Ceterum de ἡσθε Pelagoniae nomine aliunde non constat. || 29. καὶ [γὰρ] αὐτοὺς conj. Spengel.; Πηλεγονίας, supr. scripto Πηλεγονίας cod. || 43. Φόμπικα supplavit Kramer., vix recte, populi nomen excidisse videtur. || 46. οἱ ἡ νῦν cod.; em. editt. || 49. Inclusa suppl. Kr.; in cod. septem octovae litterarum spatium relictum. || 53. Δικαίαπολις cod. || 54. Ἰωλκῶ cod.; κάλας em. Schneidewin.
- P. 282, 8. Καρ supplavit Kr.; spatium in codice vacuum est. || 12. « Post ἡδὺ litterae tres quattuorve blattae morsu perierunt; praeterea γιον supra γιον scriptum est. » Kram. Quid lateat, nescio. || 26. Lacunam codex habet. || 31. Typothetarum errore bis habes Καράκωμα pro Χαράκωμα. Ceterum in καὶ ἄλλο Χαράκ. haereo; fuit, ni fallor, καὶ Σάλη χαράκωμα (v. Herod. 7, 39). Nomine Σάλη in ἄλλο corrupto, excerptor in χαράκωμα vidit nomen proprium. || 36. ἱκατὸν) Pro ρ' fuerit σ' (200). || 42. Καρκίλοι cod.; em. Kr. || 46. Ἀσπῶν Kr.; Γετῶν cod. || 47. Βιζύης cod. || 50. Θηριονόδης καὶ Θησις cod.; em. Kr. et Tafel. || 52. Πηγῖνα et Ἐργίνος legi vult Wesselingius ad Hierocl. p. 632, refragante Tafelio in libello de Constantino Porphyrog. p. XXVIII.
- P. 283, 15. « Ἀλωπεκόννησος ex cod. nolavi, quod cum ferri nequeat, illud scripsi ex Suida v. Αἰλός et Ἀλωπεκόννησος. » Kr. || 19. εἰρόνοτον) λιθόνοτον conj. Meineke, recte, si ad nostras tabulas geographicas res exigenda esset; sed aliter statuit Strabonem ex Ptolemaei tabulis intelligitur, in quibus Chersonesus πρὸς εἰρόνοτον spectat. ||
- P. 284, 6. διακόσιοι sive σ' delendum est; ortum ex littera antecedente male repelita. || 19. Leg. καὶ [Ba] θυναίας e conj. Kr. || 23. Ante μέγχι excidisse videtur καὶ ἐνταῦθεν. || 47. Versus Pindaricos excudere tentantur Meinekii in Zeitschrift f. Alterthumskunde 1844, p. 15 et Schneidewinus in Gall. Gel. Ans. 1844, p. 263.
- P. 285. Ἡρώς] Ex Homero leg. Πείρως || 10. προτέραν Strabo ap. Stephan. Byz. v. Κορπιόλ. Praeterea Stephanus e septimo Strabonis libro affert haec : Τετραχωρίται, οἱ Βασσοί, ὡς Στράβων ἐβδόμῃ. Οὗτοι λέγονται καὶ Τετράκωμοι. His adde libri septimi mentionem quae existat apud Athenæum 14, p. 657, F : Αἰεὶ γὰρ (Στράβων) ἐν τῇ ἐβδόμῃ τῆς αὐτῆς πραγματείας [sc. τῶν Γεωγραφουμένων] ἐγνωκέναι Προσιδώνιον, τὸν ἀπὸ τῆς Στοᾶς φιλόσοφον, ὃ πολλὰς μεμνήμεθα, συγγενομένου Σικπῖων τῷ τὴν Καρχηδόνα ἔλόντι. || 24. πάντα [τὰ] ἐν conj. Spengel., probabiliter. || 26. Aut leg. τὴν Μακεδονίαν cum Casaubono, aut verba haec ejicienda; ejecit Meinekio. || ἀποδώσωμεν A, sed ex correct. ἐποδώσωμεν. « ἀποδώσωμεν, φησι, νυνί, Celsus » : praeterea quae inde ab hoc verbo usque ad ἐγχειρητὸν leguntur, tamquam argumentum reliquis praefixa sunt in lra, atque adeo in hoc minio scripta. » Kramer. || 34. τρόπον B m. sec. et Ald. || προσελάδοντο no.
- P. 286, 5. Μαλιών B; Μαλιών ABCsu; Μαλιών l; Μηλιών A m. sec. et B m. sec. || τὰ addidi e conj. Mein. in Vind. || 7 [Τῆς] Ἑλλάδος μὲν οὖν, sic ex B Kramerus, qui de suo addidit articulum, quippe quem Strabo nomini Ἑλλάς constanti usu jungat. Eundem vero Strabonem μὲν οὖν constanter ponere inter articulum et substantivum, ideoque istud Ἑλλάδος meram Epitomatoris conjecturam videri monet Meinekio. ἐπιδομὴν οὖν Ag, ἐπὶ δυσμέας h, ἐπὶ δόσμι i, ἰδοῦ μὲν οὖν Clsv, ἰδὲ μὲν οὖν B Cor; ἐπὶ τούτοις μὲν οὖν B in marg., nouu Ald. In scriptura codicis A id ipsum latere quod B exhibet opinatur Kramerus. Meinekio dedit : « ἐπιδομο μὲν. Subesse videtur adjectivum vel participium; possis ἐπιδομηγμέν[α μὲν] οὖν. Meinekio in Vind. conj. ἐκ καλαίου μὲν οὖν, quod non placet. || 18. ἐποικίσαντες

Cor. || 19. ἔθῃ π, ἔθῃ cett. codd. || 22. μὲν εἶναι] μείνας conj. Mein. in Vind. || 26. ἐπεροδοὺς Mein. || 27. πλήθους] ἰθύνους *BCEIsv*. || 38. ἐκπεπικυκλῶσιν *ABCsv* et pr. m. *B*. || 45. δέ τι Cor.; δ' ἐτι codd. || 47. Leg. τοσαῦτα cum Corayo. || 49. λαβόντας] ἀναλαβόντας *δῆκπο*; λέγωμεν δὴ διαλαβόντας Mein.; nescio an recte.

P. 287, 2. γῆν] τὴν Mein.; fort. γῆν τὴν. || 4. σύμβολον *BCEIsv*. || 5. προπασούσα *BEI*. || 7. τῇ ἔλ εἰς τὸ Μυρ-
ῶνον πῆλαγος (sive πρὸς τὸν Σαρωνικόν), καὶ] ἀποτα-
λαί etc. legendum suspicatur Corayus, probante Gros-
kurdio. Ac sane nisi ejusmodi aliquid suppleretur, male
stat sententia. || 8. ταῦτα] ταῦτα τὰ vel potius τὰ Mein.
conj. in Vind.; τὰ dedit in edit.; fort. erat διὰ ταῦτα. ||
10. καὶ τὸ ἐκτός [ισμοῦ] μέχρι Πυλῶν. ἄλλο δέ τι (vel
πρῶτον δέ) τὸ ἐκτός] Πυλῶν μέχρι proponit Kramer. At
Strabo nonnisi duo systemata distinguit, quod vel ex
comparativis μείζον, ἐπιφανέστερον patet. Casaubonus
conj. καὶ τὸ ἐκτός μέχρι Πυλῶν καὶ τῆς ἐκβολῆς; Groskur-
dus: τὸ ἐκτός [τὸ ἀπὸ Ἰσμοῦ διατείνον διὰ Θερμο] πυ-
λῶν μέχρι καὶ. Sed quomodo alterum hoc systema
Θετταλικόν dici potuit? Curtius (*Pelop.* 1, p. 31) et Mei-
kies verba Πυλῶν et καὶ τοῦτο δ' ἐστὶ τὸ Θετταλικόν
ejiciunt. Fieri sane potest ut quidam Helladem nonnisi
usque ad Thermopylas pertinere existimans verbum
Πυλῶν substituere voluerit verbis τῆς ἐκβολῆς τοῦ Πηνειοῦ,
utque cetera quae ejici vult Meinekies cento sint scholii.
At quom et quae antecedunt et quae sequuntur in Stra-
bone lacunis lacera sint, eadem labe etiam nostrum
locum laborare probabilius est. Jam vero e Scylace et
Dicæarcho constat questionem a multis agitatam fuisse,
num Thessalia annumeranda Helladi esset necne. Hanc
igitur questionem Strabonem quoque tetigisse puto,
adeo ut locus in hanc sententiam refingendus sit: καὶ
τὸ ἐκτός [τὸ μέχρι τῶν Πυλῶν καὶ τὸ ἀπὸ τῶν] Πυλῶν
μέχρι τῆς ἐκβολῆς τοῦ Πηνειοῦ [τῆς γὰρ Ἑλλάδος] καὶ τοῦτο
ἐστὶ τὸ Θετταλικόν. Possis etiam: καὶ τοῦτο γάρ ἐστιν Ἑλ-
λαδικόν. Sed illud malo. Aliud in latinis tentaveram,
quod nunc retracto. || 11. ἐστὶ δέ καὶ μείζον] « Hæc va-
riis conjecturis frustra tentarunt Tzsch., Cor., Grosk.;
sana sunt omnia. » KRAMERUS, qui hæc scribens insanus
erat. Ipse Strabo lin. 37 Peloponnesum dicit διαχίστην,
ἐπιφανέστατὴν δέ. Corayus in sqq. τὸ ἐκτός legit; quod
ferri nequit. Groskurdus: ἐστὶ δέ καὶ μείζον [ἐνδοξό-
ταρον δέ] καὶ ἐπὶ. Tzschuckius: ἐστὶ δέ καὶ μείζον καὶ
ἐπὶ. At καὶ, sive μείζον sive μείζον legeris, ineptum est.
Legerim ἐστὶ δέ μείζον, ἀλλ' ἐπὶ. || 14. Ante χωρὶς quædam
exciderunt. Groskurdus proponit: ἀλλὰ μὴν καὶ πᾶσα αὕτη
συμπάσης τῆς Εὐρώπης. Kramerus: ἡγεμονίαν δέ τρέπον
πῶς τῆς Εὐρώπης ἔχει ἡ πᾶσα Ἑλλάς. Curtius l. l. p. 31:
ἡ δέ Ἑλλάς τῆς συμπάσης Εὐρώπης. || 16. τῇ] γὰρ *BCEIsv*
Mein. || 17. τὰς σημειωδιστάτας Cor. || 18. διαπεποικυ-
μένῃν ἐκ *BCEIsv*, διαπεποικυμένῃν *A*; e Tzsch. conj.
em. Mein. || 21. Παγῶν Epit. et sec. m. in *C*; πάντων
ABCEI. || 25. Κρισσαίου *BE* et sic alibi. || 25. ἡ δ' ἐπὶν.
BCE editit, ante Kr. et Meinekies; recte. || πενταχοσίων
ὀκτῶ] ὀλίγω πλείονων ἢ πενταχοσίων σταδίων Pletho.;
Groskurdus delet vocem ὄσον, ut quæ non conveniat
stadiorum numero tam accurate definito. Suspicio Strabo-
nem scripsisse φν' (550), vel φκ' (550), quum v' x' ἢ
confundi sexcentis jam locis viderimus; corruptum
illud ὀκτῶ Plethonem jam reperisse nihil est quod mire-
mur. || 27. Fuisse τὴν μὴν [Ἀττικὴν καὶ] Βοιωτίαν proba-
bilis est conjectura Meinekii et Spengelii. || 44. ἐπὶ Ἰσθ-
μῶν] ἐπὶ Μαλίας Pletho, pessima conjectura, quam rec.
Tzsch. || 45. Μαλῶν] Ταυράου Pletho, Tzsch. || 49.
κατὰ τὸν ... ἐπὶ τὴν θάλασσαν om. *BCEIsv*.

P. 288, 8. [αὶ] Ἐγιν. Cor., Mein. || 11. μετὰ δὲ Ἡλείαν
B (ἔξῃ δὲ μετὰ τὴν Ἡλείαν ex correct. sec. m.) *CEI*;

ἔξῃ δ' μὴν τὴν Ἡλείαν *A*. « Quæ inter δ et μὴν lege-
bantur cum membrana h. l. corrosa deleta sunt. In
schedula agglutinata sec. m. μὴν τὴν et infra μετὰ δὲ
Ἡλείαν: inde μετὰ τὴν Ἡλείαν no editit. » Kramer. || 22.
πόρον] κόλπον conj. Cor. ad vers. gall.; potius ἢ post
πόρον inserendum videtur, ut censent Grosk., Kr.,
Mein. Verba μίσση ἔθνεσιν Grosk. post μέχρι τοῦ Ἰσθ-
μοῦ καὶ αὕτη transposuit. || 36. Πῶν om. *BCEI*; in *B*
additum m. sec.; δέ [καὶ] Mol. P. Mein. || 37. προτοῦσα
BCEI. || 40. τέρμασιν] τέρμασιν editit. ante Kr. || 41.
Ἀράξου ποταμοῦ *Buk*. || 42. χιλίων καὶ τριάκοντα *B*, sed
sec. m. correct. || 44. Verba Ἀχαρνάνεις εἰσιν ejicienda
esse censeo. Groskurdus corrigi voluit: ἐπὶ τὸν Εὐφρον
Αἰτωλοὶ εἰσιν, εἰθ' ἔξῃ ἐπὶ τὸν Ἀντίρριον [αὐθις] Αἰτωλοί.
|| 45. Præter Phocenses memorandi erant Locri, adeo-
que cum Plethone Tzsch. et Cor. scripserunt: Λοκρῶν
ἐστὶ καὶ Φωκίων καὶ Βοιωτῶν. || 48. Ante Ἀλκυονίς et
post θάλασσα exciderunt fere hæc: Κρισσαῖος κόλπος: ἐστὶν
ἡ δὲ ἀπὸ Κρισσῆς πόλεως θάλασσα, monentibus Grosk.
et Kramero. || 49. Inclusa supplevit Kr.; in *A* quinque
vel sex litterarum lacuna est; κόλπου ἀπέχονσα τοῦ Ἰσμοῦ
no; κόλπου διέχονσα ἀπὸ τοῦ Ἰσμοῦ *B* editit. ante Kr.
|| 50. Inter τοῖς et μὴν novem fere litteræ in *A* deletæ
sunt, attamen χ littera ex parte superest et ὥς additum
man. sec.; inde χιλίοις om. *Bghno*; e Casaub. conj.
suppl. Cor. || ὥς μὴν ὄν *B*. || 52. θέσις ἐστὶ καὶ *B*.
Verba γῆς ... κόλπος in *B*. omissa man. sec. in margine
apposuit, scripto τῆς pro γῆς. || 53. εἰτα] μετὰ δὲ ταῦτα
τὰ *Bkt*; τὰ om. *A*. Ceterum ita habent *Cims*: τὰ καθ'
ἑκαστα ἐρεῖ, φησί, τὴν ἀρχὴν ἀπὸ τῆς Ἡλείας ποιησάμενος
τὸ γὰρ μέχρι νῦν, ὥς τότε εἰπὼν, τοιαύτην καὶ τοσαύτην
καὶ (καὶ om. *s*) τὴν τῆς Πελοποννήσου θέσιν (τάξιν *s*, sed
θέσιν in margine) ἐθέθετο καὶ τῆς (om. *lm*) ἀντιπόρου.
Similia leguntur in Plethone.

P. 289, 5. τοῦτο δὲ τὸ π.] τὸ δὲ παλαιὸν *BCEI*. || 9. πόλιν]
Leg. esse Ἡλιν monuit Cor. || 10. ἡ δὲ παρ'] τὴν δὲ παρ'
codd. || 17. παρ'] περὶ Epit. et Eustath. ad Il. β, 77. ||
22. ἦν om. *BCEIm*; ἐστὶν editit. ante Kr. || 28. ὀνομάζει]
ὀνομάζων no; νομίζειν [δει] Mein. || 35. ὀκτῶ (ἦ) post συν-
επολίσθη supplevit Cor.; fort. erat: Ἡλὺς [ἐξ] ὀκτῶ πε-
ριοκίδων συνεπολίσθη. Sed incerta hæc; neque magis
liquet de sqq., ubi quod Kramerus dedit προσκτισ[θει-
σῶν], lacunam codicis *A* explet, at sensum non fundit;
dicendum foret μία δὲ τῶν πρ., monente Meinekio, qui
addit: « At mirum profecto unam præ ceteris comme-
morari περιοκίδα, eamque aliunde ne nomine quidem
notam. An fuit igitur: Ἡλὺς ἐκ τῶν περιοκίδων συνεκί-
σθη μία πολλῶν προσεκτίσθη δὲ καὶ Ἀγριάδας? » Fort.
μία δὲ ταύτας (sc. prioribus octo) προσεκτίσθησαν αὶ
Ἀγριάδες. Aut: μία δὲ τούτων προσέτι συμμένει, Ἀγριά-
δες. Quodsi Ἀγριάδες nomen corruptum est, fortasse re-
ponendum Ἀνγριάδες, coll. p. 297, 45. 298, 6. Ceterum
verba μία ... Ἀγριάδες om. *BCEIm* Pleth. « In *A* inter
προσक्ति et ἀγριάδες sex septemque litteræ cum ipsa mem-
brana deletæ; in margine agglutinato σ alterum obtectum
sec. m. non est restitutum, præterea ριάδες modo scrip-
tum. Inde μία τούτων προσκτι ἄδες, *gh*; quibus
concinunt hi ita ut ἄδες omittant; μία τούτων
ρεῖ no; inde μία τούτων. *βε* καὶ. Ald. Quam scripturam
integram non ratus Corayus ὄδσα post τούτων addit;
Groskurdus autem ex his quæ *g* exhibet hæc procedit
incredibili temeritate: ... μία τούτων. Προσक्ति[ζοῦσθαι δὲ
καὶ τινες διαπράξαντο Ἀγριάδες. » KRAMER. || 88. δὲ] τε
codd.

P. 290, 8. « Inde a voce δὲ alia manus incipit in *C*, ab
ea qua priora scripta sunt prorsus diversa, quæ per-
tinet usque ad finem libri noni. Tam presse autem
in tota hac parte sequitur codicem *A* cum in verbis

ipsis tum in lacunis notandis, ut ex illo omnia hanc manasse liquidissime appareat. » KRAMER. || 17. ὄτον] Xyl.; Βουωτών, et supr. Βουωτών, A; Βουωτών *chno*, Βουωτών *g* et sec. man. *k*; nomen om. *BEI* Ald. || 20. κάμη] και κάμη B, Eustath. ad II. β, 603 p. 227, 43 R. || 24. και τῆς] ita corrosa sunt in A ut non nisi a literarum vestigia supersint; om. *cg*; τῆς om. *hi*; και τῆς τῶν *hno*, edit. ante Kr. || 25. Novem fere literarum lacuna in A; ε[ισιν, οὐ πλεῖους suppl. putat Kramerus probabiliter; ex Κυλλήνης στάδιον *cg*h, ex Κυλλήνης εἰσι *i*, quod rec. Cor., verba ex Κυλλήνης uncis includens. || 26. Ἐλίσων ἢ Ἐλίσσα A m. pr.; Ἐλίσων ἢ Ἐλίσσα A m. sec.; Ἐλίσων ἢ Ἐλίσσα *b*. || 28. Μεταξὺ etc.] Μετὰ δὲ τὸν Χαλωναῖαν και τὴν Κυλλήνην conj. Leakeius *Travels in Morea* 1, 7. At cum Strabone facit Ptolemæus 3, 14, p. 236 ed. Wilb. Unde hoc certe patet nihil esse mutandum; alia questio est, num revera olim Peneus inter Chelonatam et Cyllenen exierit, ut censet Curtius *Pelop.* t. 2, p. 105. Quod ut perfracte negare non auisim, sic Strabonis et Ptolemæi consensus non probari contendo; persæpe enim sit ut de rebus falsissimis auctores isti consentiant, ut supra de cursu Haliacmonis et Erigonis (p. 277, 1). || 30. Ἐφύρα] Rectius ubique scripseris Ἐφύρα. || 33. ἐπὶ τὸν Λασιώνα] ἐπὶ Λασιώνα Mein.; ἐπιθαλασσίωνα codd. Cf. schol. ad Hom. II. ο, 531: ὁ Σαλλήεις, ὃς βεῖ ἀπὸ Λασιώνας ὁρύς. || 33. Βοιωνώφ] Βοιωτάφ vel Βοιωνάφ Cor., recte, ut opinor. || 36. λέγεσθαι] γινέσθαι Cor. || 36. Verba ἐκεῖ γὰρ ... στρατεύει Meinekius transposuit post v. Σαλλήεντος (lin. 38). || 40. θώραξ addidit Cor. || 40. ἢ Ἀθηνά Mein. || 45. ὅρα οἱ εἰη τοὺς χρίσθαι om. *Bklnou*, edit. ante Kr.; in marg. habent *Bk*.

P. 291, 1. Alterum ἀνδρα ejiciendum. || 8. Aut leg. οἱ και Kr., aut και ejiciendum, monente Meinekio. || 13. συντιθεῖς] προστιθεῖς Pletho, συντιθεῖς [ἢ προστιθεῖς] Cor.; [ἢ] συντιθεῖς ἢ πρ. Grosk. || 14. μασηγὺς ... Ἰμβρον om. *Bklu*, Pletho. || 24. και [τὸ] περὶ? Mein. || 25. οὐν fort. delendum opinatur Meinekius. || 30. Verba φησι γὰρ ... Οἰχιαλῶς ejecit Mein. || 32. ἦν] Leg. aut ἢ aut ἦν ἢ; hoc Corayus, illud Mein. maluit. || 36. Μεταξὺ δὲ τοῦ Πηνειοῦ και τῆς τοῦ Σαλλήεντος ἐμβολῆς Curtius, probante Meinekio (nisi quod pro τῆς τοῦ Σ. dedit τῆς Σ.) nec non Kramerio, nisi quod pro ἐμβολῆς maluerit εἰσβολῆς. Possent etiam συμβολῆς. At perperam Strabonis verba sollicitantur. Secundum codicum lectionem et Peneus et Selleis suo quisque ostio in mare exeunt; eamque opinionem Strabonis fuisse clare patet ex p. 290, 29, ubi: Μεταξὺ δὲ τοῦ Χαλωναῖα και τῆς Κυλλήνης ὁ τε Πηνειὸς ἐκδίδωσι και ὁ Σαλλήεις, quæ sic Strabo dicere non potuit, si Seleentem in Peneum influere putasset. Error hic Strabonis cum altero illo de Penei ostio componendus est. Ceterum Pylum reapse inter Penel et Selleentis confluentes situm fuisse et ipse statuo. || 37. τὸ Σκόλλιον] « τὸν Σκόλλιν edit. inde a Xyl., qui montem intelligit infra (p. 293, 33) descriptum: at ille ἢ Σκόλλις appellatur (quapropter Leake p. 183 tacite scripsit κατὰ τὴν Σκόλλιν), et paullo longius abfuisse ab urbe Pylo videtur. Codicum vero scripturam ne ipse quidem sanam crediderim. » KRAMER. Promiscue dici τὴν Σκόλλιν et τὸ Σκόλλιον ὅρος nihil habet quo offendas; neque probandus est Curtius (l. l. 1, 105) qui diversos montes his nominibus significari opinatur. Quodsi accurata tradit Strabo, Scollis nomen ad totum tractum montanum qui a Peneo boream versus pertinet, referendum est. || 38. ῥ] ἢ codd.: em. Penzel.; ἢ πρὸς τὸν Ἀλφειὸν, ἢς οὐδὲν etc. *Acghno* et sec. m. margo B.; ἢς τῇ πρὸς τ. Ἀλφ. οὐδὲν ἐστὶ x., οὐδὲ τῇ πρὸς etc., Cor. || 39. τῇ ante πρὸς habent *hno* || 44. μὲν ... ἄλλος] μὴν ... ἄλλη *Bu*; ἄλλη etiam ap.

Eustath. ad II. β, 591, p. 296, 30. || 45. και τῇ Πισοτίδι om. *Blu*. Alia multa in B ceterisque codicibus, qui libros VIII et IX decurtatos habebant, omittuntur vel in brevius contrahuntur; quas omissiones cur singulas enotemus, causam non video. || 49. νεωτέρων] ἐτέρων codd.; em. Cor.

P. 292, 5. Γέρηνον A m. pr. et Eustath. ad II. β, 336 et 591 (p. 176, 24 et 224, 31 R.). || 6. Γεράνιον A m. pr.; *hi*; Γεράνιον et η supra α A m. sec. et B. || 7. δὲ ταῦτὸ] δ' αὐτὸ no Cor.; δὲ ταῦτὸν Ald. || 9. Γερηνά *Ag*. || 10. συνοικούμενα *Bl*. || 11. ὑπάρχουσι *hno* Ald. || 16. « Pro versibus Homeri inde ab ὅσσον in *Bklu* Ald. vocem ἐναῖον excipiunt hæc: και ἐξῆς ἕως τοῦ πολλῆς δ' ἐμβαινον Ἐπειοί, ita tamen ut in B ἐβαινον pr. m. scriptum sit et β sec. m. supra add., in s legatur ἐβαινον. Totum hunc Homeri locum em. Pletho. » KRAMER. || 26. Βουπρασιῆς *Bl*. || 29. « Verba τὸ δὲ—τοῦτο quo referenda sint, quomodo et cum proximis et inter se cohereant, difficillimum est dictu. Infinitivum ut aliqua ratione fulciret και ante vvi add. Cor., excidisse autem post ὁμώνυμον verba και ἄλλοι φασὶ statuit Groskurdus, parum apte uterque. Infinitivus enim ille liberius positus cum sæpius apud Strabonem invenitur (v. p. 166, 255, 258, 372 ed. Cas.), per se hic foret ferendus: sed ineptissime hæc verba interruptunt Strabonis disputationem, eoque minus videntur genuina, quod eadem fere paulo post aptissimo loco atque connexu repetuntur. Annotatio videtur esse margini a nescio quo addita, atque in ordinem deinceps recepta, quam recte omisit Pletho. » KRAMER. Ejecit verba Meinekius. || 40. οὐκ om. *Blu* edit. ante Kr.; δὲ post vvi add. *Bklnou*. Ald. || 36. Verba ἢ δὲ χώρα ... πόλεις om. B. || 53. πυρῶν Eustathius ad II. 2, 625.

P. 293, 3. Αἰσχύλος] An Ἀρχιλόχος? Mein. || 5. Ἡλείους Cor., Ἐπειὸς codd. || 18. ἐναῖον τὴν π. *Acghno*; ἐνέμοντο πολ. cett. codd. || 23. ἐντὸς] ἐν ἢ Cor. || 29. Volebam Ἰρμύνα. Ὀρμύνα ἢ Ἰρμύνα habet A; Ὀρμύνα et Ἰρμύνα cett. codd. et edit. || 38. Post ex octo fere literæ una cum membrana in A corrosæ sunt; ἐκατὸν πρὸς τοῖς suppletum in *hno*, quod quam justo longius sit, in brevius redegit Kramerus, qui deinde alteram novem fere literarum lacunam explevit, cum Xylandro scribens και Δύμης, pro quibus και ἐκ Δύμης δὲ tentarunt *hi*. Ceterum his sic constitutis locus nondum sanatus; nam mensuræ istæ referri possunt ad Scollim montem, sed ad Lampeam pertinere nequeunt. Quare verba ἐχόμενον ἐτίρας τινὸς Ἀρχαδικοῦ ὅρους Λαμπεῖας tamquam spuria ejicienda esse putavit Curtius in *Zeitschrift für Alterthumswiss.* 1852, N. 1, monente Kramerio in Addendis. Idque fortassis recte fieri putat Meinekius. At cur ultimo hoc refugio utamur, causa est nulla. Fieri potest ut, transposito pronomine relativo, legendum sit: ... Ἡλείων, ὅπερ ἐχόμενοι ... Λαμπεῖας, τῆς Ἡλίδος μὲν διέσκηκε πτλ., idque propterea mavelis, quod Scollidis potius quam Lampeæ montis situs hoc loco definiendus fuisse videtur. Quodsi autem distantie istæ ad Lampeam m. pertinent, lin. 38 pro ρλ' Strabo scripserit ολ', et pro και Δύμης supplendum fuerit και Φαρών. Nimirum Lampea (quem montem Pausanias Erymanthi partem dicit, dum Strabo ferasse Lampeæ nomine Erymanthum, quem non memorat, comprehendit) hodie ejusdem significationis vocabulo Ἀσπράς vocatur, uti statuo cum Leakio, Kleperio, Rossio ceterisque, quibus quæ opponit Curtius (Pelop. I, p. 386 sqq), Lampeam componens cum bodierno *Calliphoni* monte, qui ab Erymantho versus ortum tenditur, pondere carere mihi videntur. || 14. Ἀλίσιον A, Ἀλίσιον B et (addito et supra η sec. man.) *i*. Ἀλίσιον habent etiam Stephanus

- et Eustath. ad Il. λ, 757, p. 883, 3 R. || Ἀλυσιαίων] Ἀλυσιαίων *Ah*, Ἀλυσιαίων *gi*, Ἀλυσιαίων *c*, Ἀλυσιαίων *o*, Ἀλυσιαίων *lk*. Non notum aliunde vocabulum. || 41. *περί*] *παρά* editt. ante Kr. || *ἐν ᾧ καὶ*] *ἐν* καὶ *no*, *ἐνθα Bt*. || 45. Ἀλυσίων καὶ Ἀλυσίου *A* et sic in sqq.
- P. 294, 4. Καύκων] καὶ Καύκων Ald.; unde καὶ Καύκων καὶ Καυκωνίη θηλυκῶς conj. Cas. et Groesk. || 5. θηλυκῶς ut e sqq. inepte huc translatus obelo notatur a Cor. et Kr.; eiecit vocem Mein.; jam reperit Eustathius ad Il. β, 607. || 5. ὡς recte om. Pletho, Cor., Mein. || 8. Τευθῶας *Acghno*, Τευθίας (*o* supra e sec. m.) *B*. || 11. Νεμυδίας *dhno*; Νεμυδίας conj. Lobeck ad Phryg. p. 557; Νεμυδίας Cor. || 12. Τευθῶας *A*. || 17. εὐφῶς *dhno*. || 18. Πόροιο *no*; leg. Π(ε)ροιο. || 18-28 *περί δὲ... τυχόν* a Strabone aliena esse monuit Kramer.; ej. Mein. || 19. φησὶν] *τίσιν Bktu* Ald. || 23 et 36. ὁφείλεται Cor. || 34. Λέπριον codd.; Λέπριον ubique Meineke; recte, opinor. || 38. Σαφίσταρον... μεθορίας] Sic *Acghinou* et margo *B* manu sec.; manus prima in *B* ita: Ἀγλὸν δὲ μάλλον τοῦτ' ἐστὶν, ἐπειδὴ τὴν Πισσίν καὶ τὴν ἐξῆς καίμην Τριφυλίαν διεξίωμεν. In *lm* nihil nisi haec: Ἀναβάλλεται δὲ τὴν περὶ τοῦτου σκέψιν εἰς τὰ ἐξῆς. In *iq* legitur: Ἀγλὸν δὲ μάλλον τοῦτ' ἐστὶν, ἐπειδὴ τὴν Πισσίν καὶ τὴν ἐξῆς Τριφυλίαν διεξίωμεν μέχρι τῆς τῶν Μεσσηνίων μεθορίας. || 41. Πισσίων *A*, et similiter in sqq. || 42. Φαία *Aghi*. || 43. βέβρον *Aghno*. || 45. Φαίαν *A*; καὶ ante ταύτης om. *Bktu* Cor. || 46. τὸ ἐγγύτατον *B* Epit., Mein.; recte; τὸ ἐγγύτατον *notu* Ald. || 47. ἐστὶ om. Cor.; *ισί* Mein. || 48. εὐδὺς om. *BEktu*; αὐδὺς Cor.; per se εὐδὺς vox nihil habet offensionis, sed quum *ἐκ* ista ἴχθὺς vocaretur, ipsum hoc nomen abiisse in εὐδὺς haud improbabilis est conjectura Palmerii Ad auctor. gr. p. 304. || 49. πάλιν om. *BEktu* Cor.
- P. 295, 4. ὑπὸ γῆν *Bt* et Eustathius ad Dion. 409. || 8. μακρὸν] μικρὸν *Bk*, Pletho, Ald.; *μαντικὸν I*. || 10. Γυθείου Mein.; Ἀκραιὸν codd. etiam infra praebent; Ἀκραιὸν e Polybio 5, 19, 8 et Pausania 3, 21, 6; 22, 5 Xyl. et Cor.; apud Ptolemaeum 3, 14 scribitur Ἀκραια. || 11. Καλάδοντα] Quum parum probabile sit assignari τὸν Κέλαδον fluviolum (Pausan. 8, 38, 9), haud dubie legendum est *Δάδωνα* e conjectura Palmerii l. l. p. 304, quam recepit Mein. || 15. Ἐπιτάλιου] Ἐπιτάνου *Acgh*, Ἐπιτάνης *B* expuncta littera e; Πιτάνης *klno* et man. sec. margo *A*; e Tzschuckii conj. em. Kr. || 16. Ἀλφειωνίας Mein., addens fortasse praestare Ἀλφειῶς. || 22. ἀνθῶν πλάης Mein.; ἀνθῶν ὡς codd.; pro ἀνθῶν Xyl. conj. ἀναθημάτων, Casaub. ἀνατιθέντων, Toupus (App. Emend. Theocrit. p. 4) ἀνθῶν, Kramerus ἰδρυθέντων. || 34. Σάμιον] Σάμοι codd.; em. Cor. || 35. Post vocem Τριφυλίου ponenda esse quae leguntur lin. 47-49 (καὶ τὸ ... Φέλλωνα) vidit Groeskurdus. || 38. καὶ] Legendum aut ἢ aut ὁ καὶ, monente Corayo. || 40. τῶν Ὀμήρου ej. Mein.; Strabonem scripsisse αὐτοῦ, cujus vocis locum glossa τῶν Ὀμήρου occupaverit, censuit Groeskurdus; Kramerus verba ὡς ἀν... τακταίροντο ulpote glossema suspectat. || 42. Μάμαος] an. f. Ἀμμαος? || Ἀρχαδικός] Ἀρχαδικός editt. ante Kramerum. « Quod Mamaus amnis etiam Arcadicus dictus fuisse fertur, mihi quidem satis mirum esse videtur, ac vereor ne hic quoque aliquid turbatum sit. Vide igitur in verba haec καὶ Ἀρχαδικός cum *lis* conjungenda sint, quae paulo superius leguntur (lin. 38), ubi de situ Pyli Triphyliaci agitur. Lepresticus Pylus non diversus est a Triphyliaco, tertiumque praeterea nomen habuit ὁ Ἀρχαδικός. Testis ipse Strabo p. 289, 48: ἀφ' οὗ καὶ Ἀρχαδικὸς Πύλος ἐκλήθη ὁ αὐτός καὶ Τριφυλιακός, item p. 301, 13: ἡ πατρὶς τοῦ Νέστορος, ἣν φασιν Τριφυλιακὸν Πύλον καὶ Ἀρχαδικὸν καὶ Δεπρεατικόν. Scribendum igitur videtur ὁ Τριφυλιακός Πύλος [ὁ] καὶ Δεπρεατικὸς [καὶ Ἀρχαδικός]. Ac par erat hoc maxime loco omnia Pyli cognomina simul conjuncta apponi. » MEINEKEIUS Vind. p. 106; fortassis recte. || 49. κατὰ τὸν Φέλλωνα] « Vereor ne minuscula littera κατὰ τὸν Φέλλωνα scribendum sit, quo nomine regionem designatam fuisse probabile est duram et lapideam, inter Scylluntem et Pholoas montis declivia sitam. Comparari potest, quem Aristophanes Acharn. 273 et Nub. 71 commemorat, Atticae ager ὁ φελλῶς dictus. Cf. Ruhekennius ad Tim. p. 270. Similiter passim legas aliquod factum situmve esse κατὰ τὸν τραχῶνα, κατὰ τὸν λασιῶνα, κατὰ τὸν πλατανιστῶνα et id genus alia. » MEINEKE l. l. Haud multum inde lucramur. Quum ejusmodi nomina persaepe sint locorum nomina propria, nostro loco num minuscula an majuscula littera exaranda sit, sciri omnino nequit. || 51. Legas κατηθεῖσαν e conject. Sevinii (v. Apollodor. ed. Cluver. t. 2, p. 67 sq.). || 53. Verba ἦν τις καὶ καλ. inclusit Cor.
- P. 296, 9. Ἰππανά] Ἰππανά *B*, sed Ἰππανά m. sec. || Τυμπαίνει] scripsit Tzsch., Cor., Kr., Mein.; Τυπάνσαι *Abgh*, Τυπάνσαι *c* (?), Τυπάνσαι *i*, Κτυπάνσαι *Ald.*, *Epiana* et *Tiphane* Guarinus. Scribendum potius Τυπάνσαι; nam sic Steph. Byz. et Polybii (4, 77, 9 et 78, 1 et 79, 2) codices omnes praeter unum qui Τυμ. Apud Ptolemaeum (3, 14, p. 260 Wilb.) quoque optimi codices Τυπάνσαι, sicut mons hujus tractus apud Pausan. 5, 6, 7 Τυπαῖον vocatur. || 10. τότε δ' ἔμεινε *no* (?) *Ald.*, τὸ δὲ διέμεινε Cor. || δὲ δύο] δὲ om. Cor. || Δαλίων] Διάγων ap. Pausan. 6, 21, 4. || 13. δὴ inclus. Cor. || 20. Λέπριον *Acghno*, Λέπριον, supra scr. *t*, *B*. || 21. ἡ add. Groesk. || 22. Ἀνίου] Ἀνίγρου e Xyl. conj. Cor., Penzel., Groesk., quod ferri non posse recte monet Kramer., qui recte, opinor, conj. Ἀλφειοῦ. || 24. ἐκάτερον codd.; em. Cor. || 32. δ' inclusit Kr.; τότε δ' ἀπὲξ. Cor.; verba τὸ δ' ἀπ. π. μ. delenda esse opinatur Meineke, qui post v. δυνατόν interpungit. Quodsi probandum esset, certe δαί post ἐφαρμότταν suppleendum foret. Nescio an Strabo scripserit: τοῦτ' ἀντέχσθαι προσῆκε μάλλον. Ceterum non patet quo consilio hanc sententiam h. l. auctor apposerit. Fort. verba πάρεστι... μάλλον transferenda esse in p. 297, 15 post v. ὁ λόγος suspicatur Mein. Vind. p. 107. || 33. Δεπρεῖται] sic Pletho; Τεγρεῖται codd. et Eustath. ad Il. β, 607, p. 301, 41. || 34. Κυπαρισσιῶς *Bt*. Eustath. ad Steph. Byz. s. v. et codd. omnes p. 289, 32; Κυπαρισσιῶς (σις supr. m. sec.) *A*, quae forma quum etiam in numis legatur, utroque Strabonis loco fort. reponenda est. || 35. τὸν *M*.] sic etiam Stephan. Byz.; infra p. 300, 37; 384, 32 τὸ Μάκιστον δ, sicut Plinius quoque habet *Macistum*. || 45. Καυκωνίτας] Καύκωνας Pleth., *Cauconiti* Guarin. Infra p. 465, 3 Καυκωνίτας.
- P. 297, 8. δ] delendum, tollendaque interpunctio quae est post v. Δακωνικήν. || 8. ἐκείνη] ἐκείνη τε *Acghno*, ex corr. *k*, Pletho. || 15-41. τὸν Σωτάδην *Bt*, Ald.; Ὀδύσειαν margo *B* man. sec. et margo *n*; τὴν Ὀδύσειαν *o*, Guarin., Cor. « Quum tamen conjecturam parum probabilem esse sponte sua apparet. Quomodo autem Sotadis ista mentio explicanda sit, nemo unquam, ut opinor, divinaverit: neque nimis anxie quaerendum puto, cum totus hic locus usque ad verba μέχρι Πύλου τοῦ Μεσσηνιακοῦ non a Strabone profectus esse videatur. Quod ut credam, primum nimia quaedam et anilis prorsus facit loquacitas a Strabone aliena, deinde inepta repetitio verborum εἰ μὴν τοῖνυν ἐνταῦθα μόνον οἰκοῖεν οἱ Καύκωνες [« Verum haec neque inelegans et praene necessaria erat repetitio, ut opposita sententia, quae verbis μεμνημένων δὲ... οὐσῶς continetur, recte inferri posset. » Mein.], denique et maxime quidem ultima

verba inde a παρακλήσεως, quæ non a Strabone, sed ab homine quodam de alieno opere loquente scripta esse liquidissime patet : nusquam enim Strabo, ut alia taceam, opus suum τὴν χωρογραφίαν vocavit. Ab eodem adjecta hæc esse videntur qui supra p. 342 ed. Cas. de Cauconibus quædam addiderat. » KRAMER. « Krameri sententiam probabilem mihi videri non difficeor. Negari enim non potest in tota illa disputatione etsi non in-docte scripta, tamen aliquamulta inesse quæ Straboni sunt dissimillima. Neque tamen eo vocis χωρογραφία usum retulerim in postrema parte, quæ mihi in hanc sententiam accipienda videbatur, ut dicat scriptor Jubitaciones et ἀπορίας de Pylo se soluturum, ubi antea paucis locorum inter utrumque Pylum sitorum enarrationem absolvisset. At maximam vobiscum suspicionem movet mira ista Soladis citatio, hominis prorsus ignoti, quæ, si conjecturæ locus est, grammaticum Byzantinum fuisse crediderim, cujus ex scholiis Homericis quidquid hic sapientie expromitur fluxisse crediderim. Ac fortasse is idem est Solades quem de Planetarum nominibus exposuisse auctor est Joannes Malala Chron. 2, p. 25. » MEINEKIUS. || 21. πορεύεσθαι Cor., Mein., recte; eis τοῦτοισιν no. || 40. δὲ [καὶ] Cor.; Παραρῶται e Casaub. conj. Tzsch., coll. Herodot. 4, 148, Παρώνται Acgh, Παρώνται Bkno. || 41. Δέπριον Acgh. || 42. πλησίον] μέχρι Bl Pletho. || 46. Post γένεσιν Pletho addit μυθεύουσιν. Ac sane ejusmodi verbum excidisse videtur. || 47. Ἰωναῖον ad Νόμπα; Ἰωνάδας referendum, de quibus v. p. 306, 35 et Athenæus 15 p. 681, 683. Cf. not. ad Dion. Per. v. 416; Διωναῖον conj. Xyl.; Ἐνδυμωναῖον conj. Tzsch., rec. Cor. || Εὐρυκίδιον Tzsch., Εὐρυκίδιον A. Cor., Εὐρυκίδιον bno. Post hanc vocem nonnulla excidisse putat Meineke. || 50. τάχα δὲ καὶ τῆς no, edit. ante Kr.

P. 298, 2. Μινύειος ἐκδίδωσιν, οὐ Bl, edit. ante Kr. || 7. τρωάδας e Casaub. conj. Cor.; τρωάδας Acg, τρωάδας Bl Ald. || 10. ὁσμήν e Casaub. conj. Cor.; ὁχθὴν codd. « Hoc fere loco in marg. A pr. m. addita sunt hæc : νῦν τοῦ ἀγίου Χριστοφόρου μοναστηρίου τοῦτ' ἔστιν, quæ quo spectent dici nequit. Eadem leguntur in g. » KRAMER. || 18. Ἀνίγρου B m. sec. et Pletho; ἀντροῦ codd. || 20. Μινυήιον] Μινυήιον vel Μενυήιον conj. Cor. Quod reprehendens Meinekius : « Non adeo, inquit, scriptor hic nugabatur, ut tam falsa etymologia indulgeret; necesse est latere talem nominis formam, quæ ad verbum in vā revocari potest. Fortasse igitur Ἐλινυήιον Strabo scripserat, ab ἔλινω, quod cum grammatici fere per ὀκνεῖν vel ἀναπαύεσθαι interpretentur, scholiasta Hippocratis nuper a Darembergio editus p. 26 per σχολάζειν explicat et, quod maximi momenti est, deserto testimonio Eliensibus tanquam proprium assignat. » MEINEKIUS. Probabilior est Corayi conjectura, quam commendat etiam præcedentia verba μονὴν μᾶλλον ἢ ῥύσιν, quibus ad etymon vocis alludi videtur. || 22. Μινυήιον] Μινυήιον Acgh, Μενυήιον i, Μινυήιον c (?) Bkno; em. Cor. || 27. Ἰκασίς] Ἰκάνω conj. Cas., Ἰκασίς Tzsch.; quum infra p. 299, 15 memoretur τὸ πεδίον τὸ Αἰκασίον Lepreo propinquum, nostro loco Αἰκασίς legendum conjecit Palmerius l. i. p. 306, quod probant Groskurdus, Kramerus, et recepit Meinekius. Sed Αἰκασίον et Ἰκασία nomina ad eundem locum pertinere minime liquere recte censet Curtius Pelop. t. 2, p. 117 Ni fallor, pro Ἰκασία leniasima correctione legendum est Ἰκασίς. Ab oriente Arenes in alto montis jugo sita erat Αἶνρον (summis ingestum montibus Ἄπρον. Stat. Theb. 4, 180) s. Αἶνρον (Ptol.) s. Ἰκασίον (Xen.), de eoque jugo versus meridiem defluebat Anigrus seu Minyeus fl. Regio his montibus subjecta dicta fuerit Ἰκασία. Simi-

liter Lydiæ urbs Ἰκασία dicebatur, utpote κτισθεῖσα ὑπὸ τὸ παρακαίμενον ὄρος, ὑπὸ τὸ Αἶνρον (St. Byz.). In tabula Hypæpeam regionem ad borealem montium tractum notavi; sed ponenda potius fuerit ad latus meridionale, adeo ut ἡ Ἰκασία aut non diversa sit a Παρορείᾳ, (cf. p. 297, 40), aut partem ejus constituerit. || 31. μεταξὺ Κυρηναίας] v. not. ad p. 48, 11. Articulum τῆς ante Κρήτης om. Bl Cor. || 34. ἀπέδειξαν Mein.; ἐπέδειξαν codd. || 37. al inseruit Cor.; deinde cum Meineki pro Ἀχαιαί legi velim Χαιαί (hod. Καίaffa), adeo ut petrae istæ sic dictæ fuerint a Chaa oppido (p. 299, 15). Ceterum verba Μεταξὺ Ἀχαιαί om. Is. « In B autem quum primum omissa fuissent, quæ inde a Μεταξὺ usque ad verba καθάπερ καὶ (p. 299, 35) leguntur, totaque fere pagina vacua relicta esset, sec. m. postea quæ deerant addita sunt, multis tamen audacissime mutatis. Jam hoc ipso loco habentur ibi hæc : μεταξὺ δ' Ἀνίγρου καὶ τοῦ ὄρους, ἀπ' οὗ Ἰαρθάνης ῥεῖ, λειμῶν δεικνύται καὶ τάφος ἐπιφανὴς καὶ Ἀχαιαί πέτραι ἀπότομοι κτλ. Eadem exstant in ktu, Guar., edit. usque ad Corayum, qui confundendis veris falsisque novam effinxit scripturam hanc : Μεταξὺ δὲ τοῦ Ἀνίγρου καὶ τοῦ ὄρους, ἐξ οὗ ῥεῖ ὁ Ἰαρθάνης, λειμῶν δεικνύται. Καὶ ἥριον ἐπιφανές, καὶ [αἱ] Ἀχαιαί· εἰσι δὲ πέτραι κτλ. » KRAM. || 42. Post θείον in bku et Guarin. adduntur : οἱ ἐν ἀφανὲ καίται. In Is post θείον pergitur : φησὶ γὰρ αὐτὴν ἐκ θαλάσσης μὴ ὄρεσθαι καὶ πεδίον κτλ. || 43. Post θαλάττῃ bku et Ald. ita habent : τοῦτ' ἐκ κορυφῆς ὀψιγῆς ἐπιπροσθεῖ τὸ Σαμικὸν οὕτω γὰρ νῦν καλεῖται, ὅπου ἡ Σάμος ἦν, ὥστε ἐκ θαλάττης μὴ ὄρεσθαι, ἐνταῦθα δὲ πεδίον ἐστὶ Σαμικὸν ὀνομαζόμενον· ἐξ οὗ δὲ καὶ μᾶλλον τεκμαίροιο ἀν τις (μάλιστα ἀν τις τεκμαίροιο Ald.) πόλιν ὑπάρχει ποτὶ Σάμον. || 44. ἐπιπροσθεν Coray; κτεπρόσθεν Acghino. || 48. Ραζίνῃ Mein.; eis ejciendum esse monuit Tzsch.; κοῖτῃς] τὸ ποίημα γεγραμέναι bku, Guar., Ald. || 49. Leg. λίγαι; λίγαι codd.; deinde Ἐρατώ, νόμους Mein.; ἐρατῶν ὕμνων codd.

P. 299, 1. τῷ corrosum in A neque sec. m. restitutum; lacuna in gc, ita tamen ut c legatur οὐν δ' αὐτῷ; οὐ δ' αὐτῷ hi. || 2. « Syllabæ τὸν ἀδ cum membrana deletæ, neque sec. manu restitutæ sunt in A : inde τὸν om. cy spatio vacuo relicto; etiam in h spatium vacuum relictum, quod voce φησι explevit manus recentior, deinde habet τὸν ἀδελφόν : inde φησὶ τὸν ἀδελφόν i, ἐντα ἀδελφὸν δέκνου, Guar., edit. » KRAMER. || 6. Δεπρίον Adcg hi. || 7. τὸν Μεσσηνιακὸν Cor. || 19. « ἡδῶμ ... καὶ Νίδα om. blsu, ac pro illis verbo γράφειν subjiciuntur alia : ἀντὶ τοῦ Φειδῆ παρ' εἰσέχει Χάας παρ' εἰσέχειν in Is, ἀντὶ τοῦ Φειδῆ Χάας παρ' εἰσέχειν in bu, sed in b versus Homerci in margine additi, deinde etiam reliqua inde a τῷ γὰρ τάφῳ ... Νίδα. Hæc in ordinem recepta sunt in Agt, præterea οὐ Κελάδοντι οὐδὲ Φειδῆ inter versus inserta sunt in k, in margine addita in g : inde οὐ Κελάδοντι οὐδὲ Φειδῆ ἀντὶ τοῦ Φειδῆ Χάας παρ' εἰσέχει Ald. » KRAM. || 19. Κελάδοντι] Ἀχίδωνι aut Ἀχίδωνι leg. esse patet; Ἀχίδωνα dedit Cor., quum sic infra legatur; Ἀχίδωνι, utpote ad tradita propius accedens, scripsit Meinekius. || 20. Post Ἀρχάδες margo g sec. m. addit ἔγγεσιμωροι. || 21. Χάας Casaub.; Φειδῆ codd. || 25. Κυπαρισσία Tzsch.; Κυπαρισσία Ag, Κυπαρισσία bdkno. Ceterum Cyparissiam hanc fortasse ab ea quam novimus in Messeniaca ora diversam esse putat Curtius Pelop. 2, p. 199. Mihi Strabo confundere videtur Triphyliam ad Nedam usque pertinentem cum Nestorea Triphylia quæ etiam Messeniæ partem complectebatur. || 31. Ante καθ' ὃ excidisse καὶ ἐκδίδωσι probabiliter censet Cor., Grosk., Kr. || Κυπαρισσεῖσι] Fort. leg. Κυπαρισσεῖσι, quod dederunt Cor. et Mein. Cf. supra not. ad 296, 34.

62. Ἐρανα] Ἐρανα codd., em. Xyl.; Ἐρανα St. Byz. v. Κυπαρισσία, quod malim etiam in Strabone. || 43. Decem fere literæ in A deletæ; καὶ ἡ ἀρα recte, ut videtur, supplet Grosk. In Bkno legitur: ἔστι δὲ καὶ Πλαταμ. || 45. ἑκατὸν εἰσι στάδιοι] ἑκατὸν εἰκοσὶν εἰσι στάδιοι πο (?), στάδιοι εἰκοσι καὶ ἑκατὸν h, στάδιοι ἑκατὸν εἰκοσι i editt. ante Kr. || 45. καὶ νησίον] κενήριον codd.; em. Curtius.

P. 300, 1. συγκρούειν] συγκρίνειν editt. ante Kr. inde a Xyl. || 19. μὲν delendum videtur Meinekio. || 21. Μαργάλοι] Μαργάλοι sec. Diodor. 15, 77, quod apud Strabonem quoque reponendum esse censet Wesselingius. Idem oppidum Μάργαια vocatur in nostris Steph. Byz. codd. || Ἀμφιδόλιας] Ἀμφιπόλιας Ἀδελφῆνιο, Ἀμφιπόλιως h Ald.; e Wesselingii (ad Diodor. 15, 77) conj. em. Tzsch. || 24. φυσικῶς abesse vellet Mein. || 22. αὐτὴ ἡ] αὐτὴ codd.; em. Cor. || 34. πυμάτη] νάτη ex Il. λ, 712 Cor. || 35. πρότερον] προτέραν Acghino || 36. ἦν [h] Max. Cor. || 38. ὁμώνυμος] ὁμώνυμος B; ὁμώνυμος μὲν, ὁμώνυμος δὲ νῦν αὐτὸν ὁμώνυμος μὲν οὖν ἦν, ὁμώνυμος δὲ νῦν conj. Corayus; οὗτος ὁμώνυμος μὲν οὖν κατὰ conj. Kramerus; ὁμώνυμος μὲν οὖν, ὁμώνυμος δὲ νῦν dedit Meinekios. Quorum nihil satisfacit. Legendum censeo: Ἄλλῃ δ' ἐστὶν ἡ Μεσσηνιακὴ Κυπαρισσία, ὁμώνυμος μὲν οὖν, ὁμώνυμος δὲ [λεγομένη] τὸ γε νῦν τὸ δὲ] νῦν κατεῖχεν (sc. ὁ Κυπαρισσῆς τῆς Μακιστίας ad cognominem fluvium sita) λέγεται Κυπαρισσία ἐνικῶς καὶ θηλυκῶς, ὁ δὲ ποταμὸς Κυπαρισσῆς. Ceterum hæc distinctio inter Cyparissiam Messeniacam et Cyparissiam in Macistia transnedana (quæ erat Messeniac) sitam, ex eadem confusione fluxerit, de qua supra ad p. 299, 25 monui. || 46. Πτελεάσιμον] « Nomen hoc corruptum esse vidit Lobekius Pathol. p. 164, cui Πτελεατικόν vel Πτελεάσιον scribendum videtur, quorum alterum verum puto, nisi forte locus ab declivitate Πτελέασιμον appellatus fuit, ut Πτελέα sit genitivus a Πτελέας » Μεινεκ. Vind. p. 111. In edit. Strab. Mein. dedit Πτελεάσιον. Coniicerem Πτελεασιμὸν, nisi ὁρυμῶδες vox obstat videretur. || 50. Ἠλείας] Ἠλείας em. Cor. || 52. Ποτὶ πεδὸν Groskurdus oi δὲ καὶ πόλιν, Meinekios oi δὲ πολεῖδιον supplent; Corayus vero πεδὸν mutat in πόλιν.

P. 301, 2. Ὀλουριν] sic etiam Eustathids ad Il. β, 594; Ὀλουρον editt. ante Kr. inde a Xyl. || 19. ἐπὶ ξινίᾳ Eustath. ad Il. β, 591. || 21. τὴν suppl. editt. || 23. ὄρμον [ὄδον] Cor. || 26. δούσετο] δούστο Acghino Mein. || 38. νότου Cor.; νότου codd. || 43. εἰ γοῦν] εἰτ' οὖν Acghino Cor.; Ἠλιακὸν] Ἠλιακὸν Bl et similiter in sqq. || 46. ἐπιβαλεῖν. Bkl, editt. ante Kr.

P. 302, 3. πλεόνος] πλεόνος; Bkl, || 5. παραπλ. B; περιπλους A, B sec. m., cghinoqtu Ald. Literæ πα in A erased. || 6. ἀδελφῶν [τόπων καὶ] ποταμῶν Cor., recte. || 15. εἰ] ἐπὶ Acghino. || 16. δὴ] δὲ mavult Kr. || 21. οἷον τ' ἦν kno. || 30. γενομένης] γεγεννημένης no Ald. || 32. γενομένης inclusit Cor. || 38. Μινυήιον] Μινύειον l, Μινύηιον hi, Μινύηιον c. || 52. ὑπὸ τοῦ] ὑπ' Bkl, editt. ante Kr.

P. 303, 1. ἐμῶν no (?) editt. ante Kr. || 12. ὑπὲρ γε codd., ἐπὲρ γε em. Cor. || 19. δὴ incl. Cor. || 22. Βουπράσιον no. || 25. χρωκοποῦντες Bkl, editt. ante Kr. || 41. Νίδωνο;] Μιδ. codd.; em. Casaub. || 45. καὶ πάνθ' Bl editt. ante Kr.; ἀλλὰ pro πάνθ' legendum suspicatur Kr.; πάνθ' ὅν' ἐκ ποιῶν [ἀλλότρια] Grosk.; asteriscum vocis πάνθ' apposuit Meiu.; vocem ποιῶν om. Pletho.

P. 304, 10. Χαριίδου] sic Epit.; Χαριμίον codd. || 11. ὡς] ὅτι Acghino. || 13. καθήμενον [μὲν] ποιησ. Cor. || 18. Πάνεινος;] Πάνεινος Acghino et pr. m. B; Πάνεινος h, Pleth., Ald. || 19. τι om. Cor. || 23. δὲ καὶ τοῦ Φ. c, Cor. || 24. μέλλει Bchiklno Ald. || 30-39. εἰρησθαι ... δειξας recte suspectavit Kr., ej. Mein. || 31.

εἰ om. Cor. || 34. ἔρη μὲν γὰρ φησι Acghl, ἔρη γὰρ Bkl, φησι γὰρ no Cor. || 35. στίσαντο Epit. et sec. m. A, εἰσαντο codd. || 36. ἐκείνη Bkl Ald.; ὅλης κινήσεως no Cor. || 38. κομψῶς] κοσμίως Eustath. ad Il. α, 529. || 51. Πεισάτιδος Acgh.

P. 305, 12. οὔτε] οὐδὲ Mein. || 23. μίγ' suppl. Cor. || 25. οὐ Bl, Eustath. ad Il, α, 698; οὖν Acghino. || 26. δὲ e Plethone additum. || 27. Πεισάται et lin. 30 Πεισάτιδος Acgh. || 37. μέγρι καὶ νῦν Bchiklino et sec. m. A. || 39. Λέπριον cgh et pr. m. A. || 40. κρατήσας πολέμῳ] οὐ κοινωνήσας τοῦ πολέμου Pletho, Cor., Grosk. Lepreata non solum bello contra Lacedæmonios abstinerant, sed socii etiam se Lacedæmonios adjunxerant. Pausanias 4, 15, 8: Λακεδαιμονίους δὲ ἦλθον συμμαχῆσαντες Κορίνθιοι καὶ Ἀσπρεατῶν τινες κατ' ἐχθρὸς τῶν Ἠλείων. Fort. igitur legendum est Ἀσπρεαταῖς συστρατεύσασιν [ἐν τῷ] πολέμῳ, vel tale quid. || 42. θ'] γ' Cor., Mein. Malim cum Casaub. delere καὶ quod esse ante φόρου. || 44. πλείστον delendum esse censet Kr.; ej. Mein. || 50. διὰ ante τὸ ἱερὸν probabiliter addunt Cor. et Mein. || 53. πολλάκις νομίζουσιν καὶ τὰν. n editt. ante Kr.; ἰσχυρὰ πολλὰ καὶ νομίζουσιν e conj. Casauboni, quam rec. Mein.; πολλὰ καὶ νομίζουσιν conj. Grosk.; καὶ νομίζουσιν conj. Kr.

P. 306, 2. Πεισάτιδος Acgh, et sic in sqq. || 4. ἐπὶ τὸ πολὺ Bkl Ald., Cor. || ὁροῖν Acghino Mein. || 12. Βίσσαν Epit.; Βῆσαν codd. || 13. Κικυσίου] Κικυσίου mgo B, Κικινυσίου c, Κικησίου editt. ante Kr. || 25. καλεῖται ... Βαρινίος] Suspectarunt Boeckhii et Kr.; ej. Mein. « Videtur, Kramerus ait, nomen illud ex slavico quodam formatum, quod fuerit, ut Cybulsinus slavici sermonis peritissimus me docuit, aut warnitza (fluvius verticosus) aut wranitza (fl. niger, aut branitza (fl. defendens) aut barnitza (fl. paludosus). » || 28-32. Verba τὸν δ' ἐν ... ἐκ Φαρσάλου recte, ut videtur, eiecit Meinekios. || 30. Ἐνίστα] sic etiam Eustathius ad Odys. 4, 328, p. 1682, R; Ἐνιπέα habet Epit., atque sic vulgo et ipsi Straboni p. 370, 49. 371, 4 fluvium hunc vocari constat; nostro tamen loco de alia ejus nominis forma agi patet, quamquam eam non Ἐνίστα sed Ἐλίστα fuisse colligit ex Hesychio ('Ελιπεύς δ' Ἐνιπεύς ποταμός) et titulo Thessalico ap. Ussingum Inscr. gr. 2, 7: ἐκ τοῦ Εὐρωποῦ ἐν τὸν Ἐλιπῆ, ἀπὸ τοῦ Ἐλιπέος ἐν τὸ νέμα. Ceterum glossator dicere debebat: δὲ ἀπὸ τῆς ὀρθῆς λέγοντα δέχεται ὁ Ἀπιδανός, etc., quod ipsum reponi voluit Groskurdus. || 36. Ἰωνιάδων] Ἰωνιάδων A m. sec., et hinc bchiklno Ald. || 37. Ἀρπιν] Ἐπιν A Bchiklno, Αἰπιν A m. sec.; em. Tzsch. || 38. Φηραῖαν] Ἠραῖαν legendum esse bene monuit Tzsch. Ad corruptam lectionem Φαραῖαν (Achaia urbem) pertinet glossa: ὑπὲρ καίται δὲ etc. || 41. Κικυσίαν π, Κικυσίον δ, Κικησίον editt. ante Kr. || 43. ἐξελείφθη Mein.; ἐξελείφθη codd. || 48. διὰ δὲ τοῦτο no, διὰ τοῦτο δὲ Bkl. || 51. Ἐρύμανθον] Ἀμάρυνθον codd.; em. Palmer. (Exercit. ad auct. gr. p. 308.)

P. 307, 1. τῶν] ἔνεκα τῶν conj. Kr. || 26. Ἀχαιοί] Ἐπιοί conj. Kr. Vulgatam tunc Curtius in Ztschft. f. Alterth. 1852, N. 1. || 35. Ὀλυμπιακὸν Bchiklno, editt. ante Kr. || 43. Φειδῶνεια Bchiklno editt. ante Kr. || 48. Ὀλυμπιακὸν kno, editt. ante Kr. || 52. ἀναγράφειν] ἀνασχέσθαι Pletho.

P. 308, 3. ἦν ἐκείνοι no ex conj., ut videtur; literæ ἦν ἐκ in A una cum membrana deletæ; ταύτην γὰρ οὕτω in i et sec. m. in h. || χιλίων ... διακοσίων] Numerus hic quum falsissimus sit, Curtius Pelop. 2, p. 93 putat Strabonem Elidis paraplum confudisse cum orae longitudine quæ est usque ad Acritam, Messeniæ promontorium. Immo pro χιλ ... σ' legendum est χο' (670) qui numerus recte habet

et cum ceteris Strabonis mensuris convenit. Eodem errore p. 312, 1 pro $\chi\sigma'$ codex m habet $\chi\lambda\iota\omega\upsilon\upsilon$ $\epsilon\delta\delta\omicron\mu\eta\kappa\omicron\tau\alpha$. || 31. Sex septemve litterae deletae in A; $\omicron\upsilon\tau\iota\lambda\omicron\upsilon$ supplendum esse recte monere videtur Kramerus, idque rec. Mein.; sec. man. in A supra $\tau\omicron\upsilon\upsilon\delta\epsilon$ scr. $\mu\epsilon\upsilon$; inde $\tau\omicron\upsilon\upsilon\mu\epsilon\upsilon$ $\kappa\alpha\iota$, indicata lacuna, $\lambda\iota\omicron\upsilon$, et, missa lacuna, $\beta\epsilon\gamma\gamma\tau\upsilon$. || 32. Inclusa, quae in A perierunt, suppl. Kr. || 35. $\kappa\alpha\iota$ η $\kappa\upsilon\pi\alpha\rho\iota\sigma\sigma\iota\alpha$ ej. Mein. et Curtius *Polop.* t. 2, p. 199, n. 55. Expectabatur: $\mu\epsilon\theta'$ $\eta\upsilon$ η $\kappa\upsilon\pi\alpha\rho\iota\sigma\sigma\iota\alpha$ $\kappa\alpha\iota$ $\tau\omicron$ $\kappa\omicron\pi$, sed ita Strabonem scripsisse ob sequentia (lin. 43) non est probabile. Triphylia h. l. intelligenda videtur Nestorea illa quae longe ultra Nedam fluvium pertinet, adeo ut promontorium Triphyliae et Messeniae commune sit Ptolemaei Cyparissium prom. Itaque ad vocem $\acute{\alpha}\nu\alpha$ quidam in margine notasse videtur η $\kappa\upsilon\pi\alpha\rho\iota\sigma\sigma\iota\alpha$, quae verba deinde, addito $\kappa\alpha\iota$, in alienum locum transducta sunt. || 36. $\alpha\iota\gamma\alpha\lambda\omicron\upsilon$ $\alpha\iota\gamma\alpha\lambda\omicron\upsilon\upsilon$ mavult Mein. in Vind. p. 112. || 42. $\kappa\alpha\iota$ $\Sigma\tau\epsilon\pi\alpha\tau\omicron\kappa\lambda$. || $\kappa\alpha\iota$ $\Sigma\omicron\upsilon\omicron\upsilon\lambda\omicron\upsilon\varsigma$ e Palmerii conjectura Cor., coll. Thucyd. 4, 2; $\epsilon\pi\iota$ $\Sigma\tau\epsilon\pi\alpha\tau\omicron\kappa\lambda$. Wesseling. ad Diodor. 12, 60 et Mein. In A syllabae $\tau\omicron\varsigma$ $\kappa\alpha\iota$ $\Sigma\tau\epsilon\pi\alpha$ deletae, et m. sec. postea additae sunt; fort. igitur pr. m. pro $\kappa\alpha\iota$ erat $\epsilon\pi\iota$. || 44. Decem fere litterarum lacuna in A; $\kappa\alpha\iota$ η [$\Pi\alpha\rho\eta$ $\eta\eta\sigma\omicron\varsigma$] conj. Kr. Dein $\pi\alpha\rho\alpha\iota\mu\epsilon\upsilon\eta$ Cor. et Mein. || 48. $\alpha\iota$ delendum. || 49. $\kappa\upsilon\pi\alpha\rho\iota\sigma\sigma\omega\upsilon$ c; leg. videtur $\kappa\upsilon\pi\alpha\rho\iota\sigma\sigma\iota\omega\upsilon$, monente Kramero, idque dedit Mein.

P. 309, 1. « Hoc fere loco in margine n adnotata sunt haec: $\tau\omicron\delta\epsilon$ $\epsilon\gamma\omega$ $\kappa\upsilon\rho\iota\alpha\kappa\omicron\varsigma$ $\epsilon\iota\varsigma$ $\mu\epsilon\sigma\sigma\eta\eta\alpha\kappa\eta\eta$ $\Pi\acute{\upsilon\lambda\omicron\upsilon$ $\epsilon\pi\iota\gamma\rho\alpha\mu\mu\alpha$ $\epsilon\upsilon\delta\omicron\upsilon$ ($\alpha\epsilon\upsilon\kappa\iota\tau\upsilon$ $\iota\tau\iota\upsilon\upsilon\varsigma$, qui est in Bœckhii Corp. Inscr. n. 1323). $\kappa\alpha\iota$ $\nu\upsilon\iota$ $\delta\epsilon$ $\tau\alpha\upsilon\tau\eta\eta$ $\eta\lambda\alpha\tau\iota\omega\mu\epsilon\upsilon\eta\eta$ $\Pi\acute{\upsilon\lambda\omicron\upsilon$ $\pi\acute{\omicron\lambda\iota\upsilon$ $\beta\epsilon\iota\tau\upsilon\lambda\omicron\upsilon$ $\kappa\alpha\lambda\omicron\upsilon\sigma\iota\upsilon$. » KRAMER. || 14. $\kappa\iota\upsilon\alpha\iota\theta\iota\omega\upsilon$ [$\kappa\iota\upsilon\alpha\iota\theta\iota\omega\upsilon$ $\kappa\alpha\lambda\omicron\upsilon\sigma\iota\upsilon$; em. Xyl.; $\kappa\alpha\iota\eta\eta\pi\omicron\lambda\iota\upsilon$ (voluit $\kappa\alpha\iota\eta\eta\pi\omicron\lambda\iota\upsilon$) conj. Falconer (cf. Procop. B. V. 1, p. 367, 10); Kramerus quoque $\kappa\alpha\iota\eta\eta$ urbem, quam Ptolemaeus dicit (3 15), codicis scripturae subesse opinatur. Xylandri emendationem confirmat Dionysius Hal. Ant. Rom. 1, 50: $\acute{\alpha}\pi\omicron$ $\delta\epsilon$ $\kappa\upsilon\theta\eta\eta\omega\upsilon$ $\pi\omicron\upsilon\iota\omega\mu\epsilon\upsilon\eta\upsilon$ $\tau\omicron\upsilon$ $\pi\lambda\omicron\upsilon$ $\nu\upsilon$ $\pi\acute{\rho}\omega\varsigma$ $\tau\eta\varsigma$ $\Pi\epsilon\lambda\omicron\pi\omicron\eta\eta\sigma\upsilon$ $\tau\omicron\upsilon$ $\epsilon\tau\alpha\iota\eta\omega\upsilon$ $\tau\iota\upsilon\alpha$ $\tau\omicron\upsilon$ $\alpha\iota\eta\iota\omega\upsilon$ $\kappa\iota\upsilon\alpha\iota\theta\iota\omega\upsilon$ $\epsilon\pi\iota$ $\tau\omicron\upsilon$ $\acute{\alpha}\nu\alpha\tau\eta\eta\eta\eta\omega\upsilon$ $\epsilon\pi\iota$ $\delta\epsilon$ $\pi\alpha\pi\tau\omicron\upsilon\varsigma$, δ $\nu\upsilon\eta$ $\kappa\iota\upsilon\alpha\iota\theta\iota\omega\upsilon$ $\kappa\alpha\lambda\epsilon\iota\tau\alpha\iota$. || 16. $\omicron\upsilon\tau\iota\lambda\omicron\upsilon$ δ $\Pi\acute{\upsilon\lambda\omicron\upsilon$ codd.; δ $\omicron\upsilon\tau\iota\lambda\omicron\upsilon$ Pletho. || $\beta\epsilon\iota\tau\upsilon\lambda\omicron\upsilon$ Leg. vid. $\beta\omicron\tau\upsilon\lambda\omicron\upsilon$, ut Cor. in not. suspiciatur, et sic Mein. scripsit; $\beta\epsilon\iota\tau\upsilon\lambda\omicron\upsilon$, conj. Kramer, quum sic scribatur in titulo modo laudato ($\beta\iota\tau\upsilon\lambda\alpha$ ap. Ptol.; $\beta\iota\tau\upsilon\lambda\omicron$ hodie). || 19. $\Gamma\epsilon\eta\eta\eta\eta\eta\eta\eta$ $\alpha\epsilon\gamma\eta\eta\eta\eta\eta\eta$. || 24. $\theta\alpha\lambda\alpha\mu\omicron\upsilon\varsigma$ $\theta\alpha\lambda\alpha\mu\alpha\varsigma$ Cor., Mein., probabiliter, quum sic apud ceteros oppidum vocetur. || 29. Leg. $\acute{\alpha}\gamma\alpha\gamma\omicron\mu\epsilon\upsilon\omicron\varsigma$ cum Cor. et Mein. || 29-31. Verba $\kappa\alpha\iota$ $\epsilon\upsilon$ $\Pi\omicron\alpha\iota\epsilon\sigma\sigma\eta$... $\kappa\alpha\iota$ $\tau\eta\gamma\eta\eta\eta\eta$ Strabonis non videri esse censet Meinekius. || 29. $\Pi\omicron\alpha\iota\epsilon\sigma\sigma\eta$ $\beta\eta\eta\eta$, || 31. $\Pi\omicron\alpha\iota\epsilon\sigma\sigma\eta$ $\delta\eta\eta\eta$. || 34. $\Pi\acute{\omega\lambda\alpha\upsilon\alpha}$ Kramer., $\Pi\acute{\omega\lambda\alpha\upsilon\alpha}$ A, $\Pi\acute{\omega\lambda\alpha\upsilon\alpha}$ B, editt. ante Kr. || 37. $\iota\omicron\upsilon\eta\eta\eta\eta\eta$ $\iota\omicron\upsilon\eta\eta$ Eustathius ad Il. 7, 152 p. 743 27 R., editt. ante Kr. || 39. $\mu\epsilon\sigma\sigma\omicron\lambda\alpha\upsilon$ c/h. (?), editt. ante Kr. inde a Casaubono. || 42. $\Phi\eta\eta\eta\eta\eta$ $\beta\epsilon\eta$, editt. ante Kr. || 44. $\pi\acute{\omicron\lambda\iota\varsigma$ $\mu\epsilon\iota\alpha$ $\pi\acute{\omicron\lambda\iota\varsigma\mu\alpha}$ Cor. || 46. $\alpha\iota\sigma\iota\eta\eta$ e Breq. conj. Corayus; $\alpha\iota\sigma\iota\eta\eta$ codd. et Eustath. l. l.; $\tau\eta\eta$ $\mu\epsilon\tau\alpha\zeta\upsilon$ [$\mu\epsilon\theta\omega\eta\eta$ $\kappa\alpha\iota$ $\kappa\omicron\eta\eta\eta\eta\eta$] $\alpha\iota\sigma\iota\eta\eta$ Groskurdus. || 48. $\eta\varsigma$ [$\pi\lambda\eta\eta\eta\eta\eta$] $\pi\acute{\rho}\omega\varsigma$ Groskurd. || 51. $\Phi\eta\eta\eta\eta$ A m. pr., $\Phi\eta\eta\eta\eta$ A m. sec. $\beta\epsilon\eta\eta\eta$.

P. 310, 4. $\epsilon\pi\alpha\upsilon\alpha$ « Malim $\epsilon\pi\alpha\upsilon\alpha$. » Mein. || 5. Quinque fere litterae in A deletae; $\kappa\alpha\lambda\epsilon\iota\sigma\theta\alpha\iota$ suppl. h man. sec. et t, $\epsilon\iota\upsilon\alpha$ $\delta\eta\eta$ Ald. || 6. $\Phi\eta\eta\eta\eta$ editt. ante Kr.; deinde sex fere litterae in A deletae, $\epsilon\upsilon$ $\acute{\alpha}\nu\sigma\tau\epsilon\pi\epsilon\zeta$ habent $\delta\eta\eta$. || 9. $\mu\alpha\chi\alpha\rho\iota\alpha\varsigma$ $\kappa\alpha\mu\alpha\rho\iota\alpha\varsigma$ Bk. || 11. $\delta\iota\chi\alpha\sigma\iota\omega\upsilon\varsigma$ $\kappa\alpha\iota$ $\delta\epsilon\lambda\epsilon\eta\delta\alpha$, monente Palmerio l. l. p. 310. || 15. $\delta\eta$ om. B, editt. ante Kr. Ut recte oratio procedat, $\acute{\omega}\varsigma$, quod est ante $\pi\acute{\rho}\omega\zeta\iota\pi\omicron\mu\epsilon\upsilon$, cum Kr. et Mein. ejiciendum puto. || 18. Decem fere litterarum in A lacuna; $\chi\omega\eta\eta\eta$ habet margo in A agglutinata, nec non $\chi\eta\eta$; $\tau\alpha\upsilon\tau\eta\eta$ legitur in $\beta\eta\eta\eta\eta\eta$. || 19 et 20.

In A lacuna decem, deinde altera lacuna duodecim fere litterarum; η , quod Kr. dedit post $\Pi\acute{\omega\lambda\alpha\upsilon\alpha}$, pro κ potius habendum esse videtur. Supplerunt et cortexerunt viri docti: \dots $\acute{\alpha}\nu\tau\eta\eta$, [$\epsilon\iota\varsigma$ $\delta\epsilon$ $\tau\alpha\varsigma$ $\acute{\alpha}\lambda\lambda\alpha\varsigma$] $\beta\alpha\sigma\iota\lambda\epsilon\iota\alpha\varsigma$ $\pi\epsilon\mu\phi\alpha\iota$ [$\epsilon\iota\varsigma$ sec. man. addidit n] $\Pi\acute{\omega\lambda\alpha\upsilon\alpha}$ $\kappa\alpha\iota$ $\Pi\acute{\omega\lambda\alpha\upsilon\alpha$ $\mu\epsilon\sigma\sigma\omicron\lambda\alpha\upsilon$ $\kappa\alpha\iota$ $\gamma\alpha\mu\epsilon\iota\tau\iota\upsilon$. V. Stephan. v. $\mu\epsilon\sigma\sigma\omicron\lambda\alpha$ et $\gamma\alpha\mu\epsilon\iota\tau\iota\upsilon$, Müller. Dor. 1. p. 95. In B haec leguntur: $\acute{\omega}\sigma\tau\epsilon$ $\tau\eta\eta$ $\Sigma\tau\epsilon\upsilon\eta\eta\eta\eta\eta$ $\epsilon\upsilon$ $\tau\omicron$ $\mu\epsilon\sigma\omega$ $\omicron\upsilon\sigma\alpha\upsilon$ $\beta\alpha\sigma\iota\lambda\epsilon\iota\omega\upsilon$ $\epsilon\tau\alpha\iota\eta\omega$ $\gamma\epsilon\upsilon\eta\eta\eta\eta$ $\epsilon\upsilon$ $\tau\epsilon\upsilon\eta\eta\eta$ $\delta\epsilon$ $\gamma\alpha\mu\epsilon\iota\tau\iota\upsilon$ ($\delta\iota\epsilon$) $\pi\epsilon\mu\phi\alpha\iota$ $\pi\alpha\epsilon\sigma\theta\epsilon\upsilon\eta\eta$ $\epsilon\iota\varsigma$ $\Pi\acute{\omega\lambda\alpha\upsilon\alpha}$ $\kappa\alpha\iota$ $\Pi\acute{\omega\lambda\alpha\upsilon\alpha$ $\tau\omicron\varsigma$ $\mu\epsilon\sigma\sigma\eta\eta\eta\eta\eta$ $\acute{\alpha}\nu\alpha\tau\eta\eta\eta$ $\iota\sigma\eta\eta\eta\eta\eta$ $\tau\omicron\varsigma$ $\delta\omega\eta\eta\eta\eta$ $\pi\omicron\eta\eta\eta\eta\eta$ $\acute{\alpha}\nu\alpha\tau\eta\eta\eta$ $\delta\epsilon$ $\tau\omicron\upsilon$ $\delta\omega\eta\eta\eta\eta$, $\mu\epsilon\tau\alpha\gamma\eta\eta\eta$ $\mu\epsilon\tau\eta\eta\eta\eta$ $\tau\eta\eta$ $\Sigma\tau\epsilon\upsilon\eta\eta\eta\eta$ $\acute{\alpha}\nu\alpha\tau\eta\eta$ $\kappa\alpha\iota$ $\tau\omicron\upsilon\varsigma$ $\delta\omega\eta\eta\eta\eta$ $\epsilon\iota\varsigma$ $\tau\omicron\upsilon\tau\omicron$ $\epsilon\gamma\eta\eta\eta$. In margine autem legitur: $\Gamma\eta\eta\eta$ $\mu\epsilon\upsilon$ $\epsilon\upsilon$ $\tau\omicron$ $\mu\epsilon\sigma\omega$ $\tau\eta\varsigma$ $\chi\omega\eta\eta\eta$ $\tau\alpha\upsilon\tau\eta\eta$ $\kappa\alpha\iota\mu\epsilon\upsilon\eta$ $\acute{\alpha}\nu\alpha\tau\eta\eta$ $\beta\alpha\sigma\iota\lambda\epsilon\iota\omega\upsilon$ $\acute{\alpha}\nu\tau\eta\eta$ $\tau\eta\eta$ $\beta\alpha\sigma\iota\lambda\epsilon\iota\alpha\varsigma$, et deinde: $\acute{\alpha}\lambda\lambda\omega\varsigma$ $\mu\epsilon\tau\alpha\gamma\eta\eta\eta$ $\mu\epsilon\upsilon\eta\eta$ $\tau\eta\eta$ $\Sigma\tau\epsilon\upsilon\eta\eta\eta\eta$ $\nu\omicron\mu\epsilon\iota\sigma\alpha\iota$ $\pi\acute{\omicron\lambda\iota\upsilon$ $\epsilon\iota\varsigma$ $\tau\omicron\upsilon\tau\omicron$ $\delta\epsilon$ $\tau\omicron\upsilon\varsigma$ $\delta\omega\eta\eta\eta\eta$ $\sigma\upsilon\eta\eta\eta$ $\gamma\alpha\gamma\eta\eta$ $\pi\acute{\alpha}\nu\tau\alpha\varsigma$. || 29. $\Phi\eta\eta\eta\eta$ correct. in n, $\Phi\eta\eta\eta\eta$ codd. || 30. $\delta\eta\eta\eta\eta\eta$ $\alpha\epsilon\gamma\eta\eta$; $\pi\alpha\eta\eta\eta\eta\eta\eta\eta$ $\delta\epsilon\eta\eta\eta\eta$; em. Xyl. || 32. Post $\acute{\alpha}\nu\alpha\tau\eta\eta$ Xyl. et aeq. editt. addiderunt $\kappa\eta\eta\eta\eta\eta$; Meinekius $\acute{\alpha}\nu\alpha\tau\eta\eta$ mutat in $\kappa\eta\eta\eta\eta$. Cf. Polyb. 7, 11: $\acute{\omega}\tau\omega$ $\gamma\alpha\rho$ $\epsilon\kappa\alpha\tau\epsilon\eta\eta$ $\tau\omicron\upsilon$ $\kappa\eta\eta\eta\eta$ $\kappa\eta\eta\eta\eta$ $\mu\epsilon\upsilon\eta\eta$ $\epsilon\upsilon$ $\eta\eta\eta\eta\eta\eta$ $\epsilon\gamma\eta\eta$ $\tau\omicron\upsilon$ $\beta\omicron\upsilon\eta$. || 36. $\rho\eta\eta\eta\eta$ addidit Xyl. || 53. Verba $\kappa\alpha\iota$ $\eta\eta\eta\eta\eta$ quae codd. exhibent, in A sec. m. scripta sunt in lacuna totidem fere litterarum; prima manu scriptum potius fuisse $\kappa\alpha\iota$ $\eta\eta\eta\eta\eta$ probabiliter suspicatur Kramerus; idque reposuit Meinekius; $\kappa\alpha\iota$ $\eta\eta\eta\eta\eta$ [$\kappa\alpha\iota$ $\eta\eta\eta\eta\eta$] $\kappa\alpha\iota$ II. dedit Corayus.

P. 311, 3. Post vocem $\acute{\alpha}\nu\alpha\tau\eta\eta\eta\eta\eta$ quaedam excidisse patet; $\epsilon\lambda\theta\omega\upsilon$ $\epsilon\pi\iota$ $\epsilon\pi\eta\eta\eta\eta$ e Casaub. conj. suppl. Cor. et Mein. || 25. $\epsilon\kappa\alpha\tau\omicron\mu\epsilon\upsilon\eta$ A m. pr. || 28. $\mu\epsilon\sigma\omega$. Kól.] $\mu\epsilon\sigma\omega$ $\eta\eta\eta\eta\eta$ $\kappa\omicron\lambda\pi\omicron\varsigma$ δ $\tau\eta\varsigma$ $\nu\upsilon\eta$ $\mu\epsilon\upsilon\eta\eta$ glossa in marg. A m. sec. et in g. || 38. Ibi in marg. A m. sec. et in g legitur: $\tau\omicron$ $\tau\omicron\upsilon$ $\mu\epsilon\iota\lambda\eta\eta\eta$ ($\eta\eta\eta\eta\eta$ g) $\delta\eta\eta\eta$. || 49. $\acute{\alpha}\nu\alpha\tau\eta\eta$ $\delta\iota\alpha\eta\eta\eta$ $\epsilon\pi\iota$ $\tau\eta\varsigma$ $\kappa\upsilon\eta\eta\eta\eta\eta$ $\pi\acute{\rho}\omega\varsigma$ $\nu\omicron\tau\omicron\upsilon$ codd.; ex Epit. em. Cor.

P. 312, 1. $\epsilon\kappa\alpha\tau\omicron\mu\epsilon\upsilon\eta$ $\epsilon\delta\delta$.] $\chi\lambda\iota\omega\upsilon\upsilon$ $\epsilon\delta\delta$. m. confusus χ et $\gamma\eta\eta\eta$. || 4. $\kappa\alpha\tau\alpha$] $\kappa\alpha\iota$ Cor., recte, ni fallor. || 9. $\epsilon\gamma\eta\eta\eta\eta\eta$ $\delta\eta\eta$ Ald.; $\epsilon\gamma\eta\eta\eta\eta\eta$ conj. Grosk. || 10. « $\sigma\tau\alpha\delta\iota\omega\upsilon$ $\kappa\alpha\tau\eta\eta\eta\eta\eta$, $\epsilon\iota$ σ pr. m. supra κ add., A; $\delta\iota\alpha\eta\eta\eta\eta$ om. g; $\sigma\upsilon$ δ , $\delta\iota\alpha\eta\eta\eta\eta$ $\kappa\alpha\iota$ $\pi\epsilon\eta\eta\eta\eta\eta$ δ (sed priores duae voces expunctae videntur) et editt. At Groskurdus de distantia inter Tænorum et Corycum h. l. agi recte statuens, numerumque $\delta\iota\alpha\eta\eta\eta\eta$ a Strabone profectum non esse suspicatus (id quod confirmari videtur ipsa codicis A scriptura, ex qua reliquae omnes manarunt), $\delta\iota\alpha\eta\eta\eta\eta$ valde probabiliter conject. coll. p. 475 ed. Cas. (p. 408, 21 Did.) » KRAMER. Itaque $\delta\iota\alpha\eta\eta\eta\eta$ pro $\delta\iota\alpha\eta\eta$. scripsit Meinekius, haud recte. Verborum $\sigma\tau\alpha\delta\iota\omega\upsilon$ $\delta\iota\alpha\eta\eta\eta\eta$ lenissima correctio offertur $\sigma\tau\alpha\delta\iota\omega\upsilon$ [$\epsilon\upsilon\eta\eta\eta\eta\eta$]. Porro quum a Crela ad Tænorum navigatio ducentis minimum stadiis longior sit quam ea quae est ad Maleas: Strabo, quum hanc (quae reapse est circiter 500 stadiorum) 700 stadiorum esse dicat p. 408, 21, illam jure suo dicere potuit stadiorum esse 950. || 12. $\acute{\alpha}\nu\alpha\tau\eta\eta$] $\pi\epsilon\eta\eta\eta\eta\eta$ $\nu\epsilon\mu\eta\eta\eta$ $\Psi\eta\eta\eta\eta$; nam sic urbs apud ceti. nominatur; $\Gamma\eta\eta\eta$ m. sec. A., recte. || 16. $\acute{\alpha}\nu\alpha\tau\eta\eta$] $\acute{\alpha}\nu\alpha\tau\eta\eta$ $\delta\epsilon\eta\eta\eta\eta$, $\acute{\alpha}\nu\alpha\tau\eta\eta$ Cor., ut supra. || 17. $\delta\iota\alpha\eta\eta\eta\eta$ $\kappa\alpha\iota$ $\tau\eta\eta\eta\eta\eta$ $\sigma\tau\alpha\delta\iota\omega\upsilon$] « Syllabae $\sigma\alpha\eta\eta\eta\eta\eta$ $\sigma\tau\alpha$ in A perierunt, sed sec. m. restitutae sunt, simul tamen $\gamma\eta\eta$ $\tau\eta\eta\eta\eta$ illidem sec. m. additum: etenim quum is qui codicem illum resarsit, h. l. non inveniret in exemplo suo quod poneret, dubius hæsit quomodo lacunam compleret: inde δ est in B, $\tau\eta\eta\eta\eta$ in no Ald. Sed $\tau\eta\eta\eta\eta\eta$ magis convenit et magnitudini lacunae quae est in A, et locorum distantiae. » KRAMERUS. At 240 stadia in antecedentibus Strabo usque ad Gythium pertinere dixerat, quod deum pacto eundem stadiorum numerum de novo usque ad Eurotam pertinere dixerit? Nostro loco orae longitudo

- quæ est a Gytbio ad Enrotam notanda erat; quæ quum sit fere 74 stadiorum, dubium non est quin pro Cδ' (204) legendum sit οδ' (74). In codice A fuerit διακ. τασα-
ράχοντα, sed recte alter horum numerorum ex alio codice in τασάρων correctus est. || 28. Μεσσάων... Θόρναχα om. BEI Pletho; in margine tamen habet ε usque ad vocem τόν; eadem sic in ordinem verborum recepit q, spatio vacuo post τόν relicto. || 29. ἀλλὰ add. Cor. || [Θόρνα]χα. Inclusa, quæ in A perierunt, suppleta e conj. Mein.; Θάρχα (grammaticum) suppl. Kr. || 34. ἥρω;] ἱππους ex II. ε, 392 editt. ante Kr. inde a Xyl. || 32-47. Verba παραδείγματι... Συμίας a Strabone aliena esse censet Mein. || 42. ἤλον... ἤλ] ἤλιον... ἤλι Epit. Cf. Apollon. Dysc. de pronom. p. 372, Eusth. ad II. ε, 416 p. 566, 35 R, II. ε, 266, p. 984, 22. || 45. τὸ ἐριον add. Cor. || 50. Quattuor fere literarum lacuna; οὐ suppl. A man. sec. in marg. agglutinato; quod hinc habent cghino; al suppl. Cor., Mein.; al ἄλλαι conj. Kr.
- P. 313, 3-6. Verba καὶ Σοφοκλῆς... θεοῦ ej. Mein. || 16. λαίμενοι να (α ex parte deletum)... λίμενον A; perierunt quindecim fere literæ; pro λίμενον scriptum εὐλίμενον in Bno. Müllerus (Dor. I, p. 49) conj.: Δαί μὲν δ[υχρῶματι, Ἐπιδαύρω (vel Γυθείω) δὲ ἐμπορίῃ διὰ τὸ εὐλίμενον. Quæ lacuna spatium longe excedunt. Kramerus, neglectis literis ωι, conj.: Δαί μὲν να[υστάθμω] διὰ τὸ εὐλίμενον, addens in ωι fort. latere ὤς. Nescio an in λαίμενοι confata sit vera lectio Δαί μὲν cum corrupta ἐλίμενω. || 17. Αἱ γὰρ] Αἱ τοὶ codd.; em. O. Müller I. I. Inter πολε et γὰρ quindecim fere literæ in A absumptæ; super πολε sec. man. additæ literæ μι; unde πολεμι in gi, πολεμίους in h. Müllerus I. I. supplevit πολεμίους ἐπιταχισμῶ· ταύτην] γὰρ; Kramerus: πολέ[μους· τοῖς πολεμίους] γὰρ. Meinekius: πολέ[μους ὁρμη-
τηρίῳ· καὶ] γὰρ. || 18. Φαραί, Groskurd.; Φερέα Bno, Φαραί celt. codd.; Φάριδ conj. O. Müller. Post δ quindecim fere literæ in A pessumdatae. Müllerus I. I. conj.: δ' [εἰς συνόδους]; Kramerus: δὲ φρουρίῳ, μάλιστα; Meineke: δ' [ἀρχαίῳ, κλισίῳ]; Curtius Pelop. 2, p. 309: δὲ [ταμείῳ fere literæ]. Ex quibus κλισίῳ in nostra edit. addi velim. Quamquam totam rem in meris opinionibus repositam esse patet. || 19. ἐκτὸς Mein.; ἐντὸς codd. Sequitur post e literam in A quindecim fere literarum lacuna, in qua quid scriptum fuerit sciri nequit. [Βοταῖς δ' ἐμπορίῳ] proposuit Curtius. || 21. ἀρχαίων] ἀρχῶν Cor. || 22. Verba καλεῖσθαι δὲ ἔλδω-
τας, quæ hoc loco ferri nequeunt, post v. Ἐλος (lin. 25) ponenda esse probabiliter censet Kramerus. || 50. καὶ ej. Cor. || 52. καὶ inclus. Cor.; ej. Mein.
- P. 314, 16. ἀρχῇ] παραχῇ Cor. || 18. ἀπαστερημένου ταύτην πᾶσαν Cor. || 29 sqq. Inclusa in A una cum membrana perierunt. || 34. ἀποδίδεται] ἀποδίδεται bene Cor., Mein. || 35. Quum tredecim fere literæ exciderint, Meinekius supplendum proponit: ἐκπεσόν[τα διὰ φόνον τῆς] οἰκίας. || 37. ἐμβαλοῦσης malim cum Cor. et Mein. || 45. πολε-
μίους m, ut vid., et correct. n; πολέμους celt. codd. || 48. μυρίοισι νόμασι e conj. Cas. et Valckenarii (ad Eur. Phœn. 248) Tsch.; μυρίοισιν ἄμμασι A, μυρίοις ἄμμασι B. || 49. ποίμνασιν e conj. Valckenarii Tsch.; ποίμνισιν codd. Deinde εὐδοτάτην, codd.; em. Cor. || 53. γαίης Mein.; φαύλου Casaub.; φύλου ABI, φύλον cy, φύλον no, οἴλου et supr. αλου h, ἤλου i.
- P. 315, 2. μαίζονα codd. || 8. ἐπιδαλατίας BI; fort. ἐπιθα-
λαττιδίας leg. esse putat Mein. || 11. πρόσω δὲ] Hæc sana esse non videntur; διχ δὲ βάντι conj. Mein. || 12. κάθηται] καλεῖται Mein. || 13. ὁμορεῖ no; in A ὁμο literæ perierunt, uti οὐς literæ in lin. 14. || οὐδὲ in codd. omisum addidit Casaub. || 16. Inclusa exciderunt in A; διὰ μέσον βεῖ ghi. || 17. Quinque vel sex literæ in

A absumptæ; καλουμένην habent δκνογι. || 18. Sex fere literæ desunt in A; διαβάντι δὲ τὸν i; γὰρ pro δα dedit Kr. In δκνογι legitur διαβάσι δὲ τὸν. || 19. Ante ων sex fere literæ desunt; εἰτ' ἡ τὸν Φηρῶν ἐπαρχία ἄτασσα etc. sec. m. in ogt; τὸν [Ἐπαι]ῶν conj. Kr.; τὸν [Κανυώ-
ν]ων Curtius; τὸν [Ἀσκραε]ῶν Mein. || Μεσσαίων Mes-
seniorum Guarinus, Μεσσηνίων Grosk.; Μινυῶν Kr. et Curtius; Μακιστίων Mein. || 20. Desunt sex fere literæ in A; εἰθ' ἐξῆς ἡ Πισατίας hi. || 21. Lacuna expleta in h. || 27. ὁ καίτας] καίτας Ald. || 32. κορυφήν τινα BI. Ald. || 40. Inclusa exciderunt in A. || 42. καλὰ] δῶρα ex Odyss. φ, 13 Coray. || 44. ἐπανεγχε Cor.; ἐπήνεγχε codd. || 46. Ὀρσιλόγοιο B ex correct., uti nos legimus in Odyss.; Ὀρσιλ. habet etiam Eustath. ad Odyss. I. 1. et Pausan. 4, 1, 3. 30, 2. || 47. τῆς Φήρης ej. Mein.; recte. Dein: ἡ μέρος τὴν τῆς Μεσσηνίας margo n, Cor. || 49. ζέηνος Xyl., κοινῶς codd.

- P. 316, 14. οὐδὲ Kr. addit e Plethone; μὴ οὐσης] μηνυού-
σης Agh; μὴδ' οὐσης A m. sec. et Bino Cor. || 16. Sex fere literarum lacuna in A; δοκαῖ γὰρ συμπίπτει Bno; pro γὰρ Kr. et Mein. malunt δα. || 17. Octo fere literæ in A exciderunt; αὐ[τὸν χρῆσθαι] conj. Kr. || 18. Octo fere literæ in A exciderunt. ἔξουσιq habent Bno. Dein pro τιον editt. exhibebant ἐναντίον; Kramerus leg. βάλτιον. quod rec. Mein. || 19. Circiter octo litt. in A lacuna; καὶ Πύλου suppl. Bno. || 20. Ejusdem spatii lacuna, expleta in Bno. || 21. « Inter στρα et λίας duodecim fere literæ inter-
ciderunt in A, sed μετὰ δὲ Ma sec. m. additum. Inde post στρα spatium vacuum relictum in ch. Ceterum ultima hæc sana esse non videntur, ac si βάλτιον supra scriptum fuerat, ἡ μὴδὲν seu ἡ μὴ hic fortasse legen-
dum fuerit. Sed hæc omnia incertissima. » KRAMER. Quo pacto Kramerianis supplementis locus sanetur et proba-
bilis aliqua emergat sententia, ego non assequor. Lo-
cum jam corruptum fuisse in codice A lacunis nondum mutilo, suspicor. Groskurdus ingenio indulgens sensum loco restituere tentavit ita: [Ἀλλὰ καὶ τὸ τῆς Ἀσπιδαι-
μονος ἐπιθετο, ἡ κοίλη, οὐκ ἐὰν τὴν χώραν δέχεσθαι·]
δοκαῖ γὰρ συμπίπτειν τοῦτο τὸ [τῆς πόλεως] τοῖς τῆς
χώρας ἐπιθέτοις ἀν[οικείας], εἰ μὴ, νῆ Δία, ποιητικῇ τις
τοῦτο συγχωρήσει ἔξουσιq· [ὅτι δὲ, καθάπερ προεῖρηται,
ἡ Μεσσηνία τότε μέρος τὴν τῆς Λακωνικῆς καὶ τεταγμένη
ὑπὸ Μενελάω ἐξ αὐτοῦ τοῦ ποιητοῦ δαί τεκμαίρεσθαι·]
ἐναντίον γὰρ τὴν Μεσσηνίαν [κοινωνοῦσαν τῆς στρατείας
μήτε] μετὰ τῆς Λακωνικῆς ἡ Πύλου τῆς ὑπὸ τῶ Νέστορι,
μήτε δὲ καὶ αὐτὴν τάττεσθαι ἐν τῇ Καταλόγῳ [ὡς] μὴδὲν
κοινωνοῦσαν τῆς στρατείας.

- P. 317, 10. Decem fere literæ in A exciderunt; lacunam explev. Kr.; supra ἤρου sec. m. scripsit nou; unde καὶ...
nou in cgh; καὶ τοῦτον (τοῦτο Ald.) τοῦ τόπου habent
δκνοf Ald.; καὶ γὰρ τοῦτον τοῦ ποιητοῦ dedit Cor. || 11.
Duodecim fere literæ in A absumptæ; οὐ παροπτέος ἐνέ-
φην suppl. δκνοf. || 12. Ἀσίνης] « Oppidi nomen
quum ex parte exciderit in A, syllabæ ανῆς modo su-
persunt a pr. m.; inde Ἀσίνης sec. m. in scheda agglu-
tinata, quæ simul γρ. ἀπὸ Ἀσίνης add. in margine;
Ἀσιανῆς est etiam in h. » KRAMER. Ego literas ανῆς, quæ
in A leguntur, infelici conjectura in Ἀσιανῆς (quod
nihil est) et deinde in Ἀσίνης; mutatas esse censeo.
Nam Asine oppidum (ad hod. Tolon portum) a Nau-
plia nonnisi 50 stadia, si juxta oram processeris, distabat
(Cf. Strabo p. 320, 50: Ἔστιν αὕτη, sc. Asine, κώμη
τῆς Ἀργείας πλησίον Ναυπλίας), adeoque ad intimum
sinum Argolicum erat positum. Quo igitur pacto Strabo
dicere potuit ab Asine initium esse sinus Hermionici?
Porro quum Strabo dicat: εἰτ' (post Naupliam) ἄλλα
χωρία καὶ ἐφεξῆς ὁ Ἑρμιονικὸς κόλπος, num probabile est
ista ἄλλα χωρία in brevissimo paucorum stadiorum spa-

- ciunt versus choliambicos, momente Meinekio. || 46. μέντοι μὲν τὸ codd.; em. Cor., qui deinde addidit καὶ. || 49. τε quod om. B, ejiciendum, momente Kr.
- P. 326, 7. δεκτίον] λεκτίον codd.; em. Casaub. || 8. φράτα] « An φλεβία? » Mein. || 10. φασι] φησι Bl. || 15. ὀκπεσούσαν] ὑποῦσαν bene Cor. et Mein. || 16. λυκο-λίθω *agħno*, λυκολίθω c Cor.; λυκῶν λίθων Mein., addens fort. praestare λυκοῦ λίθου. || 17. Παρνασὸς *αBh*, Tzsch., Cor. || 19. Κρισσαῖος codd. || 21. τῆς Βοιωτίας Mein. || 23. Post vocem δέ, quam om. *gh*, nonnulla excidisse apparet; καὶ Σικωνίας πρὸς ἑσπέρην ὑπέκειται δὲ etc. Tzsch., Cor.; Σικ. πρὸς ἑσπέρην, [πρὸς ἑω] δὲ ὑπέρη. Groskurd., quae non satisfacere recte monet Kr. 25. ἀπὸ τῆς] καὶ τῆς Pletho, Cor. || 33. περὶ] παρὰ *acgh* Cor.; ἐπὶ conj. Kr., recte. || 39. τῶν Παγῶν B. || 40. Ὀλμῖαι *agħ*. || 43. δὲ om. codd. || 44. Κρομμυνία *BElg* et similiter lin. 49 et 51.
- P. 327, 1. ἐν ᾧ [τὸ] τοῦ Cor. || 8. Ἀσίας] Ἀσίας suspicatur Cor. || 10. Κορίνθιος *Bgh*, Eustath. ad II. β, 607 p. 301, 39. Idem supra Κορίνθος notatur in ac. || 24. ἐγένετο *kino* et B m. sec., editi; pluralem tuetur Kr. || ἐν ἄλλοις] « Fort. « εἰς ἄλλους. » Mein. || 37. ἐωράκαμεν no. || 40. ἀφίκεται Cor.
- P. 328, 1. τορεύματα *acgh*; παμπλήθῃ i; ὀστράκινα τορεύματα παμπλήθῃ Cor. Vocem τορευμάτων glossam fuisse explicandum χαλκωμάτων, suspicatur Kr.; asterisco locum notat Mein. Ni fallor, legendum est τροχλημάτων. || 9. κατορθωμένων Cor., Mein. || 16. πάντες] « An παίζοντες? » Mein.; ἐπάντη καὶ ὀρρ.? || 22. Εὐφρόνιος] Εὐφρόνιος apud Hephæstion. De metr. 15, 59, adeo ut alterutro loco corrigendum sit; Εὐφρόνιος ap. Strab. scripsit Mein. || 26 et 28. Κηλ. Κοιλ. Ald. || 29. διαρρέων τὴν Σικωνίαν Grosk., praestat παραρρ. τὴν Σικωνίαν, e conj. Corayi. || 40. Αἰγιαλὶς Mein.; deinde Cas. conj. leg. ἀνέφικεν ... Δημήτριος.
- P. 329, 6. τῶν μετ.] τὴν μ. *ino* Cor. || 10. Παρνασσὸν B, Παρνασσὸν celt. codd. || 13. Τριχόρυνθον h, Τριχόρυνθον Mein. || 26. Αἰγιαλίας *Bh*. || 28. μετὰ] κατὰ k. || 44. Ὠγύγου, et supr. λυ, *ah*; Ὠγυγούλου c, Ὠγυγούλοι g, Ὠγυγούλου i; Ὠγύλου n, sed γ supra λ add. m. sec.
- P. 330, 1. συνιόνσαι no Cor., recte. || 3 τινὰς] τὰς λοιπὰς Pletho. || 4. συνελθ.] συνεστώσης conj. Curtius Pel. 1, p. 451. || 7. δ] ὅν velim. cum Grosk. et Mein. || 8. οἱ [ἐν Ἀσία] Ἰωνες conj. Grosk. || 18. βασιλεία ante καθιστάσιν add. *Bhgl*. || 29. ἑστέχαι] « Fort. ἑστέχην vel ἑστέχοι. » Mein. || 44. Verba Ἡσίοδος ... Θεαταλικῆς ejicienda videntur Meinekio. || 46. δὴ] καὶ πάντε] ἔτη, e Casaub. conj. Cor., coll. Polyb. 2, 43. || 49. Ἀρνάριον] Αἰνάριον p. 332, 26; Ὀμάριον Cor., Ἀμάριον e Welckeri (Cycl. 1, p. 128) et Kr. conj. Mein.
- P. 331, 2. Lacunam notarunt Kr. et Mein. Postλευθερωθέντας in *agchikn* et in editi. legitur: καὶ μετ' ὀλίγα vel ὀλίγον (sc. Strabon dicit); quae sunt brevioris. || 4. Ἑρμιῶν] Ἑρμιῶν Pletho, Cor.; Ἑρμιῶν inter versus add. n. || 4. Μεγαλόπολις Bl. || 5. προσετέθησαν o Cor. || 13. εἶτα ... γνωρίζεσθαι ej. Mein. || 24. Πέτρος add. et deinde Μέλως tanquam ex antec. μέγας ortum om. e Casaub. conj. Corayus, recte probante Kramero. Curtius Pelop. 1, p. 428. vulgatum tueri vellet coll. Dionys. Per. 416 et Callimacho hymn. in Jov. 22, ubi Melas quidam inter Arcadiae fluvios memoratur; at num Melas iste etiam ad Achaiaem pertineat, non constat; contra liquet Strabonem ad verbum fere exscripsisse locum Herodoti 1, 145: ... καὶ Ἐλίκη (ἐς τὴν κατέφυγον Ἰωνες ὑπὸ Ἀχαιῶν μάχῃ ἑσσωθέντες) καὶ Αἰγίον καὶ Ῥύπες καὶ Πατρές καὶ Φαρεῖς καὶ Ὠλινός (ἐν ᾧ Πέτρος ποταμὸς μέγας ἐστὶ) καὶ Δάμη etc. || 32. δ add. Kram.; ἀπέχει]
- ἀπέχον B (?) et editi. ante Kr. || 41. οἱ om. *αBgh* Ald. 45. τε] δὲ codd.
- P. 332, 4. καὶ] ἢ Cor. || 9. Αἰγίου] Αἰγίου *cyhi*, Ald. no Cor., Αἰγίων B, ex correct. || 16. πόλιν] χώρον Pletho idque res postulare videtur; quare rec. Tzsch., Cor. Mein. || 23. Ὀλένου editi. ante Kr. || 24. Κρατύνια codd. em. Perizonius ad Elia. V. H. 13, 6. || 26. Αἰναρ. p. 330, 49. || 35. Φαρεῖς no, Tzsch., Cor., recte, ut verba καὶ Αἰσχύλος ... Ῥύπες et lin. 40. καὶ τὸ Ἀντίριον recte ej. Mein.
- P. 333, 9. Φαρεῖς Pletho. Tzsch. Cor. || Φαρεῖται] Φαρεῖται ap. Pausan.; idque h. l. rec. Mein.; Φαρεῖται e Steph. legi voluit Sylburg. || 14. χῆλοι] τράκοντα conj. Cor. coll. p. 288, 50; rec. Mein. || 18. « Inde a τὴν γούνατον prima manus denuo incipit in A; simul inde ab loco foliorum margines eo quo supra diximus, m. lacerati sunt ac post resarti. » Kr. || 27. Μεγαλόπολις B. || 28. Μεγαλόπολις codd., sed λη supra lo pr. m. add. A. || 38. αὐτῇ] αὐτῇ Mein. || 40. Κύνθη *Achimo*. || 41. Ἀλφείας codd.; em. Cor. || 44. Decem fere litt. lacuna in A; rec. m. insertum est καίμενον, quod habent etiam m. f. μέγιστον supplendum conj. Kr.
- P. 334, 6. ἀπέραιον] ἀπέραιον *kno*, sec. m. B, Ald. πενήκοντα] πάντα conj. Müller. Dor. 2, p. 439, probante Groskurdio nec non Curtio (Pelop. p. 216); natum esse ex A' conj. Kram. || 14. Ἀνίαν] Ἀρκαίαν conj. Penzel et Grosk. || 16. ἡθμοῖς] ἰσθμοῖς *acgh*, ἰσθμοῖς m; εἰσθμοῖς conj. Tzsch. ex Hesychio: εἰσθμός, εἰσθμός ὕδατος στενὴ, ubi εἰσθμός et similiter εἰσθμός ap. Strab. leg. esse putat Dindorf. in St. Thes. s. v. 19. καὶ εἰς τὸν Ἀλ. editi. ante Kr. || 21. παρὰ A; περὶ celt. codd. || 22. ὑπὸ τὸ [Χάον] ὄρος conj. Mein. in Vind. p. 127, collato Pausan. Cor. 24, 7. || 51. κίεον Kr. dedit ex Epit. || Ἀγραῖον] e Cor. conj. Kram. et Mein.; Ἀγαῖον *Abko* Epit., Αἰγίον editi. ante Kr. Servandus erat Ἀγαῖον, quod ex eodem Ephoro, quo Strabo utitur, habet etiam Nicolaus Dam. fr. 38 (F. H. t. 3, p. 376).
- P. 335, 5. τὴν Μεγαρίδα] καὶ τῆς Μεγαρίδος τὸ πλεόν Pletho. Post haec verba ponenda sunt quae leguntur lin. 7 et 8 ὥστε τὸν... Κορίνθιον, momente Du Thellio. || 8. Novem fere litt. in A lacuna, quae sec. manu non est expleta; τῶν Βοιωτῶν habet h, τῶν Μεγαρίων *ghkno*; articulum sustulit Kram. || 9. λεκτίον νῦν exhibent *cbhkno*; at in A lacunae spatium tot litterarum vix capax; quare λέγωμεν proposuit Kr., λεκτίον, misso νῦν, scripsit Mein. || 11. καὶ τὰ] ἐπὶ τὰ codd.; em. e conj. Mein. in Vind. p. 128. || 16. Quae sequuntur per totum hunc locum lacunae in A sec. manu non sunt expletae; καὶ σφόδρα suppl. Grosk.; καὶ οὕτως Mein. || 18. Manca explevit Grosk. || 19. Lacuna 20 fere litterarum. ταινόμενα ἐπὶ τὸν κόλπον suppl. Kr.; ποιούντα τὸν κόλπον τὸν suppl. Mein.; in quibus probamus τὸν articulum ante Ἑρμ., verum ποιούντα istud a re alienum fuisse; τῆς Μεγαρίδος ἐπὶ τὸν κόλπον suppl. Grosk. || 21. Supplevit Grosk. || 22. Suppl. Tzsch. Pro φῆν sec. m. scriptum εἶπεν; unde εἶπεν in *deghino*. || 23. Lacuna expleta in *bno*. || 24. ποιεῖται τὴν suppl. Kr. || 25. Κρίσαν κ. Grosk.; αὐτὸν mavult Kram., quum sex fere literae in A excidisse videantur. || 26. Κρισσαῖαν suppl. Grosk.; ταύτῃ proposuit Kramerus. Ceterum Meinekio totum hunc locum ita efformavit: νομίζει δ' οὐδ' ἂν κλεινίσσασθαι οὕτως] τὴν ῥόνα τὴν ἀπὸ Σουνίου μέχρι [τοῦ Ἰσθμοῦ] ὥστε μεγάλην] ἔχειν ἐπιστροφὴν, εἰ μὴ προστῇ τῇ [ῥόνι ταύτῃ καὶ] τὰ συνεχῇ τῷ Ἰσθμῷ χωρὶς τὰ [ποιούντα τὸν κόλπον τὸν] Ἑρμιονικὸν καὶ τὴν Ἀκτὴν ὥς εἰς αὐτὴν οὐδ' ἂν τὴν ἀπὸ τῶν Κρατυνίων ἐπὶ τὸν Κορίνθιον κόλπον ἔχειν τινὰ τοσαύτην ἐπιστροφὴν ὥστε καλαινέσθαι κολποειδῶς καθ' αὐτὴν, εἰ μὴ τὴν] Ῥίον καὶ τὸ Ἀντίριον

- συναγόμενα εἰς στενὸν [ἐποίει τὴν] ἔμφασιν ταύτην· ὁμοίως δὲ καὶ τὰ περιέχοντα] τὸν μυθόν, εἰς ἃ καταλήγειν συμβαίνει τὴν [ταύτην] θάλατταν. || 32. ἐπὶ μικρὸν] ἐπιμικτον codd.; e Casaub. conj. em. Cor. || 36. [τόσον. Tres litt. in A exesae; τοσούτον legitur in M. || 37. Πηγὰς] Παγὰς Cor. || 40. δὲ add. Mein.
- P. 336, 1. 'Ακτῇ] Leg. vid. aut 'Αττικῇ aut ἀκτῇ δ' ἐστὶν [ἡ 'Αττικῇ]: hoc dedit Mein. || 18. Lacunam sic explevit Groesk.; malim cum Meinekio: ἀναλα[βόντας τὰς χώ-
ρας ἀπὸ τῆς παραλίας. || 20. 'Αττικῆς] = Fort. ἀκτῆς. = Mein. || 21 et 26. Συρ. B. || 26. ὃν post ὠηλόν add. Cor. et Mein. || 44. τούτους] αὐτοὺς Bkno. || 48. 'Ιά-
νας] 'Ιωνες codd.; em. Xyl. || 51. καὶ περὶ τῶν ὄρ. Bdk.
- P. 337, 8. διότι] ὅτι Bkno. || 18. [τῷ δὲ] Λύωμ est in acghino; at superest in A littera α ante Λύωμ; [εἰτε] supplevit Mein. || 20. νέμων] Litera μων in A sec. m. suppletas sunt; νέμει Meinekios. Idem in Vindiciis p. 130 locum hunc a poeta fortasse ita scriptum fuisse putat:
- ἔμοι μὲν ὄρισεν πατὴρ
ἀκτὰς, ἀπελθεῖν τῆσδε γῆς [προσιεπέρους]
πρὸς δαίτα νέμας, εἴτα [δευτέρω] Λύωμ
τὸν ἀντιπλευρον κῆπον Εὐδόκῃς νέμειν.
21. ὁμαλὸν B; ὁμαλὸν, sec. m. supra scripto λον, A; ὁμαλὸν Bkno Ald.; ὁμαλὸν h, ὁμαλὸν c, ὁμαρὸν i, ἀνό-
μαλὸν Tzsch., ὁμαρὸν Cor. || 35. παροξυνόντων g Cor., Mein. || 45. μέχρι καὶ νῦν h Cor. || 51. 'Ερετριεῖοι ἐπ (?) edit. ante Kr.
- P. 338, 1. Συρ. B. || 3. Decem fere litterae in A exciderunt; κατὰ Κρίσαν recens manus in A adscripsit, idque inde praebent kno et ex correct. B; in hoc pr. m. habes: διείργουσα δὲ τὴν Νισαίαν ἀπὸ τῆς Κρίσης τῆς 'Αρχιονίδος καλουμένης. Mannertus (Geogr. t. 8, p. 153) suppleri voluit κατὰ Κρέουσιν, probantibus Du Theilio et Groeskurdio; κατὰ τὰς Παγὰς suppl. Kram. || 9. καθάπαρ... κείται πλοῆς non esse Strabonis putat Mein. || 14. Σκιρὰς A. || 16. ἐπισκίρω A, ἐπισκίρω gl, ἐπισκίρωσιν no, ἐπισκίρωσις o m. sec.; ἐπὶ Σκίρα Cor. || 17. δὲ Cor.; δὴ codd. || 19. Εὐρύλοχου] Εὐρύλοχου codd.; em. Tzsch. || 23. ὑπαρξί.] Leg. ἐπαρξάντας e conj. Cor. || 29. Σαλαμῖνα] 'Ελευσίνι codd. Verba Βώκαρος.... καλούμενος non esse Strabonis suspicatur Mein.; certe verba ὁ νῦν B. x. glossatoris fuerint. || 36. ἄγειν] ἄγε aEch; ἄγε τρισκαίδεκα Eustath. ad II. β, 557 p. 284, 41. || 41. αὐτοῖς] τοῦτ' Pletho; αὐτῷ Groesk. || 47. Lacunam, quae est in A, unus explevit h.
- P. 339, 4. σκῆψασθαι] χρῆσασθαι no. || 5. αὐτοῖς ante οὕτως add. Bk (??), edit. ante Kr. || 6. ἄγεν δυοκαίδεκα νῆας Ald.; δώδεκα ἄγε νῆας Eust.; verba ex τε Πολ. etiam Pletho om. || 22. 'Ελευσίς gh Cor., Mein. || 33. Φαρμακοῦσαι B, m. pr., et l; Ald. || 36. κορυθαλὸς codd. prae-
ter B et Plethonem; Κορυθαλὸς Bcgkino. || 38. λήμνη] λι-
μένα codd. (sed in A litt. ἐνα m. sec. scriptae); e Cas. conj. em. Cor. || 45. στομίω] Mirum hoc, sive verbum sive rem spectaveris; Ισθμῶ proposuit Meinekios. Legem: στομίω δὲ μικρῷ τὴν εἰσόδον ἔχοντας ὀκσιπτόσιν αὐτῷ λιμένες τρεῖς. || 46. ἔχων] ἔχον, et supr. ἐστὶν, h; ἔχον ἐστὶν i.
- P. 340, 20. καὶ τὸ περὶ τῆς τριαίνης ἔχει τι σημεῖον codd.; ἔχει in ἐκεί mutavit Gronov., probante Corayo.; ἐκεί ἐστὶ σημ. conj. Kr.; ἔχει μὲ σημεῖον conj. Groesk.; τὸ πε-
ριττῆς τριαίνης ἐκείθι σημεῖον, Meinekios, quod perplecti. || 24. Octo fere litterarum lacuna in A; τόπον supple-
vit g m. sec. et dno; τὴν χώραν conj. Kr.; ἔδρουν Mein. || 25. Undecim fere litt. lacuna; ἐστὶ κτῆμα supplevit B; ἐστὶν λαρόν conj. Mein. || 44. ἐπὶ] sic Mein.; εἰς codd. || 45. Inclusa, quae in A perierunt, supplevit Groesk. || 46. = Inter 'Ολύμπιον et δὲ τὸ decem fere litterae interci-

- derunt in A, nec restitutae sunt, sed sec. m. in marg. add. καὶ αὐτὸ τὸ 'Ολύμπιον: inde καὶ τὸ 'Ολύμπιον καὶ αὐτὸ τὸ 'Ολύμπιον gnohi (in ultimis duobus tamen αὐτὸ deest); καὶ αὐτὸ τὸ 'Ολύμπιον, omisissis καὶ τὸ 'Ολύμπιον, Bk edit. Haud improbabilliter Groesk. conj. : καὶ τὸ 'Ολύμπιον (ἐστὶ δὲ ταῦτ' τὸ 'Ολύμπιον). Sed 'Ολύμπιον valde suspectum, ac videtur 'Ολύμπιον scrib. esse; similiter apud Vellejum quoque (1, 10) *Olympicum*, quod cod. exhibet, diu in *Olympieum* est mutatum. = KRAMER. καὶ τὸ Διονυσιακὸν [καὶ δὴ καὶ αὐτὸ τ]δ' 'Ολύμπιον conj. Mein. || 50. Decem fere litt. lacuna in A; θαυμαστά suppl. hi, ἀπαντα no; πλεῖστα Mein. || 54. 'Ακτικῇ] 'Αττικῇ ai; 'Ακτῇ Mein.
- P. 341, 8. φιλότιμον Xyl.; φιλόδημον codd.; « an φιλεῖδη-
μον? » Mein. || 14. εἰσι] An [ἀλλ'] εἰσι? Mein. || 20. πότιμον] ποτῆδον codd.; em. Xyl. || 24. προσθεῖσιν Cor. et Mein., recte. || 31. Post Κηρισιὰ in Bkno additur Φαληρός, in Plethone 'Αθήναι. In reliquis codicibus nulla notatur lacuna, quam indicasse satis habent Kr. et Mein. || 38. οὖν [οἱ] 'Αθ. Mein.
- P. 342, 14. 'Αλαεῖς] 'Αλιεῖς codd.; em. Tzsch. || 15. εἰθ' 'Ορεαῖς A; εἰθ' 'Ορεαῖς A m. sec., Bkino; εἴτα Θορεαῖς Tzsch., Cor., Kr.; εἴτα Θοραεῖς Mein. || Λαμπρεῖς Kr., Λαμπρεῖς Tzsch., Cor., Λαμπρεῖς A, Λαμπρεῖς A m. sec. Bcgkino. || 16. Αἰγυλῖς] Αἰγινεῖς codd.; em. Tzsch. || 18. μακρὰ om. Blnog Pletho. In A 12 fere litterae cor-
rosae sunt inter μα et ν μετὰ. « Fort. scriptum fuerat: μακρὰ ἔκτρα ἐστὶν: persaepe enim ν ἐπελυστικὸν in hoc codice ponitur ante consonam. KRAMER. || 20. Φάβρα] Φαῦρα l (?) Ald.; « An Φάγρα? » Mein. || 'Εκαιοῦσα Mein. || 27. φρίζουσι] Sic etiam apud Herodot. 8, 96; utroque loco φρίζουσι e Kuhnii conj. scribendum esse videtur. (In latinis lege: an φρίζουσι?) || 35. Lacunam explevit Xyl. || 41. Τρικάρυνθος A; Τρικάρυθος A m. sec. et celt. codd. || 46. ὅπου e Plethone add. Tzsch. || 47. τετρα-
ρίστη hi, τετρωρίστη Bcgkino edit. ante Kr. et Meinekios. || 51. Θορίκου] Θορίον aBE, Θουρίου l (?) Ald.; e Casaub. conj. em. Tzsch.
- P. 343, 4. Lacunam explevit Xyl. || 5. φιλότητι καὶ εὐνῇ om. in Acghino || 13. εἰρήσεται ὀσπερον suppl. dno; μὲτ' ὀλίγον λίσσεται i. || 18. Πενταλ.] Πικλῆς codd.; em. Xyl. || 29. Κηρισὸς Mein. || Τριανεμίον et Τριανεμίον codd.; e Casaub. conj. em. Kr. || 3. ἐστὶ] ἐπὶ Xyl. || 42. sqq. « Per totum hunc locum ea quae intercederunt in A, sec. m. restituta non sunt; iisdem locis lacunae inveniuntur in cgh, quae ex parte conjecturis parum felicibus expletas sunt in dno edit. » KRAM. Quae in sqq. leguntur supplementa debentur Groeskardio, Du Theilio, Kramero. || 46. ὑπερ[καίμενα αὐτῇ]ς πρὸς conj. Kr.; prae-
stat ὑπερ[καίμενα μέγ]η, quod dedit Mein. || 50. καὶ [Βουωτ]ίας conj. Du Theil. || 51. Παγὰς Mein.
- P. 344, 1. ὄρων] τόπων Mein. || 11. Κρισσαίω codd. || 25. ἐπιμαεῖ Mein.; ἐπὶ μὲδ codd., praefer no, qui has voces omittunt, nescio an recte; ἐπιτηδεύει Cor.; πάτε] τί ποτε e Plethone Cor. et Mein. || 26. ἐπὶ] μὲδ' ἐπὶ no; μικρὸν] μακρὸν B l Pleth. || 32. διότι] ὅτι Bkno. || 37. ἐπέθεντο Xyl.; ἔθεντο codd.
- P. 345, 6. 'Υαν πόλιν] πόλιν 'Υαν no, 'Υάμπολιν Tzsch., Cor. || 10. δ' add. Cor.; δὲ no. || 20. κατὰ] καὶ acghi διὰ no. || ἐπαίδῃ] ἐπὶ Bk. || 29. Post v. προσήτιδας fo-
llum excidit in A; damnum resarcivit man. sec. || 34. τούτων] τούτου Cor. || 46. τὸ μαγεῖον] τούναντιον abcg hino Ald. || 38. συλλέγοντας] συλλήσοντας conj. Gronovius, συλήσαντας Groesk., qui praeterea ēna addendum esse monuit. Cf. Epit., ubi sic: ἀνθ' ὃν ἐχρήσθη κατ' ἐναυτὸν κλέπτοντας ἐνα τῶν παρ' αὐτοῖς τριπτόων ἀποκο-
μιζέιν εἰς Δωδώνην. || 39. καὶ αὐτὸν οὐκ om. aBcgkino Cor. || 45. προσαγορ.] συναπαγορ. acghik.

P. 346, 4. καὶ [αἱ] ἑλλαι e Plethone Cor., Mein. || 5. ἔχουσι post ἀνάλογον add. no Cor. || 5. Θεσπιῶν] Θεσπιδίων *egh* et supr. scr. in *a*. || 12. ἔστιν post Δαφ. habent *egh*. || 21. αὐτὸν] αὐτοῦ editt. ante Kr. || 24. πατρώδης χάρα *aghino*. || 27. ὁ Χαλκιδεύς Eustath. ad II. β, 496, p. 265, 11. || 28. ἔδδ.] Excidisse ἑπτακόσιοι conj. Gosselin. et Grosk.; ἑξακόσιοι Falconer.; fuisse 60 susp. Kr. || 47. Σιγῆλὸς codd.; Σιγῆλὸν Pletho. || 49. Inde a voce Ταναγρακῆ denuo incipit A. || 51. In A duodecim fere litt. lacuna; μεθιδρυμένη *h*, μεθιδρυμένης *i*, μεθιδρυμένον *dhno*; ex Epit. lacunam suppl. Kr. || Ἀμπαράσιον Mein.; recte. || Ταναγρακῆς A m. pr.; Ταναγρακῆς A m. sec. et cett. codd. || 54. Θηβαίων] Leg. cum Eustathio (ad II. β, 498) τὴν Θῆβην, aut cum Meinekio τὴν ἐκ Θηβῶν. Verba Καλοῦσι... Μυκαληττὸν (Μουκαληττὸν leg.), ut pote glossatoris, eiecit Mein.

P. 347, 2. Μυκαληττὸν codd.; em. Mein. || 5. ὁμορον] ὁμοιον codd.; em. Xyl. || 5. Legerim τῇ Ταναγρακῇ cum Xyl. et Cor., coll. Stephan. s. v. Τάναγρα et Eustath. ad II. β, 498 p. 266, 35. || ἐντεῦθεν] ἐνταῦθα codd.; δθεν Pletho; em. Cor. || 7. ὁπότεαν Eustath. l. 1. et Suidas v. Ἄρμα; ὁπότε codd. || 8. Πυθιαστῶν conj. Grosk. praeter necessitate. || 17. ἐπὶ] περὶ *Bkl* Ald. || 23. « Ἄργος, quod magno consensu exhibent codd. (sed in A verba Θηβῶν εἰς Ἄργος sec. m. addita in sched. agglut.) et Eustathius ad II. β, 498, p. 266, 27 R., ferri non posse inde a Palmerio (v. Exerce. in auctl. gr. p. 316) plerique censuerunt recte, mea sententia: sed quid Strabo scriperit, incertissimum est. Mutandum in Ἄρμα putat Palmerius, in Ἀνθηδόνα Politus (ad Eustath. in Hom. t. 2, p. 534), parum commode expedientes quae in proximis obstant eorum opinionibus: a dextra enim non a sinistra sita est Tanagra Thebis eunti sive Harma sive Anthedona. Quapropter Groskurdus verba illa sec., m. in A addita nihili aestimanda falso ratus haec proposuit: ἔστι δὲ τῷ ἐκ [τῆς Αὐλίδος εἰς Θῆβας] ἀπὸντι κτλ., quae nemo probat. Equidem Ἄρμα scribendum esse cum Palmerio crediderim, erroremque, qui est in proximis, fatendum, non corrigendum; ortus videri possit ex Harmatidis Attici et Boeotici confusione. » KRAMER. Boeotiam suam habuisse Argos colligas e Suida apud quem Acusilaus esse dicitur Ἀργεῖος ἀπὸ Καρκάδος πόλεως οὐσίας Αὐλίδος πλησίον, nec non e glossa Hesychii: Ἄργος Ἰάντιον (Ἀργοῦδιαντον cod.) Βοιωτίας. Fortasse igitur post ea quae de Harmatis incolis civitate ab Argivis donatis leguntur, nonnulla exciderunt quibus Strabo etiam Argos locum vel regionem in hoc Boeotiae tractu exstare vel exstitisse dixerat, adeo ut ad haec referenda essent verba εἰς Ἄργος. Sin verba corrupta esse cum plurimis censes, conicere possis leg. esse εἰς Γραδὸς [στῆθος vel ἔδος]; nam collis hic e Xenophonte (Hell. 5, 4, 51) aliisque notus, inter Scolum et Tanagraeam ditionem situs erat. Sin notius nomen desideres, in promptu foret: εἰς Γραφῶν vel εἰς Ὀρωπῶν. Omnia in meras retrusa sunt conjecturas. || ἀπὸντι] ἀνόντι probabiliter Mein. || 24. « Inter *k* (post quod pars literae sive *a* sive *ω* superest in A) et *ν* quindecim fere literae exciderunt in A, nec restitutae sunt. » KRAM.; καὶ ἡ Ἰρία ἐγγὺς τῆς ὁδοῦ conj. Grosk.; quod propter situm locorum admitti nequit. Meinekios in Viud. p. 136 conj.: ἡ Τάναγρα κῆωμη· ἡ δὲ Φαφαὶ κῶμη] ἐν δεξιᾷ καίται. At Τάναγρα non κῶμη, sed πόλις (v. 352, 32). Fort. fuit: ἐν ἀριστερᾷ ἡ Ταναγρακῆ· ἡ δὲ Παρασωπία] ἐν δεξιᾷ καίται. || 25. Ἰρία codd.; em. Cas. Eustathius ad II. β, 496, p. 264, 44 ita habet: Ἰρία τῆς Ταναγρακῆς πρότερον, ὕστερον δὲ τῆς Θηβαίδος || 26. Ἰρριεύς *acgh*. || 29. Ἰρρίην codd. || 34. Ἰωνίδι *BEI* Ald. || Ἐλεῶν] καὶ Αἰολέων *acgh*, Ἐλαιῶν *Bk*, ὁ Ἐλεῶν A m. sec., ὁ Ἐλεῶν

Eustath. ad II. β, 500. || 35. ἔλῶν *a*, sed infra add. αἰολέων, quod praebent *gi*; ἔλαιῶν *Bk* Ald. || 37. Εὐδοίαν Ald. || 41. Κηριός *A*. || 42. Ἀλαί] ἑλλαι codd.; em. Palmer. || 45. Verba διαρμα... πολὺ διέττους aut post Ὀρόβιαι (lin. 49) transponenda, aut καίται... Ὀρόβιαι delenda esse censet Meinekios. || 49. Αἰγῶν intercidiit in A, legitur in *dhno* Epit. || Ὀρόβιαι] Epit.; Ὀρόβου codd.

P. 348, 5. Ἰσαν m. pr. *Ac* et *ghikino*. || 10. Lacuna expleta est in *dhno*. || Νίσαν] Ἰσον e Palm. conj. Tzsch. et Cor. || 11. Duodecim fere literae interciderunt in A; ἦν γὰρ ὁ [Ἰσος πόλις ἐν τῇ] *ghno*; δ[μῶν]μος πόλις ἐν] M. conj. Kr.; δ[μῶν]μος πόλις τῇ] M. Mein. || 12. Inter πρὸς et ἰσῶνος duodecim fere litt. deletae in A; τὴν ὑπάρειαν Κίθα]ρῶνος suppl. Grosk.; πρὸς[χωρος τοῦ Κίθα]ρῶνος Mein. || 17. Φαράς correct. in *a*, Φηράς *ABcgghikl*. || 18. ἔστι] ἐτι *Agno*. || 19. Φηρῶν *Bchikl* et sec. m. *a*. 26. νότον... ἀρκτον *Bkl*. || 31. δὲ] δὴ *BEkl*. || 33. τὰ δὲ ante καὶ codd. praeter *i*, sed sec. m. in *ABk*. || 47. γίνεται] δύναται *Bl*, Ald.; δύναται γίνεσθαι Pletho. || 47. καὶ] ἡ *Bkl*.

P. 349, 4. μῆ] μὴ x *A*, tredecim fere literis ante Πλαταιάς deletis; μηκέτι ἔχουσιν ὡς πρότερον *g* m. sec. et *no*; μὴ λέγεσθαι sec. m. in A ad extremam marginem adscriptis; inde μηκέτι λέγεσθαι ἐτύμως Corayus. || 13. Κηριός *B*. || 15. ἄς e Plethone additum. || 17. δὲ post χάσμα add. *Acgh*. || 21. ἥς ἐμνήσθημεν Grosk.; in A sex fere litt. exciderunt; ἥς εἰπομεν *ghno*; ὡς εἰπομεν Cor. || 28. ὁ μεταλλεύς τῆς Κρήτης codd.; em. Freretius (*Mém. de l'Ac.* t. 23, p. 142). || 34. δ' οἰκίσαι] Sic lacunam septem fere litt., quae est in A, explevit Cor.; λέγεται καὶ κατὰ Κερρ. *ghno* Ald. || 34. ὑπῆρξε] Leg. ἐπῆρξε e conj. Cor. || 42. προσανα. codd.; em. Cor. || 52. Φανητέων codd.; em. Cor.

P. 350, 5. Lacunam 14 fere litt. explevit Grosk.; πλησίον καὶ τὰ τοῦτου δὲ habent *dhno*. || 10. Novem fere litt. lacuna in A; lacunam c explet verbis καὶ τῶν λιμνῶν; in *Bk* ante v. κειμένων add. μεταξὺ. Inde Corayus: καὶ τῶν ἑλῶν καὶ τῶν λιμνῶν. [Τῶν δὲ] μεταξὺ κειμένων etc. Τῶν δὲ περὶ ex Grosk. conj. rsc. Kr. et Mein. || λιμνῶν] λιμνῶνων codd.; em. Cor. || Τρέφια] Τριφυλία Ald., Guarin. Cf. Steph. Byz.: Τρέφεια, πόλις Βοιωτίας, πολλὰ θρέμματα ἔχουσα. Τὸ ἐθνικὸν Τρέφιος ἡ Τραπεύς. Nicander Ther. 888: ἡ δὲ σῖδας ψαμαθίδας, ἄς τε Τρέφεια (sive Τρέφεια, uti est in schol.; τρέφει αἰα codd.) Κῶπαί τε λιμναῖον ὑπαθρέψαντο παρ' ὕδαρ. Lacum Trephiam alius nemo memorat; sed cur nullum fuisse, nostroque loco nonnisi unam Cephissidem sive Hylicam paludem memorari, verbaque ἡ τε Τρέφεια aut mutanda aut delenda putemus, causa est nulla. Ceterum, ut hoc addam, Schneiderus ad Nicandr. l. 1. legi voluit: μεταξὺ δὲ τῶν ἑλῶν καὶ τῶν λιμνῶν κειμένη ἔστιν ἡ τε Τρέφεια καὶ αἱ Κῶπαι καὶ ἡ Ἰλῆ ἥς μέμνηται etc.; Müllerus *Orchom*. p. 81: Μεταξὺ δὲ τῶν παρακειμένων λιμνῶνων ἡ τε Τρέφεια καὶ ἡ Ἰλῆ, ἥς μέμνηται. Groskurdus: τῶν ἐγγύς παρακειμένων λιμνῶν ἔστιν ἡ μέτριος Ἰλῆ, ἡ καὶ Κηρισός. Quae Du Thellius et Falconerus commentii sint, non memoro. || ἡ Κληρισός] sic e Falconeri conj. Cor.; ἡ Κωπαὶς *abcgghikno*; in A nonnisi ἡ K literae prima manu scriptae supersunt. Ceterum ante μέμνηται supplendum etiam est ἥς: Corayus δὲ particulam post μέμνηται iniecit. || 15. sqq. Inclusa sunt glossatoris. || 17. κῶμη] πόλις *BEkl* Pletho. || 27. ἡ δὲ Casaub.; καὶ codd. || 35. ὁ Τύχιος Tzsch.; Τύχιος codd.; om. Eustath. ad II. 2, 500 et Mein.; recte. || 39 sqq. Lacunas Groskurdium maxime secutus, explevit Kramerus, a quo in nonnullis recedit Meinekios, qui lin. 40 scripsit: τόπων ὑπογράφουσιν, ὥστε] λόγῳ. Dein lin. 42: ἀξιολόγων καὶ τῶν

μή· καὶ χαλεπὸν ἐν, quod praestat. Denique lin. 47 : περιώμεθα περιόδουιν, et lin. 50 : χρησιμὸν ἢ πρός τὴν ὑπόθεσιν.

P. 351, 1. παραλειφθέν Cor.; παραληφθέν codd. || 4. Ἀνθηδὼνα Eustath. ad II β, 497 p. 265, 22; ἀπέχουσα marg. A m. sec. || 6. Σχοινεῖς scribi voluit Politus ad Eustath. I. I. || 10. ἱναί Epit.; σίνας codd.; ἱμν editt. ante Kr. inde a Xyl. V. Steph. Thes. gr. t. 3, p. 271 s. v. εἰμ. || 15. Σικυωνίης Cor.; Σικυωνί codd. || 16. ποταμὸς ante Ἀσσωπὸς addit Epit. || 16. βίτουσι καὶ οἱ ἄλλοι ποταμοὶ codd.; em. Cor. Verba sici δὲ καὶ ἄλλοι... τούτῳ ejecit Mein. || 18. Ἐκάρρη] Ἐκάβλαι codd.; em. Xyl. || 19. Ante δ γάρ excidisse videtur : ἡ δὲ Παρασωπία τῆς Θηβαΐδος, monente Groskurdio. || 21. Πόντια codd. || 29. παραρρέει] παρὰ codd.; em. Du Theilius. || 41. Θεσπιαὶ A et sic in sqq. || 42. Κρεουσίδαν] fort. Κρεουσιδα, ut Kr. putat, coll. Xenoph. Hell. 5, 4, 16, Pausan. 9, 32, Stephan. || 47. Duodecim fere litt. lacuna in A; αὐτὸς ἐκείνος περὶ τοῦ πατρὸς δεγχι et no, nisi quod hi omitunt v. ἐκείνος. Kramerus conj. : [ἐπὶ ποιησάμενος κατὰ] τοῦ, Meinekius : [ἐπιλαβόμενος] τοῦ. || 48. λέγων post πατρὸς addunt δκνο. || [μετανήστη πρό]τερον suppl. Kr.; [μετέστη, θρασύτερον λέγων Mein. In A decem fere litterae exciderunt. || 50 et 51. Lacunae expletæ sunt in h m. sec.

P. 352, 1. αὐτοῦ e Palmerii conj. Cor.; αὐτῆς acghi, αὐτῆς Bkino Ald. || 4. Κρισσαίου BEL. || 8. παραλίας] Sic septem vel octo litterarum lacunam, quæ est in A, explent δκνορ. || 10. Ὀλμιάς suppl. Palmer. || 11. Decem fere litt. lacuna in A; τοῦ κόλπου τοῦ(του) συμβέδης δκνο; τοῦ [Κρισσαίου συμβέδης Kram.; Παγὰς Cor. || 13. πε[ρι] τῆς εἰρήκαμεν suppl. δκνο; ὧν dedit Grosk. || 14. Κορινθιακοῦ ante v. Περσασσοῦ add. Bkl, Φωκικοῦ Pletho. || 20. Περσάν Bkno Ald. || 21. Πίπλειαν Acghi no. || 28. Θεσπιῶν Cor. || 30. τινες] πολλοὶ Eustath. ad II, β, 498. || τὴν θέαν] τὴν Θέσπιαν vel τὰς Θεσπιάς leg. esse monuerunt editt. || 34. Μετὰ δὲ Θ.] Sic lacunam, quæ est in A, bene explet i; Ταῖς δὲ Θεσπιάς legitur in δκνο. || 35. ὥς δ' αὐτὸς λέγει καὶ δκνο. || 38. Post Πετρώνα editt. ante Kr. inde a Xyl. add. ex II. 2, 501 : ὡκαλένη Μετρώνα τ' || 39. δὲ] δ' ἐστὶ no. || 43. Κρισσαίω BEL. || 44. Βοιωτικὸς BEL. Eustath. I. I. || 47. Quatuor fere litt. in A exciderunt; [πετρώων legitur in δκνο; [ὅρ' ἐτί]ρων conj. Kr.; [ὅρ' ἐτί]ρων Mein. || 48 et 53. Ὀκάλαι] Ὀκάλαι Xyl.; Ὀκάλα Cor., Mein. || 49. Ὀμηρος post φησι add. BEkl.

P. 353, 4. Ἀλῆατος] Leg. aut Ἀλῆατρία aut Ἀλῆατρίς; hoc est probabilius. || 15. οἰκεῖται] καίτοι Pletho. || 22. Γλίσσαντα BL. || 27. Ἰωνίας] Ἰωνίας codd.; e Plethone em. Tzsch. || 29. Κουάριον] Κουράλιον conj. Palmér., coll. p. 376, 35 et Callimach. lavacr. Pall. v. 64. At vide p. 354, 32 et 374, 12. || 31. ἄσος Ἀθάνια ἀπολε codd. || 32. εἰ ποί] ἀπὸ codd.; dein Κορινθίας codd.; Κορινθίας Schneidewinus et Meinekius, Κορωνίας Bergk. || λαίω] « Ἀδίων loci nomen fuisse videtur prope Coronæam. Cf. Hippocrates Epid. 3, p. 134 et 142 ed. Littr. : ἐπὶ τοῦ Ἀλίου, de quo nuper dixi in Comment. de Hippocr. Epid. in Relat. menstr. Academ. Berolin. 1852. » Mein. Ceterum pro ἐπὶ λαίω ναυῶ legitur in A, ἐπιδεῶν αὐω, in c ἐπιδεῶν αὐω, in g ἐπιδεῶν αὐω, in h ἐπιδεῶν αὐτῶ. Hæc siculi reliqua quæ in hoc Alcæi loco corrupta sunt, correxit Welckerus. || 37. οὖν] γάρ n pr. m. || 38. ἐν τῇ] ἐν [ταύτῃ] τῇ Cor. Deinde post Μεσσηνιακῆς excidisse videri Κορώνῃ probabilis conjectura est Groskurdii, qui præterea pro Μεσσην. leg. opinabatur Θεσσαλικῆ. || Κορωνασίς] Κορωνίς BEL et sec. m. A et Eustath. || 43. Ὀλμίου] Ὀλμίου Acghino, Ὀλμίου E. || 48. Μεγαρίδος] Βοιωτίας recte Pletho, Du Theil,

Cor., Grosk., Mein. Dein sici suppl. editt.; al mavult Kr., idque dedit Mein. || 51. Μαρδώνιον codd.

P. 354, 4. μνῆμα Cor.; μνήμα codd., σῆμα in epigr. Theodoridæ (Anthol. Pal. 13, 21). Versum Theodoridæ a glossatore additum esse recte censere videntur Corayus, Kram., Mein. || 5. Γλίσσαντα a, Γλίσσαντα BL. || 7. « Inter δρι et ἴπτα sex fere litteræ interciderunt in A. Recte laud dubie δρία scriptum fuisse judicavit Brequigny, sed nemo adhuc docuit, quomodo intelligenda sint verba γεώλοφα καλεῖται δρία. Ad Ægialei sepulcrum, de quo loquitur Pausanias, 9, 19, 3, referenda censuit Falkonerus, eumque seculus Groskurdus proponit πρόσκειται s. πρόκειται pro καλεῖται : quæ parum sunt probabilia. Præterea δρία vox poetis tantum usurpata tam aliena mihi videntur a dicendi genere, quo Strabo uti solet, ut verba illa ex margine huc illata esse putem. Inde fortasse explicandum est quod et γεώλοφα et δρι accentu carent in A. In proximis recte conjecit Groskurdus ὄρο-πίπται, parum apte relativum οὗς præmittens ad δρία referendum. » KRAMER. Meinekius in editione Strab. verba γεώλοφα καλ. δρι ejecit; in Vindiciis ita habet : « Si γεώ-λοφα δρία populare et usitatum apud Bæotios Hypati montis nomen fuisse sumas, nihil in re ipsa offensivum est; nihilominus verum puto Kramerii iudicium, quoniam verba ista sic scripta constructione excidunt, quam Strabonem ita potius extulisse crediderim : καλεῖται δὲ δρία γεώλοφα. Ceterum videndum ne loco illi potius τρία γεώ-λοφα nomen fuerit, sive ita ipsum Hypatum vocabulum status, sive Hypatum cum Teumesso et Cadmea. » Ungerus in Theban. Paradox. p. 416 conjecit : ... καὶ τῆς Καδμείας Γεωλοφία Ὀρεως καλεῖται δειρή ἐνταῦθα ἡ συνάπται etc. Quæ omnia sunt violentiora. Glisas situm erat ad Hypatum inter summum hujus montis jugum et Teumessum vicum vel oppidum, a quo secundum Pausaniam septem distabat stadia; bene igitur habent verba πλησίον Τευμησσοῦ (quibus verbis oppidum non vero montem seu collem indicari ex articuli defectu intelligas); at non video cur his deinde subjiciantur καὶ τῆς Καδμείας, quum Cadmea a Teumesso occasum versus supra 40 stadia, a Glisante supra 47 stadia dissita esset. Potius una cum Teumesso vico etiam montem indicari expectabam. Quare in latinis conjeceram : πλησίον Τευμησσοῦ καὶ [τοῦ] τῆς Καδμείας [ἀλώπεκος] γεωλόφου [δ] καλεῖται Δρί[ος], ὃ ὑπο[ρί]πται. Sed hoc quoque violentius est, neque vulpis ista quæ Cadmeos infestavit, Cadmea, sed Teumesia dici solet. Ni fallor, legendum est : πλησίον Τευμησσοῦ καὶ τῆς δασείας γεωλοφίας [ἡ] καλεῖται Δρί[ος], ὃ ὑπο[ρί]πται. Ὅρη δασία sæpius nomine proprio vocabantur Δρία; sic Δρίος erat mons Achaïæ (Diod. 5, 50) et alius Naxi insulæ (Id. 5, 51). Cf. Strabo p. 236, 11 : Δαννίας περὶ λόφον, ὃ ὄνομα Δρίον. Vocem γεωλοφία habes apud Strabonem p. 147, 32 et 202, 11; nec alium novî prosæ orationis scriptorem qui ea usus sit. || 8. Ἀδίων] δνιον Aghi, Ἰόνιον δκνο Ald.; cadit in campum domum (sic enim nominant) Guarinus; em. Cor. Deinde duodecim fere litteræ in A desunt inter διαταίνει et v. ἀπὸ. Groskurdus supplevit eis τὴν Καδμείαν, quod rec. Mein.; possis etiam μέχρις Θηβῶν. || 12. πολίδιον pr. m. A. || 14. τοῦ πολέμου τοῦ Τρωικοῦ editt. ante Kr. || 15. ὑπὸ] ἐπὶ n. || 17. ἄροδον] sic A; ἐροδον a (sed in marg. add. γρ. ἄροδον) Bcghikno. || 24. Duæ fere litteræ desunt in A, in quo sec. m. in marg. addidit περικηθεῖς (sic), hinc περικινθεῖς in c; ἀνηθεῖς scr. Mein. Idem in Vindic. p. 142 proposuit ὀρηθεῖς, addens κινθεῖς defendi posse Homericum illo II. α. 47 : αὐτοῦ κινθέντος. || 29. γῆν Kram.; γῆν codd.; dein τε deleri vult Bockh. ad Pindar. t. 2, p. 595; θάλασσαν codd.; σκοπιασὶ codd.; μεγάλας suppletum in marg. A et in cett. codd. || 30.

- δανάσσο *Acghi*; fort. leg. esse διζήσσο, *perquisivit*, conj. Meinek. in *Vindiciis*, ubi totum Pindari locum in hunc modum refigendum esse suspicatur: Γὰρ τε καὶ [πᾶσαν] θάλασσαν, καὶ σκοπιᾶσιν [ἔχρηται]; [πτόρων] ὀρίων ὑπὲρ ἔσται, καὶ μυχοὺς διζήσσο βαλλόμενος κρηπίδας ἀλίσσιν. Boeckh. δανάσσο vix recte interpretatur *conquisit*; δάνασ' ἀπο conj. Dindorf. in *Thea*. v. δανάω, quod quid sibi velit non magis intelligo quam Meinek. Nescio an fuerit: καὶ μύλους δανάσσο, et *magnos lapides voluit*. || 37. Πτώων] Leg. Πτόων ex præcepto Arcadii p. 122. || 38. Πτωίου Mein.
- P. 355, 3. οὐτε] οὐδὲ Mein. || 6. τέκτονος] Μήρονος legitur in Il. s. 43, quod ap. Strabonem reposuerunt Du Theil, Cor., Grosk., Mein.; recte haud dubie, præsertim quum τέκτονος vox in A m. sec. suppleta sit. || 9. Τισφώσιον *Ach*. || 16. ἐνθάδε] ἐνταῦθα editt. ante Kr. || 26. καταφυγῖν Cor. || 27. Τισφώσιον codd.; mutavit Tzsch.; dein Τισφώσσα codd. || 47. ἐτέρως] ἐτέρων *acghi*.
- P. 356, 1. Βουτυκτοῦ *Bl*. || 6. Leg. πολυχρηματήσαντες cum Cor. et Mein. || 18-45. ἀνάγκη γὰρ etc. glossatoris esse recte monuit Kram.; eiecit hæc Meinek. || 22. μὴ additum e conj. Tyrwhitt., qui scribi voluit δ τε μὴ λαμβ., quod rec. Mein. || 24. ἔχει] ἔχοι A; om. Coray., scribens si δὲ ἀμφοτέρω, συνέχει τὴν ἀμοιβήν. || 27. α Post ταυσιον, qua voce pagina finitur, cum folium integrum intercidisset in A, ea quæ leguntur inde a παύσσονται usque ad ἑσπερίων καὶ τῶν (p. 357, 49) sec. m. restituta sunt. » KRAM. || 40. διάγωσιν] ἀγῶσιν Mein. || 43. δ [πλείστην] τρέφειν Mein. || 47. ὅν] ὄν codd.; em. Mein. || 53. φυγχρότατα... εὐχειμερώτατον (p. 357, 5) ej. Mein.
- P. 357, 25. Φωκίδος] Λοκίδος codd.; sed Φωκίδος sec. m. in marg. B et inter versus n. || 29. οὐδ' ἐκεῖ] οὐ δοκεῖ *Facil* et pr. m. B; καθήκει Mein.; καθήκιν codd. || 30. Κρισσαίω Kr.; Κρισσαίω et mox Κρίσσα codd. || 32. Ἀντίκυρα Kr., Ἀντίκυρα codd. || 35. Παρνασσὸς *aBl* et similiter in seqq.
- P. 358, 1. Lacunas quæ in seqq. notantur explerunt editt.; quod de singulis ubique fusius explicare operæ non est pretium. || 2. Καὶ ἡ πᾶσα Οἰταία Mein. suppl. || 17. τὸ δὲ πρὸς ἑω Φωκίς ex Epit. editt. ante Kr. || 19. παρὶν.] παρὰ. *Bl*. || 21. παρ[άλληλοι] Du Theil.; παρ[αμῆκεις] *dkno* editt. ante Kr.; e conj. Du Theilii em. Kr. || 2. ἡ δὲ ἐσπερίος] *dkno*; ἡ [δὲ νότιος] Du Theil., Cor.; ἡ δὲ πρὸς νότον] ob lacunæ spatium Kr. || 24. π[αράλληλοι] οὐ]δὲ e conj. Du Theilii; παρ[αμῆκεις] οὐδὲ *dkno*. || 28. [τῶν τοιοῦτων χωρίων *dkno*; em. Du Theil. || 41. Πηλείδω Ἀχιλλῆος, ex Hom. reposuerunt editt. ante Kr., recte haud dubie. || 45. ἐν ἀγαθῇ add. editt. ante Kr. || 46. γινώμιοι post ταῦτα add. editt. ante Kr.; τιμαῖοι εἰσιν inter versus habet n man. sec. || 52. ἐμδ.] εἰσδ. *BEI* et sec. m. A.
- P. 359, 5. ἐπὶ] μέχρι *Acghino*, sed ἐπὶ in marg. A m. sec. || 6. ὄρων] ὄρων *AEcghino*, μερῶν B; em. Kr. || 16. Κίρρι] Κίρρι B et sec. m. A, editt. ante Kr. et Meinek., || 18. προκ.] πρόσκειται A m. sec., g, Pletho, Eustath. ad Il. β' 526 p. 273, 32., Tzsch., Cor. || 19. τῇ Κίρρῃ A m. sec., *BEgl*, Pletho, Eust., Tzsch., Cor. || 20. γὰρ] ὅ *BEKI*; Κρίσα] Κρίσσα codd., editt. ante Kr. || 21. Ἀντίκυρα *Bno*. || 27. Οἰταίων] Μαλιακὸν Pletho. || 28. Κρίσα] sic A; Κρίσσα *Bkl*. || 29. α Post ἡ μὲν cum manifesto quædam exciderint, in marg. n addita hæc: ἡ μὲν πρότερον ὑπὸ Κρισθαίων, αὐτὴ δ' ἡ Κρίσα, quæ in verborum seriem recepta sunt in o et Ald. ita, ut pro Κρισθαίων legalis Κρισσαίων in illo, Κρισσαίων in hac, simul incommoδissime subjungantur verba ἡ δ' ὅσατερον. Commodior est Plethonis scriptura: ἡ μὲν πρότερον ὑπὸ Κρισσαίων· αὐτὴ δ' ἡ Κρίσα ὅσατερον, quam
- rec. Tzsch., Cor. Illud tamen Crissæorum bellum, quod nemo antiquorum novit, interpolatori debetur, nec distius curandum est. Sed quid Strabo ipse scripserit, eo difficilior est divinare, quod Cirrhæ et Crissæ res mire confudit, et ad Crissam retulit quæ ex reliquorum scriptorum testimonio ad Cirrhæam referenda sunt: cf. imprimis Callisthen. ap. Athen. 13, p. 560, C; Schol. Pind. Prolegg. ad Pyth. Suspiciari possis: ἡ μὲν πρότερον ὑπὸ Σόλωνος, ἡ δ' ὅσατερον κτλ., coll. Pausan. 10, 37, 5; Polyæn. 3, 5; Frontin. Strat. 3, 7: sed incertissima hæc sunt. Mirifica est Guarini interpretatio: *illa quædam esse sinum Crissæum, Crissa vero postea ab Eurylocho etc.* KRAMER. || 31. Κρισσαίων codd. et editt. ante Kr., et s in seqq. || κόλεμον] κόλεον m. || 40. χάραν A m. m. χάριν A m. sec. et celt. codd. || 41. Νῦν μὲν οὖν αὐτὴ ὠλεώμεται add. *Bkno*, Pletho., editt. ante Kr. || 42. ἡ δ' ἡ χάραν] ὅ *lza* κῶς n, δ' κῶς ο, κῶς Pletho, Tzsch., Cor.; καὶ om. Pletho, Tzsch., Cor. || 42. ἐπιμῆτο e Pletho additum; ἐπιμῆθη conj. Cas., idque dedit Mein.
- P. 360, 3-12. ἡ μὲν οὖν etc. interpolatoris esse monuit Kr.; eiecit Mein. || 11. κλειῶν] κλειῶν codd.; em. Tzsch.; ἐπεδήμει Cor.; ἐπιδήμει codd.; ἐπιδημοῖεν add. m n. || 15. προσελάβετο *Bkl*. || 34. μετασχούσας Ald., μεταχούσας Pletho., μεθεχούσας Tzsch., Cor. || 43. προσεχέον, συνήλθον A m. sec. et codd. celt. || 47. μετὴν καὶ τούτων quum m. sec. in A scripta sint, fort. genuina non sunt; μετὴν αὐτῆς conj. Grosk., μετὴν μό-ας, propos. Kr.; sed præter necessitatem, quum tούτων percommode ad τῆς τε ἐκρινῆν καὶ τὴν ματοπωρινὴν σύνοδον referre liceat. || 54. χρημάτων δὲ χάριν τῶν ἀναθημάτων codd.; δὲ sustulit Cor., in γε mutavit Mein.; δ' post τῶν inseruerunt Cor. et Mein. Pletho habet χρημάτων ἔντα· τῶν δ' ἀναθ. etc. καὶ ante ἀναθ. in no.
- P. 361, 1. τὰ δὲ κλειῶ μένει] Hoc quum parum sit probabile, nescio an leni manu emendandum sit τὰ δ' ἐτι διαμένει. || 8. ὑπονοοῦσιν] ἐπινοοῦσιν codd.; em. Grosk. || 12 Quattuor fere literarum in A lacuna; τότε vel ὕτ' αὐτῶν conj. Kr.; ὑπὸ τούτων Cor. || 13. Post χρημάτων in editt. ante Kr. legitur: ... Ἀδγαι δὲ καὶ ..., lacuna notata tum ante tum post hæc verba. || 17. Decem fere literarum lacuna in A; οὐτ[ε] τούτοις ἀν[τ]ιπροσ[ε]χόμενοι conj. Kramerus, quæ lacunæ spatium excedere videntur; οὐ [οὐ προσέ]χε scr. Cor.; οὐτ[ε] δὲ τούτοις] εἰπὸς τὰ conj. Grosk., traditas literas parum curantes. || 18. ὡς add. Kr. || 21. κατὰ] τὸν κατὰ editt. ante Kr. inde a Xyl. γῆς] γῆν no || 22. κατορωρόχθαι B Mein. || 25. πυρεῖν] πέτισθαι editt. ante Kr., *evolavit* Guarini || 28. ναῶν] νότων A (ὥτων sec. m. in A) *cghi*, ναῶν l; om. vocem *Bno*; em. Cas. || 39. Δελφοὶ μετὰ τ. Κ. κόλεμον, οὐ δ' Ἀμπ. codd.; em. Tzsch. || 44. ἀνάγκη no Ald.; ut lin. 49, ubi ἀγκροσιν Cor. et Mein. Sane alterutro loco mutandum fuerit. || 52. ἐπιπαινασμένον no Cor., Mein. || γινόμενον in spatio vacuo supplevit m. sec. in A, supra scripto ὄντα; om. vocem *Bekl*; in k tamen postea addita est.
- P. 362, 1. ὡς] ὅθεν Cor.; verba ὡς ... ταμίζεσιν recte Mein. eiecisse videtur. || 3. Cum Meinekio, ejecta voce σίς, legas... θηρίου, μιμουμένον ὡς ἀν. ὄρχ. τ. σ. || 8. εἰ ἀρχαῖς *acgh*; ἐν ἀρχαῖς *hno*. || 23. δὲ et dein αὐτὸν inclusit Cor.; δὲ etiam Kr. et Mein. ejiciunt. Siquid mutandum, lenior mutatio est, si lin. 20 pro εἰπὼν legeris εἰπεν. || 28. Παρνασσίους Kr.; Παρνασσίου codd. || 42. καὶ δει] καίεν Cor.; fort. leg. καίεν δει conj. Kr.; καίεσθαι et dein ποιουμένων Grosk. || ποιουμένων] ποιούμενος (sic) A, ποιούμενος *cghi*, ποιούμενοι no. α ποιούμενοι, quod in scriptis esse ait Cas., unde sumptum sit nescio. » KRAM. || 49. τύπον] τόπον codd.; em. Tyrwh. Cf. p. 10, 20. Inter παραπλήσια et καὶ quum in A duodecim fere

literæ exciderint, verbum τούτους, quod sec. m. restituit, ad explendam lacunam non sufficit; in *no* est τούτους εἰρησ; fuisset τούτους ἐστὶ conj. Kr. || 52. Αἰολίας | Κούρητας conj. Du Theil et Grosk.; absque causa idonea. || 54. « Verbo Ἐπειὼν subjungunt τούτους δ' ὑπ' Ἀλκμαίωνος κτλ. *Bl.* In *A* autem cum post Ἠλιδος in ultimo paginae versu intercederint duodeviginti fere literæ, sec. m. addita sunt Ἐπειὼν τούτους ὑπ' Ἀ. deinde, initio paginae proximæ sex fere literæ, quæ intercederant ante τῶν ἐχθρῶν, sec. m. non sunt restitute, nec vox prior in pagina cæpta in hac est finita. Librarius enim, qui resarciendum hunc codicem sibi sumpserat, ex codice suo decurtato scripturus fuerat τούτους δ' ὑπ' Ἀλκμαίωνος, verumtamen cum verso folio alia scripta fuisset intelligeret, cæpto desistit. Fideliter reddiderunt quæ in *A* habentur *cghi*, lacuna inter δλ et τῶν relicta: inserto autem ἀλλήλων expleverunt δhno editi. Hæc igitur nulla esse auctoritate apparet. Quod dudum recte iudicantes Du Theil et Grosk., causas vero non perspicientes, conjecturis infelicitibus tentarunt hunc locum, quem contrarium falso putarunt ita quæ infra p. 464 ed. Cas. traduntur. Fortasse scriptum fuit κρατηθῆναι δὴ ὑπὸ τούτων τῶν ἐχθρῶν. » KRAMER.

P. 363, 3. ἔδρῃς | ἔξῃς Cor. et Mein.; conjicerem ἐξέξῃς, si conjectura opus esset. || 4. δπισθεν ὁ Μάραθος | δπισθ' ὁ Μάραθος Agino. Vulgata quum sensum commodum non fundat, Meinekius scripsit Ὀπισθομάραθος; in quo ne quis offendant, comparat vir doctissimus Ὀπισθολαπρία nomen; sic enim Strabo p. 54, 37 Ephesi urbis partem eam quæ δπισθε τῆς Ἀέρας ἀκτῆς sita erat, dictam esse refert. « Similiter, inquit, oppidulum Ὀπισθομάραθος dictum esse potuit, quod pone agrum fœnicularium situm erat. » Fieri potest ut ita res habeat, quamquam tale oppidi nomen magnopere miror. Corayus post δπισθεν lacunæ signum posuit. Marathum novimus Syriæ vel Phœniciæ oppidum (Qudd ap. St. Byz. legitur: Μάραθος πόλις Ἀκαρνανίας; ὁ πόλις Μαραθῆνός, id corruptum esse recte, opinor, censuerunt Gronovius et Meinekius; ni fallor, refingendum est: Μάραθος πόλις [Φοινίκης, πλησίον Κάρνης vel Κερνῶν.]; at de Phocidis Maratho aliunde non constat. Apud Steph. Byz. legitur: Αἰγίσθυνα, πόλις Μεγαρίδος ... Ἀρχαῖος δ' Αἰγισθένης αὐτὴν φησὶ καὶ Φωκίους πόλιν; in quibus vereor ne perperam dicatur Arcadius cum Megaride confudisse Phocidem; immo duo oppida maritima, alterum Phocidis, Megaridis alterum, fuerint, quorum hoc apud Strabonem memorari suspicor. Quum αἰγο et αἰγι in compositis verbis vel promiscue adhiberi vel perperam permutari soleant, in antiquioribus Strabonis codd. vitiose scriptum fuerit: Αἰγισθένης ἔθεν Μάραθος; dein excidit ἔθεν; αἰγισθε mutatum in δπισθε; via terminatio ob sequentis *μα* similitudinem neglecta est. Fieri etiam potest ut olim exaratum fuerit ἐν τῇ παραλίᾳ ... πολίχρονόν ἐστιν [Αἰγίσθυνα], δπισθε δ' ὁ Μάραθος; in quibus Αἰγίσθυνα propter sequentis vocis similitudinem omissa foret. || 9. οὐδ' ἡ *Me.* suppl. Kr.; οὐδ' ὁ *M.* Tzsch.; καὶ ἡ *Me.* cod. i; in *A* sex literæ exciderunt. || 13. Verba Θουκυδίδης ... φησὶ ej. Mein.; alia prorsus tradit Thucyd. 2, 29; quare Θουκυδίδης ἄλλοι δ' ἐν Μεγάροις φασὶ editi. ante Kr. inde a Casaub. Cum codd. nostris facit etiam Eustath. ad Il. β, 502 p. 274, 31 R. || 17 δ' ἔχον *ABEla*, misso ol. || 18. « Inter δμωμόμος et τῶ ol δέ decem fere literæ in *A* exciderunt, ita ut præter τῶ φ, quæ sec. m. addidit, alia vocula quædam videtur scripta fuisse. Groskurdus proposuit μόνον, quod parum placet. » KRAM. || 29. ol δ' ἰνοικ. Tr. λγ. fort. delenda esse putat Mein. || 43. ἐκείνης | Leg. ἐκείνου cum *Bno*. || 44. Θετταλίας | θαλάττης codd.; em. m. sec. in *n*.

P. 364, 2. Lacunam explevit. Politus ad Eustath. t. 2, p. 567. || 3. Sex fere literæ exciderunt; ὀρίων διέκπο pro ian dederunt; ἀν[ὰ μέσον χωρίον] conj. Kr. || 8. Ἀδύλιον | Δαύλιον codd.; em. Politus, nisi quod Ἡδύλιον pro Ἀδ. scripsit, quod em. Kr. || 9. « Ὑφαντίον cum nullo alio loco commemoretur, ac p. 416 ed. Cas. in Acontio monte Orchomenus sita esse dicatur, hoc nomen pro illo reponendum esse censeo cum Palmerio (Exerc. p. 319). » KRAMER. « Mutatio laud lenissima, ac crediderim potius alterum montem alterius partem fuisse: at nominis formam mihi suspectam esse non diffiteor. Nullos enim novi neque Ὑφαντας neque herodem Ὑφαντα. Ita vide ne fuerit Ὑφαντίου. Hyantes, vetustus Bœotiarum populus, hæc ipsa loca tenebant, ac postea etiam cum pristinis sedibus ejecti in Phocidem concessissent, vicinas Orchomeni regiones incolebant ibique Hyampolim condebant. Jam Hyantes etiam Hyantes et Hyampolim Hyampolim dictam esse præter Eustathium ad Hom. p. 275, 4 docet Schol. Ven. Il. β, 521: Ἰσταντοὺς δὲ τοὺς ἐγγυρίους καὶ σὺν τῷ σέλγειν Ὑσάμπελιν. Quid igitur mirum est montem illum ab incolentibus dictum esse ὄρος Ὑάντιον, et hæsisse monti nominis formam antiquam et ab indigenis usurpatam? » MEINEKIUS || 13. Πανοπία διὰ | Mein.; Πανοπία διὰ Ag, Πανοπίδια, et supr. Πανοπία διὰ i, Πανοπίδια *Bhno* et editi. ante Kr.; Πανόπην Kram. || 14. καὶ τὰ | καὶ δὲ codd.; em. Cor. ex Theone ad Arat. Phœnom. 45, ubi idem Hesiodi versus citatur. || 15. Παραποτ. | ποταμούς codd.; em. m. sec. in *n*. Quæ in *sq.* sunt lacunæ expleverunt Du Theil, Cor., Grosk., Kram. || 20. Verba ἔκτος ... Αὐραῖου ej. Mein.; Strabo p. 370 Cas. Inachum e Lyræo oriri dicit, Cephisum Argivum memorat nullum. || 46. Ἀλαῖς | ἄλλοις codd.; em. Holstenius ad Steph. B. s. v. || κατέληγεν Mein. || 48. Εὐδοίαν *no*. P. 365, 4. εὐδυνόμων Ὀπίος *A*; καὶ οὗτοι νομοπόες *margo A* in sched.; καὶ οὗτοι νομοί Ὀπίος *i*, καὶ οὗτοι Ὀπίος *Bh*, καὶ οὗτοι Ὀπουντία *no* Ald.; καὶ οὗτοι Ὀπίος *mgo h*, Gronov.; Tzsch.; εὐδυνόμων Ὀπίος καὶ οὗτοι Cor.; καὶ οὗτοι Ὀπίος Kr. || 6. δ' ἐπινείου | δὲ Πηνειοῦ *Δhno*. || 9. Αἰδελὼν *ach*, Ἐδελὼν *kno* et *B* ex correct., Ἐδελὼν *i*, Αἰδελὼν Strabo ap. Steph. s. v. || 11. καὶ ἑκατὼν | Quum nonnisi 60 stadia sint, hæc verba tollenda et post vocem πεντήκοντα (lin. 14) transponenda esse censeo; nam a Cyno ad Cnemidem Strabo non potuit exputare stadia 50; siquidem a Cyno ad portum inter Cynum et Cnemidem situm 90 stadia exputat (lin. 31), prætereaque a Daphnunte ad Cnemidem 20 stadia numerat. Haud dubie igitur a Cyno ad Cnemidem 150 stadia exputavit, quamvis reapse non sint ultra 100. 12. οἰκῆσαι | οἰκεῖσθαι *Bhino*, οἰκῆσθαι Tzsch. || 24. ἐβασίλευσε *hi* Cor. || 26. φασιν Ἀρχοῦ codd.; em. Tzsch. || 49. ταῦτα | ταύτας codd.; em. Xyl. || Σκάρρη | γρ. καὶ Σκάρρη sec. m. in *marg. A*; Σκάρρη. Ald. || 51. Lacunam explevit Grosk. P. 366, 2. Lacunam expli. Du Theil; [εὐήροτον δὲ νῦν ἐστὶ Mein. || καλοῦσι | καλοῦσι δ' Mein. || 4. Lac. expli. Du Theil; [αὶ Αὐγαῖα, τὴν δὲ χῶ]ραν Mein. || 8. Ante Δάπην in *A* spatium quinque fere literarum vacuum; fort. οὐκ εὖ excidisse suspicatur Mein. || 10. Post σίγμα add. γράφουσι *Bhno*. || 11. Τάρρη | Σκάρρη codd.; em. Kr. coll. Steph. v. Τάρρη et Φαρύγγα. || Θρονίου suppl. Grosk. || 21. ἀλλ' οὐδ' ὑπὸ τῶν ἄλλων leg. fuerit e conj. Cor. || 39. Lac. expli. Cor. || 48. τὴν Οἰτὴν | ταύτην codd.; e Cas. conj. em. Cor. P. 367, 2. Αἰγίμος | Αἰπάλιος codd.; em. Kr. || 12. Post Ἀθαμάνην Cor. add. οὕτως ἐκασώθησαν ὥστε. || 18. Ἀρμυνῆρον Du Theil.; Ἀρμυνα *A*; γρ. Ἀρμύνα *nh*; Ἀρμύτου *b* Ald. || 25. τὸ ὄρος τοῦτο interpolatoris esse susp. Kr. || 36. Καλλίδρομος Pletho. || 47. δὲ | ἡ Pletho, Cor. || 48. Ἀντίκρην codd., em. Kr. || δὲ Δύρας | Ὀλυρος,

- supr. 'Ολυρα; sec. m., 4; δ Δύρος *cghi*, δ Δύρας *Bkl* Pletho, Ald.; ex Herodot. 7, 198 em. Hopper. || 53. ἐντός Leg. ἐκτός cum Grosk.
- P. 368, 1. συμβάλλοντα] συμβάδντα *Bkl* Ald. || 14. ταλυντή] *Δεσφρα* e Casaub. conj. Cor.; ἀπαντα ταῦτα πᾶσιν ἀν. conj. Kr.; ἀπαντ' ἀτελεύεται κ. π. ἀ. Mein.; malim ἀπαντα διοδεύεται κ. καὶ ἀνέφυγε vel ἀπαντα ὀδοντὰ πᾶσι διανέφυγε. || 20. Quae leguntur inde a voce οὕτως usque ad verba ὁ δὲ ποιητής (p. 369, 40) in A intercidunt et man. sec. restituta sunt. || 28. ἔδδομήκοντα] Legerim ἑκατὸν καὶ ἑξήκ., quod a vero proxime abest; fortasse tamen Strabonis error subest, quum eadem 70 stadia redeant infra p. 273, 32. || 52. Παιονίας] « Pæoniae mentio h. l. minus commoda, sed frustra tentant hoc nomen Du Theil et Grosk. » Κλαμ. Pro ineptissimo isto Παιονίας Du Theil leg. proposuit Ποιονίας, de Πιοίω s. Βοιω monte id nomen fingens; Πίνδου conj. Grosk.; Pindo ab occasu adjacet Παρῳαία regio. Itaque legerim Παρῳαίας, quod in codd. sæpius abiit in Παρῳαίας Cf. p. 270, 20. 271, 10).
- P. 369, 7. Quum Amphilocho quoque ad Epirotas pertineant, verba καὶ τῶν Ἑπ. ante Ἀμφίλοχοι transponenda videri monuerunt Du Theil, Cor., Grosk. || Ἀχαρνᾶνες] Ἀχαρνᾶνες *acghilno*, Ἀχάονες B, Ἀχαρνᾶνες k || 9. Post v. Πίνδον quædam excidisse in quibus de planitie Thesalica sermo erat, recte monuit Palmer l. l. p. 321. Quæ vero ista fuerint, sciri jam nequit. Groskurdus hæc tentavit: ἡ περὶ Πίνδον [καὶ περὶ πηγὰς τοῦ Ἀχελώου. Ἡ πλείστη δὲ μεσόγαια, καὶ μάλιστα ἡ περὶ τὸν Πηνειὸν ποταμὸν, πεδιάς ἐστι καὶ ταπεινὴ, διακτείνουσα σχεδὸν τι μέχρι τῆς παραλίας,] πλὴν etc. || 15. ὑπερεκχέεται edit. ante Kr. inde a Xyl. || 19. κατὰ add. Cor. || 26. Ἑστ.] Ἰστ. Cor. || 30. Φαρσαλίου codd.; Φαρσαλίας Pletho; em. Kr. || 34. Πελασγιῶται] n e correct., *Bk* Ald.; Θετταλιῶται *acghilno* || 35. Θεσσαλιῶται insertum e conj. Buttmanni (Lexilog. 2, p. 277) et Grosk. || 37. καὶ add. Cas. || 39. Λάρισσα codd.; em. Kr. || 47. δὴ] δὲ *Bkl*. || καὶ, quod ejicendum, om. *Bk*.
- P. 370, 2. στρατείας codd.; em. Cor. || 8. πρόσφορον] πρὸς φόνον A pr. m. et *cgi* || 12. Versum ej. Mein. || 13. « Post παρεῖναι pr. m. voculam (fortasse αὐτῶ) additam fuisse in A, e numero literarum hoc versu comprehensarum colligas; plura deesse suspicati sunt Cas. et Grosk. in explicando hoc loco parum felices. » Kr. || 14. Verba interpolatoris, ὀλίγων ἐστίν, ej. Mein. || 18. Septem octove [literarum in A lacuna. Δῆλος οὖν ταῦτα λέγων. εἰρηται conj. Kr., quod ferri nequit. Quæ sequuntur post v. ἔργων usque ad verba ἐν ἀντιλογίᾳ ἐστὶ om. *Bklmsu* Pletho et Ald.; exhibent vero ea quæ in marg. A leguntur: ὅτι (ὅτι om. *Bksu* Ald.; τῶν μέντοι pro ὅτι Pletho) τῶν ὑπὸ τῶ Ἀχίλλει λεχθέντων ἐν ἀντιλογίᾳ ἐστὶ (ἐστὶ om. *Bku* Ald.). || 20. Post ἐστὶ Pletho habet: τὸ τε Ἄργος τὸ Πελασγιὸν καὶ ἡ Φθία. Ἄργος τε γὰρ οἱ μὲν πόλιν δέχονται, quæ rec. Tzsch. et Cor. Post τὸ τε Mein. inseruit γὰρ, et lin. 21 οἱ μὲν ante πόλιν. || 21. Θετταλονίκη codd.; em. Tzsch. || 32. καὶ ὅταν οὕτως φεύγον] καὶ ὅταν οὕτως φῇ ἔπειτ' *Acghi*; καὶ ἔπειτ' cett. codd.; em. Mein. || 41. Θετίδειον sec. m. supra Θετίδιον in A; idque recte rec. Mein. || 49. οἰκίσθαι *Acghi*; φηκῆσθαι cett. codd. et Eustath. ad II. β. 683, p. 320, 40 R. || 51. ἐαυτῶν] αὐτῶν *Bklno*, edit. ante Kr.
- P. 371, 15 et 16. Lacunas explevit Kr. || 24. ὄντες] μένοντες *Acghik* (k ex correct.), μὲν ὄντες no. || 25. Ὀρμέων] Ὀρμεων codd.; em. Xyl. || 27. τῆς Πίνδου] τοῦ πεδίου codd.; em. Du Theil. || 28 sqq. Lacunas explevit. Du Theil., Cor., Kr. || 33. Ἄλου] Ἄλου ex Homero Cor.; Ἄλου præter codd. etiam Eustath. ad II. β. 682, p. 320, 3 R. || 37. Ἀλιεύοντα Cor. || 43. Τυρρηστῶ] Τερρηστῶ *Acghino*; γρ. Τυρρηστῶ inter versus add. n, idque exhibent *Bk*. edit. ante Kr. Ceterum τῶ δρᾷ post Τυρρ. add. *bkno* edit. ante Kr. || « Inter Δολφῶν et δὲ cum octo fere literæ intercidissent, καὶ sec. m. post illam vocem additum est in A; eadem lacuna, omisso præterea δὲ, est in g (ubi etiam καὶ om.) *ich*, sed in duobus ultimis καὶ ἐκείθεν sec. m. add.; idem legitur in *El* (in hoc add. δὲ?); καὶ ἐκείθεν Pletho. Particula καὶ aptior est quam δὲ. Fort. καὶ ἐνθάδε scriptum fuerat in A. » Kram.; καὶ ἐνθάδε Mein. || 45. Ἰωνοῦ] Ἰωνος conj. Cas. coll. Steph. v. Ἰων. || 47. συνα] α littera etiam prior pars literæ ω esse potest. Quindecim fere literæ in A desiderantur; συνφ[ισαν Φαρσαλίοι] e Grosk. conj. suppl. Kr. et Mein., nisi quod hic δὲ inseruit post ἀφανισθείσαν. Fort. erat ἀφανισθείσα δὲ συνφ[ισθη] ὑπὸ Φαρσαλίων. || 49. Ἀμφυρσο] Ἀμφυρσο codd.; em. Xyl., ταίχαι, quod intercidit in A, suppletum est in *dkno*. || 50. ἡ Ἄλος] ἡ χώρα *Bkno* edit. ante Kr.; ἡ Ἄλος, quod legitur in *El* et Plethone, præbet etiam Eustathius ad II. 2, 682. || 51. ἡ] καὶ ἡ codd.; καὶ edit.; fort. recte; possis etiam ἡ.
- P. 372, 2. Φθιωτῶν] In hoc vitium latet; γρ. Θηδῶν sec. m. in n, fort. recte, quamquam reapse Halus inter Thebas et Pharsalum sita non erat. Bene res haberet si legeretur: ἐν μέσῳ ἐστὶ Πτελεῶ καὶ Θηδῶν. || 4. Φθιωτῶν] γρ. Θηβαίων m. sec. in n. || 7. Τραχινίαν] νίαν literæ in A exciderunt et restitutæ sunt m. sec., quæ in marg. additæ: ἡ Τραχινίαν; Mein. Τραχινίαν scr. || 13. δὲ post ποιητῆς add. Cor. || 15. Τυρρηστοῦ] Τρυφῆς τοῦ A m. pr.; Τρυφῆς in sched. agglutinata manus sec., et in marg. ἐχοντος ἐκ Τυρρηστοῦ, ἐκδιδόντος δὲ πλησίον. In *ghi* Τρυφῆς; in B Τυρρηστοῦ ex correct.; pr. m. in B, ut in *Exnop*, Τυρρηστοῦ; in l Τραρρηστοῦ. || 16. Τριτοικῶ *Acghin*. Quid in quatuor vel quinque literarum lacuna fuerit, nescimus; Τερρηστοῦ Tzsch., Τυρρηστοῦ Grosk. præter veri speciem conj. || 30. ἀπὸ add. Cor. || 31. Ἐχίαν *Bkl*; ἔχιν ἀδαμίαν *Acghion*; γρ. Λαμίαν add. n; em. Xyl. || 34. Inclusa addit Cor. || 35. Lacunam expl. Du Theil. || 36. Μελίτεια A, Μελίτεια codd. cett.; em. Xyl. || 42. Lacuna expleta est in *bcghilno*. || 43. Lac. expl. Kr. || 45. διερρημένη codd.; em. Mannert. *Geogr.* t. 7, p. 627. || 49. Ἀντίκυρρα *Bcghilno*.
- P. 373, 3. ἡ Φοινιῆς ejicienda esse monuit Kr.; ej. Mein. || 15. Lacunam expl. Kr.; ἔχουσα habet B. || 16. Inclusa e Plethone addita. Nulla in codd. lacuna. || 18. Τόμαρον] Ἰσμαρον *Acghino*, Ἰμαρον *Bekl*; em. sec. m. in n; Pletho quoque Τόμαρον habet. || 19. εἰς om. codd.; sed postea add. in *Bn*. || 31. Decem fere litt. lacuna; [τὴν μεσόγαιαν] conj. Grosk.; [τὴν Οἰταίαν] Mein. || 34. δέκα] aperto vitio; ο' (70) vel v pro v fuerit. || 36. Decem fere literæ in A exciderunt; in lacunæ locum sec. m. scriptum τὴς πόλεων, quod in cett. codd. transit, nisi quod in E legitur ἡ τῶν νείων πόλεων. In edit. legebatur: δεκαπέντε πόλεων. Emend. Palmer. (Exerc. p. 322) et Grosk. || 38. μεσογαίᾳ *kno*. || 40. Λάρισα pr. m. A, Λάρισσα cett. codd. Quæ in sqq. occurrunt lacunæ expletæ sunt A Cor., Falconero, Grosk., Kr.
- P. 374, 2. Λάρισσα codd. || 10. Ἀμφυρσο] A m. pr.; Ἀμφυρσο, supr. scr. i, a; Ἀμφυρσο c, Ἀμφυρσο g, Ἀμφυρσο no. || ποταμὸς post ῥέει add. *Bk*. || 11. Ἰωνος] Ἰων *Bk*, Guarin., Ald. || 13. Lacunam decem fere literarum explevit Cor.; περὶ τοῦτου ἐν τοῖς περὶ τῆς Ἀρνης Βοιωτικῆς *dkno*, nisi quod in k Βοιωτικαὶς et in no ἐν τοῖς Βοιωτικαῖς. || 16. Lacunam expl. in *dkno*, nisi quod pro ὅπου, quod Kramero debetur, præbent ἐνθα. || Φυλλίον Mein.; Φυλαίον A; Φυλλαίον cett. codd. || 18. συντελεῖ καὶ] συντελεῖται codd.; em. Cor. Sequitur lacuna octo fere literarum; πάντα τὰ μέχρι suppl. O. Müller (*Gætting. gel. Anz.* 1829, p. 2032), ἀπαντα μέχρι Grosk.; τὰλλα

- μέχρι Mein., quod præstat, utpote ceteris brevius. || 19. ἔρμα A pr. m.; αἰον suppl. sec. m. supra addens ἔρμα; ἔρματιον ghi, ἔρμα BEino, ἔρμα k; em. Cas. || 23. νησίδα Bkino. || 26. καὶ ante τὴν add. Cor.; *contiguamque oram* Guarin; κατὰ τὴν conj. Cas. || 27. ἥπερ ἔστιν] ἔπεισιν codd.; em. Tzsch.; ἥπερ ἔστιν Cas. et Cor. || 39. διέχουσα post σταδίου excidisse conj. Mein. in Vind.; καὶ post ὑπέρκειται addi velit Kr.; κλησίον post Δημητριάδος suppleri voluit Müller *Orchom.* p. 248. || 42. Νηλείας et dein Νηλεῖαν τε Mein., recte. || 49. ὥσπερ] ὥνπερ codd.; em. Cor.
- P. 375, 3. ὁ Ἄναυρος] ὁ ναῦρος codd.; em. Cas. || 4. ὁ add. edit. ante Kr. || Ἰωλκός] an Ἰώλκιος? || 5. Πολυακὴν] « Quum de Pylæico conventu Iolci celebrato aliunde nihil constet, Du Theil syllabas πολαίχ, quæ in A sec. m. scripta sunt in sched. aggl., nulla auctoritate esse ratus sive Πελακὴν sive Ἀμυρικὴν scribendum esse suspicatur; ac Πελακὴν satis possit arridere, modo de tali conventu mentio esset apud scriptores antiquos. Etenim quæ de certamine ab Acasto in patris honorem instituto a multis traduntur, huc non sint referenda. Nihilominus Groskurd. eam scripturam recepit. » KRAM. Meinekius quoque ludos in Peliae honorem semel, non vero annis redeuntibus, actos esse asseverat, quasi de hac re aliquid compertum haberet. Immo quum ludos quosdam statim vicibus Iolci actos esse et Strabone constet, ludi vero in Peliae honorem acti una cum Panathenæis ceterisque certaminibus celeberrimis, quæ celebrare Græci solebant, recenseantur in Pepto Aristotelis ap. schol. in Aristid. p. 105 ed. Frommel (Fr. Hist. t. 2, p. 189) : apud Strabonem pro πολαίχην lenissima mutatione Πελακὴν scribendum esse recte censuit Du Theilius. Meinekius in Vind. f. Δημητριάχην leg. suspicabatur. || 11. Leg. Μηθώνη. || 14. Exciderunt in A litteræ quattuor; μετὰ suppl. Kr.; τόπων conj. Mein. Deinde δὲ addidit Kr. In codd. nulla lacuna. || 21. γέννησιν Bkino Eustath. ad II. β, 756. || 26. ἐπεγείρηται no. || 32. συνιστᾶσιν ag Cor. || 35. Δευκαλλίας] Δευκαλλίου A, Δευκαλλίας kino Ald., Δευκαλλίας Bm, Δευκαλλίας B ex corr.; Δευκαλλείας conj. Tzsch.; Δευκαλλείου Cor. Δευκαλλίας Tyrwhitt.; luce clarius est in Δευκαλλίας latere Δοκιμαίας, ut vidit Reinesius. Cf. Strabo p. 494, 23 : τὸ λατόμιον Συνναδικοῦ λίθου (οὕτω μὲν Ῥωμαῖοι καλοῦσιν, οἱ δ' ἐπὶ χῶριον Δοκιμήτην καὶ Δοκιμαῖον). || 36. καὶ τῆς] Leg. τῆς καὶ vel ἥτοι. Dein ante Ἰεραπ. excidit καὶ τῆς, nisi forte Συνναδικῆς tollere velis, utpote a glossatore additum. Meinekius verba καὶ τῆς Δ. delenda videtur, nec non Ἰεροπολιτικῆς; ejus enim marmoris genus cuius meminit Paulus Silent. De Ambon. 113, 168) seriori demum tempore Græcis innotuisse opinatur absque causa idonea. || 38. λιθείας Mein. || 42-43. Lacunas explevit Cor. || 50. Ἰστιάειον BE. || 52 et 53. Lac. explevit Du Theil.
- P. 376, 3. ὁμορον codd.; em. Palm. || 7. δὲ Θαμαὶ] sic a *Eghil*; Ἰθώμη ἢ Θώμη ἢ Θαμαὶ in marg. a; δὲ Ἰθώμη Bno Ald., δὲ Ἰθώμη k Eustath., Cor.; legendum esse Θούμπον, collato Stephano s. v. Ἰθώμη, censet Kramer. || 8. χαλμακάν no. || 16. ὑπερβαλέσθαι Tzsch., Cor. || 18. « Post βίον deesse aliquid suspicantur Cas., Tzsch., Cor., atque hic lacunæ signum apposuit; equidem in verbis ὁ ταῦτα vitiosi aliquid latere crediderim. Suspiciari possit οὗτα, omisso articulo, sed parum id satisfacit. » KRAMER. Meineke ante μυθεύεσθαι asteriscum ponit. Pro ὁ ταῦτα μυθεύεσθαι βουλόμηνος legendum puto ὁ ταῦτ' ἀληθεύεσθαι β. || 20. ἀποδεδειγμένας codd.; correx. m. sec. in A. || 23. ὁνοῦρον] ὁμοῦρον B; ὁμίριον edit. ante Cor.; Ὀνοῦριον e Stephano s. v. correxit Mein. || 24. Φαρμάδων margo A et Bkl Ald., Φαρμάδων Acghino. || 24. αὐτῶν] αὐτῆς velim cum Du Theillo. || 25. Κουάριος Pletho. || 26. Ἰτωμίας c, Ἰθωνίας o, Ἰθωμίας Ald. || 28. Πεληναῖον Acgh, Πεληναῖην l. || 29. Φαρμαδόνα codd. || 30. Λάρισσαν codd. excepto A; Θετταλ. || Θετταλὶα Eustath. ad II. β, 755 p. 337, 9; Πελασγιώτις Pletho, Cor. || 34. ἄλλοι ante ἄλλως recte addidisse videtur Cor. || 42. Ὀρμίνιον] Ὀρμενον (μενον m. sec. in A scriptum) Agh no; Ὀρμίνιον BEkl et Eustath. ad II. β, 734 p. 332, 5.
- P. 377, 2. Κερκάφου] Κερφίου A m. pr.; Κερκάφου sec. m. in marg. A et cett. codd. et Eustathius ad II. ι, 448 p. 762, 8. Cercaphus erat Rhodius heros et Solis filius; quare Ἥλιου legendum esse suspicatur Meinekius, siquidem incorruptum sit Κερκάφου nomen; id vero aliter habere et codicis A scriptura et ipsa fabularum historia indicat. Nullus dubito quin Κερφίου natum sit ex Κερφίου, hoc vero ex Κρηθίως. Crethel nomen rependendum esse tanto facilius largieris, quum idem Ἄεoli filius, qui hoc loco Orminium condidisse dicitur, vicinam Iolcum urbem condidisse apud Apollodorum (I, 9, 11) perhibeatur. || 6. ἔτι ἂν] ὡς ἂν A m. sec. Bkino; ὅτε ἂν chi. || 7. καὶ δεῖ γράφειν k Ald.; καὶ δεῖν γράφειν edit. ante Kr. inde a Xyl. || 29. εὐρυχόροιο post Ἑλλάδος add. edit. ante Kr. inde ab Hoppero. || 31. ἐν μέσῃ ἔστι] ἔστι ἐν μέσῃ Bkl; ἔστι om. Eustath. ad II. β, 754, p. 332, 13. || 32. μεταλιούση] ὅτ' Εὐμήλου οὐσση em. Du Theil; Εὐμήλου οὐσση malunt Kr. et Mein.; μεγάλη οὐσση conj. Cas., μεσογαῖα οὐσση Politus, μεταλιουούση Tour., ἔτι μενούσση Cor. || δοῦνα αὐτὴν Εὐρύπῳ supplen. Du Theil; in quibus αὐτὴν omitti mavult Kr., quum lacuna nonnisi 10 fere litterarum sit. || 34. λευκόγεων sec. m. in A; idem habet Eustath. ad II. β, 735 p. 332, 21; rec. Mein. || 35. Lacuna sex fere litterarum. [τῶν Ἀρετῶν supplavit Groskurdus, probantibus Kramer et Meinekius; vix recte; nam Aphetæ in promontorio Magnesiae sitæ ad loca Titano monti vicina nihil pertinent. Cum Arne compositor Itonus p. 374, 13. Fort. igitur nostro loco fuit καὶ [τοῦ] Ἰτῶν[ου] vel καὶ [τὰ περὶ] Ἰτῶν[ον]. || 37. δὲ Pletho, τε codd. || 39. ταπεινώσαντες] ὡσάμενοι Pletho, ἀποώσαντες Cor., idque sane legit is qui scripsit in sqq. εἰς τὴν... ποταμίαν; sed hæc verba quum non legisse videatur Eustathius ad II. β, 738 p. 334 (ubi : ταπεινώσαντες δὲ αὐτοὺς Λαπιθαί), neque conveniant quæ in sqq. leguntur, interpolatoris esse recteque a Meinekius ejici videntur. || 48. ὃν post φύλον addunt acghno; id etiam in A m. pr. scriptum esse ex lacunæ magnitudine colligit Kramerus.
- P. 378, 1. ὄλοι ferri nequit; natum videtur ex corrupta lectione vocis ὄπου. || 2. Ἀργίσα B, Ἀργεῖσα, et sec. m. ισ supra ei, A. || Ἀργουρα] Ἀργουσα codd.; em. Xyl. || 4. αὐτῇ] αὐτῇ sec. m. in A et cett. codd. || 6. Φαλλαναίων ahino. || 7. Φάλασσα] Φάλασσος Eustath. ad II. 2, 738 p. 333, 19. || 12. Λαρίσσαι codd. || 15. ἐπιχλύζων Ald. || 21. Πελασγία] πλαγία codd.; em. Xyl. || 23. πεδίον ἔστι δὲ νῦν Aghino; « fort. igitur π. ἔτι νῦν. » Mein. || Λαρίσσιον et dein Λάρισσος codd. || 29. ἐν Συρίῃ] ἐν Συνα a in marg. || 32. « Ἀττικῇ, quod codices omnes exhibent (etiam in A supersunt syllabæ ττικῇ pr. m. scriptæ, non στικῇ, ut Du Theil opinabatur) suspectum Palmerio (Exerce. in auct. gr. p. 373), quia nusquam invenitur nomen hujus loci in Attica, nisi h. l. et apud Stephanum s. v. Λάρισσα qui sua petiverit ex Strabone; suspicatur igitur scribendum esse ἐν τῇ Καρικῇ δ' ἔστι Λάρισσα τῶν Τραλλέων διέχουσα κτλ. Ac mirum certe est inter Larissas in Asia sitas Atticam commemorari : nihilominus codicum scripturam tuetur auctoritas Stephani, quod ea quæ tradit l. c. et Strabone non petita esse satis liquet. Nullo modo probanda sunt quæ Du Theil proponit ἐν τῇ Πελασγικῇ aut Πελασγικῇ δ' ἔστι Λάρισσα, τῶν Τραλλέων

κτλ. » KRAMER. « Stephanus sua haud dubie e Strabone hausit. Nec vero correctione succurrendum, sed litura. Si tamen fuit etiam Attica Larisa, verba ista ante καὶ ἐν τῇ Ἀσίᾳ transposuerim. Sed videntur in hoc Larissarum recensu etiam alia tum interpolata tum loco suo mota esse. Ephesia enim quam dicit Larisa haud diversa est ab ea quam triginta stadiis a Trallibus distare dicit: vide ipsum Strabonem lib. 14 p. 620 ed. Cas. (p. 530 ed. Did.). Itaque vide an verba καὶ ἡ Ἐφεσία Λάρισα ἔστι ante τῶν Τραλλέων transponenda, sequentia autem καὶ ἐν Συρίᾳ ab interpolatrice manu addita sint. Neque enim necessario omnes Larissae memorandae erant. » MEINEKIUS. In his quae de Larissa Ephesia a Trallensi non distinguenda Meinekius, Groskurdium secutus, dicit, falsa sunt. Qui enim fieri potest ut Larissa, quae hoc loco 30 stadia a Trallibus distare dicitur ideoque in Mæandri valle posita erat, eadem sit cum Ephesia quae p. 530, 38 in Caystro campo sita et, ab Epheso 180 stadia distans, Tmolio quam Epheso propinquior fuisse proditur? Itaque gravioris interpolationis signum manifestum nostro loco non inest. Atticam vero Larissam ego quoque neque exstitisse neque a Strabone memoratam esse puto. Quae in antec. memorantur petrae Larissae in via qua Mytilene Methymnam proficiscebantur, 50 ab illa urbe stadiis dissitae, eas recte Klepertus alique ponunt in ora saxosa quae est prope hodiernum *Mistigna*. Positae igitur erant ἐν τῇ ἀκτὶ vel etiam ἐν τῇ Ἀκτὶ, quum ejusmodi litora proprio nomine Ἀκταί passim vocentur. Jam vero frequens est ἀκτὶς, ἀκτικὴ, ἀκτικὴ vocum confusio (sic p. 336, 20 recte ἀκτὶς pro Ἀκτικὴς reponendum esse censet Meinekius). Hinc sponte nascitur suspicio Strabonem scripsisse: ... εἰς τὴν Λαρισσαίαν πέτραν κατὰ τὴν ἐπὶ Μηθύμνης ὁδὸν ἐν τῇ Ἀκτὶ ἔστι [δὲ] Λάρισα καὶ τῶν Τραλλέων etc.; deinde corrupta voce Ἀκτὶ, quendam inserta καὶ et transposita δὲ particulis istam Atticam Larissam quam vulgata exhibet, procudisse. || 34. Μεσσηνίδος | μεσσηνιαίας A m. pr., Μεσσηνίδος a m. sec., *El*; Μεσσηνίδος Cor.; Μεσσην. Kr. || 39. μεταξὺ αὐτῶν *Acghino*; μ. Ναυλός e Tzsch. conj. Kr.; superest octo fere litt. lacuna; leg. videtur καὶ Ὀδησσὺς e conj. Groskurdii. || 41. Ὀλοσσῶν *Aghilno*, Mein., recte, opinor; unum o habet etiam Lycophr. Cass. 905; duplex o Eustathius ad Il. β, 739 p. 333, 35, laudato Strabone. || 45. Εὐρώτου codd., Eustath.; Εὐρώτα editt.; em. Kr., collat. lib. 7 fr. 14. 15. || 54. Ἰστιαώτιδος Cor.; Ἰστιαώτιδος l Ald.; in A nonnulli litterae ωτιδος prima m. scriptae sunt; res vero postulare videtur ut suppleatur [Πελασγιώτιδος, monente Groskurdio. || 54. ἐπιληρότας | ἐπιληρότας voluit Grosk.; ἐπιληρότας in Vindic. conj. Mein. P. 379, 1. [ai] ὑπὸ Cor.; fort. [oi] ὑπὸ... Παρθενικοί Mein. || 7. Τιταρίου Κιταρίου *Agí*, Τιταρίου *h*, Τιταρίου *BEc klnu* et a m. sec., et Eustath. ad Il. β, 754 p. 336, 27. Cf. not. ad p. 276, 9. || 20. τὴν additum ex *no*; excidisse in *a* spatio vacuo indicatur. || 27. Σκοτούσης *achl* Pleth. || 33. τοιοῦτο Mein. || 40. Ὀρχομένιον A m. pr. || 46. παρίχειν Pletho, παρίειν A, παρίειν a et cett. codd. P. 380, 2 et 5. Αἰνιάνων Pletho, Ἀθαμάνων codd. et Eustath. ad Il. β, 749 p. 335, 35. || 8. δὲ ἰδίους | leg. διδύμοι conj. Mein. || 10. Κολωνούς | fort. δὲ θύους ναιούσα Κορώνις, Mein. Vind. p. 161. || 13. Αἰνιάνες Pletho, Ἀθαμάνες codd. || 30. τῆς τοῦ Πηνειοῦ διὰ τοῦ Π. διὰ τῆς codd.; em. Cor. || 33. ὥστε [καὶ] τὸν Mein. || 45. Ἰπνοῦς | Ἰπνοῦν *BEghis*, Ἰπνοῦν *lm*, Ἰπνοῦντα *cñno*, Ἰπνοῦντα e correct. B, Tzsch., Cor.; Ἰπνοῦς ex Herodot. 7, 188 Kramer. || 48. Πηλίου Πηνειοῦ codd.; em. Palmer. || 53. δισχίλ. τριακ. πεντ. | βτν' *Es*; βττ' *lm B*, quorum in B m. sec. correctum βτν' et deinde iterum βω'; hinc δισχίλων ὀκτακοσίων editt. ante Kr.

P. 381, 3. Ἰταλίαν, et supra m. sec. αἰτω, A; utrumque habent *ch*; Ἰταλίαν *gik*, Αἰτωλίαν *BElnu* Pleth., editt. ante Kr. « Inter ὑπὸ et ἰδων (sic) cum octo fere litterae intercidissent in A, sec. m. Δακτιδὼν modo restituit, ut legitur in codd. reliquis; articulus τῶν pr. m. additus fuisse videtur in A. » Kr. || 4. ἐν Δακτίσῃ codd.; em. Politus. || Γυρτώνη A; Φαραῖς *BEklnu*. || 7. ὠνόμαστο A m. sec.; ὠνομάσθαι conj. Grosk. || Μαντούς τῆς | μάντιος τοῦ codd.; em. Kuhn. ad Pausan. 7, 3. || 9. Μόφοπος | sic *no* Epit.; Μόφος codd. cett. || 16. Δευκαλίωνα | typ. erratum; leg. Δευκαλίωνι. Corayus e conj. dedit Δευκαλίωνα... Αἴμονα. || 21. Φαίδιππον | Φαίλιππον codd.; em. Lipsius. || 23. Νεστονίς E. || 24. Νίσωνος E. || 37. ἐπιδὴ | καὶ δὲ B (ex corr.) *klnpu*, editt. ante Kr. et Meinekius. || 46. Γερασίων | Γέραστον *Dh* et ex correct. *k*; eodem modo in sqq. P. 382, 3. καὶ Πιταλία | καὶ παραλία *Dhx* (sed *h* in marg. Πιταλία), καὶ Θετταλία *k*. || Σούνιον *DEhx*, Σούνιον *Bgh Inoru*, Σούνιον *Co*. || 5. Μηλιῶσι *D* ex correct., *h*, Pleth. || 8. προσπίπτουσα *Enop* Eustath. ad Il. β, 537 p. 279, 21 R. || 15. Αὐλίδος | Καπρηῶς Epit.; Καλκίδος e Cas. conj. Du Theil., Cor., Grosk. Contra Tzschucke vulgatam tuetur loco Valerii Maximi (1, 8, 10), ubi Coela Euboea inter Rhamnuntem et Carystum ponitur. || 15. Γέραστον *CDghu* || 27. πρὸς τὸν Αἰγαῖον Cor., Mein. || 32. Αἰκλου | Αἰκλου Mein., recte; Αἰκλου *BDEghlno pnu*, Αἰκλου *y*, Αἰκλου *k*; em. Xyl. || 34. Leg. ὥραϊς, ut e Kr. conj. Mein. || 36. τὴν Περιάδα | τὴν πεδιάδα scr. Mein.; fortassis recte; certe Periadem urbem aliunde non novimus; quodsi nota urbis nomen corruptum est, conjicere licet τὴν περὶ Διάδα (Athenas Diades) vel Αἰγὰς || Κίρινθον *Cgorsu*. || Ἐδεφόν codd.; em. Xyl. || 37. ἐν ᾧ | ἐν αἷς Grosk., ἐν ᾧ conj. Kr.; ἔνθα proposuit Mein. Deinde verba ἦν δὲ μαντιῶν καὶ asteriscis inclusit Corayus; Groskurdii verba ἦν δὲ... Ἀπόλλωνος ulpote glossam ejicienda esse aut in v. Σελινουντίον vitium latere putat. Xylander, Kramerus et Meinekius καὶ particulam ejecisse satis habent. Quae omnia sunt incertissima. De Selinuntio Apolline sive Oroblis sive alibi culto non constat. Si corrupta vox Σελ., Strabo scripserit ἦν δὲ καὶ μαντιῶν Κηρινθίου ἅπ., sc. in Cerintho urbe quam una cum Oroblis modo memoraverat. Σελινουντίον *BCDg puv*, Σελινουντίον *s*. || 39. δ' αἷς | δὲ codd.; em. Cor.; Ἐστίασαν *Cgu*; Ἐλλοπίες codd.; em. Tzsch. || 42. Φιλιππιδὴν *Inox*, Φιλιππιδὴν *p*. || 45. Ἰστιαίων *Bghlno puvxy*. || 46. Ἐστριαίων *BCgpx*. || 50. Ἰστιαίων *BCghlno puvxy*. || 51. Τεθρίψ codd., sed *la* inter versus addidit *D* pr. m. || 52. Κάλλαντα *Ckpx*, Κάλλαντα etiam Eustath. ad Il. β, 537 p. 280, 27. P. 383, 5. Ἐστιαῖοι *BCguo*, Ἰστιαῖοι *k*. || 12. λέγομεν codd.; em. Cor. || 13. Κήναιον | Κλειναῖον et Κλιναιῖον codd.; em. Hopper. Post Κήναιον codd., excepto *E*, addunt πλησίον. Quare in antec. pro δ' ἐν τῇ editt. ante Kramerum et Meinekius scripserunt δὲ τῇ. « Sed quoniam adverbium illud cum genitivo construere solet Strabo, non cum dativo, nec satis commode ponitur post Κήναιον, omittere malui cum *E*, cujus magna est in hac parte auctoritas, quam praepositionem respicere omnium codd. consensus firmatam. » KRAMER. || 15. Κύων | Καῶν codd.; em. Tzsch.; τῆς Δίου *BCDghlno*; in *B* sec. m. τοῦ supra τῆς. || 16. ἀπὸκ. *D*, ἐπὸκ. cett. codd. || 16. Ἐστιαῖαν *BCghuo*. || 17. Κίρινθος *Cgorsu*, Κίρινθος *E*; πολίδιον *E*, πολίδιον cett. codd. || 18. Βούδορος *Dh*, Epit., Βούδορος codd. cett. || 20. Ὀχρῇ | δὲ γῇ *Cghlnoy*, Ald., pr. m. *D*. || 22. Μαρμαρίου legi veli Holstenius ad St. Byz. s. v.; Μαρμαρίου vel μαρμαρίνον conj. Mein. in Vind., praeter necessitatem. || 23. Ἀραρνίνας codd., nisi quod in *D* pr. m. erat Ἀραρνίνας, quod

- deinde mutatum est; em. Xyl., Strabonis usum secutus. || 24. Post v. ξαινομένη Ald. addit: Καρυστίαν λίθον ἀπ' ἧς γίνονται χαίρματα (sic). Similia habet margo p: τὴν Καρυστίαν λίθον, ἀπ' ἧς ὑφάσματα γίνονται. Τοῦτο λίθον φασὶν ἄλλοι Καρπασίον· φύσθαι δ' ἐπὶ πέτρᾳ βέθος ἔσθαι παλαιότην. Τοῖς τοῦτων λίθοις ἰργάζεται ὑφάσματα [δ] καὶ ἡμεῖς εἶδομεν ἀνάλωτα πυρ. Hæc ducta esse ex scholiis Cyriaci Anconitani monet Tzschuckius. || 55. ὤρη ὑφάσματα Ἰσο Ald. || 27. τὸν πίνον τῇ πλῴσι x; τῇ τῶν λίθων πλῴσι Epit., ex quibus πίνον vocem corrigendam esse monuerunt editi. || φκίσθαι] φκῆσθαι Bknox Ald. || 29. Στυρίων] Στυρίων Dhi, Στυριῶν BChlnox; em. Palmer. || 30. Μαλιακῶ] Leg. Λαμιακῶ e conj. Cas. || ὅπδ Φαῖδρου] An ὅπ' Ἀντιφιδου? V. Diodor. 18, 13, 6; Plutarch. Phocion. c. 25. || 36. Γέραςτον codd.; em. Xyl. || 42. τὸν] τὴν Bklnox Ald.; artic. om. E et Eustath. ad Odys. γ, 177; Γεραστὸν E Eustath.; Γεραστὸν codd. cett. || 46. Αἰκλος Meiu. || 48. φκῆσι codd., nisi quod in D φκισα m. sec. || 50. Ἀραβες] Ἀράδιοι conj. Mein. in Vind.
- P. 384. πύργους] τεῖχος editi. ante Kr. || 12. Ἀλιανδόν, BCDhikln; Ἀλιαντὸν os; Ἀλῆαντον Epit. || 16. Post ἐκλέλοιπεν in Epit. leguntur: ὥσπερ καὶ Ἀθήνησι τάρχευται, quæ rec. Grosk. et Mein. || 24. Εὐδοῖα potius leg. esse innotet Mein.; χαμπὴν] χαμπτὴν Bkl Ald.; κάμπτων conj. Mein. in Vindic.; χαμπτὴν dedit in edit. Str.; Εὐδοῖδ' ἀκραν τὴν ἀμφὶ conj. Bernhardus (Berlin. Jahrb. f. w. Kritik 1828, p. 247). Ceterum quum ex his verbis minime liquet urbem Eubæam ab Æschilo commemoratam esse, Meinekius putat excidisse vel totum versum vel certe partem versus, cuius in fine legeretur πόλιν. Kramerus: « Si χαμπτὴν, inquit, meliore niteretur auctoritate, suspicari posset Εὐδοῖα χαμπτὴν etc. || 32. Ἐρετριαν E, Ἐρετρία BCDhikln, Ἐρετρία x(?) et editi. inde a Xyl.; Eretrienses Guarin. || 36. Ταμύναι] Ταμύνα x, Τάμυνα Strabo apud Stephanum s. v.; Τάμυνα Cas., Tzsch., Mein. || 38. ἐναυτὸν e conj. Meinekii; αὐτὸν codd. Ceterum verba ἐν δὲ τῇ Ἐρετρικῇ πόλει ἢν Τάμυνα et πλησίον τοῦ πορθοῦ conjungenda et lin. 53 post v. κατωμώρθηται transponenda esse probabiliter censet Kramerus, probante Meinekio. In vetusto aliquo codice omissa, dein ad marginem adscripta, tum male discrepta et in alienum locum illata esse videntur. || 46. ποτὶ] πρότερον Cor. ex Guarino, qui vertit superioribus annis.
- P. 385. 4. τῇ] E et Eustath. ad Il. β, 596, p. 298, 28 R.; ἢ BCDhiklnox; ol Ald. || δς γε καὶ] ὡς γε καὶ CDghi, ὥστε καὶ s, οὐ γε καὶ kx, Tzsch., ὅπου καὶ y Cor., δς γε καταλ. B (?), Ald.; δς γε καὶ ἐκεί Cas.; δς γ' ἐκεί conj. Kr.; δς γε κάκει Mein. || 17. ὥστε om. CDhinx; in n tamen inter versus additum; ὥστ' ἐν Grosk. et Mein., recte, ut videtur. Ceterum post ἐπαύσαντο aliquid excidisse censent Kr. et Meinekius, quorum hic præterea aliam lacunam notat post vocem διανεχθεῖσαι, Strabonem in hunc ferme modum scripsisse putans: περὶ δὲ Ἀηλάντου διανεχθεῖσαι [ἐπολέμουν μὲν ἀλλήλοις, ἀλλ' ἐπὶ μικρὸν] οὐδ' οὕτω τελῶς ἐπαύσαντο [ὁμοιοῦντες, ὥστ' ἐν τῷ πολέμῳ etc. || 20-28. Verba καὶ γὰρ δὴ... ὁ ὕσας, glossatoris esse videntur, monente Kramero; eiecit ea Mein. || 21. οὐδὲν] οὐδὲν CDEkx, Ald.; οὐθ' ἐν Ἰνος Cas.; οὐγ' ἐν Mein.; recte, opinor. || 22. καθεστὼς post ἴθο; addidit Cor. || 27. Post συστάδην [μυχομένων ἐστὶ] supplendum videtur. In Ald. legitur συστάδην χρωμαθ καὶ κοντοβολοῦντες, ex quibus κοντοβολοῦντες legitur etiam in C et k, in hoc tamen postea corr. || 36. ἦν habet E, cett. codd. om. || 36. ἐπίστατο no, ἐπίσταται cett. codd. || 50. περιφ. Cor.; παρφ. codd. || 51. Θεσσαλικὴν k ex correct.; cum cett. codd. facit etiam Eustath. ad Dionys. 473. At Θεσσαλικὴν habent Athenæus p. 278, C, Suidas v. ὕμης, schol. ad Il. β, 761.
- P. 386. 3. εἰσι δὲ νῦν] εἰσι μὲν οὖν proponit Meinekius in Vind. || 8. Ἀθαντες] ἀναθάντες conj. Xyl.; καὶ ἀναθάντες; Grosk.; μεταβαίνοντες Cor.; ἀποθάντες Kr.; ἀποβαίνοντες; Mein. || 9. « Supra Ἐδεσαν signum pictum, eodemque repetito ἢ νῦν Βοηνα (h. e. Vodhena, uti hodieque appellatur illud oppidum) sec. m. add. in marg. D. » KRAMER. || συμπολεμήσαντας Cor. « Nescio an scribendum sit: κατὶ Ἐδεσαν ἔμειναν [καὶ] συμπολεμήσαντας τ. ὁ. ἔκτισαν π. E., transposita particula καὶ quæ vulgo ante ἔκτισαν legitur. Nisi forte συμπολιτεύσαντες; scribendum est. » MEIN. Vind. p. 171. || 15. Θερταλοῖς no, Θερταλοῖς cett. codd. || 30. Παρνασσὸς BChlnox. || 48. καὶ Οἰναία δὲ] καὶ ἡ Ἥναία δὲ Bk, καὶ ἡ Αἰναία δὲ l (?) Ald., καὶ ἡ Αἰναία Tzsch., Cor.; καὶ Οἰναΐδα, καὶ αὐτὴ etc. leg. esse vidit Kr. || 50. τοῦ] τῆς noxy. Cf. Steph.: Στράτος... θηλυκῶς καὶ ἀρσενικῶς. || 52. Ἀλυζία DEkl, Ἀλυζία CDghinoxy.
- P. 387. δ Στρ.] ἡ Στρ. nox Tzsch., Cor.; μετὰ] typtothetarum error; lege κατὰ. « Ceterum verba κατὰ... Ἀνακτόριον, quæ repugnant et iis quæ de horum locorum situ aliunde scimus, et iis quæ Strabo ipse de singulis rectissime tradit, Penzelius in nott. ad interpretationem suam a librario adjecta putat parum probabiliter. Neque tamen ulla in medium prolata est loci desperatissimi medicina, ita ut acquiescendum videatur in Tzschuckii sententia, per errorem fortasse a Strabone ipso Stratum præpostero ordine positum esse pro Alyzia. » KRAMER. Groskurdis, Tzschuckii et Mannerli (Geogr. t. 8, p. 84) suspiciones recte improbens, pro Ἀλυζίας legi voluit Ἀντιφιδίου (potuisset Μολυκρίας, quod ad tradita propius accederet). Media fere via inter Alyziam et Anactorium Kiepertus incertam conjecturam secutus ponit Σόλιον vel Σόλλιον, cuius Thucydides meminit: adeo ut huius fortasse oppidi Strabonem meminisse putari posset. At parum hoc probabile est, præsertim quum infra in oræ descriptione nulla ejus fiat mentio. Milii verba Strabonis sana esse videntur, errorem autem explicandum puto e ratione tabularum quas in his Noster secutus est similissimas iis quas Ptolemæus adhibuit. Ptolemæus enim Alyziam (hod. Kandili) non ponit, ut ponere debebat, inter Actium et Acheloum fere mediam, sed proximam facit Acheloi ostio, adeo ut ab eo nonnisi duodecima unius gradus parte (42 fere stadiis) distet. Similem igitur tabulam si Strabo quoque ob oculos habuit, probabiliter statuere potuit aliquem Alyzia Anactorium proficiscentem per Stratum iter facere eamque urbem in media fere via esse positam. Tanto facilius id fieri potuit, si Acheloi fluvii (cui Stratus adjacebat) partem superiorem tabula dabat justo magis versus occasum et sinum Ambracium deflexam. Eoque vitio veteres tabulas laborasse nescio an ex Livio colligas, qui (43, 21) Stratum perperam dicit sitam esse super Ambractium sinum ad Inachum fluvium. Memorandum denique est in tabulis Ptolemæi (quales Bertianæ Ptol. editioni subiunguntur) mediam inter Actium et Alyziam poni urbem mediterraneam, cuius nomen in codd. nostris excidit; indicari Stratum tum e Strabone colligo, tum inde sit probabile quod præcipua hæc Acarnaniæ urbs præ ceteris commemoranda erat. || 10. Post Ἀγελῶου Pletho addit: τε καὶ περὶ Πλευρών. || 12. Τραχίνοιον os, Τραχίνιον codd. cett.; em. Palmer. || 18. ὄρος ex E additum; post μὲν collocant editi. ante Kr. || 20. μάλλον] μαλαὸν BCghilinosxy; μάλα ὄντων marg. h; μαλαὶον m; μάλα ὄν Dk; om. E; em. Cas. || 19. Μολυκρίας codd.; em. Tzsch. Ad hunc locum in marg. Cguy leguntur hæc: Οἱμαί τὸν

- μὲν Ταφίασον (μεταμπίασον *gy*) τὸ νῦν λεγόμενον Ὀζον δρος· Χαλκίδα δὲ τὴν ἑρπιδίως Βαράσσαν, ὅφ' ἦν καὶ πολίχων ἔστι Ἀντίπατρα καλούμενον, καθότι καὶ τὰς Πάτρας ἔχει ἀπεναντίον. || 26. ἰδρυταὶ *Bkno*. Dein malis Μακύνεια. || 30. Εἴητος πο *Pletho*, ὁ δὲ τῆνος *DBChilaz*, Εὐτῆτος *k*. || Βωμαιῶν *DCghinox*, Ρωμαιῶν *Bkl* Ald.; em. Tzsch. || 38. Λυκάρνας *CDghilzy* et ex correct. *Bk*, Λυκάρνας πο, addito : γρ. Λυκάρνας, uti habet *E*. || 51. Μακύνιον et Μολυκρίαν codd.
- P. 388, 3. καὶ recte om. *k*. || 10. ἡ Λευκάς Stadia 240 pertinent usque ad Leucatam prom.; an igitur h. l. ἡ Λευκάς est ἡ Λευκάς ἄκρα (ut Ptolem. dicit), an pro ἡ Λευκάς αὕτη legendum ὁ Λευκάτης. Αὕτη? || 12. αὕτην om. *o*; αὕτην ὁ ποιητὴς *Dhil*. || 16. Νήριος Νήριος *D* (sed hic supr. Νήριος) *BE*; em. Kr. || 17. ἡ μὲν οὖος *B*, ut legitur in Odys. Dein Νήριον codd., excepto *B*. || 20. προκύλει' *E*, Κροκύλην celt. codd. || 21. Γαργάσσος *CDhil*, Γαργάσου codd. celt.; Γόργου em. viri docti. || 21. Νήριον *B*, sed postea correctus. || 38. ἄλλα codd.; em. Wordsworth. in not. ad Theor. || 39. σὴν *e* Bentleji conj. Cor. Inclusa ex Hesychio subiecit Bentl. || 42. Περὸλα *Dh*, sed Περὸλα margo *h* et *Ci*; Πταρόλα *Bglino*, Πτάροχα *x*, Παρόλα *k*, Πατόλα Ald.; em. Tzsch.; τὸν τοῦ codd. (sed *B* postea correct.), Ald.; τὸν τοῦ Tzsch., Cor., τὸν Kr.
- P. 389, 12. καὶ add. Cas. || 14. καὶ sic *E*; ὡς codd. celt. || 16. ὡς om. Tzsch., Cor. || 18. Κροκύλην *nox*. || 21. καὶ expunctum in *B*; om. *kno* Cor. || 24. μῆλων οἶων est in Odys. || 36. ποιείσθαι ποίων *hi* et supra ποιείσθαι m. pr. *D*, id recte rec. Mein.; ποῖ καὶ ὄλος *s*. || 38. ἐν inclusit Cor. || 41. γράφασθαι *E*; ἀν γράφασθαι *BCDhikln*; ἀντιγράφασθαι *ox* Tzsch., Cor.
- P. 390, 5. πλησίον *h*, πλησίον celt. codd. || 15. οἱ *p'* *nosx*, οἱ *r'* codd. celt. || 22. ὅλῳν add. Cor. || 23. δὲ *o*, τε celt. codd. || 25. ἀδελῶν οὐ ἀδελῶν *B* ex corr. et *x*, ὅλῳν celt. codd.; em. Xyl. || 26-29. ὁ μέντοι ... ἡπειροῖο Strabonis non esse videtur innotet Kr.; ej. Mein. || 39. εὐδείλιος [ἡπειλάτος margo *B*, uti legimus in Odys. || 45. ἐσχάτην sic *E*; πρὸς ἐσχάτην *BChino*, ὡς ἐσχάτην *x*; om. ἐσχάτην *Dhi*.
- P. 391, 2. καὶ ex *E* additum. || 11. τε δὲ codd.; em. Kr. 16. συναφῇ] συναφῇ *BCD hiki*, συναφῇ; *nox*; em. Cas. 26. οὐδὲ ἀρχή ἐστιν οὐδ' εἰ ἀρχὴν ἐστιν *e* Tyrwhitt conj. Cor. et Mein.; id vero sensum fundere ineptum recte monuit Groskurdus, qui cum Tzschuckio scripsit οὐδ' ἔπου ἀρχή ἐστιν, quod non magis ad rem pertinet. Ni fallor, οὐδὲ corruptum est ex ei δὲ; hoc quum super οὐδὲ quidam scripsisset, deinde juxta οὐδὲ in verborum ordinem receptum est, aliisque corruptelis ansam dedit. Lego : εἰ δὲ ὁρίστων τοῦτο. || 28. « ὀδοήκοντα a Strabone scriptum non fuisse Groskurdus suspicatur haud injuria : in Dionysii (Pseudodicearchi) Descr. Gr. v. 51 legitur ἰθάκη σταδίων ὀδοήκοντα, στενή, unde tamen frustra Grosk. explicare studet Strabonis errorem; 25 m. p. Ithacæ circuitum esse tradit Plinius H. N. 4, 12, 19. » ΚΡΑΜΕΡ. Reapse 300 circiter stadiorum ambitus est. Itaque pro ὡς π', repetita *s* litera, legas ὡς σπ'. || 34. Παλεῖς *e* Cas. conj. additum.
- P. 392, 1. Ταφίους] Ταφίους *Dh*, Ταφίας Mein. || 6. Φυλείδω] Φυλείως *CDhiksz*, Φυλλίως *Bl* Ald.; Φαλίως *no*; Φυλίδω Epit.; em. Cas. || 10. τὸ μὲν] τὴν μὲν codd.; em. Tzsch. || 12. οἱ μὲν ex *k* additum; verba καὶ οἱ μὲν om. Mein. || 13. οὐδὲ] οἱ δὲ codd., em. Grosk.; οὐδ' οἱ *Π*. Cor. || 19. παρὰ δύο] sic *x*; παρ' ἑνα celt. codd. || 24. περὶ ὀδοήκοντα] Lege : περὶ ρη' (180); nam tot fere sunt. || 25. τριακοσίων] Pro *r'* legendum ψ' (700); 93 m. pass. (774 stad.) sec. Plin.; vel plura sunt stadia, si oræ anfractus legeris. || 27. Αἰώς addidit Xyl. || 39. Ἀλαχομε-
- νάς] Sic etiam Plutarchus Qu. gr. c. 43; Ἀλχομενάς perperam, ut videtur, Stephanus s. v. Ceterum et Plutarchus et Stephanus urbem in Ithaca ponunt; atque hæc insula habet isthmum ruinis insignem, non vero Asteria insula perexigua, in qua quo modo urbem esse Apollodorus dicere potuerit, non assequor. || 41. οἴζε] εἶδε *Bkl* Ald. || 43. ἀν add. Cor.
- P. 393, 7. δ' addidit Kr. deletο δ' ante εἰ. ἡ Ἰωνική *hi*, ὥστ' Ἰωνική *x*, ὥστε ἡ Ἰωνική *y*, ἡ δ' Ἰωνική Cor. || 14. οἱ om. *CDhil*; σάμους *E* et inter versus *n*, σαμείους celt. codd. || 22. μέμνηται ... ἐθλῶν] « Hæc fort. e lib. 12, p. 549 Cas. addita sunt. » Mein. || 23. ἀσπίδα h. l. codd.; ἀσπίδα Epit., et ex correct. *B*; ἀσπίδα *Bgy*, ἀσπίδα *s*, ἀσπίδα *i*, ἀγάλλεται olim edit. inde a Xyl. || 26. « πρὸς ἐσπέραν quia parum conveniunt cum vera insulæ situ, variis conjecturis tentata sunt : πρὸς τῷ proposuit Tyrwh., πρὸς Ἑσπερίδας scripsit Cor., infelicissime hic; Palmerius contra (v. Græc. antiq. 4, 24 p. 523) verba ista sana recte judicans καὶ ante τῆς *Πελ.* delendum censet, ut hæc efficiatur sententia : paullo magis quam Cephallenia ad occidentis partes Peloponnesi inclinat : quæ probantur Tzschuckio et Groskurdio, mihi quamquam non displicent, non ita satisfaciunt, ut amplecti audeam. » ΚΡΑΜΕΡ. Palmeri conj. recepit Meinekus et nos quoque in latinis expressimus; perperam; nam admitta hac mutatione, oratio existit mirum quantum contortula, nec ulla causa subest cur codicum scripturam corruptam esse putemus. Nimirum quum Strabo ab Isthmo usque ad Peloponnesi extremitatem occidentalem 1400 stadiorum lineam esse statuat, quæ revera vix est stadiorum 900 : patet peninsulam hanc multo longius quam par erat versus occasum extendi ideoque Zacynthum quoque insulam de vera sua sede extrudi versus plagam occidentalem. Nihil mirum igitur eam dici μικρὴ πρὸς ἐσπέραν μάλλον τῆς Κεφαλληνίας. Neque aliter statuit Ptolemæus qui Cephallenias oppidum ponit 47° 40' long., Zacynthum vero 47° 30'. || 28. αὐτῇ] αὐτῇ *gxy*; in ceteris codd. ita legitur : συνάπτων δ' αὐτὴν πλέον ἐστὶν ὁ; Tyrwh. proposuit τῇ Πελοποννήσῳ συνάπτουσα αὐτὴν. πλέον κατ.; Corayus : συνάπτουσα δ' αὐτῇ. Πλείων etc., quæ sunt nihili. || 29. ἑκατὸν ἐτήκοντα] σταδίων ante *ex*. addunt *Bno*. Ambitus Zacynthi est circiter 550 stadiorum; quare ut ad verum res ducatur, pro *p'* scribendum foret *p'*. Apud Plinium ambitus esse dicitur 35 (vel 36) m. pass. (280 stad.), qui numerus et ipse corruptus fuerit; pro xxxv legerim Lxxv (600 stad.) || 32. τριακόσιοι] ἑξακόσιοι p. 710, 15, minus recte; tamen hoc reposuit h. l. Mein. || 40. καὶ πρὸ] Recte καὶ istud omittunt Corayus et Mein., cum quibus lege : Ἐχινάδες (πλείους δ' εἰσὶ, ... τραχεῖαι) πρὸ τῆς ἐκβολῆς κατ. || 44. Παραχελῶν *Bkl*, Παραχελῶν *nosx*, Παραχελῶν *D*. || 45. Post χώραν cod. *x* addit ἐστὶ προσχούσα, quæ rec. Cor. Deinde δὲ recte sustulit Xyl.
- P. 394, 1. Ἀγελῶν codd., exc. *C*. || 4. κύται] τύπη *Dhil* Ald., ut legitur in Soph. Trach. v. 12; in *h* tamen margo habet κύται. || 17. παραχελώτιδος codd.. præter *k*, qui Παραχελωνίτιδος. Post hanc vocem *Bnox* addunt φειρόντα. || ἀναψύζει] ἀνάψυξεν codd.; e Villebrunii conj. em. Cor. || 27. Ταφίους *BDhks*; Ταφίος Xyl.; Ταφίας (sic Plin.) Hermolaus Barbarus ad Plin. 4, 19, 12 et Mein. || 28. διαστήμασιν] διαστήμασιν *BDEhinox*; em. Xyl. || 31. Διονέως *E* et Eustath. ad Od. α. 105; Διονός *CDB hinox*; Διονός *Bo* ex corr.; Διονός *k*. || 35. φασί] φασί codd.; em. Cor. || 40. εἰσὶ] ἐστὶ codd. præter *nox* qui om. hoc verbum; em. Palmer. Deinde πόλις codd., exc. *x*. || 42. ἐξ οὗ τοὺς] ἐξ οὗ τοῦ *no* et ex correct. *B*; ἐξ αὐτοῦ celt. codd.; em. Cas. || 44. παρατόπων *g*, παρα-

- τόπως Cor. || 45. Κριθώτη *h* et ex correct. *D*; Κορινθώτη *BCKhnoax* et pr. m. *D* et margo *h*. Deinde at ante 'Εχιν. inserunt Cor. et Mein. || 46. ἐνικῶς λεγ.] θηλυκῶς λ. conj. Cor.; ἀρενικῶς λ. Grosk.; ej. verba Meinekii, recte opinor. Ceterum quum glossarum quoque ratio reddenda sit, neque videam quid sibi velit illud ἐνικῶς λεγ. (siquidem nemo unquam 'Αστακοὶ plurali numero dixit), fortasse in marg. legebatur ἡ νῦν Νεοχωρί λεγομένη, quum Neochori locus nunc sit in eo tractu ubi sita erat Astacus. || 49. Ad hunc locum in marg. u leguntur hæc : αὐταὶ αἱ λίμναι καταντικρὺ Πατρῶν δυτικώτερον ἐκρινῶ, δύσει, διάγραμμα ἔχουσαι θαλάσσης ἐκκαίδεκα μιλίων, ἀπ' ὧν πολλὰ καὶ ἀγαθὰ ἄγρια ἰχθύων κομίζεται δοσι ἡμέραι ταῖς Πάτραις.
- P. 395, 3. Χαλκίαν] Χαλειαν (sic) *D*, Χαλειαν *Chsx*, Χαλκίαν *no*, Χάλικιαν editt. ante Kr. || εἰδ' ἡ Πλευρῶν etc.] « Palmer (Gr. ant. 4, 15 p. p. 472) notandum esse jure censuit, quod Pleuron h. l. ponitur ultra Euenum fluv. orientem versus : atque inde antiquam Pleuronem intelligendam esse credidit. Sed hanc quoque una cum Calydone in altera Eueni ripa a Strabone collocatam fuisse ex iis quæ de his locis p. 450 sq. ed. Cas. traduntur, elucere videatur. Præterea ubicunque Pleuron simpliciter a Strabone commemoratur, ea quæ ejus ætate supererat, h. e. nova, est intelligenda, ad montem Aracynthum inter Acheloum et Euenum constanter a Strabone collocata. Jam igitur hunc locum sic ab eo scribi non potuisse, ut nunc legitur, luce mihi videtur esse clarior : omnia autem plana erunt et congrua, si verba εἰδ' ἡ Πλευρῶν ... ἱερὸν collocantur ante εἰδ' ὁ Εὐήνος κτλ. Quorum ordo quam facile turbari potuerit manifestum est. » KRAMER. Cf. not ad lin. 10. || 4. 'Αλικύρνα] Αλικύρνα codd.; Ανκίρνα Ald.; 'Αλικύρνα Strabo ap. Steph. s. v. 6. Λαφρίου Λαφραίου codd., nisi quod Λαθραίου habet *l* et Ald.; em. Palmer. || 7. Ταρίασος codd. || 10. οὕτω] « Εὐήνου pr. 'Αχελώου (lin. 11) scribendum esse censent Palmerius (Gr. ant. 4, 6, p. 477) et Groskurdus, ne repugnent hæc iis quæ proxime præcedunt, quæ ex Artemidoro sumta esse Groskurdus opinatur. Quod parum probabile esse ex iis, quæ modo disputavimus, apparet. Multo melius Du Theil οὕχ ante οὕτω excidisse conjicit. Chalcidem vero sive montem sive urbem ad Acheloum a nonnullis fuisse collocatam liquet (?) ex Dionysio Per. 496, Steph. Byz. s. v., Eustath. ad Il. β, 640 p. 311, 40 R. » KRAMER. Negationem οὐχ ante οὕτω inseruit etiam Meinekii, quamquam in antecc. verba quæ transponi vult Kramerus, in loco suo reliquit. Ego quoque Kramer rationes secutus sum, at recte me id fecisse magnopere dubito. Quem hoc loco legimus Ætolie paraplum, sicut ceteras orarum descriptiones plurimas, ex Artemidoro afferri per se est verisimillimum et verbis 'Αρτεμίδωρος μὲν οὖν subinducatur. Monendum erat in hoc paraplo Pleuronem, Halicyrnam et Taphiassem non recte poni ab oriente Eueni fl. et Chalcide montis; Strabo contra monuit Chalciam haud recte collocari videri ab occasu Pleuronis (inter Pleuronem et Acheloum), quasi de Pleuronis situ recte Artemidorus statuisset. Non optime hæc disputata esse fateor, sed violentis istis machinis, quas Kramerus admovit, mutanda esse nego. || 14. Ταρίασσαν *B*, Ταρίασσαν cett. codd.; deinde δὲ et Tzsch. conj. Kramerus scripsit pr. τε, quod est in *BCDhk*; cett. codd. vocem hanc om. || 15. φασί *BCDhkl*. || 18. ἔστι δὲ 'Ονθιδας πρόσ conj. Palmerius (Exerc. p. 326), quum 'Ονθίδα λίμνην Ætolie e Nicando memorat Schol. ad Nic. Ther. 215; at locus ille scholiastæ adeo est corruptus ut neque de nomine neque de situ hujus lacus certioris aliquid erui possit. Palmerio obsecutus Onthidis nomen paludi qui est sub Chalcide monte, indidit Kiepert in tab. Gr. || 18. εὐφρος] εὐψφος *BCDghlnox*, εὐψυχος *k* Ald.; in marg. v legitur : τὴν νῦν Μάλαιναν (sic) καλουμένην || 23. Inclusa ejicienda esse monuit Bergk in poet. lyr. p. 542. Καλυδωναίου δὲ *Dhisp*, et, misso δὲ *ox*; Καλυδωνίου δὲ *Bk*, Κλυδωναίου δὲ *C*, Κλυδωνίου δὲ *l*; Καλυδωνίος οὐδὲ e Cas conj. Tzsch. et Cor. || 25. ἀκράν] ἀκραν *BCDghiks*, ἀκρας *lx*; em. Kr. e Villebrunii conj. || 26. ἡς] ὡς codd.; οὗ Cas.; ἡς Cor. || 28. 'Αρακίνθω codd. || 32. Κονώπα codd.; em. Tzsch. || 41. ὑπὸ] ἐκ *no*. || 42. Αἰτωλοὶ] Αἰτωλία *no* Cor. || 50. τοῦτο] *no* et sec. m. *h*, τοῦτου *BCDhkl* Ald.
- P. 396, 28. 'Ικαρον codd.; em. Xyl. || πέραν] περὶ *l*, πέτραν *s*, περαίαν *BEkno*; τῆς περαίας Tzsch., Cor. || πολλήν] πόλιν *CDEghihlsx*, πολλὰ *k*. || 33. Ικαρον codd., exc. *E*. || ἐπιμαίνει] ὑπομ. Mein. || 44. Ἀλκίμωνα *CDh* Mein. || 45. συστρατεύσαντα *Clo*. || 49. ἐκείνῳ *C* (?) editt. ante Kr. inde a Xyl.
- P. 3. 7, 24. Θουκυδίδης τε Cor., hæc jungens præcedentibus. || 26. φησι *BChino* Ald.
- P. 398, 6, τε] δὲ codd.; em. Tzsch. || 8. φασιν codd.; em. Tzsch. || 14. δεκάτη δ'] δέκα, τῇ δ' codd.; δεκάτη ὕστερον *s*; em. Cor. || 21. τραφέντα *xn*, τρεφθέντα codd. cett. et margo *n*; θρεφθέντα Jacobs ad Anthol. t. 4, p. 161 et Cor. || 22. Αἰτωλοὶ ... Αἰτωλῶν ... Αἰτωλοὶ *Bkno*. || 24. 'Ηλείων] Αἰτωλῶν codd.; illud Pletho et correct. in *n*. || 42. τοίγε ej. Cor. Mein. || 43. ἐπιφέρειν conj. Cas. || 45. ἐπ'] ὑπ' *x* Cor.
- P. 399. 2. τούτου add. Cor. || 5. λέγων] ἡ 'Ηλείων Cor.; aut ejiciendam vocem aut scribendum τούτον εἶναι τὸν τῶν 'Επειῶν λέων censet Tzsch.; ej. vocem Mein. || 8. Post οὖν excidisse πιστὸν monuit Grosk. || 11. ἐπ' ἰσῆς *Bkl* *nox* Ald. || 13. ἐπελθόντας recte, ut videtur, Cor. et Mein. || 15. διότι] ὅτι *Bklnox* || 23. αὐτὸς] αὐτὸς δ' Cor. || 25. ὁ τάλας, ὁ δογματικῆς *CDghilnoxz*, ὁ τὰς τῶν ἄλλων δογματικῆς m. sec.; e Tyrwh. conj. em. Tzsch. || 28. καὶ διδοῖς] καὶ διαδοῖς *BCDghikx*, καὶ διαδιδούς *lno*; νῆ *Δία*, διδως conj. Tyrwh., rec. Cor.; διδοῖς em. Cas.; καὶ aut ejiciendum aut leg. καὶ [αὐτὸς]. || 30. συγγνώμη, *Bk*, συγγνώμην *BChilno*; in *n* supra additur ἔχριν, recte, ut videtur; συγγνώμην νίμειν conj. Mein.; συγγνώμην conj. Kr. || 50. Αἰτωλίαν] Πλευρονίαν *no* || 52. καλεῖσθαι] καλεῖσαι e conj. Kr. Mein.; recte, ut videtur.
- P. 400, 7. εἴπερ] οἵπερ *Bkno* Ald. || 12. μὲν ποιητῆς, misso ὡς, codd. exc. *E*. || 15. ὅπερ ante οὕτω *no*; οὕτω διαλέγεται *Dhi*. || 27. ἐμπλεγεμένους conj. Du Theil. || ἀλλαις] ἄλλως codd. exc. *x*. || 34. καὶ] κατὰ Cor. || 35. διαστελλομένους conj. Grosk. || 35. ὡς δὲ] ὥστε conj. Heynius; ὥστε, ὡς Tzsch. || 40. ὡς suppl. Cor. || 44. τρόπος] τόπος conj. Cor. || 46. ἐπειδὴ δὲ ὁμνουνύχ codd., exc. *no*. qui ἐπεί δὲ, et *x*, qui ἐπεί δ' ἡ; em. Cor. || 47. ἀν om. *nox*. || 52. τοὺς] τοῖς codd.
- P. 401, 1. Post εἰρῆσθαι e Stephano v. Ἀκαρνανία addenda videntur : καὶ κρῶθυλον καὶ τέττιγα ἐμπλέκεσθαι. || 7. τοῖς Κουρήσι *CDhilsx* || 17. δῶρα δ' ἐμῆς ... ἐνεκίμεν ... χθιζὼν *l*iad τ, 193. || 20. Ἀχαιῶν in *l*iad. l. 1. || 22. Verba ἡ δὲ ἐνόπλιος ... στρατιωτικὰ glossatoris esse videntur, momente Kramer; ejecti ea Mein. || 22. στρατ.] ἡ στρατ. *C*, Tzsch. || 23. θηλοὶ δὲ καὶ Ald. || 24. καὶ] ἐπὶ conj. Xyl., Cas. Cor. || 33. τὸν δὲ ὄντως νοῦν] καὶ ὅπως οὖν Cor.; σχολάζοντα post ὄντως excidisse censet Grosk.; nescio an leg. sit : τὸν δὲ ὄντως (vel τὸν δὲ δεόντως) νοοῦντα. Meinekii in Vind. p. 173 verba τὸν δὲ ὄντως ... θεῖον eliminanda potius quam emendanda esse putabat. || 45. Cum Meinekio legas γαγίνται.
- P. 402, 2. ὁμνητικὴ *D*, in margine addens οὔσα; cett. codd. ὁμνητικὴ οὔσα. || 7. νῆ *Δία*] καὶ *Δία* *x*, Tzsch., Cor. || 19. καὶ Τίτυροι *no*, Epit., Guar.; καὶ Σάτυροι cett. codd.; verba hæc, nisi glossatoris sunt, post verba

- καὶ Σάτυροι transponenda sunt, monente Kramero. || 20. καὶ τ.] κατὰ ταῦτα conj. Heynius in Comment. Societ. Gotting. t. 8, p. 5. || 22. οἱ sic x; et cett. codd. || 35. νέος E, νέον cett. codd. || 43. Ἀγέστιν] om. x, Ἀγέστιν Epit., Αἰεστίν codd. rel.; em. Cas. Infra p. 486, 11 codd. ἀγέστιν, sicut in inser. habes Ἀγέστιν formam. || 45. Σιπύλ.] πύλην codd.; em. Tzsch. || Περισινούντα B, Πισινούντα x, Πισινούντα cett. codd. || 46. Post Κυδῶν noE addunt καὶ Κυδῶν, quod rec. Mein.; recte, ut vid. || 53. σχοινοτένεια Boeckh., σχοινοτενής Herm.; σχοίνος τονίας & σχοινογονίας hi, σχοινοτονίας codd. cett. || δοῖται Bklnox. || 54. διθυράμβων x et Dionys. De comp. verb. c. 14; διθυράμβω cett. codd.
- P. 403, 1. δὲ inclusit Cor. || 3. κατάρχειν kx, Hermann., Boeckh.; κατάρχει cett. codd.; καταρχαί Cas., καταρχε Tzsch., Cor. e Reiskii conj. || μεγάλη, πάρα] πάρα μεγάλοι ex corr. B, πάρα μεγάλοι cett. codd.; em. Boeckh. || ῥοῖμοι codd. || 5. καχλάδων codd.; em. Boeckh.; καχλάδοντα ex Hermannii conj. Tzsch., Cor. || 9. Post θεῶν Cor. lacunam notat; ἑμπαίνων καὶ ἀμφοτέρω excidisse opinatur Grosk.; ἀλλήλαις BCDhiklx. || 11. διὰ τὸ Ὀμηρον] Leg. διὰ τὸ ὅμορον e conj. Mein.; κατὰ τὸν Ὀμηρον Bkno; οὐ κατὰ τὸν O. Cor. || 13. Quae in sqq. uncis includuntur ex Euripide suppleta sunt; ex eodem scriptura codd. passim correctae. || 41. Παλαμήδης Dhi Mein. || 42. οὐ σὺν] οὐ σὰν BCDhl; θύσων conj. Mein.; an [χορεύου] Dein Διονύσου BCDhi, sed supra scr. Διονύσω in Bh; κομῶν BDhil, κομῶνος Cs, κομῶν kno Ald., κόμων Tzsch., Cor.; κομῶν Kr.; fort. leg. κοίλων ὅς conj. Mein.; quae omnia sunt incertissima. || 51. Μύσιος Epit. || 52. οὐχ ὁ αὐτὸς δὲ, ὡς τινες ὑπέλαβον Epit. || 57. ποῦ] τοῦ CDhl, τῆν Bkno; em. Cor. e conj. Xylandri.
- P. 404, 7. Κύδην codd.; em. Tzsch. || 10. παραδόντα] παρᾶδων τὰ x Cor.; παραδιδόντα s, παραδιδόμενος τοῖς Δ. Bkno, edit. ante Kr.; παραδιδόμενος ἐν τοῖς Δ. conj. Heynius l. i. p. 8; παραδίδεται vel παραδιδόμενος ὁμοίως τῷ Διονύσῳ καὶ αὐτὸς conj. Lobeck. in Aglaoph. p. 1049; παραδούς τὰ Δ. e Kram. conj. Mein. || 12. Κότνα Dh, Κότνα i, Κοτύττα Epit., edit. ante Kr. et Meinekios. || Βενδίδα nox Epit., Μανδίδα Ckl Ald.; μὲν δίδα ex correct. B; Βενδείδα E. || 13. Κότντος ino. || 15. Post ὀργάνων Grosk. excidisse quaedam haud recte putans suppleri vult; καὶ ταύτη τὸν Διονύσον συνάγων. || 16. Verba ἐν τοῖς Ἰδωνοῖς, post quae verba Δισχύλος μέμνηται repetunt CDhi, delenda videntur. || 17. ὄρεα Dh, ὄρεα cett. codd.; ὄρηα, altisona, conj. Wagner in Aesch. fr. || 21. δακτυλόδικτον e Jacobsii conj. Cor.; δακτυλόδικτον Mein. || 23. χαλκοθέος codd.; χαλκοθέοις Epit.; em. Cas. || 26. ὑπομνησκῶνται Bklnox. || 28. τυμπάνου codd.; τυμπάνου metri causa em. Kr.; lapsu factum est, ut in nostra editione servatum sit τυμπάνου. || εἰκῶν] εἰχῶν B (ex correct.) lx, ἡχῶ kno edit. || 48. ἀράσων nox fort. recte. || 50. νάμδα Cklnox, νάμδα Ek et ex correct. B, Ald.
- P. 405, 2. Βενδείων Dhi, Βενδιδίων cett. codd. || 5. ἄττης, [ἄττης] ὅς] τῆς ἄττα σύς CDghil, τῆς ἄττης B, ὅς ἄττης x, ἄττης ὅς kno Ald.; ὅς ἄττης καὶ ἄττης ὅς edit. ante Kr. Inde a Xyl.; em. Kr. e Demosth. De cor. § 260. || 7. εὔροι additum ex Bkno. || 10. «Ἐκατέρω καὶ om. xy; Ἐκατέρω, et supr. add. Ἐκατέρου, n; Ἐκατίου B; Ἐκαταίου k, edit., quod nulla esse auctoritate apparet, ita ut quae de huius nominis affinitate quaecunque cum Apolline viri docti suspicati sunt (v. Welcker Die Aesch. Trilogie p. 193 et Nachtrag p. 212, Lobeck. Aglaoph. p. 1116) vehementer collabefiant; Ἐκατεροῦ scripsit, dum melius inveniat, Götting in Hes. fr. 129. Apud Diodor. 5, 50 commemoratur Ἐχέτορος, antiquissimus Thracum in Naxo insula dux (cf. Parthen. c. 19, ubi fort. scribendum Ἐχέτορος ὁ Ὀρέας). = KRAMER. In fort. latet praepositio ἐκ, quam habes etiam lin. 12, et Strabo utitur in genealogia p. 406, 3 sqq. Hoc si est, scio an fuerit: ἐκ Σατύρου. Satyrum quendam a Bacchi comitibus distinguendum habemus ap. Diodor. 2, 1 (v. not. Heynii), ubi noster satyrorum pecora Arcadam abegisse dicitur, sicut Mercuro satyrorum pater, hoves abegit. || 12. ὄρεα ... ἐγένοντο em. Cor. || 15. γράφας x, στέφας cett. codd.; στέφας conj. Mein. || 19. πρώτους [τοὺς] ἐν Εὐ. conj. Grosk. coll. p. 467 ed. Cas. || 27. Κορύδαντα edit. ante Kr.; a Xyl. || 28. ἱερὰ Πύδης codd.; em. Cas. || 31. τ. Κορ. ejicienda. || 39. ὁμοίως] ὁμοίως e Xyl. conj. || 52. Post Πύτνα excidisse καὶ τῆς Κρήτης δὲ vel quid, recte censuit Cas. || ἱερὰ πύτνα D.
- P. 406, 3. Καβεῖρον CDhi, in D supra add. ους, Καβεῖρος, Καβεῖρος Bklnox. || 4. Κάμλων Bklo Ald. || 5. kno; καὶ conj. O. Müller. Prolegg. p. 454; τρεῖς conj. καὶ τρεῖς? || 6. Πυρίας n, fort. recte. || 8. Καβεῖρος inos Ald., Καβεῖρος Bk. || 15. Κορυδανταῖον Mein. Κορύθησσα, s supra add. Κορύθησσα, quod habet 20. Post αὐτοὺς Meinekios in Vind. p. 175, excidisse putat: [Κορυθῆας δὲ λέγεσθαι] et in sqq. fuisse καὶ δαντας δὲ, quae sunt probabilia; Groskurdus lin. 22 x καὶ Κορύδαντας inseri voluit: Κορυθῆας μὲν ἀπὸ τοῦ εἶναι καλούμενοι. || 24. οὐς] οἶσους Mein. in Vind. || 32. αἱ x; vocem om. s et Cor. || 33. Post Ἰδῆν in x αὐτοὶ δάκτυλοι; fortasse tamen plura exciderunt; certe δάκτυλοι, sed Ἰδαῖοι δάκτυλοι scriptum fuerit. Ceterum nullum h. l. est lacunae vestigium in codd. = KRAMER Vocē Ἰδαῖοι opus non est. || 40. Κάμυν] Σαλαμῖνον codd. e Cas. em. conj. Tzsch. || Δαμνέα x, Δαμνέα cett. codd.; e Cas. conj. em. Tzsch. || 43. πρώτων Cor. || 53. [τοὺς καὶ] τοῦτους Cor., recte.
- P. 407, 5. αἰνιττομένων codd.; em. Xyl. || 10. ἐν πύλῳ τὸ D, ἀντιδόναι τὸ BChil, ἀνδόναι τὴν no, ἐν τῇ πύλῳ τῶν εἰκάσις x, Tzsch., Cor.; e Tyrwh. conj. em. Kr. || 17. καὶ add. Kr. || 19. γοντείας codd.; em. Du Theil. || 20. [καὶ] μάλιστα Cor. || 26. αὐτῇ Cor.; αὐτῇ Mein. αὐτῆς codd. Post αὐτῇ Cor. inseruit pph. || 38. Φάλας codd.; em. Cor. addens fort. Φαλάσων leg. esse, quod infra feminino genere nomen usurpetur. Et τὰ ἐξ ὧν dicebatur, parumque in talibus Strabo sibi constat. 40. «Κίμαρος promontorium nemini praeter Strabonem commemoratur, Κώρυκος contra a multis scriptoribus et a Strabone ipso [p. 312, 8; cf. not. ad 711, 29] in h. fere partibus collocatur: atque hoc nomen hoc loc. Pletho (sec. Du Theil; Κάβρημος ex alio cod. laudat Tzsch.) conjecturam secutus; alterum vero nomen mo. (p. 408, 21) recurrit, nec atrectandum est, quantumvis suspectum sit. Literarum ductus si attendens Κίσαμος urbs nomini isti aliquo modo videri possit alinis. = KRAMER. Reapse occidentale Cretae latus a borea terminatur Coryco promontorio (Cap Buso), quod a Criumetopo 230 fere stadia distat. Attamen idem promontorium diversis nominibus laudari, lectore non admonito, parum est probabile. Jam vero quum sequenti promontorio (Cap Spada), quod a priori non nisi 30 stadiis dissitum est eoque multo magis versus boream prominet, subjecta sit Cissamus urbs (Cisamo casteli sponte nascitur conjectura hocce promontorium a Strabone significari atque pro Κίμαρος legendum esse Κίσαμος. Huc accedit quod apud Ptolemaeum quoque occidentum Cretae latus a borea terminetur Κισάμω ἐκ τῶν ἐν ἐνιμ e codd. legi jubeo pro eo quod vulgo editur Κισάμων ἄκρον). Attamen apud Ptolemaeum Cissamum promontionem est hodiernum Cap Spada, sed id quod ab h. supra 200 stadia versus ortum distans nunc appellatur

Cap de la Soude, quod olim alteram Cismum urbem (hodie *Kalives*) subjectam habebat. Ni fallor, Ptolemaeus quoque acceperat id quod Strabo tradit, occiduum Cretae oram a septentrione terminari Cismo promontorio; eo autem nomine quum non novisse videatur nisi hodiernum *Cap de la Soude*, Cretae partem occidentalem pessime delineavit ita, ut quaecumque ab hoc promontorio versus occasum essent, in meridiem eiceret. Jam ut illuc revertar, adde quod Strabo p. 212, 8 a Coryco diaplum esse dicat ad Tænarum, a Cimaro autem (p. 408, 21) in Cythera insulam et ad [*Maleas*]: unde item colligas Cismarum vel potius Cismum pr. a Coryco fuisse versus ortum. || 46. ὑπὸ τὸ μέγεθος οὕτω τ. μ. B; οὐ κατὰ τὸ μ. ἡνο et inter versus h, et editt. ante Kr.; hoc si probaveris pro μέγεθος legendum foret μήκος. At ferri id nequit; requiritur numerus. [δσον διακοσίων] οὐ κατὰ τὸ μ. conj. Grosk.; Kramero in ὑπὸ latere videtur ὕ' που vel τ' που, verba autem τὸ μέγεθος e margine illata esse suspicatur. Meinekius proposuit: ὕ', ὅπου τὸ μέγεθος, quod placet. || 50. δσον codd.; em. Cor., || 51. κατὰ τε codd.; em. Cor. || Post μέρος excidisse ἀπὸ τῶν ἐσπερίων μαρῶν ἀρξάμενος ἡ νήσος ἱκανῶς πλατεῖα ἔστι vel simile quid, bene monuit Kr.; ἡ νήσος αἰφνιδίως στενωρεῖ proposuit Grosk.

P. 408, 1. Ἀμφικαλίαν codd.; em. Cas. || 2. τῶν codd.; em. Cor.; Δάμπεον codd.; em. Tzsch. || 5. τὸν τῶν codd.; em. Cor.; Μινώας] ὡς (sic) D, om. h, νινώας codd. cett.; em. Xyl. || 21. Κιμάρον] γρ. Ταίναρον margo ο, quod pravam esse conjecturam monuerunt interpretes; ἐπὶ Μαλίαν recte e Cas. conj. em. Tzsch. et Cor., nisi quod e Straboniano usu scribendum est ἐπὶ Μαλίαν. Meinekius dedit ἐπὶ Ταίναρον, e conj. Krameri, qui hanc vocem ob antecedentis vocis similitudinem excidisse censet. Sed Maleas promontorium satis indicat Cytherorum mentio. Quod Kramerus contendit Cythera rectius dici interjacere inter Cretam et Tænarum quam inter hanc insulam et Maleas, id non ita esse apparet si hodiernas tabulas nauticas inspicias; multo minus vero ita erat in tabulis Strabonianis, in quibus Creta justo magis versus occasum pertinebat. || 25. πενταχιλίων] Numerus hic, justo longe major, corruptus esse debet, si recte habet quod sequitur οὐ δὲ ἐπὶ ἑκαττόνων. Groskurdus conj.: πενταχ[οσίων] καὶ δ[ισχιλίων], quam infelicem esse conjecturam dicit Kr.; fort. erat τινὲς μὲν δισχιλίων, οὐ δὲ. Sed fieri etiam potest ut in sqq. fuerit οὐ δὲ [πολύ] τι ἑκαττόνων. || 28. Post ἑκαττ. excidisse χιλίων probabilis est conjectura Gossellini. || 34. Πράσον Dh, Πράσον cett. codd.; Πραῖσον Tzsch., Cor. || 47. τριχίνιον codd.; ex Eustath. ad Od. τ, 176 em. Xyl. || Post λόρους addunt εὐαμολόρους CDih (εὐαμύλλους supr. add. h), ἐραμολόρους B, εὐαμολόρους gl, καὶ ἡμισολόρους s, ἐραμύλλους nok, editt. vett.; inclusit Cor.; ejec. Kr. et Mein. Eustathius l. 1. vocem hanc non habet. || 49. Κνωσος B et sic postea.

P. 409, 1. νομίμων] νόμων CDghlsx. || 4. Κνωσος C et sic postea. || 5. Inclusa supplevimus e conj. Tyrwhitti. || 6. τῆς δὲ Δύκτου] Legendum τῆς δὲ Δύκτου, quae nominis forma etiam in sqq., ubi Δύκτον codd. praebent reponenda est. || 12. Ἀμνισφ] Ἀμνισφ Dh, et Eustathius ad Od. τ, 188 p. 1862, 37 Strabonis locum citans. || 14. Κέρατος codd.; em. Cas. || ὁμωνύμως mavult Mein. || 18. Inclusa adduntur ex Diodor. 5, 78, ubi: τούτων (sc. urbium a Minoe conditarum) δ' ἐπιφανεστάτας τρεῖς, Κνωσὸν μὲν ἐν τοῖς πρὸς βορρᾶν καὶ τὴν Ἀσίαν νέουσσι μέρας τῆς νήσου, Φαιστόν δ' ἐπὶ θαλάσσης ἐστραμμένην ἐπὶ μεσημβρίαν, Κυθωνίαν δ' ἐν τοῖς πρὸς ἐσπέραν καυλιμένοις τόποις κατανακτῶ τῆς Πελοποννήσου, quae aperte ex eodem Ephoro petita sunt quem Strabo adhibuit. || 23. ἦν post

ζήλωτης add. Cor. || 24. τῶ ἀδελφῷ Cor. et Eustath. l. 1. || 42. Μίνωας Bkpo Ald. || 45. δς ante πρώτων add. Xyl. ex ll. v, 450. || 46 ὑπὸ] περὶ Ald.; διότι ἐπὶ κνωσ Ald. || 50. Post ἑλλοι Cor. transponit verba ἐν τῇ Πολυταίῃ; τῇ Εὐρώπῃ om. x; ἐν τῇ Εὐρώπῃ πολιταίῃ Ald.; in margine ad verba ἐν τοῖς νόμοις notatum esse ἐν τῇ πολ., quod inde in ordinem verborum irreperit, opinatur Kr.; ej. verba Mein.; nescio an fuerit Ἐφορος [δς] ἐν τῇ Εὐρ. τὴν πολιτείαν αὐτῶν ἀναγγέγραπεν. || 52. τυράνους codd.; em. Tzsch.

P. 410, 23. ἐν add. ex Bhl. || 24. Μαμέντιος Bk; Μαμεδδουσης, λέγεται γὰρ καὶ οὕτως marg. gv; γρ. Μαμαδίουσης n. P. 411, 3. ὀδοήκx. sic codd. et Eustathius ad ll. β, 645 p. 312, 45; et Phrantzes in Chron. 1, 34; in marg. x legitur ἡ ὀκτώ, quod rec. Tzsch. et Cor.; recte, ut videtur; Barth. (ad Stat. Theb. 5, 361) lin. 5 legi voluit [ἐκατὸν] πεντήκοντα. || 4. προήλθε Cor. || 6. κατὰ] καὶ codd.; em. Cas. || 8. Μάταλον] μέταλον (add. γρ. μέταλλον) n, μέταλλον codd. cett.; infra (lin. 47) μάταλον codd. plerique. Casaubonus mss. libros habere dicit μέταιον et μάταιον, quod unde manaverit Kramerus se nescire ait. Μάταλον e Villebrunii conj. Grosk. Kr. Mein. || Μάταλα in Stadiasm. M. M., Μάταλια ap. Ptol. || 8. παρραῖε; Eustath. l. 1. || 10. Ἀσθήνης i, Ἀσθήνου ex correct. k. || 11. Εὐξύνθεος k, Εὐσύνθεος i, Εὐξύνθεος cett. codd.; e Plutarcho Amator. p. 931, 1 ed. Didot. em. editt. || 12. εἶναι ante δέλων add. h; « etenim in D, ex quo mamarunt isti codd., εἶναι quod legitur ante τούτων, primum omisum et secunda manu inter versus additum est; id delinde huc translatum. Cor. autem scripsit εἶναι δὲ τῶν, et desideratur omnino aptus sententiarum connexus: scribendum videtur sive τῶν δ' δέλων sive δέλων δ'. » KRAMER. Meinekius scripsit λόγῳ, δέλων ... ἵνα φήσας, quod praestat. || 14. Πράσιον k, Πράσιον Ald., Πραῖσιον Tzsch., Cor., et sic ubique. || 15. ἑξομήκοντα] ἑ' σταδίων editt., quod non ex codd. fluxit sed ex sqq. (lin. 23) assumptum est; o' habent Dh, in h supra additum διακοσίων, quod praebet etiam i; o' est in cett. codd. Neque o' neque c' (200) verus numerus fuerit; legendum puto s'. Deinde post v. ὀδοήκοντα nonnulla excidisse censeo, quibus dictum erat Prasum hanc non confundendam esse cum Praso Homericæ Eteocretum urbe, Dictæ vicina, cum qua fortasse confunderat eam Aratus, qui Dicten Idas vicinam esse putabat. Nam Prasum, quæ in sqq. memoratur, non eandem esse cum Praso Lebni vicina patet, neque Strabonem urbes longissime dissitas confudisse vel ex eo colligas quod duobus locis de distantis loquitur quibus Prasad a mari distet. Prasad a Gortynia 180 stadiorum intervallo separatam cum Pashleyo quaerimus prope hodiernum *Cap Sudsuro*, ad eamque referendos putamus numos, in quibus Πριανσιών legitur et Neptunus cum tridente conspicitur. Hæc enim insignia urbem maritimam indicant, non vero istud πολύχιον quod in mediterraneis prope Dicten erat Strabonis ætate ab Hierapytniis deletum. Quare apud Strabonem pro o' vel c' legi volebam s'. De formis Πράσος, Πραῖσος, Πριανσός v. Bæekh. ad C. I. 2, p. 504. Ad Prasad Lebni vicinam pertinere videtur Πρασιός ap. St. Byz., siquidem ibi Πριτίου pro Πριόμης legendum fuerit. || 23. σταδίων;] σταδίων Cor. Post hanc vocem in Ald. perperam adduntur διέχοντες τῆς; Γορτύνης δὲ ἑκατὸν καὶ ὀδοήκοντα || 31. Τίτυρος] Τύρος l. || 35. Γορτύνης ikx Cor. || 40. Φαλασπείροις Cor. || 44. Μίνωας nok. || 45. ἦν ante κατεχ. codd.; quod ej. Xyl. || 46. Γορτύνης iz Cor. || 47. Μαράλου BC Dghlsx et ex correct. k, Μαράλου Bex correct. et o, Μετάλου n, Μετάλλου k m. pr. || 52. Ὀλύσσην] ὁ Δισσῆς sec. Steph.; leg. ὁ Αἰσσην e conj. Cor. || 53. Δόκτον Bhikino et m. sec. B; Αἰσσην B m. pr. et x.

- lin. 32. || 27. Ἀντιόχου Cz, Ἀντιόχου w, Ἀντιόχου oz. || 33 Leg. Φαναγόρια; Κήπος rw. || 35. ἡ Κήπος Ald. || 38. Γοργυπία codd.; Γοργυπία edit. ante Kr. || 42. Φαναγόριον] « Φανάριον codd. (τοῦ pro τὸ habent *ορξ*), Φαναγόριον Ald.; ἡ Φαναγορία Epit.; τὸ Φαναγόριον Constantin. Porph. De Them. 2, 12, quod recipere non dubitavi (pluralem τὰ Φαναγόρια habet Steph. B. s. v.); τὸ Φαναγόριον Cor. » KRAMER. Legendum est ἡ τοῦ Φαναγόρου; id enim aperte produnt codd., firmaturque ex Scylace (§ 72) et Anonymi Periplo. Pont. Eux. || 45. τὰ Φαναγόρια CDhilnow Ald.; ἡ Φαναγορία xz Cor. || 51. κρύβειεν z; κρύβει, κρύβοι, κρύψαι, κρύψι cett. codd.
- P. 425, 1. Τορέται] Τορέται ceteris dicuntur, et sic ap. Strab. quoque Mein. dedit. || Ἄγροι] Ἀγρίται Ptolemæi. || Ἀρρηχοί Steph. Byz. e Strabone; quamquam ibi fort. Ἀρρηχοί leg. est, sicut codd. Strabonis habent et Ptolemæus; *Arrechii* legitur in Plin. 6, 7, 7. || 2. Τάρπητες] an Τύρβαται Ptolemæi? || Ὀδιδακῆνοι] fort. Ὀρβίδοι, Σακῆνοι; Ptolemæus ad Tanaim Περιερειδίδους novit; idem habet Σακῆνους. || Σιτακῆνοι] Σιτακῆνοι C; Ptolemæi Σιτακῆνοι, et probabiliter non diversi ab his qui infra ex alio fonte dicuntur Σίρακες. || Δοσκοί] Τουσοί Ptolemæi. Post hanc voc. kai supplet Cor. || 3. Ἀσπουγγιτιανοί rw, Ἀσπουγγιτιανοί cett. codd.; em. Tzsch. ex p. 476, 13. Apud Ptolemæum vocantur Ἀσπουγγιτιανοί. || 4. Γοργυπίας Dhi, Γοργυπίας oz, Γοργυπίας edit. ante Kr. inde a Xyl. || 12. Κάσανδρος C, Κάσανδρος cett. codd.; em. Cas. || 15. kai add. Cas. || 16. Γοργυπίας C, Γοργυπίας i, Γοργυπίας cett. codd. || 17. ἡ] τῇ codd.; em. Xyl. || 25. Ρέκας] Κρέκας conj. Valesius ad Ammian. 22, 8, 24 (ubi *Amphitus et Cercius*), idque rec. Mein.; recte opinor. || 29. τινι post πάλαι add. Clowz. || 38. πεζοὶ lowz. || 40. ποιούνται edit. ante Kr. || 43. καταποντίζουσι x. || 51. γῆς post προγονικῆς add. Cor. || 53. Ζυγῶν Cor. et Mein., ut ceteris locis Strabo habet; Ζύγοι appellantur etiam Dionysio v. 687. Dein δυσχωρίας Cor.
- P. 426, 10. τοῦ] τῷ vel τῷ τοῦ malim cum Mein. || 15. μέγαν] fort. leg. λιμένα conj. Mein., præter rem. || 20. Θόνας CDhilxz Ald., Θόνας o, Χόνας rw; em. Cas. || 46. Σκιδίσθη CDhilrw, Σκιδίσθη oz, Σκιδίσθη x. || 51. Θερσίκυρα CDhilrw.
- P. 427, 4. οὕτω δ. δεξ.] Hæc ante versum in codd. leguntur; transpos. Cor. || 13. τριακῶντα] τριακόντα x. || οὐκ οὐδὲν κτλ.] « Quo referenda sint hæc verba non plane liquet: alii enim ad ἔθνη referentes varie explicarunt, parum feliciter omnes; nec probabiles sunt conjecturæ a nonnullis prolatae, velut μέτεστι pro μέλει (Cas.), ἄλλων pro ὄντων (Grosk.): alii rectius, opinor, ad οὐκ δὲ retulerunt. Sed cum incommodissime collocata esse fatendum sit, post ipsa illa verba transferenda esse censeo, quo facto optime procedet oratio. » KRAMER. Legendum puto: οὐκ οὐδὲν τῶν λοιπῶν μέλει. || 28. τριῶν ἡμερῶν ἢ δύο] A Phasi ad Amisum sec. Strabonem sunt 3600 stadia, ad Sinopem 4500 stadia: quamquam numeri hi iusto majores sunt, tamen patet istud τριῶν ἢ δύο locum habere non posse; octo vel novem dies Strabonem nosse, librariorum vero γ et β confudisse cum η et θ censet Gosselinus, Grosk., Kr.; quod parum est probabile. Nescio an corrigendum sit: τριῶν [νυχθ]ῆμερῶν ἢ δ' (i. e. τετάρων). || 29. καὶ τὰς] κατὰ τὰς Cor. conj., probabiliter. || 32. πολλὰν] ὅλην Cor., Mein.; πολλὰν τε γὰρ [ὅλην] malim cum Kramer. || 35. Legerim ἐπεκρίνον cum Mein.; ἀπεκρίνον Cor. || 42. κακωθεῖσιν... Εὐρυπύλῃς ejicienda censet Mein...
- P. 428, 13. δε ex rw add. Cas. || 14. βεὶ δὲ Χάρης] βιοχάρης CDhilxz, καὶ βιοχάρης i, βιοχάρος Ald.; βεὶ δὲ Χάρης rw

edit. ante Kr. inde a Cas. « De Dioscuriade quæ dicenda erant, jam supra Strabo exposuit conclusitque narrationem suam verbis: ταῦτα δὲ τὰ περὶ τὴν Διοσκουριάδα. Quo magis mireris scriptorem eodem denuo redire. His si addideris particulam δὲ ab editoribus demum adjectam esse ut aliquo vinculo hæc cum ceteris connecterentur, non dubitabis quin hæc de Charete fluvio, a nemine præterea memorato, in marginem sint rejicienda. » Bene hæc MEINEKUS. Vind. p. 184. Quum in Dioscuriadis regione fuisse Chrysorrhæo fluvium e Plinio constet, hunc ipsum in codicum scripturis corruptis latere puto, glossam vero in margine positam fuisse ad verba quæ paullo post (lin. 25) leguntur: λέγεται καὶ χρυσὸν καταφέρειν τοὺς χειμῆρους. || 16. αὐχοῦ] ῥύπου Ald. || 17. Θόνας Eustath. ad Dion. 689. || 20. τῶν] τῷ codd., exc. C in quo τὰ; em. Cas. || 23. στρατείαν codd.; em. Cor. || 24. Post συντεταγ. inserendum δὲ, monente Grosk. || εἰ μὴ] ἔνιοι conj. Kr.; Groskurd. ante si excidisse putat ἄλλα τοῦτο μὲν οὐ πιθανὸς λέγεσθαι δοκεῖ, vel tale quid. || 31. θαυμαστῶς codd.; em. Casaubonus, qui deinde & inseruit. Quod sequitur καὶ transponendum est ante κατὰ τὴν ὁσμήν. Pro φαρμ., quod Cor. dedit, codd. ἀραμακτοῖς. Ceterum Corayus scripsit: ὥστε τοὺς φ. τ. β. λυπεῖν καὶ τὴν ὁσμήν. || 39. καὶ ante ἡ delendum, sicuti sequens καὶ, nisi cum Mein. legeris κατοικεῖται. || 41. [τὰς] στράγας Cor. || Ἀραγῶνα (Ἀραγῶνα i, Ἀραβῶνα o, Ἀραβῶνα Ald.) κάτω codd., nisi quod pro κάτω Epit. habet ex. Infra fluvius Ἀραγὸς vocatur. Hoc loco in codd. olim scriptum fuerit Ἀραγὸν ἀπὸ, et supra ἀπὸ varia lectio ex.

- P. 429, 2. ἄλλους ante πλείους add. Cor. et Mein. || 3. Ἀλαζώνιος C et Epit.; Ἀλαζώνιος cett. codd. || Πυτῆκας oz. || 4. ἀμβάλλει oz Epit.; ἐμβάλλουσι cett. codd. || 12. καὶ ante ἐξ habent Dhi, om. cett. codd. || 15. Παπαῶν w. || 17. γιν. Mein. || 24. αὐτῷ Mein. || 34. Ἀλαζώνιος insertum e Grosk. || 35. « Ἀράγῳ cum Du Theilio et Grosk. corruptum putare necesse est, nisi Strabonem ipsum errasse, aut duo flumina plane diversa eodem nomine appellata fuisse statuas: quorum neutrum valde est probabile. Verumtamen quod nomen Strabo scripserit haud facile dixeris: Pelorus certe, a Dione, 37, 2 commemoratus, quem fortasse intelligendum Grosk. suspicatur, ab hoc loco alienum fuisse videtur. » KRAMER. Neque erratum esse neque corruptum quidquam censeo. V. Index nominum s. v. Harmozica. || 46. ἱερῶν codd.; em. Xyl.

P. 430, 2. ἄγριοι] sic y, ἀλλότριοι cett. codd.; πλὴν ἄλλ' οὐκ ἄγριοι conj. Kr. || 10. Καμβισιγῆ CDh, et sic in seq.; οἱ Καμβισιγῆνοι rw, οἱ Καμβισιγῆνοι Ald. || 22. ἐπιγαλῶντα] ἐπιγεγλῶντα h; ἐπίγεια ὄντα conj. Tyrwh.; ἐπιπλάται ὄντα Cor.; ἐπίπλεα ὄντα Kr.; ἐπίπλεα ὄντα Mein., quod ipse quoque conjeceram. In mentem etiam venit παντελῶς ἢ τί γὰρ ἐλθὼντα vel ἐλῶδη. || μηδὲ Kr.; μηδὲν codd., μηδὲνα Cor. || 23. γὰρ recte om. oz. || 35. « ἀλλὰ τὰγ' ἀσπαρτα κνήροτα πάντα φύονται, » uti est in Odys. i', 109, Xyl. et Mein. || 38. γοῦν] γὰρ Cl. Mein. || 39. τὸν] τὸ Tzsch. || 44. εὐάερον] εὐάμελον x. || 45. ἐκείνων Cor., Mein. Dein μένουσι Dhi. || 46. Post τεμνόμεναι D pr. m. bene habet δὲ, secunda m. deletum; rec. δὲ Mein.

- P. 431, 2. μεῖζω] πλείω E et Eustath. ad Dion. 730. || 9. στρατιάν velim e Villebrunii conjectura, quam rec. Mein. || 10. πεζῶν Eg, ἀνδρῶν cett. codd. || δισμυρίους] μυρίους Plutarch. Pomp. c. 35; idem Strabo quoque scripserit. || 21. Καμβισιγῆς CDh. || 50. καὶ inclus. Cor.; ej Mein. || 51. οὐ τὸ τῶν r. || 52. νομίζουσι post ὅτιον add. w.

P. 432, 1. Ἀρμένιον codd. || 6. Ἀρμένιον codd. || 7. Ἀρμενίου] Ὀρμένιον Eustath. ad Il. β, 734 p. 332, 13;

Ἀρμένου Tzsch., Cor. || 9. Ἀχιλαιοῖν codd.; Συσπειρή-
τιν CDhl Ald., Συσπειρήτιν x, Συσπειρήτιν x, Συσπειρή-
τιν Bi, Συσπειρήτιν x, Συσπειρήτιν gy. || 17. Μερμαδάλην
C, Μερμαδάλην z. || 26. τῶν Ἰπκίων ex antecc. male re-
petita videntur; ej. Mein.; ἐπ' Ἰπκίων Ioz. || 42. Μερμό-
δας Dh. « Nullo alio loco commemoratur hoc nomen,
nec diversus videtur hic fluvius ab eo qui supra Mer-
madalis appellatur : inde hic quoque ita scribendum
esse censuit Grosk. » ΚΡΑΜΕΡ. Attamen Mermadalis, inter
Legas et Gelas et Amazonas medius, in Caspium mare
exire debebat, Mermodas autem in Maotin egredi dicitur,
ideoque ab illo diversus fuerit, ut monet Ukertus
Geogr. t. 3, 2, p. 548. || 52. λόγῳ [τῷ] περὶ Cor., Mein.
P. 433, 15. ταῦτά γε ταῦτά conj. Cor. || τάρτοι Kr., ταρταί
Cor.; τάρτοι C, Πάρτοι Dhlrwz Ald., τάρτοι oz. || 24. λέ-
γοντες post ἀποφαίνονται add. xy. || 26. δυναστεύσαι oz,
Ald., addito καὶ x, praemisso τοῦ x; δυναστεύσαντων
cett. codd.; em. Cas. || 31. δὲ additum ex E. || 33. Κα-
σπίαν Cy, Κασπίων Cy. || 34. οὐκ ἄνωγ. || sic E, Mein.;
κἂν ὥμολ. codd. cett., nisi quod καὶ ὥμολ. m; οὐκ ἂν
ὥμ. conj. Kr. || 36. δὲ || γε Cor. || 43. ἐμυθεύσαντο τὰ
περὶ Προμηθέως καὶ τῶν θεσμῶν editt. ante Kr. || 44. τὰ
inclusit Cor. || 50. ἀλλὰ διὰ τὴν δόξαν Corayus; ante
χαρμίσθαι quaedam excidisse putat Meinekius. Ac sane
turbatum aliquid; vulgatam tueri frustra studeat Kra-
merus.

P. 434, 1. [οἱ] τοῦνομα Tzsch. Cor., perperam. || 4. Ἀλθα-
νίαν καὶ Ἰθέρην καὶ Κόλχους καὶ Ἡνίοχους I, Cor. || 12.
πλατῖα Epit. Elz, Cor. || 14. Ἀτροπατῖαν codd., exc.
oz. || 15. Μάσιον E. || 23. εὐπορία] ἀπορία Cor.,
Grosk., quod recte improbat Ukertus 3, 2, p. 548. ||
24. Χαϊανόται] Χαϊανταί Cox, Χαϊανόταις r, Χαϊανταί τε
Dhr, Χαλχίανταί τε E; eosdem indicari quos Χαϊνίδα
Ptolemæus 5, 8 vocat, suspicatur Casaubonus, recte, puto
Strabonem scripsisse Χαμαινῦναι vel potius Χαμαικοῖται
(hoc rec. Mein.) speciosus est conjectura Du Theilii.
|| καὶ Πολυράγοι] Legendum puto καὶ Ἰπποράγοι, col-
lato Ptolemæo. || 25. « Εἰσαδίκων οἷα oz, relicta lacuna
(in x postea additum esse Σιρακίων tradit Tzsch.), Σι-
ράκων pro illo nomine exhibent xy. Du Theil conjicit
Ἰσοδίκων. » ΚΡΑΜΕΡ. Istud Ἰσοδίκων merum est figmen-
tum. Apud Ptolemæum 5, 8 p. 348 ed. Wilb. infra
Hippophagos collocantur Σουαρόηνοι καὶ Ἀσάιοι, ubi
legendum puto καὶ Ἰασάιοι, sicut in codice editionis
Argentinae καὶ Οὐσάιοι ortum est ex καὶ Εἰσαδίοι.
Hi vero Ἰασάιοι vel Εἰσαδίοι iidem sunt, ni fallor, qui
Εἰσαδίοι in Strabon. codd. vocantur. Quæ vera sit no-
minis forma, dicere non habeo. || 26. μὴ παντ.] An
μὴ [πᾶν] παντ. ? || 28. Ναδιανοί] Nomen aliunde non no-
tum : Ταδιηνοί apud Ptol., ni fallor; an Δαδιανοί ap.
Strab. fuit? || Πανξανοί] Παξανοί iz, Πανξανοί E; Παξαν-
οί Tzsch., Cor.; fort. leg. Πανξανοί susp. Kr. Aliunde
de his nihil constat. || τῶν ἀνωτέρω καὶ προσαρκτίων
μᾶλλον Ἀόρσων et Tyrwhitti conj. Du Theil et Corayus,
probante Ukerto 3, 2, p. 548. Id vero a Strabonis sen-
tentia alienum esse recte monuerunt Tzsch., Grosk.,
Kr.; οἱ ἀνωτέρω Ἀόρσοι sunt Caucasi aecolæ; πρὸς ἄρκτον
proposuit Gatterer (Comment. Gott. 12, p. 163), quo
nihil lucramur; Ἀόρσοι pro Ἀόρσων legi voluit Grosk.,
adeo ut sensus sit inferiores Aorsi magis quam Siraces
septentriones versus habitasse, sicut patet ex iis quæ
paulo post leguntur. Displicet hoc Kramerio mihi. Voce
Ἀόρσων post ἀνωτέρω transponendum esse puto.
|| 33. Ἰστιάλα Cor., Mein.; vix recte. || 34. εἰκοσι] Ni-
mias esse numerus videtur. Pro x nescio an fuerit η'. ||
50. πού καὶ] καὶ om. Cw Cor., recte, nisi fort. erat r'
καὶ; in E legitur π' καὶ x. || 52. κλειόνων Kr., κλειών
C, κλειών codd. cett.

P. 435, 2. γνώριμον] γνωρίζεσθαι bene conj. Kr. ||
Κλουσίους codd., exc. Epit. || 5. Ἀρσάκων CDhlrwz
Ἀρσάκων Epit., Ἀναρσάκων oz, Ἀναρσάκων Ald.;
Tzsch. || Ἀρσάκων Cor., præter necessitatem. || 6. Ἰπκί-
οι codd., exc. Epit.; similiter in sqq. o pro u in περὶ
codd. || 18. οἱ δὲ τὸ πρῶτον Cor., probante Kr. ||
ἐπὶ κορυφῇ conj. G. Hermann ad Aschy. t. 2,
p. 163. || 23. ἀκρεβῆς E Mein. || 32. μήτε] μήτε
[μήτε] εἶδον μήτε ἤκουσαν Mein. || εἰδόντων
Cor., idque rec. Mein. Deinde e Corayi conj. legenda
fuerit σκοποῦντας αὐτὸ μόνον τοῦτο δὲ τὸ ἀκρεβῆς
ἔχει. || 38. οὐ recte om. oz. || 51. Σαπάρους codd.;
Xyl.; Ἀπάρους proposuit Cas. || 52. πρόσκιται CDhl
Ald. || 7. Γῆλαι codd. || Καδ.] Δουσίους E, Δουσίους
cett. || 8. Οὐτίαι] sic E, Κούτιαι codd. cett., Κούτιαι
Ald.; e Cas. conj. mutarunt editt. Ego Strabonem
passe censeo Κύρτιοι; nam Κύρτιος juxta Anariacæ
locat p. 449, 8; Uitios autem Strabo p. 440, 46 i. d. e.
Caspiorum et Albanorum habet, ubi Ptolemæus
ponit. Sane quidem in sqq. (lin. 10) Uitia ad nomi-
nalem maris Caspii oram juxta Anariacas commo-
nistratur; verum hinc ne colligas nostro quoque
Uitiorum mentionem fieri, sed Uitios in Κύρτιοι
cum suffocatos esse statuas, postquam quæ sequuntur
φασι δὲ... ἐγκοιμωμένους ex margine in ordinem
recepta essent. Hæc enim si tueri velis, truncata
esse orationem dicendum est; sin ejeceris, optime
procedunt. Porro interpolata esse quæ hoc loco
Anianibus Uitiis (quasi alterius *Uitæ*) incolis leguntur,
ex eo etiam intelligitur, quod de his Strabo in Ar-
meniae descriptione (455, 35) ita monuit, *et cum iis*
quæ alibi (p. 440) de Uitiis situ dixit, *conferantur*.
|| 8. « Παρσίων ἰσάκων, Παρσίων Cor., Παρσίων
scribendum esse suspicatur Raoul Rochette Sur les co-
lon. p. 147 : putarunt enim aliqua ratione referendum
esse hunc populum ad Anianes propter verba Stephani
s. v. Ἀλνία (Ἀλνία, πόλις Παρσίων, καὶ Ἀλνίας οἱ
κοῦντες, καὶ Ἀλνίος ποταμὸς αὐτῆς... Σπαρῶν δὲ ὁ
ποταμὸς ἐν τῷ Πόντῳ Ἀλνιάνος ὀνόματι εἶναι, οὗς καλεῖται
νῦν Παρσίους), qui tamen ipse in referendo hoc Strabo-
nis loco errorem admisisse videatur. Parrhasii in his
partibus commemorantur a Plinio 6, 16, 18. » ΚΡΑΜΕΡ.
Ex Plinio nihil proficimus; nam Parrhasios illos qui
in Dalecampiana et Broteriana Plinii editionibus post
Paricanos et Sarangas memorantur, Silligius in multis
suorum codicum reperit, ideoque proximis editor
hanc vocem expunxit. Ceterum intelligendi sunt Parr-
hasii Ptolemæi, qui infra Sarangas in Gedrosia habi-
tabant. Pro Παρσίων legendum esse Παρσίων non
nego, etsi ex Stephano id non consequitur; certe
Thessalicam gentem indicari, non vero Arcadicam,
per est probabile. Vix enim dubium, quin nostra sine-
rint e Cyrsilo Pharsalio et Medio Larissæo, qui, in
eptissimis commentis indulgentes, per totam Armeniam
et vicinas regiones monumenta et instituta Thessaliam
agnoscere sibi videbantur. An fort. legendum est Παρ-
σίων? || 10. Παρσίους] Παρσίων codd.; e Stephano
em. Cor. || ἦν Ἀλνιάνος καλεῖσθαι] sic E; ἦν Ἀλνιάνος
καλεῖται cett. codd., nisi quod Ἀλνιάνος in Chaz; Ἀλνιάνος
vel Ἀλνιάνος leg. conj. Kramer. Ptolemæus 6, 2, p. 391,
15 inter Amardum et Stratonem fluvios in ea ore Caspii
regione in qua Anariacæ et Parrhasii seu Parsii isti hi-
bitasse putandi sunt, habet ἈΜῶνα urbem, quam esse
nostram ΑΙΝΙῶναν suspicor. Nescio an apud Strab.
legendum sit : ταχίστα πόλιν [ΑΙΝΙῶναν] ἦν νῦν ἈΜῶνα κα-
λεῖσθαι. || δεικνυσθαι] δεικνύται codd. || 13. Ἀναρσάκων
Dh, Ναβάρκων codd. cett.; em. Tzsch. e Ste-
phano, qui : Ἀναρσάκων, πόλις πρὸς τὴν Κασπίαν βαλὺν

Στραβων. Hæc Ἀναράχης fuerit Ἀλιδράχης Ptolemæi 6, 2, p. 393, 13. || 13. ἐν ᾧ codd. || 14. ἔγκοιμ.] ἐν κοιμ. codd. || Deinceps orationem rescire Groskurdus studet hunc in modum : καὶ ἄλλα τινὰ [τῇν τοῦ τῶν Ἑλλήνων συνοικισμοῦ· ἐστὶ δὲ πάντα ταῦτα τὰ] ἴθνη etc. Cf. not. ad lin. 8. || 23. Ταλαβρώκη Dh. Apud Polyb. 10, 31 pro Τάμβροφ lege Ταλάβροφ. || Σαμαριανὴ καὶ Κάβρα] Legendum puto Σαμαριανὴν vel Σαμαράνην (sic Ptolem.) [ἡ] καὶ Κάβρα [Ζαδράκαρτα [l. Ζααράκαρτα] Arriani, 3, 23]. Est hodierna Sari. Cf. Index nominum. || 26. καὶ διὰ τὸ μὲν εἶδος etc.] καὶ τοῦ μὲν εἶδους οὐκ, καὶ ταῦτα μὲν τοῦ εἶδους xy, καὶ δὲ τοῦ μὲν εἶδους Cor., fort. pro εἶδους leg. esse ἰδόνους suspicans. In E nihil nisi hæc : σημεῖα δὲ τῆς εὐδαιμονίας· ἡ μὲν γὰρ etc., quod rec. Mein.; καὶ τῆς μὲν εὐδ. σημεῖα· ἡ μὲν Kr.; attamen Epitome ipsis Strabonis verba reddere non videtur. Quod codices habent ἡγούνην et ἡγούνηται, cum Meinekio ortum esse puto ex ἡ γούν ἀμπλος, quæ erat varia lectio verborum ἡ γὰρ ἀμπλος. In antec. legerim :... χιλίου τετρακοσίου καὶ δέκα. Τοῦ δὲ μεγέθους (vel fort. τοῦ δὲ πολυειδούς) τῆς εὐδαιμονίας σημεῖα· ἡ γὰρ etc. Numerus stadiorum 1410 ne nimis exactus esse videatur, reputandum est in Asiaticarum regionum descriptione distantias maximas stadiorum numeris peracurate supputatis definiri. Sic in sqq. occurrunt numeri 4560. 4120. 1960 etc. || 32. Σαχαγνή codd.; em. Xyl. || Ἀραξινή codd.; em. Xyl. || 41. μὲν delevit Cor., probante Meinekio, qui prius ἀλλ' scribi voluerat pro καὶ; malim μόνον e conj. Piccoii qui deinde pro καὶ proposuit ἀτε. An καὶ [τοῦτο] ? In Aldina verba μὲν χρόνον omittuntur. || 47. διαρῖπται codd., exc. z.

P. 437, 14. οὐν om. Mein. || 19. προσέρεται recte, puto, Cor. Mein. || 21. δὲ καὶ] τε Cor. || 27. καὶ om. edit. inde a Cas.; γε Mein.; καὶ τοῦτο i. || 28. ὡς] ὥστ' codd.; ὥστ' εἶναι Τάναϊν y; em. Cor. || 30. καὶ om. z Cor. || 38. ἐκ] ἐν Cor. e conj. Casauboni. || 46. σκαπαζόμενοι Epit., σκαπαζόμενοι i. σκαπαζόμενον cett. codd. || 50. δ' om. Mein.; ἄλλοι δ' ἄλλως C, ἄλλοτε ἄλλοι Cor., qui in notis proposuit ἄλλοτε ἄλλῃ.

P. 438. ἀράματα Egrys, Tzsch., Cor., Mein. || 6. καὶ om. Cor.; τυγγανόντων codd., exc. E. || 15. Παρωχάρας CDhlorwz, Παρωχάρας y; em. Tzsch. || 20. « Verba τὰ τε ἀρα... προσδόρεια manifeste turbata sunt; sed quomodo sint corrigenda non video. Simillimus est locus 15, p. 689 ed. Cas. (p. 587, 35), ex quo Groskurdus ita hunc nostrum restituendum esse censet : παρὰ δὲ τοῖς βαρβάρους τὰ [τῆς Ἀριανῆς καὶ τῆς Ἰνδικῆς ὁρῆ] τὰ προσδόρεια [κατὰ μέρος ὀνομάζονται δὲ] Παροπάμισος καὶ τὴν Ἡμωδὰ καλ. Equidem ejicienda potius nonnulla, quam quidquam addendum crediderim. » KRAMER. Groskurdum mutata verba transponentem, transposita supplementorum opera resarcientem nemo probabit. Corruptelæ ex eo unanarunt quod nomina propria scribæ in nota verba depravarunt. Legendum esse censeo : παρὰ δὲ τοῖς βαρβάρους τὰ τε [Σ]άρρι[α] καὶ τὰ Παροπαμία [καὶ] τὰ [Ο]ττοροκόρρεα καὶ τὰ Ἡμωδὰ καὶ τὸ ἱμαδὸν [ὀνομάζονται], καὶ ἄλλα τοιαῦτα ὀνόματα ἑκάστοις μέρεσιν ἰσχύεται. Verbum ὀνομάζονται vel aliud simile Strabo fortasse non scripsit, quum ex antec. facile subintelligatur. Montes qui ab occasu Paropamisi sunt Ariam a Margiana et Bactriana dirimentes, apud Ptolemæum vocantur Σάρρα ὁρῆ. Eisdem alio nomine et fortasse rectius dictos esse censeo Σάρρα ὁρῆ, siquidem omnia suadent nomen eos habere a loco quem Isidorus Characenus et Anonymus Cosmographus (Æthicus, p. 727 ed. Gronov.) Σάρρι, Saphri, vocant, quemadmodum proximus mons, qui apud Ptolemæum 6, 2 τὸ Μασδωανὸν ὄρος appellatur, ab oppidulo quod etiam nunc Mas-

doran dicitur, nomen nactus fuerit (v. Geogr. min. t. I, p. XCI). Ottorocorum montem, cujus sæpius vet. meminerunt, Ptolemæus in ultimo oriente ultra Imaum collocat; apud Strabonem statim post Paropamieum memoratur; quod ne mireris, locum adscribam Cosmographiæ (l. I.), cujus fundum ex antiquis tabulis ævi Augustei deductum esse constat : *Usque ad fontes fluminis Ottorogorrx (Ortogordomaris ap. Marcellin. 23, 6, 70; Dargamanis sec. Ptol. 6, 11.), auctor inquit, ubi sunt montana Paropamisadae, mons Taurus; a fontibus Ottorogorrx usque ad civitatem Ottorogorram inter Hunnos et Scythas et Gandaridas mons Caucasus. Ultimus autem inter Boas et Pastadras mons Imaus.* || 20. Παροπαμίσου CDhlorw, Παροπαμίσου E, Παροπαμίσου xy. || 21. Ἡμωδὰ E. Ἡμωδὰ CDhlorwz Ald., Ἡμωδὰ gy. || ἱμαδὸν E, ἱμαδὸν CDhlorwz Ald., ἱμαδὸν gxy, ἱμαδὸν l. || 23. τὰ add. Cor. || 26. Δόσι codd. || 28. Σάκκας CDh, et sic plerumque. || 32. καὶ Πασίανοι] ἡ Ἀσιανὸν conj. Longerus (Annal. Arsacid. p. 14.) et Vaillant (De Arsac. imp. I, p. 61). Legendum est Πασιακοί. Idem Ἀπασιακοί vocantur p. 440, 9, sicut dicere licet et Μαρδοί et Ἀμαρδοί. Sunt Πασίανοι Herodoti, Πασίαν Pomponii Melæ, Πασίαν Ptolemæi. || Τάχαροι codd.; em. edit. || 38. Σαράκηνλοι z. Cf. not. ad p. 440, 30. || καὶ delent Grosk. et Kr.; ol Cor. || 36. Πίσσαυροι E. || 37. Ἐπαρνοί E, Ἀσπάρνοί w. || 38. διατείνουσι] om. E; διαμύνουσι codd.; extenduntur Guarin.; em. Cor. || 43. τὴν Ἰστιάαν codd.; em. Xyl. || 52. τριήρεις codd.; em. Xyl.

P. 439, 9. Ἀναετίδος CDh. || 11. τὰ Σάκα codd.; em. Tzsch. || 18. οὐν add. Cor. || 32. προσηγροεύσας codd., exc. ozx. || 35. τις] τῆς Chilorwz, τοῖς D, τὸν gxy; em. Tzsch. || 39. ὦν] Lege ὅδε ex conj. Cor. || 39. Ἀράξην i, Ἀραξὸν cett. codd. || 47. θῶν Cor. || 51. φανερὸν Cor., vocem hanc post ἐξαρχήσας collocans. || 53. μετὰ τὸν πρ. w, Cas.

P. 440, 20. ἡ om. Mein. || 25. « Αὐγάσιοι pro Ἀττάσιοι scribendum esse censet Casaubonus ex Stephano, qui illud nomen suo loco affert citato updecimo Strabonis libro, unde haud parvum opinioni isti accedit pondus : verumtamen *Attasini* cum Chorasmi recensentur a Plinio 6, 16, 18, ut dubium sit, ultra verior habenda sit scriptura. Corayus denique Ἀσπασιόται proposuit propter sequentia. » KRAMER. Legendum est ex Stephano Αὐγάσιοι. *Attasini* apud Plinium legitur ex conjectura Hermolai Barbari, qui simul etiam alteram conjecturam *Attasii* proposuit; utrumque ex Strabone; in codd. Plinii legitur : *Arasmi, Arassini, Amassini*. Αὐγάσιοι Strabonis sunt Αὐγαλοὶ Ptolemæi, Αἰγλοὶ Herodoti (3, 92). Ἐγὼ isti multum negotii viris doctis facesserunt, variisque nomen conjecturis tentatum est. Nuperrime Kiepertus Αἰγλοὶ mutandum esse in Σογδοὶ contendit; quod tanto facilius concedendum videatur quum Ἐγὼ isti ex Herodoti sententia vel in ipsa Sogdiana vel in confiniis ejus regionis quaerendi sint. At bene habet vulgata. Fugit Herodoti interpretes locus Chronici Paschalis (p. 321 ed. Bonn.), ubi inter urbes quibus Alexandriæ nomen, recensetur Ἀλεξάνδρεια ἡ κατὰ Σκυθίαν ἐν Αἰγίοις. Istam urbem esse Alexandriam Iaxarti fluvio impositam recte vidit Droysenius. Sita igitur erat in ea ipsa regione ubi fuerunt Αἰγλοὶ Herodoti, quorum nomen latere in Αἰγίοις extra dubitationis aleam positum esse mihi videtur, sive Αἰγλοὶ sive Αὐγάλοι scribere malis. Ptolemæus Augalos suos item ad Iaxartem ponit, sed magis versus occasum quam Herodotus fecisse videtur. Infra Augalos apud Ptolemæum sunt Chorasmi, quos Strabo quoque cum Augasiis componit. || 31. « πρὸς ὅστιν παρὰ τὸν om. edit.; atque ea a Strabone ita

scribi non potuisse, luce videtur esse clarius : difficillimum autem dictum, quomodo corrigenda sint; omnium simplicissima foret ratio, si multis casibus scriberetur τοὶ Ἀραχωτοὶ καὶ Μασσαγέται τοὶ Βακτρίοι. » ΚΝΑΜΕΙΟΥ. Mira est hæc emendatio, secundum quam Arachosia a Bactriana versus orientem sita fuisset. Interpres Gallicus verba πρὸς δύσιν in πρὸς ἑω mutari voluit, Ἀραχωτοὺς autem nomen corruptum esse censuit : hoc recte, illud perperam. Fugit eum Ptolemæum quoque Massagetis non solum a Sogdiana boream et orientem versus, sed etiam a Bactriana occasum versus ad Oxum fluvium collocare. At jure Du Theilium miratur cum Massageti componi Arachotos, qui neque πρὸς δύσιν Bactrianæ erant neque ad Oxum quidquam pertinebant. Nisi egregie fallor, τοὺς Ἀραχωτοὺς ortum est ex τοῖς Σακααῶλοις, hæc vero vitiosa scriptura fuerit et corrigenda in τοῖς Σακααῶλοις; sic supra p. 438, 33 unus solummodo codex Σαράκαυλοι, ceteri Σακάραυλοι exhibent. Fuerunt vero Sacaraucae inter scythicas gentes quæ Græcis Bactrianam ademerunt (v. p. 438, 33). Apud Ptolemæum 6, 14 p. 428, 1 Σακααῦται vocantur et inter Oxum et Iaxartem ponuntur. Alia ejus gentis mentio latet in Cosmographia Pseudo-Æthici p. 726 ed. Gronov., ubi editur : *inter Dapassa Cauracas et Parthenasis mons Oschobaris*, quæ corrigenda sint hunc in modum : *inter Dahas Sacaraucae et Parthyenæ* (i. e. Parthorum regnum Ariam complectens) *mons Ochobaris* (i. e. Ochi mons; nam *baris* i. q. mons). Omnia hæc eo faciunt, ut in Strabonis loco Sacaraucaus aptissime jungi Massageti existimemus. Ceterum vulgatam lectionem jam reperit Stephanus Byz., qui, Ἀραχωσία, inquit, πόλις οὐκ ἄπωθεν τῶν Μασσαγέτων. Στράβων ἐνδεκάτῃ. || 38. Ἀμάρδου; Ἀρμανοὺς E, Ἀμάρδου; codd. celt.; em. Xyl. || Ἀναρίστας; Ἀδριάστας rw, Ἀνδριάστας celt. codd.; em. Xyl. || 41. Δέρμικας gxy. || 42. Μαντιανῶν E. Idem vitium in omnibus codd. p. 453, 51. || 43. Παταγοδόβαν Dh, Παταγοδόβαν I. || 45. ἀπὸ τοῦ Κασπίου; i. e. a monte Caspio. Corrige latina, in quibus pro 1800 stadiis habes 8000. || 49. ἐξδομήκοντα om. Crogutuz, sed in C in margine additum. || 51. δισχιλιοὶ διαμύριοι codd.; transposuit Mein.

P. 441, 3. Δράπη codd. || 7. τριακ.] πεντακόσιοι codd.; illud ex p. 723 ed. Cas. dedit Kramerus, addens : « Sed ne sic quidem numerus hic plane convenit summæ numerorum supra propositorum; ἐνενήκοντα igitur inseri jussit post χιλίους Falconerus, post ἑξακοσίους Groskurdus, quod utrumque æque est incertum. » || 13. κατὰ add. Casaub. || 16. ὥστε gixy; ὥς celt. codd., exc. E qui vocem omisit. || διὰ τούτων Cor. || 19. Κωμεισηνὴ CDh, Καμυσηνὴ y, Καμεισηνὴ celt. codd.; em. Tzsch. || Χωρινὴ CDhor, Χωαρινὴ Cor. || 22. Ἀραγας i, Ἀραγας celt. codd. || 26. Ἀραγας codd. || 36. ἀλλήλους loz; leg. ἄλλοις e conj. Cor. || 40. Δατίων codd.; Δακίων Ald.; em. Xyl. || 48. τι ante μέρο; add. rw.

P. 442, 5. Ξανθείους Crz, Ξανθίου; editi. ante Kr, inde a Xyl. || Παρείους codd. || 18. Μαντιανὴ E, Μαντιανὴ I, Μαρτιανὴ celt. codd.; em. Casaub. || κράτιστα E, & κράτιστα celt. codd. || 20. [τῶν] ταύτη Cor. || 22. Lege : ποταμοὶς διαρρεῖται ποτίζουσιν αὐτὰ, τὰ μὲν etc., ex em. Mein. || 24. ὁμορεῖ δὲ ἡ Ἀρία τῇ Βακτριανῇ καὶ τὴν ὑποστάσαν δρεῖ τῷ ἔχοντι τὴν Βακτριανήν; κατὰ τὴν ὑποπίπτουσιν [τῷ] δρεῖ τῷ etc. Corayus, « quæ ne ipsa quidem præbent sensum tolerabilem. Commode contra ita videtur lenissima mutatio componi posse locus difficillimus ac pæne desperatus : καὶ τῷ δρεῖ τῷ ἔχοντι ὑποστάσαν τὴν Βακτριανήν. In quibus insolentius sane est usurpatum ὑποστῆσαι, nec temere tamen mutandum. » ΚΝΑΜΕΙΟΥ. « Certum remedium frustrum circumspexi. Suspicio

tamen in corruptio τὴν ὑποστάσαν Paropamisad nomen latere; nec ἔχοντι sasum videtur. An δέχοντι fuit? » MEINEKIO. in Vind. p. 188. Ego conieceram : τῇ Βακτριανῇ (καὶ) τῇ ὑπὸ τῷ Σαρίφ (vel Σαρρίφ) δρεῖ τῷ δέχοντι τὴν Βακτριανήν [καὶ τὴν Ἀρίαν], quæ in latinis expressi. At hæc quoque rejicula. Istud ὑποστάσαν ἔχει corrigendum esse puto in : ὑπὸ Στασάνορ τῷ ἔχοντι τὴν Βακτριανήν. Stasanor Bactrianam et Sogdianam provincias ab Antipatro (an. 321), et deinde iterum ab Antigono (an. 316) obtinuerat (Diodor. 18, 39, 6. 19, 48, 1. Arrian. De success. Alex. c. 34 p. 245 ed. Didot). Ceterum Bactrianam Aria nonnisi perexigua sui parte attingere poterat, longeque major pars contermina erat Margianæ. Margianam vero, sicuti Sosianam, Bactrianæ Stasanoris provincia adjunctam fuisse per se est probabile et ex nostro loco colligas; certe peculiarem provinciam Margianam tum constituisse non constat. Legendum igitur aut : ὁμορεῖ δὲ ἡ Ἀρία τῇ Μαρτιανῇ τῇ ὑπὸ Στ., aut : τῇ Βακτριανῇ καὶ τῇ [Μαρτιανῇ τῇ] ὑπὸ Στ., vel etiam καὶ [τῇ λοιπῇ] τῇ ὑπὸ Στ. || 25. Fort. post Ὑρακίας excidit θαλάσσης; certe eo sensu vox intelligenda est. || 29. μερῶν] ὁρῶν E; in D literæ μ in litura scriptæ. || 30. Ἀρίαν] Ὑρακίαν rw; Ἀρίαν καὶ ἡ Ἀραχωσία & οὐ πολὺ etc. Du Theil. et Grosk., probante Kramer. || 34. τριακόσιοι] σ' E. || Ἀρακάνα] Ἀρακάνα CDhor Tzsch., Ἀράκα r, Ἀρακάνα w. « Conditoris nomen fuit Ἀράκης, ex quo formari potest Ἀρακινή sive neutro genere Ἀρακινή. » Mein. Cujusmodi regula in nomina barbara non cadit. Inter Ariæ urbes a Ptolemæo memoratas novem sunt quæ in ἄνα exeunt; eaque terminatio omnium frequentissima in hujus quoque urbis nomine restituenda est apud Ptolemæum, ubi libri habent Ἀρακιδνα. Apud Isidorum Characem urbs vocatur Ἀρακαῖον πόλις, ap. Arrian. Exp. 3, 25 Ἀρακίον, ap. Plin. 6, 25, 93 codd. *Artacoana, Artacoana, Artacoamna*. Apud Strabonem Ἀρακαῖον in antiquioribus codicibus abierit in Ἀρακίον; deinde alterum v in x et in η mutatum, ut fieri solet. || Ἀχαία] Ἀχαίη Dhiz. Meinekio nomen corruptum esse videtur, nescio quam ob causam. Fortasse Ἀχαία est urbs quam in Parthiæ memorat Appianus Syr. 57 : ἐν δὲ τῇ Παρθυηγῇ Σώτερα, Καλλιόπη, Χάρις, Ἐκατόμυλος, Ἀχαία; ex his enim quum Soliram in Aria fuisse ex Ammiano 23, 6 et Ptolemæo 6, 17, 7 constat, idem etiam de Achæa statuendum esse ex Strabone colligere licet. Similiter Ptolemæum Ariæ et Parthyenæ loca miscere in Proleg. ad Isidor. Char. monui. Conditio urbis esse potuit Achæus, pater Laodices, quæ nupsit Antiocho II. Plinius 6, 25, 93 in Aria memorat antiquum oppidum *Artacabane iterum ab Antiocho munitum*. Fortasse hæc est nostra Achæa. Altera urbs Achæis in Media erat, prius Heraclea dicta, quæ post eversionem ab Antiocho restituta alterum istud nomen nacta est. || 36. γὰρ om. h, spatio vacuo relicto; in D m. sec. additum est; δ οἶνο; εἰς i. Legendum erit : εὐοικεῖ δὲ σφόδρα ἡ γῆ, [ἐν τῇ γῇ] καὶ εἰς τριγένηαν [δ οἶνος] παραμένει etc. Cf. p. 61, 4 : τὴν Ἀρίαν εὐοικεῖ... υπερβάλλειν, ἐν τῇ γῇ καὶ εἰς τριγένηαν (τριγωνίαν nostro loco codd. et editi.) παραμένειν ἐν ἀπικτώτοις ἄγγεσι τὸν οἶνον.

P. 443, 1. Ἀτραμυτινὸς oz, Ἀτραμυτινὸς Ald. || 4. Ἰσάμου] Ἰομάου conj. Mannert. Geogr. 5, p. 295; malim Ἰμάου ex conjectura Cas., quam rec. Mein. || γὰρ omittendum. || 6. Παταλλήνη CDh, Παταλλήνη codd. celt. || 7. Τισαροδότου Ald. || 8. Σιγέρδος x, Σιγέρδος editi. ante Kr. || 11. Φρυών] Φαυών codd.; e Dionys. Perieg. 752 et Eustathio em. Tzsch. Sunt Ἰρωναῖοι Scythiæ Ptolemæi. || 63. ἐμβάλλων editi. ante Kr.; εἰσβάλλων mavult Mein. || 14. Ἀράφα] Ἀράφα infra p. 725

- ed. Cas.; quid rectius sit nescio; Δρέφα Ptolem. 6, 12, Δρέφα Arrian. Exp. 3, 29, 1. || 18. Τουριούαν [Ταπουριαν conj. Du Theil, unde Ταυριαν scr. Mein., conjectura incerta; nescio an subsit potius satrapæ nomen Τουριουάνου vel Τουριάνου. Cum nostro Τουριούαν hodiernam Turan regionem vix recte componit Bournouf, citante Lassenio in *Ind. Alterth.* 1, p. 14. || 21. Σογδιανών *Dhs*, Σογδιανών *i*, Σογδιών *CBI* et m. sec. *D*. Si indigenam nominis formam spectes, Σογδ. potius quam Σογδ. scribendum est. || 22. Σουγδιούς *CDI*. || 24. ἔθεσι Mein., recte, puto. || 36. τῶ Κσίων *Kram*; τῶ οἰκιστῶ *codd.* || 39. « ἔξιον ἦν om. Ald.; inde Cas., δὲ pro δὴ in *codd.* quibusdam legi falso ratus, scripsit καὶ δὲ διαπορεῖν. Corayus omisit ἦν, auctoritate codicis nescio cuius, quod non displiceret, nisi ἡνίκα obstatet. » *KRAM*. || 40. ποιεῖν] εἰπεῖν o *Cor.*; νοεῖν conj. Tyrwh.; ὑπονοεῖν mavult Mein. || 45. Καρίατα *ozz.* || 52. προδόσις *E*, προδόσις *cett.* *codd.* || 52. ἐν αὐτῇ Βακτριανῇ *ih*; ἐν αὐτῇ *τῇ B. Cor.*
- P. 444, 3. εὐγαίον *D*, m. pr., εὐγαίων *C*. || 13. καὶ om. *xy* Tzsch. *Cor.*; in καλεῖ mutari vult Casaubonus; in eo alterum fluvii nomen latere suspicatur Mein. Quomodo resarciendus sit locus lacer nescio. || λέγει post Ἀριστόβουλος add. *lxy*, quorum y habet ὡς ante Ἀριστόβουλος || 14. Ante θεμένον excidisse τοῖονμα monuit Cas. || 15. ἔθεσαν] « ἔθεντο exspectabam, praesertim quum θεμένον praecedat. » Mein. || 27. ὑπάρχων] ἔχειν *i*, ποιεῖν *x*. || 31. ἐκβολαὶ editt ante. *Kr.* || 34. τριακοσίων τετραράκοντα *codd.* et Eustath. ad II. β, 852 p. 361, 18 R; em. *Xyl.*, coll. Herodot. 2, 6, 5, 53. || 40. μέγρι τοῦ νῦν editt. ante *Kr.* || 43. ἔξω] Debebat εἰσω, vel, ut alias solet Strabo, ἐντός.
- P. 445, 2 et 10. Ἰμαίον Ald., Mein.; recte; Ἰμαίον *E*, Ἰμαόν *cett.* *codd.* || 6. Lege μύουρον, quod supra μείουρον habet *E*. || 12. μυρίων] « ἑξακισχιλίων scribendum censet Grosk., idque postulare videntur et quæ de maris Caspii longitudine traduntur supra p. 74 et 507. ed. Cas. et quæ mox disputantur de maxima terrarū habitabilis latitudine: quamquam hæc ipsa parum conveniunt illis quæ aliis locis eadem de re docentur, maxime p. 116 init., videturque Strabo, paullo incuriosius Apollodorum Artemidenum secutus, decipi se esse passus: de qua re v. Grosk. ad p. 74. » *KRAMER*. || 20. Ἰσσιχοῦ *x*. || 21. περιδεομένης *CD*, περιδευμένης *hirw* Ald. || 23. τῆς μεγίστης *codd.*; em. *Cor.* || 30. ὁ add. *Cor.*; Ἀρταμεισός *Cx*, Ἀρταμεισός *cett.* *codd.*; em. *Xyl.* || 40. Τάμαρον] *Tatum* Mela 3, 7; *Tabis* Plin. 6, 20; *Sama-mara* ap. Pseudo-Ethnicum p. 727 ed. Gron. || 47. φύντα] ζώντα Stobæus tit. 121. || 48. πόνων] κακῶν Sext. Empir. Hypoth. Pyrrh. 3, 24 § 230.
- P. 446, 4. Σίγγινοι *I*. || 9. ὅπως] ὅπερ *r*; om. *Cor.* || 11. Leg. Ταπύρων cum *Cor.* et Mein. || 13. οἰκοῦσι... Ἰρακάνων glossa ex p. 441, 28 petita. || 24. περὶ τούτων om. *codd.*, exc. *oz Ald.*, in quibus περὶ τούτου; em. Tzsch. || 25. ὅσα μὲν [ὄν] Mein. || 28. τῶδε ἢ τῶδε τῶ κλίματι *Cor.* || 41. ἐκταίνόμενον ex correct. *D*, Mein. || μακρούς] sic *E*, μικρὰς *oz*, μικρούς *cett.* *codd.*
- P. 447, 9. Ἀκισιανὴν *margo E*, Αἰσιανὴν *codd.*, exc. Epit. in qua Βασιλιανὴν quod e Cas. sententia rec. *Cor.*, improbante *KRAMER*. In latinis dele verba et *Sophenam*. || 20. Τίγγρος *lozz* Ald.; Τίγγρος *C*. || δισχιλίους] Scribendum putaveris χιλίους (Cf. Ritter. tom. 10, p. 74); at cum Strabone etiam Diodorus facit 2, 11. || 22. ἀπὸ γούν, et supra ἀπὸ δ' οὖν, *D*. || 29. Πολυάρην *codd.*; em. Tzsch. || 38. καὶ ante Καπαδ. add. *ovz*; ἀπὸ add. Grosk. || 45. αὶ add. editt. || 50. Ἐλυμαίων *E*, Εὐλυμένων *CDxz*, Εὐλυμένων *i*, Εὐλυμένων *w*, Ἀλιμένων *i*, Ἐλυμένων *r*. || Παραιτακίων (sic) *E*, Παραιτακίων *Dhltw*, Παραιτασιανών *Cos*. || 53. περιλαμβάνουσαι *Cor.*
- P. 448, 3. Κάσπιοι *Er*, sed supr. Κάσπιοι. || 10. πρὸς ἑα τείνοντα ejicienda esse censet *Kr.*, ejecit Mein., πρὸς ἑα καὶ πρὸς ὅσιν τείνοντα conj. Du Theil. || 28. Τίγγρι *Cor.*, Τίγγρι *Eozz*, Mein. Τίγγρι Ald. || 32. Verba καὶ τῇ Ματιανῇ, Falconerus, Du Theilius, *Cor.* et *Kr.* suspectarunt, Meinekius ejecit, perperam; nam bene habent; contra vero offensioni sunt verba καὶ τῆς Ματιανῆς, quæ neque in καὶ τῇ Ματιανῇ, ut *Kr.* putat, neque in καὶ [μέρι vel τῷ προσαρκίῳ μέρι] τῆς Ματιανῆς, ut Mannert., Grosk., Mein. censent, neque in τοῖς Ματιανοῖς, ut Tzsch. et *Cor.*, sed in καὶ τῇ Κασπιανῇ mutanda sunt. De Caspiana regione v. p. 453, 21. || 37. κατὰ ejic. || 39. Σπαῦτα *D* (v in fine vocabuli erasum est) *hi*, Σπαῦτα *Cloz* Ald., Σπαῦταν Tzsch. Lacus armenice dicitur *Kapotan* vel *Kaputan Dzou*. Quaeritur an Σπαῦτα pro Καπαῦτα ipse Strabo an librarii scripserint. Καπαῦτα oppidum infra hunc lacum situm habet Ptolemaeus. Cf. not. ad p. 453, 51. || 41. καπυρωθεῖσιν] καταπυρωθεῖσιν Tzsch., probante Dindorfio in Steph. Thes., improbante post Groskurdium *KRAMER*, quavis hic fateatur non satis constare quæ sit h. l. vis verbi καπυρῶν. Legendum suspicor καταπυρωθεῖσιν. Quas purgandi causa immerserant vestes, extrahebant sale contaminatas. || 50. Γάζακα] Γάζα καὶ *codd.*; em. Grosk., qui deinde excidisse monuit χειμάδιον sive χειμαρινόν *dz*.
- P. 449, 2. Ἀλλιος] Ἀδέλιος *codd.*; em. Cas. || 11. Μάρδοι] Ἀμαρδοι *codd.*; em. Cas. || 15. ἄνδρες δεινοὶ πετροβατεῖν καὶ ἀκοντισταὶ ἀριστοὶ Tzsch. et *Cor.* ex Eustathio ad Dion. 730. « Probabilius est verba illa ab Eustathio liberius hunc locum referente addita esse, quam in *codd.* omissa. » *KRAMER*. || 19. Ἀρταούας δ' ἦν *CDhirw*, Ἀρταούσας δ' ἦν *i*. || 19. εἰκὸς om. *oz*, ὡς εἰκὸς *x*; ortum esse ex verbo sequente putat *Kr.*; εἰκῇ scripsit Mein. || 31. Ἀστυάγους *Ei*. || 33. χειμάδιον] « Post Ἐκδάτανα lacunæ signa posuit *Cor.*, excidisse ratus talia fere: τὰ Ἐκδάτανα [θερινὸν βασίλειον, ἢ δὲ Σελεύχεια] κτ., quæ nullo modo ferri posse sponte sua liquet; nec probabilius altera scriptura est ab eo in notis proposita. Nec felicius est Du Theilii conjectura χειμάδιον mutantis in θέριον, quod nemo unquam videtur ita usurpasse. Verumtamen corruptam esse vocem χειμάδιον liquidissime apparet ex iis quæ mox leguntur et p. 522 et 743 ed. Cas. Fortasse scriptum fuerat βασίλειον, postea nescio quomodo mutatum. » *KRAMER*. Χρηματιστήριον conj. Meinekius. Tentare possis: Ἐκδάτανα [ἀρχεῖον] κειμηλίων vel χρηματοφυλάκιον s. γαλοφυλάκιον. || 39. Αἰδυμαίους *Chirxz*, Ἀλυμαίους *D*. || 49. Πατακακηνούς *Dh*. || 52. νότον] ἔω *E*. || 54. καθ' ὃν Tzsch. *Cor.* || Μεσσαθατική *E*, ἡμᾶς σαθατική *Cz* Ald., ἡ Μεσσαθατική Tzsch. *Cor.*
- P. 450, 2 Ἀτραπίους *codd.* exc. *E*. || 5. καὶ ἡ πρὸς Ῥάγαις [Ῥράκλεια] conj. Grosk., *Kr.*, Meinekius. Heraclea ista commemoratur p. 441, 21. Deinde αὐτοὶ Ῥάγαι voluit Groskurd.; « sed singularem, *Kr.* ait, tuetur Stephanus s. v. Ῥάγα, ubi hunc Strabonis locum sequitur. » Igitur pro πρὸς Ῥάγαις legendum esse πρὸς Ῥάγῃ et Strabonem hæc non ex eodem fonte afferre quo usus est p. 441 (ubi Ῥάγαι sæpius legitur et Heraclea memoratur), consentaneum est. Jam vero quum Heracleam oppidum ab Alexandro conditum, deinde eversum ac restitutum Antiochus *Achaida* appellaverit (Plin. 6, 16, 18, 48), nullus dubito quin ἡ πρὸς Ῥάγαις orta sint ex ἡ πρὸς Ῥάγῃ Ἀχαΐς. || 8. πενταχοσίους] ὀκτασίους *rw*. || 9. Ἀρταμισιανός *CDhir*, Ἀρταμισιανός *lxy*, Ἀρταμισιανός *oz*. || 13. Μαντιανὴν *rw*. || 14. Κασπίας *Ei* Epit. || 21. πέντε] πεντεκαίδεκα conj. Wesseling. ad Diodor. 17, 110, coll. Arrian. 7, 13. || 23. Νισαίου *E*. || 30. πολὺ] οὐ πολὺ Strabo ap. Stephan. v. Μηδία, unde recepit Co-

- rayus. « Neque infitiandum est, Kramerus ait, negationem sententiarum connexu magnopere commendari, ne dicam requiri: verumtamen cum Plinius (19, 15., coll. 20, 48) *laser quod in Perside aut Media et Armenia nascatur large, multo infra Cyrenaicum esse tradat*, codices sequi tutius est visum. » Quæ sequuntur: ἔστι δ' ὅτι καὶ διαφέρων, satis aperte indicant in antec. legendum esse: ὁπός, [ὡς τὸ] πολὺ λαϊκόμενος, idque etiam in Stephano reponendum. Inter ὅς et πο facile ὡς τὸ a scribis negligebatur. || 36. πᾶρισον editt. || 38. πλάτος] Debebat μῆκος, monente Groskurdio. At num recte μῆκος reposuerit Meinekius, quaeritur. || 39. Κασκίας i. || 47. ἔθη] ἔθησε codd., exc. oz.
- P. 451, 12. καὶ recte om. oz. || 17. ὅτι καὶ ἐντὶ x Cor. || 18. τοῦ μὲν | οὖν] Meinekius. Post Ἰάσονος oz add. φασιν. || 32. ὅτι πλείστας νέμειν [τοὺς] ἀνδρας conj. Grosk.; ὅτι πλείστας ἔχοντας νέμειν ἀνδρας Kr. Similiter possis: ὅτι πλείστας [ἓνα] νέμειν ἀνδρα. At νέμειν ἀνδρα vel γυναῖκα, pro viro vel uxorē habere, vix quisquam dixerit. Itaque Meinekius proposuit: ὅτι πλείστας νέμονται ἔχειν ἀνδρας. Sed ne νέμειν corruptum esse putem, neque conijciam ἓνα ἔχειν vel νέμεισθαι (inter se dividere) ἀνδρα vel tale quid, obstat videtur Epitome, quæ ita habet: ὡς αὐτῶς δὲ καὶ γυναῖξ συμφορὰν εἶναι τὸ νέμειν ἐλάττωτας τῶν πέντε ἔχοντι γυναῖκας. In his ἔχοντα legi vult Kramerus; quo admissio nihilo melius oratio procedet. Scribendum potius: γυναῖκας συμφορὰν νέμειν τὸ εἶναι etc. Similiter apud Strabonem quoque legi velim: ἐν καλῷ τίθεσθαι ὅτι πλείστας εἶναι ἀνδράσι, τῶν πέντε δὲ ἐλάττωτας συμφορὰν νέμειν. Pro exquisitiore isto νέμειν quidam dederat ἡγῆσθαι vocem usitatissimam; deinde νέμειν in margine adscriptum est, tum ex margine in ordinem verborum rediit, sed non suum recuperavit locum. || 40. νομίμων margo x, νομαδικῶν codd. || 41. ταῦτα codd.; em. Cor. || 42. φήσομεν Kr.; θήσομεν codd. || 47. Τίγριος E, Τίγρητος x, Τίγριδος oz Ald.
- P. 452, 3. Παρόδρος codd.; Paryadra Guarin.; Κυδίσσης codd. exc. i. || 22. πρὸς ἀρκτων E, προσάρκτων Clorwax, προσαρκίων correct. x; ἡ add. xz. || 27. Ταύρου] Debebat Ἀντιταύρου, monente Du Theilio. || 28. Μεσο ejicient esse monuit Salmasius in Solin. p. 437. || 28. αὐτὴν] αὐτὸν xz Tzsch. Cor. || 29. Καρθασιόκερτα E. || 31. Γορδουλὴν E, Γορδοιλήν x, Γορδοιληνὴν cett. codd.; em. Cor. || 37. τὰ] τὴν codd.; Ἀζαραν l Ald., τὰ Ζάρα Tzsch. Cor., absque causa idonea. || πόλεις] πόλιν CDil xrw Ald.; πόλιν oz, πόλεις E. || 45. Σακ.] Ἀκασσηνὴ E, Κασσηνὴ hi, Σακασσηνὴ codd. rell. || 50. Φαυνηνὴ σρωxz Ald.; Φαυνηνὴ Tzsch. et Cor., eandem esse regionem quæ infra Φαυνίτις vocatur, putantes; recte, opinor. Φασιανὴν (Basean Armen.) conj. Lucas Ingigius (Armen. ant. p. 528), probante Kramero. Quæ sequuntur nomina Κωμισσηνὴ et Ὀρχισσηνὴ (Ὀρχισσηνὴ E, Ὀρχισσηνὴ CDoxz) num recte habeant, nescio. || 54. Χωζηνὴ gy, Κοζηνὴ x (Chordzen arm.).
- P. 453. 1. τῶν ὁρῶν] om. gxy Cor.; κατὰ τὰ ὁρη oz Tzsch.; verba ex antec. male repetita esse recte censere videtur Kr.; fort. leg. ἐμπόρων in notis ad Epit. conj. Cor.; ὁδοπόρων proposuit Mein. in Vind. p. 190. || 2. γενομένων xz Epit. Cor. || 4. ἃς ante παραβαίροντας inseruit Meinekius, recte, opinor. || 6. τε post ὁρῶντα add. i Cor. || 9. κἂν τούτοις] Si reapse Strabo dixit etiam in vermibus aquam contineri, legendum erit κἂν τούτοις δὲ. At vix dubium est quin turbatus locus sit, recteque Meinekius in Vind. p. 191 censeat verba περιχοῦσας χρυστὸν ὕδωρ ὡς ἐν χιτῶν sciolum in margine ad verba ἀπολαμβάνεσθαι ... πίνεσθαι adscripsisse; quibus ejectis, cetera in hunc modum refigenda esse: ἐν δὲ τῇ χιτῶν βώλου; πῆγνυσθαὶ φασὶ κοιλίας, κἂν ταῖταις (vel κοιλίαις, κἂν τούτοις) ἀπολαμβάνεσθαι χρ. ὕδωρ, περιχοῦσθέντων δὲ τῶν χιτῶνων πίνεσθαι. Καὶ ζῶα δὲ ... θρῆκας, τὴν ἃ γένειον κτλ. || 10. περιχοῦσθέντων codd., exc. E Epit. || 13. φαφάλου E Epit., πατάλλου Dh, πατάλου cett. codd. || 15. Ζαριάδην codd.; em. Tyrwh. || 18. Ἀκισσηνὴς] Ἀμισσηνὴς Ald.; Ἀκισσηνὴς editt. ante Kr.; « quæ scriptura per se satis arripet, sed Acilisene postea recensetur inter regiones ex vicinis populis a primis Armeniæ regibus deinceps subactas. Quapropter codicum scripturam relinquere malui quantumvis corruptam, ac nescio an huc pertineat Ἀμισσηνὴ, quam Steph. v. Ἀμισσας ὁ-cit χωρὰν τῆς μικρᾶς Ἀρμενίας, excitato Strabonis libris undecimo. » KRAMER. Sane nostrum Strabonis locum Stephanus citavit. Quodsi Ampliisene τῆς μικρᾶς Ἀρμενίας esse dicitur, id ex Strabone qui hanc regionem priscae Armeniæ attribuit, quæ Artaxiæ temporibus μικρὰ adhuc erat (lin. 14), facile explicatur. Ceterum Ἀμισσηνὴ nomen vix recte habet. Apud Ptolemaeum Sophenæ adjacet Ἀντισσηνὴ (Hanoziith armeniacæ); ὁ δὲ θι græce idem fere sonant; Θ et Φ confundi solent; itaque Strabo scripserit Ἀντισσηνὴ idque in codice Stephani abierat in Ἀμισσηνὴ. || 19. καὶ Ὀδομαννίδος] Provincia Armeniæ nomen in notum Græcis vocabulum detortum esse suspicor. An est Ὀδοδηνὴ Ptolemei (Ὀδοδανίτις; Oromandum urbem Ptol. in Armenia minore habet. 20. παρακειμένων ozx. || 23. Παύδρου CDHloxz, Παύδρου i; em. Xyl.; deinde Χορρόνην codd. || 24. Μοσσυνίων C, Μοσανοίκων DHlwz. || 25. τὴν τε Kap. Dhi. || Καρνηντὴν l, Καρνήντην cett. codd. || Σαρτ.] Ita etiam ap. Steph. s. v. Debebat Δερζηνήν (Derdchan). || 26. Ἀκισσηνὴν codd.; Ἀκισσηνὴν Ald. || 28. Ταρωνίτις (Tarōn arm.) Kram.; Ταμωνίτις codd.; Ταρμωνίτις Tacit. An. 14, 24; Τάρωνα Procop. B. P. 2, 25; Τάρων Constant. Porph. De adm. imp. c. 45. || 31. Ἀρῆα E et sic postea. || 32. Ἀτροπῆτις C, Ἀτροπάτας DEhwz. || 33. Ἀρταξενῶ Dh, Ἀρταξηνῶ cett. codd.; em. Tzsch. || ἐν] καὶ editt. ante Kr. inde a Xyl. Ejice vocem. || 39. Βάρδουρα l. || 40. Ἀρτάγερα Mein., e conj. Ruhnkenii ad Vellej. Paterc. 2, 102, coll. Zonara 10, 36. || 41. Ἀδωρ] Ἀδων Zonaras l. l., Mein.; Domnes Flor. 4, 12, Rufus Breviar. c. 19. Ἀδδων conj. Voss ad Vellej. l. l. || 51. Μαντιανή] Sic sæpe codd. habore pro Μαντιανή jam vidimus; ceterum nescitur num ipse Strabo Μαντιανή scripserit an a scribis hæc vox ex Κακαῦρα (Σκαῦτα p. 448), quod sequens κυανὴ flagitat, corrupta sit. || κυανειανὴ codd., exc. E. || 54. Ἀρσηνὴ] Ἀρσισα Ptolem. || Θωπῆτιν E, Θωπῆτιν cett. codd., Θωπῆτις Dionys. Per. 988 et Eustathius ad h. l. Strabonem laudans; Θωσπῆτις Ptolem.
- P. 454, 1. ῥήπτει C, ῥύπτει m, ῥύπτει Eustath. l. l. || 9. Χαλωνίτιν Armeniæ non novimus. Erat Chalonitis regio in Assyriæ Mediæque confinibus, in qua *Diyalah* a *Did-jell* (Dialas, Delas, Sillas apud vell.), i. e. parvus Tigris, per Zagrum montem in planitiem erumpit. Huncce *Diyalah* (non vero *Kerkah* (Chosaspem) fluvium, ut nonnulli putant) Tigridis nomine designat Diodorus 17, 110, 3. Strabo ejusdem fluvii regionem in Armeniam ad Tigrim perperam transposuisse videtur, sicuti sqq. quoque mira rerum confusione laborant. || 18. Ὑσπυρίτις] in *Syspiretide* Guarinus; legendum *Συσπυρίτις*, uti legitur p. 432, 6 et 455, 2. Syspiritidem esse regionem metallis divitem, ab *Erzeroum* boream et ortum versus sitam, quæ arm. vocatur *Ispir*, in eaque ponendos esse Saspies Herodoti aliorumque, viri docti communi, quantum sciam, statuerunt consensu, nec aliter nos in tabulis rem representavimus. Non ita tamen sensisse Strabonem in propatulo est. Nam ex Cysilio et Medio refert (p. 455, 2 et 432, 9) Theasalos sedes fixisse par-

sim in Sophene et Aclisene, partim ἐν τῇ Συσπηρίδι
ἕως τῆς Καλαγγῆς καὶ τῆς Ἀδιαθῆνης ἕως τῶν Ἀρμενικῶν
ὄρων, adeo ut Syspiritis in ea fere regione pouenda sit
in qua Arrapachitis habet Ptolemæus. Hæc quum a
meridie sit Moxoenes (*Mokkh* armen.; in qua *Moschis*
quædam commemoratur et alteram Colchidem Ptole-
mæus collocat), Syspiritis autem, quam in hodierna *Ispir*
agnoscunt, quum a Colchide sit versus meridiem
Moschicis montibus subjecta: sponte conjectura nascitur
auctores Strabonis Moschicos montes Ponto vicinos
cum hodiernæ *Mokkh* jugis montanis (Niphate) confu-
disse ideoque etiam Hyspiritidem ex Armenia septentri-
nali in Assyriam et Mediæ confinia et Zagri juga detru-
sisse. || 19. τὰ Κάβαλα *Káβαλα* i. *Káββαλα* C; *Káμβαλα*
Iorwax, edit. ante Kr., quam nominis formam revo-
candam esse censeo. Quum Alexandri exercitus in Ar-
meniam nunquam penetrarint, ex hoc quoque loco patet
Hyspiritidem Strabonis non esse querendam in hodierna
Ispir. Menonis ista expeditio non video quando locum
habere potuerit nisi illo tempore quo Alexander Suis
Opim et hinc per Zagrum montem Ecbatana profectus
est. Eo in itinere ad dextram reliquit montem quem
Plinius (6, 31) dicit *Cambalidum*, ad septentrionem
Massabaticæ situm, Tacitus vero (Ann. 12, 13) *Sambu-
lam* vocat. Nunc quoque altissima hæc juga, quæ
non longe a Zagri pyli versus meridiem distant, ap-
pellantur *Sumbala* (v. Ritter. t. 9, p. 478), quorum in
regione *Sambatas* Ptolemæus collocat. Eodem referenda
sunt verba Diodori (17, 110, 4.), qui de illo quod dixi
Alexandri itinere loquens: ἐν ἡμέραις τέτταρα, αὐτὸν
Σιττακηνὴν διανύσας ἦεν εἰς τὰ καλούμενα Σάμβαλα. Ad
hanc igitur *Cambalidi* vel *Sambuli* montis regionem
etiam *Kάμβαλα* (rectius foret *Σάμβαλα*) Strabonis refe-
renda esse, atque Strabonis auctores Hyspiritidem suam
per Zagrum montem hucusque extendisse, suspicor. ||
20. ἀνήχθη] ἀνέχθη C; ἀνερῆθη conj. Cas.; ἀνεδείχθη
vel ἐδείχθη Tzsch; ἀπήχθη Grosk.; ἀνέρχθη Cor.; ἀπήγ-
χθη Mein., quæ omnia sunt incertissima. || 21. ὅθ] τὸ
Tzsch., Cor. || 11. σάνδνκος] ὀπάνδνκος codd.; em. Sal-
masius ad Solin. p. 811. || καλούμενος *Dhlrw*, καλούμενα
xz, καλουμένης *CEio*. || 24. Νισαίοι *E*. || 27. Μιθρακη-
νοῖς C, Μιθρακάνοις *Elorwz*, Μιθρακοῖς Cor. e conj.
Toupil, Μιθραϊκοῖς Grosk. || 39. καὶ ἐκατὸν ejicienda. Cf.
Plutarch. Pomp. c. 33. || ἱπάρχω *z* ἐπάρχω codd.; em.
Du Theil. || 45. εὐρος additum e conj. Grosk. || 50. Λα-
ρίσης et mox Λαρισσαίων codd., exc. *Dh*. || 53. Κέρου-
λον *rw*, *Myrsitius* Guar.

P. 455, 4. ὄρων codd.; em. Xyl. || 6. Θετταλ.] Αἰτωλικούς
codd.; em. Cor. e conj. Du Theilii || 12. τὴν ... διασκευὴν
codd.; em. Kr. e conj. Grosk. || 16. κατέσκαψαν codd.;
structa sunt Guar.; em. Cas. || 29. τυγχάνει Kr.; συγ-
χαίνει *CEhi* et margo *D*; συγχάει *Dlrwz*, συμβῆ *z*,
συμβαίνει o edit. ante Kr. || 36. Οὐτίαν *Dhou*; Οὐτίαν
supra codd. dederunt; sed fortasse ibi potius corrigen-
dum fuerit. *Uti* s. *Oti* regio dicitur armeniacæ; Οὐδοί
apud Ptolemæum; Ὡτηνή est Asinio Quadrato ap. Steph.
Byz. s. v. Huc accedit quod Οὐρία propius ahest ab Οἰ-
τείᾳ. Haud enim dubito quin Cyrillus in Asiaticæ regio-
nis nomine agnoverit Celsæam Thessalicam. Forma Οὐ-
τία conflatæ esse videtur ex variis scripturis Οὐρία et
Οἰτία. || 37. Νίβαρον] Ἰμβαρον *E*, Ἰμβαρον cett. codd.;
em. Cor. || 39. Βάριδος] Ἀδάριδος *Cz* Tzsch., Cor. Cf.
Ritter tom. 10, p. 360. || 43. περισκαλιστάς *xz*. || 44. Σα-
ράπαι *x*.

P. 456, 3. Ζαδριάδρις Ald. || 10. Ἀρτάνης] Ἀρσάκης
Steph. s. v. Σωφηνή. || 18. περὶ Νίβον] περὶ Νίον codd.;
em. Xyl. || 23. πλησίον τῆς Ἰθρίδας] Ἰθρίδας corr-
ptum esse cum diu animadvertum sit, quid scriptum

fuerit a nemine adhuc inventum est; parum apte enim
conjecisse Cellarium (Geogr. 2, p. 230) τοῦ Νιδάρου,
Falconerum τῆς Ἀρμενίας, Groskurdium τῆς Ἀσσυρίας,
facile intelligitur. Urbis autem nomen cum videatur re-
quiri, Strabo, ni fallor, scripserat τῆς Νισίβας, prope
quam Tigranocerta sita fuisse in ipsa Mygdonia docet
p. 522 et 747 (p. 447, 43 et 636, 7); cf. Taciti Annal.
XV, 4; alia v. ap. Ritter. *Erdb.* t. 11, p. 106 sqq. »
ΚΡΑΜΕΝ. Recte Kramerus priores emendandi conatus
vanos esse dicit, sed quod ipse Νισίβας pro Ἰθρίδας re-
ponendum putat, id, si literas spectas, non est veri
simile. Neque vicina Nisibi fuisse Tigranocerta Strabo
dixit, sed hoc tantum asseruit (p. 447) urbem istam,
quæ erat a borea Masii montis, a meridie ejus sitam
fuisse sicuti Nisibin (τὸ Μάσιον τὸ ὑπερκαίμενον τῆς Νι-
σίβας ὄρος καὶ τῶν Τυγρονόκτεων). Jam vero Masius
patebat longissime. Altero loco Tigranocerta cum Nisibi,
Carris, Nicephorio, aliis recensetur inter urbes Myg-
doniæ, quæ regio sec. Strabonem a Nicephorio usque
ad Tigrin pertinet, adeo ut hinc quoque de situ Tigna-
nocertorum accuratioris nihil colligatur. Ceterum quum
p. 637, 7 componantur Τυγρονόκτερα καὶ τὰ περὶ Κάρβας
(*Kάρας* var. l.), nostro l. conjicere licet: πλησίον ταῖς Κάρ-
βας vel τῆς [περὶ] Κάρβας; quo admissio, satis accurate situs
urbis indicaretur; nam Carrhæ a Zeugmate vix 600 ab-
sunt stadiis. Attamen quum Ptolemæus e regione Zeug-
matis (72° long., 37° lat.) ponat Ὀλίθηρα oppidum (73°
3' long., 37° lat.), supra Carrhæ (73° 15'. 36° 10') ver-
sus boream sitam, angustioribus finibus regionem circum-
scribere simulque omnes codicum literas servare licet
scribendo πλησίον τῆς [Ὀλ]ίθρίας. Oliberæ Ptolemæi in
Tab. Pent. respondere vel certe propinquas fuisse vide-
tur *Barbare* locus, a quo 10 m. p. intervallo versus or-
tum distant *Minnacerta* (leg. *Mannocerta*, de *Manno*,
frequenti nomine principum Orroenes); hanc urbem a
Strabone cum Tigranocertis confundi dicerem, nisi hæc
inter Oliberam et Zeugma quaerenda essent. In eo au-
tem tractu quum sit Edessa, et jure mireris celeberrimam
urbem inter Mygdoniæ loca a Strabonē non com-
memorari, hanc ipsam suspicor a Strabone Tigranocerta
vocari et Armeniæ regiam in Edessam translata esse
eodem errore quo Edessæ nomen in Syriæ urbem Bam-
bycem sive Hierapolin transferri videtur p. 636, 48.
Ubinam potissimum Tigranocerta sita fuerint, nondum
satis convenit inter viros doctos. Ut mittam opiniones
dudum explosas, Moltkii et Kiepertus Tigranis regiam
in hodierno *Meja-Tarkin* agnoscunt, eosque nos in ta-
bula secuti sumus; contra Ainsworthius locorum natu-
ram ita esse comparatam esse ostendere studuit, ut urbs
cum hodierno *Diabekir* componenda sit (v. Ritter. t. 11,
p. 101 et passim). Hoc si est, tanto facilius errorem
Strabonis explicare licet. Nam *Diabekir* et Edessa
(*Orroe*) iisdem fere intervallis ab Euphrate distant;
porro *Diabekir* in ea regione sita est quæ sec. Plinium
(6, 31) *Arrene* vocabatur; Edessa vero caput erat *Or-
roenes*, quæ cum Arrene confundi poterat. Denique e
Tacito constat (Ann. 15, 3.) Tigranocerta sita fuisse ad
Nicephorium fluvium (in Tigrin exeuntem, quem Plinius
l. l. Nicephorionem vocat); Edessa autem fluvio adja-
cebat qui ad Nicephorium in Euphratem egreditur. Quod
apud Tacitum legitur Tigranocerta a Nisibi abesse *sep-
tem et triginta* m. p., id falsum est, ubicunque Arme-
niæ urbem posueris; tum ad *Diabekir*, tum ad *Meja-
Tarkin* via est 130 fere millium; adeo ut apud Tacitum
septem vox in *centum* mutanda esse videatur. || τίσαι
codd.; em. Xyl. || 34. καὶ ante δέσμος add. Cor. || 40.
Ταυτίδος codd.; Ταυτίς θεὰ Epit. et Eustath. ad Dion.
846. et Il. ε, 295 p. 987, 11 R; em. Xyl.

- P. 457, 10. Ante Kai ἡ. K. nonnulla excidisse videntur; ὅ ante ἴσσι dederunt Cor. et Mein. || 18. μεταικησάντων codd.; em. Cor. || 34. τῆς om. oz. || 35. ἄλλων om. Tzsch. Cor.; ἰθὺν codd., exc. c; οὐκ ante ἡράνισται add. Cor.
- P. 458, 13. περιεῖλον codd.; em. Xyl. || 18. πω τὴν πρώτην codd.; em. Tyrwh. || 24. Γασαυρίτις D, Γαυσαυρίτις H, Γαυσαυρίτις I, Σαυρίτις I, Ἰσαυρίτις oz, Ἰσαρίτις x, Γασαυρίτις CE Epit. || 25. Λαουσασσηνή I, Λαουινασσηνή codd. celt.; em. Kr.; Λαουινασσηνή Tzsch., Cor. || Σαργαυσηνή CDhlx; Σαργουσηνή gogz, Σαργουσηνή Epit.; em. Tzsch. || Σαραουσηνή) Σαραουνή Dhlor Guar.; Σαργαουνή o, Σαραουσηνή i. || Χαμαννή Epit. || 26. Μορ. Ριμνηνή Dhlor Guar., Ριμνηνή Czs Ald., Ρομνηνή I, Μοραμνή Epit.; e Plinio em. Tzsch. || 27. τοῖς] τῆς codd., exc. E || 28. Καστάβαλλα E. || Κύδουστρα CDH, Κύδιστρα Etrwx, Κύδριστρα z, Κύδριστα o; e Ciceroine (Ep. ad div. 15, 2 et 4) em. Xyl. || 30. Ἐλαιούσαν o, Ἐλεούσαν celt. codd. || 36. Μοραρίτην L. || 38. καὶ add. Xyl. || 40. Σωρινῆ z, Σοφινῆ Dhl, Σωφίνῆ edit. ante Kr. || 45. παράκειται E.
- P. 459, 5. 8] ἦν leg. vid. cum Grosk. || Mā] Μάων Iw, Κόμανα Dh Ald.; Māc Cor.; Mān conj. Grosk. || 6. τὸ add. ex i. || 9 ὁ add. Tyrwh. || 14. ἐν add. Cor. || 21. συναγγείων ozz, συναγκίων celt. codd. || 26. καθαρὸν codd.; em. Tyrwh. || ἀπλώτω] leg. vid. ἀπλέτω quod C ex corr. habet et rec. Tzsch. Mein.; αὐτό. τῷ Cor. e conj. Tyrwh. || 36. ἔροχαῖς CDlrw. || 45. ὀχετῷ πλατεῖ Cor.; ὀχετῷ οὐ πλατεῖ conj. Kr. Mein. Post προστοιχός Cor. addit μήκος περί χιλιούς σταδίου, improbanter Kramero. || 46. διὰ τὸ] τὸ διὰ codd.; transposuit Grosk.; διὰ om. Mein. e conj. Kr. || 52. εὐρυδίνης Eustath. ad Dion. 867, ἀργυροδίνης Epit. et Oracc. Sibyll. p. 515, Mein.; recte. || 53. Κύπρον] νήσον Oracc. Sib.
- P. 460, 4. οὕτω] οὕπω (sic) Ald.; οὕπω ὡς vel potius οὕχ' ὡς Cor. || 5-11. Τρίτη... φανεράν] Hæc post lin. 35 posuit Mein., proponente Kramero; recte, ut videtur. || 5. Δακίῃ του vel Δακίῃ του conj. Tyrwh.; Ἀσθαμαίου Mein., coll. Marcellin. 23, 6 et Philostrat. Vit. Apoll. 1, 6. || 7. μὲν post λοιπομένη add. Cor. || 19. Σαργαυσηνή codd.; e Plinio 6, 3 et Ptol. 5, 6 em. Tzsch. || 20. Κάραμος codd.; em. Cor. || 21. δὲ] sic z, τε celt. codd. || 25. θησαυροφυλάκιον Ald. || 26. βασιλείου vel βασιλείου πόλεως conj. Cor. || 27. ὁρῶν codd.; em. Cor. || 28. τὰ γὰρ Σαύειρα CDhlrw, τὰ γὰρ Σαύερα x, τὰ γὰρ Σαύερα oz, Tzsch.; Γασαύερα Cor., « quam formam codd. infra p. 568 et 663 ed. Cas. alique scriptores tuentur : sed ex scripturis, quas codd. exhibent p. 539. 568, videtur colligendum esse, nomen oppidi illius fuisse etiam Γασαύερα, ad radicem bir fortasse referendum. » KRAMER. || 28. Λέγεται [δ'] ὑπ. Mein. || 33. οὗτος [δ'] ἴσσι Mein. || 36. Δύο δὲ μόναι στρ. πόλεις ἔχουσιν Mein. || 40. δὲ [καὶ] Eüs. Cor. || 54. εὐκαιρον E.
- P. 461, 11. ληστεύομεν] πιστεύομεν codd.; em. Xyl. || 13. καὶ ἐμβελεῖς codd., exc. x, qui om.; fort. κάνεμβελεῖς leg. suspicatur Mein. || 17. βάρων Clorwx, βάραθρα hi et m. sec. D; em. Xyl. || 30. εἰς] γὰρ εἰς rwo. || 40. λιθείαν ix Mein. || 45 et 50. Εὐεράτην] Deb. Ἄλυν.
- P. 462, 2. Ἡρπα Dh, Ἡρπα oz, Ἡρπα x. || 7. ὅν] ὁ codd.; em. Cor. || 12. αὐτῶν Cor., Kr.; αὐτῶν codd. Ceterum Corayus : ἀσφαλείαν αὐτῶν τε καὶ [τῶν] σωμάτων καὶ τῶν χρημάτων εἶχον, recte, puto. Meinekius ἀσφ. τῶν αὐτῶν τε καὶ σωμάτων καὶ τῶν χρημάτων. Kramerus σωμάτων in χρημάτων mutari, reliqua intacta linqui vult. || 18. Κυρήνου hm, Καυρήνου r; fuerit Κύρου, hi conj. Raderus ad Curtium 3, 4, 1 (ubi : Cyri castra), quod rec. Mein. || 35. Βαγαδανία Mein.; Γαβανία E, Γαδαβανία celt. codd.; Βαγαδανία Tzsch., Cor., Kr. e Steph. s. v. || 37. καὶ ante μόλις add. CDhlrw Ald.; ἀγρόδοτος codd.; em. Cas. || 39. Γασαύερα Dhlaz, 29 γασίαν correct. in z, Γασαύερα C, Σάργαυσα x, Γασαύεραν I, Ald., Γασαυρίαν Tzsch., Γασαύερα Cor. 43. εἰώθασιν codd.; em. Grosk. || 47. εὐρέσθαι em. D || 50. ἄλλως CDhlrw.; δὲ τὰς codd.; em. Cor. || Καμμανή Dlw, Καμμανή C, Κομμανή H, Κομμανή ix, Κομμανή oz, Καμμανή Ald.
- P. 463, 1. Δασμίδα Cw, Δασμίδα oz, Δασμίδων Ald. 2. Λαβιαννή C, Λαουινανή D, Λαουινανή H, Λαουινανή xz, Λαουινανή h, Λαουινανή Ald., Λαουινανή Tzsch., Cor. || 3. Χαμαννή Cho, Χαμαννή C, Χαμαννή x, Χαμαννή z. || Λαβιαννή C, Λαουινανή D, Λαουινανή h, Λαουινανή r, Λαουινανή i, Λαουινανή Ald., Λαουινανή Tzsch., Cor. || 16. δ' οὖν om. e; ante Kr. « Excidit fort. aliquid ante ἐπέτρεψαν. » Kr. 17. βούλοιντο edit. ante Kr. || 18. τραγέειαν Clorw Ald. || προσέθον τὸ γένος Cor. || 21. Post Κακκ. Ald. add. μέχρι τούτου. || 27. Τιδαρῶν ozz, Τιδαρῶν Iw || 35. [καὶ] τὰ μὲν Cor.; τὰ μέντοι vel τὰ μὲν δὲ om. Mein. || 53. Καλχηδόνια CDhlrw Ald., Καλχηδόνια i, Καλχηδόνια i, Καλχηδόνια zi.
- P. 464, 25. Μιλησίων] Debebat Μεγαρίων. || 26. Λα. οὐδενὶ cum Mein. || 38. Μινῶα et Μινῶα codd.; em. Meursius in Creta 3, 14, p. 191. || 42 et 53. τὸ 1: codd.; em. Salmasius ad Solin. p. 624.
- P. 465, 3. Καυκωνιάτας p. 296, 45. || 6. Κάλπις Iw, Κάλπις ozz Ald. || 11. ὁ Δομενεκλείου hi Cor., ὁ Δομενεκλείου Ald. || 22. Σαργίαν Eustath. ad Dion. 869; Σαργίαν codd. || 23. Πισινοῦντος CEhozz, Πισινοῦντος Di Ald. || 25. ἀποσχεῖν codd.; em. Cor. || μὲν κτλ Cor. || 37. Τεινὸν ἔστι] τεινόντιν CDHlo, Τεινὸν ἔστι x, τὸν ἰοντιν i, Τεινόντιν oppidum Guar., Τεινόντιν Ald.
- P. 466, 12. ὅς add. Cor. ex Herodot. 1, 6; καὶ ἐπικεινῶν; pro ἔξισι Herodotus ἔξισι, quod rec. Mein. || 19. καὶ II. [δὲ] Cor. || 20. διήκον C, διήκον Iw, διήκον oz; Mein. || 40. τῇ συνφικηκίᾳ o, τῇ συνφικηκίᾳ E; Tzsch. Cor. || 44. τοῦ καταπολεμηθέντος ὑπὸ Ἀλεξάνδρου Epit. || 45. συνφικίαι συνίστησε E. || 46. Κιτόρων x. || 47. Τεινόν codd.; Τίου Epit. Kr. Mein.
- P. 467, 1. μὲν om. edit. ante Kr.; δὲ habent rw; ἡ ἐκείνῳ corruptum esse videtur Meinekius, conferenti schol. Apoll. Rhod. 2, 945 : ἔστι γὰρ Αἰγυπία πόλις ἑκατὸν χιλίων (μυρίων codd.; em. Mein.) κάμψαντι τὴν Κάραμβιν μετὰ Σινώπης. E Periplo Ponti Euxini constat Ἐγιάλιον oppidum a Carambi occasum versus 200 fere stadia distare; nihilominus nautæ τοῦ αἰγυπιοῦ initium fortasse posuerunt ab Ἐγιάλιᾳ urbe, quum reapse Carambis promontorium ex proxima ora non multum procurrat; quamquam aliter de his veteres geographi, in usque etiam Strabo (p. 467, 8), statuunt. Littus illud rectum pertinet usque fere ad Potamos, sive usque ad initium magni istius promontorii cui Sinope imposita est; longitudinem habet 900 fere stadiorum; Strabo tamen quum a Carambi usque ad Sinopen nonnisi 700 stadia esse haud recte statuat, etiam litoris istius longitudinem multo minorem fecerit; itaque pro πλειόνων μὲν ἡ ἐκείνῳ nescio an legendum sit πλειόνων ἢ πεντακισίων. Similiter μὲν ortum esse ex πεντακισίων p. 110, 9 et 102, 29. Ceterum hæc incertissima esse patet. || 5 Κωδισίων] Legendum Κρωδισίων sicuti habet Schol. Apoll. 3, 94; Strabonem laudans ceterique. || 15. ὅς ἔργον οὐκ εἶχε. (εἶχ' em. Cor.) Ἀρμένην εἰτείχισεν καὶ ἴσσι τὸ μέτρον λαμβάνον. Epit., cui obtemperavit Corayus. Ineptum esse epitomatoris iudicium censet Mein. || 22. οὐδὲ] οὐ Cor. || 28. φυσικὴ προνοία codd.; e Cas. conj. em. Kr. || 33. καὶ om. ozz, recte, ut videtur. || 34. ἔχουσα codd.; em. Cor., qui deinde καὶ delendum esse censet probabili-

lifer. || 37. τὸ ex E. additum. || 40. πυκνοῖς] πολλοῖς E. 42. δὲ inclusit Cor.

468, 2. Αὐτόλκτον codd.; em. Xyl. || 15. πραγματευσάμενον x Cor. || 17. ἔς] οὗς i Cor. || 19. Καμβυσινήν E Ald., Καμβυσινήν xz, Καμμισινήν r. || 28. « Γαθλωνίτις », Γαθλωνίτις Cas.; Γαζλωνίτις et paullo post Γαζλωνά scibendum esse censet Grosk., Plinium secutus qui (6, 2) commemorat urbem *Gazelonem*, idque nomen latere ratus in formis haud dubie corruptis quæ infra habentur Γαζαλουίτις (p. 553 Cas.) et Γαζιλωτός (p. 560): atque hoc quidem valde probabile est, simulque η censeo recipiendum; verumtamen δ non temere est mutandum. » KRAMERUS. Γαζλωνίτις et Γαζλωνά rec. Mein. || 29. Αραμηνής CDhilxz, Αραμινής ro, Αραβηνής, sed in marg. Σαραμηνής, E. || 43. ἐνταχ.] π' E. || 44. Ante Καππ. i habet και, oz και εἰτα; ex his εἰτα rec. Tzsch. Cor.; etiam nomen regis excidisse censet Cas., probabiliter.

469, 12. Δαζμ. codd., exc. E. || 28. παρώριος Dghilo tyz, παρόριος C, παρόλιος rw Cas.; παρόριος Ald., παρώριος Xyl., Tzsch., Cor.; παρόριος E. Kr. || 35. εὐπόριαν Cor. Mein. || 39. Φαῦδα loz editt. ante Kr. rectius, ut iuto; Phabela Guar.; Φαδισάνη in Arriani Perip. Pont. || 23 p. 390 ed. Didot. || 42. Διονυσιόδωρος codd. || 43. Ίκενι] ἰων i Cor.; Μηλίω ex Plinio 2, 119 legendum esse conj. Tyrwh., quod rec. Mein. Fort. pro τῷ Ίκενι eg. est τῷ Τροίηνῳ; novimus Dionysodorum Træzium grammaticum; fort. ejusdem familiae etiam mathematicus fuit. || 53. γενέτης codd.; em. Cas. || Κύτωρος] Κοτύωρα ap. Xenoph. et Arrian.; Κοτύωρον ap. Anonym., Plin. Ptol.; idem etiam nostro loco reponiendum fuerit; certe Κοτύωρος, quod Cor. dedit, alibi non occurrit.

470, 8. Τιβάρηνοι E. || 11. Κερκίται E. || 12. Σκυδίστης Clorwz, Κυδίσσης z. || 19. πυργιδίος E. || 36. γάρ] ἐ oz Cor. || εὐδύς] αὐτῆς Dhi. || 36. γεωργεῖ codd.; em. Cas. || 40. μάλιστα ante τῶν δελφίνων transposuit Mein. || 44. δελεαζόμενοι, οὗς codd.; δελεαζόμενοι. τούτους μὲν οὖν οὗτοι Cor.; δελεαζόμενοι μὲν οὖν οὗτοι Kr. e conj. Meinekii, nisi quod hic μόνος ex antecedente μόνος ortum et delendum esse putat. Idem Meinekii proposuit: δελεαζόμενοι· ἄσμενοι οὖν οὗτοι.

471, 6. ἀνεῖλετο om. codd., exc. E; ἀγάλλεται editt. ante Kr. || παρὰ] περὶ codd.; em. Cor. || 8. Σάπαι codd.; em. Groskurd. || 10. Βρύγες Epit., Βρέγες codd. || 11. καὶ Μέρωνες ex sqq. καὶ Μαίονες ortum. || 19. Ἀλαζ.] Αλιζ. codd.; ex Holstenii conj. em. Tzsch. || Ἀμαζώνων] Αμαζόνων codd. || 20. μεταποιούντες x. || ἡ add. Cor. || 21. Ἀλόδης] Ἀδής codd.; em. Tzsch.; μὲν] δὲ codd.; em. Cor. || Ἀλαζ.] Αλιζ. codd.; em. Tzsch. || 24. τοὺς] τὰς codd., exc. CDw; dein Ἀμαζόνας codd., exc. C. || 29. [ὦν] καὶ Mein. || 36. Ἀμαζόνων Dlowxz. || 42. οὐδὲ codd.; em. Cor. || 45. ὅμως διηπόρηκε Cor.; καὶ delendum videtur Meinekio. || 50. πόλις Dhiorxz, πόλις C. || Ὀδρύσσης] ὁ ῥύμος Dhiorw, ὄρυμος z, ὀρύμος C, ὀρύσιος x; em. Tzsch.; Ὀδρύσης Meiu. || 51. Μυγδόνας xz, Μυγδόνης cett. codd.; em. Cor.

472, 1. Ἀλαζώνων] Ἀλαζόνων x, Ἀμαζόνων cett. codd. || Ὀδρύσσης C, ὁ δρύσσης r, Ὀδρύσης x. || 5. περὶ] ὑπὲρ codd.; em. Cor. || Μυρλίαν codd., exc. oz qui Μυράϊαν. || 6. Ἀλιζώνων Coxz, Ἀλαζώνων x. || 8. Ἀλιζώνων x ex correct., Ἀλαζώνων e Palmerii conj. Cor., Mein. || 9. νῦν δὲ Zhl. Mein., recte. || οὐτε ποὺ Kr., ὅπου codd.; οὐθ' ὅπου Cor. || Ἀλόπη] λίμνη codd.; Ἀλόθη Cor., Ἀλόπη Grosk., Kr., Mein. || 17. Πύγγυλα codd.; em. Tzsch. || 18. Ἀμαζ.] Ἀλιζώνας i, Ἀλιζώνους Eustath. ad II. β, 857, Ἀμαζόνας cett. codd.; em. Kr. || 22. φασί Ald. || 38. οὔτι; εἰ μὴ codd.; εἰ δὲ μὴ correct. in z; em. Cor. || 45. οὐθ' Cor. Mein. || 47. τοποθετῶν codd.; em. Cas. || 48.

Ἐνίαν] Leg. Νέαν, coll. Steph. v. Νέαι et Plin. 2, 97. || 49. Ἀλαζίαν editt. ante Kr. inde a Xyl.; infra est Ἀλαζόνων.

P. 473, 10. ot add. Cor. || 17. Leg. πολεμήσαντας ex z cum Cor. et Mein. || 22. Φρυξίν] Ἴωσιν oz Tzsch. Cor.; em. Kr. || 23. ol βα om. oz; ἡματι τῷ, ὅτε τ' ἤλθον ex Iliade editt. ante Kr. et Meinekii. || 25. ἔλχθην Tzsch., Cor., ex nostra Iliade. || 26. ol δ'] ol θ' ol, οὐθ' cett. codd. || 43. ζαρ. δώκης (sic) Dhw Ald. || Τίθρος CDilo, Τίθρος huz; e Cas. conj. em. Kr. || Γάσσης καὶ Ὀλιγάσσης z. || 44. Βαμωνίτιδι. « Bamonitis cum hoc uno loco commemoretur, Corayus suspicatur in nott. ad interpretationem Gallicam scribendum esse Φαζημωνίτιδι, quam his in partibus sitam fuisse liqueat ex p. 560 ed. Cas.: nisi forte isti nomini intercedat aliqua necessitudo cum nomine Βαζανόμου, quod semel Iliadem legitur p. 561. Sed sunt hæc suspiciones, ut ipse ait, incertissimæ. » KRAMER. Φαζημωνίτιδι rec. Mein.; posses etiam Δαζημωνίτιδι. || 45. Πημολίτιδι DCorxz, sed in D η mutatum in i; recte, opinor, Πημολισίτιδι Mein.; p. 481, 24 regio vocatur Πημολισινή. || Γαζαλ.] Ζαγλουθίτιδι oz, Γαζαλονίτιδι w; leg. haud dubie Γαζλωνίτιδι, ut conj. Grosk., idque rec. Mein.

P. 474, 4. καίπερ editt. ante Kr. inde a Xyl.; καίπερ codd.; ὥσπερ conj. Kr. || 8. ἄξιον h, ἄξιον cett. codd. || 10. τῆς δὲ μεσογαίας codd.; em. Kr.; τὰς δὲ μεσογαίους s. μεσογαίους conj. Cor. || 17. [ἀν] ejice. || 19. τ' ejiciendum. || 20. ἀν ejiciendum. || 21. εἰ ἤδη conj. Cor. || 37. ἐπέδραμε Cor. || 39. ἐκ πάντων δὲ [τούτων καὶ] τῶν τοιούτων Mein. || 45. τὸν λόγον ejicienda. || 52. οὐ] οὐ codd.; em. Cor.

P. 475, 1. καὶ Σάμων] Samum Ionicam ab Homero non memorari ipse Strabo monet. Itaque hæc verba ejicienda esse videntur, uti monuerunt Corayus, Kramerus, alii. || 10. ἐτι] ἐπει codd., præter Im qui hanc vocem om. || 23. ὅτε] οὐτε codd.; em. Grosk. || 24. καὶ ex i additum. || 40. « ἐνεχείρης codd., exc. Dh, Ald.; ἐνεχώρησε Cor., quod verbum neque apud ullum scriptorem antiquum invenitur, neque ad hujus loci structuram satis quadrat: inusitata sane est etiam h. l. verbi ἐνεχείρειν structura, ferenda tamen erit, donec melius quid inveniat. » KRAM. Legendum puto ἐνεχώρησε. || 41. Βασγοιδάριζα] Βασγοιδάριζα Dhiz, Βασγοιδάριζα oz, Βασγοιδάριζα r. Locus hic in Tabula Peutingeriana scribitur Ololædariza; QAOOTOI et BACTOI facile confundebantur; fortasse igitur apud Strabonem corrigendum est. Quod præcedit apud Strabonem Ὑδαρὰ, haud dubie est Patara Tab. Peutingerianæ. || 50. Ἀγγολισινή codd. exc. xz. || 52. Ἀκισινινή CDhilow Ald.

P. 476, 2. τῇ] τῇ αὐτῇ Ald.; αὐτῇ δὲ Cor. || 3. ἡ add. Kr. || 13. Ἀπουργιανούς codd.; em. Xyl. || 18. καθίσταται codd.; em. Cor. || 39. Verba τῆς Μαγν... δυσμικώτερα ex Epit. add. Kr. || 40. ἑκατὸν] Pro ρ' leg. puto σ' (200). 48. περὶ] πρὸς Mein.; an ἐπι? Dein τὴν ῥίξαν oz. Tzsch. Cor. || 49. τοῦ αὐχένος] ἐκ vel ἀπὸ vel ἄνω τ. αὐχ. conj. Grosk.; καὶ τ. αὐχ. conj. Kr. Complura excidisse videntur. Tentari possit: ἔστι [χαλεπὴν ἔχουσης τὴν ἀνάβασιν διὰ] τοῦ αὐχένος, sicuti in similis loci descriptione p. 480, 32: αἱ κορυφαὶ δ' ἔχουσιν αὐχένα παντάπασι στενὸν... ἀπὸ τῆς ποταμίας ἀναβαίνοντι.

P. 477, 5. Ζελίτιν CDhilow, Ζελίτιν xz. || 6. κατασκευάσαντος oz Cor. || 7. Διόπολιν codd., exc. i. || 9. τὴν] καὶ τὴν ex Cor. || 13. τοῦτο C Cor. || 16. Μηνὸς [Κάρου] conj. Cor. || 17. Ἀρκαίου Tzsch.; Πισιδίᾳ i Cor., recte. || 19. τε recte om. x. || 40. πατὴρς ortum ex πρὸς.

P. 478, 1. βασιλείων codd.; em. Cas. || 15. εὐρετο C Cor. || 21. εἶναι om. codd. || 33. ἀνάγοντας codd.; sed leg. est ἀπάγοντας ex conj. Cor. || 40. γε] τε codd.; em. Cor. ||

53. ἐταιρίζων *oz* Tzsch. Cor. || 54. ὄχλος post τόπων excidisse putat Grosk.
- P. 479, 12. Ποντικοί] πολιτικοί codd.; em. Cor. || 15. ἐπὶ] ὑπὸ conjecit Cor. || 19. Inclusa ex antec. male repetita sunt. || 24. καὶ τῶν π. αὐτὸν οὐκ ὀλίγων conj. Kr. probabiliter. || 25. ἡ] ἦν Cor., Mein.; recte. || 28. καλομένην ante Κολουπήνην Ald. || 29. Λαυιασσηνὴ *CDhlrw*, Λαυιασσηνὴ *ozx*, Λαυιασσηνὴ Ald., Λαυινιασσηνὴ Tzsch. Cor. || 34. δὲ τέποργι codd., *Teporigi* Guarin.; em. Tzsch. e har. resp. Jebbii et Eckhelii. Cf. Böckh, C. g. I. 3, n. 4039. || 45. Φαζημονίτις *lrw*, Φαζημονήτις *xz*, Δαζιμωνίτις *E*; (Φαμζιωνίτις ap. Steph. v. Φαμζιών). || Νεαπολίτιν Μεγαλόπολιν codd.; em. Cor., coll. Stephano I. 1. || 46. Verti quasi in græcis esset: καὶ Φαζημῶνα κώμην [πόλιν] ἀπέδειξεν αὐτῆς τὴν etc. Sufficit addidisse πόλιν post κώμην, uti fecit Mein. || 48. Γαζιλωτός *Dhowz*, Γαδλωτός *E*, Ζηλῆτις *x*, Γαζηλῆτις Cor., Γαζηλωνίτις recte Grosk., Mein.
- P. 480, 3. ἡ Κίζαρι *lxx*, ἡ Κίζαρη (sic) *D*, Ἰκκίζαροι *Cr*, ἡ Κίζαρη *ho* Cor. « Difficile est certi quid statuere de nomine ignoto, sed Ἰκκίζαρι maxime videtur probabile. » *Kram.* Fort. ἡ Κίθαρις, sicuti Κίθαριζών castellum erat in Armenia (Menander. in Fr. Hist. t. 4. fr. 52 p. 254, Procop. de ædif. p. 248. 250. 251 ed. Bonn.). || 4. κατισκευασμένων codd.; em. Cor. || 6. Δαζιμωνιτῶν *E*. || 22. διέμειναν ἱ, διένειμαν Cor. || 24. διεσκεύαστο codd., exc. *E*. || 26. τε ἄμα καὶ Mein. || 37. ἔχει] ἐκεῖ *Dhlzz*.
- P. 481, 4. ἡ δὲ [καὶ] ἵπποδ. Cor. || 9. Ὀλγασον pr. m. *D*, Ὀλγασιν *xz*. || 10. Ἀλγασσός Epit. || 14. Ἀμνός Epit. || 16. οὐδ'] οὐκ Cor. Mein. || 21. Πομπηιόπολις *C* Epit. || 27. δημοσιῶναι] δημοσίων ἀεὶ *CDhlrw*, δημοσίως ἀεὶ *xz*; em. Cor. || 32. ἐκλιπέσθαι codd.; em. Cor. || 44. Κινιστηνὴ codd.; em. Cor. || 45. Ὀλγασίος *xz*. || 49. Κατόρους *CDhl* Ald., Κατόρου *lorxz*; em. Cas. || 50. Μορζίους codd., *Morzei* Guar., *Μορζίως* Tzsch., *Μορζέου* Cor., Kr., Mein.
- P. 482, 22. μικρὰν codd., exc. *ozx*. || Ἀλαριτιάν Ζάργητα fons vocatur apud Stephan. s. v. || 33. ἐκδέχεται τῶν Χαλκ. ἡνῶν codd., exc. *E*. || 30. Δοιδαλσοῦ Δουδαλός vocatur ap. Memnonem c. 21. || 35. μάλιστα editt. ante Kr. || Προυσία *rw*, Προυσία codd. celt., exc. *E*; Προῦσα Ald. || 38. Fort. leg. Ζηλα. || 45. ἀνάστασιν *oz* Cor.; Φρυγίας ἄρχοντα καταστήσας *x*.
- P. 483, 7. Ἀπαμιαί codd.; em. Cor. || 8. ἐπὶ] ὑπὸ *xz*. || 11. Κροίσον] Κύρον Steph. s. v. Προῦσα; πρὸς Κίρον conj. Palmer., collato Memnone c. 29; τοῦ Κίον πολιστάντος conj. Cas.; κτίσμα Προυσίου [ἢ ὡς ἐνοί φασι Κροίσου] τοῦ πρὸς Κύρον πολ. Grosk. || 15. τὸ om. *E*. Mein. || 17. τὰ Φρυγῶν καὶ Μυσῶν codd. || 12. διορίσαι *E*, διορισάμενοι *CDhlrw*, διορίσασθαι *ozx*. Dein δὲ unus habet *E*. || 28. σχεδὸν] σχεδὸν δὲ codd., exc. *E*; σχ. τε Cor.; σχ. τι Mein. || 39. τῆς Μουσικῆς πρὸς editt. ante Kr.
- P. 484, 1. εἰς recte om. *ozx*. || 6. ἐπὶ δὲ τὸ] ἐπὶ δὲ τῷ *E*. ὑπὲρ δὲ τοῦ Αἰσ. *oz*, ἀπὸ δὲ τοῦ Αἰσ. *x*; ὑπὲρ τοῦ Cor., ἀπὸ τοῦ Grosk.; ἐπίταδε e Kr. conj. Meinek. || 7. Τήρεια *E*, Τηρία *CDhlrw*, Τυρία *oz* || 18. ἐκείνων] ἐκείνους *Chioxz*, editt. ante Kr. || 23. οἵεται] οἷεται (sic) *C*, ὡς οἶον τε *x* Tzsch.; ὄντα Cor.; οἷ' ἐστὶ bene conj. Cas., idque rec. Mein. || 26. Τηίου codd.; em. Cas. || 39. Ὀρτοία] γρ. Τροία margo *E*. || 41. πρότερον recte om. *xz*. Est varia lectio sequentis πρώτων. || 42. πρότερον post Βιθυνία add. Cor. || 43. Κορυανδρεὺς *CD* (in hoc α supra ο) *ilorxz*, Καρυανδρεὺς *h*, Κυριανδρεὺς *E*; em. Cas. || 45. δὲ τὰ] οἷ, ἐπὶ, οἷ, τὰ codd.; em. Cor. || Καλχηδόνα *C*.
- P. 485, 6. Κλεοχάρης τε βήτωρ δ [τε] Μυρλεανός Ἀσκληπιάδης [γραμματικὸς] ἱατρός [τε] ὁ Προυσιεύς e Lehrsii conj. Meinek. || 21. Τρόγμοι *CDhilo*, Τρόγμοι *E*. || Τολιστοδόγοι codd.; Τολιστοδόγοι editt. ante Kr. || 28. Αεονόριος *lx*, Αἰών Epit. || 35. Ἀρυαίμετον *CDhlrw*, Ἀρυαίμετον *x*, *Drynemeton* Guar. || 43. Τρόγμοι codd. sed Τρόγμοι sec. m. in *E*. || 46. Ταοῖον] τὰ οὐρία *Clorw*, *Vla* Guar., Ταοῖα Tzsch. || 48. Βογοδατάρω] ΜηΔηιοτάρω Cor.; Βρογτάρω leg. esse Keilius censet, nente Meinekio. Idem et ipse conjecit. Brogitara cui una ex filiabus Dejotari nupsit, an. 58 a P. Cass. tribuno Pessinunte urbem et regis titulum esse postea vero Pessinunte ejectum esse constat e *C*. De har. resp. 13, 28. || 49. καὶ] πω *C*; inclusit *oz* Cor.; κώμη conj. Gr.; fort. Πωδόναια leg. esse opud Mein. ||
- P. 486, 1. Τρόγμοι *CDhlrw*. || 3. Ὀρχασίους *oz*, καορικούς *Xyl.*, *Oraacreos* Guar., Ὀρχασοικούς ante Kr. inde a Cas. Cf. 486, 43 et 493, 52. Quod Strabo scripserit, non liquet; at vix dubium, eadem sit civitas, quæ in Conciliis Ὀρχασίος vocatur (v. Sanct. Paulus Geogr. Sacra p. 258), et quæ in ruinis non longe a Pessinunte versus meridiem distat prope hod. *Alekham* Hamiltonus alique agnoscunt. *Blacurion* codd.; em. *Xyl.* coll. Stephano. || 5. Τολιστοδόγοι *x*, Τολιστοδόγοι *Cz*, Τολιστοδόγοι *Dhl*, Τολιστοδόγοι *E*. || 7. Βλούδιον *rw*, *Lucetum* Cicero or. pro Deput. c. 6 et 7, unde Αουκίον ap. Strabonem scribit Grosk. et Kr. || 9. Πισινούς *D*, Πισινός *hi*, Πισινός *Erzz*, et similiter æpius. || 11. ἀγδιόστην *rw*, ἀγδιόστην *D*, sed i supra η, ἀγγιδιστιν celt. codd. || 26. Γορδεύς *oruzz*, Γορδεύς *Dh*, *Gordeus* Guarin., Γορδεύς Ald. || 27. « Σαυονδάρου mavult Palmer. in ancit. Gr. p. 97. quod melius respondeat rationi nominum Gallicorum. » *Kram.* Palmerii conjecturam rec. *Meinek.* Prima potius nominis literæ an non sint mutande, queritur; nam apud Cæsarem B. Civ. 3, 4 legitur *Tarcondarius Castor*. *Tarcondarius* nomen gallicum græco Castoris nomini respondere videtur. Cf. *Tarcondimarus* nomea regum Ciliciæ ap. Strabon. p. 577, 2, *Dion. Cass.* c. 63. 54, 9; *Tarmon* Rasenorum heros, *Tarγίτος* Juv. filius ap. Scythias || 33. Μορμινούς *CDhorz*. || 43. a *lro* inconclina est hoc loco verborum connectio, ut contemplam aliquam ibi latere jure suspicatus sit Brequignys, qui tamen parum feliciter conjecit scriptum fuisse *lro* δὲ Τάττα συνεχὴ ἐστὶ καὶ κτλ.; nec feliciore successu *φυγρά* ante ἐστὶ inserendum putat Groskurdus: equidem nescio an scriptum fuerit: ἡ δὲ δὴ Τάττα [ταύτη] ἐστὶ κτλ. » *Kramer.* *Krameri* conjecturam rec. *Meinek.* Quamvis, ea admessa, non multo melius oratio procedat. Quod in sqq. describitur desertum quum ab hac *Tala* palude incipiat et hinc occasus versus usque ad regiones quæ est circa Pessinunte et Orcistam, pertineat, et ipsum Strabonem indicasse probabile est. Itaque scripserim: ἡ δὲ ἐπὶ τῇ Τάττα ἐστὶ καὶ τὰ etc. || Ὀρχασίους codd., nisi quod in *x* ex correct. Ὀρχασίους. Cf. supra || 44. Πιγινῶν codd.; em. Cas.; Πιγινῶσα Stephan. s. v. Πετενισσός Ptolem. 5, 4, 10. || 45. ἀναγρόδατα *x*. Ὀ Γαρσαούρων em. Cor., Mein.
- P. 487, 1. Κώραλις *lorwz*; fort. Κάραλις legendum. Ὀ Γαρσαούρων em. Cor., Mein. || 13. ἡ τὰ Ἰσαυρία] ἡ τὰ Ἰσαυρία codd.; em. Cor.; ἡ τὰ Ἰσαυρία καὶ τὴν Ἰσαυρίαν Grosk. Fort. leg. ἡ τὰ Ἰσαυρία, numero duali, suspensum Mein. || 13. τὴν δὲ add. ex *x*; cum *Meinekio* velim τὴν δὲ Νέαν], εὐερκῇ. || 18. εἰδομέν] ἰδομέν *CDors*, Cor. ἡ Δεῦρη *E*, sed Δέρβη in marg. || 28. Ἰσαυρίαν] Ἰσαυρία vel fort. Ἰσαύραν, recte, puto, Mein. || 30. ἐπεδάρω codd.; em. Cor. || 36. καὶ Κόλικον aut omittenda e *oz* Guarino et Mein., aut e Kr. conj. mutanda in καὶ Αὐκαδίων. || 40. Σαγαλασοῦ *Dhz*. || 42. Σαγαλασός *Dhz*. || 46. Σαλλησὸν *Dhz*.
- P. 488, 1. καὶ post δὲ add. codd., exc. *Dhl*, Ald.

- εὐγαίον *Irw*, εὐγαίον *i*. || 15. Σαγαλασίς *Dhos*, Σαγαλασίς *r*. || 17. Πισιδίων, codd., exc. *E*. || 18. Πεντησιών *z*; Πεδνησιών Tzsch. Cor. || 'Αδαα, Τυμδριάδα] ἀδαάτην βριάδα codd.; e Wesselingii (ad Hieroc. p. 673) conj. em. Cor. || 19. Τίτυασσόν e Wesselingii (l. i. p. 674) conj. Cor. || 20. Σίνδαν *x*; 'Ισνδα Grosk., coll. p. 539, 44; 'Ισινδα ap. Polyb. et Liv. || 'Αρασσόν, Ταρδασόν, Τερμεσσόν oz Guarin.; Τερμεσσόν codd. cett., exc. *E*, in quo Τερμεσσόν. || 23. καθήκοντες post Μιλούδα add. codd., exc. *E*. || 27. καίπερ] καὶ πρὸς *rw*. || 28. εἰς δὲ καὶ τοῖς oz. || 29. Τιαβῆ *D*, Τιαμῆ *h*, Τιάδαι *r*, Τιάδα cett. codd.; Τάδαι Strabo ap. Stephan. s. v. 'Αμβλαδα. || 29. 'Ισινδα Stephan. l. i. || 32. ὡς εἰπὶν codd.; em. Grosk.; ὡς εἰπον Cor. || 45. περιβαίνται Cor. || 47. « ὁρθήλῳ ex ὁρθόκαυλον corruptum esse suspicatur Lobeck. » Mein. || 48. κραναίους *CDEhilow*, κραναίνοις *x*, κρανίνοις *z*; em. Tzsch.
- 489, 3. καταμυθὲν codd., exc. *E*. || 4. ἐν ἐπιπολῆς *hi*; ἐπιπολῆς Cor. || 11. ἔχειν *E*. || 12. τὰ add. Cor. || 13. καὶ ante κρημνῶν addi vult Kr. || 14. ποταμοί] πολλοὶ *E*. || 17. δὲ unus *E* habet. || 18. ἐπ' ὅτ' editt. ante Kr. inde a Cas. || 28. προσαγορευόμενον *w*, προσαγορευόμενοι cett. codd.; em. Cor. || 34. 'Ολυμπινὴ codd., exc. *E*.
- P. 490, 1. πρὸς ἀλλήλους* [πρὸς μὲν ἀλλήλους], ὅτι Cor., Kr. || 2. τούτοις codd.; em. Kr. || 13. ἀνελόντων τε] ἐλόντο τὸν τε codd.; em. Cor. || 33. Καρίαν *Clorwzz*. || 43. Κρήτης codd., exc. oz. || 45. Τέρμιλλας *Dh*, Τέρμιλλας *E*, Eustath. ad II. β, 876; Τέρμηλλας *Io Ald.*, Τερμήλλας *C*; em. Xyl. || 47. Τέρμιλλας *Dh*, Τέρμηλλας *l*, Τερμήλλας *Cro*. || 49. Λύκωνα codd., exc. *E*.
- P. 491, 1. 'Ισανδρον in Iliade. || 7. Ante μὲν excidit καὶ πρὸ τῶν Τρωϊκῶν, monente Cas.; καὶ κατὰ τὰ Τρ. Tzsch., [ἐκ τῶν] κατὰ τὰ Τρ. Cor. || 9. τὸ πάλαι *l*, τὸ πάλαι καὶ *CDh*, τὸ παλαιὸν *i*, παλαιαὶ καὶ *rw*, παλαιαὶ oz, τε παλαιαὶ recte *x*. || 12. ἦν ol codd.; em. Xyl. || 24. τὸ [τε] τελ. Mein. || 30. οὕτως] ὡσαύτως conj. Kr.; καὶ ἄλλους [ἄλλως]. Οὕτω δὲ καὶ ol Τρῶες ἐκ μικρῶν αὐξηθέντες Cor.; An Κῆρας ἀδιακρίτως?
- P. 492, 3. εὐ] οὐ codd.; em. Mannert. Geogr. t. 6, 3, p. 567. || 12. χωρῶν codd.; em. Xyl. || 12. Καλυδνίῳ Strabo ap. Eustath. ad II. β, 677 p. 319, 8 R. || 14. Ααβίνῳ *Ch*, Ααβίνῳ cett. codd.; em. Xyl. || 21. Inde a voce αὐτῇ incipit codex *F*. || 'Αδρεατηνοῦ *CDhilw*, 'Αδρεατανοῦ oz, 'Αδρυτανοῦ *ux*; em. Xyl. || 30. ἡ δλη] δλη ἡ *owz* Cor. ||
- P. 493, 10. γῆ unus habet *F*. || 16. καὶ inclusit Cor. || 23. λιμὸς mgo o et *z* ex correct.; λίμας et λίμνας et λεύμας codd.; λοιμὸς Xyl.; cf. Memnon c. 42. || 37. Μάκιστον] Μῆαστον *h*, Βῆαστον *i*, Μήκιστον *z*, Μῆιστον cett. codd.; Macestum dicit Plin. 5, 32, 40. || 'Αθαστίδος codd.; e Kiepert conj. em. Kr. || 43. 'Αζανοί Strabo ap. Steph. s. v.; 'Αζανοί codd.; Αἰζανοί in numis. || 44. Νακώλεια *E* et Stephan. l. i., sed Νακολία Steph. s. h. v. || Κοτυάιον *hiouzz*, Κοτιάιον *DF*. Epit. || Μιδάιον codd.; em. Tzsch. || Δορυλάιον Epit.; leg. videtur Δορυλάιον, quod dedit Mein. || 51. λιπούσα codd.; em. Cor. || 51. Πισινοῦντα *Ez*, Πισινοῦντα *x*. || 52. 'Ορκαορύκους *CDPhi-lorwz*, 'Ορκαρύκους *E*, 'Ορκαορύκους *z*.
- P. 494, 4. « Καὶ ante πορίσματα posuit Xylander, nullo lacunæ signo post hanc vocem addito. Spatium vacuum quindecim fere literis sufficiens relictum est in *DFh*, paullo majus in *Cv*; uno tenore scripta sunt in codd. rell., sed in *i* inserta inter καὶ et 'Αρροδιαιδὲς leguntur ἄλλα ἥ τε, unde Cor. scripsit πορίσματα ἄλλα τε καὶ, parum probabiliter; substantivum potius videatur excidisse, velut χωρία vel simile quid. » KRAMER. || 5. Σαναός] Σαναά *h*, Σαναά *i*. Legas Συναός (hod. *Simaw*). De Sanao non conat. || 6. Ταδαία *x*, Ταμεία *hi*, Ταδέα cett. codd.; em. Cor. || 14. ἐποικίαν Tzsch. || 18. 'Ασκαρίου in marg. *F*. || 23. Δοκίμας Stephanus e Strabone (s. v. Σύνναδα et Δοκίμαιον). || 25 Δοκίμαϊον] Δοκίμαϊον codd. et Stephan.; em. Xyl. || μικροὺς *F*. Mein. || 38. ἀπὸ τῆς [παλαιᾶς] πόλεως e Salm. conj. Cor.; Κελαινῶν post ἔχων addi vult Grosk. Hæc improbus Kramerus ex τῆς [ἀκρο]πόλεως legendum esse, Strabonem vero Apameæ et Celsænarum arces confudisse putat, præter veri speciem. Marsyam e lacu exire prope Celsenas sito Strabo dicit in sqq.; nostro loco fort. erat: οὐκ ἀπωθεν τῆς πόλεως vel ἐγγὺς τῆς πόλεως vel ἐγγὺς πανταλῶς. || καταπερὶ *CF*. || 41. 'Οργαν *E*; 'Ορβαν (Νόρβαν var. lect.) sec. Chrysostom. or. 35, § 13, et optimos codd. Plinii 5, 29, 29, § 106. || 43. μέγας add. *owz*; om. Mein. || 47. καὶ τὴν] κατὰ codd.; em. Cor. || 48. διαίρει codd.; em. Cas. || 53. ἀπέδειξεν *ioz*; ἐπέδειξεν cett. codd.
- P. 495, 5. ὑπολείθεσθαι Tzsch. Kr.; ἀπολ. codd., Mein. || 19. μαλακότητας codd.; em. Kr. || 21. κοραζίν codd.; em. Salm.; κοραζίνην conj. Palmer.; κοραζικὴν Grosk. || 26. συνέπεσεν] συνεκέρπει conj. Kr. || 32. πλῖον post πλησιόχωρον add. *ux*, editt. ante Kr. (nisi quod τὸ πλῖον Cor.). || δὲ Κάρουρα. 'Οριον δὲ] Κάρουρα δὲ ὅριον τῆς Φρ. codd. (et editt. ante Kr.) exc. *E*. || 38. ἐπιγενομένου oz Cor. || 43. Χαρόνεια editt. ante Kr. || 44. Χαράκοις codd.; em. Tzsch. ex pag. 649 ed. Cas. || 48. πολλὴν *D*, πολὺν *hilw* Eustath. ad Dion. 828. || 50. βασιάμειον codd.; em. Xyl. || 51. μεσόγειαν Eustath. l. i., Mein.
- P. 496, 4. ἀντιτεκτονούντες Cor. || 5. αὐτὴν codd.; em. Grosk. || 13. ὁμώνυμον codd.; em. editt. Deinde leg. videtur ἡ διὰ τὴν τῶν λίθων ἀπὸ τῶν ἐκπυρώσεων μελανίαν, e conj. Grosk., quam rec. M. || 33. ὑπόνομον Mein.; recte, opinor; ὑπόνοσον conj. Cor.; ἐπίνοσον proponit Kr. || 36. ἄλόντες codd.; em. Xyl. || 40. συνέστη *rw* Cor., Mein.; συνεστήμαι conj. Kr. || 44. τι συμβαίνει] ἐτι συμφέει bene conj. Cor. || 47. Post Berex. excidisse videtur καὶ ol Κερθήσιοι, monente Grosk. || 51. μνησθή-σται codd.; em. Cas. || 52. ὧν κατ' Ἰδαίον πάγον apud Platon. De rep. p. 391. E.
- P. 437, 7. ἔρπονσι] βρέμουνσι e Cas. conj. Tzsch. Cor.; πρέπονσι Mein. || ὀρεχθεὶ *ux*, ἐρέχθει *Cgltw*, ἐρέχθειον *Dhi*; ὀρεχθεί e Cas. conj. Tzsch., Cor.; ὀρεχθεὶ δάπεδον Lobeck. in Aglaoph. p. 1216; ῥοχθεὶ conj. Kr.; πᾶν τ' 'Ερέχθειον πέδον vel πᾶν δ' ἐρέχθεται πέδον proponit Mein. || 9. ἀνάπτωσιν] ἀναπτωσέιν *F*, ἀνάπτωσιν cett. codd. || 11. ἐποικισάντων Cas., Tzsch. || 18. δὲ] δὲ codd.; em. Cor. || 24. καὶ τῶν [νῦν] Κανῶν conj. Kr.
- P. 498, 11. ἀλφείσις] διαίρεσις conj. Cor.; id recte probare videntur Grosk. et Mein.; vulgatum tueri vult Kr.; et variis nominibus partitiones multas conficiunt Guarinius. || 21. τελευτήσαντος] καθελώσαντος (sic) *D*; quod ortum esse vid. ex καταλύσαντος vel κατανύσαντος vel καταναλώσαντος || 24. 'Αρχέλαον] 'Εχέλας vocatur apud Pausan. 3, 2, 1. || 47. συστέλλει] Αὐτ συστέλλων legendum aut tollenda vox. || 'Ατραμυτιῶν, sed δ supra τ add., *D*. quod rec. Mein.
- P. 499, 3. ἐπιστρέφοντος *Ez*, ἐπιστραφέντος cett. codd. || 7. ὁ add. Kr. || ἔξω] sic *EF*, ἐν *φ* cett. codd. || 16. ἱκανὸν] ἱεστόν II. ε, 283. || 17. ὅτι codd.; em. Xyl. || 18. Articulum ante 'Ηρα om. Cor. et Mein., recte. || 21-27. Verba καὶ τὸ πολυκίδαχον ... πάρεστιν ὅρᾶν in marginem rejecit Mein., recte, ut puto. || 27. δὴ] « τε Cor. parum apte, nullo successu varie tentans hunc locum primum in nott. ad interpr. Paris, ubi ὅρᾶ οὕτως; mutanda censet in ὡσαύτως; deinde in editione ipsa, ubi nota maxima post εἰρηκς incidens, novam sententiam a καὶ ἡμῖν incipiens ὅρᾶ omisit, in nott. denique, ubi οὕτως in ὄντας mutandum esse suspicatur. Omnia οἷμαι contra procedent, si pro ὅρᾶ scribatur φράζω, mutatione satis

- leni. Post οὐκ αἰσῶς Tzsch. δὲ, Cor. τε scriptum fuisse suspicatur. Dein ἄκρον τέρων CFmoz, ἄκρον τερων D, sed e supra τ sec. m. add.: inde ἄκρον ἔτερον hi, ἄκρον simpliciter exhibent ux (sed ita, ut lacuna sequatur duabus circiter syllabis sufficiens) ru, quos secutus est Cor.; ἀκρότερον habet Ald., ἀκρωτήριον Cas., ἄκρον ἔτερον Tzsch. Verum restituisse mihi videor reponens λέγων, coll. Il. ξ, 292. » KRAMER, cujus conjecturas rec. Meinekius. Ego pro ὁρᾷ οὕτως; et ἄκρον τέρων legendum puto εἰρηκῶς et ἄκρον γ' ἐρῶν. || 33. τὰ add. Gorsk. || 34. ἔξω τῆς Πρ.] sic E, ἔξω τὰ τῆς Πρ. ux, ἔξω τὰ μέγρη τῆς Πρ. cett. codd. || 37. ἀναχωροῦσα E, recte, ni fallor. || 45. παρὰ τὴν παραλίαν conj. Kr., [ἐπὶ τὰ] τῆς π. conj. Mein.; neutro opus est. || 47. ἐν αὐτῇ τῇ παρ. editt. ante Kr. || 48. τε] γε Cor.
- P. 500, 10. σύν] ἐν editt. ante Kr. || 11. Λυρνησὸν x et sic ubique. || 17. Εἰς codd.; em. Xyl. || 24. καὶ τὸν Ἐπίστρο. Ejecit Mein. || 36. Inclusa ex Epitome adjectimus, praeuentibus Corayo et Gorsk.; in codd. post Χρυσήδα legitur οὐκ οἰονταί... Θήθηθεν, quod post verba ἐγὼ Θήθηθεν (lin. 46) transposuit Cor. || 46. Verba σύ μὲν... Θήθηθεν om. Cor., Mein., laud improbabiler. || 48. ἐν Τροίῃ Epit., ἐκ Τροίης codd. || 49. ἐν οἴκῳ] ποτὶ δῶμα Epit., κατὰ δῶμα in Il. 10, 478 nunc editur; sed v. ib. schol.
- P. 501, 2. γε] τε Cor. || 5. εἰθ' οἱ] εἰθ' codd.; οἱ Epit.; οἱ θ' Cor. || 15. γε] τε Cor. || 18. Περικώπην x, hoc loco et post. Cf. Steph. B. s. v. || 27. ἐνέειπεν codd., exc. x, qui ἐνέπεν; ἐνέειπεν Tzsch., ἐνέειπεν Kr. cum Iliadis editoribus novissimis. || 36. Λυρνησίς Cxx; μετ' αὐτὴν pro ἐν αὐτῇ moz. || 37. [καὶ] ἡ Cor. || 41. Μακάρων πόλις F, μακάρων ἔδος cett. codd., Μάκαρος ἔδος Epit.; Μάκαρος πόλις Kr., coll. p. 356 ed. Cas.
- P. 502, 3. συνθέντες EFmoz. || 5. τὰ ἐφεξῆς moz. || 10. ἡ ἀρχὴ x. || 31. καθάπερ [ἐπὶ τὰ πόρους] ὁ Ἐπίταπος Strabo scripserit, ut monuerunt editt. || 32-37. Verba ὁ δ' ἐκ .. Ταύρου e marg. irrepsisse cum Kr. et Mein. censemus. || 33. πολλοὺς δὲ om. x, Guar., Cor., fort. recte, nisi in sqq. Ἐκάρθων etc. alius fluvii mentio latet, adeo ut legendum sit: Ἡλείαν, [ὁ δ'] ἐκ πέντε x. s. || 34. Ἐκάρθων] ἐμβάλλων vel εἰσβάλλων conj. Cor.; melius καταρρέων Gorskurd., quamquam incommode h. l. ponitur participium qualecunque, monente Kramero. Fluvii nomen proprium subesse non videtur; intelligendus Ladon s. Selleis. || 37. In latinis pro Samus lege Samus. || 38. Post τὴν lacuna in codd., exc. F, quorum i habet ἐν εἰκοσι; ἐν legitur etiam in x. || 45. Σιδήνη Fi Mein. || 48. Ἀρπάγεια F, Ἀρπαγία (sic) D, Ἀρπαγία cett. codd.; Ἀρπάγία Strabo ap. Stephan. s. v.
- P. 503, 5. καὶ [ἡ] ἐφεξῆς Mein. || 14. καὶ ante Καλλ. om. Cor. Mein. || 18. ἐπώνυμον E, sed supra add. ὁμῶς; ὁμώνυμον cett. codd. || 19. « κατὰ τὴν Πυκτὴν om. Cx, κατὰ τὴν τύκτιν Dhi; κατὰ τὴν ἱπακτίαν conj. Voss. ad Scylac. p. 85; κατὰ τὴν ἀκτὴν Berkel ad Steph. v. Ἀκτῇ, probante Kramero; κατὰ τὴν κυμάτην ἀκτὴν Gorsk.; κατὰ τὴν Πακτὴν (e regione Pactyæ Chersonesi urbis) conj. Mein.; κατὰ τὴν Πιτυατὴν conj. Cor.; nimirum inter Parium et Priapum erat Πιτυα opp., eliquē imminens Πιτυώδες ὄρος (v. infr. lin. 46). || 20. λυθία Mein. || 23. τὸ] Leg. τε cum moz Cor. Mein. || 23. ἐξηλείφθη codd.; em. Mein. || 25. δὴ om. moz Cor. || 29. Ἰσατο C, ἰδρύσατο moz; ἰσατο ἡγουν ἰδρύας Eustath. ad Il. β, 828, p. 355, 5. || 30. περὶ] παρὰ Eustath. l. i. || 46. Πιτυα Epit. || 53. ὁμώνυμον post ἔχουσα suppleri vult Gorsk.
- P. 504, 1. πρῶτον codd.; em. Cor. || 2. Ἀρισταῖος codd., em. Cas. || 4. Τηρείης] βεῖης C, τῆς βεῖης cett. codd.; Τηρείης margo E. || Πειρωσὶ x, Πειρασσὶ F. || 9. τῆς βεῖης codd. || 13. Πιτυόσα codd., exc. E. || 14. παρὰ στερᾷ codd., στερρᾷ Ald.; em. Xyl. et Berkel ad Steph. v. Καλλίπολις. || 20. κατίσπασται Foz, κατίσπασται Hirwx.
- P. 505, 15. Ἡ [Περικώπην] Παλαιπερκώτῃ μετανοήσας misso ὁ τόπος, conj. Mein., coll. schol. ad Il. 10, 39. ἀρχαία αὕτη ἦν Περικώτῃ, νῦν Παλαιπερκώτῃ καὶ Possis etiam: ὅτι Παλαιπερκώτῃ μ. ὁ [τῆς ἀρχαίας Περικώτῃς] τόπος Nihil sunit quæ tentarunt Tzsch., Cor., Gorsk. Cf. Mein. ad Steph. v. Περικώτῃ. || 25. Κρατὶ codd. exc. Fx. || 27. κλυτὰ δώματ' ἔναιον legimus Il. β, 854 et apud ipsum Strabon. p. 542 ed. Cas. ὁρᾷες [τοῖς ἐν Τροίᾳ ὁμώνυμοι] conj. Gorsk. || 49. ὅπ' moz. || 52. ἀρίστη] « fort. κρατίστη. » Mein.
- P. 506, 14. παραλακτέον editt. ante Kr. inde a Xyl. Nisi cum i legere velis ἐν τοῖς περὶ Θόρην τόποις, ciendum est τόποις, quod Kr. vult, aut scrib. λακτέον, quod Mein. proponit. || 36. Τρωῶν καὶ τὰ περὶ αὐτὰ 39. τὰ δὲ ἄλλα παραλία μουζ Guarin. Ald.
- P. 507, 9. καθάπερ] καὶ ἔπερ codd.; em. Xyl.; καὶ ἔπερ ... ὑποβεβηκότων, ἐστὶ τις Cor. || ἀπλῶν] ἀγαθῶν om. em. Gorsk. || ἐπὶ πῶς] ἐστὶ πῶς moz; om. Cor. || πῶς conj. Gorsk. || 11. μεσαγρίων ru. || 14. καὶ αὐτὸ Ald. || 27. ἐπὶ] ἐκ codd.; em. Cor. || 30. φέροντες moz. || 38. τελέως rxx Cor. Mein. || 47. Κροῖστον x, χρυσῶν moz Guar. || 50. καὶ inclus. Cor.
- P. 508, 2. πόλιν ἀντὶ κώμης καὶ Eusth. ad Il. δ, 163 μάντι] βίαν τε bene conj. Casaub.; μηχανάς τε x, ru, ἀνάγκην x, spatium vacuum in moz, neque h. l. thius l. l. hæc verba exprimit; μάχην μηχανάς τε x, Palm., μηχανάς τε Freinsheim., Cor., βίαν τε x, αὐτὸν Tzsch., coll. Dion. Cass. fr. 131. || 36. ἑσπερίαν x, Cor., coll. Epitome, ubi ἐν ἡμέραις δέκα, 37. ῥήματα στρατὸν Epit.
- P. 509, 2. ἐπὶ γὰρ πρὸς codd., exc. Dhi; ἀπὸ πρὸς γὰρ voluit Tyrwh. || 4. γνωριμώτατα codd.; em. Cor. ante Alveian habent codd., exc. oxx. || 8. βα] βαί, ἐπειθ' ὅτι i Cor.; τε cett. codd. || 9. Ἦον iz Cor. αὐτὸν ἡγορίαν F. || 13. νῦν post ἐνταῦθα add. Dhi; ἔπειτα Ald. Cor. || 18. μικρὸ moz. || 33. Ὀρρόνιον x, exc. E Epit. || 34. λίμνη] « Fort. λίμνη. » Mein. πελαγὸς x, fort. recte; Πτελεόν Troadis oppidum nunc ratur ap. Steph. Byz. || 37. Ρουτίω CFmoz, Ρουτίω Ρουτίω hi; ἡδὼν συνεχῆς moz, ἀλγινῆς CDFhi; αὐτὸν om. Eustath. ad Il. β, 648 et η', 86; aut deletum aut post μνημα ponendum. || 40. Ρουτίω codd., αὐτὸν om. codd., exc. x, qui ἄλλα habet, quod Rec. Cor.; αὐτὸν dedit Kr. || 44. Ρούτιον h, Ρούτιον cett. codd., αὐτὸν quod oi supra v add. in D. Σίγιον codd., etc. E. || 51. Σιγιάδα codd., exc. E. || 52. Πρωτεσιλαίων E, Πρωτεσιλαίων Foz, Πρωτεσιλαίων C, Πρωτεσιλαίων Dhi. Ἐλεούσα Dhimowz, Ἐλαιούσα Cor.
- P. 510, 5. Ρουτίου Dh, Ρουτίου C. Eadem scriptura variatas in sqq. || 23. τάχα δὲ [καὶ] Cor. || 48. λέγειν τε x, ποιητὴν F; τε om. CDhi; τε καὶ moz; λέγει ὁ ποιητὴς καὶ x.
- P. 511, 4. Κεφρήνους imoz Cor. || 7. τούτους additum conj. Gorsk. || 9. Ρουτίου CDFhi, Ρουτίου cett. codd., exc. E. || 14. ἀπολαμβάνεσθαι Mein.; μεταλαμβάνεσθαι E. || 20. Βάτιαν codd.; em. Xyl. || 28. αὐτῶ] malim αὐτῶν. || 35. διέχων] « ἔχων codd.; Cor. correxit e conj. Palmerii (in auctt. gr. p. 341) : Δι propter X quod praecedat neglectum est. In i κύκλον additum est post ἔχων. Ita Eustathius hæc verba intellexit. V. ad Il. v, 47. || 53 p. 1195, 28 et 43 R. » KRAMER. Nihil erat cur vulgata e Palmerii conj. mutaretur, ut nunc video ex selectis Hom. Il. v, 53 in Cramerii Anecd. Par. t. 3, p. 390. 3.

ήριος ὁ Ἐκφύας Καλλιπλόκων αὐτὸν καλεῖσθαι, λόρον παθίων πέντε τὴν περίμετρον, καθεστὶ δὲ μεταξὺ Ἰλίων ὤμης καὶ Σιμόντος, ἀπείχαι δὲ Σιμόντος μὲν στάδια ε', Διῶν δὲ κόρης ι'. || 52. καὶ om. x Cor.

512, 5. λέγοι μοῦα, λέγοτο CDFHr. || 6. ἀπίστα] φρίστικα ex Eustathio ad Il. ζ, 433, p. 653, 49 legi vult Casaub., quod probat Kr., rec. Mein. || 10. ἰκοντο odd., exc. x qui h. v. omisit; em. Xyl. || 14. αὶ om. Fr., εἰς om. Mein. || 15. τῆς] τοιαύτης Cor. ex Eustathio. || 20. ὧς] καὶ leg. fuerit cum Kr. et Mein.; ὧς αὖ ἐλ ὧς ἀν ἐλ conj. Grosk. || 21. ἔχοντων μοῦα. || 27. τὸ dd. Kr. || 28. τὸ add. Grosk.; παθίων συμπροσπίθεις Mein. Post v. προσπίθεις excidisse οὐκ εὖ conj. Kr., οὐκ εἰδὼς ἐλ οὐ διανοούμενος Grosk. || 29. πρόσχωμα Cρωα, πρόσχωμα cett. codd.; Mein. || 41. τὸδε codd., exc. rxx. || 0. που vel τί excidisse censet Kr.; ποῦ ἔστιν supplev. Groskurd. || 52. πρόσχωμα μοῦα, πρόσχωμα cett. nodd., Mein.

513, 5. ἀφ' inseruit Kr.; [ἀπὸ] πολὺ ἀν μαζόνος ὄφους Cor., Mein. || 26-30. Verba δὲ καὶ... Ἀττικοὶ corrupte is insignia a lectore eruditio in margine annotata, hinc n ordinem verborum recepta esse recte censet Kr.; eiecit verba Mein. || 26. ἐαυτὸν post φερόμενον ponunt editt. nte Kr. || 28. καλεῖσθαι pro καλεῖσθαι ἀγγεῖλαι μοῦα. || 29. ὄος] ὄος (sic) F; ὄος sec. m. in h; om. i, σῶς rwx. | Ἀρε] sic h, ἀρε cett. codd. || ἔντα δ'] e. conj. Wesselingii ad Herodot. 5, 95 Cor., Kr., Mein., alii; νόαδ' F, ἐνόαδ' Dhx, ἐνόαδ' x, ἐνόα δ' C, Ald. Mihi Wesselingii conjectura nunc videtur speciosior esse quam verior. Servata codicum scriptura, totum locum manu leni ita refingi velim: Ἀλκαῖος σῶς Ἀρε ἐνόαδ', ὁκέτ' ἐν δάφ' κόρυν [δ'] ἐ Γλαυκώπου ἱερὸν ἀνεκρέμασαν Ἀττικοί. || οὐκύντων] οὐκύντων h, οὐκύν τὸν i, οὐκ αὐτὸν Cmos Ald., οὐ καίται rwx; αὐ καὐτάν ex Angli cujusdam conj. Cor., οὐκ ἀνέναντον dubitant Bergk. (Poet. lyr. 578), οὐκ εἰρτο proponit Kr. || ἀλκτοριν] ἀλκτοριν oz, ἀλκτοριν ex Angli conj. Cor., & δὴ κτάρas Bergk. || 30. γλανυκίων codd.; em. Wesseling. [ἀνεκρ.] δν ἐκρέμασαν codd.; δν om. editt. ante. Kr.; « ἀνεκρέμασαν Seidler. et Bergk., sed formam communem ex Herodoto restituendum esse censui, cum in reliquis etiam nullum dialecti æolicæ vestigium offendatur. » KRAMER. || 31. ἰς μονομαχίαν Kr., προσκαλ. codd. exc. F. || 38. περιπύχισαι codd., em. Cor. || 46. ἀκαιοδόντων CDFHrwx; m. Palmer. || 52. Παγεταιῖο Mein.

514, 2. συνέθη mz Cor. || 3. ἐξήλθη CDF. ἐξήλθη αὖ, ἐξήλθη μοῦα; em. Cor. || οὐδ' e Cor. conj. Mein. || 14. δία μῆνιν editt. ante Kr. inde a Xyl. || 22. εἰ γὰρ xz; αὐτὰρ ἐπαι in Od. legitur. || 23. βούλῃ] εἰπερ βούλῃ odd., exc. mox, qui recte, ut videtur, hunc versum mittunt; omisit etiam Mein.; εἰπερ ortum ex αὖ varia actione pro ἤ in versu antec., et ex παρ quod initio verus sequentis desideratur. Verba inclusa ex lib. I, p. 17 d. Cas. addidit Cor. || 29. Verba ὧς καὶ... φῶλον υἱὸν ej. fein.; spuria esse jam censuit Heynius ad Il. ζ, 92. i, 55. || 37. εἰτ' ἐφ' ἱερείας εἰτα * conj. Cor.; quid sibi velit ῥένας vox, in medio reliquit, sicut Meinekius quoque, qui conjectit: εἰτ' ἱερείας ἐρηνηλεύοντες εἰτα ῥένας. In Epit. legitur: ὧς τὸ θυάσιν (sic) οὕτως γούνασιν ἀντὶ τοῦ αἰς ἱερείας. Eustathius ad Il. ι, 92 p. 627, 9 R: θύναται δέ, παρ', τὸ ἐπὶ γούνασι νοηθῆναι καὶ ἀντὶ τοῦ ἐπὶ γούνασιν καὶ ἱερείας. || 40. καὶ ante ἄλλας add. editt. ante Kr. || 43. κατεσκάφη D (θ supra φ additum habens) et ἵμνωαζ, Eustath. ad Il. δ, 163, p. 460, 11 R. || 48. κατὰ τι καλ. Epit. et Eustath.

515, 6. οἷος ὁ ἐκαστος x Tzsch. Cor. || 7. θυμός] μῦθος codd.; em. Xyl. || 11. τὸ Σίγιον καὶ τὸ Πόρτιον codd. || 14. καὶ inclusit Cor. || 25. πῶς] ὧς codd.; em. Cor. || 38.

« διέδυσιν Tzsch., Cor. (et Mein.) e Xyl. conj., coflato Diodoro 5, 36, satis probabiliter quidem, sed non ita necessarium ut recipere audeam. Eustathius ad Il. χ, p. 1263, 38 R. codicibus concinit. » KRAMER. || 39. καὶ inclusit Cor. || 43. Ἀνδρείος Dh, Ἀνδρεὺς B, Ἀνδρεὺς editt. ante Kr. || Καρισσηῆς codd., exc. B. || 46. Πιρύν codd.; em. Xyl. || 47. τὴν ἡράν] τὸν τόπον E. || 50. πόλιν] ἡράν rwx; regionem Guarin. || 51. οὕτως] οὕτως velit Kr. || 52. Ποίτης Epit.

P. 516, 1. Μελαίνας F Epit., Κελανὸς μοῦα editt. ante Kr. inde a Xyl. || ἰάν] sic Dhx, δῶν C, ἔως mox, om. xz Ald.; δῆλκιν rwx, δῆλκιν καὶ ἔως editt. ante Kr. inde a Casaub.; ἀνέναι i, quod recte rec. Mein.; in Epitome legitur: τὸ δὲ ὄφος ἀπὸ μὲν βίχης ἐπὶ ἐξήκοντα ἐκτὰ πόδας ἀνέη. || 8. τὸ] τότε CDFHr. || 13. Κλεανδρείας Epit.; Νεανδρείας conj. Tzsch. || Γόρδου] f. leg. Γεργίου opinatur Grosk. || 15. Αἰνιον] « Αἰνιος fluvius cum hoc uno loco commemoretur ac præterea Strabo p. 695 ed. Cas. postquam Rhodium in Hellespontum exire tradidit, secundum nonnullos in Æseum influere adjecerit, tertia opinione nec illic addita, neque hoc loco ullo modo significata, Αἰσηκον hic quoque scribendum censeo, quod quam facile in Αἰνον corrumpi potuerit liquet. » KRAMER. cujus probo conjecturam. Quam Καλὴ πύκη ab Adramyttio 180 stadia, locus vero quo Rhodius oritur, a Cape Peuce 60 stadia distare dicantur, hæc bene conciliari possunt, si de fluvio sermo est in Æseum exeunte, non item si de amne agitur in Hellespontum egrediente, sive is Rhodius fuerit sive ignotus quidam Ænιος Rhodium excipiens. || 18. Ἀλιζόνος oz, Χαλίζονιον Guarin.; Ἀλιζόνιον Tzsch. Cor. || 19. Ἀλιζόνων CDFHox, Ἀλιζόνων iω; ἀλαζόνων g; Ἀλαζόνων conj. Grosk.; Ἀλιζόνων recte habet E. || 25. Νέων] Cf. p. 472, 48. || 26. Ἀργυρία] ἀργυρία ozx, ἀργύρια cett. codd.; em. Cor. Deinde τάγματα ἀργύρια F, τάγματα τὰ ἀργύρια CDHr, τακτίων τὰ ἀργυρία mox; τακτίων πρὸς τὴν etc., x; quod etiam ad eandem materiam ponendum est, Guarin.; πλάσματα conj. Xyl.; τακτίων πλάσμα * τὰ ἀργύρια * Cor. || γε] τε codd.; em. Cor. || 38. Αἰνίας] Αἰνίας CFH, Νέας x, Νέας Mein.; δέχυν καὶ πεντη. F. || 43. δ' ἡ] Leg. δὴ cum Cor. et Mein. || Σιγιάδα FE, Σιγιάδα cett. codd. || 44. Ἀχαιὸν CDFHr, Ἀχαιὸν E. || 52. κλαῖω, καὶ δὴ καὶ om. mox.

P. 517, 2. Post Ἀσκόρπον in mox adduntur: σισὶ δὲ καὶ ἔταρα νησία καὶ αὐτὴν. || 6. Ἀάρισσα codd.; mutavit Kr. || 7. Decem fere literarum defectus in DFH; τῆς Τεμεθίας i Cor.; τῆς [Τεμεθίων παρ]αίας conj. Grosk.; probante Kram.; idque rec. Mein. || 19. ἔργον Eustath. ad Il. α, 39 p. 34, 17 R. || 29. παρονομάσαι mox Eustath. l. i.; κατονομάσαι editt. ante Kr. || 34. Συκετίων] ὀκνετίων (sic) F; ὀκνετίων C; ὀκνετίων Tzsch. Cor.; Συκετίων αὖ Συκεταιῶν ant Συκεταιῶν conj. Kr.; οὐ Συκεταιῶν Mein. || 37. γενέσθαι ἀρχηγέτην mox. || 40. Ἰδρυμένη Χρῶσθ μοῦα. || 44. Λαρισσαία codd., exc. Dh. || 47. Ἀλίσσον DCFHr, Ἀλίσσον mox Ald., Haly-stium Guarin.; Ἀλίσσον E. Cf. Steph. Byz. v. Ἀλίσσος et Τραγασαί. || 48. ἐντὸς] ἐν τοῖς codd.; em. Tyrwh. || Τραγασαίων E, Τραγασαίων h, Τραγασαίων cett. codd. || 51. ἀπόφαι i.

P. 518, 6. τῶν om. hī Cor. || 13. τεταγμένον CDHr. || 19. Σαπνιός codd. Ezz, || 23. γὰρ abundat. Post δουρὶ editt. inde a Xyl. ex Iliade addebant: μετέλμενος ἐξυόντι. || 23. Ἡνοπίδην ex Iliade editt. ante Kr. || 24. Ἡνοπί CDF. || ὄχθας ixx Cor. || 26. καὶ codd., exc. x, ubi vult ex correct. || ὄχθας oz Cor. || 28. Σαπνιόντα x, Σαπνιόντα x (?). Tzsch. Cor. Eustathius ad Il. ζ, 21 p. 623, 21: καὶ κατὰ μὲν Σαπνιόντος ὁ γεωγράφος φησὶν ὅτι τινὲς Σαπνιόντα λέγουσιν. Unde conjicias nostro loco fuisse

- 533, 4. Τυανός *C*, Τυανός *x*, Τυανός *μοx*. || 10. *διέμνε* *CDxz* *Cor.* || 16. *ἐκκαλλίδων omz* *Ald.* || 19 *δ'* μεθ' *μοx*. || 31. *πρώτος* *οὗτος* *πρώτος* *edit.* ante *Kr.* || 34. *ἐπιλείτρησε* *μοx*. || 39. *δὲ* *καὶ* *οὗτος* *Ald.* || 42. *τὴν* *γῆν* *τὴν* *Epit.* || 48. *δ'* *add.* *ex x*; *τα* *habent* *μοx*. || 48. *τετταραx.* *τριάκοντα*? || 49. *τῷ* *ὠφ* *Ald.*
- 534, 3. *Δηγυλιν* *Epit.* || *Καινῶν* *ἐκείνων* *CDHimowxz*, *ἐκείνων* *F*, *καίνων* *Epit.*; *em.* *Tzsch.* || 5. *δὲ* *καὶ* *τὴν* *ἀρχὴν* *codd.*, *exc.* *Fz.* || 15 *sq.* *Sic hunc locum e Casaub. conj. dederunt Tzsch., Cor., Kr., suppletis his quæ uncis includuntur, et ejecta lin. 17 voce ὄν. Meinekio vero scripta: Μηνοδότου υἱός καὶ Ἀδοβογιωνίδος τοῦ τετραρχικοῦ τ. Γ. γένους, ἦν καὶ παλλακίσσαι etc., quod sane præstare videtur.* || 16. *Ἀδοβογιωνός* *Ἀδοβογιών* *ὅς* *τοῦ* *codd.* || 19. *τῶν* *ἐπιτηδείων* *προσποικισαμένων* *μοx* *Tzsch.* || 22. *ἀπὸ* *add.* *e* *conj.* *Casaub.* || 23. *ἄλλων* *τε* [*χωρίων*] *καὶ* *conj.* *Grosk.* || 24. *Αυσάνδρου* *codd.*; *em.* *Cas.* || 28. *ἦτις* *αἱ* *τις* *Tzsch.* || *ἐκικρατῆ* *Cor.* || 46. *Ἀδιδῶν* *F* *Cor.*, *Ἀδιδῶν* *cett.* *codd.*; *e* *Kiepert* *conj.* *em.* *Kr.*
- 535, 1. *Ἐβδρον* *conj.* *Palm.* || 3. *Μακιδόνες* *Μαίονες* *conj.* *Cas.* || 7. *Post ψῆγμα* *Meinekio* *posuit* *verba* *ὡς* *εἰρηται* *quæ* *in* *codd.* *leguntur* *lin. 14.* || 11. *δ'* *ἐκ* *δὲ* *καὶ* *codd.*, *exc.* *E*; *ἀπὸ* *habet* *x* *et* *Eustath.* *ad* *II.* *β.* *866* *p.* *366*, *19* *R.*, *quod* *rec.* *Cor.* || 14. *καὶ* *τὰ* *Εἰς*, *κατὰ* *CFw*, *κατὰ* *τὰ* *Dhmox*. *Verba* *ὡς* *εἰρηται* *post* *θαλάττης*; *transponi* *volunt* *Cor.* *et* *Grosk.*, *quorum* *hic* *pro* *ὡς* *legit* *ἦς*. *Aliter* *Meinekio*. *V. not.* *ad* *lin. 7.* || *τῆς* *ante* *θαλάττης* *em.* *E.* || 16. *Κύρου* *κόρου* *codd.*; *Καίου* *conj.* *Cor.*; *Κύρου* *em.* *Tzsch.*, *coll.* *p.* *536*, *6*, *ubi* *memoratur* *Κύρου* *παῖδον*, *quod* *a* *Cyro* *rege* *nomen* *habeat*. *Nihilominus* *auspicio* *Cyri* *campum* *a* *fluvio* *dici* *eodem* *modo* *quo* *vocantur* *campi* *Caystri* *Hermique*. *Apud* *Plinium* *5*, *31*, *§* *119* *in* *Hermum* *influere* *dicitur* *Cryos* (*Cyros* *var.* *lect.*), *quem* *in* *hodierno* *Nif* *vel* *Nymphri* *agnoscit* *Chisbulus*; *hic* *vero* *in* *his* *ipsis* *locis* *fluit*, *quibus* *Cyri* *campus* *sec.* *Strabonem* *assignandus* *est.* || 18. *λίμνη* *inseruit* *Cor.* || 22. *καλάθους* *καθόλου* *rw*, *πιθήκους* *mz* *Ald.* *Cas.*; *πιθήκας* *conj.* *Lobeck* *in* *Aglaoph.* *p.* *226*; *καλάθους* *alii* *quidam* *conj.* || 27. *Παλαιμῆνος* *Dhriw* *Ald.*, *Πυλαιμῆνος* *CEPz* *Cas.*, *Pylemon* *Guarin.*; *ex* *II.* *β.* *865* *em.* *Cor.* || 28. *ὅπὸ* *ἀπὸ* *CDHx*; *Τρώλου* *x.* || 30. *Ἰθῆς* *sic* *recte* *Emox*; *Ἰθῆς* *CDFHriw* *Cor.* || 31. *Ἰθῆ* *CDTHriw*. || 33. *Ἰθῆ* *h* (*ex* *correct.*) *orx* *Cor.* || 35. *καὶ* *οὕτως* *γὰρ* *Ald.* || 36. *οὕτως* *τούτω* *Cor.* *Possis* *etiam* *τῷ*, *quod* *E* *præbet* *et* *rec.* *Mein.* || 39. *Ἰθῆς* *horx* *Cor.* || 41. *Πιθηκούσας* *codd.*, *exc.* *Fh* *Epit.* *et* *Eustath.* *ad* *II.* *β.* *783*, *p.* *346*, *39* *R.* || 47. *Πιθηκούσας* *z.* || 43. *ρασιν* *CDFmowxz* *Ald.*; *em.* *Cas.* || 51. *μάν* *ταῖ* *θ'* *μαντεύθ'* *CDFH*, *μάν* *τοῦ* *θ'* *ι*, *μάν* *κεῖθε*, *misso* *ὕπερ*, *μοx*, *μαντεύθ'* *rw*, *μαντεύθ'* *Ald.* || 52. *κῦμ'* *αλιερῆς* *Dimox*, *κῦμ'* *αλιερῆς* (*sic*) *F*, *κῦμ'* *αλιερῆς* *Ch*, *κῦμα* *αλιερῆς* *rw*, *κῦμ'* *αλιερῆς* *Ald.* || *ἐχθα* *CF*, *ἐχθεσι* *καὶ* *λίαν* *rw*; *ἐχθα* *om.* *μοx*; *ἐχθας* *Ald.* || 53. *τ'* *δ'* *codd.* || *λαχνηντα* *codd.*
- 536, 5. *καράεις* *Tzsch.* *Cor.* || 6. *ἐκατοντακάρανον* *conj.* *Hermann* *et* *Bæckh.* *coll.* *Julian.* *Ep.* *24* *et* *Pindar.*; *idque* *rec.* *Mein.*; *πεντηκοντακάρανον* *Bergk.* *metri* *causa.* || 6. *Ζεῦ* *rw*; *κάτερ* *Fw*. || 7. *ἐν* *sin* *Bæckh.* || 8. *Ἀράμους* *codd.*, *Eustath.* *ad* *II.* *β.* *782* *p.* *346*, *41* *R.*; *em.* *Cas.* || 47. *τάς* *παρ'* *αὐτοῦ* *πόλεις* *codd.*; *em.* *Xyl.*
- 537, 28. *Κατανίας* *codd.*; *em.* *Xyl.* || 41. *συνῆπται* *codd.*, *exc.* *E.* || 42. *Μισογίς* *μεσόγαιος* *F* *Ald.*, *μεσόγαιος* *cett.* *codd.*; *em.* *Palmer.* || 51. *οὐδ'* *οὐδ'* *x* *Mein.*, *οὐ* *δ'* *Cor.* || 52. *ἀναγκαλὸν* *ἀρα* *κατῆ* *codd.*, *exc.* *F*, *qui* *habet* *ἀναγκαλὸν* *κατῆ* *sed* *ita* *ut* *κατῆ* *expunctum* *sit*; *ὡς* *ἀρα* *γε* *vñ* *conj.* *Cor.* *ex* *Guarino*, *in* *quo* : *ut* *nunc* *loca* *metiantur.* || 53. *περγαπτιὸν* *Dhi.*
- 538, 2. *μεσογειώτιδος* *CDEFHiz*, *μεσογειώτιδος* *or*, *με-*

σογειώτιδος *Ald.*; *em.* *Cas.* || 3. *Κυδανὸν* *E*, *Eustath.* *ad* *II.* *β.* *460* *p.* *254*, *24* *et* *ad* *Dion.* *827.* || 5. *ἐπονομασάντων* [*ἀπὸ* *τῆς* *Ἰγκανίας*], *καὶ* *conj.* *Grosk.* || 6. *δ* *ejiciendum*, *nisi* *oi* *legere* *velis.* || 7. *Leg.* *Πελτηνὸν* *cum* *EF* *Mein.* || 8. *Ταβινὸν* *oz.* || *ἐχοντας* *Dh*, *ἐχον* *τάς* *cett.* *codd.* *præter* *i*, *qui* *ἐχοντα* *πολ.*, *quod* *rec.* *Cor.* *Mein.*, *recte.* || 11 *ὑπερβαλλούσι* *leg.* *cum* *x* *Cor.* *Mein.*; *ὑπερβαλλούσας* *E.* || *Μεσογίδα* *codd.*, *exc.* *CF.* || 12. *κατὰ* *τὸ* *τοῦ* *Dhi*, *κατὰ* *τὰ* *τοῦ* *oz* *Cor.* *Mein.*, *ut* *ipse* *quoque* *malim*; *κατὰ* *τὸ* *om.* *x*, *τὸ* *om.* *CF* *Ald.*, *τοῦ* *om.* *E* || 13. *Κυδρατίδος* *μowz*, *Κικυρατίδος* *F.* || *Καβαλλίδος* *codd.*, *exc.* *oz.* || 14. *δ'* *om.* *x* *Tzsch.*, *Cor.*, *Kr.*, *Mein.* *Quo* *ejecto*, *stat* *verborum* *ratio* *grammatica*, *at* *claudicant* *geographica.* *Primum* *offendunt* *verba* *τὴν* *Μεσogίδα* *τὴν* *μεταξὺ* *Καρῶν* *τε* *καὶ* *τῆς* *Νυσσίδος*; *nam* *Cares* *esse* *a* *borea* *Mesogidis* *auctor* *non* *dixerat.* *Deinde* *secundum* *verba* *ἦτις* *ἐστὶ* *χώρα* *etc.* *Nysais* *trans* *Mæandrum* *sita* *fuisset*, *quum* *tamen* *vel* *ex* *ipso* *Strabone* *constet* *Nysam* *urbem* *a* *borea* *fluvii* *fuisse.* *Quod* *si* *urbis* *ager* *fortassis* *etiam* *ultra* *Mæandrum* *pertinuit*, *vix* *tamen* *eum* *per* *totam* *Cariam* *usque* *ad* *Cibyritidem* *et* *Cahalidem* *pertinuisse* *credideris.* *Quæ* *quum* *ita* *sint*, *istud* *δ'*, *quod* *ejiciunt* *editores*, *servandum* *esse* *puto*, *antede-*

- dentia* *autem* *graviore* *mendo* *affected* *ita* *refingi* *velim* : *ὑπερβαλλούσι* *δὲ* *τὴν* *Μεσogίδα* *τὴν* *μεταξὺ* *Καρῶν* *τε* *καὶ* [*Αυδῶν*] *ἢ* *Νυσσίδος* *ἐστὶ* *χώρα*, *εἴτε* *τὰ* *τοῦ* *Μαιάνδρου* *πέραν* *etc.* || 14. *Μεσogίδα* *CDHriw*, *μεσogία* *μοx* *Ald.* || *Ἰερὰ* *πόλιν* *Mein.* || 20. *ὅπ'* *ἐν* *Cor.* || 22. *δρυφράκτωμα* *edit.* *ante* *Kr.* || 31. *ἐπισιν* *F*, *ἐπισιν* *cett.* *codd.*, *exc.* *C* *qui* *ἐπισιν*. || 36. *εἰτ'* [*ἐπὶ*] *πάντων* *Cor.* *probabiliter*; *τῶν* *add.* *Cor.*; *πεκηρωμένων* [*πεκηρωμένων* *CDH*, *sed* *in* *D* *correctum* *πακηρ.* *et* *in* *h* *littera* *λ* *postea* *addita*; *παπειρωμένων* *xz*, *παπειρωμένων* *m.* || *τοῦτο* *om.* *Epit.*; *τοῦτο* *μοx* *Cor.*; *τοῦτο* [*πασχόντων*] *conj.* *Grosk.*; *nisi* *delenda* *τοῦτο* *vox*, *post* *ἱερὸν* *ponenda* *videtur* *Kramero.* || 39. *τούτου* *οὕτω* *Dhi* *Cor.* || 42 *et* *47.* *Ἰερὰν* *πόλιν* *F* *Mein.* || 44. *τοῖς* *Fz*; *ταῖς* *cett.* *codd.* || 48. *τὰ* *μὲν* *ὄν* *περὶ* *E* *Mein.* || 51. *Κίθωρα* *F*; *Σίνθη* *Ald.*; *Καβαλαῖς* *codd.*, *exc.* *Dh* *qui* *Καβαλλαῖς.*
- P. 539, 9. *Καβαλαῖς* *x*, *Καβαλλαῖς* *cett.* *codd.*, || 10. *Τερμησίων* *sic* *Cor.*; *Τερμησίων* *CDFHmowxz*, *Τελμησίων* *rw*, *Τελμισίων* *E.* || 11. *Τελμησίων* *CDFHx*, *Τελμησίων* *rw*, *Τελμισίων* *Ei.* || 12. *Πισάνδρου* *F*, *Ἰσάνδρου* *Tzsch.* *Cor.* || *αὐτοῦ* *ex* *μοx* *addidit* *Cor.* || 14. *δὲ* *καὶ* *τοῖς* *δ'* *ἐκείστοις* *CDFHriw*, *δ'* *ἐκείστοις* *τοῖς* *x*, *δ'* *ἐκείστοις* *τοῖς* *E*, *δὲ* *τοῖς* *μοx*; *em.* *Cor.* || 19 *Πισ.* *F*; *Ἰσ.* *Tzsch.* *Cor.* || 21. *Τερμησός* *C*, *Τερμισσός* *F*, *Τελμισσός* *E.* || 24. *Καβαλλίδα* *codd.* || 25. *οἰκησάντων* *DFhorz*; *ἀνοικισάντων* *vel* *ἐποικισάντων* *leg.* *suspicatur* *Kr.* || 28. *Μυλιάδος* *codd.*; *em.* *Tzsch.* || 30. *Βουδάνων* *codd.* *præter* *C* *in* *quo* *Βουδόνων*; *em.* *Tzsch.* || *Οἰνοάνδρου* *codd.* *præter* *ω* *qui* *Οἰνοάνδρου*; *em.* *Tzsch.* || 36. *τὴν* *Βάρδουραν* *Dh*, *nisi* *quod* *in* *h* *super* *prius* *ρ* *posita* *est* *littera* *λ.* || 40. « *vñ* *ante* *δ'* *add.* *i*, *ταύτης* *edit.*, *atque* *deesse* *aliquid* *apparet.* *Crediderim* *tamen* *potius* *scriptum* *fuisse* : *τῆς* *Αυδῶν* *δ'*. *Verba* *οὐδ'*... *Αυδῆς* *om.* *μοx.* » *Κλαμκα.* || 42. *Μυλία* *DE*, *Μιλία* *oz.* || *Τερμησὸν* *E*, *Τελμησὸν* *Dh*, *Τερμισσὸν* *F*, *Τερμισσὸν* *x* || 44. *Εἰσινδα* *CDFHior*, *quorum* *in* *ultimis* *Ἰσινδα* *supra* *scriptum*; *Πισινδα* *E*, *ut* *ap.* *Ptolem.* *5*, *5*, *6.* || *Σαγαλασοῦ* *oz.*
- P. 540, 3. *Παμφύλιοι* *codd.*, *exc.* *DF.* || 8. *τρισχ.* *χίλιον* *μοx.* || *διὰ* *καὶ* *διὰ* *edit.* *ante* *Kr.* *inde* *a* *Cas.* || 10. *γούν* *Cor.* || 16. *ἄρῶν* *codd.*; *em.* *Grosk.* || 21. *καὶ* *Χίον* *καὶ* *Σάμον* *conj.* *Kr.*
- P. 541, 3. *Κυδρίλος* *F*, *Κοδρίλος* *vel* *Κοδρίλος* *conj.* *Cor.* *Sec.* *Pausaniam* *Κυνάρητος* *Myntem* *condidit.* || 5. *Ἀρτην* *μοx*; *Ἀκτὴν* *conj.* *Palmer.* (*Exerc.* *in* *suft.* *gr.* *p.* *343*). || *Ἀνδρέμων* *CFzxx.* || 7. *Φιλωτῆς* *F* *Mein.* || 11.

- Σατινέντα δ' (vel δὲ et) ὄταρον εἶπον Σατινέντα. || 24. τε || τότε μοσ. || 37. δὲ || τε codd.; em. Cor. || 48. Πολυμήτειον Mein. || 49. Ἄσος; ἔλσος codd.; em. Man- bert. Geogr. I. 6, 3, p. 420. || 51. [τά] Γάργα editt. ante Kr. inde a Cas. || 52. Ἀδραμύντων E.
- P. 519, 13. Ἀδραμύντων E. || 16. ἐν || δ' ἐν Cor. Mein. || 17. Παρπαρίνα ος; « Παρπαρήνῃ scribendum videtur ob ipsius nominis formam Plinii (5, 32) auctoritate firmatam. Cf. St. B. v. Παρπαρὸν et Holsten. ad h. l. » ΚΡΑΜΕΡ. || 19. πῶμαι || κατοικία μοσ. || 20. Ἄττα || Num recte nomen habeat, quaeritur. || 23. ἡ Μελαία CFrxz, Μελαία D, Μα- λία h, Μελία i, Μελαία o; e Cas. conj. em. Tzsch. || 36. Μήλαιοι Ald.; Μήλαιοι codd. || αὐτοῖς || αὐτοὶ μοσ Cor.
- P. 520, 6. παραγενομένων Dht, λεγομένων ruz, ...ομένων C; om. vocem μοσ; περιγενομένων Eustath. || 7. πα- σωθῆναι || παραισθῆναι Cor. || 14. Ἰλύνω codd., exc. F. || 18. τοῖς Δατίνος pr. m. D ἐλίνω, ἐν τῇ Δατίνῃ μοσ. || 20. ἑκπρίαν codd.; em. Cas. || 34. [νὺν δὲ δὴ] Αἰνείας editt. ante Kr. inde a Xyl. || 41. γοῦν || γὰρ editt. ante Kr.
- P. 521, 29. κατεκλήσαντο F, κατέκλησε μοσ, κατέκλησε τοὺς πολλοὺς conj. Cor. || 34. ἀρ' || ἐρ' codd.; em. Cas.; ἀναβολή || βουλή codd.; em. Cas. || 42. Ἀνδρα DEht Epit.; Πισίας Dh Ald.; Πισία editt. ante Kr. inde a Cas., uti est ap. Hierocl. p. 663. || 42. προσλαβὼν x; ἡ προσλαβὼν conj. Cor.
- P. 522, 12. ἀδελφίδου Ald. || 15. ἔμα || ὀνόματι μοσ, ἔμα ὀνόματι Cor. || 20. τα om. Cor.; ὄσπερ καὶ Mein. || 21. Αἰολίων [εἰσίν] conj. Groek. || 23. Μιλήτου πόλεως codd.; Μιλητοπόλεως Cor. || 30. τοίνυν || μέντοι μοσ. || 34. Ἀλ- καρνασσὸν codd., exc. Dhxz. || 35. ἡ μὲν τοίνυν Ald., Mein. || ἐλευθερία Eustath. ad II. ζ, 21, p. 628, 24; ἐλευθερία DFhx, ἐλευθερία μοσ. || 36. Ἀλκαρνασ- σίων CF. || 38. καὶ ἡ χώρα νῦν vel ἐν νῦν conj. Groek.; καὶ νῦν ἡ χώρα mavult Kr.; idque rec. Mein. || 39. φησὶσθαι οxz Tzsch., φησῖσθαι Ald. || 45. Ἀλκαρνασσὸν codd. || 46. Συναγία Kram., Συναγία CDx, σὺν ἀγία hιωζ, συναγίας (sic) F, Συναγία Tzsch. || 48. ἐπ- τίθειον codd.; em. Xyl. || 49. σχεῖν codd.; em. Cor. ex Herodot. 1, 175. || 50. Πήδασος μοσ; Πηδάσιον conj. Salmasius ad Steph. s. v. Πήδασα in editt. Berkel.
- P. 523, 1. ἡ δὲ νῦν editt. ante Kr. || 7. τὴν ἐχ. additum ex μοσ. || 12. υἱας Ἀχ. om. codd. || 13. καλλιπάρην post Χρυσήδα add. editt. ante Kr. || 23. Aut ejice τοῖς cum Cor., aut lege τὸ πρότερον cum Mein. || 31. οὖν || γοῦν mavult Mein. || ἐν || ἐστὶ codd.; em. Mein. || 32. λέγε- ται || λεγόμενος μοσ. || Κίλλεος C, Κίλλεος Dhzw, Κί- λλεος (sic) F, Κίλλεου μοσ; em. Cas. || 35. Κίλλεος F, Κίλλεος cett. codd. In sqq. quoque pro ai codd. e habent. || 37. Κολωνίος F. || 48. εἰς τὴν Ἀμ. Cxz.
- P. 524, 6. οὐδὲ || Malim οὐτε e conj. Kr. et Mein. || 15. εὐθὺς xz, Tzsch., Cor., Mein. || 17. ἀπὸ Ἀμ. δὲ μοσ; δὲ om. CF. || 25. Strabo scripserit σμίνθοι, uti est ap. alios, monente Casaubono; idque rec. Mein. || 27. οἱ Ὅττοι codd., exc. E. || Κορν. τινα τιμᾶσθαι. E. || 30. Μίμικτα || Μελιούντα codd.; em. Cor. || 32. γίνεσθαι bene μοσ Cor. Mein. || 35. μεῖς τις EF, μὲς τις Dmoz, μύ- σων τις h, μωσις C. || 41. δὲ [καὶ] Ἀστ. Cor. Mein. || 48. ἔρμος om. μοσ. || ὑποπλάω xz. || 49. Πλάκος || ὑπό- πλακος μοσ. || 51. Ἀνδρών DEi, sed in D correctum Ἀνδρών.
- P. 525, 22. χείμαρρος μοσ, χείμαρρος Cuzx. || 23. εἰς στόμα w, εἰς στόμα τι r. || 24. Ἀνδρα CDh. || Ἑρμίνου codd., exc. F. || 33. Ἐλαιοῦσαν || ἔχουσαν codd.; em. Palmer.; Ἐλαιοῦσαν Mein. || 35. νησίς || γῆ τις Cor. Sane vulgata corrupta est. An ἡ ἐν τῇ Τυρρηνίᾳ κίσπηρ (rumex)? || τοῦ ἐπίσου ὄγκου Cor. || 40. Ἐλατικὸν Ald. || 44. τοῦ || τῆς μοσ. || 47. Κάνη E. || 49. Κανίε CFhix. || 50. Ἀργι- νουσίων CDz. || 51. Αἶγα || Αἶγὰ D, Αἶγαν hox, Αἶγα Epit. Αἶγαν Mein. || 52. Αἶγαν Ez. || 53. Leg. videtur ἀγάν καὶ ἀργάν cum EF. Cor., Mein.; nec aliter in Strabone le- gisse videtur Stephanus s. v. Αἶγά. Nihilominus res du- bia. Αἶγαν ἀγα esse potest Ἐγαρὺν urbis prom.; nam Strabo de Cane et Ἐγα ita loquitur ut esse debeat pro montorium a quo non longe aberat urbs Αἶγά. Cf. Index nom. s. v. Cane.
- P. 526, 4. δὲ καὶ κατ' αὐτὸ τὸ Αἶγ. Ald. || Αἶγα DE; Αἶγ cett. codd.; Αἶγὰ Mein. || ἐλῆθη || καλῆσθαι codd.; || καλῆσθαι [δοκῇ] leg. susp. Mein. || 5. Verba ὅς Σ. glo- satoris esse videntur; ej. Mein. || 7. Ἐλαίος Cxz. || 8. οὐδαμῶς || μᾶς ἐλάσσης μοσ. || 10. καὶ δὲ || δὲ E. || 11. Ἀλάνου F, Ἀλαίου cett. codd.; em. Xyl. || 22. χώρα καὶ τῆς καὶ ruz. || 28. αἰν. τι τῆς Ald. || 42. οὐδ' || ὡς F; οὐτ' ἀληθῶς conj. Groek.; οὐτ' ὀρθῶς conj. Mein. οὐδ' deleri mavult Kr. || 47. Τήκνον codd., em. Xyl. || 50. τοῦ T. || τὸν Τήκνον CFwz, τοῦ Τήκνου Dhmoz, em. Xyl.
- P. 527, 1. Γέργηθα codd.; em. Cor. || 4. ἐπὶ || ἐπὶ codd., exc. oz. || 7. τῇ || τῇ codd.; em. Cor. || 13. Σιγρίαν Chimos, Σίγριαν Dw; Σίγριον EF. || 23. Μηθουναίον codd.; em. Kr. || 35. κλισίος τριηρικός ναυσι π. bene conj. Plehnus (Lesbiac. p. 18), coll. p. 560, 6; τρι- ηρσι καὶ ναυσὶ μοσ; τριηρικός καὶ ναύσταθμον ναυσι π. conj. Wesseling. ad Diodor. 13, 79. || 44. κένναν Cor. || 45. μαχατὴν Tzsch., Cor. || βασιλῆων codd., βα- σιλῆον ex O. Mülleri. conj. Bergk in poet. lyr. p. 57. || 146. καλαστὴν DFht Mein. || ἀπολιπόντα codd.; em. Müller. || μίαν || ἄνταν codd.; em. Müll. || κατέω || ἔχων μοσ; dein ἀποκίμων F, ἀποκίμων cett. codd.; em. Müller. || 49. τῶν μνημονευομένων? Mein. || 51. ἐκείνη post ἐνάμιλλον ponit x et Cor.
- P. 528, 1. τὰ θεοστασιαστικά ποιήματα τοῦ Ἀλκίου κατὰ τούτων Ald. || 5. Μελάνδρη F, Μεγαλαγύρη cett. codd.; em. Groek. alique. || 14. αὐτὴν || αὐτὴν Cor. || 17. υἱὸν υἱόν? Mein. || 18. Μάρκον || Μάρκον conj. Ryk. ad Ta. Ann. 4, 18; quod rec. Mein. || 27. Ἐρασος Mein.
- P. 529, 3. Ἀπολλώνησος μοσ, Ἀπολλώνησος Cx Epit. || Παροσλήνη Dhitzwz, Παροσλήνη o. || 8. αὐτὴ || DFh, ἐαυτὴ μοσ; ἐκτὴ? Mein. || 9. πόλις || πόλις F Vocem post αὐτῆς ponit Ald. et, praenitendo καὶ, μοσ, Kjienda vox. || 11. φυγόντες codd.; em. Cor. || 14. Ἀσπρόκνον F, Ἀσπρόκνον oz. || 15. Ἀσπορινῆ; oz. || 16. Περδικὰν CDhrxz. || 17. ἱμάσιον codd.; em. Tyrwh. || ἑμὸν || ἑμὸν codd.; em. Xyl. || 32. εὖ ναυετώσαν post Κιλ. add. editt. ante Kr. inde a Xyl. || 47. Ἡρακλῆος et Hom. editt. ante Kr. || 49. Ἥνοσι F. editt.
- P. 530, 2. ἐπὶ || ὑπὸ codd.; em. Cor. || 5. καὶ ante ὑπὸ om. C; τοῖς ὑπὸ Cor. || 17. ἐπὶ inseruit Mein.; κατὰ proposi- tum Kr. || 49. ἐν τῷ Φρυγίῳ codd.; em. Tyrwh.
- P. 531, 3. ἀνελθόντας Groek., ἐλθόντας codd., ἐλόντας Cor. Kr., Mein. || 8. τοῦτο ἐκμαρτυροῦσαι Dh. || 17. ἐκμαρ- τυροῦσαι codd.; em. Cor. || 21. Καύστηρηνοῖς CDEh; καὶ Καύστηρηνοῖς Fz Ald. || 31. Αἶγὰς Dh. || 40. Απαρ- τῶν codd.; exc. D. || 43. Leg. puto : κακίαν [o] εἰς Eht coll. lin. 58. || 44. Ἄδαι || Quaeritur an recte e habeat. Aliunde de Adis non constat. Cf. Index nom. || 46. Ἀρμ. || Hermatuntem Guarin. || 51. Ἡ Γρόνον typoth. errore excidit Μυρινάων. Ad hunc in marg. zo leguntur : Κυριακὸς δ' ἐγὼ αὐτὸς Μυρίνης καὶ Κύμης ἐς τὰ τοῦ αὐτοῦ Ἀπολλωνος ἱεροῦ ἐν τῷ ὑπερκειμένῳ λίθῳ τῆς πόλεως μεγίστοις καὶ κατὰ τὰ γράμματα παλαιῶς τότε ἐπὶ τῇραμα εἶδον.
- ἈΠΟΛΛΩΝΙ ΧΡΗΘΗΡΙΩΙ.
ΦΙΛΕΤΑΙΡΟΣ ἈΤΤΑΛΟΥ.
- P. 532, 32. τεταῖσθαι [δοκῇ]? Mein. in Vindic. p. 215. || οὐδ' ἐν ἀμν. codd., exc. Fh.

- P. 533, 4. *Τιανός C*, *Τιανός x*, *Τιανός μοx*. || 10. *διέμενε CDxz Cor.* || 16. *ἐκκαυλῶν omz Ald.* || 19 δ' μεθ' *μοx*. || 31. *πρώτος* οὗτος *πρώτος* edit. ante Kr. || 34. *ἐτελεύτησε μοx*. || 39. *δὲ καὶ οὗτος Ald.* || 42. *τὴν γῆν τὴν Epit.* || 48. *δὲ add. ex x; τα habent μοx*. || 48. *τετταραx.* τριάντα? || 49. *τῷ υἱῷ Ald.*
- P. 534, 3. *Ἀνίγυλιν Epit.* || *Καινῶν* ἐκείνων *CDhimorwz*, ἐκείνων *F*, *καινῶν Epit.*; em. *Tzsch.* || 5. *δὲ καὶ τὴν ἀρχὴν codd.*, exc. *Fz.* || 15 sqq. Sic hunc locum e *Casaub.* conj. *dederunt Tzsch.*, *Cor.*, *Kr.*, *suppletis* iis quæ uncis includuntur, et ejecta *lin.* 17 voce *δν*. *Meinek*ius vero scripsit: *Μηνοδότου υἱὸς καὶ Ἀδοβογιαννίδος τοῦ τετταραxιώτ* τ. *Γ.* γένους, ἦν καὶ παλλακίσσαι etc., quod sane prestare videtur. || 16. *Ἀδοβογιαννός* Ἀδοβογιαν δς τοῦ codd. || 19. *τῶν ἐπιτηδείων προσποιουμένων μοx Tzsch.* || 22. *ἀπὸ add. e conj. Casaub.* || 23. *ἄλλων τε [χωρίων] καὶ conj. Grot.* || 24. *Ἀυσάνδρον codd.*; em. *Cas.* || 28. *ἦτις* εἰ τις *Tzsch.* || *ἐκικρατῆ Cor.* || 46. *Ἀδλιτῶν E Cor.*, *Ἀδλιτῶν cett. codd.*; e *Kiepert*i conj. em. *Kr.*
- P. 535, 1. *Ἐξέρων conj. Palm.* || 3. *Μακεδόνες* Μαίονες conj. *Cas.* || 7. *Ποτ φῆγμα* *Meinek*ius posuit verba ὡς εἴρηται quæ in codd. leguntur *lin.* 14. || 11. *δ' ἐκ* δὲ καὶ codd., exc. *E*; ἀπὸ habet *x* et *Eustath.* ad *II. β.* 886 p. 366, 19 R., quod rec. *Cor.* || 14. *καὶ τὰ Eix*, κατὰ *CFw*, κατὰ τὰ *Dhmox*. Verba ὡς εἴρηται post θαλάττης transponi volunt *Cor.* et *Grosk.*, quorum hic pro ὡς legit ἤ. *Aliter Meinek*ius. V. not. ad *lin.* 7. || 7. *τῆς* ante θαλάττης em. *E*. || 16. *Κύρου* κόρου codd.; *Καῖκου conj. Cor.*; *Κύρου em. Tzsch.*, coll. p. 538, 6, ubi memoratur Κύρου παῖδον, quod a Cyro rege nomen habeat. *Nihilominus suspicor Cyri campem a fluvio dici eodem modo quo vocantur campi Caystri Hermique. Apud Plinium* 5, 31, § 119 in *Hermum* influere dicitur *Cryos* (*Cyros* var. lect.), quem in hodierno *Nis* vel *Nysaphi* agnoscit *Chisbullus*; hic vero in iis ipsis locis fuit, quibus Cyri campus sec. *Strabonem* assignandus est. || 18. *λίμνη inseruit Cor.* || 22. *καλάθους* καθόλου *rw*, *πιθήκους mz Ald. Cas.*; *πιθήκους conj. Lobeck* in *Aglaoph.* p. 226; *καλάθους alii quidam conj.* || 27. *Παλαιμῆνος Dhrw Ald.*, *Πυλαμῆνος CEFxz Cas.*, *Pylemon Gznrin.*; ex *II. β.* 865 em. *Cor.* || 28. *ὑπὸ* ἀπὸ *CDhx*; *Τρώλου x*. || 30. *Ἰθης* sic recte *Emox*; *Ἰλῆς CDFhtrwz Cor.* || 31. *Ἰλῆς CDThtrwz*. || 33. *Ἰλῆς h* (ex correct.) *orx Cor.* || 35. *καὶ οὗτος γὰρ Ald.* || 36. *οὐτως* τούτω *Cor.* *Possis etiam τῷ, quod E præbet et rec. Mein.* || 39. *Ἰλῆς horx Cor.* || 41. *Πιθηκούσας codd.*, exc. *Fh Epit.* et *Eustath.* ad *II. β.* 783, p. 346, 39 R. || 47. *Πιθηκούσας z*. || 43. *φασὶν CDFhmoxz Ald.*; em. *Cas.* || 51. *μάν ται θ'* *μαντεύθ' CDFh*, *μάν τοῦ θ'* *ι*, *μάν καθεῖ*, *misso* ὑπὲρ, *μοx*, *μαντεύθ' rw*, *μαντεύθ' Ald.* || 52. *κῦμ' αἰετρίκας Dhmox*, *κῦμ' αἰετρίκας (sic) F*, *κῦμ' αἰετρίκας Ch*, *κῦμα αἰετρίκας rw*, *κῦμ' αἰετρίκας Ald.* || *δχθε CF*, *δχθεσι καὶ λίαν rw*; *δχθαι om. μοx*; *δχθαι Ald.* || 53. *τ'* *δ' codd.* || *λαχνήντα codd.*
- P. 536, 5. *κεράεις Tzsch. Cor.* || 6. *ἐκατοντακάρονον conj. Hermann* et *Bœckh.* coll. *Julian.* Ep. 24 et *Pindar.*; idque rec. *Mein.*; *κεντηκοντακάρονον Bergk.* metri causa. || 6. *Ζεῦ rw*; *κάτερ Frw*. || 7. *ἐν* εἰν *Bœckh.* || 8. *Ἀράμους codd.*, *Eustath.* ad *II. β.* 782 p. 346, 41 R.; em. *Cas.* || 47. *τὰς παρ' αὐτοῦ πόλεις codd.*; em. *Xyl.*
- P. 537, 28. *Κατανίας codd.*; em. *Xyl.* || 41. *συνήπται codd.*, exc. *E*. || 42. *Μεσωγίς* μεσόγαιος *F Ald.*, *μεσόγειος cett. codd.*; em. *Palmer.* || 51. *οὐδ'* οὐδ' *x Mein.*, οὐδ' *Cor.* || 52. *ἀναγκαῖον* ἀρα κενὴ codd., exc. *F*, qui habet *ἀναγκαῖον κενὴ* sed ita ut *κενὴ expunctum* sit; ὡς ἀρα γε νῦν conj. *Cor.* ex *Guarino*, in quo: *ut nunc loca meliantur*. || 53. *περιγραπτέον Dhi.*
- P. 538, 2. *μεσογειώτιδος CDEfhiz*, *μεσογειώτιδος or*, *με-*

σογειώτιδος Ald.; em. *Cas.* || 3. *Κυδανὸν E*, *Eustath.* ad *II. β.* 460 p. 254, 24 et ad *Dion.* 837. || 5. *ἐκονομασάντων* [ἀπὸ τῆς Ὑγκανίας], καὶ conj. *Grosk.* || 6. *8 ejiciendum, nisi oī legere velis.* || 7. *Leg. Πάληγον cum EF Mein.* || 8. *Ταβινὸν oz.* || *ἐχοντας Dh*, *ἐχον τὰς cett. codd.*, *præter i*, qui *ἐχοντα πολ.*, quod rec. *Cor. Mein.*, recte. || 11 *ὑπερβαλλούσι leg. cum x Cor. Mein.*; *ὑπερβαλλούσας E*. || *Μεσोगίδα codd.*, exc. *CF*. || 12. *κατὰ τὸ τοῦ Dhi*, κατὰ τὰ τοῦ *oz Cor. Mein.*, ut ipse quoque *malim*; κατὰ τὸ *om. x*, τὸ *om. CF Ald.*, τοῦ *om. E* || 13. *Κυβεραιτίδος μοxw*, *Κικυρατίδος F*. || *Καβαλλίδος codd.*, exc. *oz.* || 14. *δ' om. x Tzsch.*, *Cor.*, *Kr.*, *Mein.* Quo ejecto, stat verborum ratio grammatica, at claudicant geographica. Primum offendunt verba τὴν *Μεσωγίδα* τὴν μεταξὺ *Καρῶν* τε καὶ τῆς *Νυσσίδος*; nam *Cares* esse a borea *Mesogidis* auctor non dixerat. Deinde secundum verba ἦτις ἐστὶ χώρα etc. *Nysais* trans *Mæandrum* sita fuisset, quum tamen vel ex ipso *Strabone* constet *Nysam urbem* a borea *fluvii* fuisse. Quod si urbis ager fortassis etiam ultra *Mæandrum* pertinuit, vix tamen eum per totam *Cariam* usque ad *Cibyratidem* et *Cabalidem* pertinuisse credideris. Quæ quum ita sint, istud δὲ, quod ejiciunt editores, servandum esse puto, antecedentia autem graviore mendo affecta ita refingi velim: Ὑπερβαλλοῦσι δὲ τὴν *Μεσωγίδα* τὴν μεταξὺ *Καρῶν* τε καὶ [*Αυδῶν*] ἢ *Νυσσίδος* ἐστὶ χώρα, εἴτα τὰ τοῦ *Μαϊάνδρου* πέραν etc. || 14. *Μεσोगίδα CDEhiz*, *μεσογία μοx Ald.* || Ἰσὰ πόλιν *Mein.* || 20. *ἕν'* ἐν' *Cor.* || 22. *δρυφράκτωμα* edit. ante Kr. || 31. *ἐπισιν F*, *ἐπισιν cett. codd.*, exc. *C* qui *ἐπισαν*. || 36. *εἰτ'* [ἐπὶ] πάντων *Cor.* *probabiliter*; τῶν add. *Cor.*; *πεπαιρωμένων* *καπληρωμένων CDFh*, sed in *D* correctum *παπρη*. et in *h* litera *λ* postea addita; *πεπαιρωμένων xz*, *πεπαιρωμένων m.* || τούτω *om. Epitt.*; τούτω *μοx Cor.*; τούτω [*πασόντων*] conj. *Grosk.*; nisi delenda τούτω vox, post *ἱερὸν* ponenda videtur *Kramero*. || 39. *τούτου* οὕτω *Dhi Cor.* || 42 et 47. Ἰερὰν πόλιν *F Mein.* || 44. *τοῖς Fxz*; *ταῖς cett. codd.* || 48. τὰ μὲν οὖν περὶ *E Mein.* || 51. *Κίθωρα F*; *Σίνθη Ald.*; *Καβαλαῖς codd.*, exc. *Dh* qui *Καβαλλαῖς*.

P. 539, 9. *Καβαλαῖς z*, *Καβαλλαῖς cett. codd.*, || 10. *Τερμησίων* sic *Cor.*; *Τερμησίους CDFhmoxz*, *Τελμῆσσιους rw*, *Τελμισσίους E*. || 11. *Τελμῆσσις CDFhx*, *Τελμῆσσις rw*, *Τελμισσίς E*. || 12. *Πισάνδρον F*, *Ἰσάνδρον Tzsch. Cor.* || αὐτοῦ ex *μοx* addidit *Cor.* || 14. *δὲ καὶ τοῖς δ' ἐκάστοις CDFhtrw*, *δ' ἐκάστοις τοῖς x*, *δ' ἐκαστα τοῖς E*, *δὲ τοῖς μοx*; em. *Cor.* || 19 *Πισ. F*; *Ἰσ. Tzsch. Cor.* || 21. *Τερμησός C*, *Τερμισσός F*, *Τελμισσός E*. || 24. *Καβαλλίδα codd.* || 25. *οἰκησάντων DFhorz*; *ἀνοικισάντων* vel *ἐποικισάντων leg. suspicatur Kr.* || 28. *Μυλιάδος codd.*; em. *Tzsch.* || 30. *Βουδώνων codd.*, *præter C* in quo *Βουδώνων*; em. *Tzsch.* || *Οἰνοάδρου codd.*, *præter w* qui *Οἰνοάδρου*; em. *Tzsch.* || 36. τὴν *Βάρβουραν Dh*, nisi quod in *h* super prius *ρ* posita est litera *λ*. || 40. « νῦν ante δὲ add. i, ταύτης edit., atque deesse aliquid apparet. Creniderim tamen potius scriptum fuisse: Τῆς *Αυδῶν* δὲ. Verba οὐδ'... *Αυδία om. μοx.* » *ΚΑΛΕΜΕΝ.* || 42. *Μυλία DE*, *Μιλία oz.* || *Τερμησὸν E*, *Τελμησὸν Dh*, *Τερμισσὸν F*, *Τερμισσὸν z*. || 44. *Εἰσινδα CDFhorz*, quorum in ultimis *Ἰσινδα* supra scriptum; *Πισινδα E*, ut ap. *Ptolem.* 5, 5, 6. || *Σαγαλασσὸν oz.*

P. 540, 3. *Παμφύλιοι codd.*, exc. *DF*. || 8. *τρισχ.* *χυλίων μοx*. || *διὰ* καὶ *διὰ* edit. ante Kr. inde a *Cas.* || 10. γοῦν *Cor.* || 16. *ὀρῶν codd.*; em. *Grosk.* || 21. καὶ *Χίον* καὶ *Σάμον conj. Kr.*

P. 541, 3. *Κυδρίλος F*, *Κοδρύλος* vel *Κοδρίλος conj. Cor.* *Sec. Pausaniam Κυνάρητος Μυντην* candidit. || 5. *Ἀπτην μοx*; *Ἀκτὴν conj. Palmer.* (*Execec.* in *auct.* gr. p. 343). || *Ἀνδρόμων CFxz*. || 7. *Φυλώτας F Mein.* || 11.

- Ἀποικος Ποίκης *F*, Πόικης *x*, Ποίκης cett. codd.; hæc et sqq. em. Tzsch. || Δάμαθος codd. || Γέρης] γάρ ἦν codd. || 15. ἐπαγαγόμενος Mein. || Τημερίων codd. || 16. Πατρολῆς μοσζ Guarin. (cf. Etym. M. s. v.) || 24. Καὶ πόλιν etc. usque ad βοῶν om. μοσζ. Post βοῶν excidisse Σμυρναῖος κατέκταν probabillis est sententia Corayi. || 29. Σισυρδῆται *CFs*. || 82. πόλιος codices, quod servavit Mein. pro ἐν scribens ἐν. || 33. Δεπρὴς *C*, Δέπρης cett. codd. || 34. Πηρών *Cos* Cor. Mein.; fort. non temere. || 36. Πηρώνος *C* Cor. Mein. || 37. περὶ] παρὰ μοζ. || 40. καλούμενην [κρήνην] Ὑπελ. suspic. Cas. || 41. νύν] ποτε *F*; unde fort. τότε scribendum esse putat Kr.; τότε scr. Mein. || 42. Δεπρίης codd. || 48. ἐπανιόντας Cor. || 49. sqq. Verba καθάπερ καὶ M... Αἰολίδα ex margine recepta esse cum Kramerio et Meinekio censuimus. || 51. αἰπὺ] ἐπὶ *F*; τε om. editi. inde ab Hoppero; ἡμεῖς δὲ τότε scr. Mein. || Πύλον codd. Mein.; Πύλου Bergk. Poet. lyr. p. 316, Kr. || 53. ἐρατὴν] ἀρα τὴν codd.; em. Wyttenbach.
- P. 542, 1. δ' Ἀστέντος] διαστέντος *CFos*, δὲ Ἀστέντος *s*, δ' ἀναστάντες *x*, δ' Ἀστέντος editi. ante Kr., δ' Ἀλξέντος conj. Tzsch.; certe Ἄλξ fluvius ad Colophonem erat sec. Pausan. 7, 5, 5. 8, 28, 2; Tzetz. ad Lyc. 888, *Halesus* sec. Plin. 5, 29, 31, 116; Liv. 37, 36; codd. scripturam nihil curans Bergk. scripsit δὲ κρυέντος; idem proposuit δὲ στεδῆντος. Meinekius nihil tentavit. || 2. Σμύρνην Mein.; εἰδομεν codd.; em. Clavier. (*Hist. des premiers temps* etc. 2, p. 80.) || 5. ἐφ'] ἀρ' codd.; em. Cor. || πρώτων *C*. || 26. καλαῖα *Cmo*. || 32. ἀποίκων codd., exc. *x*. || 33. συνόρισται] τετελιχίσται Ald. || 42. τινα] Τήνιοι conj. Kænus ad Gregor. Corinth. p. 492.
- P. 543, 2. συντάξας, [καὶ Κάδμος], καδ' ἡμᾶς conj. Cor. || 10. καὶ inclusit Cor. || τὰ om. codd.; exc. *E*. || 12. Λατομηκὸς *F*, Λατομικὸς *s*, Λατομικὸς codd. cett.; em. Xyl. || 16 et 17. Φθιρῶν codd., exc. *E*. || 21. ἐν ὅνι bene conj. Grosk., idque rec. Mein. || 31. πενήτη]. Vereor ne corruptius sit numerus. || 38. Χαρόντιον Cor. || 43. καὶ [ῆ] Μυκάλη editi. ante Kr. || 45. Στραγγιλίου *Bmoz* et correct. *x*; Στρογγυλίου *s*. || 47. Φιλωτᾶς *F* Mein. || 51. δικάσασθαι codd.; δικάζσασθαι em. Schneidewin. in Delect. poet. elegg.; δικάζσασθαι Suidas s. v. Βίαντος et Diog. L. 1, 5, 3. || κρίσσαν codd., quod servavit Meib.; κρίσσαν ex Hopperi conj. Tzsch., Cor., Kr. ||
- P. 544, 2. Καρσίας *F*, Κορασσίας Tzsch. Cor. || Μελανθίδους codd.; Μελαντίους *e* Vossii conj. em. Tzsch.; ceterum legi velim Μελαντίους. || 6. Μεσογίς *E*. || 29. ἑτακοσίων] *trecentorum* Guarin. || 30. Ἀνθεμὶς Tzsch. Cor. ex Eustath. ad Dion. 533; aliis vocatur Ἀνθεμοῦσα, quod hoc quoque loco reponendum fuerit. || Μελάμφυλος codd.; em. Mein. || 32. ἀποικίσαντος *F*, ἀποικίσαντος cett. codd. || 33. πῶς inclusit Cor. || 38. Verba οἶον Χίου *x*. Α. *x*. Κῶ ejecit Meib.; post v. νήσων lin. 36 transponi vult Kr. || 43. Περὶ μὲν [οὖν] Mein. || 47. Verba καθάπερ *x*. M. *E*ρη ejecit Mein.
- P. 545, 7. κρήνη ante ληφθέντα add. Ald.; quod ortum ex varia lectione κρατηθέντα. || 37. λεγομένην δ' Ὀμήρου διὰ τὴν ἔντιαν Cor. || 40. κλειώ] καὶω cod. l.; κλειώ Xyl.; κλειώ Mein. || 44. ἀριστὰ *CFs*, ἀριστὰ *w* *Ald.*, ἀριστῶν μοζ, Eustath. ad II β, 730.
- P. 546, 4. Δράκονον Steph. Byz. s. v. || 19. Πύγαλλα *Csz.* || 21. πυγαλλίας *Cosz*, πυγαλλίας cett. codd.; πυγαλλίας *e* Schneideri conj. Cor. et Kr.; πυγαλλίας Mein. || 40. σχολιά σκόπ' ἔργα *F*, σχολιά ἔργα cett. codd., nisi quod margo *v* habet Σκόπα; em. Tyrwh. || 44. τότε δὲ καὶ] τό τε μοζ Cor. || 51. Κροίσαν [χρόνον] οὕτως Cor.
- P. 547, 8. πρῶτον *F* et Epit. Parisina. || 9. ἄλλον codd.; em. Xyl. || 16. ἐπιτίμειον codd., exc. *F*. || 23. τε om. *Cms* Cor. || 30. Δεινοκράτους *w* et margo *o*, ex conjectura haud dubie; quam rec. Cor. Mein. Fieri tamen potest ut ipse Strabo erraverit. || 33. ποιήσαντα codd. exc. *F*. || 37. δὲ quod est ante δὲ, asteriscis inclusit Cor. || 40. κρήνη] « κρήνη *F*; κρήνη quod exhibent codd. rell., quid significare possit h. l., parum liquet; præterea turbata totius loci structura suspectam reddit illam scripturam: plane e contrario est quam exhibet *F*. Nihilominus cum nullum aliud opus simile e cera factum apud scriptores veleres, quod adiam, commemoretur, recipere eam non ausus sum. » KRAMER. κρήνη rec. Meinekius, qui: « Non videtur tamen ceræ usus antiquis artificibus prorsus incognitus fuisse: docent hoc quæ apud veleres de cerea imagine Protestilii ferebantur (Hygin. fab. 104), quæ temere et sine exemplo fingi non potuerunt. » Parum his ponderis inest. Nisi fuit κρήνη [ἐν ῆ] Πανελόπη etc., adeo ut ad fontem positæ essent Penelopes et Eurycleæ imagines: suspicor Thrasionem juxta *vetulam nutricem* Eurycleam collocasse Penelopen uxorem *favunculam*, et pro κρήνη legendum esse κρήνη vel fort. κούρη vel κουριδία. || Πανελόπη *F*, Πανελοπία Ald., Πανελόπεια editi. ante Kr. inde a Xyl. Post Πην. Corayus addidit τε *e* conj. Tyrwh.; idem ἡ, quod est ante Εὐρ., inclusit. || 42. Μεγαθύζους *F*, Μεγαλοθύζους *C*, Μεγαλοθύζους cett. codd. || 46. καὶ πρ.] [ῆ] καὶ πρότερον conj. Cor., [ὥς] καὶ πρ. conj. Kr. || 51. πλησιάζαντας τοῦτε codd., exc. *CF*. || 53. ἐπὶ] ὅπρ *ms*.
- P. 548, 6. προχώσας *Bmo*, προχώσας cett. codd. Mein. || 21. μηδεὶς ἡμῶν μοζ; pro μηδεὶς ap. Diog. Laert. 9, 1, 2 legitur μηδὲ εἰς, quod in Strabonem intulit Mein. || 25. τῶν δὲ νεωτέρων [Ἀρταμίδωρος καὶ] Ἀλέξανδρος conj. Cor., quod probant Grosk. et Mein., non item Kramerus. || 29. ποιήματα codd., exc. *F*. || 31. Σαληνούσια *xs*. || 39. πόλις [αὐτῶ] ἐν τῇ ἱερῇ Cor. || 42. Γαλήσιον *CF*. || 44. ἦν πότις] ἦν τὸ *F*. « Ceterum viguisse hoc oraculum Strabonis ipsius ætate liquet ex Taciti Ann. 2, 54. » KRAM. Itaque ἔστι παλαιὸν scr. Mein. incerta conjectura. || 45. Ἀνυλόχου codd.; em. Xyl. || 52. ὅσους ἐρινεὺς δλύνθους] sic Tzsch., Cor., Kr., Mein.; ἐρινεὺς ὅσους (ὅσους Epit.) δλύνθους codd.
- P. 549, 2. ἐπαλθέμεν codd.; em. Spohn. (de extr. part. Odysseæ p. 72). || οὐκ ἐδύνατο *CF* Epit., οὐκ ἐδύνατο *xs*, οὐκ ἂν δύναιο μοζ, em. Mein. ad Euphor. p. 103. || 4. An Κάλχαντα νέρος? Mein. || 9. τὸν ante ἐρινεὺς habent *xs*, om. cett. codd. || 10. καὶ om. Cor. || 40. Μύνησσην *CF*, et sic *F* in sqq. || 46. Ἀρμένησσην *F*. || 53. ἀποικίη Mein.
- P. 550, 3. Ἑκαταῖος] Σκυθῖνος conj. Hecker. in Philol. t. 5, p. 429. || 5. Γεραΐδαι *x*, Χερραΐδαι editi. ante Kr. Legendem vero fuerit Γεραΐδαι. || 6. καὶ additum *e* conj. Siebelisii (Hellenica p. 41). || 11. Ἀπόκρημνος ubique Cor., quod plerique codd. habent p. 551, 28. || 13. ἐντὸς] ἐκτὸς *E*. || 15. ὑπὸ] ἐπὶ codd.; em. Cor. || 20. εἰςιν ante at Ἐρ. add. *F*. || 24. Ἐραὶ] Γέρραι μοζ, γ' Ἐραὶ Tzsch. qui ita in codicibus legi falso tradidit; Γέρραι Casaub., quod etiamsi Strabonem non scripsisse codices meliores probant, tamen hanc quoque formam æolicam obtinuisse censeo. Cf. not. ad Scyl. in Geogr. min. T. 1, p. 71, ubi quæ de varia lectione Straboniana dixi, Tzschuckium secutus, ex hisce corrigenda sunt. || Τήλων *F*, Τήων cett. codd. || 25. Κασσαντῆς *F*. || 41. Ἀλόνησος *F*. || 42. Ἀργεον *CF*, Ἀργῖνον ap. Thucyd. 8, 34. || 46. Κυδάλια Mein. *e* Stephano. || 52. Ἡρόφιλος codd.; em. Tzsch.
- P. 551, 2. ἔχει [ὁμῶνυμον καὶ] εὐλίμενον conj. Grosk. || 7. « Λαῖος *C*; jure suspectum est Cas. hoc nomen; Ἐλαῖος scripsit Cor., mutatione facili sane, sed parum certa; Λάιος sive Λαινός (sic) conj. Grosk. parum feliciter, quamquam illa hujus oræ pars vocatur hodie Διό. » KRAMER. Fort. fuit αἶτα Διός, nisi potius in Λαιός lalet Ἀλαιός, sicut Ἀλαιός locus erat oræ Argolicæ. || 12.

Ἀριουσία] Cf. Stephanus : Ἀρουσία, χώρα τῶν Ψύρων καὶ Χίου, τραχὺ καὶ ἀλμυρὸς, ὅσον σταδίων τριάκοντα, ὅλον ἄριστον ἔχουσα καλούμενον Ἀρσηνόν, οὐ μύμηται Στράβων 15. « Hinc viri docti, cum Arsyetiam aliunde cognitam non haberent, apud Stephanum Ἀρουσία ex Ἀριουσία corruptum esse suspicati sunt, non facturi, opinor, si Arsyenon vinum simul cum Ariusio commemorari scivissent a Galeno ed. Kuhn. tom. 6, p. 276. 335. 806; tom. 10, p. 483; tom. 11, p. 87; tom. 12, p. 517. Ex horum locorum comparatione hoc certe intelligitur rectissime apud Stephanum legi Ἀρουσία, qui cum ad Strabonis fidem provocet, aut apud hunc Ἀρουσία scriptum repperit pro eo quod nunc legitur Ἀριουσία, aut Ariusii et Arsyeni agri memoriam conjunxerat epitomatoris culpa obliteratam. Diversos enim, quamquam sine dubio contiguos, fuisse agros e Galeno intelligitur, ut qui aliam vim Ariusio, aliam Arsyeno vino tribuat. » MEINEKIO ad Steph. Byz. p. 126. || 13. τριάκοντα sic e Stephano Kram.; τριακοσίων codd. || 20. μέγα μετὰ codd., nisi quod μὲν ἐν μοσζ, κατὰ ἐν ω; vox om. in E; em. Mein. || 27. ἐξ Leg. ἐξ cum Mein. || 28. Ἀποκρήμνον codd., exc. F. || 29. ὅπου δ Cx, οὐ μοσζ, φ Ald., ἐν φ editi ante Kr. inde a Cas. || 42. ἐν τῷ πεδίῳ μοζ Cor. || 47. ἀντικατοῦνται μοσζ Ald. Cor. || 53. στρογγύνης E, στρογγύτης F, στρογγύτης Mein.

P. 552, 1. παρασκευῶν codd.; em. Cor. || 18. στρατεία codd.; em. Cor. || 38. Παιτίου codd.; em. Xyl. || 43. Δαρίτανον σπ, Δαμοίταν ι. || 44. στίχου codd., exc. F. || 49. Δελφῶν Αἰολίων? Mein. || 50-54. Verba περὶ ὧν... παρθένος ἀδμῆς fortasse e margine addita esse suspicatur Mein. || 52. κολωνοῦς Κορωνίς? Mein.

P. 553, 2. ἱερᾶσθαι codd., exc. D^h. Fort. leg. ἱερῶσθαι. Cf. infra lin. 41. || 9. μεγάλαι δ' ὑπακοίραι Cor. || 12. εὐτυχῆσαντας F, εὐτυχῆσαντος cett. codd. || 13. τῷ δ' ἐξῆς ἐστὶ τοῦς Μιλησίου; « τὸ δ' ἐξῆς ἐστὶ D (sed i. sec. m. in si mutatum) h: eamque scripturam a Corae ad Interpr. Gall. commendatam Groskurdus secutus est; similiter Guarinus haec verba reddit per postea, Xylander per deinceps. Nec dubium esse potest totam huius loci rationem et connexionem consideranti, quin certa illa anni definitio parum sit probabilis. Haud magis tamen in altera scriptura placet particula ἐστὶ. Jam vero cum pro Μιλησίου scribendum esse Ἐφεσίου post Corayum (v. not. ad Interpr. Gall.) Groskurdus et ex ipso huius loci connexu et ex Athenaeo (12, p. 525) idem de Ephesii referente ostenderit, nescio an lateant in particula illa syllabarum ἔφε vestigia, ita ut legendum sit τὸ δ' ἐξῆς Ἐφεσίου. Qua in re admonere iuvabit proxima quoque multis laborare mendis, ita ut suspicari liceat maiorem h. l. contraxisse corruptelam ἀρχέτυπον, e quo manaverint codd. nostri. » KRAEMER, cuius conjecturam rec. Mein., et nos quoque secuti sumus. || 18. θάσων F, sed alterum s pr. m. inter versus additum; θάσων μοζ Ald.; θάσων x; τὰ θασίων e Tyrwh. conj. Tzsch. et Cor.; θάσων μὲν Bergk.; κλαίειν θαλασσῶν Heraclid. Pont. Polit. 22 (Fr. Hist. t. 2, p. 218). || οὐ] οὐ Tzsch., Cor., Heraclid. Pont. Quid verum fuerit, difficile dictu. || 26. καθιστάς Mein. || 27. Σίμων] infra Σίμος, quod hoc quoque loco posuerunt Tzsch. et Mein. || 31. ὑπὸ [τῷ] κιν. Cor. Mein. || 36. Σίμος DF. || 37. ἔξω] « Fort. ἐξῆς, propter sensus ambiguitatem. » Mein. || 38. ἐπὶ ἐπὶ codd.; em. Mein. || 43. γὰρ ἐν γὰρ codd.; em. Kr. || 41. ἱερῶμενον] ἱερῶμένην CDMos, ἱερῶμενος s; ἱερῶμενον Fh Cor. Mein., recte. Cf. St. Thea. s. v. ἱερῶ. Similiter supra lin. 2, ubi meliores codices ἱερᾶσθαι praebent, fort. ἱερῶσθαι, non vero ἱερᾶσθαι reponendum est. || 49. περὶ] παρὰ codd.; em. Kr. || 53. καὶ om. Cor. || 54. γὰρ codd.; τὰ Cor.; 55 Mein. || 53. ἔτος [δὲ] φω. Cor.

P. 554, 5. Μουσίων e Xyl. conj. editi. praeter Meinekium. || 6. καὶ om. μοσζ, recte. || 20. τε additum e conj. Cas. || 22. Δαρισαίου codd., nisi quod Δαρισαίου pr. m. in D. Ceterum leg. potius videtur Δαρισίον, ut erat supra p. 440 ed. Cas.; Δαρίσιος dicitur in numo ap. Eckhel. D. N. 1, 3, p. 124. || Δομητίου ω, Δομητίου Tzsch., Cor. || 28. Τραλλίων om. codd., exc. EF. || 38. ἀραι [πρόσκεινται], ὧν conj. Grosk. || 45. Κόρης] Ἡ-ρης, sed m. s. Ἡρας, D; Ἡρας codd. cett., nisi quod in C sec. m. Κόρης || 47. Vel καὶ vel δὲ delendum esse monet Cor.; καὶ ej. Mein. || 52. ἐγκαλοῦντας] ἐγκαλοῦν-τας vel ἐμκαλοῦντας vel ἀγγέλλοντες conj. Cor.; ἐπικαλοῦντας conj. Kr., idque rec. Mein. || 54. μένοντες codd.; em. Tzsch.

P. 555, 7. τοσοῦτων] Aut τοιοῦτων ex πζ recipiendum, aut νοσοῦντων legendum e conj. Corayi, quam probat Kr., et rec. Mein. || 9. ἐκατηλιμμένοι Cor., ὑκατηλιμμένοι Tzsch.; λίπ' ἀνηλιμμένοι e conj. Mein. || 12. τριάκοντα Legendum puto ἐκατὸν τριάκοντα. || 13. Τμῶλον τὸ ὄρος καλ.] « Tmolium montem ab hoc loco prorsus alienum esse neminem fugit qui meminerit, quae de ejus situ Strabo in superioribus tradidit; inde Xylander jam hoc nomen in interpretatione sua praetermisit. Neque tamen ita sanatur difficillimus hic locus, cum non magis congruant cum situ locorum quae sequuntur ἐπὶ τὰ πρὸς τὸν νότον μέρη. Sed nemo scribere audebit πρὸς τὴν ἀρκίον αὐτὸν Κεύστηρον, quae in mentem venerunt Palmerio; nec felicior est tertia ejus conjectura πρὸς Ἰτανατικὸν μέρη. Magis aridum quae proposuit Groskurdus : ὑπερ-βάσι τὴν Μεσσηγίδα ἐπὶ τὰ πρὸς τὸν νότον μέρη Τμῶλον τοῦ ὄρους. » KRAEMER. Justo audacior haec emendatio esse videtur Meinekio, qui ante Τμῶλον excidisse arbitrat κατὰ, verba autem τὰ πρὸς τὸν νότον μέρη ad remotius istud Τμῶλον referenda esse dicit. Tam obscure et ambigue Strabonem locutum esse vix crediderim. Quemadmodum Tmoli mentio h. l. longe petita videtur, sic jure desideramus mentionem Caystri, cui Asii istud pratum adiacebat. Quare nescio an hunc in modum locus refigendus sit : ὑπερβάσιν ὅλον τὸ ὄρος τῆς Μεσσηγίδος ἐπὶ [Καύστρου] τὰ πρὸς νότον μέρη καλεῖται τόπος κτλ. Fortasse verba τῆς Μεσσηγίδος omittenda erant, a deo ut τὴν Μεσσηγίδα, quae codd. habent, glossa sint ad verbum τὸ ὄρος; similiter infra lin. 30. Mesogidem indicat verbis ἐν τῷ ὄρει. Ceterum in E legitur Τμῶλον τὸ ὄρος καὶ τὴν Μεσσηγίδα, et deinde πρὸς νότον, unde apud Strabonem cum Meinekio reponendum πρὸς νότον, misso articulo. || 19. Ἀσίω Mein.; Ἀσίω codd. || 22. δὲ καὶ τρεῖς i Cor. || 24. τὰς] τρεῖς Cor. || 28. Βριούλα] Βριούλα codd.; em. Tzsch.; vocem om. E. || 30. Ἀρώματα CDF (sed in D est o supra ω), Ἀρώματα Ehimoz Ald.; em. Cor., coll. Steph. Byz. Μεσσηγίς et Ἀρώμα (ubi perperam Meinekio ex Berkelii conj. scripti est ὀνός δ' Ἀρωματῶς, dum a. voce Μεσσηγίς recte dedit Ἀρωματῶς). || 30. Verba συστέλλοντες τὸ ῥῶ (ῥο Eμοσζ; τὸ o Tzsch. Cor.; τὸ ω conj. Kr.) γράμμα glossam esse recte censet Kr.; ej. Mein. || 31. ὀνός σαρωμενός CDFhsw, ὀνός σαρωμενός i, ὀνός Ἀρωμενός μοσζ; ὀνός δ' Ἀρωμενός codd. ap. Steph. li. II. || 45. περιόδας DF. || 48. « τῆς παραλίας qui ferri possit non video : nam etiamsi Cariae litus intelligatur, id quod volumus interpretes, non liquet cur adjecta sint verba πρὸς θαλάττης, multoque minus quid significari possint ἐν δὲ τῇ μεσσηγίᾳ κτλ. Omnia vero sunt plana, si scribitur Καρία pro παραλία, quod ex superioribus videtur huc male translatum. » KRAEMER, cuius conjecturam rec. Meinekio. Legendum potius est ἀρχὴ μὲν οὖν τῆς περιόδας (περιόδας in vetustis codd. fuerit, sicuti paulo ante lin. 45). || 49. θαλάττη μοζ.

P. 556, 11. αἰς additum e conj. Kr.; κατὰ add. Cor. || 13.

- τετρασχιλίων] Γ (' sed non plane certa est sigli forma. » Kr.) E; unde leges τρισχίλων; vel hic numerus justo maior est. || 15. χιλίων και πεντασχιών] A Dædalis ad Phœnicem pertinens Rhodiorum παραία οὐρα longitudinem habet stadiorum fere 500, modo ne miuimos quoque maris recessus emetiri velis; adeo ut putem aut delenda esse verba χιλίων και, aut legendum χιλίων ἢ ἐντασχιών. || 18. Ἐλαιούσσα Tzsch. Cor. Mein. 24. Κάλυδα] Κάλυμνα codd.; em. Cas. || 26. Πίσυλος F. || 30. δυσάερος [και νοσώδης] conj. Cas., collato Eustathio ad Dion. 644: ἔστι δὲ νοσώδης ἡ τοιαύτη (ἡ Καῦνος) διὰ τὸ τοῦ αἵματος οὐκ ἀγαθὸν ἐν τε θέρει και μετοπώρῳ διὰ τὰ καύματα και τῶν ὀρεχίων καρπῶν ἀρθρονίαν. Meinekius lacunæ signa posuit post μετοπώρου. Legerim και τοῦ μετοπώρου [νοσάει] etc. || 32. τὰ τε codd., exc. Eoz; τε Cor. || 32. τὰ inclusit Cor. || 33. ἐπιμελῶς vix genuinum; τὰ ἐπιμελῶς conj. Tzsch., ἐπαγγίως Grosk., ἐπιμελάνως Cor. verbum novum excudens; ὑπομελάνως και χλωρούς proposuit Kr. Quorum nihil placet. Legerim ἐπιπολῶς χλωρούς, *culem pallidam habentes*. Sic Galenus: τοῖς λυποῦμένοις ὄφρῳ γίνεται τὸ ἐπιπολῆς (v. Steph. Thea. s. v.) || 36. αὐτῶν codd. Cor. || 37. ταύτην] μήποτε Ald. « In marg. C legi refert Tzsch. μήποτε ταύτην δεῖ γράφειν. In Epit. punctis inter versus positis, in margine additum est οὐ, *isdem punctis appictis*. » KRAM. Unde suspicor in marg. C leg. esse: μήποτε « οὐ ταύτην » δεῖ γράφειν. || 42. δ' ἐκ Κρήτης] δὲ Κρήτης codd.; em. Cor. ex Herodot. 1, 172. || 45. Verba ἐκ' ἀκρῶ ... τῷ δρι parentheseos signis distinxit Mein. || 46. Ἐλαιούσσα Tzsch., Cor., Mein.
- P. 557, 27. δ' ὅμως] δὲ πως? Mein. || 28. σιταρκεῖται edit. ante Kr. inde a Cas., idque reponendum fuerit. || 30. ὀφωνιαζόμενοι om. v., ὀφωνιζόμενοι F, ὀφωνιαζόμενοι Cor.; ὀφωνιαζοῦ conj. Kr.; ὀφωνιαζομένων proponit Mein. || 41. Μάγαρ] μεγάλη codd.; em. Xyl.
- P. 568, 7. ἡ ἀρα codd.; em. Cor. || 18. καὶ Σταδία] κασταδία F, « in quo vide an και Ἀστρία lateat vel και Αἰθρία, quibus de nominibus Rhodi insulæ v. Stephan. Byz. et Plin. 5 21. » MEINEKIUS. In mentem venit και Ἄλῖα (de Helio sive Halio, patre Telchinum, sive de Halia Telchinum sorore, matre Rhodes). Sed hæc incertissima. *Stadia* oppidum in objecta Rhodo continenti memoratur apud Plin. 5, 29, § 104. || 21. θέω] « θέω quid faciendum sit nemo adhuc docuit. Lobeckius *Aglaoph.* p. 1092. dubitanter λήϊων proposuit, pro quo Strabonem potius ἀγρῶν vel καρπῶν dicturum fulses crediderim. Mihi φθόνῳ, *præ invidia*, vero propius videbatur, genitivis ζῶων και φυτῶν non ab ὀλέθρου suspensis, sed a καταρρίοντες. » MEINEKE. Sulphuris mentio non tollenda fuerit. Fort. leg. [ὄν] θέω vel θεῖον καταρρίοντες [και] τὸ etc. Pro καταρρίοντες in *μοxx* legitur καταρρίοντες quod exhibent etiam edit. ante Kr., recte, puto. Eodem verbo utitur de eadem re loquens Zenob. Cent. 5, 41; similiter Nonnus 14. 48: ὄδασι Ταρταρίοισι περιρρίοντες ἀρούρας. || 21. ζῶων] ριζῶν? Mein. || 47. Πόδον] sic præter codd. etiam Eustath. ad Dion. 504; dicendum vero erat Πόδην, quod intulerunt Tzsch., Cor., Kr. Cf. not. ad p. 132, 39. || 49. Ἐπίας] Σαπίας Cor. perperam.
- P. 559, 1-3. φρεῖ δὲ etc ... λεχθῆναι, utpote glossam ej. Mein. || 2 Βολαρεῖς bene conj. Casaubonus, coll. Polyb. 3, 33. || 3. διότι] διὰ τὸ x Tzsch.; και διὰ τοῦτο vel διὰ και Cor. Glossæ sermo hiulus non curandus. || 4. Χαονίαν Cdh, Χαονίαν *μοxx* Ald.; Χώνην Cor. || 6. εὐμενίαν F. || 35. φιλοσοφίαν i Cor. Mein. || 41. γὰρ] δὲ Mein. || 51. Ἐλαιόντος Mein. || καμπή *sw* Cor., καμπή F.
- P. 560, 7. δὲ] δ' ἡ codd.; em. Cor. || 21. Ἀλικαρνασσός codd., exc. Dzz. || 22. Legendum Ζαφυρία ex Stephan. s. v. Ἀλικαρνασσός. || 23. [ἐν] τῶν probab. Cor., Mein., ex Epitome. || 24. Ante vel post ἔργον fort. aliquid excidit; ἔργον [Ἐκόπα] conj. Cor.; ἔργον [Ἐκόπα και ἄλλων τεχνῶν] proposuit Grosk.; [θαυμαστὸν] ἔργον conj. Mein. || ὅκαρ E. || 30. Ἀλικαρνασσός codd.; similiter lin. 51. || Ἀρκιόντος F Mein. || μηδίας Epit. || 51. Verba ἐκλήθοντος ... ὑπέμειναν post v. γυναικὸς transposuit e Kr. conject. Meinekius.
- P. 561, 5. φ] οἱ edit.; [χωρίον], ἐν φ præter necessitatem conj. Tzsch., coll. Arrian. 1, 23: τὰ Ἄλινδα, χωρίον ὀχυρώτατον. || 8. ὀλλῖν δ' ὕστερον codd. || ἀκρας κανθαρία *Cymosynotax*, ἀκρας κανθαρείας Dh, ἀκρας σκανθαρία i, ἀκρα κανθαρία E. || 13. Κώας] Leg. aut ἀκρας, ut Mein., aut ὑπὲρ [τῆς ἀκρας] τῆς Κώας, ut conj. Palmerius (Exerc. in auctt. gr. p. 348). || 17. τὸ Ἐκάνδαλον E, τὸ Ἐκάνδλιον codd. cett.; em. Tzsch. || 23. Λακτιῆρα et dein Λακτιῆρι Ald. || 24. Λακτιῆριω χωρίω codd.; em. Cor. || 30. ἱερὸν om. F Mein. || 35. ἐπιτεχθέντος? Mein. || 45. Ἀστυκαλία E, Ἀστυκαλία cett. codd. || 48. τούτῳ] τούτῳ codd.; om. E Mein.; nec legitur ap. Steph. v. Καρύανδα; ταύτην φῶινον ser. Cor. || 49. συγγραφεῖς] λογογράφος Stephan. l. i.
- P. 562, 1. Ἰασσός codd., exc. CDh. || 4. διηγημένα bene conj. Cor., coll. p. 651 Cas. || 10. ἀμα τοῦ κώδωνος CF, ἀμα τῷ τοῦ κώδωνος i Cor. || 12. σδ] vai, εὐ *μοxx*. || 18. Ἰασσὸν codd. exc. C (?) || 22. Χαλκίγορας Mein.; Χαλκίγορων habes p. 543, 20. || 25. Ante verba κατὰ κορυφὴν Groskurdus κρημνώδες vel ἐκτόμον excidisse putat propter ea quæ in sqq. leguntur; ego pro ineommodo isto κύτου, quod in αὐτῶν mutari voluit Meinekius, legendum puto αἰπύ. || 27. ληθείαν *xz*. Mein. || 33. και δὲ και τῶν *μοxx*, recte, ut videtur. || 34. γὰρ, ἔρη, inclusit Cor. || 36. Ὅσογῶ CF, Ὅσογῶ D, Ὅσογῶ edit. ante Kr.; Ὅσογῶ Mein.; καλοῦσιν Ὅγῶα ap. Pausan. 8, 10 legitur. In titulis Mylasensibus occurrunt: ΔΙΟΣ ΟΞΟΓΟΑ et ΔΙΟΣ ΟΓΩΑ. || 36. Αδρανῶντος *Coxz*, dein Αάδρανδα *Coxz*; quæ formæ etiam in numis occurrunt; rec. Mein. || 42. και om. C (?) Tzsch. Cor.; δδδς και Ald., quod in ὀκτώ και mut. Cas. || 45. ἰδα] διὰ codd.; em. Cas. || 47. Μυσσίς και Αυδοίς Dh, ut in Herodot. 1, 177. || 49. Ἐκτόμονον Cor.
- P. 563, 12. μάλιστα ejiciendum. || 38. Μυλάσσων Fgh et ex correct. D. || 47. Χρυσασπίον *Coxz*, Χρυσάσπιον Cor. || 53. Κατόκας F Mein., Κατόκας h Guarin., edit. ante Kr.; Κοτόκας cett. codd., Kr.
- P. 564, 5. μὲν deleri vult Mein. || 10. καταστραμμένον codd. Cor.; καταστραμμένον Ald.; em. Cas. || 16. Ἀπολλώνιος ὁ Μόλων και ὁ Πρωσιδώνιος i. || 28 δηῖτος Mein. || Καρικαργίος E et Eustath. ad Il. β, 367, p. 867, 25 R; καρικὰ ὁ ἔργος CF, καρικὰ εὐεργίος w, καρικὸν εὐεργίος *μοxx*, καρικὸν εὐεργίος *ux* Tzsch. || 29. τιδένας F, τιδένοι Dd Cor. || 32. Νάστης Cor. ex Il. β, 867; Μέσθλης ap. Hom. Il. β, 864. || 41. ταρβήναι CDFhis, ταρβήναι cett. codd.; em. Cor.
- P. 565, 9. βαταρίζειν codd. || 12. ἡ δὴ] ἡδὴ codd.; em. Cor. || μὲν om. Cor. || 18. ἐκάλισσε codd.; em. Xyl. || 21. ἡ πολλὴ συνήθεια και ἐπιπολῆς codd., exc. E. || 31. πως om. E; πω Cor. Mein. || 34. ὀλίγη codd.; em. Kr. || 51. Λαγίνων codd. || ὀκτακοσίων] Justo longe major numerus, non tamen mutandus, ut ex p. 566, 5 colligitur.
- P. 566, 8. ἐπὶ τῆς Ἰωνίας F, τὸ τῆς Ἰωνίας Cor. || 14. κατὰ ταῦτὸ ἡ *μοxx*, κατ' αὐτὸ ἡ cett. codd.; em. Cor. || 14. ταύτην ἐπεισιν e conj. Cor.; ταύτῃ μὲν ἐπεισιν codd.; leg. suspicor ταύτης μυστηρίων. || 19. Χελιδόνων hi, Χελιδόνων *x*. De Chelidoniis non constat. Κελαινῶν conj. Mannert Geogr. t. 6 p. 124; at Celænæ non hoc loco memorandæ, sed cum Aramea componendæ fuissent; Φιλομη-

- λίον conj. Palmer. (in auctt. gr. p. 348), quod item non est probabile. Metropolis componenda cum hodierno *Tschull Owaszi*; hoc autem sec. tabulas Kiepert in eodem est meridiano in quo sunt insulae Chelidoniae. An hoc Artemidorus significavit, gravioreque ulcere locus noster laborat? Non adeo hoc improbabile est, aliquid meridiana linea per Chelidonia ducta indicatur etiam p. 568, 44 : δοκοῦσι δὲ αἱ Χαλιδόναι κατὰ Κάνωδον πικρὰ πίπτειν. Itaque nostro loco leg. proposuerim : καὶ Μητροπόλεως κατὰ Χαλιδονίας [καμμένης]· ἐπὶ μὲν κτλ. || 20. ἐννακ.] τῆς F. || 22. Τυρσίον codd., nisi quod u. habet Τυρίον. || 29. Σοάνδρου C, Σοάνδρου w. || Σανδακίων DEx, Σαδρακίων C. || 36. Τομίσων] τὸ μισοῦ CD, Τελμισοῦ x, Τομισοῦ codd. cett. || 32. Ἡρκα oppidum vocatur p. 460, 20. 462. || 48. τῇ νῦν Πομπηιοῦ πόλει codd.; em. Cor. et Kr.
- P. 567, 31. θέσιν codd.; em. Cor. || 48. Πομπηιοῦ πόλιν ποιεῖ. || Δυσήνην GDFRw, Δυσμήνην i, Διδυμήνην ποιεῖ; em. Cas. || 53. ὁ τ. Δ. ὅρος male Tzsch. || 54. Τελμισοῦς CD Τελμισοῦς, s. supra i pr. m. add., F, Τελμισοῦς hi, Τελμισοῦς cett. codd., Eustath. ad II. ζ, 181, ad Dion. 859, Steph. s. v. Strabonem laudans; Τελμισοῦς e Mein. conj. Kr. || Τελμισοῦς C, Τελμισοῦς os, Τελμισοῦς i, Τελμισοῦς F, Τελμισοῦς Dh, Τελμισοῦς Eust. ad Dion.
- P. 568, 5. ἐφ'] ὅς Cor. || Καρμυλῆος Co et pr. m. D. || 6. ἐν φάραγγι φηκόμενον E, ἐν φαραγγίῳ καίμενον F, ἐν φαραγγίῳ καίμενον cett. codd. || 7. ἄκρας Eustath. ad II. I. 1.; κρήρας codd. || ὁκτὼ] δύο Eust. I. I. || 13. ὁμῶνυμος] ὁμογενὴς vel ὁμόγονος? Mein. || 13. Verba ὡς καὶ... ἀδῶν ej. Mein., recte. || 16. Σίρῳν edit. ante Kr.; Σίρῳν Eust. ad II. μ, 314 p. 907, 30. || οἱ πρ.] τὸ πρ. F Mein. || 21. ἱερὸν Ἀπόλλωνος] ἱερὰ πολλὰ codd.; em. Barth. ad Statii Thebaid. 1, 696. || 27. Διμήρου codd., exc. EF. || 30. ἡ καὶ K. e Mannerti conj. Cor.; [καὶ] ἡ K. vel καὶ Κισθ. conj. Grosk., rectius puto. || Κισθίνη E. || 44. καὶ ej. Mein. || 51. Φασιλίς codd.; Φάσιλις Eustath. ad Dion. 856. || 52. Λίμνην F. et Eustath. I. I.
- P. 569, 3. Φασιλίδα CDhos, Φιλίδα F. || τὰ κατὰ edit. ante Kr. et Meinekius. || 16. ὁρῶν codd.; em. Kr. || 31. Φασιλίδα codd., exc. E. || 37. ὁμορον huc collocavit Kramerus cum eoque Meinekius; in codicibus legitur post v. κατοικίαν; ibique relinquendum erat. Nam transpositione ista locum obscurum et corruptum non recte emendari persuasum est. Stephanus haec tradit : Ἀττάλεια πόλις Αὐδίας (Lydia Attaleam cum Pamphyliae urbe confundit) πρότερον Ἀγρόερα ἢ Ἀλλόερα (Ἀλλερα in schol. ad Leonis Sapientis Indic. Eccles.) : οἱ δὲ τὴν (Κιλικίας) Κώρυκον οὕτω φασὶ λέγεσθαι. Suidas v. Κωρυκαῖος Corycum prom. apud Attaleam situm memorat. Apud Strabonem legendum esse puto : εἰτα πόλις Ἀττάλεια, ἐπώνυμος τοῦ κτίσαντος Φιλαδέλφου, συνοικίσαντος Κώρυκον πολίχινον [καὶ] ἄλλην κατοικίαν ὁμορον (i. leg. Ἀλλόεραν), καὶ μετὼ περιέβαλον περιθέτος. || 37. μετὼ F, μετὼ μικρὸν Cw, μικρὸν cett. codd. || περιέβαλον hi. || 38. Φασιλίος codd., exc. E. || 46. Syllii mentionem fieri jam vidit Tzsch.; Meinekius σταδίου in Σύλλιον mutat; malim σταδίου [Σύλλιον]. || 50. Πεδνηλίστος Tzsch. Cor. Cf. p. 488, 18.
- P. 570, 21. οἰκουμένη E, οἰκουμένης Cor. || ὦν] ἧς conj. Kr., idque rec. Mein. || 39. ἀρχή codd.; em. Grosk.
- P. 571, 8. Διυκτον z, ἀλκτον mo Tzsch. Cor. || 13. εἰ καὶ τῇ] sic ex correct. z, εἰ τὴν x, εἰς τὴν cett. codd. || 28. Ἀρσινόη] Σωδῆ conj. Hopper., Σώδρα Tzsch., probante Kramerio. Corruptum esse nomen Ἀρσινόη minime liquet; aliam Arsinoen aliunde non notam habes lin. 46. Ceterum significari puto Ἀθήνην opp., quod cum Hamaxia componit Stadiasm. M. M. § 208 (Geogr. min. t. I, p. 487), sive id oppidum Arsinoes nomen Ptolemaeorum temp. tolerit, sive e Stadiasmo Ἀθήνης ap. Strabon. reponendum sit. || 35. Σαλινούς Cor. « Ceterum Selinunta urbem in his partibus multi memorant scriptores, fluvium nemo : neque licebit nisi de urbe cogitare in his quae infra p. 682 ed. Cas. apud Strabonem ipsum leguntur. Simul Strabo p. 387, ubi fluvios ita nominatos enumerat, huius qui in Cilicia fluat non facit mentionem : recte igitur, ut opinor, Grosk. conjicit πόλις scribendum esse, non ποταμός (Cf. Mannert. Geogr. t. 6, 2, p. 85). » KRAMER. Meinekius quoque ποταμός in πόλις mutavit; perperam; lege Σαλινούς [πολίχινον καὶ] ποταμός. Reapae fluvius est prope hod. Selindī, memoraturque apud Constantin. Porphy. De them. 1, 12, p. 38 : εἰτα Σαλινούς, μικρὸν πολισμέτιον καὶ ποταμὸν ὁμώνυμον ἔχουσα. || 38. Ἀνδρικόλος E, Ἀνδρικός w; Ἀνδροκος est in Stadiasm. M. M. § 199, p. 486, sicut Ἀνδροκος fl. memoratur ap. Plin. || 39. Πλατανιστής Mein.; Πλατανιστής E, Πλατανιστὸς cett. codd. || 44. πενταχοσίων] Est fere mille stadiorum, quod fere colliguntur etiam e numeris Stadiasm. Itaque nescio an πενταχ. mutandum sit in ἐνναχ. || 45. [ἐν] τούτῳ e Cas. conj. Tzsch., Cor., Kr.; τούτου Mein.; τούτου codd. « In E post σταδίων spatium vacuum relictum est nonnullis vocibus sufficiens; deinde subjiciuntur haec : πρῶτον μὲν οὖν μετὰ τὸ Ἀνεμούριον ... εἰτ' Ἀρσινόη κτλ. Quae satis placent, sed videntur esse Epitomatoris, non Strabonis. » Ka. || ἔστιν ἑπιδος Dh, ἔστιν ἑπιδος cett. codd.; em. Tzsch. || 46. πρῶτον codd.; em. Grosk. || 51. ἐνναχοσίους] Infra p. 760 Cas. rectius sunt 3650; quare ἐξαχοσίους h. l. scribi voluit Grosk., scriptique Mein., probabiliter. || 54. διακόσια] ἐννακόσια ex p. 760 ed. Cas. corrigendum fuerit, ut fecit Mein., monente Grosk.
- P. 572, 5. πλησίον δ' ἔστι i x Cor. Mein. || 16. εἰ; Ῥάμην] « Malim ἐκ Ῥάμης. V. p. 213 extr. ed. Cas. » Kr. || 21. νυκτὸς γενομένης Ald. || 25. Ἀρίου codd.; em. Tzsch. || 39. καὶ inclusit Cor. || 44. Ἐλεούσα ei Ἐλεούσα codd.; eodem modo p. 573, 7; mutavit Tzsch. || 54. ὁποδοκτρίων w.
- P. 573, 7. Δάμος] Ἀδγμος, addito τ supra γ, C; Δάγμος cett. codd.; eadem scripturae sunt lin. 16; em. Tzsch. || 12. ὑπὸ add. e conj. Cas. || 13. Φασιλίς codd. || 21. Πομπηιοῦ πόλιν E. || 22. ὀνομαστοτάτων Dh. || 26. Καλυκάδων] Εἰσιον; Καλύδων cett. codd., Mein.; attamen in antec. formam longiorem omnes codd. praebent. || 28. Σαρδαναπόλου Cmozz, et sic in sqq. || 31. ὁποκροτύντα E; ἐπικροτύντα ap. Athenaeum, p. 530. || καὶ] ἐνιοι δὲ καὶ codd., exc. E. || 34. σὺ δ' ὦ ἔξην ante ἔστι add. Ald. || τὰλλα] τὰλλα ἀνθρώπινα Ald., ex Arriano 2, 5, ut videtur. || 35. « Post ἀποκροτήματος in edit. a Cas. usque ad Cor. leguntur hi versus :
- εὖ εἰδώς, ὅτι θνητὸς ἔφυς, σὸν θυμὸν δαΐε,
ταρπόμενος θαλίῃσι· θανόντι τοι οὐ τίς ὄνησις·
καὶ γὰρ ἐγὼ σποδὸς αἶμα, Νίνου μεγάλης βασιλεύσας·
ταῦτ' ἔγω, ὅσσ' ἔφαγον καὶ ἐφύδρισα, καὶ μετ' ἔρωτος
τέρπν' ἔπαθον, τὰ δὲ πολλὰ καὶ δίδρα καῖνα λείπεται.
ἦδε σοφὴ βρότοιο παραινέσις ἀνθρώποισιν.
- Qui versus plane om. in DFRh; in margine leguntur, praemissis verbis τὸ διὰν σύγγραμμα, in Cgsu. Post verba τὰ ἔπη ταῦτ' collocantur in uxy, ita ut versus illi duo ταῦτ' ἔγω... λείπεται semel modo legantur, ultimus vero ἦδε σοφὴ... ἀνθρώποισιν omittantur : quod cur factum sit, satis liquet. Inde liquido apparet a Strabone ipso epigramma illud non fuisse additum, sed in margine primum a docto quodam lectore adnotatum ac postea in verborum seriem ab aliis alio loco receptam. Recte igitur Cor. e Strabonianis remotum in paginas cal-

- ecum reject. » KRAMER. || 40. Ἀγχιόλου Ald. || 44. Ὀλοὶ CEFmoz, Ὀλδία x, Ὀλδος g Ald., Ὀλθη Dhisw.
- P. 574, 5. παλαιά impxz, παλαιο cett. codd. || 13. καμπτήν F. || 19. πάντα post κλειούς habent codd., exc. F; quem cum Kramero secuti sumus, quum quinque ista stadia nullo pacto locum habere possint. Attamen pro s' leni manu o' (70) scribendum esse suspicor; tot enim stadia a Tarso usque ad maris oram exputat auctor Stadiasmi § 168. Mira sunt quae deinceps leguntur οὐτ' ἐκ Τάρσου... ἢ ἐπὶ Κόδων. || 25. παρακυρπτόντων Ald., a praedonibus Guarin. || 27, ἦν om. E Cor. || 28. ἀποφαινομένοι codd.; em. Grosk. || 34. δὴ || δ Cor. Mein. || 37. ταχὺ] τραχὺ glixz Ald., Mein.; recte, puto. || 38. καὶ βοιζομένοις κτήνεσι Cor.; ποδαγριζομένοις Xyl.; βοιζομένοις om. Eustath. ad Dion. 867. || 44. τῶν λόγων post φιλοσόφων add. Ald.
- P. 575, 2. Post δλίγους quaedam deesse putat Mein. || 3. τῶν ἄλλων περί g. || 4. τ' || δ' C Cor. Mein. || 5. ἀπέχουσα CDgw, sed in D corr. ἐπεχ. || 9. τελευτῇ codd.; em. Cor. || 18. ἀπαυτοσχεδιάζων Cor. || 21. ἀντιγυμνασίαρχον codd., exc. sw. || 29. μὲν, quod inclusimus, om. μοιwxz. || 30. ἀλλ' om. wzz; ἀλλ' [οὐδ' Ὀδυσεύς] οὐδὲ conj. Grosk. || 33. τοιαύτην μὲν καταλαβὼν τὴν πόλιν D; μὲν etiam in hī legitur. || 43. (δὲ) τις || δ' ἐπὶ Dgmxz, δὲ τι F; δὲ inclusit Cor.
- P. 576, 6. ἐπὶ τὸ πολὺ C (?) edit. ante Kr. || 18. Μαντοῦς] Ἀγροῦς codd.; em. Xyl. || 24. Αὐκίαν] Κιλικίαν Ald. || 25. καὶ Αὐκίαν codd., exc. E in quo Κιλικίαν; em. Cor. Sequens καὶ jam deletit Xyl. || 30. Ἀντιλοχον CEFmoz, Ἀντιλοχον w. || 35. Μάργασα CF, Μάργασα cett. codd., exc. E. || 36. οὐ φασι γενέσθαι μαθητὴν Παναίτιον Ald. Cor. || 39. Φιλωτὰς F Mein. || 45. Ἀλγίνον codd., exc. Dhi. Eodem modo lin. 46. || 48. Αἰγαία DE, sed in D corr. Αἰγαίαι; Αἰγαίαι mavult Mein.
- P. 577, 2. Ταρκοδόμεντος CF, Ταρκοδόμεντος D et, ut vid., cett. codd.; em. Cas. || 5. Πίνδος D, Πίνδος cett. codd.; em. Tzsch. || 7. Πρωσός h, Πῶσος F. || 8. Μοφουεστία F Mein. || καὶ [αἱ] Πύλαι edit. ante Kr. || 26. ταῦτα Cor. || 27. κατηριθμεῖσθαι codd.; em. Kr. || 37. Ἀλιζώνας D, Ἀλιζώνας Cor. || 41. Ἰασοῦ] Ταρσοῦ conj. Cor. || 49. ἐκ' inclusit Cor.
- P. 578, 2. μένοι δ' ἂν ἡ z Cor. || 20. διαιρῶν codd.; em. Cas. || 23. μήπω καὶ τὰ codd.; em. Cas. || 24. ἔχει codd., exc. F. || 25. Τρωικῶν codd., exc. moz. || 27. Δικίων F, Κιλίκων cett. codd.; em. Cor. || 29. Κητίους codd. || 35. Τέρμεις CDhossz. || Τερμίδαι codd.; em. Xyl. || Δολίωνες codd.; em. Cas. || 39. Ἐφορον? Kr. || 44. ἦν add. Cor. || 47. δὴ inclusit Cor.
- P. 579, 5. Ἀλιζώνους CEFsw. || 11. Μαοναδεῖς CDFis. || 14. οὐδέ θ' || οὐδ' θ' codd., exc. F. || 18. οὐκ || οὐτε Cor. || 19. οὐτ' οὐτ' δ' (sic) F, οὐτε cett. codd.; em. Grosk.; οὐθ' δ' scr. Cor. || 32. ἔθνη || ἔθνη edit. ante Kr. || 33. αἱ inclus. Kr. || 43. πάντα om. Cor. || 53. οὐδ' αὖ τὴν Αὐκαονίαν moz; οὐδ' αὖτὴν Αὐκαονίαν Cor.
- P. 580, 2. Καππάδοκας [καὶ Κατάνους] καὶ conj. Grosk. || 11. Κητίους codd.; em. Xyl. || Αἰλινας F. || 14. μεγάλα codd.; em. Cor. || 22. ἐκ τῶν inseruit Cor. || 23. ἐκ τῶν Ἀουρίους CDFw Ald., ἐκ τῶν Συρίας h, ἐκ τῶν περὶ Ἄδουον moz; em. Xyl. || 27. καὶ ante τῆς inseruit Cor. Nescio an fuerit : ἀπὸ τῶν ἐν Αὐδία τῇ μεταξὺ Ἀταρνεώος τε καὶ Παργάμου [οὐ vel ἔνθα] πολλήν etc. Quodsi oppidi nomen excidit, fortasse fuit ἔνθα [Μαλίνη] πολλήν. Malinen vel Malenen agri Atarnensium commemorat Herodotus 8, 29. || τῆς || τῇ moz. || 28. πολλήν ἐρήμην Epit., πολλήν ἐρήμην Tzsch., Cor. ex Epitome a Gelenio ita correcta. || ἐμπνευλούμενα codd., exc. Epit. || 47. [οἱ] Φρύγες Cor. || 50. Διέχθην Tzsch. Cor.
- P. 581, 8. οἱ || αἱ CDEFh. Cf. supra. p. 566 ed. Cas. ||
10. Σαλινῶν Dhi. || 15. μνησθῆναι F. || 18. νότον Fimo sw. || 22. Ποδίων edit. ante Kr. || 35. καὶ ante υἱῶν add. E. || 42. ἀπὸ τῶν Κλειδῶν F (?) edit. ante Kr. || 43. ἀπ' || ἐκ' F. || 44. προσκαίμενα E Cor. Mein. || 49. ἐλνοῦντα EF, ἐλνοῦντα D, sed σ et i sec. m. add.; Σελνοῦντα C.
- P. 582, 1. χιλίων ἐννακοσίαν] αἱ' F. || 6. δὲ || δὴ Cor. || 14. ἡ Ναγ. || ἦν ἄγδος codd.; em. Cor. || 16. εἴτα χάρων ἀκτὴ codd., exc. moz. Cf. Ptol. 5, 14 et Stadiasm. § 170. || 17. δ add. Kr. || 26. μετὰ ταῦτα Mein. || 28. Δούκολα codd.; e Plinio mutavit Cas. || 29. ἥς || εἰς ἦν codd., exc. F. || 32. κλῆον w, κλειῶς x, πλέοντι conj. Cor. Post Κίτιον lacunae signa posuit Mein. || 37. Κουριάς [ἄκρα] conj. Grosk. || 44. εἰθ' ἡ ὄλος codd., exc. F; ἡ δούλος in marg. o. || φησι || φασι CDhiosz. || 49. δ' ἀερίων moz, διερίων cett. codd.; em. Xyl.; δ' εἰαρινῶ Ἰβραμον ζεφύρω malim cum Mein. || 51. Leg. οὐ ζεφύρω δὲ, ut Mein. quoque conjecterat. || 52. οὐτ' ἐν ἀρ. || ἐν ἀρ-στερῇ δὲ Tzsch. et Cor., ἀλλ' ἐν ἀρ-στερῇ Grosk., perperam.
- P. 583, 6. post ἔχουσιν in i adduntur : καὶ ἱερὰ εὖ κατασκευασμένα. || 9. καὶ ante λυμένα om. Cor. || 13. καὶ om. codd., exc. DF. || 17. Σολοῦς E, Σολοῦς F, Σόλους cett. codd.; em. Tzsch. || 23. Κρομίου EF, Κρομίου w. || 36. Ταμάσῳ E, Ταμασσῶ cett. codd.; em. Xyl. || 38. χρῆσιμος w Cas. || 51. πολλὰ Cor.
- P. 584, 23, τὰ δ' ἀπὸ codd. || 27. καὶ om. codd., exc. DEF.
- P. 585, 4. Οἱ πολλοὶ πολλοῖς codd.; em. Cor.; οἱ ἄλλοι π. Cas. || τοῖς πρ. ἐγνωμένοις conj. Kr.; asterisco locum corruptum notat Mein. || 14. ἐκείνοι δὲ γε || ἐκείνους δὲ edit. ante Kr. inde a Xyl.; ἐκ. δὲ λέγουσιν conj. Kr. || 21. καὶ om. Cmozx Tzsch. Cor. || 24. Πανδίωνος ἡ κατ' ἄλλους Πύρου bene conj. Grosk. || 34. Σεμίραμις [διὰ ταύτης] ἔστρ. conj. Grosk. || 37. καὶ om. Cmozx Tzsch. Cor. || 51. Τεάρκον F; καὶ ante ἐκ om. i Cor.
- P. 586, 3. Ὀφύδρακας conj. Grosk. || 15. ἐπαλθὼν edit. Eur.; τ' ex Eur. add. Kr. || 17. Νύσαν codd. exc. C. || 20. Νύσαν codd. || 21. αὐτόματαν? Mein. || 23. καὶ M. δ. λέγεται e margine irrepsisse videntur; inclusit Cor.; ej. Mein. || 31. Νύσαν D. || 36. Σύδρακας F, Ὀφύδρακας Σύδρακας s, Ὀφύδρακας cett. codd., exc. C.
- P. 587, 19. ἦν || ῥ Cor. || 22. Μάλιατα δ' ἐκ Cor. Mein. || 27. ἐσπερίῳ codd., exc. F. || 34. Μῶον CF, Μῶον Dhzz, Ἰμαίον E. || 40. καὶ om. moz Tzsch. Cor. || 41. ὅσον codd., exc. F. || 53. σχοίνοις em. Cor. || 54. Legendum μυρίων, ut jam Cas. monuit.
- P. 588, 2. δ' ἀντὶ CDFh; τι om. moz; δ' ἂν που mavult Mein. || 8. προσπίπτον codd.; em. Cor. || 13. Κωλιακοὶ legi vult Salmasius ad Solin. p. 783, probabiliter. || 19. διὰ τοῦ πεδίου malim cum Cor. et Mein. || 37. Παλίσθαβα Cx, Βαλίσθαβα F. || 41. Ταταληνὴν F, Παταληνὴν edit. ante Kr. || 46. κίχρον codd., exc. xi et F, qui tamen en habet supra oc. || 47. δρυζαν CDFhw, δρυζον E. || 50. Αἱγυκτον [ζῳός] conj. Grosk. || 51. ἐν ποταμῷ E.
- P. 589, 6. Κονίσκους E. || 7. Leg. πεντακισχιλίων, monente Grosk. || Dein Αἰθιοπίαν [πλάτος δὲ πεντακισχιλίων] e Plinio conj. Bernhardys ad Eratosth. p. 97, idque rec. Mein. || 10. εἰδοποιήσουσι Cor., Mein., probabiliter. || 16. « κατασκευασμένων Tzsch. de conj. Is. Vossii (ad Melam, 3, 7) facili sane, sed falsa tamen, ut ex ipsa enuntiatii forma satis liquet; recte e contrario videtur coniecisse Salmasius ad Solin. p. 781 καὶ ante μητρῶν easse omisum. Sed ne ita quidem ear ἀμφοτέρων additum sit liquet, ac nescio an majus quoddam ulcus lateat, ad quod detegendum facere videntur quae Plinius (6, 24) tradit eadem de re agens. Ibi enim leguntur haec : Quondam credita (Taprobane) XX dierum naviga-

- none a Prasiana gente distare, mox, quia papyra-
ceis navibus armamentisque Nili peleretur, ad
nostrorum novium cursus VII dierum intervallo
taxata. Mare interest vaduosum senis non amplius
altitudinis passibus, sed certis canalibus ita profun-
dum, ut nullae ancorae sedeant: ob id navibus
utrimque prorae, ne per angustias alvei circumagi
sit necesse. Inde suspiceris praeoris vel simile quid ex-
cidisse post ἀμφοτέρωθεν.* » KRAMER. πρῶραις rec. Mein.
Ac sane ἀμφοτέρωθεν istas naves a Strabone indicari
verisimillimum est; ceterum quid sibi velint verba ἑγ-
κεῶν μητρῶν χωρὶς me non intelligere fateor. || μητρῶν
μήτρων DFL. || 25. τὸ inseruit Cas. || 31. ὅτ' αὐτῷ codd.;
em. Kr. || 40. καὶ ante πολλῶν om. Bī. || 41. τοὺς δὲ τῆς
ἀσίας codd.; em. Tyrwh. || 44. ποταμοὺς add. Groesk. ||
48. Ἰασίων ἰ, Ἰαπασίων e Cas. conj. Tzsch.; Ἀσπασίων
e Schmlederi (ad Arrian. Ind. p. 6) conj. Cor. Intelligi-
endi sane sunt Ἀσπασίους Arriani; sed fort. recte Tzsch.
conj. Ἰαπασίους, siquidem asp significat ἱππος. || Ἀσσα-
κανοῦ Μουσικανοῦ codd.; em. Cor.
- P. 590, 8. Παταλινῶν μοσχ. || 12. ἀπὸ γαίης codd.; em.
Cor. || 14. αὐτοὶ codd.; em. Xyl. || 18. στρατεύοντος
CDFI, στρατεύοντα E, στρατοπαίδοντος cett. codd.; em.
Tzsch. || 24. τοὺς δὲ F (?) xz, Tzsch. Cor. || 29. ὑπὸ
ἀπὸ codd.; em. Cor. || τυχόντος E, φύχοντος cett. codd.
|| 35. πικίσθαι CEFxz et pr. m. D, in quo sec. m. cor-
rect. πικίσσασθαι; πικίσθαι sw, βαπτίζεσθαι m. || 39. μὴ
inseruit Cor. || 40. βοσμήδον ὄν ηῖσι codd.; em. Cor. ||
41. σφό: Epit.; σπητός codd. cett. || 52. Παταλινῆς m.
- P. 591, 21. ὁσπορον hī. || 36. κναφῶν codd., exc. CF. ||
37. σάγγιν codd.; e Salmasii conj. em. Tzsch. || 40.
καὶ] οὐ codd., exc. EFx; γὰρ om. x Tzsch. Cor. ||
41. Verba συντίθεσθαι... καρποῦ om. codd., exc. EF.
Eadem legit Eustath. ad Dion. 1125. || 43. καὶ inclusit
Cor., om. Mein. || 48. δένδρα εἶναι τινα editt. ante Kr. ||
49. κατωφερῇ μοσχ. || 51. διαδοθέντα E, διαδόντας et
deinde αναδόντας Cor. || 52. αναδοθέντα codd., exc. h.
|| 53. κατακαυθέντα codd.; em. Cor.
- P. 592, 1. γενέσθαι codd.; em. Cor. || 9. « οὐ μεγαλολεπι-
σματοπὸς C (in hoc e supra antepaenultimam add. et
post scriptum est) DFL, οὐ μεγάλα λεπίσματα πῶς ἔχον
ἰ, οὐ μεγαλοπερισματοπὸς s, οὐ μεγαλοπεριπίσματος
ποῦς w, οὐ μεγάλους λοβοὺς μοσχ, οὐ μέγα λοβοὺς μεγά-
λους x (incertum tamen est an οὐ μέγα legatur; v. Fal-
coneri nott.), μεγάλους λοβοὺς E, οὐ μεγάλους λοβοὺς
λεπίσματα καρποῦς Ald., οὐ μέγα μεγάλους λοβοὺς Tzsch.,
μεγάλους λοβοὺς Cor.; unico vera esse ea quae scripsimus
facile apparet; λεπίσματα inter versus primum additum
ad λοιποὺς in ordinem postea ita receptum est ut mon-
strum illud efficeretur. » KRAMER. || 15. δὲ ante δένδρων
add. Cor. || 20. Αὐτ' μήτ' cum Cor. leg., aut lin. 21 μὴδ'
cum Mein. || 21. ἄλλο τι τῶν F. || 26. γε] δὲ vult Mein.
|| 26. ῥ δὴ] ῥδὴ codd.; em. Cor. || 39. μεγαλοπνεῖν codd.;
em. Xyl. || 41. πεντάδωμο Cor., coll. Gellio 10, 2 et
Aristot. H. An. 7, 4 et De generat. an. 4, 4. || 43. κατα-
λύοντων codd.; em. Cor. || 46. περιφύετο F, πυρὶ ἐφύετο
Di, πυρὶ ἐφύεται cett. codd.; em. Kr.
- P. 593, 14. μορφαῖς ὁμοφαῖς conj. Porson., φοραῖς Lobeck.,
ὁμοφαῖς Mein.; dein πυρὸς [ὁλόπει] conj. Groesk., πυρὶ
Kram. Fort. κάρφαις... πυρὶ leg. est. Κάρφη et κάρφος
sunt alicae stipulae; ap. Herodotum κάρφη vocantur con-
voluti tenuesque cortices (de la cannelles). || 22. τὴν
λευτοῦ CDFhtw, τὴν αὐτοῦ Emoz; em. Cas. || 24. πε-
πυσμένους Dh (in h. a. supra v.); πεπαισμένους xz, πεπαι-
σμένους cett. codd.; em. Mein. || 26. διάδωσιν codd., exc.
F. || 28. λέγεται] γίνεται? Kr. || 35. δίδεται CDFhtwz,
sed ὅν in marg. δίδεται. || 48. μέσον μοσχ, μέσῳ cett.
codd.; em. Cor. || 49. πρῶτα Cor. ex Odyssea.
- P. 594, 25. εὐδὺς] αὐδὺς Cor. || 27. κατὰ] καὶ κατὰ codd.;
em. Cor. || Πιλιγύριον s et marg. CF, Πιλιγύριον μοσχ.
|| 28. Γάρυδα ἰ Cor., Γάρυδα cett. codd.; Γαρυδάλην πέ-
λιν Ald. Pro Γαρυ ΔΙ leg. πατο ΓαρυΝ. || ἄλλην] ἄλλη
κῶλαι x. || 29. Βαρδαθήνην Dh, Μανδοθήνην F. || Γαρδα-
ρίτιν F. || 37. τέμνοντας] τράνοντας s, θραύοντας w. || 39.
προτὴ E, προίδειν cett. codd.; em. Cor. || 53. τοῦται τοῖν
δυοῖν (δυεῖν Cor.) ποταμοῖν editt. ante Kr. || Βασίανοι
Dhī.
- P. 595, 1. Πάσιοι w, Ἰαπασίους Tzsch., Ἀσπασίους Cor. ||
Ἀσπικανοῦ Dh. || 2 Μάσσοι Mάσσοι Tzsch. et Cor. ex
Arrian. Exp. 4, 26, 1; Μάσσοι Arrian. in Ind. 8. et
Diodor., Mάσσοι Curtius. || 3. Πενκαλαστὶς CDEF || 5.
Πενκαλαστὶς w. || ζεύγματος γενομένου μοσχ, Cor. || 13.
φασὶ δὲ τινες εἶναι Dhī. || 15. Ἀθυσάρου sw, Ἀθυσάρου
o || 16. ὀγδοήκ.] ἰ E. || 21. ἀποδέχονται Ald. Cor. ||
ὑπερβαλίσθαι s Cor. || 22. λῑγειν codd.; em. Cor. || 35.
Βουκεφάλαν E || 44. εἶναι] ἔστι μοσχ Cor. || 50. δένδρον x.
- P. 596, 1. ἀπολειφθὲ CDFxz, quorum in Dh dein correct.
ἀποληφθὲ; ἀληφθὲ x, ἀλειφθὲ μοσχ. Tzsch., ἐπαλειφθὲ
Cor.; καταμύσαν δ' ἀποληφθὲ τὰ βλάρα conj. Kr. || 6.
Καθίαν codd.; em. Tzsch. || 11. Καθία codd. || 20. ἄλλως
codd.; exc. hīs. || 23. Καθίων codd. || 27. ἀρίσταντο codd.;
em. Cor. || 40. προσαφέντος CFWx, προσαφέντα μοσχ. ||
41. αὐτῶν] δ' αὐτῶν codd.; em. Cor. || 53. τὸ ναύσταθ-
μον Doxz Cor. || 54. ἡρτικροῖ (sic) F, ἡρτικροῖ C (inter
versus addens συνεκρόται), ἡρτικροῖ Dh, ἡρτικροῖ ἰ,
συνεκρόται cett. codd. et editt. ante Kr.
- P. 597, 7. εἶναι codd., exc. DF. || 7. κάρφ DF, sed in marg.
κάρφ. Ceterum verba καὶ πολλὰ ... κάρφ e margine ir-
rissae censeo cum Kramero; ejecit Mein. || 24. Σῶσαι
μοσχ. || 25. Σιδράκαι Dhī, Ὀχυδράκαι E. || 27. Ὀχυδράκαι
codd., exc. F, qui tamen ipse quoque in margine habet
Ὀχυδράκαι. || 30. σαβούτα συνδοναλίαν μοσχ, σαβούτα συν-
δολίαν sw, σάβου τὰ συνδοναλία CDFh Tzsch. Cor.; Σά-
βου [ἢς μητρόπολις] τὰ Συνδόμενα Groeskurd. coll. Arrian.
6, 16, 5; οὐ inseruit Kr. || 33. Παταλ. μοσχ, et sic in
sq. || 39. διακοσίων] εἴκοσι conj. Groesk.; ἑκατὸν propo-
nit Kr. coll. Arriano 5, 20. || 48. τοῦ ποταμοῦ conj. Cor.
|| 49. ἀπὸ γαίης CFmoz, ἀπὸ γαίης Dh, ὑπογαίης ἰ, ἀπο-
γαίης xz; em. Cas. || 50. τοῦτου; om. ἰ. Cor. || 52. αὐ-
τὴν [πολλῶν ἐνεκα], ὧν conj. Groesk. || 54. καὶ τοι e
conj. Mein.; καὶ γὰρ codd.
- P. 598, 10. τοὺς πολεμικοὺς codd., exc. EF; τῶν πολεμικῶν
Tzsch., Cor. e Planude. || 21 ἐπ'] ἐν Cor.; pro κῆτη fort.
λέγει scribendum esse opinatur Kr.; ante μεγέθους exci-
disse λέγει περί conj. Groesk.; μέγεθος pro μεγέθους conj.
Cor., Kr., Mein. || 31. τοῦ Ἐρανοβόα περ. conj. Schnei-
der. ad Arrian. Ind. c. 10; τοῦ [Ἐρανοβόα], ἄλλου π.
mavult Kr., τοῦ ἄλλου ποταμοῦ [Ἐρανοβόα] scr. Mein.
|| 39. δαί codd., exc. F. || 41. Σαδρόκοτον CDFmoz. ||
44. Ἡρώδης μοσχ Guarin.
- P. 599, 23. Σίλαν Epit.; Σίλιαν cett. codd. || 24. οὐν [οὐκ]
ἀκ. Cor. || 26. καίπερ καὶ ἄδρων codd., exc. DFw. || 43.
καὶ περί ζώων καὶ πολιτείαις codd.; em. Cor. || προσφέρει
codd.; em. Cor. || 51. ῥ] καὶ w Cor.
- P. 600, 38. οἱ δὲ] τινὲς γὰρ μοσχ Cor. || 40. τοὺς] οἱ μοσχ
Tzsch.; καὶ ante ὑποδύντας add. Dhmoz. || 48. ἔχει] ἰσ-
χει F Mein.
- P. 601, 14. εὐτιθεαστέτους codd., exc. Fz. || 17. ζυγῶν codd.,
exc. CDFh; || καὶ καμ.] ὅς καὶ x. conj. Tzsch. Groesk.,
ἀχαλίνους Cor.; nihil tentarunt Kr. Mein. Fortasse sana
est vulgata; nam elephantos sub jugum duci curus
mentionē auctor jam significaverat. || 19. Verba οὗτος ὁ
λόγος ... καὶ ἄλλα fort. glossatoris esse censet Mein. ||
20. μόνον codd.; exc. F; κῆμα εἶναι codd., exc. F. ||
27. θηρίων codd.; em. Kr. || 28. ἔχοντας ζῶντας codd.;
em. Kr. || ὀρύττουσι E. || 29. σωρεύουσι E; ἀσπλάκταις

- edit. ante Kr. inde a Xyl. || 35. περισπωμένων *x* Cor. || 47. μακρότητα *F*, συμκρότητα *moz* Cor. || 53. γίνοντο? Mein.
- P. 602, 7. θρύοις *CDEFhisw*, θρυγίοις *x*, θρυκοίς Cor. || 19. μέχρι των ὀρών conj. Grosk.; μέχρι Ούρων conj. Cor., quoniam Uros quosdam Indi accolat commemorat Plinius 6, 20, 23 § 77; urbis nomen latere putat Tyrwh. || 32. πέμπτον [δ'] ἐστὶ recte Mein. || 35. ῥ] εἰη codd., exc. *z*.
- P. 603, 15. Leg. τέταρτοι δ' οὐ cum Mein. || 26. τιμών] τι-
χών e Kr. conj. Meinekius. || 32. τῇ στρατῇ Cor. Mein.;
recte. || 35. κίδωνα Cor. || 53. γενομένους codd.; em.
Tzsch. || Σαδροκόττου *moz*.
- P. 604, 3 χρωμένον? Mein. || 5. εὐ πρέττειν codd., exc. *F*.
|| 7. κριθίνου Cor.; vel κριθίνου vel κριθῶν vult Kr. || 10.
ἐπιθήκας codd.; em. Tyrwh. || 14. οὐδ' οὐκ *moz* Cor.
Mein. || 19. γυμνασίων *E* Cor. Mein. || 30. εὐπαθείας *i*.
|| 51. τῶν γε μὴν codd.; em. Cor.
- P. 605, 5. ἐκτὸς *CDFmosw*. || 31. μὴδ' ὡς codd.; em.
Cor. || 36. Σανδρόκοτον *CFz*, Σαδρόκοτον *x*. || 41. ἀναπν.]
τάς ἀναπν. *x* Cor. || 46 et 48. τε] δὲ codd.; em. Kr.
- P. 606, 1. ὡς recte om. *ms*. || 8. μόνοις αὐτοῖς φορμ. *F*. ||
10. τοῦ Εὐφρ. codd., exc. *DFh*. || 22. περὶ incl. Cor. ||
24. Γερμάνας *moz* Epit.; Σαρμάνες dicuntur ap. Clem.
Al. Strom. I, p. 305. || 55. μάλλον add. Cor. || 27. λό-
γων *CDFh*, λόγον cett. codd.; em. Tyrwh. || 48. Verba
ἀν ... παρασκευάζεσθαι om. *moz* Guar.; ἀναδουλοῦσι τε
τὴν ἐκ τέκνων (ἦν add. Ald.) μὴ ἔχουσι δούλους ὑπερ-
σίαν cett. codd., in quibus μὴ ἔ. δούλους est glossa verbo
ἀδουλοῦσι adscripta; ἀν ἀδούλοις οὐσι e Tyrwh. conj.
Tzsch. Cor.
- P. 607, 4. καὶ om. *moz* Cor. || 14. γεννητὸς *C* Cor. || 16.
διαπεφύττειν *F*, διαπεφύκειν conj. Cor. || 25. Γαρμάνας *F*,
Γερμάνας cett. codd. || 27. ἐσθῆτας δ' ἔχιν ἀπὸ *moz*
Tzsch. Cor.; οὐσας post ἐσθῆτος add. conj. Kr.; ἐσθῆ-
τους φλοιῷ δανδρείω conj. Mein. || 32. καὶ inclusit Cor.
|| 33. ὑπαρῶν codd., exc. *E*. || 45. καὶ recte om. *oz*. ||
47. καθ' ἄδου *moz*. || 48. ὁσότητα [τίνειν] Cor.
- P. 608, 8. βούλωνται *x*, ἀν βούλωνται *x* Tzsch. Cor. || 8.
καὶ add. Cor. || 18. βούλοιο Cor. || 27. ὄχλῳ codd.,
exc. *CFz*. || 35. εἰρηται δὲ καὶ Cor. Verba εἰρηται ...
ταῦτα f. delenda esse putat Mein. || 46. εἰκοσι] ὀκτὼ *F*.
P. 609, 21. Κάνθανιν *E*. Aliis est Δάνδαμς. || 22. τὸν] τῷ
z; τῷ ... ὕδρατῃ... κατηγοροῦσιν e Tyrwh. conj. Tzsch.
et Cor. || 36. διαπέρει e Kr. conj. Mein. || 37. φίλον codd.,
exc. *E*. || 40. Ταξίλῃ] τάξει ῥ codd., exc. *E*. || συμβασι-
λεύσαιν *Dhi*, συμβουλεύσαιν Planud., Tzsch. || 44. λέ-
γει, κελεύει codd., exc. *DFh*. || 48. ἀν add. Cor. || 54.
περιτύχῳ codd., exc. *E*.
- P. 610, 2. αὐτῷ conj. Grosk. || 19. τρίπηχυν *D* ex correct.;
τριπήχη codd. || 30. πλησαι codd.; em. Cas. || 40. λιθείαν
hoz Mein.
- P. 611, 6. ἦκε] εἶχε codd., exc. *F*. || 7. ἐν μὴν τοῖς codd.,
exc. *DFh*. || 13. Κάλλανος *DF*. || 19. μήτε] μὴδὲ codd.;
em. Cor. || 50. ῥ *moz*, ὦν cett. codd., Kr., Mein., fort.
recte; πόθος pro κόρος leg. suspicatur Kr., coll. Arrian.
7, 2, 3. || 22. ἀποθανὼν *E*; ἀποθανὼν *E*, ἀποθανόντι cett.
codd. || 23. ἀπὸ] Leg. ὑπὸ cum Cor. et Mein. || 39. καὶ
ante τρ. inclusit Cor. || τε] δὲ codd.; em. Cor. || 42. Sex
fere literarum spatium vacuum relictum in *CDEhy*; καὶ
ασοι *v*; καὶ παρδάλει *s*, καὶ ἀρκοι καὶ παρδάλει *i*, καὶ
θηρία παρδάλει *x*; καὶ θηρία ασοι Tzsch.; καὶ θηρία
ἀρκοι Cor.; καὶ θηρία βόνασοι e Tzsch. conj. Grosk. || 46.
ἀπειργηται codd.; em. Schneider. ad *El*ian. An. 12, 22.
|| 49. καστρέα *Dh*, κάτρεα *F*.
- P. 612, 5. καὶ ante τοῦ add. codd., exc. *DFh*. || 8. ἐτῶν
om. codd., exc. *E*. || καὶ γυναικας δὲ codd., exc. *DF*. ||
11. καθειμένους *CDEFhis*, καθημένους *w*, ἐνημμένους
- moz*. Cor. || 21. Οἰδάνην] *Iomanem*, quem dicit Plin.
6, 17, 19, indicari putans, Οἰμάνην conj. Cor.; potius
Ἰομάνην leg. videri censet Kr. At dubium vix est quin
Cedanes, crocodilos et delphinos alens, idem sit cum eo
qui Dyardenes vocatur apud Curtium 8, 9, 9 : *Dyardenes*
(*Deardenes* var. lect.) minus *celeber* (sc. quam
Indus) *auditu est, quia per ultima Indix currit*;
ceterum non crocodilos modo, uti Nilus, sed etiam
delphinos ignotasque aliis gentibus belluas alit. Ita-
que pro Οἰδάνην legendum videtur Διοιδάνην vel fort.
Διαρδάνην. Literae ΔΙ, praecedente Ν, facile exciderunt.
Ceterum intelligendus videtur hodiernus *Brahmapu-*
tra fluvius, quem et in Gangem influere et suo ostio in
mare exire dicere licebat. || 21. καλέν codd.; em. Cas. ||
42. φασι codd.; em. Cor. || 44. Post κακοπραγία in *w* ad-
duntur : τοῦς δὲ διὰ ἄλλην τινὰ δυστυχίαν. || 48. ἐπαλειμ-
μένον, *F*, ἐπαλημμένον cett. codd., exc. *D*. « Fortasse
hic quoque ut p. 650 ed. Cas. scribendum est λίτα ἀλη-
μμένον. » KRAM.; λίπ' ἀλη. rec. Mein. || 49. ζαρμανοχέ-
νης *x*, ζάρμανος χήγαν *w* Cor. || Βαρύσσης] Βαρύσσης *Dh*;
an. Βαρυγόςσης? Βαρυγόςσης? || ἀκαθανάτσης *D*, literis
an semierasis; ἀκαθανάτσης *Cmoz*; ἀκαθανάτσης *F*;
hoc in latinis expressum est; idque in graecis quoque re-
poni velim pro specioso isto ἀπαθ.
- P. 613, 11. Παταλῆνης *Cmoz* || 22. διαχίλοι codd.; em.
Kr. || 24. πλὴν om. codd.; exc. *Ez*. || 26. καὶ τὰ θρ. *Dhi*
Tzsch. Cor. || 32. πίττουσι *CDhosgw* (in *gw*. add. γρ.
πῆσσοι), πῆττουσι *izz*, πίττουσι *F*, πῆσσοι Ald.;
πίσσοι em. Casaub.; ceterum scrib. erat πίττουσι cum
Mein. || 36. ἐπιτρίβεντα, et ἀπο supra ἐπι add., *C*; ἀπο-
τρίβεντα cett. codd.; em. Cor. || 40. καὶ om. *z*.
- P. 614, 3. λιμνάζοντα *Dhi*. || 12. ἐχούσης codd.; em. Tzsch.
|| 13. χειρούμενοι codd.; em. Grosk. || 16. χειρικοδεσνήτης
C. || 28. ὁμοίως] ὁμως codd.; em. Cor. || 29. ἐπὶ λιπὲ] δ'
ἐπάλ. Cor. || 30. κατελίπετο Cor. || 32. φασι] φησι Cor.
|| 40. πρὸς τῷ om. *moz*. || πρὸς τὸ cett. codd.; em. Cor. ||
46. κατὰ τὸ δίψος *moz*. || 47. ὡς ἀν] καὶ ἦσαν Cor.; ὡς
ἦσαν Grosk. || 52. ὑπὸ om. codd., exc. *moz*.
- P. 615, 6. δὲ om. *moz*, τε cett. codd.; em. Cor. || 8. δ
incl. Cor. || 16. ἐπὶ τῆς γῆς *CDhiz*. || πεχυμένη] ἰστρομένη
CDhiz. || 22. ἀπέκτινον *DF*, ἀπέκτινον cett. codd.;
em. Cor. || Ὀρίται *F*. Kr. Mein., et sic ubique. || 33.
Ὀρῶν *C*, Ὀρῶν *F*, Ὀρῶν *Dh*, Ὀρεϊτῶν *x*, Ὀρεϊτῶν Tzsch.
Cor.; cf. Arrian. 6, 18 : ἐξ Ὀρῶν ὀρυμθαί, et *Ort* ap.
Plin. 7, 2. || 47. ὄρεαν *Emoz*.
- P. 616, 2. Ὀρόσκανα codd.; em. Cas. || 3. ἐπὶ] διὰ codd.;
em. Grosk.; καὶ Cor. || 6. ἡ λοιπὴ] ἡ λοιπὴ *CDFhi*,
ἡ λοιπὴ *sw*, ἡ λ. *moz*, ἡ ληκτὴ Ald.; ἡ λοιπὴ e Xyl.
conj. Tzsch. Cor. Kr. Mein. || 9. τρισχίλους *Di* et pr.
m. h. || 12. τὸ add. Grosk. || αὐτῶν codd., exc. *x*. || 14.
γὰρ ἀν, σὺν codd. exc. *Fz*. || 23. Γεδρωσινολ *CDhi*. || 25.
ἐκ μέρους efficienda puto cum Kramero; ἐκ μέρους ὄντων
παρὰ conj. Grosk. || 35. ἀρκοτον] ἀριστερόν codd.; em.
Kr. || 37. τὴν ἐπὶ] ἐπὶ τὴν codd., exc. *E*; ἐπὶ τῶν Cor. ||
44. Παρθυνῆς *DFh*. || 44. Ἀριανὴν] debebat Ἀριαν,
monente Corayo; Ἀριαν rec. Mein. || 45. Φιλώτας *EFh*
moz. || 46. εἰς Βάτανα *Dh*. || 54. Ἀραχάτας *E*. || εἰτα]
ἦτοι codd.; em. Cor. Idem in not. leg. suspicatur : εἰ'
ἐπὶ τὴν τῶν II.; Grosk. voluit : εἰτα διὰ τῆς τῶν II., qui-
bus nihil opus est.
- P. 617, 7. « τοῖς Βακτρίοις βαρβάρων om. *E* (sed spatium
vacuum relictum est quod tribus verbis sufficiat.) *moz*,
τοῖς Βακτρίοις βαρβάρους *moz* Cor., qui tamen haec verba
asteriscis inclusit, ut priores edd. inde a Cas.; exci-
disse tamen nonnulla recte statuit Groskurdius, quae
conjectura assequi vix poteris; fuisse tamen in his
suspiceris fere haec : τὰ δὲ πρὸς ὡς Σογδιανά, de quibus
cf. p. 514. 517 ed. Cas. » KRAMER. Pro consilio scripto-

- ris satis erat h. l. memorasse τὰ πρὸς ἱσπέραν προσά-
κτια. Quare Sogdianae mentionem non adeo desidero.
Scripterit Strabo : Βακτρία [καὶ ἡ τῶν ὁρίων vel po-
tius καὶ ἡ τῶν ὑπὸ] τοῖς Βακτρίοις βαρβάρων (i. pro βαρ-
βάρων erat Μαργιανῶν). Similiter supra Ariam conter-
minam esse dixit τῇ Βακτριανῇ καὶ τῇ ὑπὸ Στασάνορι τῇ
ἔχοντι τὴν Βακτριανήν || 15. Ἀδραψα] Ἀδραψα Cor. || 18.
« Χοαρινήν C, Χωαρινήν D*h*, quod Tzsch. et Cor.
rec., coll. p. 514 ed. Cas.; sed quas ibi commemoratur
Choarene ab hac regione plane diversa est. » KRAMER.
Aliunde de hac Chaarene nihil constat. Ni fallor, Gan-
darum regio memoratur, et in τὴν Χωαρινήν laet τὴν
[Γα]νδαρινήν, quam Γανδαρίδα vocat, p. 594, 29. || 30.
Ἀριανῆς] Ἀριανῆς F, Σαρινῆς D*h*i. « Ἀριανῆς cum nullo
modo ferri possit, Grosk. conjecit Καρμανίας infelicis-
sime; videatur potius scribendum esse Βακτριανῆς. »
KRAMER. Imo Ἀριανῆ h. l. pro Ἀρία dicitur eodem modo
quo p. 616, 44, sive auctoris negligentia sive errore li-
brariorum. Ab Arias Alexandria ad Indum per Arachos-
iam via sec. Strabonem est 9000 fere stadiorum; quem
numerum habes in sqq.; nam recte monuerunt viri
docti pro μυρίων ἑνακισχιλίων, quod nihili est, legen-
dum esse μ. [ῆ] i. || 28. διὰ τε τὴν ἄλλην ταιλαιπωρίαν
Cor., praeeunte Xylandro. || 35. ἀδρόων mavult Kr. ||
51. τριῶν καὶ om. E; πηγῶν δύο καὶ ἑξομῆκοντα Epit.;
εἴκοσι καὶ πέντε ὀγρυῶν sec. Arrian. Ind. c. 30.
- P. 618, 14. ἐκκλίνοντας δ' ἀνακαλεῖν κραυγῇ x; hinc Grosk. :
παρὰκλίνοντας δ' ἀνακαλεῖν. Quod etsi non recipiendum
sit, tamen simile quid Strabo scripsisse videtur. Apud
Arrianum legitur (Indic. c. 31) : μὴ κατασχεῖν μὲν ἐς τὴν
νῆσον, ἔμδοσθαι δὲ τοὺς ἀνθρώπους ὡς μέλιστα ἐν χρόνῳ πα-
ραπλόντας. || 10. γὰρ ἂν αὐτῶ x. || 11. ἂν additum ex
moz. || 15. Verba παραλλίας etc... τῆς τοῦ Ἰνδοῦ om.
codd., exc. EF. || 17. ποιήσας codd.; ποιήσαν editt. ante
Kramerum, qui dedit ποιήσασα. Groskurdus ita : θά-
λατταν « [τὸ δευτέρον δὲ βλῆσαι πρὸς ἱσπέραν, τὸ Ἄρμωζον
καλούμενον] ποιήσαν δὲ etc. || 21. ἐν ex E add. || 33.
Πατακηνὴ CDF*h*. || 39. ὄνπερ] ὄν πέρσαι codd.; ὄνπερ
καὶ e Bertrami conj. Cor. || 43. καὶ additum ex vs. || 49.
οὐ add. Cor.
- P. 619, 5. τρίτη codd., exc. E*x*. || 7. ἀνεμῶδης codd.; em.
Tyrwh. || 10. Ὀρέκτιν D*h*i, Ὀρόντιν supra add., in h.
Ὀρέκτιν F et in marg. Πόστιν, ita tamen in litera ante p
exciderit; Ὀρόντιν g et in marg. γρ. ἡ Ὀρέκτιν ἡ Ἀραό-
τιν; Ὀρόαντιν s. || 16. Post ὀκτακισχιλίων exciderit ἡ
καὶ ἑνακισχιλίων. Cf. p. 66, 45. Praeterea Mediae men-
tionem excidisse putant Groskurdus et Kramerus.
Quamquam non est necessaria. || 18. δισχ.] Legendum
τρισχιλίων, ut monuit Grosk., coll. p. 525 ed. Cas. ||
19. Περσαιπόλιν codd., exc. E. || 21. δὲ] τε codd. || 22.
Πατισχορεῖς DE, Πατισχορεῖς h. || Ἀχμενίδαι F. || 24.
Μαραοὶ codd.; em. Cas. || 34. κρείττον] κρείττον ὃν conj.
Cas.; ὡς κρείττον Kram.; τρίτον Tyrwh., Cor., fort.
recte. || 37. τίτακται codd.; em. Cor. || 44. Βαδᾶν] Βανδᾶν
moz. Pro Βαδᾶν legendum esse suspicor Βαδᾶν seu
Βαλῆτιν, i. e. βαλῆτιν, regem, siquidem fluvius iste hodie
vocatur *Nahr el meléck*; nam *meléck* (μᾶλχος) regem
significat. || 45. Δαλιθακῶν Ald. || 49. τε] Velim δὲ cum
Cor. et Mein.
- P. 620, 6. Ταόκην] Ὀκην D*h*, Ὀκην (Ὀκην F) cett. codd.;
ex Arriano et Ptolem. em. Cas. || 15. [ῆ] κατὰ ζ. Cor.
perperam. || 18. θισχιλίων conj. Gosselin. || 26. Εὐλεον
CD*h*moz. || 28. μὲν] δὲ C; om. Cor. || 32. ἄλλοι om.
Cor. Potius λέγουσιν ἄλλοι delenda esse, utpote ex se-
quentibus orta, et praecedentia ad unum Polycletum
pertinere probabiliter statuit Kramerus. « Praeterea χι-
λίου excidisse ante ὀκτακισχίους suspicantur conjectura
parum firma Gosselin. et Grosk., coll. Arrian. Ind. c. 42,
- Plin. 6, 27. 31. Fortasse intelligenda est Ἀγίως κόμην
illa, quam ad Tigris oetia sitam atque D stadia Susis
abesse tradidit Nearchus : v. § 5 et Arrian. Ind. c. 42. »
KRAMER. || 34. καὶ] κατὰ Cor. Mein. || 45. ἑξοκίοντα
F; legendum ἑξακισχίους, ut bene monuit Kr. || 49. τὴν
Σουρ.] Excidiisse Ἀγίον, nomen iatis vici (v. Arrian.
Ind. c. 42), conj. Cor., Grosk., Kramer., probabiliter. ||
51. καὶ om. editt. ante Kr. || 52. γῆς] τῆς codd.; e Cas.
conj. em. Tzsch.
- P. 621, 11. Κοκρέτης E, uti est ap. Diodor. 19, 18. || 14.
ματίβαλς e Cas. conj. Tzsch. Cor. || 15. δ ante βασ. add.
editt. ante Kr. || μετονομάσας Κύρον Cor. || 17. Περσαιπό-
λις codd., exc. DE*i*. Verba μετὰ... μεγίστη πόλις unus
exhibet F. || 20. Περσαικίων CDF*h*. 24. || Περσαιπόλις...
Περσαικίους codd., exc. DE*h*. || δ' οὐ] δ' οὐ codd.; em.
Tyrwh.
- P. 622, 4. τοῦ] leg. τῷ ex moz. || 5. ἐπιγράμμα i. || 6.
γινόμεν codd.; em. Xyl. || 19. τὸ om. Cor.; ἤπειτο βασι-
λειον conj. Grosk. || 22. παρὰ] περί codd.; em. Cor. ||
33. καὶ additum ex E*iw*. || 34. ἐκείνος] Queritur an
negligentius dictum sit, an corruptum. || ἀλλοιῶντας
ἀλλοιῶσθαι moz Ald., ἐργάσθαι Epit.; ἀλλοιῶσθαι bene Cor.
et Mein., coll. Plutarch. Alex. 35, Theophrast. De pl. 8,
11; vulgatam tueri studeat Kr. || 41. κάχρως F Epit., κά-
χρως E, κάχρως CD*h*, κάχρως moz Ald. || 42. τὴν
inclusit Cor., om. Mein. || 43. μικροῦς Xyl., Tzsch. ||
53. προσελάνουσι E.
- P. 623, 2. ἐκκασιμένην moz, Cor., ἐκκασιμένην Ald. || 9.
ἐπε σισιδηρωμένους CDF*h*, ἐπε om. moz, κατασιδη-
ρωμένους x; e Cor. conj. em. Kr. || 11. Verba τοιαύτη-
ἡ δὲ παραλία τεναγώδης ἐστὶ καὶ ἀλμινος· διὰ τοῦτο γούν
in codd. leguntur lin. 33 post vocem τοιαύτη. Nostro
autem loco codices post vocem μεσόναια habent huc :
πολλὰς, καὶ δὴ καὶ ἐπ' ἡμῶν ἄλλοι· ἄλλως συνέθη, quae
iterum habes lin. 29, unde, nescio quo errore, huc trans-
lata sunt. || 15. εἶπεν] ἔγινε codd.; em. Kr. || 18. Σι-
τακηνὴ DEF*h*. || 34. δ' add. Cor. || 41. καὶ ante παρὰστ.
add. editt. ante Kr. inde a Cas. || 51. ἐπιχόντας moz;
καταχόντας editt. ante Kr. || 52. ἐπιδόντας D*h*i.
- P. 624, 1. ὕδατος [καθαρῶ] αἰμ. Xyl. || 3. ὑδάττουσι e cor-
rect. x; inde ὑδάττουσι μο; ἐπαχτόμενοι ὑδάττουσι fort.
recte Cor., collatis Phoenicis versibus ap. Athenaeum
p. 530 : Οὐ παρὰ Μάγοισι πῦρ λαρόν ἀνέστησεν, Ὅσπερ
νόμος, βέβηδοις τοῦ θεοῦ (sc. τοῦ πυρός) ψαύων. || 5.
οὐδ' x, οὐχ cett. codd. || 8. γὰρ] μᾶλλον D*h*. ἐστὶ] ἐκ*h*
Mein., bene; [ἐκ*h* vel ἐκ*h*] ἐστὶ Grosk., Kramerus. ||
18. ταῦτα codd.; em. Cor.; κατῆδος codd.; em. Xylan-
der. || 19. Ὀμάνου D*h*F*h* Mein. || 21. ταῖς ἄλλαις ἱστο-
ρίας Ald.; τ. παλαιαῖς ior. Cor. || 24. ἐκβάλλουσιν CD
moz. || 34. « Mirum est non addi subjectum; sive δ
νυμφίος sive aliud verbum simile. » KRAMER. Lacunae
signum ante παρέρχεται posuit Mein. || 53-54. Verba κα-
λοῦνται... λέγεται ej. Mein.; a Strabone aliena videri jam
monuerunt Cor., Grosk., Kr.
- P. 625, 4. σπενδονῶντες Mein. || 9. τῶν [ἄλλων τῶν] ἐν le-
gendum fuerit, monente Grosk. || 15. παρὰ] περί E. ||
19. [οὐ] δ Cor. || 20. ἡ ἰώντινον e Cas. conj. Cor. || 28.
καὶ om. Cor. || 25. Leg. δεκνοῦσι δὲ cum E*is* Cor. Mein.;
καὶ δεκνοῦσι x. || 27. καὶ additum ex x. || 32. προσόν-
τας codd., exc. D. || 36. οἰωνοδότους w, οἰωνοδότους
cett. codd., exc. w. || 39. Legendum Πολύκλειτος. || 44.
ἡ add. Kr.; καὶ Cor. || 46. Verba τὸν Μακρόχειρα... γο-
νῶνται a Strabone non profecta videri monuit Kr.; ej.
Mein. || 47. καὶ ej. Cor.
- P. 626, 10. οὐθ' οἱ Cor. || 15. καὶ Νίνε om. moz, Νεῖλερ
CDF*h*moz, Σούσις i. || 17. ἐκάρκωντες om. moz Cor.
|| 25. πολλοῖς καὶ πολλὰς (sic) ἀγῶσιν καὶ πολλὰς F;
πολλοῖς ἀγῶσιν καὶ πολλὰς moz. Prc πολλὰς leg. μ-

- γάλοι conj. Kr. || 30. [6] υἱός Cor. || 32. Ὑπέρσπου Ald. || 36. δῖκα] δώδεκα Dh Cor., qui ἡ δώδεκα uncis includit; recte, opinor.
- P. 627, 4. Νῖνος ubique codd.; em. Cor. In latinis lege: in qua est Nīnus, et Apolloniatis. || 5. Ζάρον B, Ζάγρον Dhs Tzsch. Cor.; Χαλόντης D, Χαλόντης cett. codd.; em. Cas. || 7. Γαζηνή D, Χαζινή F. || 10. πολλὰς codd.; em. Kr. || 11. Ἰουδαίων post vñ add. sw. || 12. Ἰουδαίων Διδύων codd., nisi quod Ἰουδαίων in marg. FzC; καὶ Ἰουδαίων καὶ Διδύων Cor. || 20. Ταῦρον] Τοῦτο νῦν Μαῦρον ὅρος φασι marg. Dhs. || 29. καλλὰ δὲ καὶ codd., exc. B. || 32. συγγενῶν] δὲ ἡ ἰθαῖα γλῶσσαι ταραμπούλους (τοὺς ἱερμπούλους A) θρυλεῖ margo Dh.
- P. 628, 2. τῆς] τοῦ B. « Mirabilis hæc Sardanapali atque Arbacis connexio, sed mirabilior videbitur propter articulum τῆς: quem mutare cum B nemo audebit. Neque tamen id quod unum restat, subandire licebit ἀρχῆς. Suspiciari igitur possis μάχης excidisse post Ἀρβάκιου, cui errori ansam præbere poluit proximarum literarum similitudo. Sed ne hoc quidem valde mihi placere fateor. » ΚΡΑΜΕΡ. An μάχης τῆς [ἡττης vel ταλάντης] Σαρδαναπάλλου [τοῦ καταλυθέντος ὅτι] Ἀρβάκιου? Cf. Ctesias ap. Atheneum p. 528, F: καταλυθέντα ὑπὸ τοῦ Ἀρβάκιου ταλάντης. || Σαρδαναπάλλου CD Mein. || Ὀρβάκιου codd.; em. Cas. || 3. ὕστερον] σήμερον Dhi. || 4. Νῖνων CDF hñ; em. Cas. || 5. ματὰ Es. || 7. δημορὸς] δημοῖς codd., exc. Bz. || ματαῦν τὸν Δύσκον ἔχουσα F Mein. || 9. « κατ' αὐτὴν CEF; κατ' αὐτὸν Cor. infelicissime, cum Arbela non ad Lycum fluvium essent sita; neque tamen quæ in codd. leguntur sensum præbent, qui ferri possit: suspiciari possis excidisse ante ita, ut hæc verba significet loca circa Arbelen sita. » ΚΡΑΜΕΡ. Hoc si significare voluisset Strabo, dixisset, puto, καὶ ἀπὸ αὐτῆν ἴσσι. Optimis codicibus innitens lego ἡ κατ' αὐτῆν (vel potius αὐτὰ) ἴσσι, aut Babylonie sunt aut per se provinciam constituunt, sicuti Aturia. » Quorum posterius veri est similis. || 13. οὐκ] ἐκίσχυος Cor. || 14. γὰρ om. Bz. Cor. || 15. Ὑπέρσπου μοζ Cor. et sic in sqq. || 16. μάλιστα κατὰ τὴν μοζ Cor. || 19. κώμιον] κομύδιον marg. F pr. m. || 21. Ἀσδομόνως D. || 21. καὶ τὴν νίκην B. || 25. μάχην] νίκην E. || 26. Ἀρτακηνή] nomen aliunde non notum; Ἀρβηληνὴ (Ἀρβελίτις ap. Ptolem. 6, 1 et Plin. 6, 13, 16) Cellarius et Grosk.; Ἀδιαβηνή mavult Kr. Fort. legendum Γαρμαηνή ex Ptolemæo. || 28. Ἀνείας] sic codd.; Ἀναίας Xyl. Kr.; Ἀνατίδος conj. Cas.; codd. scripturam non temere mutandam esse monet Grosk. || τοῦ Κάκρου διάβασις] Patet fluvium hunc non eundem esse cum eo qui supra lin. 21 Κάκρος vocatur (v. Ritter Brd. t. 9, p. 520). Res postulat ut sit aut Gordus fl. quem Ptolemæus dicit, aut Dialas (Diabas ap. Amm. Marcellin. 23, 6, 20) s. Dellas s. Sillas. Quare ante διάβασιν excidisse ἄλλα vel αἰδύων, deinde vero ex antec. male Κάκρου suppletum esse censeo. || 33. ὀδοήκοντα] Haud dubie ἐξήκοντα Strabonem scripsisse viri docti conjiciunt probabiliter. || 37. ὥστε Dhi Cor. Mein.
- P. 629, 27. Leg. [τῇ] Περσίδι cum Mein. || 30. Βαβυλωνί Grosk., Mein. || 23. οὐκ ἀποδέχονται recte, ut vid., Mein. || 52. Ἐλασηνῶν F. Ἀλασηνῶν cett. codd.; em. Letronnius.
- P. 630, 12. καταρράκτας codd., exc. F. || 18. λιμνάζουσαι Dhi. || 42. δυστήνωστον (sic) F, δυστύχωστον cett. codd.; em. Schneider in Lex gr. || 50. [καὶ] τῷ δῖψ. Tzsch. || 52. αἰ [δὲ] λυμ. e Cor. conj. Mein. Post. λυμ. codd. addunt γὰρ, exc. F. || 54. κλειόντες codd.; em. Kr.
- P. 631, 1. μὲν δὲ codd.; em. Cor. || 8. συντίνοιουσιν codd. || 18. τὰ πλ. || καὶ πλ. x Tzsch. Cor. || 20. σταθμοὶς F, σταδίοις cett. codd. et editi. ante Kr.; σταδίοις χιλίοις καὶ ἑκταπείστοις Corayus e conj. Gosselini. || 39. τοὺς πόρους περὶ sw. || Πινυαύλου Tzsch. Cor. || 40. τόποις] ποταμοὶς codd.; em. Cor. || 42. ὑπερεχέουσι F. || 46. γῆν πρην Tzsch. Cor. || 50. Μασσίου CDF, Μασσίου hñsw, Μασσίου x, Μασσίου ποζ, Κασσίου Ald.; em. Tzsch.
- P. 632, 3. ἐν] αἰ codd.; em. Cor. || 5. Τίγριν [καὶ οὐτως κλημμεῖν] e Kr. conj. Meinekus, in seqq. legens: εἰς γὰρ τὰ αὐτὰ κατέρχεται καδία. Τὰ [δὲ] λαχθέντα ὄψι etc. || 7. καδία. Καὶ οὐτως τὰ πλ. λαχθέντα codd. et editi. κλημμεῖν aut ejciendum fuerit aut potius mutandum in κληροῦν; similiter lin. 42 κληροῦται in nonnullis codd. in κλημμεῖται abiit. || 18. ἐξήλουν Cor.; ἐξηλούμεν codd. || 28. τριακοσίχλια Ald.; τριακοσέχλια e Tyrwh. conj. Tzsch. Cor.; τριακοσιέχλια conj. Lobeck. ad Phryn. p. 765; τριακοσιοντέχλιον Mein. || 29. παρέχονται Ald. || εἰ γὰρ αὐτοῦ B, καὶ γὰρ αὐτοῖς x, καὶ γὰρ αὐτὸν cett. codd., nisi quod ἄρτον additum in marg. sw; em. Cas. || 34. τοῦ φοίνικος post ὠρελαίας add. editi. ante Kr. || 42. κληροῦται] κλημμεῖται hñ. || 51. προσαφθεῖς D, προσαφθεῖς cett. codd.
- P. 633, 1. Leg. aut πηγέιντα σθένυσσαι, aut πηγεῖς σθένυνται; hoc habet Epit. || 2. περχέται w Cor. || 8. δὴ Dh, Tzsch. Cor. || 11. καίουςι CFmoz. || 18. παρδὶχ codd.; em. Kr. || 32. Σιτακηνή B, et sic in sqq. || 33. μέση] μέγρη B. || 39. πρὸς [ἐσέπραν καὶ] ἄρτον e Grosk. conj. Mein. || 42. Ἐλυμάντις F, Ἐλυμάντις cett. codd.; em. Cellarius. || 43. Ἐλυμάντι codd.
- P. 634, 5. ὁμοῖως δὲ [καὶ πρὸς τοὺς Πέρσας] καὶ conj. Kr.; Letronnius in sqq. ὕστερον aut deleri aut in πρότερον mutari voluit; in πρότερον mutavit Mein. || 13. τὰ Ἄεζα F, τὰ Ζάρα e Cas. conj. Tzsch. Cor. || 21. Κυρδιανὰ μοζ, Κορδιανὰ F, Κορδιανὰ cett. codd., Κυρδιανὴ Cor. || 41. Verba καλοῦνται... Σακιδόποδες (Σακιδόπος F) suspectavit Kr., ejecit Mein. || 50. ἐπιθυμίσαντες codd.; em. Grosk.
- P. 635, 10. ἄλλω et ἄλλο et dein τρίτον codd.; em. Tzsch. || 16. μικρὰ codd.; em. Cor. || 26. καίτοι τ. E. ματαῦ codd., Mein. || 38. Θωνῆτι B. Epit. || 47. ἐφκει codd.; em. Cor.
- P. 636, 7. Κάρας μοζ. || 8. Γορδίαζα Dhi. || 11. Παρδαίων codd.; em. Wesseling ad Diodor. 14, 27. || 12. αὐτῶν Grosk., ὧν codd. || 13. Σάρισα μοζ; Σάταξα F. || 20. ἡ λοιπὴ ποταμῖα conj. Mein.; Γορδιαία vel Γορδυνή pro Μεσοποταμίᾳ leg. esse putabat Letronnius. || 25. Γαγγεῖτι F, Γαγγήτι Dindorf. in Thes. et Mein. || 42. Ἀθόρας Epit. || 43. ὅτι ἐνὶ ἐνὶον conj. Grosk.; ὅτι τῶν νυνὶ Μαλίων leg. conj. Letr. || 45. διάβασις F, ἀνάβασις cett. codd. || 49. Ἐδεσαν EFz. || 50. γὰρ] δὲ Cor. Mein. || 54. καμηλάται DFhi, καμηλιάται Cw.
- P. 637, 1. εὐποροῦντες Cor. || 2. χρωμένως Grosk. || 10. παραβεβλημένος codd., exc. DFh. || 12. τοῖς τοῖς codd.; em. Cor. || 25. Post Πάχορον excidisse τὸν τοῦ Ὀρώδου παῖδα ex sqq. collegit Letronnius. || 32. Σαρπακίδην D, Σαρσπακίδην cett. codd.; em. Tzsch. || 33. Κροσπαδὴν imoz, Κροσπαδὴν cett. codd.; em. Tzsch. || Φραδὴν codd., exc. x. || Βοῶνιν codd.; em. Tzsch. || 36. ἐκιδέξη Kr.; προσιδέξη μοζ Cor.; ὑποιδέξη cett. codd.; ὑποβίλη conj. Cas. || 45. Verba inclusa a Strabone non profecta esse videri monuit Kramer; ejecit Mein. || 47. χιλίων καὶ add. Tzsch., coll. Plin. 5, 12, 13. || 51. Αἰγυπτίῳ Epit., Mein., recte; inclusa ex Epit. addita sunt.
- P. 638, 6. καὶ Σύρους om. codd., exc. B. || 17. τῇ Κομμαγηνῇ μοζ, Tzsch. Cor.; τῇ Κομμαγηνῇ cett. codd. || 30. ἀφρητο pr. m. D, ἀφρητο cett. codd. || 32. εἰς μίαν δ' ἢ Κομμαγηνή, καθάπερ καὶ ἡ Μεσοποταμία, vel εἰς μίαν δ' ἢ Κομμαγηνή καὶ ὁμοίως ἢ Παραποταμία conj. Grosk. || 46. ἀπογόνους Ei, ἀπογόνους w, ἀπὸ γένους cett. codd. || μικρὸν F Mein. || 48. κασσίω codd., exc. oz.

- P. 639, 30. Βέρροια *DEHiz*. || 32. Καριστίδος *wr*, Κυριστίδος cett. codd.; em. Xyl. || 34. Κυρήνιτι codd., et sic in sqq. || 39. ἱερὸν post καλούμενον add. *Dh*, unde rec. Cor. et Mein. || 42. Γινδάρφ] τὴν δάρων *D*, Τηνδάρφ *C*, Τινδάρφ cett. codd. || φ ante συνάπτουσιν add. *E*. || 52. Φαρναπάτην e Dion. Cass. 48, 41 et Plut. Anton. 33 Tzsch. Cor.
- P. 640, 1. 'Ρωσσοὶ *moz*. || 3. κρείττων *CDhimazx*. || 12. χάρων codd.; em. Cor. || 22. πόλιν] ἀκρόπολιν Grosk. || 24. καὶ] εἰς λίμνην περιειρημένην μεγάλην... διαχεύομενος conj. Letr., probante Kramero, qui pro εἰς mavult κατά. Corayus scripsit. καὶ λίμνη π. μ. εἰς Δη.. διαχεύομένη. || 31. περιπολεῖ codd.; em. Cor. || 46. Κοσιανούς codd.; em. Grosk. || 50. Κασσιανῶν codd., exc. *orz*. || 54. καὶ κλιος *w* Ald.; Κακίλιος edit. ante Kr. et Meinek. ||
- P. 641, 5. ἡρόρει *Cmozx*. || 9. Αἰμσηγῶν *F*, Ἐμσηγῶν edit. ante Kr. || 11. Μασύαν *Di*, Μασίαν *r*, Μαρσύαν *mozx* (Polyb. 5, 45. 61) edit. ante Kr. || 13. Ἀλχαιδαμνος, *p* supra λ scripto, *D*; Ἀρχίδαμνος *x*, Ἀλχαιδαμνος *moz*; Ἀλχαυδόνιος ap. Dion. Cass. 47, 27. || 21. Μασσίου *F*, Μασίου *i*, Κοσσίου *x*, Μαρσίου *moz*. || 26. Σαμισκιδάμου *CD*. || 27. καὶ ἡ deleri voluit Cas. Letr. Cor. Grosk., adeo ut Themella sit Gambari sedes. Contra Kramerus: « Mihi tam incommoda videtur oppidi mentio, ut vel Arethusae nomen ab hoc loco censeam alienum atque ejiciendum. Facile enim e superioribus in margine primum annotatum in verborum seriem recipi potuit. » Nescio an verum viderit Casaubonus. Themellam suspicor esse Theledam Tab. Peut., quod ab Arethusa 25 m. p. versus ortum distat. || 31. Ἡράκλειον] Ἡράκλεια supra p. 751 ed. Cas. || 32. παραλία] παλαιά codd.; em. Tzsch.; παρὰ conj. Letr. || Κάρνος] Κάρανος codd.; em. Tzsch. || 35. τὰ Σίμυρα] Ταξιμυρα *Dhiz*, τὰ Σίμυρα *CEFFoz*; em. Tzsch. || 36. Ὀρθωσία *E*, Ὀρθωσίας cett. codd. || 46. Σιδῶνος codd. Mein. Supra Σιδῶνος; constant codd., sicut in sqq. codices plurimi. || 50. ἔχοντες codd.; em. Tzsch. || 54. λέγειν εἰ ἄλλο τι, ὁ δεχ. *w* Cor.
- P. 642, 38. Συρίαν] sic *FE*, Γωνίαν et Γονίαν cett. codd. et margo *F*. || 43. Τραχανῶν codd.; em. Tzsch. || 47. ὁμοῦ] σχεδόν *E*. || 50. σχῖνον Tzsch. Cor.
- P. 643, 1. σφόδρα] χθόνα *E*. || 6. μήκος μὲν σχ. *Dhi* Cor., recte, ut vid. || 7. καὶ ante πλ. om. *D*, inclusit Cor. || 18. Βορραμά *F*, Βόραμα *x*; Βόστρων *Dhi*, Βόστρα *mozx* Ald. || 21. κατέτρεχε codd., exc. *F*. || 22. Σιδῶνος *CEFs*. || 32. Μαρσίου *C* (?) *moz*. || 40. δύο ... λεγόμενοι *E*, et in marg. λόφοι; quod recepit Mein. legens δύο λεγόμενοι λόφοι Tr. || 41. ἔπειτα] ἐπὶ τὰ Cor. || 42. ἣν omit. tendum. || 45. τοὺς] τὸ codd.; em. Cor. || 47. Ζηνόδοτον *oz*; in *z* postea in Ζηνόδορον mutatum. || 52. ἡ ἐν τῷ *E*. 644, 7. τετρακοσίους] Pro ὕ' legendum σ', monente Isamberto in *Bulletin de la soc. géogr.* 1853, p. 211. || 8. Ταβύριος *E*. || 9. Σιδῶνα *DEh* Eustath. ad Dion. 911. || 10. πόλις om. codd. || 11. ἡ ante ἐναιμ. om. Cor. Mein. || 12. παραδεδομένη codd.; em. Cor. || Σιδῶνα *DEh*. || 17. μάλλον om. *Ezx* Cor. Mein. || 26. ὥστε om. Cor., asteriscum vocis appinxit Mein.; ὥστ' εἶναι καὶ conj. Kr. || 27. σεισμῶν γενομένων *mozx* Cor. || 28. ἀφανισθῆναι *x* Cor. || 36. ἀνδρῶν *mozx*, εὐανδρῶν Cor. || 38. Verba μικρὰ ἀναλώσαντες fort. post μόνον transponenda esse putat Kr. || 40. ναυστολογίας codd. || 43. Σιδῶνιοι *DEF* Mein.
- P. 645, 1. παλαιῶ *x* Cor. || 2. Μώσχου Hopper., Μόσχου Xyl. || 4. Σιδῶνος *h* et ex correct. *D*. || 11. ἔξισι *x* Cor. || 12. Σιδῶνα *D* ex correct., et *Ehiz*. || 13. Σιδωνίος *hiz*. || 20. χεῖσταί *F*, κινεῖσθαι cett. codd. || 33. ἐλήρθσαν *F*; om. cett. codd.; cf. Athenæus p. 333. || 40. ἀπλῶ] παμῶ Cor. || 42. ἐπάγειν codd., exc. *F*. || 43. συνλῆσιν codd.; em. Xyl. || 53. Βουκάλων] Leg. suspicor Βουκανῶν. V. index nominum; πόλις post Βουκ. addit Cor.
- P. 646, 1. Ἰόπη *Emoz*, Ἰόπη cett. codd. || 4. « γὰρ suspectum est; ὅφρος enim quid ad Andromedae expositionem faciat, parum liquet. Grosk. igitur excidisse quendam post κῆται suspicatur parum probabiliter; fortasse γὰρ mutandum est in δέ. » KRAMER. Fort. leg. ἐν ὅφει γὰρ. Cf. p. 380, 19. || 13. Κάσιον *CF*. || 18. Haud falsa traderentur si abessent verba Ἀζωτὸν καὶ. || 20. κρομμυὲν Mein.; κρομμύων codd.; κρομμύων τ' ἀγαθῶν *x*, κρομμύους τ' ἀγαθῶν *moz* Tzsch. Cor. || 23. Post Ἐπιχορύκειος codd. add. vocem γηγονός. || 27. καὶ μένουσα Ἰηρημος glossema esse putarunt Wesseling., Palmer., Sainte-Croix, Ritter (Geogr. I. 16, p. 58). Deserta urbs fuerit tempore ejus, quem h. l. Strabo exscripsit. || 29. Leg. fuerit ἈΔανα, quod rec. Mein. || 30. ὁ μὲν εἰς ἔχων τὸ codd.; em. Kr. || 39. Πινυκάλουρα codd., exc. *E*; Πινυκούρου Strabo ap. Steph. s. v. || Verba ἐκ... ἡρωτηρασμένων non nisi in *EF* exstant. || 44. ἀναεῖν *moz* Ald., ἀναεῖν Xyl., κατελεῖν Cor. || 45. καὶ αὐτὴ Cor. || τοιαύτην ἐφεῖς ὑπερκειμένη codd.; em. edit. || 47. Σερδωνίδα *E* Cor. || 48. πως] πρὸς codd.; em. Cas. || 51. τοσαύτην codd.; em. Letr. || 52. 53. Κάσιον *CDFHizz*, et sic in sqq.
- P. 647, 9. Μελινίας *x* Cor. || 10. τῶν] τὴν Ald., τῆς Cor.; μὲν om. Cor. || 11. « εἰκοσι post ἐνακοσίους add. edit. inde a Cas., qui hoc verbum ex mss. se addidisse ait: qui error inde videtur explicandus, quod verba ἐναυθεν... πεντακοσίους om. *w* ita, ut εἰκοσι in hoc codice excipiat ἐνακοσίους. » KRAMER. || 19. Σερδωνίς *E* Ald. || κατεῖχε codd.; em. Cas. || μέχρι καὶ Ἰερ. *F* Mein. || 21. Ἰόπη *CF*. || 25. Ἰερκοῦντα *E* Ald., Ἐρικοῦντα cett. codd., exc. *s*. || 32. κάτω add. Cor. || 41. τινὰ codd.; em. Cas. || 42. δεῖ codd.; em. Cor. || δ' add. Cor. || 43. αἰδοῦς *FD*, ἔδους *h*, εἰδους cett. codd. || 47. ἀλως Cor.
- P. 648, 16. ἐκτομία codd., exc. *Fh*. || 22. τύραννον *CDFhi*; correct. in marg. *DF*. || 27. κατ' αὐτὸ *CDFhi*, κατὰ ταῦτὸ *mozx* Ald.; em. Cor. || 28. ἀμωσγέπως? Cor. || 24. ὑπακούσῃ codd.; em. Cor. || 45. διακομίζων *moz* Cor. || προσήκει e Cor. conj. Mein.; προσήκει codd.
- P. 649, 2. Verba καθάπερ... ἀτσοῦσαι ej. Mein. || 8. Βυρεβίσθα *CDfh*, Βυρεβίθα i. Βυρεβίστα Cor. || Δεκινέος; *F*, Δεκινέος *Cmozx*, Δεκινάτος *DEh*. || 13. οἰωνοσκόποι bene Cor.; ἱεροσκόποι conj. Letr. || 17. δ' om. *mozx* Cor. || 23. καταβαλὼν codd.; em. Cas. || 35. Αὔδας post Μαχαίρους add. *w*; καὶ Αὔδας post Ἀνσῆς add. *F*. || 37. Ἰερικούς *E*. || 49. ἴσσι [διὰ τοῦτο] Cor. || 54. Σερδωνίς *E* Cor.
- P. 650, 5. προειβάντα *CDFhi*, προελθόντα *x*. || προβάττα om. Epit., Mein., recte, ut videtur. || 6. τοῦτο recte ej. Grosk., Mein. || 10. ἀσβάλος *E*, ἀσβάλος *F*, βῶλος Epit. || 14. 15. τοῦ ... αὐτοῦ] τῆς ... αὐτῆς *Ez* Cor. || 19. ἴσσι καὶ τὸ *E*. || 27. δ inclusit Cor. || 28. ἐκπίσαντες i Cor. || 40. Μοασάδα] Μασάδα cett. scriptoribus; rectius. || 42. Λισσάδων *E*, Κλυσσάδων, Κλυσσάδων, Κλυσσάδων, λυδάδων codd. cett. || πόρρωθεν καὶ ποταμούς Cor. || 49. καὶ [αἱ] πέτραι Cor. Mein. || 53. τὴν Θερταλίαν bene em. Cor.; τὴν θάλατταν [ταπεινωθῆναι] conj. Letr., coll. p. 38 ed. Cas. || 54. Γαριτὶ *Dhi*.
- P. 651, 2. Ταρχία *F*, Ταρχία *iz* cett. codd., em. Tzsch. ex sent. Salmasii ad Solin. p. 408. || 7. Ἡρώδη] Ἰγρανῶ bene Cor. || 8. τις *hiz*, τισιν cett. codd. || 17. Βερνίκην θυγατέρα codd. || 30. καὶ add. *x*. || 32. Leg. videtur τῇ Μεσσοποταμίᾳ cum i Tzsch. Cor.; ὥς καὶ τὴν Μεσ. conj. Kr. || 45. πασιν Tzsch. || 16. ἐκαμύζων *CEFx*; in *x* e mutatum in o; ἐκαμύζωντο, sed tō sec. m. mutatum in

- τοῦ, *D*; *ἑναρμόζων*, supra scripto „, *h*; *ἑναρμόζων* *i*; *ἑναρμόζων* *moz* Ald.; *ἑἑ ἀρμόζων* Epit.; *ἑἑ Ἀρμόζωντος* Cas., quum ex *Harmozonte Carmanie promontorio* legatur apud Marcellin. 23, 6; *ἑἑ Ἀρμόζου* Cor., coll. Ptolemæo 6, 8, qui Ἀρμόζον ἄκρον habet (sed ibi quoque Ἀρμόζων vel potius Ἀρμόζων leg. esse colligitur ex Marciano p. 531 ed. Didol.). Quod Kramerus putat unice veram esse Cas. conjecturam, id secus esse mihi videtur. Regio vocatur Ἀρμωζία apud Arrian. Ind. c. 33, *Armuzia* ap. Plin. 6, 27, § 107, incolæ *Armozei* ib. § 110; Ἀρμωζία urbs ap. Ptol. et Marcian. Promontorium erat τὸ τῶν Ἀρμόζων ἄκρον τῆριον.
- P. 652, 1. οὖσαν codd., exc. *D*. || 4. φασὶ codd., exc. *w*. || 5. κατ' αὐτὸ *x*, [καὶ] κατ' αὐτὸν *e* Tyrwh., conj. Cor.; συμπλέσαντα [καὶ τὴν Ἀράβων χώραν (παράλιαν Grosk.)] παραπλεύσαντα κατ' αὐτὸν bene conj. Letr. Cf. Arrian. Exp. 7, 20. || 7. φασὶν Tzsch. || 10. Ἰκαρον *E*, Ἰκάριον cett. codd. || 15. γῆν Mein.; τὴν codd. || οὐκίας. Ἐπει δὲ ληκίως Cor., Mein., præter necessitatem. || 21. ἀρμωζίων *i*, ἀρμωζίων cett. codd. || 26. φοινικίος *CDh*, φοινικίος *o*, φοινικίος *xx* Cor. || 33. Ὀρθαγόρας Πυθαγόρας conj. Bernhadyus ad Eratosth. p. 101, absque causa idonea. || Ὀγυρον *e* Salm. conj. Kramerus., collatis Dionysio, Plinio, Meis, Steph. Byz.; Τυρίνην *CDHfhw*, Τυρηνίην *E*, Τυρίνην Ald.; Ὀγυρον Cor. coll. lin. 51. Emendatio Salmasii non tam certa est quam putari possit. Quæ de hac insula apud Strabonem aliosque traduntur, orta sunt ex confusione insularum quarum altera vocatur Ὀργάνη vel Ὀργυς (*Gerun* s. *Ormuz*), altera autem appellatur *Tyrus* s. *Tylus* (*Bahreyn*). Ad Tyrum pertinent ea quæ de situ insule nonnulli vera acceperant, sed suis de figura sinus Persici opinionibus innitentes perperam intellexerant (V. quæ dixi in Indice nom. s. v. *Ogyris*). Ad eandem suspicari licet etiam nomen pertinere quod codices exhibent, Τυρίνην, quodque aliis est Ὀργάνη, aliis Ὀργυς, Marcellino (23, 6) *Turgana*. Nostram hanc insulam *e* Strabonem mente concivisse (1, 16): cf. Pausan. 1, 29, 10. Illius autem filius cur in exilium abierit, facile intelligitur ex altero loco Arriani. » KRAMER. Sane, eundem hominem n. l. intelligendum esse probabile est. De nominis scriptura Straboniana nihil licet asseverare. || 44. ἀπώτασιν Ald. Cor. Mein. || 46. ἐπιγίνεσθαι codd.; em. Cor. || 53. Δώρακτα Δώρακτα *moz*; Δώρα Strab. ap. Steph. s. v.; Ὀδώρακτα Arrian., Marcian., quod in Strabon. intulerunt Cor. et Mein.; fort. fuit Ἀώρακτα. || 54. || Ὀγύριος Ὀγύριος codd. Cor.; mutarunt *e* Salmasii sent. Tzsch., Kr., Mein.
- P. 653, 1. Ἀμαζήνη et correct. Μαζήνη *x*, Ἀμαζήνη cett. codd.; em. Tzsch. || 8. δὲ τε codd. || 13. Μακινή *CFsw*, Μακινή *xx* editi. ante Kr. inde a Xyl., Μακινή *DE* Kr. Legendum est Μαισινή, idque etiam reponendum p. 70, 18, ubi codd. Μεσινή (ad hod. *Forath Maisan*) et p. 629, 50. Inde dictus Μαισανίτης κόλπος ad Euphratis ostia, ap. Ptolem. || 16. δὲ Cor. inseruit, illud δὲ quod lin. sq. in codd. legitur delens. « Verba ἦτις... μυχῶ corrupta esse liquet, nec sanantur conjectura Waltheri (Animadv. hist. et crit. p. 287) Tzschuckio probata ἦτις πτ. Propius a vera scriptura abest Letronnius, qui scribendum censet ἦτις ἔστι πρὸς τῷ μυχῶ ». KRAMER, qui ipse cum Corayo legi vult: ἦτις ἔστιν ἐν τῷ πρὸς τὸν Νεῖλο, μυχῶ. Idem dedit Meinekius. At bene habet

- vulgata, nisi quod ὁ articulus ante πρὸς addendus videtur. Heroopolis ὁ πρὸς τῷ Νεῖλῳ μυχῶς τοῦ Ἀραβίου κόλπου esse dicitur eodem plane modo quo p. 277, 8 legimus: ἔστιν ἡ ἄλσος τὸ μυχαίτατον τοῦ θερμοῦ κόλπου. Neque aliter Diodorus (5, 42): οὗτος (ὁ μυχῶς τοῦ Ἀραβίου κόλπου) ὀνομάζεται Ποσειδαιον. || 28. Ἀδαταίων *F*, Καδαταίων cett. codd. || 47. Μιναῖοι *E*, Μηναῖοι *DH*, Μειναῖοι cett. codd. || 48. δ' unus *E* habet. || 49. ἡ Καρανῶν *F*, ἡ Καρανῶ *CDh*, ἡ Καρανῶ *w*; om. *E*moz Tzsch. Cor. Cf. Ptol. 6, 7, Stephan. v. Κάρνανα, Eustath. ad Dion. 954. ||
- P. 654, 2. Χατραμῆται *E*. || 3. Σάδαταν Χαδάτανον *C* et m. sec. *D*, Χατάδανον *D* m. pr. *F* (?) *moz*; em. Grosk. || 13. δ' add. Cor. || 14. ταύτης αὐτῆς codd. || 16. Καταδανία codd., exc. *EF*. || 17. Χατραμῆται *E* || 18. παραδίζονται *moz*. || 19. Μειναῖαν *CDHw*, Μηναῖαν *ix*, Μηνέαν *oz*, Μιναῖαν *E*. || 21. Ἐλάντη *moz* et sic in sq. || 22. Γερραῖοι sic *E* et mgo *F* et Stephan. v. Χατραμωῖται; Γαδαῖοι cett. codd.; Σαδαῖοι perperam conj. Mannert. Geogr. t. 6, 1, p. 110. || 26. Ἀνακράτην *oz*; Ἀνακράτης conj. Kr., quod rec. Meinekius; haud recte; nam οἱ παρ' Ἀλέξανδρον καὶ Ἀνακράτη non sunt scriptores rerum Alexandri Magni (qui de Arabico sinu non scripserunt) et Anaxicrates, sed hic atque Alexander ille qui περιέκλουν τῆς Ἐρυθρᾶς θαλάσσης composuit (*Ælian*. N. An. 17, 1). || 28 et 38. Τρωγλοδυτικὴν *E*, Τρωγλοδυτικὴν *F*; atque λ non tantum omittit in hoc nomine Epit., sed diserte docet, ὅτι Τρωγλοδυτικὴν ἐν τῷ λ λέγει ὁ Στράβων. Nihilominus a codd. scriptura communi consensu tot locis servata recedere non licet. » KRAMER. || 54. φησι (sc. Eratosthenes) conj. Kr.
- P. 655, 6. Ἀκύαν *Dh*; γρ. Ὀκύαν add. *w*. Ὀκύης est in Ptolemæo et Anonym. Periopl. mar. Erythr. et ap. Plin. 6, 26, 104. Asterisco vocem Ἀκύαν notavit Meineke, at vulgatam tuetur Plinius l. l. § 151, ubi item *Acilam* habes. Cf. Geogr. min. t. 1. prolegg. p. LXXII a. || 7. τὰς τοὺς *DFh*. || 16. δν unus habet *E*, cett. om. || 21. ὄντως *F*, οὕτως *Dh*, οὕτω cett. codd. || 29. ἀπολάμπων *CE* *moz*. || 30. ὑπαρυγίται *E*, probante Kramer. || 34. λιθίας *CE*. || 34. σιταρχοῦμενον codd.; em. Cor. || 37. γένη) ἔθνη Ald. || 53. περιβαλλομένου codd.; em. Cor.
- P. 656, 1. κατασκευασμένους *CDHfhw*; κατασκευασαμένων mavult Kr. || 2. ἀποσκ.] *D*. || 7. Τασούχου sic *E* Cor. Kr. Mein.; τὸ Σούχου codd. Legendum potius fuerit φρούριον, Σούχου ἱερῶμα. Suchus erat nomen *Ægyptium*; cf. p. 689, 39. Deinde fuerit εἰτα [νήσος καὶ] λιμὴν Ἐλαία. Cf. G. min. t. 1, p. LXX, n. 26. || 8. Ἐλαία *FDh*; etiam *E* supra αἰ habet α. || 10. Τησεῖς editi. ante Kr.; Τιμισσὸς margo *F* m. pr. || 12. Σεβρίται *F*, Σεβρίται cett. codd.; em. Cor. || 13. ὅς ἔς *DFhw*. || 19. Ἀστασίδα Ἀστοσίδα margo *F*, Ἀσταγάδα cett. codd.; em. Cor. || 24. λεοντόδοτα *Dh* *moz*, sed λεοντόδοτα in marg. *D*. || 27. σπερματοπόροι *E*, ut ap. Diodor. 3, 23. || 28. ὑπὸ ἀπὸ? Mein. || 30. Ἐλαίαν, et supra αἰ, *E*; Ἐλαῖαν cett. codd., exc. *ix*. || 30. Δημήτρου *F*; Δήμητρος ap. Ptol. || 32. Ἐνγέρα, sed δ supra γ, *E*. || 37. κρεωφαγίας codd., exc. *CF*. || 42. Verba Κορίου ... φρούριον om. codd., exc. *EF*. || 43. Κρεωφάγοι codd., exc. *F*.
- P. 657, 3. Δαραβά *moz*; Δάραβα cett. codd., Kr. et Mein. Series locorum nos ducit in eum tractum in quo magna insula, quæ *Darmaba* vocatur, ora adjacet. || 22. πέτασθαι *h* et sec. m. *D*, Cor.; f. πέτασθαι leg. putat Kr. || 30. ὑποστρώωνται *C* *moz*. || 31. Σῖλλοι codd., sed μοι supra scriptum in *E* m. pr. || 34. Ἀκτιδοράγοι om. codd.; pr. m. add. in marg. *F*. || 40. Decem fere literarum lacuna in *E*; θρηύουσι vel λαμβάνουσι αὐτάς vel simile quid excidisse monet Grosk. || ὑπερπετόμενα

- Dhī*, ὑπαρκετόμεναι *E*, ὑπαρκετασθέντων *x* pr. m., ὑπαρκετασθέντων *mo* et sec. m. *z*, Cor. || γάρ om. *moz* Cor. || εἰτα σκοτούμεναι καὶ κίττουσαν *moz* Cor. || 47. *Δηρῆς E*. || 43. κρεωφάτοι codd., exc. *CF*, et sic. in sqq. ||
- P. 658, 8. καροπῶντες *CEFr*, sed addito pr. m. in *F* περιβρίκτουτες, in *r* παραβρίκτουτες. || 13. πανοικίου (sic) *F*, πανοικίου bene *Mein*. || 26. φοινικῶνας *E*. || 24. περσαίαν codd. || 39. τοῦ τὰ *D* et pr. m. *h*, ἐς τὰ *i*. Dein ἀκρωτήρια *Dhīzz*, et Πιθολάου *zz*. || 44. Πιθολάου *Dzz*. || 50. λαινοτασάκη (sic) *CDPh*, λαινοτασάκη *E*, Λέοντος κόπη *s*, sed addito *o* supra *ω*; Λέοντος κόπη *Ald.*, Λέοντος κόμη *Cas.*; em. *Cor.* || 51. ψευδοκασσίαν codd., exc. *F*.
- P. 659, 3. κλειονάει pr. m. in marg. *F*, κλόν ἀμάρει codd. || 4. μάλλον [δὲ] περὶ *F*. || 6. γυνοῦ λιμὴν *CDEF* *hīr*, at ψυγμοῦ additum pr. m. in marg. *F*. || 6. ἱερῶμα edit. ante *Kr.* || 10. γνώριμα τὰ ἐν τῇ *i*. π. *Cor.*, γνώριμον μὴδὲν ἐν τῇ etc. *Grosk.*, γνώριμον τὴν *i*. π. proponit *Kr.*; possis etiam γνώριμον [τὴν τῶν] ἐν etc. || 12. δὲ add. *Cor.* || 13. Χαριμόδρου edit. inde a *Xyl.* || 17. καὶ ej. putat *Grosk.*; καὶ [εἰς] conj. *Kr.* || χρυσοειδῆ *Ez* *Cor.* || 20. Includa ejicienda. || οὐχ add. *Cor.*; οἱ ῥινοκέρωτες e margine illatum || 22. ἐπὶ σὺνδρὸν quid sibi velit obsecrum est; nonnulla excidisse *Casaubonus* censet; ἀπὸ κεφαλῆς ἐπὶ οὐρὰν conj. *Groskurdinus*, quod superfluum esse dicit *Kramerus*. Deinde post ὅσον alteram lacunam statuunt *Grosk.*, *Kr.*, *Mein*. Fort. erat: οὐχ, ὥσπερ Ἀρτ. φησιν, [ποδὲς] ἡμίσειαν τῷ μήκει, ἀλλὰ σχεδὸν τι τὸσον τῷ φέει. || 29. στύλους codd., exc. *EF*; τύλας *Cor.* || 37. καμηλοπ. In marg. *D* legitur: τὰ τῇ δημότιδι γλώσσῃ ῥαφία φέδμενα. || 50. κῆποι *σμοzz*, κῆτοι *mgo*. *F*.
- P. 660, 11. σιμμιζονται *E*. || 12. [ὡς] αἱ γυναῖκες probabiliter *Cor.*, *Mein*. || 16. δὲ *al* *Cor.* *Mein.*, bene. || 18. ἀνιλουμέναν *CF*, ἀνιλουμένην cett. codd.; em. *Cor.* || 35. καταλέγουσιν codd.; em. *Tzsch.* || 40. δὲ sic *Eoz* *Cor.* *Mein.*; et cett. codd. || 41. δὲ om. *x* *Cor.* || 47. τοῦ Ἀλιανίτου *Gosselinus*, *Lectronius*, *Grosk.*, *Kram.*, *Mein.* a *Strabone* alienum esse censent, ideoque *Mein.* ejecit. Sed quidni *Strabo* dixerit *Posidium* interius positum esse quam recessum Ἀλιανiticum, adeo ut ὁ τοῦ *Ποσειδίου* μυθός, quem *Diodorus* simpliciter τὸ *Ποσειδίου* vocal (v. not. ad p. 653, 27), longius in terram penetret quam Ἀλιανiticus. Revera ita res habet, multo magis vero res ita habet in tabulis *Ptolemæi*, in quibus Ἀλιανiticus sinus mirum quantum truncatur.
- P. 661, 8. Μαρωνιτῶν *i*. || 13. Ἐλανίτης codd., exc. *E*. || Ναβαταίων e *Kr.* conj. *Mein.*, probabiliter. || 14. οὐσα ἡ χώρα codd., exc. *moz*. || 19. καὶ ante βοσκ. om. *Dh*, *Cor.* || 20. ἡμίονων ἀργύρων καὶ καμήλων codd.; collato *Diodoro*, 3, 42 transposuit verba *Kramerus*. || 32. σπηλαιώδεις *moz* *Tzsch.* *Cor.*, perperam. || 35. συνεχεῖς *CEz*. || 37. Χαριόλας *E*, Χαριόλας *F*. || 47. τὰ παλαιὰ τὰ ἄλλα conj. *Letr.*, τὰ πλείω *Kr.*, melius τὰ πολλὰ *Mein.* || 50. εὐδενδρος pro εὐδρος *Dhī* *Cor.* || 52. δεομένου codd., exc. *ux*.
- P. 562, 1. λίψ *E*. || 4. ἀντιδόντες codd., exc. *Ez*. || διπλάσιον [δὲ τοῦ σιδήρου καὶ δεκαπλάσιον] τοῦ ἀργύρου ex *Agatharchide* supplenda esse probabiliter censet *Bochartus* (*Phaleg*. II, 27, p. 139). *Groskurdinus* ἀργύρου in σιδήρου mutari voluit. || 16. « τὴν ῥίζαν, quæ quomodo ferri possint non video, delenda esse videntur. Cf. quæ leguntur p. 776. ed. *Cas.*: κοιτάζουσι δ' ἐπὶ δένδρων, καλυδοποιήσασθαι δὲ τὸ πλῆθος τῶν θηρίων. » *KRAMER*. *Lectronius* vertit « les gens du peuple dont le métier est de couper [le bois de senteur], couchent au pied des arbres. » Similiter *Groskurdinus*. Asteriscum, corruptelæ notam, loco nostro apponit *Meinekius*. Fort.
- leg. ἐπὶ τῶν ὄρων τῶν δένδρων [καλύδας vel λέχος vel tale quid] τεκταίνοντες, vel λέχος sive θάμνους ἐκταίνοντες. || 17. οἱ ... δημοτικοὶ om. *moz*, unciis inclusit *Cor.* || 22. Μαρίαβα *CFmoz*, Μαρίαβα *E*, Μαρία *Dhī*; em. *Tzsch.* || 26. τῶν ἄλλων βασιλείαν codd.; coll. *Diodoro* et *Agatharchide* em. *Leopardi*; fort. ἄλλων natum ex ὁδῶν, quæ esse poterat varia lectio vocis βασιλείαν. || ἐξῆναι codd.; om. *Kr.* || καταλούσιν codd.; em. *Leopardi*. || 31. κασσία codd., exc. *Dh*. || 46. ἀπὸ τῆς ἐπικασσίας *x*, ἀπὸ τῆς κασσίας *Eustath.* ad *Dion.* 38, recte pulo; ἐκ τῆς ἐπικασσίας *Cor.* || 46. εἰκάδι *moz* *Cor.* || 49. Βώξου *Dh*, Ἐβόσου *C* et margo *F*. || 50. Πέρσου ex *Agath.* add. vidit *Cas.* || 51. καταχομένον codd., exc. *moz*.
- P. 663, 8. οὐτ' ἐπὶ νότον οὐτ' codd., exc. *E*. || 10. καὶ ex *E* additum. || 14. ἡ om. *Cor.* || 23. Ἐριχοῦντα *CDFhw*, Ἰερικοῦντα, addito *χ* supra *x*, *E*; Ἰερικοῦντα *moz* || 27. πετρίους margo *i*; πετρίους *EFz*, πετρίους cett. codd. || 40. ὁρῶν codd., exc. *F*. || 44. δὲ τῇ δ' ἐπὶ *CDPh*. || 46. λιθίαν *Eoz* *Mein*. || 48. χρῆσασθαι codd., exc. *E*. || 54. ἡγήσασθαι codd.; em. *Cor.*
- P. 664, 9. πολέμιον? *Cas.* || 27. καὶ add. *Cas.* || 32. ἐπὶ ὑπὸ *moz*. || 33. ἐξουσία additum ex *moz*. || 40. σκυλοτρίβη codd.; em. *Cas.* || 46. « Malim 'Ρινοκόρουρα » *Kr.* || 48. Νεῶν κατὰγεται τὰ δ' ἐκ codd.; em. *Grosk.* || 50. ὑπερθέσεις codd.; em. *Tzsch.* || 51. κειμένην *E*, κειμένην cett. codd. || 51. αἰτ' add. *Letr.* ||
- P. 665, 7. ἱερῶμα codd., exc. *moz*. || 8. Σαβᾶς *Dh*, Σάβος *moz*. || 10. Νεγρῶν *F*, Ἀγρῶν *F*, Ἀγρῶν *CDhīz*, Νεγρῶν *moz*, || 13. ποταμὸν *Nomen fluvii* excidit. || 16. καὶ add. *Cor.* || 18. Ἀσσα *F*. || 19. ἀπολειφθεῖσαν e *Cas.* conj. *Cor.*, καταλειφθεῖσαν *Xyl.*; derelictam *Gvarinus*. || Ἀθροῦλα edit. ante *Kr.* || 20. καὶ add. *Cor.* || 21. ἱρόδια additum ex *moz*; τροφᾶς habet *x*. || 22. Μαρσαβαί *CDh*, Μαρσαβα *moz* *Cor.*; Μαρίαβα scribendum videri monet *Kr.* || 23. Ῥαμθανιτῶν *F*, Ῥαμανιτῶν *Cwz*. || 28. ὄψα codd.; em. *Xyl.* || 30. Νεγρ. Ἀνάγρانا codd., exc. *ω* qui habet Ἀνάγρην, et *F* in quo Νέγρην. || 22. εἰρήνην codd.; em. *Cor.* || 35. Ἐγρᾶς ἤν, Νεγρᾶς *moz*, Νεγρᾶς *Ald.*; Ἐγρᾶς *Cor.* Cf. *Stephan.* s. v. Ἰάβριππα. || Ὀβάδα *CDhīz*. || 26. ἐξηκοστὸν *CDEFhīuz*, ἐξηκοστὴν *moz*; em. *Cas.* || 39. ὑπέρθεσις codd., em. *Cor.* || 40. ὠνηθῆναι *E*. *Cor.*; ὠνηθῆναι cett. codd.; σωθῆναι conj. *Kr.*, quod rec. *Mein.* || 42. γε μόνους *E*; om. *moz*, γε- νόμενον *F*, γενομένων cett. codd.; γε μόνον *Tzsch.*, *Cor.* || 47. τῶν αὐτῶν codd.; em. *Cas.* || 52. θάμνων *Cor.*, *Kr.*, *Mein.*; λιμνῶν codd.; hanc vocem sanam esse, contra vero post verba σμύρναν ἐκ δένδρων γίνεσθαι φασὶ addendum: κιννάμωμον δὲ ἐκ θάμνων, vidit *Meyerus* (*Botanische Erläuterungen z. Strabo's Geogr.* p. 130), collato *Arriano* (*Exp.* 7, 20, 4): ἤκουεν ἐκ μὲν τῶν λιμνῶν τὴν κασίαν γίνεσθαι αὐτοῖς, ἀπὸ δὲ τῶν δένδρων τὴν σμύρναν τε καὶ τὸν λιθανῶτον, ἐκ δὲ τῶν θάμνων τὸ κιννάμωμον τέμνεσθαι. || 52. κασίαν *Kr.* *Mein.*; κασσίαν codd.
- P. 666, 5. κασσίαν codd., exc. *F*. || 22. ἐξῆι *moz* *Cor.* || 24. αἰτ' ἄλλην om. codd., exc. *F*. || 30. ἀπαγαγόντα codd.; em. *Cor.* || 39. οἰκῶ δὲ γὰρ codd.; em. *Tyrwh.* || 39. συνέχει *Ez*, συνεχῇ cett. codd.; συνεχῇ ποιᾷ *moz*, edit. ante *Kr.* || 42. καὶ τὸ καὶ ποτ' bene conj. *Cor.* || 52. καὶ [ἐπὶ] ἐπιχωρίζεται bene conj. *Kr.*; καὶ τὰ ἐπιχωρίζοντα *Cor.*, ἐπιχωρίζεται *E*, ἐπιχωρίζειν cett. codd. || 53. χρυσὸν *x*. ἀργυρον codd., exc. *E*.
- P. 667, 23. Ἐρεμβούς codd.; Ἀρεμβούς *Cor.* || 27. διὰ τὸ codd.; em. *Grosk.* || 29. Ἀραμαίους Ἀραμίους *F*, Ἀρά- βους *i*, Ἀραβίους cett. codd.; Ἀραβας edit. ante *Kr.*; Ἀραμαίους habet marg. *F*. || Ἐρέμβους codd., exc. marg. *F*. || 29. ἀπὸ ἰθνούς; πιθανῶς *Cor.* || 30. ἐνὸς *ald.* e conj. *Tyrwh.* || 37. Ἀριμαίους codd.; em. *Cor.* || 38. Ἀραμαίους

- codd.; em. Cor. || 41. Φάρκριν *F*; Παρυσάτην pr. m. *D*, Παρυσάτην *CFMrz*; Ἀταργάτην pr. m. *D*. || 42. Ἀθήρα codd., exc. *Dhi*; Ἀσθέραν conj. *Cas*.
- P. 668, 12. ἐναυκισχίλους codd., nisi quod α habet margo *F*; em. Groesk.; ἐναυκισχίους Cor.; χίλους *Kr*. || 18. κατὰ τὸ στόμα adulterina esse censet Groesk., *Kr*.; ej. Mein.; pro στόμα lege σχῆμα. || 14. α τῷ νυ *EFDr*, sed in *D* N supra u additum est; inde u, supra addito v, exhibetur in *A*, cui scripturæ Letronnius superstruxit conjecturam a vero prorsus abhorrentem. » *KRAMER*. || 16. πρὸς τὴν μασ. *Dh*. || 19. πολλὸς *xx*; προσπεσὼν codd., exc. *E*. || 29. Ἀστέβαν *F*, Ἀστοσάβαν celt. codd. || 37. ἐπὶ ἀπὸ Cor., f. recte. ||
- P. 669, 1. ὑπακούουσι] ἐπαχούσης Cor. || 13. τρισχ. τριαχ.] γο' *E*; leg. esse χίλοι pr. τρισχ. ex ipso Strabone patet; κάτω χίλοι λέγει in marg. *A*. || 29. τοῦ Νεῖλου ejicienda, monente Groesk. || 42. τὰ additum ex Epit. || 43. ἐργαζομένων codd., quod servat Mein. || 50. αὐταὶ codd., exc. *F*. || τριαχ.] τρίαχοντα καὶ ἕξ conj. Groesk., probabiliter.
- P. 670, 22. Νειλομετρίου Cor.; idem in not. maluit Νεῖλου μέτρον, quod præbet *r*; κήχειν ... μέτρον conj. Villebrun. || 34. δὴ] δ' ἡ codd.; em. Groesk. || 49. καλοῦσι] καλοποῦσι codd.; em. Brequigny; *habitant* Guarin.; κατοικοῦσι Cor.
- P. 671, 1. δ' ἡ] *xhmo*; δὲ supra addito ἡ *E*; δὲ celt. codd. || αὶ μὴ πον codd., exc. *EF*. || 13. Ἀρσινοῦτην codd., exc. *D*. || 14. ποιζούσης] ποιούσης codd.; em. Letr. || 15. Μαριαῖν codd., exc. *E*. || 16. α ἰσάτη quid sit, frustra explicare conati sunt interpretes, nec ferri potest *Cas*. conjectura ἰσάτι; equidem delendam censeo hanc vocem, additam casu an consilio incertum. Consimilis prorsus est locus p. 32 ed. *Oas*, itidem voce male inserta corruptus: τὶ δ' ἄλλο ἢ Αἰγυπτία ἵστι, πλὴν ἡ ποταμία ἣν ἐπικλύζει τὸ ὄρεα; » *KRAMER*. Vocem ἰσάτη non eiecit, sed asterisco notavit Meinekius. E loco a *Kramero* laudato colligo corrigendum esse in χιχούστη. || 19. ὁρῶν codd.; em. Cor. || 20. κυρίε *EFs* et, addito u supra η, *C*; κυρίε *hismoxs* et, addito α supra η, *D*, κυρίε Ald.; *manui cuidam expansæ* Guarin.; *fasciæ in longum explicatæ* Xyl.; ταπεινὴ conj. Cor.; ἀναπτυσσομένη vel ἀναπνυμένη conj. *Kramer*. probabiliter, Longe petita tentarunt Letr. et Groesk.
- P. 672, 5. ὑποβαίνει μοξ., ἐπιταίνει *E* et margo *F* et pr. m. *D*, in quo mutatum est in ἐπιταίνει, addito denuo in marg. γρ. ἐπιταίνει. || 14. παρ' ἄλλου] Leg. pulo παρὰ θαλοῦ (genitivum θαλοῦ habes etiam p. 5, 49). || 21. ταῦτα codd.; em. Cor. || 24. ὑποβαλόμενος Cor. || 30. τὰ add. Cor. || 36. ἐπὶ τοσούτον editt. ante *Kr*. || 44. ἐπ' ὅτ' m. Cor. Mein.
- P. 673, 2. προσέταχτον *CD*, πρὸς ἔταχτον celt. codd.; πρὸς ἔταχτα Eustath. ad Dion. 254; em. *Cas*. || 7. οὖν ante ἔφον habet Ald. || 8. δ' ἀκρολογίας *DEhi*, δ' ἡ ἀκρολογίας *Cas* Tzsch. || 9. ἀμφίστομον w. Cor. || 17. α Hoc loco in marg. *C* addita sunt hæc: Ἐπίγραμμα. Σώστρατος Κνήδιος Δεξιφάνους θεοῖς σωτήρσιν ὑπὲρ τῶν πλωιζομένων. Eadem post ἐπιγραφή Strabonis verbis inseruntur in *Dhsw* et, omissa voce ἐπίγραμμα, in μοξ. In editt. cum itidem h.l. legerentur, a Corayo in marginem recte sunt rejecta: a Strabone enim non esse addita e connexu satis intelligitur, tum ex eo quod in *E* non leguntur. » *KRAMER*. || 26. τῆς] τοῦ *Cas*. Cor. || 52. καὶ ante ἰδὼν editt. ante *Kr*.
- P. 674, 1. γῆ] τῇ codd.; em. Groesk.; γῆ infer versus supra λευκῇ scriptum; inde τῇ λευκῇ γῇ *hi* Cor. || 6. οὖν, οἷμαι; οἰωνίζεσθαι *Cmosx*; οἰωνίσασθαι conj. Groesk. || λέγεται μοξ. || 7. γεγόντος *Dhi*. || 9. τὸ μὲν ... τὸ δ'
- codd., exc. *E*. || 11. Μαρίας .. Μαριαῖν codd., exc. *E*. || 32. ποιήσαν codd., exc. μοξ. || 41. μὲν οὖν ὁδοῖς *i*, Cor. Mein. || 43. δὴ inclusit Cor.
- P. 675, 3. ἐπὶ] ὑπὸ *Dhi*. || 5. Σῆμα] Σῆμα codd.; em. Tzsch.; ceterum Σῆμα etiam in Pseudocallisth. 3, 34. || 13. περιπατεῖς Cor. || 14. ἐπ' αὐτῷ στρατ. *Dhi*. || 14. δὲ [ὄντας vel simile verbum] καὶ conj. Groesk. || 20. αὐτὴν] αὐτὸν codd., exc. *Esmos*. || 29. Κροντὶς codd.; em. Cor. || 30. Ἀντίροδος *xx*, et alterum ρ supra addens, *D*. || 40. Τιμάνιον codd., exc. *E*. || 42. Καισάρειον Mein.; αὶ add. Cor., καὶ ἀσποστάσις *E*. || 48. Μαριαῖν codd.; exc. *E*. || 50. Νεκρ. καὶ τὸ πρ. *Esmos*. || 53. Σαράπειον Mein. || 54. νεκρῶν *s*, νεῶν celt. codd.; em. Groesk.
- P. 676, 5. στοὰς ἐν μέσῳ] τὸ δὲ *dx*. codd.; em. Cor. || 12. αὶ ante ἄλλαι add. *D* (?) editt. ante *Kr*.; post ἄλλαι excidisse κατοικίαι vel simile verbum susp. *Kr*.; fort. pro ἄλλαι leg. καλῖαι conj. Mein., parum apte. || 37. γορῶλην codd., exc. *E* Epit. || γε] τε codd.; em. Cor. || 38. ἐπὶ τοσούτον *Cx*. || 45. Κυβισάτην *C*. || 48. βάνανσον αὐτοῦ καὶ editt. ante *Kr*.
- P. 677, 18. κάσσιον codd., exc. *Dhs*. || 36. ἰδιος λόγος codd., exc. *s* qui habet κύριος λόγος, addito in marg. ἰδιος; em. Cor. probabiliter.
- P. 678, 1. καὶ τὸ ἐπὶ codd., exc. *F*. || 2. πολιτικὸν] οὐ πολ. conj. Tyrwh., ἀπολιτικὸν proposuit *Kr*.; ἐχλητικὸν? || βαρὺ καὶ om. codd., exc. *F*. || 9. ἔθους] ἡθους? Mein. 13. κολλάκις μοξ. || 17. αὶ μὴ καὶ χεῖρας *aple*. || 18. καὶ ῥωμαῖοι δὲ codd.; exc. *Fx*. || 30. ἄς recte om. *E*. || 43. συνάγεσθαι editt. ante *Kr*. || 53. Παρσιτόμιον *E*. Παρσιτόνιον *F*, Παρσιτόνιον μοξ.
- P. 679, 4. Αἰνισίον] sic e Ptolem. 4, 5 Xylander, *Kr*. Mein.; νησίον *F*, νησίον celt. codd., Tzsch., Cor. || 7. α Ἐνισίον *DEPhi*, Ἐνισίον *Cas* Ald., Ἐνισίον *r*, Ἐνισίον *m*, Ἐνισίον *o*, Αἰνισίον editt. inde ab Hoppero, qui unde sumserit nescio: Αἰνισίον eadem insula vocatur a Ptolemæo. » *KRAMER*. || 10. Inclusa supplerunt Mannert., Letr., Groesk. etc. || 13. Πηδονία] Σιδονία *Cmos* Ald. || 16. Αἰδωνὸν] Fort. leg. Βύκιον vel Βίχιον conj. Mein. ad Steph. Byz. v. Ἀντίρρα. || ζύγω codd.; em. Xyl. || 18. Δίρις codd., exc. *EF*. || 22. Ταπόσιρις scripto ρ supra π, *D*; Ταπόσιρις *Ehi*, Ταπόσιρις *x*. Eadem varietas infra. || 26. ἀμύζοντας codd.; em. Tyrwh. || 27. Πανδὴν] *DEh*, Πανδὴν *CFx*. || 29. Μαρίνα *F*, Μαρία celt. codd., exc. *E*. || 34. Μαριαῖν *CD* *Eh*, Μαριαῖν *Fmosx*.
- P. 680, 6. οὕτως] ὅντως *CDPhiwx*, αὐτοῖς Cor. || 41. ἀρεταλογίων *CDFh*, ἀρετολογίων, *x*, τερατολογίων *i*. || 44. μὲν add. Cor. || 45. ἀναίδην codd., exc. *A* et sec. m. in *D*. || 50. τὸ recte om. *Ez*.
- P. 681, 1. ὁ μὲν Ἐλατὴς *CDh*, ὁ Ἐλατὴς μοξ. || 2. ἀπὸ] ὑπὸ codd., exc. *EF*. || 7. οὐ] οὐδὲ codd., exc. *F*. || 15. ἀπουκαλιμένον codd., exc. *D*; ἀπουκαλιμένον editt. ante *Kr*. inde a Xyl. || 20. κατὰ Κναζάρη. οὗτος δ' ἦν τῶν Μήδων μοξ. || 23. Ἰναρον *Dhi*. || 26. προσόντι codd., exc. *E*. || Ἐρμόπολις *EFx*. || 37. Post μίγνυνται codd., exc. *EF*, et editt. ante *Kr*. inseruerunt versus hosce:
- Μένδητα παρὰ κρημνὸν θαλάσσης
ἰσχατον, Νεῖλου κάρας, αἰγίδατον (αἰγίδαται em. Herm.)
ἔδει τράγοι γυναιξὶ μίσγονταν.
- P. 682, 26. χιλίων Epit.; ἐναυκισχίων codd. Cf. Herodot. 2, 158. 4, 41 et ipse Strabo p. 35 et 836 ed. *Cas*. || 31. Μαριαῖς, *E*, Μαρία Σαμαριαῖς, Σαμαριαῖς celt. codd.
- P. 683, 27. τὰς αὐτὰς] ταύτας τὰς *Ez* Cor.; τοσαύτας celt. codd.; em. Groesk. || 30. κατὰ] καὶ codd.; em. Breg. || 33. μετεβόλοντο codd., exc. *x*. || 36. δὲ καὶ ἡ διαφύξ *Dhi*. || 52. τε] δὲ codd.; em. Cor.

- P. 684, 1. Φακούσης *E*, Φακούσης cett. codd. || 41. λεγό-
μενα] μεγάλα *C*. || 42. μικρῶ *Dz* Cor. || 44. ἀπονενούσας
Cor. Grosk.; recte, ut videtur. || 49. μεγάλους εἶναι καὶ
πολλούς καὶ πολυστήχους τοὺς στύλους *moz* Cor.
- P. 685, 14. τρισκαίδεκα] τρία Epitome Palat.; Epit. co-
dicis Parisiui, ut cett. codd., habet τρισκαίδεκα. || 18. οὐ-
τοι δὲ καὶ τὰ Cor. || 37. δὴ] δὲ *Dh* Cor. || 46. τὸ om.
Cor.
- P. 686, 15. Σαλήνης] Lege Ἐλένης ex conj. Noltii, coll. He-
rodot. 2, 112. || 16. Σαράπιον *Ch* et pr. m. *D*, Σαράπειον
cett. codd., exc. *F*; Σαράπειον Mein. || 21. εὐδενόρος *E*
|| 35. μιᾶς inseruit Letr. || 37. ἐν ἀντὶ τῷ αὐτῷ excidisse
Corayus putat; ἐπὶ e conj. Kr. add. Mein. || 38. μίζονι]
μίζων codd., exc. *moz*. || 39. ἀπὸ ἀντὶ δαπάνης exci-
disse suspicatur Mein. || 42. πόρρωθεν ἀπὸ τῶν τ. Ἄ.
ὁρῶν, ὅς τῷ σκληρὸς εἶναι etc. Cor. || 49. Ῥόδοπιν *EF*,
Ῥοδόπην cett. codd.; em. Cor. || 50. αὐτῆς incl. Cor. ||
52. ἐν ὑπαίθρῳ *x* Cor., ὑπαίθριος cett. codd.; em. Kr.
- P. 687, 10. ἐπιτρέχει *s* Cor. || 11. οὐκ ἐπέοικε bene conj.
Letr. Kramerio verba οὐκ ἀπέοικε videntur referenda esse
ad rem ipsam quam modo auctor tradiderat, non ad
explicationem a nonnullis propositam. || 13. πωρίας
codd., exc. *DEF*, in quibus πορίας; πωρίνου conj. Sieb.
et Grosk.; πωρίας dedit Mein. || 17. δὲ ἄλλοις leg.
suspicatur Mein. || 19. ὅφει] ὕφει codd.; em. Cor. || 31.
εἰς τὴν λίμνην ἐπὶ τε τὸν conj. Bunsen. (*Aegypt.* t. 2.
p. 221.), recte improbat Kramerio. || 32. μερὺς τινος
γῆς παρεμτ. conj. Bunsen.; τοῦ νομοῦ pro τῆς νήσου
conj. Kramer. Secundum codicum scripturam canalis
ille duplici ostio Nili aquas excipit, quod cur ita mute-
mus ut sensus sit canalem duplici ostio in Moeridem
lacum intrare, causa est nulla. || 44. Μούριδος codd.,
exc. *Ew*. || 53. Σερ. β. *E*. || 54. Ἐλαν. *E*.
- P. 688, 3. τὸ add. Cor. || 5. εἰς ἐν *Dhi*. || σφαιρούμενον codd.;
em. Cor. || 19. πολλοὺς codd.; em. Tzsch. || 34. καθ' ἑαυ-
τὴν codd.; em. Grosk.; κατ' αὐτὴν τε Cor. || 42. καὶ τὰς
πηγὰς *Dh*. || 46. Μούριδος *Dhimowuz*. || 47. κατὰ τε τὰς
codd., exc. *E* || 51. ἔχει *E*.
- P. 689, 4. δὲ κατὰ] sic *E*; δὲ τὸ κατὰ *DFh*, δὲ τῷ *x*. cett.
codd.; δὲ τὰ κατὰ Cor. || 5 παρελθόντι *m* Cor. || 7. βασι-
λέων codd.; em. Cor. || 9. ἐφ'] an ἀφ' ὃ Mein. || 10. μακρ.]
μικροῦ codd.; em. Cor. || ἔχοντες codd.; em. Cor. || 16.
μονολίθου *F*, μονολίθω cett. codd., exc. *D*. || 20 ἐπὶ] ἐσ-
τιν ἐπὶ codd., exc. *E*. || οὐ μέγα τῷ ὁ. e conj. Meinekii;
οὐ μεγάλῳ ὁ. codd.; [ἐν] οὐ μ. ὁ. conj. Kr. || 22. « ἐκ-
πίπτοντα quid significare possit, non intelligo: credide-
rim Strabonem scripsisse εἰσδελπνόντα. » KRAMER. Le-
gendum esse puto ἐκκύπτοντα. || 26. ἀπεχούσης codd.;
em. Cor. || 28. Ἰσμάνδης] Μαίνδης Epit.; Ἰσμάνδης codd.
plurimi habent p. 690, 52. Quidnam Strabo scripserit,
incertum. Epitomes scripturam utroque loco reponi vult
Bunsen, t. 3, p. 83. || 30. ἀριστήν] ἀρίστον δ' ἦν codd.;
em. Tywh. || 31. καὶ θεοδοσίας ejicienda esse monuit
Cor. || 43. πλακούντιον *E*. || 50. ἀπαρχὰς *E*. || 52. καὶ]
κατὰ Letr., καὶ κατὰ Grosk.
- P. 690, 2. Μούριδος codd.; em. Xyl. || 42. ὀλόλιθον om. *E*.
|| 45. « κατὰ καμφοιδῶν Cor. de conj. Wesselingii ad
Diodor. 2, 9: quæ quamvis sensum qualemcunque effi-
ciant, inconcinne composita esse fatendum est; præterea
verbum μονόλιθος constanter et a Strabone et ab aliis
scriptoribus pro adjectivo usurpari recte animadvertit
Grosk., conferens simul p. 196, 28, ubi cloacæ dicuntur
οἱ ὑπόνομοι συννόμῳ λίθῳ κατακαμφθέντες. Magnopere igitur
placet quod hoc loco scribendum esse censet: διὰ
κατακαμφοιδῶν ψαλίδων μονολίθων ὑπερβαλλουσῶν τῷ
μεγέθει » KRAMER. Legendum censeo διὰ [συν]νόμων
λίθων. A fornicibus μολόλιθοι alieni esse mihi videntur.
- Similiter infra p. 694, 2 in codd. legitur σὺν μονολίθῳ
pro συννόμῳ λίθῳ. || 52. Ἰσμάνδης] Σμάνδης *F*, Ἰμάνδης
xz, Μάνδης *w*. Cf. p. 689, 28. || Μεμνόνειον et in sqq.
Μεμνόνεια *moz*.
- P. 691, 5. Μούριδος codd., exc. *E*. || 12. διοσημῶν Cor.
Mein.; διοσημείων codd. || 17. δ' ἐτι *x*, δ' ὅτι cett. codd.,
exc. *s*; δ' ὅτι Tzsch. || 19. ἤκουε *DF*. || 29. δὲ suppl.
Mein. || 40. κομίσαιεν] κομισθέντες codd.; em. Cas. ||
43. εὐγενείας] « fort. διογενείας vel θεογενείας. » Mein.
- P. 692, 2. ἀνθρωπέω *hi* Cor. || 3. διαφθεύουσιν codd.,
exc. *EF*. || 17. τὰ ex *E* additum. || 25. « Verba ὡς περ
τοῖς ἐμπορίοις ὀδεύμασι καὶ διὰ τῶν καμῆλων ferri non
posse recte judicat Grosk., quia apto careant connexu
et cum ceteris et inter se, ac verba ἐμπορίοις ὀδεύμασι
prorsus inusitata sint: sed frustra idem refingere ea
conatus est, mutatis additisque compluribus verbis. E
margine haud dubie recepta sunt, neque a Strabonis
verbis ea secludere dubitavi. » KRAMER. Ejecit verba
Meinekii. Groskurdii leg. conjecit: σταθμοὺς προσφό-
ρους τοῖς ἐμπορίοις ὀδεύουσι [καὶ περὶ] καὶ διὰ τῶν κα-
μῆλων. Similiter Letronnius vertit: *il y disposa les
stations convenables pour une route de commerce,
où l'on n'emploie que des chameaux*. Legendum est:
[ἐν] ὁλοπερ (vel οὐπερ) τοῖς ἐμπορίοις ὕδρευματα καὶ [αὐ]-
λία τῶν καμῆλων. Cf. Plin. 6, 26, 102: *A Copto camelis
aur aquationum ratione mansionibus dispositis* etc.
|| 28. φορτος *z* correct., φόρος cett. codd. || 35. αὶ abesse
vellet Kr. || 39. καὶ καθάπερ om. *F*, καὶ om. *Dh*. Tzsch.
- P. 693, 2. τὰ add. Kr. || 4. μὲν] δὲ codd.; em. Cor. || δὲ
τι] δ' ἐστι codd., exc. *E*, qui habet μέρος δὲ καὶ; em. Cor.
|| 5. Μεμνόνειον *z*. || 18. Μεμνονείου *moz*. || 21. καὶ om.
codd., exc. *EF*. || 22. θήκαις] θήβαις versione expressit
Guarinus; idem conj. Zoega (De usu obelisc. p. 169),
recte procul dubio. || 35. τοσαύτην *Cmozx*; μάλιστα om.
editt. ante Kr. Ex sqq. male huc translatum videri mo-
net Kr. || 38. παλλαχίδας conj. Xyl. et Dindorf. in Thes.
s. v. πάλλαξ; perperam. || 40. ἀνδραx codd., exc. *oz*.
- P. 694, 2. σὺν μονολίθῳ codd.; em. Cas. || Νεῖλου] μονο-
λίθου *E*. || 10. καὶ τῶν ἡμερῶν] καὶ τεκμηρίων conj. Cas.;
καὶ μέτρων scr. Cor., probante Kr.; vulgatam tueri vo-
luit Grosk. An fuit καὶ τὴν ἡμέραν τῶν ἐσομένων ἀναβά-
σεων? || 17. καὶ recte om. *moz*. || 18. Includa ejici jussit
Kr., ejecit Mein. || 29. καταβάτης codd., exc. *DE*, et
similiter in sqq. || 37. αὐτῇ *E*, αὐταῖς cett. codd. || 45.
καὶ πρότερον om. *F*, τὸ πρ. Letr.; ἡ καὶ πρ. conj. Mein.
|| 49. ἐκατὸν] πενήκοντα conj. Parthey De Philis ins.
p. 81. Cum Strabone facit Heliodor. *Aethiop.* 8, 1. || 22.
Lege σφαιροειδούς cum editt. et codd.
- P. 695, 7. οὐ δεδιότες *moz*. || μάτην om. codd., exc. *EF*.
|| 16. κρείττονα] χείρονα conj. Salmas.; οὐ ante πολὺ δι-
lendum putavit Cor. Nescio an fuerit: ὥς τὸ πολὺ, κρείτ-
τονα. || 38. καὶ add. Kr. || 48. ἡ [ἀνω] χώρα conj. Letr.
et Grosk.
- P. 696, 15. ἐπελθόντες codd.; em. Cor. || 25. μονάρχων
codd. exc. *s*.
- P. 697, 8. προσεισελθὼν *C*, προσελθὼν pr. m. *D*, προεισελθὼν
cett. codd., exc. *F*. || 26. Post μάχμοι Ald. add. οἰκούν-
τες μικροὶ ὄντες. || 31. ἐστιν om. *x*; ἀφ' ὧν καὶ ποτὸν αὐ-
τοῖς ἐστιν' ἀντὶ δὲ ἐλαίου βούτυρον etc. scripsit Corayus;
ποτὸν ποιοῦσιν' αὐτοῖς δ' ἀντὶ ἐλαίου καὶ βούτυρον Letron-
nius; ποτὸν ποιοῦσιν αὐτοῖς' ἐστὶ δὲ [ἀντ'] ἐλαίου καὶ β.
Groskurdii; ποιοῦσιν' οὐ ἐστιν αὐτοῖς ἐλαίον, βούτυρον
δὲ proposuit Kramer. Verba non mutanda sunt, modo
verba αὐτοῖς ἐστιν ponas post ἐλαίον δὲ. || 41. ἡ νῆσος
om. codd., exc. *F*. In *E* legitur ἡ Μερόη. || καὶ ὅρη συ-
χνὰ Kram., συχνὰ καὶ ὅρη codd., quod servari poterat,
servavitque Mein. || 47. Ἀσταδάρα codd., exc. *F*. || 49.

- καὶ inclusit Cor. || 51. διαπλέκομένων leg. vid., e conj. Grosk.; dein καὶ τοίχων ἐκ πλίνθων *moz* Cor.; potius τοίχων ejiciendum videri censet Kr.
- P. 698, 3. καὶ καράτια codd., exc. *moz.* || 15. Post ἑλίνοις excidisse pulo καὶ ἀκοντίαις vel καὶ σκυτάλαις πεπυρακτωμέναις vel tale quid, quum πεπυρ. τοχ ad arcus nihil pertineat. Diodorus 3, 8, 4 postquam τὰ ἑλίνα τόξα τετραπή;εα, οἷς τοξεύουσι τῷ ποδὶ προσβαίνοντες, commemoravit, addit: ἀναλωθέντων δὲ τῶν διστῶν, σκυτάλαις ἑλίνας διαγωνίζονται. Hæ sudes fuerint ἑλίνα ista πεπυρακτωμένα, quæ idem Diodorus 3, 25 Æthiopiibus tribuit. Cf. Herodot. 7, 71; Scylax p. 94; Strabo p. 139, 33. || 19. οἱ καὶ sic *EFh*; ἡ καὶ cett. codd., fort. rectius. || 34. κεραμίαι; Mein.
- P. 699, 3. καὶ om. *E*. || τὶ || τῇ *CDhi*, τῷ cett. codd., exc. *F*. || πέπερι codd., exc. *CE*. || 9. φύσα, βοῦς etc.] ὀστράκων δὲ λύχνος, φύσα, βοῦς, κοχλίας *E*; ὀστράκων δὲ λύχνος, φύσα (φύσσα *F*), βοῦς, κοχλίας cett. codd.; em. Cor. || 11. δ' add. Cor. || 12. ἴδιον δὲ τι codd., exc. *E*. || 16. ἡμερος γὰρ παρὰ codd., exc. *E*. || 17. ἡ] ὁ *Cz* Cor. || 25. ὀψωπώλαις *E* Ald., ὀψωπώλεσιν cett. codd.; em. Cas. || 27. καθαρῶν *E* Mein. || 29. τὸ || τοῦ *CEfh*; τὸ τοῦ conj. Kr. || 30. στέας *DF*, σταίς sec. in. *D* et *h*, ut est ap. Herod. 2, 36. || 31. οἱ κάκεις] οἱ κάκεις *E*; κολλάσταις conj. Dindorf. in Thes. s. v. || 36. Leg. fuerit κοκίνα, monente Casaubono. || 38. ζῳγος codd., exc. *Ew*.
- P. 700, 1. ἀθρόων *Dh* Cor. Mein.; probabiliter. || 5. γεωμετρίας *CDEF*. || 6. καὶ ante περι om. *moz* et edit. ante Kr. et Meinekius; recte. Deinde alterum καὶ, quod est ante νῦν, itidem recte om. edit. || 7. προσθέντας codd., exc. *F*. || 27. πρὸς ὀρθὴν Ald. || 31. αὐτὴν om. *Dh* Cor. || 39. τοῦτ' οὖν αὐτὸ Cor. || 46. Μαῦροι... ἐπιχωρίων post εὐδαίμων leguntur in codd.; transposuit Kr.
- P. 701, 5. Τρίγχα *E*, Τίγχα edit. ante Kr. || Λύγχα *E*, Λίγχα edit. ante Kr. || 6. Ὀρέλα] Ὀρρύα Ald.; Ἀπέλλα conj. Tyrwh., quum apud Marcianum Apellas peripli scriptor commemoretur; sed Marcianum potius e Strabone corrigendum esse probabilis est. || 28. πληροῦν codd., exc. *E*. || 37. Νηρήται *D*, Νιρήται cett. codd., exc. *Eh*. || 38. Λιγγός *moz*. || 39. εἶναι] ἔχειν *E*. || 49. βρόγχια Epit. || 53. νεαρόν] ἄρον conj. Cor.; recte, ut videtur.
- P. 702, 17. Ἰφικράτης] Leg. Ὑψικράτης, ut monuit Cor. || 21. ὥστα] οἷς γε Cor., nescio an recte. || 28. χωρεῖν *Eoz* Cor. || 30. Αυγός *h*, Αυγός *moz*. || 31. Ζύλις *F*, Ζήλος Steph. s. v., laudato Strabone. || Τίγχα] Aut Τίγξ aut Τίγγις legendum. || 32. Ἀθήλη *oz*, Ἀθύλη *Dhi*. || 38. Μασσαίων *F*, Μασσαυίων cett. codd., exc. *Eh*. || 39. καὶ, quod est ante Μεταγώνιον, delendum putavit Corayus; καὶ [κατοικία] Μεταγώνιον conj. Letronnius; καὶ [παρακειμένη τις κατοικία] Μεταγ. proposuit Groskurdus: quæ ob impeditam verborum structuram recte improbat Kramerus, mendum latere censens in voce καλεῖται, quam in καίται mutandam esse suspicatur, quum promontorii Metagonii nemo mentionem fecerit. Qua in re egregie fallitur. Μεταγώνιον ἄκραν juxta Molochath fl. Ptolemaeus collocat; nec non Pomponius Mela (1, 5, 1) *Metagonium promontorium* memorat, quamquam is promontorium quod Strabo in veteris Mauritanie finibus habet, ad terminos recentioris Mauritanie, qualis Mela tempore erat, transfert et cum Trieto prom. confundere videtur. Strabonis verba non sollicitanda sunt, modo Μεταγώνιον transponas post verba καλεῖται δὲ vel etiam post ποταμοῦ. *Promontorium* Metagonium intelligendum etiam p. 704, 12. Meinekius Kramerii opinioni innitens promontorium illud fortassis nomine proprio Μεγάλην ἄκραν dici conjecit. Ceterum de Strabonis loco fusius exponet ceteraque quæ ad Metagonium pertinent, qua solet doctrina illustrabit clarissimus Reinandus in *Mémoire sur les populations de l'Afrique septentrionale, leur langage, leurs croyances, et leur état social aux différentes époques de l'histoire*. || 41. Κωταίων codd., exc. *F*. Nescio an legendum sit παρατεῖνον, adeo ut mons quoque, regionis superjacens, Metagonii nominis particeps fuerit. || 47. Μασσαίων *F*, Μασσαυίων cett. codd.; em. Kr.
- P. 703, 6. Μασαίσουλοι *F*, Μασσάουλοι *D*, Μασσαίσουλοι cett. codd., exc. *E*. || 13. Φαυρούσοι *E*, Φαξξούσοι *C*. || Νιγρήτες *DFh*. || 26. Μαυρουσίους] Pharusii cum Hercule advenisse dicuntur apud Sallust. Jug. c. 18, Melam 3, 10, Plin. 5, 8. Quapropter Φαρουσίους ap. Strabonem quoque scribi voluit Letronnius, scripsitque Meinekius. || 28. Βόγχοι *h*, Βόγχοι *i*, Βόγχοι cett. codd.; em. Cas. || 38. Λίζον codd., exc. *Fs*. || 39. Λιγγός *moz*. || 40. κατεσπασμένας *F* Mein., κατεσπασμένας *moz*. || 41. Includa a Strabone aliena sunt, ut monuerunt vv. dd. || 51. Γαζίνιος] Τανύσιος *F*, Τανίσιος *w*. || συγγραφεύς codd. || 53. Λιγγί *Dmoz*, Τιγγί Tzsch. Cor., coll. Mela 1, 5, Plutarch. Sert. 9, Solin. c. 45. At cum Strabone facit Plinius 5, 1, 13.
- P. 704, 5. φεύγοντας addidit Cor. || 6. δὲ om. codd., exc. *Ei*. || 7. ἱκετήριον codd.; em. Cor. || 8. Μασσαυίων codd., exc. *EF*. || 9. Μολοχάδ *DEi*. || 11. Τρητόν additum e conj. Cas. || Μασσαυίων *z*, Μασσαίων cett. codd., exc. *F*. || Μασυλίων codd., Μασυλίων Cor. || 17. καὶ incl. Cor. || 18. Σωφάκος *C*, Σωφάκος *DFhrz*, Σωφάκα Ald., Σύφακος edit. ante Kr. inde a Xyl. || 18. Σώφακα, o supra ω addito, *C*; Σόφακα *Dh*, Σωφάκων *z*, Σωφάκα Ald. || 19. Μασσανάσσης *Ci*, Μασσανίσσης edit. ante Kr. || 22. Σίγα codd.; em. Cor. || 24. ἔσθ' ὅτε] ἔσθ' ὅπη bene conj. Cor.; vel sic tamen dura oratio; quare Groskurdus post ἔρημα excidisse putavit: τινὰ δὲ καὶ οὐχόσιμα. Latunæ signa post ἔρημα Meinekius quoque posuit. Fortassis fuit: τὰ μὲν οὖν... ὀρεινά (καὶ ἀρόσιμα [δ'] ἔσθ' ὅπη παρέσπαρται) ἃ ἔχουσιν etc. || 25. Γετούλοι *E*, Γέτουλοι cett. codd. || 28. ἀληθεύει *E*, ἀληθῆς *uz* Cor., ἀληθῆ cett. codd. || 30. Verba τοὺς μεταφύ etc., εἰρήνη om. codd., exc. *EF*. || 39. Ante ὕγρα γὰρ quædam excidisse videntur. Groskurdus proponit: [ἀλλὰ καὶ ταῦτα οὐ πιθανῶς εἰρήνη] || 46. οὐδὲν ἐστὶ codd.; em. Cor. || 50. εἰ om. *moz*; ἀρὰ om. *x*; in edit. ante Kr. pro εἰ ἀρα legebatur κατὰ γε. || 53. παραλλαγῆ;] καταστροφῆ; *F*. || 54. ἐνέργειαν *F*.
- P. 705, 3. ἔχειν codd.; em. Letr. || 5. κατὰ addidit Kr. || 9. διαθερμαίνει *F*. || 11. πηγῶν τε καὶ *E*. || 12. μεγέθει δὲ [ὑπερβαλλόντων καὶ] ἑπτασπ. bene conj. Letr. || 17. χημίδων *K*, χηραμίδων *Dx* Cor. || 31. ἦν δὲ] ἦν δ' ἐν edit. ante Kramerum, qui fort. ἐν δὲ leg. conjicit; quam conjecturam rec. Mein. || 33. ἔχουσιν codd., exc. *w* et *m*. sec. *D*. || 34. τῆς Καισαρίας] τοῦ λιμένος *moz*. || 36. ἂν ἐστὶ [τὸ νῦν] ὄριον? || 46. *E*. || 44. Μασσαίων *moz*, Μασσαυίων *x*, Μασσυλίων codd. rell. || 52. Τισαοῦς; τε καὶ Οὐαγα] Codices habent Οὐατα, quod mutandum esse in Οὐαγα censuit Letronnius, cujus conjecturam Kramerus et Meinekius receperunt. Τισαοῦς nomine fortassis indicari Θίακων oppidum non longe ab Utica distans, quod ex uno Ptolemæo 4, 3 novimus, idem suspicatur Letronnius. Nihil horum probō. Strabo quum duobus istis oppidis jungat Thalam et Capsam, apud Ptolemæum vero in eodem tractu in quo Thala et Capsa sitæ sunt, collocantur (p. 4, 3, p. 270, 11) Οὐδατα, Τισαοῦς, Θίακων: dubium non est, quin Οὐατα Strabonis sint Οὐδατα Ptolemæi (*Ubata* in T. Peutling. 70 m. p. a Capsa distans), Τισαοῦς autem sit Τισαοῦς Ptolemæi (*Thusurus* Tab. Peut.; hod. *Teszer*), vel

- etiam (quamquam minus hoc probabile) Θύστρος (*Thi-sdrus* Tab. Pent., *Tusdrus* Itin., *Tusdra* Hirt. B. Afr. c. 26.), adeo ut apud Strabonem Τίστρος vel Τίστρος scriptum fuisse putari possit. || 54. Ζάκμα codd.; em. Xyl. || Ζίχα oz, Ζίγχα sz.
- P. 706, 1. 'Ρουσπίων codd.; em. Cor. || 6. Κέρκιναν additum e conj. Cas. || 7. Φαράν] Nomen corruptum esse puto; legerim Ταρρούραν, quod oppidum erat Thenis vicinum. || 9. Μασσυλιέων *E*, Μασσαισυλιών *x*, Μασσυλιζίων *z*, Μασσυλιαίων cett. codd. || 11. Μασσανάσσου *ixw*, Μασσανάσου *moz*, Σανάσσου *C*, Μασανίσσου editt. ante Kr. inde a Xyl. || 16. πόλις post Κίρτα add. editt. ante Kr. || 12. τῷ] τῇ codd.; em. Cor. || 21. ἐν αὐτῷ τῷ κάλπῳ Mein. || 25. ἐν ὄρει *E*. || 26. Μαγάδρας *hi*, Βαγάδρας cett. codd., exc. *C*. || 28. οὐδὲ τ. ὅμ. διάστ. codd.; em. Cor. || 32. μήκος] τείχος *Dhi*. || 33. καθήκων codd.; em. Gr. || 39. αὐτῇ codd.; em. Cor. || 41. ἔχον τε Cor. || 48. δσην *E*.
- P. 707, 1. πόλεμον] τρόπον codd., exc. *EF*. || 5. διασχίλια conj. Letr., coll. Polyb. 36, 4; Appian. Pun. 80. || 14. ἐκ. ἐλκ.] *p* *F*. || 18. σιταρχοῦμενον *xz*; recte, opinor. || 35. Μασυλίου? || 45-51. Verba Κατὰ μέσον... Αἰγίμουρος ejecit Meinekius, de conj. Kramerii. || 46. « Κόρσουρα, quod codices præbent hic et paulo post præter hos locos nusquam commemoratur, nec diversa est hæc insula ab ea quæ Κόσσουρα vocatur p. 123 et 277 ed. Cas. (p. 101, 39; 230, 34) : ita igitur hic quoque videatur scribendum. Eadem autem insula mox denuo percensetur ac Κόσσουρα dicitur : unde oriuntur difficultates nullo modo expediendæ. Ego vero quæ de Κόρσουρα illa quæcumque parum concinne nec ordine commodo hic traduntur, a Strabone addita esse vix crediderim. » KRAMER. Quum sinus Carthaginiensis reapse complures habeat insulas, nihil cogit ut quæ h. l. apud Strabonem leguntur, a glossatore geographiæ imperito temere adjecta esse putemus. Ex his insulis unam Strabo vocat *Ægimurum* (hod. *Djamour* majorem); Κόρσουρα nomen, quod corruptum esse suspicor, pertinere potest ad hod. *Djamour* minorem, quamquam hoc minus probabile est, quum utramque insulam *Ægimurorum* nomine comprehendat Plinius 5, 7, § 42; pertinuit potius ad hod. *Waliah* seu *Piana* insulam haud longe a Pulcro promontorio distantem, quæ in Spruneriana Zeugitaniæ tabula vocatur *Carura*. Hoc nomen quamvis nitatur auctoritate, nescio, nec investigandi nunc otium est. Si bene habet, etiam nostro loco Κόρσουρα reponas pro Κόσσουρα, quæ esse videtur emendatio scoli, qui quum p. 101 et 230 *Ægimurum* et *Corsuram* (i. q. *Cosaurum*, hod. *Pantellariam*) memorari meminisset, *Corsuræ* nomen hoc loco reponendum esse putavit. || 49. ἐρησι codd., exc. *F*. || 51. Αἰγίμουρος *F*. || 54. δ' recte om. Cor.
- P. 708, 3. αὐτῇ] αὐτῇ *E*, αὐτῇ cett. codd. || 9. Κόρσουρα *moz* Ald.; Κόσσουρα editt. ante Kr. inde a Xyl.; Κόσσουρος Steph. Byz. || 11. οὖσαν codd. || 13. πεντακοσίους] Quæritur an genuinus sit numerus. Distantia est 1200 stadiorum et amplius. An χιλίων excidit? || 14. Κορσούρας *moz* Ald. || Ἀδρυμῆς *F*, Ἀδρύμις *hi*, Ἀδρυμῆς *E*, Ἀδρύμη *moz*. || 16. κατὰ ταύτην habet Stephanus s. v. Λοπαδοῦσσα, laudato Artemidoro. Idem ap. Strabonem reponendum esse cum Kramerio censeo. || 17. Λοπάδουσα *Cx*. || 18. Βαλίθωνος om. *E*; Βαλίθωνος πρὸς θυνοσχοπίαν om. *moz*; Βαλίθωνος *F*; καλίθωνος *x*; ἀρμόδιος *i*, quam conjecturam rec. Cor.; Meinekius post Ἀμμωτος excidisse opinatur εἰτα ἀχα. || πρὸς θ. || ἐν τῇ θυνοσχοπίᾳ. *E*; unde apud Strabonem leg. esse πρὸς τῇ θυνοσχοπίαν conj. Kr.; fort. recte; certe θυνοσχοπία vox alibi non occurrit. || 18. Θένα] Θείνα codd.; quod mutarunt Cor et Kr., quum supra codd. Θένα habebant, et *Thena* legatur ap.

- Plinium et Itin.; sed verior forma est Θείνα, quam utroque Strabonis loco reponi velim. || 22. Κέρινα *F*. || 23. Κερκινίτις *F*, Κερκινίτης *i*. || 27. δὲ om. codd., exc. *i*. || 37. ἐστὶ [Τακάπη], παμμέγεθες etc.? || 51. Κίνυρος post ποταμὸς add. editt. ante Kr. Ac sane Κίνυρ vel Κίνυρος ante vel post ποταμὸς excidisse probabile est. || 51. βάθρα *Dhi*.
- 709, 4. Μασσαισυλιών *F*, Μασσαισυλιών cett. codd.; em. Kr. || 5. Γετούλων codd.; em. Xyl. || 17. μακροτράχηλοι *E*, μακροχλότριοι *CDHz* Tzsch. Cor., μακροχειλότριοι *x* Ald., μακροτραχηλότριοι *F*. || 24. « τρισχίλιον in nullo legitur cod.; in *E* tamen inter σταδ. et sigla πλ' lacuna est, ad quam explendam litera in margine videtur fuisse adjecta (id quod ex additis punctis suspicor), quæ nunc cum margine recisa est. Quæ in *F* hoc loco exstant sigla duo ex more librarii, qui hanc codicis partem exaravit, legenda esse videntur ἐννακισχιλίων τριάκοντα : prioris vero forma non multum abest a Γ. Certissimam tamen judico illam scripturam a Groskurdio commendatam coll. p. 123 ed. Cas. (p. 102, 1); πεντακισχιλίων, quod legitur in *z* e correct., quodque Cas. quamvis dubitanter proposuerat, rec. Cor. » KRAMER. Stadia 3930 Letronnius quoque reponi voluit, eoque numero accuratius definiri putavit mensuram p. 102, 1 memoratam, ubi Strabo refert secundum nonnullos ambitum Syrtis esse stadiorum 4000, oris vero latitudinem stadiorum 4500. Attamen primum miror mensuras quæ ad ceteras oræ inter Carthaginem et Alexandriam interjectæ partes, quamquam bene notas, pertinent, nonnisi rotundis indicari numeris, Syrtis autem male cognitæ ambitum numero definiri qui per accuratam computationem proderet. Deinde monendum est Carthagine Alexandriam, secundum ea quæ in Prolegomenis (p. 76. 47) Strabo dixerat, nonnisi 9000 esse stadia, in oræ vero descriptione e Strabonianis numeris supra 12000 stadia colligi, adeo ut auctor in his suæ ipsius sententiæ computum Eratosthenicum, ex quo ora ista erat 13500 stadiorum, substituisse videatur. Unde probabile fit eundem computum etiam iis subesse quæ de Syrtis ambitu traduntur. Jam quum Eratosthenis Syrtis circuitum fecisse perhibeatur (p. 101, 52) stadiorum 5000, hanc computationem h. l. indicari puto ita ut pro stadiis 5000 ponatur paulo accuratior numerus stadiorum 4900, 4,9, vulgata autem scriptura orta sit ex confusis literis Δ et Δ. (Sæpius Strabo minorem numerum ante majorem collocat, nullo interposito καί). Deinde pro 1500 stadiis ponenda fuerint stadia 2500. Quo facto, a Carthagine erunt supra 13000 stadia, sicuti statuit Eratosthenes. Similiter Scyllax per os Syrtis navigationem esse dixit trium dierum nocturnumque. || 26. Post μικρὰς excidisse ἐκ τούτου γίνεται vel tale quid, monuit Gr. || 35. παράπλων conj. Cor. || 43. ὑπὸ Πτολεμαίῳ] Hæc sic dicta nihil definiunt. Post Πτολ. excidisse videtur Ἀπίωνι. Certe hic Ptolemæus Apion († 96 a. C.), Cyrenes rex, cujus ætate Artemidorus scripsit, intelligendus est. || 53. Μασσαισίων codd. || 54. ἐπου del. censet Kr.; ἀπ' οὐ conj. Grosk.
- P. 710, 1 et 3. Inclusa delenda. || 6. Ψευδοπείας *E*, Ψευδοπενίας *F*. || 7. Τριτωνίδα editt. ante Kr. et Meinekius; recte, puto. || 9. λιμὴν] λίμνη conj. Dodwell., probante Kramerio. || 14. καὶ τὸν Χελωνάταν supplendum esse monuit Grosk. || 15. τρ. ἐξxx. || 3300 p. 393, 32. || 20. Ταύχειρα *E*, Τάρχειρα *CDPhisw*, Τεύχειρα cett. codd. || 22. δὲ χειμένη codd.; em. Cas. || 27. Ἀπολλωνία infra; idem et h. l. reposuit Mein. || 39. δὲ add. Cas. || 52. Ταύχειρα, scripto ev supra av, *E*; Τεύχειρα *moz*.
- P. 711, 3. φθιρόντων *E*. || 11. Ἀντικερταίν Mein. || 28. κατὰ Κύκλον] κατὰ Κόρυκον conj. Cor.; sed hoc boreale Cretæ prom. hoc loco ferri nequit, ut jam sensit Kramerius.

Strabo Libyæ loca locis Creticis opponit prout situ suo invicem sibi respondent. Quum Apolloniæ opponat Criumetopon, Chersoneso portui opposuerit promontorium in meridionali Cretæ ora maxime conspicuum, cui adjacet Matalum. Itaque legendum puto : κατὰ [Μάτα]-λον. || 29. χιλίων] Legendum διαχιλίων, ut recte monet Grosk. Reapse distantia est 1500 fere stadiorum, quanta est etiam ab Apollonia ad Criumetopon; sed quum hanc ex Strabonis mente esse debeat 2000 stadiorum, Cretæ autem pars orientalis non versus meridiem, sed boream versus (ut in Ptolemæi tabulis) deflectat, nostro loco non 1500, sed 2500 requiri, facile intelligitur. || 31. Ἀρδανί-ξας] Ἀρδανίς de Kr. conj. Meinekius; legerim Ἀρδανίς τις ἄκρα. Cf. not. ad p. 33, 35. || 33. τρισχιλ.] διαχιλίων e Letronnii et Grosk. conj. dedit Meineke. Perperam. Inspice tab. Ptolemæi. Chersonesum aliunde novimus urbem in Cretæ ora boreali; nostra Chersonesus, aliunde non nota, in Erythræo, quod Ptolemæus dicit, promontorio sita fuerit, ut cum Kieperto crediderim. || 37. Πλυνός E. Mein. || Quæ sequuntur post vocem Τετρα-πυργία turbata sunt. Monente Kramero, transponenda hunc in modum : Καλεῖται δὲ ὁ τόπος Κατάβαθμος· μέχρι δεῦρο ἡ Κυρηναία. Τὸ δὲ λοιπὸν ἦδη μέχρι Παραιτωνίου κάκειθεν εἰς Ἀλεξάνδρειαν εἰρηται ἡμῖν ἐν τοῖς Αἰγυπτιακοῖς.

|| 45. Γετοῦλοι codd. || 36. Μαμαρίζται codd., exc. E. || 49. τοὺς κατ' αὐτὸ μαλακῶς codd.; em. Kr. || 50. Ποι ἀνατολὰς excidisse Augilorum mentionem patet; εἰς τόπον τινὰ τὰ Αὐγίλα καλούμενον suppl. Grosk.; εἰς Αὐγίλα Kram., idque præstat. || 53. τῆς delendum, monente Grosk.

P. 712, 1. οὐκ insernit Cor., Kr., Mein.; mirum tamen istud οὐκ ὀρυζοτροφεῖ, quum non videas, cur ὀρύξη rotissimum hoc loco non provenire dicatur. Quare Meierus (*Botan. Erlaut. zu Strabo's Geogr.* p. 181) leg. proposuit :... μόνον, ὀλυροτροφεῖ, quod non magis placet. Ex E legi velim : οὐ βιζοτροφεῖ, adeo ut hæc regio non amplius ξενδροφόρος sit, sicut est ea, cujus in antec. memineral. || φέρουσα ex i additum. || 10. οὐ add. Hopperus. || 16. τὰ μὲν οὖν καθ' ἑμᾶς μέρη τῆς οἰκουμένης codd., nisi quod in Dhz τὰ additur ante μέρη : em. Kr. || 20. καὶ bene om. w. || 26. πλὴν τῶν ἔξω E. || 35. αὐ om. codd., exc. E. || 37. Αἰθίοπες [πρὸς νότον] probabiliter Grosk. || 40. ἔν] ἡ codd.; em. Cor.

P. 713, 2. δσπν ἦν εἰρ. codd., exc. F. || 5. ἡγεμονίας F, ἡγεμονίας cett. codd.; em. Cas. || 10. γε] τε codd.; em. Cor. || 15. στρατηγίας codd.; em. Cor. || 18. Verba καὶ τὸν Ἄτακα (Ἄττακα codd.) recte ej. Mein. || 24. προσώρ-σται Cor.

STRABONIS

TABULÆ.

PARISIS. — EXCUSEBANT FIRMIN-DIDOT ET SOCIOS, VIA JACOB, 56.

STRABONIS GEOGRAPHICORUM

TABULÆ XV.

INSTRUXIT

CAROLUS MÜLLERUS.

PARISIIS,
EDITORE AMBROSIO FIRMIN-DIDOT,
INSTITUTI FRANCIAE TYPOGRAPHO,
VIA JACOB, 56.

M DCCC LXXX.

Droit de reproduction réservé.

354

TABULÆ

IN

STRABONIS GEOGRAPHICA.

- I. ORBIS TERRARUM SEC. ERATOSTHENEM.
- II. ORBIS TERRARUM SEC. STRABONEM.
- III. HISPANIA.
- IV. GALLIA TRANSALPINA ET CISALPINA.
- V. ITALIA. SICILIA.
- VI. GERMANIA. SARMATIA. ILLYRIA. THRACIA.
- VII. MACEDONIA. EPIRUS. THESSALIA.
- VIII. HELLAS. PELOPONNESUS. CRETA.
- IX. ELIS. MEGARA. ATTICA. BOEOTIA.
- X. ÆOLIS. IONIA.
- XI. ASIA MINOR.
- XII. COELESYRIA. ARMENIA.
- XIII. ASIA ORIENTALIS ET AUSTRALIS.
- XIV. ÆGYPTUS ET ÆTHIOPIA.
- XV. LIBYA SEPTENTRIONALIS.

PRÆFATIO.

Mirari subit qui fiat ut minora quædam scripta geographica sæpius sint tabulis explicata, illud vero quod omnium maximum hujus generis opus habemus, ejusmodi auxilio nemo hucusque instruxerit. Nam quæ in Falconeriana Strabonis editione tabulæ vel potius tabularum simulacra exstant, in censum venire nequeunt; ceteri autem editores aut omnem hanc provinciam defugerunt, aut in orbis terrarum imagine ad mentem Eratosthenis et Strabonis summis lineolis adumbranda acquieverunt. Et tamen ita res habet ut ad penitiorem Strabonianæ geographiæ intelligentiam et ad criticam in corruptissimo scriptore recte exercendam vix ullum sit accommodatius instrumentum quam tabulæ rite constructæ. Igitur FRAMIVS DIDOT, sua ipsius comoda indefesso de literis bene merendi studio postponens, eâ quam omnes novimus liberalitate principe viro dignâ et nostro ævo in turpe lucrum unice intento nunquam satis laudandâ, universum Strabonis opus in tabulas expandendum curavit, quas nos, optimis usi auxiliis, quam fieri poterat diligentissime delineavimus; delineatas autem arte sua illustrarunt JACOBIUS et DALMONTIUS, sculptores in hac urbe celeberrimi, quorum ille imagines terrarum, hic nomina æri commiserunt.

Bertius quidem (Theatr. Mundi, præf.) ipsum Strabonem πύλας operi suo adjunxisse censuit: id vero tantum abest ut concedamus, ut Strabo haud credidisse nobis videatur fore ut aliquando existat qui suis Geographicorum libris innitens figuras regionum et fines provinciarum oppidorumque situs delineare suscepturus sit. Permulta enim eorum quæ in tali negotio magni momenti sunt, vel de industria Noster prorsus negligit vel levi brachio tetigisse satis habet, tum quod orbis terrarum descriptio λοσσουργία quædam est in qua τὸ καθ' ἕκαστον ἀκριβὲς negligere licet, tum vero quod istam

exactæ et minutæ doctrinæ austeritatem a se alienam esse auctor existimavit, qui non geometris et pinacographis scripsit, sed hoc maxime sibi proposuit ut κοινὸν σύγγραμμα καὶ πολιτικὸν καὶ δημοφιλὲς sui ævi lectoribus ingenuis in manus traderet (p. 11, 21). Idem disertis verbis profitetur (p. 147, 21): "Ὅσα μὲν φυσικῶς διώρισται, δεῖ λέγειν τὸν γεωγράφον καὶ ὅσα ἰθνηκῶς, ἦσαν ἢ καὶ μνήμης ἀξία· ὅσα δ' οἱ ἡγεμόνες πρὸς τοὺς καιροὺς πολιτευόμενοι διατάττουσι ποικίλως, ἀρκεῖ καὶ ἐν κεφαλαίῳ τις εἰπῆ, τοῦ δ' ἀκριβοῦς ἄλλοις παραχωρητέον. Unde facile intelligitur in quantas angustias incidat si quis provinciarum limites e Strabone elicere studuerit. Huc accedit quod Strabo sua e variis fontibus colligens interdum non animadvertit verbis se jungere quæ tabularum lineis jungi nequeant (*).

Inter tabulas a Strabone adhibitæ præter antiquiores illas, quæ Alexandrinis debebantur, fuisse etiam Agrippæ orbem pictum, verisimilis est virorum doctorum sententia (**), cujus probabilitatem iis maxime corroborari puto quæ p. 230, 27 de insulis Liparæis ex Chorographo traduntur. Hæc enim quum falsissima sint, adeo ut verba Strabonis corrupta nec ulla medicina sananda esse Kramerus existimaverit, tam egregie cum iis quæ in Tabula Peutingeriana delineata habes, concinunt, ut orbem Agrippæ communem his subesse fontem haud dubitemus.

Ceterum non multum hinc proficimus; majoris autem in nostram rem momenti est quod easdem tabulas, quibus Straboni uti licebat, Ptolemæus quoque adhibuit. Quantacunque enim fuerint quæ Ptolemæus in melius mutaverit,

(*) Recte Rennelius (*Topography of the plain of Troy* p. 22): "It appears clearly that he (Strabo) was not in habit of subjecting his written Geography to the test of tabular construction; whence, in some cases, its accuracy and consistency were never put to the proof."

(**) Præ ceteris v. Petersen in *Rhein. Mus.* tom. 8. p. 402 sqq.

haud pauca tamen talia reliquit qualia jam ante Strabonis ævum parum recte delineabantur; nam persæpe fit, ut opiniones perversissimas quas apud Strabonem legimus, in Ptolemæi quoque tabulis expressas videamus. Quem consensum non animadvertentes vel novissimi Strabonis interpretes haud semel commiserunt, ut quæ veteres geographi errarunt, ea supinæ librarium negligentiae imputarent, corrigendoque ad verum pertrahere studerent. Sic, ut unum afferam, conjecturis impetierunt quæ traduntur de Axio et Erigone fluviis (p. 277, 4), de situ Cephalleniae (p. 393, 7), de Massagetis (p. 440, 34) et de Chersonesi promontorio (p. 283, 15), de quibus omnibus Ptolemæus aut prorsus cum Strabone consentit, aut quam proxime ad eum accedit, sicuti in iis quoque quæ de Penei ostio (p. 290, 25), de Haliacmone (p. 277), de sinu Thermæo (p. 277, 10), de Cretæ latere occiduo (p. 407, 5) deque aliis multis falsa perhibentur.

Itaque Ptolemæi auxilio usus figuras nonnullarum regionum e mente Strabonis delineaveris iudicio satis tuto: in plurimis tamen quum id fieri omnino nequeat, ingenii vero lusibus indulgere noluerimus, ita nos rem instituimus, ut post tabulas quibus orbis terrarum secundum Eratosthenis Strabonisque placita exhibetur, singularum deinceps regionum imagines tales daremus quales nos jam novimus, adscriptis autem mensuris Strabonianis indicaremus quatenus veram distantiarum rationem auctor assecutus esset. Passim tamen minores tabulas majoribus inclusas adjunximus, quibus quam sibi regionum imaginem Strabo efformaverit, summis lineolis adumbrare studuimus. Denique notulis hic illic insertis opiniones Strabonianas significari videbis. Quod situm locorum definiendum attinet, rationes nostras in Indice nominum ut plurimum paucis indicavimus, interdum etiam fusius exposuimus. Præterea in Indice variæ lectionis, in quo verba Strabonis permultis locis emendasse nobis videmur, sæpius accidit ut quæstiones geographicæ quæ vim aliquam in tabularum adornationem exercerent, tractandæ essent. His nunc pauca addere liceat, quibus tum errata quædam emendabo, tum quæ in tabulis locum invenire non potuerint, aliaque nonnulla quæ explicatione egere videantur, significabo.

De ratione quam in Tab. I secutus sum fuse exponam quando in Geographis minoribus ad Eratosthenis fragmenta devenero.

In Tab. II numerus qui meridiano per Indum ducto adscribitur, esse debet 53500 (non 43500). — Siciliæ figura non ita est delineata ut quæ de ea traduntur p. 221, omnia concilientur. Conciliari enim nequeunt. Latera insulæ ita disposita esse dicuntur, ut angulus ad Pelorum promontorium necessario sit obtusus, et meridionale, non vero (ut Strabo et Posidonio refert) occiduum Siciliæ latus ceteris longius esse debeat. Fortassis latus a Lilybæo ad Pelorum pertinens ita efformari Strabo vult ut linea semicircularis evadat, ac Lilybæum et Pelorum promontoria in eodem fere meridiano posita sint. Hoc si est, eo auctor peccavit quod p. 222, 11 dixit: τὸ δὲ ἀπὸ Λιλυθαίου τὴν ἐπὶ Πελοποννήσου πλευρὰν πρὸς ἑω, quum dicendum fuisset πρῶτον πρὸς ἑσπέραν, εἴτα πρὸς ἑω.

Italiæ latus meridionale quod est a freto Siculo ad Japygium, apud Strabonem justo majus esse sponte intelligitur; quomodo autem partes ejus disponendæ essent, non satis patebat, quum verba Strabonis quæ huc faciunt (p. 217, 36) in codd. lacera essent. Resarcire ea studui in Ind. var. lect. p. 976. Quodsi bene res mihi cecit, Artemidorus cum eoque Strabo ita statuerunt ut fauces sinus Tarantini stadiorum essent 1410.

In Libyæ ora quæ notantur ab Alexandria ad Carthaginem mensuræ cum ipsarum linearum longitudine minime congruunt. Videlicet Strabo in Prolegomenis inter meridianos per Alexandriam et fretum Siculum ductos 8500 stadia intercedere statuit, eique opinioni convenienter ab Alexandria ad Carthaginem 9000 stadia exputat (p. 76, 47): contra vero horum oblitus libro XVII in Libyæ descriptione ita agit ut suis ipsius placitis substituat Eratosthenis sententiam, qui Alexandriæ et Carthaginis meridianos 13500 stadiis distineri censuit. Cf. Ind. var. lect. ad p. 709, 24.

In India notavi *Jomanem* fluvium; hoc enim nomen pro *OEdanes* p. 612, 13 reponi voluerunt viri docti. At dubium vix est quin *OEdanes* Strabonis sit potius Dyardenes Curtii, quem cum hodierno *Brahmaputra* componendum esse suspicantur. Cf. tab. XIII.

In Tab. III quæ de Hispaniæ populis Strabo tradit, conciliare inter se studui, quamquam num bene definita singularum regionum imago Strabonis animo obversata sit, jure tu quæras. Omnino Hispaniæ gentes et provincias rite dividere ob frequentes mutationes et scriptorum dissensum et inconstantiam res est difficillima, et quod de Celtiberiæ divisionibus Strabo ait : οὐκ ἔστι τὸ ἀκριβὲς ἐν τοῦτοις ἀποδιδόναι, quodammodo de universa valet Iberia. Sic nobis hærebant aqua in describenda Bætica sive Turdetania. Includi eam Noster dicit (p. 116, 40) Ana fluvio, Carpetanis, Oretanis et Bastetanis, sed addit accenseri ei etiam Bastetanos et τοὺς ἔξω τοῦ Ἀνα καὶ τοὺς πολλοὺς τῶν προσχώρων. Vaga verba ita intelligenda esse putavi, ut antequam Romani Lusitanos trans Tagum deduxissent, ea Lusitanæ provinciæ pars, quæ Anam inter et Tagum sita esset, Turdetaniæ annumeraretur. Facit huc quod apud Ptolemæum magna ejus regionis pars, ab Ana ad Barbarium pr. pertinens, Turdetanis assignatur, apud Strabonem vero Augusta Emerita modo Lusitanæ, modo Turdulorum urbs vocatur. Ab orientis parte Turdetaniæ adscripta fuerit regio quæ in ora maritima usque ad Carthaginem Novam pertinet : nam eo usque in litore Bastetanos degere Strabo prodit, et eo usque citeriorem Hispaniam extendi ex Artemidoro refert Stephanus Byz. s. v. Ἰβηρία; eundemque Bætici terminum in Agrippæ tabula fuisse narrat Plinius (3, 3, § 16), qui ipse, sicut Ptolemæus, finem Bætici ad Urcos collocat, quamquam idem alio loco (3, 3, § 19) Bæream (quæ inter Urcos et Carthaginem est fere mædia) Bætici adscriptam esse dicit.

Tab. IV. — Galliæ descriptio, quatenus in populorum sedibus provinciarumque terminis definiendis versatur, admodum rudis est mira que laborat confusione. Causam rei nonnulli ex eo repetunt quod Græcus Strabo latinis Cæsaris Commentarios non satis intellexerit. Ni fallor, Cæsarem omnino non legit Strabo, sed quæ ex eo summissee videri possit, in eodem Posidonio repperit, ex quo Diodorus quoque suam Galliæ descriptionem cum Straboniana in multis ad verbum pæne consentientem deprompsit.

Ac primum quidem miramur Celtas Narbonensis provinciæ finibus coerceri, ab iisque Gallos distinguere tanquam gentem peculiarem

(quamquam Gallorum nomine Strabo etiam latiore vocis sensu utitur p. p. 162, 33). Quam quidem distinctionem quo pacto e Cæsaris verbis simplicissimis aliquis eruerit, non assequor; contra vero eandem doctrinam tamquam χρήσιμὸν τι καὶ παρὰ πολλοῖς ἀγνοούμενον apud Diodorum (5, 32, 1) legere est.

Deinde Noster eo labitur quod Belgicam, quæ usque ad Sequanam pertinebat, ad Ligerim usque extendit. Quod quum ab Augustea provinciarum constitutione alienum esse pateat, fortassis Belgicæ stirpis gentes aliquas in hodierna *Bretagne* olim consedissee indeque errorem Strabonis explicandum esse nonnulli conjecerunt. Minus docte sed nescio an verius causam erroris in eo quærere possis quod Strabo, vel Posidonius, quum Belgas majorem oræ borealis partem obtinere accepisset, temere id transtulit ad suam Galliæ tabulam, quæ omnem Galliæ oram inde a Pyrenæis ad Rhenum usque septentrionibus obversam exhibebat. Ceterum quosnam in mediterraneis inter Sequanam et Ligerim Belgicæ fines Strabo finxerit, sciri nequit, ac sponte intelligas nostram delineationem in hac parte ex mero pendere arbitrio.

Quemadmodum Belgicæ Strabo occidentalem Lugdunensis provinciæ partem attribuit, sic meridionalem Belgicæ tractum Lugdunensi adscribit, quippe quam ad Rheni usque Rhodanique fontes producit, adeo ut Lingones et Sequanos et Helvetios, Celticæ gentes, quas ad Belgicam provinciam recte Plinius et Ptolemæus referunt, comprehendat. Fuerunt sane (inter eosque Walckenarius numeratur) qui Straboni insistentes re vera gentes istas ab Augusto Lugdunensi, deinde autem ab alio, fortassis ab Vespasiano, Belgicæ assignatas esse contenderint. At de ejusmodi provinciarum mutatione altum est in literatissimo sæculo silentium. Huc accedit quod cum Plinio et Ptolemæo facit etiam anonymus Cosmographiæ auctor, qui Belgicam versus austrum Alpes et Narbonensem attingere prodit. Quod quidem testimonium gravissimum est, quoniam plurima quæ de provinciarum circumscriptione in isto opere leguntur, ad Augusteam ætatem pertinere et Agrippæ e Commentariis derivare viri docti tantum non unanimi statuunt consensu. Denique ipse Strabo p. 147, 3 Belgarum partem Alpes accoluisse dicens, quo-

PRÆFATIO.

usque Belgica sua ipsius ætate pertinuerit subindicat.

Plurimas Galliæ gentes ita Noster recenset ut sedes singularum accuratius non definiat. Quare si nomina earum secundum disertiores scriptores disposui, vim Straboni intulisse, vix accusabor. Gentes quidem inter Rhenum et Sequanam degentes ipse auctor aliquomodo disposuit (p. 161), sed tam perfunctorie, ut in his quoque ordinandis de meo aliquid addendum esse putaverim. In rudiori tabula Straboniana res in hunc modum adornanda foret :

O c e a n u s .					
Sequana F.	Cale- ti.	Sues- siones.	Ambi- ani.	Bello- vaci.	Mori- ni.
					pil.
				Eburones.	Nervii.
				Atrebatii.	Ubi.
				Remi.	Treviri.
				Senones.	Mediomatrici.
					Tribocci.
					Rhenus F.

De Vadicasii, quos juxta Lingones collocavi, vid. Ind. var. lect. ad p. 154, 34. Alesiam urbem cum hodierno vico *Alaise* composui. Hinc corrigenda sunt quæ dixi in Indice nominum s. v. *Alesia*, ubi eam sententiam secutus sum quæ olim obtinebat quamque etiam nunc sunt qui tueri studeant. — In Helvetia Toygenos (modo ita scribendum sit) in hodierna *Zug* regione collocavi. Sin recte conjeci (v. var. lect. ad p. 260) eosdem esse cum iis qui p. 260 Τολυοι vocantur, ad Brigantium potius lacum ponendi sunt.

Inter Galliæ Transpadanæ oppida fortasse poni debebat Bergomum. Vid. Index var. lect. ad p. 177, 29.

In Tab. V monendum erat Lunam, Etruriæ oppidum, a Strabone (p. 185, 9) perperam poni ab occasu Macræ fluvii, adeo ut oppidum a portus loco non distinguatur. Idem etiam eo indicatur, quod a Pisa ad Lunam 400 stadia expuntantur. — In eadem Etruria legitur *Falerii seu Phalisci*; at e Strabonis mente inter Falerios et Phaliscos distinguendum videtur. V. Ind. var. lect. ad p. 188, 26. — In Umbria pro *Otriculum*, *Ocridi* lege *Ocriculum*, *Ocricli*. Ibidem *Larolum* nomen deleri velim. V. Ind. v. l. ad p. 189, 32. — In Latio ad Melpidis fluvii initia Atinam oppidum addendum esse censeo. V. Ind. v. l. ad

p. 197, 47. — *Festorum* locus, Romæ urbi proximus, vereor ne librariorum sphalmati debeat. V. Ind. v. l. ad p. 191, 46. — Ne mireris *Veregin* fluvium qui e Prænestino agro in Trerum (*Tolerum* legendum puto) incidit, vide Ind. v. l. ad p. 199, 19. — Casu factum, ut omissa sit linea qua via Latina cum Labicana ad Pictas conjungenda est. — Pithecussæ insulæ mons dicebatur *Epopeus*, non vero, ut codd. Strab. habent, *Epomeus*. — Pro *Fanum Junonis Argivæ* (ad Silarum fl.) legas *Fanum Junonis Areiæ*. V. Ind. v. l. ad p. 209, 40. In Samnio Ebutiana oppidum (hod. *Elano*) addendum fuerit. V. Ind. v. l. ad p. 208, 8.

Siciliæ fluviis adde *Pataciam*, cujus mentio latet in loco corrupto p. 222, 21, ubi vid. not. Ammëmanus fl. per ipsam Catanam urbem ducendus erat. — Mazaram opp. in tabula habes e Cluverii conjectura. Strabonem non hoc, sed Imagarum opp. commemorasse mihi videtur. V. Index ad p. 228, 35. — Gelæ mentio debetur Kramerii conjecturæ, quam sequi non debebam. Vid. Ind. ad. p. 221, 22.

In Tab. VI non satis indicare potui istam Strabonis opinionem, ex qua Corcoras fl. in Savum influit, Savus in Dravum, Dravus prope Segesticam in Noarum, Noarus autem (qui etiam Calapin excipit) boream versus fluens in Danubium incidit. — In Thracia desiderantur locus *Thasiorum capita* dictus (p. 282, 13) et Scæorum populus, et Scæus fl. et Σκαῖον ποταμός, de quorum situ non liquet. — Ab oriente Borysthenis ponendum est *Hylæum mare*, si quidem recte conjeci mentionem ejus inesse corruptis illis quæ leguntur p. 256, 33, ubi vide. — In delineanda Chersonesi Tauricæ parte occidentali secutus sum Paulum Beckerum Odessenum (*Die Herakleotische Halbinsel. Leipzig, 1856*).

Tab. VII. — In Macedonia Axius fluvius sec. Strabonis opinionem in Thermæum sinum incidit eo loco ubi reapse Haliacmon exit; in Axium vero a borea fluens Pellamque urbem a sinistra relinquens influit Erigon. V. Ind. ad p. 277, 4. — *Agrianes* nomen, quod ad fontes Erigonis fluvii in Pæonia posui, delendum fuerit; contra in Pelagonia addendum puto : *Pelagones Triclarum*. V. Ind. ad p. 277, 3. — In Illyria pro *Desarethii* lege *Dasarethii*. — In Epiro pro *Blatria* (apud Cassopæos) lege *Elatria*. — In Thessalia neque Helice, oppidum ex uno Hesiodo notum, neque

Messeis fons, qui prope Helladem urbem fuisse dicitur, locum invenire potuerunt. Thessaliotidis fines boreales prope Pindum montem paullo magis versus septentriones removendi sunt, Athamanum vero fines meridionales magis versus austrum proferendi, adeo ut tangerent fines Thessaliotidis. V. Strabo p. 374, 19.

Tab. VIII. In Phocide Crissam urbem posui ubi ponenda est in mediterraneis; secundum Strabonem (cum quo facit Ptolemæus 3, 14 p. 230, 7 ed. Wilb.) Crissa in ora maritima inter Cirrham et Anticyram quaerenda foret. Simili errore Abarum urbem Strabo (p. 363, 8) non longe ab ora maritima distare putat. In Eubœa desiderantur Elarius specus (p. 363, 20) et Bovis aula, quæ erat alia situs incerti spelunca in litore mari Ægæo obverso. Quas in Ithacæ insulæ isthmo notavi Alalcomenas, Apollodorus nescio quo pacto in Asteridis insulæ isthmo fuisse dicit. — In Argolide omissum est signum quo situs Hermionis urbis in ora maritima indicandus erat. — Verba *Hermionicus sinus* non modo suo in loco habes, sed etiam in sinus Argolici parte boreali. Ita enim res adornanda erat, siquidem sec. ea quæ in Strabonis editionibus exhibentur, initium sinus Hermionici prope Asinen ponendum est. Id tamen non dixisse Strabonem, sed viros doctos in auctorem nostrum intulisse censeo. Vide Ind. ad p. 317, 12, ubi pro ἈΝῆς quod codices præbent, non Ἀσίνης, sed Ἀλίας vel Ἀλιχῆς scribendum esse dixi. Reapse enim sinus, cui Hermione adjacet, a proximo Haliæ promontorio, *Cap Mylonas*, usque ad hod. *Cap Scyli* (Scyllæum pr.) pertinet. Strabo autem Scyllæum nomen perperam ad *Cap Mylonas* transtulit, oramque quæ inde est usque ad Methanam peninsulam versus ortum procurrare opinatus est. Patet id ex verbis hisce (p. 316, 24) : Ὁ μὲν (Ἀργολικὸς κόλπος) μέχρι τοῦ Σκυλλαιῶν πλείοντι ὥς πρὸς ἑὸ βλέπων καὶ πρὸς τὰς Κυκλάδας, ὁ δὲ Ἑρμιονικὸς κόλπος) ἑσθινώτατος τούτου μέχρι πρὸς Αἶγιναν καὶ τὴν Ἐπιδαυρίαν, cum quibus concinit quod p. 49, 27 legimus Μεθώνην τὴν ἐν τῷ Ἑρμιονικῷ κόλπῳ, quod atrectare non debebam. Errorem Strabonis explicare licet collatâ tabulâ Ptolemæi, in qua Hermionicus sinus memoratur nullus, sed sinus Argolicus usque ad Scyllæum promontorium (*Scyli*) extenditur. Jam si Strabo quoque acceperat Argolicum sinum pertingere usque ad Scyllæum pr., post quod sit Methana peninsula, simul vero apud

alios legerat post Argolicum sinum (cujus ad Haliæ sit initium) deinceps sequi sinum Hermionicum : facile intelligitur quomodo ex his male conflatis ea quam Strabo exhibet opinio nasci potuerit. Quodsi p. 321, 13 legitur : τὸ Σκυλλαιῶν ἐν τῇ Ἑρμιόνη, hoc quoque loco Scyllæum de hodierno *Cap Mylonas* intelligi debet; idque etiam inde colligas quod sec. Scylacem et Pausaniam Hermionicæ ditionis terminum ad Scyllæum (*Scyli*) minime pertinent, sed ad medium sinum Hermionicum (prope *Cap Thermisi*) collocandi sunt. Strabonem fortasse pervetustum aliquem rerum statum referre conjecit Curtius (*Pelop.* A. 2, p. 455), quod ipse quoque Scyllæum Strabonis ad hod. *Scyli* referens olim putabam. Igitur his ita constitutis, in tabulâ nostra delenda sunt verba *Hermionicus sinus* quæ leguntur in sinus Argolici parte; deinde ad hod. *Cap Mylonas* adscribendum : *Scyllæum pr. sec. Strabonem*; denique Hermionicæ fines, quum e Strabone constitui non possint, e Scylace et Pausania assumi velim.

In Argolico sinu pro *Eion* lege *Eiones*. Locum hunc oppidulo assignavit Curtius collato Strabone p. 321, 17; Bobleyius cum eoque Kiepertus Eiones ponunt ad sinum Hermionicum haud procul a *Cap Scyli*, quo loco nunc est *Phurkoria*; eique sententiæ aliquatenus favet Strabo p. 323, 21. Ego nescio an locus qui ἡϊόνες vocabatur, quaerendus sit in tenui illa oræ tænia quæ a *Cap Thermisi* ortum versus extenditur. — Desideratur in Argolide locus *Pharygæ* dictus (p. 366, 15), qui ubi fuerit nescitur. — In distantiarum notis Tænaro promontorio adscriptis pro (750) lege (950), coll. Ind. ad p. 312, 8.

Laconiæ et Messeniæ confinia haud uno modo indicavi, quum Strabo diversa male misceat. Messeniæ paraplum κατακολπίζοντι esse dicit (p. 311, 17) stadiorum 800; hæc a Neda fluvio juxta oram metienti pertinent usque ad Choerum fluvium Gereniæ proximum, quem fuisse terminum Messeniæ e Pausania novimus. At Strabo Messeniæ adscribit totam fere Messeniaci sinus oram orientalem quæ est usque ad Thyrides; has enim p. 309, 14 dicit δμῶρους τῇ νῦν Λακωνικῇ. Idem ex eo intelligitur quod, si stadia ista 800 e Strabonis mente usque ad Choerum fl. sive ad Gereniam computanda essent, sequens oræ tractus, qui hinc est ad Thyrides, nulla apud Strabonem mensura definiretur. Itaque diversa Strabo confundit, nisi

forte putaveris p. 311, 18 pro κατακολυζον le-
gendum esse οὐ κατακολυζον. Tertium Messeniz
limitem notavi ad Pamisum fluvium. Uixerat de
hoc termino Euripides, qui eo nomine a Strabone
reprehenditur. Dubium autem vix est quā idem
terminus fuerit ipsius Strabonis ævo; nam quum
Augustus Thuriæ regionem Laconicæ adjecisset,
Thuriæ autem propinquus sit magnus Pamisus
fluvius, hunc ipsum Messeniam a Laconia tunc
diremissee consentaneum est. Hunc vero rerum
statum Strabo quoque nescius prodit eo quod
Nedontem, qui non longe a Thuria abest, per
Laconiam fluxerit dicit (p. 309, 27). Ceterum regio,
quæ inter Taygetum et Pamisum interjacet, jam
anno 182 a. C. a Messenia separata est, urbesque
ejus, Abia, Thuria et Pharæ, tamquam sui juris
civitates, in fœdus Achaicum receptæ sunt (Polyb.
25, 1), nec improbable est regionem istam ve-
tusto Mesolæ nomine designatam fuisse, quod ex
ipso colligas Strabone, qui p. 309, 38 de Hiræ
Homicæ situ varias sententias afferens inter alia
etiam hæc habet : οἱ δὲ τὴν νῦν Μεσολάν οὕτω κα-
λεῖσθαι φασὶ καθήκουσαν εἰς τὸν μεταξὺ κόλπον τοῦ
Ταῦγέτου καὶ τῆς Μεσσηνίας. Quæ e grammatico
Homericō qui post an. 182 scripsit desumpta esse
conicio.

In Cretæ tabula Cisamum pr. cum hod. *Cap de la Soude* composui, Ptolemæi rationes secutus.
Veri similis tamen est indicari hodiernum *C. Spada*, sive illud promontorium in quo Dictyn-
næum erat. V. Ind. ad p. 407, 40. — Distantia
quæ inter Gortynem et Prasum notatur, esse debet
stadiorum 180 (non 130).

Tab. IX. Loca situs incerti, quos in tabula
frustra quæris, hæc sunt : in Bœotia Helos et Hi-
lesium (p. 349, 9), Narcissi Sigeli monumentum
(p. 346, 46), in Helicone antrum nympharum
Libethridum, Glechon oppidum Bœotizæ vel
Phocidis ad Cephissum fl. (p. 364, 13), Æanin
fontem in Locride Opuntia (p. 365, 28), in Attica
Olympium (p. 347, 14) et Hestiazensium et Ere-
triensium pagi (382, 45). Meliten et Colyttum
pagos Athenis proximos ne consignaremus, spa-
tiorum angustiis impediēbamur. Larissa Attica,
quæ p. 382, 45 memoratur, librariorum errori
accepta refertur. In Elide locum non invenerunt
neque Helos Homericum neque Aloria palus
quædam, neque antra nympharum Anigriadum
et Atlantidum, neque Jonæum Erycydeumque —

In Attica Myrrhinus, quem pagum cum hod.
Merenda componendum esse inscriptionum fide
constat, a Strabone (p. 342, 36) perperam ponitur
inter Halas Araphenidas et Probalinthum. — In
Megaride delendum est nomen *Ægosthenæ*; contra
vero Phocidis *Ægosthenas* a Strabone *commem-*
oratas fuisse in Ind. ad p. 363, 4 conjecimus, ubi
addas urbis ejus apud Ptolemæum quoque (3, 14)
mentionem fieri.

In Elide situm Hyrmines, Cylleues, Ephyræ,
Lasionis indicavi ex sententia Ernesti Curtii
(*Pelop.* t. 2, cap. 1). Idem vir doctus de aliis
nonnullis aliter quam ante fieri solebat statuit,
de quibus minus nobis persuasit. Neque largiri
debebam quod ille de Peneo olim a borea Chelo-
natæ promontorii in mare egresso coniecit. Ejus
enim conjecturæ argumentum præcipuum, quum
in Strabonis Ptolemæique de hac re consensu
positum sit, pondere caret, quoniam de aliis er-
roribus quam plurimis in Græciæ Macedoniæque
Tabula cum Strabone Ptolemæus conspirat.

Pylum Triphylizæ non ponendum esse ubi po-
suerunt Leakius et Kiepertus (ad *Tzornatsi* in
extremitate occidentali *Alvena* montis) et Curtius
(ad hodiernam *Piscini*), sed oppidum hoc Samico
proximum fuisse ideoque magis boream versus
removendum esse, dixi in Ind. nomen a. v.
Pylus. Ipse in tabula Pylum cum hod. *Xerochoroi*
composui, dubitanter tamen, quum ne hoc qui-
dem verbis Strabonis satis conveniat. Iterum rem
perpendenti Pylus Samico vicinus, sed Samico
paullo borealior, uni ex fluviois qui boream
versus in Selinum et per hunc in Alpheum in-
cidunt, appositus fuisse videtur. Nam Strabo
quamvis Pylum et Samicum Triphylizæ eadem
400 stadiorum distantia a Pylo Messenizæ abesse
dicat (p. 299, 6. 302, 4), tamen p. 301, 49 in
locorum recensione a borea meridiem versus
pergens Pylum memorat ante Samicum; deinde
vero (idque majoris faciendum est) verba : πα-
ραβρόντος (sc. τὸν Πύλον) ποταμοῦ πρὸς ἄρκτον
Ἀμάθου καλουμένου πρότερον, δὲ νῦν Μάμακος καλεῖ-
ται (p. 295, 41), simplicissime ita intelliguntur
ut urbem præterlabens Amathus versus boream
fluat, non vero ita, ut borealem urbis partem
præterfluat (quo sensu baud dubie Strabo πρὸς
ἄρκτου dixisset). Consequitur Amathum fuisse
unum fluviorum qui versus Alpheum labuntur,
deinde autem Minthem montem, utpote Pylo

proximum (p. 295, 51), non esse hodiernum *Alvena*, ut cum Leakio Curtius statuit et ego in tabula posui, sed altiorum illum et septentrionaliore, qui hodie *Smerna* vocatur, ut recte censent Bobleyius et Kiepertus. Jam quem ego *Mamaum* nominavi, is esse debet *Acidon* fluvijs qui ab Anigro versus occasum erat et Chaam urbem Chæis petris subjacentem atque Jardanis tumultum præterfluebat in planitie quam pratum Jardanis appellabant (p. 298, 36. 299, 13).

Hæc quum sponte e Strabonis verbis colligi videantur, dubitatio suborta est ex eo quod Pylus cum *Lepreo* componitur (p. 299, 6), itemque Chaa urbs *Lepreo* vicina esse dicitur (299, 13). Attamen quum Strabo p. 296, 22 *Lepreum* a meridie Pyli esse et a Samico 100 stadia distare dicat rectissime, idem vero (p. 299, 6. 302, 4) sibi contradicat, a Pylo Messeniæ ad Pylum Triphylia et *Samicum et Lepreum* eandem 400 stadiorum distantiam esse aiens : facile patet cum hoc errore manifesto cohærere etiam illud quod de *Leprei* et Pyli vicinitate traditur. Cum falsis istis conferre licet Ptolemæi tabulas, in quibus

Lepreum a borea Minthæ montis situm est in eodem parallelo in quo sunt ostia Alphei.

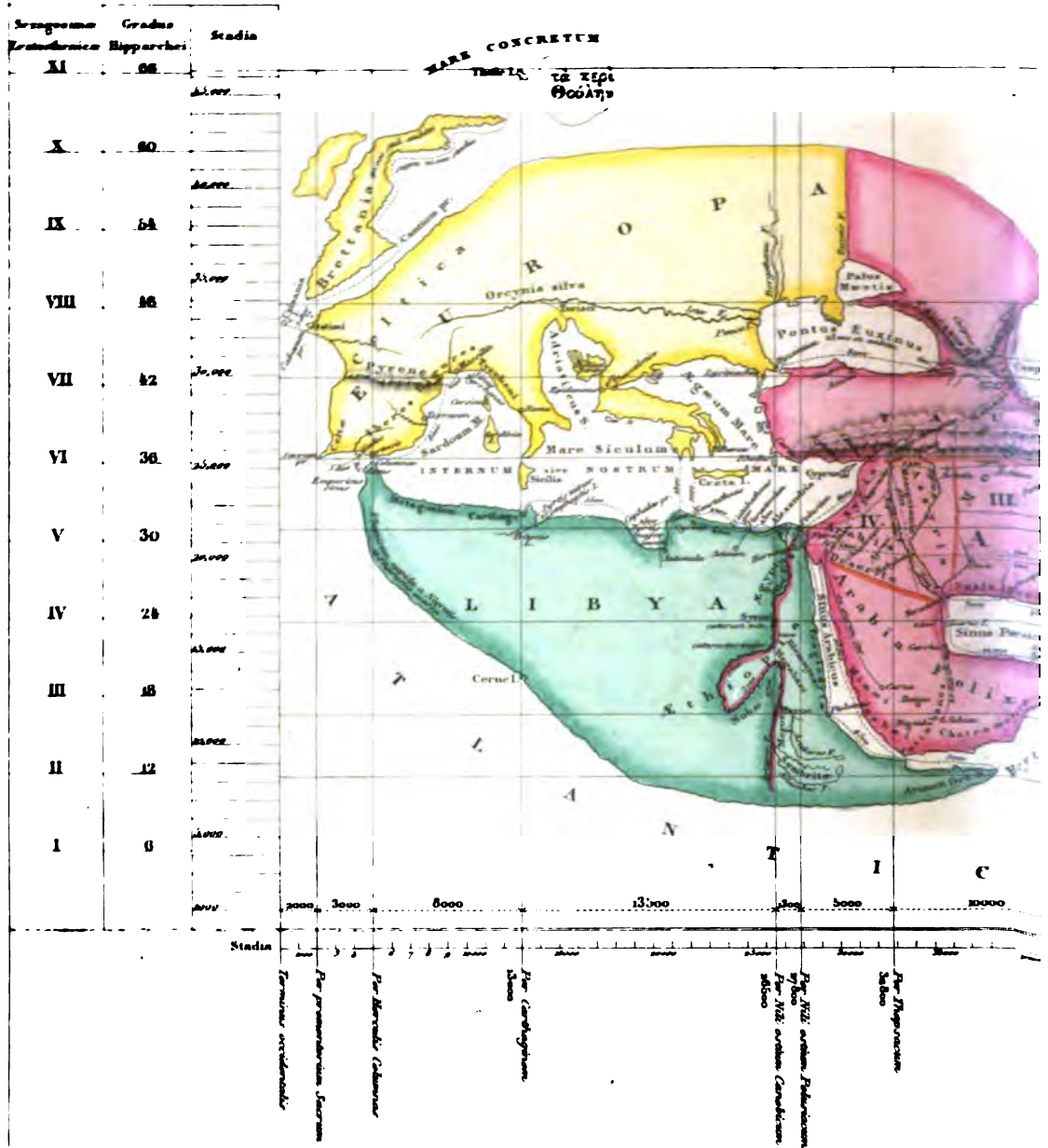
Tab. XI. In Mysia Teuthraniam non regionis nomen ponere debebam, sed urbis, ut feci in tab. IX. Cf. Index nom. s. v.—Tarnen, Lydia urbem, quam ex Homero Strabo memorat (p. 335, 5) et schol. ad Hom. ipsas Sardes dici autumat, de conjectura cum Thybarnis, quas Diodorus vocat (14, 80), et cum hodierno *Durgudlu-kassaba* composui; quod in Ind. nom. monendum erat.

In Caria Suangela, locus situs incerti, non apparet. In Lycia Chimæra φαργῆ in Cragi montis regione ob tabulæ angustias notari non potuit. In Galatia apud Tolistobogios alicubi ponenda sunt Blucium (*Luceium* Cic.) et Peium castella. In Syria prope Antiochiam ap. Strabonem memorantur Labotas fl. et Meleagri Charax et Trapezus collis, de quorum situ certioris nihil constat.

Tab. XII. In Armenia Syspiritin et Tigranocerta notavi tum ubi revera sita fuisse videntur, tum in iis locis quibus a Strabone assignantur. V. Index ad p. 456, 3.

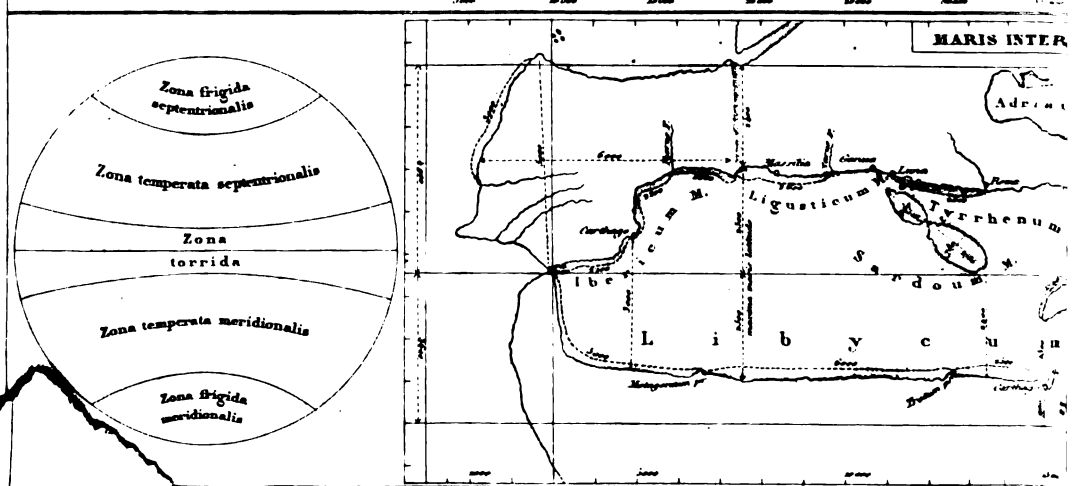
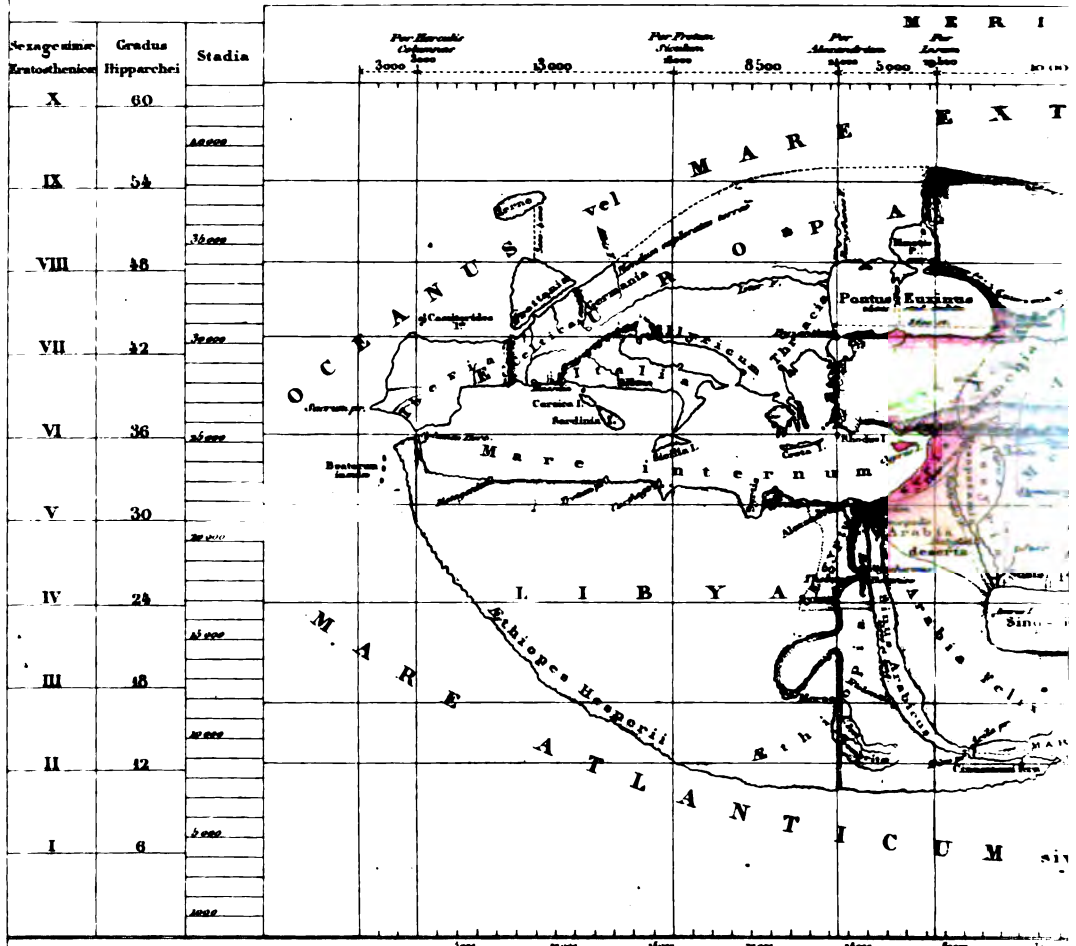
27

ORBIS TERRARUM s. l.

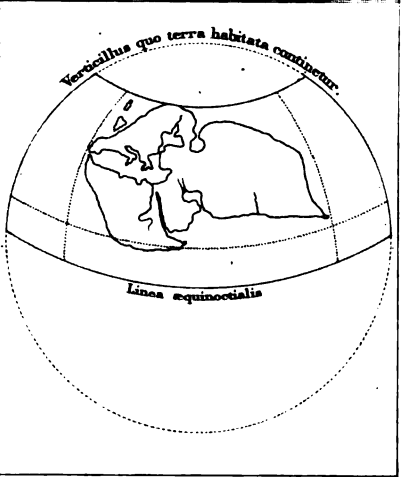
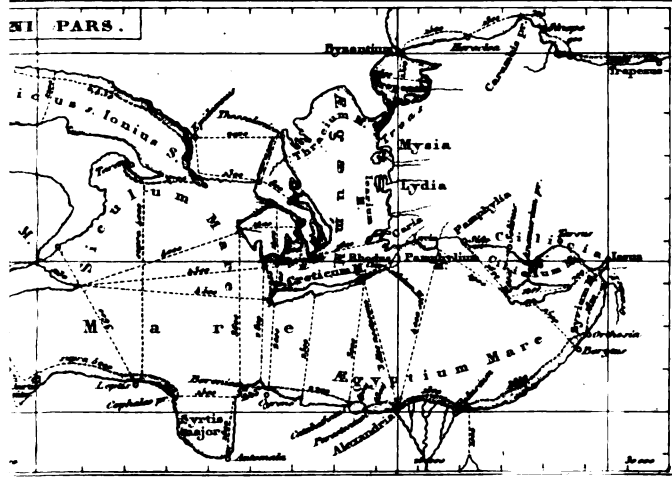
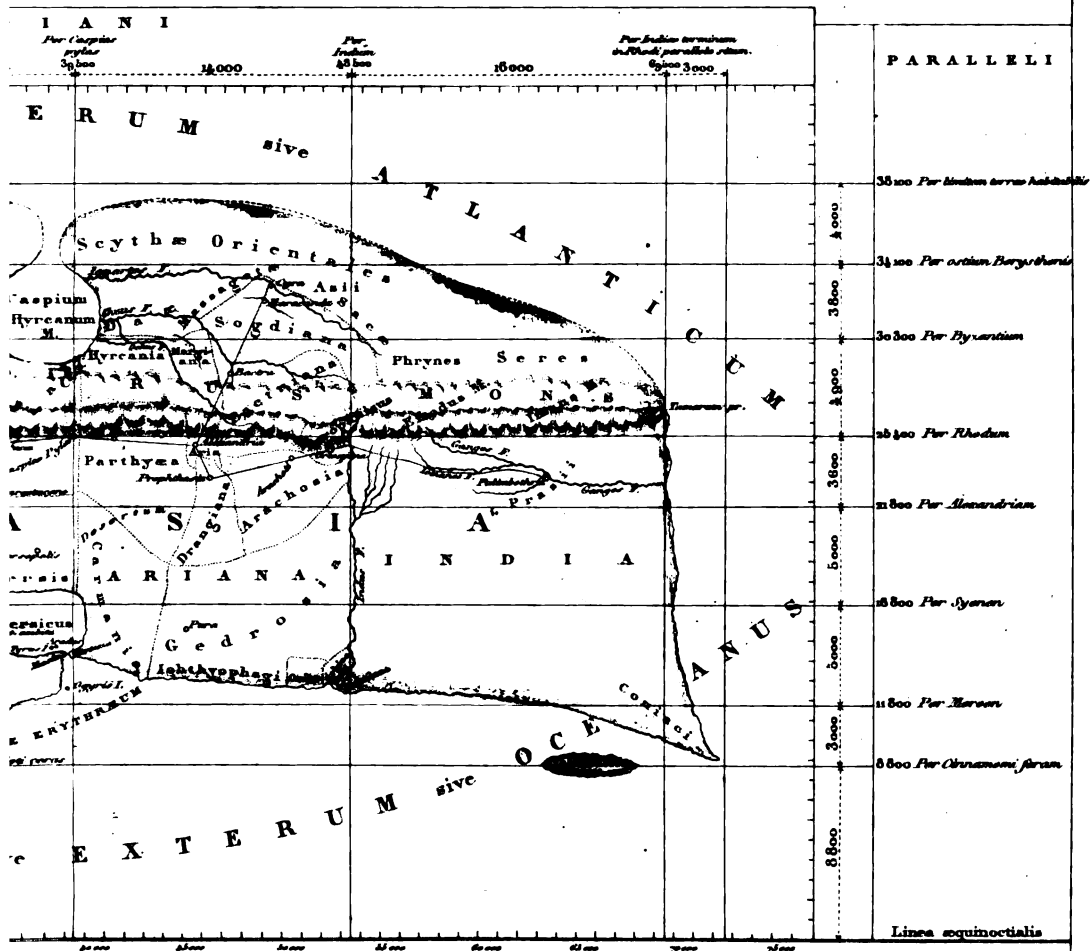

ORBIS TERRARUM

Secundum STRABONEM.

1

2

3

4

5

6

7

8

9

10

11

12

13

10/10/10

10/10/10

10/10/10

10/10/10

10/10/10

10/10/10

10/10/10

10/10/10

10/10/10

10/10/10

10/10/10

10/10/10

10/10/10

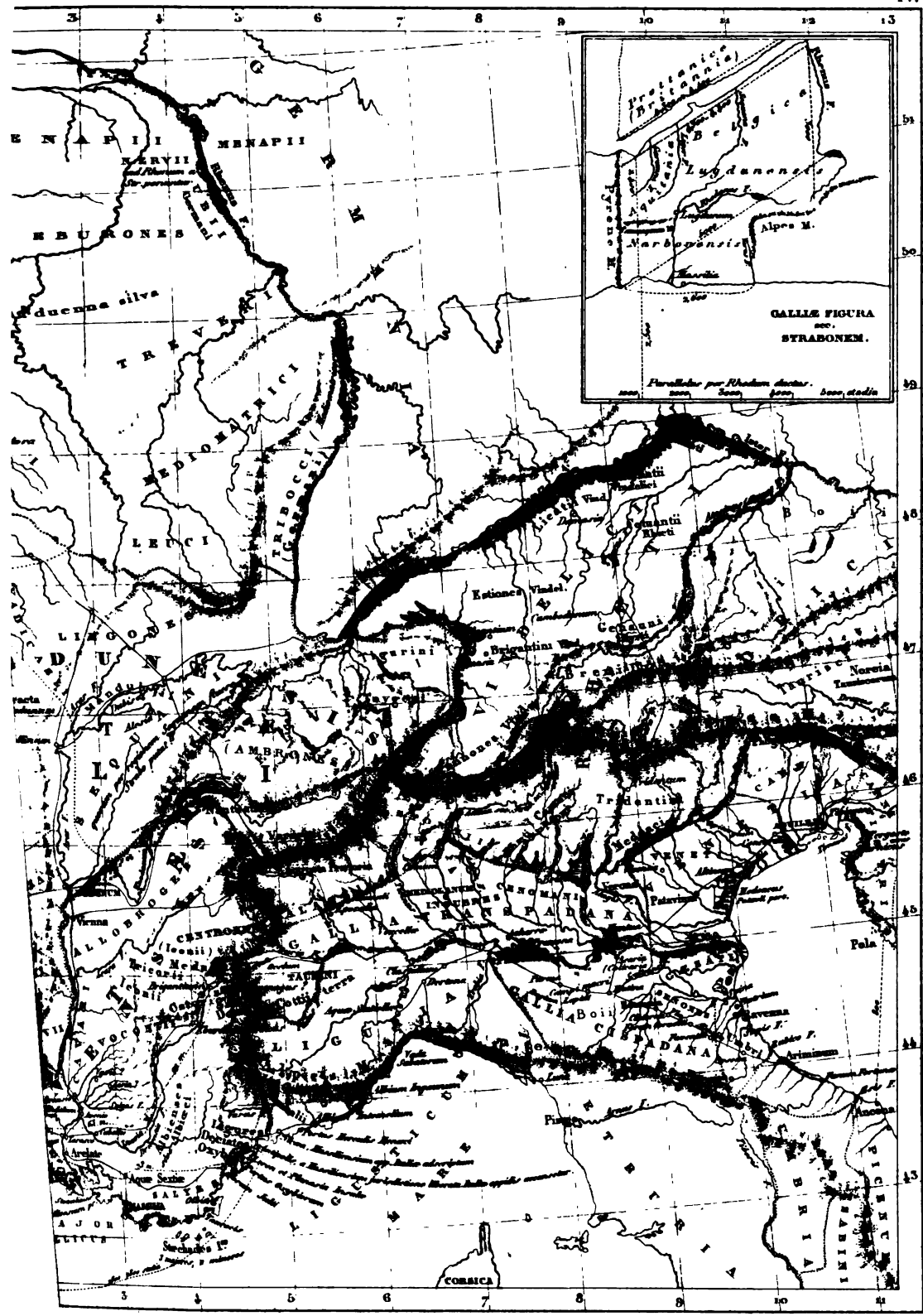
10/10/10

10/10/10

Strabo ext. Dider.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

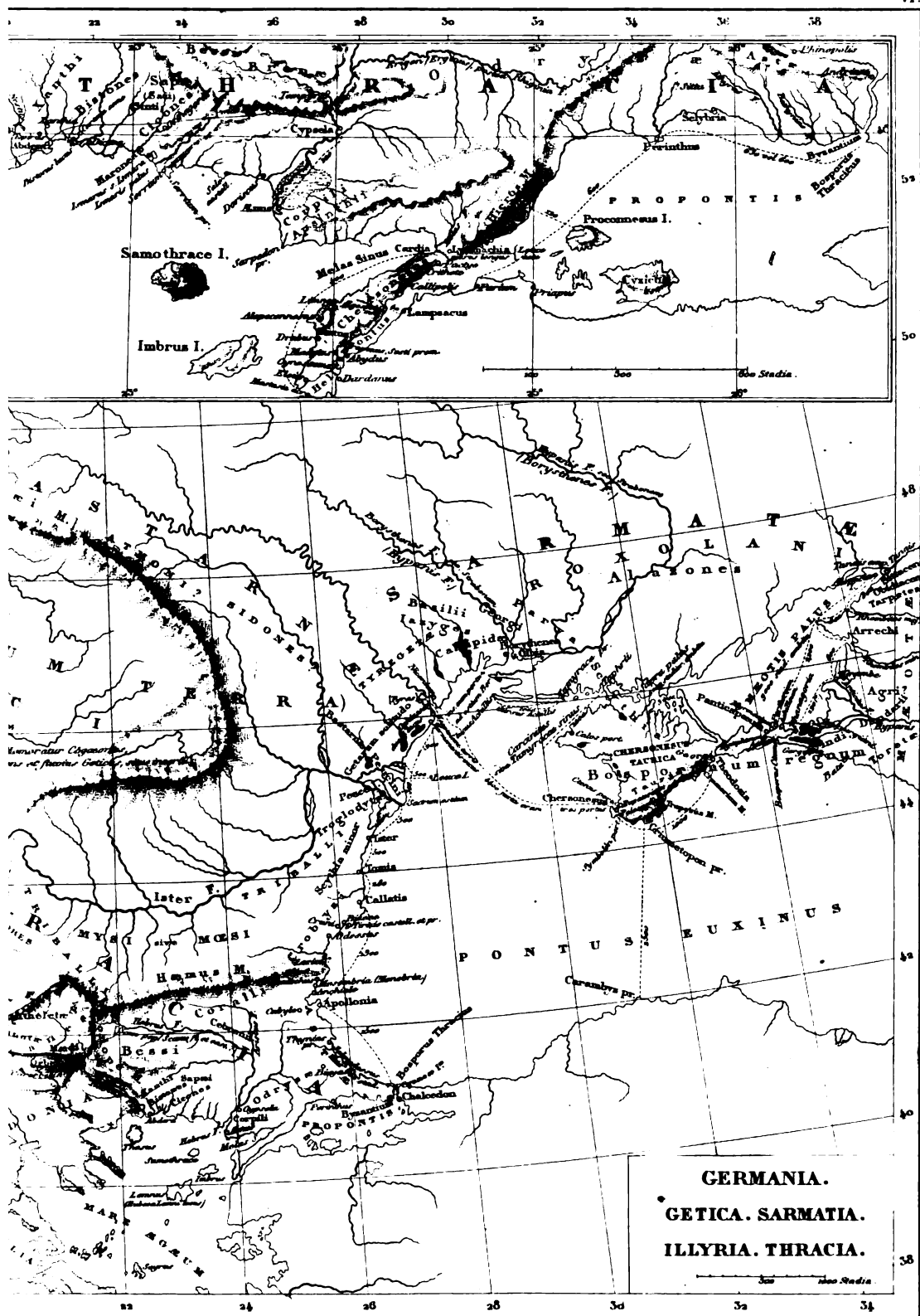
.

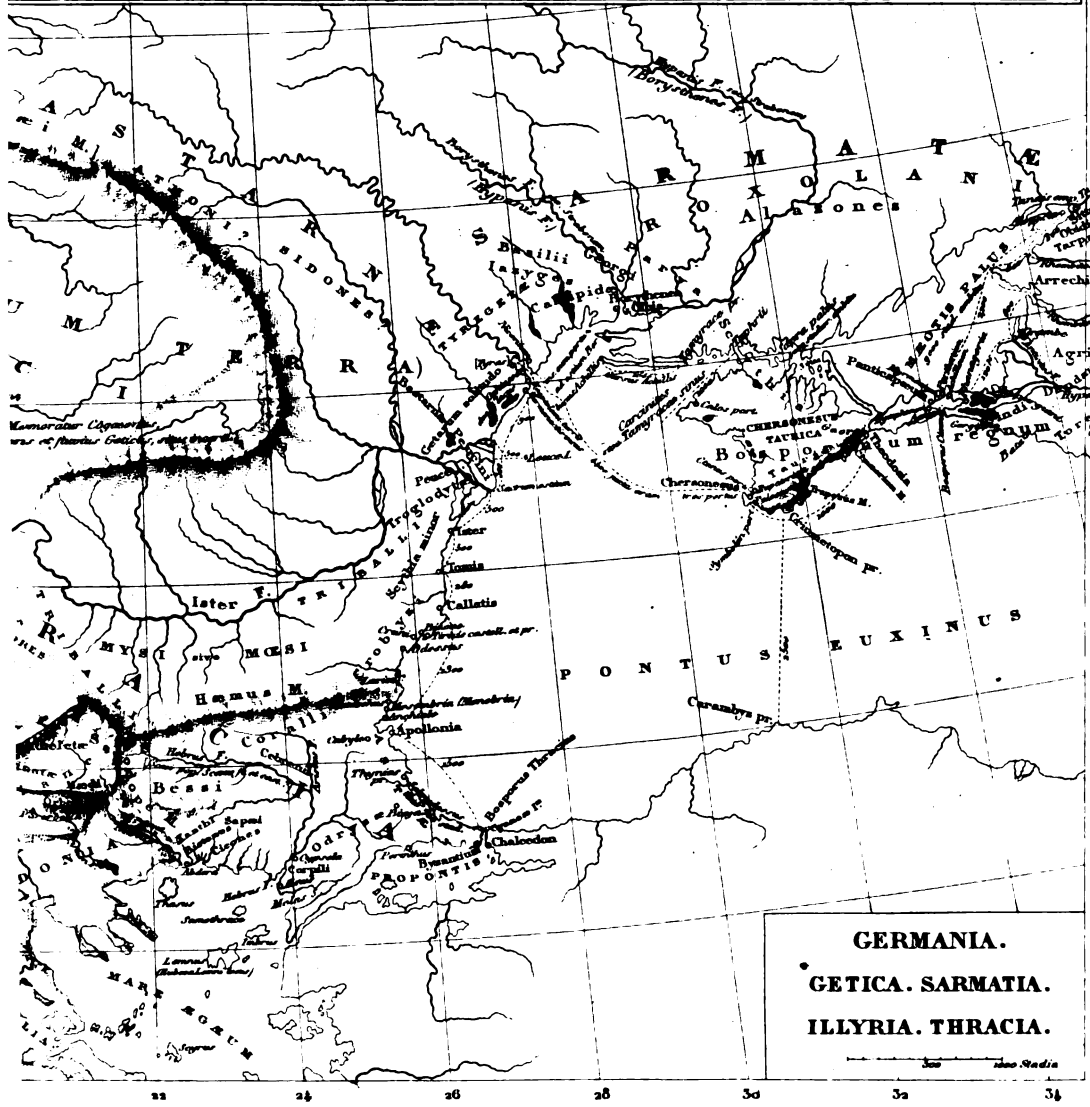
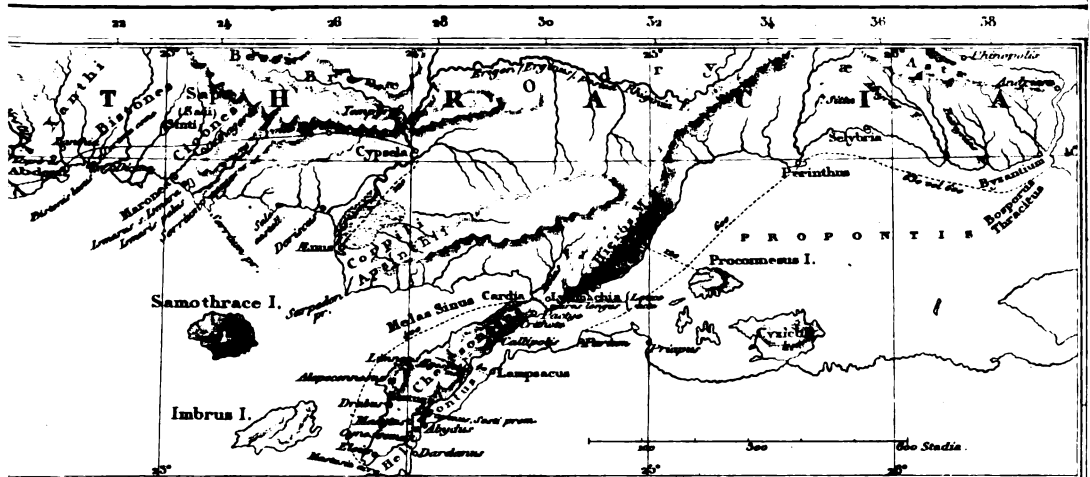
.

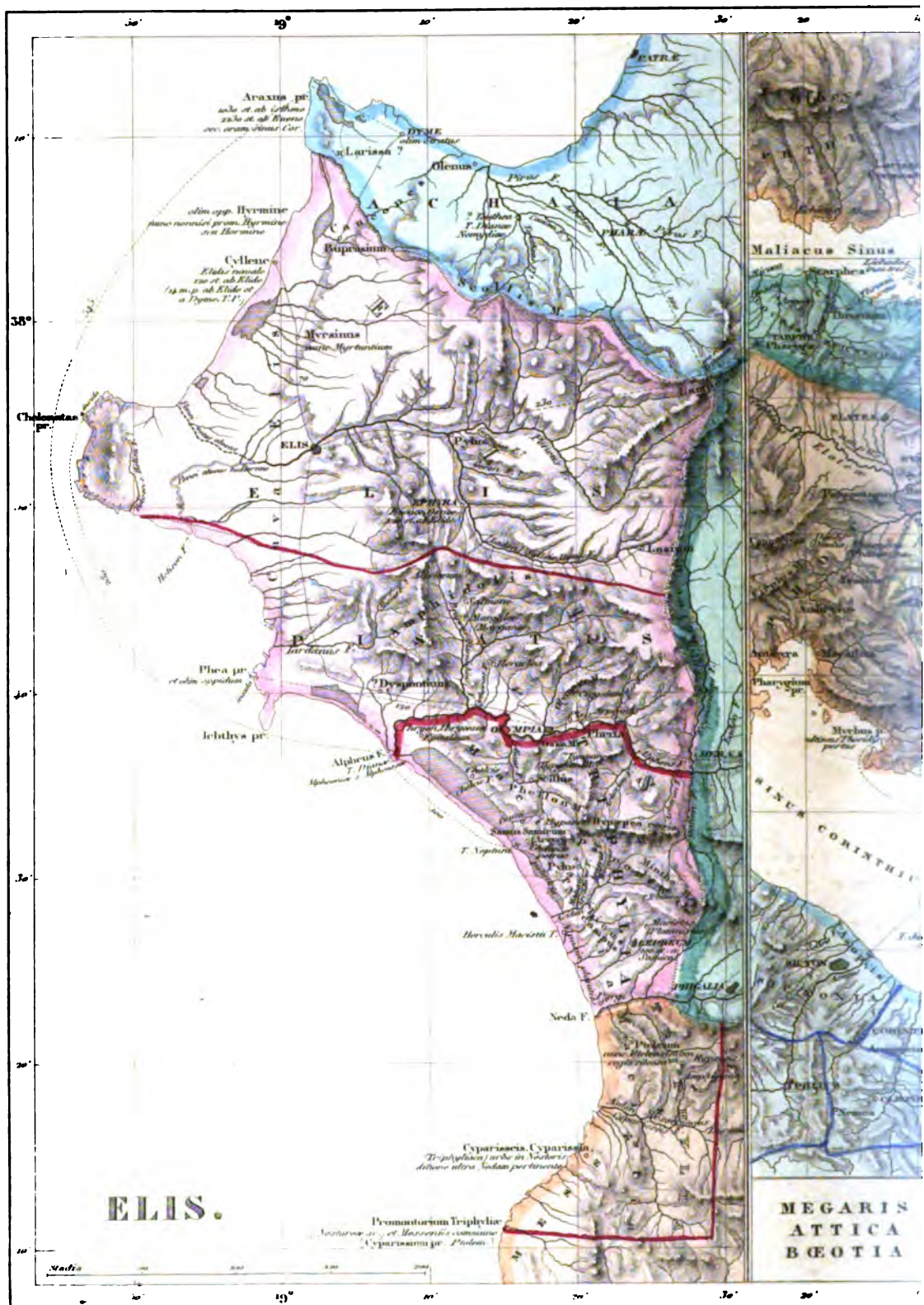
.

1

1871

1872

1873

1874

1875

1876

1877

1878

1879

1880

1881

1882

1883

1884

1885

1886

1887

1888

1889

1890

1891

1892

1893

1894

1895

1896

1897

1898

1899

1900

•

•

•

1

2

3

4

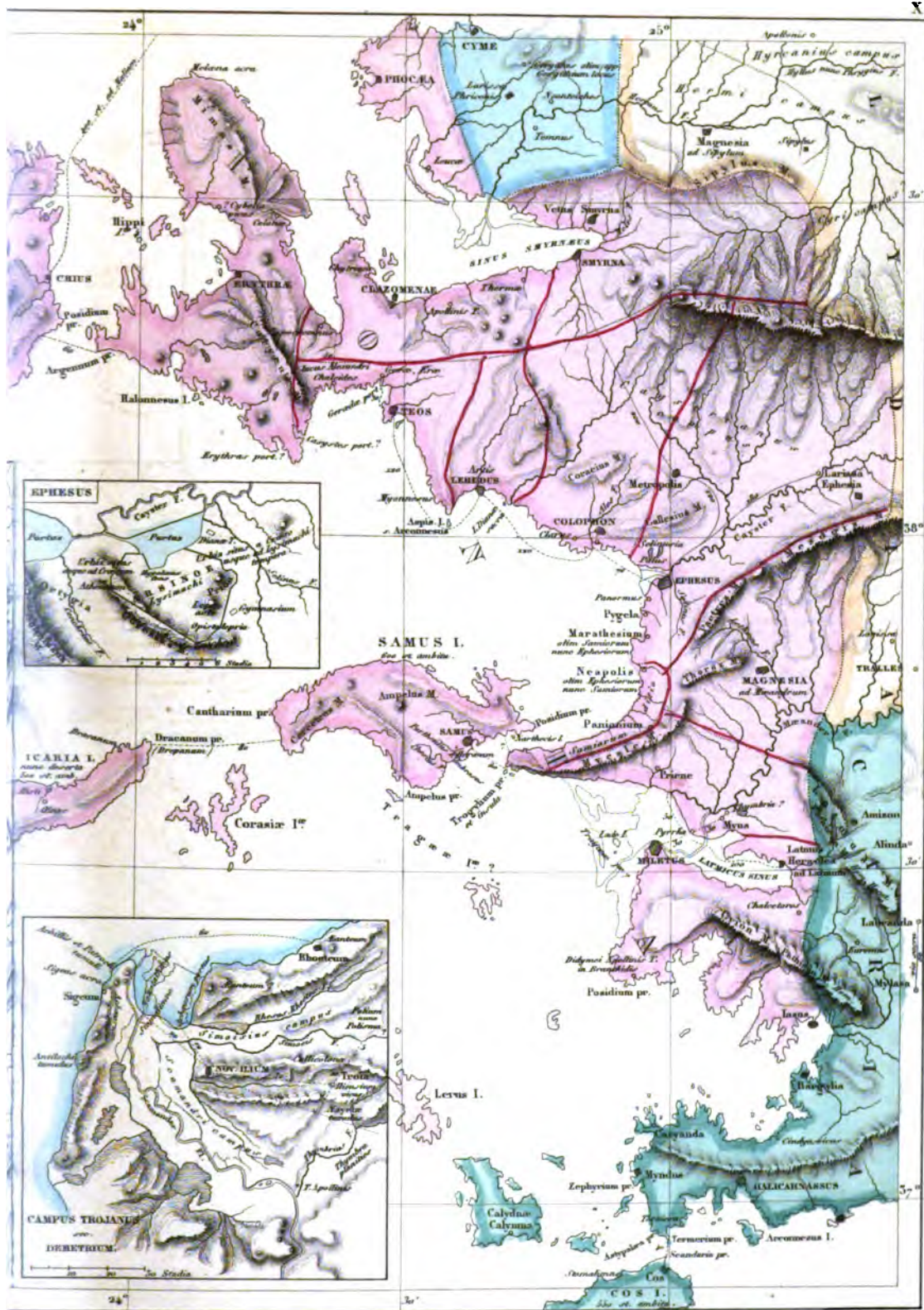
5

6

7

8

9

1. The first part of the document discusses the importance of maintaining accurate records of all transactions and activities. It emphasizes the need for transparency and accountability in financial reporting.

2. The second part of the document outlines the various methods and techniques used to collect and analyze data. It includes a detailed description of the experimental procedures and the statistical analysis performed.

3. The third part of the document presents the results of the study. It includes a series of tables and graphs that illustrate the findings of the research. The data shows a clear trend of increasing activity over time.

4. The fourth part of the document discusses the implications of the findings. It suggests that the results have significant implications for the field of study and may lead to further research in this area.

5. The fifth part of the document concludes the study. It summarizes the key findings and provides a final statement on the importance of the research.

11

12

13

14

15

16

17

18

19

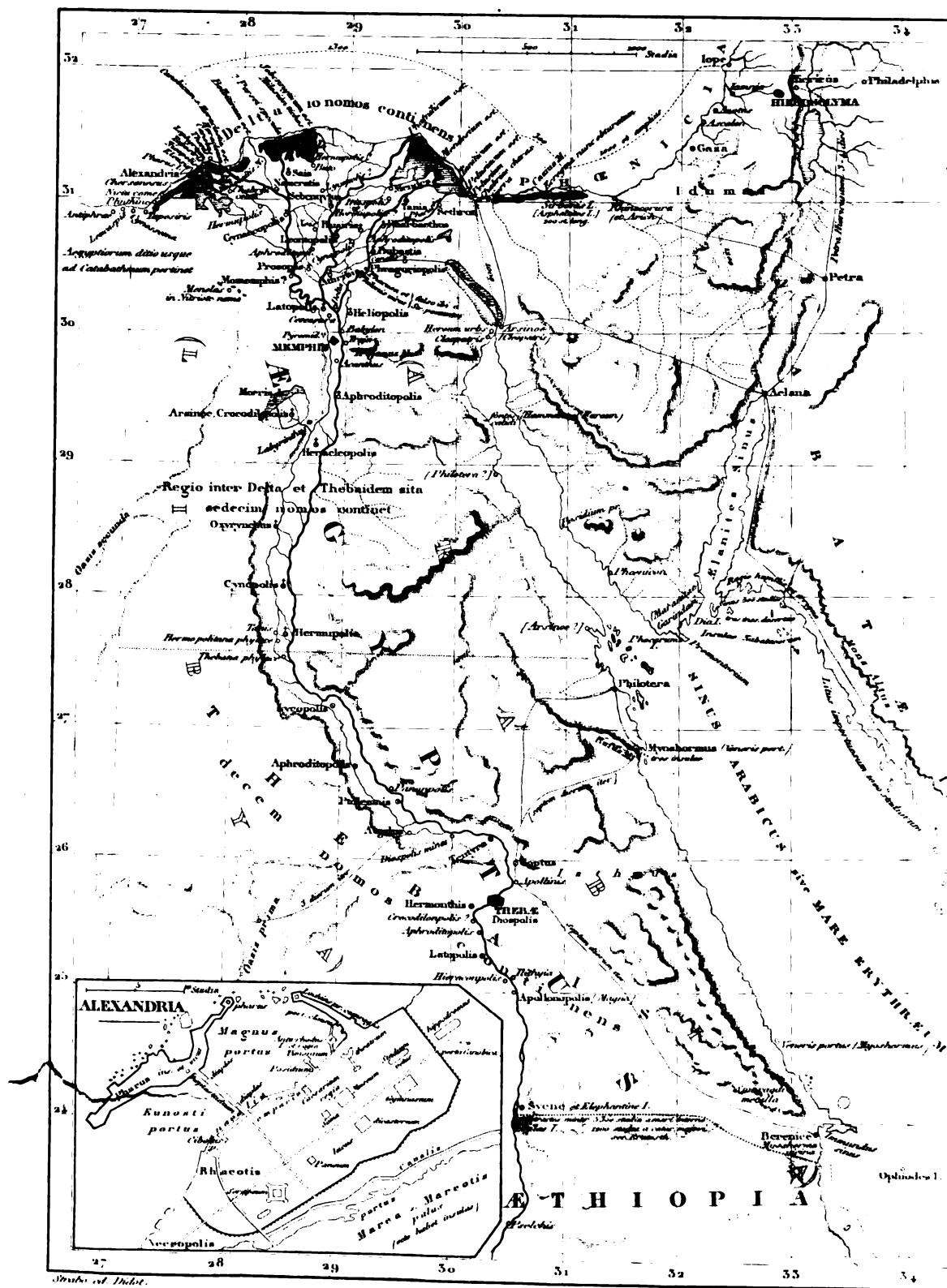
20

21

22

23

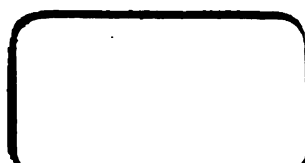

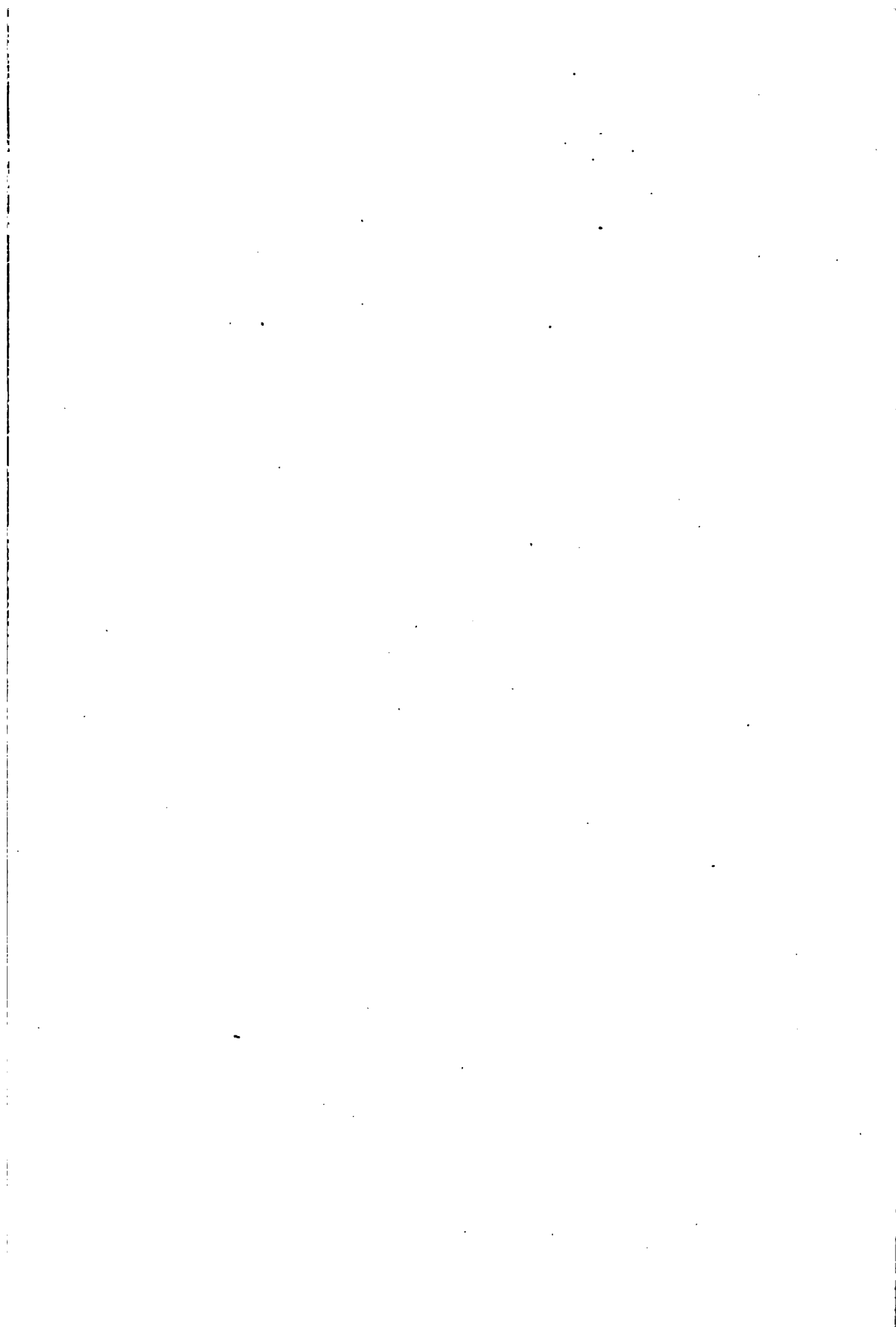

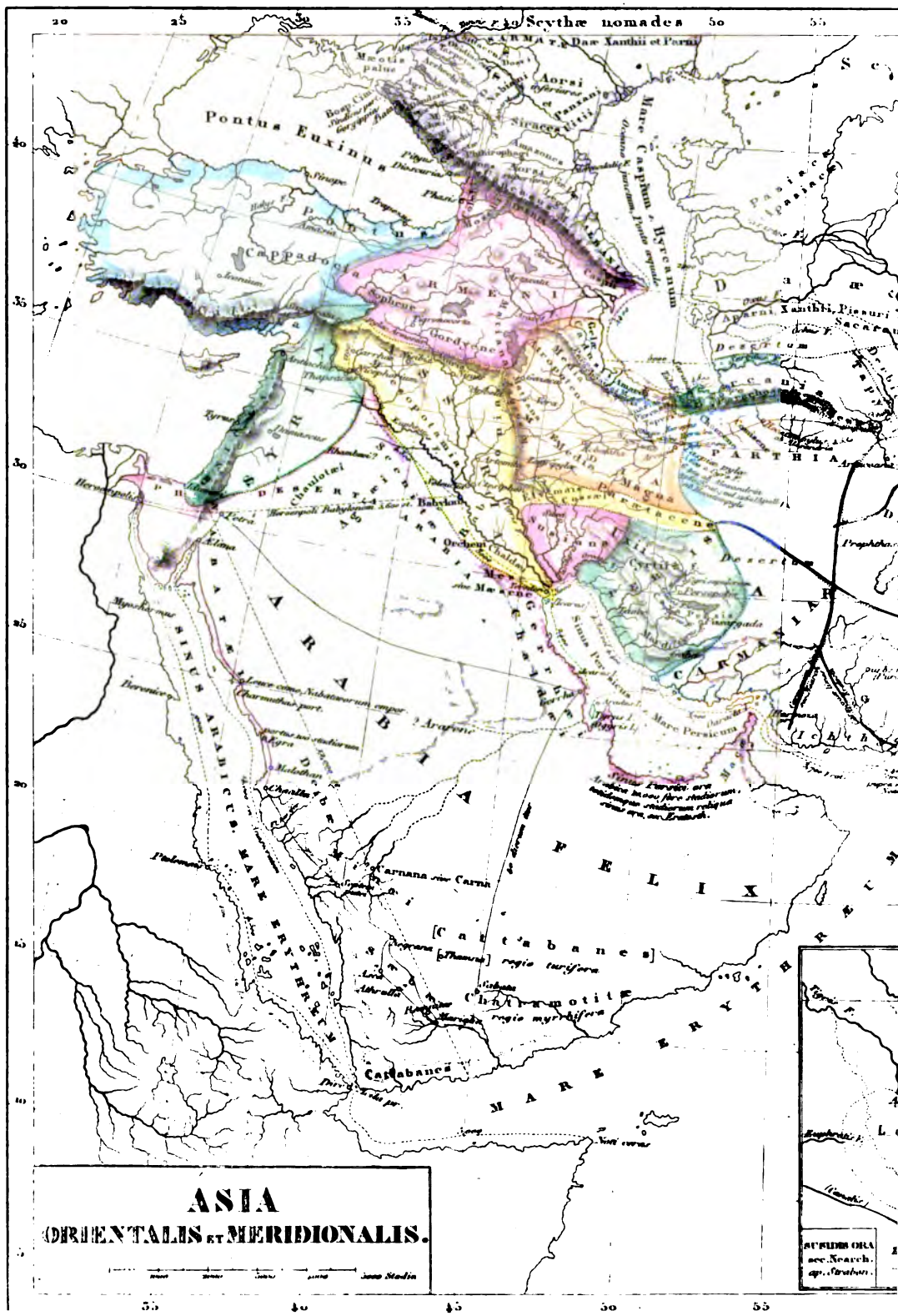
1

HM

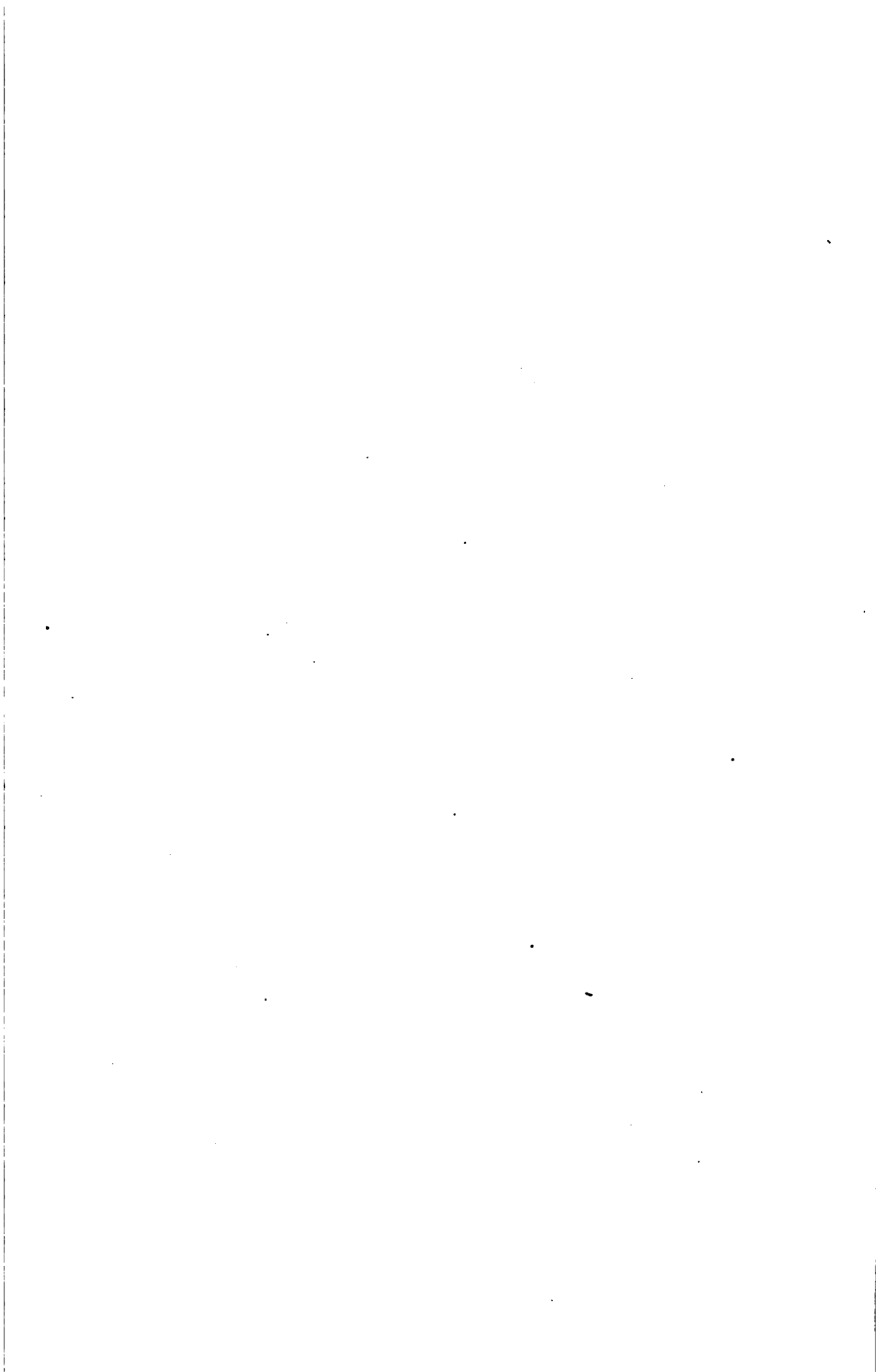
12/11

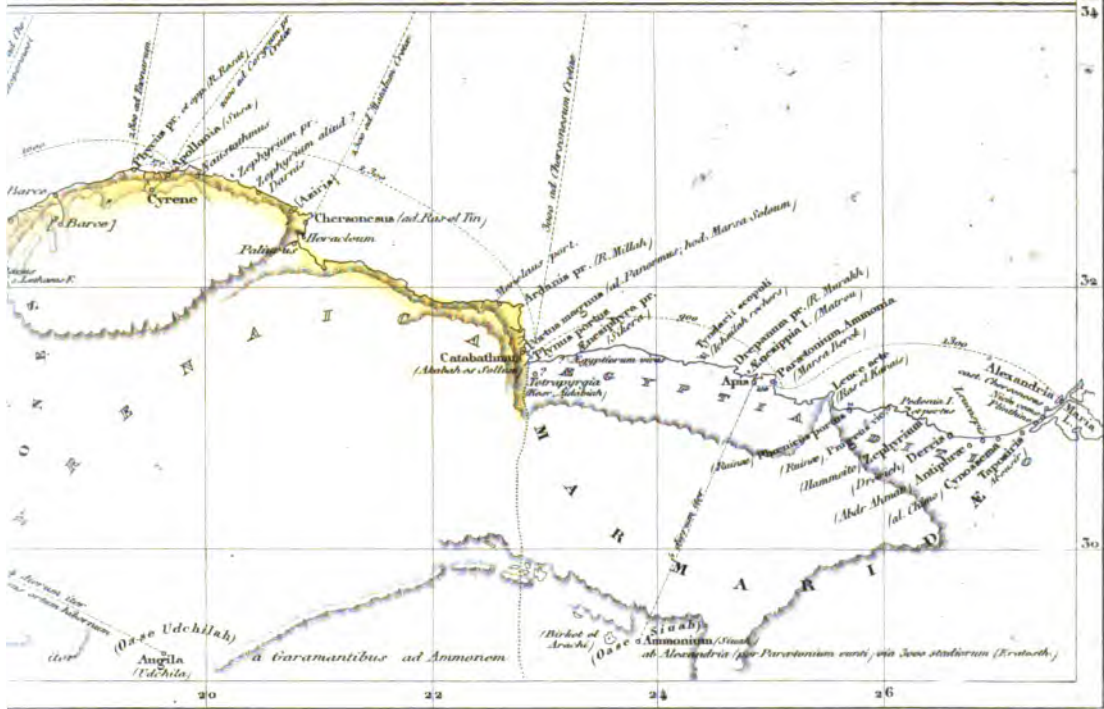
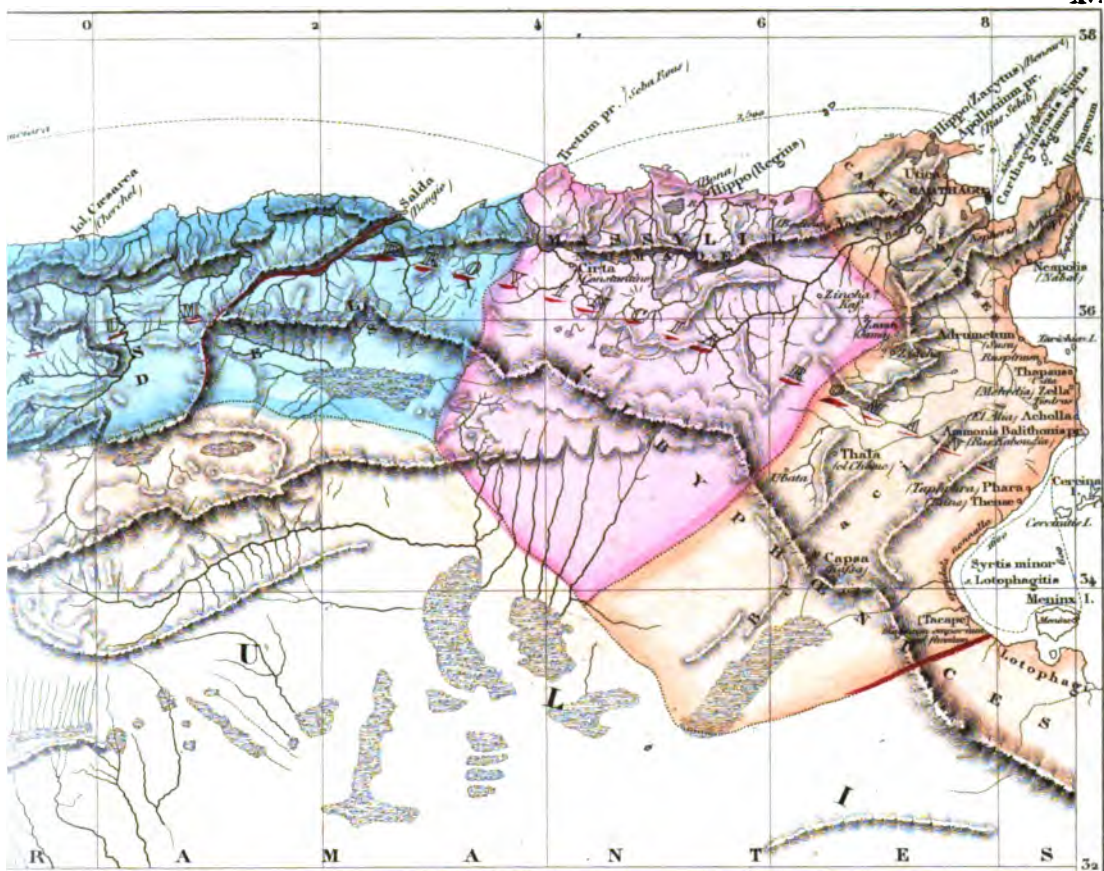

22

H M

44

HM

HM

